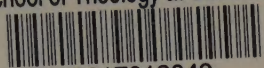

School of Theology at Claremont

10017012049

The Library
of the
School of Theology
at Claremont

1325 North College Avenue
Claremont, CA 91711

J. S. Mathews

5205
D3

922

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES HANDWÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

VON

D. DR. D. GUSTAF H. DALMAN

PROFESSOR IN GREIFSWALD

ZWEITE VERBESSERTE UND VERMEHRTE AUFLAGE
MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN VON G. H. HÄNDLER
UND EINEM VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE,
BEIDES BEARBEITET VON PROF. DR. J. KAHAN, ZNAIM

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG DER GESELLSCHAFT ZUR
FÖRDERUNG DER WISSENSCHAFT DES JUDENTUMS, DER
ARTHUR UND EMIL KÖNIGSWARTERSCHEN UNTERRICHTS-
UND STUDIENSTIFTUNG UND DER ZUNZ-STIFTUNG

J. KAUFFMANN VERLAG/FRANKFURT A. MAIN

1922

Alle Rechte, insbesondere das der Übersetzung vorbehalten

Copyright 1922 by J. Kauffmann Verlag, Frankfurt a. Main

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOG
AT CLAREMONT
California

Druck von M. Lehrberger & Co., Frankfurt a. Main

Printed in Germany

VORWORT ZUR ZWEITEN AUFLAGE

Daß die 1901 ausgegangene erste Auflage meines Handwörterbuchs zu Targum, Talmud und Midrasch jetzt eine neue Auflage erlebt, ist ein Beweis dafür, daß es einem Bedürfnisse entspricht. Es soll auch fernerhin denen dienen, welche aus Gründen der Bequemlichkeit oder Sparsamkeit nach einem weniger umfangreichen Hilfsmittel greifen, als es die Wörterbücher von Lewy, Jastrow und Kohut oder der Thesaurus von Benjehuda sind. Deshalb waren Verleger und Verfasser darin einig, daß es in Umfang und Anlage nicht geändert werden dürfe. Daß es trotzdem um weit über einen Bogen gewachsen ist, zeigt, daß die neue Auflage an Inhalt gewonnen hat.

Wenn das Handwörterbuch seinem Plane gemäß eine Stelle sein sollte, an welchem die Resultate sprachlicher Einzelarbeit gesucht werden, bedurfte es einer gründlichen und umfassenden Nacharbeit. Von Arbeiten sachlichen Inhalts, die seit 1901 erschienen, nenne ich S. KRAUSS, Talmudische Archäologie I—III (1910—12); S. KLEIN, Tod und Begräbnis (1918); M. WINTER, Die Koch- und Tafelgeräte (1907); A. ROSENZWEIG, Das Wohnhaus (1907); F. GOLDMANN, Der Ölbau in Palästina (1906), La Figue en Palestine (1911); S. SCHEMEL, Die Kleidung der Juden (1912); M. SALOMONSKI, Gemüsebau und-Gewächse (1911); S. KLEIN, Weinstock, Feigenbaum und Sykomore (1911); J. PREUSS, Biblisch-talmudische Medizin (1911); M. MAINZER, Jagd, Fischfang und Bienenzucht (1910); S. KLEIN, Das Klima Palästinas (1914); I. Löw, Aramäische Fischnamen, Lurchnamen 1—7 (1911), Erwe und Wicke (1916). Auf sprachlichem Gebiet gehört hierher: F. PERLES, Nachlese zum neuhebräischen und aramäischen Wörterbuch (1917); Babylonisch-talmudische Glossen (1905), Akkadische Fremdwörter (1918); I. Löw, Lexikalische Miscellen (1914), Quisquilien und Miscellen (Monatsschrift Jahrg. 60); M. NEUMARK, Lexikalische Untersuchungen zur Sprache der jerusalemischen Penta-teuchtargume (1905); E. BREDEREK, Konkordanz zum Targum des Onkelos (1906). Sonst war noch zu berücksichtigen: F. SCHULTHESS, Homonyme

Wurzeln im Syrischen (1900), *Lexicon syropalaestinum* (1903). Handschriftliche Bemerkungen von Professor FRAENKEL teilte mit Rabbiner Dr. LEWIN in Kempen in Pr., eine Liste von Verbesserungen der ersten Auflage sandte Rabbiner Dr. S. KLEIN in Nové Zamky. Mancherlei Ungenauigkeiten und Lücken hatten sich mir selbst ergeben. Die Zahl der Vervollständigungen auf Grund eigenen Quellenstudiums wäre noch größer gewesen, wenn mein Handexemplar der ersten Auflage sich hätte von Jerusalem beschaffen lassen. Die homonymen Stämme wurden in noch größerem Umfange als früher getrennt. Unvokalisiert blieben jetzt durchweg die Stämme, welche in der Grundform nicht belegt sind. Mehr als früher wurden bei der Verbesserung irriger Lesarten die Stellen ihres Vorkommens angegeben. Aber auch jetzt mußte ich darauf verzichten, alle Irrtümer der gangbaren, kritisch nicht hergestellten Texte zu verzeichnen.

Ein großer Gewinn für die neue Auflage war es, daß Herr Oberrabbiner Dr. IMMANUEL Löw in Szegedin willig war, seine einzigartige Sachkunde in Bemerkungen zur Druckvorlage zu betätigen. Infolge der Schließung der Grenze Ungarns kam diese Mitarbeit den ersten beiden Bogen nicht zugute; aber von da ab hat sie, trotz der dem greisen Gelehrten widerfahrenen Freiheitsberaubung, bis zu Ende fortgeführt werden können. Ein Teil seiner Bemerkungen ist durch meine zustimmende Aufnahme in den Text verschwunden. Aber die ihm eigentümlichen Identifikationen von Realien sind mit seinem Namen bezeichnet. Bei der Korrektur unterstützte mich wirksam Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim, der auch sachliche Bemerkungen beisteuerte. Beiden Herren sei für ihre wertvolle Hilfe der verbindlichste Dank gesagt.

Es ist über dreißig Jahre her, daß ich auf Franz Delitzsch's Vorschlag Jacob Levy bei der letzten Lieferung seines grundlegenden Wörterbuchs durch Verifizierung der Zitate bescheidene Dienste leistete. Möchte zu sehen sein, daß ich seitdem nicht vergebens auf einem Gebiete gearbeitet habe, das manchem als abseitsliegend erscheint, das aber dem ernstesten Arbeiter für die Erkenntnis der höchsten Wahrheit und für das gegenseitige Verstehen zweier Religionen noch immer wertvolle Früchte trägt.

Was in diesem Wörterbuche geboten wird, ist folgendes:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den süd-arabischen Targumhandschriften mitgeteilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die einst im Besitze von Professor

A. SOCIN in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, außerdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. SOCIN's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth¹ MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelzitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgetheilten Lesart genannt wird.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschließen will, hat nur zu beachten, daß jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei קָרָם, קָבִיל, אָחֶרֶן) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen². Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmäßig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vor auszusetzen für מִלְכֵּן, מִלְכָּתָא, מִלְכִּין, מִלְךְ, הִיכְלָא superlinear vokalisiert מִלְכִּין, מִלְךְ, הִיכְלָא יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, קִטְּלוּ, אִתְּתָא, אִנָּא מִלְכִּין, מִלְךְ, הִיכְלָא יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, קִטְּלוּ, אִתְּתָא, אִנָּא מִלְכֵּן, מִלְכָּתָא. Es erhellt daraus, daß die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können³.

¹ Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

² Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ājtā und wenn jā, jān, jāt, jātā folgt, s. meine Gramm.² S. 78. אִנָּתָא, אִנָּתָא entspricht also אִנָּתָא, אִנָּתָא und nicht אִנָּתָא, אִנָּתָא.

³ S. das dabei von mir angewandte Prinzip in meinen „Aramäischen Dialektproben“ S. V.

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, daß mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Zitate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen¹, für welche keine Zitate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Die Konkordanz von BREDEREK gab mir Anlaß, auch über das von ihr genannte hinaus, Lücken aufzuspüren und auszufüllen. Ich darf nun hoffen, daß nichts Wesentliches übergangen ist.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Zitate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelostargums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch zitiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, daß dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Literaturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni zitiert sind, besagt dies, daß die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke² ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchzitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum³, wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

¹ Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Maßgebende.

² Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I, Saloniki 1526, II, Saloniki 1521.

³ S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben“ S. 35. Von M. GINSBURGER wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrthümlicher Berufung auf G. MARGOLIOUTH behauptet, daß diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Zensurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigelegt. Die persischen Fremdwörter sind mit *pers.*, die aus anderen Sprachen stammenden Lehnwörter nur durch *x.* bezeichnet.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, daß die Matres lectionis für kurze Vokale außer Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Kurzes *a* wurde als Kibbuz geschrieben, ausgenommen in Fremdwörtern und bei handschriftlichen Lesarten, wo das Waw erhalten blieb. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich außer Betracht. Der Anfänger wird darum gut tun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בּוֹדוּם bei בלם nicht bei בול, דִּיקִי bei דק, nicht bei דיק. Dagegen gehören חוֹמֶשׁ und בִּיעוּר zu חו und בי.

5. Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiß begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluß an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Außerdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch getan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für *η* habe ich die Aussprache *ē*¹, für *αι* und *οι* *i*, für *αυ* und *ευ* *aw* bez. *ew* vorausgesetzt. Im übrigen verweise ich auf die zweite Auflage meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch“.

6. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloß angenommenen Grundbedeutungen

¹ S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zugrunde. Daß auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, daß es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Literatur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von LEVY und JASTROW verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, daß ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

7. Auf meine Bitte war Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim bereit, G. H. HÄNDLER's Lexikon der Abbreviaturen für den Neudruck zu redigieren und auch ein alphabetisches Verzeichnis der Mischnaabschnitte beizusteuern. Nur sehr kundige Benutzer der altrabbinischen Literatur werden dieser beiden Hilfsmittel entraten können. Ein „Nachtrag“ faßt zusammen, was mir bei der endlich möglich gewordenen Durchsicht meines Handexemplars der vorigen Ausgabe von Verbesserungen auffiel. Hier ließen sich auch von Dr. S. KLEIN (s. o.) und von Pastor WINDFUHR in Hamburg mir zugesandte Bemerkungen berücksichtigen.

JERUSALEM, November 1921

GUSTAF H. DALMAN

א 1. *pl.* אָאין, erster Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. א *a.* praefig. für על oder עד.
אָאָלן Zusammenstellung der Schlußbuchstaben der Inschrift von Dan 5, 25 (mit Spaltung des letzten Wortes).

אָאָפּיקון 1. אָפּיקון *gr.m.* (ὁφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אָאָרָא *s.* אָאָרָא.

אָב (Thr 1, 2) der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אָבִי, אָב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אָבִית דִּין אָב zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת נְיוּקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, מְלָאכוֹת א' Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, א' הַטְּמָאוֹת je der erste Grad der Unreinheit, אָב בְּנִין Entwicklung eines Grundsatzes.

אָב *h. m., pl.* אָבִין Trieb.

אָבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּיבִי אָבָא Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אָבָא I (Gen 44, 19; אָבָא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אָבָא) *a. m., ind.* אָב (אָב) Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אָב Gen 17, 4, *c.s.* אָבָא Gen 19, 34, אָבוֹהִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אָבָהֶתָא Nu 36, 1 (*sy.* אָבִהִי Prov 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אָבָא II männl. Personennamen (Verkürzung von אָבִיהָ).

אָבָא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אָבִיהָ 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָבָא *a. m.* Dickicht.

אָבָאִים (SchemR 38) 1. אָבָאִים.

אָבָאִישׁוֹת *a. f., c.* אָבָאִישׁוֹת Koh 7, 3 Übelwollen.

אָבָא *a. Pa. pt. c. s.* מְאָבָבָה Ho 9, 10 Or. 1474, 1. מְאָבָבָה, *s.* מְאָבָבָה.

אָבָבִית (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אָבָבִינִים (אָבָבִינִים) *gr. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אָבָבִינִים 1. אָבָבִינִים *pl. gr. m.* (εὐγενέστατοι, Titel der Kaiserlichen Prinzen) edelste.

אָבָבִינִים 1. אָבָבִינִים *gr. f.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבָבִי *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אָבָבִי *a., ipf.* יִבֵּד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.*

תִּבְדּוּן Dt 12, 2, תִּבְדּוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבֵד, הוֹבֵד (הוֹבֵד) Thr 2, 9, *inf.* אוֹבֵדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.*

תִּבְדּוּ Dt 7, 24 dass. *Ite.* אוֹבֵד, אֶתְבְּדִי

אֶתְבְּדִי verloren gehen, sich verlieren.

אָבָבִי *h. m.* was zu grunde geht.

אָבָבִי *a. m.* Untergehen.

אָבָבִי (bSukk 18^a) 1. אָבָבִי.

אָבָבִי *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אָבָבִי *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אָבָבִי *a. f.* dass.

אַבְרָמִי, אַבְרָמָא männlicher Personenname (Αβουδέμμος).

אַבְרָמִיָּם männl. Personenname (Εὐδηνος).

אַבְרָן (= אַבְרָא יִרְדָן) männl. Personenname.

אַבְרָן (אַבְרָן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אַבְרָנָא (Jes 53, 9 Or. 2211, אַבְרָנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְרָדֻקִּים (falsch אַבְרִיקֻס) männl. Personenname (Εὐτοκος).

אַבְרִירָנָא (?) männl. Personenname.

אַבְרָא *s.* אַבְרָא.

אַבְרָא männl. Personenname.

אַבְרָהוּ männl. Personenname.

אַבְרָהָם (jKil 31c) 1. אַמְבְּרָם.

אַבְרִי männl. Personenname (Abkürzung von אַבְרִיָּה).

אַבְרִי (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבְרִיב (*אבוב*) *h. m.* Rohr, Flöte. —

אַבְרִיב רִוּעָה Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*?).

אַבְרִיָּה (Gen 4, 21, MS אַבְרִיָּה) *a. m.* Flöte.

אַבְרִיָּם männl. Personenname.

אַבְרִי *h. m.* 1. Untergang; 2. *s.* אַבְרִי.

אַבְרִיָּה (?) männl. Personenname.

אַבְרִיָּמָא *s.* אַבְרָמִי.

אַבְרִי *h. m.* kurz und dick.

אַבְרִי *h.* wehe!

אַבְרִיָּה männl. Personenname.

אַבְרִיָּתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אַבְרִי *h. m.* Trauer.

אַבְרִי *h. m.* Stadttor.

אַבְרִילָא *a. m., pl. c. s.* אַבְרִילָהָא Jer 50, 26 dass.

אַבְרִילָהָא *a. m.* Torwächter.

אַבְרִין männl. Personenname.

אַבְרִינָא männl. Personenname.

אַבְרִינָא 1. אַבְרִינָא.

אַבְרִי *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall; 3. großer Trog.

אַבְרִי *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. 1. אַבְרִי.

אַבְרִיקָא männl. Personenname.

אַבְרִיקָא *h. f.* Fackel.

אַבְרִיקָא *s.* אַבְרִיקָא.

אַבְרִיקָא, אַבְרִיקָה *h. f.* 1. Mottenfraß; 2. Fußkrankheit der Tiere.

אַבְרִיקָא *x. m.* Zubehör.

אַבְרִיקָם (jKil 31c, Ven. אַבְרִיקָם, Ar. אַבְרִיקָם) 1. אַמְבְּרָם.

אַבְרִיקָא *a. m.* Weinschlauch.

אַבְרִיקָא (TosOhol XIII 3) 1. אַבְרִיקָה, *s.* אַבְרִיקָה.

אַבְרִיקָא I *gr. f.* (ἐμβατή), *pl.* אַבְרִיקָאות Bathwanne, Badehaus.

אַבְרִיקָא II *gr. m.* (ἐμβατή) Modell.

אַבְרִיקָא (SiphreRee 81) 1. אַבְרִיקָא.

אַבְרִיקָא *gr. m.* (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אַבְרִיקָה *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אַבְרִיקָה *a. m., pl. d.* אַבְרִיקָהָא Nu 11, 5 dass.

אַבְרִיקָה, אַבְרִיקָה (bBech 55^a) 1. אַבְרִיקָה.

אַבְרִיקָה *h. f.* Müßigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְרִיקָה männl. Personenname (Πτολιών?).

אַבְרִיקָה, אַבְרִיקָה, אַבְרִיקָה männlicher Personenname (Πτολεμαῖος, Εὐτολμος).

אַבְרִיקָה *gr. m.* (αὐτόματος) selbsttätig.

אַבְרִיקָה *gr. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbständiger Verwaltung.

אַבְרִיקָה *gr.* männl. Personenname (Εὐθύνοος?).

אַבְרִיקָה männl. Personenname.

אַבְרִיקָה (Siphre. Nu 139) 1. אַבְרִיקָה (Asia) Beiname von Ephesus.

אַבְרִיקָה *h. m.* 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Ährenreife.

אַבְרִיקָה (Ex 13, 4, 1K 6, 38) *a. m., ind.*

אַבְרִיקָה Lv 2, 14 1. reifende Ähre; 2. Zeit

der Ährenreife; 3. אַבְרִיקָה יִרְחָא Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.

אַבְרִיקָה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אַבְרִיקָה (NuJI 34, 6) 1. אַבְרִיקָה (so MS.), *s.* אַבְרִיקָה.

אַבְרִיקָה, אַבְרִיקָה (Kakophemie für אַבְרִיקָה) Kirche.

אָבירא (Dt 22, 3) *a. f.* verlornen (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71^b) 1. אָבִי.

אבי (viell. zu lesen אָבִי) männl. Personennamen.

אביון *h. m.* arm.

אביונה *h. f.* 1. Kapperknospe (*Capparis spinosa*); 2. *s.* חביונה.

אביונות *h. f.* Armut.

אביוני, אביוני Ortsname.

אבי 1. אָבִי.

אבילא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.

אבילה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.

אבילות *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.

אבילותא (sic!) (Thr 2, 5, MS. אָבִילוֹתָא) *a. f.* dass.

אבילין Ortsname.

אבין, אביןא männl. Personennamen.

אביק *h. m.* Abflußrohr der Badewanne.

אביקא *s.* אבוקא.

אביר *h. m.* mächtig.

אביריתא (jJom 40^b) 1. אָבִירִיתָא.

אבית (= אָבִית) *s.* אָבִית.

אבקא *a. m.* starker Hahn.

אכל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.

אכל I *h. m.* Leidtragender.

אכל II Ortsname.

אכל *h.* trauern, leidtragen. *Hitz.* die Trauergebräuche beobachten.

אכל (Thr 2, 8, MS. אָכִיל) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אָתָאכִיל Gen 37, 34 dass.

אכל *h. m.* 1. Trauer; 2. אָכִיל Name eines Talmudtraktates.

אכלא (Gen 50, 11), אכלא, אכלא *a. m.*, *ind.* אכל Gen 50, 11 Trauer, Klage.

אכלא *a. m.* korbartiges Geflecht.

אבלוני (BerR 33) 1. אָבִלוֹנִים (Αὐλών) Ort in Coelesyrien.

אבלט männl. Personennamen.

אבולי (bBabB 143^a) *s.* בולי.

אכליג männl. Personennamen.

אכלין, אכלין Ortsname.

אכלינא *gr. m.* (ἐβένος) Ebenholz.

אכלונס Ortsname.

אכלם Ortsname (Αὐλός?)

אכלוסמוס, אכלוסמוס *gr. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit בָּלִי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.

אכלמי männl. Personennamen.

אכלמכוס männl. Personennamen (Εὐμαχος).

אכלמסין (jMeg 74^a) 1. אָכִלְמָסִין männl. Personennamen (Εὐμαθής).

אכלן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. אָ מוֹכָה א' Edelstein. א' הַטּוֹעִים (wohl eigentlich א' הַטּוֹעֵן) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א' הַשָּׁעוֹת א' Magnet. א' הַשָּׁעוֹת א' Teil der Sonnenuhr. א' שְׁתֵּיהֶן א' der Stein, der im zweiten Tempel an Stelle der Lade war. א' תּוֹשֵׁב א' von anderwärts versetzter Stein. אָכֵן א' Stein, den man nicht mit einer Hand tragen kann.

אכלן (Gen 28, 18) *a. f.*, *ind.* אָכֵן Ex 24, 10, *pl. d.* אָכֵנָא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א' רִאשֵׁיתָא א' Laststein, den man auf die Garben legt. א' מָכָה א' Edelstein. א' דְּכוּלָּה א' schwarzer Marmor. א' שְׁתֵּיהֶן א' Magnetstein. אָכֵן א' Koh 3, 11 Stein im Tempel (*s. o.*).

אכלנר 1. אכלנר, *s.* אכלנר.

אכלנט *h. m.* Gürtel der Priester.

אכלנים (*bibl.*) *h. m.* 1. Gebärstuhl; 2. weibl. Genitalien.

אכלנימוס *gr.* männl. Personennamen (Εὐνομος).

אכלניתא (NuJII Dt 14, 18) 1. אָכִלְנִיתָא, *s.* אָכִלְנִיתָא.

אכלניתא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (oder 1. אָכִלְנִיתָא, אָכִלְנִיתָא *a. f.* Kammer).

אבוס 1. אָבִוס Name eines Gottes (Αβίς).

אבס *h.* füttern, mästen.

אבוסוס *gr.* Ortsname (Ἐφεσος, Ephesus).

אבסנסא *gr.* (ἀβάσκαντα) unberufen.

אַבעבויען *a. f., pl.* Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.
 אַבעיה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.
 אַיעית *a. (= אַיעית)* s. אַיע.
 אַינא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.
 אובצנא *l.* אַינא.
 אבק *h. Pi.* bestäuben. *Hilp.* sich bestäuben.
 אַבק *a. l.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.
 אַנק *h. m., pl.* אַנקות, אַנקאות 1. Staub, Pulver. אַנקא' סאָפּרים 2. (bildl.) ein leiser Anflug, nur eine Idee.
 אַנקא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.
 אַנקא *h. f.* Staub, Pulver.
 אַנקעלס männl. Personennamen (Εύκολος?).
 אַנקתא *a. f.* 1. Loch für den Türzapfen; 2. Schleife(?).
 אַנר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.
 אַנר II *h. Pi.* sich aufschwingen.
 אַנר III *h. Pi.* angliedern.
 אַנר *a. Itpe.* sich in die Höhe schwingen.
 אַנר *h. m., pl.* אַנרים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Teil des Skeletts.
 איבר (jMo K 82^b אַיברו I אַיברו) s. אַיבר.
 אַיבר *h. m.* Blei.
 אַנרא (Ex 15, 10) *a. m.* dass.
 אַנרא I *a. m., pl.* אַנרין Jud 19, 29, אַנרא *Lv* 1, 6, אַנרא *Mi* 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.
 אַנרא II *a. m., pl. c. s.* אַנרהי Dt 32, 11 1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.
 אַנרא *a.* in Wahrheit, fürwahr.
 אַנרודימוס männl. Personennamen (Εὐρύδης).
 אַנרייאה (SchirR 2, 14) *l.* אַנרייאה (so Ed. Pes.), s. אַנרא.
 אַנריא *gr. m.* (ἀήρ) Luft.
 אַנרברא *a. m.* Krippe, Stallung(?).
 אַנרונגי I אַנרונגי *pers. m.* königl. Beamter.
 אַנרונגי *pers. m.* Stadtmauer.
 אַנרונגי *a. f.* Gegengewicht(?).

אַנריון, אַנריון, אַנריון (Est II 5, 1, MS אַנריון) *gr. m.* (ὄψουρον) reines Gold.
 אַנריון *pers. m.* Lederdecke.
 אַנרוסי *l.* אַנרוסי.
 אַנרא *a. m.* außerhalb, auswendig, draußen. אַנרא *von außen.*
 אַנרא *l.* אַנרא *h. f.* Zypresse.
 אַנרא *a. f.* Außenplatz, Dorf.
 אַנרא *a. f.* Leichenmahl.
 אַנרעסין *gr. tr.* (ἐβρεξεν) es regnet.
 אַנרעמא *gr. f.* (ἀβραμῖς) eine Fischart.
 אַנרני *h. m.* ein Sumpfvogel.
 אַנרגים *pers. m.* halbgar.
 אַנרונקא *l.* אַנרונקא.
 אַנרוסי *h. m.* eine Olivenart.
 אַנרוסי *l.* אַנרוסי.
 אַנריון (so jSabb 15^d) אַנרעסין *lat. m. pl.* (bracca) Hosen.
 אַנרעקלון (jBabM 9^c) s. אַנרעקלון.
 אַנרעשד *pers. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.
 אַנרעא *a. f.* wilder Majoran.
 אַנרעא *a. m.* geröstete Ähre.
 אַנרעין *h. m. pl.* klein und sauer bleibende Trauben.
 אַנא *a. l.* 1. s. אַנא; 2. s. אַנא.
 אַנא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.
 אַנאליגין (BerR 28) *l.* אַנאליגין.
 אַנב *a. (= על גב)* 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אַנב *weil.*
 אַנב אַנב gelegentlich.
 אַנבין (jKil 32^a) *h. m.* Bast(?).
 אַנבין *a. m.* Kelch.
 אַנבין (Est II 8, 13, MS אַנבין) *a. m.* der Agagit (Beiname Hamans).
 אַנבין *gr. m.* (ἀγῶρος) Wasserleitung.
 אַנר I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammenrotten. *Ni.* zusammengebunden werden.
 אַנר II *h.* *Hiph.* hinziehen, andauern lassen.
 אַנר I *a.* zusammenbinden.
 אַנר II *a.* *Aph.* lang sein lassen.

אַגַד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אַגְדָא *a. m.* dass.

אַגְדָא *a. m.* 1. *ind.* **אַגד** 2S 3, 29 (MS **אַגד**) Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אַגְדָה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אַגְדִיקוֹנְטָא (jBabB 14^c **קונטא**) *gr. tr.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַגְדִי 1. **אַגְדִי**.

אַגְדָנָא *pers. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אַגְדִיקוֹס *gr. m.* (ἐκδικοσ) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַגְדָתָא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für die Passahabende.

אַגְדָה *h. f., pl.* **אַגְדִין** Dornstrauch (Mannaklee).

אַגְדָא *a.* innerhalb, inwendig.

אַינִוָּתָא 1. **אַינִוָּתָא**.

אַגְד *h. m.* Band, Gebund.

אַגְדָל *h. m.* Daumen.

אַגְדוֹ *h. m.* Walnuß (*Juglans regia*).

אַגְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. Nußbaum.

אַגְדוּה *h. f.* dass.

אַגְדִיסְטוֹר *lat. m.* (*quaestor*) Quästor.

אַגְדִי *s.* **אַגְדִי**.

אַגְדָה (jGitt 48^d)?

אַגְד *h. m.* Haufen, Hügel.

אַגְדָא *s.* **אַינִוָּתָא**.

אַגְדָה *h. f.* Speicher, Fach.

אַגְדִי *h. m.* mittelgroße Olivenart.

אַגְדוּתָא *a. f.* **אַגְדוּת קָרָא** Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אַגְדִין 1. bSanh 91^a 1. **לְאַגְדִין**; 2. jKil 32^a 1. **אַגְדִין**.

אַגְדִינְטָא *gr. m.* (καταβάκτης) Wasserfall.

אַגְדִין *h. x. pl.* eine Art Portulak.

אַגְדָא, **אַגְדָא** *a. m.* Graben, Furche.

אַגְדָה *gr. f.* (αἰρεῖη) Ziegenfell.

אַגְדָה *h. f.* Graben, Furche.

אַגְדִין 1. jSabb 5^b 1. **חָנוּן**; 2. **שוֹר אֶת אֶתְּ** השליך את עצמו BerR 56 1.

אַגְדִים *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, *s.* **גִּים**.

אַגְדָרָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* **אַגְדִיר** Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אַגְלָא *a. m.* Außentor.

אַגְלִים *h. m. pl.* Regentropfen (?).

אַגְלִפּוּתָא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אַגְם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אַגְם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא *a. m., pl.* **אַגְמִין** Jes 42, 15 Soc 59, d. **אַגְמָא** Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אַגְמָה *h. f.* Kummer.

אַגְמִין I. *h. m.* Schilf.

אַגְמִין II. *s.* **הַגְמִין**.

אַגְמָנָא *a. m., ind.* **אַגְמִין** Jes 58, 5 Schilf.

אַגְמִין *gr. tr.* (ἄγωμεν) wohlan!

אַגְדוֹן *gr. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגְדוֹן *gr. m.* (ἀγκών) Rand.

אַגְדוֹן *a. Pa.* **אַגְדוֹן** jSabb 10^b (Ausg. Ven. **אַגְדוֹן**) Scheiben formen (?).

אַגְדוֹן *h. m.* Becken, Schale.

אַגְדָא, **אַגְדָא** (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.*

אַגְדִין Jes 65, 11, *c.* **אַגְדִין** (Soc 59 **אַגְדִין**)

1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale;

2. Teich.

אַגְדוּה 1. **אַגְדוּה**.

אַגְדִין (jPea 21^b) 1. **אַגְדִין** *lat. m.* (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְדִין 1. **אַגְדִין** (?).

אַגְדָא *gr. f.* (ἀρνεῖα) Lammfell.

אַגְדָתָא (Est II 1, 2), **אַגְדָתָא** *a. f.* Becken.

אַגְדָתָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגְם, **אַגְם** *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

אַגְדִיסְטָא *gr.* 1. *f.* (Αὔγουστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie;

2. *m.* (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אַגְדִיסְטוֹן, **אַגְדִיסְטוֹן** *gr. tr.* (ἐκζητῶν) suchend.

אַנִיסטאָס *gr. m.* (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אַנוּסְטִילִי *lat. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אַנוּסְטִיאַני *lat. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אַנִיסְטִירִיוֹן *gr. m.* (ἐξίτηριον) Abschiedsgruß, Empfehlung.

אַנִי (2 K 4, 33 Soc 59) *a., pf.* 3 *sg.* *f.* אָנַפֶּת 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schließen.

אַנִי *h. m.* Verschluss, Türverschluss.

אַנִי *h. c.* 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אַנְפָּא (Ez 1, 14, Or 1474 אָנַפָּא) *a. m., pl. c.* אָנַפִּי Cant 5, 11 l. אָנַפִּי dass.

אַנִר *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אַנִר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אַנִר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אָנִיר vermieten, mieten. *Itpa.* *ipf.* 2 *m. sg.* תִּמְכַּר 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen; 3. Gewinn haben.

אַנִר (2S 3, 29) 1. אָנִד, s. אָנַדָּא.

אַנִר *h. m.* (flaches) Dach.

אַנְרָא *a. m., c. s.* אָנְרִיָּה Ex 30, 31 dass.

אַנְרָא *a. m., 1. c.* אָנִר Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. Gewinn; 3. l. אָנַדָּא; 4. Personennamen.

אַנוּרִיאָא *gr. m.* (ἀγορά), *pl.* אָנוּרִיאָוֹת 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אַנְדִּימוֹס *gr. m.* (vgl. ἀγορὰνόμος), *pl.* אָנְדִּימִין Marktaufseher.

אַנוּרִי (jMaasS 54^d) 1. אָנוּרִין.

אַנוּרִי *gr. m.* (ῥύρις) Feinmehl.

אַנוּרִון *gr. m.* (ἀργόν) hellfarbig.

אַנוּרִיָּה *h. m., pl.* אָנוּרִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַנוּרִין *gr. m. pl.* (ἀκρατος) starke Getränke.

אַנְרִיאָוִן *gr. m.* (ἀγριον) wild.

אַנוּנוּמוֹס (BerR² 75) 1. אָנוּרִנְטִי, s. אָנוּנוּמוֹס.

אַנוּנוּמוֹס *gr. m.* (ἀγορηνόμος) Marktaufseher.

אַנְרָמָא (דִּינְרָא) jGit 47^b 1. אָנְרָמָא.

אַנְרָמָא (DtJI 29, 17) 1. אָנְרָמָא.

אַנְרִיָּסָא *gr. m.* (ἀγριος), *pl.* אָנְרִיָּסִין Jer 5, 8 wild, rauh.

אַנְרִסְטִיס (BerR 14) 1. אָנְרִסְטִיס.

אַנְרָפָא *männl. Personennamen* (Ἀγρίππας).

אַנְרִפִּינָא Militärstation bei Caesarea (Agrippina).

אַנְרָפּוֹס (jRhS 67^b אָנְרִפִּיס *gr.* (ἀγραφός) ungeschrieben.

אַנְרָת Name der Königin der Dämonen.

אַנְרָת *h. f.* Brief, Dokument.

אַנְרָתָא (1 K 21, 8, Est II 1, 3 אָנְרָתָא) *a. f., ind.* אָנְרָתָא Est II 6, 10, *pl.*

אַנְרִין 1 K 21, 8, אָנְרִין Est II 6, 10, *c.* אָנְרָת Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אַנְרִי *a.* 1. = אָנְרִי während; 2. = אָנְרִי in bezug auf, weil.

אַנְרִי *h. m.* Rauch, Nebel.

אַנְרָא *männl. Personennamen.*

אַנְרָא I *a. f.* (= אָנְרָא) diese, jene.

אַנְרָא II *h. f.* eine Vogelart.

אַנְרָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אַנְרָפָא *a. f.* Finger.

אַנְרָדָא *a. m.* Fischgräte.

אַנְרָדָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אַנְרִי = אָנְרָא.

אַדּוּם *h. m., pl.* אָדּוּמִים rot.

אַדְהִכִּי וְהִכִּי אָדְהִכִּי *a.* inzwischen.

אַדּוּם *h. m.* 1. Personennamen; 2. Volksnamen. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אַדּוּמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אַדּוּמָאָה (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אַדּוּן *h. m.* Herr.

אַדּוּנָה *h. f.* Herrin.

אַדּוּנִיָּה *h. f.* Ruhesitz.

אַדּוּרִי *m.* ein Götzenname.

אַדּוּתָא *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אדיא (jMaas 49^b) 1. אָדִיא. אַימירון (SchirR 3, 6) 1. אַימירון. אַיִתָּא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen. אָדִין (Meg Ant Or 2377), אָדִין (Meg Ant Or 2377) *a. da.* אָדִין (= אָדִין) *h.* noch immer. אַיִתָּא *a. f.* Freude. אַיִתָּא (Toh VII 7) 1. אַיִתָּא, *s.* אַיִתָּא. אַיִתָּא *h. m.* stark, mächtig. אַיִתָּא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אַיִתָּא Ex 15, 11 dass. אַיִתָּא *a. m.* Rand, Kante. אַיִתָּא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?). אַיִתָּא 1. אַיִתָּא. אַיִתָּא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung. אַיִתָּא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottesnamens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer. אַיִתָּא (*אַיִתָּא*) *h. m.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*). אַיִתָּא *h. f.* Anzünden. אַיִתָּא *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.* אַיִתָּא Planet Mars. אַיִתָּא *s.* אַיִתָּא. אַיִתָּא *h. m., pl.* אַיִתָּא מִן אַיִתָּא *Mensch.* אַיִתָּא jedermann. אַיִתָּא (Gen 2, 7) *männlicher* Personenname (Adam). אַיִתָּא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben. אַיִתָּא *h. m.* hochrot. אַיִתָּא *a. m. pl.* hochrote Weinbeeren. אַיִתָּא *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegel-erde; 3. ein Mittel zur Kopfreinigung. אַיִתָּא *h. f.* Röte, rote Farbe. אַיִתָּא männl. Personenname. אַיִתָּא *h. m.* rötlich, (rothaarig?). אַיִתָּא *h. f.* Röte. אַיִתָּא Ortsname (bibl.). אַיִתָּא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אָדִין *h. m., pl.* אָדִין Sockel, Untergestell. אָדִין *h. m.* Bast. אָדִין (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אָדִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel; 3. 1. אָדִין. אָדִין *a. m., c. s.* אָדִין Jer 43, 10 Or 1474 Sessel. אָדִין *a. f.* אָדִין jetzt, heut. אָדִין 1. אָדִין *gr. m. pl.* (αὐθεντικοί) Gewalthaber. אָדִין *h. f.* Herrschaft. אָדִין אָדִין *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang. אָדִין *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten. אָדִין *a.* anhaften. *Pa.* אָדִין Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschließen. אָדִין *h. m.* Wulst (?). *S.* אָדִין. אָדִין (SchirR 1, 11), 1. אָדִין? männl. Personenname (Onkelos?). אָדִין (*אָדִין*?) *h.* abziehen. אָדִין *a. Pa.* helfen. אָדִין *h. m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr.-März). אָדִין אָדִין (Est II 9, 28) der erste Adar. אָדִין אָדִין (ebenda) der zweite Adar. אָדִין אָדִין *gr. m.* (δορά, δорός) 1. Fell, Balg; 2. Sack, Bezug. אָדִין *gr. m. tr.* (ὕδωρ) Wasser. אָדִין I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. das Getreide auf der Tenne; 3. das Dreschen. אָדִין II (Est II 7, 9, MS אָדִין) *gr. m.* (κέδρος) eine Cedernart. אָדִין *gr. m.* 1. (ἐδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze. אָדִין (?) *a. f.* Schiffsflagge (?). אָדִין *a.* im Gegenteil. אָדִין *a.* gegenüber der Ansicht von Raba. אָדִין אָדִין *gr. m.* (ὕδραυλς) Musiker auf der Wasserorgel.

אָרבלים *gr. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
אָרורוסטון (jSchebi 37^b) 1. *אורורוסטון*
gr. m. (ὕδρорοσάτον) Rosenwasser.
אָרוּמא Volksname.
אָרוּן männl. Personenname.
אָרוּנא *pers. m., ind.* אָרוּן Gen 43, 30
 Zimmer.
אָרוּתא *a. f.* Herrlichkeit.
אָדריאַס *gr. f.* (Ἀδρία) das adriatische
 Meer.
אָדריכנתיא *a. f., c. s.* אָדריכנתיא Jer
 51, 32 Stampfen.
אָדריאַנוס männl. Personenname (Ἀδριανός).
אָדריני *gr. m.* 1. aus der Stadt Hadria
 (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians;
 3. **תָּרַם אָדריני** poröse, von Wein
 durchzogene Scherben.
אָדריאַנטא, **אָדריאַנטוס** 1. **אָדריאַנטוס** *gr. f.*
 (Ἀνδριάς) Statue.
אָדרי 1. **אָדרי**, s. **אָדריאַ**.
אָדריכלין (BerR 23, Ven. **אָדריכלין**) 1.
אָדריכלין.
אָדריכלא 1. **אָדריכלא**.
אָדריבן (bAbZ 10^b) 1. **אָדריבן**.
אָדריכטא *a. f.* Dokument der gericht-
 lichen Ermächtigung des Gläubigers,
 sich am Besitz des Schuldners schad-
 los zu halten.
אָדרימלך Name eines Götzen.
אָדרימון (VajR 35) 1. **אָדרימון** *gr. m.*
 (ἔρημος) wüst.
אָדרימילון (jSchebi 37^b) 1. **אָדרימילון**
gr. m. (ὕδρорόμηλον) Quittenwein.
אָדריגא *a. f., c. s.* אָדריגא Koh 12, 3 Arm.
אָדריגא *a. m.* aus der Stadt Edrei.
אָדריפיקוס *gr. m.* (ὕδρорωπικός) wasser-
 süchtig.
אָדריפא *gr. f.* (δερμά) Fell, Haut.
אָדריקריא (jDem 24^d) 1. **אָדריקריא**
gr. m. pl. (ἀποθηκάριοι) Großhändler.
אָדרית *h. f.* Mantel.
אָהב *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, be-
 liebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.
אָהבא I männl. Personenname.

אָהבה II *h. f.* Liebe.
אָהבתא *a. f.* dass.
אָהדורי (jBer 4^b) s. **אָדורי**.
אָהו (= **הָהוּא**) *a. m.* jener.
אָהיא *a.* zu welchem (der angeführten
 Fälle) gehört dies?
אָהיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon,
 daß man sich mit einer Leiche unter
 derselben Überdachung befindet.
אָהילתא *h. f., pl.* אָהילתא ein von solcher
 Unreinheit handelnder Talmudtraktat.
אָהילי männl. Personenname.
אָהין *a. m.* jener.
אָהינא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.
אָהי (= **עַל הָבֵין**) *a.* deshalb.
אהל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten;
 2. eine Überdachung über einer Leiche
 bilden, s. **אָהיל**.
אָהל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung über
 einer Leiche. *pl.* אָהלות 1. Arten der
 Unreinheit infolge davon; 2. ein Tal-
 mudtraktat.
אָהל *h. m.* ein Salzkraut (*Salsola*).
אָהלא *a. m.* dass.
אָהלא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verun-
 reinigung durch Aufenthalt in einem
 Raume mit einer Leiche.
אָהלוּא *a. m.* Salzkrauthändler.
אָהליא (?) Ortsname.
אָהלית *h. f.* Zelt.
אָהן *a. m.* dieser, derjenige.
אָהניתא s. **הָנִיתא**.
אָהורד *pers. m.* Stallmeister.
אָהורמין *pers.* Name des bösen Prinzips
 bei den Persern (Ahriman).
אָהורנית *h. f.* von Aaron abstammend.
אָז *h.* oder. **אָז** — **אָז** entweder — oder.
pl. **אָזיין**, **אָזיין** die Stellen, an denen
 das Wort **אָז** vorkommt.
אָז (Ex 21, 20) *a.* oder. **אָז** — **אָז** Lv 5, 1
 entweder — oder.
אָז *gr. m. tr.* (ὅ) der.
אָז 1. *a. m.* (= **הוּא**) er, dieser, jemand;
 2. *gr. tr.* (οὐ) nicht.

אָרָא s. אָרָא.
 אוב I h. m. Trieb, Pflanze.
 אוב I h. m. אוב בעל אוב Totenbeschwörer.
 אובא a. m., ind. אוב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist;
 2. אובא אובא Totenbeschwörer.
 אובילו קרצא Ortsname.
 אובנתא a. f. Verstand.
 אוב h. m. Beere vom Sumach (*Rhus coriaria*)?.
 אובדור samaritanischer Ort.
 אובדוּתא a. f. Verlängerung.
 אובניטוס I. אובניטוס.
 אובניטוסט, אובניטוס s. אובניטוס.
 אובנא a. m. Steinhäufen.
 אובנת h. f. Messer mit Scharten.
 אוד h. m., pl. אודות 1. Schürholz;
 2. angebranntes Holzschelt.
 אודא a. m., ind. אוד Am 4, 11 Or 1474,
 pl. אודין dass.
 אודאָתא (Jes 38, 9 Or 1474) a. f. Dank, Danklied.
 אודא a. f. Beutel(?).
 אודנא a. m. Gestell, erhöhter Sitz.
 אודניצא a. f. Freude.
 אודיקא a. f. Betrachtung.
 אודיקא a. f. 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, daß der Schuldner die Schuld zugegeben hat.
 אודייתא (jSchebi 38^a) 1. אודייתא.
 אודם h. m. Röte, rote Farbe. האדם האדם
 אודם שפפה das Lippenrot.
 אוד h. Pi. wünschen. Hitp. sich sehnen.
 אודנא 1. אודנא.
 אודרתא 1. אודרתא.
 אודרנא a. m. Netz, Flechtwerk.
 און h. m. Gans.
 אונא a. m., pl. און Est II 3, 8,
 און dass.
 אונא h. f., du. אונא 1. Ohr. אונא
 die Sehnen unter den Ohren(?);
 2. Henkel; 3. Geschwulst.

אונפּוּתא a. f. Darlehn.
 אונדקא a. f. 1. Schlinge; 2. Rätsel.
 אונדקא a. m., pl. אונדקא Jes 13, 21 Eule(?).
 אונדקא s. אונדקא.
 אונדקא a. f., c. אונדקא Koh 4, 4
 Gutmachen.
 אונדקא h. m. 1. kompakte Masse; 2. Fundament; 3. Pfeiler.
 אונד h. 1. wehe; 2. das Wehe.
 אונדא 1. männl. Personennamen; 2. s. אונדא.
 אונד gr. (vgl. ὡς) hallo!
 אונדא (LvJI 11, 20, MS אונדא, Ed.
 princ. אונדא) 1. אונדא, s. אונדא.
 אונדא Ortsname.
 אונדקא (Koh 7, 8) a. f. Zurechtweisen.
 אונדקי (EstR 1, 4) Bedrückung(?).
 אונדל h. m. Speise.
 אונדל (Jer 17, 12 Or 1474) a. m.
 1. c. אונד Ho 9, 11 Or 1474 Anfang,
 Vorzeit. אונדל Ez 16, 55 Or 2211 zu
 ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.
 אונדל (אונד?) h. m. Federmesser(?).
 אונד h. vielleicht.
 אונד h. m. 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.
 אונדא (Ez 40, 48) a. m. Vorhalle.
 אונדל s. אונדל.
 אונדל s. אונדל.
 אונד h. f. 1. Mutter; 2. Schoß; 3. Eigenliches, Wesentliches.
 אונדא (bPes 429)?, s. אונדא.
 אונדא a. f. Beschwörer.
 אונדקא s. אונדקא.
 אונדקא s. אונדקא.
 אונדקא a. f. Schwören, Schwur.
 און h. m. Besitz, Macht.
 אונדא (bSabb 1576) 1. אונדא.
 אונדא a. m., pl. אונדא (!) Jes 10, 32 Or 2211 (in margine) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.
 אונדא נקים אונדא männl. Personennamen.
 אונדא s. אונדא.
 אונדא h. f. 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht

bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.
אונאָאָתא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.
אָנוֹן גָּלִיּוֹן Kakophemismus für εὐαγγέλιον, Evangelium.
אונָה *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אונות** Besitzurkunde.
אונִי Ort in Palästina.
אונִי (falsch **אונִי**) *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אונִיות**
 1. Kauf, Kaufbrief; 2. *s.* **אונִי**.
אונִיָא männl. Personennamen (Chonja).
אונִיָה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.
אונִין 1. **אָנִין** (?), *s.* **אָנִין**.
אונִיתָא *a. f.* Bedrückung.
אונִיָכרא *pers. m.* Arbeiter (?).
אונִים *h. m.* 1. Zwang, Nötigung; 2. Todesfall.
אונִסָא *x. m.* Nase (?).
אָנוֹס *gr.* Ortsname (Ephesus, Ἐφεσος).
אונִפָא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אונִפִיָה (EchR 3, 13) *h. f.* Zerstörung (?).
אונִפֿל *h. m.* Finsternis, **בֵּית הָאִפֿל** fensterloser Raum.
אונִפֿן *h. m.* Art.
אונִפֿן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אונִפֿנָא *a. m., pl. d.* **אונִפֿנָא** Ez 10, 3
 1. Rad; 2. Engelgattung.
אונִפֿתָא *a. f.* Holzstück.
אונִץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אונִר *h. m.* Getreidegroßhändler.
אונִר *h. m., pl.* **אונִרות** 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Schatzkammer; **בֵּית**
הָאונִר dass.; 3. Speicher, Magazin;
 4. Höhlung der Perlmutter.
אונִרָא *a. m., pl. d.* **אונִרָא** Gen 41, 56 dass.
אונִרִמִיתָא *a. f.* Aufstehen.
אור *h.* sich erhellen, licht werden.
Ni. dass. *Hi.* leuchten lassen.
אור *a.* hell werden.
אור *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag;
 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.

אור *h. m.* Feuer. *pl.* **אורים** Teil des hohenpriest. Orakels.
אורִי *gr. m.* (ἀήρ) 1. Luft; 2. Himmel;
 3. *pl.* **אורִיות** Klima; 4. Wetter; 5. *pl.*
אורִין freier Raum, Raum.
אורִיא (Est II 3, 3, MS **אורִיא**) *gr. m.*
 (ἀήρ) 1. *c.* **אורִי** Dt 4, 17 Luft; 2. freier
 Raum; 3. **אֶרֶב־אֵל** Schicht von Ziegeln;
 4. *s.* **אורִיא**.
אורִיא I *a. m.* Spreu (?).
אורִיא II *a. m., pl. d.* **אורִיא** Nu 27, 21
 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורִיא *a. m.* Haut, Fell.
אורִיאָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.
אורִיָמוֹס *gr.* männl. Personennamen
 (Εὐρύμοσ).
אורִיה *h. f.* 1. Licht, Sonne. **לְאֹרֶה** bei Tagesanbruch. **לְבֹאֶרֶה** auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck;
 2. Kraut.
אורִה *s.* **אורִה**.
אורִה *s.* **אורִה**.
אורִחָא (Gen 38, 16) *a. f., c.* **אורִחָא** Gen 24, 18, *pl.* **אורִחָן** Dt 28, 7, Jud 5, 6
 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. **אורִחָא** Sitte. **אורִחָא** beiläufig.
אורִיָסָא *gr. m.* (ἄβρη) Felleisen.
אורִי männl. Personennamen.
אורִי *pers. m.* Müßiggänger (?).
אורִיא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אורִיא (Jes 1, 3), **אורִיא** II (Est II 6, 11)
a. f., pl. **אורִין** 1 K 4, 6 Krippe.
אורִיאֵל Engelname.
אורִיָת *h. f.* Feigenpflücken.
אורִיָכִיתָא *a. f., c.* **אורִיָכִיתָא** Thr 5, 20
 (MS. **אָרְכִיתָא**) Verlängerung.
אורִיָן männl. Personennamen.
אורִיָנָא *a. m.* 1. Gesetz; 2. **אורִיָן** BerR
 50 1. **מִיתֻרִין** *gr.* (μεθρία) Grenzland.
אורִיני 1. **אורִיני**.

אִרְיָתָא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 78), *ind.* **אִרְיָתָא** Ma 2, 7 Or 1474, **אִרְיָתָא**, *pl.* **אִרְיָתָא** Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle (Pentateuch).

אִרְכֻּבָתָא *a. f.*, *c.* **אִרְכֻּבָתָא** Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.

אִרְנָא *h. m.* Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*).

אִרְנָס *gr. m.* (πάμνος) stacheliger Strauch(?).

אִרְוִסִי *h. m.* Olivenart.

אִרְוִסְתִּי *gr. m.* (ροσάτον) Rosenwein.

אִרְעִיתָא *a. f.*, *pl.* **אִרְעִיָּה** LvJI 11, 30 MS, 1. **אִרְעִיָּן** Wespe.

אִרְרָסִין (ExJI 28, 42 MS) *lat. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אִרְשִׁנָּה, **אִרְשִׁנָּה** *x. f.* ein mythenhafter Vogel.

אִרְתָּא *a. f.* Abend, Nacht.

אִוש *a. Pa.* 1. lärmern, laut sprechen; 2. in Menge sein.

אִוש *h. Hít.* bestätigt werden.

אִושָּא Ortsname (Stadt in Galiläa).

אִושְמִתָּא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.

אִושְמִתָּא männl. Personennamen.

אִושִי (jMeg 71^b) 1. **קִישִי** (so Ausg. Ven.).

אִושֶר *a.* möglich.

אִות *h. Nî.* **נִיֵּאות** genießen, Nutzen haben.

אִות I *h. m.* 1. *pl.* **אִותות** Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* **אִותיות** Buchstabe; 3. Einheit; 4. schriftl. Dokument.

אִות II *h.* mit Suff. 1. für das Personalpronomen im Akkusativ, z. B. **אִותִי** mich; 2. als Demonstrativpronomen **אִותו** jener, derselbe, *f.* **אִותָהּ**, *pl.* **אִותָן** 1. jener Mann; 2. ich.

אִותבִּיתָא *a. f.* Sitzen.

אִותונִין (SchirR 3, 11) 1. **אִיקִּנִין**.

אִותִיָּס, **אִותִיָּס** *gr.* (εὐθέως) sofort.

אִותָן 1. **אִותָן**, s. **אִותָן**.

אִותִיָּס *gr. f.* (αὐθεντία) 1. Selbstständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אִותִיָּס, **אִותִיָּס** *gr. m.* (αὐθέντης) unabhängig, mächtig.

אִזָּא (Jes 44, 15 Or 1474) *a.*, *pl.* *pl. m.* **אִזָּן** Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Ite.* geheizt werden.

אִזָּא, **אִזָּא** (LvJI 11, 13, MS **נִזָּא**) *a. m.* Seeadler(?).

אִזָּא *a. m.* stachelige Gerte(?).

אִזָּא *x. m.* Mörser(?).

אִזָּא *pers. m.*, *pl. d.* **אִזָּא** Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אִזָּר männl. Personennamen.

אִזָּר 1. **אִזָּר**.

אִזָּרִין (BerR 74) 1. **אִזָּרִין**, s. **אִזָּרִין**. **אִזָּר** *a.* gehen. **וְאִזָּרִין לְטַעְמֵיהֶן** und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אִזָּרִין (Tos. Kil. I 3) 1. **אִזָּרִין**.

אִזָּרִין *a. f.* Zittern.

אִזָּרִין *a. f.* Aufstehen.

אִזָּרִין *h. f.* Verwarnung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen.

אִזָּב *h. m.*, *pl.* **אִזָּבִית** eine Art Majoran (*Origanum maru*). **אִזָּב** *יִזָּב* eine besondere Art Majoran.

אִזָּבָא (Ex 12, 22) *a. m.* dass.

אִזָּר *h. m.* 1. Gürtel; 2. breiter Gurt, Lendentuch.

אִזָּרָה *h. f.* dass.

אִזָּרָה *gr. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אִזָּרָה *a. m.* Waffe(?); *c. s.* **אִזָּרָה** *בֵּית* Jer 5, 16, **אִזָּרָה** *בֵּית* Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אִזָּרָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אִזָּל I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* **אִזָּל** Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* **אִזָּל** Gen 22, 2, **אִזָּל**, *inf.* **אִזָּל** Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der

Dauer oder Zunahme einer Handlung);
3. abscheiden, sterben.

אול II a. spinnen.

אולא a. m. Netz, Gespinnst.

אולניא a. m. Spinner.

אולניא (Ex 15, 8) a. m. pl. Gießbäche.
אומאומא 1. איומא a. m. Dornstrauch
(*Alhagi Maurorum?*).

אומיאנות (KilBab V 17). Nach Krauß
1. פרוומיאנות, s. פרוומא.

איומורד (ExJI 28, 18 MS) x. m. Smaragd.

אומל a. m. gr. m. (σμίλη) 1. kleines
Messer; 2. Meißel.

איומילא (Jes 44, 13 Or 1474) gr. m.,
ind. אומיל Jer 36, 23 Or 1474. 2211,
pl. אומילון Jos 5, 2, אומילון dass.

אומרנדא, אומרנדן (Ex 28, 18),
אומרנדן Ez 28, 13 gr. m. (σμάραγδος,
σμάραγδιον) Smaragd.

און s. און.

און h. Hî. האון hören.

אונא a. m. Wanne.

אוניות h. f. pl. eine Gemüseart.

אוניקא a. m. Aufwand, Kosten.

אוניקא(?) a. m. Schädigung(?).

אוק pt. pass. אוק (KohR 8, 1) l. חוק.

אוקפא gr. f. (σκαφη) Kahn, Barke.

אור h. Hîp. sich gürten.

אורד 1. אורר, s. אורר.

אורר h. m. Weißdorn.

אורח h. m. Eingeborener.

אורעא a. f. Arm.

אורר h. m. Weißdorn (*Crataegus Azarolus*).

אורודא 1. אורודא pers. m., pl. c. s.
אורודא ExJI 25, 12, MS אורודא Griff.

אח (Jes 44, 16 Or 1474) a. 1. oh!
ha! 2. ach! wehe!

אח h. m., c. אחי, pl. אחים, c. אחי
1. Bruder, pl. Geschwister; 2. Ver-
wandter; 3. Genosse.

אחא (Gen 44, 19) a. m., ind. אח Ez
44, 15, c. s. אחי Gen 20, 5, אחי

Gen 14, 13, pl. ind. אחי Gen 13, 8,
c. אחי Gen 34, 25, c. s. אחי Gen
29, 4, אחד Gen 31, 37, אחי Gen
16, 12 (Dalm., Gr. 198f.) 1. Bruder;
2. Genosse.

אחא 1. männl. Personenname; 2. Orts-
name.

אחא a. Pa. inf. אחא Koh 3, 7, 1.
אחא zusammenheften, zunähen.

אחבא a. m. nur mit Suff., z. B. אחבאי
Lv 10, 4, 1 S 10, 14 Oheim, Vaters
Bruder.

אחד h. m., fem. אחת einer. pl. אחדים
einzige. ואחד — אחד sowohl — als
auch. בבת אחת auf einmal. באחד,
על אחת כמה zu gleicher Zeit. כמה
(עאכ") um wieviel mehr.

אחד h. verbinden, schließen. pt. pass.

אחד 1. verschlossen, verborgen;
2. vereinigt, gemeinschaftlich.

אחדתנו a. 1. pf. 3 f. sg. c. s. אחדתנו
Ex 15, 14, imp. sg. אחדת Ex 4, 4
in Besitz nehmen, ergreifen, pt. pass.

f. אחדת Gen 25, 26 ergreifend,
haltend; 2 f. אחדת Lv 19, 20 zu-
geeignet; 2. אחד Gen 19, 6, ipf. אחד
Dt 11, 17 verschließen. Pa. ipf. 3 pl.

אחדת Dt 21, 19 ergreifen. Itpe. 1. pf.

אחדת Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen
werden. 2. pf. 3 m. pl. אחדת Jes
24, 10 Or 1474 verschlossen werden.

Itpa. pf. אחדת Nu 31, 47 ergriffen
werden.

אחדא a. m. Riegel.

אחדאי männl. Personenname.

אחדא a. m. Macht, Besitz.

אחדא a. f. Verschließung.

אחדא a. f., c. אחדא Nu 27, 7 Besitz.

אחדא h. vereinen, verbinden. Pi. durch
enge Striche verbinden, zusammen-
nähen. Hîp. 1. vereinigt werden;
2. zusammengenäht werden.

אחדא (Gen 41, 2) a. m. 1. Riedgras;
2. männlicher Eigennamen (= אחדא).

אחורא *a. m.* גאוקלר. *Gaukler.*
 אחוה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft,
 באחוה *g* gemeinschaftlich; 2. Gleich-
 berechtigung.
 אחי *h. m.* Zusammennähen (der bei
 der Trauer zerrissenen Kleider).
 אחיותא *a. f.* Belehrung, Lehre.
 אחונא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weiden-
 zweige, Bast; 3. Span zum Feuer-
 anzünden.
 אחוניתא *a. f.* Pflaume.
 אחור *h. m.* 1. *du.* אחורים Hinterseite,
 Rücken; 2. *pl.* אחורים Außenseite.
 אחור *h. m.* Säumen, Zögern.
 אחורא *a. m.* dass.
 אחורא *a. m., pl. c.* אחורי Ex 26, 12
 Hinterseite, *c. s.* מאחורא Ez 2, 9
 von ihrer Hinterseite.
 אחורי *h.* hinter. לאחורי, מאחורי dass.
 אחורי (Nu 3, 23), לאחורי, מאחורי
a. dass.
 אחורי(?) *a. f.* andere. *S.* אחרי.
 אחות *h. f., c.* אחות, *pl.* אחיות Schwester.
 אחז *h.* 1. ergreifen, halten, sich be-
 mächtigen; 2. את העינים *a* die Augen
 halten, täuschen; 3. schließen. *Ni.*
 ergriffen werden. *Hi.* 1. ergreifen
 lassen; 2. anzünden.
 אחזה *h. f.* Eigentum, Besitz.
 אחזתא *a. f.* dass.
 אחי männl. Personennamen.
 אחירה *h. f.* Besitzergreifung, Ein-
 nahme.
 אחידתא *a. f.* Rätsel.
 אחיותא *a. f., c.* אחיות Hos 6, 2 Or 1474
 Wiederbelebung, Auferweckung.
 אחיזה *h. f.* das Anfassen. בית אחיזה
 Handhabe, Griff. אחיות עינים Blind-
 werk.
 אחילו *a. f.* eine Fieberart.
 אחלה *h. f.* Befleckung.
 אחמיתא *a. f.* Behältnis, Kasten.
 אחמרא *x. m.* 1. *ind.* אחמר Cant 5, 14,
 Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אחמטא Ekbatana, Hauptstadt von
 Medien.
 אח"ס במ"ע Permutation der Buchstaben
 in der Weise, daß der 1. (א) mit dem
 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב)
 mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) ver-
 tauscht wird.
 אחמנתא *a. f., ind.* אחמנא Lv 14, 34,
c. אחמנא Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.
 אחר *h.* 1. hinten sein; 2. rücklings be-
 gatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später
 tun. *Pu. Ho.* später getan werden.
Hitp. sich versäumen.
 אחר *a. Pa.* אחר Gen 34, 19, *ipf.* 2
m. sg. תאחר Dt 23, 22 1. aufhalten,
 zurückhalten; 2. säumen, sich ver-
 weilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אחרית Gen
 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern,
 später tun. *Itpa. pt. pl.* מתאחרין
 (Dahm., Gr. S. 251. 299) Deut 25, 17
 sich verzögern.
 לאחר *1. h.* hinten, später, nachher. לאחר
 ש, nachdem, מאחר ש, da, weil; 2. nach.
 לאחר השבת am Sonntag, לאחר nach,
 hinter. לאחר ידו mit umgekehrter
 Hand.
 אחר *h. m.* ein anderer. דבר אחר 1. an-
 dere Erklärung; 2. euphem. Götzen-
 dienst, unreine Dinge; 3. Coitus;
 4. Aussatz. אחר Beiname des ab-
 trünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אחרים
 1. ungenannte Autoritäten; 2. fremde
 Völker, Nicht-Israeliten.
 אחרא *a.* hinten. לאחרא Gen 49, 17
 zurück, rückwärts.
 אחרא (אחרא) *a. m.* ein anderer.
 אחרון *h. m., f.* אחרונות ein anderer,
 letzter. אחרונים (מים) das Händ-
 waschen nach der Mahlzeit. אחרונים
 die Späteren. באחרונה zuletzt.
 אחרי *h.* 1. hinter; 2. nach.
 אחרי (Dt 29, 26), אחרי (Gen 21, 10)
a. f., d. אחריתי Est II 8, 13 andere.
 אחרי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחְרִיא, **אַחְרִיָא** *a. m., f. d.* **אַחְרִיָא**
 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer(?).
אַחְרִיּוֹת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien.
אַחְרִיּוֹתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräußerung).
אַחְרִיָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.
אַחְרִית *h. f.* Zukunft.
אוֹחְרָנָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* **אוֹחְרָן** Dt 20, 5, **אַחְרָן** Gen 30, 24, *pl. m.* **אַחְרָנִין** Gen 29, 27; *f. sg. d.* **אוֹחְרָנָתָא** Gen 17, 21, *ind.* **אַחְרָנִית**, *pl.* **אַחְרָנִין** Gen 41, 3 ein anderer.
אַחֶרֶת *h. f.* eine andere.
אַחֶשְׁרֶפְנָא (*bibl.*) *pers. m. pl.* Satrapen.
אַחְתָּא *a. f., c.* **אַחַת** Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* **אַחַת** Gen 12, 13 u. **אַחְתִּי** Gen 20, 5, **אַחְתָּנָא** Gen 24, 60, *pl. c. s.* **אַחְתִּי** Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.
ח"ב" Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, daß ihr Zahlenwert gleich 10 ist.
אטא *s.* **אַתָּא**.
אַיָא *gr.* (εἶτα) dann.
אַיָא *gr.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.
אטא *pl.* **אטין** jSabb 8^b, l. **אַבְנִיָא**, *s.* **אַבְנִיָא**.
אַמְבָא, **אַמְבָּעָא** *a. m.* Klammer, Ring.
אַטְד *h. m.* Bocksborn (*Lycium europaeum*).
אַמְדָא (**אַמְדָא**) *a. m., ind.* **אַמְדָא** (אַמְדָא) Gen 50, 10. 11, *pl. ind.* **אַמְדִין** (אַמְדִין) Gen 3, 18 dass.
אַיָה *gr.* (εἶτα) dann.
אַיָה *gr.* (ἦτα) Buchstabe η.
אַטְי *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung)?
אַטְוִיָא (Jos 2, 15) *a. m., pl. c. s.* **אַטְוִיָהוֹן** Ex 35, 18 Seil, Strick.
אַטְחָן *s.* **אַטְחָן**.
אַמְטָא *a. m., pl.* **אַמְטִין** Ho 10, 8 Bocksborn (*Lycium europaeum*), *s.* **אַמְדָא**.

אַמְטָס männl. Personennamen (Τίτος).
אַמְטִין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.
אַמְטָא *a. m.* Höhlung, Loch.
אַמְלִילָא *a. m.* Scherz.
אַמְלִילָתָא *a. f.* Werfen.
אַמְלִיז *gr. m., s.* **אַמְלִיס**.
אַמְלִיט *s.* **אַמְלִיט**.
אַיטָליָא (Ez 27, 8) *gr.* (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.
אַיטָלִיּוֹן männl. Personennamen (aus Ἰταλία gebildet).
אַמְלִיס, **אַמְלִיז** *gr. m.* (κατάλυσις), *pl.* **אַמְלִיסִין**, **אַמְלִיסִית** 1. Herberge; 2. Bazar.
אַמְלִיס *gr. m.* (ἀτελής) abgabenfrei.
אַמְלֶק *h. m.* Wurf.
אַמְלֶקֶתָא *a. f.* Niederwerfen.
אַיטָלִי *gr. m.* (ἰταλικός) italisch.
אַטֵם *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* **אַטֵם** 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.
אַמְטָא, **אַמְטָא** *a. m., pl.* **אַמְטִין**, **אַמְטִין** 1. Masse; 2. *c. s.* **אַמְטִיָה** Est II 1, 2 Oberschenkel, Flanke.
אַמְטִיָוִן *gr. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.
אַמְטִין Beiname des Engels Gabriel.
אַמְטִימוֹס *gr. m.* (ἄθυμος) entkräftet.
אַמְטִימוֹס *gr. m.* (ἔτοιμος) bereit.
אַמְטִימָסִיא *gr. f.* (ἐτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.
אַמְנִי, **אַמְנִי** *h. m.* Büchse.
אַמְנָם (EstR 1, 14) l. **אַמְנָם**, *s.* **אַמְנָא**.
אַמְטִינוֹס männl. Personennamen (Ἀττιάνος?).
אַמְטִינוֹס *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).
אַמְטָא *s.* **אַמְטָא**.
אַמְטָמִיא *gr. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.
אַמְר *h. m.* linkshändig, linksfüßig.
אַמְרָבִלִים *gr.* Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).
אַמְרִוִנָא (**אַמְרִוִנָא**) Cant 2, 3 *pers. m.* Cedratzitronebaum (*Citrus medica cedra*).
אַמְרוֹן (Jes 9, 13 Or. 1474) l. **אַמְרוֹן** *gr. m.* (τύραννος) Herr.

אמריא *gr. f.* (ἰσθιον) Nudeln(?).

אמריא *gr.* Landschaft im Ostjordanland (Τράχυν).

אמריא (bKeth 61^a) 1. אבנא.

אמריא *a. m.* Laub, Blatt.

אי *a.* 1. (= היא) sie, diese; 2. (= אית) es ist, es gibt; 3. (= אין) a) wenn; b) אי Cant 7, 13 ob, אי — אי ob — oder; c) Fragepartikel.

אי (Koh 11, 6) 1. אז (so MS), s. אז.

אי *h.* 1. (= אין) nicht; 2. ach! o!

אי, אי (Est II 1, 3) *a.* wo? אי מדין 2S 1, 13, מן אי Jos 2, 4 Praet. woher?

אי *h.* אי זה 1. welcher? 2. wo?

איבו *m.* Eigenname.

איבה *h. f.* Feindschaft, Groll.

איבעית (= אביעית) *a.* wenn du willst.

איגורא (Jer 6, 28) *a. m., pl. c. s.* איגורא Ex 24, 23 1. Haufen; 2. (verächtl.) Götzenaltar.

איד *h. m.* 1. Mißgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עיד).

אידא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אידא *a. f.* diese.

אידא (Jer 50, 1 Or 1474), אידא *a. f.* welche denn?

אידא *a. f.* Hand, Pfote.

אידא (= אידא, Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אידא *h. a.* (= על ידי) 1. vermitteltst, durch; 2. אידא weil.

אידא (אידא?), אידא männl. Personennamen.

אידא (= אידא, Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., f.* אידא (auch Plur.), pl. אידא 1. jener; 2. der andere. אידא וְאידא und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. אידא אידא dieser und jener, beide.

אידא (Jes 66, 1), אידא, אידא *a. m., f.* אידא Jes 50, 1 Or 1474, אידא welcher? welche? אידא על weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.

אידא männl. Personennamen.

אידא, אידא (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.* diese, dieselbe.

אידא, אידא, אידא (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אידא er, dieser.

אידא, אידא (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. männl. Personennamen.

אידא männl. Personennamen.

אידא s. אידא.

אידא l. אידא. S. אידא.

אידא, אידא *h. m., f.* אידא wer? welcher? אידא auf welche Weise?

אידא, אידא *a.* nun, doch.

אידא *a. m.* Leinwand.

אידא *h. m.* eine Binsenart.

אידא *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?

אידא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?

אידא (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?

אידא *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.

אידא *h.* wo? אידא von wo? אידא wohin?

אידא *h. m.* Stärke.

אידא *h. m.* Widder.

אידא *h. m.* 1. Hirsch; 2. אידא ein heuschreckenähnliches Insekt, viell. Gottesanbeterin (Mantis religiosa). S. אידא.

אידא s. אידא.

אידא (אידא?) männl. Personennamen.

אידא, אידא (Dt 14, 5), אידא (Thr 1, 6) *a. m.* Hirsch.

אידא *h. f.* Hindin.

אידא *h. f.* unfruchtbar (mit unentwickelten Genitalien).

אידא (= אידא) *a.* wenn man sagen wollte.

אידא *h.* dahin. אידא von da an und weiter.

אידא *a.* dass. אידא מין Est II 5, 1.

אידא *a. m. pl.* welche?

אידא *h. m., pl.* אידא, אידא Baum.

אֵלֶנָּה *a. m., ind.* אֵלֶן Gen 1, 13, *pl.*
 אֵלֶנָּה, Baum.
 אֵלֶת *h. f.* Hindin.
 אֵלֶתָּה *a. f., pl. d.* אֵלֶתָּה Jer 14, 5
 dass.
 אִים *h. Pi.* Furcht einflößen.
 אִמָּה *h. f.* Wocken (Stab für die Wolle
 beim Spinnen).
 אִמָּה *h. f.* Furcht, Schrecken.
 אִמָּמָה *a. m.* Tag, Tageszeit.
 אִמָּת *a. wann?* אִמָּתָּה dann, wann.
 אִמָּתָּה *so oft als.*
 אִמָּתָּה (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.
 אִמָּתִי (Ex 10, 7) *a. wann?*
 אִמָּתִי *h. wann?*
 אִמָּתָּה *h. m.* furchtbar.
 אִמָּתָּה *a. m.* 1. furchtbar, schrecklich;
 2. furchtsam; 3. *pl. ind.* אִמָּתָּה Gen
 14, 5 Volksname (Emim).
 אִן *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.
 אִן *h. wo?* אִן־וְהָאֵן wohin? אִן־וְהָאֵן woher?
 אִן *h. nicht.* אִן־וְהָאֵן es ist nicht
 klar gemacht.
 אִן I *a. ja.*
 אִן II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob;
 2. Fragepartikel.
 אִנָּה *a. m.* אִן־וְהָאֵן derjenige, welcher.
 אִנָּב *h. m.* Geschwür am Auge.
 אִנָּה *s. אִהוּ.*
 אִינִי (SchirR 5, 16) 1. אִינִי (= אִינִי
 הוא) *a.* das ist.
 אִינוּקָה (Est II 1, 2, MS אִינוּקָה) *a. m.,*
pl. אִינוּקָה Or 2375 ebenda, Or 1476
 Säugling, Kind. S. אִנָּקָה.
 אִינִי (= אִן־וְהָאֵן) *a.* ist das so?
 אִינִי *s. אִינִי.*
 אִינִים (jDem 26^b) 1. אִינִים.
 אִינִיתָה (GenJI 49, 21) 1. אִינִיתָה.
 אִים *gr. m. tr.* (υῖος) Sohn.
 אִיסְדִּין *a. m. pl., c. s.* אִיסְדִּין Gen 28, 11
 zu Häupten.
 אִיסְדָּה *a. m., pl. c.* אִיסְדָּה Nu 5, 17
 Grund, Boden.
 אִיסְדָּה *h. m.* Gefangenschaft.

אִיפָּה *h. f.* ein Hohlmaß.
 אִיפָּה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אִיפָּה.
 אִיפֹדָה (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.
 אִיפֹסִיהֶן (MidrTill 78, 17) 1. אִיפֹסִיקֶן,
 אִיפֹסִיקֶן.
 אִינָה *a. m.* 1. Dornenreis; 2. Drücken,
 Pressen; 3. gedrückte Preise.
 אִיקָה *s. אִיקָה.*
 אִיקָרָה (Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִיקָרָה
 Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקָרִין
 Ehrengeschenk.
 אִידָה Name des zweiten Monats im
 jüdischen Kalender (April-Mai).
 אִירָה *a. m.* Wollflocke.
 אִירָה (jMoK 80^b) 1. אִירָה *gr. m.* Wasser-
 leitung.
 אִירוּנִית *s. אִירוּנִית.*
 אִירִינוֹן *gr. m.* (ἀερίεον) himmelblau.
 אִירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.
 אִירוּגָה *a. m.* Festzeit.
 אִישׁ *h. m., pl.* אִנְשִׁים Mann, Mensch.
 אִישׁ הַבַּיִת, אִישׁ הַבַּיִת der Tempel-
 hauptmann. אִישׁ זֶרֶדָה aus Zereda,
 אִישׁ־אִישׁ mein Herr.
 אִישָׁה *h. f.* Gebüsch.
 אִישָׁה *h. f.* Maulwurf.
 אִישָׁה *s. אִישָׁה.*
 אִישָׁר *a.* Glück zu!
 אִיתָה (Gen 18, 24), אִיתִי *a.* es gibt, es ist.
 Mit Suff. אִיתִי Gen 48, 15, אִיתִי Gen
 43, 4, אִיתִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 108);
 bab. Talm. אִיתִי, אִיתִי, אִיתִי und wenn es
 so wäre. אִיתִי haben. אִיתִי können.
 אִיתִי männl. Personennamen.
 אִיתִימָה *s. אִיתִימָה.*
 אִיתָם *a. m. ind.* Waise, vgl. אִיתָם.
 אִיתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. dauer-
 haft; 3. männl. Personennamen.
 אִתָּה *h.* 1. nur, *pl.* אִתָּה die Stellen,
 an denen das Wort אִתָּה vorkommt;
 2. Unglück(?).
 אִתָּה 1. אִתָּה *a.* zusammen.
 אִתָּה *a.* (= אִיתָה) es ist hier, es gibt.

אֲכָבִית 1. אכאבית.

אכבא (Prov. 30, 31) 1. אֲכָבָא.

אֲכָבְדָא Ortsname.

אֲכָדְרָא 1. אכדרא.

אֲכָּ a. (= אֲנִי כְּהוּא) o daß doch, o wenn doch!

אֲכָוִי h. m. Hinterteil.

אֲכָוִיָא a. m. Krug.

אֲכָוִל h. m. Verzehung.

אֲכָוִמָא a. m. schwarz.

אֲכָוִנָא pers. m. Tisch.

אֲכָוִנְנָר pers. m. Truchseß.

אֲכָוִי h. m. Packsattel, s. אֲכָרִי.

אֲכָוִנְנָא pers. m. Speise.

אֲכָוִיָא (GenJI 10, 4 MS) 1. אֲכָוִיָא.

אֲכָוִי Stadt im Norden Palästinas.

אֲכָוִרָא a. m., pl. אֲכָוִרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אֲכָוִרִי h. m. dass.

אֲכָוִרְיָא (= אֲכָוִרְיָאִל) Engelname.

אֲכָוִרְיָאִת h. f. Grausamkeit, Strenge.

אֲכָוִרְיָאִתָא a. f. dass.

אכטא 1. אֲכָטָא.

אֲכָטָא gr. tr. (ὀκτώ) acht.

אֲכָטָאִים gr. m. (ἀχάτης) Achat.

אֲכָחִי gr. die röm. Provinz Achaja (Ἀχαΐα), d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אֲכָלָה h. f. 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אֲכָלָתָא (1 K 19, 8) a. f. Essen.

אֲכָים (jGitt 48°) 1. אֲכָוִים.

אֲכִין a. so, auf diese Weise.

אכבא (Hi 30, 24) 1. אֲכָרָא, s. אֲרוֹכְתָא.

אֲכָל h. 1. essen, genießen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אֲכָל I a., *ipf.* 3 m. sg. יִכּוֹל Ex 22, 4, *inf.* מִיכָל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. קָרָצָא א' verläumden. *Aph.* *pf.* אוֹכִיל, אֲכִיל, 1 s. אוֹכִילִית Ex 16, 32,

ipf. c. s. יִכּוֹלֵנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 m. sg. יִתְאָכִיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 m. pl. יִתְאָכְלוּ Jes 5, 24 verzehrt werden.

אֲכָל II a. (= כּוֹל) messen.

אֲכָל s. אוֹכָל.

אֲכָלָא I a. m. 1. Speise, Futter; 2. c. s. אוֹכְלִיָה Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אֲכָלָא II a. m. 1. kleines Hohlmaß; 2. 1. אֲכָלָא.

אֲכָלָא (Jd 14, 14) a. m. 1. Esser, Fresser; 2. מִינָא אֲכָלָא bBabB 73^b 1. אֲכָלָא, s. אֲכָל.

אֲכָלָא pers. m. Speicher.

אֲכָלָה (?) h. f. in Anspruch genommener Raum, s. אֲכִילָה.

אֲכָלוּנָא gr. m. (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אֲכָלְיוּתָא a. f. Lärm, Geschrei.

אֲכָלוּנָם gr. m. (χέλων) Fußbank.

אֲכָלָנָא a. m. Fresser.

אֲכָלוּסָא gr. m. (ὄχλος), pl. אוֹכְלוּסִין Koh 10, 10, אוֹכְלוּסִין Est II 1, 3 Volkshaufe, Schar.

אוֹכְלוּסִי 1. אוֹכְלוּסִי?

אכבא h. *Hitp.* schwarz werden.

אֲכָמָא a. m., *ind.* אוֹכָם Lv 13, 31 schwarz, dunkel; 2. das Schwarze im Auge; 3. (vom Wein) rot.

אֲכָמוּתָא a. f., c. אוֹכְמוּתָא Thr 4, 8 Schwärze.

אֲכָמֵר s. כָּמֵר.

אֲכָמָתָא a. f. 1. dunkle Farbe, Schwarz; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אֲכָנִים gr. m. (ἐχενήτις) Schildfisch (*Echeneis remora*).

אֲכָסָא x. m. verrückt (?).

אֲכָסְדִּיא gr. f. (σχεδία) Floß.

אֲכָסְדִּיא (Jd 3, 23) gr. f. (ἐξεδρα), pl. hebr. אֲכָסְדִּרְאוֹת vorn offene Halle, Vorhalle.

אֲכָסְדִּרְיָא (Est II 7, 9) 1. אֲכָסְדִּרְיָא.

אָכְסִינְיוֹן *gr. m.* (ὀξύταρον), *pl.* אָכְסִינְיִות *gr. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsseggen.
 1. Fischbrühe mit Essig; 2. saure Kräuter.
 אָכְסִיטוֹרִין 1. אָכְסִיטוֹרִין *gr. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsseggen.
 אָכְסִימָא *gr. m.* (ἀξιωμα) Bitte, Gesuch.
 אַכְסִיּוֹם (BerR 46) 1. אָכְסִיּוֹם *gr. m.* (ισχυρός) stark.
 אָכְסִלָּנוֹם, אָכְסִלָּנוֹם *gr. m.* (vgl. σατάλινος) Teakholz (von *Tectonia grandis*).
 אָכְסִלָּנָא *s.* אָכְסִלָּנוֹם.
 אָכְסִלִּין *gr. m.* (βήξιλλον) Fahne.
 אַכְסִן *gr. m.* *Hilp.* gastlich aufgenommen werden.
 אָכְכָּא (Jd 16, 13) *gr. m.* (ἄκων) Kettenbaum, Webebaum.
 אַכְסְנִירְיָא (Est II 7, 9, Or 2377) אַכְסְנִירְיָא *gr. m.* (σχεδία) Floß.
 אַכְסְנִירְיָא 1. אַכְסְנִירְיָא *gr. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.
 אָכְסְנִיָא I *gr. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.
 אָכְסְנִיָא (jBabK 3^e) אָכְסְנִיָא Quartiermacher für Söldner. *S.* פָּרְכָּא.
 אָכְסְנִיָא II *gr. f.* (ξενία) Wirtin.
 אָכְסְנִיּוֹת *gr. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. 1. אָכְסְנִיּוֹת, *s.* אָכְסְנִיָא.
 אָכְסְפִיָּא *gr. m.* (ἰφίαιας) Schwertfisch(?). Oder 1. אָכְנִים.
 אַכְסְרָא 1. אָכְסְרָא *gr.* (ἐν σχερῶ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.
 אַכְסְרִיָּא (VajR 18) 1. אָכְסְרִיָּא *gr. f.* (ἐξοπία) Verbannung.
 אָכַף I *a. Pa.* satteln.
 אָכַף II *a.* kümmern, angehen. מָה לָּהּ אָכַפְתָּ (אָכַפְתָּ) was geht sie an? Dalm., Gr. 245.
 אָכַף *h. m.* Packsattel.
 אָכַפָּא *a. m.* dass.
 אָכַפָּא *a. m.* Gewicht, Last.
 אָכַנְיָא *a. m.* Überanstrengung.

אָכַר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.
 אָכַרָא *a. m., ind.* אָכַר Jer 51, 23 Or 1474 dass.
 אָכַרְבִּי *gr. m.* (κράμβη) Weißkohl (*Brassica oleracea, var. capitata*).
 אָכַרְוֹם, אָכַרְוֹם (Jer 8, 21, Nah 2, 11 Or 1474) *gr. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.
 אָכַרְנָא *s.* אָכַרְנָא.
 אָכַרְנִיעַ (jMaas 48^d) *h. m.* Ricinus.
 אָכַרְיוֹ *gr.* (vgl. κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.
 אָכַרְיוֹ *gr. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.
 אָכַרְיוֹאָל Name eines Engels.
 אָכַרְיוֹתָא *gr. f.* öffentliche Aufkündigung.
 אָכַרְמִיָּא *gr. f.* (Καρμανία) Karmanien.
 אָכַרְעָתָא *a. f.* Neigung (der Wage).
 אָכַשְׁרוּתָא *a. f., c.* אָכַשְׁרוּתָא Koh 10, 10 Rechttun, rechte Anwendung.
 אָכַפְיָא *a.* auch jetzt, jetzt noch. מָה אָכַפְיָא da jetzt erst.
 אָכַתְנָא *a. m.* zornig, gehässig.
 אַכְתָּר (jDem 22^b) 1. אָכַתָּר *x. m.* mangelhaft.
 אָכַתְרִיָּא *m.* Beiname Gottes.
 אַל *h.* nicht.
 אַל *h.* zu, nach. מֵאֲלִיוֹ von selbst.
 אַל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.
 אַלָּא, אַלָּא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.
 אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אַלָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.
 אַלָּא, אַלָּא, אַלָּא *gr. m.* (εὐλή) Made.
 אַלָּא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּא Jd 11, 40 dass.
 אַלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אַלָּא) 1. wenn nicht; 2. außer; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. אַלָּא כֵּן ... מָה wie? — man muß vielmehr sagen.
 אַלָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.
 אַלָּבִיָּא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.
 אַל"בם Vertauschung des ersten, zweiten usw. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten usw.

אַלְבָּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?)
אֹלְבָנִי (Cant 4, 11, MS **אוֹלְבָנִי**) *gr. m.*
 (vgl. *λίβανος*) Weihrauch.
אַלְבָּכִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.
אַלְבָּמִיא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
אַלְנוּסִין (Tos Maas 3) 1. **אַלְנוּסִין**.
אַלְנוּסִין *gr. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
אַלְדִּים *h.* vorsichtige Schreibung für
אַלְדִּים.
אַלָּה *h. pl.* diese.
אַלָּה *h.* fluchen.
אַלָּה *h. f.* Fluch.
אַלָּה, אַלָּה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palaestina*).
אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Meß-
 stange.
אַלְהָא (Dt 23, 26) *a. m., ind.* **אַלָּה**
 Dt 33, 26 Gott.
אַלְהוּת *h. f.* Gottheit.
אַלְהוּתָא *a. f., c. s.* **אַלְהוּתָא** Cant 8, 1
 dass.
אַלְהִין (Gen 24, 38) *a.* außer, nur.
אַלֹּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= **אַלֹּ** לוֹ) wenn.
אַלֹּ Nu 22, 29 wenn etwa. **אַלֹּ**
אַלֹּ Gen 31, 42 wenn nicht etwa.
אַלֹּ wie wenn, als ob.
אַלֹּ *h.* 1. diese; 2. welche?
אַלְאִי, אַלְאִי, אַלְאִי (Cant 4, 14) *gr. m.*
 (ἀλόν) 1. Aloë (*Aquilaria agallocha*);
 2. eine Art Hauslauch (*Sedum*) (?).
אַלְוָה *h. m.* Gott. *pl.* 1. **אַלְוָהִים** Gott;
 2. **אַלְוָהִים** 1. Gottheiten; 2. Bibelverse,
 in denen **אַלְוָהִים** vorkommt.
אַלְוִי *h. a.* o daß doch!
אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.
אַלְוִיתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.
אַלְוִל der sechste Monat im jüd. Ka-
 lender (August — Sept.).
אַלְוִלִּי *h. m.* im Monat Elul geboren.
אַלְוִלִּי *h. m.* **אַלְוִלִּי** 1. wenn nicht; 2. wenn
 doch.
אַלְוִלִּי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn
 nicht. **אַלְוִלִּי** dass.
אַלְוִלְפִּין, **אַלְוִלְפִּין**, **אַלְוִלְפִּין** (Gen 31,

42), **אַלֹּ** לָפֹן (1 S 25, 34) *a.* wenn
 nicht etwa.
אַלְוִם *h. m.* eine Gewürzpflanze.
אַלְוִן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.
אַלְוִי *h. m.* Fürst.
אַלְוִשׁ Ortsname.
אַלְטִין *gr. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.
אַלְטִינוֹן *gr. m.* (ἀλτηνόν) echt gefärbt,
 echter Purpur.
אַלְטִיכְסִיָּה (BerR 8) 1. **אַלְטִיכְסִיָּה**,
s. **אַלְטִיכְסִיָּה**.
אַלְוִיָּא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage,
 Klagehied.
אַלְוִיָּא *s.* **אַלְוִיָּא**.
אַלְוִיָּה *h. f.* 1. Fettschwanz des Schafes;
 2. Ohrfläppchen.
אַלְוִיָּיִ männl. Personennamen.
אַלְוִין *h. m.* 1. Daumen; 2. große Zehe.
אַלְוִיָּא *a. m.* dass.
אַלְוִיָּתָא *a. f.* Klage.
אַלְוִיָּתְרוֹפִלִּים *gr.* Ortsname (Ἐλευθερό-
 πολις).
אַלְוִיָּתְרוֹפִלִּים (GenJI 10, 6 MS) 1. **אַלְוִיָּתְרוֹפִלִּים** (?).
אַלְוִלִּי *h. m.* 1. Götzenbild; 2. 1. **אַלְוִלִּי**.
אַלְוִלָּא *a. m.* Götze.
אַלְוִלָּא *a. m., pl. ind.* **אַלְוִלָּא** Gn 42, 9
 Kundschafter, Spion.
אַלְוִיָּא *a. m.* stark, mächtig.
אַלְוִיָּא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.
אַלְוִיָּא *s.* **אַלְוִיָּא**.
אַלְוִיָּתָא *a. f.* Stärke.
אַלְוִיָּתָא *a. m.* stumm.
אַלְוִין (Gen 10, 1), **אַלְוִין** *a. pl.* diese.
אַלְוִיָּס *gr. m.* (ἥλιος) Sonne.
אַלְוִיָּסְטִין *gr. m.* (ἡλιαστόν) süßer Wein.
אַלְוִיָּפִלִּים *gr.* Heliopolis in Ägypten
 (Ἡλιόπολις).
אַלְוִיָּא *gr. m.* (ἐλε) Winde, Haspel.
אַלְוִיָּיִ, אַלְוִיָּיִ *gr.* (vgl. εἰκῆ) auf gut
 Glück, ohne weiteres.
אַלְוִיָּיִ männl. Personennamen.
אַלְוִיָּר *gr. m.* (ὀλεδριος) Badediener.
אַלְוִיָּרִין *gr. m. pl.* (ὀλεδριος) Gewänder
 aus reiner Purpurwolle.

אַלִּיתָא *a. f., pl. d.* **אַלִּיתָא** Jos 9, 16 Klageweib.
אַלִּיתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz
 des Schafes.
אַלִּיתָא I *a. f.* **בְּרַת אַלִּיתָא** Name einer
 Feigenart.
אַלִּיתָא II *a. f.* Holzspan.
אַלְכָסָא *gr.* männl. Personennamenname (Ἀλέξανδρος).
אַלְכָסוֹן *gr. m.* (ἀλξόν) 1. schräg, quer;
 2. Diagonale.
אַלְכִּסִּין *s.* **כְּלִיסִין**.
אַלְכַּסְנִדְרִי, אַלְכַּסְנִדְרִי, אַלְכַּסְנִדְרִי *gr.* männl.
 Personennamenname (Ἀλέξανδρος).
אַלְכַּסְנִדְרוֹס (Est II 1, 2) *dass.*
אַלְכַּסְנִדְרִי *gr. m.* 1. alexandrinisch;
 2. Alexandriner.
אַלְכַּסְנִדְרִיָּא, אַלְכַּסְנִדְרִיָּא (Ez 30, 15,
 Or 1474 **אַלְכַּסְנִדְרִיָּא**) *gr.* (Ἀλεξάνδρεια)
 Stadt in Ägypten.
אַלְכַּסְנִדְרִית *gr. f.* 1. alexandrinisch; 2.
 Alexandrinerin.
אַלְכַּסְנִדְרוֹסִין, אֲלֹכְרוֹסִין *gr. m.* (ἀλόχρυσον)
 ganz golden.
אַלל *h.* *Pi.* spionieren.
אַלל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* **אַלְלוּ** Nu 13, 3,
ipf. 3 *pl.* **יִאֲלָלוּ** Nu 13, 1 *dass.*
אַלל II *a. Pa. imp.* **אַלְלוּ** Jo 1, 11
 (MS **אַלְלוּ**) jammern. S. **יָלַל**.
אַלֵּל *h. m.* Fleischfetzen.
אַלְלָא *a. m.* Presse, Kelter(?).
אַלְלָא (EstR 1, 3) 1. mit Ausgabe Pes.
אַלְלָא für ווי **אַלְלָא**.
אַלְלָא *a. m.* Wehklagender.
אַלְלִי *h. m.* Wehe, Klage.
אַלם *h.* *Hitp.* verstummen.
אַלם I *a., imp. pl.* **אַלְמוּ** (אַלְמוּ) Dt 31, 6
 stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.*
מְאַלְמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark
 machen, Kraft einflößen; 2. über-
 wältigen. *Itpa.* sich stark machen.
אַלם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* **יִתְאַלֵּם**
 (1. **יִתְאַלֵּם**) Koh 12, 6 verstummen.
אַלם *h. m., f.* **אַלְמָת** 1. stumm; 2. tö-
 richt, dumm.

אַלְמָא *s.* **אַלְמָא**.
אַלְמָא I *a. m.* Bekräftigung.
אַלְמָא II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
אַלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.
אַלְמָנָא *x. m.* 1. *pl. d.* **אַלְמוֹנִיָּא** 1 K
 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.
אַלְמָה *h. f.* Garbe.
אַלְמוֹג *x. m., pl.* **אַלְמוֹנִין** 1. Koralle;
 2. Sandelholz.
אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Baumart.
אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Un-
 bekannter).
אַלְמוּת *h. f.* Verstummen.
אַלְמוּתָא *a. f.* Gewalt.
אַלְמָלִי, אַלְמָלִי (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn
 nicht; 2. wenn wirklich.
אַלְמַן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.*
 Witwe werden.
אַלְמִין *gr. m.* (λιμήν) Hafen.
אַלְמָנָא *s.* **אַלְמָנָא**.
אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. **רֶלֶת א'** unvoll-
 ständiger Türflügel (entweder nur aus
 einem Brett oder ohne Zapfen?).
אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.
אַלְמוֹמַרְיָטוֹן *gr. m.* (δολομαργίτης) ganz
 mit Edelsteinen besetzt.
אַלְמָתָא *a. f., pl. d.* **אַלְמִיָּא** Ru 2, 7
 (MS **אַלְמִיָּא**) Garbe.
אַלְוֹן *gr. m.* (ὄλον) ganz.
אַלְוֹן *gr. m.* (ἄλλον) ein anderer.
אַלְוִן (Tos Kil 5) *s.* **קָלְאִילִין**.
אַלְוִנְטִיָּא, אֲלוֹנְטִיָּא *gr. f., pl.* **אַלְוִנְטִיָּא**
 1. (λέντιον) Leintuch; 2. *s.* **אַלְוִנְטִיָּא**.
אַלְוִנְכָא *gr. f.* (λόγχη) Speer.
אַלְוִנְסִי *gr.* (ἐλληνιστί) auf griechisch.
אַלְוִנְיָא 1. **בְּאַלְוִנְיָא** (?).
אַלְוִנְיָא, אֲלוֹנְיָא *gr. f.* (cf. ἑλαϊον οἶνδυ-
 θινον) 1. ein Parfüm; 2. eine Wein-
 mischung (Ölwein).
אַלם *a. Pa.* zerkauen, zerbeißen.
אַלם *gr.* männl. Personennamenname (Οὐδλης).
אַלִּים *gr. m.* (κλῶσμα) Trümmer, Splitter(?).
אַלִּם (GenJI 10, 8 MS) *gr. f.* (Ἑλλάς)
 Graecia Magna, Unteritalien.

אלמים *gr. m.* (ἄλσος) Hain, Wäldchen (?).

אולופריקין (Est II 8, 15) *gr. m. pl.* (δολοφρικόν) reinseiden.

אלסרא *a. m.* Haselnuß (*Corylus avellana*).

אלעא männl. Personenname (Abkürzung von **אליעני** oder **אלעור**).

אלעני *s.* **אלני**.

אלף *a., ipf.* 3 *m. pl.* **אלפון** Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* **אלפית** Dt 4, 5, *pt.* **מלף** Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* **יתאלפון** Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אלף *h. m.* tausend.

אלף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אלפא I *gr.* (Ἄλφα) 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אלפא II (Dt 32, 30) *a. m., ind.* **אלף** Gen 20, 16, *pl. d.* **אלפא** Nu 10, 36, *ind.* **אלפין** Nu 7, 85 tausend.

אלפא *a.* 1. *f.* (Jon 1, 3 Or 1474) Schiff; 2. Rumpf; 3. männl. Personenname (= Chilpaj).

אלפבטריין (RuR 3, 13) *gr. m.* (ἄλφα-βητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אלף ב"ב 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. **א"ב** das erste Kapitel der Klagelieder.

אלפביתא *gr. m.* (ἀλφάβητος) dass.

אלפנא *a. m., ind.* **אולפן** Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אלפס *gr. m.* (λοπάς) Pfanne, Tiegel.

אילופוסה (*jTer* 40°) 1. **אילופיסה** *gr.* männl. Personenname (Ἀλόπιος).

אלופסון 1. **אלופסון** *gr. m. tr.* (δολοφύζων) wehklagend.

אלננא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אלננא *a. m.* Haselnuß.

אלקא (?) *gr. m.* (ἐλιε) Flaschenzug (?).

אלקום (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אלקט **אלקטא** *h. f., pl.* **אלקטיות** Sommerhütte (?). *S.* **אלקטית**.

אלקטית **אלקטי** *h. f.* Getreidespeicher.

אלקים vorsichtige Schreibweise für **אלהים**.

אלקולאון *s.* **אלקולאון**.

אלקפסא (GenJI 41, 44 MS) *pers. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא *s.* **אלקפרא**.

אלריא (falsch **אלירא**) *gr. f.* (ἰλάρια) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. 1. **דלריא**.

אולריא (*jSabb* 8^b) *gr. m. pl.* (ὠπάρια) Tuch, Schärpe.

אולורין (Tos Kel BabM II 12) 1. **אולירין** *gr. f.* (ἰλλυριακή) Illyrien.

אלותא (Jos 24, 26) *a. f., pl. c.* **אלות** Jes 6, 4 Or 1484 1. Oberschwelle;

2. Pfahl, Rute.

אלותוסבראות (MidrTill15) 1. **אלותוסבראות**, *s.* **תוסברא**.

אלתית *h. f.* eine Fischart.

אלמר *a. h.* **לאלמר** (= **לעל אתר**) auf der Stelle, alsbald.

אם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. **אם** — **אם**, **אם** — **אם** ob — oder.

אם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. **אם** — **אם** Ex 19, 13, **אם** — **אם** Nu 13, 19 ob — oder.

אם *h. f., pl.* **אמהות** 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache; 4. Masse.

אמא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* **אם** Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* **אמא** Gen 20, 12, *pl. d.*

אמהתא, *c. s.* **אמהתהון** Jer 16, 3 Or 1474, **אמהון** Thr 4, 3 (nicht MS)

1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht;

5. **אם פרושות אורח** Ez 21, 26 Scheideweg; 6. weibl. Personenname.

אָמא *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵאָמַר sagen.
 לֵימָא ich hätte gesagt. אָמִינָא
 will das sagen? אִילֵימָא oder soll das
 sagen? וְכִי תֵימָא und wenn du ant-
 wortest. אֵלֵא אִמָּא sage lieber.
 אָאִמָּא aber ich möchte sagen. *Itpe.*
 אִתֵּימָא und es wird (auch eine andere
 Version) referiert.
 אָמָאוס *gr.* Ortsname (Ἐμμαοῦς).
 אָמֵא (*על מא דין*) (= אָמֵא, אָמֵא
 dies? wie kann das sein?
 אָמְבִּינָא *pers. m.* Volkshaufe.
 אָמְבֹּל *gr. m.* (ἐμβολον) Klöppel in der
 Glocke.
 אָמְבִּי I, אָמְבִּיטָא *gr. f.* (ἐμβάτη)
 Badewanne, Badebassin.
 אָמְבִּי II *gr. m.* (ἐμβάτης) Modell.
 אָמְבִּיטָא *gr. m.* (ἐμβάτης) Beschäler (Esel).
 אָמְבִּיטָא *s.* אָמְבִּיטָא.
 אָמְבִּיטָא *gr. m.* (ἀμφων) Anhöhe.
 אָמְבִּיטָא *pers. m.* Magazin.
 אָמְבִּיטָא 1. אָמְבִּיטָא.
 אָמְבִּיטָא (jBabM 9°) 1. אָמְבִּיטָא
gr. m. (ἐμβουρικλον) Pferdedecke.
 אָמְבִּיטָא *a. m.* Wallnuß (*Juglans regia*).
 אָמְבִּיטָא *x. m.* Magier.
 אָמְבִּיטָא *x. m.* einer der es mit Zauberei
 hält.
 אָמְבִּיטָא *x. f.* Zauberei.
 אָמְבִּיטָא (jAb z 41^a) (= אָמְבִּיטָא)
s. גִּיטָא.
 אָמֵר *h.* messen, abschätzen, taxieren.
Hi. dass.
 אָמֵר *a.* dass. *pt.* אָמֵר hoch taxiert,
 vermögend.
 אָמֵר *h. m.* Abschätzung, Mutmaßung.
 אָמֵר *h. f.* dass.
 אָמֵר *a. m.* Hütte des Feldhüters.
 אָמֵר *a. m.* Abschätzung.
 אָמֵר *a. m.* Abschätzung.
 אָמֵר (jHor 58°) 1. אָמֵר, *s.*
 אָמֵר.
 אָמֵר *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle;
 אָמֵר *a.* eine Elle im Quadrat.
 אָמֵר *a.* thebische Elle. אָמֵר, אָמֵר

אָמֵר *a.* Elle von 6 Hand-
 breiten bei geschlossenen Fingern,
 kurze Elle. אָמֵר (בת ששה) שִׁחָקוֹת
 Elle von 6 Handbreiten bei ge-
 spreizten Fingern, lange Elle. 3. Fluß-
 arm, Kanal; 4. das männl. Glied;
 5. Querriegel der Säge.
 אָמֵר *h. f., pl.* אָמֵר Volk. אָמֵר
 die Weltvölker (Heiden).
 אָמֵר *h. f., pl.* אָמֵר Magd.
 אָמֵר *h. f.* Spinnrocken.
 אָמֵר *a. f., s.* אָמֵר.
 אָמֵר *h. f.* Magddienst.
 אָמֵר *a. f., ind.* אָמֵר Ex 21, 7 dass.
 אָמֵר *a. m.* Taucher.
 אָמֵר *h. m.* Modell, Leisten.
 אָמֵר *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlich-
 keit; 2. Glaube.
 אָמֵר *a. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes.
 der Sprecher, welcher die ihm vom
 Rabbi in der Synagoge mit leiser
 Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt
 und erläutert; 2. die Klasse der im
 Talmud redenden Rechtslehrer, welche
 nach Abschluß der Mischna lebten.
 אָמֵר *a. m.* 1. dass.; 2. 1. אָמֵר.
 אָמֵר *a. m., pl. d.* אָמֵר Ex 23, 23
 Amoriter. אָמֵר Abschnitt, der von
 heidnischen Gebräuchen handelt.
 אָמֵר *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.
 אָמֵר (= אָמֵר) *a., c. s.*
 אָמֵר wegen, um — willen. אָמֵר
 Est II 1, 1 weil.
 אָמֵר (SchemR 47) 1. אָמֵר.
 אָמֵר *a. f.* Wage, Wagschale.
 אָמֵר *s.* אָמֵר.
 אָמֵר (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.
 אָמֵר männl. Personennamen.
 אָמֵר (= אָמֵר) *a.* warum dies?
 אָמֵר männl. Personennamen.
 אָמֵר *gr. m.* (ἀμιαντος) Amiant, eine
 Art Asbest.
 אָמֵר (KohR 2, 18) 1. wie Ausg.
 אָמֵר.

אָמַרְהָ *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort **אמר** in der Bibel; 3. Weihung; 4. Titel.

אָמִיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אָמְפֹתִיתָא (?) *a. f.* Verwundung (?).

אָמְלָא *a. m., pl.* **אָמְלִין** Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אָמְלָל *h. m.* unglücklich.

אָמּוּלֹנִין, אָמּוּלֹנִיָּא *gr. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Kapitulationsbedingung.

אָמְלֶתְרָא *gr. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אָמִם *h.* düster werden, verglimmen.

אָמֵן I *h.* ordnen, in Reihen stellen (?). *Pi.* geschickt machen.

אָמֵן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אָמֵן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* **הָיִמִּין** Gen 45, 26, *part. p.* **מְהִימֵן** (1. **מְהִימֵן**) Nu 12, 7 glauben, trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְהַמְנֹן** Gen 42, 20 geglaubt werden.

אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiß (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אָמֵן I *h. m.* 1. geübt; 2. Handwerker, Künstler; 3. Aderlasser, Beschneider. **בֵּית הָאָמֵן** Werkstätte.

אָמֵן II *gr. m., pl.* **אָמֵנִיּוֹת** (ὄζμος?) 1. Erntestück (der von einem Schnitter abzuerntende Streifen); 2. Fleck von reifem Getreide in unreifem Felde.

אָמֵנָא I *gr. m.* dass.

אָמֵנָא II *a. m., ind.* **אָמֵן** Gen 26, 1, *pl. d.* **אָמֵנִיָּא** Est II 1, 2, **אָמֵנִין** Est II, 6, 11 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).

אָמְנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אָמְנָה 1. ein Fluß; 2. s. **אָמְנוֹן**.

אָמְנוֹן *gr. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

אָמְנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אָמְנוּתָא *a. f., c.* **אָמְנוּת** Ex 31, 5, *pl.* **אָמְנוֹן** Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אָמוּנִיָּא (EstR 1, 9, Ausg. Konst. **חֻמוּנִיָּא**) 1. **חֻמוּנִיָּא**, s. **חֻמוּנִיָּא**.

אָמְנֵם *h.* gewiß.

אָמְנוֹן, אָמְנוֹס *gr. m.* (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אָמוּנִים (KohR 7, 11) 1. **אָיִמָּאִים**?

אָמוּס (SchirR 7, 9) 1. wie Ausg. **אָיִמָּקְסְרוּס**.

אָמְפֹלִי, אָמְפֹלִיָּא *gr. f.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אָמְפִּילִיָּא *gr. f.* (ἐμπύλιον), *pl.* **אָמְפִּילִיָּאֹת** 1. Filzsocke; 2. Socke.

אָמְפֹמָא *gr. f.* (ἐμψωμα), *pl.* **אָמְפֹמִיּוֹת** Fenster.

אָמְפֶּרְטוֹר *gr. m.* (ἡμπεράτωρ) Kaisertitel.

אָמְפֹרָא *gr. m.* (ἐμπορος), *pl.* **אָמְפֹרִין** GenJI 25, 3 MS Großhändler.

אָמֵן *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschließen. *Hít.* verhärtet werden, sich verhärteten.

אָמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אָמְצֵעַ *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אָמְצֵעָא *a. m.* Mitte.

אָמְצֵעִי *h. m., f.* **אָמְצֵעִית** 1. in der Mitte befindlich; 2. mittelhoch.

אָמְצֵעִיתָא *a. f.* Mitte.

אָמְקֶסְרוּס *gr. m.* (ἡμῆξηρος) halbversengt (?).

אָמְקָתָא *a. f.* Eidechsenart.

אָמַר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אָמַר II *h. Hi.* 1. mästen; 2. groß tun.

אָמַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* **יֵאמַר** Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* **אֵימַר** Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

יֵאמַר Gen 10, 9 gesagt werden.

אֵי אָתְמַר הָכִי אָתְמַר wenn dieser Satz gelehrt wurde, muß er so gelaute haben.

אָמַר *h. m.* Rede.

אִמְרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמְרָא
Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְרָא Ex 12, 5
Lamm.

אִמְרָא I *a. m., 1.* Besatz; 2. *s.* אִמְרָא.
אִמְרָא II *a. m., c.* אִמְרָא Nu 24, 4 Spruch,
Rede.

אִמְרָא *gr. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָה I *h. f.* Rede.

אִמְרָה II *h. f., pl.* אִמְרָה 1. Besatz;
2. mit Besatz versehener Mantel;
3. Titel.

אִמְרִון *gr. m.* (ἡμερος) zahm.

אִמְרוֹרִים 1. 1. אִמְרוֹרִים *gr. pl.* (ἑπτα) die auf den Altar kommenden Opfer-
teile; 2. אִמְרוֹרִים *gr. m. pl.* (δουπον) Pfand, Geisel.

אִמְרוֹרִיָּה (EchR 3, 13), אִמְרוֹרִי (EstR 1, 1)
1. אִמְרוֹרִיָּה *gr. f.* (δουρεία) Geben als
Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אִמְרוֹרִיָּה (Nu 3, 32), *h.* אִמְרוֹרִיָּה *x. m., pl. d.*
אִמְרוֹרִיָּה Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster;
2. Priesteroberer.

אִמְרוֹנָה (bRhS 18^a) 1. אִמְרוֹנָה, *s.* אִמְרוֹנָה.
אִמְרוֹנָה *a. f.* 1. Lv 5, 6 weibliches
Lamm; 2. weibl. Personennamen.

אִמְשָׁה *h. m.* 1. Abenddämmerung;
2. gestern Abend.

אִמְתָּה *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit,
Treue.

אִמְתָּה (Ex 25, 10) *a. f., c.* אִמְתָּה Dt
3, 11, *pl. ind.* אִמְתָּה Ex 25, 10 1. Elle;
2. *c. s.* אִמְתָּה Ex 2, 5 Arm; 3. männl.
Glied.

אִמְתָּה (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אִמְתָּה, *in*
pausa אִמְתָּה (1. אִמְתָּה) Dt 23, 18, *c. s.* אִמְתָּה
Gen 16, 2, *pl. ind.* אִמְתָּה Gen 12, 16
Magd, Sklavin.

אִמְתָּה *a. f., pl.* אִמְתָּה, *c.* אִמְתָּה Nu 25, 15,
אִמְתָּה Volk, Nation.

אִמְתָּה (Ex 10, 7) *a.* wann? *s.* אִמְתָּה.

אִמְתָּה *h. m.* wahr, aufrichtig.

אִמְתָּה *a. m.* 1. Ausrede, Einwand;
2. Grund.

אִמְתָּה Name der Mutter Abrahams.

אִן (Gen 3, 9) *a.* wo? אִן Gen 16, 8
wohin? אִן, מִן Gen 29, 4 woher?
אִן da, wo.

אִן (Est II 1, 3), אִן (Est II 1, 10)
a. wenn, ob.

אִנָּה *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen;
2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.

אִנָּה *h.* bitte.

אִנָּה (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנָּה I *a. m., c. s.* אִנָּה Cant 1, 16
Frucht.

אִנָּה II *a. f.* Ei der Laus.

אִנָּה *gr. m.* (ἀμβε?) kleines Gefäß.

אִנָּה *s.* אִנָּה.

אִנָּה *gr. m.* (ἐμβολον) Klöppel in der
Glocke.

אִנָּה (jSabb 4^c) 1. אִנָּה.

אִנָּה *gr. f., pl.* אִנָּה (vgl.
ἀναβαθμός?) 1. Estrade; 2. Wall.

אִנָּה *gr. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.
אִנָּה *pers.* ein wenig (?).

אִנָּה *gr. m.* (ἄγγελος) Engel.

אִנָּה (jMeg 73^d) 1. אִנָּה.

אִנָּה *gr. tr.* (ἐνηγγύωμην) ich mußte
dafür haften.

אִנָּה *gr. m.* (δονυχιστήριον) Nagel-
messer.

אִנָּה I *a. m.* Wasserlauf.

אִנָּה II *x. m.* eine Münze.

אִנָּה (אִנָּה) *gr.* Stadt in Galatien
(Ἀγκυρα(?)).

אִנָּה *gr. m.* (ἀγγραφευτής)
Aufseher über den Frondienst (die
öffentlichen Arbeiten).

אִנָּה (BerR 64) *gr. f.* (ἀγγραφευτικά)
Vorspanndienst.

אִנָּה *gr. f.* (ἀγγραφεύα) 1. Frondienst;
2. Zwang; 3. Kuriere.

אִנָּה (jBb 15^a) 1. אִנָּה *gr. m.*
(ἀγορανόμος) Marktmeister.

אִנָּה *gr. m.* (οἰνόγαρον) mit Wein
angemachte Fischbrühe.

אִנָּה *x.* Teil einer Zauberformel
gegen Durst.

אָנְדִּיקְטִין *gr. m.* (οὐνδικταδριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).

אָנְדִּיקָא *l.* אַנְדִּיקָא.

אָנְדִּיקָא *pers. (?) m.* Steuerbeamter(?).

אָנְדִּיקָא *gr. m.* (μετώπιον) Schminke(?).

אָנְדִּיקָא *pers. m.* Zimmer.

אָנְדִּיקָא *gr. m.* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.

אָנְדִּיקָא *gr. m.* (ἀνδρῖς) 1. Bildsäule, Bild; 2. Menschengestalt.

אָנְדִּיקָא *gr. männl. Personennamen* (Ἀνδρέας).

אָנְדִּיקָא *gr. f.* (ἀνδροληψία) schonungslose Züchtigung.

אָנְדִּיקָא *pers. m.* Zimmer.

אָנְדִּיקָא *s.* אָנְדִּיקָא.

אָנְדִּיקָא *x. m.* Name eines Vogels.

אָנְהָ *h. Pi.* אָנְהָ bedrücken, übervorteilen. *Hilp.* übervorteilt werden. *ינה.*

אָנְהָ *(Ex 35, 14) a. f.* Leuchten.

אָנְהָ *(Ex 25, 6) a. f.* Beleuchtung.

אָנְהָ *h. wir.*

אָנְהָ *(Gen 6, 3) a. c. pl.* sie.

אָנְהָ *a. m., pl.* אָנְהָ Jes 5, 7 Räuber.

אָנְהָ *h. m.* Mensch.

אָנְהָ *h. m.* stark, streng.

אָנְהָ *a. m.* Unrecht, Schaden.

אָנְהָ *h. Hilp.* seufzen.

אָנְהָ *a., pt. pl. m.* אָנְהָ 1. אָנְהָ Thr 1, 4 (MS אָנְהָ) seufzen. *Ita.* 3 m.

pl. אָנְהָ Ex 2, 32, *pt. pl. m.*

אָנְהָ Ez 9, 4 dass.

אָנְהָ *h. f.* Seufzen, Kummer.

אָנְהָ *a. f.* 1. Lage; 2. Brett; Mulde.

אָנְהָ *(Gen 42, 11) a. wir.*

אָנְהָ *h. wir.*

אָנְהָ *a. f., c.* אָנְהָ 1 K 6, 4 (Or 1474 אָנְהָ) Ruheplatz.

אָנְהָ (Est II 3, 3, MS אָנְהָ)

a. f., pl. c. s. אָנְהָ Thr 1, 22 Seufzer.

אָנְהָ Name einer Familie.

אָנְהָ *gr. m.* (ἐντύβιον) Endivia (*Cichorium Endivia*).

אָנְהָ *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίγονος).

אָנְהָ *gr. m.* (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.

אָנְהָ *gr. m.* (ἀντίδικος) Gegner.

אָנְהָ (Est II 1, 2) *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίοχος).

אָנְהָ (jKil 32^a) 1. אָנְהָ (so jMoK 82^a), *s.* אָנְהָ.

אָנְהָ *gr. m., pl. d.* אָנְהָ GenJI 10, 18 MS, 1. אָנְהָ Anti-ochener.

אָנְהָ *gr. m.* antiochenischer Kochherd (mit Wasserbehälter über dem Feuer).

אָנְהָ *gr. m.* Antiochener.

אָנְהָ (Meg Ant Or 2377) *gr.* Stadt in Syrien (Ἀντιόχεια).

אָנְהָ (jKil 27^a) 1. אָנְהָ.

אָנְהָ *gr. f.* (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.

אָנְהָ *gr. m.* (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmaß (1/4 Log).

אָנְהָ *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίλλος).

אָנְהָ 1. אָנְהָ.

אָנְהָ *gr. m.* (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.

אָנְהָ *gr. f.* (ἀγκύλη?) Schleife.

אָנְהָ (jSanh 19^d) *gr. m.* (ἐντολάρχος) Bevollmächtigter.

אָנְהָ *m. pl.* 1. *lat.* (vgl. *lintea*) Tücher; 2. *gr.* (ἀνθινά) bunte Kleider.

אָנְהָ *gr. männl. Personennamen* (Ἀντωνῖνος).

אָנְהָ *s.* אָנְהָ.

אָנְהָ *gr.* (ὄντως) in der Tat.

אָנְהָ *gr.* Stadt in Palästina (Ἀντιπατρίς).

אָנְהָ *gr. f.* (ἀφρόνιτρον) eine Natronart.

אָנְהָ *gr. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אנטיפטרס *gr. männl. Personennamen* (Αντίπατρος).

אנטיקסר *gr. m.* (Αντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקסר *l. אנטיקסר gr. m.* (ἀντεκέσσω) Fourier.

אנטיקרוס (DtJI 3, 14 MS) *l. nach JII אפיקרוס*.

אנטיקרוס *gr. Stadt in Syrien* (Αντιπαδός).

אנטיקרוס *a. m., pl. d. אנטיקרוס GenJII 10, 18* Einwohner von Antarados.

אנטיקרוס *gr. m.* (ἀντιριον) Höhle.

אנטיקרוס *l. אנטיקרוס, אנטיקרוס*.

אנטי *gr. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אנטי *männl. Personennamen. אנטי, אנטי, אנטי* *h.* ich.

אנטי (Gen 6, 2) *a. f. pl. sie.*

אנטי *א' דעת* empfindlich.

אנטי *א' דעתא* dass.

אנטי *h. f. 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.*

אנטי *h. f. dass.*

אנטי (Thr 2, 5) *a. f. dass.*

אנטי (Koh 7, 7) *a. m. Gewalttätiger.*

אנטי *a. f., c. אנטיס* Koh 5, 7 (MS) (אנטיס) Bedrückung.

אנטי *a. f., ind. אנטיס* Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אנטי *h. m. Flachsbandel.*

אנטי *א' בית gr. (Βιθυιακή) Bithynien.*

אנטי *a. f. Seufzen.*

אנטי *gr. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אנטי *a. m. Mensch.*

אנטי *h. Pi. verzinnen.*

אנטי *h. m. 1. Blei; 2. Zinn.*

אנטי *gr. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אנטי *gr. m.* (κόγχη) Muschel.

אנטי *s. אנטי.*

אנטי *gr. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אנטי *gr. tr.* (ἀνελήφθην) er erholte sich (griech. Glosse).

אנטי *gr. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אנטי (SchirR 4, 14) *l. סמרינון gr. m.* (σμύρνον) Myrrhenwein.

אנטי (Cant 2, 9, Est II 1, 1), *אנטי a. wir.*

אנטי *h., pt. אנטי* der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.

אנטי *a. Po. pf. אנטי* *l. אנטי* Koh 7, 4 (MS אנטי) betrübt sein, trauern.

אנטי *lat. f. (annona) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.*

אנטי (DebR 6) *l. אנטי.*

אנטי *gr. männl. Personennamen* ('Αναβίας).

אנטי *אנטי, אנטי* (Est II 5, 1, nicht MS) *gr. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not;

2. notwendig; 3. notdürftig.

אנטי *l. אנטי.*

אנטי *h. 1. zwingen, gewaltsam tun; 2. notzüchtigen. Ni. 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.*

אנטי *a., pf. 3 m. pl. אנטי* Gen 21, 25, *ipf. 2 sg. אנטי* Gen 31, 31 1. weg-

reißen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf. 2 pl. אנטי, 1. Pe. אנטי* (so MS)

Jer 7, 6. *Itpe. 1. pt. m. pl. אנטי* Jes 21, 2 beraubt werden; 2. ein-

gezogen werden; 3. gehindert werden.

אנטי *h. m. 1. gewalttätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.*

אנטי (ExJI 2, 16) *l. אנטי gr. m.* (εὐγενής) Vornehmer.

אנטי *h. m. 1. Zwang; 2. Todesfall.*

אנטי (Jer 5, 8) *a. m., ind. אנטי* Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewalttat.

אנטי *a. f., c. אנטי* Cant 6, 6 Bedrückung.

אנטי *l. אנטי.*

אנטי *gr. m.* (νησίον) Insel.

אנטי *a. m. aus gegossenem Metall gefertigt.*

אנטי (*bibl.*) *h. Pi. zanken, streiten.*

אנפא *a. m., pl.* **אַנְפִּין** Koh 8, 1, *c. s.* **אַנְפִּאי** Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit **ב** vor, bei, an. **בְּאַנְפִּי נִפְשִׁיהָ** für sich selbst.

אַנְפּוֹתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אנפא 1. **אַנְפִּי**.

אונפיל *gr. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäß.

אַנְפּוֹלִי *gr. f.* (ἐμπολή) Kasse.

אַנְפּוֹלִיָּא *gr. f.* (ἐμπόλιον) Filzsocke.

אַנְפּוֹלוֹנוֹס (KohR 10, 16) *gr. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.

אַנְפּוֹלִין *gr. m., pl.* **אַנְפּוֹלִין** (Cant 4, 12, MS **אַנְפּוֹלִין**!) (ἐμβολον) innerer Saal.

אַנְפּוֹנוֹס (Est II 1, 2) 1. **אַפּוֹנִים** (MS **אַפּוֹנִים**) *gr.* männl. Personennamen (*Ἐπιφανής*).

אַנְפֶּקָא *gr. m.* (ἄβιξ?) kleines Gefäß.

אַנְפֶּקִינוֹן (**אַנְפֶּקִינוֹן** 1. **אַנְפֶּקִינוֹן**) *gr. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אַנְפּוֹרָא *gr. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אַנְפּוֹרָתָא *gr. f.* (ἀναφορά) Darbringung, erzwungene Schenkung.

אַנְפּוֹרִיָּא *gr. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Ware.

אַנִּי *h. m.* Bündel.

אַנִּי *a., pt. pl. m.* **אַנְיִין** Koh 12, 11 1. **אַנְיִין** spitz machen(?). *Pa. inf.* **אַנְיִין** 1S 13, 21 dass.

אַנִּי *h., pt. pl. f.* **אַנְוִיקוֹת** jBikk 63^d 1. **אַנְוִיקוֹת**, *s.* **אַבִּק**.

אַנִּי *a. Pa. pt. pl.* **אַנְוִיקוֹן** Ez 9, 4 1. **אַנְוִיקוֹן** (so MS), *s.* **אַנְוִיקוֹן**.

אַנְוִיקָא, **אַנְוִיקָא** *gr. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* **אַנְוִיקָא** Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אַנְוִיקָא, **אַנְוִיקָא** *gr. f.* (ἀνὰκην) Not.

אַנְוִיקָא 1. Beiname eines Denars; 2. *s.* **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא (Est II 1, 2, MS **אַנְוִיקָא**) wohl der fabelhafte Vogel der Araber **אַנְוִיקָא**, aber vom Targumisten mißverstanden. *S.* **אַנְוִיקָא**, **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא *h. f.* Eidechsenart.

אַנְוִיקָא 1. **אַנְוִיקָא** *gr. m.* (ὄνος κατ' ὤμω) Eselsfigur.

אַנְוִיקָא (GenJI 1, 7) 1. **אַנְוִיקָא** (so MS) *gr. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אַנְוִיקָא *s.* 1. **אַנְוִיקָא**; 2. **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא, **אַנְוִיקָא** I *gr. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* **אַנְוִיקָא**, **אַנְוִיקָא**, **אַנְוִיקָא**, **אַנְוִיקָא** 1. Haken, Hakenstange; 2. ein Arm voll, Gebund; 3. eine Bauchkrankheit; 4. 1. **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא, **אַנְוִיקָא** *gr. f.* (ἀνὰκωλος) kurzes Ärmelgewand.

אַנְוִיקָא I *gr. m.* (ἐκκλητον) Appellation.

אַנְוִיקָא II *gr. m.* (ἐκκλητον) Beschuldigung, Anklage.

אַנְוִיקָא *gr. f.* (ἐγκλημα) Beschwerde.

אַנְוִיקָא *gr. f.* (ἐγκλησις) Schuldschein.

אַנְוִיקָא *gr.* männl. Personennamen (*Ἀκούλας*).

אַנְוִיקָא (jBm 11^d) 1. **אַנְוִיקָא** *gr. m.* (ἐγκέλευσις) Befehl.

אַנְוִיקָא *gr. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevollen Arbeit.

אַנְוִיקָא (BerR 46) 1. **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא *a. m.* eine Vogelart.

אַנְוִיקָא 1. **אַנְוִיקָא**.

אַנְוִיקָא *a. f.* weibliches Kamel.

אַנְוִיקָא *a. f.* Seufzen.

אַנְוִיקָא *x.* Zauberformel.

אַנְוִיקָא (Gen 6, 1), **אַנְוִיקָא** *a. m., ind.* **אַנְוִיקָא**

Lv 13, 2, *pl.* **אַנְוִיקָא** Gen 6, 4, *c.* **אַנְוִיקָא**

Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand.

coll. **אַנְוִיקָא** 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgegnossen; 2. auch **אַנְוִיקָא** (verhüllende Redeweise) seine Frau.

אַנְוִיקָא Gen 3, 20 B Menschen.

אַנְוִיקָא (Est II 1, 3), **אַנְוִיקָא** (Koh 7, 22) *a. c.* du.

אַנְוִיקָא *a. m.* Masse(?).

אַנְוִיקָא *a.* ihr.

אַנְוִיקָא *a. f.* Ehe.

אַנְוִיקָא (Est II 1, 3) *gr.* männl. Personennamen (*Ἀντίμορος?*).

אָנְתוֹנִים *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).

אָנְתוֹסְאִי (Gen 10, 17 B.) 1. **אָרְתוֹסְאִי** *gr. m. pl. d.* Bewohner von Orthosias (Ὀρθωσίας) in Phönizien (bibl. Sini).

אָנְתִּיקִי *gr. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.

אָנְתִּירוֹפִי *gr. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.

אָנְתִּתָא *a. f.* Weib.

אֵים *gr. m.* (υἱός) Sohn.

אֹם, אָם *gr.* (ὥς) wie.

אָסָא *a. Pa. pf. 3 m. sg.* אָסִי Gen 20, 17, *imp. 2 m. sg.* אָסִי Nu 12, 13, *pt. c. pron.*

מְסִינָא (1. **מְסִינָא**) Dt 32, 39 heilen.

Itpa. pf. 3 m. sg. אָתְסִי Lv 14, 3, *ipf. 3 m. sg.* יָתְסִי Lv 13, 18 geheilt werden.

אָסָא (= **אָסָאָה**) (Jer 14, 19) 1. אָסִי (so MS), s. **אָסִיתָא**.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrtus communis*).

אָסָא *x. m. alt* (?).

אָסָא männl. Personennamen.

אָסָאָה, אָסָא *a. m., c. s.* אָסָד Ex 15, 26 Arzt.

אָסָאָה (Ps 120, 5) 1. **מוֹסָאָה**?, s. **מוֹסָאָה**.

אָסָב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אָסְנִימִירִין 1. **אָבְנִימִירִין** *gr. m.* (εὐγενέστατος, Titel der kaiserlichen Prinzen) edelster.

אָסְדָא *lat. f.* (esseda) Wagen.

אָסְדִּיתָא, אָסְדִּיתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אָסוֹן (bibl.) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אָסוּפּוֹת *h. f. pl.* Versammlung.

אָסוּפִי *h. m.* Findling.

אָסוּר *h. m.* Gefangener.

אָסוּר *h. m.* 1. Verbot, Verbotenes; 2. Festzugabe; 3. Personennamen.

אָסוּר *h. m.* Gefangenschaft.

אָסוּרָא (bibl. **אָסוּרָא**) *a. m., ind.* אָסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אָסוּרִי Thr 3, 7 1. Band; 2. Fessel.

אָסוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. **עֲבָד אָסוּרָא** Verbotenes (Unzucht)

treiben; 2. *pl.* אָסוּרִין Jer 30, 11 (Or 1474 אָסוּרִין) Züchtigung.

אָסוּרִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Ölpresse.

אָסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.

אָסוּרִוס *gr. männl.* Personennamen (Σεβήρος).

אָסוּרָא *a. f., ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אָסְחִירוֹתָא *a. f., c.* אָסְחִירוֹת 1 K 10, 5 Zutischesitzen, Tafelrunde.

אָסִיטָא 1. **אָסוּטָא** *gr. m.* (ἄσματος) ausschweifend.

אָסְטִיב, **אָסְטִבָא** *gr. m.* (στοδ) 1. Säulengang; 2. Vorbau; 3. Kaufladen; 4. Steinsitz.

אָסְטִבָּלָא *gr. m.* (σταβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אָסְטִבִּלְטָא *gr. f.* (stabulatio) Stallung.

אָסְטִינִי *gr. f.* (στέγη), *pl.* אָסְטִינִיֹות jAbZ 42^a Decke, Dach.

אָסְטִגְלִילִית *x. f.* Schwarm.

אָסְטִגְלִינִי *gr. m. pl.* (στεφανογράφος) Astrolog.

אָסְטִגְלִינִיֹות *gr. f.* 1. Astrologie; 2. Astro-
nomie.

אָסְטִדִין, אָסְטִדִין *gr. m.* (στάδιον) Renn-
bahn.

אָסְטִדִינִי weiblicher Personennamen.

אָסְטִינִי, אָסְטִינִי *gr. m.* (στοδ) Säulen-
halle.

אָסְטִוֹוָא (jMaasSch 55^b) 1. **אָסְטִלָא**.

אָסְטִלָא *gr. m.* (στάβλα) Stall.

אָסְטִנָא (2 K 11, 14) *pers. m.* Pfeiler.

אָסְטִנִינִי *pers. f.* Säulenhalle.

אָסְטִנִירָא *pers. m.* Knöchel.

אָסְטִינִי *gr. f.* (στατιών) Ruhestation.

אָסְטִינִיֹות *lat. f.* (stativa, sc. castra) feste
Militärstation.

אָסְטִינִין *gr. m.* (στατιών) 1. Militär-
posten; 2. Bestand.

אָסְטִינִינִי *lat. m.* (stationarius) Wacht-
soldat.

אָסְטִינִי 1. **אָסְטִינִי** *gr. f.* (vgl. στάσις)
unruhig, aufrührerisch.

אסטמניא 1. אסטסיניא *gr. f.* (vgl. στάσις) parteiisch.

אסטמא, אסטמיון *gr. männl. Personennamen* (Ἀστειός).

אסטמיותא *a. f., c.* אסטמיות Jes 27, 9 Be-seitigung.

אסטמא (SchemR 15) 1. אסטמיון, *s.* אסטמא.

אסטמכטון *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטמכין (BerR 19), אסטמכין *gr. m.* (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אסטמלי 1. אסטמלי *gr. f.* 1. (στήλη) Denk-säule; 2. Dokument.

אסטמלית, אסטמלית *gr. f.* (στολή), *pl. aram.* אסטמלון 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אסטמלית Obergewand. *S.* אסטמלית.

אסטמל *gr. m.* (στυλός) Schreibgriffel.

אסטממא *gr. m.* (στέμμα) Stirnband, Kopfbinde.

אסטממא I *gr. m.* (στόμωμα) Stählung.

אסטממא II *gr. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.

אסטממא *gr. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, *s.* אסטממא.

אסטממאריא *gr. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אסטמ (Sem 13) 1. אסטמכין *gr. m.* (ὀστο-δοχείον) Knochenbehälter.

אסטמנדרא *pers. m.* Statthalter.

אסטמני *gr. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אסטמני *gr. f.* (ισάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

אסטממולאטין 1. אסטממולאטין.

אסטמניא *gr. f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטמיון 1. אסטמיון.

אסטמניא, אסטמניא, אסטמניא (mit Suff. אסטמניא jChall 60^a) *gr. m. f.* (σταφυλίνος) Möhre (*Daucus Carota*)(?).

אסטמקטון *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטמוביל, אסטמובילית *gr. f.* (στροβίλος)

1. Pinienapfel, Pinien-same; 2. koni-scher unterer Stein der Eselmühle.

אסטמובילוס *gr. männl. Personennamen* (Στροβίλος).

אסטמובילא *s.* אסטמובילוס.

אסטמיון 1. 1. אסטמיון *gr. m.* (ἀστε-ρίσκος) Merkzeichen; 2. 1. אסטמיון.

אסטמירא 1. אסטמירא *gr. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.

אסטמיר *gr. m.* (στρατιώτης) 1. Soldat; 2. Offizier.

אסטמירא, אסטמירא *gr. c.* (στράτα), *pl.* אסטמירא, אסטמירא Straße.

אסטמירא *gr. f.* (στρατιά) 1. Kriegs-sheer; 2. Lager, Lagerplatz; 3. Befehls-haber (στρατηλάτης).

אסטמירא, אסטמירא *gr. m.* (στρατηγός) 1. Praetor, Proprietor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr;

3. אסטמירא 1S 14, 15 Wachtposten.

אסטמירא, אסטמירא *gr. m.* (στρατιώτης) 1. Soldat; 2. Offizier.

אסטמירא, אסטמירא *gr. m.* (στρα-τηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).

אסטמירא 1. אסטמירא.

אסטמירא (jBabK 7°, Aug. Ven. אסטמירא) 1. אסטמירא *gr. m.* (στιχάριον) enger Leibrock.

אסטמירא *gr. f.* (ἀστρολογία) Stern-deuterei. *pl.* אסטמירא astronomische Tabellen.

אסטמירא *gr. m.* (ἀστρολόγος) Stern-deuter.

אסטמירא 1. אסטמירא.

אסטמירא *gr. m.* (στρογγύλον) rund.

אסטמירא *gr. m. pl.* (στροφώματα) Türangeln.

אסטמירא *s.* אסטמירא.

אסי, אסי männl. Personennamen.

אסי (Ex 21, 19) *a. m. pl. d.* אסיא Gen 50, 2 Arzt.

אסי I *gr. f.* Asia proconsularis (Ἀσία).

אסי II Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).

אָסִיא *gr. f.* (οὐσία) 1. Wesen;
 2. Grundstück; 3. Vermögen.
 אָסִיָּא *a. f.* Heilung.
 אָסִיָּא (Prov 23, 20. 21) 1. אָסִיָּא *gr. m.*
 (ἄσωτος) unmäßig.
 אָסִיָּא *a. m.* Arzt.
 אָסִיָּא 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *h. m.* Ernte.
 אָסִיָּא *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte;
 3. Tötung (von Tieren zum Verzehren
 ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.
 אָסִיָּא *h. m.* Gefangener.
 אָסִיָּא *a. m.* 1. *pl.* אָסִיָּא Gen 40, 5 Ge-
 fangener; 2. verboten.
 אָסִיָּא *h. f.* Gefangenschaft.
 אָסִיָּא s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *gr. f.* (σχεδία) Floß.
 אָסִיָּא, אָסִיָּא 1. *gr. f.* (ἐσχαρά), *pl.*
 אָסִיָּא, אָסִיָּא Bratrost, Feuer-
 stelle; 2. (*scala*) Leiter(?).
 אָסִיָּא *gr. f.* 1. (σχολή) Schule; 2. Pa-
 lasttruppe(?).
 אָסִיָּא *gr. m.* (σχολαστικός) 1. Leh-
 rer; 2. Advokat; 3. männl. Personen-
 name.
 אָסִיָּא *gr. f.* (σχῆμα) Miene, Haltung.
 אָסִיָּא *a. f.* Übereinstimmung.
 אָסִיָּא *a. f., pl.* אָסִיָּא, אָסִיָּא Schwelle.
 אָסִיָּא *gr. f.* (ἐσχαρά) Diphterie, Krupp.
 אָסִיָּא (jBer 8°) 1. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσπλη) Tragstange.
 אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσπλη), *pl.* אָסִיָּא, אָסִיָּא
 dass.
 אָסִיָּא *gr. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nacht-
 stuhl.
 אָסִיָּא (jBer 9^a) 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.
 (Ausz. Lehm. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא).
 אָסִיָּא (jBer 6°) 1. אָסִיָּא (mit Ausg.
 Lehm.), s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung;
 3. Zusage unter einer Bedingung,
 deren Nichteintreten angenommen wird
 (Hoffungsvertrag).
 אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσπλον) ungeprägtes Metall.

אָסִיָּא Orts- oder Stammesname.
 אָסִיָּא *gr. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.
 אָסִיָּא *a. m., pl. d.* אָסִיָּא Jo 1, 17 (MS
 אָסִיָּא) Vorrat.
 אָסִיָּא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeer-
 strauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brom-
 beere.
 אָסִיָּא 1. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא (BerR 37) 1. מוֹסִיָּא.
 אָסִיָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeer-
 strauch.
 אָסִיָּא 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. ge-
 sammelt, aufgelesen, geerntet werden;
 2. sich versammeln; 3. abscheiden.
 אָסִיָּא *a.* ernten.
 אָסִיָּא *a. m.* Schwelle.
 אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. m.* (*f.*) (σπόγγος),
ind. אָסִיָּא Ex 29, 23 lockeres Ge-
 bäck.
 אָסִיָּא *pers. m.* Bleiweiß.
 אָסִיָּא *h. m.* Sapphir.
 אָסִיָּא Ortsname.
 אָסִיָּא 1. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא (BerR 30, Ausg. Konst.
 אָסִיָּא) 1. אָסִיָּא *gr.* Ortsname (Ἀπά-
 μεια).
 אָסִיָּא s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא *gr. f.* (ἀσφάλεια) feierliche
 Versicherung.
 אָסִיָּא *gr. m.* 1. (σπηλαδίου) Höhle;
 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.
 אָסִיָּא *gr. f.* (ἰσοπολιτεία) bürger-
 liche Gleichberechtigung.
 אָסִיָּא (VajR 17, Jalk Ps 808) 1.
 אָסִיָּא.
 אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. f.* (σπλήνιον)
 Pflaster.
 אָסִיָּא (Ob v. 20) *gr. l.* (Ἰσπανία) Spa-
 nien; 2. 1. אָסִיָּא (Ἀπάμεια) Apamea;
 3. 1. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא s. אָסִיָּא.
 אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. m.* (σφένδαμ-
 νος) Ahorn (*Acer syriacus*).

אַספּאַניאַ *gr. f.* (Ἰσπανία) Spanien.

אַספּאַניאַן; אַספּאַניאַן *gr. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).

אַספּאַניאַן (2S 18, 11; 21, 16) *gr. f.* (Ἰσπανική?) Schwertgurt.

אַספּאַסיאַנוס, אַספּאַסיאַנוס (Thr 1, 19, nicht MS) *gr. männl. Personennamen* (Οὐ-εσπασιανός).

אַספּאַסיאַן *gr. m.* Anhänger Vespasians.

אַספּאַסיאַן (קומים) (VajR 5 Ausg. Ven., Ausg. Konst. nur קומיסטין) l. (קומים)

אַספּאַסיאַן *gr. m. pl.* (vgl. σπείρα) Kohorten.

אַספּאַסיאַן *pers. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אַספּאַן *gr. m.* (σκύφος) Becher.

אַספּאַקאַ *gr. f.* (σπέκουλα) Todesstrafe.

אַספּאַקאַט *gr. m.* (σπεκουλάτωρ), *pl. c.*

אַספּאַקאַט Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אַספּאַקאַט *gr. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

אַספּאַקאַט (EstR 1, 12) *lat. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabenster (?).

אַספּאַר *gr. m.* (σπείρα) Kohorte (?).

אַספּאַר *gr. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).

אַספּאַר *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אַספּאַר *gr. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.

אַספּאַר *gr. m.* (σπείρα) Kohorte (?).

אַספּאַר *gr. m.* (ἄσπρος) eine Fischart.

אַספּאַר *gr. m.* (σπάρτον) Seil.

אַספּאַר *s. אַספּאַר.*

אַספּאַר *gr. m.* (φάρμακον), *pl. אַספּאַר* DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אַספּאַר, אַספּאַר *gr. m.* (σπείρος) Überwurf, Gewand.

אַספּאַר *lat. m.* (*sparus*) grober Jagdspieß.

אַספּאַר Ortsname.

אַספּאַר, אַספּאַר *gr. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אַספּאַר (SchirR 2, 15) *gr. m.* (σπαθῆριος) Schwertträger.

אַספּאַר *gr. männl. Personennamen* (Ἰσαάκ).

אַספּאַר (jKil 32^c) l. אַספּאַר *gr. m. pl.* (ἐσκέπτωρ) Abschreiber.

אַספּאַר *a. f.* Heizung.

אַספּאַר *lat. f.* (*scutum*) Schild.

אַספּאַר *gr. m.* (στυλῆ) Schlag.

אַספּאַר *gr. m.* (σκούτέλλα) Schlüssel.

אַספּאַר (?) (EstR 1, 14) *gr. f.* (vgl. (σκευασία) Zubereitung.

אַספּאַר *s. אַספּאַר.*

אַספּאַר *s. אַספּאַר.*

אַספּאַר *x. m.* 1. Kurier; 2. (χόνδροι) Spielmarke (?).

אַספּאַר, אַספּאַר *gr. f.* (σκάφη) Kahn.

אַספּאַר *gr. m.* (σκύρος) Kelch.

אַספּאַר *gr. f.* (σκοπός) Ziel (?).

אַספּאַר *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raae.

אַספּאַר, אַספּאַר *gr. f.* (σκάφη) Kahn.

אַספּאַר, אַספּאַר *gr. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.

אַספּאַר *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אַספּאַר *a. m.* die ungeflügelte Heuschrecke.

אַספּאַר *lat. f.* (*scortum*) Schurzleder.

אַספּאַר *gr. f.* 1. (ἐσχαρίτης), *pl. אַספּאַר* Ex 16, 31, אַספּאַר Herdgebäckenes;

2. *pl. אַספּאַר* Sach 4, 12 l. אַספּאַר, *s. אַספּאַר.*

אַספּאַר (jKeth 35^b falsch אַספּאַר) *gr. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.

אַספּאַר *gr. f.* 1. (ἱστοκεραία) Segelstange; 2. l. אַספּאַר, *s. אַספּאַר.*

אַספּאַר (jAbZ 39^d) l. אַספּאַר.

אַספּאַר *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren;

3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. *Ni.* 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אַספּאַר *a., pf. 3 m. pl. אַספּאַר* Nu 15, 34

1. binden, fesseln; 2. verbinden;

3. durch Zauber binden, beschwören;

4. ein Entsagungsgelübde tun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* **מֵאַסְרִין** Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe. (Itpa.)* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְאַסֵּר** Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אָסֶר I *gr. m.* (ἀσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אָסֶר II, **אָסֶר** *h. m., pl.* **אֶסְרוֹת**, **אֶסְרִין** 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אָסְרָא, bibl. **אֶסְרָא** *a. m., ind.* **אָסֶר** Nu 30, 3, *pl. ind.* **אֶסְרִי** Nu 30, 5, *pl. c.* s. **אֶסְרָהָא** Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אָסְרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אֶסְרִיּוֹט *gr. m.* (σπαρτωτής) Soldat, Offizier.

אֶסְרָה *h. f.* Anspannen.

אֶסְרוֹתָא *a. f.* Band, Fessel.

אסרמא l. **אֶסְרָמָא**.

אסרמי s. **אֶסְרָמִינָא**.

אסרמיא l. **אֶסְרָמִינָא**.

אסרמיוטא l. **אֶסְרָמִיּוֹטָא**.

איסרמוס (jBm 8°) l. **אֶסְרָמִיּוֹטִים**.

אֶסְרֵתָא *a. f., c.* **אֶסְרֵת** Ex 12, 22, *pl. c.* s. **אֶסְתָּבֹן** Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אֶסְתָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אֶסְתָּהָר *pers. m.* Stern Venus.

אֶסְתָּוְרָא *pers. m., pl. c.* **אֶסְתָּוִרִי** Or 2377, **אֶסְתָּוִרִי** (l. **אֶסְתָּוִרִי**) Or 2375 Koh 12, 5 Sprunggelenk.

אֶסְתָּלָּנְיִת (?) *x. f.* Schar (?).

אסתרמינא s. **אֶסְרָמִינָא**.

אֶסְתָּוְמָכָא *gr. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אֶסְתָּנָא, **אֶסְתָּנָא** *x. m.* Nordwind.

אֶסְתָּוְנִיָּה Ortschaft in Babylonien.

איסתרונסין l. **אֶסְתָּוְנָסִין** jMaasSch 56^b *gr. m. pl.* (ἀστυνόμος) Polizeimeister(?).

אֶסְתָּנְדָּרָא *pers. m.* Statthalter.

אֶסְתָּנִּים *gr. m.* (ἀσθενής) schwach.

אֶסְתָּנִּיָּה *gr. f.* (von ἀσθενής) Schwäche.

איסתרמינא s. **אֶסְרָמִינָא**.

אֶסְתָּרָא *gr. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אֶסְתָּרָא (Est II 2, 7) *gr.* (ἀστήρ) Stern Venus.

איסתרמינא s. **אֶסְרָמִינָא**.

אֶסְתָּרֹלֹוִגִיָּה s. **אֶסְתָּרֹלֹוִגִיָּה**.

אֶסְתָּרֹקִנִּית *gr. f.* (vgl. Ὀστρακίνη) aus Ostracene.

אֶעָא *a. m., ind.* **אָע** Nu 31, 20, *pl. d.*

אֶעֵיָא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אֶעֵיָתָא *a. f., pl. d.* **אֶעֵיָתָא** Jud 5, 28 Gitterfenster.

אערעא s. **אֶרְעָא** I.

אָף *h. auch.* **אָף** — **אָף** sowohl — als auch. **אָף** — **לֹא** weder — noch. **אָף** על **פִּי** שׁ, **אָף** על **גֹּב** שׁ obgleich. **אָף** על **פִּי** כֹּן nichtsdestoweniger, dennoch, trotzdem.

אָף (Nu 16, 13) *a. auch.* **אָף** — **אָף** Ex 5, 14 sowohl — als auch. **אָף** — **לֹא** Gen 21, 26 weder — noch. **אָף** על **גֹּב** דִּ obgleich.

אָף (Est II 8, 13) *a. auch.*

אָף *h. m., du.* **אָפִים** 1. Nase. **מִי הָאָף** Nasenschleim; 2. Gesicht; 3. Zorn; 4. Name eines Engels; 5. s. **יָחַי**.

אָפָא *a. m., c. s.* **אָפָה** Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* **אָפִין** Dt 34, 10, *c.* **אָפִי** Gen 1, 2 Gesicht. **כָּבֵר בְּאָפִין** berücksichtigen, **נִסְכָּב אָפִין** die Person ansehen. **אָפִין בְּאָפִין** Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; **אָפִי** על **אָפִי** auf; **אָפִי** על **אָפִי** Gen 23, 19, **לְאָפִי** Nu 16, 2, **בְּאָפִי** in Gegenwart von, vor; **עָלִי אָפִי** Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.

אָפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* **אָפִו** (**אָפִו**) Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* **לְיָפִי** Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* **תִּתְאַפֵּי** Lv 6, 10 gebacken werden.

אָפָא (= **אָפָעָא**) *a. m.* Hyäne (?).

אָפִיָּתָא s. **אָפִיָּתָא**.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ὀποβάλλω) Balsamharz.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ἐπιδόξιος) geschickt.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *pers. m., c. s.* אֶפְדִּיָּה Jer 43, 10 (MS אֶפְדִּיָּה) Prachtwohnung.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. m.* Estrich aus Dung(?).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ἵπποδρομος) Rennbahn.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. tr.* (ὕπό) von.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Ex 28, 4, MS אֶפְדִּיָּה) *a. m.* dass.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. m.* Aufblasung.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* Saubohne (*Faba vulgaris*).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. הפוכים)

1. סְכֻכִּים, s. כִּכָּר.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. נָפַק) Ausgang. אֶפְדִּיָּה Sabbathausgang (Sonnenabend abend).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן 1. טָפוּ.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (?) *x. f.* Stirnbinde(?).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. f.* אֶפְדִּיָּה Verhauchung des Geistes, Kummer.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Umfang, Masse.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. tr.* (ἐπτά) sieben.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* (ἐπίταγμα) Auftrag.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* Spitze am Kochherd. S. בְּטָפוּט.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Tos Nidd VII 3) 1. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (falsch אֶפְדִּיָּה) *gr. f.* (ὕπαρεια)

1. Konsulat, Konsulats-Ära; 2. Prä-

fektur, Provinz; 3. s. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Jalk Ps 842) 1. לְפִסִּין.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן 1. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* (φάτιν) Krippe.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (Pirk El 23) 1. אֶפְדִּיָּה, s. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (KohR 1, 8) 1. אֶפְדִּיָּה *gr. f. pl.* (φθορά) Schändungen(?).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (PesR 26) 1. אֶפְדִּיָּה

אֶפְדִּיָּה *gr. tr.* (ὕπὸ τῶν τροκλινίων) unter den Speisesälen, s. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. f.* 1. Abschiedswort; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן אֶפְדִּיָּה (falsch אֶפְדִּיָּה) *gr. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Ver-

walter, [Prokurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Po-

lizeiaufseher (Kurator).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* weiblicher Vormund.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (BerR 94) 1. אֶפְדִּיָּה (πατρι-

κιος) 1. Patrizier (oder אֶפְדִּיָּה (πατριάρχης) Patriarch); 2. männl. Personennamen (Πατρίκιος).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. f.* (εὐφυῖα) Naturanlage.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ἀφύνη) kleine Fischart (Sardelle).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן (jNid 40^b) 1. אֶפְדִּיָּה *h. f.* Um-

gegrabenes (Hackfrucht)?

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן 1. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ἵππατρος) Pferdearzt.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig; 3. אֶפְדִּיָּה Name eines Berges.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. m.* Spätling. *f.* אֶפְדִּיָּה Spät-

herbst, dritte Periode des Frühregens. *pl.* אֶפְדִּיָּה späträchtige Schafe.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *a. m.* Spätling. *pl.* אֶפְדִּיָּה Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat. S. אֶפְדִּיָּה.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *h. f.* Finsternis.

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ἀφύνη) kleine Fischart (Sardelle, Engraulis encrasicolus).

אָפּוֹבֶלְסָמוֹן *gr. m.* (ὄπιον) Opium.

אָפּיק *h. m.* 1. Bach; Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפּיקאַת *a. f., pl.* **אָפּאַן** 1 S 8, 13 Bäckerin.

אָפּיק *s.* **הָפּיק**.

אָפּיק (1 S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. **אָפּיק** ich vertausche (die Namen der Tradenten). **לֹא תִפּוֹךְ** du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. **שָׁבוּעָא 'א** den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, l. **אַכְרָה** (Dalm., Gr. 245). *Pa.* **אָפּיק** 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* **אָפּיק** vertauschen.

אָפּיקאַ *a. m.* Gegenteil.

אָפּיקי *gr. f.* (ἐποχή) Termin.

אָפּיקי *gr. f.* (ἀποχή) 1. Erlaubkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אופיכיה (EchR 3, 13) *gr. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung(?).

אפל *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אפל *a. Aph.* dass.

אפל *s.* **אופל**.

אפלו (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אפלוטם (Est II 3, 1, MS **אפולנוס** 'Απόλλων), **אפוליטום** (Sophr XIII, 6) männl. Personennamen (Πίλατος).

אפלמור l. **אמפמור**.

אפוליא (Ez 27, 6, MS **אפוליא**) *gr.* Apulien (Ἀπουλία).

אפילון *gr. m. tr.* (ἀπειλῶν) drohend.

אפילין l. **אנפילין**.

אפילין I *gr. m.* (πᾶλλιον) Mantel.

אפילין II *gr. m.* (πίλιον) Filzhut.

אפילוית (bSabb 120^a) l. **אפילין**.

אפלסמון (VajR 16) *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

אפלאתא *a. f.* 1. *pl. d.* **אפלאתא** Ex 9, 32 spätreifend; 2. spätträchtig.

אפומא *gr. f.* (εἰσφωμα), *pl.* **אפומא** Fenster.

אפומטאטא (SchemR 28) l. **אפומטאטא** *gr. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אפמא, אפמין *gr.* Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).

אפמילמין *gr. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter. **אפמיליא** (jNed 40^b)?

אפמוניטא l. **אפמוניטא** *gr. m.* (ὀπόμενμα) Anklageschrift.

אפן *s.* **אופן**.

אפנא *a. m.* Erläuterung.

אפנדא *gr. f.* (φουνδα) Geldgurt.

אפנטי *gr.* (ἀπαντίον) Begegnung, Zusammentreffen. **אָל** entgegen.

אפנטיסון *gr. tr.* (ἀπάντησον) begegne!

אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) l.

אפנטיר *gr. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (Jaspis?)

אפנטורין (ExJI 28, 20) l. wie MS

אפנטיורין *gr. m.* (πανθήριον) dass.

אפנקריסין l. **קפריסין**(?).

אפנתא *a. f.* Oberleder am Schuh.

אפס *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.

אפס *gr. tr.* (ἄφες) laß.

אפס *gr. m.* (ὤψ) Auge.

אפס männl. Personennamen (vgl. ἀφύς = אָפּא, Ἀφούς L.).

אפס **סר א' Serapis**, ägypt. Gottheit.

אפסחתיה (Der ErR 8)?

אפסחא Ortsname.

אפסחיתא (jSabb 10^a) l. **אפסחיתא**, *s.* **אפסחיתא**.

אופסים (Mech 49^a Fr.) l. **אפסחים**, *s.* **אפסחים**.

אפסמילי *gr. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אפסמילין *gr. m. pl.* (πάστιλος) Kügelchen, Brödelchen.

אפסמיליא *gr. f.* (ἐπιστύλιον) Architrav.

אפוסטומים *gr.* männl. Personennamen (Πόστουμος).

אַפֶּסְטִין *gr. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אַפְסִיּוֹת (jDem 22^c) 1. אַסְיָפוֹת, s. אַסְיָפוֹת.

אֶפְסִין *h. m. pl.* Steine(?).

אֶפְסִין 1. לְפִסִּין, s. לְפִים.

אַפְסִירָא s. אַפְסָרָא.

אַפְסִינָא (falsch אַרפֶּסְנוֹן *gr. m.* (ὀψώνιον) 1. Ration, Zehrung; 2. Kost.

אַפְסִינְיָא *gr. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אַפְסִין *gr. m.* (ὀψικιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אַפְסִיקָמָא *gr. m.* (σφήκωμα) Strick von Kokosfaser.

אַפְסָרָא (NuJI 19, 2 MS) *gr. m.* (ψάλιον?) Gebiß, Zaum.

אַפְסִיתִיָּה (BerR 70) 1. אַפְסִיתִיָּה *gr. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אַפְעָא *a. m.* Hyäne.

אַפְעָא *h. m.* Otter.

אַיִפְיָאֵל יִשְׂרָאֵל (jNed 42^c) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von יִשְׂרָאֵל).

אַיִפּוֹרִין (KohR 3, 19) *gr. m.* (ὑποπόδιον) Fußschemel, Untergestell.

אַפְפּוֹן *gr. m.* (ἐφυφή) Einschlagfaden.

אַפְפִּיּוֹרָא (*gr. m.*) 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.

אַפּוֹפֶּלְסֶמֶן s. אַפּוֹפֶּלְסֶמֶן.

אַפְפִּירֹת (?) *gr. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyrusseile; 2. Papyrusmatten.

אַיִפּוֹפְסִין *gr. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.

אַיִפּוֹפְרוֹס (jTer 46^b) Ortsname.

אַיִפּוֹרִין (Kel 24, 7, BerR 17) 1. אַיִפּוֹרִין.

אַפֵּץ *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschließen.

אַפֵּץ *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפֵּץ *a. m.* Gallapfel.

אַפִּקְדוֹנָא (jSchebu 37^d) 1. mit **Ausg.** Ven. פִּקְדוֹנָא.

אַפְקִיתָא *a. f., c. s.* אַפְקִיתָא, MS פִּקִּיתָא

1 S 4, 18 1. Genick, Hals, Wirbelsäule; 2. אֶפְקִיתָא 'א Seitenschoß des Palmbaumes.

אַפְקִיתָא *a. f., c.* אַפְקִיתָא Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אַפִּקְטוֹיּוֹן אַפִּקְטִיּוֹן *gr. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אַפִּקְלָא *gr. m.* (ὀφθαλμολύτης) Beamter, Scherge.

אַפִּיקוֹלוֹס männl. Personennamen (Ἀμφικουλος).

אַפִּקִּילָא *gr. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אַפִּיקוֹלִיטוֹן *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

אַפִּיקוֹלִיטוֹן 1. אַפִּיקוֹלִיטוֹן.

אַפִּיקָמָא s. אַפִּיקָמָא.

אַפִּיקוֹמֶן 1. אַפִּיקוֹמֶן *gr. m.* (ἐπικώμιον) Tischlied.

אַיִפְקִינוֹן 1. אַיִפְקִינוֹן.

אַפְקִיעָתָא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. אֶפְקִיעָתָא 'א königl. Erlaß.

אַפִּיקוֹרִין (bChull 104^b) 1. אַפִּיקוֹרִין *gr. m. pl.* (vgl. ἐπακολουθία) Folge.

אַפִּיקוֹרוֹס אַפִּיקוֹרָא *gr. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אַפִּיקוֹרוֹס (Dt 3, 14), 1. אַפִּיקוֹרוֹס *gr.* (Ἐπικαίρος) Stadt im Ostjordanland (bibl. Maachati).

אַפִּיקְרוֹתָא אַפִּיקְרוֹתָא *gr. f.* Freidenkertum.

אַפִּיקְרִי *gr. m.* freidenkerisch.

אַפִּיקְרִסִין אַפִּיקְרִסִין *gr. m. f.* (ἐπικάρσιον) ein Untergewand.

אַפִּיקְשִׁין אַפִּיקְשִׁין männl. Personennamen.

אַפִּיקָתָא *a. f.* אֶפְקִיתָא 'א Seitenschoß des Palmbaumes.

אַפֶּר (jBick 64^d) 1. אַפֶּר (?).

אַפֶּר I *h. m.* Asche.

אַפֶּר II *h. m.* Weidegrund.

אַפֶּרָא *a. m.* dass.

אַפֶּרָא אֶפְרָא 'א weiblicher Personennamen.

אַפּראַ (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.*

Asche.

אַפּראַ *gr. f.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפּראַ *gr. m.* (φρατέλλιον) Peitsche.

אַפּראַ *gr. m.* (ἀπραγής) unverkäuflich, wertlos.

אַפּראַ *gr.* Name einer Göttin (Ἀφροδίτη).

אַפּראַ *gr.* (παράδοξως) unglaublich, auffallend.

אַפּראַ *h. m.* junge Brut.

אַפּראַ *a. m., pl.* אַפּראַ Dt 22, 6 junge Brut.

אַפּראַ *gr. m. pl.* (vgl. φρουρός) Wachen.

אַפּראַ *pers. m.* Tragbalken.

אַפּראַ *s.* אַפּראַ.

אַפּראַ *gr. m.* (πρώτος) erster.

אַפּראַ *gr. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אַפּראַ (jKeth 26^d) l. אַפּראַ, *s.* אַפּראַ.

אַפּראַ *gr. m.* (ὑπηρέτης) Diener.

אַפּראַ (BerR 72) l. אַפּראַ *gr. f. pl.* (ὀπωρα) Sommerfrüchte.

אַפּראַ (falsch אַפּראַ) *gr. m.* (φορεῖον) Sänfte.

אַפּראַ (bBabM 119^a) l. אַפּראַ *pers. m.* Anerkennung.

אַפּראַ *gr. m.* (ὑπαρχος, ἐπαρχος), *pl.* אַפּראַ Est II 1, 3 Präfekt.

אַפּראַ (Meg. Ant.) *gr. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפּראַ, אַפּראַ Provinz, Präfektur.

אַפּראַ *gr. m.* (φορβεῖδ) Halfter.

אַפּראַ *h. m.* Weinranke.

אַפּראַ (jGitt 46^a) Ortsname.

אַפּראַ *gr. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפּראַ *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אַפּראַ (jKidd 64^a) *a.* (vgl. אַפּראַ) *Ipe.* taxiert werden.

אַפּראַ *gr. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (*Amygdalus persica*).

אַפּראַ l. אַפּראַ.

אַפּראַ *a. m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפּראַ *a.* auf dem Rücken.

אַפּראַ (Est II 6, 10), אַפּראַ (1 K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

אַפּראַ *h. m.* aus Afrika.

אַפּראַ *gr. m.* (φρούριον), *pl.* אַפּראַ l. אַפּראַ Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפּראַ *a.* אַפּראַ (Jes 57, 16 Soc 59) aufs unbestimmte, für immer.

אַפּראַ *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפּראַ (Ex 25, 2) *a. f., pl. c.* אַפּראַ Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אַפּראַ *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.* Edelleute(?).

אַפּראַ *a. m., ind.* אַפּראַ Jud 12, 5 MS, l. אַפּראַ Ephratiter.

אַפּראַ *h. m.* Verlangen. Nur in der Verbindung: אַפּראַ אַפּראַ ich will nicht.

אַפּראַ (Gen 4, 14), אַפּראַ (Gen 13, 16, Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפּראַ *a. m.* 1. Vorbau, Terrasse(?); 2. Knollen(?); 3. אַפּראַ Anbruch der Nacht.

אַפּראַ *a. f.* Stielansatz (von Blättern) am Palmbaum.

אַפּראַ (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אַפּראַ *gr. m.* (αὐθεντής) ursprünglich.

אַפּראַ l. אַפּראַ *gr. m.* (ὑψιστος) höchster.

אַפּראַ *a. m.* Rührlöffel(?).

אַפּראַ *gr. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אַפּראַ *gr. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Pfandurkunde.

אַפּראַ l. אַפּראַ, *s.* אַפּראַ.

אַפּראַ *h. f., pl.* אַפּראַ, אַפּראַ 1. Finger, bes. Zeigefinger. אַפּראַ

der kleine Finger; 2. Zehe.

אַפּראַ Hinterzehe der Vögel;

3. hervorragendes Glied, Lappen der

Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungs-

glied. אַפּראַ בית Handschuh.

אַנְבֶּעָא (Ex 31, 18), אַנְבֶּעָתָא *a. f., pl. c.*
 אַנְבֶּעָת 2 S 21, 20 Finger.
 אַנְבֶּעִי *h. m.* Däumling (groß wie ein
 Finger).
 אַנְבֶּעָתָא *s.* אַנְבֶּעָתָא.
 אַנְבֶּתִי (?) *h. f.* Zange(?).
 אַנְחִיתָא, אַנְחִיתָא *a. f., c.* אַנְחִיתָא Ez
 7, 14 Lärm, Geschrei.
 אַנְחִיתָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.
 אַנְחִיתָא *a. f., c. s.* אַנְחִיתָא Dt 28, 17 *pl.*
c. s. אַנְחִיתָא Nu 15, 20 1. Back-
 schüssel; 2. Teigmasse in einem Trog.
 אַנְחִיתָא *gr. m.* 1. (σολῶν) Säulenhalle;
 2. Balkon; 3. Steinbank.
 אַנְחִיתָא *gr. m.* (σολῶν), *pl.* אַנְחִיתָא
 1. Stall; 2. Gehege.
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא *gr. m.* (σολῶν) Arena,
 Rennbahn.
 אַנְחִיתָא *a. f.* Zerstörung.
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא (Cant 5, 10), אַנְחִיתָא
gr. f. (σολῶν), *pl.* אַנְחִיתָא Gen 45, 22,
 אַנְחִיתָא Jud 14, 19, אַנְחִיתָא Ober-
 gewand.
 אַנְחִיתָא 1. אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא 1. *s.* אַנְחִיתָא; 2. männl.
 Personennamen (Στροβίλος).
 אַנְחִיתָא *gr.* männl. Personennamen
 (Στροβίλος).
 אַנְחִיתָא 1. אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא *a. m.* Bedürfnis.
 אַנְחִיתָא *gr. m.* (ἀστρολόγος) Astrolog.
 אַנְחִיתָא 1. אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא *gr. m. pl.* (στροφύματα)
 zusammenlegbare Türflügel.
 אַנְחִיתָא *a. f.* Beet, Reihe.
 אַנְחִיתָא *h. f.* Gelenk. אַנְחִיתָא Ellbogen.
 אַנְחִיתָא *a. m.* Gefäß.
 אַנְחִיתָא männl. Personennamen.
 אַנְחִיתָא *h.* neben.
 אַנְחִיתָא *a. f., c. s.* אַנְחִיתָא Koh 10, 6
 Erfolg, Glück.

אַנְחִיתָא *h. f.* Armband, Armring(?).
 אַנְחִיתָא *a. m.* ängstlich sein.
 אַנְחִיתָא *a. f.* Matte.
 אַנְחִיתָא *a. m.* 1. Pressung; 2. niedriger
 Preis.
 אַנְחִיתָא *a. f.* dass.
 אַנְחִיתָא *h.* sammeln, anhäufen.
 אַנְחִיתָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* אַנְחִיתָא Gen 41, 35
 sammeln. *Itpe. ipf.* אַנְחִיתָא Jes 23, 18
 gesammelt werden.
 אַנְחִיתָא *h. m.* Großhändler.
 אַנְחִיתָא *a. m.* Zusammenziehung.
 אַנְחִיתָא *a. m.* Saft.
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא (jSabb 12^b) 1. אַנְחִיתָא *gr. m.*
 (σποῦθιον) Seifenkraut (*Saponaria*
officinalis)?.
 אַנְחִיתָא 1. אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא I *a. m.* eine Gazellenart.
 אַנְחִיתָא II männl. Personennamen.
 אַנְחִיתָא *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Polster.
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא *a. f., c.* אַנְחִיתָא Am 4, 6
 Stumpfheit.
 אַנְחִיתָא, אַנְחִיתָא *a. f.* Einwurf, Protest.
 אַנְחִיתָא *a. m.* hart.
 אַנְחִיתָא *gr. tr.* (ὀκτώ) acht.
 אַנְחִיתָא (VajR 6, Ausg. Const. אַנְחִיתָא)
 1. אַנְחִיתָא *gr. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.
 אַנְחִיתָא *gr.* Ortsname (Κτησιφών).
 אַנְחִיתָא, אַנְחִיתָא *gr. m.* (ἀκτωρός) Uferwächter.
 אַנְחִיתָא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.
 אַנְחִיתָא *gr.* (εἰκῆ) אַנְחִיתָא aufs Geratewohl.
 אַנְחִיתָא *gr.* (εἰκῆ) Platz! oder (ἀκή) Stille!
 אַנְחִיתָא (SchirR 7, 8) *gr. pl.* (αὐτή)
 Sonnenglanz(?).
 אַנְחִיתָא *s.* אַנְחִיתָא.
 אַנְחִיתָא (Koh 1, 7), אַנְחִיתָא *gr. m.*
 (ὠκεανός) 1. Weltmeer; 2. Meer.
 אַנְחִיתָא *gr. f.* (καλήμιον ὀστέον) Hüftbein (Beckenschaukel).

אקלירא *gr. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.
 אקלטאות (TosOhal XIV 3) 1. אלקטאות, s. אלקטי.
 אקלין (jAbZ 41^d) 1. אקרין (so Ausg. Ven.), s. אקרא.
 אקילום *gr.* männl. Personennamen (Ἀκύλας).
 אקלפרא *lat. m.* (aquilifer) Adlerträger.
 אקוימיני, אקוימיני *gr. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
 אקמי *gr. f.* (ἄκμη) Blüte.
 אקמתא (Prov 30, 28) 1. אקמתא.
 אקון *gr. m.* (ὄγκινος) Haken der Fischer.
 אקן *a.* präsumieren, annehmen.
 אקונין *gr. m.* (εἰκόνιον), *pl. h.* אקוניות, *a.* אקוניא, אקונתא, אקונתא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
 אקונבאות *gr. f. pl.* (κομβώματα) Verzierung.
 אקוניא *gr. f.* (εἰκών) Bilderprozession.
 אקניותא *a. f., c. s.* אקניותי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
 אקניתא *a. f.* 1. Kauf; 2. Zahlungsverpflichtung.
 אקניתא *a. f.* babylonisches Fest.
 אקינומוס *gr. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.
 אקונס 1. אקונס.
 אקנוס *gr. m.* (ικανός) geschickt, fähig, genügend.
 אקנקיתא *gr. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
 אקנתא *a. f.* Präsumtion.
 אקסיגרין s. אקסיגרין.
 אקסיוס *gr. m.* (ἄξιος) würdig.
 אקסילואון (Cant 4, 14, MS אקסילואון) *gr. f. pl.* (εὐλαλόν) Aloeholz.
 אקופא *gr. m.* (κόμβος) Knoten, Schleife.
 אקפודה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.
 אקפודתא *a. f., c.* אקפודתא Jes 3, 24 Haarkräuseln.
 אקצא *a. m.* Spitze, Winkel.
 אקקיא (falsch אקיקא) *gr. f.* (ἄκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).

אקרא *gr. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.
 אקרא *a. m.* zufällig.
 אקרוניא Ortsname.
 אקרבטא *gr. m.* (κράβατος) Polstersitz.
 אקרוקתא *a. f.* Frosch.
 אקרא *a. m.* Lockvogel.
 ארא 1. (Name eines Fisches) 1. פרא; 2. *c. s.* אריהון בתר (SchirR 2, 17) 1. בְּתֵרֵיהֶן, s. בְּתֵר.
 ארא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* ארי dass.
 אראלים *h. m. pl.* Name von Engeln.
 אראנא *a. m.* Pflanze (*Malve*).
 ארב *a.* auflauern. *Pa.* dass.
 ארבא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. s. ארבא.
 ארבא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.
 ארבאה *a. m.* Araber.
 ארבה *h. m.* Heuschrecke.
 ארבה *h. f.* 1. Luke; 2. Feld der Flügeltür.
 ארבנא (?) *a. m.* schwaches Sehvermögen.
 ארבילא *lat. m.* (cribrum) Getreidesieb.
 ארבינא (Est II 2, 7, MS ארבנא) 1. ארבנא.
 ארביסר *a. m., f.* ארביסרי vierzehn.
 ארביסרהא *a. m., f.* ארביסריהא vierzehnter.
 ארביל I Stadt in Galiläa (Arbela).
 ארביל II *lat.* (vgl. *cribrum*) sieben, schütteln.
 ארבילי *m.* Einwohner von Arbela.
 ארבן *h. m.* grobes Gewebe.
 ארבנא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
 ארבנא *h. m., f.* ארבנא vier. ארבנא vierzig.
 ארבנא (Gen 14, 9) *a. m., c.* ארבנא Nu 29, 20, *f.* ארבנא Gen 11, 16 vier.
 ארבנא, ארבנא, *c. s.* ארבנא Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* ארבנא Gen 47, 28 vierzig.
 ארבנא (Jes 7, 25, MS ארבנא) *a. f.* das sich Niederlegen.
 ארבנא *a.* vierzehn.

אַרבעטא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.

אַרבתא *a. f.* Euphratpappel, Weide.

אַרנא *a. m.* Begehrtes, Wertes.

אַרנ *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.

אַרנ *a.* weben.

אַרנוכליא *x. m., pl. d.* אַרנוכליא 2 K 12, 13 Steinhauer.

אַרנונא (Ex 25, 4) *x. m.* Purpur.

אַרנו *h. m.* Kasten.

אַרנוא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.

אַרנוותיא *a. f., c. s.* אַרנוותיא 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרנוותיא 1 K 21, 22 dass.

אַרנטיס *gr. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.

אַרנויא *Ortschaft in Babylonien.*

אַרנויא *gr. m.* (ἀργία) Untätigkeit.

אַרנוליא *gr. m.* (ἐργαλείον) Werkzeug.

אַרנומן *h. m.* Purpur.

אַרנונטיס *l. אַרנונטיס, אַרנונטיס (?)* *gr. m.* (τερόντιον) altes Männchen (Zwerg).

אַרנונטיס *gr. m.* (ἀργέντιον) Silberzeug.

אַרנונטיס (falsch אַרנונטיס) *gr. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.

אַרנונטיס *gr. m.* (ἀρτέστης) Nord-West-Wind.

אַרנומטיס *l. אַרנומטיס, s. אַרנומטיס.*

אַרנון *gr. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.

אַרד (jSot 18*) *l.* אַרד.

אַרדא I *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אַרדא II 1. *lat. m.* (*hordeum*) Gerste; 2. Anfang von persischen Eigennamen.

אַרדא I. אַרדא.

אַרדב *x. m.* אַרדבא, אַרדב (= 72 Sextare).

אַרדכליא *x. m., pl. d.* אַרדכליא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרדכליא Bauleiter.

אַרדילא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אַרודין *gr.* Ortsname, Kastell des Herodes (Ἡρώδειον).

אַרדבא *x. m.* Keule(?).

אַרדלנ *x. m.* eine Mehlspeise.

אַרדענא (אַרדענא) *a. m., pl. d.* אַרדענא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.

אַרדפני (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *gr. f.* (ροδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

אַרדקסס (jErub 20°) 1. אַרדקסס (Ar-taxata?) Stadtname.

אַרדשיר Stadt bei Ktesiphon.

אַרד *h.* Feigen pflücken.

אַרדנא *h. f.* Gewebe.

אַרד Stadt an der phönizischen Küste (Ἀραδος).

אַרדא *a. m.* Maultier.

אַרדא *a. m., pl. d.* אַרדא Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.

אַרדוסא *pers. m.* Seil.

אַרד *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. *s.* אַרד.

אַרדא I *h. f.* 1. *s.* אַרד; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde.

אַרדא II *h. f.* Genesung. אַרדא vernarben.

אַרדבא *a. f.* dass.

אַרדס (Koh 11, 4) *a.* 1. weil; 2. dass. *S.* אַרד.

אַרדא Ortsname.

אַרדא *a. m.* Römer.

אַרד *h. m., pl.* אַרדנא 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Schrein für die Gesetzbücher in der Synagoge; 4. Sarg.

אַרדא I (Ex 25, 10) *a. m.* dass.

אַרדא II *m.* eine Pflanze (*Malve*).

אַרדס *h. m.* Verlobter.

אַרדסא *h. f.* Verlobte.

אַרדסין *h. m. pl.* Verlobung.

אַרדענא *a. m.* Festzeit.

אַרדא *a. m.* Bibelspruch, welcher אַרדא enthält.

אַרדא *s.* אַרדא.

אַרְוֹתָא (2 K 9, 34) *a. f.* Verfluchte.
אַרְוָה *h. m.* 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. großer Gelehrter.
אַרְיָה *gr. m.* (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).
אַרְיָן I (Lv 14, 4) *a. m., pl.* אַרְיָן Nu 24, 6 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. Personennamen.
אַרְיָן II *a. m.* (= קָרְסָא) vertrocknet, hart; *pl.* אַרְיָן trocknes Land.
אַרְיָא *gr. m.* (ὄρυζα) Reis.
אַרְיָנִית *gr. f.* eine Heuschreckenart.
אַרְוֹבָא *a. m., pl.* אַרְוֹבָא 1 K 6, 7 Hammer.
אַרְיִלָּא (Cant 8, 14), **אַרְיִלָּא** (Cant 2, 9) *a. m., pl.* אַרְיִלָּא Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.
אַרְוִין (Tos Sanh IX, 8) אַרְוִין.
אַרְיִלָּא (Jes 24, 20, MS עֲרִילָא, falsch **אַרְיִלָּא**) *a. m.* 1. Hängematte; 2. s. **אַרְיִלָּא**.
אַרְוִנָא *a. m.* Fruchtart.
אַרְזָנָא *a. m.* aus Arzana.
אַרְוִפְתָא (Jud 4, 21) *a. f.* 1. Hammer; 2. Mohnart(?).
אַרְחָה *h., pt.* אַרְחָה wandern. *Pi.* beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.
אַרְחָה *a., pt. sg. m.* אַרְחָה Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.
אַרְחָה *h. m.* Reisender, Gast. **תְּכַנְסָתָא** אַרְחָה Gastfreundschaft.
אַרְחָה I *a. m.* Gast, Reisender.
אַרְחָה II (jBer 2^d) 1. שְׁתָּרָא (so Ausg. Lehm.).
אַרְחָה III s. אַרְחָה.
אַרְחָה s. אַרְחָה.
אַרְמָא *pers.* Anfang persischer Namen.
אַרְמָבִין 1. אַרְמָבִין *lat. m.* (*tribunus*) Tribun.
אַרְמָבִלָא (?) *gr. m.* (ταξιδάριος) Kourier.
אַרְמָבִין Name eines parth. Königs.
אַרְמָבִנָא אַרְמָבִנָא Stadt bei Pumbeditha.
אַרְמָל אַרְמָל ליפון. *s.* אַרְמָל.

אַרְמָסִים 1. אַרְמָסִים *gr. f.* (στερέωσις) Verdichtung(?).
אַרְמָקָא *gr. m.* (ἀρτοκόπος) Bäcker. אַרְמָקָא Bäckerei.
אַרְיָה (Gen. 1, 4) *a.* 1. daß; 2. weil; 3. wenn.
אַרְיָה *h. m., pl.* אַרְיָה 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.
אַרְיָה (Nu 24, 9) *a. m., pl. ind.* אַרְיָה Dt 33, 22 Löwe.
אַרְיָה *a. f.* Krippe. S. אַרְיָה.
אַרְיָה II *gr. m.* (ὠρεῖον), *pl.* אַרְיָה Magazin.
אַרְיָה (vielleicht besser *pt.* אַרְיָה) *a. f.* Zusammenhang. אַרְיָה מָאי warum hängt es zusammen? אַרְיָה מָאי hängt es etwa zusammen?
אַרְיָלָא Bezeichnung des Tempels.
אַרְיָה *h. m.* Gewebe.
אַרְיָה *h. f.* Weben.
אַרְיָה Ehrentitel des Amora Samuel.
אַרְיָה *a. f.* Löwin.
אַרְיָה *h. m.* 1. Latte; 2. eine Art Baustein (Halbziegel, Binder?) אַרְיָה על גַּב Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אַרְיָה על גַּב Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אַרְיָה (Nu 4, 10) *a. m., pl. d.* אַרְיָה Ex 25, 27 Latte, Stange.
אַרְיָה *a. m., c.* אַרְיָה Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אַרְיָה *h. f.* Verlängerung. אַרְיָה אַרְיָה Nachsicht.
אַרְיָה *h. f.* 1. Länge; 2. mit אַרְיָה Hinhalten, Nachsicht.
אַרְיָה *a. f., c.* אַרְיָה Jes 38, 11 dass.
אַרְיָה אַרְיָה (אָרִים) אַרְיָה Ortsname.

אַרְיוֹס *gr. männl. Personennamen* ("Αρειος).
אַרִים *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.

אַרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.

אַרִיסוֹת *h. f.* Pacht.

אַרִישָׁתָא *a. f.* 1. dass; 2. *s.* אַרִישָׁתָא.

אַרְרִי *gr. m.* (ὀλεάριος) Badediener, eigentl. Einreiber (im Bade).

אַרְרִיָה *h. f.* Verwünschung.

אַרְרִין *s.* אַרְרִין.

אַרִישָׁתָא *a. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.

אַרִיתָא *s.* אַרְתָא.

אַרְךָ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. רָוַח, אָף, רָוַח Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אַרְךָ I *a., pf.* 3 *m. pl.* אַרְכִינוּ 1K 8, 8 (MS אַרְכִינוּ), *ipf.* 3 *pl.* יִרְכִנוּ Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּרְכֶּיךָ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* תִּרְכֶּיכוּ Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange tun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.

אַרְךָ (= אַרְךָ) II *a.* rüsten.

אַרְךָ *h. m.* אַרְךָ אַפִּים langmütig.

אַרְכָא, **אַרְכָא** *gr. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכֻּדֵי Est II 8, 15 Ende, Spitze.

אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.

אַרְכָא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.

אַרְכָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung(?).

אַרְכָּה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. gebogene Ranke.

אַרְכָּתָא *a. f., pl. c. s.* אַרְכָּתָךְ Koh 12, 3 dass.

אַרְכָּתָא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).

אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.

אַרְכֻף *a. m.* Folter.

אַרְכֻת babylonische Stadt (Arku).

אַרְכֻתָא *a. f., c.* אַרְכֻתָא Thr 5, 20 Länge.

אַרְכִיטְקָטוֹן, **אַרְכִיטְקָטוֹן** *gr. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.

אַרְכִי I *gr. f.* (ἀρχή) 1. Regierung, Magistrat; 2. Anfang.

אַרְכִי II (Jud 1, 11) *gr. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.

אַרְכִי־אֶטוֹס 1. **אַרְכִי־אֶטוֹס** *gr. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.

אַרְכִי־דִיקָא *gr. m.* (ἀρχιδίκος) Oberrichter.

אַרְכִי־וִין *gr. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.

אַרְכִי־לִסְטִים (falsche Endung וס) *gr. m.* (ἀρχιληστής) Räuberhauptmann.

אַרְכִי־לִפְתִּין 1. **אַרְכִי־לִפְתִּין** *gr. m.* (vgl. ἀρχιλήπτης?) Oberhaupt der Häscher.

אַרְכִי־סְטִים, **אַרְכִי־סְטִים** *gr. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.

אַרְכִי־סְטְרַטִיגֹוס *gr. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mit konsularischer Gewalt.

אַרְכֻן, **אַרְכֻנָא** *gr. m.* (ἀρχων), *pl. c.* אַרְכֻנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכֻנוֹת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכֻן *h. m.* einer der etwas lang macht.
אַרְכֻנִית *gr. f.* (vgl. ἀρχων) Ärchontenamt.

אַרְכֻנִיתָא *gr. f.* dass.

אַרְכֻנִים 1. **אַרְכֻנִים** *gr. männl. Personennamen* ("Αρχινος).

אַרְכֻנוֹס *gr. m.* (ἀρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכָסָא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכָת Stadt am untern Euphrat ('Ορχόη).

אַרְכָתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְכָא *a. m.* unbeschnitten.

אַרְכֻלֻגִין *gr. m.* (ὠρολόγιον) Uhr.

אַרְם (Gen 28, 2) 1. Personennamen; 2. Syrien; 3. Rom(?).

אַרְמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

אַרְמָא *pt. pass.* מִן אַרְמָא 1. מִן אַרְמָא, *s.* אַרְמָא.

אַרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אַרְמָאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אַרְמָאָה *a. m., ind.* אַרְמֵי Lv 25, 47, *pl.* אַרְמֵי־דֵי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אַרְמָאָה *gr. m.* römisch.

אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).
אַרְמוֹתָא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben“.
אַרְמִי *h. m.* Aramäer, Syrer.
אַרְמִי *h. m.* Heide.
אַרְמִי *gr. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.
אַרְמִיָּא *gr. f.* (ἐρημία) Einöde.
אַרְמִיָּתָא *a. f.* Heidentum.
אַרְמִית *h. f.* Aramäerin.
אַרְמִית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.
אַרְמִית (2K 18, 26, MS **אַרְמִית**) *a.* aramäisch.
אַרְמִל *h. Ht̄p.* zur Witwe werden.
אַרְמִלָּאָם, אַרְמִלָּאָם (DtJI 34, 3 MS) *gr.* männl. Personennamen (Ἐρμούλαος, Ῥωμούλαος).
אַרְמִלָּאָתָא *a. f., ind.* **אַרְמִלָּאָ** Jes 47, 58 Witwenschaft.
אַרְמִלָּאָם, אַרְמִלָּאָם (Jes 11, 4 *in marg.*) *gr.* männl. Personennamen (Ἐρμούλαος, Ῥωμούλαος).
אַרְמִלָּאָתָא *a. f., ind.* **אַרְמִלָּאָ** Dt 24, 16 Witwe.
אַרְמִיָּא *gr. m.* (ἐρημιον) öde.
אַרְמִיָּאָא *a. m.* Armenier.
אַרְמִיָּאָא (Thr 4, 21, MS **אַרְמִיָּאָא**) 1. **אַרְמִיָּאָא**.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *gr. f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien(?).
אַרְמִיָּאָם *gr.* männl. Personennamen (Ῥωμανός).
אַרְמִיָּאָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* **אַרְמִיָּאָא** Jes 40, 20 Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*).
אַרְמִיָּאָא (Sabb 32^a) 1. **אַרְמִיָּאָא**.
אַרְמִיָּאָא *h. f.* Hase.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *a. f., ind.* **אַרְמִיָּאָא** Lv 11, 6 Hase.
אַרְמִיָּאָא (Ex 15, 16) Flußname.
אַרְמִיָּאָם *gr. m.* (ὀρνῶτος) Schmuck.
אַרְמִיָּאָא (Midr Pan.Ach. Buber 34^b) 1. **אַרְמִיָּאָא**.
אַרְמִיָּאָא 1. *gr. f.* (ἀννώνα) Natural-

leistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. 1. **אַרְמִיָּאָא**.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *lat. f.* (vgl. *hirnea*) eine Art Schüssel.
אַרְמִיָּאָא *a. m.* Spinnwocken.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *gr. f.* (ἀρνακίς) Beutel.
אַרְמִיָּאָא *a. f.* Hirnschale.
אַרְמִיָּאָא *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Ht̄p.* verlobt werden (von der Frau).
אַרְמִיָּאָא *a., ipf.* 2 *m. sg.* **אַרְמִיָּאָא** Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass.* **אַרְמִיָּאָא** Ex 22, 15 verloben. *It̄p.* verlobt werden.
אַרְמִיָּאָא 1. 1. **אַרְמִיָּאָא** *gr. m.* (ἵρις) Schwertlilie; 2. s. **אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא**.
אַרְמִיָּאָא *x. m.* Topftrommel.
אַרְמִיָּאָא *lat. m.* (*virus?*) Gift.
אַרְמִיָּאָא *lat. m.* dass.
אַרְמִיָּאָא *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀπίστος) Gast.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *gr.* männl. Personennamen (Ἀριστοβοῦλος).
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא (jSchebi 37^b Ausg. Krot.; Ed. princ. **אַרְמִיָּאָא**) 1. **אַרְמִיָּאָא** *gr. m.* (ὕδροροσάτον) Rosenwasser.
אַרְמִיָּאָא *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühmahl, Mahl; 2. männl. Personennamen (Ἀπίστων); 3. (ἄριστος) Vornehmer.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא *lat.* männl. Personennamen (*Ursicinus*).
אַרְמִיָּאָא 1. **אַרְמִיָּאָא** *gr. m.* (σημισσηρικόν) halbseidener Stoff.
אַרְמִיָּאָא *h.* zustoßen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Ht̄p.* hinzukommen.
אַרְמִיָּאָא *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustoßen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* **אַרְמִיָּאָא** Koh 3, 14, *It̄p.* dass.
אַרְמִיָּאָא, אַרְמִיָּאָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis, **אַרְמִיָּאָא** ihm entgegen; 2. Krankheit.
אַרְמִיָּאָא (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* **אַרְמִיָּאָא** Gen 2, 11, *pl. d.* **אַרְמִיָּאָא** Gen 26, 3

Erde, Erdboden, Land. **בַּת אֶרֶץ**
ein Fußleiden.

אֶרֶץ *a. m., pl. ind.* **אֶרֶץ** Gen 6, 16,
f. d. **אֶרֶץ** Dt 32, 22, 1 K 5, 6,
אֶרֶץ Ez 26, 20 unten befindlich.

אֶרֶץ *a. m., ind.* **אֶרֶץ** Koh
3, 19 Geschick.

אֶרֶץ (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אֶרֶץ *a. m.* **אֶרֶץ** zufällig.

אֶרֶץ *h. f.* das Unterste.

אֶרֶץ *a. f., c.* **אֶרֶץ** Jer 48, 28 Tiefe.

אֶרֶץ *gr. m.* (ἄρπαξ, ἀρπαγίου) Wasser-
uhr.

אֶרֶץ *h. f.* 1. Erde, Land, Boden. **הָאֶרֶץ**
Palästina. **הָאֶרֶץ** ungelehrter Mensch,
der es mit der Befolgung des Gesetzes
nicht genau nimmt; 2. Fußboden.

אֶרֶץ *h. f.* Überredung, Übergabe.

אֶרֶץ *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ I *a. f.* (bibl.) Erde.

אֶרֶץ II 1. Stadt am Libanon (Ἀρκή);
2. Örtlichkeit im Totenreich.

אֶרֶץ (jBer 5*) 1. **אֶרֶץ** (so MS
Serillo), *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ 1. **אֶרֶץ**? *gr.* männl. Per-
sonenname (Onkelos?).

אֶרֶץ (Est II 1, 3) *x. m.* rasches
Kamel.

אֶרֶץ *gr.* männl. Personenname
(Ἡρακλῆς).

אֶרֶץ *gr. m.* (κρόκος) Crocusblume.

אֶרֶץ *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ *lat. m.* (Herculiani)
Teil der kaiserlichen Leibwache.

אֶרֶץ *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen;
2. eine Leberkrankheit (Leberegel);
3. *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ *h., pt. pass.* **אֶרֶץ** verfluchen. *Pi.*
dass. *Ni.* **אֶרֶץ** verflucht werden.

אֶרֶץ I *a.* verfluchen, *s.* **אֶרֶץ** 2 K 9, 34,
d. **אֶרֶץ** die Verse der Bibel, die das
Wort **אֶרֶץ** enthalten.

אֶרֶץ II *a.* Einwand erheben. *S.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ 1. **אֶרֶץ**, *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ *h. m.* Dolch.

אֶרֶץ *h.* sprechen.

אֶרֶץ *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ *a. f., pl. d.* **אֶרֶץ** Ex 8, 1 Kanal.

אֶרֶץ *a. m.* Wagen.

אֶרֶץ *gr.* phöniz. Hafenort (Ὠρωσῖα).

אֶרֶץ *gr. m.* (ἀρτοκοπεῖον) Bäckerei.

אֶרֶץ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אֶרֶץ *a. m.* alt(?).

אֶרֶץ *h. m.* Vertiefung.

אֶרֶץ *a. f.* Geläufigkeit.

אֶרֶץ *h. f.* dass.

אֶרֶץ *a., ipf.* 3 *m. sg.* **אֶרֶץ** Gen 9, 6
ausschütten, gießen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

אֶרֶץ Gen 9, 6 vergossen werden.

אֶרֶץ *a. f., pl. d.* **אֶרֶץ** 1 K 10, 19
Achse.

אֶרֶץ *h. f., c.* **אֶרֶץ**, *pl.* נָשִׁים Weib.

אֶרֶץ *h. f., pl.* **אֶרֶץ** Fundament.

אֶרֶץ *h. m.* Feueropfer.

אֶרֶץ *a. m.* eine Zederart.

אֶרֶץ *h. f.* Spule, worauf die Wolle
gewickelt wird.

אֶרֶץ *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit.

אֶרֶץ *a. m.* Heißbad im Badehaus(?).

אֶרֶץ (imp. pl. v. **אֶרֶץ**) *a.* hurtig, auf!

אֶרֶץ Assyrien.

אֶרֶץ *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אֶרֶץ *h. m.* assyrisch.

אֶרֶץ *h. f.* Ehe.

אֶרֶץ (Jes 25, 11, MS **אֶרֶץ**) 1. **אֶרֶץ**,
s. **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ *h. f.* Blindmull (Maulwurfart).

אֶרֶץ (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

אֶרֶץ (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u.
MS **אֶרֶץ**) 1. **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ (BerR 66, Ausg. Konst.) 1.
אֶרֶץ, *s.* **אֶרֶץ**.

אֶרֶץ, **אֶרֶץ**, **אֶרֶץ** männl. Personenname.

אֶרֶץ *a. f.* Entstellung von **אֶרֶץ**
Eid.

אֶרֶץ heidnische Gottheit (von Ha-
math).

אֶרֶץ *a. m.* fest, hart.

אֲשֵׁרֶתָּה *a. f., c.* אֲשֵׁרֶת Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשֵׁרֶתָּה und אֲשֵׁרֶתָּה Aschera, götzendienerischer Baum.

אֲשֵׁשָׁא *a. m.* Glasgefäß.

אֲשִׁישָׁה *h. f., pl.* אֲשִׁישִׁים ein Gebäck.

אֲשִׁישָׁתָּה *a. f.* dass.

אֲשִׁיתָּה, אֲשִׁיתָּה *a. f., pl. d.* אֲשִׁיתָּה Cant 2, 9, *c. s.* אֲשִׁיתָּה Jer 50, 15 starke Mauer.

אֲשָׁן *h. m.* Hode. *denom.* מֵאֲשָׁן mit großen Hoden versehen.

אֲשַׁכְּבָתָּה *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.

אֲשָׁכִי אֲשָׁכִי וּבִשְׁכִי Zauberwort.

אֲשָׁכֹל *h. m.* 1. Traube. אֶל בְּצִים אֲשָׁכֹל Eierstock; 2. Bezeichnung eines großen Gelehrten.

אֲשָׁכָף, אֲשָׁכָף *h. m.* eine Heuschreckenart.

אֲשָׁכַפָּה *a. m.* Schuhmacher.

אֲשָׁכָרָה *a. m.* 1. *pl.* אֲשָׁכָרִין Est II 1, 3 Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.

אֲשָׁכְרוּץ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).

אֲשָׁכְרָעָה *a. m., pl.* אֲשָׁכְרָעִין Ez 27, 6 dass.

אֲשָׁכְרָתִי *a. f.* Maulwurfart(?).

אֲשָׁל, אֲשָׁל ein Fluß in Assyrien.

אֲשָׁל *h. m.* Tamariske (*Tamarix*).

אֲשָׁלָה (1 S 22, 6) *a. m.* (Hebraismus) dass.

אֲשָׁלָה *a. m.* Strick, Seil.

אֲשָׁלָה *a. m.* Gerstentrank.

אֲשָׁלָה *h. m.* ein Reinigungsmittel, verschieden gedeutet (*Leontice Leontopetalum?*).

אֲשָׁלָה *a. m.* dass.

אֲשָׁלְמוּתָה (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.

אֲשָׁם *h. m.* Schuldopfer. אֲשָׁם תָּלוּ Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer Tat versündigt hat. אֲשָׁם וְנָדָה Schuldopfer zur Sühne von Ver-

gehungen, deren Schuld klar zutage liegt. אֲשָׁם תְּסִידִים Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.

אֲשָׁמָה (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.

אֲשָׁמָדַי (Koh 1, 11) Name eines Fürsten der Dämonen.

אֲשָׁמָה *h. f.* Schuld.

אֲשָׁמוּרָה, אֲשָׁמוּרָה *h. f.* Nachtwache.

אֲשָׁמִי *h. m.* schuldbelastet.

אֲשָׁמִיָּה Ortsname.

אֲשָׁמָתָה *a. f.* Schuld.

אֲשָׁן *s.* אֲשִׁנָּה.

אֲשָׁנָה Ortsname.

אֲשָׁף *h. m.* Beschwörer.

אֲשָׁפָה *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.

אֲשָׁפָה *h. f., pl.* אֲשָׁפֹת, אֲשָׁפֹת 1. Mist, Misthaufen; 2. Fäkalien.

אֲוִשְׁפִּיּוֹה *gr. m.* (ὁσπίριον) 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.

אֲוִשְׁפִּיכָּה, אֲוִשְׁפִּיכָּה *gr. pers. m.* Gastwirt.

אֲוִשְׁפִּיכָּתָה *gr. f.* Wirtin.

אֲשָׁפְלָתָה *a. f.* Korb.

אֲשָׁפֶר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion(?).

אֲשָׁפָרָה *a. m.* Kleiderreiniger.

אֲשָׁפְרָתִי weibl. Personennamen.

אֲשָׁקִיקָה (Entstellung von אֲשָׁקִיקָה) Eid.

אֲשָׁקִלָתָה *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).

אֲשָׁקֶקָה *a. m., ind.* אֲשָׁקֶק Est II 6, 9 (nicht MS) Straße, Platz.

אֲשָׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.

אֲשָׁר *a., ipf.* יִשָּׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* יִשָּׁר, *Itpe.* יִשָּׁר stark sein.

אֲשָׁר *h. m., pl. c.* אֲשָׁרִי Heil! (o über das Glück von).

אֲשָׁרָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.

אותיא *gr. m.* (ὠτός) Ohreule (?).
 אחיקא *a. m.* hart.
 אחין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.
 אחיקא *a. m., pl. d.* אחיקא Ez 41, 16 (?).
 אחכותא *a. f., c. s.* אחכותא 1 K 7, 24 Guß.
 אחבלא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.
 אחבנעיתא *a. f., c. s.* אחבנעיתא Jer 3, 25 Demütigung.
 אחבנעיתא *a. f.* Beugen.
 אחלטים *gr. m.* (ἀθλητής) Athlet.
 אחלים *s.* אחליו.
 אחם *h. pl. m.* ihr.
 אחמקא *a.* ich staune darüber! S. תמה I.
 אחמול *h.* gestern.
 אחמככותא *a. f.* Erniedrigung.
 אחמלי (Ex 4, 10) *a.* gestern.
 אחמלוחי *a. f., c. s.* אחמלוחי Jer 18, 23
 Sinnen, Gesinnung.
 אחמניותא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.
 אחימוס *s.* אחימוס.
 אחן *s.* אחן.
 אחנא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אחנא
 Jud 5, 10 Eselin.
 אחנו *a.* (= אחא אנהו) du bist es.
 אחניא *gr.* Ortsname Athen (Ἀθῆναι).
 אחנוין *gr. m.* (ὀθόνιον) feine weiße
 Leinwand.
 אחנים *a.* schwach werden, vgl. נסים.
 אחניגא *gr. f.* (ὀθόνη) feines Leinen-
 gewand.

אחנו *h. m.* Hurenlohn.
 אחפלגות (BemR 13) 1. אחפלגון, *s.*
 פלג.
 אחתנא *gr. f.* (ἀθανασία) Unsterblich-
 keit.
 אחתקרת (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.
 אחתקתא *a. f.* Entgegnung.
 אחרא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אחרא
 Dt 12, 2 Platz, Ort. באחר, בחר Gen
 10, 32 1. an Stelle; 2. infolgedessen;
 3. nach, hinter. על אחר (in hebr.
 Zusammenhang) auf der Stelle, so-
 gleich.
 אחרבכותא *a. f., c.* אחרבכותא Sach 12, 7
 Großtun.
 אחרגושא *a. f., c.* אחרגושא Ez 30, 15
 Lärm, Getöse.
 אחרגון *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus
 medica cedra*).
 אחרוגא, אחרוגא (Est II 7, 10) *pers.*
m., pl. אחרוגין Lv 23, 40 dass.
 אחרותא *a. f., pl. d.* אחרותא Ortssitte.
 אחרחנא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.
 אחרשלותא *a. f., c.* אחרשלותא Jer 47, 3
 Erschlaffung.
 אחתא (Lv 18, 18) *a. f., 1. ind.* אחתא
 Lv 18, 22, *c.* אחת Gen 16, 1, *pl. d.*
 גשין Gen 18, 11, *ind.* גשין Gen 31, 50
 Weib; 2. הוהיא אחתא = ich (Dalm.
 Gr. 108).

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Al-
 phabets. 'ב' = Zahlzeichen für 2.
 ב *h. a. 1. c. s. (ar.)* ב, בך, ביה Gen
 37, 10 usw. in, an, für, durch. בך
 a) wann; b) in betreff; c) Gen 19, 16
 weil; 2. in der Weise, in der Eigen-
 schaft. בער als Zeuge. באל שדי Ex
 6, 3 B. als El Schaddaj; 3. (für ב) (בר)
 Sohn des ...

בא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אבא) 1. Vater;
 2. Personennamen.
 בא (Jes 5, 8) *a. f.* (= בית) Haus.
 בארין (Meg. Ant.) *a.* da.
 באושא *h. f., pl.* באושין Weintrauben
 mit klein und sauer bleibenden Beeren.
 באות *s.* בותא.
 באימא, באימא Ortsname.
 באישא *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.

בְּאִשׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.

בֹּאֵר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pu. pl.*

מְבוֹאֵר klar, einleuchtend.

בֹּאֵר *a. Pa.* dass.

בְּאֵר *h. f., pl.* בְּאֵרוֹת 1. Brunnen, Zisterne; 2. Ursprung.

בְּאֵרָא *a. f., ind.* בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, Zisterne, s. בְּיָרָא.

בְּאֵרִי *h. f.* בְּיָרִי Orttschaft in Galiläa und in Babylonien.

בֹּאֵשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).

בְּאֵשׁ, בְּאִישׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m.*

sg. יָבֵשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, mißfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein;

3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.* אֶבְיָשׁוּ Nu 20, 15 1. Böses tun;

2. jem. wehe tun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.*

אֶתְבְּאֵשׁ Mi 4, 6, אֶבְיָשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. *Itaph. pf.* אֶתְבְּאֵשׁ

Ex 5, 23 wehe getan werden.

בָּבָא (Est II 5, 14, MS בְּבָא), *a. m.*

1. Tor, Tür; 2. מְצִיעָא, קָמָא בָּבָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung בְּיִיקִין; und (in Tos.)

der Teile des Traktats בְּלִים; 3. männl. Personennamen.

בְּבָה *h. f.* בְּבַת עֵין Pupille.

בְּבִיבָה *h. f.* Abbild, Widerschein.

בְּבוּיא (jTaan 64^b, Ausg. Ven. בְּבוּיאָא) *s. בְּבִילָא*.

בְּבִיבָה 1. בְּבִיבָה.

בְּבִיבָה *lat.* (vive) lebe!

בְּבִיבָר 1. בְּבִיבָר.

בְּבִיבָה *a. f.* 1. Kanal; 2. s. בְּבִיבָה.

בְּבִיבִין (jDem 23^b) 1. בְּבִיבִין für Flachs.

בְּבִל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft

Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בְּבִלָּהָ *a. m., f.* בְּבִלָּהָ Est II 1, 10

(MS falsch בְּבִלָּהָ) babylonisch.

בְּבִלִּי *h. m.* babylonisch, Babylonier.

בְּבִלְיוֹן *gr.* (Βαβυλών) Babylon (für Rom).

בְּבִלְיוֹן *gr. m.* (βαβυλωνικόν) babylonisch.

בִּיבֵר *gr. m.* (βιδάριον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.

בִּיבֵרִיא *gr. m. pl.* Tiere, die man im Zwinger hält.

בְּבִתָּא *a. f.* 1. עֵינִידוֹן Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בְּוִתָּא.

בְּנִי בְּנִי männl. Personennamen.

בְּנָא, בְּנָא *pers. m.* Gemeindeland.

בְּנֵר *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.

בְּנֵד *h. m.* Gewand.

בְּנֵדִל (BerR 98) 1. מְנֵדִל.

בְּנֵדִם *gr. männl.* Personennamen (Βακχίδης).

בְּנֵדִת, בְּנֵדִת Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).

בְּנֵדִתָּא *a. m.* aus Bagdat.

בְּנֵדִיָּה *h. f.* Treubruch.

בְּנֵרִיא *a. m.* 1. rauh, behaart; 2. mannbar.

בְּנֵי *h. Hi.* schreien.

בְּנֵנָא *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäß.

בְּנֵנִי (Est II 4, 1, Or 2375

פְּוִנְנֵי, Or 2377 נְנֵנִי) *x.* durch Kuriere gesandte Briefe(?).

בְּנֵר *h.* mannbar werden (vom Mädchen).

בְּנֵר I *a.* mannbar werden.

בְּנֵר II *a.* schwach, mager werden. *Aph.* schwächen.

בְּנֵר *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12 1/2 Jahre ab.

בְּנֵר *h. m.* 1. behaart, rauh; 2. mannbar.

בְּנֵרִית *h. f.* Mannbarkeit, das Alter nach dem 12 1/2. Jahr.

בְּנֵרִין (VajR 28) *gr. m.* (βιγλῶν, von βίγλαι) Wache.

בְּנֵרִיָּה *s. בְּנֵרִיָּה.*

בְּנֵרִם (Meg. Ant.) 1. בְּנֵרִם.

בְּנֵר *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בֶּר I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Ölkelter. בֵּית הַבֶּר dass.

בֶּר II *h. m.* Leinwand.

בֶּר III *h.* בֶּבֶר בֶּר abgesondert für sich. בֶּבֶר לְבֶר allein. לְבֶדוּ er allein. בֶּלְבֶּר nur. בֶּלְבֶּר שׁ nur dass.

בֶּר s. אֶבֶר.

בֵּרָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

בֵּרָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַרָּה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מְבַרָּה) verabscheuen.

בֵּרָא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בֵּרִיאַת Jo 2, 24 l. wie Ar. בֵּרִיאַת Ölkelter.

בֵּרָא II *a. m.* feines Linnen.

בִּרְאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

בִּרְאוּתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.

בִּרְדָּה *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. sich trennen; 2. heimatlos, fern von der Heimat sein.

בִּרְדָּה *a. Pa.* pressen, keltern.

בִּרְדָּה *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

בִּרְדָּה *h. m.* Kelterer.

בִּרְדִּיזוֹת s. בִּרְדִּיזָה.

בִּרְדִּין *h. m. pl.* Stock (Folterwerkzeug).

בִּרְדָּה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitpa.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

בִּרְוִתָא s. בִּרְוִתָא.

בִּרְוִתָא *a. m.* Lustigmacher.

בִּרְוִקִי *h. m.* Kind, dessen Herkunft zu untersuchen ist.

בִּרְוִקָא *a. m. pl.* בִּ' מֵיָא NuJIBas. 5, 19 Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

בִּרְוִקָא *a. m., ind.* בִּירְדִּיר Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.

בִּרְוִתָא, בִּרְוִתָא *a. f.* Erdichtung.

בִּרְחָה *a., pf.* 3 *m. pl.* בִּרְחוּ Thr 1, 21 (MS בִּרְחוּ) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht בִּרְחָה). *Pa.* erheitern.

בִּרְחָה, בִּרְחָה *a. m.* Fröhlichkeit.

בִּרְוִיאַת I. בִּרְוִיאַת.

בִּרְיָ *h. m.* Erdichter, Lügner.

בִּרְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.

בִּרְדִּי *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

בִּרְדִּיָּה, בִּרְדִּיָּה *h. f.* (kleine) Olivenkelter.

בִּרְדִּיָּתָא *a. f.* Erdichtung.

בִּרְדִּיָּתָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

בִּרְדִּיָּתָא *a. f.* dass.

בִּרְדִּל (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. בִּרְדִּל Gen 6, 3 weil.

בִּרְדִּילָה *h. f.* Trennung.

בִּרְדִּין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) *a. m. pl.* Erdichtung (verächtliche Bezeichnung einer Art Beschwörung).

בִּרְוִי I. בִּרְוִי (= בֵּית דִּין), s. דִּין.

בִּרְיָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Kreuzverhör.

בִּרְיָתָא *a. f.* dass.

בִּרְיָתָא (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

בִּרְיָתָא *a. f.* ein Euphratkanal.

בִּרְדָּה *h.* 1. trennen, absondern, bes. Datteln; 2. ablassen; 3. aufhören zu arbeiten. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

בִּרְדָּה *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

בִּרְדָּה *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.

בִּרְוִתָא (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

בִּרְוִקִי (Midr Schem 22) *gr. m. pl.* (βδέλυμα) Scheusal, Götzenbild.

בִּרְוִקִי, בִּרְוִקִי Ortsname.

בִּרְסִין I. בִּרְסִין.

בִּרְקָה *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

בִּרְקָה *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְדֹּק Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בִּרְקָה Gen 44, 15 untersuchen.

Itpe. untersucht werden.

בִּרְקָא *h. m.* 1. Riß, schadhafte Stelle;
2. Reparatur.

בִּרְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riß, Schadhafte; 2. Dammbruch; 3. (bildl.) Sünde.

בִּרְרָא *h. Pi.* zerstreuen.

בִּרְרָא *a.* streuen. *Pa. pf.* בִּרְרָא Gen 11, 8
1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. 1. בִּרְרָא *Itpa. pf.* 3 *f. pl.*
אֶתְבִּרְרָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.*
יִתְבִּרְרוּ Nu 10, 35 zerstreut werden.

בִּרְרִיסָא 1. בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא *a. f.* Erdichtung.

בִּרְרִיסָא *h.* ängstlich sein(?).

בִּרְרִיסָא *h. m.* weißfleckig.

בִּרְרִיסָא *a. f.* Eile. בִּרְרִיסָא Ex 12, 11 eilig.

בִּרְרִיסָא *a. m., ind.* בִּרְרִיסָא Cant 7, 3
glänzend, vornehm.

בִּרְרִיסָא *h. m.* weiß, glänzend.

בִּרְרִיסָא *a. m.* dass.

בִּרְרִיסָא I *h.* nur *pt.* בִּרְרִיסָא überstürzt.
Pi. beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.

בִּרְרִיסָא II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.

בִּרְרִיסָא *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* בִּרְרִיסָא
Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpa. pf.*
אֶתְבִּרְרִיסָא 1 S 28, 21, 3 *m. pl.*
Ex 15, 15 1. beunruhigt werden;
2. sich beeilen.

בִּרְרִיסָא *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.
בִּרְרִיסָא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung,
Verwirrung.

בִּרְרִיסָא *h. m.* Viehtreiber.

בִּרְרִיסָא *h. f.* vierfüßiges Haustür, Vieh.
בִּרְרִיסָא ב' גָּסָא Großvieh. בִּרְרִיסָא ב' קָטָא Kleinvieh.

בִּרְרִיסָא *h. f.* Nilpferd.

בִּרְרִיסָא *s.* בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא *h.* weiß sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten;
2. erleuchten, hell machen. *Ho.*
glänzend, ausgezeichnet sein.

בִּרְרִיסָא *a. Aph. pt. sg. f.* מִבְּרִיסָא Est II
8, 15, *pl. m.* מִבְּרִיסָא 2 S 22, 13 glänzen,
leuchten.

בִּרְרִיסָא (Lv 13, 39) *a. m.* weißer Hautfleck.

בִּרְרִיסָא *a. f.* dass.

בִּרְרִיסָא *h. m.* mit weißen Flecken versehen.

בִּרְרִיסָא *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervortun; 3. verfinstern.

בִּרְרִיסָא *a., s.* שִׁבְרָא.

בִּרְרִיסָא *h. f.* glänzend weißer Hautfleck
(bei Aussatz).

בִּרְרִיסָא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* בִּרְרִיסָא
Lv 23, 38 weißer Hautfleck.

בִּרְרִיסָא *a., pf.* 2 *m. sg.* בִּרְרִיסָא Gen 49, 8
1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.*

אֶתְבִּרְרִיסָא 2 S 19, 6 1. schämen machen;
2. schrecken, in Angst versetzen.

Itpa. ipf. 3 *m. pl.* יִבְרִיסָא Mi 7, 16
beschämt werden, sich schämen.

בִּרְרִיסָא *a. f., ind.* בִּרְרִיסָא Ex 8, 17, *c.*

בִּרְרִיסָא Jer 3, 25 Scham, Schande.

בִּרְרִיסָא בִּרְרִיסָא Dt 25, 11 Schamglied.

בִּרְרִיסָא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen.
בִּרְרִיסָא מִן הַבַּיִת das aus der Folgerung Resultierende;
2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen;
2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen. *Ho.* herein-
gebracht werden.

בִּרְרִיסָא *s.* בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.

בִּרְרִיסָא *a. f.* Kanal, Rinne.

בִּרְרִיסָא 1. בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא *h. f.* kleine Olivenkelter.

בִּרְרִיסָא *h. m.* Daumen.

בִּרְרִיסָא *h. m.* matt weißer Fleck (bei Aussatz).

בִּרְרִיסָא *s.* בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא *h.* verachten.

בִּרְרִיסָא *a., s.* בִּרְרִיסָא.

בִּרְרִיסָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.

בִּרְרִיסָא *a. m.* aus Buzi.

בִּרְרִיסָא *a. m.* Plünderer.

בִּרְרִיסָא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בוהל *h. m.* erste Reife (der Feige).
 בוטא männl. Personennamen.
 בוטא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.
 בוטא *s. בּוּטָא*.
 בּוּךְ *a.* 1. hin u. her rennen(?); 2. weinen (*s. בּוּךָ*).
 בּוּכָא 1. 1. בּוּכָא; 2. 1. בּוּכָא.
 בול *h.* vermengen.
 בול *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Klob.
 בול (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.
 בולא *a. m.* Kastagnette.
 בולא *h. f.* Streifschar.
 בון 1. männl. Personennamen; 2. *s. בִּין*.
 בוסם *h. m.* Wohlgeruch, Parfüm.
 בוסר *h. m.* Heerling, sauer und klein gebliebene Weinbeeren.
 בוע *a., ipf.* 1 *sg.* אָבוע Hb 3, 18, *imp. f. sg.* בּוּעִי Sac 9, 9 jauchzen.
 בועא *a. m.* Blase.
 בוערא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
 בוערא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. Blase; 3. 1. בוערא Jes 30, 17.
 בויז *h.* aufgehen, leuchten.
 בויז *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
 בוצא *a. m.* 1. *ind.* בּוּץ Ex 25, 4 dass. 2. 1. בּוּץ; 3. בּוּצִין Jes 43, 2, 1. wie MS בּוּצִין, *s. בּוּצִין*.
 בוצינא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוּצִינָא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוּצִינָא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke(?); 3. Achse des Mühlsteins.
 בוצינא *a. m.* Byssusgewand.
 בוקר *h. m., pl.* בְּקָרִים Morgen.
 בור *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
 בור *a., ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוֹר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבֵר brach liegen lassen. *Ite.* *pf.* 3 *pl.* אֶתְבְּרוֹ Jer 10, 14 (MS אֶתְפְּשוּ) verdummt sein. *Itpa.* verheert werden.
 בור I *h. m.* ungebildet.

בור II *h. m. f., pl.* בורות 1. Grube, Zisterne (סִיר) סוּר zementierte Zisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. (bildl.) Gefahr.
 בורא *a. m.* 1. *ind.* בּוֹר Jes 7, 23 Unkraut; 2. Unverdauliches; 3. ungebildet.
 בורא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
 בורדם *s. בּוּרְדָם*.
 בורות *h. f.* Unwissenheit.
 בורי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewißheit.
 בוריות (*בוראות*) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).
 בורית I 1. בְּרִית.
 בורית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugensalz (Pottasche).
 בוריתא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
 בורך *h. m.* das krumme Stück, welches das Holz der Pflugschar mit der Deichsel verbindet.
 בורנית 1. בְּרִינִית.
 בוש *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
 בושא *h. f.* Schande, Scham.
 בושא *h. f.* 1. dass. בּוּשָׁת פָּנִים Schamhaftigkeit. בֵּית הַבּוּשָׁת weibl. Scham; 2. Beschimpfung, Ehrenkränkung.
 בּוּתָא (Lv 11, 18), בּוּתָא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Blindmull (Maulwurfart).
 בותא *a. f.* Geschwür, *s. בּוּעָתָא*.
 בּוֹא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בּוּו Ez 16, 57 1. בּוּו, *s. בּוּו*); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבִין Cant 8, 1 verachten. *Ite.* verachtet werden.
 בּוֹא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* verteilen. *Ite.* geteilt werden.
 בּוּא, בּוּא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
 בּוּבּוּא *a. m.* Beute, Raub.
 בּוּבּוּ *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
 בּוּבּוּ *a., pl.* מְבִיבּוּ Koh 3, 22 1. מְבִיבּוּ dass.

בִּזְבִּינָא *pers. m.* Zolleinnehmer.
בִּזְבָּא *a. m.* Bündel, Gebund.
בִּזָּה *h.* verachten, schmähen *Pi.* dass.
Pu. verachtet werden. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.
בִּזָּה *h. f.* Beute.
בִּזְזָה *h. m.* Räuber.
בִּזְזִינָא *a. m., pl.* בִּזְזִין *Jes 16, 4* dass.
בִּזְזָה *a. m., ind.* בִּזְזָה *Jes 24, 16* Raub.
בִּזְזִיתָא *a. f.* Räuberin.
בִּזְזִיתָא *a. f.* Beraubung.
בִּזְיוֹ *h. m.* Verachtung.
בִּזְעָא *a. m., ind.* בִּזְעָא *Jo 2, 13* das Zerreißen.
בִּזָּב *h.* rauben, plündern. *Pilp. s.* בִּזְבָּו.
בִּזָּב *a., pf. 3 m. pl.* בִּזָּב *Nu 31, 35, ipf. 2 m. sg.* תִּבְזֹו *Dt 20, 14* rauben, plündern. *Aph. pt.* מִבְּזִין *Jes 24, 1* plündern lassen. *Itpe. pf.* אֶתְבְּזִין *Ho 8, 8* geplündert werden. *Palp. s.* בִּזְבָּו.
בִּזְיָא *a. m.* verächtlicher Mensch.
בִּזְיָה (*jBabB 14^e*) *l.* בִּזְיָא.
בִּזְיוֹן *h. m.* Verachtung.
בִּזְיוֹנָא *I a. m.* dass.
בִּזְיוֹנָא *II s.* בִּרְיוֹנִי.
בִּזְיוֹנָא *III a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.
בִּזְיוֹ (*ExJI 25, 29, MS* בִּזְיוֹ) *l.* בִּזְיוֹכִי, *s.* בִּזְקָא.
בִּזְעָתָא *a. f.* Spalt, Riß.
בִּזְיק *h. m.* Scherbe.
בִּזְיָרָן *pers. m. pl.* Falkeniery.
בִּזְדָּה *h. m., pl.* בִּזְדִּין *Schale.*
בִּזְקָא (*Nu 7, 14*) *a. m., pl. d.* בִּזְקָא *Nu 4, 7* dass.
בִּזְלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.
בִּזְנָא *pers. m.* Koch, Schlächter.
בִּזְנָה *a., imp. c. s.* בִּזְנָה *Ex 14, 16 B.* (*MS* בִּזְנָה), *pt. pass. f.* בִּזְנָה *Koh 3, 7* spalten, durchbrechen, zerreißen. *Pa. pf.* בִּזְנָה *Nu 25, 8* zerreißen, aufschlitzen.

Itpe. pf. 3 f. sg. אֶתְבְּזֹת *Nu 16, 31* zerrissen werden.
בִּזְעָא *a. m.* Spalt, Riß.
בִּזְעָתָא *a. f.* Zerrissenes.
בִּזְקָה (?) *h. m.* Blitz.
בִּזְקָה *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.
בִּזְקָה *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.
בִּזְקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.
בִּזְרָה *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.
בִּזְרָה *a. Pa.* dass.
בִּזְרָה *a. m., pl.* בִּזְרִין *Samen.*
בִּזְרָה *I (Ex 15, 9) a. f.* Beute.
בִּזְרָה *II a. f., pl.* בִּזְרִין *Riße, Spalte.*
בִּזְרָה *a. f.* Verachtung.
בִּזְרוֹר *I h. m.* Auserwählter.
בִּזְרוֹר *II h. m.* Jüngling.
בִּזְרוֹרָא *a. m.* dass.
בִּזְרוֹרָא (*NuJI 21, 27*) *l.* בִּזְרוֹרָא (*so MS*), *s.* חֻזְרָתָא.
בִּזְרִין (*EchR 1, 16*) = בִּזְרִין lebendig.
בִּזְרִינָה (*nachtalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.
בִּזְרִינָה *h. f.* Wahl, Erwählung. *Bית הַבְּחִירָה* der Tempel in Jerusalem.
בִּזְרִינָה *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates *Edujoth.*
בִּזְרִינָה *h., pt.* בִּזְרִינָה gereift (im ersten Grad). *Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.
בִּזְרִין *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.
בִּזְרִין *a., pf. 2 m. sg. c. s.* בִּזְרִינָה *Dt 33, 8, 1 sg.* בִּזְרִינָה *Koh 1, 17* dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf. 2 m. pl.* תִּתְבְּרִינוּ (*MS* תִּתְבְּרִינוּ) *Gen 42, 15* geprüft werden.
בִּזְרִין *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho. pt.* מִבְּחָרִין auserlesen.
בִּזְרִין *a.* 1. *ipf. 1 sg. c. s.* אֶתְבְּרִין *Sac 13, 9* prüfen; 2. *imp.* בִּזְרִין *Ex 17, 9, pt. pass. pl. f.* בִּזְרִין *Ex 14, 7* auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe. 1. ipf.*

2 *pl. m.* תִּתְבַּחְרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְבַּחְרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.

בְּחָרוֹת *h. f.* Jugend, junge Leute.

בְּחָרָן *h. m.* wählerisch.

בָּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.

בָּחַשׁ *a.* dass.

בְּחֻשָּׁא *a. m.* Rührlöffel.

בְּחֻשָּׁא *a. m.* Achselhöhle.

בִּטָּא 1. בְּטִיטָא.

בִּיטָא *gr. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בְּטָבוֹם *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).

בְּטָבֵם *h.* anschwellen.

בִּטְרָא 1. בְּטָרָא.

בְּטָה *h.* Eide (Gelübde) gleichgültigen Inhalts tun. *Pi.* dass.

בְּטוֹי *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgültigen Inhalts.

בְּטוּל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בְּטוּלָא *a. m.* 1. Ungültigmachung; 2. Vernichtung.

בְּטוּיָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. טוּיָא.

בְּטוּנָא *a. m.* Seil.

בְּטַח *h.* vertrauen. *pt.* בְּטוּחַ sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheißen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiß sein.

בְּטַח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* אֶבְטַחְתָּנִי Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflößen, versichern. *Itpe. pt.* מֵתְבַטַּח Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בְּטַח *h. m.* Fensterbank(?).

בְּטַחוּן *h. m.* Vertrauen.

בְּטִי *gr. f.* (ἐμβάτην) Wanne, Bassin.

בִּיטִי (BerR 50) 1. דְּיִיטִי.

בְּאִמִּי männl. Personennamen.

בְּאִמִּי *gr. m.* (βάτος) Roche (ein verbotener Fisch).

בְּרִיבּוּטִים (bGitt 36^b) s. פְּרִיבּוּטִים.

בְּרִיחַ männl. Personennamen.

בְּרִיטָא, בְּרִיטָא *gr. f.* (βυθός?) Höhle.

בְּרִיטִי männl. Personennamen.

בְּרִיטִל *h. m.* 1. müßig; 2. wertlos; 3. ungültig.

בְּרִיטָא, בְּרִיטָא *a. m., ind.* בְּרִיטִל Ex 32, 25, *pl.* בְּרִיטִלִין Ex 5, 9 dass.

בְּרִיטָה *h. f.* Müßiggang.

בְּרִינְתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בְּרִינְתָא, בְּרִינְתָא *h. f.* Kapperkelch.

בְּרִטִל *h.* 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge); 4. unterbrechen. *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden.

Pi. 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.

בְּטַל, בְּטַל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּטִילָת, Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.*

יִבְטְלוּ Gen 8, 22 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.*

אֶבְטִיל Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungültig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* אֶבְטִילוּ Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.*

אֶתְבְּטִלוּ Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבְּטְלוּ Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בְּטִיל s. בְּטִיל.

בְּטִלָה *h. f.* 1. Müßiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust. לְבִטְלָה umsonst, zwecklos.

בְּטִלוֹן *h. m.* 1. Muße, Müßiggang; 2. Zeitverlust.

בְּטָלָן *h. m.* 1. müßig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בטלנא *a. m., ind.* בוטלן Ex 21, 18 Müßiggang.

בטלנא *a. m., pl.* בטלנין Ex 5, 8 Müßiggänger.

בטלנות *h. f.* Müßiggang, Untätigkeit.

בטמא *a. m., pl.* בוטמין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palaestina*).

בטן *a.* schwanger sein, trächtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בטן *h. f.* Leib.

בטנא (Jud 13, 5), בטנא (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בטנא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בטנא, בטנן Stadt und Landschaft in Palästina.

בטנה, בטנה *h. f.* Pistazie.

בטני *a. m.* Name eines Vogels.

בטנית *f.* Batanäerin(?).

בטניתא *h.* Ortsname.

בטנון *gr. m.* (ἐπτάτονον) siebenseitige Lyra (so Löw nach S. Fränkel).

בטנתא *a. f.* Schwangerschaft.

בטרא *a. m.* Spannweite(?).

בטרא Eigenname einer Stadt (Bosra).

בוטריגונין (PesR 10) 1. *gr.* (τριγώνιον) im Dreieck. Nach Löw beschrieben aus ארטוניגראם *gr. m.* (ὁρθόγραμμος) gradlinig.

בטש *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בטש *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken.

Pa. pt. m. pl. מבטשין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewalttätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בטשא *a. m.* Tritt.

בי I *a.* 1. (= ב) in, mit, zu. יהיהא שעתא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בינת) unter, zwischen. בי תרי zwei zusammen. בי שמש Freitagabend.

בי II *a. f.* (= בית) Haus, Schule des . . . , Ort für . . . בר בי רב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בי גנאי

מלכא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs. בי ררי Zahnfleisch.

בי III *lat.* (ave) lebe wohl(?).

בי IV *a. m.* (= בר) nur in der Verbindung mit רבי. בי רבי Sohn des Rabbi N. N.

ביא *gr. f.* (βία) Gewalt, Gewalttat.

ביאה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beiwohnung, Beischlaf.

ביב *h. m.* 1. Rinne, Kanal; 2. Kloake.

ביבא *a. m.* dass.

ביבא *s.* ביבא.

ביברי *männl.* Personennamen.

ביבני *gr. m.* (= בני) (βαλανεῖον) Badehaus.

ביהותא *a. f.* Schande.

בינתא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בינוניתא *a. f.* dass.

ביטא (jSchebu 34^d) 1. ביטא.

ביקא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck(?).

בילה *h. f.* Vermischung.

בימי (במי) *männl.* Personennamen.

בין *h. Hi.* 1. הובין verständlich machen; 2. הבין *a)* verstehen, *b)* herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בונן vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בינים. בין — וּבֵין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es — sei es.

בין (Gen 3, 15), ביני (Jes 52, 14), בינתא *a., c. s.* (1 pers.) בינא Gen 13, 8 (*s.* Dalm., Gr., S. 91), בינוהי Gen 30, 36 zwischen, unter. אבא בינוהי es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es daß — sei es daß.

בִּיז *gr. m.* (βίον) Palmzweig.
בִּינָא *a. m.* Tamariske.
בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.
בִּינוּנִי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmäßig; 3. mittlere Periode des Frühregens.
בִּינוּתָא *a. f. c.* **בִּינוּת** Est II 1, 2 Einsicht.
בִּינָם *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.
בִּינָתָא I *a. f.* Einsicht.
בִּינָתָא II *a. f., pl.* **בִּינִין** 1. Korn; 2 *c.* **בִּינָת** Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (**בִּינָת** Am 9, 9 = **בִּינָה** zwischen ihr).
בִּיכָא *a. m.* stachlichtes Kraut.
בִּיעָא *a. m.* 1. *ind.* **בִּיעַ** Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. 1. **בִּיעָא** *pt. f.* von **בוע**.
בִּיעוּטָא *a. m., ind.* **בִּיעוּט** Jes 10, 33 (MS **בִּעִיט**) Stampfen, Keltern.
בִּיעוּרָא *a. m., c.* **בִּיעוּר** Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.
בִּיעוּתָא *a. m., pl.* **בִּיעוּתִין** Jes 21, 4 Schrecken.
בִּיעֻתָא *a. f.* Freude, Jubel.
בִּיעֻתָא *a. f., pl.* **בִּיעֻתִין** Dt 22, 6 1. Ei; 2. Hode.
בִּיעָה *h. f., pl.* **בִּיעִים** 1. Ei; 2. Hode; 3. Ball, Klumpen; 4. Name eines Talmudtraktates.
בִּיר *s.* **בָּרָא**.
בִּיר *h. m.* Brunnenmeister.
בִּירָא *a. m., ind.* **בִּיר** Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.
בִּירָא *a. c., pl.* **בִּירִין** Gen 14, 10, **בִּירִין** Gen 26, 15 Brunnen.
בִּירָאָה *a. m.* aus Beraj.
בִּירְבִי (= **רְבִי**) *h. m.* Gelehrtentitel.
בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem; 4. Häuserkomplex.
בִּירָה *h. f., pl.* **בִּירָאוֹת** Brunnen, Zisterne.
בִּירוּנָא *a. m.* Loch.
בִּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בִּירוּר *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn; 3. nicht voll gegossenes Maß.
בִּירִי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. männl. Personennamen.
בִּירִיאוּתָא 1. **בִּירִיאוּתָא**.
בִּירִיתָא *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.
בִּירְנִיתָא *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.
בִּירְנָתָא *a. f., pl. c.* **בִּירְנָתָא** Jes 2, 16 Burg, Palast.
בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.
בִּירְתָא (jPea 20*) 1. **בִּירְתָא**.
בִּירְתִּיתָא *h. f.* aus Birtha(?).
בִּישׁ *s.* **בָּאֵשׁ**.
בִּישָׁא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* **בִּשְׁתָּא** Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.
בִּישׁוּתָא *a. f., ind.* **בִּישׁוּ** Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.
בִּישָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.
בִּישָׁן *h. m.* Beth-Schean (Skythopolis).
בִּישְׁנָאָה *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.
בִּישְׁנִי *h. m.* 1. dass.; 2. Olivenart.
בִּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.
בִּית *a., pf.* 3 *m. sg.* **בֵּית** Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* **בֵּית** Dt 16, 4, *imp.* 2 *m. pl.* **בֵּיתוֹ** Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.
בֵּית *h. m., pl.* **בֵּיתִים** 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem, eigentlich **הַמִּקְדָּשׁ**; 3. Wohnraum; 4. Familie, Stammhaus; 5. Schule, Genossenschaft; 6. Platz, Ort; 7. Gehäuser; 8. der menschl. Körper; 9. Glied die weibl. Scham; 10. (verhüllender Ausdruck) Gattin. — **בֵּעַל הַבֵּית** 1. Bürger; 2. Privatmann. **בֵּית אָב**, *pl.* **בֵּיתֵי אֲבוֹת** 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz,

aus dem ein Gesetz entwickelt wird;
4. **בית ארים** Erbpächter. **בית**
Gen 12, 1, **בית עולם** Friedhof.
Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. **בית קבול**
Behälter. **בית אילן** Baum-
gebiet. **בית אצבעות** Ärmel. **בית רד**
Handschuh. **בית החיצון** Scheide des
Weibes.

ביתא (Ex 12, 3), **ביתא** *a. m., c.* **בית**
Gen 12, 1, **בית** Est II 6, 11, *pl.* **ביתין**
Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. **ביתא**
a. m. **ביתא** *a. m.* **ביתא** *a. m.* **ביתא**
Lev 16, 11 Familie; *b)* Weib, *c. s.*
Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. **בית**
Friedhof. **בית ירע** Nu 20, 5 B.
Saatfeld. **בית יום** Gen 40, 20
Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buch-
stabe Beth.

ביתום *gr.* männl. Personennamen (Βοηθός).

ביתומי *gr. m.* Anhänger des Boethos.

ביתות *h. f. pl.* Haustiere.

ביתותא *a. f.* Wohnung.

ביתא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בכא (Gen 43, 29) *a., inf.* **בכא** Gen
43, 29, *pt. f.* **בכא** Jer 31, 15 weinen,
schluchzen, jammern. *Pa. pt. pl. f.*
בכא Ez 8, 14 dass.

בכה *h.* weinen, jammern.

בכור *h. m.* Erstgeborener.

בכורא *a. m., pl. c.* **בכורי** Ex 24, 5 Erst-
geborener.

בכורה *h. f., pl.* **בכורות** 1. Früh-
frucht; 2. Frühfeige. — *pl.* **בכורים**
1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der
Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Tal-
mudtraktates.

בכורה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburts-
recht; 2. Pflicht der Abgabe der
Erstgeburtstiere an die Priester;
3. *pl.* **בכורות** Name eines Mischna-
traktates.

בכורותא (Dt 21, 17, MS **בכירותא**) *a. f.*
Erstgeburt.

בכורתא *a. f., ind.* **בכורא** Jes 28, 4

(MS **בכורא**) Frühfeige. *pl.* **בכורין** Lv
2, 14 Erstlingsfrüchte.

בכושא (jMeg 73^d, ed. princ. **מבושא**)
1. **מבושא**.

בכותא *a. f.* Weinen.

בכי *h. m.* Weinen.

בכיר *h. m.* **בכיר** Baalbek, Stadt in
Syrien.

בוכיא, **בוכיא** 1. **בוכיא**.

בכיתא *s.* **בכיתא**.

בכיה *h. f.* Weinen.

בכיה (Est II 3, 1), **בכיהא** (2 S 13, 36)
a. f., ind. dass., *s.* **בכיתא**.

בכיותא *a. f.* Weinen.

בכיים *h. m. pl.* eine Baumart.

בכונא *a. m.* Weinender.

בכיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht);
2. frühzeitig.

בכירא *a.* 1. *pl. c.* **בכירי** Gen 4, 4 dass.;
2. *ind.* **בכיר** Dt 11, 14 Frühregen.

בכירא *a. m.* Weberschiffchen.

בכירה *h. f.* 1. erste Periode des Früh-
regens; 2. Frühfrucht, Frühfeige.

בכירותא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt,
Erstgeburtsrecht.

בכיתא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בכנא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Ober-
schenkel; 3. Stiel.

בכנה *h. f.* Stiel.

בכר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen;
2. Erstlinge hervorbringen, Erstge-
borene werfen; 3. als Erstgeborenen
anerkennen. *Hi. Hifp.* dass. wie 1. 2.

בכר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f. d.* **בכרתא** Gen
30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh
hervorbringen; 3. *inf.* **בכרא** Dt 21, 16
als Erstgeborenen anerkennen. *Itga.*
ipf. 3 *m. sg.* **בכר** Lv 27, 26 als
Erstgeborener ausgesondert werden.

בוכר *a. m.* 1. (Ex 12, 29) Erstge-
borener; 2. unterste Schicht.

בכריה *h. f.* rote Rübe (*Beta rapa*, var.
rubra) (?).

בכריתא (Prov 27, 7) 1. **בכריתא**.

בל *h.* nicht.

בִּלְבִית *gr. f.* (βολβίτις) Tintenfisch.

בִּכְרֵתָא *a. f., ind.* בִּכְרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בִּכְרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בול *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloß.

בָּלָא *a., pf. 3 f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלִי Jes 44, 19 l. בְּלִי morsch werden, welken, abgenutzt werden.

Pa. ipf. 3 m. pl. יְבִלוּ Jes 65, 22 l. יְבִלוּ abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בָּלָא *x. m.* Wildnis.

בְּלָאִים, בְּלָאוֹת *h. f. m., pl.* בָּלָא

1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בָּלָא *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאִי Jer 38, 11

Lumpen, Fetzen; 2. l. בְּלָאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בִּלְאָרִין *s.* בִּלְאָרִין.

בּוֹלְבֻטִים *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבְּכִי *h. m.* aus Baalbek.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בִּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בִּלְבוֹם *gr. m.* 1. (βολβός) Zwiebelgewächs; 2. (φιβδλεως) eine Feigenart.

בִּלְבָקִי *l.* בִּלְבָקִי.

בִּלְג *s.* בִּלְג.

בִּלְגָא *s.* בִּלְגָא.

בִּלְגָה Name einer Priesterabteilung.

בִּלְדִּין *l.* בִּלְדִּין.

בִּלְדִּין *lat. m.* (oblatio?) Naturalverpflegung.

בִּלְדָּא, בִּלְדָּא *gr. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kurier.

בִּלְדָּרִין *l.* בִּלְדָּרִין.

בִּלָּה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden.

Pi. abnutzen, aufreiben. *Ni.* *Hitp.* hinfällig werden.

בִּלָּה *a. f. (bibl.)* Abgabe.

בִּלְמוֹ *h. m.* Zapfen des Türschlosses.

בִּלְמוֹ *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בִּלְמוֹטָא (Jes 6, 13) *a. m.* dass.

בּוֹלְמוֹטָא *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בּוֹלְמוֹטִי *gr.* männl. Personennamen.

בּוֹלְמוֹטִים *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בְּלִיִּים l. בְּלִיִּים, *s.* בְּלָאָה.

בְּלִיזָא *s.* בְּלִיזָא.

בְּלוּעָא *h. f.* Schlund.

בְּלוּרִיתָא *h. f.* 1. Locke, Zopf; 2. Kette, Strick.

בְּלוּרִיתָא *a. f.* Locke, Zopf.

בְּלוּשָא *a. m.* Untersuchung.

בְּלוּשָא *a. m., pl.* בְּלוּשִׁין Jer 49, 10
1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בְּלוּמוֹת (JalkJer 320; VajR 12 בְּלִימוֹת)

1. בְּלִימוֹת *gr. f. pl.* (κάλεσμα = κλήσις) Gelage. So Löw nach Fränkel.

בִּלַּח *h.* *Hi.* hin und herflackern.

בִּלְטָא *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בִּלְטָא *a.* dass.

בִּלְטָמוֹרָא *gr. m.* (βλαδαμός) einfältig (?).

בִּלְטִיתָא, בִּלְטִיתָא *a. f.* Wurmfraß, Holzwurm.

בְּלִי *h.* nichts, nicht. בְּבִלִי ohne.

בִּלְאִי *gr.* männl. Personennamen (Valens, Οὐδλης).

בּוּלִי *gr. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat; 3. Ratsherr.

בּוּלִי 1. jAbZ 43^b Name eines Götzen; 2. jTaan 64^a l. בְּבִלְאִי, *s.* בְּבִלְאָה.

בּוּלְיוֹטִים l. בּוּלְיוֹטִים.

בְּלִיזָא *x. m.* Edelstein (?).

בְּלִיטָה *h. f.* Vorsprung.

בְּלִילָה *h. f.* Mischung.

בְּלִיזָא *s.* בְּלִיזָא.

בִּלְיָא *a. m., ind.* בִּלְיָא Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

בְּלִימָה *h.* nichts.

בְּלִינִירִין (jSanh 29^a, Ausg. Ven. בְּלִינִירִין)

1. בְּלִינִירִין.

בְּלִיעָה *h. f.* 1. Verschlingen, Gefräßigkeit; 2. בֵּית הַבְּלִיעָה Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בליעל *h. m.* Bosheit.

בליעתא *a. f.* Verschlingen. *בי בליעתא* Schlund.

בליתא *a. f.* Fetzen, Lappen.

בלל *h.* vermischen, durcheinander-rühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp. s.* בלבל.

בלם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.

בלם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בלים, Jes 32, 4 l. בלים stumm sein; 3. l. בלם.

בלמא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בלימא *gr. m.* (σφαῖρα) Sphäre.

בילמי (PesR 21) l. בילמי, s. צלמא.

בולמום *gr. m.* (βούλιμος) Heißhunger.

בילון *gr. m.* 1. (βῆλον) *pl. h.* ביליות, *a.* בילון Vorhang; 2. s. בליונא.

בין *gr. m.* (βαλανεύς) Bademeister.

בנקא (Est II 6, 11), בנקא *gr. m.* dass.

בנקא *gr. m.* (βάλανος) Eichel, Nuß.

בלנדייא (jSabb 8^b) l. בלנדייא, s. בלינדייא.

בלינדייסון *gr.* Ortsname (Brindisium, Brevēdισιον).

בלינדייא l. בלינדייא.

בלינדי (בלינדי) *gr. m.* 1. (βαλανεύς) Badediener; 2. (βαλανείον) Bad, Badehaus.

בלינדיא *gr. f. pl.* (βαλανεία) Badewäsche.

בלינום s. בלינום.

בלונקי (jDem 22^c) l. בלונקי *gr. m.* (πωλητικός) Händler.

בלינדיא, בלינדי *lat. m. pl.* (balnearia) Badewäsche,

בלם *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.

בלם *a.* dass. wie 1.

בליסא *gr. m.* (βέλος) Pfeil.

בולסא *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בלסטיר, בלקטיר *gr. m.* (βαλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.

בלסטירא *gr. f.* (βαλιστρα) Wurfmaschine.

בלסם (Cant 7, 14, MS בלסמן), בלקטיר *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה l. בלקטירא.

בלספמיה *gr. f.* (βλασφημία) Lästerung.

בלספמיון l. בלקטירמיון *gr. tr.* (έβλασφημήσεν) er lästerte.

בלוספין s. בלוספין.

בלע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.*

1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden;

3. sich vereinigen. *Hi.* 1. verschlingen;

2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen; 5. mitanrechnen; 6. demütigen, schänden. *Ho.* 1. verschlungen werden;

2. in die Mitte zu liegen kommen;

3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בלע I (Ex 7, 12) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תבלע

Nu 16, 30 verschlingen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen.

Itpe. ipf. 3 *m. sg.* יתבלע Jos 6, 5

1. verschluckt werden, verschwinden;

2. aufgenommen werden.

בלע II *a.* geschlagen werden.

בלע *h. m.* 1. Absorption, Verlust;

2. Atom, Stäubchen; 3. männl. Per-

sonenname.

בלעא *a. m.* Vielfraß.

בלעא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Ver-

schlucktes.

בלעדי *h. a.* מבי, ohne, außer.

בלעם l. בלעם.

בלעקן (Est II 3, 1, Or 2375 מעקלון)

männl. Personenname, ein Vorfahre

Haman's (Flaccus?).

בולבום s. בולבום.

בלופסין *h. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigen-

art.

בלעא männl. Personenname.

בלקטירא s. בלקטירא.

בלק *x.* בלק — חלק irgend wer (Hin

u. Kunz).

בלקטיר 1. l. בלקטיר; 2. l. בלקטיר.

בִּלְקִי 1. בלִקִּי.

בלקם (jTaan 66^a) 1. בולקים (so Ausg. Ven.), s. בִּלְקִים.

בִּלְרִין (Est II 1, 2) gr. m. Beryll (βηρύλλιον).

בולרָא gr. m. (φολλερόν) eine Münze (als Steuer).

בִּלְרִיָּא lat. weibl. Personennamen (Veluria).

בולרִין gr. m. (φολλῶριον) Münze.

בולרִין gr. m. (βωλῶριον) Klumpen.

בִּלְרִין s. בִּלְרִין.

בִּלֵּשׁ h. durchsuchen, untersuchen.

בִּלֵּשׁ (Gen 31, 35) a. untersuchen, durchforschen. Pa. Aph. pt. m. pl.

אַתְּבִלִּישׁ Jes 22, 5 dass. Itpe. pf. אַתְּבִלִּישׁ Ob 6 untersucht werden.

בִּלְשָׂא a. m. 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בִּלְשָׁפֶט Ortsname (Stadt in Persien).

בִּלְתִּין, בִּלְתִּין בִּית ב' Ortsname.

בִּלְשֶׁת h. f. Streifschar.

בִּמְנִימוֹן (jRhS 57^b) 1. בִּמְנִימִין s. מְנִימִין.

בִּמְדָּבָר h. das 4. Buch Mose.

בִּמָּה h. f. Höhe, illegitime Opferstätte.

בִּימָה gr. m. (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בִּמְוֵהִי (מוֹמִי für מוֹהִי) a. ich schwöre.

בִּאֲמִי (SchirR III 4, Ausg. Pes. קָקִים ב') 1. בִּאֲמִי.

בִּיאִין 1. בִּיאִין.

בִּמְסָא gr. m. (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בִּמְתָּהוֹן (1 K 3, 4) a. f., pl. c. s. Nu 33, 52 Höhe, illegitime Opferstätte.

בִּנִּי h. m., c. בִּין, pl. ind. בָּנִים, c. בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teil-

haber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs). בִּין שְׁלֹשׁ dreijährig.

בִּנָּא (Dt 20, 5) a., ipf. 3 m. sg. בְּנֵי Dt 25, 9, imp. m. sg. בְּנֵי Nu 23, 1

1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. Itpe.

pf. 3 f. sg. אַתְּבִנִּיאת Nu 13, 22 1. auf-gebaut werden; 2. Nachkommen er-halten.

בִּנָּא gr. m. (βαλανεύς) Badediener.

בִּנְאָה I gr. m. (βαλανεύς) dass.

בִּנְאָה II a. m. 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personennamen.

בִּנְיָנִי lat. m. pl. (benignae?) mildernde Umstände(?).

בִּנְהָ h. 1. bauen, erbauen. אָב בִּנְהָ ein Prinzip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder zeugen. Ni. 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. Pi. er-bauen(?). Hítpe. adoptiert werden.

בִּנְהָ männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָא a. m. Erbauer.

בִּנְיָן gr. m. (βαλανεύς), pl. בְּנֵי בִּנְיָן Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 בְּבִנּוֹן 1. בִּי בִּנּוֹן) Bad.

בִּנְיָ h. m. 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָ s. בִּנְיָה II.

בִּנְיָ männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָ a. m. ein unreiner Vogel.

בִּנְיָ h. m., pl. בִּנְיָנוֹת 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. אָב בִּנְיָן Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speziellen Fall gegebenen Ge-setze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָ (Koh 3, 3) a. m. Gebäude.

בִּנְיָס gr. männl. Personennamen (Bouvéas).

בִּנְיָסָא a. m. unwillig, verdrießlich.

בִּנְיָתָ (?) a. f. Geflecht, Netzwerk.

בִּנְיָתָ a. f. eine Karpfenart (Barbus canis?).

בִּנְיָתָ x. m. Furche.

בִּנְסָא a. m. unwillig sein.

בִּנְסָא a. m. Verdruß.

בִּנְיָסִין gr. m. (βενεφίκιον) Vorrecht(?).

בִּנְיָסִין gr. m. pl. (βενεφικιδίος) Frei-soldaten, Gefreite.

בִּנְרִיָּת gr. f. pl. (βαλνιδριον) Badewäsche.

בְּנִיָּתָא *gr. f.* (βαλνιδριον) Badewäsche.
בִּינִיתוֹס männl. Personennamen.

בְּנִיתָהּ (jSanh 25^d) 1. **מְרִיתָהּ**.

בַּסָּא *a. Pa.* verachten.

בָּסָא *gr.* männl. Personennamen (Βάσσος).

בִּיסָא *gr. f.* (βῆσα) Gefäß.

בִּסְבָּנָא *pers. m.* Gemeines Engelsüß (*Polypodium vulgare*).

בְּסוּרְתָא *a. f., ind.* **בְּסוּרָא** 2 S 18, 22
 frohe Botschaft.

בְּסָאטָא *gr. pl.* (φοσσᾶτα) Gräben, Gruben.

בְּסָטִיא *gr. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בּוּסְטָנָא *pers. m.* Garten.

בְּסָטְרָנָא *gr. m.* (βαστέρνα) Sänfte.

בְּסָרָא (**בְּסָרָא**) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mut-
 wille.

בְּסִימָא *a. m., ind.* **בְּסִים** Jes 28, 7,
 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. bal-
 samisch, angenehm; 3. Essig.

בְּסִימִיתָא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süßig-
 keit.

בְּסִימִיָּן *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בְּסִין (jMaasSch 55^e) 1. **בְּסִים**.

בְּסִירָא I *a. m., pl.* **בְּסִירִין** Ma 2, 9 verachtet.

בְּסִירָא II 1. **בְּבִירָא**.

בְּסִירִיתָא *a. f.* Verachtung.

בִּסְלָא **בִּסְלִיִּין** *lat. m.* (bisellium) doppel-
 sitziger Stuhl.

בְּסִילִיֹּאֻס **בְּסִילִיֹּזֻס** **בְּסִילִיֹּזֻס** *gr. m.* (βασι-
 λεύς) König.

בְּסִילִיִּין *gr. tr.* (βασιλέων) von Königen.

בְּסִילָקָא *gr. f.* (βασιλική), *pl.* **בְּסִילָקָאֻת**

1. Gerichtshalle; 2. Markthalle;

3. Thronhalle; 4. Prunksaal des Bades;

5. Landstraße.

בְּסִלְקָא (jBabB 14^e) 1. **בִּי בְּלָקָא**.

בְּסִם *h.* 1. süß, angenehm sein; 2. duften.

Pl. 1. würzen; 2. parfümieren; 3. ein-
 balsamieren. *Pu. pt.* parfümiert. *Hitp.*

1. sich parfümieren; 2. sich berauschen;

3. sich verbessern.

בְּסִם *a., pf.* 3 *m. pl.* **בְּסִימוֹ** Ex 15, 25,

ipf. 3 *m. sg.* **יְבִסֵּם** Dt 32, 2 1. süß,
 angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süß,

schmackhaft machen; 2. parfümieren;

3. *ipf.* **יְבִסֵּם** Ex 30, 33, *pt. pass.*

מְבִסֵּם Ex 32, 25 Parfüm zubereiten;

4. einbalsamieren; 5. glücklich machen.

Itpa. 1. schmackhaft gemacht werden;

2. einbalsamiert werden; 3. sich ver-
 gnügt machen (berauschen).

בְּסִם *h. m.* Parfümbereiter, Parfüm-
 krämer.

בְּסִם *s.* **בּוּסֵם**.

בְּסִימָא *a. m., ind.* **בּוּסֵם** Ex 30, 25, **בְּסִם**

Ex 30, 23, *pl.* **בּוּסְמִין** Ex 30, 34,

בּוּסְמִיָּן Ru 3, 3 Gewürz.

בְּסִימִיתָא *a. f., ind.* **בּוּסְמִנָא** Ex 30, 25

Parfümbereitung.

בְּסִנָּא, **בְּסִנִּי**, **בְּסִנָּא** männl. Personennamen.

בְּסִנָּא I. **בִּיסְנִיָּה**.

בְּסִם I *gr.* (vgl. βῆσις) *Pl.* fundamentieren,
 festen Grund legen. *Hitp.* festgegrün-
 det werden.

בְּסִם II *h.* treten.

בְּסִם *gr.* (vgl. βῆσις), *pt. pass. f. pl.*

בְּסִינָא Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass.

Itpe. pf. **אֲתִבְּסִים** Cant 7, 14 begründet
 werden.

בְּסִים *gr. m.* (βῆσις) Unterlage, Gestell,
 Postament.

בְּסִימָא (1 K 7, 30) *gr. m.* (βῆσις), *c. s.*

בְּסִימִיָּה Ex 30, 18 dass.

בְּסִר *h.* verachten.

בְּסִר I *a., pt. pass. pl.* **בְּסִירִין** Ma 2, 9

dass. *Pa.* **בְּסִר** Nu 15, 31, Ez 17, 18,

pt. f. **מְבִסְרָא** 2 K 19, 21 dass.

בְּסִר II *a.* benachrichtigen; frohe Bot-
 schaft melden, *Pa. inf.* **בְּסִרָא** 2 S

18, 20 dass. *Itpa. ipf.* **יִתְבְּסִר** 2 S 18, 31

benachrichtigt werden, frohe Botschaft
 erhalten.

בְּסִר *s.* **בּוּסִר**.

בּוּסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* Heerling, sauer
 und klein gebliebene Weinbeeren.

בְּסִרָא (Gen 2, 23) *a. m., ind.* **בְּסִר** Gen

41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als ver-
 gängliches Geschöpf). **בְּנִי בְּסִרָא** Nu

23, 19 Berl., Ho 11, 9 Soc 59 Menschen; 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155^b) l. קיסריא.

בסרנא *a. m., ind.* בוסרן Jes 53, 3 Verachtung.

בסרנותא *a. f.* dass.

בסרניאר *gr. m.* (βαστιδριος) Garderobenmeister.

בוסתנא *pers. m., pl. c. s.* בוסתנא Est II 3, 8 Obstgarten.

בסתא *pers. m.* irdener Krug.

ביסתרא *pers. m., pl.* ביסתרן DtJI 34, 6 Teppich.

בצא I (Dt 13, 11) *a. 1. pt.* בצעי Gn 37, 16 suchen, aufsuchen. בצעי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. *ipf.* 2 *sg.* תבצעי Dt 4, 29 bitten; 3. fragen. בצעי פלוני es stellt jemand folgendes Problem auf; 4. wünschen, wollen. בצעון מימר sie wollen sagen (jer. Talm.). אי בצית אימא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 5. *pt.* בצעי Gen 31, 39 fordern. 6. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אבציוהי Jes 1, 8 l. אבציוהי 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Ite. pf.* אתבצעי Cant 1, 8, *pt.* מתבצעי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; 2. לא מבצעי es ist nicht fraglich. לא מבצעי קאמר etwas Zweifellooses lehrt er. אבצעי להו folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. לא אבצעי להו er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen, l. בצעת (?).

בצא II *a.* brüllen, s. בצא.

בעבוע *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בעבע *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בעבע *a.* anklopfen.

בער (בער) *h.* 1. für; 2. in betreff.

בער *arab., imp. Aph.* לי אבער mach mir Platz!

בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בעוט *h. m.* Stoß, Tritt.

בעוטא *s.* בעותא.

בעור *h. m.* Wegschaffen.

בעורא *s.* בעורא.

בעורא *a. m., ind.* בעור Gen 15, 17 Fackel.

בעותא *a. f., c. s.* בעותך Ex 32, 10 Bitte. בקעו Gen 19, 18 bitte!

בעותא *s.* בעותא.

בעט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füßen treten, verächtl. behandeln.

בעט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מבצע 1. *m. becum* Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Ite. pt.* מתבצעי Jes 62, 3 gekeltert werden.

בעמן *h. m.* stöblig.

בעיא *a. m.* Frage, Bitte.

בעיא I *a. m.* Anschwellung.

בעיא II (= מעין) männl. Personennamen.

בעיטא *a. m., ind.* בעיט Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall ביעוט) Keltern.

בעיטה *h. f.* Ausschlagen, Stoßen, Treten.

בעילה *h. f.* Beischlaf.

בעירא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בעיר Dt 32, 1 Vieh. בעירא וקיקא Kleinvieh. *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בעל *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בעולה die Deflorierte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בעל *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תבעלנה Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מבעלה Ru 1, 12 (vac. MS) 1. מבעלה *Ite.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בעל *h. m.* 1. Herr. הבית בעל Hausherr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber, mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung

eines Adjektivs). **בַּעַל מְקָרָא** Bibelkundiger. **בַּעַל תְּלָמוֹד** ein der Rechts-erörterung Kundiger. **בַּעַל קָרִי** ein von Pollution Betroffener. **בַּעַל לָשׁוֹן** Verläumder; 4. Gott Baal. 5. **בֵּית בַּעַל הַבַּעַל** Land, das durch die Niederschläge, nicht künstlich bewässert wird. **בַּעַל כְּכִי** Ortsname.

בַּעַלָּא (Nu 25, 4) *a. m.*, *c.* **בַּעִיל** Ex 21, 3, *c. s.* **בַּעֲלָה** Nu 30, 8, *pl. c.* **בַּעֲלִי** Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלָתָא (**בַּעֲלָתָא**) *a. f.*, *c.* **בַּעֲלָת** Mi 7, 8 Herrin.

בעע *a. Aph. pt.* **מַבַּע** Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. **Ittaph. (?) s. Itpe. v.** **בַּעַת** sich beeilen.

בַּעֲיֵץ *a.*, *pt. pass.* **בַּעֲיָץ** Jer 32, 11 1. **בַּעֲיֵץ** 1. durch Zinn verschließen(?); 2. treten (*בַּעֲטָם*).

בַּעֲיָץ *h. m.* Zinn.

בַּעֲצָא *a. m.*, *ind.* **בַּעֲיָץ** Ez 22, 18 dass.

בַּעַר I *h.* brennen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בער II *h. Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen.

בַּעַר I *a.* 1. *pt.* **בַּעַר** Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* **תִּבְעֲרוּן** Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* **בַּעַר** Dt 4, 11 brennen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* **יִבְעַר** Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *a. Pa.* entfernen.

בער III *pt. pl.* **בוערין** Est II 1, 2 1. **בַּעֲיִין** (Or 2375 **בַּעֲיִין**), *s.* **בַּעָא** II.

בַּעֲרָה *h. f.* Brand.

בַּעַשׁ (= **בָּאֵשׁ**) *a.* böse sein, mißfällig sein. *Aph.* Böses tun.

בעת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בַּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* **בַּעֲיָתָא** 1. **בַּעֲיָתָא** 2 S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* **אֲתַבְעִית** 1 S 21, 2, *inf.* **אֲתַבְעִיתָהּ** 2 S 4, 4, **אֲתַבְעִיתָהּ**

2 K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* **תִּתְבַּעְתּוּן** Dt 20, 3

1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בַּעֲתָא, **בַּעֲתָא** *a. f.* 1. Schrecken; 2. 1. **בַּאֲתָא**.

בַּעֲתוֹתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בַּצָּא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בַּצָּא (**בַּצָּא**) *a. m.* 1. *pl.* **בַּצִּין** Jes 14, 23 Morast; 2. 1. **נָצָה**.

בַּצְבוֹץ, **בַּצְבוֹץ** *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).

בַּצְבוֹץ *h.* aufsprossen, hervorbrechen.

בַּצְבוֹץ *a.* dass.

בַּצָּה I *h. f.*, *pl.* **בַּצִּין** Morast.

בַּצָּה II *h. f.* Stamm, Stumpf.

בַּצוּעַ *h. m.* Vergleich, Vermittlung.

בַּצוּעָא *a. m.*, *pl.* **בַּצוּעִין** Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בַּצוּר *h. m.* agadische Bezeichnung für Gebet.

בַּצוּרָת *h. f.* Regenmangel, Dürre.

בַּצוּרָתָא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בַּצוּרָתָא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Dürre.

בַּצִּיר *h. m.* Weinlese.

בַּצִּירָא (**בַּצִּירָא**) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בַּצִּירָה *h. f.* Weinlese.

בַּצִּירָתָא 1. **בַּצִּירָתָא**.

בַּצִּירָתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.

בַּצֵּל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בַּצֵּל *h. m.* Zwiebel (*Allium cepa*).

בַּצֵּל הַכּוֹפָרִי Dorfzwiebel(?), **בַּצֵּל הַכּוֹפָרִי**

Sommerzwiebel. **אֲמָהוֹת שְׁלֵבָצִילִים**

Samenzwiebeln (aus Zwiebelsamen gezogen). **בְּנֵי בַצֵּלִים** kleine Zwiebeln, die sich an den großen bilden.

עֲלֵי בַצֵּלִים (Zwiebelblatt) männl. Personennamen.

בַּצֵּלָא, **בַּצֵּלָא** *a. m.*, *pl. ind.* **בוֹצֵלִי** Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בַּצֵּלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בַּעֲלָצוּל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. zerreißen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu stande bringen.

בָּצַע *a.* 1. zerreißen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zustande bringen.

Pa. imp. m. sg. בָּצַע *Lv* 2, 6 in Stücke teilen, zerstückeln.

בְּצָעָה *h. f., pl.* בְּצָעִין Teich, Sumpf.

בָּצַץ *h.* tröpfeln lassen.

בְּצוּצְמָאוֹת (*jBabB* 14^b) 1. בְּצוּצְמָאוֹת (*so* *Ausg. Ven.*), *s.* בְּצוּצְמָאוֹת.

בְּצוּרָה 1. 1. בְּצוּצְמָאוֹת; 2. 1. בְּצוּצְמָאוֹת.

בָּצַק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בָּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern.

Pa. inf. בָּצָרָא *Koh* 3, 15 verringern.

בָּצַר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בְּצָרָה Ortsname.

בְּצָרָה, בְּצָרָה *a. m.* aus Bozra.

בְּצָרִי *h. m.* dass.

בְּצָרָתָא (*Ho* 2, 5, *Soc* 59 בְּצָרָתָא, *so* auch 2 *S* 23, 4) *a. f.* Regenmangel. *S.* בְּצָרָתָא.

בְּצָרָה Ortsname.

בָּקָא *a. m.* Mücke.

בָּקָא *a. m.* 1. Krug; 2. בְּרֶאשֶׁתָא Ober-schenkelkopf.

בָּקָא *a.* untersuchen, prüfen.

בָּקִיעַ *h. m.* Spalten. בֵּית בָּקִיעַ das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בָּקִיר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בָּקִיר חוֹלִים Krankenbesuch.

בָּקִירָה *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקוּרָתָא (*Lv* 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בָּקִי, בָּקִי *h. m.* erfahren, kundig.

בָּקִיָּה *a. m.* erfahren, kundig.

בָּקִיָּה, בָּקִיָּה Ortsname.

בִּיקְרָא *gr. f.* (βικίον) Saatwicke (*Vicia sativa*).

בִּיקְרִין *gr. m.* (βουκίωv) Possenreißer.

בָּקִילִי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בִּיקְרִינוֹם *gr. f.* (βοῦκίνοv) Horn.

בָּקִיעַ *h. m.* Vertiefung für Wasser.

בָּקִיעַ *h. m.* erfahren, kundig.

בָּקִיעָא *a. m.* dass.

בָּקִיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. *s.* בָּקִיעָא.

בָּקִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בָּקִיעִין Ortsname.

בָּקִיעָא *a. m.* morsch.

בִּקְלָאִין (*SchirR* 1, 3) 1. קוֹלִין, *s.* קוֹלִין.

בָּקְלָסָא *lat. m.* (*baculus*) Stock.

בָּקַע *h.* 1. spalten, durchbrechen.

בָּקַעַת טִמְאָה הַבָּקַעַת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בָּקַע (1 *S* 2, 14 *Ausg.*, *MS* בָּקַע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אֶת־בָּקַעִי *Thr* 1, 16 gespalten werden.

בָּקַע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בָּקַעָה *h. f.* Ebene. וְגָרָר בָּהּ bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es. בָּקַעַת יְדִים Name einer Ebene.

בָּקַעַת *h. f., pl.* בָּקַעִיּוֹת Span.

בָּקַעַתָא (*Gen* 11, 2) *a. f., pl.* בָּקַעִין *Deut* 8, 7 Ebene.

בָּקַר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בָּקַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִבְקֹר *Lv* 13, 36 1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nach-

lesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.
בָּקָר *h. m.* Morgen, Tageslicht.
בָּקָר *h. m.* Rind.
בָּקָר *h. m.* Rinderhirt.
בָּקָרָא *a. m.* dass.
בָּקָרָא *a. m., pl.* בָּקָרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.
בִּקְרוֹתָא *h. f.* Viehstall.
בִּקְרוֹתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בִּקְרוֹתָהוֹן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.
בִּקְרוֹתָא *a. f., c. s.* בִּקְרוֹתָא 1 S 17, 28 Unbesonnenheit.
בִּקְרוֹתָא *a. f., pl.* בִּקְרִין, *c.* בִּקְרִי Dt 7, 13, בִּקְרִין Jes 7, 25 Rinderherde.
בִּקֵּשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.
בִּקְשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.
בִּקְמָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung.
בִּקְמָא *בר* Nachbar, von derselben Klasse.
בִּקְמָא *a. f.* Mücke.
בֵּר (bSanh 98^a) 1. בָּאָר.
בֵּר I *h. m.* rein, lauter.
בֵּר II *h. m.* 1. Außenseite; 2. draußen; 3. unbebautes Land. **שׁוּר הַבֵּר** wilder Ochs, Büffel.
בֵּר III *h. m.* Korn.
בֵּר I *a.* **בֵּר מִן** Gen 14, 24, Lv 23, 38, **לְבֵר** außer, ohne.
בֵּר II *pers. m.* Erlaubnis.
בֵּרָא (בֵּרָא) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. **חֵית בֵּרָא** Gen 3, 19 wilde Tiere.
בֵּרָא **תִּרְנָגוּל** Est II 1, 3 Wiedehopf.
בֵּרָא **נִפְקֵת** Gen 34, 31 Hure; 2. **בֵּרָא** Dt 23, 13; 24, 11, **לְבֵרָא** Nu 35, 4, **מִבֵּרָא** Dt 23, 12; 24, 11, **לְבֵר**, **לְמִבֵּרָא** Ex 25, 11, **מִלְבֵּר** draußen. **לְמִבֵּרָא** Nu 5, 3 hinaus aus. **לְמִבֵּרָא** Dt 23, 12 außerhalb.
בֵּרָא *a. m.* 1. *ind.* **בֵּר** Gen 17, 16, **בֵּר**, *c. s.* **בֵּרִי** Gen 21, 10, *pl.* **בְּנֵין** Gen 48, 6, **בְּרִין** Sohn, Abkömmling; *pl.* auch

Kinder. **בֵּר בֵּר** Jes 14, 22, *c. s.* **בֵּרִי** Gn 21, 23 B. Enkel; 2. **בֵּר** Inhaber von etwas. **בֵּר מָאָה שָׁנִין** Gn 11, 10 B. hundertjährig. **בֵּר נֶצָא, בֵּר נֶצָא** *pl.* **בֵּרִישׁוֹן** Est II 1, 2 Habicht. **בֵּרִישׁוֹן** 1 S 19, 24 Wahnsinniger(?). **בֵּר אֶלְפִין**, **בֵּר אֶלְפִין** Gelehrter; 3. **בֵּר** ein einzelner aus einer Gesamtheit. **בֵּר נָשָׂא**, **בֵּר נָשָׂא** *a)* jemand; *b)* *pl.* **אֶנְשָׂא** Nu 23, 19 Mensch. **בֵּר חֹרִין** Dt 15, 13 Freier. **בֵּר עֲבָדִין** Sklave. **בֵּר עֲמִין** Dt 29, 21 Heide. *c. s.* **בֵּר וְרֵשִׁיָּה** Gn 1, 11 Same.
בִּרְהִימָנָא **בִּרְהִימָנָא** I. **בֵּר הִימָנָא** od. **בֵּר הִימָנָא** *x. m.* Beiname einer Majoranart.
בִּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.
בִּרָא II *h.* *Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.
בִּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* **יִבְרִי** Nu 16, 30 schaffen. *Itpe. pf.* 2 *sg.* **אֶתְבְּרִיתָא** Gen 3, 19, 3 *f. pl.* **אֶתְבְּרִין** 1. **אֶתְבְּרִין** Est II 3, 15 1. geschaffen werden.
בִּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren. **אֶבְרִי לְבִיָּה עָלוּ לְ** er hat den Mut zu; 2. *inf.* **אוֹבְרָא**! 2 S 3, 35 (MS **אוֹבְרָא**) jem. nähren. *Itpe.* stark werden, beherzt werden.
בִּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.
בִּרָא IV *a. pt.* **בֵּרִי** Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren.
בִּרְיָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* **בִּרְיָאָה** Ez 42, 1 außerhalb befindlich, *s.* **בֵּרִי**, **אֶבְרִי**; 2. Straße, freier Platz; 3. *f. d.* **בִּרְיָאָה** eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.
בִּרְאִשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. **מִבְּרִישִׁית** Jes 41, 4 von jeher; 3. **סֵפֶר** **בִּרְאִשִׁית** das 1. Buch Mose.
בִּרְבִּי (Lv 21, 4), **בִּרְבִּי**, **בִּרְבִּי** *a. m.* Titel von Gelehrten.
בִּרְבִּי *a. m.* (= **בֵּר בֵּית**) Familienglied.

ברבל s. בלבל.

ברבר *gr. m.* (βάρβαρος) Barbar.

ברברא *gr. m.* 1. (βάρβαρος) Barbar;
2. Berber, Nordafrikaner.

ברברי *gr. m.* dass.

ברברון *gr. m.* (βάρβαρος) dass.

ברבריא, ברבריא *gr. f.* (βαρβαρία)
1. Ausland; 2. Germanien, Britannien;
3. Tunis, Mauretanien.

ברבריא s. ברבריא.

ברברית Ortsname.

ברבא *pers. m.* edel(?).

ברבא *gr. m.* (πύργωμα) Kastell.

ברבא, ברבא *gr. m.* (πύργος,
πύργιον) Turm, Wegstation.

ברבא *h. m.* Stationsinhaber.

ברבא (jAbZ 43^d) *a. m.* dass.

ברבא *gr. m.* (βουρδάριος) Landmann.

ברבא *gr. f.* Ackerbau.

ברבא Ortsname.

ברבא *h. m.* Hagel.

ברבא (Ex 9, 18) *a. m.* 1. Hagel;
2. eine Salbe.

ברבא ein unreiner Vogel.

ברבא männl. Personennamen.

ברבא *gr. m.* (βουρδούλη)
Geißelhieb, Prügel.

ברבא Ort in der Nähe von Lydda.

ברבא 1. *gr. m.* (πάρδαλις) Pan-
ther; 2. (mardalis?) Marder.

ברבא *gr. m.* (ρόδιος)
Rubin.

ברבא (bBer 58^b) *gr. m.* (βαδινός =
βαδινός) schwächig, lang.

ברבא *gr. m.* (δυσήτης?) eine Krankheit
(Dysenterie?).

ברבא *lat. m.* (bardaicus) Mäntel
mit bardaischer Kapuze.

ברבא *a.* durchdringen.

ברבא *lat. m.* 1. (bardaicus) bardaische
(illyrische) Kapuze? 2. (Parthicus)
parthisches rotgefärbtes Leder?

ברבא (bPes 40^b) 1. ברבא s. ברבא.

ברבא. ב' ב' Hals des Schlachtieres

(genannt nach der Benediktion, die
der Schlachtung voranging).

ברבא *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling;
2. männl. Personennamen.

ברבא männl. Personennamen.

ברבא (?) weibl. Personennamen (1.
ברבא?).

ברבא *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgen-
stern; 3. männl. Personennamen.

ברבא *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar;
3. s. ברבא.

ברבא ב' חל' Ortsname.

ברבא *h. f.* Cypresse (*Cupressus semper-
virens*).

ברבא 1. ברבא.

ברבא *h. f.* Zypresse.

ברבא (Est II 2, 7) *a. f.* dass.

ברבא 1. ברבא.

ברבא *a., ipf. 1 sg. c. s.* אברבא 1 S 18, 11
durchbohren. *Aph.* dass.

ברבא I *a. m., c.* ברבא 1 S 14, 26 Loch.

ברבא II *gr. m.* (βουρίνη) Lederriemen.

ברבא *gr.* (vgl. זוג) paaren.

ברבא (NuJI 25, 8) 1. ברבא (so MS).

ברבא 1. ברבא.

ברבא Ortsname.

ברבא *a. m.* ein kleines Maß.

ברבא *a. f.* Speiß.

ברבא *a.* schütteln(?).

ברבא *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werk-
zeug. ברבא זאן sichergestelltes Sonder-
eigentum der Ehegattin.

ברבא (Gen 4, 22) *a. m., ind.* ברבא
Est II 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes
Werkzeug.

ברבא (ExJII 28, 19) 1. ברבא.

ברבא *x. m.* intermittierende Quelle.

ברבא *a. f.* Anbohren.

ברבא *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die
Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. ent-
ziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben
werden.

ברבא *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten.
Itpe. abgehalten werden.

ברחא *a. m.* Ziegenbock.

ברטא (PesR 33) *l.* ברבא.

ברטא *gr. m.* (βερύττα) Dolchmesser.

ברטא *gr. f.* Britannien (Βρεττανία).

ברי *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft;
2. Gewißheit.

ברי *a.* auswendig, draußen. מברי von außen.

בריא *h. m.* 1. fett, stark, gesund;
2. ganz, unversehrt; 3. fest, gewiß, wahr.

בריא *a. m., c. s.* ברין Koh 12, 1 Schöpfer.

בריא *a. m., ind.* בריא (l. בריא) Koh 10, 6 1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiß.

בריא *a. m.* Gesundheit, Stärke. ברין על Ex 21, 19 gesund.

בריא *a. m.* Schilfmatte.

בריא *h. f., pl.* בריות 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen;
3. Mensch.

בריא *h. f.* Stärke, Gesundheit.

בריא *a. f.* dass.

בריא *a. f., ind.* בריא Nu 16, 30 Schöpfung.

ברין *h. m.* zügelloser Mensch.

ברין *a. m.* dass.

בריות *l.* בריות (PesR 43) *gr. f. pl.* (βρέουον) Erlaß.

בריות *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.

ברית *h. m.* Riegel.

ברית *h. f.* Flucht.

ברית *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen;
3. Fruchttrieb; 4. Brut (der Tauben).

ברית *h. f.* Teich, Bassin.

ברית (2 K 18, 17) *a. f.* dass.

ברין רם ב' Ortsname.

בריקא *s.* בוריקא.

בריא *a. m., ind.* בריר Thr 3, 41 auslesen.

בריא *a. m., ind.* בריר Hb 1, 13 rein, klar.

בריה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren;
2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).

בריות *h. f.* Reinheit.

בריות (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בריר Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.

ברית *h. f., pl.* בריות Abkommen, Bund. בריתו של אברהם = Beschneidung. הברית den Bund brechen (die Beschneidung unwirksam machen); 2. Beschneidungsglied; 3. s. ברית.

ברית I *a. f., c.* ברית Am 7, 1, *pl. d.* ברית Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Mensch.

ברית II *a. f.* Trauermahl. S. הברית. ברך I *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Pu.* gepriesen werden. *Hüpa.* gesegnet werden, sich segnen.

ברך II *Pu.* bewässert werden. *Hi.* einsetzen, Ableger machen.

ברך *a., pt. pass. m.* ברך Gen 9, 26 1. segnen; 2. preisen. *Pa.* 1. *pf.* ברך Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יתברכן Gen 12, 3 gesegnet werden; 2. gepriesen werden.

ברך I *h. m.* Brut (von Tauben).

ברך II *h. f.* 1. *du.* ברנים Knie; 2. s. ברך; 3. ברכים, s. ברך.

ברך I *a. f., ind.* ברך Jes 45, 23, *pl. c. s.* ברך 1 K 18, 42 Knie.

ברך II, ברך Zweig.

ברך *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* ברכות Name eines talmud. Traktates.

ברכות (BerR 98) *l.* לברכות.

ברכות (TosKil. III 12) *l.* ברכות? בורכות?

ברכות *gr. m.* (βραχάριον) Arm-band.

בְּרָכְמָן (ברקשון) *gr. tr.* (ἔβρεχεν) es regnet.

בְּרָכְדָּ s. ברך.

בְּרָכְתָּא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בְּרַכְתָּ Gen 27, 36 Segen.

בְּרָכְתָּא Ortsname.

בְּרָכְתָּא *a. f.* Torheit.

בִּירְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלָתָא, *gr. m. f., pl.* בּוּרְלִיּוֹת חָלָא ExJI 28, 20, בִּירְלִיּוֹת חָלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.

בִּירְלִין *gr. m.* (βηρύλλιον) dass.

בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. Gen 30, 34 gewiß, fürwahr, ja.

בּוּרְמָא I *gr. m.* (πάρμη) Schild.

בּוּרְמָא II *a. m.* großer Tonkrug (arab. *burnīje*).

לּוּטְרִין 1. לַבְרַנְטִין für ברנטין.

בּוּרְנִי (Jes 33, 21) *gr. f.* (λιβυρίς) Schnellsegler.

בּוּרְנִי Name eines Flusses.

בְּרִנְיָא (Jes 3, 23, MS לְבִרְנִיָּא) *x. m. pl. d.* Mantel.

בְּרִנְשָׁ Ortsname.

בִּרְם (Hi 6, 5) *a. Aph.* schreien (vom Esel).

בְּרִיּוֹם s. ברסין.

בּוּרְסַנְגִּיּוֹת (CantR 2, 2, Ausg. Pes. כּוּרְסַנְגִּיּוֹת) 1. בְּרִיסְנִיּוֹת *gr. pl.* χρυσόρυπον Gewerbesteuer.

בּוּרְסִי *gr. m.* (βυρσεύς) Gerber.

בְּרִסִּין *gr. m. pl.* (βιββός) Oberkleid.

בּוּרְסִינּוֹן *gr. m.* (vgl. βυρσεύω) gegerbt.

בּוּרְסִיָּא Ortsname (Borsippa in Babylonien).

בּוּרְסִיָּא *gr. f.* (βυρσεύς) Gerberei.

בְּרִסְם *pers. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.

בְּרִסְנָה 1. ברסנה.

בְּרִיסָא 1. ברס (jNed 38^a).

בְּרִיסָא *gr.* (πρός τίμια) zur Auszeichnung.

בְּרִי *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרִי *a. Pa.* dass.

בְּרִצְיוֹן (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitzae des Turbans.

בִּירְלִין 1. בִּירְלִין.

בְּרִצְיָתָא *Ortsname.*

בְּרִק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בְּרִק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מְבִרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בְּרִק *h. m.* Blitz.

בְּרִקָּא *a. m.* 1. Dt 32, 41 Blitz; 2. weißer Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar.

בְּרִקָּא *pers. m.* Balkon, Aufbau.

בְּרִקִּי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. männl. Personennamen; 3. כְּפַר בְּרִקִּי Ort in Palästina.

בְּרִקִּין *gr. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.

בְּרִקִּית *h. f.* Blindheit, Star.

בְּרִיקִי 1. בְּרִיקִי.

בְּרִקִּן (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.

בְּרִקִּיָּם *h. m. pl.* eine Distelart.

בְּרִקִּיָּא (Jud 8, 7) *a. m. pl. d.* dass.

בְּרִקִּיָּא *בר קיריאני* (EstR 1, 3) 1. בְּרִקִּיָּא *lat. m. pl.* (praetoriani).

בְּרִקִּתָּא *h. f.* Morgenstern.

בְּרִקִּתָּא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בְּרִקִּתָּא *a. f.* Star im Auge.

בְּרִר *h.* 1. klar machen; aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klarlegen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בְּרִר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֶבְרִיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Ipe.* rein sein.

בְּרִירָא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בְּרִירָשָׁא Ortsname (Baris?).

בְּרִירָא weibl. Personennamen (*Veluria*).

בְּרִישֵׁן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).

בְּרִיתָא (Gen 30, 21) *a. f., ind.* בְּרִיתָא,

1. ברת Ez 44, 25, c. ברת, בת Gen 17, 17, c. s. ברתיה Gen 34, 5, pl. d. ברתא Gen 31, 43, ind. auch ברתין 1. Tochter; 2. Schöbling, Frucht. ברת ימא, pl. בנת ימא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen יונא (בנת יונא). ברת נעמיתא Lv 11, 16, ברת נעמיתא, pl. ברת נעמן Jes 13, 21 Vogel Strauß; ברת שבע, ברת שבע, ברת שבעין ברת קלא Thr 3, 38, ברת קלא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בת ארעא Verhärtung an der Fußsohle. בת הקי von solcher Beschaffenheit. בת ימא von demselben Tage. בת מנא חמרא בת מינא von derselben Klasse. בת עינא Loch im Mühlstein. בת קבריא eine Vogelart. בת תיהא Loch im Spund des Fasses(?). ברתא a. f., pl. בראמי 1. בראמי Cant 1, 17, בירון 2 S 6, 5 Zypresse. ברתים 1. ברותים (Löw), s. ברות. בורתיה (CantR 4, 8) 1. בורתיה gr. f. (φέρπον) Tragbahre. ברתותא Ortsname. ברדסין s. ברתצין, ברתסין. בשום h. m. Duft. בשורה h. f. gute Botschaft. בשורתא a. f. dass. S. בסורתא. בשם s. בשם. בשם s. בשם. בשר h. Pi. gute Nachricht bringen; Hup. gute Nachricht erhalten. בשר a. Pa. Itpa. dass., s. בסר II. בשר h. m. 1. Fleisch. בשר ודם Mensch. בשר בעל בשר (verbotene) Vermengung von Fleisch und Milch; 2. männl. Glied. בשרא a. m. dass. S. בסרא. בשורתא a. f. gute Botschaft. בשרנא a. m. fleischig (nicht mager). בשול h. m. 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Kochspeise. בשולא a. m. dass.

בשט a. auseinanderstreuen. בשותא (Jer 13, 27, MS ושותא) s. שותא. בשילא (Nu 6, 19, MS בשילה) a. m., ind. בשיל Ez 11, 3 gar, gekocht. בשבי Teil einer Zauberformel. בשכר 1. בשכר Ortsname (Cascara am Tigris). בשל h. 1. reifen; 2. gar werden. Pi. kochen. Pu. gekocht werden. Hup. gekocht werden, gar werden. בשל a. 1. pf. 3 m. pl. בשילו Gen 40, 10 reifen; 2. inf. מבשל 1S 2, 13 (MS מבשל) kochen, gar werden. Pa. 1. inf. בשלא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. Itpa. Itpa. 1. ipf. 3 f. sg. התבשל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen. בשל h. m. gar, reif. בשלא a. m. gar, gekocht. בשלא a. m., pl. d. בשליא Ez 46, 24 (MS בשלא inf. Pa. v. בשל) Koch. בשלא a. m. 1. gereift; 2. gar (von Fellen). בשלונא a. m. Speise. בשקר a. erkennen. בשש Itpa. אתבשו Thr 1, 14, 1. אשתבשו (so MS), s. שבש. בששא a. m. syrische Raute (*Ruta Chalepensis*). בת I h. f., pl. בנות 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בנות שוקמה Heizungsmaterial. בנות שבע (שוח) Sykomorenfrüchte. בת מלך, בת חורין grüne Feigenart. בת קול a) Schall, b) Himmelsstimme; 4. Mal. בבת אחת auf einmal. בת ראש (Löw: aus ברתרא) rücklings. בת II h. f. Bath (Maß für Flüssigkeiten). בת a. f., s. ברתא. בתא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בתא (Jes 5, 10, MS ברתא) a. f., pl. בתין 1K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmaß).

בְּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
 בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Holzschrauben der Ölpresse.
 בְּתוּלִים *h. m. pl.* 1. Jungfrauschaft; 2. Zeichen derselben.
 בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
 בְּתוּלָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.*
 בְּתוּלָא Thr 1, 15 Jungfrau.
 בְּתוּלָא *a. f.* Scholle(?).
 בְּתִיה *weibl. Personennamen.*
 בֵּית אוֹנִיקָא *gr.* Bithynien (Βιθυνιακή).
 בּוֹתְנִים, בּוֹתְנִים (Gen 10, 17 בּוֹתְנִים)
gr. männl. Personennamen (Βατα-
 vaίος).
 בּוֹתְנִין, בּוֹתְנִין, בּוֹתְנִין *gr.* Basan (Βαταναία).

בְּתָר *h. m.* Stück. בְּתָרִים
 Bund Gottes mit Abraham (Gen 15,
 17. 18).
 בּוֹתָרָא (Hiob 15, 33) l. בּוֹתָרָא.
 בְּתָר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach.
 יוֹמָא דְּבְתָרוֹהִי Gen 5, 4 nachdem.
 Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende
 Tag. *c. s.* מִבְּתָרִיהוֹן Ex 14, 19 von
 hinter. בְּתָר בֵּין Gn 38, 30, בְּתָר
 nachher.
 בְּתָר (= בֵּיתָתָר) Ortsname.
 בְּתָרָא *a. m., pl. d.* בְּתָרָא Mi 7, 20
 Soc 59 Stück.
 בְּתָרָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer.
 בְּבְתָרִיתָא Nu 2, 31, בְּתָרִי zuletzt.
 בְּתָשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, in-
 ständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Al-
 phabets. ג als Zahlzeichen = 3.
 גָּאָה *a., pt., m. pl.* גָּאָן 1S 2, 5 hoch,
 groß sein. *Itpe.* אֶתְגָּאִי Ex 15, 1
 1. erhaben sein; 2. sich überheben.
Itpa. pt. pl. m. מִתְגָּאֵן Jes 16, 6 dass.
 גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* er-
 heben. *Hüpf.* 1. erhaben sein; 2. sich
 überheben, groß tun.
 גָּאָה *h. m., pl.* גָּאִים 1. hoch, erhaben;
 2. stolz.
 גָּאָה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm;
 2. Hochmut.
 גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel
 der babyl. Schulhäupter in nachtalm.
 Zeit.
 גִּיּוֹתָן *s.* גִּיּוֹתָן.
 גִּיּוֹת *h. f. pl., s.* גִּיּוֹת.
 גָּאָל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurück-
 kaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.
 גָּאָל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen,
 nur *pt.* גָּאִיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גָּאָלָה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der
 7. Benediktion des Achtzehngebets
 und der Enlogie nach der Schema-
 Rezitation.
 גָּאָלָתָא *a. f.* dass.
 גָּאָם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken
 lassen.
 גָּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken
 (auch von Hand und Fuß); 3. Ufer,
 Bord; 4. Wall; 5. *pl.* גָּבוֹת הַקֶּקֶן Joch-
 bogen, Backenknochen; 6. גָּבֵה שְׁלֵאָן
 Ohrknorpel; 7. weibl. Scham.
 גָּב *h.* גָּב, עַל גָּב 1. auf, über;
 2. neben, bei; 3. gegenüber; 4. ver-
 mittelst, durch; 5. wegen.
 גָּב *a., c. s.* גָּבִיד 2 K 4, 2 Soc 59 (*in*
marg.) auf, an, bei. גָּב, עַל גָּב
 Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל גָּב), אֶגֶב 1. bei,
 auf; 2. vermöge. גָּב, עַל גָּב ob-
 gleich. גָּב, לְגָב 2 K 4, 2 Soc 59
 (*in marg.*) zu. מִן גָּבֵי von. גָּב
 weil.

גוב s. גב.

גב *h. m., pl.* גבין Wasser-lache, Teich.

גבא *a. m.* 1. Rücken. מִסַּר (גבא, גבא) *Jud* 9, 17 sein Leben aufs Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גובא I (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גובין Dt 6, 11 Grube, Zisterne.

גבא II *a. m.* Scheit, Stück.

גבא *a., ipf.* 3 *pl.* יגבון Dt 22, 19, *pt. m. pl.* גבן Jes 46, 6, *pt. pass.* גבי Ho 8, 6 (MS גבר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מנבן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אתגבאה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גבאות *h. f.* Einnehmeramt.

גב *h. Pi.* 1. Reiser sammeln; 2. zusammentragen.

גב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יגבון Ex 5, 7, *pt.* מנבב Nu 15, 32 (vgl. Dalm., Gr. S. 328f.) auflesen.

גבבא *a. m.* Gipfel.

גבבא *a. m.* 1. dünnes Kraut, Reisig; 2. Wollflocken.

גבבה *h. f.* dünnes Kraut, Reisig.

גבבתא (גבבתא) Ortsname.

גבה *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גבה *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben, aufladen. *Ho.* erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גבה *a.* groß sein. *Aph.* 1. groß machen; 2. erheben. *Itpe pf.* אתגבה Koh 1, 12 (MS אתגבו) sich erheben.

גבהא *a. m.* Höhe.

גבהות *h. f.* Stolz.

גבהותא *a. f.* dass.

גבוה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. zum Opferdienst gehörig; 3. bBech 45^b 1. גביח.

גביחית (bBech 45^b) 1. גבוהות.

גבוי *h. m.* Einsammlung.

גבווא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גבול *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. *pl.* גבולין Land (im Gegensatz zur Stadt); 4. Ortsname.

גבול *h. m.* Kneten.

גבולאה *a. m.* aus Gebul.

גבור *h. m.* Held.

גבורה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. *pl.* גבורות Wunder; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets (von Totenauf resurrection und Regen handelnd).

גבורתא *a. f., ind.* גבורא Jes 11, 2, *c. s.*

גבורתי Ex 3, 20, גבורתיה Dt 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. *pl.* Wunder; 3. Bezeichnung für Gott.

גבוש *h. m.* Steinhaufen.

גביח s. גביח.

גבה *h. Pi.* eine Glatze scheren.

גבחת *h. f.* Glatze am Vorderkopf.

גבי *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.

גביא *a. m.* dass.

גביא I *a. m.* 1. groß, hoch; 2. wertvoll.

גביא II *a. m.* Alaun, s. מגביא.

גביה *h. f.* Einnehmeramt.

גביהא *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. männl. Personennamen.

גביות *h. f.* Steueramt.

גביותא *a. f.* dass.

גביח *h. m.* Riese.

גביהא *a. m.* von hoher Statur.

גביחית *h. f.* Riesin.

גבילא *a. m.* Teig, Brei.

גבילה männl. Personennamen.

גבין *h. m.* Augenbraue.

גבינא *a. m., pl. c.* גביני Lv 14, 9 1. Augenbraue; 2. *ind.* גבין Lv 21, 20 buckelig.

גבינא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.

גבינא *a. m.* Eintreiber.

גבינה *h. f.* Käse.

גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי männl. Personennamen (*Gabinus?*).
גְּבִינְתָּא *a. f.* Höcker, Buckel.
גְּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I männl. Personennamen.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.
גְּבִית männl. Personennamen.
גְּבִיתָא *a. f.* Graben.
גְּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi. Hi.* dass.
חִטָּה geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass.
חִטָּה eingeknetet werden.
גְּבַל *h. m.* Kneten, Einrührer.
גְּבֻלָּא *a. m.* dass.
גְּבֻלָּא 1. Gobolitis (*Jos.*), das alte Edom;
 2. Name einer Stadt.
גְּבֻלָּא *a. m.* Teig.
גְּבֻלָּאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גְּבֻלָּל *h. m.* ein Stück Teig.
גְּבֻלִית, **גְּבֻלִית** *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גְּבֻלָּן, **גְּבֻלָּנָא** transjordanische Landschaft (*Garulanitis*).
גְּבֻן *h. m.* buckelig oder mit schadhafte(n) Augenbrauen.
גְּבֻן *h. Pi.* Käse bereiten.
גְּבֻנָּא *a. m.* Buckel, Rücken.
גְּבֻנָּא *a. m., pl.* גְּבֻנִין 1S 17, 18 Käse.
גְּבֻנוֹן *h. m.* buckelig.
גְּבֻנוֹנִי (*bAbZ* 27^a) 1. גְּבֻנוֹנִי.
גְּבֻנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גְּבֻסִים *gr. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גְּבַע Ortsname.
גְּבָעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גְּבָעוּל *h. m.* Knospe (Stengel?).
גְּבָעוּלָא *a. m., pl.* גְּבָעוּלִין Ex 9, 31 dass.
גְּבָעוּנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte, aber beschnitten sein konnte).
גְּבָעָתָא (*Ze* 1, 10) *a. f.* Hügel.
גְּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben.

Pi. stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבֵּר Jes 8, 8
 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְגַּבְרִיָּה Jes 41, 25 (*MS* אֶתְמַגְבְּרִיָּה) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אֶתְמַגְבְּרָא 2Sa 22, 3 Soc 59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.
גְּבַר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Glied.
גְּבַרָא I (*Dt* 1, 17), גְּבַרָא *a. m., ind.* גְּבַר Gen 41, 44, *pl. d.* גְּבַרָאָה Nu 22, 9 Mann. *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder.
גְּבַרָא אֶתְמַגְבְּרָאָה willst du eine Autorität gegen die andere ins Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). גְּבַרָא ohne Nennung einer Autorität. הָהוּא גְּבַרָא = ich (*Dalm., Gr.* 108).
גְּבַרָא II *a. m.* Manneskraft.
גְּבַרָא *a. m.* 1. *Dt* 10, 17B Held, heldenhafte; 2. männl. Glied; 3. Riese; 4. *pl. d.* גְּבַרָאָה *Dt* 3, 13; 9, 2 eine Völkerschaft (*Rephaim, Anakiter*).
גְּבַרָתָא (*Jer* 10, 6) *a. f., pl. c. s.* גְּבַרָתָאָה *Dt* 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldentat.
גְּבַרִיאֵל Name eines Engels.
גְּבַרִית *h. f.* hahnartig.
גְּבַרִית *h. f.* Herrin.
גְּבַרִיתָא *a. m., f. d.* גְּבַרִיתָאָה heldenhafte, stark.
גְּבַשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.
גְּבַשׁ *a.* aufhäufen.
גְּבַשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.
גְּבַשׁוּשִׁיתָא (*Cant* 6, 5, *MS* גְּבַשׁוּשִׁיתָא) *a. f., ind.* גְּבַשׁוּשִׁית *Koh* 12, 5 dass.
גְּבַשְׁתָּא *a. f., pl. d.* גְּבַשְׁתָּאָה *Ze* 1, 10 (*MS* גְּבַשְׁתָּא) Hügel.
גְּבַת Ortsname.

גִּבְתָּא *a. f.* Ortsname.

גִּבְתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* Rohr.

גִּבְתָּון Ortsname.

גִּבְתָּתא Ortsname.

גִּבְתָּ *h. m., pl.* גִּבְתָּ 1. (flaches) Dach;
2. Spitze, Gipfel.

גִּבְתָּ *h. f.* großer Vorratskrug.

גִּבְתָּא *a. f.* dass.

גִּבְתָּ *a. m. pl.* Bohne(?).

גִּבְתָּ (jMeg 73^a) *gr. tr.* der Anfang des griechischen Esterbuches (καὶ ἐτέρευτο).

So Löw nach Fränkel.

גִּבְתָּ *h. m.* herb.

גִּבְתָּ II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גִּבְתָּ III *h. m.* 1. Geschick, Glück;
2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גִּבְתָּ
Ortsname.

גִּבְתָּ I (Am 5, 7), גִּבְתָּ *a. m., pl.* גִּבְתָּ
Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּבְתָּ)
Wermut.

גִּבְתָּ II *a. m.* 1. Ex 16, 31, Nu 11, 17
Koriander (von Löw bestritten);
2. Körnchen.

גִּבְתָּ (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375
גִּבְתָּ) *a. m.* 1. *ind.* גִּבְתָּ (I. גִּבְתָּ) Gen 30, 11
Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutz-
gott, Gottheit.

גִּבְתָּ (Koh 10, 8, MS גִּבְתָּ) *a. m.* 1. Wand;
2. Wall; 3. Ufer.

גִּבְתָּ *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גִּבְתָּ (גִּבְתָּ) *s.* גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ (?) *h. m. pl.* Glück.

גִּבְתָּ 1. גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *s.* גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ 1. גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *h.* 1. abschneiden, einschneiden;
2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גִּבְתָּ
1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.*
abschneiden, zerstören. *Ni.* abge-
schnitten werden. *Po. Hitpo.* sich
Einschnitte machen.

גִּבְתָּ *a.* 1. *ipf.* 2. *m. pl.* גִּבְתָּ DtJI
14, 1 (MS *in textu, sed in margine*

תחתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte
machen, verwunden; 2. entscheiden.
Pa. abschneiden.

גִּבְתָּ *h. m.* herb.

גִּבְתָּ *s.* גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *h. m.* 1. Trupp, Bande; 2. männl.
Personenname; 3. 1. גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *h. m.* 1. Absturz; 2. 1. גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *a. m.* 1. *pl.* גִּבְתָּ Jes 38, 12
steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande,
Trupp.

גִּבְתָּ *a. m.* entästeter Baum.

גִּבְתָּ *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גִּבְתָּ *h. m.* 1. groß; 2. mündig (ge-
schlechtsreif, *s.* גִּבְתָּ); 3. vornehm; 4. alt.

גִּבְתָּ *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen;
2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. männl.
Personenname (Gedalja).

גִּבְתָּ (Berk 33) 1. גִּבְתָּ, *s.* גִּבְתָּ.
גִּבְתָּ (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).

גִּבְתָּ *h. m.* 1. Füllen, Kappen; 2. der
neue Trieb aus einem alten Stumpf.

גִּבְתָּ *h. m.* Lästerung, Schmähung.

גִּבְתָּ *a. m., pl.* גִּבְתָּ 1S 2, 3 Soc 59
(Or 2210 גִּבְתָּ) dass.

גִּבְתָּ *a. f.* Lästerung.

גִּבְתָּ, גִּבְתָּ, גִּבְתָּ Ortsname.

גִּבְתָּ *h. m.* Enthaltung.

גִּבְתָּ männl. Personenname.

גִּבְתָּ *h. m., pl.* גִּבְתָּ 1. Böckchen; 2. Tier-
kreisbild Steinbock.

גִּבְתָּ (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גִּבְתָּ 1S
10, 3 Or 1471 (Or 2210 גִּבְתָּ), גִּבְתָּ
Dt 14, 4, c. (?) גִּבְתָּ (I. גִּבְתָּ) Gen 27, 9,
גִּבְתָּ Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. männl.
Personenname; 3. Glücksgott.

גִּבְתָּ *s.* גִּבְתָּ.

גִּבְתָּ *h. f.* 1. Schnitte machen (in die
Haut); 2. Abschneiden.

גִּבְתָּ männl. Personenname.

גִּבְתָּ *h. f.* Zicklein.

גִּבְתָּ I *h. m.* gedrehter Faden.

גִּבְתָּ II *h. m.* gehäuft.

גִּבְתָּ *a. m.* dass.

גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.

גְּדִילֹתָא *a. f., ind.* גְּדִילוֹ Ex 28, 14 Flechtwerk.

גְּדִירָן 1. גְּדִיר.

גְּדִילֹתָא *a. f., pl.* גְּדִילוֹ Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.

גְּדִיר *h. m., pl.* גְּדִירוֹת 1. Umwallung, Trockenmauer; 2. Bezeichnung von rabbinischen Verboten, welche einer Übertretung des mos. Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.

גְּדִירָא (Nu 22, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.

גְּדִירָה *h. f.* 1. Umzäunung; 2. Enthaltung; 3. *s.* גְּדִירָה,

גְּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen.

גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.

גְּדִישׁוֹתָא *a. f.* gehäuftes Maß.

גְּדִיתָא *a. f.* Ziege.

גְּדִל I *h.* groß sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. größer, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גְּדִל II *h.* flechten. *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

גְּדִל I *a.* groß sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.

גְּדִל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילֹתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.*

מְגִדְלָא Koh 4, 12 (MS מְגִדְלָא) dass.

גְּדִל *h. m.* erwachsen.

גְּדִל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. männl. Personennamen (Gedälja).

גְּדִלְיָא, גְּדִלְיָא *a. m.* Weber, Flechter.

גְּדִלָה *h. f.* Größe, Würde.

גְּדִלּוֹן *h. m.* Erhöhung.

גְּדִלְיָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Maß hinausgeht.

גְּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *pt. pass.*

גְּדוּם kurz (*s.* אָמָה). *Hitp.* abgehackt werden.

גְּדָם *a.* dass.

גְּדָם *h. m.* mit fehlender Hand (Vorderfuß bei Tieren).

גְּדָמָא, גְּדָמָא *a. m.* Palmzweig.

גְּדָנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.

גְּדַע *h.* abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.

גְּדַע *a.* abhauen.

גְּדַךְ *h. Pi.* 1. lästern, schmähen; 2. heftig anfahren.

גְּדַךְ *a. Pa. pf.* גְּדַרְךָ 1 K 21, 13 dass.

גְּדָפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גְּדִפְהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand.

גְּדִפִי Ortsname.

גְּדָפִן *h. m.* Lästere.

גְּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. *נ' פָּרַץ* Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten.

Pi. zerschneiden. *Hitp.* sich hervortun, sich überheben.

גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.

גְּדַר *s.* גְּדִיר.

גְּדִירֹתָא *a. f.* Umzäunung.

גְּדִרְסִין (Jud 16, 14, MS גְּדִרְסִין), *s.* גְּדִרְסִין.

גְּדִרְפּוּם *s.* גְּדִרְפּוּם.

גְּדִשׁ Ortsname.

גְּדִשׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übergall machen, ein gehäuftes Maß geben. *Ni.* gehäuft werden.

גְּדִשׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übergall machen; 3. 1. גְּדִשׁ.

גְּדִשָׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Maß).

גְּהָה *h.* neigen, überhängen.

גְּהָה *h. f.* Heilung.

גְּהוּץ *h. m.* Glätten.

גְּהַט *a.* schaben, radieren.

גְּהִיָא *a. m.* rot.

גְּהִי I *h. Pi. Hi.* glätten. *Hitp.* ge-glättet werden.

גְּהִי II *h.* Abscheu haben.

גְּהִי *h. Pi.* rülpsen.

גְּהִירָא *pers. m.* Tragsessel; 2. 1. גְּהִירָא.

גְּהִי, גְּהִי, גְּהִי *h. m.* Inneres, Mitte. גְּהִי in.

נא *a. Pa.* hineinbringen.

נָאָה (Lv 1, 13) *a. m., c.* נָא Dt 3, 16, 1 K 8, 64, נָאָה 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בָּנוּ Gen 18, 24, Est II 1, 3, *c. s.* בָּנוּה Gen 18, 24, לָנוּ Ex 14, 23, לָנוּ in, unter; 4. מָנוּ Dt 5, 4, נָאָה von; 5. מָנוּ נָאָה infolgedessen, daß; weil.

נָאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), נָאָה 1. נָאָה 1 K 6, 27, נָאָה *a. m., f. d.* נָאָה Ez 40, 27 innerer.

נָאָה II (1 K 22, 9, 2 K 23, 11) *a. m., pl.* נָאָה (!) 2 K 9, 32 Eunuch.

נָאָה *h. m.* 1. נָאָה בְּהֵמָה Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechnete nächste Verwandte; 3. Erlöser.

נָאָה *a. m.* dass.

נָאָה *pers. m., pl.* נָאָה לָקִין, נָאָה לָקִין Thr 5, 5 (fehlt im MS), Sack zum Aufladen auf Saumtiere.

נָאָה *h. m.* Grube.

נָאָה *a. Pa. Aph.* נָאָה antworten.

נָאָה (Ex 10, 4) *a. m.* Heuschrecke.

נָאָה *a. m.* Einwohner von Gubja.

נָאָה *h. m.* 1. Anhöhe; 2. Stolz.

נָאָה *h. m.* Heuschrecke.

נָאָה Ortsname.

נָאָה *h. m.* Feldrand.

נָאָה (Est II 3, 9, nicht MS) *a. f.* Schädel.

נָאָה *h.* 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.

נָאָה *h. m.* Schlauch.

נָאָה *a. m.* dass.

נָאָה *h. m.* 1. Daumen; 2. große Zehe.

נָאָה *h. m.* 1. Größe; 2. Haufen.

נָאָה *h. f.* 1. Haarflechterin; 2. Erzieherin.

נָאָה *h. f. pl.* Hürdenvieh.

נָאָה *h. m.* Lästler.

נָאָה *h. m.* Aufhäufung (was über das gestrichene Maß geht).

נָאָה *a. m.* Getöse.

נָאָה *h.* hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.

נָאָה *a., ipf. 3. f. sg. c. s.* נָאָה Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.

נָאָה, נָאָה (?) *a. m.* Kästchen.

נָאָה Name eines Flusses.

נָאָה *a. m.* 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1 K 22, 9, 2 K 23, 21 (MS נָאָה) Eunuch, Kastrat; 3. Beamter.

נָאָה *a. m., pl.* נָאָה Ez 27, 24 (MS נָאָה) Abschnitt.

נָאָה *h. m., pl.* נָאָה 1. junger Vogel, bes. junge Taube; 2. Kind.

נָאָה *a. m., pl.* נָאָה Cant 4, 1 dass.

נָאָה Ortsname.

נָאָה *a.* 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. נָאָה אֲנִי (J. I אֲנִי) Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf. 3. m. sg.* נָאָה Ex 17, 16 gekriegt werden.

נָאָה *h. m.* 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. *f.* נָאָה Nichtjüdin.

נָאָה *a. inwendig (Adv.).*

נָאָה *h. f.* 1. Körper, Leib; 2. männl. Glied. נָאָה dass.

נָאָה *h. m.* 1. unbehauener Stein, Bruchstein; 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).

נָאָה *a. m.* Pergament.

נָאָה *h. f.* Verscheiden.

נָאָה *a. f., c. s.* נָאָה (!) Jes 6, 2, נָאָה (!) Gen 47, 18, *pl. c.* נָאָה 1 S 2, 9, *c. s.*

נָאָה Ez 1, 11 Soc 59 Körper, Leib. נָאָה *h.* rollen.

נָאָה *a.* dass.

נָאָה (Jes 38, 12) 1. נָאָה, s. נָאָה.

נָאָה *h. f., pl.* נָאָה 1. Exil; 2. Exulantenschaft.

נָאָה *a. m.* 1. 1 K 14, 10 Kot; 2. Götze.

נָאָה *h. m.* Rollstein (von jedem Verschluß des Felsengraves).

נָאָה *a. m.* dass.

גולם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäß.

גולמי *h. m.* formlos.

גולמיש *h. m.* ein immergrüner Baum.

גולן *transjordanische Landschaft* (Gaulanitis).

גולנית *h. f.* Münze von Golan.

גולקא *pers. m.* Sack zum Aufladen auf Saumtiere (Doppelsack).

גומא (Ex 2, 3), גומי *a. m.* Papyrusstaude.

גומר *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.

גוממית *h. f.* Höhlung.

גון *s.* גון.

גון *pers. m., c.* גון 1. Farbe; 2. Art. גון *wie.* גון *wie wenn.*

גונא *pers. m., c.* גון Koh 3, 10 (Or 2375

גון, Or 1302 גון, *pl.* גונין Koh 5, 7 (MS גונין 1. Farbe; 2. Art.

כי הא גונא *wie.* גון *wie wenn.* כי הא גונא (MS כי הא גונא Ru 4, 6 auf diese Weise.

גון *pers. Pi.* färben.

גונא *a. m.* innerer.

גום I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz tun.

גום II *h.* *Hi.* umrühren.

גום I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben.

Itp. *pf.* אהגם Koh 1, 12 (MS אהגו) dass.

גום II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.

גוסה *h. f.* Erbrechen.

גוסם *h. m.* im Sterben liegend.

גוע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. *l.* גוע.

גור *h.* 1. verschließen, verstopfen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschließen, verstopfen. *Ho.* verschlossen sein.

גור *a.* 1. verschließen; 2. *ipf.* 2 *m.* *sg.* תגור Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מגורין Ho 4, 13 (MS מגורין) Ehebruch begehen. *Aph. pf.* גור 28 13, 18 (MS גור, *ipf.* 3 *m. sg.* יגור

Ma 1, 10, 2 *f. sg.* תגורין 2 K 4, 4 zuschließen, verstopfen.

גור *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חובת

גור *persönliche Pflicht.* 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied;

5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גופא I (1 S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud.

Diskussion גופא Zitationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter

Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. *הא גופא*

ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthalts-

ort der präexistenten Seelen.

גופא II *a. m.* Netz.

גופיתא *a. f.* Deckel.

גופן (*bMeg 9a*) *l.* גרפן *gr. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.

גוי *a.* abnagen.

גור *a. m.* klein, zwergartig.

גור *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten

machen. *Hitp.* Proselyt werden.

גור I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.*

3 *pl.* יתגורין Lv 16, 29 Proselyt werden.

גור II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.

גור *h. m.* junges Säugetier.

גורא *a. m., c.* גור Dt 33, 22 dass.

גוריא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. männl. Personenname.

גורין, גורין männl. Personenname.

גוריתא, גוריתא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.

גוריתא (= גוריתא. Löw) II *a. f.* Aal.

גורל *h. m., pl.* גורלות Los.

גורן *h. m., pl.* גרנות 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit; 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.

גוש (?) *a.* *Aph.* hart machen.

נוש *h. m.* 1. kompakte Masse; 2. Scholle; Erdboden. **נ' חלב** Ortsname.
נושא *a. m.* Scholle, Erdboden.
נז *h. m.* abgeschorene Wolle.
נז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.
נזא I *a. m.* dass.
נזא II *pers. m.* 1. (auch **נזא**) Schatz, Schatzkammer; 2. Personennamen.
נזא *a. m.* geschorene Wolle.
נזא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. bezahlen, vergelten. *Aph. pt.* **מנזו** Jes 44, 13 abschneiden.
נזבר *pers. m.* Schatzmeister, Verwalter.
נזברא (**נזברא**) *pers. m., pl.* **נזברין** Koh 2, 7 dass.
נזברת *pers. f.* Verwalterin.
נזה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.
נזאז *a. m., ind.* **נזזו** Jes 3, 24 Abscheren.
נזאמא *a. m.* Kappen, Beschneiden.
נזאמא *a. m.* Drohender.
נזאמא *a. m.* Beschneider.
נזורה *h. f.* Beschneidung.
נזורתא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.
נזו *h.* scheren, abschneiden. *Hitp.* abgeschritten werden.
נזו *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* **נזזו** Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. abbrechen; 3. hindurchgehen (s. **נזזו**); 4. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* **נזזות** Am 7, 1 (MS **נזזות**) abgeschnitten werden.
נזז *h. m.* Wollscherer.
נזזמא (**נזזמא**) *gr. f.* (**ἐξωστρα**), *pl.* **נזזמאות** Balkon, Empore.
נזיב Ortsname.
נזזא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle; 3. Scherbe.
נזזת *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.
נזזות *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.
נזזל *h. m.* geraubtes Gut.
נזזל (Lv 5, 21) *a. m.* dass.

נזזלה *h. f.* Raub (öffentliche Aneignung fremden Besitzes).

נזזלה *h. f.* geraubtes Gut.

נזזלתא *a. f., ind.* **נזזלות** Cant 6, 5 (MS **נזזלה**) Rauben.

נזזלתא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.

נזזיר *h. m.* Scheit.

נזזירה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluß, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. *a)* **נזזיה** Schluß aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b)* Schluß aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.

נזזירפמא, **נזזירפמא** *pers. m.* (persischer) Beamtentitel.

נזזרתא *a. f.* 1. *ind.* **נזזרתא** Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluß, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. **נזזרתא**.

נזזית *h. f.* Zweig.

נזזית *h. f.* behauener Stein, Quader.

נזזיתא *a. f., ind.* **נזזית** 1K 7, 9 dass.

נזזיתא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.

נזזל *h.* rauben (von jeder öffentlichen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.

נזזל (Lv 5, 23) *a.* dass.

נזזל s. **נזזל**.

נזזלה s. **נזזלה**.

נזזלן, **נזזלן** *h. m.* Räuber.

נזזלנא *a. m.* dass.

נזזלנותא *a. f.* Räuberei.

נזזום *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.

נזזום *a.* drohen.

נזזמא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.

נזזמא Ortsname.

נזזע l. **נזזע**.

נֶזֶע *h. m.* 1. Stamm; 2. Zweig; 3. Abkömmling.

נָזַךְ 1. *נִזְךְ*.

נָזַח *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zertheilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

נָזַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* **נִזְחַרְךָ** Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden. *pt. pass.* **נִזְחַר** Lv 22, 24 kastriert durch Herausschneiden der Hoden; 2. **נָזַח** 'נָזַח Gen 15, 18 Bund schließen; 3. *pt. pass.* **נִזְחַר** Jes 58, 14 Soc 59 beschließen, anordnen; 4. *pt.* **נָזַח** Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* **נִזְחַרְךָ** Est II 1, 3, 1 *sg.* **נִזְחַרְךָ** Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. **נִזְחַרְךָ** Gn 17, 26 beschritten werden; 3. beschlossen werden.

נָזַח *h. m.* **נִזְחַרְךָ** Urteil, Dekret.

נָזַח *h. m., pl.* **נִזְחַרְךָ** Holzsehit.

נָזַח I *a. m.* 1. *pl.* **נִזְחַרְךָ** 1 K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 3. *pl. c.* **נִזְחַרְךָ** 1 K 20, 27 Herde, Abteilung.

נָזַח II *a. m.* ein Heilmittel.

נָזַח *a. m.* Vertilger.

נָזַח *h. f., pl.* **נִזְחַרְךָ** 1. Balkon, Erker, 2. behauener Stein.

נָזַח *a. f.* Beschneidung.

נָזַח *a. f., c.* **נִזְחַרְךָ** Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

נָזַח *a. f.* Beraubung(?).

נָזַח *h. m.* 1. Scherz, Lachen; 2. anstößiges Betragen.

נָזַח *a. m.* dass.

נָזַח *h. m.* Bauch.

נָזַח *h. m.* rot.

נָזַח *a. m.* dass.

נָזַח *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pu.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

נָזַח *a. m.* Lachen.

נָזַח *h. m.* Spaßmacher.

נָזַח *h. f., pl.* **נִזְחַרְךָ** 1. glühende Kohle; 2. Leuchtkäfer.

נָזַח *a.* verbrennen(?).

נָזַח *h.* sich beugen, neigen.

נָזַח (1 K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

נָזַח *h. m.* Öffnung(?).

נָזַח *h. m.* rot.

נָזַח *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. *pl.* **נִזְחַרְךָ** Name eines Talmudtraktates über die Scheidung.

נָזַח *a. m., ind.* **נָזַח** Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

נָזַח *a. m.* Mist(?).

נָזַח *h. f., pl.* **נִזְחַרְךָ** Tal.

נָזַח *gr. f.* (ῥῆ) Erde.

נָזַח, **נִזְחַח** (BerR 33) 1. **נִזְחַח** (so Ausg. Konst.), s. **נָזַח**.

נָזַח s. **נָזַח**.

נָזַח *a. m.* **נִזְחַח** (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

נָזַח (Ex 15, 1) *a. f.* 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

נָזַח *a. m.* Höhe.

נָזַח *a. m.* Pupille.

נָזַח *h. Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Pu. pt.* **נִזְחַח** mit durchschnittenen Sehnen. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

נָזַח *a. Pa.* dass.

נָזַח I *h. m.* Koriander.

נָזַח II *h. m.* 1. Sehne, Ader, Nerv; 2. männl. Glied.

נָזַח (Gen 32, 32) *a. m.* dass.

נָזַח Ortsname.

נָזַח (jBabM 11^a) **נִזְחַח** *gr. m.* (ῥαιδapov) kleine Eselart.

נָזַח I *a. m.* Licht, Flamme.

נָזַח II (**נִזְחַח**) *a. m.* Wasserbassin.

נָזַח s. **נָזַח**.

נָזַח *h.* 1. Tal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

נָזַח (Jes 53, 9) *a.* dass.

נָזַח (Cant 5, 14, Or 1302 **נִזְחַח**, darüber

geschrieben **בזמאן** 1. *pers. m.* ein Edelstein.

בזיו Gen 6, 14, **מלגיו** 1 K 6, 4 inwendig, von innen, **לגיו** 2 K 7, 11 nach innen. **למגיו** Lv 16, 13, **למגיו** Lv 16, 15, **לגיו מן**, **מלגיו** **ל** innerhalb von.

בזמאה 1. **בזמאה** *a. m.* Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

בזמא *a. m.* Ehebrecher.

בזמא (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.

בזמא *a. m.* Ehebrecher, Buhle.

בזמא *a. m.* Ehebruch.

בזמא *h. f.* Proselytin.

בזמא *a. f.* dass.

בזמא *a. f.* Ehebrecherin.

בזמא *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.

בזמא (Ez 28, 13), **בזמא** *a. f.*, *ind.* **בזמא** Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz.

Vgl. **בזמא**.

בזמא *h. m.* hochmütig.

בזמא *a. m.*, *pl. d.* **בזמא** Ex 15, 1 dass.

בזמא *a. f.* Erhabenheit.

בזמא *gr. m.* (βαῖσιν) Wurfspiel.

בזמא *s.* **בזמא**.

בזמא 1. Gen 2, 12 einer der Ströme Edens; 2. eine Quelle bei Jerusalem.

בזל (jOrl 61^d) 1. **בזל**.

בזל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

בזל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter; 2. *pl.* **בזל** Geschlecht, Zeitgenossenschaft; 3. Sippe. **בזל** Verwandter; 4. Klöppel in der Glocke, Schelle.

בזל *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. *s.* **בזל**.

בזל *a. m.* von gleichem Alter.

בזל *h. f.* Versammlung, Kreis.

בזל dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

בזל *h. Hi.* schützen. **בזל** *S.* **בזל**.

בזל *a. Aph.* dass. **בזל** *ipf.* **בזל** Ze 2, 3 geschützt werden.

בזל *h.* **בזל** wegen.

בזל Jes 28, 15 unter dem Schutz von. **בזל** Koh 6, 8 wegen. **בזל** 1. weil; 2. damit. **בזל** Thr 3, 44 damit nicht. **בזל** Koh 10, 10 deshalb. **בזל** *מן* weshalb?

בזל 1. **בזל** (?), *s.* **בזל**.

בזל *s.* **בזל**.

בזל (TosKelBabM III 1) 1. **בזל**.

בזל *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

בזל *a. m.* dass.

בזל *h. m.* Räuberschar.

בזל *gr.* männl. Personennamen (Γάιος).

בזל *h. Pi.* zusammenscharen.

בזל *a. Pa.* dass.

בזל *a. m.* Räuberschar.

בזל *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

בזל *h. f.* Todeskampf.

בזל *h. m.* Ehebruch.

בזל *h. m.* Ufer, Küste.

בזל *a. m.* dass.

בזל (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

בזל *s.* **בזל**.

בזל (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

בזל *a. f.* Erhabenheit.

בזל *h. m.* Funke.

בזל *a. m.* dass.

בזל *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk; 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

בזל *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

בזל *a. m.* 1. *ind.* **בזל** Ex 16, 14, Jes 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3. eine Krankheit; 4. *ind.* **בזל** Jes 49, 2, *pl. c. s.* **בזל** Dt 32, 42 Geschloß, Pfeil; 5. Schößling; 6. Folge; 7. Personennamen.

בזל *a. m.* Ehebrecher.

בזל *a. m.* Schütze.

בזל *gr. m.* (vgl. γύψος) Gipspulver.

בזל *s.* **בזל**.

בזל *h. m.* Reizung.

בזל *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

בזל *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גִּירוּשִׁין *h. m. pl.* Verstoßung, Scheidung.
גִּירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling;
 2. Übertritt zum Judentum.
גִּירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. 1. גִּירוּתָא.
גִּירְעוּן *h. m.* Abzug.
גִּיר קָרְרִין 1. גִּיר קָרְרִין *a. m.* eine Art Kalk.
גִּירְכָא *a. m.* Pfeil.
גִּירְכָה *h. f.* בֵּית ג' Kerker.
גִּירְתָא *a. f.* Ehebrecherin.
גִּיש *s.* גִּיש.
גִּישָה *h. f.* Nahen.
גִּיתָא *a. m., pl. ind.* גִּיתִי Gen 46, 34 Herde.
גִּיתִי (bBabK 114^a) 1. גִּיתָא.
גַל *h. m.* 1. Steinhauen; 2. Welle;
 3. Tür.
גַל *h. m.* Schildkröte.
גַלָא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* גַלִין Jes 37, 26, גַלִין, *c.* גַלִי (1. גַלִי) Sac 10, 11, *c. s.* גַלוּרִי Jer 5, 22 Welle;
 3. Tür; 4. *pl. c.* גַלִי Ez 4, 12 (MS גַלִי), *pl. d.* גַלִיָא 2 K 23, 6 (MS גַלִיָא) kakophemistische Bezeichnung der Götzen (für גַדָא).
גַלָא *a. m.* 1. *pl. ind.* גַלִי Ex 5, 12 dürres Gras; 2. Schilf(?); 3. Beiname einer Weidenart.
גַלָא *a.* 1. גַלָא Nu 22, 31 öffnen, entdecken, *pt. pass.* גַלִי Ex 3, 7 offenbar, bekannt; 2. *pt.* גַלִי Gen 4, 16 in die Verbannung gehen. *Pa.* גַלִי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אַגְלִיָה Dt 30, 1 in die Verbannung schicken. *Itp.* 1. *pf.* אַתְגַלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf. 1 sg.* אַתְגַלִיתִי Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa.* *pf.* אַתְגַלִי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אַתְגַלִיָא Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.
גַלְב *a.* rasieren.
גַלְבָא *a. m., pl.* גַלְבִין (MS גַלְבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

גַלְבָא *a. m., ind.* גַלְב Ez 27, 24 Bildhauerei.
גַלְבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser;
 3. *pl. d.* גַלְבִיָא Ez 5, 1 Barbier;
 4. Bildhauer.
גַלְבָא *a. m.* Platterbsenart, Kicherling (*Lathyrus sativus*).
גַלְבִטוֹן *gr. m.* (γλυπτόν) graviert.
גַלְבִיָא *a. m.* Platterbsenart Kicherling (*Lathyrus sativus*).
גַלְבִיָא 1. גַלְבִיָא.
גַלְבִיָא *gr. f.* (γλαυκίον) Saft von Schöllkraut (*Glaucium luteum*).
גַלְב *a. Pa.* plaudern.
גַלְבָא *a. m.* Geschwätz.
גַלְבִיָא (Thr 2, 1) *gr. f.* (λεκτίκιον) 1. Säufte; 2. Fußschemel.
גַלְבִין *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. das Sichwälzen der Toten nach dem Ort der Auferstehung; 3. einen Eid Zuschieben; 4. steiler Abhang.
גַלְבִיָא *a. m.* Pupille.
גַלְבִיָא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).
גַלְבִיָא.
גַלְבִין *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit; 5. einmachen (von Oliven); 6. weichkochen (von Eiern). *Pass.* 1. sich rollen, sich wälzen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen; 6. eingemacht sein (von Oliven); 7. (von Eiern) weichgekocht sein.
גַלְבִין *a., ipf.* גַלְבִין Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.
גַלְבִין *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2. Schöpfwerk; 3. Winde; 4. Himmelsphäre, Tierkreis; 5. Angapfel; 6. *pl.* Wechsel des Glücks; 7. Körnchen.
גַלְבִין *a. m.* 1. גַלְבִין (1. גַלְבִין) Ez

10, 13, *pl. d.* גִּלְגָּלִיָּה (1. גִּלְגָּלִיָּה) Ez 10, 12, *c.* גִּלְגָּלִי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גִּלְגָּלִי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גִּלְגָּלָה (1. גִּלְגָּלָה) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).
 גִּלְגָּלָה (Dt 11, 30) Ortsname.
 גִּלְגָּלָה *s.* גִּלְגָּלָה.
 גִּלְגָּלִין *s.* גִּלְגָּלִין.
 גִּלְגָּלִית *h. f., pl.* גִּלְגָּלִית 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.
 גִּלְגָּלִית *a. f., pl.* גִּלְגָּלִין 1. Ex 16, 16 Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.
 גִּלְגָּמֶשׁ *gr. m.* (καλῖρα) Soldatenstiefel.
 גִּלְגָּמֶשׁ (jBez 63^a) *gr. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.
 גִּלְד *h.* 1. fest werden; 2. *pt. pass.* גִּלְד mit sich abschälender Haut. *Hi.* 1. eine Kruste bilden; 2. gefrieren. *Ho.* von einem Schorf überzogen werden.
 גִּלְד *a., pt. pass.* גִּלְד 1. mit einer Kruste überzogen; 2. bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.
 גִּלְד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.
 גִּלְדָּה *a. m.* 1. *pl.* גִּלְדִּין Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf; 4. Sohle.
 גִּלְדָּה *a. m.* Fellarbeiter.
 גִּלְדָּנָה *a. m.* kleine Fischart.
 גִּלְהָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. פָּנִים ג' *a)* frech behandeln; *b)* Schande antun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren; 2. aufgedeckt sein.
 גִּלְהָה *h. f., pl.* גִּלְהִין Stroh, dürres Gras.
 גִּלְהָה *h. f.* Becken.
 גִּלְהִי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).
 גִּלְוָהָה *a. m.* Exulant.
 גִּלְוָהָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גִּלְוָהָה *h. m.* Scheren.
 גִּלְוָהָה *a. m., ind.* גִּלְוָהָה Jes 15, 2 1. dass; 2. rasierter Bart.
 גִּלְוָהָה *h. m.* öffentliches Auftreten. גִּלְוָהָה öffentlich.
 גִּלְוָהָה *h. m.* 1. Unbedecktsein, Entblößung. גִּלְוָהָה ג' עֲרִיזָה Incest, פָּנִים ג' Frechheit, גִּלְוָהָה ג' ראש Barhäuptigkeit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken.
 גִּלְוָהָה *a. m.* 1. Unbedecktsein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken; 3. reine Oberfläche.
 גִּלְוָהָה גִּלְוָהָה *a. m.* Exilierter, Auswanderer.
 גִּלְוָהָה *a. m.* Exilierter.
 גִּלְוָהָה *h. m. pl.* Götzen.
 גִּלְוָהָה (Nu 23, 22) *a. m. pl.* dass.
 גִּלְוָהָה *a. m.* Klotz.
 גִּלְוָהָה (jMaaser 49^b) 1. גִּלְוָהָה.
 גִּלְוָהָה *h. m.* Bloßstellung.
 גִּלְוָהָה *gr. m.* (γλυφή), *ind.* גִּלְוָהָה Hg 2, 23 (MS גִּלְוָהָה) Gravierung.
 גִּלְוָהָה *gr. f.* Schnitzbild.
 גִּלְוָהָה *s.* גִּלְוָהָה.
 גִּלְוָהָה *s.* גִּלְוָהָה.
 גִּלְוָהָה *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.
 גִּלְוָהָה *a. f., pl. c. s.* גִּלְוָהָה Dt 30, 4 dass.
 גִּלְוָהָה רִישׁ גִּלְוָהָה *a. m.* Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.
 גִּלְוָהָה *h. Pi.* das Haar schneiden.
 גִּלְוָהָה *a. Pa. pf.* גִּלְוָהָה Lv 13, 33 das Haar rasieren. *Itpe.* אֶתְגִּלְוָהָה Jud 16, 22 (1. אֶתְגִּלְוָהָה) rasiert werden.
 גִּלְוָהָה Ortsname.
 גִּלְוָהָה *lat. f.* (siglatura) Schnellschrift.
 גִּלְוָהָה גִּלְוָהָה Jes 41, 2 öffentlich.
 גִּלְוָהָה *gr.* 1. Gallien (Γαλλία); 2. Galatien.
 גִּלְוָהָה *a. m. pl.* 1. גִּלְוָהָה *a.* verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גִּלְוָהָה mit Anspielung גִּלְוָהָה Exkrement; 2. infolge von Mißverständnis im babyl. Talmud

als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 2. palästinische Örtlichkeit.

גליא (VajR 20) 1. גליא.

גליד *h. m.* Reif, Eis.

גלידא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.

גליון *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel; 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

גליל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.

גלילא (2 K 15, 19), גלילא *a. m.* Galiläa.

גלילא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.

גלילאא *a. m.* Galiläer.

גלילי *h. m.* Galiläer.

גליליתא, גליליתא *a. f.* zum Zusammenrollen.

גלימא I *a. m.* 1. *ind.* גלים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. *s.* גנמי.

גלימא II *a. m.* Tal.

גלינסן (EchR 2, 7) 1. גלינסן, *s.* גלינס.

גליפא *gr. m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.

גליפה *gr. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).

גליצור *m.* Name eines Engels.

גליר (Est II 6, 11), גליר *gr. m.* (γαλιδριος) Troßknecht.

גלישא *a. m., ind.* גליש Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.

גלישותא *a. f., c. s.* גלישותיה Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.

גלל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit על) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden. *Pilp. s.* גלגל.

גלל *a., pt. pass. pl. f.* גליל Cant 5, 14 1. גליפן (so MS). *Pa.* rollen, wälzen.

Itpo. pf. 3 *pl.* מתגוללו Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מתגוללָא 1. מתגוללָא. *Ho* 11, 8 Soc 59 sich winden, sich regen. *Palp. s.* גלגל.

גלל *h. m.* 1. Kügelchen; 2. Kotballen.

גלל *h.* wegen. בגללו seinetwegen.

גלל *a.* בגלל, *c. s.* בגללהון Dt 28, 32, מן בגלל די 1. wegen; 2. um zu. Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מן בגלל ל' um zu. בגלל בן deshalb.

גללא *a. m.* 1. Stein; 2. Körnchen; 3. Exkrement.

גללין *s.* גלא.

גללינתא *a. f.* 1. klumpig, grob; 2. *s.* גללינתא.

גלם *h.* 1. *pt. pass.* גלום formlos, ohne Spezialisierung; 2. übervorteilen.

גלמא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäß; 3. Hügel.

גלמורתא 1. ג' הרג. גולמו.

גלמורה *h. f.* Menstruierende.

גלמורתא *a. f.* dass.

גולמורג (גולמ) *pers. m.* Tonsiegel.

גולמישא *a. m., pl.* גולמישין Cant 5, 15 eine Konifere.

גולמתא, גולמתא *a. f.* 1. Hügel; 2. Tal.

גולנו (jEr 21^d) 1. גולני *gr. m.* (γαλήνη) still.

גולוסטרָא *gr. m.* (κλειστρον) Verschluss, Riegel.

גולוסטרָא *gr. m.* (vgl. κλειστρον) Schlosser.

גולוסקין, גולוסקין *gr. m.* (κόλλιε, κολλίκιον), *pl.* גולוסקין, גולוסקאות 1. dicke (aber feine) Brotsorte; 2. Preßoliven.

גולוסקמא *gr. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גולוסקמאות, גולוסקמין 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גלע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, bloßstellen.

Hilp. klargestellt werden.

גלעד (Nu 32, 40) Gilead.

גלעדא (2 K 15, 29, MS גלעד) dass.

גלעדא (Ri 12, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

גלענה (auch גלענה. Löw) *h. f., pl.* גלעינין 1. Kern; 2. Dattelnkern.

גלף *gr.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גלף *gr.* (γλύφω), *ipf.* 2 *m. sg.* תגלף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גלפין Cant 5, 14 dass.

גִּלְפָא *gr. m., c.* גִּלְף Ex 28, 11 Gravierung. S. auch גִּלּוּפָא, גִּלְיָפָא.

גִּלְפָא *gr. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין גולמין.

גִּלּוּפָא, גִּלְיָפָא *s. dass.*

גִּלּוּפִיתָא *gr. weibl. Personennamen* (Kleopatras, Κλεοπάτρα).

גִּלְפִיתָא *gr. f.* Gravierung.

גִּלְפָסָא *gr. m.* (κολυβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

גִּלּוּפֶקְרִין, גִּלּוּפֶקְרִין *gr. m.* (κερβικόν), *c. s.* גולפֶקְרִיה DtII 24, 13 (MS קלופֶקְרִיה) Polster.

גוּלִיקָס *gr. männl. Personennamen* (Cali-gula, Καλιγούλας).

גִּלְקִטִּינוֹן *gr. m.* (γαλακτινός) milchfarben.

גִּלְקִטִּיקָא *gr. f.* (λεκτίκια) Sänfte.

גִּלֵּשׁ *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גִּלֵּשׁ *a.* aufkochen.

גִּלֵּשׁ *h. m.* Wallung. מִי גִלֵּשִׁים sieden-des Wasser.

גִּלְשָׁא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.

גִּלְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhäufen.

גִּלְשׁוּלִישִׁתָא (גִּלְשׁוּלִישִׁתָא) *a. f.* Kahlheit.

גִּלְשׁוּלִישִׁתָא *a. m.* kahlköpfig.

גִּלְתָא *a. f.* Mantel.

גִּם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.

גִּם, גָּמָא *gr. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גָּמָא *h. f., pl.* גָּמִית (גָּמִית) 1. Vertiefung; 2. Grübchen (vom Haarbalg), Scharte.

גָּמָא *h.* schlürfen. *Pi.* dass.

גָּמִיָן *h. m. pl.* schlürfbare Leckereien.

גָּמָגָם *h.* stottern, stammeln.

גָּמָגָם *a.* 1. dass.; 2. l. מָגָג, s. מָגָג.

גָּמָד *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גָּמָד *a., pt. pass.* גָּמָד Jud 3, 15 dass.

גָּמָדָא 1. männl. Personennamen; 2. Flußname.

גָּמָוֵל *h. m.* Vergeltung, Wohltat.

גָּמָוֵל *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern. S. גִּימָוֵן.

גָּמָוֵלָתָא *a. f.* Wohltat.

גָּמָוֵן *pl.* מָגָמוֹן (TosSchebi I 11) l. מָגָמָוֵן, s. גָּמָם.

גָּמָוֵן männl. Personennamen.

גָּמָוֵן Ortsname.

גָּמָוֵן *h. m.* Sykomorenfrucht.

גָּמָוֵן (גָּמָוֵן?) *a. m.* dass.

גָּמָוֵן *h. f., pl.* גָּמָוֵן dass.

גָּמָוֵן, גָּמָוֵן *gr. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גָּמָוֵן *gr. m.* (γραμματοκόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גָּמָוֵן *gr. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גָּמִי *h. m.* Papyrus.

גָּמִיָא *a. m.* dass.

גָּמִיָא, גָּמִיָא *h. f.* 1. Einschlürfen; 2. Schluck.

גָּמִילֵת *h. f.* Vergeltung, Wohltat. גָּמִילֵת Liebeswerk, Barmherzigkeit (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender usw.).

גָּמִילֵתָא *a. f., c.* גָּמִילֵת Mi 6, 8 dass.

גָּמִיעָה *h. f.* 1. Einschlürfen; 2. Schluck.

גָּמִירָא *a. m.* 1. ind. גָּמִיר Lv 6, 15 vollständig; 2. ind. גָּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.

גָּמִירָתָא *a. f., ind.* גָּמִירָא Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluß, endgültige Entscheidung.

גָּמֵל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes tun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen(?).

גָּמֵל *a., pf.* 1 *pl.* גָּמֵלָא Gen 50, 15, *imp.* גָּמֵל Est II 5, 1 erweisen, antun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אָתָּגֵמֵל Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

נָמֵל *h. m.* Kamel.

נָמֵל *h. m.* Kameltreiber. חָמֵר וְנָמֵל einer, der nicht weiß, wohin er sich wenden soll.

נָמֵל I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. נָמֵל דְּרֹמֶדָר 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. männl. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. 1. נָמֵל.

נָמֵל II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), נָמֵל, נָמֵל *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

נָמֵל *h. m.* groß, lang.

נָמֵלִי מַנְיָל männl. Personenname.

נָמֵלִי *a. m., f. d.* נָמֵלִי מַנְיָל groß, lang.

נָמֵלִי *h. f.* Karawane von Kamelen.

נָמֵלִי *a. f.* dass.

נָמֵס *h.* (bis zur Wurzel) abschneiden *Pi.* dass. *Ni.* (bis zur Wurzel) abgeschnitten werden.

נָמֵס *a. Pe. Itp.* dass.

נָמֵסִית, נָמֵסִית (Löw: נִמְסִית) *h. f.* Höhlung.

נָמֵסִי *gr. m.* (καμικός) Maulkorb.

נָמֵסִית *gr. f.* Kelle.

נָמֵסִית (falsch נִמְסִית) *gr. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

נָמַע *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

נָמַע *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

נָמַץ *a.* eine Grube machen.

נָמַץ *a. m.* Grube.

נָמַקִּין, נָמַקִּין, נָמַקִּין *gr. m.* (vgl. γαμικόν, γαμισκόν) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

נָמַר I *h.* 1. vollenden, beenden; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschließen; 5. einen Analogieschluß machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; *Ho.* (*Hitp.*) reif werden.

נָמַר II *h. Pi.* räuchern, durchräuchern. *Ho. pl.* מְנַמֵּר Räucherwerk.

נָמַר I *a.* 1. *ipf.* 2. *f. sg.* תְּנַמְרִין Ez 23, 34 vollenden, beenden; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluß machen. נָמַר — מֵן er lehrt — von,

es ist hergeleitet — von (bei Schluß aus bloßer Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. נָמַר es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beenden; 2. *ipf.* 1. *sg.* תְּנַמְרִין Nu 21, 2 vernichten. *Aph.* lehren. *Itp.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden.

נָמַר II *a. Itp. pt. f.* מְנַמְרֵת Cant 3, 6 durchräuchert werden.

נָמַר *h. m.* Vollendung.

נָמַר *a. m.* 1. *ind.* נָמַר Ez 27, 24 Vollendung; 2. überlieferte Lehre, Tradition; 3. נָמַר Cant 1, 1 (MS תְּלִמִּיד) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in zensierten Drucken für תְּלִמִּיד eingesetzt).

נָמַר *a. m.* Karfunkel.

נָמַרִי *a.* לְנָמַרִי (?) *a.* gänzlich.

נָמַרִי *a. m.* Lehrer der Tradition.

נָמַרִי *a. f.* 1. *pl.* נְוִמְרִין Lv 16, 12, 2S 22, 9 glühende Kohle; 2. eine Hautkrankheit; 3. נְוִמְרִי לֵילִי Leuchtkäfer.

נָמַשׁ *a.* niederbeugen.

נָמַתָּה *a. f.* Grube.

נָן *h. m., pl.* נְנוֹת 1. Garten. נָן שָׁדָן Paradies; 2. agadisch: Weib.

נָנָא I *a.* 1. *pt. pl. m.* נָנִין Est II 1, 3 (MS נָנִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* נָנִי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

נָנָא II *Pa.* beschämen. *Itp.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. häßlich verfahren.

נָנָה *a. m.* häßlich.

נָנָה, נָנָה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

נָנִי s. נָנִי.

נָנָב *h.* 1. stehlen (von der heimlichen Aneignung fremden Besitzes); 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohlen tun, heimlich machen.

נגב *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37, תִּגְנוֹב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מִגְנוֹבִין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe.* *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּנֵּב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּנְּבוּ Ex 22, 6 B. dass. תִּגְבֵּי *h. m.* Dieb. תִּגְבֵּי (Ex 22, 1) *a. m.* dass. תִּגְבֵּי *a. m.* 1. Schwanz; 2. 1. גִּזְבֵּא. תִּגְבִּית *h. f.* diebisch. תִּגְבְּרָא *a. m.* Riese. תִּגְבְּרָא *x. m.* Silberglätte. תִּגְבְּרוּתָא *a. f.* Kraft. תִּגְבְּתָא *a. f.* Schwanz. תִּגְבְּתָא *a. f.* Diebin. תִּגְיִי *gr. m.* (κυνηγός) Jäger. תִּגְיִדִין *gr. m.* (τιγρίδιον) eine Möhrenart. תִּגְיִלִין *lat. m.* (cingulum) Gürtel. תִּגְיָא I *gr. m.* 1. (κἀνδύς) ein Oberkleid; 2. (ροῦνδα) Bande, Trupp. תִּגְיָא II *a. m.* Mauer. תִּגְיִלִית *h.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts. תִּגְדֵּר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִתְגַּדְּרוּ Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben. תִּגְדְּרָא (b BabMez 80^a) 1. גִּרְגִּנְדָּא. תִּגְדְּרִיתָא *a. f.* Geländer. תִּגְדְּרוּפּוֹס *gr. m.* (κυνάθροπος) Geistesstörung, Wahnsinn. תִּגְהָ *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מִגְהָה häßlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen. תִּגְהָ *h. f.* Garten. תִּגְבִּתָּא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand. תִּגְוִנּוּתָא (Kel XVI 7) *x. f.* Beutel, kleiner Schlauch. [Andere Lesart תִּגְוִנָּה Schutzdach des Arbeiters gegen die Sonne. Löw.]

תִּגְוִי *h. m.* Schande. תִּגְוִן, תִּגְוִן *h. m.* Brautgemach. תִּגְוִנָא *a. m.*, *ind.* תִּגְוִן Jes 4, 5 Bedachung. תִּגְוִנָא *a. m.*, *c. s.* תִּגְוִינָה Jes 61, 10, *pl. c. s.* תִּגְוִנָה Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach. תִּגְוִינִים (תִּגְוִינִים) *h. m. pl.* verschiedenfarbige Fasern im Abortiv-Ei. תִּגְוִינִית *h. f.* Gartenbeet (?). תִּגְוִינִיתָא *a. f.* 1. Cant 5, 13 Gärtchen; 2. Personennamen. תִּגְוִיסָא, תִּגְוִיסָא *s.* תִּגְוִיסָא. תִּגְוִיסָא 1. תִּגְוִיסָא. תִּגְוִינָה *h. f.* Schande. תִּגְוִינָה (Koh 5, 5) *a. f.* dass. תִּגְוִי *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden. תִּגְוִי *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* תִּגְוִי 2K 20, 17, *pt. pass. pl.* תִּגְוִיִּין Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּוֵּי Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden. תִּגְוִיָּא *pers. m.*, *c.* תִּגְוִי (ל. תִּגְוִי) 1S 25, 29, *pl. c. s.* תִּגְוִיָּה Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus. תִּגְוִיָּא *pers. m. pl.* Schatz. תִּגְוִיָּה, תִּגְוִיָּה *pers. m. f.* Schatzhaus. תִּגְוִיָּא *a. m.* aus Ginzak (?). תִּגְוִיָּא Ortsname. תִּגְוִיָּה *h.* husten. תִּגְוִי I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen. תִּגְוִי II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa. pt. pl.* מִגְוִיָּה kastrieren [bBabM 90^b s. תִּגְוִי Löw]. תִּגְוִיָּא 1. תִּגְוִיָּא (?), s. תִּגְוִיָּא. תִּגְוִי *h. m.* Schande. תִּגְוִי Flußname. תִּגְוִי *gr. f.* (tr. γυνή) Weib. תִּגְוִיָּא *gr. m.* (aus γυνή) Mann. תִּגְוִיָּא *a. m.*, *ind.* תִּגְוִיָּא (ל. תִּגְוִי) Est II 1, 3. 12 Schande. תִּגְוִיָּא schimpflich.

גְּנִיָּא *gr. f.* (γωνία) Winkel.
גְּנִיָּא *h. m.* 1. **גְּנִיָּאדַּךְ טַעֲוִתָּא** (Jes 1, 29) 1. **גְּנִיָּאדַּךְ**
דְּטַעֲוִתָּא.
גְּנִיבָא *a. m.* Dieb.
גְּנִיבָא *h. f.* Gestohlenes.
גְּנִיבָא *h. f.* Diebstahl (heimliche An-
 eignung fremden Besitzes).
גְּנִיבֹתָא *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.
גְּנִיבֹתָא *h. f.* Vorspiegelung falscher Tat-
 sachen.
גְּנִיבֹתָא *a. f.* dass.
בֵּית גְּנִיָּה *pers. f.* Aufbewahrung. **בֵּית**
 Schatzhaus.
גְּנִיחֹתָא *a. f.* Stöhnen.
גִּינִין *l. גִּינִין*, *s. גִּינִין*.
גִּינִין *l. גִּינִין* (jPea 20^a, Ed. pr. **גִּינִין**) 1.
h. m. pl. der schlechteste Bestandteil
 des Mahlgutes (Unkrautsamen?).
גִּיזָרָא (Nu 34, 11) Genezareth.
גִּזְבָּא (Jud 4, 18) *gr. m.* (vgl. γαυβάκης)
 Filzdecke.
גִּנָּן *h. Hi.* **גִּנָּן** beschützen.
גִּנָּן *a., ipf.* 3 *pl.* **גִּנָּנִין** Sac 8, 4 dass.
אֲגִין *pf.* **אֲגִין** Gen 7, 17, *ipf.* 1 *sg.* **אֲגִין**
 2K 20, 6, *pt. f.* **מִגְנָא** Jes 4, 5 dass.
גִּנָּן *h. m.* Gärtner.
גִּנָּנָא *a. m.* dass.
גִּנָּנָא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.
גִּנָּנִים, **גִּנָּנִים**, **גִּנָּנִים** *gr. m.* (vgl. γένος) vor-
 nehmen.
גִּנָּנִיא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גִּנָּנִיא, **גִּנָּנִיא** *gr. m.* (γενέσια) 1. Ge-
 burtstag; 2. Tag des Regierungs-
 antritts; 3. (γένος) Adel.
גִּנָּנִיסְטֵרִי, **גִּנָּנִיסְטֵרִי** *gr. m.* (ὄνυχιστήριον)
 Nagelmesser.
גִּנָּנִירָא *l. גִּנָּנִירָא*.
גִּנָּנִיתָא *gr. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.
גִּנָּנִיא (?) *a. m., pl. c. s.* **גִּנָּנִי** Mi 1, 16
 (MS **גִּנָּנִי**) Flügel.
גִּנָּנִיא (Gen 2, 8) *a. f., pl.* **גִּנָּנִין** Est II
 1, 1, *c. s.* **גִּנָּנִי** Am 4, 9 Garten.
גִּנָּנִיא *gr. m.* (vgl. Γότθος) Gete.
גִּנָּנִיא *gr. f.* (Γοτθία) Getien.

גִּנָּנִיא *gr. m.* Gete.
גִּס *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig.
גִּס *h. m.* Hornvieh. **גִּס** *hoch-*
 mütig; 2. *s. גִּס* (?).
גִּסָּא *a. m.* groß, umfangreich. **גִּסָּא**
 unmäßig.
גִּסָּא *a. m.* 1. *pl.* **גִּסָּין** Jes 60, 4 Seite,
 Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.*
d. **גִּסָּין** Lv 3, 4 Lende.
גִּסָּא *gr. m.* (γάλα) Schatz.
גִּסָּא *h.* rülpsen.
גִּסָּתָא *h. f.* Überhebung.
גִּסָּתָא *a. f., ind.* **גִּסָּתָא** Koh 7, 8 dass.
גִּסָּתָא I *gr. f.* (γάστρα), *pl.* **גִּסָּתָא**
 1. große Schale; 2. Nachtgeschirr;
 3. verstümelter Körper, Torso.
גִּסָּתָא II *gr. f.* (κάστρα) 1. Lager;
 2. Ortsname.
גִּסָּתָא *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.
גִּסָּתָא *a. m.* Einwohner von Casiotis
 in Agypten.
גִּסָּתָא *h. s.* **גִּסָּתָא**.
גִּסָּתָא *a.* sich zu Tische legen. *S.* auch
גִּסָּתָא essen.
גִּסָּתָא *h. m.* Seite, Arm.
גִּסָּתָא *s.* **גִּסָּתָא**.
גִּסָּתָא *gr. m.* (γαιός), *pl.* **גִּסָּתָא** 2S
 18, 14 Wurfspieß.
גִּסָּתָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Balkon, Em-
 pore.
גִּסָּתָא *lat. m.* (capsus), *pl.* **גִּסָּתָא** Jes
 10, 32 (*in margine*) Wagen.
גִּעָּא *a., pt. pl. f.* **גִּעָּין** 1S 6, 12 brüllen.
גִּעָּנָא *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigen-
 sinn.
גִּעָּנָא *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich
 beflecken.
גִּעָּנָא *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich be-
 flecken; 3. sich eifrig beschäftigen.
גִּעָּנָא *a. m.* **גִּעָּנָא** *g.* Wasserfall.
גִּעָּנָא *h.* brüllen.
גִּעָּנָא *h. m.* 1. Reinigen eines Geschirrs
 durch Ausbrühen; 2. **גִּעָּנָא** ab-
 getriebene Eier.

נְעוּרִיתָא *a. f.* Anschreien.

נְעִיָה *h. f.* Stöhnen.

נְעִילָה *h. f.* Verabscheuung.

נְעִיתָא *a. f.* Brüllen.

נַעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen.

Ni. durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

נַעַל *a. Pa. pt. pass.* מְנַעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אֶתְנַעַלו Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

נָעַר (Hebraismus) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יָנַעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

נִעְרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

נָעַשׂ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. sich räuspern. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

נִעְתוֹן Ortsname.

נֵף *h. m., du.* נָפִים 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּנָפוֹ allein.

נָפִיא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* נְפִיָה Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadt-tor; 4. Kakophemie für נָרָא.

נָפִיא *s.* נִפְיָא II.

נִפְיָה *h. f.* eine Art Umzäunung.

נִפְרָף *h. m.* 1. Umarmung; 2. Umschließung.

נִפְּוּפָא *a. m.* dass.

נִפְטִי *gr. m.* (Αἰγυπτιος) ägyptisch.

נִפְלָא *h. m.* מִנְפֵּל (jSabb 14^a) 1. מְנַפֵּף.

נִפְיוֹן (SchemR 31) 1. פִּינְיוֹן (?) *gr. m.* (πηνιον) Bach.

נִפְּן *h. m.* 1. Weinstock; 2. עֵמֶר נִפְּן Baumwollenstaude, Baumwolle.

נִפְּנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* נִפְּן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֵמֶר נִפְּנָא Baumwollenstaude.

נִפְּנָא, נִפְּנִית, נִפְּנִין Ortsname.

נִפְּנִין *h. m.* 1. Fenchel; 2. Cordia Myxa [Löw].

נִפְּסָא *gr.* (vgl. ρύπος) *Pi.* mit Gips bestreichen.

נִפְּסִים *gr. m.* (ρύπος) Gips.

נִפְּסָא *h. Pi.* 1. einschließen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

נִפְּסָא *a. Pa.* נִפְּסִי (Dalm. Gr. 328 f.) Gen 29, 13, *c. s.* נִפְּסִיָה Gen 33, 4, 3 *pl. m.* נִפְּסִיָה Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoß legen.

נִפְּרָא *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

נִפְּרָא *a. Pa.* schwefeln.

נִפְּרִית *h. f.* Schwefel.

נִפְּרִיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

נִפְּתָא *h. f.* Trester (von Oliven, Sesam usw.).

נִפְּתָא *a. f.* dass.

נִפְּתִי *s.* נִפְּתִי.

נִפְּתִיתָא *s.* נִפְּתִיתָא.

נִפְּתִיתָא *gr.* Ägypten (Αἴγυπτος).

נִפְּץ *h. m.* 1. Funke; 2. יִנְיָ Gips; 3. weißer Lehm (?).

נִפְּצָא *a. m.* dass.

נִפְּצָא *s.* נִפְּצָא.

נִרָא *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גִּירָא נִרָא Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גִּירָא נִרָא Nichtjude, welcher die sieben noachidischen Gebote angenommen hat. גִּירָא (?) *a. m., pl.* גִּירָן Hos 12, 12 (Soc 59 גִּירָן) Haufe.

נִרָא *gr. tr.* (νῆρ) dann, nämlich.

נִרָא *a. Pa.* 1. *pf.* נִרָא Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa. pf.* אֶתְנִירָא 1 S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* אֶתְנִירָן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem., angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

נִרָא *s.* נִרָא.

נִרָא *a.* wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

נִרָא *h. m.* Art von Aussatz.

נִרָא *h. m.* 1. großer Tonkrug; 2. Socke; 3. Ortsname.

נִרָא *a. m., ind.* נִרָא Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Tonkrug.

נִרָא *a. m.* Räuber.

נִרָא (Dt 28, 27) *a. m.* Art von Aussatz.

נַרְבִּיתָא *a. f.* Nordwind.
נַרְבֵּל *a.* kneten, rollen.
נַרְבָּנָא *a. m., ind.* נַרְבָּן Lv 21, 20 mit einer Art Aussatz behaftet.
נַרְבְּתָא *a. f.* abnorme Länge des männl. Gliedes.
נַרְבְּתָן *h. m.* mit langem Schamgliede.
נִרְגַּא *a. Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.
נִרְגַּל *gr. m.* (ρύργαθος) Weidengeflecht.
נִרְגָּא *gr. m.* dass.
נִרְגָּנָא *s.* נִרְגָּנָא.
נִרְנוּתָא *a. f.* Brunnen.
נִרְנוּרָא *s.* נִרְנוּרָא.
נִרְנוּרָא (BerK 79) *gr. m.* (vgl. ρύργαθος) Korbmacher. *L.* נִרְנוּרָא (?).
נִרְנוּצְתָא *a. f.* eine Mückenart.
נִרְנוּרָא *h. m.* Rauke (*Eruca sativa*).
נִרְנוּרָא 'נ' שְׁלֵאָפֶר wilde Rauke (nach Löw viell. *Diplotaxis viminea*).
נִרְנוּרָא *a. m.* dass.
נִרְנוּשָׂא *a. m., pl. d.* נִרְנוּשָׂא Gen 15, 21 Girgesäer.
נִרְנוּלָא *gr. m.* (γογγυλίς) eine Möhrenart (*Daucus carota*).
נִרְנוּנָא *gr. m.* (ὄργανον) Orgel. **טַבְּלָא** ג' eine Art Trommel (oder Pauke).
נִרְנוּנוּס *gr. männl.* Personennamen (Γερνογίος).
נִרְנוּרָא *h. m.* Schlemmer.
נִרְנוּרָא *h.* 1. schlürfen; 2. abbeeren, beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.
נִרְנוּרָא *a.* Körner erhalten, körnig werden.
נִרְנוּרָא *h. m.* 1. Beere, Körnchen.
נִרְנוּרָא *a. m., pl.* נִרְנוּרָא Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammen-geschrumpfte Olive.
נִרְנוּרָא *a. m., ind.* נִרְנוּרָא Est II 1, 3 Brunnen (?).
נִרְנוּרָא *h. m.* gierig, Schlemmer.
נִרְנוּרָא *a. m., f. d.* נִרְנוּרָא Thr 1, 11 dass.
נִרְנוּרָא *h. f.* Freßgier.
נִרְנוּרָא *h. f.* Honigklee (*Melilotus alba*).
נִרְנוּרָא *h. f.* Gurgel.

נִרְנוּשָׂא, **נִרְנוּשָׂא** (1 K 7, 46) *a. f.*
 1. Erdkloß, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver; 3. bSukk 26, 9 *l.* נִרְנוּשָׂא.
נִרְנוּתָא *gr. m.* (vgl. ρύργαθος) Korbmacher.
נִרְנוּתָא, **נִרְנוּתָא** *gr. f.* (ρύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. geschwürige Wundfläche.
נִרְנוּרָא *h.* 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen. *Hitp.* sich abkratzen.
נִרְנוּרָא *a.* 1. dass.; 2. erregen, rege machen.
נִרְנוּרָא *h. m.* 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.
נִרְנוּרָא, **נִרְנוּרָא** *a. m.* 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.
נִרְנוּרָא, **נִרְנוּרָא** *gr. m.* (ρέρδιος) Weber.
נִרְנוּרָא *h. m.* Stumpf. **נִרְנוּרָא** aller Mittel bar.
נִרְנוּרָא I *a. m.* dass.
נִרְנוּרָא II *a. m.* eine Art Brot.
נִרְנוּרָא *l.* נִרְנוּרָא.
נִרְנוּרָא, **נִרְנוּרָא** *gr. m.* (ρέρδιος) Weber.
נִרְנוּרָא *gr. m.* (ρέρδιος), *pl.* נִרְנוּרָא 2 S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.
נִרְנוּרָא, **נִרְנוּרָא** *lat. m.* (*Gordianus*) eine Goldmünze.
נִרְנוּרָא *gr. f.* (vgl. ρέρδιος) Gewebe, Faden.
נִרְנוּרָא *h. m.* aus Gurdal (Weinsorte).
נִרְנוּרָא *a.* abreißen. *Pass.* abgerissen werden.
נִרְנוּרָא *l.* נִרְנוּרָא, **נִרְנוּרָא** *gr. m.* (ρερδος) Richtplatz.
נִרְנוּרָא I *gr. m.* (ρέρδιος) Weber.
נִרְנוּרָא II *a. m.* kahlköpfig.
נִרְנוּרָא (Jud 16, 14) *l.* mit MS נִרְנוּרָא, *s.* נִרְנוּרָא.
נִרְנוּרָא *l.* נִרְנוּרָא *gr.* (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.
נִרְנוּרָא *h.* *Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden;

2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leiden-schaft haben für.
 גִּרְהָ *h. f.* 1. Samen von Johannis-brot; 2. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6—0,7 Gramm); 3. das Wiedergekäute. גִּרְהָ מַעֲלָה Wiederkäuer.
 גִּרְנָרוֹת männl. Personennamen.
 גִּרְנֵת *h. f.* getrocknete Vollfeige.
 גִּרְנָא Ortsname.
 גִּרְוִי *s.* גִּרְוִי.
 גִּרְוִיָּן *s.* גִּרְוִיָּן.
 גִּרְוִמָּתָא 1. גִּרְוִמָּתָא *a. f.* kleiner Kuchen.
 גִּרְוֹן *h. m.* 1. Kehle, Schlund; 2. männl. Personennamen.
 גִּרְזָא *a. m., c. s.* גִּרְזָא Jes 58, 1 dass.
 גִּרְסָא *h. m., pl.* גִּרְסָא, גִּרְסָא Gräupner.
 גִּרְסָא *a. m.* dass.
 גִּרְסָא *s.* גִּרְסָא.
 גִּרְרִי *h. m.* Schößling, Reis.
 גִּרְרִיתָא *h. f.* dass.
 גִּרְרִיתָא *a. f.* dass.
 גִּרְשָׁא *h. m.* Verstoßer (des Weibes).
 גִּרְשִׁין *s.* גִּרְשִׁין.
 גִּרְתָּא *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.
 גִּרְתָּא *a. m.* Amphibienart.
 גִּרְזִין גִּרְזִין Dt 27, 11 Berg Garizim.
 גִּרְזִימָא, גִּרְזִימָא *gr. f.* (γάρισμα?) Nachtisch, Leckereien.
 גִּרְזִימָא (?) *gr. m.* (vgl. ζυγρεῖον?) Käfig.
 גִּרְזִימָא, גִּרְזִימָא *gr. f.* (γρῦμα) Gerümpel.
 גִּרְיָא *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.
 גִּרְיָא *a. m.* Trockenmaß (Sea).
 גִּרְיָא Straße oder Platz in Tiberias.
 גִּרְיָא *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.
 גִּרְיָא *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloß, ohne Zusatz.
 גִּרְיָא *h. f.* Abschaben.
 גִּרְיָא *a. f.* Reibung (beim Coitus).
 גִּרְיָא *a. m.* 1. ein Trockenmaß (Sea); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriws besäen kann.

גִּרְמִיָּא 1. גִּרְמִיָּא.
 גִּרְמִיָּא *h. m.* 1. Weizengrütze; 2. Grützensgericht.
 גִּרְמִיָּא *a. m., pl. d.* גִּרְמִיָּא Est II 3, 8 (MS גִּרְמִיָּא) dass.
 גִּרְמִיָּא *s.* גִּרְמִיָּא.
 גִּרְמִיָּא *a. m.* Grützensgericht.
 גִּרְמִיָּא *a. f.* Nachteiliges.
 גִּרְמִיָּא *h. f.* Wegscharren (von Asche).
 גִּרְמִיָּא *h. f.* dicker Brotkuchen.
 גִּרְמִיָּא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* גִּרְמִיָּא Lv 7, 12, 13 dass.
 גִּרְמִיָּא *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepp-tau Genommenwerden; 3. 1. גִּרְמִיָּא.
 גִּרְשִׁין *h. m., pl.* גִּרְשִׁין Grütze.
 גִּרְלָא *h. Hi.* Los werfen.
 גִּרְמָא *h.* veranlassen. *pt.* גִּרְמָא vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* גִּרְמָא Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.
 גִּרְמָא *a., pf.* 3 *pl. m.* גִּרְמָא Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermahlen. *Aph.* befestigen.
 גִּרְמָא *h. m.* Veranlassung.
 גִּרְמָא *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גִּרְמִי mich.
 גִּרְמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen; 2. Wesen. גִּרְמָא כֵּל eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גִּרְמִיָּא sich selbst.
 גִּרְמָא *a. m.* Veranlassung.
 גִּרְמִיָּא, גִּרְמִיָּא (bBabB 89^b) *gr. m. pl.* (vgl. γρῦμα) Trödler, Altwarenhändler.
 גִּרְמִיָּא *gr. m.* (γραμματοῖον) Abschrift, Dokument.
 גִּרְמִיָּא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.
 גִּרְמִיָּא *a. f.* Knöchelchen.

גֶּרְמָנִיָּא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנִיָּא;
 2. = גֶּרְמָנִיקָא.
 גֶּרְמָנִיָּא *gr.* Deutschland (Γερμανία).
 גֶּרְמָנִי *gr. m.* 1. Germane; 2. männl.
 Personennamen (Γερμανός).
 גֶּרְמָנִיקָא *gr.* Germanicia, Stadt und
 Bezirk in Commagene (Γερμανική).
 גֶּרְמָסִין *gr. m.* (γράμμας) Skrupel (1, 137
 Gramm).
 גִּירְנָא *gr. m.* (γούρνα) Bassin, Trog.
 גִּירֹון *gr. m.* männl. Personennamen (Γέρων).
 גִּירְנָדָא *gr. m.* steinig.
 גִּירְנָטִי *gr. m.* männl. Personennamen (Γερών-
 τιος).
 גֶּרַם *h. Pi.* zerreiben, Grütze machen.
 גֶּרַם *a.* 1. *pt. pl.* גֶּרְסִין Est II 3, 8
 lernen, sich Kenntnisse aneignen;
 2. einen bestimmten Ausdruck (Les-
 art) gelernt haben (lehren); 3. s. גֶּרַם.
Pa. Aph. zermalmen, Graupen machen.
 גֶּרְסָא I (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen,
 Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).
 גֶּרְסָא II *a. m., c. s.* גֶּרְסָה Lev 2, 16
 Weizengrütze.
 גֶּרְסִי *h. m.* Grütznern.
 גֶּרְסִינָא, גֶּרְסָנָא *a. m.* Erwerb.
 גֶּרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.*
 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.*
 Abschlagszahlung leisten.
 גֶּרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.*
 גֶּרַע 2S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen
 erhalten.
 גֶּרַע *h. m.* Haarscherer.
 גֶּרְעִינָא *a. m.* Kern.
 גֶּרְעִינָה *h. f., pl.* גֶּרְעִינִין 1. dass.; 2.
 Dattelnkern.
 גֶּרְעִינֹתָא 1. גֶּרְעִינָא.
 גֶּרַךְ *h.* 1. wegscharren, wegräumen;
 2. verjagen. *Pi.* dass.
 גֶּרַךְ *a., pt. pl.* גֶּרְפִין Est II 3, 8 dass.
Itpe pt. מִתְגֶּרֶךְ Est II 3, 8 wegge-
 scharrt werden. *Itpalp.* dass.
 גֶּרַךְ *h. m.* ג' שְׁלֶרְעִי Nachtgeschirr.
 גֶּרְפָּא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

אֶרְפִּינָא *s.* גֶּרְפִּינָא.

גֶּרְצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen(?).

גֶּרְצָא *pers. m.* unreife Frucht.

גֶּרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fort-
 schleppen, rücken; 3. mitschleppen,
 angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.*
 1. geschleppt werden. *pt.* גִּנְרַר auf
 dem Boden schleifend; 2. gesägt wer-
 den. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.*
 1. sich winden; 2. demütig um Ver-
 zeihung bitten.

גֶּרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit
 reizen; 3. 1. גִּרַר. *Pa.* 1. *pf.* גִּרַר Jud
 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit
 reizen; 3. *pt.* מִגְרַר DtII 33, 20 ab-
 sägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּרַר Jer
 22, 19 geschleppt werden.

גֶּרַר (bBz 24^b Ar.) *h. m.* eine Art
 Fangschlinge.

גֶּרְרָא I *a.* ג' אֶגְבִּי beiläufig.

גֶּרְרָא II *a. m.* Nahrung, welche das
 wiederkäuende Tier heraufbringt.

גֶּרְרָא *a. m., pl. d.* גֶּרְרִיָּא 2 K 13, 15
 Pfeil.

גֶּרְרִיקִי I גֶּרְרִיקִי *gr.* Bezirk von Gerar
 (Γεραριτική).

גֶּרְשָׁא *a. m.* Weizengrütze.

גֶּרַשׁ *h., pt. pass. f.* גֶּרֹשָׁה Geschiedene.
Pi. 1. verstoßen; 2. scheiden, einen
 Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden
 werden.

גֶּרַשׁ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstoßen;
 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גֶּרַשׁ II *a.* 1. ziehen; 2. führen.

גֶּרְתִּיקֹון *gr. m.* (γερτικόν) Kreide.

גֶּשׁוּרָא *a. m.* Balken.

גֶּשְׁרָאָה (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גֶּשׁוּשׁ *h. m.* Stange zum Messen der
 Wassertiefe.

גֶּשׁוּשָׂא *a. m.* 1. einer der die Wasser-
 tiefe mißt; 2. Schatzgräber.

גֶּשִׁישׁ *h. m.* Brettergestell.

גֶּשֶׁם *h., pt. pass.* גֶּשֶׁם beregnet. *Ho.*
 mit Regen versehen sein.

נשם *h. m.* Regen. הנשמים der Winter-regen. שורה' natürlich bewässertes Feld.
נשמה, נשמה *a. m.* 1. c. s. נשמה Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

נשמן (?) *a. m.* Türangel. S. שנמן.
נשפנא (Koh 1, 7) *pers. m.* Siegelring.
נשפא *gr. m.* (γαυσάπν) haariger Stoff.
נשפא *pers. m.* 1. grobes Weizenmehl; 2. Baumwollpflanze und Stoff daraus(?).

נשר *h.* eine Brücke schlagen.

נשר *a.* dass.

נשר *h. m.* Brücke.

נשר *h. m.* Brückenwärter.

נשרא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נשרד Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

נשש *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hilpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

נשש *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

נשתא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

נשתא בת das kurze Ende des Hebers.

נשתמא *x. m.* Türschwelle.

נח *h. f.* 1. Kufe, Weinkelter (selten Ölkelter); 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

נחתא *gr. m.* (Γόθος) Gete.

נחתי *gr. m.* (Γόθος) Gete.

נחתיא *gr.* (Γοθία) Getien.

נחית *h. f., pl.* נחיתות Winzerin(?).

נחרא *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ד als Zahlzeichen = 4.

ד I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, בד Ex 16, 8, מד Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. בד Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs; 6. דלא Ex 21, 11 ohne; 7. der von. דבית יעקב Nu 23, 22 B. die vom Hause Jakobs.

ד II (= דין) *a.* דין' wo finden sie?

דא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. דא Lv 26, 27, דא דא בראם Lv 26, 44 trotzdem. דא Gen 2, 23 deshalb. דא Jer 5, 7, דא דא Est II 5, 14, דא 1. welche denn? 2. wo? דא Gen 3, 13 was da?

דא II a. Ruf der Kameltreiber.

דא *h.* *Hi.* 1. zerfließen; 2. zerfließen lassen.

דא *a.* 1. fließen; 2. sich ängstigen.

דא *a. m., ind.* דאב Lv 15, 2 samenflüssig. S. דב.

דא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דא *a. m.* dass.

דא *a.* betrüben.

דא *h.* besorgt sein.

דא *a.* dass.

דא *h.* fliegen, schweben.

דא *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דא s. דאב.

דא *a. m.* דא (viell. דא) *a. m.* eine Vogelart.

דא *gr. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דא (falsch דא) *gr. m.* (δι-τρητον) durchbrochenes Glas.

דא *gr.* (διαμειπτον) abwechselnd.

דא (VajR 19) l. דא.

דא (?) *gr. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דא (jAbz 45^b) l. דא, s. דא.

דא *gr. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דאָט (für דאָט) *a. Aph. 1. ipf. 3 f. sg.*
Gen 1, 11 sprossen lassen, her-
vorbringen; 2. *s. רָאָה*.

דאָטאָמאָן (falsch דאָטאָמאָן) *gr. tr. (δυσέμην)*
ich vermachte.

דאָטאָמאָן *gr. f. (διαθήκη)* Testament.

דאָט *s. דָּב*.

דאָט *h. m.* Bär.

דאָט (Jes 11, 7) *a. m., ind.*
2S 17, 8, *pl. דָּבִין* 2K 2, 24 dass.

דאָט *a. Pa.* auflauern.

דאָט *s. מָבֵא*.

דאָט I *h. 1.* tropfen; 2. auspichen(?).

דאָט II *h., pt. pass.* דאָט feindlich.

דאָט *a.* tropfen.

דאָט *a. m.* דאָט, *pl. c. s.* דאָט
Nu 10, 35 Feind.

דאָט (Koh 10, 1) *a. m., pl. d.* דאָט
Jes 7, 18 Fliege.

דאָטאָ *a. f., ind.* דאָט Gen 3, 15, Thr
1, 2 Feindschaft.

דאָטאָ *a. f., c. s.* דאָטאָ Mi 7, 10 dass.

דאָטאָ *h. f.* zusammengeschrumpfte
Weinbeere.

דאָט *h.* überfließen.

דאָט *h. f. 1.* Verleumdung; 2. übel
berüchtigte Frau.

דאָטאָ *s. דָּבֵא*.

דאָטאָ *s. דאָטאָ*.

דאָט *h. m. 1.* Zusammenhalten; 2. Lö-
tung; 3. Bindemittel, Klebstoff.

דאָטאָ *a. m., ind.* דאָט 1K 7, 30 Zu-
sammenfügung.

דאָט *h. m. 1.* Ausspruch, Rede; 2. דאָט
die Gottesrede (Gott).

דאָטאָ (Ez 1, 25) *a. m. 1.* Ausspruch,
Rede; 2. die Gottesrede (Gott);
3. *pl.* die zehn Gebote.

דאָטאָ *h. f., pl.* דאָטאָ Biene.

דאָטאָ *a. f.* dass.

דאָט *a., pt.* דאָט Ex 20, 24 schlachten,
opfern. *Pa. pf.* דאָט Gen 46, 1, *ipf. 1*
pl. דאָט Ex 5, 8 dass.

דאָטאָ *a. m. 1. c.* דאָט Ex 12, 27, *pl.*

דאָט Gen 46, 1 Schlachtopfer; 2.
Passahfest.

דאָטאָן (bSabb 94 a) 1. דאָטאָן,
s. דאָטאָן.

דאָטאָן Schutzengel der Perser.

דאָטאָן *h. m. pl.* Exkremente.

דאָטאָן *h. f.* Kuchen aus gepreßten
Feigen.

דאָטאָן (Jer 40, 10), דאָטאָן *a. f., c. s.*
דאָטאָן Jud 9, 11, *pl.* דאָטאָן dass.

דאָטאָן *h. f. 1.* Zusammenhaften; 2. An-
hänglichkeit.

דאָטאָן *h. m. 1.* das Allerheiligste; 2. Be-
zeichnung der Thora; 3. Ortsname.

דאָטאָן *a. m. 1.* Wort; 2. Cant 1, 11
die Gottesrede (Gott).

דאָטאָן (Jes 34, 4) 1. דאָטאָן (so MS).

דאָטאָן *a. m.* ein Kraut(?).

דאָטאָן (bBer 40^b) דאָטאָן auf Platanen
gepfropfte Feigen(?).

דאָטאָן *h. m.* hervorragendes Ende.

דאָטאָן *h., pt. pass.* דאָטאָן dürftig.

דאָטאָן *h. 1.* ankleben, anhängen; 2. zu-
sammenkleben, verbinden. *Ni.* sich
anschließen. *Pi. 1.* zusammenkleben;
2. zum Anschluß auffordern. *Hi.*
ankleben. *Hitp.* sich verbinden.

דאָטאָן *a., ipf. 3 m. sg.* דאָטאָן Gen 2, 24,
Dt 13, 18 anhängen, ankleben. *Pa.*

zusammenkleben, sämig machen (von
Gemüse). *Aph. 1. pf.* דאָטאָן Gen
31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke
schmieden. *Itpe. pf. 2 pl.* דאָטאָן

Dt 4, 4 sich anschließen. *Itpa.* dass.

דאָטאָן *h. m. 1.* Bindemittel, Leim; 2. Zu-
sammenhang, Halt; 3. Folge.

דאָטאָן (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.

דאָטאָן *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.*
1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen
Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.

דאָטאָן *a., pf. 3 f. sg.* דאָטאָן Gen 16, 3,
ipf. 3 m. sg. c. s. דאָטאָן Am 9, 2

1. leiten, führen, fortführen; 2. neh-
men, holen. *Pa. pf.* דאָטאָן Gen 31, 18,

ipf. 3 *m. pl. c. s.* יִדְּבֹרֶנּוּנָן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itp.* *pf.* 3 *f. sg.* אֲדַבֵּרֵת Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבָר 2 K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schleppen. *Itpa. pt. pl.* מִדְּבָרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz, Schweiß etc.

דָּבָר *h. m.* Seuche.

דָּבָר *h. m.* הָדָר die Gottesrede (Gott).

דָּבָר *h. m.* Führer.

דִּבְרָא *h. m.* דִּבְרָא (2 K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דִּבְרֵיהֶן Jud 5, 20 Leitung.

דִּבְרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת *h. f.* Ausspruch. דִּבְרָה die zehn Gebote.

דְּבִרְוֹנָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דְּבִרְוֹתָא *a. f.* dass.

דְּבִרְוִיתָא *a. f.* Führenin.

דְּבִרְוִיתָא *a. f., pl. d.* דְּבִרְוִיתָא Dt 1, 44 (falsch דְּבִרְוִיתָא Jud 14, 8) Biene.

דִּבְרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.

דִּבְרָנָא *a. m.* dass.

דִּבְרָתָא I *a. f.* 1. Nu 31, 11 Beute; 2. c. דִּבְרַת Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.

דִּבְרָתָא II *a. f.* Pest.

דְּבִשׁ *h. m.* Bienenhonig, auch דְּבִשׁ דַּתְּלִיחִים Dattelhonig.

דְּבִשׁ דְּפִיגִינָא Feigenhonig.

דִּבְשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.

דְּבִשָּׁא (Jud 14, 8), דְּבִשָּׁא *a. m., ind.* דְּבִשָּׁא Gen 43, 10 Honig.

דְּבִשָּׁן *h. m.* 1. Honig; 2. Honigkuchen.

דְּבִשָּׁנִיתָא *a. f.* honigartig.

דְּבִשָּׁקָא s. דְּבִשָּׁקָא.

דְּבִשָּׁתָא Ortsname.

בֵּי דְּגִים *h. m.* שִׁמְן דְּגִים Tran. שִׁמְן דְּגִים Fischbehälter.

דְּגָה *h. f.* Fische.

דְּגוּלִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.

דְּגוּל *h. m.* List.

דְּגוּן *h. m.* Aufhäufen.

דְּגוּנָא (?) *a. m.* Getreide.

רוּזְנָר s. דוּגֹר.

דְּגוּרָא *a. m., pl.* דְּגוּרִין Ex 8, 10 Haufe.

דִּינְטָסִים (Est II 2, 8, MS דִּינְטָמִי עִם) 1. דִּינְטָסִים.

דְּגִירָה *h. f.* Brüten.

דָּגִל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein.

Hi. eine Flagge hissen.

דָּגִל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* dass.

דָּגִל *a. Pa.* lügen, betrügen.

דָּגִל *h. m.* Fähnlein, Trupp.

דְּגָלָא *a.* Panierstange.

דְּגָלָא *a. m.* Lügner.

דְּגָלוּתָא *a. f.* Falschheit.

דָּגְלוּם I *h. gr. m.* (δυσλγής) heftige Schmerzen habend.

דְּגָלָת (Gen 2, 14) Tigris.

דְּוִנְמָא *gr. m.* (δείγμα) 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.

דְּוִנְמָטִירִין I *h. gr. m.* (δευκατηριον) Bild.

דְּוִנְמָאוֹת (Midr Teh 118, 12) I *h.* דְּוִנְמָאוֹת, s. דְּוִנְמָא.

דְּגֵן *h. m.* Getreide.

דָּגֵן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.

דְּגָנָא *a. m.* Getreide.

דִּיגוֹן *gr. m.* 1. (δίφωτος) doppelt, zweimal; 2. (δίφωτον) mit zwei Winkeln.

דִּיגוּסִים I *h.* דִּיגוּסִים.

דָּגֵר *a., pt. pass.* דָּגֵר Ex 16, 14 (MS דָּגֵר) 1. aufhäufen; 2. brüten(?);

3. springen(?). *Itp.* *pf.* 3 *m. pl.* אֲדִגְרוּ Thr 1, 20 sich krümmen.

דָּגֵשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen, betonen.

דָּד *h. m.* 1. weibliche Brust; 2. Brustdrüse, Zitze; 3. Hahn (an Geschirren); 4. die konvexe Seite der Milz.

דָּדָא *a. m., pl.* דָּדִין Jes 32, 12 (MS דָּדִין) *d.* דָּדִיא Cant 8, 1 dass.

דָּדָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.

דָּדָא *a. m., pl.* דָּדִין, דָּדִין Fliege.

דָּדָה *h. Pi.* führen. *Hitpa.* sich bewegen.

דְּוִינִי I *h.* דְּוִינִי, s. דְּוִינִי.

דִּירְכִּי *gr. f., pl.* דִּירְכָּאוֹת (διαδοχαί) sich ablösende Wache.

דִּירְמוֹס *gr. m.* (δίρμος) doppelt.

דִּרְנִים *h. m. pl.* arabischer Nomadenstamm.

דִּרְנִין, דִּרְנִין (jRhS 58^a) *gr. m.* (δάσιν) 1. Kienfackel; 2. Kiefer (*Pinus Halepensis*).

דָּה *s.* דָּה.

דָּהָה *a. Aph.* matt werden.

דָּהָה *h. Hi.* rot werden lassen(?).

דָּהָה (Gen 2, 12) *a. m., ind.* דָּהָה Ex 25, 24 Gold.

דָּהָה (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Goldwert.

דָּהָה männl. Personennamen.

דָּהָה *h. m.* Goldarbeiter.

דָּהָה *a. m.* dass.

דָּהָה Ortsname.

דָּהָה *h.* matt, dünn sein.

דָּהָה (jAbZ 41^b) 1. דָּהָה *gr. m.* (οὐρη-pón) Nachtgeschirr.

דָּהָה *a. m., ind.* דָּהָה Jes 55, 2 (Soc 59 דָּהָה = דָּהָה) fett.

דָּהָה *a. f.* dass.

דָּהָה *s.* דָּהָה.

דָּהָה *a.* fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* דָּהָה Jes 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3

f. sg. דָּהָה Jes 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.*

דָּהָה Jes 34, 7 fett werden.

דָּהָה *a. m.* Fettigkeit.

דָּהָה *a. m., f. d.* דָּהָה Ez 32, 6 fett.

דָּהָה *a. f.* fett.

דָּהָה *a. f.* Dünger.

דָּהָה (?) *a.* als fett ansehen.

דָּהָה *s.* דָּהָה.

דָּהָה *s.* דָּהָה.

דָּהָה *a. m.* Tragstange.

דָּהָה I (= דָּהָה) *a.* 1. dieser. דָּהָה — die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.

דָּהָה II *gr. tr.* (δύο) zwei.

דָּהָה I *a., imp. pl.* דָּהָה Jer 48, 17 traurig

sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.

דָּהָה II *a.* ausschauen.

דָּהָה *a.* 1. fließen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* דָּהָה Lv 15, 25 Blut-, Samenfluß haben.

דָּהָה *h. m.* Bär.

דָּהָה I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., *s.* דָּהָה.

דָּהָה II *a. m., c. s.* דָּהָה Lv 15, 3 Blut-, Samenfluß.

דָּהָה (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluß behaftet.

דָּהָה *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.

דָּהָה *a. m.* Tiegel.

דָּהָה *h. f. pl.* dass.

דָּהָה *h. f.* Fischerbarke.

דָּהָה *s.* דָּהָה.

דָּהָה *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* דָּהָה Freundschaft, Liebe.

דָּהָה *a. m.* Vatersbruder.

דָּהָה (Mi 3, 3) *a. m., pl.* דָּהָה, *c.* דָּהָה Ex 16, 3, דָּהָה Kessel.

דָּהָה *a. m.* Aufregung.

דָּהָה männl. Personennamen.

דָּהָה *h.* traurig sein. *pt. pass.* דָּהָה traurig. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.

דָּהָה *h. f.* menstruierende.

דָּהָה (jAbz 40^d, jSabb 14^d דָּהָה) 1. דָּהָה, *s.* דָּהָה.

דָּהָה *h. m.* Kummer.

דָּהָה (LvJI 15, 3, MS דָּהָה) 1. דָּהָה, *s.* דָּהָה.

דָּהָה (דָּהָה) *h. m.* Kummer.

דָּהָה (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.* dass.

דָּהָה *h.* *Ni. pf.* דָּהָה abgspült, gewaschen werden. *Hi. pf.* דָּהָה abspülen, waschen. *Ho. pf.* דָּהָה abgspült werden.

דָּהָה *a. Aph.* abspülen.

דָּהָה *h. m.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

דָּהָה *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דו"א *a. m., c. s.* דו"א Gen 35, 18
Kummer, Betrübnis.
דו"א *a. m., ind.* דו"א 1K 20, 43, *pl.* דו"א
Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.
דו"א *a. m.* 1. Knaul. דו"א ידו"א sein
eigenes Werk; 2. Eimer.
דו"א *h.* stoßen, zerstoßen. *Ni. Pu.* zer-
stoßen werden.
דו"א *a., pt.* דו"א Nu 11, 8 stoßen, zer-
stoßen. *Pa.* dass.
דו"א *a. f.* Mörser.
דו"א *s.* דו"א.
דו"א *s.* דו"א.
דו"א *a. Aph.* דו"א spulen, (Garn) win-
den (?). *Itpe.* דו"א geschöpft werden.
דו"א *a. m., ind.* דו"א Jes 40, 15 (Soc
59 דו"א), *pl.* דו"א Est II 1, 3 (MS דו"א)
1. Schöpfmeier; 2. künstliche Be-
wässerung.
דו"א *a. m.* דו"א (Garn?).
דו"א *a., pt.* דו"א verdächtig sein.
דו"א (?) männl. Personenname.
דו"א *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. ver-
rufenes Weib; 3. Todesengel.
דו"א *a. f.* üble Nachrede.
דו"א (bBabB 90^b) 1. דו"א.
דו"א I *h. m.* Wachs.
דו"א II (?) weibl. Personenname (s. דו"א).
דו"א *gr.* männl. Personenname (Δοσί-
θεος).
דו"א *h. m.* Makel, Schimpf.
דו"א *a. m., s.* דו"א.
דו"א I *h. m.* Makel.
דו"א II *h. m., pl.* דו"א 1. Seite. דו"א
דו"א durch Operation der Bauchwand
geboren; 2. Rippe; 3. Wand; 4. l. דו"א.
דו"א *h. m.* Stein, welcher den Ver-
schlußstein des Felsengrabes festhält.
דו"א *a. m.* dass.
דו"א I *a., pt.* דו"א Hb 1, 15, *imp. pl.*
דו"א Jes 66, 10 frohlocken.
דו"א II *a.* hineinstecken.
דו"א *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. ge-
nau, sorgfältig tun; 3. genau nehmen;

4. beweisen. דו"א דו"א es beweist
nicht für jenen. *Pa.* דו"א 1. fein-
machen, zerkleinern; 2. genau, sorg-
fältig verfahren; 3. genau nehmen.
Aph. pf. דו"א, דו"א, 3 *f. sg.* דו"א
Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* דו"א
Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren;
2. schauen. *S.* דו"א, דו"א.
דו"א *h. m.* Hornhauttrübung im Auge.
דו"א *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.*
1. genau; 2. gerade, nur. — דו"א
לא nur (für diesen Fall gilt
dies), aber (für jenen) nicht. דו"א
דו"א (דו"א) דו"א die erste (letzte)
Regel (von zweien, aus welchen für
einen besonderen Fall Schlüsse zu
ziehen) ist genau zu nehmen.
דו"א *s.* דו"א.
דו"א *a. m.* Schluß aus Pressung des
Wortlautes einer Mischna.
דו"א Ortsname.
דו"א *a. m.* sorgfältig.
דו"א *h.* wohnen. *Pl.* דו"א 1. wohnen lassen;
2. durch die auf dem Feld über-
nachtende Herde düngen. *Hi.* wohnen
lassen. *Hitp.* gedüngt werden.
דו"א I *a., pf.* 1 *sg.* דו"א Gen 32, 4, *ipf.*
3 *m. sg.* דו"א Lv 25, 35 wohnen, be-
wohnen. *Pa.* דו"א 1. aufstellen; 2. durch
die auf dem Felde übernachtende
Herde düngen; 3. דו"א Ps 129, 3 1.
דו"א *s.* דו"א.
דו"א II *a. Pa.* דו"א 1. herumziehen, hau-
sieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt
werden.
דו"א *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. aus-
gestopfter Sack, Balg.
דו"א *h. m., pl.* דו"א Geschlecht, Gene-
ration, Zeitalter. דו"א für immer.
דו"א *h. m.* eine Eidechsenart.
דו"א *pers. m.* דו"א דו"א
(höherer) Gerichtshof.
דו"א *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung,
Ortschaft; 3. Perle (jSanh 28^a דו"א

נאות 1. בְּנֵאוֹת (דור); 4. Eingeweide-wurm(?); 5. Last, Bürde(?); 6. בֵּית הַדָּרָא (?) Ortsname.

הַדָּרָא s. דָּרָא.

דָּוֶשׁ *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דָּוֶשׁ *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* דָּשׁוּהִי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְדָּשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִדְרְשׁוּ Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִדְרְשׁוּ), *inf.* אֲתִדְּשָׁא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דָּוֶשָׁא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דָּוֶשׁ männl. Personennamen.

דָּוֶשֶׁן *h. m.* fettes Land.

דֹּת *h. f.*, *pl.* דֹּתִיּוֹת gemauerte Zisterne. דָּוֶתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דֹּתָא, Or 1302 דֹּתָא) *a. f.* menstruierendes Weib.

דָּחָא *a.*, *pf.* 3 *m. sg. c. s.* דִּתְחִי Nu 35, 20 1. stoßen; 2. aufheben, hintersetzen. *Aph.* wegstoßen. *Itpe.* weggestoßen werden.

דָּחַר *a. Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תִּדְרְחוּ *inf.* מִדְּרָא Dt 15, 14 spenden.

דָּחָה *h.* 1. wegstoßen, verstoßen. *pt. pass.* דָּחִי eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stoßen lassen. *Hi.* 1. wegstoßen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

דָּחוּתָא *a. m.* Hochmut, Stolz.

דָּחִי *h. m.* Zurückweisung.

דָּחוּכָא, דָּחוּכָא *a. m.* Scherz, Heiterkeit.

דָּחוּלָא, דָּחוּלָא *a. m.*, *ind.* דָּחוּל Dt 28, 66, דָּחוּל Dt 20, 8 furchtsam.

דָּחֻנוֹת *h. f. pl.* Tischplatten.

דָּחוּק *h. m.* Gedränge, Haufen.

דָּחוּשׁ (Ez 27, 17) 1. רִיחוּשׁ, s. רִחוּשׁא. דָּחִיָּתָא *f.* דָּחִיָּתָא EchR Peth 1. דָּחִיָּתָא (so Ausg. Pes.), *pl. m.* דָּחִיָּין VajR 33 1. תָּרִי, s. תָּרִי.

דָּחִיָּה *h. f.* 1. Stoßen; 2. Beseitigung, Widerlegung (von Argumenten).

דָּחִילָא (Dt 7, 21) *a. m.* 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

דָּחִילוֹתָא *a. f.*, *ind.* דָּחִילוֹ Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דָּחִילוֹן Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 דָּחִילוֹן) furchtbares Tier.

דָּחִילָתָא *a. f.*, *ind.* דָּחִילָא Jon 1, 10 (MS דָּחִילָא) Furcht, Ehrerbietung.

דָּחִינָא s. דָּחִינָא.

דָּחִיפָא *h. f.* Niederstoßen.

דָּחִיקָא *a. m.*, *ind.* דָּחִיק 1K 8, 64 eng. דָּחִקָא *a.* 1. lachen; 2. spotten, verlachen. *Pa.* dass.

דָּחִקָא *a. m.* Spott.

דָּחִלָא *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* דָּחִילָת Gen 18, 15, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְחֵל Jer 10, 7 fürchten. *Pa.* Furcht einflößen.

דָּחִילוֹתָא *a. m.* Vogelscheuche.

דָּחִלוֹנִיָּא (jMaasSch 56^b) 1. דָּחִלוֹנִיָּא, s. דָּחִלוֹנִיָּא.

דָּחִלָתָא, דָּחִלָתָא *a. f.* 1. *d.* דָּחִלָתָא Ex 15, 16 B. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. *ind.* דָּחִלָא Dt 32, 18, *pl.* דָּחִלָן Ex 20, 19 Gottheit.

דָּחִן *h. m.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

דָּחִנָא (דָּחִינָא) *a. m.* dass.

דָּחַם *h.* drücken, drängen. *Pi.* dass.

דָּחַם (Thr 2, 2, MS דָּרַם) *a.* dass. *Pa.* dass.

דָּחַסָה *h. f.* Druck, Quetschung.

דָּחַף *h.* stoßen, treiben. *pt. pass.* דָּחִיף eilig. *Ni.* sich beeilen.

דָּחַף *a.*, *pt. pass. pl.* דָּחִיפִין Est II 8, 13 treiben. *Itpe.* sich beeilen.

דָּחַק *h.* drängen.

דָּחַק *h. m.* Bedrängnis.

דָּחַק *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* דָּחַקָתָא Nu 22, 25 1. drängen, zwängen; 2. inständig

bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf. 3 f. sg.*
 אֶדְחִיקָהּ Nu 22, 25 gedrückt werden.
 דָּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
 דָּחָקָא *a. m., pl. c. s.* דְּחָקִיהוֹן Jud 2, 18
 Bedränger.

דָּחָקָא (Ex 3, 9, MS דְּחָקָא), דָּחָקָא *a. m., ind.* דָּחֹק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis, Not.

דְּחָקִיהוֹן *a. f.* Bedrängnis.

דָּחַשׁ *s.* דָּחַשׁ.

דִּיטְנָמָא *gr. f.* (διδταγμα) Edikt.

דִּיטְנָסִים *gr. m.* (διδταεις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. daß, weil; 3. Einführung eines Genetivs.
 מִכְּדִי da ja.

דִּי II (= דָּאִי) *a.* denn wenn. לֹא דִי לֹא nur. דִּי לֹא אֵין sonst. דִּי לֹא בִּין בְּרִיעֵבֶר לֹא wenn er es getan hat, ja (ist die Handlung gültig), im voraus aber (vor der Tat), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּי עֵבֶר גַּמִּי לֹא auch wenn er es getan hat, ist es ungültig.

דִּי III (= דִּיהִיא) *a.* daß sie.

דִּי (= דִּין) *a.* דִּי דִּי, דִּי דִּי, דִּי דִּי wo? (vgl. hebr. אֵי זֶה).

דִּי *h., c.* דִּי genug; דִּי ich habe genug;
 דִּי דִּי לֹא מִן הַדִּין לְהוֹיֹת בְּגִדוֹן das durch ein Schlußverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluß zugrunde Liegende hinaus gesteigert werden;
 דִּי würdig; דִּי soviel als, gemäß;
 לִי דִּי um zu; דִּי דִּי damit, so daß;
 דִּי עד דִּי bis.

דִּיא *lat. tr. m.* (dies) Tag.

דִּיאון (= דִּי יֵהוֹן) daß sie seien.

דִּיאָטְנָמָא *s.* דִּיאָטְנָמָא.

דִּיאָטְרִטָא *s.* דִּיאָטְרִטָא.

דִּיבָא *a. m.* Weißfluß.

דִּיבָא (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.

דִּיבּוֹנָא *a. m.* Schmerz.

דִּיד *a., c. s.* = Possessivpron. דִּידִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.), דִּידִי Est II 1, 4 mein, דִּידִךְ dein.

דִּיה *h. f.* Geier.

דִּיה (?) *a.* Aph. אֶרִיָּה schwach machen.

דִּיהָ *a. m.* matt, blaß.

דִּיהָ *h. m.* dass.

דִּיהִי (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּי הִיא) von dieser.

דִּי *h. f., pl.* דִּיֹּת Tinte.

דִּי *gr. tr. m.* (δύο) zwei.

דִּי *h. m.* Schwäche, Kummer.

דִּינָא *a. m.* dass.

דִּינָבִיט *gr. m.* (διαβήτης) Heber.

דִּינָגִי *gr. f.* (δινυρία) Zweigespann.

דִּינָטְמָא *gr. f.* (διδταγμα) Anordnung.

דִּינָטִי *gr. f.* (δίατα), *pl.* דִּינָטֹות 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.

דִּינָטְרִטוֹן *gr. m.* (διδτρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.

דִּינָטְרִין 1. דִּינָטְרִין *gr. m.* (διαντρον) Doppelhöhle.

דִּינָד *gr. m.* (διδυμος) Doppelpfeiler (an den Ecken).

דִּינָדִין (jSchebi 37^b Ausg. Krot.) 1. דִּינָדִין (?)

דִּינָן (?) *gr. m.* (ζημία) Strafe.

דִּינָמָסִית *gr. f.* (δημόσιον) 1. öffentliches Bad; 2. Ortsname (Emmaus).

דִּינָמִין 1. דִּינָמִין *gr. m.* (ροδόμυρον) Rosenöl.

דִּינָן *s.* דִּינָן.

דִּינָנָא *a. m.* Streit.

דִּינָסְטֵר *gr. m.* (ισάτριον) Querholz (am Webstuhl).

דִּינָסְטֵרָא *gr. m.* (viell. δίστομος) zweischneidig.

דִּינָסְפֵרָא *gr.* Lydda (Διδόσπολις).

דִּינָסְקֹס *gr. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.

דִּינָסְמִין (דִּינָסְמִין) *gr. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דִּינָפִלִי *gr. m.* (διπλοι) Duumvirn.

דִּינָפִלֹוסְטוֹן *gr. m.* (διπλόστων) doppelter Säulengang.

דִּינָפִרִית *s.* דִּינָפִרִית.

דִּינָפִרִינָא *gr. m.* (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.

דִּינָקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Her-

leitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.

דיוקנא *gr. m.* (εἰκων), *pl.* דיוקנאות Bild, Ebenbild.

דיור *h. m.* Wohnung, Herberge.

דיור *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.

דיורא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.

דיורא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דינקא (jSanh 26^b) 1. דינקא, *s.* דינקא.

דינתא 1. דיונתא.

דיונתא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.

דיונתא *s.* דיונתא.

דיונתא *pers. f.* Familie.

דיוח 1. דיוח, *s.* דיוח.

דיוחא *gr. f.* (δίαυρα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.

דיטאנא (Est II 8, 13) *gr. f.* (δικτάνα) Befehl, Edikt.

דיטאנא *s.* דיטאנא.

דייך (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דייך) jener.

דיקא *a. m.* Stachel (?).

דיקה *h. f.* Zerstoßen.

דיקא (NuJII 32, 16) 1. דיקא, *s.* דיקא.

דיקא (= די) *a., c. s.* Umschreibung des Possessivpron. דיקא Nu 3, 13, דיקא

mein, dein. דיקא Ex 13, 8 wegen.

דיקא Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit.

דיקא Gen 4, 15 daß nicht.

דיקא *a.* 1. (= דיקא לא) denn, wenn nicht; 2. (= דיקא אין לא) dies, wenn nicht; 3. (= דיקא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.

דיקא *a. m.* 1. Aufwärter, Diener; 2. Beamter.

דיקא (jPes 32^c) 1. דיקא.

דיקא *h. f.* üble Nachrede.

דין (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דין — דין dieser — jener. דין hier. דין Dt

29, 21, Jud 18, 3 so. דין, דין deshalb. דין Lv 10, 17 was denn?

דין Jes 66, 1, דין, דין welcher?

דין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlußfolgerung ziehen (*a minori ad majus*).

דין 1. gerichtet, bestraft werden;

2. gefolgt werden; 3. beurteilt werden.

דין. Pi. rechten, streiten, disputieren.

דין *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דין Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* דין Dt 32, 36, 1 *sg.* דין

Gen 18, 21, *inf.* דין Ex 18, 13 1. rich-

ten, bestrafen; 2. Recht verschaffen;

3. sein Recht verfechten, Prozeß

führen; 4. Zeugen verhören; 5. fol-

gern. דין דין folgere daraus in

allen Stücken; דין דין בארץ

folgere daraus u. laß es (im übrigen)

an seinem Platze. Pa. דין streiten.

דין. *ipf.* 3 *m. sg.* דין Ex 30, 32, *inf.*

דין Jes 33, 14 gerichtet, bestraft

werden. דין 1. dass.; 2. pro-

zessieren.

דין *h. m.* 1. Gericht, Prozeß, Rechts-

sache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil;

4. Schlußfolgerung. אין ענין מן הדין

Kriminalstrafen werden nicht auf

Grund eines Schlußverfahrens ange-

nommen. דין הדין die Verhandlung

kann wieder beginnen. דין מן הדין

das Resultat einer Folgerung. דין הדין

dasselbe gilt. דין בית Gerichtshof,

Gelehrtenkolleg. דין הדין göttl.

Eigenschaft der (strengen) Gerechtig-

keit. דין בעל 1. Kläger; 2. Gegner.

דין *h. m.* Richter.

דין (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Pro-

zeß; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechts-

sache; 4. Strafe.

דין (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דין weibl. Personennamen.

דין männl. Personennamen.

דין (דין?) *a. m.* Grütze.

דיוס (Est II 3, 1) *lat.* männl. Personenname (*Divus?*).

דיוסם (Est II 3, 1) viell. Entstellung von Jesus.

דיעבר (= דא עבר) *s.* די II.

דיעה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand; 4. Bewußtsein.

דיעתא (Gen 3, 19, MS ויעתא) Schweiß.

דיצא *a. m., ind.* דיי Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דיצא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דיצה *h. f.* 1. Freude; 2. Schild.

דיצותא *a. f.* Freude, Entzücken.

דיצתא *a. f.* Stechen im Auge.

דיצתא *a. f.* Gazellenart.

דיקא *pt. f. v. a.* דוק דיקא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דיקא *pt. pass. f. v. a.* דוק דיקא die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דיקניתי *gr. m.* (δακνισιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דיקניתינן *gr. m.* (δακνισιον) hyazinthfarben.

דיר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דיר *h. m., pl.* דירות, דירים 1. Hürde, Stall; 2. Schuppen; 3. = יר Kranz.

דיר *h. m.* Wohnung.

דיר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דירא (Ex 15, 13) *a. m., ind.* דיר Jes 31, 4, *pl.* דירן, דירן, *c.* דירות Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דירא *a. m., ind.* דיר Ex 25, 11 (MS ויר) Kranzleiste.

דירא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דירא *a. m.* 1. *ind.* דיר Dt 23, 8 Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דירא *a. m., c.* דירי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דיריהן Jes 32, 19 Bewohner.

דירה *h. f.* 1. Wohnung. בית דירה

Wohnhaus; 2. Kornwurm; 3. 1. דורה, *s.* דורא.

דירתא *a. f.* Proselytin.

דיש *h. m.* 1. Dreschen, Treten; 2. Drusch.

דישא *a. m., c. s.* דישיה Dt 25, 4 dass.

דישא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דיש Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.

דישא *a. m.* Drescher.

דישה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.

דית I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.

דית II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.

דיתא (Lv 11, 14), דיתא *a. f.* Geier.

דיתוכוס 1. דיתוכוס *gr. m.* (διδόχος?) Nachfolger, *s.* auch דידכי.

דיתיקא, דיתיקי *gr. f.* (διαθήκη) 1. Testament; 2. Disposition.

דיתן (= דישן) Volksname.

דוק *gr. m., s.* דוקם.

דך *h. m.* zerknirscht, elend.

דכא *h. Pi.* zermalmen, vernichten.

דכא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תדכי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben.

Pa. ipf. 3 *m. sg. c. s.* ידכייה Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären; 3. Reinheitsgesetze ausüben.

Aph. erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אנכו Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgetan werden.

דיכאות (MidrTill 48, 4) 1. דיכאות, *s.* ביב (?).

דיכדוק *h. m.* Zerknirschung.

דיכון *x. m.* ein Untersatz (für Kochtöpfe).

דיכון (jSchebi 35^d) 1. דיכון (so Ven.). רכונא 1. רכונא.

דיכורא (Gen 17, 14), דיכורא *a. m.* männliches Wesen.

דיכורותא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei. *S.* דיכורותא.

דיכותא *a. f., c. s.* דיכותא Lv 12, 5 Reinheit.

דְּבִיָּא (Ex 25, 39), דְּבִיָּא (Lv 10, 10) *a. m.*, *ind.* דְּבִי Ex 25, 11, *f. d.* דְּבִיָּתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.

דְּבִיָּא *a. m.*, *pl.* דְּבִיָּין Lv 16, 12 fein zermahlen.

דְּבִין (TosKelBab V 8) 1. דְּבִין.

דְּבִירָא *a. m.* eingedenk. דְּבִירָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּבִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּבִירָת 1. דְּבִירָת (Gramm. S. 284) Thr 1, 9.

דְּבִירָתָא *a. f.* Totenbeschwörung.

דְּבִדָּךְ *h.* zermalmen. *Palp.* דְּבִדָּךְ dass.

דְּבִדָּךְ *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.

דְּבִקְמָא, דְּבִקְמָא *gr. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.

דְּבִן *h.* 1. דְּבִן.

דְּבִן *a.* 1. דְּבִן.

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung der Priester auf der Tribüne; 3. *s.* דְּבִין.

דְּבִין *x. m.*, *c.* דְּבִין Ez 42, 12 dass.

דְּבִים *h.* 1. zerstoßen; 2. schwächen.

דְּבִים, דְּבִים, דְּבִים *gr. m.* (δοῦξ, δοῦκας), *pl.* דְּבִים Cant 6, 8 (MS דְּבִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.

דְּבִים *gr. m.* (δόκος) Balken.

דְּבִים *gr. m.* (δοχος) Behälter.

דְּבִים, דְּבִים *gr. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.

דְּבִים, דְּבִים 1. דְּבִים, דְּבִים *gr. m.* (δίοχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).

דְּבִים, דְּבִים *gr. m.* (vgl. ταξωτήης?) Amtsdienner.

דְּבִים, דְּבִים *gr. f.* Würde eines Dux.

דְּבִים *s.* דְּבִים.

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *a.*, *inf.* מְדָבֵר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מֵאן דְּבִין wer erwähnte dies? דְּבִין was hat es in diesem Zusammenhang zu tun?

Aph. pf. אֲדָבֵר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* מְדָבֵר Gen 40, 14, *pt.* מְדָבֵר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itp.* *pf.* אֲדָבֵר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.

דְּבִירָא *a. m.* 1. *ind.* דְּבִירָא Gen 1, 27, *pl.* דְּבִירָין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דְּבִירָא Nu 28, 13 Wider; 3. Sproß. דְּבִירָא Ortsname.

דְּבִירָא (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.

דְּבִירָא *h. m.* bockartig, unzüchtig.

דְּבִירָא *a. f.*, *ind.* דְּבִירָא 1K 14, 28 Ort. דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *h. m.* arm, dürftig.

דְּבִין *a.* 1. welcher nicht, daß nicht; 2. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne; 3. = דְּבִין (דְּבִין).

דְּבִין *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* דְּבִין Ex 2, 16 schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itp.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.

דְּבִין *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.

דְּבִין *a. m.*, *ind.* דְּבִין Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין 1. דְּבִין.

דְּבִין *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.

דְּבִין *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.

דְּבִין männl. Personennamen.

דְּבִין *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. gestielte Geschwulst.

דְּבִין I *h.* schwächen, verringern. *Pass.* schwach, dürftig werden.

דְּבִין II *h.* locker machen. *Pass.* 1. lose herabhängen; 2. locker werden, abgelöst sein.

דְּבִין I *a.* arm werden, zugrunde gehen.

דלדל II a. Pass. gelöst werden.

דלדלות h. f. Dürftigkeit.

דלה h. 1. schöpfen; 2. herausziehen.

Hi. 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen. Ho. hinaufgezogen werden.

דלווא s. דולא.

דלוב s. דלבא.

דלוג h. m. Hüpfen.

דלוחא a. m. Furcht.

דלוחיא a. m. dass.

דלועין h. f. pl. Kürbisse, s. דלעת.

דלות h. f. Armut, Dürftigkeit.

דלוחא a. f. Bewässerung.

דלה a. 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. Aph. verwirren, beunruhigen.

דילטור gr. m. (δηλῶτωρ) Angeber, Spion.

דילטוריא, דילטוריא gr. f. (δηλατορία) Angeberei.

דלי h. m., pl. דליות Schöpfmeier.

דלי Ortsname.

דלי h. m. Wassermann, Sternbild im Tierkreis.

דליה h. f. Schöpfen.

דליל h. m. dünner Faden.

דלילא a. m. dünn, spärlich.

דליקה h. f. Brand.

דלקתא a. f. 1. Ex 22, 5 dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname (bibl. Tabera).

דלית h. f., pl. דליות 1. Zweig; 2. auf Bäume emporlaufende Weinranke.

דלכן, דלכן a. (= דל לא כן) denn, wenn es nicht so wäre.

דלל h. Hi. דלדל dünn, spärlich machen (lichten, durch Ausreißen eines Teils eng stehender Gewächse). Pu. pt. dürrftig, undicht. Palp. s. דלדל.

דל a. spärlich, arm sein. imp. דל ziehe ab. Ipe. sich arm zeigen. S. דלדל.

דלם l. דלם.

דלקא a. 1. Gen 50, 15 vielleicht. ודלקא

aber vielleicht (gilt eher folgendes).

דלקא — אז אמרין — sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht; 3. es sei denn.

דלקא gr. f. (δράμα) Ereignis, Geschichte.

דילמא (?) (jKil 32^d) ein Gewand.

דלמטיקא gr. m. (δολματική) langes Gewand.

דילניה (jBabMez 8^c) n. Krauß: dilinea, doppelreihiger Halsschmuck (?).

דלם, דלום gr. m. (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.

דלסוקום gr. m. (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.

דלעת h. f., pl. דלועין Kürbis (Cucurbita Pepo).

דלף h. tropfen.

דלף a. dass.

דלף h. m. das Tropfen der undichten Decke im Hause.

דלפא a. m. dass.

דלפה h. f. דלית Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).

דלפנא a. m. triefäugig.

דלפין, דלפין (דלפן) gr. m. (δελφίς) Delphin.

דלפני, דולפני (דלופני) gr. f. (δελφική), pl. דלפניות dreibeiniger Tisch.

דלפק α. m. Verschnittener.

דולפקס l. לובדקס.

דלק h. 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). Ni. verbrannt werden. Hi. anzünden.

דלק a., pt. f. sg. דלקא 2S 22, 9, pl. דלקן Est II 8, 15 brennen. Aph. 1. pf. אדלק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). Ipe. pf. 3 f. pl. אדלקא Jer 51, 30 verbrannt werden.

דלק h. m. Brennmaterial.

דלקטור l. דלקטור gr. m. (δληγῶτωρ) Delegierter.

דִּלְקָתָא *h. f.* Fieber.

דִּלְרִיא *gr. f.* (διάρροια) Diarrhöe.

דִּלְתָא *h. f., pl.* דִּלְתִּין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.

דִּלְתָא *h. f., pl.* דִּלְתוֹת Türflügel, Tür.
du. דִּלְתִּים Doppelflügel.

דִּלְתָא *a. f.* dass.

דִּלְתוֹתָא (Prov 19, 14) 1. נִרְתוֹתָא.

דִּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דִּמִּים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Menstruation; 3. Leben.

דִּמָּא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דִּם Dt 19, 13
1. Blut; 2. Ex 22, 2 vergossenes Blut, Blutschuld; 3. Leben; 4. Blutsverwandter; 5. Kongestion.

דִּמָּא *a. 1. pt. sg.* דִּמְיָה Gen 5, 3 B., 1. דִּמְיָ, *pl. m.* דִּמֵּן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הָא לָא דִּמְיָא אֵלָא לָהּ dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemmas). הֵיכִי דִּמְיָ wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דִּמְיָ הָתָם — הֵכָא — sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דִּמְם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* דִּמְמוֹן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מִדְּמִי Jes 45, 9 denken, glauben. *Ite. Itpa.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.

דִּמָּא männl. Personennamen.

דִּמְיָ *s. דִּמְיָ.*

דִּמְאִין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).

דִּמְדוּמִין *h. m. pl.* דִּמְדוּמִין 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.

דִּמְדִּים *h., pt. pass.* betäubt, bewusstlos.

דִּמְדִּים *a., pt. pass.* dass.

דִּמְדִּמְנִיתָא *h. f.* zusammengeschrumpfte, rosinenartige Weinbeere.

דִּמְמָא männl. Personennamen.

דִּמְמָא *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen;

2. einen Analogieschluß machen;
3. eine Meinung haben. *Pu.* כְּמִדְּמָא אֲנִי es scheint mir.

דִּמְמָרְיָא Ortsname.

דִּמְיָא *a. m.* Bild.

דִּמְוָא *a. m., ind.* דִּמְוָא Cant 5, 2 Schlaf.

דִּמְוָא *a. m., ind.* דִּמְוָא 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.

מוֹדֵלָא 1. דִּמְוָא.

דִּמְוָא *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.

דִּמְוָתָא *h. f., pl.* דִּמְוִיּוֹת Bild, Abbild, Ebenbild.

דִּמְוָתָא *a. f., c.* דִּמְוָתָא Dt 5, 16 dass.

דִּמְיָנִיּוֹס *gr.* männl. Personennamen (Δομειανός).

דִּמְיָ *h. m.* 1. Zweifelhafte, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehntet; 2. Name eines Mischnatraktates.

דִּמְיָ männl. Personennamen.

דִּמְיָא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie.
דִּמְיָא in Analogie mit einem anderen Fall.

דִּמְיָא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.

דִּמְיָא *a. m., ind.* דִּמְיָא Est II 1, 9 schlafend.

דִּמְיָכְתָא *a. f., c.* דִּמְיָכְתָא Koh 5, 11 Schlaf.

דִּמְיָם *h. m. pl.* Kaufpreis, Wert.

דִּמְיָן (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דִּמְיָהוֹן Nu 20, 19 dass.

דִּמְיָנִיּא *a. m.* Ähnlichkeit.

דִּמְוָדָא (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Ite.* entschlafen.

דִּמְכָא (Koh 5, 11), דִּמְכָא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.

דִּמְכּוֹתָא *a. f.* das Entschlafen.

מוֹדֵלָא 1. דִּמְכּוֹתָא?

דִּמְם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* *s.* דִּמְדִּים.

דִּמְם *a. Palp.* *s.* דִּמְדִּים.

דִּמְיָן 1. דִּמְיָן *lat. m. (domine)* Herr.

דימוניקי *gr. f.* (δαμονική?) etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.

דימוס I *gr. m.* (δημος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. Gefängnis.

דימוס II *gr. m.* (δημόσιος) öffentlich.
דימוס *lat. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.

דימוס Ortsname.

דימוס (דימוס) *gr. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.

דימוס (Koh 2, 8 Or 2377) *gr. m.* (δημόσιον), *pl. d.* רמסיא Koh 2, 8 1. רמסיא öffentliches Bad.

דימוסאות *gr. m.* (δημόσια), *pl.* רימוסאות
1. öffentlich, dem Staat angehörend;
2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad; 5. öffentl. Platz.

דימוסין *gr. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.

דימקית *gr. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort (Emmaus).

דימוסאון *gr. m.* (δημοσώνης) Steuerpächter.

דימוסין *gr. m.* dass. (viell. auch Bade-pächter).

דימוסקוס *gr.* Damaskus (Δαμασκός).

דימע *h.* Tränen vergießen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דימע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.

דימע *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* דימע Jer 13, 17 tränen, weinen.

דימע *h.* 1. Tränen; 2. Priesterabgabe, Teruma (2 Mos 22, 28).

דימע *a. m.* 1. Tränen; 2. *c. s.* דימע Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe, Teruma.

דימע *h. f.* Träne.

דימעין (Ma 2, 13) *a. f.*, *pl.* דימעין Jer 13, 17, דימעין, *d.* דימעין Est II 1, 3 1. Träne; 2. eine Augenkrankheit

(Tränen der Augen); 3. *c.* דימע Dt 22, 9 Priesterabgabe, Teruma.

דימקא Ortsname.

דימר *a.* *Itpe.* erstaunt sein, sich wundern.

דימשק Ortsname (Damaskus).

דימשקא (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.

דימת *a. f.* Aderlaß.

דינא *a. m.* dieser, diese. מן קדמת דינא

Koh 1, 9 vor diesem, vorher. דינא so.

דינא *a. m.* großer Krug.

דינב Ortsname.

דינבא (דינבא) *a. m.*, *c. s.* דינבא Ex 4, 4 Schwanz.

דינגא *s.* דינגא.

דינגר 1. דונגר.

דינידא *s.* דינידא.

דינדינא *h.* *f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?

דינא = דינא.

דינא = דינא.

דינא (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).

דינטיבא *lat. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren an die Soldaten.

דינטיבא *gr. m.* (δυνατός) fähig.

דינטיבא männl. Personennamen.

דינטיבא *gr. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.

דינא (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese.

דינא Gen 32, 4 so. דינא ודינא

Gen 43, 10 nun zweimal. דינא דינא

Nu 11, 20 warum denn?

דינטיבא *gr. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.

דינא *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* דינא Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.

דינא *gr. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דינא männl. Personennamen.

דינא *gr. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provinzialsela (Stater) =

6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunter-nuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

וִינְרָא *gr. m., pl. וִינְרִין* 2K 5, 5 dass.

דּוֹסָא *gr. männl. Personennamen* (Δοσίθεος).

לִסְנִינִים (jMaasSch 52^d, MS Rom) *lat. m.* (vgl. *duo signa*) eine Marke oder Münze mit doppeltem Gepräge.

רִפְפָּא (?) *x. m.* Sänfte, s. רִפְפָּא.

רִפְפָּא *gr. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. טִפְפָּא.

רִפְפָּא *gr. f.* 1. (διδάκκιον) Doppelsack.

רִפְפָּא *s. אוֹסְקָנִיתָא.*

רִפְפָּא *gr. m.* (δίσκος), *pl. רִפְפָּאִים* 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personennamen.

רִפְפָּא *lat. f. (disciplina)* Unterweisung.

רִפְפָּא *gr. m.* (δισκάριον) 1. Schüssel; 2. Tischplatte.

רִפְפָּא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

רִפְפָּא *pers. m.* Tuch, Handtuch.

רִפְפָּא *gr. männl. Personennamen* (Δοσίθεος).

רִפְפָּא *pers. m.* 1. Portion; 2. l. רִפְפָּא.

רִפְפָּא (Jud 3, 22) *pers. m.* Handhabe, Griff.

רִפְפָּא (Est II 6, 10) 1. רִפְפָּא (so MS).

רִפְפָּא *pers. m.* Pacht.

רִפְפָּא *a. s.* רִפְפָּא.

רִפְפָּא (= וְעָנָה) *a., ipf. 3 pl. c. s.* וְעָנָה (= וְעָנָה) Na 3, 12 schütteln.

רִפְפָּא *a.* zermalmen, zerkleinern.

רִפְפָּא *a. m., ind. רִפְפָּא* Ex 16, 14, רִפְפָּא Lv 13, 30, *pl. d. רִפְפָּא* Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

רִפְפָּא *s. רִפְפָּא.*

רִפְפָּא *a. f.* Meinung.

רִפְפָּא *h. Pi.* erdrücken(?). *Ni.* umkommen.

רִפְפָּא *a., pf. 3 m. pl. רִפְפָּא* Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

רִפְפָּא *a.* verdächtig sein.

רִפְפָּא *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* רִפְפָּא Gen 30, 38 dass. *Itpe.* gestochen werden.

רִפְפָּא *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רִפְפָּא.

רִפְפָּא *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Sinn; 4. Ansicht. רִפְפָּא רִפְפָּא Geiz. רִפְפָּא רִפְפָּא Freigebigkeit; 5. Hunger.

רִפְפָּא (1K 7, 14) *a. f., pl. רִפְפָּא* 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. רִפְפָּא רִפְפָּא ist wirklich deine Meinung zu sagen? (רִפְפָּא) — רִפְפָּא רִפְפָּא denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). רִפְפָּא רִפְפָּא לֹא das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). רִפְפָּא רִפְפָּא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

רִפְפָּא *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte; 3. Blatt (eines aus zwei Teilen zusammengenähten Gewandes).

רִפְפָּא (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

רִפְפָּא *s. רִפְפָּא.*

רִפְפָּא *gr. m.* (διαβήτης) Zirkel.

רִפְפָּא *a. m., ind. רִפְפָּא* Makel, Tadel.

רִפְפָּא (Dt 2, 23 B.) 1. רִפְפָּא.

רִפְפָּא *gr. m.* (διπλά) das Doppelte.

רִפְפָּא *gr. f.* 1. (διπλόστων) רִפְפָּא doppelter Säulengang; 2. רִפְפָּא רִפְפָּא 1. רִפְפָּא רִפְפָּא *gr. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δίβουλοι) Duumviri.

רִפְפָּא *gr. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis für wertvolle Gegenstände.

רִפְפָּא *gr. m.* (διπλοῦν) Verdoppelung.

רִפְפָּא *gr. m.* (διπλόστων) doppelter Säulengang.

רִפְפָּא *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

רִפְפָּא *a. Pa.* zwingen.

רִפְפָּא *a. m., pl. רִפְפָּא* Wand.

רִפְפָּא *gr. f.* (δάφνη) Lorbeer.

רִפְפָּא *a. m.* Scherge.

דַּפְנִי *gr.* Ortsname (Daphne).

דַּפְּנִיתָא *a. f.* Rippe, Wand.

דַּפּוּסִיּוֹת, דַּפּוּסִין *gr. m., pl.* דַּפּוּסָא *gr. m., pl.*

1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רפוס.

דַּפַּק *a. Pa.* anklopfen.

דַּפְקָא *a. m.* Puls, Pulsader.

דוּפְקָנִין (Tos Erub XI 11) l. בְּרַקְנִין (?)

דַּפְרָא *gr. f.* (δίφορος), *pl.* דַּפְרִין, דַּפְרִיות, zweimal Frucht tragend.

דוּפוּרִין (BerR 18) l. גִּיפּוּדִין *gr. m.* (βρουδίου) Ehescheidung.

דַּיְפּוּרְסָפָא *gr. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.

דַּיְפְרָצוּף *gr. m.* dass.

דַּיְפְשָׁקָא (?) *x. m.* Graben(?).

דַּפְתִּי Ortsname.

דַּפְתָּרָא *gr. m.* (διφθέρα), *pl.* דַּפְתָּרֹות, דַּפְתָּרִין 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.

דַּרְצוּנָא (bBech 8^b) l. וְרַצְנָא *a. m.* Küchlein.

דַּרְצִין (Prov 6, 22) l. רַנְיָד, s. רַנְיָא.

דַּרְצִינִין (Jes 66, 10 Ar., MS דַּרְצִין) *a. m.* *pl.* Freude.

דַּרְצִין אַבְרָהָם באַחַב דַּרְצִין Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.

דַּרְ *h. m.* 1. dünn, fein, zart, klein.

דַּרְאָה קְלִיבָה Kleinvieh; 2. s. דַּרְאָה.

דַּרְאָה *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דַּרְאָה Dünndarm.

דַּרְאָה I (Jes 40, 15) *a. m.* Spreu.

דַּרְאָה II (Lv 21, 20) *a. m.* Hornhauttrübung.

דַּרְאָה (falsch דוּקָא) *gr. tr.* (δέκα) zehn.

דַּרְאָה *gr. m.* (δόκος) Balken.

דַּרְקוּדָה *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit; 4. (spät) Grammatik.

דַּרְקוּדָה *a. m., pl.* דַּרְקוּדִין Cant 5, 13 dass.

דַּרְקָה s. דַּרְקָה.

דַּרְקָה s. דַּרְקָה.

דַּרְקָה *a. m.* Pulver.

דַּרְקִירָא (jMoK 81^b) l. דַּרְקִירָא.

דַּרְקִירָא *a. f.* Werg.

דַּרְקָה *h. f.* kleiner Raum.

דַּרְקִילָא I *a. m.* 1. Korb (aus Palmbast);

2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).

דַּרְקִילָא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.

דַּרְקִילָא *a. m., c. s.* דַּרְקִילָא Jes 30, 14 Zerstoßenes, Trümmer.

דַּרְקִירָא *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meißel.

דַּרְקִירָא (= דַּרְקִילָא) *a. m.* Korb (aus Palmbast).

דַּרְקִי *gr. f.* (δίκη) 1. Recht, Rechtssache; 2. Strafe.

דַּרְקִינִין *gr. m.* (δικαίον) Recht. תַּבַּע דַּרְקִינִין גִּנּוּטְתָא Genugtuung fordern für jemand.

דַּרְקִילָא *a. f., pl.* דַּרְקִילָא (?) 2S 17, 19 Dattel(?).

דַּרְקִילָא *a. m., ind.* דַּרְקִי Ex 32, 20

1. zerstoßen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.

דַּרְקִירָא Ortsname.

דַּרְקִירָא *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.

דַּרְקִירָא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.

דַּרְקִילָא *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*); 2. l. דַּרְקִי.

דַּרְקִילָא *a. m.* 1. *pl.* דַּרְקִילָא Ex 15, 27 Dattelpalme; 2. Palmbast.

דַּרְקִילָא *a. m.* Korbmacher.

דַּרְקִילָא *gr. m.* (δικολόγος) Advokat.

דַּרְקִילָא דַּרְקִילָא דַּרְקִילָא *gr. männl.* Personennamen (Diokletian, Διοκλητιανός).

דַּרְקִילָא (jBer 6^d Ausg. Lehm., Ven.

דַּרְקִילָא *gr. m.* (δικελίς?) zweizinkige Hacke(?).

דַּרְקִילָא s. דַּרְקִילָא (jSabb 5^a) l. דַּרְקִילָא.

דַּרְקִילָא *h. m.* Palmgärtner.

דַּרְקִילָא *a. m.* Korbmacher.

דיקומני (*irrig* (דיקומני *lat. m. pl. (decumani)* Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דקנא (Lv 13, 30) *a. m., ind. דקן Lv 13, 29 Bart.*

דוקני (TosKel BabM VII 9) 1. דוקני.

דוקני (jMaas 51^a) 1. mit MS Serillo דקניתך, דקני (Löw), s. דקנו, דקניתא.

דוקניתא 1. דוקניתא.

דקנא *a. m.* bärtig.

דקניר *gr. m.* (δοκυνάριος) ein Beamter.

דקנתיא *a. m.* aus Dekunta.

דקק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstoßen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דקק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hilpalp.* zermalmmt werden, zerfallen.

דקק *a., ipf.* 3 *m. pl.* דקקין Mi 1, 7 zermalmten. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* דקיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דקק 1. zermalmten; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* דקק Jes 30, 14 zermalmmt werden. *Itpalp.* 1. *ipf.* 3 *pl.* דקקין Na 3, 10 dass.

דקקא (jRhS 58^b) 1. דקקא (?).

דקק *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass. דקק *a.* durchbohren, erstechen.

דקק *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl; 3. דקקים מי ein Heilmittel.

דקקא *a. m.* dass.

דיקקטום 1. דיקקטום.

דקויא (jMaasSch 55^b) 1. דקייא, s. דקא.

דיקוייר *gr. m.* (δεκουίριον) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.

דקון *gr. m.* (δίκωνον) 1. Gabel; 2. Stange mit Gabelspitze.

דקנא *gr. m.* dass.

דקניתא *gr. f.* dass.

דיקקטום 1. דיקקטום.

דקתא *a. f.* feine Wergflocken.

דור *gr. m.* (δορά) Haut, Fell.

דרא *a. m.* 1. *ind.* דר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. ביי דרי Zahnfleisch.

דרא (bPes 56^a) 1. mit MS München דרא.

דרא I (Ex 32, 20) *a.* worfeln.

דרא II *a.* tragen. *Itpa.* herbeikommen.

דרבונא *x. m.* Türhüter.

דרבון *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.

דרבנא *x. m.* 1. Anführer; 2. Türhüter.

דרג *h.* *Hi.* stufenförmig machen.

דרגא, דרגא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דרגין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.

דרני, דרני? Zauberformel.

דרגון, דרגון (*דרגון*) *gr. m.* (δρουγρον) Regiment.

דרגש *x. m.* Lagerstatt (Fußbank?).

דרגשין *x. m., pl.* דרגשין Ez 23, 41- Lagerstatt.

דרר 1. דרר (?).

דררא (?) *a. m.* Gaumen.

דררא *pers. m.* Hefe.

דררג *a.* tropfen lassen.

דררר *h. m.* 1. Korb (?); 2. weibl. Kopfputz.

דררא männl. Personennamen.

דררגא *gr.* Landschaft in Moesien (Δαρδανία).

דררסא, דררסא *x. m.* Socke.

דררסא *a. m., pl. c. s.* דררסאון Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.

דרר *h.* *Pass.* sich wälzen.

דרר *h. m.* eine Distelart, bes. die blasse Flockenblume (*Centaurea pallens*).

דרר *a. m.* dass.

דרה *h. f.* Perle.

דרו *gr.* männl. Personennamen (Δῶρος).

דרו *h. m., pl.* דרוכות Kelterer.

דרום *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.

דרומא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.

דרומא *a. m.* aus Südjudäa.

דרומ *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.

דרומא *a. m.* dass.

דרומא Ortsname.

דרום s. דרסא.

דרועא a. m. Arm.

דרומקתה Ortsname.

דרור h. m. 1. Freiheit; צפור דרור frei-
fliegender Vogel; 2. s. דורא.

דרוש h. m. Schrifterklärung.

דרושא a. m. Vortragender von Schrift-
erklärung.

דורמא l. דוממא gr. m. pl. (δώρατα)
Geschenke.

דרי (?) (= אדרי) a. m. pl. Tenne.

דוריה gr. f. (δωρεά), pl. דוראות Geschenk.

דוריה gr. f. (δέβριον) zilizischer Mantel.

דורף l. דורף.

דוריה h. f. Keltern.

דוריה h. f. Treten.

דרישה h. f. 1. Forschen, Fragen; 2.
Kreuzverhör; 3. Schriftauslegung.

דרי h. 1. treten, gehen; 2. keltern.
Ni. 1. getreten werden; 2. gekeltert
werden. Hi. 1. leiten; 2. gehen lassen.

דרי (Dt 1, 36) a., ipf. 3 f. sg. דריוף
Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. über-
winden. Pa. pt. pl. מדרין Jes 28, 27
dreschen. Aph. inf. אדרבא Jes 28, 28,
c. s. אדרכותה Jer 51, 33 1. dreschen;
2. führen; 3. einholen.

דרי h. com. 1. Weg; 2. Reise; 3. Art und
Weise, Methode. מדרבא wie gewöhn-
lich. ד' ארץ 1. gute Sitte; 2. vernünftig;
3. weltliche Beschäftigung; 4. Bei-
schlaf; 5. Name eines Traktates.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דריא a. m. 1. Weg, Reise; 2. Art
und Weise.

דרם h. Hi. sich südwärts wenden. Ho.
pt. מדרם nach Süden gelegen, der
Sonne ausgesetzt.

דרם a. Aph. dass.

רומילוס l. דרומילוס, s. רומילוס.

דורמא gr. m. (δούμαχος) Lanzen-
kämpfer.

דרמינון (jSchebi 37^b) l. דרמינון.

דרומוס gr. m. (δρόμος) 1. Wettlauf;
2. Rennbahn.

דרומוס l. דורמוס.

דורמא s. דורמא.

דורמא gr. m. Damaszener.

דרמסקוס gr. Ortsname (Damaskus, Δα-
μασκός).

דרמסקא gr. m. (δαμασκηνά),
pl. דרמסקאות damaszenische
Pflaume.

דרמא gr. Ortsname (Damaskus).

דרם h. m. Wurm, Made, Parasit.

דרם a. m. dass.

דרם gr. m. (δῶρον), pl. דורנות,
דורנות 1. Geschenk; 2. Speisopfer.

דרין (jSabb 4^c nach Levy) l. דרינון.

דרניקוס l. דרניקוס.

דרם h. 1. treten, stampfen; 2. nieder-
drücken (des Messers beim Schlach-
ten); 3. mit den Klauen ergreifen;
4. Futter ins Maul stopfen. Ni. zer-
treten werden.

דרם (Thr 2, 5) a. dass.

דרם a. m. eine Münze (ein
Drittel einer Ma'a).

דרם gr. männl. Personennamen
(Δροσος).

דרם h. f. Aufdrücken des Messers.

דרם h. f. Gepreßtes(?).

דרם h. m. Ort, wo Felle getreten (ge-
stampft) werden, vor dem Lohen der-
selben.

דרם s. דרומי.

דרע a., pf. 1 sg. דרעית Koh 2, 5 (MS
דרעית säen.

דרע a. m., ind. דרע Cant 1, 14 (MS

וְרַעַ) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommen-
schaft.
וְרַעַ (Nu 6, 19) *a. f., c.* וְרַעַ Ex 6, 6
1. Arm; 2. Bug.
וְרַפְתָּקָא *gr. m.* (δρύφακτον) Behältnis.
וְרִצְיָנָא *x. m.* Zimt.
וְרִק *a.* sprengen, streuen.
וְרִיקָא *gr. m.* (δροῦγγος) Regiment.
וְרִיקָמִי *gr. f.* (τρογητή) 1. trockene
Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
וְרִיקָמִס *gr. m.* (διρέκτος) grade.
וְרִיקָן 1. דורקן.
וְרִיקָן, וְרִיקָנָא *gr. m.* (δράκων) eine
Schlangenart.
וְרִיקָא *a. m.* 1. Anlaß, Berührung mit;
2. Verlust(?); 3. 1. וְרִיקָא.
וְרִיקָא *gr. f.* (διδρῖον) Durchfall.
וְרִיקָא *h.* 1. forschen, fragen; 2. Schrift
auslegen; 3. Auslegung vortragen.
Ni. Ht̃pa. 1. gedeutet werden; 2. vor-
getragen werden.
וְרִיקָא *a.* 1. *inf.* מְרִיקָא Jud 5, 9 Schrift
auslegen; 2. vortragen. *It̃pe.* ausgelegt
werden.
וְרִיקָא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
וְרִיקָא Ortsname.
וְרִיקָן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
וְרִיקָן *h. m.* eifrig im Forschen.
וְרִיקָן (bSabb 65*) 1. דור שני, s. וְרִיקָא
und שני.
וְרִיקָא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* וְרִיקָא Ex
8, 9, וְרִיקָא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hof-
gebäude; 3. s. וְרִיקָא.
וְרִיקָא *gr.* männl. Personennamen (Δωρό-
θεος).

וְרִיקָא *a. m.* streitsüchtig.
וְרִיקָא *h. m.* Kraut.
וְרִיקָא (Dt 15, 17) *a. m.* Tür, Tor.
וְרִיקָן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
וְרִיקָן 1. רשון.
וְרִיקָן 1. רשון.
וְרִיקָן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide
geben; 2. von Fettasche reinigen.
Ht̃p. 1. saftig, stark werden; 2. als
Fettasche weggeräumt werden.
וְרִיקָן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
וְרִיקָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
וְרִיקָא *pers. m.* Ehrengeschenk.
וְרִיקָא *a. m.* Hafer oder andere Ge-
treideart.
וְרִיקָן (Est I 1, 6) 1. בָּשָׂרִין.
וְרִיקָן 1. רשון.
וְרִיקָא *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* וְרִיקָא
Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.*
וְרִיקָא Jes 14, 19 taumeln. *It̃alp.*
pt. מְרִיקָא Jes 19, 14 Soc 59 dass.
וְרִיקָא 1. רשון.
וְרִיקָא *a. m.* Drescher.
וְרִיקָא *f.* Name eines weibl. Dämons.
וְרִיקָא (jSchek 49^b) 1. וְרִיקָא, s. וְרִיקָא.
וְרִיקָא *pers. f.* menstruierendes Weib.
וְרִיקָא *a.* (= וְרִיקָא) da du, der du.
וְרִיקָא *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
וְרִיקָא *a. f.* dass.
וְרִיקָא (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
וְרִיקָא *pers. m.* Gesetzeskundiger,
Richter.
וְרִיקָא s. S. 92^a.
וְרִיקָא s. וְרִיקָא.
וְרִיקָא *gr. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alpha-
bets. ה als Zahlzeichen = 5.
ה־, ה־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? 2. ob. אם — ה־ ob — oder.

ה־, ה־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? ה־ Gen 4, 7 nicht wahr?
2. ob. אם — ה־ Nu 13, 19 ob — oder.
ה־, ה־, ה־ *h.* bestimmter Artikel.

ה־ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְה־ und doch. הָלִיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהִתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהִקְטִיב und es steht doch geschrieben.

הָא I (= הָאָה) *a. f.* diese, dieses. הָא כְּדֹאִיתָ וְהָא כְּדֹאִיתָ dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu tun). הָא מִנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?

הָא II 1. Gen 3, 22, Jer 4, 13 siehe! וְהָא und doch; 2. ach!

הָא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הָא מִנִּי männl. Personennamen.

הָאָדָנָא *a.* jetzt.

הָאָזְנָה *h. f.* Hören.

הָאִי, הָאִי *s. הָאִי.*

הָאִי (Est II 1, 3) *a.* wie.

הָאִי *a. m.* jener.

הָאֵל *s. הָאֵל.*

הָאֵלִין (Dt 4, 6) *a. c. pl.* diese.

הָאֵמְנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.

הָאֵן *s. הָאֵן.*

הָאָנָה (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!

הָאָנוּן (Ex 2, 23) *a. c. pl.* jene.

הָאָרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.

הָבָא *a. s. הָבָא.*

הָבָאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen. Vgl.

הוֹלִכָה.

הָבֵא *s. הָבֵא.*

הָבֵאָשָׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).

הָבִדְלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.

הָבִהֵב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.

הָבִהֵב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.

הָבִהֵבָא *a. m.* Glut.

הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.

הָבוּ männl. Personennamen.

הִבְטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.

הִבְטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.

הִבִּי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.

הִכִּיל 1. הִכִּיל.

הִבְיָנוּ תְּפִלַּת ה' Bezeichnung eines Gebets.

הִבְיָרָא *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.

הִבְיָרָן *a.* ja, dann.

הִבֵּל *h. Pi.* dörren. *Hi.* dampfen.

הִבֵּל *a. Pa.* 1. Eitles tun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.

הִבֵּל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.

הִבֵּלָא *a. m.* הִבֵּל הִבֵּל Koh 1, 2 dass.

הִבֵּלָתָא *a. f., ind.* הִבֵּל Koh 1, 2 Eitelkeit.

הִבֵּלָא *a. m.* der erste Magen (Netzmagen) der Wiederkäuer.

הִבְלָעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).

הִבְעֵר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הִבְעֵרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.

הִבְעֵרָה *s. הִבְעֵרָה.*

הִבְעֵרָה *a. m.* Finsternis.

הִבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. הִבְרָאָה Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung gibt.

הִבְרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.

הִבְרִיתָא, הִבְרִיתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.

הִנָּא *a., pt.* הִנָּא Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von הִנָּא, *pt.* מִיָּי Jes 27, 8 dass.

הִנָּא *h. m.* Gedanke, Geflüster.

הִנְבָּהָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.

הִנְבָּהָה *h. f.* Grenzenziehen.

הַגְּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung;
2. Erzählung; 3. nicht gesetzliche
religiöse Belehrung; 4. Liturgie der
Passahnacht.

הוּגְדִים *gr.* männl. Personennamen ("Oγ-
δοος).

הַגְּדֵר *h. m.* (für הַקְדֵּשׁ) Weihung für
das Heiligtum.

הַגָּה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen.
Ni. gelesen, ausgesprochen werden.
Pi. öffnen, bloßlegen(?). *Hi.* Zaubер-
formeln murmeln.

הַגֵּר *h. f.* ein dorniges Kraut (eine Art
Alhagi).

הָגָה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken;
Studium.

הַגּוּזִין *s. הגוּזִין.*

הַגִּיר *h. m.* (für הַקְדֵּשׁ) Weihung an das
Heiligtum.

הַגִּיהָ *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.

הַגִּיוֹן *h. m.* dass.

הַגְּיוּזָא *a. m., c. s.* הַגְּיוּזָהוּן Thr 3, 62
(Ausg. Ven. לְהַגְּיוּזָהוּן, MS מְלוּלָהוּן)
dass.

הַגְּלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.

הַגְּמוּן *gr. m.* (ἡγεμῶν), *pl.* הַגְּמוּנִין
הַגְּמוּנִיּוֹת 1. Statthalter (*praeses pro-*
vinciae); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הַגְּמוּזָא *gr. m., pl.* הַגְּמוּזִין Est II 8, 7
dass.

הַגְּמוּזָא *gr. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalter-
würde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungs-
bezirk.

הַגֵּן *h., pt. pass. m.* הַגֵּנוֹת, *f.* הַגְּנוֹת
passend, tauglich, würdig. *Hi. pt.*
pl. f. מְהִינֻת jKeth 25^b 1. מְהִינֻת.
Pu. pt. מְהִינֵן dass.

הַגֵּן *a. Pa. pt. pass.* מְהִינֵן, מְהִינֵן taug-
lich, würdig.

הוּגֵן *gr. m.* 1. (ἀγκύον) Krümmung,
Rand; 2. (δγκινος) Widerhaken, An-
ker, Ballaststein.

הוּגֵן *gr. m.* (εὐρενής) Dromedar.

הוּגְנָא *gr. m., pl. c.* הוּגְנִי Jes 60, 6 dass.

אֲמוּנִינֻס 1. הוּגְנֻס (?).

הוּגְנִס *gr. m.* (εὐρενής) edel.

הוּגְנִיסִים *gr. f.* (εὐρενείσιν) edle Abkunft.

הַגְּגָה *h. f.* Schlagen.

הַגְּגָלָה *h. f.* Ausbrühen mit heißem
Wasser.

הַגְּגָה *h. f.* Verschließen.

הַגְּגָרָה, הַגְּגָרָה Landstrich in Arabien.

הַגְּגָרָא *a. m.* Einwohner von Hagra,
viell. Muhammedaner.

הַגְּגָלָה *h. m.* Losen.

הַגְּגָלָה *h. f.* dass.

הַגְּגָרָם (jNed 36^c) *h. m.* (Verdrehung von
הַקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְּגָרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlacht-
messers.

הַגְּגָרָמָה Ortsname.

הוּגְרִים *s. הוּגְרִים.*

הַגְּגָשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַגְּגָתָה (Est II 2, 7, MS הַגְּגָתָה) *a. f., pl.*

הַגִּין ein dorniges Kraut (eine Art
Alhagi).

הַגָּא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הַגָּא
הַגָּא הַגָּא das ist ein und das-
selbe; 2. hallo!

הַגְּדִי *a. f.* הַגְּדִי Est II 1, 1. 7 einander.

הַגְּדִי, הַגְּדִי (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.

הַגְּדִי, הַגְּדִי (Jer 13, 23), הַגְּדִי *a. m.* Inder.

הַגְּדִי, הַגְּדִי (?) הַגְּדִי בֵּית ה' steiler Absturz
bei Jerusalem.

הַגְּדִים *h. m.* 1. Treten; 2. durch das
Treten des Geflügels zugefügter
Schaden.

הַגְּדִין *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הַגְּדִין *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehr-
erbietung.

הַגְּדִין I *a. m.* ausgezeichnet.

הַגְּדִין II *a. m.* 1. Gewinde; 2. Dün-
ndarm (der das Gekröse umkreist);
3. steiler Abhang; 4. *s. הַגְּדִין.*

הַגְּדִיָּה *h. f.* Rückkehr.

הַגְּדִיָּה *h. f.* Verführung.

הַגְּדִיָּה *h. f.* Abspülung.

הַגְּדִי *a.* 1. בְּהַגְּדִי mit, zu. בְּהַגְּדִי

während; 2. לְהִירִי in der Richtung auf.

הָרִיא *a.* לְהִירִיא, בְּהִירִיא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הָרִיב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חֲרִיב) Adiabene.

הָרִיבָא *a. m.* aus Adiabene.

הָרִיָּה *h. a. f.* 1. ה' (פר) ein Raubvogel (Weihe); 2. männl. Personennamen.

הָרִיֹט *gr. m.* (ἰδιώτης), *f.* הָרִיֹטִית, *pl. m.* הָרִיֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הָרִיֹטָא *gr. m., ind.* הָרִיֹט Gen 28, 17, *pl.* הָרִיֹטִין dass.

הָרִיֹכָא 1. הָרִיֹכָא *s.* הָרִיֹכָא.

הָרִיֹכִין (= הָנִיֹּכִין) *gr. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָרִין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הָרִיָּה 1. הָרִיָּה, הָרִיָּה.

הָרִיָּה *a. com.* jener da.

הָרִיָּה *a. f., ind.* הָרִיָּה Est II 1, 8; 3, 8, MS הָרִיָּה 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הָרִיָּה *h. f.* Anzünden.

הָרִם *a. Pa. pf.* הָרִים 1K 18, 33 1. zertheilen, zerstückten; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הָרִם *h. m.* Fußschemel.

הָרִם 1. הָרִם.

הָרִמָּא *pers. m., pl.* הָרִמִּין Est II 8, 15 Stück, Glied.

הָרִימָה (SchirR 1, 11) Eigennamen(?).

הָרִיָּה *s.* הָרִיָּה.

הָרִם *h. Pi.* treten.

הָרִם 1. *pt.* מהָרִם jPea 15^d 1. מָקֶלֶם *s.* קָלֶם; 1. 1. הָרִם.

הָרִם *h. m.* Myrte (*Myrtus communis*).

הָרִים (Est II 3, 1) männl. Eigennamen (viell. nur Variante zu הָרִים).

הָרִסָא *a. m., pl.* הָרִסִין Lv 23, 40 1. Myrte; 2. Myrtenzweig.

הָרִסָה *h. f.* 1. Myrtenzweig; 2. Beiname der Esther.

הָרִיֹטָא (jSabb 8^a) 1. הָרִיֹטָא.

הָרִיֹטָא Merkwort für הָבֵאָה, וִידִי, אִסּוּר, זְמַנָּה, אִסּוּר vom zweiten Zehnten.

הָרִיָּה *h.* treiben, stoßen. *pt. pass.* הָרִיָּה eilig, rasch.

הָרִיָּה *a.* dass.

הָרִיָּה *s.* הָרִיָּה.

הָרִיָּה *a.* hineinstoßen, eindringen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.

הָרִיָּה I *h., pt. pass.* הָרִיָּה (?) rund (?).

הָרִיָּה II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָרִיָּה herrlich. *Pi.* dass. *Htp.* ausgezeichnet werden.

הָרִיָּה I *a., pf.* 1 *pl.* הָרִיָּה Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt tun; 3. Buße tun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מְהָרִיָּה Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.

הָרִיָּה II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* הָרִיָּה Lv 19, 15 auszeichnen.

הָרִיָּה *h. m.* Schmuck, Pracht.

הָרִיָּה *a.* nachher, dann.

הָרִיָּה *gr. tr.* (ὕδωρ) Wasser.

הָרִיָּה I *s.* הָרִיָּה.

הָרִיָּה II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הָרִיָּה *a.* dünne Stange, Leiste.

הָרִיָּה *h. f.* פַּת ה' eine geringere Brotart (kaum הָרִיָּה mit Gerste (*Hordeum*) gemischt).

הָרִיָּה *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הָרִיָּה *h. f.* Schönheit, Schmuck.

הָרִיָּה *s.* הָרִיָּה.

הָרִיָּה *gr. m.* hadrianisch.

הָרִיָּה *gr. m.* hadrianisch.

הָרִיָּה *gr. männl.* Personennamen (Ἀδριανός).

הָרִיָּה 1. הָרִיָּה.

הַרְרֹלִים *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הַרְרָא *a. m.* Kreis, Rundung. ה' הַרְרִי
rings herum.
הַרְרָא *a. m.* Wortbrüchiger.
הַרְרִינְיָאָל Name eines Engels.
הַרְרִינְיָאָל *a. f.* Wortbrüchige.
הַרְרִים *x. m.* Münze ($\frac{1}{3}$ Maa, $\frac{1}{18}$ Denar).
הַרְרִיקוֹן, הַרְרִיקוֹן *gr. m.* (ὕδρικός) wasser-
süchtig.
הָהָ *h.* ach! o weh!
הָהָ *a. m.* Name einer Made.
הָהָא (Gen 15, 18), הָהָא *a. m.* 1. *pl.*
הָהָא Ex 2, 23 jener; 2. ein gewisser.
הָהָא (Dt 7, 5), הָהָא *a. f.* jere.
הָהָן *a. com.* dieser.
הָהָן = הָהָן.
הָהָן = הָהָן.
הָהָ *h.* wehe!
הָהָ *a. m.* jener.
הָהָ *h. m., f.* הָהָ, הָהָ *pl.* הָהָ, הָהָ
1. er; 2. dieser. הָהָ nur wenn.
הָהָ (Gen 13, 1), הָהָ *a. m., f.* הָהָ Gen
12, 19, הָהָ *pl. m.* הָהָ Gen 6, 3, *f.*
הָהָ Gen 6, 2 er.
הָהָ (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* הָהָ
Gen 18, 18, הָהָ Ex 22, 24, הָהָ
Cant 7, 14 1. הָהָ, *imp. sg. m.* הָהָ
Ex 23, 7, *f.* הָהָ Nu 5, 19, *inf.* הָהָ
Gen 10, 8, הָהָ Nu 30, 7 1. sein,
existieren, werden. הָהָ אָמִינָא ich
hätte sagen können; 2. verweilen,
Anstoß finden. הָהָ בָהָ er machte da-
gegen Einwände. הָהָ folglich.
הָהָ *s.* הָהָ.
הָהָל *h. a.* הָהָל da ja.
הָהָרָא *a. m.* Vernichtung.
הָהָרָא *a. m.* Untergang.
הָהָרָא (Jes 7, 23) *a. m. pl.* ein Dorn-
strauch.
הָהָרָא (BerR 49) 1. הָהָרָא.
הָהָרָים *h. m. pl.* Horoskop.
הָהָן *h. m.* das sich Ziemende, Schick-
lichkeit. הָהָן recht.
הָהָ *h. m.* Pracht, Herrlichkeit.

הָהָא *a. m.* dass.
הָהָהָ *h. f.* 1. Bekenntnis; 2. Einge-
ständnis (Anerkennung einer Forde-
rung); 3. Danksagung; 4. die zweite
der drei letzten Benediktionen des
18-Gebetes; 5. 1. הָהָהָ, *s.* הָהָהָ.
הָהָהָ (Jos 7, 19, MS הָהָהָ) *a. f. ind.*
dass.
הָהָהָ (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.
הָהָהָ *h.* Abteilung des Hallel (Ps. 136).
הָהָהָ *s.* הָהָהָ.
הָהָהָ *h. f.* Unglück.
הָהָהָ *s.* הָהָהָ.
הָהָהָ *h.* ach!
הָהָהָ *a. m.* Flechtwerk (Reuse?).
הָהָהָ *h.* wehe!
הָהָהָ *a. (pt. v. הָהָהָ)* folglich.
הָהָהָ *h. f.* 1. Sein, Wesen, Bestand;
2. Verhehlung; 3. Erörterung.
הָהָהָ *h. m.* Muster, Beweis.
הָהָהָ *gr. f.* (εὐχέρεια) Bereitwilligkeit.
הָהָהָ *h.* lustig sein. *Pol.* הָהָהָ verlachen.
הָהָהָ (Jes 60, 6, MS הָהָהָ) midiani-
tischer Stamm.
הָהָהָ *h. f.* 1. Tragen, Bringen; 2. Vor-
wärtsbewegen des Schlachtmessers.
הָהָהָ *h. f.* Torheit, Tollheit.
הָהָהָ *h. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit,
Kraft. הָהָהָ nach meiner Fähigkeit,
gemächlich.
הָהָהָ *a. m.* dieser.
הָהָהָ, הָהָהָ *a. m.* 1. Vermögen; 2. Fähig-
keit, Kraft.
הָהָהָ *a. m.* Becken.
הָהָהָ männl. Personennamen.
הָהָהָ, הָהָהָ *h. f.* 1. Bedrückung,
Unrecht; 2. Übervorteilung.
הָהָהָ *h. f.* Erscheinung, Offenbarung.
הָהָהָ *a. f., c.* הָהָהָ Jud 5, 4 dass.
הָהָהָ *h. m.* Blättchen am Palmzweig.
הָהָהָ *a. m.* 1. dass.; 2. Spitze; 3. Strauch-
art, zu Hecken verwandt; 4. Orts-
name.
הָהָהָ *h. f.* 1. Hinaustragen. הָהָהָ

Leichenbegängnis. ה' הַנֶּפֶשׁ Ableben;
2. Hervorbringen, Treiben; 3. Aus-
gabe; 4. Hinausgehen.

הוֹצֵל Ortsname.

הוֹצֵן *h. m.* roher Flachsstengel.

הוֹק *s.* הוֹק.

הוֹקֶה *h. f.* Aufhängen.

הוֹרֶה *h. f.* Herunterbringen.

הוֹרֶה *h. m., pl.* הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Erzeugerin; 2. Schwanger-
schaft.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Belehrung; 2. Ent-
scheidung; 3. Lehramt; 4. *pl.* הוֹרִיּוֹת
Name eines Mischnatraktates.

הוֹרִיּוֹת *a. f.* Belehrung.

הוֹרִיּוֹת *a. f.* dass.

הוֹשֵׁה *h. f.* Hinreichen, Hinlangen.

הוֹשֵׁן *h. m.* roher Flachsstengel, *s.* הוֹשֵׁן.

הוֹשֵׁה *h. f.* Befreiung.

הוֹשֵׁה männl. Personennamen.

הוֹשֵׁה (Est II 3, 8) *a. m.* 1. Bach-
weide, Myrte des Laubhüttenfestes;
2. ה' יוֹם ה' יוֹמָא der 7. Tag des
Laubhüttenfestes.

הוֹתָא *a. f.* Verderben.

הוֹתִיאֵם *gr.* (εὐθέως) sogleich.

הוֹתָה *h. f.* Sprengung.

הוֹתָה *h. f.* 1. mutwilliges Handeln;
2. Gebrauch des Stammes ווה im bibl.
Text.

הוֹתָה *h. f.* Sprengung.

הוֹתָה *h. f.* 1. Gedenken, Erwähnen;
2. Mahnung an einen Schuldner;
3. Erwähnung des Regens in der 2.
Benediktion des 18-Gebets; 4. Aus-
sprechen des Gottesnamens; 5. das
Tetragramm.

הוֹמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הוֹמָה *h. f.* 1. Bestimmung eines
Dinges zu einem bestimmten Ge-
brauche. 2. Vorladung.

הוֹמָה *a. f.* Vorladung.

הוֹמָה *a. f., pl.* הוֹמִי 1. ein dorniges
Kraut (*Alhagi Maurorum*); 2. Bündel.

הוֹק *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הוֹקָא *a. m.* dass.

הוֹר *pers.* tausend.

הוֹרָא *s.* הוֹרָא.

הוֹרֶה *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הוֹרֶה *h. m.* 1. definitiver Entscheid;
2. Entscheidung über den Ausbruch
des Aussatzes; 3. Zustand nach der
Entscheidung.

הוֹרֶה *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Gutestun; 2. das Ge-
lülde, etwas Gutes zu tun; 3. Zu-
rechtmachen, Putzen.

הוֹרֶה *h. f.* Eintauchen.

הוֹרֶה *h. m.* Gleiten.

הוֹרֶה *h. m.* Tünche.

הוֹרֶה *h. m.* Pflaster.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Stoßen; 2. Stoß, Quet-
schung.

הוֹרֶה *h. f.* 1. Beugung, Biegung;
2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen
(der Majorität Folgen); 4. Ausstrecken.
הוֹרֶה *gr. m.* (ἀτελής) frei, un-
verheiratet.

הוֹרֶה *gr. m.* 1. (κατάλυσος) Kara-
wanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglück-
lich.

הוֹרֶה *h. f.* Warmhalten der Speise
für den Sabbat.

הוֹרֶה (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הוֹרֶה *h. f.* Ausdruck für prophetische
Rede.

הוֹרֶה *h. m.* Vorbereitung.

הוֹרֶה *gr. f.* 1. (ἵτριον) Nudeln(?);
2. eine Kürbisart.

הוֹרֶה Buchstabe He.

הוֹרֶה *a.* 1. *f.* (= הוֹרֶה) sie; 2. wehe!

הוֹרֶה *a.* siehe! הוֹרֶה da hast du. כ. הוֹרֶה
Koh 10, 1, הוֹרֶה Cant 8, 1 wie.

הוֹרֶה *a.* 1. welcher? 2. wo? הוֹרֶה, הוֹרֶה

הוֹרֶה 1. welcher? 2. wo? *f.* הוֹרֶה, הוֹרֶה

הוֹרֶה welche? הוֹרֶה (= הוֹרֶה)

הוֹרֶה auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הוֹרֶה, הוֹרֶה (Ru 4, 6, Est II 1, 1), הוֹרֶה

2K 4, 2 Soc 59 (in marg.) *a. m.* (= הָרִין) dieser, jener. הָיָה (= הָרִין הוא) das ist. הָאֵל מָה was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הָאֵל (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הָאֵל היא das ist dasselbe.

הָאֵל *a.* schnell! auf!

הָאֵל *h.* wie?

הָאֵל *h. f., pl.* הָיָה ein dorniges Kraut (eine Art *Alhagi*). [Diese Art, bei der die Zweige andauern, unterscheidet sich von הָמָתָה bei der nur die Wurzel andauert. Löw.]

הָאֵל *a. f.* dass.

הָאֵל (Est II 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הָאֵל *a.* wo ihm? wo findet er es? was hat er zu schaffen?

הָאֵל (Jer 13, 23) *a. m.* Inder.

הָאֵל (Est II 6, 10), הָאֵל (Est II 8, 7, MS הָאֵל, korrigiert in הָאֵל) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הָאֵל *a.* wo ihm? wo findet er es? *b.* was hat es zu schaffen?

הָאֵל *a.* dann.

הָאֵל (= הָאֵל הוא) *a.* welcher ist?

הָאֵל *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הָאֵל 1. gewöhnlich; 2. existierend. הָאֵל (הָאֵל) du mußt zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הָאֵל männl. Personennamen.

הָאֵל (Est II, 1, 8), הָאֵל (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הָאֵל Est II 1, 1, הָאֵל wie (Conj.); 3. wie?

הָאֵל (Jer 3, 2, MS הָאֵל; Jes 49, 21, MS הָאֵל) *a.* 1. wo? הָאֵל תָּנָה הָאֵל worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt? 2. הָאֵל כל הָאֵל überall wo; 3. wohin.

הָאֵל *a.* הָאֵל wie.

הָאֵל *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!

הָאֵל (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?

הָאֵל *a.* wie?

הָאֵל *h. m.* 1. Palast; 2. das Tempelhaus; 3. das Heilige im Tempel (im Gegensatz zum Allerheiligsten).

הָאֵל (1K 6, 3) *a. m., c. s.* הָאֵל Gen 49, 11 dass.

הָאֵל (Cant 8, 1) *a.* הָאֵל הָאֵל Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.

הָאֵל *h.* wie?

הָאֵל *a.* wo? הָאֵל wohin? הָאֵל woher? הָאֵל *a.* 1. so; 2. o wie!

הָאֵל *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch הָאֵל) welche denn?

הָאֵל *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.

הָאֵל 1. הָאֵל.

הָאֵל *s.* הָאֵל.

הָאֵל (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אָמֵן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt. pass.* הָאֵל Gen 21, 7 (MS הָאֵל, *d.* הָאֵל Dt 7, 9 glaubwürdig. *Itaph. ipf.* 3 *m. pl.* הָאֵל (Gramm. S. 304) Gen 42, 20.

הָאֵל *s.* הָאֵל.

הָאֵל (jBabK 4^b) 1. הָאֵל.

הָאֵל *a. f., ind.* הָאֵל Dt 32, 20 Treue. הָאֵל auf Treue, wahrlich!

הָאֵל *h. f.* stetig, beständig.

הָאֵל *h.* ja.

הָאֵל (*הָאֵל*) *a.* (= *הָאֵל*) wenn.

הָאֵל *h. m.* ein Flüssigkeitsmaß (Hin), ein Sechstel des Bath.

הָאֵל (Ex 30, 24) *a. m.* dass.

הָאֵל? (bPes 37^a) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.

הָאֵל (*הָאֵל*) *a.* (= *הָאֵל*) das ist. הָאֵל ist er nicht derselben Meinung wiedererstgenannte Tannäer?

הָאֵל — הָאֵל das ist ein und dasselbe.

הָאֵל Ortsname.

הָאֵל *a. com.* jener.

הָאֵל (= הָאֵל) *a., ipf.* 3 *m. sg.* הָאֵל Dt 20, 6 gehen.

הָאֵל (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָאֵל הָאֵל hier und dort. הָאֵל hierher. הָאֵל,

מִהֶבָּה von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הֶתֶם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.

הֶבָּהָה *h. f.* Schlagen.

הֶבָּהָה (הכחכה) *a. m.* Schramme.

בְּהֶבְרִין (Est II 3, 8) *a.* 1. so. בְּהֶבְרִין deshalb; 2. jener.

הֶבָּה *s.* הֶבָּהָה.

הֶבְחַשׁ *h. m.* Widerspruch.

הֶבְחַשָּׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.

הֶבִי (Est II 1, 1; 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. מִמּוֹל הֶבִי trotzdem. הֶבִי deswegen.

הֶבִי בָּתֵּר הֶבִי nachher. הֶבִי השְׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?)

הֶבִי נִמְיָ so verhält es sich wirklich. הֶבִי כֵּל so viel.

הֶבִי לְהֶבִי während dessen. הֶבִי לְהֶבִי dazu.

הֶבִיָּה *h. f.* Schlagen.

הֶבִיל *a.* also, demnach.

הֶבִינִי (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a.* 1. so. הֶבִינִי (= הֶבִינִי הִיא) so ist es; 2. ein solcher.

הֶבִי *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Feiertag.

הֶבִינָה *l.* הֶבִינָה.

הֶבִינָה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).

הֶבִי *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.

הֶבִינָה *h. f.* dass.

הֶבִינָה *h. f.* 1. Hineinbringen. הֶבִינָה חֵם Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.

הֶבִי *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הֶבִי פָּנִים Parteilichkeit.

הֶבִי *a. m.* dass.

הֶבִי *h. f.* Erkennung.

הֶבִינָה *gr. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הֶבִינָה *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הֶבִינָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Ent-

scheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הֶבִינָה *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הֶבִינָה *a. m.* dass.

הֶבִינָה *h. f.* Tauglichkeit.

הֶבִינָה *h. f.* dass.

הֶל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהֶל *a.* dort; *b.* ferner.

הֶל, הֶלָּא, הֶלָּאָה *a.* לְהֶלָּאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19,

לְהֶלָּא 1. weiterhin. לְהֶלָּאָה (לְהֶלָּאָה) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הֶלָּא I männl. Personennamen.

הֶלָּא II *a.* hallo!

הֶלָּא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהִי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מִהֶלֶן Jes 7, 13 müde machen.

הֶלְכִישִׁישָׁא *l.* הֶלְכִישִׁישָׁא, *s.* dasselbe.

הֶלָּה *h. m.* dieser.

הֶלְוָהָה *h. f.* Ausleihen.

הֶלְוִי, הֶלְוִי, הֶלְוִי *a.* o daß doch!

הֶלְוִיָּה *h. f.* Geleiten.

הֶלְוִיָּה *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הֶלְוִיָּה *a. m.* dass.

הֶלְוִיָּה *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הֶלְוִיָּה (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הֶלְוִיָּה *a.* hallo.

הֶלְוִיָּה *h. m., f.* הֶלְוִיָּה jener.

הֶלְוִיָּה *gr. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הֶלְוִיָּה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הֶלְוִיָּה *h. f.* eine Eidechsenart.

הֶלְוִיָּה (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הֶלְוִיָּה *a.* hallo!

הֶלְוִיָּה *a.* dass.

הֶלְוִיָּה *h. f.* Gehen, Gang.

הֶלְוִיָּה *a. f.* dass.

הֶלְוִיָּה *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הֶלְוִיָּה *a. pl. com.* jene.

הִילִיסְמוֹן *gr. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלַךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.*

führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הָלַךְ *a. Pe. s.* הָךְ *Pa. pf.* הִילָךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Htpa.* wandeln.

הָלֵךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֶלְכָּא *a. m.* eine Art Steuer.

הֶלְכָּא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. וְהֶלְכָּא — הֶלְכָּא hin und her.

הֶלְכָּה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, gültiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הֶלְכֵךְ *h.* deshalb.

הֶלְכְּשִׁישָׁא *gr. m.* (ἐλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הֶלְכָּתָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הֶלְכָּתָּה Ex 21, 9, *pl.* הֶלְכָּן, הֶלְכָּן Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמָאֵי הֶלְכָּתָּה für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהֶלְכָּתָּה כְּחֻמֶּיהָ וְהֶלְכָּתָּה und die Rechtsentscheidung ist gemäß der Meinung von.

הֶלֶל männl. Personennamen.

הֵלֵל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הֵלֵל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הַמְצִירִי Ps 113. 114. הַמְדֹּלֵל viell. Ps 136.

הַלְלוּ *h. pl. c.* diese.

הִלֵּם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschließen. *Hi.* ankleben.

הִלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

הִלְמוֹנָא *a. m.* dass.

הִלְמִי (PesR 23) 1. מִלְקִי, s. לָקָא.

הִלְמִי *gr. f.* (ἄλμη) Salzlake.

הִלָּן *a. h.* לְהִלָּן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הִלְנָה I *h. f.* über Nacht Liegenlassen.

הִלְנָה II *h. f.* Murren.

הִלְנִי *gr.* weibl. Personennamen (Ἑλένη).

הִלְנִי *gr.* männl. Personennamen (Ἑλενος).

הִלְנִי *a.* hallo!

הִלְעָמָה *h. f.* Mästen der Tiere durch Stopfen.

הִלְפִים *gr. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הִלְפִישׁ 1. הִלְכְּשִׁישׁ.

הִלְקֵט (Denominativ v. הִלְקֵט?) *h.* 1. die Fasern der Vorhaut entfernen; 2. Speise in den Schnabel stopfen.

הִלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen(?).

הִלְקָמִי *h. f.* umhegter Raum. S. אֶלְקָמִי.

הִלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.

הִלְמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הִלְמָן Jer 5, 22 lärmern, tosen.

הִלְמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.

הִלְמָנָא *s.* הִלְמָנָא.

הִלְמָנָא *Ortsname.*

הִלְמָדָה, הִלְמָדָה *a. m.* Meder.

הִלְמָדוֹרִי (הִלְמָדוֹרִי?) männl. Personennamen.

הִלְמָדוֹרִי Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הִלְמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmern; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הִלְמָה *a.* versengen.

הִלְמָהוּם (DtII 27, 15) 1. פִּזְמָהוּם, s. פִּזְמָהוּם.

הִלְמוֹן, הִלְמוֹן *a. pl. com.* sie.

הִלְמוֹן *h. m.* lärmende Menge.

הִלְמוֹנָא *a. m., ind.* הִלְמוֹן Jes 13, 4, הִלְמוֹן 1S 14, 16 dass.

הִלְמוֹנִיתָא *a. f.* Trupp.

הִלְמוֹס (BerR 45) 1. הִלְמוֹס.

הִלְמוֹסָא, הִלְמוֹסָא *x. f. pl.* eine Art Kräuter. S. auch מִלְמוֹסָא.

הִלְמוֹסָה *h. f.* Getöse, Lärm.

הִלְמוֹסָא *a. m.* verwirrt.

הִלְמוֹן *x. m.* Gürtel der Priester.

הִלְמוֹנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.

הִלְמוֹנִי (Jsabb 10°) 1. הִלְמוֹנִי *gr. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הַיְמִיזוֹנוֹס *gr. m.* (ἡμίονος) Maulesel.
הַיְמִיזְפוֹס *gr. m.* (ἡμίππος) Maultier.
הַיְמִיזְתָּא *s.* חֲמוּצָתָא.
הַמִּיתָה *h. f.* Tötung.
הַמְלָטָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge(?).
הַיְמִלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הַמֵּם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הַמֵּם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23
1. verwirren; 2. kehren, wegfegen.
Itpā. ipf. 2 *m. pl.* הִתְהַמְמוּ Dt 14, 1
sich Einschnitte machen.
הַמְמָה *h. f.* Verwirrung.
הַמְמָתָא *a. f., c.* הַמְמָתָא Am 8, 6 (MS
הַמְמִין) Kehricht.
הַמְנִי *h.* (= מֵן), z. B. הַמְנִי von mir.
הַיְמִינָא *gr. m.* (ἡμίνα), *pl.* הַיְמִינִין Est II
1, 8 (MS הַיְמִינִין) ein Flüssigkeitsmaß,
ein halber Sextarius.
הַמוֹנָא *s.* הַנוֹמָא.
הַיְמוֹנָא *h.* הַיְמוֹנָא Ortsname.
הַיְמוֹנָא *gr. f.* (ὁμόνοια) Über-
einstimmung, Vereinigung.
הַמְגִיכָא *gr. m.* (vgl. μαδικῆς) Hals-
oder Armband.
הַיְמוֹנוֹס *gr. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
הַמְנוֹנָא *männl.* Personennamen.
הַמְגִיקָא *x. m.* eine Art Gabel.
הַמֵּס *a. Pa.* sich bedenken.
הַיְמִסוֹ *gr. f.* (ἥμισυ) halb.
הַיְמִסִּין (SchemR 38) 1. הַמְתַּסְמוֹן *gr. m.*
(ἀμέθυστος) Amethyst(?).
הַמְמַסְסָה *h. f.* 1. Zerfließen;
2. Fäulnis.
הַמְמַסֵּס *gr. m.* (δυσσος) dritter Magen
der Wiederkäuer; 2. Magen der
Menschen.
הַמְמַסִּסָּא *gr. m.* dass.
הַמְעַסָּה *h. f.* Teigmachen.
הַמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.
הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הַמְרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.

הַמִּירָס *gr. männl.* Personennamen ("Ουρπος).
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הַמְתָּא (Gen 14, 5) Ortsname (bibl. Ham).
הֵן I *h. pl. c.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es
daß — sei es daß; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הֵן I *a. m.* dieser.
הֵן II *a.* wo? wo. הֵן דָּ da, wo. הֵן דָּ
überall, wo. הֵן לְהֵן wohin? הֵן מֵן
woher?
הֵין *gr. tr.* (ἐν) eins.
הֵינָא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֵינָי Jer
31, 25 angenehm sein, nützen. לֵי
es gefällt mir. *Aph. pf.* אֵהֵי Hb 2, 18
(MS אֵהֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.*
2 *sg.* אֵהֵינָא Gen 49, 4 Nutzen haben;
3. Wirkung haben. *Itpē. ipf.* 1 *pl.*
נִתְהֵי Gen 37, 26 genießen, sich Nutzen
verschaffen.
הַנְּאָה *h. f.* 1. Einrede; 2. *s.* הַנְּיָה.
הַיְנָג *s.* הַיְנָג.
הַנְּנָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara
in Arabien.
הַנְּנָא *x. m., pl.* הַנְּנִיָּות Linsenwicke
(*Vicia Ervilia*).
הַנְּנָאָה *a. m.* indisch, Inder.
הַנְּנָאָה *gr. m.* (ιντρυβος) Cichorie (*Ci-
chorium Intybus*).
הַנְּנִי *h. m.* indisch.
הַנְּנִי *pers.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַנְּנִי *pers. m.* Verhältnis.
הַנְּנִיָּא (Est II 8, 13, nicht MS) *gr. f.*
(ινδιῆ) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הַנְּנִיָּאָה 1. הַנְּנִיָּאָה *gr. m.* (ἡνίοχος)
Wagenlenker.
הַנְּנִיָּא *s.* הַנְּנִיָּא.
הַנְּנִיָּי (GenJI 10, 10), הַנְּנִיָּאָה (Koh
2, 5), הַנְּנִיָּי (Est II 1, 14) *gr. f.* (ινδική)
Indien, indisch.
הַנְּנִיָּאָה *gr. m.* Inder.
הַנְּנִיָּקָס *gr. männl.* Personennamen (ινδι-
κός, gräzisiertes הַנְּנִיָּא, wie derselbe
Gelehrte eigentlich heißt. Löw.)

הַנְדִּיקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).
הָהָה *h.* siehe.
הָהָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* genießen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַהֲהָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הָהָהָ *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.
הַהֲהָהָ *h. m.* 1. Hinlegen; 2. Stehenlassen.
הַהֲהָהָ (1. הַהֲהָהָ?) *gr. m.* (vgl. *ύμέναιος*) Hochzeitsgesang.
הַהֲהָהָ (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הַהֲהָהָ *h. f.* Ruhen.
הַהֲהָהָ *h. f.* 1. Niederlegen; 2. Preisreduktion.
הַהֲהָהָ *s.* אַהֲהָהָ.
הַהֲהָהָ (PesR 26) 1. וְהָהָהָ.
הַהֲהָהָ *Ortsname.*
הַהֲהָהָ (Est II 8, 13, MS הַהֲהָהָ) *a. pl. c.* diese.
הַהֲהָהָ כָּל הַהֲהָהָ לָמָּה לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הַהֲהָהָ *h. f.* 1. Nutzen; 2. Nutznießung; 3. Annehmlichkeit.
הַהֲהָהָ *a. f. pl.* sie.
הַהֲהָהָ *a. f., ind.* הַהֲהָהָ Jer 16, 19 Nutzen, Nutznießung, Genuß.
הַהֲהָהָ *a. pl. com.* jene.
הַהֲהָהָ *h. f.* Abzug, Verminderung.
הַהֲהָהָ (Levy). הַהֲהָהָ NuII 31, 23 (MS הַהֲהָהָ) 1. הַהֲהָהָ, *s.* הַהֲהָהָ.
הַהֲהָהָ (= הַהֲהָהָ) *gr.* (vgl. *ύμέναιος*) Hochzeit.
הַהֲהָהָ (jSabb 8^c) *gr. m.* (ὄνος) Esel.
הַהֲהָהָ *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). הַהֲהָהָ der zweite Tag des Passahfestes.
הַהֲהָהָ *h. f.* dass.
הַהֲהָהָ *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הַהֲהָהָ *gr. m.* (έννεδς) eine Münze, 1/9 eines Sesterz, 1/36 eines Denar.
הַהֲהָהָ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הַהֲהָהָ *h. f.* Hervorsprießenlassen, Treiben.

הַהֲהָהָ Ortsname.
הַהֲהָהָ männl. Personennamen.
הַהֲהָהָ (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk(?).
הַהֲהָהָ *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הַהֲהָהָ *h. f.* dass.
הַהֲהָהָ *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.
הַהֲהָהָ *h. m.* Einschließung eines Aussätzigen.
הַהֲהָהָ *h. f.* dass.
הַהֲהָהָ *h.* schweigen.
הַהֲהָהָ (jSanh 26^a) 1. הַהֲהָהָ.
הַהֲהָהָ *h. m.* Abwendung. הַהֲהָהָ ohne daß man daran denkt.
הַהֲהָהָ *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הַהֲהָהָ Gesetze, die הַהֲהָהָ betreffen.
הַהֲהָהָ *a. m.* dass.
הַהֲהָהָ *gr. f.* (ἄσπερ) Speer.
הַהֲהָהָ *pers.* wirklich.
הַהֲהָהָ *lat. f. pl.* (*histrice*) Pantomimen(?) oder 1. הַהֲהָהָ (πόστρα) Rednertribüne, Forum.
הַהֲהָהָ *s.* הַהֲהָהָ.
הַהֲהָהָ 1. הַהֲהָהָ.
הַהֲהָהָ *h. m.* Abwendung. הַהֲהָהָ ohne daran zu denken.
הַהֲהָהָ *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.
הַהֲהָהָ *a. m.* dass.
הַהֲהָהָ *a. f., ind.* הַהֲהָהָ Thr 1, 18 dass.
הַהֲהָהָ *h. m.* Heizen.
הַהֲהָהָ *h. f.* dass.
הַהֲהָהָ *h. f.* Abnehmen.
הַהֲהָהָ *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).
הַהֲהָהָ *h. f.* Verführen.
הַהֲהָהָ *h. m.* הַהֲהָהָ Verbergen des Antlitzes, Ungnade.
הַהֲהָהָ *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עֶבֶר.

הערה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen;
2. Verwarnung des Besitzers vor
seinem stößigen Ochsen; 3. das auf
diese Warnung bezügliche Gesetz.

הערב *h. f.* Zuwachs, Überschuß.

העלה *h. f.* 1. über die Schul-
ter Werfen; 2. Darbringung; 3. Her-
aufbringung (der Lose aus der Urne).

העלם *h. m., pl.* העלימות. Vergessen.

העלמה *h. f.* dass.

העמדה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הענק *h. m.* Beladen des frei zu lassen-
den Sklaven.

הערה *h. f.* unvollständige geschlecht-
liche Berührung.

הערב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הערה *h. f.* 1. Heimkehr (von der
Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הערה *s. הערה.*

הערה *h. f.* Abschätzen.

הערה *h. f.* Überlistung. Umgehung.

הפין *l. הפין, s. הפין.*

הפטק *gr. m.* (ὕπατικός) Con-
sularis (Statthalter).

הפטר *h. f.* 1. Schlußrede; 2. syna-
gogale Lektion aus den Propheten.

הפך *a. m.* rücklings.

הפך *a. m.* verkehrt.

הפכה *h. f.* Verkehrtheit.

הפכיתא *a. f.* dass.

הפכיתא *a. f.* dass.

הפכיתא (Dt 29, 22, Jes 13, 19) *a. f.*
Umkehrung, Zerstörung.

הפך *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. ver-
wandeln; 3. sich wandeln; 4. zer-
stören. *Ni.* 1. zerstört werden;
2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren;
2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich ver-
wandeln; 2. sich umwenden.

הפך (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, um-
kehren; 2. zerstören; 3. sich be-
schäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwen-
den; 2. zurückbringen, beschwichti-
gen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.*

1. *pf.* אֶתְהַפֵּךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהַפֵּךְ
Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich
zuwenden, sich hin- und herwenden;
3. verrenkt werden; 4. sich beschäf-
tigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְהַפֵּכֶת Ho
7, 8, *pt. f.* מִתְהַפֵּכֶת Gen 3, 24 B um-
gewandt werden.

הפך *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren;
2. Gegenteil.

הפכה (הפכה) *a. m.* Verkehrtheit.

הפכה *h. f.* 1. Umwendung, Verwan-
delung; 2. Zerstörung.

הפכיתא *a. m.* verkehrt.

הפכיתא *h. m.* unbeständig.

הפלה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. be-
stimmte Äußerung; 3. Gebrauch des
Wortes פלא.

הפלה *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischen-
raum; 2. Abschweifung.

הפלה *h. f.* Teilung.

הפסד *h. m.* Schaden, Verlust.

הפסדא *a. m.* dass.

הפסק *h. m.* Unterbrechung.

הפסקה *h. f.* 1. Aufhören; 2. Unter-
brechung; 3. Unterbrechungssabbath
(vgl. Meg III 4).

הפסקה *l. הופסקה.*

הפקעה *h. f.* Ausstreichen, Erlaß der
Schuld.

הפקעה *h. m.* fallsüchtig.

הפקה *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für
herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הפקה *a. m.* 1. herrenloses Gut;
2. Zügellosigkeit.

הפר *h. m.* Auflösung (von Gelübden,
Eiden).

הפרה *h. f.* dass.

הפרה *gr. m.* (ὕπαρχος) 1. Statthalter;
2. *s. הפרה.*

הפרה *gr. f.* (ὕπαρχα) Präfektur.

הפרום *gr. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus
(Statthalter); 2. *l. הפרום* (ἵππο-
δρομος) Rennbahn.

הפריק (Est II 8, 9) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

הַפֶּרֶשׁ *h. m.* Unterschied.
הַפְּרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).
הַפְּשֹׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.
הַפְּשֻׁטָּה *h. f.* dass.
הַפְּשָׁר *h. m.* Wärmen.
הַפּוֹתִיקִי *gr. f.* (ὑποθήκη) Unterpfand.
הַפְּתָקִים *s.* הַפְּתָקִים.
הַנָּכָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יָצַב.
הַנְּצָה *h. f.* Rettung.
הַנְּצִלְפוֹנִי 1. weibl. Personennamen, *s.* נְצִלְפוֹנִית; 2. Ortsname.
הַנְּנָע *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.
הַנְּצָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte); 3. Text (der Mischna).
הַנְּצָה *h. f.* Anzünden.
הַקּוֹבֵרִיטוֹן *gr. m.* (ἀκκοῦβιτον) Ruhepolster.
הַקְּבָלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.
הַקְּדָשׁ *h. m., pl.* הַקְּדָשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.
הַקְּדָשָׁא *a. m., c.* הַקְּדִישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.
הַקָּוָה *h. f.* Aderlaß.
הַקָּטָר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).
הַקְּטָרָה *h. f.* dass.
הַקָּיִי *s.* הַקָּיִי.
הַקָּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.
הַקָּמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.
הַקָּנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, *s.* אֶקְנִיָּתָא.
הַקָּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schuld.
הַקָּפָא *a. m.* Umzäunung.
הַקְּפָרָה *h. f.* Aufbrausen.
הַקְּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenauszahlung.

הַקְּצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.
הַקְּצָה *h. f.* Spalten, Auftun.
הַקָּר *h. m.* 1. Hervorquellen. 'הַקָּר 1. frische Quelle (Gegensatz: Zisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.
הַקְּרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הַקְּרִיב; 3. zum Angriff Heranrücken.
הַקְּרִיבָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.
הַקְּשָׁה *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine der hermeneutischen Methoden: Analogieschluß.
הַקְּשָׁא *a. m.* dass.
הַקְּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.
הַר *h. m., pl.* הָרִים, הַרְרִים 1. Berg, Gebirge. הַר הַבַּיִת der äußerste Vorhof des Tempels; 2. hervorragende Person.
הָרָא *a.* Aph. reizen.
הַרְבָּה (Inf. Hi. v. רָבָה) den Zahlenwert 212 Haben.
הַרְבִּית *s.* תַּכְכִּית.
הַרְבִּיעָה *h. f.* Paarung von Tieren.
הַרְגָּה *h.* töten. *Ni.* getötet werden.
הַרְגָּה *h. m.* Mörder, Wegelagerer.
הַרְגָּה *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.
הַרְגִּי (Bech VI 6) 1. אָכַז.
הַרְגִּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הַרְגִּל Losen.
הַרְגִּינִי *gr. m.* (ἡρύγιον) bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).
הַרְגִּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.
הַרְגָּתָא *a. f., c.* הַרְגָּתָא Thr 1, 20 Zittern.
הַרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.
הַרְדּוּלָא *s.* הַרְדּוּלָא 1. Harz, Harz.
הַרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.
הַרְדּוֹף *gr. m.* (ροδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
הַרְדָּם *s.* הַרְדָּם.

הורדוס (Est II 3, 1), הורדוס männl.
 Personennamen (Ἡρώδης).
 הרס s. הרס.
 הרקסות gr. f. pl. eine Art Tauben
 (vgl. Ἡρώδης).
 הרקסות x. f. Gefängnis (?).
 הרקסות gr. m. (ῥοδόδωφον)
 Oleander.
 הרקסות h. schwanger sein. Ho. geschwän-
 gert werden.
 הרקסות h. m. Pfand.
 הרקסות gr. m. (οὐρητόν) Nachtopf.
 הרקסות h. m. 1. Nachdenken; 2. un-
 reine Phantasien; 3. schlimme (nach-
 teilige) Gedanken.
 הרקסות (bibl. הרקסות) a. m., c. הרקסות
 Nu 15, 39 dass.
 הרקסות I h. 1. nachdenken; 2. unreinen
 Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes,
 Schlechtes (von jemand) denken.
 הרקסות II (= הרקסות) h. fieberkrank machen.
 הרקסות a., pt. מהרקסות Dt 29, 17 nachdenken.
 הרקסות a. m. Gewinn.
 הרקסות h. f. 1. Erleichterung; 2. Wohl-
 stand, Bequemlichkeit.
 הרקסות h. m. pl. Leidenschaft.
 הרקסות s. הרקסות.
 הרקסות x. m. f. ein bitteres
 Kraut.
 הרקסות x. verwahren.
 הרקסות x. m. pl. ה' ג' Gewahrsam.
 הרקסות h. f. Waschen, Baden.
 הרקסות h. m. 1. Entfernung. הרקסות
 a. ungesetzl. Zwischenraum in einem
 schriftlichen Kontrakt zwischen den
 Unterschriften; b. Zeugenaussage eines
 Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmaß-
 regel.
 הרקסות h. f. dass. wie 2.
 הרקסות h. f. Fruchtbarkeit.
 הרקסות h. siehe.
 הרקסות h. m. Eigentümlichkeit.
 הרקסות h. f. Tötung durchs Schwert.
 הרקסות h. m. Empfängnis.

הרעיה h. f. Freudengeschrei.
 הרעיה h. f. עין הרע 1. Augenzwinkern;
 2. Augenblick.
 הרעיה h. f. pl. Grütze.
 הרעיה s. הרעיה.
 הרעיה (GenJI 10, 11, MS הרעיה) 1. הרעיה.
 הרעיה s. הרעיה.
 הרעיה h. m. auf der Schulter Tragen.
 הרעיה h. f. 1. dass.; 2. Pfropfen.
 הרעיה h. f. Zunicken.
 הרעיה הרעיה gr. männl. Personen-
 name (Ἀρχίνοσ).
 הרעיה h. f. 1. Wegschaffen, Entfernen;
 2. Abheben der Priesterabgabe; 3. Er-
 hebung.
 הרעיה s. הרעיה.
 הרעיה pers. 1. Ormuzd, Ahuramazda,
 Prinzip des Guten im Parsismus;
 2. Ortsname; 3. m. f. Personennamen.
 הרעיה Ortsname.
 הרעיה הרעיה pers. m. 1. Befehl; 2. s.
 הרעיה.
 הרעיה (Jer 51, 27, MS הרעיה) gr.
 (Αρμενία) Armenien. S. הרעיה.
 הרעיה pers. m. Autorisation.
 הרעיה l. הרעיה a. m. Malve.
 הרעיה a. m. 1. Name eines Vogels
 (Fischreiher?); 2. eine Parasitpflanze
 (Loranthus Acaciae. Löw).
 הרעיה lat. m. pl. (hirnea) eine Art
 Schüssel.
 הרעיה ה' ט' (jGitt 45^a) l. הרעיה.
 הרעיה s. הרעיה.
 הרעיה h. 1. zerbrechen, zerstören; 2.
 durchbrechen; 3. s. הרעיה.
 הרעיה h. m. Zerstörung.
 הרעיה Ortsname (Charax, Stadt in Me-
 dien).
 הרעיה pers. m. Bauernschuh.
 הרעיה (jTer 48^a) l. הרעיה.
 הרעיה a. m. eine Fischart.
 הרעיה I h. f. schlechtes Handeln.
 הרעיה II h. f. Lärmblasen.
 הרעיה h. m. עין הרע Augenblick.

הִרְפָּה weibl. Personennamen.
 הִרְפָּנָא Ortsname.
 הִרְפָּתָקָא pers. m. Begegnis.
 הִרְצָאָה, הִרְצִיָּה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.
 הִרְקָה *h. f.* Verfaulen.
 הִרְקָד *h. m.* Sieben des Mehls.
 הִרְקָהָ *h. f.* dass.
 הִרְקָלִיזוֹפּוֹלִיס *gr.* Ortsname (Ἡρακλίουπολις).
 הִוְרְקָנוֹס *gr.* männl. Personennamen (Ἰρκαυός).
 הִרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.
 הִרַת s. רַת.
 הִרְתָּא (ל. הִרְתָּא. Löw) *a. f.* Streit.
 הִישָׂא *h. m., pl.* הִישְׂאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.
 הִישָׁג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יֵד Vermögen, Mittel.
 הִישְׁגָה *h. f.* dass.
 הִישְׁבֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מִשְׁבֵּל über-schriebenen Psalmen.
 הִישְׁבֵּלָה *h. f.* weise Überlegung.
 הִישְׁמָה *h. f.* הִישְׁמַת עֵין Achtgeben.
 הִישָׁב *h. m.* Zurückgabe.
 הִישְׁבָה *h. f.* dass.
 הִישְׁבוֹן *h. m.* Ersatzleistung.
 הִישְׁבָתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.
 הִישְׁנָה *h. f.* הִישְׁנַת לְשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.
 הִישְׁתַּרְהָ *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.
 הִישְׁתָּה Name eines Gerichtsen-gels.
 הִישְׁתַּתָּה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. volles Abrasieren.
 הִישְׁמָה *h. f.* Hinüberreichen.
 הִישְׁמָהָ *h. f.* 1. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen; 2. frühe Morgenstunde.
 הִישְׁלָחָה *h. f.* 1. הִישְׁלַחַת יָד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.
 הִישְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.

הִישְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.
 הִישְׁמַד Name eines Gerichtsen-gels.
 הִישְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שְׁמַד.
 הִישְׁמַט *h. m.* Erlaß.
 הִישְׁמָטָה *h. f.* dass.
 הִישְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִישְׁמַר.
 הִישְׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.
 הִישְׁפָלָה *h. f.* Erniedrigung.
 הִישְׁפַּע *h. m.* Überfluß.
 הִישְׁקָאָה, הִישְׁקָהָ *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.
 הִישְׁקָה *h. f.* Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).
 הִישְׁקָהָ *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִישְׁקִיף.
 הִישְׁרָשָה *h. f.* Wurzelschlagen.
 הִישְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הִישְׁתָּא — הִישְׁתָּא bald — bald. (יֵשׁ לְזִמְרָה) — wenn schon (gesagt werden muß) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?
 הִישְׁתַּחֲוָה, הִישְׁתַּחֲוִיָּה *h. f.* Prostration.
 הִישְׁתַּלְחָה *h. f.* ה' יֵד Heimsuchung.
 הִישְׁתַּקוֹ. השתקו (KohR 1, 5) l. מִנְשְׁתִּיקוֹ, s. נִשְׁתִּיק.
 הִתּוֹבַתָּא l. הִתְיַבְתָּא *a. f.* Einwand.
 הִתְנָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.
 הִתְחַלָּה *h. f.* Anfang.
 הִתְךְ *h. Pu. pl.* מִהִתְךְ geschmolzen.
 הִתְלוֹ l. הִתְלוֹ.
 הִתְלַעָה *h. f.* Wurmfraß.
 הִתָּם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הִתָּם darauf fußt er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).
 הִתְקָנָה *h. f.* Anordnung.
 הִתְרָה *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.
 הִתְרָא *a. m.* dass.
 הִתְרָאָה, הִתְרִיָּה *h. f.* Verwarnung.
 הִתְרָהָ *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.
 הִתְרַעָה *h. f.* Lärm blasen.

1

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו als Zahlzeichen = 6.
 ו, ו, ו *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).
 וא (= אבא) männl. Personennamen.
 וא s. ו.
 וא *a.* ach, o weh!
 וא Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).
 וא s. ו.
 ו s. ו.
 וא *a. m.* 1. gewiß; 2. speziell.
 ו s. ו.
 ו *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.
 וא *a. m.* dass.
 ו, ו, ו *h. m., f.* ו, ו, ו 1. gewiß, sicher; 2. speziell; 3. Gewißheit, Tatsache. ו sicherlich, in der Tat.
 ו *a.* dass.
 ו, ו, ו s. ו, ו, ו.
 ו s. ו.
 ו *a.* ei! ha!
 ו *a.* 1. ah! 2. und doch.
 ו (= והוא) *a.* und er.
 ו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.
 ו *a. m., pl.* ו Ex 38, 28 dass.
 ו *a. f., pl.* ו Est II 3, 8 (MS ו) Gans, s. ו.
 ו, ו, ו *h. m.* männliches Glied(?).
 ו (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!
 ו *a. m.* Wehklage.
 ו (= וא) s. ו.
 ו, ו, ו (bSabb 94^a) 1. ו, ו, ו s. ו.
 ו s. ו.
 ו Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).
 ו, ו, ו (jDem 22^b) 1. ו, ו, ו.
 ו, ו, ו 1. ו, ו, ו.

ו Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).
 ו, ו, ו s. ו, ו, ו.
 ו *h. m., pl.* ו, ו, ו Kind, Junges.
 ו, ו, ו zweiter Grad der Unreinheit.
 ו (Gen 40, 20) *a. m., ind.* ו Gen 11, 30 1. Kind; 2. Geburt. ו, ו Gen 40, 20 Geburtstag; 3. Ex 13, 2 Mutterleib.
 ו *h. f.* geburtsfähig(?).
 ו s. ו.
 ו, ו *a.* es schickt sich.
 ו *gr. m.* (βουλευτής) Senator.
 ו *gr. m.* (βήλον), *pl.* ו Vorhang.
 ו *gr.* männl. Personennamen (Οὐδης, Valens).
 ו *gr. m.* (οὐδνοκράτορας) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).
 ו *a.* (= וא) und sie.
 ו, ו, ו Fluß in Babylonien.
 ו *a.* (= וא) und wir.
 ו *a.* Itpe. befleckt werden.
 ו *h. f.* 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation; 3. Begleiterscheinungen der Menstruation.
 ו *a. f.* dass.
 ו Ortsname.
 ו *h. f.* Weib mit regelmäßiger Menstruation.
 ו s. ו.
 ו *h. m.* Versammlung. ו בית 1. Lehrhaus; 2. Tempel.
 ו *a. m.* dass. ו בית Lehrhaus.
 ו *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.
 ו *h. m., pl.* ו, ו, ו Zugabe, Hinzufügung.
 ו *a. m.* Zusammenkunft.
 ו (Cant 5, 14) 1. ו, ו, ו.

ווקלטא (jSabb 10^a Ausg. Krot.) 1.

בְּבִקְלָסָה, s. בְּבִקְלָסָה.

וקתא 1. וקתא.

וֶרְדֵּי *x. m.* (vgl. ῥόδον) 1. Rose; 2. rosen-ähnliche Blüte; 3. rosafarben; 4. Tal(?).

וֶרְדֵּי (Cant 2, 1) *x. m.* (vgl. ῥόδον) 1. Rose. וֶרְדֵּי בֵּי Rosenplatz; 2. rosafarben.

וֶרְדִּימוֹס *gr.* männl. Personennamen (Εὐρύδημος).

וֶרְדִּין männl. Personennamen.

וֶרְדֵּנָא *x. m.* וֶרְדֵּי Rosengarten.

וֶרְדֵּנָא *gr. m.* (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsnamen.

וֶרְדִּינָא *a. m.* aus Wardina.

וֶרְדִּינוֹן *gr. m.* (ῥόδιον) Rosenöl.

וֶרְדִּין *h. m. pl.* die Schlagadern des Halses.

וֶרִיר *h. m.* weißer Fleck im Auge.

וֶרְצִינָא *a. m.* Kühleil.

וֶרְשָׁנָא (וֶרְשָׁנָא?) *x. f.* Frauengurt.

וֶשֶׁמֶת *h. m.* 1. Speiseröhre; 2. enge Öffnung.

וֶשֶׁמֶת *a. m.* dass.

וֶתָּא *a.* (= וֶתָּא) und du.

וֶתָּא *a. f.* eine Vogelart.

וֶתִּיא = וֶתָּא.

וֶתִּיר *h. m.* Verzichtleistung.

וֶתִּינָא s. וֶתִּינָא.

וֶתִּיק *h. m.* tüchtig, hervorragend, fromm.

וֶתִּיקָא *a. m.* Mehlspeise.

וֶתִּיקָא *a. m.* Ader.

וֶתִּינִיָּא, וֶתִּינִיָּא, וֶתִּינִיָּא *gr.* Ortsnamen (Βιθυνία, Bithynien in Kleinasien).

וֶתִּינִיקִי *gr. m.* (Βιθυνιακός) bithynisch.

וֶתִּם *gr.* (εὐθέως) sogleich.

וֶתֶק *a. Pa. pt.* מֶתֶק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מֶתֶקִין) zerschmettern.

וֶתֶק *gr. m.* 1. (ἐκτική) Schwindsucht; 2. (ἐκτικός) schwindsüchtig.

וֶתֶר *h.* reichlich sein. *Ni.* vogelfrei werden. *Pi.* 1. mehr tun, ein Übriges tun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). *Hitp.* 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. vogelfrei werden.

וֶתֶר *a. Pa.* Nutzen bringen. *Itpa.* Durchfall bekommen.

וֶתֶרֶן *h. m.* Rest.

וֶתֶרֶן *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.

וֶתֶרֶנָּא *a. m.* dass.

וֶתֶשׁ s. וֶתֶשׁ.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr.

Alphabets. ז als Zahlzeichen = 7.

זֶאֱבִי *h. m.* Wolf.

זֶאֱבָה *h. f.* Wölfin.

זֶאֱוָא *a. m.* 1. Granne; 2. Zweig.

זֶאֱמוֹט s. זֶאֱמוֹט.

זֶאֱר s. זֶאֱר.

זֶאֱת *h. f.* diese.

זֶבֶ *h. m.* 1. am Weiß- oder Blutfluß leidend; 2. *pl.* זֶבִּים Name eines Mischnatraktates.

זֶבֶ (jTaan 64^b) 1. זֶבִּינִית (so Ven.).

זֶבֶר *a.* schenken.

זֶבֶרָא, זֶבֶרִי männl. Personennamen (Abkürzung von זֶבֶרִיָּא).

זֶבֶרִין *בֵּית זֶבֶרִין* Ortsnamen.

זֶבוֹב *h. m.* Fliege. זֶבוֹב (so auch im Targum) Fliegenbaal.

זֶבוֹבִית *h. f.* eine Art Fliege.

זֶבוֹבָא (?) *a. m.* Eidechsenart.

זֶבוֹר Ortsnamen.

זֶבוֹרָא *a. m.* Geschenk.

זֶבוֹרִין (jTer 45^b) 1. זֶבוֹרִין (?).

זֶבוֹת *h. m.* Schlachten.

ובול *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel;
3. Name des vierten Himmels.

ובול *h. m.* (Verdrehung von וְבוֹתַי) heidnische Festfeier.

ובולא 1. זְבוּלָא.

ובונא *a. m., ind.* זְבוּן Lv 25, 42 1. Kauf;
2. Börse; 3. Ware.

ובונא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.*
Käufer.

ובורא *a. m.* 1. Biene; 2. Bienenstich.

ובורית *h. f.* Erhöhung (Seele) im Boden
eines Gefäßes. Löw.

ובורית *h. f.* steinichtes Land.

ובוריתא, ובורתא *a. f.* weibliche Biene.

ובות *h. f.* Weiβfluß.

ובונא (bMoK 28^b) 1. זְבוּנָא(?).

זבח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.*
dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden;
1. geopfert werden.

זבח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer,
bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.*

זבחים Name eines Mischnatraktates.

זבחה *a. m.* dass.

זבדא, זבדא männl. Personennamen.

זבחה *h. f.* Schlachtung.

זבילא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זבילא *a. m.* Grabscheit.

זביןא *a. m., c.* זבין Gen 17, 12 1. Ware;
2. Kauf; 3. *pl. c. s.* זביןא Lv 25, 16
B. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.

זביתא, זביתא *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זבל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung
von זבחה) den Götzen opfern. *Ni.*

Hitp. gedüngt werden.

זבל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זבל *h. m.* Dünger: זביתא ein Acker,
der gedüngt wird. זבלים Jauche.

זבלא *a. m., ind.* זבל 2 K 9, 37, Est II
1, 3 dass.

זבל *h. m.* einer der düngt.

זבלגן *x. m.* triefäugig(?).

זבלינא *a. m.* ein immergrüner Baum,
s. מבלינא.

זבלת *h. f.* Düngerhaufen.

זבן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תזבון Lv 25, 14
kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יזבין Ex
21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.*
תזבין Lv 25, 23 verkauft werden.

זביתא *a. f.* Biene.

זוג *gr. m.* (ζεύγος), *pl.* זוגים, זוגות

1. Paar. זוגות die Paare der Schrift-

gelehrten. זוג בן Genosse, Gegenstück;

2. Gattin; 3. Schere; 4. grade Zahl.

זוגא (Est II 7, 10) *gr. m.* (ζεύγος), *ind.*

זוג 2 K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Ge-

spann. זוג בן Gattin; 2. Wechsel-

kleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Schere;

6. Beiname einer Person.

זג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle,
Klingel.

זגא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10,
MS זוגא), זגא *a. m.* 1. Schelle;
2. Kern.

זגא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.*
stützen.

זגא II *s.* סגא.

זוגא *gr.* männl. Personennamen (ζεύγος).

זגן *h. m.* Glasmacher, Glasbläser.

זגנא *a. m.* dass.

זגד, זגדא männl. Personennamen.

זגד *h.* festhalten(?).

זגדן, זגדום, זגדום (l. זגדום, זגדום?) *x. m.*
mit ungleichen Paaren (z. B. Augen-
brauen).

זגיתא *a. f.* Glas, Glasware.

זגן *h.* klar machen.

זגנאל Name eines Engels.

זגיתא *a. f.* Glasgefäß.

זגנאל 1. זגנאל.

זגתא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. זגתא
die Plejaden.

זדון *h. m., pl.* זדונות Frevel, vorsätzlich
begangene Sünde.

זדונא, זדונא *a. m., ind.* זדון Dt 29, 17,

c. s. זדונות Jes 1, 6 Soc 59, 1. Über-
mut, Frechheit, Gewalttat; 2. Über-
kochen, Leidenschaft.

זידנותא, זדנותא *s.* זידנותא.

זה *h. m.* dieser. זהו (= זה הוא) das ist. זה איי welcher ist?

זהב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.

זהב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).

זהבי *h. m.* Goldschmied.

זהה *h. Hi.* für stolz erklären.

זהה, זהה *a. Pa.* stolz machen.

זהו *s. זה.*

זהוב *h. m.* Goldmünze.

זהוה *h. m.* stolz.

זהוהא *a. m.* 1. dass.; 2. Stolz.

זהוים, זהוים *h. m.* 1. Besudlung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.

זהומתא *a. f.* Schmutz, Rost, *s. זהומתא.*

זהורא *a. m.* Glanz, Pracht.

זהורא *s. זהורא.*

זהורית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.

זהוריתא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זהורי Gen 49, 11 dass.

זהיא *a. m.* Glanz.

זהימא *a. m.* schmutzig.

זהינא *a. m.* übermütig.

זהיר *h. m.* 1. vorsichtig; 2. sorgsam.

זהירא *a. m., ind.* זהיר Koh 11, 9 (MS זהיר) bedacht, achtsam.

זהירות *h. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.

זהל *s. זהל.*

זהם *h.* häßlich riechen, schmutzig sein, *pt. pass.* זהוים schmutzig. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen, mit Schmutz bestreichen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.

זהם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.

זהמא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.

זהמא ליסטרון 1. וזהמא ליסטרון.

זהמה (זהמה) *h. f.* Schmutz.

זהממא *a. m.* Bestreichung der Pflanzen mit Schmutz.

זהמי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).

זהר I *h. Ni.* vorsichtig sein. *Hi.* warnen. *Ho.* verwahrt werden, ein Verbot erhalten.

זהר II *h. Pi.* glänzen machen.

זהר *a.* warnen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.*

זהר Ex 18, 20 einschärfen; 2. warnen.

זהר *Itpe.* 1. dass.; 2. *pf.* אזהר Ez 33, 4 sich warnen lassen, sich in acht nehmen.

זהר II *a. pt. pass. pl.* זהירין Cant 5, 10 glänzen. *Aph.* 1. *pf.* אזהר Jes 9, 1, *ipf.* 2 *sg.* זהיר Ex 18, 20 B., *pt. m.*

זהר Sac 9, 15, *f.* מזהר Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen.

זהרא (Ez 8, 2, MS זהרא), זהרא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זהרין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) ein Edelstein.

זהרא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.

זהרא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.

זהרא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.

זהרא *a. m.* Grundsteuerbeamter(?).

זו *h. f.* dies ist. זו היא — זו היא das ist dasselbe wie jenes. זו לזו aneinander.

זוא *a. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Schiff; 4. Beiname einer Person.

זוב *h.* fließen, tropfen.

זוב *h. m.* 1. Weißfluß (des Mannes); 2. Blutfluß (des Weibes).

זובא *a. m.* dass.

זובן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschließt.

זוג *gr. Pi.* זוג, זוג 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.

זוג *gr. Pa.* זוג *verbinden, paaren. Itpa.*
 sich verbinden.
 זוג *h.* durchsichtig, glasartig sein.
 זוג *a.* dass.
 זוג *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.
 זוג *gr. m.* (vgl. ζεύγος) Paarung, Heirat.
 זוג *(Ex 39, 26) a. m.* 1. *pl.* זוגין *Ex*
 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.
 זוגית *(Est II 1, 3) a. f.* Glas.
 זוד *h.* *Hi.* mutwillig handeln.
 זוד *a.* *Aph. ipf.* זיד *Ex 21, 14 (MS*
 זי'שע *dass.*
 זיור 1. זמר, s. זמר.
 זוד *a. Pa.* זוד *verproviantieren. Itpa. pf.*
 3 *pl.* זודי Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.
 זודא *a. m., pl.* זודין *Gen 42, 25* 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זודין Sterbekleid.
 זיה *a.* stolz sein.
 זיג *gr. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.
 זייע 1. זייע, s. זייע.
 זי *h.* von der Stelle rücken, weichen.
Hi. fortbewegen.
 זי *a.* weichen. *Aph.* schütteln.
 זי *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= 1/100 Litra = 3,6 gr.).
 זיגא (1 S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. 1. זיגא oder זיגא.
 זיגין (ExII 28, 19 für זיגין) *x. m.*
 Name eines Edelsteins.
 זיה I *h.* erhaben, stolz sein.
 זיה II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.
 זיה I *a.* hochgemut sein.
 זיה II *a.* weichen, unbeständig sein.
Aph. pt. זיח Jer 50, 23 (MS זי'ע) bewegen.
 זיחא *a. m., pl. c.* זיחלי Mi 7, 17 (MS זיחלי) Gewürm.

זיחלי *h. m. pl.* fließendes Wasser.
 זיחא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.
 זיח (זיחין) *h. m.* 1. Beutel am Fischnetz(?); 2. Auswurf des Meers.
 זיחי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. männl. Personennamen.
 זיח *a. Pass.* klein erscheinen.
 זיחא *a. m., ind.* זיח Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. männl. Personennamen.
 זיח *h. f.* Winkel. זיחן Spitze des Winkels.
 זיחא *a. f., ind.* זיח Ez 42, 3 (MS זיח), 1 K 7, 4 (MS זיח), *pl. d.* זיחא *Ex 25, 26* dass.
 זיל *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זיל verächtlich; 2. verschwenderisch sein.
Hi. 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.
 זיל I *a.* 1. billig sein; 2. gering-schätzen. *pt.* זיל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.
 זיל II *a.* spinnen(?).
 זיל *h. m.* billig.
 זילא *a. m.* dass.
 זילא *a. m.* Knaul.
 זילא *h. f.* dass.
 זיחא männl. Personennamen.
 זיח *h.* 1. nähren, füttern. זיחן seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.
 זיח *a., pf.* זיח Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* זיחין, זיחין, *ipf.* 3 *m. sg.* זיחין Gen 41, 40, 3 *m. pl.* זיחין Ho 9, 2 genährt werden.
 זיח *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.
 זיחין männl. Personennamen.
 זיח I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זיח erregen, erschüttern. *Hitpalp.* זיח 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.

ווע II *h. Hi.* schwitzen.
 ווע I *a. 1. ipf. 3 m. pl.* ווען Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* ווע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf. 1 sg.* ווע Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf. 3 f. sg. c. s.* ווע Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Italp. pf.* ווע Jes 12, 1, *ipf. 3 m. sg.* ווע Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.
 ווע II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.
 וועה, וועה *h. f.* Unwetter, Erdbeben. וועה I. וועה.
 וועה Ortsname (Zoar).
 וועה *a. f. 1.* Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* וועה Dt 2, 25 (MS וועה) Furcht. וועה *h. s.* וועה.
 וועה *a. 1. ipf. 3 m. sg.* וועה Jes 17, 13 schelten; 2. *s.* וועה.
 ווע *a. Pa.* ווע aufblasen.
 ווע I. ווע (Löw).
 ווע I *h.* abweichen.
 ווע II *h. Ho.* ausgedrückt werden.
 ווע I *a, imp. pl.* ווע Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf. 3 pl.* ווע Gen 19, 3 einkehren.
 ווע II (= צור) *a. Pa.* ווע rollen.
 ווע III *a.* zurückhalten.
 ווע *h. m.* Blütenkrone(?).
 ווע *h. m.* mit rollenden Augen.
 וועה *s.* וועה.
 וועה *s.* וועה.
 וועה *a. m. 1.* Granne; 2. Zweig.
 וועה (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m. 1.* Stolz; 2. stolz.
 וועה *h. Hi.* für stolz erklären.
 וועה *h. 1.* fließen, *pt. pl.* וועה fließen des Wasser; 2. ergießen. *Hi.* fließen lassen.
 וועה I *a. 1. pt. pl.* וועה Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* וועה Est II 1, 2 (nicht MS) fließen lassen. *Aph.* ausfließen lassen.

וועה II *a.* glänzen.
 וועה *h. m.* die noch flügellose Heuschrecke.
 וועה *a. m., ind.* וועה 1. dass.; 2. *pl.* וועה Mi 7, 17 Geschmeiß, Gewürm.
 וועה (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.
 וועה (Dt II 32, 34) 1. וועה *s.* וועה.
 וועה *h. m.* stolz.
 וועה *gr.* (Ζῆσι) zur Gesundheit!
 וועה *gr. tr.* (Ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.
 וועה *s.* וועה.
 וועה I. וועה.
 וועה (irrigue Lesarten BerR 32, וועה BerR 38) *gr. m.* (Ζη-τητός) vogelfrei.
 וועה (VajR 20 וועה, BemR 4 וועה) *gr. m.* (Ζήτημα) Makel, Vergehen.
 וועה *gr.* männl. Personennamen (Ἰζάτης).
 וועה männl. Personennamen.
 וועה *a. m.* Wolf.
 וועה *h. f. 1.* Weißfluß (beim Manne); 2. Blutfluß (beim Weibe).
 וועה *h. f.* dass.
 וועה *a. f.* dass.
 וועה *a. m.* frech, Bösewicht.
 וועה *h. m.* Frechheit, Bosheit.
 וועה *a. m.* frech.
 וועה *a. f., ind.* וועה Ez 24, 7 Bosheit.
 וועה (jAbZ 41*) 1. וועה.
 וועה (Est II 1, 1) *a. m.* frech.
 וועה (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.
 וועה (?) *a. m.* Glanz.
 וועה *a. f., c. s.* וועה Ez 24, 6 Schmutz.
 וועה (Ez 1, 13) *a. m., c.* וועה Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.
 וועה *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
 וועה *h. m. 1.* Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

זִינָה *a. m., ind.* זי"ן Sac 6, 13, c. s. זינך
 Nu 27, 20 dass.
זִינָה männl. Personennamen.
זִינָה *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben setzen.
זִינָה *a. m.* 1. c. s. זִינָה Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben setzen; 4. Verwaltung.
זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Nah 2, 11 Zittern.
זִינָה *h. m.* Fälschung.
זִינָה *a. m.* dass.
זִינָה *a. f., c. s.* זִינָה Est II 1, 7 Glanz.
זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Sac 10, 3 glänzend, vornehm.
זִינָה *h. m.* 1. Milbe, Kriechtthier; 2. Name eines Vogels; 3. Gesims, Ausbau.
זִינָה *a. m.* 1. 1 K 6, 5 Gesims, Ausbau; 2. Wurm; 3. männl. Personennamen (Ζίζος bei Josephus. Löw).
זִינָה Ortsname.
זִינָה *a. m.* Nasenloch, Schnauze.
זִינָה l. זינָה.
זִינָה *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $\frac{1}{100}$ Litra).
זִינָה *h. m.* זִינָה bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.
זִינָה *a. m.* *pt. pass. pl.* מְזִינִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Ita. pt. pl.* מְזִינִין Jo 2, 9 (MS מְזִינִין l. מְזִינִין) gerüstet sein.
זִינָה Buchstabe Zajin.
זִינָה, **זִינָה** *a. m., ind.* זִינָה Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.
זִינָה *pers. m.* Schaden, Verlust.
זִינָה s. זִינָה.
זִינָה (NuJI 5, 21 Bas.) s. זִינָה.
זִינָה *h. m.* Zittern.
זִינָה *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִינָה Jes 21, 3, *ind.* זִינָה Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זִינָה.
זִינָה

זִינָה I *h. f.* 1. Schweiß; 2. Saft.
זִינָה II *h. f.* Aufregung.
זִינָה I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiß.
זִינָה II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִינָה) *a. f., c. s.*
זִינָה Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.
זִינָה *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.
זִינָה *h. m.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.
זִינָה *a.* 1. *Pa. inf.* מְזִינָה Jer 8, 8 fälschen; 2. s. זִינָה.
זִינָה s. זִינָה.
זִינָה (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זִינָה).
זִינָה *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.
זִינָה s. זִינָה.
זִינָה männl. Personennamen.
זִינָה *a. m.* Fälscher.
זִינָה *a. f.* Fälschung.
זִינָה (Ex 2, 3 B.) s. זִינָה.
זִינָה (*זִינָה*) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoß.
זִינָה *a. m.* dass.
זִינָה *h. f.* Verpflichtung.
זִינָה *a. f., pl.* זִינָה Blitz.
זִינָה *h. m., pl.* זִינָה 1. Rand, Kranzleiste; 2. Dolde; 3. eine Hand voll, s. זִינָה; 4. Zugabe.
זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.
זִינָה (= זִינָה) *a. m.* klein (Beiname verschiedener Männer).
זִינָה *a. m.* Kelterpresse.
זִינָה *h. f.* Zirkus.
זִינָה *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. männl. Personennamen.
זִינָה *h. m.* 1. Anspornen; 2. männl. Personennamen.
זִינָה *a. m., ind.* זִינָה Lv 11, 37 Säen, Saat.
זִינָה *h. m., pl.* זִינָה 1. Olive; 2. Ölbaum (*Olea europea*). זִינָה olivengroß (Maßbestimmung). זִינָה Olivensaft

(*amurca*); 3. (übertragen) Ausfluß des Öls aus der Olive.

וִיתָא (Gen 8, 11), וִיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name einer Seifenpflanze (*Limoniastrum monopetalum* Boiss. u. *L. Guyonianum* Coss. Löw).

וִיתִיָּה (jPes 29^d) 1. וִיתִיָּה.

וְךָ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.

וְכָא *a., ipf.* 1 *pl.* וְכָי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* וְכָא (= וְכָאָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *imp.* וְכִי בִי gib mir ein Almosen. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* וְכִי מְוִי Ex 34, 7 strafflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* וְכִיאוּ Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, strafflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.

וְכָא *a. m., pl.* וְכִין Kehrlicht, Wegzuräumendes.

וְכָא (= וְכָאָה) *s.* וְכָא.

וְכָאָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* וְכִי Dt 19, 13, וְכָאִי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

וְכָאָה *a. m., c.* וְכָאָה Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.

וְכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. berechtigt sein; 5. erlangen, Besitz ergreifen; 6. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hüpf.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.

וְכֻכִּיתָא *h. f.* Glas, Kristall. *pl.* וְכֻכִּיּוֹת Glaswaren.

וְכֻכִּיתָא *a. f.* dass.

וְכֻכִּר *h. m.* männlich.

וְכֻכִּר *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.

וְכֻכִּרָא *a. f., ind.* וְכֻכִּר Lv 20, 27, Jes

8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.

וְכֻכִּרִים *h. m. pl.* Totenbeschwörung.

וְכֻכִּרָא *a. m. pl.* dass.

וְכֻכִּתָּא *h. f., pl.* וְכֻכִּיתָא 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.

וְכֻכִּתָּא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Recht; 3. Heilstat.

וְכִי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

וְכִי II männl. Personenname (Zacharja?).

וְכִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.

וְכִיָּה *a. m.* rein.

וְכִיָּה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.

וְכִיָּה *a. f.* Rutenbesen.

וְכִיָּה *h.* klar sein. *Pi.* וְכִיָּה klären, läutern.

וְכִיָּה *h.* gedenken, beachten. *pt.* וְכִיָּה eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.*

1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.

וְכִיָּה *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.

וְכִיָּה *h. m.* Gedenken, Erinnerung.

וְכִיָּה *h. m., pl.* וְכִיָּהוֹת 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebotes für Neujahr.

וְכִיָּה *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).

וְכִיָּה *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. וְכִיָּהוֹת jSabb 14^d (vgl. jAbZ 40^d) 1. וְכִיָּהוֹת.

וְכִיָּה *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt.

וְכִיָּה *h. m.* Schlemmer.

וְכִיָּה *a.* fließen.

וְכִיָּה *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

וְכִיָּה *h.* tropfen, triefen.

וְכִיָּה *a., pt. pl. f.* וְכִיָּה Thr 1, 16 dass.

זָרָק *a. m., ind.* dünnbärtig.
 זָרָה *h. f.* Verächtlichkeit.
 זְרוּחָה *a. m.* Sprenger.
 זְרוּעָה *a. m., ind.* זְרוּעַ Jer 19, 1 Krug.
 זְרוּיָה *h. m.* Sprengen.
 זְרוּקָה 1. זְפָתָה.
 זְרוּתָה (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung;
 2. niedriger Preis.
 זְרוּלָה *a. m.* Geringschätzung.
 זְרוּלָה *a. m.* Schlemmer, Verschwender.
 זְרוּלָנָה *a. m.* gefräßig, unmäßig.
 זָרַח *h.* fließen, überschwemmt sein.
Pi. sprengen.
 זָרַח *a., inf.* מָלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgießen; 2. sich ergießen. *Itp.* sich ergießen. *Aph.* 1. ausgießen lassen; 2. Durchfall bewirken.
 זָרַח *h. m.* Sprengung.
 זָרַחָה *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.
 זָרַחָה *s.* זָרַחָה.
 זָרִי männl. Personennamen.
 זָרִיָּה *a. m.* 1. gering, verächtlich;
 2. billig.
 זָרִיָּה *h. f.* Sprengen, Ausgießen.
 זָרִיקָה *a. m.* Glanz.
 זָלַל I *h. Hi.* הָיָל *Ho.* billig werden.
Pilp. זָלַל verachten, geringschätzen.
 זָלַל II *h. Pilp.* זָלַל verschwenden. *Pass.* ausgegeben werden.
 זָלַל I *a.* verächtlich sein. *Palp.* זָלַל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מְזַלְזֵלָה Koh 9, 16 (MS מְזַלְזֵלָה) geringgeschätzt werden.
 זָלַל II *a. pt.* זָלַל Dt 21, 20 verschwenden.
 זָלַל *h. m.* unmäßig.
 זָלַח *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.
 זָלַח *a.* tropfen. *Pa.* זָלַח Hb 2, 15 (MS זָלַח) tropfen lassen, ablaufen lassen.
 זָלַח *h. m.* Sprengung.
 זָלַחָה *a. f.* Korb.

זֶם *gr. m.* (ζυμός) Brühe.
 זֶמָה *gr.* (vgl. ζημία) *Pa.* זֶמִי eine Geldstrafe auferlegen. *Itp.* זֶמִי bestraft werden.
 זֶמָה, זֶמָה *gr. m.* (ζέμα, ζυμός) Beize zum Färben der Wolle.
 זֶמָה *s.* זֶהם.
 זֶמָה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratsschlag, Tücke.
 זֶמָה *h. m.* Gebiß.
 זֶמָן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.
 זֶמָנָה männl. Personennamen.
 זֶמָרָה *a. m.* blau.
 זֶמָרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute.
 זֶמָרָה בָּעַל הַזֶּמָרָה Centurio; 3. männliches Glied.
 זֶמָרָה *a. f.* Gesang.
 זֶמָוּם *h. m.* Planen.
 זֶמָוּמָה *a. m.* Kastagnette.
 זֶמָי *gr. f.* (ζυμός) Brühe.
 זֶמָיָה *gr. f.* (ζημία), *pl.* זֶמָיִן Geldstrafe.
 זֶמָיִן *gr. m.* (vgl. ζημία), *pl.* זֶמָיִנוֹת Geldstrafe.
 זֶמָיִן *a. m.* böser Anschlag.
 זֶמָיִן *h. m.* falsches Zeugnis.
 זֶמָיָה *a. m.* 1. *ind.* זֶמָיִן Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זֶמָיָה 18 9, 13 Gast; 3. männl. Personennamen.
 זֶמָרָה *a. m.* Gesang.
 זֶמָרָה *h. f.* Beschneiden des Weins.
 זֶמָרָה, זֶמָרָה *gr. f.* (ζυμός) Brühe.
 זֶמָרָה *a. m.* ein immergrüner Baum.
 זֶמָרָה *s.* זֶמָרָה.
 זֶמָרָה, זֶמָרָה *gr. m.* (ζυμάρστρον) Schöpföffel.
 זֶמָה I *h.* Übles sinnen. זֶמָה ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מְזַמָּם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.
 זמם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.
 זמם I *a.* *Itp. imp. pl.* אֶתְּזַמְמוּ (MS אֶשְׁתַּמְמוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.
 זמם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.
 זמם I *h.* *m.* falsches Zeugnis.
 זמם II *h.* *m.* Maulkorb, Nasenring.
 זממא II (Cant 1, 10) *a.* *m.* Maulkorb, Nasenring.
 זמן *h.* *Pi.* 1. einladen; 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.
 זמן *a.*, *pt. pass.* זָמֵן bereit, s. זְמִינָא. *Pa.* *pf.* זָמֵן Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תִּזְמֶנּוּ 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern; 5. l. זָמֵן. *Itpa.* *pf.* 3 *pl.* אֶתְּזַמְנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl.* *m.* יִזְדַּמְנוּ Nu 10, 3 (vgl. Dalm. Gramm. S. 251) 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.
 זמן *h.* *m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. זָמֵן *wenn*; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.
 זמנא (Gen 2, 23) *a.* *m.* (*f.*), *c.* זָמֵן Dt 16, 6 (MS זָמֵן) 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זָמֵן zuweilen. זָמֵן Nu 14, 22 zehnmal. זָמֵן — זָמֵן bald — bald. זָמֵן מִשְׁכָּן Lv 1, 1 Stiftshütte.
 זמר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. singen, besingen, 2. singend lesen.
 זמר II *h.* *Hi.* blau machen.
 זמר *a.* singen. *Pa.* *inf.* זָמַר Koh 2, 8 dass.
 זמר *h.* *m.* 1. Gesang; 2. Lied.
 זמר *h.* *m.* Musiker, Sänger.

זמרא *a.* *m.*, *pl.* *d.* זְמָרָא Koh 2, 8 (MS זְמָרָא) dass.
 זמרא *a.* *m.* 1. *c.* זָמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זָמַר Musik; 2. *pl.* זְמָרִין Est II 8, 15 Gesang; 3. männl. Personennamen.
 זמרא *a.* *m.*, *ind.* זָמַר Koh 2, 8 dass.
 זמרקד *gr.* *m.* 1. *pl.* זְמָרְקִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und Rotem Meer, südöstlich von Theben.
 זמרה *h.* *f.* Gesang.
 זמרתא *a.* *f.*, *pl.* *d.* זְמָרְתָא Koh 2, 8 (MS זְמָרְתָא) Spielerin.
 זמרתא Name eines Volkes.
 זונא *gr.* *f.* זֻנוֹן, *pl.* זֻנוֹת, זֻנוֹת Gürtel.
 זנא *a.* *Pa.* *pf.* 3 *f.* *sg.* זָנְיָא Gen 38, 24 huren.
 זנא *a.* *m.* 1. *c.* *s.* זָנִיָּה Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. *pl.* Spezereierarten.
 זנאה *a.* *m.*, *pl.* זְנָאִין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.
 זנב *h.* *m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.
 זנב *h.* *Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen(?).
 זנבא *gr.* weibl. Personennamen (Ζηνοβία).
 זנבאה *a.* *m.* Bewohner von Ζίγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).
 זנבילא *x.* *m.* 1. Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS זְנַבִּילָא) 1. זְנַבִּילָא, s. זְנַבִּילָא.
 זנדוקא *pers.* *m.* זְנַדְקָא 1. זְנַדְקָא, זְנַדְקָא Kerkermeister.
 זנה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.
 זנוחא Ortsname.
 זנימא 1. זְנִימָא.
 זנימאתא (NuJI 5, 21) 1. זְנִימָתָא (so MS).
 זננים *h.* *m.* *pl.* Unzucht, Buhlerei.
 זנוק *h.* *m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.
 זנות *h.* *f.* Unzucht, Buhlerei.
 זנותא (Ho 4, 11) *a.* *f.*, *c.* *s.* זְנוּתָא Gen 38, 24 dass.

זנוע *h. Pass.* אַזנִינִיע, *pt. pl.* מִזְנוֹנִין (*מִזְנוֹנִיעִין*) sich schütteln.
זנה *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. *Pi. Hi.* verwerfen.
זני *gr. f.* (Ζώνη) Gürtel.
זניה (GenII 14, 2 MS) 1. *inf.* לְזַנֶּה.
זניתא *a. f.* Hurerei.
זניתא (Dt 23, 19, Jo 4, 3) *I a. f.* Hure.
זניתא *gr. f.* (Ζώνη) Gürtel, Schurz.
זנין *gr. männl. Personennamen* (Ζήνων).
זנין *gr. m.* (Ζώνιον) Gürtel.
זנין *h. a. m. pl.* Taumellolch (*Lo-lium temulentum*).
זנק *h. Pi.* 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen; 3. verschmachten. *Hi.* tropfen, gießen.
זנקא *s.* בּוֹרְזִנְקא.
זנקא *gr. m.* (Ζωνάριον), *pl.* זִנְרִין Est II 8, 15 Gürtel.
זנסטא *gr. m.* (Ζωστήρ) Gürtel, Schürze.
זנסטי *gr. männl. Personennamen* (Ζώνσιμος).
זנסטא *s.* זִנְרִין.
זער *s.* זִנְרִין.
זערין *a. m. pl., c. s.* זִנְרִין Gen 8, 21, זִנְרִין Gen 46, 34 Jugendzeit.
זעוועא *a. m.* Schrecken.
זעע *s.* זִנְרִין.
זעוועט *h. f.* Bewegung, Erregung.
זעמוט *pl. c.* זִנְרִין für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante von נִעֲרִי und אֲצִילי.
זעמוטא *a. m., pl.* זִנְרִין Cant 6, 5 Jüngling.
זעיא *s.* זִנְרִין.
זעירא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig. זִנְרִין — זִנְרִין Ex 23, 30 allmählich.
זעיר פון Gen 26, 10 beinahe. זִנְרִין פון.
זעיר רין Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.
זעירותא *a. f., c.* זִנְרִין Lv 25, 16 Kleinheit.

זעם *h., pt. pass.* זִנְרִין zornig.
זעם *h. m.* Zorn.
זעף *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.
זעף *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.
זעף *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.
זעפא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.
זעפרא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sativus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur זִנְרִין, darüber geschrieben זִנְרִין) Name eines Edelsteins.
זעק *h.* schreien.
זעק *a., pf.* 3 *pl.* זִנְרִין Ex 14, 10 dass.
זעקה *h. f.* Geschrei.
זעיר (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זִנְרִין 2S 7, 19 (MS זִנְרִין) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= זִנְרִין); 4. *pf.* זִנְרִין 2S 18, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* זִנְרִין Nu 11, 32, *ipf.* 2 *pl.* זִנְרִין Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. *Ite.* kleiner gemacht werden.
זפה *h. f., pl.* זִנְרִין 1. Borste; 2. Augenbraue.
זפיתא *a. m.* Verpichen.
זפלן (Est II 1, 8, MS זִנְרִין) *a.* einige.
זפה *h. Pu. pt.* מִזְנוֹנִיע verpicht.
זפק *h. m.* Kropf.
זפקא *a. m., c. s.* זִנְרִין Lv 1, 16 dass.
זפקתא *a. f.* dass.
זפרן *gr. Ortsnamen* (Ζεφύριον).
זפת *h.* verpichen.
זפת *a.* dass.
זפת *h. f.* Pech.
זפת *h. m.* Pechbereiter.
זפתא *a. f., pl.* זִנְרִין Augenbraue.
זפתא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זִנְרִין und זִנְרִין Jes 34, 9 Pech.
זיק *s.* זִנְרִין.
זקא *a. m.* 1. *pl.* זִנְרִין Jos 9, 4 Schlauch; 2. *pl.* זִנְרִין 2S 3, 34 Kette, Fessel.
זקור *h. m.* aufrecht. זִנְרִין זִנְרִין aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 זִנְרִין זִנְרִין).

זקף *h. m.* Henker.
 זקפא *a. m.* Schwelle.
 זקן *h. m.* Funken.
 זקא *a. m.* 1. *pl.* זקין Hb 3, 4 dass.;
 2. kleiner Schlauch.
 זקא *a. m.* Filtrierapparat.
 זקי *h. m.* Posten.
 זקא (Est II 2, 7 MS זקא) *a. m.*
 1. Pfahl; 2. Henkung; 3. aufrecht.
 זקי *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.
 זקי *a. f., pl. c. s.* זקי Thr 3, 63
 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Auf-
 stellen.
 זקי *h. f.* Springen.
 זקי *a. f.* dass.
 זקי *a. f.* Chamäleon(?).
 זק *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden;
 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.*
Hitp. 1. alt werden; 2. gehörig be-
 raten sein(?).
 זק *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden;
 2. alt machen.
 זק *h. m.* 1. alter Mann; 2. Großvater,
 Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.
 זק *h. m.* Bart. זקת Schamhaar.
 זקא *a. m.* aufgeschwollen.
 זקה *h. f.* Greisenalter.
 זקה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Großmutter,
 Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.
 זקנה *h. f.* Greisenalter.
 זקנה *a. f.* dass.
 זקנה *a. f.* dass.
 זק *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben;
 3. als Anleihe betrachten. *Ni.* 1. sich
 aufrichten, aufgestellt werden; 2. als
 Darlehn betrachtet werden. *Hi.* auf-
 richten.
 זק *a.* 1. *imp. sg. m.* זק Dt 3, 27 auf-
 stellen, aufheben; 2. aufrechtstehen;
 3. *pl.* זקו Est II 7, 10 (nicht MS)
 aufhängen, henken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f.*
sg. זקו Gen 37, 7 sich aufrichten;
 2. gehängt werden, gehenkt werden.
Aph. aufrichten.

זקא *a. m.* 1. Est II 2, 7 Pfahl;
 2. Henkung; 3. Daumen(?).
 זקא *a. m., ind.* זקי Erhebung, Stolz.
 זקא *a. f.* Aufrichten, Erheben.
 זק I *h. Pi.* schmelzen, läutern. *Pu.*
pl. זק geläutert.
 זק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. ver-
 pflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten,
 sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. an-
 greifen (mit jem. anbinden); 4. bei-
 wohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbind-
 en, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* ver-
 pflichtet werden, gebunden sein.
Hitp. 1. sich verpflichtet halten; 2.
 sich kümmern, Sorge tragen um . . ;
 3. sich anschließen; 4. sich heften
 an (um zu schädigen).
 זק I *a., pt. pass. m. pl.* זק Cant
 1, 11 läutern, reinigen. *Pa. ipf.* זק
 Ma 3, 3 Soc 59, *pt. pass.* זק Cant
 1, 11 dass. *Itpe.* gereinigt werden.
 זק II *a., pt. pass. pl.* זק Jes 60, 11
 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1.
 beiwohnen (geschlechtlich); 2. teil-
 nehmen.
 זק *h. m.* Schlauchhändler.
 זק *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen;
 2. entschieden werden.
 זק *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.
 זקא *a. f., ind.* זק Koh 12, 11, *pl.*
 זק Koh 12, 11 Ochsenstachel.
 זר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nicht-
 priester; 3. Feind; 4. Ausgestoßener.
 זר I *a. m.* dass.
 זר II *a. m.* Übelkeit(?).
 זר (Ex 32, 20, MS זר) *a.* worfeln.
 זר (?) *h. m.* Futter (eines Schuhs).
 זר *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen(?).
 זרובית *h. f.* 1. Untersatz(?); 2. PesR
 35 l. זרובית(?).
 זרונ *h. m.* Weinrebe.
 זרונא *a. m.* Name eines zweigreichen
 Baumes oder Strauches.
 זר I *h. m.* Stärke, Kraft(?).

וֶרֶד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Name eines Baches; 3. s. **וֶרֶב**; 4. 1. **וֶרֶר**, s. **וֶרֶה**.
וֶרֶד I (= **וֶרֶו**) *h.* Macht üben(?).
וֶרֶד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
וֶרֶדָּא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
וֶרֶדְתָּא 1. **וֶרֶדְתָּא**.
וֶרֶה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Ni.* zerstreut werden. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
וֶרֶה II *h.* übel tun.
וֶרֶע *h. f.* 1. Arm, Oberarm, Vorderbein; 2. (bildl.) Gewalt. **בְּוֶרֶע** mit Gewalt.
וֶרֶעָא (Gen 8, 22), **וֶרֶעָא** (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
וֶרֶקִינָא Ortsname.
וֶרֶת *h. f.* 1. Laienstand; 2. von priesterlichen Funktionen ausschließende Eigenschaft als Nichtaronide.
וֶרו *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
וֶרו *a. Pa. pf.* **וֶרֶו** Gen 14, 14, *pt. pass.* **וֶרוּ** (1. **וֶרוּ**) Nu 32, 21 B. 1. gürtten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. **וֶרֶדְרִי** Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
וֶרו *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke(?) s. **וֶרֶד**.
וֶרוּא *a. m., pl.* **וֶרוּן** Gen 3, 7 Gurt.
וֶרוּא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
וֶרוּא *a. m.* dass.
וֶרוּפָא *a. m.* Tropfen.
וֶרוּר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
וֶרוּר *h.* überfließen.
וֶרוּר *h. m.* Gladiator.
וֶרֶה *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. sich färben; 3. ostwärts gehen.
וֶרֶיבָּה *h. f.* Überfließen, Überkochen.
וֶרֶי *h. m.* Grützenart.

וֶרֶהָ *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
וֶרֶיוֹן, **וֶרֶיוֹן** *h. m.* Ausringen. **וֶרֶיוֹן** **וֶרֶיוֹן** *h. m.* Ausringen des Flachses abfließendes Wasser.
וֶרֶיו *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
וֶרֶיוּא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* **וֶרֶיו** Jes 5, 27 (**וֶרֶו**) Gurt.
וֶרֶיוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
וֶרֶיוּתָא *a. f.* dass.
וֶרֶיקָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
וֶרֶיעָה *h. f.* Saat, Säen.
וֶרֶיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
וֶרֶיקָתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall(?).
וֶרֶירָא *a. m.* Niesen.
וֶרֶכִי 1. **וֶרֶכִי דִּדְוִי** Ortsname.
וֶרֶכֶל *a. Pass.* stolzieren.
וֶרֶמְתָּא *a. f., ind.* **וֶרֶמְתָּא** Jes 4, 6 Unwetter.
וֶרֶנָּה *a. m.* Übelkeit(?).
וֶרֶנֶקָא *a. m.* Schlauch.
וֶרֶנֶד *pers. m.* Arsenik.
וֶרֶע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Koitus).
וֶרֶע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* **וֶרֶעִין** Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* **וֶרֶעִין** Lv 11, 37 gesät werden.
וֶרֶע *h. m.* 1. Samen, Saat. *pl.* **וֶרֶעִים**, **וֶרֶעִין** **וֶרֶעִין** *h. a. m. pl.* (zweiter Plural zu **וֶרֶע**, **וֶרֶעִין**) 1. Sämereien; 2. gesäte Gewächse.
וֶרֶעִיתָא *a. f., pl.* **וֶרֶעִין** Gen 4, 10 Familie.
וֶרֶה *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen(?).
וֶרֶפָא *a. m.* Geschwulst, Entzündung(?).

וִרְקָה *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.

וִרְקָה (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מִוִּרְקִי Jes 51, 20 (MS מִוִּרְקִי) hinwerfen. *Itpe. pf. 3 pl.* אֶוִּרְקִיו Nu 19, 13 ausgeschenkt werden.

וִרוּקָה *c. s.* וִרוּקָה *h.* LvJI 1, 16 MS, 1. nach LvJI 11, 13 וִרְקָה *s.* וִרְקָה.

וִרְקָה *s.* וִרְקָה.

וִרְרָה *h.* 1. s. וִרְרָה; 2. s. וִרְרָה II.

וִרְרָה *h. f.* Weißdorn (*Crataegus Azarolus*).

וִרְרָה *a. f.* dass.

וִרְתָּה I *h. f.* der kleine Finger.

וִרְתָּה II *h. f.* Spanne.

וִרְתָּה (Ex 39, 9), וִרְתָּה *a. f.* dass.

וִיתוּם (falsch וִיתוּם, וִיתוּם) *gr. m.* (ζῆθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח als Zahlzeichen = 8.

חֵאיתָה 1. חֵאיתָה *a. f.* Butter.

חֵב *pl.* חֵבִין (Tos Kil III 15) 1. חֵבִין, *s.* חֵבִין.

חֵבֵר *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחֵבֵר EchR. Peth. 1. מחֵבֵר. *s.* חֵבֵר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.

חֵבֵר *a.* verbergen. *Pa. dass. Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבֵּר Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.

חֵבֵר *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. *s.* חֵבֵר.

חֵבֵר *h. Pi.* 1. lieben; lieblosen; 2. lieb machen.

חֵבֵר *a. Pa. pf. 3 m. sg. c. s.* חֵבֵרִין Dt 33, 3 1. lieben, lieblosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf. 3 f. sg.* אֶתְחַבֵּר 1S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.

חֵבֵר *h. f.* Liebe.

חֵבֵר weibl. Personennamen.

חֵבֵר *a. m., c.* חֵבֵר Mi 6, 7 Liebling.

חֵבֵר *h. m.* Klopfen.

חֵבֵל 1. חֵבֵל.

חֵבֵל I (Koh 7, 28, MS חֵבֵל!) *a. m.* 1. *ind.* חֵבֵל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel.

חֵבֵל II *a. m.* Zins.

חֵבֵל *h. f.* Pfand.

חֵבֵל (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.

חֵבֵל *a. m.* Preßdatteln.

חֵבֵר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.

חֵבֵר *a. m.* dass.

חֵבֵר *a. m.* Zauberer.

חֵבֵר *h. f.* Beule.

חֵבֵר *h. f.* Gesellschaft, Verein.

חֵבֵר *a. f., ind.* חֵבֵר Ex 12, 46 dass.

חֵבֵר *a. f.* Beule.

חֵבֵר *h. m.* eine Apfelart.

חֵבֵר *a. m.* dass.

חֵבֵר, חֵבֵר *a. m.* Gefangenschaft.

חֵבֵר *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stoßen. *Ni.* gestoßen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.

חֵבֵר *a., ipf. 2 m. sg.* חֵבֵר Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חֵבֵר Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestoßen werden.

חֵבֵר *h. m.* 1. Stoß, Verletzung durch Stoß; 2. Besatz (des Schuhs)?

חֵבֵר *a. m.* 1. Stoß, Schlag; 2. Oliven schlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.

חֵבֵר *s.* חֵבֵר.

חָבַטָה *h. f.* Schlagen.

חָבִי männl. Personennamen.

חָבִי *pl.* חֲבִיִּים EchR Einl. 1. חָבִירִים, s. חָבִיר.

חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.

חָבִיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חָבִיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. männl. Personennamen.

חָבִיבָא 1. חָבִיבָא.

חָבִיבֻתָא *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חָבִיבִי männl. Personennamen.

חָבִיבָתָא *a. f.* 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.

חָבִינָא *a. m., pl. c.* חָבִינוּי Koh 10, 20 MS, Cant 2, 14 (MS חָבִרִינִי) Schlupfwinkel.

חָבִינוּהָ *h. f.* Vorratskrug.

חָבִיטָא I *a. m.* Knüttel.

חָבִיטָא II *a. m.* Magen.

חָבִיל (Est II 5, 1, MS חָבֵל) *a.* wehe!

חָבִילָא I *a. m.* Verlust, Schaden.

חָבִילָא II *a. m.* Bündel.

חָבִילָה *h. f.* 1. Verbindung; 2. *pl.* חָבִילוֹן חָבִילָה Bündel; 3. Band; 4. Pfändung; 5. Haufe.

חָבִיץ *h. m.* süße Mehlspeise.

חָבִיצָא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. חָבִיצָא.

חָבִיר, s. חָבִיר.

חָבִירָא *a. m.* düster.

חָבִירָא *a. m.* Genosse, s. חָבִירָא.

חָבִירָה *h. f.* Genossin.

חָבִירוֹת *s.* חָבִירוֹת.

חָבִישָׁה *h. f.* Einsperrung.

חָבִישָׁתָא *a. f.* dass.

חָבִית *h. f., pl.* חָבִיתֹת Vorratskrug.

חָבִיתָא *a. f.* dass.

חָבֵל I *h.* verderben, verletzen. *Ni.* verletzt werden. *Pi.* verletzen. *Hitp.* verderbt werden.

חָבֵל II *h.* Pfand nehmen. *Ni.* verpfändet werden.

חָבֵל III *h. Pi.* kreisen, Wehen haben.

חָבֵל I *a.* verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חָבִילוֹ Gen 6, 12 verderben.

pt. pass. מְחָבֵל Dt 23, 2 B. mit entferntem männl. Glied; 2. *ipf.* 2 *pl.* מְחָבֵלוֹן Dt 4, 16 dass.; 3. zugrunde gehen. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחָבֵלָת Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.

חָבֵל II *a. Pa.* Wehen haben.

חָבֵל *a. h.* wehe!

חָבֵל *h. m.* 1. Strick, Meßschnur; 2. Beisitztum.

חָבֵל I *h. m.* Schaden.

חָבֵל II *h. m.* Geburtswehe.

חָבֵל *s.* חָבֵל.

חָבֵלָא *a. m.* Schaden, Verderben, Garaus.

חָבֵלָא I *a. m., pl.* חָבֵלוֹן Jer 22, 23 Geburtswehen.

חָבֵלָא (2S 8, 2, MS עָרָא), חָבֵלָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* חָבֵלָהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חָבֵל יָמָא Ortsname.

חָבֵלָה *h. f.* 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.

חָבֵלָה *h. f.* Zerstörung.

חָבֵלָתָא *a. f., ind.* חָבֵלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.

חָבֵלָתָא *h. f.* Verderberin.

חָבֵנָא *a. m.* träge.

חָבֵנֻתָא *a.* träge (*Adv.*).

חָבֵנֻתָא *a. f.* Trägheit.

חָבַם *h.* zerstoßen. *Ni.* zerstoßen werden.

חָבַם *a.* dass.

חָבָסָא *a. m.* Quetschung.

חָבַץ *h. Pi.* Brei einrühren.

חָבָצָא *a. m.* 1. Quarkkäse; 2. s. חָבִיצָא; 3. s. חָבִיצָא.

חָבָצֵלָתָא *h. f.* -(nach dem Syr. Herbstzeitlose (*Colchicum*). Löw.) nach Tg. Cant 2, 1 Tazette (*Narcissus Tazetta*).

חָבַץ *h.* umarmen, umschlingen. *Pi.* *Hitp.* dass.

חָבַץ *a. Pa. pt. f.* מְחָבֵצָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.

חָבַץ *h. m.* 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Satteltgurt.

חָבַר *h.* 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschließen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Pu.* verbunden sein. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.

חבר *a. Pa.* 1. *pt. pass.* **חֲבוּר** Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Itpa. pf.* **אֶתְחַבֵּר** Nu 25, 3 sich verbinden.

חֵבֵר *h. m.* 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֵבֵר *h. m.* 1. Verbindung, Gesellschaft. **חֵבֵר עֵיר** Gemeindeverband. **חֵבֵר נֹזֵאֲלָקִי** Doppelsack; 2. Zauberei.

חֹבֵר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חֲבָרָא *a. m.* dass.

חֲבֵרָא *a. m., c. s.* **חֲבֵרִיָּה** Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. **חֲבֵר לְחֲבֵרִיָּה** Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֲבֵרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבֵרְבֵר *a.* dunkel machen.

חֲבֵרְבֵר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבֵרְבֵרָא *a. m.* dass.

חֲבֵרְבֵרִיָּא (GenJI 19, 11, MS **חֲוֹרִירִיָּא**) *a. m. pl. d.* weißer Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חֲבֵרִיָּה (?) *a. m.* Gesellschaft(?).

חֲבֵרִית *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חֲבֵרִיתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Chaberim).

חֲבֵרְתָא *a. f., c. s.* **חֲבֵרְתָּה** Ex 11, 2, *pl. c. s.* **חֲבֵרְתִּי** Jud 11, 37 Soc 59 (*in pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. fesseln, gefangen nehmen; 2. satteln, rüsten; 3. nahe aneinandersetzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe aneinandergesetzt werden. *Hi.* nahe aneinandersetzen. *Hitp.* gefangen werden.

חָבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חָבַשׁ *h. m.* eine Apfelart(?).

חֲבֻשָּׁה *h. f.* Satteln.

חֲבֻתָּא Ortsname.

חֲבֻתָּא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבֻתִּין *h. m. pl.* Tiegelgebäck des hohepriesterlichen Speisopfers.

חַג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חַגָּא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* **חַגִּין** Ex 15, 20 Reigen; 4. Personennamen.

חַגָּא *s.* **חֲנֻתָּא**.

חֲנָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חֲנָבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חֲנֹג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲנֹג *a., ipf.* 2 *m. sg.* **חֲנִיחוֹג** Dt 16, 15, 3 *m. pl.* **חֲנִיחוֹגִין** Ex 5, 1, *pt. pl.* **חֲנִיחוֹגִין** 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חֲנֻגִּים *s.* **חֲנֻגִּים** l. **חֲנֻגִּים**, *s.* **אֲנֻגָּא**.

חֲנָה *h. f.* Festfeier.

חֲנִיּוֹן *a. m. pl., c.* **חֲנִי** Cant 2, 14 Kluft.

חֲנֹר *h. m.* Gurt.

חֲנֹרָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חֲנֹי *h. m.* Heuschreckenart.

חֲנִינָה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲנִירָא (Sac 12, 11) *a. m., ind.* **חֲנִיר** Lv 21, 18 lahm.

חֲנִירָה *h. f.* Umzäunung. **בֵּית ח'** Ortsname.

חֲנִירוֹת *h. f.* Lahmheit.

הַגֵּל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

הַנְּסָא *a. m.* Klippschliefer (*Hyrax syriacus*).

הִנָּר I *h.* umbinden, gürtен. *Pi.* dass.

הִנָּר II *h.* stolpern, hängen bleiben.

Hi. dass. *Hüpf.* lahm werden.

הִנָּר I *a.* umbinden, gürtен.

הִנָּר II (2 S 4, 4, MS אֶתְהַנֵּר) *a.* hinken.

Pa. pt. מִהַנֵּר 2 S 19, 27 dass. *Aph. pt.*

מִהַנֵּר Est II 1, 2 (MS אֶתְהַנֵּר) dass.

Ite. pf. אֶתְהַנֵּר 2 S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

הִנָּר *h. m.* lahm (auf einem Fuß?).

הִנָּר Ortsname.

הִנָּרָא 1. Gen 16, 14 Ortsname (Sur, Bered); 2. männl. Personennamen.

הִנָּרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. הִנָּר פֶּסֶם stotternd.

הִנָּרָא *a. f.* Lahmheit.

הִנָּרָא *a. f.* Fest.

הִדָּר *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

הִדָּר (Gen 1, 5) *a. m., f.* הִדָּרָא Ex 30, 10

eins, ein, einzeln, einzig. כָּל הִדָּר וְהִדָּר

ein jeder. הִדָּר — הִדָּר Ex 17, 12 der

eine — der andre. הִדָּרָא Ex 30, 10 ein-

mal. הִדָּר מִן עֶשְׂרָא Gen 14, 20 ein

Zehntel. עַל הִדָּר תִּרְיָן Ex 22, 3 doppelt.

עַל הִדָּר Gen 26, 12 hundertfach.

הִדָּרָא *a. m.* erster Tag der Woche.

הִדָּרָא am ersten Monatstage. לְהִדָּרָא Gen

12, 14 sehr. בְּהִדָּרָא Gen 13, 6 zusammen,

zugleich.

הִדָּרָא, הִדָּרָא (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a., pf.*

3 *pl.* הִדָּרָא Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.*

הִדָּרָא Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.*

3 *m. sg.* יִתְהִי Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.*

אֶתְהִינָּן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest

feiern. *Aph.* erfreuen.

הִדָּרָא *a. m., pl.* הִדָּרָא Mutterbrust.

הִדָּרָא *a. m.* Punkt, Spitze. ח' דְּכֹבֶעָא

der Vorsprung des Schildknorpels.

הִדָּרָא Zauberwort.

הִדָּרָא (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

הִדָּר *h. Pi.* 1. schärfen, zuspitzen;
2. scharfsinnig machen. *Hüpf.* ge-
schärft werden.

הִדָּר *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft,
schlagfertig (in der Diskussion). *Ite. pa.*
scharfsinnig behandelt sein.

הִדָּרָא *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

הִדָּרָא *s. הִדָּרָא.*

הִדָּרָא *a.* 1. ei! 2. *s. הִדָּרָא.*

הִדָּרָא *h. m.* 1. Schnitt; 2. Spitze, Zacke;
3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

הִדָּרָא *a. m.* 1. Schnitz; 2. Spitze, Zacke;
3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

הִדָּרָא *h. f.* Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *s. הִדָּרָא.*

הִדָּרָא *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הִדָּרָא *h. m.* 1. Wiederherstellung, Er-
neuerung; 2. erstes Sichtbarwerden
der Mondscheibe nach dem Neumond;
3. neue Auslegung, neues Gesetz;
4. Neuerung.

הִדָּרָא *h. f.* gebaute Zisterne.

הִדָּרָא *a. m.* Neues.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הִדָּרָא *a. m.* 1. Freude, Vergnügen.

הרם *ipf.* יחרם (DtJl 25, 9, MS יחרם)

1. ירחם, *s.* ירחם.

הרס *a. m.* elf.

הרסא *a. m.* elfter.

הרסי *a. f.* elf.

הרק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen.

Hitp. sich eindringen.

הרק *a. Pa.* hineinzwängen.

הרק *h. m., pl.* הרקים 1. ein stachlichter Nachtschatten (*Solanum sanctum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

הרקא (Mi 7, 4) *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* הרקא.

הרקא männl. Personennamen.

הרקאה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

הרקי Ortsname.

הרקל Flußname (Tigris).

הרר *s.* הרר.

הרר *s.* הרר.

הרר *h. m.* 1. Kammer; 2. Teil der weibl. Scham (Uterus).

הרונא *s.* הרונא.

הרש *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern; 2. wieder tun; 3. etwas Neues machen.

Hitp. 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

הרש *h. m.* neu, frisch.

הרשה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

הרת *a. Pa. pt.* מרת Cant 5, 10 (MS מרת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אתמרתא Dt 32, 12 erneuert werden.

הרתא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* הרת Nu 6, 3, *f. d.* הרתא Dt 22, 8, הרתי neu.

הרתותא *a. f., c. s.* הרתותא Lv 13, 55 Neuheit.

הרתנא *a. m.* Neuling.

הוי *s.* הויא.

הוי *a. Pa. pf.* הוי Gen 3, 11, *imp.* הוי Gen 29, 15, הוי erzählen, verkündigen.

Itpa. pf. אתהותא (Dalm. Gr. 338) Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

הוואה *a. m., pl. d.* הוואי Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

הוב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Nachteil bringen. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen. הותיב בנפשו sein Leben verwirken; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

הוב *a., pf.* חב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* חוב Lv 4, 22, *pt.* חאיב 1S 19, 5, *inf. c. s.* מיתביה Nu 15, 27 1. schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יחבון Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten *Itpa.* 1. *pf.* אתחייב Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אתחייבו Nu 17, 3 sich verschulden.

הוב I *h. m.* Schuld. הוב בעל הוב Gläubiger. שומר הוב Schuldschein.

הוב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

הובא *a. m., c. s.* חובי Ex 10, 17, *pl. c.* חובי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

הובאה (Gn 20, 9, MS חובא) 1. חובא.

הובקה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmäßiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. *s.* חובה.

הובלן *h. m.* Verschwender.

הובר *h. m.* Zauberer.

הובתא (Ez 18, 7) *a. f., c.* חובת Lv 4, 3, *c. s.* חובתא Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

הוב *a.* einen Kreis ziehen.

הובתא *a. f.* Kreis.

הוד *h. m.* Punkt, Spitze.

הוד *a.* 1. zusammenfügen, schließen; 2. *imp.* הוד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

הודיתא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), הודיתא

a. f., pl. חֲרָן Nu 12, 8, חֲרָן 1 K 10, 1 l. חֲרָן (מִתְלִין) Rätsel.
 חֲרָשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat.
 ח' ראש der erste Monatstag.
 חוה *h. Pi.* חוה anzeigen.
 חוֹזֵא *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.
 חוֹזֵה *h. m.* Seher.
 חוֹזִי *h. m.* Aussehen, Gestalt.
 חוֹזִי בִּי ח' Ortsname.
 חוֹה *h. m.* Distel.
 חוֹמָא *a. m., pl.* חוֹתִין Jes 34, 13 dass.
 חוּמ *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חִטָּא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.
 חוּמ s. חֲטִין.
 חוּמ *h. m.* 1. Faden (bei der Milz die Gefäße des Hilus, bei den Hoden die Samenstränge, bei der Wirbelsäule das Rückenmark); 2. Strahl; 3. Linie.
 חוּמָא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חוּמִין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.
 חוּמִם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.
 חוּמָמָא *a. m.* dass.
 חוּמָמָת *h. f.* Höcker, Buckel.
 חוּי männl. Personennamen.
 חוּיָא (Gen 3, 1), חוּיָה *a. m., ind.* חוּי Ex 7, 5, *pl.* חוּיִין Nu 21, 6, חוּיִין Dt 32, 32 Schlange.
 חוּיָמָא (= אֲחוּיָמָא) *a. f.* Unterweisung.
 חוּךְ *h.* kratzen, reiben.
 חוּךְ I *a.* dass. *Pi. Aph.* räuspern.
 חוּךְ II *a.* lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חִיבִית Gen 18, 15, *pt.* מְחִיבִיד Gen 21, 9, מְחִיבִיד Gen 19, 14 B. lachen, verlachen.
 חוּכָא *a. m., ind.* חוּךְ Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.
 חוּכָר *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חול I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten. *Ho.* niedergelegt werden.
 חול II *h.* *Hitpol.* beruhigt sein.
 חול I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחול Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.
 חול II *a.* süß, ruhig sein(?). *Pa.* ver-süßen(?).
 חול III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.
 חול I *h. m., pl.* חולות Sand, sandiger Boden.
 חול II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).
 חול III *h. m.* 1. profan, gemein. חול המועד Halbfeiertag; 2. *pl.* חָלִין Name eines Mischnatraktates.
 חוּלָא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.
 חוּלָא *lat. f.* (villa) Landgut(?).
 חוּלָד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.
 חוּלָה *h. m.* krank.
 חוּלָה I *h. f.* Übel.
 חוּלָה II *h. f.* Tanz, Reigen.
 חוּלָה III *h. f.* 1. Sandgegend; 2. Dünenland.
 חוּלָה s. חֲלָה.
 חוּלִילָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חוּלִילִין 1 K 6, 7 Bohrer, Meißel.
 חוּלִיץ *h. m.* Zange.
 חוּלָנִי *h. m.* leidend.
 חוּלָמָא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Name eines Sees; 3. s. חֲלָמָא.
 חוּם *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.
 חוּם *h. m.* Hitze.
 חוּמָא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.
 חוּמָה *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.
 חוּמָקָא *a. m.* gewalttätig.
 חוּמִץ *h. m.* Essig.
 חוּמָר I *h. m.* Ton.
 חוּמָר II *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קָל

חֹמֶר Schluß *a minori ad majus*;
 3. Perle, Amulett.
חֹמֶרֶתָא *a. f., pl. חֶמְרִין* 1. Ring;
 2. Kugel; 3. runder Stein; 4. Blasen-
 stein; 5. Knoten; 6. Amulett.
חֹמֶשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des
 Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.
חֹמְתָא *a. f.* Mauer.
חֹנֵא *חֹנֵי, חֹנֵיָא, חֹנֵיָא* männl. Eigen-
 name (נְחֻמְיָה = נְחֹנְיָה).
חֹסֵן *h.* 1. schonen, Erbarmen haben;
 2. Sorge tragen, beschützen.
חֹסֵן *a., pf. חָסַם* Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.*
 חָסַם Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig
 sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אָחִים
 Ma 3, 17 (MS אָחֹסֵן) Erbarmen üben.
חֹסֶן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs;
 2. Stärke.
חֹסֶר *h. m.* Mangel.
חֹקֵי *h.* abreiben, scheuern.
חֹקֵי *a.* dass.
חֹקֵי *h. m.* Strand, Ufer.
חֹפֵא *a. m., pl. c. s. חֹפֵיָהוֹן* 1 K 7, 33
 (MS חֲפִיָהוֹן) Zapfen.
חֹפֵאָה *s. חֲפֵאָה*.
חֹפֵיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.
חֹפֶן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand
 voll.
חֹיץ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen;
 3. Scheidung herstellen.
חֹיץ *a.* dass.
חֹיץ *h. m.* 1. draußen befindlich. **בְּחוּץ**,
מִבְחוּץ draußen, auswendig; **לְחוּץ**
 hinaus; 2. außer, ausgenommen.
חֹיֶב *h. m.* Steinhauer.
חֹיֶבָה *h. f.* 1. draußen befindlich; 2.
 fremd. **חֹיֶבָה לְאַרְץ** das Ausland (außer-
 halb Palästinas).
חֹיֶצִי Ortsname.
חֹיֶלֶת *h. f.* Matte, Decke.
חֹיֶנָא *s. חֲנָנָא*.
חֹקֵן *h.* runden, wölben, höhlen.
חֹקֵן *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben,
 gravieren.

חֹקֵן *h. m., pl. חֶקְנִין* 1. Gesetz, Regel,
 Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
חֹקֵין *h. m. pl.* Sprossen einer Leiter,
 Stufen.
חֹרֵר *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
חֹרֵר *h.* weiß, klar sein, hell scheinen.
Pl. klar machen, nachweisen. *Pu.*
חֹרֵר *אֵינִי מְחֹרֵר* es ist nicht erwiesen. *Hitp.*
 klar gemacht werden.
חֹרֵר *a., ipf.* 3 *f. pl. יְחֹרְרוּ* Gen 49, 12
 weiß, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.*
 יְחֹרְרוּ Nu 8, 7 weiß machen, reinigen,
 bleichen; 2. klar machen, beweisen.
חֹרֵרָא *אֲלָא מְחֹרְרָא* aber das Richtige ist
 wie. *Aph.* 1. weiß machen; 2. be-
 schämen. *Itpe.* 1. weiß werden; 2. *imp.*
f. sg. אֲתִחְרֹרִי Jer 4, 14 (MS בְּקָא) sich
 reinigen.
חֹרֵר *a.* sehen.
חֹרֵר (bSanh 98^a) 1. הֹרֵר.
חֹרֵר *h. m.* 1. Loch, Höhle; 2. Augen-
 höhle.
חֹרֵרָא (2 K 12, 10) *a. m., pl. d.* חֹרֵרָא
 1 S 14, 11 dass.
חֹרֵרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חֹרֵרָא
 Ex 4, 6, חֹרֵרָא 1. weiß; 2. aussätzig;
 3. (von Feigen) grün; 4. 1. חֹרֵרָא.
חֹרֵרָא *a. m., pl. d. חֹרֵרָא* Dt 2, 12
 Horit (Höhlenbewohner).
חֹרֵרָא *h. m.* Stiefsohn.
חֹרֵרָא *h. f.* Stieftochter.
חֹרֵרָא *a. f.* dass.
חֹרֵרָא (?) *h. m. pl.* Lattich (*s. חֲרִילִין*).
חֹרֵרָא *h. m.* eine Hornhauttrübung.
חֹרֵרָא *a. m. pl.* Blindheit.
חֹרֵרָא *a. hinter. לְחוּרֵי, לְחוּרֵי* dass.
חֹרֵרָא *h. m.* Fischer (Beiname eines
 Gelehrten).
חֹרֵרָא *h. m. pl., בֶּן חֹרֵרִין* 1. frei, nicht
 versklavt; 2. ohne Hypothek.
חֹרֵרָא *a. m. pl., בֶּר חֹרֵרִין* Ex 21, 2 dass.
חֹרֵרָא *a. m.* anderer.
חֹרֵרָא *a. m.* weiß.
חֹרֵרָא *a. f., ind. חֹרֵרִי* andere.

הַרְיָתָא *a. f.* feines Weizenmehl.
הַרְיָתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
חֲרֹן *h.* בֵּית ח' Ortsname.
חֲרָנָא *a. m.* ein anderer.
חֲרֻיָּתָא *a. f.* andere.
חֲוֹרָנָס (jAbZ 42^a) 1. הַרְסָנָא, s. הַרְסָנָא.
חֲוֹרָנָתָא *a. f.* andere.
חֲוֶרָה *h. m.* Winter.
חֲוֶרָה *h. m.* Loch, Höhle.
חֲוֶרֶשׁ *h. m., pl.* חֲרָשִׁין Dickicht, Wald.
חֲוֶרֶתָא *a. f.* Loch, Höhle.
חֲוֶרְפָּן *h.* בֵּית ח' Ortsname.
חֹשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden;
2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.
חֹשׁ *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich, bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph. pt.* מַחֲשֵׁה Dt 32, 11 dass.
חֹשׁ *h. m.* 1. Dickicht; 2. Gefühl, Sinneswahrnehmung.
חֹשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
חֹשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohenpriesters.
חֹת *h.* zurückschrecken, verabscheuen. *Pi.* Ekel erregen.
חֹתֵל *h. m., pl.* חֹתְלוֹת Verpackung von Datteln (aus Palmblättern).
חֹתְלָה (?) *h. f.* dass.
חֹתֶם *h. m., pl.* חֹתְמוֹת 1. Siegel; 2. Verschluss; 3. Stempel (der Teil des Stieles, der an der Frucht sitzt); 4. Haut um den Kern einer Frucht; 5. (bildl.) Unschuld.
חֹתְמָא *a. m., ind.* חֹתֶם Est II 5, 1 Siegel.
חֹתְמַת *h. f.* dass.
חֹזֵא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִחְזֶה Lv 13, 3 sehen, erkennen. *נָחֵנוּ* laßt uns betrachten! *pt. act. m.* חָזִי Gen 49, 3, *f.* חֹזֵא Dt 21, 17 gebührend, würdig; *pt. pass.* חֹזִי Lv 5, 10 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אֶחְזֶה Gen 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. pf.* אֶתְחַזֵּה Dt 33, 2B., *inf.* אֶתְחַזֵּא Jud

13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt werden; 3. tauglich werden. *Ittaph. pf.* 3 *m. sg.* אֶתְחַזֵּה Lv 14, 35, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחַזֵּה Ex 13, 7, *f.* תִּתְחַזֵּה Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַזְּוּ Gen 42, 1 einander ansehen.
חֹה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hineinschieben (brennende Späne zwischen Scheite) (? viell. חֹנוּ).
חֹה *h. m.* Brust.
חֹוָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חִיוָּ Gen 24, 16, *pl.* חֹוִין Nu 12, 6, חֹוִין 1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֹוִי.
חֹמְרָא Ebene Mamre.
חֹוּא 1. חֹוּנָא oder חֹוָא.
חֹוִיא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.
חֹוִין *h. m.* Gesicht.
חֹוּנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung, Wunder; 2. Seher.
חֹאק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.
חֹוֶר (Cant 6, 5, MS חֹוֶר) *a.* rings. חֹוֶר rings um.
חֹוֶרָא *a. m., ind.* חֹוֶר Ex 25, 33 1. Apfelbaum; 2. Apfel.
חֹוֶת *h. f.* Aussehen.
חֹוֶתָא (= חֹוֶא) *a. f.* 1. Aussehen, Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.
חֹוֶתָא *h. f.* Flechte, eine Art Ausschlag.
חֹוֶתָא *h. f.* dass.
חֹוּנָא *a. m., ind.* חֹוִין Lv 22, 22 an Flechten leidend.
חֹוִי 1. חִיוָּ, s. חֹוָא.
חֹוִין *h. m.* 1. *pl.* חֹוִינוֹת Vision; 2. s. חֹוֶתָא.
חֹוִיָּא *a. m., pl. c.* חֹוִיָּי Koh 11, 9 (MS חֹוִי) Blick.
חֹוִי *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.
חֹוִיָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras; 3. zottig.
חֹוִיָא *a. m.* Beil(?).
חֹוִיר *h. m.* Schwein.
חֹוִירָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.
חֹוִירָא *a. m.* Schweinehirt.

חִירָה I *h. f.* Sau.

חִירָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

חִירָתָא *a. f.* Sau.

חִית *h. f.* Front, Vorderseite.

חִית *s. חִיָּית.*

חִיתָא *s. חִיָּיתָא.*

חִיתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s. חִיָּיתָא* Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

חִים *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

חִים *a.* dass.

חִין *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogen-diener; 3. Gerichtsdienner.

חִנָּא *a. m.* dass.

חִנִּית *h. f., s. חִיָּית.*

חִק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. *הַחִיק* לְ מוֹבָה verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.

חִק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *הָיָה חִיק רִישָׁה* er hatte Kopfschmerz. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. *אֶחָיק מִיבּוֹ לְ* verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hängen an, festhalten; 2. gelten für.

חִק *h. m.* Band, Umgürtung.

חִקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

חִקָא *a. m.* Annahme, Mutmaßung.

חִקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. *בְּחִקָתָא* unter der Voraussetzung, daß; 4. angenommener Tatbestand.

חִקָתָא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.

חִר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren.

יְחִיר *ändere deine Ansicht!* יְחִיר *יְחִיר* die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. wieder werden, wieder tun; 4. (auch mit *בּוֹ*) bereuen, Buße tun. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. *הִתְחִיר* על הַפְתָּחִים betteln; 2. zurückgeben, erwidern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem tun; 6. wiedereinsetzen.

חִיר *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zurückgeben; 3. *pt. pl. מְחִירִין* Am 9, 9 (MS *מְחִירִין*) sieben(?). *Aph. pf.* אֶחֱייר 2 K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחִיר Ho 10, 2 1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c. מְחִירִי* Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl. מְחִירִין* Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwidern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f. מִתְחִירִן* Ez 1, 12 sich umwenden.

חִירָא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie. *חִירָר s. חִירָר.*

חִירָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חִירָה *h. m.* eifrig, geschäftig.

חִירָנָא *a. m., pl. חִירָנִין* Umgebung.

חִירָנָתָא *a. f.* dass.

חִירָה *h. m.* Weißdorn (*Crataegus Azarolus*).

חִירָת *h. f., pl. חִירָתִין* Lattich (*Lactuca sativa*). *חִירָת גָּלִים* wilder Lattich (viell. *Lactuca scariola*).

חִח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חִחִי (*bGitt 70^a*) 1. חִירִי, *s. חִירָא.*

חַט (*Jes 14, 19*) 1. יָחַט (so MS) *s. יָחַטָא.*

חַט *h. m.* Sünde.

חַטָא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entschuldigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

חַטָא II *h. Pi.* Wohlleben genießen. *Hitp.* 1. sich gütlich tun; 2. sich

freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חָטָא I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יָחַטְי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטְוּ Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יָחַטְי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חָטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חָטָא (Sac 3, 2) *s.* יָחַטְא.

חָטָא *a. m.* Reihe, Linie.

חַטָּאָה (18 10, 27) *a. m.*, *ind.* חַטָּאָה Dt 19, 15, *c. s.* חַטָּאָה Gen 4, 7, *pl.* חַטָּוֹת Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m.*, *pl. c. s.* חַטָּאָה Ex 34, 9,

חַטָּאָהוֹן Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאָה *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאָה *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חָטַב I *h.* abschneiden, abhauen. *Pi.* auskratzen.

חָטַב II *h.* wegreiben.

חָטַב I *a.* abhauen.

חָטַב II *a. pf.* 2 *sg. m.* חָטַבְתָּ Dt 26, 17 erwählen.

חָטַב III *a.* stecken(?).

חָטַבָּה *a. m.* 1. Stickerei(?); 2. 1. חָטַבָּה.

חָטַבָּה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חָטַבָּה *h. f.*, *pl.* חָטַבָּה Weizen (*Triticum*).

חָטַבָּה I. חָטַבָּה.

חָטַבָּה *a. m.* der Ausgrabende.

חָטַבָּה *h. f.* Höcker, Buckel.

חָטַבָּה I *h. m.* Reinigung.

חָטַבָּה II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חָטַבָּה *a. m.* dass.

חָטַבָּה Ortsname.

חָטַבָּה *a. m.*, *ind.* חָטַבָּה Jud 9, 24 Raub.

חָטַבָּה *a. m.*, *pl.* חָטַבָּה Gen 6, 11, 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חָטַבָּה *a. f.*, *ind.* חָטַבָּה Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חָטַבָּה I. חָטַבָּה.

חָטַבָּה *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חָטַבָּה graben.

חָטַבָּה *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* חָטַבָּה Gen 3, 7, *pt. pl. f.* חָטַבָּה Ez 13, 8 nähen.

חָטַבָּה *h. m. pl.* Geschwüre.

חָטַבָּה *a. m. pl.* dass.

חָטַבָּה (SchirR 7) I. חָטַבָּה, *s.* חָטַבָּה.

חָטַבָּה *h. m.* Sünde, Schuld.

חָטַבָּה *a. m.* Sünder.

חָטַבָּה I *h. f.* Abschneiden, Fällen.

חָטַבָּה II *h. f.* Gegenstand der Erwählung.

חָטַבָּה *a. f.* Erwählung.

חָטַבָּה *h. f.* Sünde.

חָטַבָּה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חָטַבָּה, חָטַבָּה (?) *x. m.* Schild(?).

חָטַבָּה, חָטַבָּה *h. f. pl.* Schneidezähne.

חָטַבָּה *h. f.* Abschaben.

חָטַבָּה *a. f.* ein Raubvogel.

חָטַבָּה *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.

חָטַבָּה *h. m.* Nasenring.

חָטַבָּה *h.* 1. fortreißen, rauben; 2. eilig austheilen. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.

חָטַבָּה *a.*, *ipf.* 2 *m. pl.* חָטַבָּה Jud 21, 21,

pt. pl. חָטַבָּה Est II 1, 2, *inf.* חָטַבָּה

Est II 1, 1 1. fortreißen, rauben;

2. zerreißen; 3. Gewalt antun, eine

Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen

werden. *Pa. pt. pl.* חָטַבָּה Est II 1, 2

(MS חָטַבָּה) fortreißen.

חָטַבָּה (Jon 3, 8), חָטַבָּה (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewalttat.

חָטַבָּה *h. f.* Abschaben.

חָטַבָּה *a. f.* ein Raubvogel.

חָטַבָּה *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.

חָטַבָּה (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute.

הַטָּרְא *Vogelknöterich* (*Polygonum aviculare*)(?); 2. **הַטָּרְא** Mi 2, 12, *pl.* **הַטָּרְא** Nu 32, 16 (MS **הַטָּרְא**) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.

הַטָּרְא *a. m.* streifig(?).

הַטָּרְא *h. f.* Höcker, Buckel.

הַטָּרְא (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* **הַטָּרְא** (!) Nu 18, 8 Sündopfer.

הַטָּרְא *a. f., pl.* **הַטָּרְא** Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze; 4. *pl.* **הַטָּרְא** Körner (des Ringknorpels).

חַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh; 4. (vom männl. Glied) im Erektionszustand; 5. (von der Haut) ohne Oberhaut; 6. (vom Wein) ungemischt.

חַיָּא (Lv 13, 14) *a. m., ind.* **חַיָּא** Ex 12, 9 dass. *pl. d.* **חַיָּא** Gen 2, 9 Leben. **חַיָּא** bei deinem Leben. **חַיָּא** Ru 3, 13 Glück zu!

חַיָּא (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* **חַיָּא** Gen 3, 22, *inf.* **חַיָּא** Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* **חַיָּא** Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* **חַיָּא** 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* **חַיָּא** Ex 22, 17, *inf.* **חַיָּא** 2S 8, 2, **חַיָּא** Jes 38, 16 (MS **חַיָּא**) wieder beleben, leben lassen, auferwecken.

חַיָּא männl. Personennamen.

חַיָּב *h. m., f.* **חַיָּב** 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. böseartig.

חַיָּבָא (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* **חַיָּבָא** 1. schuldig; 2. Sünder.

חַיָּבָא (?) *h. f.* Vorrat.

חַיָּבָא (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 **חַיָּבָא**) *a. m.* Kopfschmuck(?).

חַיָּבָא *a. f.* Rätsel.

חַיָּבָא *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.

חַיָּבָא *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild;

3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* **חַיָּבָא** eine Engelklasse.

חַיָּבָא *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.

חַיָּבָא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.

חַיָּבָא *a. f.* Schuld.

חַיָּבָא *a. m.* Kraft.

חַיָּבָא *h. f.* Lebensunterhalt.

חַיָּבָא (Jes 38, 13) *a. f., ind.* **חַיָּבָא** Ex 23, 29, *pl.* **חַיָּבָא**, **חַיָּבָא** 1. Tier; 2. **חַיָּבָא** NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.

חַיָּבָא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoß.

חַיָּבָא *h. m.* Näharbeit.

חַיָּבָא *h. m.* Schneider.

חַיָּבָא *a. m.* dass.

חַיָּבָא *h. m.* Riedgras, Binse.

חַיָּבָא *h. m. pl.* 1. Leben. **חַיָּבָא** ewiges Leben. **חַיָּבָא** zeitliches Leben. **חַיָּבָא** bei deinem Leben; 2. Erhaltung des Lebens. **חַיָּבָא** Lebensbedürfnis.

חַיָּבָא *a. f.* Sack.

חַיָּבָא *h. m.* Gaumen.

חַיָּבָא *h. m.* Stotterer.

חַיָּבָא *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* **חַיָּבָא** Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itpa.* 1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* **חַיָּבָא** Nu 31, 7 sich scharen.

חַיָּבָא *h. m., pl.* **חַיָּבָא**, **חַיָּבָא** 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.

חַיָּבָא *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äußeren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.

חַיָּבָא *a. m.* dass.

חַיָּבָא (Gen 31, 29), **חַיָּבָא** *a. m., ind.* **חַיָּבָא** Ex 32, 11, *pl. d.* **חַיָּבָא** Ex 12, 41, **חַיָּבָא** 1K 15, 20, *c. s.* **חַיָּבָא** Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. **חַיָּבָא** der Beweis

jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חלִיא und חלָא.
 חִלָּה *h. f.* Stärke(?).
 חִלּוּתָא *a. m., c. s.* חִלּוּתִיָּה Cant 8, 4 (MS חִלּוּתִיָּה) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.
 חִלְךָ *s.* חִלְךָ I.
 חִלְשָׁא *s.* חִלְשָׁא.
 חִלְתָּ (Ez 27, 18) Ortsname.
 חִלְתָּ *h. f.* Schilffahrt.
 חִמָּא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).
 חִמָּה *h. f.* Zorn.
 חִמְרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
 חִים *h. m.* legitime Verwandtschaft.
 חִים *h. m.* Schonung.
 חִימָא *a. m., ind.* חִים Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.
 חִיפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.
 חִיפָה I *s.* חִפָּת.
 חִיפָה II *h. f.* 1. bloß eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments); 2. *s.* חִפָּה.
 חִיפָי *h. m.* aus Chaipha.
 חִיץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.
 חִיץָּא, חִיץָּה *h. f., pl.* חִיץָּאוֹת 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.
 חִיֶּשֶׁה *s.* חִיֶּשֶׁה.
 חִיצוֹן *h. m.* 1. außenbefindlich; 2. außerkanonisch; 3. unverheiratet.
 חִיצוֹנָא *a. m.* Außenposten.
 חִיצוֹנִי *h. m.* Häretiker.
 חִיק *h. m.* Busen, Schoß.
 חִיקָא *a. m., c. s.* חִיקָיָה 2S 12, 3 (MS חִיקָיָה) dass.
 חִירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.
 חִירוּם *h. m.* Absperrung.
 חִירוּף *h. m.* Schmähung.
 חִירוּפָא *a. m.* dass.
 חִירוּתָא *h. f.* Freiheit.
 חִירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חִירוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.
 חִירְיָא Ortsname.

חִירָר (Dt 15, 17) 1. mit MS חִירוּ *s.* חִירוּתָא.
 חִירְתָא פּוֹם ח' (Ex 14, 9) Ortsname (bibl. Pi Hachiroth).
 חִישָׁה *h. f.* Dickicht.
 חִישוּתָא *a. f.* Sinnen.
 חִישְׁתָּא *a. f., c.* חִישְׁתָּא Mi 3, 12 dass.
 חִית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.
 חִיתָא *a. f.* 1. חִיתָא Gen 1, 20, *c.* חִיתָּה Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חִיתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. *s.* חִיתָּא; 4. Ex 1, 19 (MS חִיתָא) Hebamme; 5. Wöchnerin.
 חִק *h. m.* Gaumen.
 חִקָא *a. m., c. s.* חִקָד Ho 8, 1 dass.
 חִכָא *a. Pa.* warten, harren.
 חִכְבִּית *s.* אֶכְבִּית.
 חִכָּה I *h. Pi.* angeln.
 חִכָּה II *h. Pi.* warten, harren.
 חִכָּה *h. f., pl.* חִכִּין Angel.
 חִכּוּדָא *h. m.* eine Hautkrankheit (Krätze?).
 חִכּוּר *h. m.* Pacht.
 חִכּוּרָא *h. m., pl.* חִכּוּרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.
 חִכּוּרָא *a. m.* dass.
 חִכְחָא *a. m.* Schramme.
 חִכְיָא *a. m., pl.* חִכְיָין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.
 חִכְיָאָא *a. m.* einer, der gelehrt sein will.
 חִכְיָמוּתָא *a. f., c.* חִכְיָמוּתָא Ex 35, 25 (MS חִכְיָמוּתָא) Gelehrsamkeit, Weisheit.
 חִכְיָמוּתָא *a. f., c.* חִכְיָמוּתָא Ex 35, 25 weise.
 חִכְיָיָא männl. Personennamen.
 חִכְיָנוּתָא 1. חִכְיָנוּתָא.
 חִכִּיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.
 חִכִּירָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* חִכִּירָא.
 חִכִּירוּתָא *h. f.* Pacht, Pachtsumme.
 חִכְדָּא *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspert. *Hilp.* sich reiben.
 חִכְךָ *a. Itpe.* sich reiben.

חֲכָךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit(?); 3. Heimsuchung.
חֲכָבִית 1. חֲכָבִית.
חֲכֵם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.
חֲכָם (1K 5, 11), **חֲכָם**(?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* **חֲכָמוֹ** Ex 15, 8, weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* **אֶחָדָם** Koh 7, 23, *pt. pl.* **חֲכָמִין** Gn 2, 9 kennen, wissen; 3. können; 4. beiwohnen; 5. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* **חֲכָמִי** Gen 27, 36 (MS **אֶחָדָם**), 3 *pl.* **חֲכָמוֹ** Ex 15, 8 (MS **חֲכָמוֹ**) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* **חֲכָמָה** Jes 29, 16 1. **חֲכָמָה** kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* **אֶחָדָם** Gen 48, 14, **אֶחָדָם** Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itp.* erkannt werden. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* **נִתְחַכְּם** Ex 1, 10 überlisten.
חֲכָם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von **חֲכָם**; 2. Hebamme.
חֲכָמָה *h. f.* Weisheit.
חֲכָמִי männl. Personennamen.
חֲכָמִית *h. f.* verständig.
חֲכָמָה, **חֲכָמָה** *a. f., ind.* **חֲכָמָה** Ex 35, 26, *c. s.* **חֲכָמָה** Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.
חֲכָמָה *gr. f.* (ἐχιδνα) Otter.
חֲכָמָה *gr. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. *s.* **חֲכָמָה**.
חֲכָמָה *gr. f.* (ἐχιδνα) Otter.
חֲכָר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. *S.* **חֲכָר**, **חֲכָר**.
חֲכָר *a.* dass.
חֲכָרִית (jMoK 80^b) 1. **חֲכָרִית**, *s.* **חֲכָרִית**.
חֲכָרִיתָא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
חֲכָרִיתָא 1. **חֲכָרִיתָא**.

חֲכָתָא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
חֲל 1. **חֲלָא** (jNed 39^e) 1. **חֲלָא**; 2. **חֲלָא** (jAbZ 40^d) 1. **חֲלָא**, *s.* **חֲלָא**.
חֲלָא *a. m.* 1. Ex 2, 12 Sand; 2. Vogel Phönix.
חֲלָא I (**חֲלָא**) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.
חֲלָא II *a. m., c.* **חֲל** Num 6, 3 Essig.
חֲלָא III *a. m.* Saft.
חֲלָא (?) *a. m.* süß.
חֲלָא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan. **חֲלָא** ד' **חֲלָא** Halbfieiertag.
חֲלָא I *a.* 1. sanft, süß sein; 2. *s.* **חֲלָא** III. *Pa.* süß machen. *Itp.* süß werden.
חֲלָא II *a.* krank sein.
חֲלָא weibl. Personennamen.
חֲלָא *h. m.* **חֲלָא** Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. **חֲלָא** *מי* Molken (Buttermilch?). **חֲלָא** *גִּין* eine Pflanze (Ornithogalum). **חֲלָא** *ד'* Eiweiß.
חֲלָא *גִּין* Ortsname.
חֲלָא *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.
חֲלָא *a.* dass.
חֲלָא *h. m.* das zum Essen verbotene Fett.
חֲלָא *a. m., ind.* **חֲלָא** Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiß, Saft.
חֲלָא männl. Personennamen.
חֲלָא *h. m.* Eiweiß.
חֲלָא *a. m.* dass.
חֲלָא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora*.
חֲלָא *h. m.* milchig.
חֲלָא *h. m.* fettig.
חֲלָא *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?).
חֲלָא *גִּין*.
חֲלָא *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).
חֲלָא *h. f.* Galbanum, (von *Ferula galbaniflora*).
חֲלָא *a. f.* 1. Ex 30, 34 (**חֲלָא**) dass.; 2. Epheu (*Hedera helix*).

חֲלוּלָוִיָּהּ *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. ausschöhlen.

חָלַד *a.* erdfarbig werden(?).

חָלָד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.

חֹלְדָא (Lv 11, 29) *a. m.* 1. Blindmull; 2. Wiesel.

חֹלְדָה *h. f.* 1. Blindmull; 2. Wiesel; 3. weibl. Personennamen.

חֲלָדָה *h. f.* Stecken (des Schlachtmessers zwischen Speise- und Luftröhre).

חֲלָדָן (BerR 37) Heldua in Phönizien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).

חֲלֹדָתָא *a. f.* Rost, Schimmel.

חָלָה I *h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.

חָלָה II sanft, süß sein. *Pi.* 1. süß machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.

חָלָה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen.

חֻלְתָּה דַּנְקוֹפֶרְקֻחֵן Dankopferkuchen (Lv 7, 12); 3. Wabe; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲלִידָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Rauh- und Rissigwerden der Haut; 3. 1.

חֲלִידָה *gr.* (χαλιδιον) Täfelchen.

חֲלוּזָא, חֲלוּזָא *a. m., c. s.* חֲלוּזָה Est II 1, 3, *pl. c. s.* חֲלוּזוֹתָי Est II 6, 11

Busen des gegürteten Gewandes.

חֲלוּטָא *h. m.* eingerührte Speise.

חֲלוּטָא *s.* חֲחֻטָא.

חֲחֻטָא *a. m. pl.* Entscheidung. בְּחֻטָא, לְחֻטָא Lv 25, 23 endgültig, gänzlich.

חֲחֻטָא *a.* endgültig.

חֲחֻי *h. m.* 1. Süßmachen; 2. Besänftigung.

חָלָל *h. m.* 1. Entweihung חֲשֵׁם Schändung Gottes durch Verhalten, das auf sein Gesetz ein falsches Licht wirft; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חֲלוּלָא *h. m.* 1. hohl; 2. Höhlung.

חֲלוּלָא *a. m.* Entweihung.

חֲלוּם *h. m., pl.* חֲלוּמוֹת Traum. בְּעֵל חֲחֻלּוּם (אִישׁ) Traumdeuter.

חֲלוּן *h. m., pl.* חֲלוּנוֹת 1. Fenster; 2. Luke.

חֲלוּן Ortsname.

חֲלוּנָא *a. m., ind.* חֲלוּנִי Nu 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.

חֲלוּנִי *h. m.* dass.

חֲחֻלְתָּא, חֲחֻלְתָּא *a. f.* dass.

חֲחֻי *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.

חֲחֻי, חֲחֻי *a., c. s.* חֲחֻיָּךְ Jes 43, 3, חֲחֻיָּךְ Jud 15, 2, חֲחֻיָּךְ 1 K 21, 2 anstatt.

חֲחֻיָּךְ *a. m.* 1. *c. s.* חֲחֻיָּךְ Lev 27, 10 Tausch, Eingetaushtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. חֲחֻיָּךְ חֲחֻיָּךְ nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חֲחֻיָּךְ, *c. s.* חֲחֻיָּךְ Est II 6, 1 anstatt.

חֲחֻיָּךְ *h. m.* Stärkung.

חֲחֻיָּךְ Ortsname.

חֲחֻיָּךְ *h. f.* die durch Vollzug der חֲחֻיָּךְ frei gewordene Witwe.

חֲחֻיָּךְ *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.

חֲחֻיָּךְ *h. m.* 1. glatt; 2. leer.

חֲחֻיָּךְ *h. m., pl.* חֲחֻיָּךְ, חֲחֻיָּךְ 1. Untergewand, Hemd; 2. eine Art Verband; 3. Reihe, Schicht.

חֲחֻיָּךְ *a. m.* dass.

חֲחֻיָּךְ *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲחֻיָּךְ חֲחֻיָּךְ Bohnenart.

חֲחֻיָּךְ *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חֲחֻיָּךְ (חֲחֻיָּךְ) Est II 1, 3, *pt. pl.* חֲחֻיָּךְ Est II 6, 11 gürteten.

חֲחֻיָּךְ *a. m.* Lende.

חֲחֻיָּךְ *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. eine Augenkrankheit (Lidderüsenentzündung?).

חֲלוּנָא (**חֲלוּנָא**) *a. m.* 1. Purpurnuschel;
2. eine Augenkrankheit; 3. Heuschreckenart.
חֲלוּחַ *h. m.* Durchdringung (v. Gift).
חֲלוּחִית *h. f.* Ränke(?).
חֲלוּחֹת *h. f.* Mastdarm.
חֲלֹחַל *h.* 1. hohlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.
חֲלֹחַל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.
חֲלֹחֶה *h. f.* Zittern.
חֲלֹחִיוֹן *h. m. pl.* eine Platterbsenart (Lathyrus?).
חֲלוּחֶמֶת (*Koh 1, 17*), **חֲלֹחֶמֶת** *a. f.* böser Anschlag.
חֲלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. ein Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgültig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgültig erklären.
חֲלַט *a. 1. ipf. 3 f. sg.* **חֲחֹלֹט** 2S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgültig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgültig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.
חֲלָטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluß.
חֲלָטָנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'ח' für immer.
חֲלָטָתָא 1. **חֲלָטָתָא**.
חֲלִי *h. m.* Krankheit. **חֲלִי מַעֲסִים** Dysenterie.
חֲלִיא *a. m., ind.* **חֲלִי** Ez 3, 3 süß.
חֲלִיא *a. m.* Krankheit.
חֲלִיא I (*Jud 14, 14*), **חֲלִיא** *a. m., ind.* **חֲלִי** *Jud 14, 18* 1. Süßes, Süßigkeit (Most); 2. Saft.
חֲלִיא II *a. m.* 1. Wirbel; 2. (bei der Gurgel) Ringknorpel. **חֲלִיא בֵּר** Knorpel der Luftröhre.

חֲלִיָּה *h. f.* 1. *pl.* **חֲלִיּוֹת** Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Wirbel der Wirbelsäule; 3. Schutt, aufgehäufte Erde.
חֲלִיָּה *h. f.* Schmuck.
חֲלִיָּא *a. m., ind.* **חֲלִי** Lev 21, 20 augenkrank (mit Hornhautfleck, der bis in die Pupille reicht).
חֲלִיָּטָא *a. m.* eingerührte Speise.
חֲלִיָּטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. eingerührte Speise; 3. endgültiges Urteil.
חֲלִיָּטָרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.
חֲלִיָּטָתָא *a. f.* 1. *pl. d.* **חֲלִיָּטָתָא** Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* **חֲלִיָּטָתָא** 2S 13, 6 eingerührte Speise.
חֲלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.
חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* **חֲלִיל** Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.
חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.
חֲלִילָה *h.* fern sei es!
חֲלִים (*Jer 29, 24*) Ortsname.
חֲלִימָא *a. m.* gesund, wiederhergestellt.
חֲלִימָה *h. f.* Pflanzennamen (s. **חֲלָמָת**).
חֲלִיָּה *h. m.* Binse.
חֲלִיָּה *h. m., pl.* **חֲלִיפֹת** Messer.
חֲלִיָּא männl. Personennamen.
חֲלִיפֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.
חֲלִיפִין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.
חֲלִיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.
חֲלִיצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.
חֲלִיצָתָא *a. f.* dass. wie 2.
חֲלִיק *h. m.* glatt.
חֲלִיקוֹסָתָא 1. **חֲלִיקוֹסָתָא**.
חֲלִיקוֹפָרִי *h. m.* aus dem zypriischen Σόλοι(?).
חֲלִישָׁא *a. m., ind.* **חֲלִיש** Jo 5, 2 (MS **חֲלִיש**), *f.* **חֲלִישָׁא** Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.
חֲלִישוֹת *h. f.* Schwäche.

חלישותא (Ho 7, 9, MS חלשותא) *a. f.* dass.

חליתא *a. f.* süß.

חליתא *s. חלתא.*

חלד *l. חלד.*

חלל *h. 1.* aushöhlen. *pt. pass.* חלול hohl; 2. verwandeln. *Ni. 1.* נחלל aus-
gehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נחול

entheiligt, gemein werden. *Pi. 1.*

profanieren, entweihen; 2. ungültig
machen; 3. auslösen (von heiligen

Dingen). *Pu. 1.* gemein (entheiligt)
werden; 2. lose sein. *Hi. החיל 1.* an-

fangen; 2. profanieren, entheiligen;
3. wechseln. *Hitp. 1.* entweiht werden;

2. an Durchfall leiden. *Pilp. s. חלחל.*

חלל *a. 1. pt. חליל* Jes 10, 15, *pt. pass.*

c. חליל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren;

2. *pf. 3 f. sg. חלת* Ez 22, 26, 3 *m.*

pl. חלו Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt.*

pass. f. חלילא Lev 21, 14 profanieren;

4. waschen. *Pa. 1. pf. 1 sg. חללית*

Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl. מחללין*

Ma 1, 12 (MS מחלין) entweihen; 3. aus-

lösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.*

3 *m. sg. יחליל* Lev 1, 9 waschen,

scheuern. *Aph. pf. אחיל* Lev 19, 8,

ipf. 2 m. sg. תחיל Lev 18, 21; *pt.*

pass. f. מחלא Lev 21, 7 entweihen,

dem allgemeinen Gebrauch übergeben.

Ittaph. ipf. 2 m. sg. תתחל Lev 21, 9

entweiht werden. *Palp. s. חלחל.*

חלל *h. m. 1.* Erschlagener; 2. Ent-

weihter (vom Priesterdienst Ausge-

schlossener); 3. Höhlung (z. B. in der

reifen Dattel zwischen Schale und

Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חלל *a. m., pl. חללין* Ez 28, 13 1.

Höhlung, Öffnung; 2. freie Luft; 3.

Geheimnis; 4. verborgener Schatz.

חללה *h. f. 1.* Entweihte (für den Prie-

ster verbotene Frau); 2. Tochter aus

der Ehe mit einer solchen.

חלם *I h. träumen.*

חלם *II h. gesund sein. pt. pass.* חלום
gesund.

חלם *I (Gen 37, 5) a. träumen. Aph.*

pt. pl. m. מחלמין Jer 29, 8 träumen

lassen.

חלם *II a. gesund sein. pt. pass.* חלים

gesund, heil. *Pa. ganz machen, fest-*

schließen.

חלמא (Gen 37, 6), חלמא *a. m. Traum.*

חלמא *a. m. 1. ind. חלים* Dt 13, 4 Trä-

mer; 2. Traumkundiger.

חלמה (חלמה) *h. f. 1.* Naht; 2. Lehm.

חלמה *h. f. Malve (Malva rotundifolia).*

חלמון *h. m. Eidotter.*

חלמונא *a. m. dass.*

חלמות, חלמית *h. f. Malve (Malva ro-*

tundifolia).

חלמיש Ortsname.

חלנונא (DtJ I 28, 42 MS) 1. חלנונא.

חלסית *h. f., pl. חלסאות* Kies, Sand.

חלסות בית חלסות Sandgrube(?).

חלף *h. 1.* vorübergehen; 2. ändern,

wechseln. *Ni. 1.* verwechselt werden;

2. einem Nachfolger Platz machen.

Pi. vertauschen. Hi. 1. tauschen,

wechseln; 2. junge Triebe bekommen,

wieder ausschlagen; 3. zweideutig

reden. *Ho. מחלפת השטה* die Ordnung

(der dissidentierenden Lehren) ist ver-

wechselt. *Hitp. vertauscht werden.*

חלף, חליף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen,

verschwinden. *Pa. 1. ipf. 3 m. sg. יחליף*

Lev 27, 10 vertauschen. *ד. מחלפה שטתיה*

die Meinung von N. N. widerspricht

sich selbst; 2. auf und ab gehen. *Ita.*

pf. 3 f. sg. אתחלפת Jes 1, 7 ver-

wechselt werden, verwandelt werden.

Schaph. s. שלחף.

חלף *I h. m. 1.* Rute, Zweig (der Weide);

2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חלף *II h. m. Gegenteil.*

חלף (Gen 4, 25), חלף, חלפי *a.* anstatt.

חלף *Gen 20, 16* dafür daß, weil.

חלפא *a. m., pl. c. s. חלפנא* Est II 3, 8

Weide. חלפא דימא Blüten von *Juncus odoratus* (Schönanthum).

חלפא *h. m.* frischer Trieb.

חלפא männl. Personennamen (חלפאיה).

חולפא *a. m., c.* חולפן Dt 23, 10 l. חולפן Tauschwert, Erlös.

חולפסדרר *gr. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חולפא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personennamen.

חלץ *h.* 1. gürteln; 2. ausziehen, entblößen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חלץ מן vom Mann gebraucht, חלץ ל von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חלוצה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe; 4. verlassen. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürteln, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden; 2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürteln.

חלץ *a., pt.* חלץ 2S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חלצא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חלצין *h. f. du.* Lenden.

חלק I *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חלוק *a.* verschieden; *b.* verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חלק II *h.* *Hi.* 1. glatt machen, ebenen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten.

חלק *h. m.* glatt, leer. חלק יצא leer weggehen.

חלק I *h. m.* Teil, Anteil.

חלק II *h. m.* Glätte.

חלק *lat. m.* 1. (*alec, allec*) Bodensatz der Fischbrühe; 2. *s.* חלק.

חלקא *a. m., ind.* חלק Dt 14, 27 Teil.

חלקא (חלקא) *a. m., pl. d.* חלקא Mi 3, 3 1. Stück; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Maß.

חלקא *a. f., pl. c. s.* חלקתהון Mi 2, 4 (MS חלקתהון) Feld.

חלקא *gr. f.* (ἀλιε) Speltgrütze.

חלקה *h. f.* Teil, Verteilung.

חלקלק *h.* schmeicheln.

חלש *h.* abzahlen.

חלש *a., ipf.* 3 *m. sg.* חלש Jes 2, 11 1. schwach sein, erschaffen; 2. schwinden; 3. *pt. pass.* dünn, scharf; 4. ausziehen; 5. entrichten. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. dünn machen; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חלש *h. m.* 1. Los; 2. Schilf, Rohr.

חלש *h. m.* schwach, krank.

חלשא *a. m., ind.* חלש Dt 28, 44 dass.

חולשא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חלשא *a. m., ind.* חילש Sach 11, 13 (1. חלש) Niederlage. ח' בית ח' Archiv.

חלשותא (Ho 7, 9), חלשותא *a. f., c. s.* חלשותי 1K 12, 10 Schwäche.

חלת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חלתא (Dt 34, 6), חלתא *a. f.* 1. *ind.* חלתא Jes 28, 1, *pl. d.* חלתא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Tal; 2. Scheidung; 3. *s.* חולתא.

חלתא I weibl. Personennamen.

חלתא II *a. f., c.* חולתא Est II 8, 15 (MS חלתא) (Est I חולתא [Dittographie]) Scheide.

חלתא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. eine Art Bienenkorb.

חלתית *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חלתיתא (falsch חלתיתא) *a. f.* dass.

חם I *h. m.* warm, heiß. *pl.* חמים 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen.

חם II *h. m.* Schwiegervater.

חמא *a. m., c. s.* חמוייד Gen 38, 13 dass.

חמא *s.* חמא.

חָמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמָי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. 1. חָמָי v. חָמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden, erscheinen.
 חָמָא männl. Personennamen (חַמְיָאֵל).
 חָמָא *h. f.* Butter.
 חָמָא *a. f.* dass.
 חָמָא I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hithp.* Gefallen haben.
 חָמָא II (viell. חָמָר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.
 חָמָא *a., pt. pl.* חָמָרִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חָמָד Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* חָמָדִי Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* חָמָדִין Est II 1, 2 dass.
 חָמָא *a. m.* Lust.
 חָמָא *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.
 חָמָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.
 חָמָא *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
 חָמָא *h. f.* 1. Hitze. חָמָא חָמָא Sommer; 2. Sonne; 3. Fieber.
 חָמָא *h. m.* 1. Lust, Begehren; 2. Begehren nach Beischlaf.
 חָמָא *a. m.* gierig.
 חָמָא *a. m. pl.* Begehren.
 חָמָא *a. f., ind.* חָמָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.
 חָמָא *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חָמָם.
 חָמָא *h. m.* hitzig, zornig.
 חָמָא *h. m.* Gewalttat.
 חָמָא *a. m.* Säuern.
 חָמָא *h. m.* dass.
 חָמָא *a. m.* Scham.
 חָמָא *gr. f.* (χλαμύς?) ein Gewand.
 חָמָא *h. m.* rundes Holz.
 חָמָא *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.
 חָמָא *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
 חָמָא *h. f.* Eselin.

חָמָא *s. חָמָא.*
 חָמָא *h. f.* Schwiegermutter.
 חָמָא *a. f., c. s.* חָמָא Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.
 חָמָא I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חָמָא Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.
 חָמָא II *a.* *Itpe.* Ausschlag bekommen.
 חָמָא (Lev 11, 30) *a. m.* eine Lurchart (Chamäleon?).
 חָמָא *h. f.* eine Kuchenart.
 חָמָא, חָמָא *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.
 חָמָא, חָמָא *x. m. pl.* Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*?).
 חָמָא *a. f.* Dunkelheit.
 חָמָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
 חָמָא *h. f.* eine Kuchenart.
 חָמָא *h. f.* grober Überwurf.
 חָמָא *a. m., ind.* חָמָא 1S 21, 7 heiß, warm. *pl.* חָמָא 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen. חָמָא חָמָא frisches Brot.
 חָמָא *h. f.* Hitze.
 חָמָא *a. f.* dass.
 חָמָא (bGitt 69^b) 1. חָמָא.
 חָמָא 1. חָמָא.
 חָמָא *a. m.* fünfzehn.
 חָמָא *a. m.* fünfzehnter.
 חָמָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
 חָמָא I *a. m.* gewichtig, schwer.
 חָמָא II *a. m.* 1. Ex 12, 15 Sauerteig; 2. Gesäuertes.
 חָמָא (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חָמָא Lev 19, 25 der Fünfte.
 חָמָא *h. m.* dass.
 חָמָא (חָמָא) *h. f.* Apfelart(?).
 חָמָא *h. f.* Fünftel.
 חָמָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
 חָמָא *h.* Mitleid haben.
 חָמָא *h. f.* Überwurf.
 חָמָא *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden. *Pi. Hi.* 1. wärmen; 2. ein heißes Bad bereiten. *Ho.* gewärmt werden.

Hitp. 1. sich wärmen, warm werden; 2. ein heißes Bad nehmen; 3. zornig werden.

חָמַם *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* **יִחַם** Dt 19, 6, *pt. f.* **חָמָא** Ex 16, 21 l. **חָמָא** warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* **מְחַמֵּי** Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* **אָחִים** 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itpe.* *Itpa. pf.* **אֶתְחַמֵּם** Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* **תְּחַמְמוּן** Dt 19, 1 zornig werden; 3. *pf.* 3 *f. sg.* **אֶתְחַמַּמַת** Cant 8, 5 brünstig werden.

חָמִם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. **הָמִם**.

חָמוֹן *h. m.* Sonnensäule.

חָמָם *h. m.* Gewalttat.

חָמַם I *h.* Gewalt üben, Unrecht tun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.

חָמַם II *h. Pi.* zerkratzen.

חָמַם *a.* Gewalt üben. *Itpe.* **אֶתְחַמֵּם** Gen II 7, 21, MS richtig **אֶתְחַמֵּם**, s. **מָסָא**.

חֻמָּם *gr. m.* (ἡμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen(?).

חֻמִּים l. **חֻמִּים** *lat. m. pl.* (*semmissis*) einen halben As wert.

חָמוֹן *h. m.* gewalttätig.

חָמוֹן *a. m., f.* **חָמוֹן** fünfzehn.

חָמוֹן *a. m.* der Fünfzehnte.

חָמוֹן (Ex 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* **מְחַמֵּת** Ex 12, 19 1. säuern; 2. gären machen.

חָמוֹן, **חָמוֹן** *a. m.* Essig.

חָמוֹן *h.* Gewalt üben.

חָמוֹן *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gären lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. *Hitp.* sauer werden.

חָמוֹן *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass.; 2. schlecht werden.

חָמוֹן *h. m.* Gesäuertes.

חָמוֹן Ortsname (Emesa).

חָמוֹן *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.

חָמוֹן, **חָמוֹן** *a. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

חָמוֹן *a. m.* Bewohner von Emesa.

חָמוֹן *h. m.* habgierig.

חָמוֹן *h. m. pl.* Gesäuertes.

חָמוֹן I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.

חָמוֹן II *h.* rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.

חָמוֹן III *h. Pi.* Esel treiben.

חָמוֹן I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* **מְחַמֵּת** Jes 17, 1 in Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* **אֶתְחַמֵּר** Jes 17, 9 in Schutthaufen verwandelt werden.

חָמוֹן II *a.* glühen. *Aph.* dass.

חָמוֹן *h. m.* Eseltreiber.

חָמוֹן (Gen 9, 21) *a. m., ind.* **חָמוֹן** Nu 6, 3 Wein.

חָמוֹן (Ex 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. **חָמוֹן** ein Fisch.

חָמוֹן I *a. m.* gebräunt(?).

חָמוֹן II *a. m.* Eseltreiber.

חָמוֹן (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חָמוֹן *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fußgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. Knoten; 7. **חָמוֹן** Est II 3, 3 l. **חָמוֹן** (so MS).

חָמוֹן *h. f.* Eselherde.

חָמוֹן *a. f.* Eselin.

חָמוֹן *a. f.* Eselherde.

חָמוֹן s. **חָמוֹן**.

חָמוֹן *h. m., f.* **חָמוֹן** fünf. *pl.* **חָמוֹן** fünfzig.

חָמוֹן *h. Pi.* durch fünf teilen.

חָמוֹן (Ex 26, 9) *a. m., f.* **חָמוֹן** Gen 18, 28, *d.* **חָמוֹן** fünf. **חָמוֹן** Gen 5, 10,

חָמוֹן Gen 5, 10, **חָמוֹן** Ex 16, 1 fünfzehn. *pl.* **חָמוֹן** Ex 26, 5 fünfzig.

חָמוֹן *a. m., c. s.* **חָמוֹן** Nu 5, 7 Fünftel.

חֲמִשָּׁה *h. f.* eine Apfelart(?).
 חֲמִשִּׁיתָא *a. f.* Zahl von fünf.
 חֲמִשְׁתָּא *a. f.* der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.
 חמת *a. Pa. Aph.* zornig machen.
 חַמַּת Ortsname (Hamat).
 חַמַּת Name eines Dämons.
 חַמַּת *a. מַחֲמַת* wegen. דְּ מַחֲמַת Est II 7, 10 weil.
 חַמַּת *h. f., pl. חַמְתוֹת* 1. Schlauch; 2. Beutel.
 חַמְתָּא *a. f., c. s. חַמְתִּיה* Dt 27, 23 Schwiegermutter.
 חַמְתָּא (Gen 27, 44) *a. f.* 1. *ind.* חַמָּא Dt 29, 27, *c. חַמַּת* Dt 32, 24, *c. s.* חַמְתִּי Nu 25, 11, חַמְתָּהוּן Zorn; 2. Gift.
 חַמְתָּא *a. f.* Fieber; 2. Therme (Name mehrerer palästinischer Ortschaften).
 חַמְתָּא (Cant 1, 7, MS חַמְתָּא) *a. f.* Hitze.
 חַמְתָּא *a. m., pl. d. חַמְתָּי* Gen 10, 18 1. חַמְתָּי Bewohner von Hamat.
 חַמְתִּי *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi copticum*?).
 חַמְתִּין Ortsname.
 חַמְתָּנָא *a. m.* zornig.
 חן *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.
 חֲנָן (Est II 5, 1) *a. m., ind.* חֲנָן Sac 6, 14 dass.
 חָנָא *a.* lagern, wohnen.
 חָנָא I (חָנָא) *a. m., c. s. חָנִיָּה* Jes 40, 11 Busen, Schoß.
 חָנָא II männl. Personennamen (חָנִיָּה).
 חָנָנ *a. Pa. inf.* חָנָנָא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.
 חָנָנָא *a. m.* 1. *pl.* חָנָנִין Ex 15, 29 Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmart (Opferfest).
 חָנָנָא *a. m., c. s. חָנָנָא* Thr 5, 15 dass.
 חָנָנִיתָא *a. f.* Musikinstrument.
 חָנָנָא *a. m.* dass.
 חָנָנִיקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).
 חָנָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.
 חָנָה männl. Personennamen (חָנָנִיָּה).
 חָנָא *a. m.* Krämer.

חָנָנָא *a. m., c. s. חָנָנָא* Thr 5, 15 (MS חָנָנָא) Tanz.
 חָנָנָא (חָנָנָא?) männl. Personennamen.
 חָנָנִיָּה *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung; 3. Erziehung.
 חָנָנִיָּה *h. m.* gnädig.
 חָנָנִיָּה *h. m.* Bittgebet.
 חָנָנִיָּה *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.
 חָנָנִיָּה *h. m.* Krämer.
 חָנָנִיָּתָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht(?).
 חָנָנִיָּתָא *a. m. pl.* Gottlosigkeit.
 חָנָנָא *a. m.* Erwürger, Mörder.
 חָנָנִיָּה *h. f., pl. חָנָנִיָּתָא* 1. Kaufladen; 2. Werkstatt; 3. Wirtschaft.
 חָנָנִיָּתָא *a. f., pl. d. חָנָנִיָּתָא* Jer 37, 16 (MS in margine) dass.
 חָנָנִיָּתָא *h.* 1. Frucht ansetzen; 2. einbalsamieren.
 חָנָנִיָּתָא *a., inf.* מְחָנָנִיָּתָא Gen 50, 2 einbalsamieren.
 חָנָנִיָּתָא *h. m.* Knospenbildung.
 חָנָנִיָּתָא *a. m.* Einbalsamierer.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* Knospenansatz.
 חָנָנִיָּתָא *a. f., pl. חָנָנִיָּתָא* Weizen.
 חָנָנִיָּתָא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.
 חָנָנִיָּתָא *a. m.* Erzieher.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* Beiname. חָנָנִיָּתָא אֲבוֹת Be-nennung durch Angabe der Vorfahren.
 חָנָנִיָּתָא *h. m. du.* Gaumen und Mundboden.
 חָנָנִיָּתָא männl. Personennamen (*Ανιλαίος*).
 חָנָנִיָּתָא männl. Personennamen.
 חָנָנִיָּתָא, חָנָנִיָּתָא männl. Personennamen.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.
 חָנָנִיָּתָא *a. m.* Gottloser.
 חָנָנִיָּתָא *a. m.* Halsfessel.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* Erdrosselung.
 חָנָנִיָּתָא *h. f.* Speer.
 חָנָנִיָּתָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

חִנּוּתָא Ortsname.

חנך *h.* *Pl.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.
חנך *a.*, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְחַנְכֶּנִּי Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חָנְכוּ 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

חִנּוּכָא *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנּוּךְ *a. m. pl.* 1. Gaumen und Mundboden; 2. ein Abszeß im Munde.

חִנּוּכְתָא *a. f.*, *c.* חִנּוּכַת Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנּוּם *h.* 1. umsonst, unentgeltlich; 2. grundlos.

חִנְמָאֵל männl. Personenname.

חִנְמֵל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חֵן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

חֵן *a.*, *pf.* חָן (1. חן) Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אָחֵן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חֲנוּנוּ Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַנֶּנָּה Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנֵּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

חֵן 1. männl. Personenname; 2. 1. חָנָן. חֲנָנָא (Ex 22, 26), חֲנָנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חֲנָנָא männl. Personenname.

חֲסִנְסָא *a. m.* 1. *pl. d.* חֲסִנְסָא Jes 3, 19 Schleier(?); 2. *pl. c. s.* חֲסִנְסִיכוֹן Lev 26, 30 verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.

חֲנֵף *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.

חֲנֵף *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.

חֲנֵף *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.

חֲנָפָא *a. m.*, *f.* חֲנָפָא Jes 10, 6 1. חֲנָפָא, *pl.* חֲנָפִין Jes 9, 16 dass.

חֲנָפָה *h. f.* Ruchlosigkeit.

חֲנוּפְתָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.

חֲנֵק *h.* 1. würgen, erwürgen; 2. sich ärgern. *Ni.* erwürgt werden. *Pl.* 1. erwürgen; 2. inquieten.

חֲנֵק *a.*, *pt. pl.* חֲנֵקוּ Est II 1, 3 erwürgen. *Itpe. pf.* אֶתְחַנֵּק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.

חֲנֵק *h. m.* Erdrosselung.

חֲנָקָא, חֲנֵקָא *a. m.*, *pl.* חֲנֵקוּ Jer 27, 2 Halsfessel.

חֵם *h.* חֵם וְשָׁלוֹם Gott behüte!

חֵם (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem לֵ, Gott behüte! fern sei es von.

חָפָא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca sativa*); 2. s. חֲסִיא.

חָפָא II männl. Personenname.

חֲסֵד I *h.* fromm, liebeich sein.

חֲסֵד II *h. Pl.* beschimpfen.

חֲסֵד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa. pf.* חָסֵד 1S 17, 36 schmähen. *Itpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.

חֲסֵד *h. m.* Gnade, Gunst.

חֲסֵדָא I *a. m.* 1. Gen 39, 21 Gnade, Huld; 2. männl. Personenname (חֲסֵדָה).

חֲסֵדָא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.

חֲסֵדָה *a. m.* liebeich.

חֲסֵדוּתָא, חֲסֵדוּתִיָּה *c. s.* חֲסֵדוּתִיָּה (Cant 7, 6) 1. חֲסֵדוּתִיָּה (so MS).

חֲסֵדִי männl. Personenname (חֲסֵדָה).

חֲסֵד *h. m.* Schmähung.

חֲסֵדָא *a. m.*, *pl.* חֲסֵדוּן Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. *pl.* חֲסֵדוּן Schamteile.

חֲסֵדָא (Est II 2, 8, MS חֲסֵדָא) *a. f.* anmutig.

חֲסֵדָה I *h. f.* dass.

חֲסֵדָה II *h. f.* zum Aderlaß geöffnete Vene.

חֲסוּחַ (SchemR 2) 1. חֲסוּת.

חֲסוּכָא *a. m.* 1. *ind.* חֲסוּךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֲסוּךְ Ez 16, 47 weiniger.

חַסְלָא *a. m.* Tat.

חֶסֶם *h. m.* Maulkorb.

חֶסֶם I *h. m.* Verschluss.

חֶסֶם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.

חֶסֶם *s.* מַחְסוּמִית.

חֶסֶר *h. m.* Mangel.

חֶסֶת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschönerung.

חֶסֶן I *חֶסֶן*.

חֶסֶן *h. m.* Ohrknorpel.

חֶסֶן *a. m., ind.* חֶסֶן Am 3, 12 (MS חֶסֶן) dass.

חֶסֶן *h. f.* Knorpelmasse.

חֶסֶן (DtJII 32, 11) 1. חֶסֶן, *s.* חֶסֶן.

חֶסֶן *pl. f.* חֶסֶן GenJI 41, 3. 19, 1.

חֶסֶן, *s.* חֶסֶן.

חֶסֶן *h. m.* fromm.

חֶסֶן *a. m., ind.* חֶסֶן Dt 33, 8, *pl.* חֶסֶן Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חֶסֶן Est II 2, 8 anmutig.

חֶסֶן *h. f.* 1. *f.* von חֶסֶן fromm; 2. Storch.

חֶסֶן *h. f.* Frömmigkeit.

חֶסֶן *a. f., c. s.* חֶסֶן Cant 3, 6 dass.

חֶסֶן *a. m., pl. f.* חֶסֶן Gen 41, 19 mager, gering.

חֶסֶן *h. m.* eine Heuschreckenart.

חֶסֶן (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.

חֶסֶן I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.

חֶסֶן II *h. f.* Härtung.

חֶסֶן *s.* קַאֲלִיחֶסֶן.

חֶסֶן *a. m., pl.* חֶסֶן Dt 28, 23 stark.

חֶסֶן *h. f.* Behältnis.

חֶסֶן *a. m.* eine Linsenart?

חֶסֶן *h. f.* Knorpel.

חֶסֶן *s.* חֶסֶן.

חֶסֶן (חֶסֶן) *a. m.* 1. *ind.* חֶסֶן Est II 3, 8, *pl. f.* חֶסֶן Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. *ind.* חֶסֶן 1K 11, 22 entbehrend.

חֶסֶן *a. f., c.* חֶסֶן Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.

חֶסֶן *h. f.* 1. *pl.* חֶסֶן Lauchart; 2. *s.* חֶסֶן.

חֶסֶן *h.* zurückhalten. *pt. pass.* חֶסֶן entbehrend. *Pi.* schonen.

חֶסֶן *a.* 1. abziehen; 2. *pf.* 1 *pl.* חֶסֶן Jes 26, 12 (MS חֶסֶן) abmagern, trocken, dürr werden.

חֶסֶן (חֶסֶן) *a. m.* Verminderung, Abnutzung.

חֶסֶן *h. m.* Schonung, Sparen.

חֶסֶן *a. m.* ein wenig.

חֶסֶן *h.* ein Ende machen.

חֶסֶן *a.* 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* חֶסֶן 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* חֶסֶן Dt 28, 38 vertilgen. *Aph.* 1. endigen; 2. *pt. m.* חֶסֶן 1K 7, 26 enthalten. *Itpe. pf.* חֶסֶן Gen 21, 8 entwöhnt werden.

חֶסֶן I *h.* 1. die Schnauze zubinden, einen Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. *Ni.* mit einem Maulkorb versehen werden. *Hilp.* mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.

חֶסֶן II *h.* härten. *Pi.* dass. *Hilp.* hart werden.

חֶסֶן I *a.* einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. *Itpe.* zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.

חֶסֶן II *a.* härten. *Itpe.* gehärtet werden.

חֶסֶן III *a.* *Itpe.* neidisch werden.

חֶסֶן IV 1. חֶסֶן.

חֶסֶן Beiname eines Rabbinen.

חֶסֶן *m.* Volksname.

חֶסֶן I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* חֶסֶן Am 2, 6 mächtig werden; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. *Pa. imp. pl.* חֶסֶן Jes 35, 3 stärken. *Aph.* 1. stärken; 2. *pf.* חֶסֶן Gen 49, 24 Be-

sitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. *Itpa.* 1. *pf.* אֶתְחַסֵּן Gen 43, 31 sich Gewalt antun; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַסְּנוּ Nu 34, 13 (MS תִּתְחַסְּנוּ) sich bemächtigen.

חסן II (= חָסַל) *a.* *Aph.* entwöhnen. *Itpe.* 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.

חֲסָנָא *a. m., c. s.* חוֹסְנִיָּה Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. *pl. d.* חוֹסְנֵיָּא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.

חֲסַף *a.* *Pa.* zerstoßen(?). *Itpe. pf.* אֶתְחַסֵּף Est II 6, 12 l. אֶתְחַסֵּף (so MS), *s.* חֲסַף.

חֲסָפָא *a. m., 1. ind.* חֲסַף Lev 11, 33, 2 S 5, 20 Ton; 2. Scherbe; 3. Schande.

חֲסַפְיָה Ortsname.

חֲסַפְיָתָא *a. f.* 1. Schuppe; 2. rauhe Haut.

חָסַר *h.* חָסַר *h.* fehlen, mangeln. *Pi. Hi.* 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig tun. *Pu. pt.* מִחָסַר ermangelnd. חָסַר אֶמְנָה kleingläubig. מ' בְּגָדִים nicht vollständig bekleidet (vom Priester). *Hitp.* Verlust haben.

חָסַר *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחָסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. *Pa.* 1. entbehren lassen, fehlen lassen; 2. *pt. f.* מִחָסַרָא Lev 13, 51 zehren. חֲסוּרֵי מִחָסַרָא sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.

חָסַר *h. m.* 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, minus; 4. defektiv geschriebenes Wort.

חָסַר (Jes 10, 32 Soc 59) *a.* weniger.

חָסַר *h. m.* 1. Verminderung; 2. Sparsamkeit.

חֲסָרוֹן *h. m.* 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חֲסָרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.

חֲסָרְנָא *a. m., c. s.* חוֹסְרִיָּה Dt 15, 8 Not, Mangel.

חָהָךְ *h. m., pl.* חֲפִין 1. Zapfen, Stift am

Schloßriegel; 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken(?).

חֲפִיָּא (*חֲפִיָּא*) *a. m., pl. c. s.* חֲפִיָּהוֹן 1 K 7, 33 Zapfen.

חֲפִיָּא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִחְפֶּי Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מִחֻפֵּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְחַפִּיָּאוֹ Gen 7, 19, 1 K 18, 45 bedeckt werden.

חֲפִיָּה (*Ex 26, 14*) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.

חֲפִיָּאִים *h. m. pl.* dass.

חֲפָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen(?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.

חֲפָה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.

בֵּית חֲפָה dass.

חֲפּוּיָא *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Füllung (Seitenleiste eines Stuhles).

חֲפּוּיָא *a. m., c.* חֲפּוּיָא Ex 38, 19 Überzug.

חֲפִי לְסוּטוֹת (*h' סוּטוֹת* חֲפּוּל (jBez 62^d) l. חֲפִי לְסוּטוֹת (?).

חֲפּוּפָא *a. m.* Prellstein.

חֲפּוּפִיָּתָא *a. f.* Grind, Ausschlag.

חֲפּוּרָא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.

חֲפּוּרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.

חֲפּוּרִית *h. f.* Erdfrucht.

חֲפּוּרִתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aus-
höhlung.

חֲפּוּשׁ *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָפַשׁ.

חֲפּוּשָׁא *a. m.* schuppenlose Fischart.

חֲפּוּשִׁיָּה (*BerR 53*) *h. f.* Befreiung, Freiheit.

חֲפּוּשִׁית *h. f.* Käfer.

חֲפּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.

חֲפּוּ *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.

חֲפּוּזָא *h. m.* Eile.

חֲפּוּזָא *a. m.* 1. barfuß; 2. חֲפּוּזָא l. חֲפּוּזָא.

חֲפִינָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.

חִפְסָה *h. f.* Sack.

חִפְסָתָא *a. f.* dass.

חִפְסָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung, Reinigung (des Haarkopfes).

חִפְסוּתָא *a. f.* 1. לֵב ח' Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.

חִפְצָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חִפֵּץ.

חִפְרָה *h. f.* 1. Graben; 2. Erdfrucht.

חִפְשָׁה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.

חִפְתָּא *a. f.* eine Fischart.

חִפֵּן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.

חִפֵּן *a.* dass.

חִפֵּן (Tos. BabM IX 14) *h. m.* Abreiber. Andere Lesart סִפֵּן, s. dass.

חִפְנָא *a. m., c. s.* חוֹפְנִיָּה Koh 4, 6, *pl.* חוֹפְנִין Koh 4, 6 (MS חִפְנִין!), *c. s.*

חוֹפְנִיָּה Ex 9, 8 1. die beiden hohlen Hände; 2. was beide Hände fassen.

חִפְנִים *h. du.* dass.

חִפְסָא *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. 1. חִפְסָא.

חִפֵּף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen(?).

חִפֵּף *a., imp. pl.* חוֹפּוּ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וְחוּפוּ = וְחָפוּ v. חָפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אֶתְחוּפֵף, *pt.* מִתְחַפֵּף Dt 32, 11, מִתְחוּפֵף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חִפְתִּי dass.

חִפְפִּית *h. f.* eine Art Ausschlag.

חִפֵּץ *h.* verlangen, begehren.

חִפֵּץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.

חִפְצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.

חִפְצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.

חִפֵּר *h.* graben.

חִפֵּר I *a., pf. pl. m.* חִפְרוּ Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* מִתְחַפֵּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.

חִפֵּר II *a.* sich schämen.

חִפֵּר *h. m.* Grabmachen.

חִפְרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.

חִפְרָא (JII Dt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.

חִפֵּשׁ *h.* nachspüren, aufsuchen.

חִפֵּשׁ *a. Pa.* dass.

חִפֵּשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.

חִפְשִׁי *h. m.* frei.

חִפְשִׁיות *h. f.* Freiheit.

חִפְשִׁיתָא, חִפְשִׁיתָא *a. f.* Rost(?).

חִפֵּת *h. f.* Saum des Gewandes.

חִפֵּת *h.* säumen (vom Gewand). *Pi.* dass.

חִפֵּת *a.* 1. säumen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.

חִפְתָּא *a. f.* Saum des Gewandes.

חִיָּץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft. בֵּית הַחִיצִים Köcher.

חִצָּא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.

חִצֵּב *h.* behauen, ausmeißeln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.

חִצֵּב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חִצִּיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אֶתְחִצִּיבֹתוֹן Jes 51, 1 ausgehauen sein.

חִצֵּב *h. m.* Steinhauer.

חִצֵּב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חִצֵּד); 4. Ableger.

חִצְבָּא *a. m.* 1. *pl.* חִצְבֵּי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חִצְבָּא.

חִצֵּד *h. m.* eine Dattelart.

חִצֵּד *a., ipf.* 2 *m. sg.* מִתְחִצֵּד Dt 24, 19 schneiden, mähen.

חִצְרָא *a. m.* Schnitter.

חִצְרָא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.

חִצְרָא *a. m.* eine Dattelart (s. חִצְבָּא).

חִצְרֵד Ortsname.

חִצָּה *h.* 1. teilen, trennen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

חִצּוּבָא *a. m.* Steinhauer.

חִצּוּבָא *a. m.* 1. Dreifuß(?); 2. Hunds-

- zahn (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
- חֲצוּבָה *h. f.* dass.
- חֲצוּדָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
- חֲצוּי *h. m.* Teilen, Abteilen.
- חֲצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
- חֲצוּצָר *a.* Trompete blasen.
- חֲצוּצָרָת *h. f.* Trompete.
- חֲצוּצָרְתָא *a. f., pl.* חֲצוּצָרִין Nu 10, 2 dass.
- חֲצוּת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht; 3. Mittag.
- חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
- חֲצִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
- חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
- חֲצִינָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
- חֲצִיפָא *a. m., pl. c.* חֲצִיפִי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
- חֲצִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
- חֲצִיץ *a. m.* Steinchen, Kies.
- חֲצִיצָה *h. f.* Trennung. *pl.* חֲצִיצִין Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
- חֲצִיר *s.* חֲצִיר.
- חֲצִירָא *h. m.* 1. Porree (*Allium porrum*); 2. Gras.
- חֲצִירָא *a. m.* dass.
- חֲצִרִין (jMaasr 52^a) 1. בצלִין (so Ven.), *s.* בצל.
- חֲצִיָא *h. m.* 1. *pl.* חֲצִיָא פִּשְׁתֵּן Flachs-bündel; 2. *d.* חֲצִיָא הוֹצֵנָא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
- חֲצִף *h.* *Hi.* frech handeln.
- חֲצִף *a. Pa. pt. pl.* חֲצִפִּין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
- חֲצִפָא *a. m., ind.* חֲצִפָא Jer 3, 3 Frechheit.
- חֲצִפָת *männl. Personennamen.*
- חֲצִץ *h.* 1. scheiden, trennen; 2. Trennung verursachen; 3. eine Scheidung herstellen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
- חֲצִץ *a. Pa. pt. pl. c.* חֲצִצִין Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschießen.
- חֲצִץ *h. m.* Zwischenraum, Verschlag.
- חֲצִצָא *a. m.* Sand, Kies.
- חֲצִצָר *s.* חֲצִצָר.
- חֲצִצְתָא *a. f.* Entscheidung, Urteilspruch(?).
- חֲצִר 1. חֲצִר.
- חֲצִר I *h. f., pl.* חֲצִירוֹת 1. Hof; 2. Privatbesitz; 3. Vorraum.
- חֲצִר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus caudatus*).
- חֲצִרָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.
- חֲצִרָא (?) II *a. m.* Gras.
- חֲקָה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.
- חֲקָה *h. Pi.* nachahmen.
- חֲקוּלָא männl. Personennamen.
- חֲקוּק Ortsname.
- חֲקוּקָא *a. m.* Einwohner von Chikkok.
- חֲקוּרָא *h. m.* Ausforschung.
- חֲקוּרָה *h. f.* Ausgrabung.
- חֲקוּרָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Verhör in bezug auf Zeit und Ort.
- חֲקָל (Gen 2, 5) *a. f., ind.* חֲקִיל חֲקָל Gen 25, 27, *pl. d.* חֲקָלָתָא Ex 8, 9, Gen 14, 8, חֲקָלִין Jer 32, 43, (חֲקָלִין) 1. Feld; 2. Landgut.
- חֲקָלָה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.
- חֲקָק *h. m.* Vertiefung.
- חֲקָק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.
- חֲקָק *a., pt. pass.* חֲקִיק Cant 2, 17 eingraben. *Itpi.* eingegraben werden.
- חֲקָר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.
- חֲקָר *a., inf.* חֲקָר 2S 10, 3 dass.
- חֲקָר *h. m.* Erforschung. חֲקָר אֵין unzählbar, unergründlich.
- חֲקָרָא *a. m.* Untersucher.
- חֲקָרָא (2S 5, 7), חֲקָרָה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.
- חֲקָרְנָא *a. m.* Untersucher, Kritiker.
- חֲרִי I *s.* חֲרִי.

אָתֶר II s. חָר.

חָרָא *a. m.* ח' יוֹמָא חָרָא (?) am folgenden Tag.

חָרָא *a.* glühen. *Pa.* schüren.

חָרָא *a. m.* frei.

חָרַב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.

חָרַב *h.* חָרוֹב Jes 17, 9 (MS *חָרוֹב*) *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* חָרוֹבָת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* חָרוֹבוֹת Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אָחָרִיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אָחָרִיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Ipe.* zerstört werden.

חָרַב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.

חָרַב *h. f.*, *pl.* חָרוֹבוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.

חָרָא (Gen 3, 24) *a. m.*, *ind.* (*in pausa*)

חָרַב Gen 34, 26 Schwert.

חָרָא (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung(?).

חָרָא *a. m.*, *f.* חָרָא Ez 26, 19 (MS *חָרָא*), *pl.* חָרָבִין Est II 3, 8 verwüstet.

חָרָא *a. m.*, *ind.* חָרָב Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.

חָרְבָה *h. f.* Messer.

חָרְבָה *h. f.* Trümmer, Ruine.

חָרְבוּתָא *a. f.*, *c. s.* חָרְבוּתִיךְ (so Or 2211, Cod Soc 59 חָרְבוּתִיךְ) Jes 49, 19 Zerstörung.

חָרְבוּתָא *a. m.* Ausschlag.

חָרְבֵן *h. m.* Zerstörung.

חָרְבָנָא, חָרְבָנָא (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.

חָרְבָרִיָּה l. חָרְבָרִיָּה.

חָרְבָתָא *a. f.*, *ind.* חָרְבָא Lev 26, 31, *pl. d.* חָרְבָתָא Ma 1, 4 Trümmer.

חָרְבָא *a. m.* Sonnenstäubchen.

חָרְבֹול *h. m.* Heuschrecke.

חָרְבֹולָא (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.

חָרְבִינָא *h. m. pl.* bitteres Kraut.

חָרְבָתָא *a. f.*, *c.* חָרְבָתָא Dt 32, 25 Schrecken.

חָרַר *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.

חָרְדָה *h. f.* Angst.

חָרְדוֹן *h. m.* Dornechse (*Stellio vulgaris*).

חָרְדוּנָא *a. m.* dass.

חָרְדָל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis alba*); 2. s. חָרְדָלִית.

חָרְדָלָא *a. m.* dass.

חָרְדָלִי *h. m.* senfartig (Weinsorte).

חָרְדָלִית *gr. f.* (χαράδρα?) Gießbach.

חָרָה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.

חָרָה s. חָרָה.

חָרוֹב *h. m.* 1. Johannisbrot (*Cerantonia siliqua*); 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.

חָרוֹבָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.

חָרוֹבָא *a. m.*, *ind.* חָרוֹב Dt 13, 18, Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.

חָרוֹבָא *a. m.* Zerstörer.

חָרוֹבִית *h. f.* Johannisbrotbaum (*Cerantonia siliqua*).

חָרוֹבִיתָא *a. f.* dass.

חָרוּזָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.

חָרוּזִין (Tos Teh VIII 6) l. חָרוּזִין, s. חָרוּזִין.

חָרוּזָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.

חָרוּל *h. m.* eine Lathyrusart.

חָרוֹם *h. m.* plattnäsiger.

חָרוֹן *h. m.* Zorn.

חָרוֹן (Ez 27, 23) Ortsname (Harran).

חָרוּסָת *h. m.* mit Essig angemachtes Fruchtmus (am Pesachabend).

חָרוּף *h. m.*, *pl.* חָרוּפוֹת Grabeisen.

חָרוּפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.

חָרוּץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.

חָרוּרִי *pl.* חָרוּרִי עֵינִין Dt II 18, 10 (MS *חָרוּרִי עֵינִין*) l. אָחָרִי עֵינִין *a. m. pl.* Gaukler.

חָרוּרִי *h. m.* freigelassener Sklave.

חָרוּרִין *a. m. pl.* Freiheit.

חָרוּשָׁתָא *a. f.* Zauberei.

חָרוּת *h. f.* 1. *pl.* חָרוּתִית Palmzweig;

2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze; 4. s. חדות.
 חריותא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. 1. חדותא;
 3. c. s. חרותי Jes 60, 21, 1. חדותי (so MS), s. חדותא.
 חריותא *a. f.* Schwärze.
 חרו *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
 חרו *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Aph.* stechen machen.
 חרן *a. m.* Dornstrauch.
 חרן *a. m.* stachlig.
 חרר 1. חרר.
 חררבינה *h. f., pl.* חררבינין Mannstreu (*Eryngium creticum*).
 חרתור *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das zum Reinigen der Pflugschar bestimmte Eisen des Ochsensteckens.
 חרתור *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
 חרחור (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
 חרחל *h. m.* Lathyrusart(?).
 חרחר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
 חרחר *a.* entzünden.
 חרט *h.* ausmeißeln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
 חרט *a., inf.* מחרט Cant 5, 4 bereuen.
 חרטא *h. f.* Bereuen.
 חרטום I *h. m.* Zauberer.
 חרטום II *h. m.* Maul, Schnabel.
 חרטומא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
 חרי *h. m.* ein Gebäck. S. חררה.
 חריא *a. m.* Exkremente.
 חריב *h. m.* trocken (vom Brot).
 חרינים *h. m. pl.* Exkremente.
 חרוז *h. m.* Dorn(?).
 חרימא *a. m., ind.* חרים Lev 21, 18 spaltnäsig.
 חרין *a. m. pl.* Exkremente.

חריןא *a. m.* anderer.
 חריןא *a. m.* Streit.
 חריןותא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
 חריץ *h. m.* 1. Saffor, Safforsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
 חריץא *a. m.* 1. *pl.* חריפין Jos 5, 2 scharf; 2. scharfsinnig; 3. gangbar; 4. männl. Personennamen.
 חריפותא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluß.
 חריץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben, Grube; 3. der Hilus der Niere.
 חריצא *a. m.* dass.
 חריצה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 1. חריציה (so Ausg. Konst.), s. חרצא.
 חריצותא 1. 1. חרינותא; 2. חריצות 1K 3, 6 1. חריצות (so MS), s. חריצותא.
 חריק *a.* an Stelle von.
 חריר *h. m.* Nadelöhr.
 חריש *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.
 חרישה I *h. f.* Pflügen.
 חרישה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit, Taubmachen.
 חרישה III *h. f.* Dickicht.
 חרישותא I *a. f.* Taubheit.
 חרישותא II *a. f.* Dickicht.
 חריית 1. חריב.
 חרך *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.
 חרך *a.* 1. *pt. pass.* חריך Jer 6, 29 (MS חרר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חררת Jes 9, 18 (MS חרובת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.
 חרך *h. m.* absichtliche Abwandlung von חרם Bann.
 חרך *h. m.* 1. *pl.* חרפין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.
 חרכא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.
 חרלא *a. m.* Lathyrusart.

חרם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen;
2. bannen, in den Bann tun.

חרם II *h. 1. s.* חָרוּם; 2. Netze machen (fischen?).

חרם *a. Aph. ipf. 3 m. sg.* יְחַרְמוּ Lev 27, 28, *pl.* יִחְרְמוּ 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. (auch *Pa.*?) bannen, in den Bann tun. *Itaph. ipf. 3 m. sg.* יִחְתְּרוּ Lev 27, 29 geheiligt werden.

חרם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חרם II *h. m.* 1. Fischnetz; 2. Fischerplatz (Fischteich?).

חרם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewalttätiger.
חֲרָמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Ge-
banntes).

חֲרָמָא *a. m., c. s.* חֲרָמְיָא Hb 1, 15 Netz.
חֲרָמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חורמני (Jer 51, 27) Armenien, *s.*
אַרְמִינִיָּא.

חֲרָמָא *a. m.* 1. *ind.* חורמן Gen 49, 17 grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֲרָנָא *a. m., f.* חֲרָנִיתָא ein anderer.

חֲרָנָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta*?).

חרנית *s.* ארונית.

חֲרָם *h. m.* 1. Ton; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חֲרָם *h. m.* Töpfer(?).

חֲרָסָא *a. m., ind.* חָרַס Dt 28, 27 Aus-
schlag, Krätze.

חֲרָסָא *a. m.* männl. Personennamen.

חֲרָסָא *a. m.* Ausschlagsart.

חֲרָסָא *h. f.* 1. Lehm; 2. שֶׁעַר ה' Name
eines Tores von Jerusalem.

חֲרָסָא *h. m.* 1. Tongeschirr, Tontopf;
2. Nachgeschirr.

חֲרָסָא *a. f., pl.* חֲרָסָתָא Schuppe.

חֲרָסָא *h. m.* Verstümmelung von חָרַם.

חֲרָסָא I *h., pt. pass.* חָרוּף streng. *f.* חֲרוּפָּה
zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen,

lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden;
2. ernst werden(?).

חֲרָסָא II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.

חֲרָסָא *a. Pa.* 1. *inf.* חֲרָפָא 1S 13, 20
schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.*
früh sein.

חֲרָפָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2.
Scharfsinn.

חֲרָפָא (חֲרָפָא) *a. m., pl.* חֲרָפִי Koh 11, 2
(nicht MS) frühzeitig.

חֲרָפָא *h. f.* Schmähung, Schmach.

חֲרָפָא *a. f.* Grind, Schorf.

חֲרָפָא, חֲרָפָא *a. f.* 1. (einjähriges)
Lamm; 2. weibl. Personennamen.

חֲרָפָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חֲרָפָא (JIIdt 14, 18) 1. mit MS חֲרָפָא.

חֲרָפָא *a. f., pl.* חֲרָפָא Gen 33, 19
Lamm.

חֲרָץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2.
bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.

חֲרָץ *a.* dass.

חֲרָץ *h. m.* Einschnitt.

חֲרָץ I (Dt 33, 11, MS חֲרָץָא) *a. m.,*
pl. חֲרָצִין Ex 28, 42 B. Lende.

חֲרָץ II *a. m., pl. c.* חֲרָצִי Jos 11, 8
Graben.

חֲרָצִין *h. m., pl.* חֲרָצִים 1. Kern der
Weinbeere; 2. Stein einer Frucht.

חֲרָצִין *h. f.* dass.

חֲרָצִין (auch חֲרָצִין) *a. f.* Kern,
Stein einer Frucht.

חֲרָץ *h. m.* Verstümmelung von חָרַם.

חֲרָץ *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.*
knirschen.

חֲרָץ *a.* 1. mit Einschnitten versehen;
2. *pt. pl.* חֲרָצִין Est II 3, 8 knirschen.

Itpe. dass.

חֲרָץָא, חֲרָץָא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke;
2. Verzierung.

חֲרָר I *h.* eine Höhlung machen.

חֲרָר II *h. Pi.* befreien.

חֲרָר III *h. Pül.* חֲרָר erhitzen.

חֲרָר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חֲרָר
LevJI 15, 3 ausströmen lassen.

חרר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph. dass. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַרְרֶנּוּ Lv 19, 20 frei gelassen werden.

חרר III *a., pf.* חָרַר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּהְרָרְנָה Ez 4, 12 1. *תִּהְרָרְנָה* 1. rösten; 2. Glut machen. *Itpa. pf.* אֶתְחַרְרֶנּוּ Est II 5, 1 (MS אֶתְחַתֶּנּוּ!) versengt werden. *Itpalp. dass.*

חרר IV *a. Pa.* einen Aschenkuchen machen.

חָרַר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.

חֲרָרָא (1 K 7, 23, Ez 4, 12, MS חֲרָרָא) *a. m., pl.* חֲרָרָא 1. Aschenkuchen; 2. Klumpen.

חֲרָרָה *h. f.* 1. Aschenkuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.

חָרַשׁ *h. f.* 1. *s. חָרָס*; 2. männl. Personennamen.

חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.

חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen. *Hi.* 1. dass.; 2. taub, stumm sein. *Hitp.* taub, stumm werden.

חָרַשׁ I *a.* pflügen.

חָרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְחַרְשֵׁן Mi 7, 16 Or 1474 taub, stumm werden.

חָרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.

חָרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מִתְחַרְשֵׁן Ez 13, 20 bezaubern, bannen.

חָרַשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.

חָרַשׁ *חורשׁ s.*

חָרַשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.

חָרַשׁ *h. m.* 1. taub; 2. taubstumm.

חָרָשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.

חָרָשָׁא *a. m., ind.* חָרַשׁ (!) Dt 18, 10, *pl. c.* חָרָשִׁי Ex 7, 11 Zauberer.

חָרָשָׁא I (Dt 19, 5), חָרָשָׁא I (Mi 3, 12) *a. m.* Wald.

חָרָשָׁא II *a. m.* Luftröhre(?).

חָרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberei.

חָרָשִׁין (Na 3, 4), חָרָשִׁין (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* חָרָשָׁתָא Na 3, 4 Zauberei.

חָרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberin.

חָרָשָׁנָא *a. m.* Zauberer.

חָרָשִׁיתָא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17 Zauberin.

חָרַת *h.* eingraben.

חָרַת *a., pt. pass. pl.* חָרִיתִין Lv 19, 28 dass.

חָרַת *h. f.* Schwärze, Tinte.

חָרַתָּא I *a. f.* 1. dass.; 2. חָרָתִין Ortsname.

חָרַתָּא II *a. f.* Streit.

חָרַתָּא *a. f.* freie Frau.

חָרַתָּנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.

חָרִישָׁה *h. f.* Entblößen.

חָשָׁךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.

חָשָׂא *a.* stille sein, schweigen.

חָשָׂא *c. s.* חָשִׂיה (EchR I 16) 1. נִחְשִׂיהָ, *s. נִחְשָׂא*.

חָשַׁב *h.* 1. denken, beabsichtigen; 2. vorzeichnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm gebärden.

חָשַׁב *a., pf.* 2 *m. pl.* חָשְׁבָתוֹן Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חָשִׁבִין Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִחְשִׁיב

Lv 25, 52, *pt.* מִיִּחְשִׁיב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחַשֵּׁב Lv 17, 4 1. ersinnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חָשְׁבָא *a. m., pl. d.* חָשְׁבָא Jes 33, 8 (MS חָשִׁיבֵי) Rechner.

חָשְׁבוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חָשְׁבָנָא *a. m., c.* חִישְׁבוֹן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חָשְׁבָנִי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft (bibl. Zamzumim).

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חָשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itp.* im Verdacht sein.
 חָשֵׁד (?) *h. m.* verdächtig.
 חֶשֶׁד *h. m.* Verdacht.
 חֶשֶׁדָּא *a. m.* dass.
 חֶשֶׁה *a.* schweigen.
 חֶשׂוּ männl. Personennamen.
 חֶשׁוּב *h. m.* Berechnung.
 חֶשֶׁךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.
 חֶשְׁכָּא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֶשֶׁךְ Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֶשֶׁךְ 2S 13, 4 (MS חֶשֶׁךְ) mager, elend.
 חֶשְׁפָּה *h. f., s.* חֶשְׁפָּה.
 חֶשֶׁי *h. m.* 1. geheim; 2. verschwiegen. בְּחֶשֶׁי 1. leise; 2. im geheimen.
 חֶשֶׁי *a.* 1. בְּחֶשֶׁי 1K 19, 12 leise; 2. בְּחֶשֶׁי Jes 26, 16 im geheimen.
 חֶשֶׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).
 חֶשְׁבָּא *a. m.* angesehene Person, s. חֶשֶׁב.
 חֶשְׁבִּיתָא *a. f.* 1. Wert; 2. Ehrung.
 חֶשְׁבִּינָא *a. m., pl. d.* חֶשְׁבִּינָא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.
 חֶשְׁבִּיכָה *h. f.* Dunkelwerden.
 חֶשְׁפָּה *h. f.* Binsenart.
 חֶשְׁקָא *a. m., pl. f.* חֶשְׁקָא Jud 5, 11 ausgerüstet.
 חֶשְׁקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חֶשֶׁק.
 חֶשֶׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.
 חֶשֶׁךְ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֶשְׁכִּיתָ Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt.* *pl. f.* מִחֶשְׁכֵּן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln tun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מִחֶשְׁךְ 1S 17, 16 bei Nacht tun, spät sein. *Itp.* finster werden.
 חֶשְׁכָּא *a. m.* Dunkelheit.

חֶשְׁכִּיתָא *a. f., c.* חֶשְׁכִּיתָא Dt 28, 65 Dunkelheit.
 חֶשְׁכָּתָא *a. f.* Dunkelheit.
 חֶשֶׁל *h. Pi.* zertrümmern.
 חֶשֶׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. zerquetschen; 3. planen. *Pa.* planen.
 חֶשֶׁלָּא (Ez 27, 17, MS יְחֹשֶׁל) *a. m.* geschälte Gerste.
 חֶשֶׁלָּא *a. m.* Schmied.
 חֶשְׁלָתָא *a. f.* Zerquetsches.
 חֶשְׁמוֹנִי 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS an beiden Stellen חֶשְׁמוֹנִי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.
 חֶשְׁמָלָא (Ez 8, 2) Engelname.
 חֶשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m., c.* חֶשְׁנָא Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.
 חֶשֶׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.
 חֶשֶׁק *a., ipf.* 1 *sg.* אֶחָשֶׁק 2S 9, 27 satteln, rüsten.
 חֶשֶׁר *h.* sieben, austreuen.
 חֶשֶׁר *a.* dass.
 חֶשֶׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.
 חֶשֶׁשׁ (s. חֹשֶׁשׁ) *a.* 1. *pf.* חֶשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.* חֶשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itp.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.
 חֶשְׁשָׁא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.
 חֶשְׁתָּא Kanal in Babylonien.
 חֶתָּא *a., inf.* מִחֶתִּי Jes 30, 14 weg-scharren. *Pa. Aph.* schüren.
 חֶתָּא *a. m., pl. d.* חֶתָּא Gen 15, 20 Hittiter.
 חֶתָּה I *h.* scharren. *Pi.* schüren.
 חֶתָּה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.
 חֶתִּי *h. m.* Scharren, Schüren.
 חֶתוּדָה *h. m.* 1. Einschnitt; 2. (später) Ablösung der Vorhaut; 3. Urteil.
 חֶתוּבָא *a. m.* dass.
 חֶתוּל *h. m.* Katze.

תּוּלָא *a. m., pl.* תּוּלִין Jes 13, 22
dass.

תּוּם *h. m.* 1. Schluß, Unterschrift;
2. Schlußformel im Gebet.

תּוּמָא *a. m.* Unterzeichner.

תּוּן *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

תּוּנָא *a. m.* dass.

חיתטא (jSanh 22^c) 1. חִתָּא.

חִתְיָה *h. f.* Wegscharren, Schüren.

חִתְיָה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück,
Scheibe (von Fleisch); 3. Geschwulst-
stück der Gebärmutter.

חִתְיָה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift;
2. Verschuß, Verstopfung; 3. Schluß-
formel eines Gebetes.

חִתְיָמָא, חִתְיָמָא *a. f., c.* חִתְיָמָא Cant
3, 8 Besiegelung.

חִתְיָה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חִתְיָמָא *a. f.* dass.

חִתְיָה *h. f.* Schrecken.

חִתְיָה *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2.
unterbrechen, innehalten; 3. ver-
ordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden;
2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschnei-
den; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.*
geschnitten werden.

חִתְיָה *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten,
bestimmt werden.

חִתְיָה *h. m.* Schnitt.

חִתְיָה *h.* 1. siegeln, unterzeichnen;
2. schließen, verstopfen; 3. die
Schlußbenediktion sprechen. *Pi.* 1.
mit einem Siegel versehen; 2. mit
Zeugenunterschrift versehen lassen.

Ni. Hitp. versiegelt, unterzeichnet
werden.

חִתְיָה *a., ipf.* 3 *pl.* יִחְתְּמוּ Jer 32, 44,
pt. pass. חִתְיָה Lv 15, 3 dass. *Pa.*
verschließen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.*
מִתְחַתְּמִין Cant 3, 8, *pt. pl. m.* מִתְחַתְּמִין
Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt
werden, sich einschließen.

חִתְיָה *h. Hitp.* sich verschwägern.

חִתְיָה *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.*
2 *pl. m.* אֶתְחַתְּמוּ Gen 34, 9 sich ver-
schwägern.

חִתְיָה *h. m.* 1. Schwiegersonn; 2. Bräu-
tigam; 3. Bezeichnung des Kindes,
an dem die Beschneidung vollzogen
werden soll.

חִתְיָה (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwieger-
sohn; 2. Bräutigam.

חִתְיָה *h. f.* Vermählung.

חִתְיָה *h. f.* 1. Verschwägerung; 2.
Vermählung. חִתְיָה בית Hochzeits-
gemach.

חִתְיָה *a. f.* dass.

חִתְיָה *a.* wegreißen.

חִתְיָה *h.* durchbohren, eine Öffnung
machen.

חִתְיָה *a., imp.* חִתְיָה Ez 12, 5 dass. *Itpe.*
1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.*
אֶתְחַתְּרִית Ez 12, 7 sich eine Öffnung
machen.

חִתְיָה Ortsname.

חִתְיָה *a. f.* Loch.

חִתְיָה *h.* zerbrechen. *Ni.* sich de-
mütigen.

ט

■ der neunte Buchstabe des hebr. Al-
phabets. 'ט' als Zahlzeichen = 9.

טאב s. טאב.

טאב *h.* kehren.

טאב *a.* dass.

טאב *a. m.* Besen.

טאב *a. f.* dass.

טאב *gr. m.* (θέατρον), *pl.*
Theater.

טאב *pt. pl.* מִטְאָבִין (jSabb 9^a) 1. מִטְאָבִין.

טַאָנִים (Num 13, 22) Stadt in Unter-ägypten (Τάως, bibl. Zoan).

טב *a.* 1. sehr, viel; 2. **ט' עין** Ortsname.

טב *h. m., c. s.* **טבו** Art, Wesen.

טבא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. **טבא יומא** Lv 23, 11 B. Festtag; 5. männl. Personennamen.

טבא *a. m.* 1. *c. s.* **טבהון** 1S 16, 23 Art, Wesen; 2. *c. s.* **טבהון** Gen 37, 2 (MS **רבהון**) Ruf.

טבבו (jMaasSch 52^d) 1. **טבות**.

טבאב (Cant 5, 14, Or 1302 **אהלמה**, darüber **פרווג**) 1. **טבאז** *gr. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.

טבאוא, **טבאית** *a.* gut.

טבחקי *pers. m.* in der Pfanne gebratenes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) 1. **טבאות**.

טבות *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טבותא *a. m.* dass.

טבול *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טבולא *a. m.* Eintauchen, Baden.

טבולה (jSabb 7^d, Ven. **טבולה**) 1. **טבולה**.

טבולין *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טבור *h. m.* 1. Nabel; 2. Zentrum.

טבורא *a. m.* Nabel.

טבוריה (jKil 31^c) 1. **טבוריה**, *s.* **טבורא**.

טבות *a.* gut.

טבותא *a. f., pl.* **טבון** Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טבא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippschliefer (*Hyrax Syriacus*).

טבח *h.* schlachten, kochen.

טבח *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

טבח *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טבח *h. m.* Schlächter, Koch.

טבחא (1S 9, 23. 24, MS **טבחא**!) *a. m.* dass.

טבחא *a. m.* Schlachtung.

טבחא *a. m.* Schlachtfest.

טבחא *a. f., pl.* **טבחון** 1S 8, 13 Köchin.

טבי 1. männl. Personennamen; 2. **ט' ט' קפר** Ortsname.

טבי männl. Personennamen (Tobia).

טביא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* **טביין** Est II 1, 2, *d.* **טביא** (1. **טביא**) 2S 2, 18 Gazelle.

טביומי männl. Personennamen.

טביחה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung(?).

טבילה *h. f.* 1. Eintauchung; 2. rituelles Baden; 3. rituelle Badeeinrichtung.

טבילתא, **טבילתא** *a. f.* dass.

טביעה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. *s.* **טביעות**.

טביעות *h. f.* **ט' עין** Eindruck, den jemand bekommt.

טביעותא *a. f.* **ט' עיןא** dass.

טבית 1. **טבות**.

טביתא, **טביתא** *a. f.* 1. Gazelle; 2. weibl. Personennamen.

טבל *h.* 1. eintauchen; 2. ein rituelles Bad nehmen. **יום טבול** derjenige, der zwar das vorgeschriebene Reinigungsbad genommen hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1. eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen. *Pu.* *s.* **תבל**. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טבל *a., ipf.* 3 *m. sg.* **יטבול** Lv 4, 6 1. ein rituelles Bad nehmen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen. *Aph.* eintauchen (von der vorgeschriebenen Reinigung von Geräten).

טבל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טבלא *a. m.* dass.

מַבְּלָא I (Cant 1, 1), מַבְּלָה *gr. m.* (τάβλα, ταβούλιον) Handpauke.

מַבְּלָא II *gr. f.* (τάβλα) *pl.* מַבְּלָאוֹת, מַבְּלִיּוֹת 1. Tafel, Brett; 2. Schreibtisch; 3. Tisch.

מַבְּלָא III, מַבְּלִי männl. Personennamen (Τάβλος).

מַבְּלָרָא *gr. m.* (ταβέλλαριος) Kourier, Läufer.

מָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

מָבַע *a., pf.* 3 *f. sg.* מַבְּעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3.

prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg.* c. s. מַבְּעִמְנוּן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.*

versinken lassen. *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* מַבְּעוּ Ex 15, 9 eingetaucht werden.

מָבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

מַבְּעָא, מַבְּעָא *a. m.* 1. c. s. מַבְּעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

מַבְּעוֹן Ortsname.

מַבְּעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

מַבְּעָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

מַבְּעָנִי *h. m. s.* מַבְּעוֹנִי.

מַבְּעַת *h. f., pl.* מַבְּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. Ringknorpel; 4. After.

מַבְּרִיא, מַבְּרִיָּה, מַבְּרִיאָא *gr.* Ortsname (Τιβεριδας).

מַבְּרִיאָא *gr. m.* aus Tiberias.

מַבְּרִימִי *gr. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

מַבְּרִיּוֹם, מַבְּרִיאָא *gr.* männl. Personennamen (Τιβέριος).

מַבְּרִנִי *gr. m.* aus Tiberias.

מַבְּרִינִי, מַבְּרִינוֹם *gr.* männl. Personennamen (Τιβερινός).

מַבְּרִי *pt.* מַטְבֵּרִי (jJom 42^e Ar.) *gr.* (vgl. ταυπεία) peitschen.

מַבְּרִימִי (Pes 191^b Ar.) 1. מַבְּרִימִי.

מַבֵּת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

מַנָּא, מַנָּא *lat. f.* (toga) Toga, Mantel.

מַנְמָמִין *gr. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

מָנָן *gr.* (vgl. τήγανον) *Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

מָנָן *gr. Pa.* dass.

מִינָן, מִינָנִי, מִינָנָא *gr. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen;

3. ein Folterinstrument.

מִינָנָא 1. מִינָנָא.

מִנְרוֹם, מִנְרוֹם *gr. m.* (τίγρις) Tiger.

מִנְרִי männl. Personennamen (Θαδδαῖος?).

מִנְרִי שַׁעַר ein Tor im Tempel.

מִנְרִי *h. m.* gesetzlich rein.

מִנְרִי *h.* gesetzlich rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden.

Hitp. sich reinigen.

מִנְרִי *a.* 1. gesetzlich rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein.

Pa. für rein erklären.

מִנְרִי *a. m.* Reinheit, Leerheit.

מִנְרִי *s.* מִנְרִיָּה.

מִנְרִיָּה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes.

pl. מִנְרִיָּה Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

מִנְרִי *a., pt. pass.* מִנְרִי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *pt. pass. f. d.*

מִנְרִיָּה gebraten (auch von Eiern). *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

מָנָב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend

machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden.

Hitp. verbessert werden.

מָנָב *a.* 1. *pf.* מָנָב Dt 15, 16, *pt.* מִנְרִיָּה 1S 16, 23 gut, gültig sein; 2. sich

wohl fühlen. *Pa.* טיב, *Aph.* אַטיב, *inf.* אַטיבא Sach 12, 4 (MS אַטיבא v. יטב) Gutes tun. S. יטב.

טוב *h. m.* 1. gut. יום טוב Festtag. כי עין טובה vgl. Gen 1, 4 heller Tag. טוב Wohlwollen, Freigebigkeit; 2. Edler, Vornehmer.

טוב *h. m.* Gutes, Güte.

טובא *a. m.* 1. c. טוב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טובי 2K 5, 5, c. s. טובך Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.

טובה *h. f.* 1. Güte, Gunst. עין טובה Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. בשלום בטובה gegen Entgelt; 3. בשלום בטובה *a.* umsonst; *b.* wider Willen.

טובה *מנקה* männl. Personennamen.

טוביא *a. m.* vergnügt, glücklich.

טובין *h. m. pl.* eine Baumart.

טובלן *h. m.* Bader.

טובניא Ortsname.

טובתא *a. f.* 1. *pl. d.* טובתא Jud 5, 26 (MS טובתא) Glück; 2. Güte.

טובה *h.* spinnen. ני. gesponnen werden.

טוהר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Mittelfläche (des Altars).

טוהר *h. m.* gesponnen.

טוהר *s. טוהר.*

טוהר (falsch טוויג) *pers. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.

טוהר I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stoßen; 2. Coitus ausüben.

טוהר II *h.* bestreichen, überziehen. *pl. pass.* טוהר 1. verborgen; 2. unkenntlich. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstoßen.

טוהר *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstoßen.

טוהר *h. m.* Schuß, Schußweite.

טוהנה *s. טוהנה.*

טוהר *h.* tut! (Hornstoß).

טוהריתא *a. f., pl. d.* טוהריתא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוהריתא *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. *pl.* Stirnkapseln, Phylakterien.

טוהריתא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוהריתא (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.

טוהר *h. m.* Gespinst.

טוהר *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טוהר) ein Tier(?).

טוהר *h. f.* Spinnen.

טוהר *h. Pi.* טוהר 1. umhergehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.

טוהר *a., ipf.* 2 *m. pl.* טוהר Jer 50, 11 schreiten(?). *Pa.* טוהר 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טוהר.

טוהר *s. טוהר.*

טוהר *h.* verstopfen, anfüllen.

טוהר *a.* dass. *Itp.* angefüllt werden. S. טוהר.

טוהר *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טוהר.

טוהר *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.

טוהר *a., pf.* 1 *sg.* טוהר Est II 1, 3 l. טוהר, *pt. pl.* טוהר Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.

טוהר (SchemR 15) l. טוהר *gr. m. pl.* (θεός) Götter.

טוהר *gr. m.* (ταύς) Pfau.

טוהר (Est II 1, 2), טוהר *gr. m., pl.* טוהר Est II 1, 2 dass.

טוהר (Prov 1, 32) l. טוהר *a. f.* Irrtum.

טוהר *h. m.* Belastung, Verpflichtung.

טוהר *a., ipf.* 3 *m. pl.* טוהר Gen 49, 12 1. überströmen; 2. ertrinken; 3. emporkommen. *Pa.* 1. fließen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfließende in eine Rinne leiten. *Aph.* 1. *pf.* אטיף Dt 11, 4 überströmen, fließen lassen; 2. ertränken. *Itp.* nach allen Seiten umherschweifen.

טוהר *a. m.* 1. Kanal; 2. l. טוהר.

טוהר *h. m.* gemeine Platterbse, Kicherling (*Lathyrus sativus*).

מוֹפֵחַ (PeaV 3) *h. m.* nach Krauß Bewässerungsmaschine(?). S. מוֹפֵחַ.
 מוֹפִיתָא (Hi 28, 7) l. מוֹפִיתָא.
 מוֹפְנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.
 מוֹפֶת מ' בֵּית מ' (= נְמוֹפָה) Ortsname.
 מוֹק s. פְּרוֹשׁ.
 מוֹר 1. מוֹר שְׁמֵעוֹן Ortsname; 2. s. מוֹר.
 מוֹרָא I (Ex 3, 12), מוֹרָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. מוֹרָא.
 מוֹרָא II (= מוֹרָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.
 מוֹרָא III *a. m.* ein Kraut.
 מוֹרְד *pt.* מוֹרְד (jJom 42^c) l. מוֹרְד s. מוֹרְד.
 מוֹרַח *h. m., pl.* מוֹרַח מוֹרַח Mühe, Plage.
 מוֹרִין (bSabb 98^b) l. מוֹרִין, s. מוֹרִין.
 מוֹרִים *gr.* Gebirgsname (Ταῦρος).
 מוֹשׁ s. מוֹשׁ.
 מוֹשׁ *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* מוֹשׁ 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlämmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden, blind werden (vom Spiegel).
 מוֹשׁ I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.
 מוֹשׁ II (= מוֹשָׁא) *a. Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.
 מוֹת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.
 מוֹתָא *a.* streichen.
 מוֹתָא *a. m.* Ölkuchen.
 מוֹתָב *h.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.
 מוֹתָבָא *a. f.* Tau, Nebel.
 מוֹחֹל *h. m.* Milz.
 מוֹחֹלָא *a. m.* dass.
 מוֹחֹן *h. m.* Mahlen.
 מוֹחֹנָא *a. m.* Müller.
 מוֹחֹר *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.
 מוֹחֹרִין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.
 מוֹחֶא *a. m.* Fettanstrich.
 מוֹחֶא (מוֹחֶא) *a. m.* Ölkuchen.
 מוֹחֶינָא *h. f.* 1. Mahlen; 2. (bildl.) Beischlaf.

מִחְיִין *h. m. pl.* grobes Mahlgut.
 מִחְלָא *a. m.* Milz.
 מִחַן *h.* 1. mahlen; 2. reiben. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.
 מִחַן *a., pt.* מִחַן Nu 11, 8 mahlen.
 מִחַן *h. m.* das Mahlen.
 מִחְנָה *h. f.* Mühle, Mühlstein.
 מִחָּ, *pt. pass.* מִחָּ 1. שְׁחִים.
 מִחָּ *a.* den Mastdarm drücken.
 מִט *x.* zwei.
 מִטְלָפִישׁ Ortsname.
 מִימֹס (Thr 1, 19, nicht in MS), מִימֹס *gr.* männl. Personennamen (Τίτος).
 מִימֹרָא (Prov 9, 17) l. מִימֹרָא.
 מִימִין l. מִימִין.
 מִימִינָא *a.* schlagen, belästigen.
 מִימִינֹנֹן, מִימִינֹנֹן *gr. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.
 מִימִינֹרָא, מִימִינֹרָא *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 מִימִינֹרֹן *gr. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).
 מִימִינֹרֹן, מִימִינֹרֹן *gr. m.* (τετράμουλον) Viergespann.
 מִימִרֹס *gr. m.* (ἡθητήρ) Seiher.
 מִימִרֹפָא, מִימִרֹפָא l. מִימִרֹפָא.
 מִימִרֹפִּיא, מִימִרֹפִּיא *pl.* מִימִרֹפִּיא *gr. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.
 מִינֶא s. מִינֶא.
 מִינֶא (מִינֶא) *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 מִיב *h. m.* Art und Weise. מִיב welche Bewandtnis hat es damit?
 מִיבָא *a. m., f. ind.* מִיבָא Am 9, 4 (MS מִיבָא) gut.
 מִיבֹנָא *a. f., ind.* מִיבֹנָא Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohltat.
 מִינֶא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. מִינֶא.
 מִינֶא l. מִינֶא (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.
 מִינֶא *h. m.* Melioration (eines Feldes).
 מִינֶא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
 מִינֶא *a. m.* Gehen.

הַרְנוֹיִק s. מִיאָנוֹס.

מִיָּנָא s. מִיָּנָא.

מִיָּח h. m. Anstrich.

מִיָּחָה h. f. Anstreichen.

מִיָּט h. m. 1. Lehm; 2. Kot.

מִיָּט a. Pa. mit Lehm überstreichen.

מִיָּטוּא 1. מִיָּטוּא.

מִיָּל h. m. 1. Spaziergänger; 2. Müßig-gänger.

מִיָּלָא a. m. dass.

מִיָּלָא a. m. eine Weinsorte.

מִיָּנָא (Ex 1, 14) a. m. 1. Lehm; 2. Schmutz.

מִיָּנָה h. f. Feuchtes.

מִיָּנִיָּן l. מִיָּנִיָּן gr. m. (ιδνθινον) veilchen-farben.

מִיָּנָתָא (Jd 15, 15) s. בְּמִיָּנָתָא.

מִיָּסָא a. m. Vogel.

מִיָּסָא a. m. Fliegen, Flüchten.

מִיָּסָה h. f. Flucht.

מִיָּסָנָא a. m. stolz (flatterhaft?).

מִיָּעָא a. m. Araber.

מִיָּעִיתָא a. f. Arabersitte.

מִיָּעִתָא a. f. Araberfrau.

מִיָּיָ h. m. ein Stückchen.

מִיָּיָ h. m. Untersatz des Koch-herdes.

מִיָּפָא (מִיָּפָא) a. m. 1. Kanal; 2. männl. Personennamen.

מִיָּפֹנָא a. m. Überschuß.

מִיָּר a. Pa. aus dem Vogelflug weissagen.

Aph. מִיָּרִיָּר solche Weissagung anstellen.

מִיָּר s. מִיָּר.

מִיָּר h. m. Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.

מִיָּרָא a. m. dass.

מִיָּרָה h. f. 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. מִיָּרִיָּן.

מִיָּרָא a. m. Vertreibung, Verbannung.

מִיָּרָדִין h. m. pl. dass.

מִיָּרָה h. m. 1. Entreißung; 2. Verwirrung.

מִיָּשָׂא a. m. Geheimnis.

מִיָּר Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.

מִיָּסָא gr. m. (von τάξις) Ausrüstung.

מִיָּמָא pers. m. Thronsessel.

מִיָּנִיָּי gr. f. (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.

מִיָּסָא gr. (von τάξις) angeordnet sein.

Pi. 1. anordnen; 2. ausstatten, aus-rüsten.

מִיָּסָא gr. (von τάξις) Pa. 1. anordnen;

2. pt. pass. מִיָּסָא Est II 6, 10 aus-statten, ausrüsten.

מִיָּסָא gr. m. (τείχος) Mauer, Wall, Damm.

מִיָּסָא gr. m. dass.

מִיָּסָא (Est II 1, 8 Or 2377), מִיָּסָא

(ebenda Or 2375), מִיָּסָא gr. m. (τάξις) Ordnung.

מִיָּסָא gr. m. (ταξίδιον) Anordnung.

מִיָּסָא gr. m. (ταξεωτινος) Beamter.

מִיָּסָא gr. m. f. (τάξις) 1. Ordnung, Auf-stellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.

מִיָּסָא (Est I 2, 12) 1. מִיָּסָא.

מִיָּל h. m., pl. מִיָּלִים Tau.

מִיָּלָא (Dt 32, 2) a. m. dass.

מִיָּלָא, מִיָּלָא (Jd 9, 36) a. m. Schatten.

מִיָּלָא מִיָּלָא Jes 9, 1 Todesschatten.

מִיָּלָא (= מִיָּלָא) a. aufheben.

מִיָּלָא, מִיָּלָא h. m., pl. מִיָּלָאין Fleck, Flecken.

מִיָּלָא gr. m. (τύλη), pl. מִיָּלָאין Polster.

מִיָּלָא 1. gr. m. dass.; 2. a. m. Ein-wohner von Tela.

מִיָּלָא h. flicken. Pi. dass. Pu. geflickt sein.

מִיָּלָא h. m. 1. pl. מִיָּלִים Lamm; 2. der

Widder des Tierkreises; 3. s. מִיָּלָא.

מִיָּלָא a. m. s. מִיָּלָא.

מִיָּלָא h. m. Kindischkeit.

מִיָּל I (DtII 7, 14) 1. מִיָּל (so MS) =

מִיָּל, s. מִיָּל.

מִיָּל II (NuII 6, 24) 1. מִיָּל (so MS),

s. מִיָּל.

מִיָּלָא h. m. feucht.

מִיָּלָא a. m. Scherz.

מִיָּלָא a. m. Bedrucker.

טלומא *a. m.* 1. Bedrückung;
2. Bedrückter.

טלופהא *a. m.* 1. *pl.* טלופחין Gen 25, 34
Linse (*Ervum Lens*); 2. Untersatz
der Ölmühle.

טלח *a. Aph. pt.* מטלח GenJI 32, 31
(auch MS) hinken. S. טלע.

טלמול *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung,
Exil; 3. Herabhängendes.

טלמולא *a. m.* 1. *c.* טלמול Jes 22, 17
Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2.
pl. טלמולין Thr 3, 45 (nicht MS)
Heimatloser, Exiliert; *pl. d.* טלמוליא
Jes 3, 21 Nasenring.

טלמול *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. ver-
bannen; 3. ט' דעת verwirren. *Palp.*
fortgetragen werden. *Hütpalp.* 1. sich
bewegen. *pt.* מטלמול beweglich; 2. ver-
wirrt werden.

טלמול *a.* 1. bewegen, schütteln, forttragen.
pt. pass. מטלמול Gen 4, 12 unstät,
pl. מטלמולין bewegliches Gut; 2. ver-
bannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* איטלמולו
Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תטלמולון Dt 28, 63
1. bewegt werden, beweglich sein.
pt. מטלמול beweglich; 2. verbannt
werden, answandern.

טלי *gr. m.* (τύλη) Polster(?).

טליא *a. m.* 1. *ind.* טלי (טליה) zart, jung;
2. *pl.* טלין Est II 1, 3 1. טלין, *d.* טליא
Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 טליא!)
Knabe; 3. Lamm; 4. männl. Personen-
name.

טליא *a. m.* Fleck.

טלייתא *a. f.* 1. *c. s.* טלייתא Est II 2, 7
Jugend; 2. GenJII 49, 1 1. טלייתא
(so Ausg. Ven. 1548).

טלימון Ortsname.

טלית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehren-
mantel, Amtskleid.

טליתא *a. f.* dass.

טליתא (Est II 2, 8; טלייתא! Est II 2, 7),

טליתא *a. f., ind.* טליא, *pl.* טלין,
(טליתן) Est II 1, 3 Mädchen.

טלייתא (*jNed* 38^a) 1. טלייא, *s.* טלייא.

טלי *h., pt. pass.* טלול 1. mit Tau ver-
sehen; 2. hangend (vom Tropfen).

טלי I *a. Pa. pf.* טליל 1K 6, 9, *pt. pl.*
m. מטללין Est II 1, 2 1. bedecken;
2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* אטיל Ex
40, 21 bedecken; 2. schützen.

טלי II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen,
scherzen.

טלילא *a. m., c.* טלל (טלל) Gen 19, 8,
Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung,
Decke.

טללים *s.* טל.

טלם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, über-
vorteilen. *Pa.* dass.

טלמא, טלמא *a. m., pl.* טלמין 1S 17, 17
Laib (Brot).

טלמא *a. m.* Bäcker.

טלמליסין *gr. tr.* (ἐτόλμησεν) er wagte,
erkühnte sich.

טלני (Koh 2, 5, Or 2375 טלני, Or 2377
טלני) *a. m. pl.* Nachtdämonen.

טלניתא (GenJI 49, 1) 1. nach JII
טליתא.

טלנס 1. גילוס(?).

טלע I *a. Aph. pt.* מטלע Gen 32, 31
hinken. *Itpe.* lahm werden.

טלע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.*
ausgezogen werden.

טלה *a. Aph. pt. f. pl.* מטלפון Lv 11, 3
Spaltklauen haben.

טלה *h. m., pl.* טלפס, טלפסות Klaue, Huf.

טלפא *a. m.* 1. *pl.* טלפין Lv 11, 3 Spalt-
huf, Spaltklaue; 2. *s.* טלפאחא.

טלפרא (*jSchek* 51^a) 1. mit Ausg. Ven.
פלאמרא.

טלק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.*
טלק Thr 2, 1 (MS רמא) dass. *Itpe.*
Itpa. geworfen werden.

טליקא *gr. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.
טליריתא (1K 2, 5) *lat. f.* (*talaris*) die
den Knöchel umfassende Sandale.

טלשא *a. m.* Weißdorn (*Crataegus Aza-
rolus*).

טָמֵא *h.* gesetzlich unrein sein. *Pi.*

1. verunreinigen; 2. für unrein erklären. *Ni. Hít.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טָמֵא *a.* gesetzlich unrein sein. *Pa. inf.*

1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* gesetzlich unrein.

טָמָא (= עֲטָמָא) *a. m.* Knochen, Gebein.

טָמָא (= טַעֲמָא?) *a. m.* טָמָא בֵּי טָמָא Haus der Trauernden.

טָמְאָה *a. m., c.* טָמִי Nu 5, 2 unrein.

טָמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טוּמְאָה (Jes 30, 22) *a. f., ind.* טוּמְאָה Lv 20, 18 B. unreine Frau.

טַמְדוּרְיָא (?) Ortsname.

טַמְזָא *a. m.* Untergang (der Sonne).

טִימוק (jDem 22^b) 1. mit Ausg. Ven. טִימוק.

טָמְוֶרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טָמְוֶרְתָא (Koh 10, 20, MS טָמְוֶרְתָא) *a. f.* Verborgenheit.

טָמְטוּם *h. m.* 1. Stoßen (beim Kneten des Teigs); 2. 1. אֲבָטְמוּם.

טָמְטוּם *h. m.* mit unsichtbaren (unter der Haut verborgenen) Geschlechtsorganen.

טָמְטָם *s.* טָמְטָם.

טָמְטָם *s.* טָמְטָם.

טִימִי *gr. f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42^d

1. טִיכִי *gr. f.* (τύχη) Gottheit.

טִימִי (KohR 9, 7) 1. mit Ausg. Pes. טִימִי männl. Personennamen (שְׁמֵעוֹן).

טוּמִיא (DtJII 27, 15) 1. טוּמְרָא.

טַמְיוֹן *gr. m.* (ταμειον) Schatz, Fiskus.

טָמְינָה *h. f.* 1. Warmstellen (von Speisen); 2. Platz dafür.

טַמְיָקוֹן *gr. m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טָמְיֶרָא *a. m., ind.* טָמְיֶר 1S 10, 23 verborgen.

טָמְיֶרְתָא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.

טָמְם *h.* verstopfen. *Pilp.* טָמְטָם 1. dass.; 2. stoßen (beim Kneten des Teigs). *Hít.* *palp.* zusammengeknetet werden.

טָמְם *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טָמוּנִין (1. טָמוּנִין) Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* תָּמוּנוֹן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* טָמְטָם Jd 3, 22 verschließen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* יִטְמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טָמֵן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טָמֵן *a.* dass.

טוּמָם *gr. m.* (τόμος), *pl.* טוּמְסִין 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימָם, **טִימוּם**, **טָמְקָא** *gr. m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טַמַע *h.* *Ni.* versinken, verschwinden.

טָמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טָמְעוּ Thr 2, 9 (MS טָבְעוּ) unter sinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טָמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפִיוֹן *gr. m.* (τομπίδιον) Topas.

טָמְיָקָא *gr. m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, *s.* טַמְיָקוֹן.

טָמֶר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* טָמְרִיהָ Ex 2, 12, *imp.* טָמֹר Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* טָמַר Gen 35, 4, *Aph. pf.* 3 *f. sg. c. s.* אֲטָמְרִיתִיהָ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* אִיטָמַר Gen 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* אִיטָמְרָא Cant 2, 14 dass.

טָמְרָא *a. m.* Versteck.

טומריא (Abadim) 1. טימקא.
 טמש *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.*
 טמישי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe.*
Itpa. eingetaucht werden.
 טמשא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR
 1, 17 l. m. Ausg. Pes. חמשא.
 טון *gr. tr.* (τῶν) der (*Gen. Plur.*).
 טנא *a. m.* Eifersucht.
 טניא *gr. m.* (ταινία) Würmchen (Kiemen-
 finne der Fische).
 טנבנרא *x. m.* Laute, Gitarre.
 טנדו *pers.* selbender, zu zweien.
 טנדס, טנדיסא *gr. m.* (τένδα) Zelt.
 טנוף *h. m.* Schmutz.
 טנופא *a. m.* dass.
 טנופת *h. f.* 1. dass.; 2. Minderwertiges.
 טני *h. m.* Büchse.
 טגיס Ortsname.
 טגן *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
 טגן I *a. Pa.* anfeuchten.
 טגן II *a.* eifern.
 טגנא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1.
 Eifer; 2. Eifersucht.
 טגנותא *a. f.* dass.
 טגנס *gr. m.* (δόναξ) Schilf (*Phragmites*
communis).
 טגנס *gr.* Ortsname (Τύνης).
 טגנס *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus*
thynnus).
 טונוס 1. טונזוס.
 טנף *h. Pi.* beschmutzen. *Pa.* be-
 schmutzt sein.
 טנף *a. Pa. ipf.* 1 *sg. c. s.* אימנפיון
 Cant 5, 3 l. אימנפיון dass. *Itpa. pf.*
 3 *m. pl.* אפנפו Thr 4, 14 Or 2377
 beschmutzt werden.
 טנרא *a. m.* 1. Ex 17, 6 Fels, Stein;
 2. Verhärtung.
 טס *h. m.* 1. Platte; 2. eine Vorrich-
 tung zum Fischfang.
 טסא *a. m., pl.* טסין Nu 17, 3 Metall-
 platte.
 טסבלא 1. טסבלא.
 טיסברא *gr. m.* (θησαυρός), *pl. c.* טיסבראי

Koh 2, 8 Or 2377, טסבראי Or 2375
 Schatz, Schatzkammer.
 טיסני *gr. m.* (πισδνν) Brei aus Gersten-
 grütze.
 טסקא *pers. m.* Beutel, Tasche.
 טסקא *gr. m.* (τδεις) 1. Grundsteuer;
 2. 1. רסקא.
 טעא *a., ipf.* 3 *m. pl.* יטעון Ex 34, 16
 1. irre gehen; 2. irren, mißverstehen;
 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben;
 Aph. 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יטעי Dt 27, 18
 verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen
 machen; 4. vergessen machen. *Itpe.*
 1. getäuscht werden; 2. vergessen,
 nicht gewußt werden.
 טעה *h.* 1. irren; 2. vermissen(?); 3.
 versehentlich eine Auslassung (einen
 Fehler) machen (beim Lesen oder
 Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum
 verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
 טעניא *a. m., pl. c.* טעניי Jos 2, 6 Last.
 S. טענא.
 טעות *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götze.
 טעותא *a. f.* 1. *ind.* טעו Jes 19, 14
 Irrtum; 2. *pl. d.* טעותא Dt 28, 36
 Götze.
 טעימא *h. f.* Prüfen.
 טעימא *h. f.* Aufladen.
 טעיתא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
 טעם *h.* kosten, schmecken, genießen,
 verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben;
 2. annehmbar, einleuchtend machen.
 טעים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp.*
c. s. אטעמני Gen 25, 30 zu kosten
 geben. *Itpe.* gekostet werden.
 טעם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund,
 bes. biblische Begründung; 3. Sinn-
 abschnitt; 4. (später) Akzentzeichen.
 טעמא *a. m., ind.* טעים Nu 11, 8, *c. s.*
 טעמיה Nu 11, 8 1. Geschmack; 2.
 Wille, Befehl; 3. Meinung. ולטעמך
 nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn.
 ט' שאל nach d. Grund der Trauer
 fragen = Beileid bezeugen.

רַטְגֵּבֶר *a. m.* Ratgeber.

טָעַן I *h.* 1. beladen, aufladen; 2. tragen; 3. Klage erheben; 4. einmahnen; 5. geltend machen; *pt. pass.* טָעִין mit einer Pflicht behaftet. *Ni.* 1. beladen werden; 2. angeklagt werden; 3. verpflichtet sein. *Hi.* 1. aufladen; 2. zu-tragen.

טָעַן II *h.* *Ni.* schwer krank sein.

טָעַן I *a., imp. m. pl.* טָעִינוּ Gen 45, 17, *inf. c. s.* מְטַעֲנֶהוּ Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden; 4. aufheben; 5. bringen. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* אִישׁ־עָנָא Thr 5, 5 1. אִישׁ־עָנָא aufgeladen, getragen werden.

טָעַן II *a. Pa. pt. pass. pl.* מְטַעֲנִין 1S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* אִישׁ־עָנָא 2S 12, 15 schwer krank sein.

טָעַנָּה *a. m., c.* טָעֵן 1S 16, 20, *c. s.* מְטַעֲנִיהָ Ex 23, 5 Last.

טָעַנָּה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טָעַנְתָּ *a. f.* dass.

טָעַק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, be-drängt werden.

טָרָה *h. m.* Kinder.

טָפַח I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּפְחִי Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִטְפִּי Jes 42, 3 aus-löschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִישׁ־טָפַח 2K 4, 2 Soc 59 in marg., *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טָפַח II *a. Aph.* 1. fließen, schwimmen; 2. überschwemmen, fließen lassen.

טָפַח III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טָפַח IV *a.* verschließen. *Pa.* dass.

טָפַח *a. m., ind.* טָרִיף Tropfen.

טָפַח. *Ni.* נִטְפָּה (Soph V 7) 1. שִׁטְפָּה, *s. שִׁטְרָה*.

טָפַח *h. f., pl.* טָפִין Tropfen.

טָפַח *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טָפַחָא *a. m.* Handbreite.

טָפַחָא *a. m.* Klopfen.

טָפַח(?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טָפַח *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טָפַח *h.* springen, hüpfen.

טָפַח *a.* dass. *Pa. inf.* מְטַפְּחָא Koh 3, 4 dass.

טָפַח (Hi 5, 16) 1. טָפַחַת, *s. טָפַח* IV.

טָפַחָא *a. m.* Klippschliefer (*Histrion syriacus*). *S. טָפַחָא*.

טָפַח *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gären, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gärung verur-sachen, feucht machen.

טָפַח *a., pf.* 1 *sg.* מְטַפְּחִית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fuße aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מְטַפְּחָא Jes 41, 7 breitschlagen.

טָפַח *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite(?).

טָפַחַת (טָפַחַת) *gr. m.* (τάπητος), *pl.* מְטַפְּחִיתָא Teppich, Decke.

טָפַחַת *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טָפַי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טָפַי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טָפַיָּה *h. m.* 1. Kanne; 2. Kanne (worin Vögel nisten); 3. eine Mißgeburt; 4. gemeine Platterbse, Kicherling (*Lathyrus sativus*).

טָפַיָּה *h. f.* durch Schlagen Glätten.

טָפַיָּה *h. f.* Unterhaltungspflicht.

טָפַיָּה *h. f.* Anhang, Nebensache.

טָפַיָּה *a. m.* Überschuß.

טָפַיָּה *h. f.* Wulst.

טָפַיָּה *a. f.* Überschuß, reichliches Maß.

טָפַל *h.* 1. bestreichen, aufstreichen, überziehen; 2. hinzufügen; 3. pudern. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich an-schließen. *Pu. pt.* mit Anhang (großer Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טָפַל *a.* bestreichen, bekleben, belegen.

Itpe. 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

טַפֵּל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. Nebensache; 3. Überzug.

טַפְּלִין *h. m., pl.* טַפְּלִין kleine Kinder.

טַפְּלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.

טַפְּלָא, טַפְּלָא *a. m., c.* טַפִּיל Jer 43, 9
1. Tünche; 2. Tinktur.

טַפְּלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang, Nebensache; 3. Überzug.

טַפְּלֻחָא *s.* טַפְּלֻחָא.

טַפֵּס *h. Pi.* klettern.

טַפֵּס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יַטְפִּסוּ Gen 34, 22, 1 *pl.* נַטְפִּס Gen 34, 23 willfährig sein.

טַפּוּס, טַפּוּס *gr. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formel.

טַפּוּסָא *gr. m.* (τύπος) dass.

טַפְסָא *gr. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טַפּוּסוּס 1. טַפּוּסָא.

טַפְסָתָא *gr. f.* (τάπης), *pl.* טַפְסָן Jer 38, 11 Decke.

טַפְסָר *x. m.* Hofbeamter.

טַפְסָרָא *x. m., pl. c. s.* טַפְסָרָךְ Na 3, 17
1. טַפְסָרָךְ dass.

טַפָּר *h., pt. pass.* טַפְּרָא gehäuft, reichlich.

טַפְּרָא *s.* טַפָּר II.

טַפְּרָא (?) *h. m.* Hinzufügung(?).

טַפְּרָא *a. m.* Platte. טַפְּרָא Brot, das auf einer heißen Platte gebacken wird.

טַפְּרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* טַפְּרָא Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*Unguis odoratus*).

טַפְּרָא Ortsname.

טַפְּרָא 1. טַפְּרָא.

טַפֵּשׁ *h. Pu.* als töricht verschrien werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.

טַפֵּשׁ *a.* töricht sein. *Pa. imp. sg.* טַפֵּשׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen.

Itpe. 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.*

טַפֵּשׁוּ Nu 12, 11, 1 K 8, 47 sich töricht benehmen.

טַפֵּשׁ *h. m.* dumm, töricht.

טַפֵּשׁא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) *a. m.* dass.

טַפֵּשׁוּת, טַפֵּשׁוּת *h. f.* Torheit, Dummheit.

טַפֵּשׁוּתָא (Dt 28, 28) *a. f.* dass.

טַפֵּשׁוּת *h. f.* dumm.

טַפֵּשׁתָא (?) *a. f.* zweite Schicht.

טַפֵּשׁתָא *a. f., ind.* טַפָּא Jes 40, 12, *pl.*

טַפֵּין Tropfen.

טַפֵּרָא 1. טַפֵּרָא *pers. m.* Hilfsmittel, List.

טַפֵּרָא *pers. m.* vier.

טַפֵּרָא *s.* פֶּרוּשׁ.

טַפֵּרָא *gr. m.* (vgl. τὰς) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.

טַפֵּרָא *gr. m.* (vgl. τὰς), *c.* טַפֵּרָא 2 K 16, 18 Anordnung.

טַפֵּרָא *gr.* (vgl. τὰς) *Pu. pt.* טַפֵּרָא ausgerüstet.

טַפֵּרָא *gr.* (vgl. τὰς) *Pa.* 1. *pt. pass.*

טַפֵּרָא 1 K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* טַפֵּרָא

Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen;

3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* טַפֵּרָא

2 K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen

(vgl. τὰς Auflage, Steuer). *Itpa.*

pt. pl. טַפֵּרָא Jes 13, 17 (MS טַפֵּרָא)

geschätzt werden.

טַפֵּרָא *gr. m.* (τὰς), *c.* טַפֵּרָא Nu 2, 3,

pl. c. s. טַפֵּרָא Nu 2, 17 Reihe,

Schlachtordnung.

טַפֵּרָא *gr. m.* (ταξιότης), *pl.* טַפֵּרָא

jEr 21^b (Ausg. Ven. טַפֵּרָא) Gar-

nisonssoldat.

טַפֵּרָא *gr. f.* (τὰς) Schlachtordnung.

טַפֵּרָא *gr. f.* (τείχος) Mauer.

טַפֵּרָא *a.* 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen;

4. *pt. m. pl.* טַפֵּרָא Cant 3, 8 geben.

טַפֵּרָא handeln, verhandeln.

טַפֵּרָא (PesR 10) 1. טַפֵּרָא.

טַפֵּרָא *gr. m.* (τριβόλος) Dresch-

schlitten.

טַפֵּרָא *gr. m.* (τριβων) abgetragener

Mantel.

טַפֵּרָא *gr. m.* (τριβουνο) Militärtribun.

טרבנת (jMeg 75^b) Ortsname.

טַרְגָּא *lat. m. (targa)* Schild.

טַרְגִּינֹוס, טַרְגִּינֹוס (jSuk 55^b) *gr. männl.*

Personenname (Τραιανός).

טַרְגֹול 1. טַרְגֹול.

טַרְגִימָא (*טַרְגִימָא*) *gr. m. (τράγμα)* Naschwerk.

טַרְגִינֹון *gr. m. (τρίγωνος)* 1. dreieckig; 2. dreifach (viell. zu 1. טַרְגִינֹון); 3. 1. טַרְגִיבֹון.

טַרְגִינֹון *gr. m. dass.*

טַרְגִינֹון *s. טַרְגִינֹון.*

טַרְגִינֹון (Est II 1, 3), טַרְגִינֹון (Est II 8, 15) *pers. m.* Palast.

טַרְגִיס, טַרְגִיס *gr. m. (τράγος)* eine Graupenart.

טַרְד *h.* 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. *pt.* טַרְדֹון beschäftigt; 5. verschließen. *Ni.* 1. verstoßen werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* unruhig machen.

טַרְד *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טַרְדֹון Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טַרְדֹון beschäftigt; 3. verschließen. *Ite.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טַרְדָא *a. m.* Beschäftigung.

טַרְדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְדָא *נחל מ'.* Ortsname.

טַרְדָא *a. m.* eine Gurkenart.

טַרְדֹון (1. טַרְדֹון?) *a. m.* 1. geworfen; 2. beschäftigt.

טַרְדָא, טַרְדָא *a. m.* ein Terephakundiger.

טַרְדִי (Ps 1, 3) 1. טַרְדִי, *s. טַרְדִי.*

טַרְדִינֹון 1. טַרְדִינֹון, *s. טַרְדִינֹון.*

טַרְדִי *pers., pt. pass.* טַרְדִי gestickt.

טַרְדָא, טַרְדָא *pers. m.* Prachtgewand(?).

טַרְדָא *pers. m.* Waffenaufseher(?).

טַרְה *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טַרְה *a., ipf.* 3 *m. s.* טַרְה Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen, drängen. *Ite.* ermüdet werden.

טַרְה *h. m.* arbeitsam.

טַרְהָא, טַרְהָא *a. m., c. s.* מַרְחִיכֹון Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְהִית *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְהִיתָא *a. f., c.* מַרְחִיתָא Koh 10, 15 dass.

טַרְחֹון *h. m.* belästigend.

טַרְחֹוןָא *a. m.* dass.

טַרְוט *gr. m. (θυποειδής?)* 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (blinzeln?).

טַרְיָא *gr. m. (τρίτη)* Drittel.

טַרְיָא *x. m.* 1. eine Kopfbedeckung; 2. männl. Personenname.

טַרְטַט. *ipf.* יַרְטַט (TosKel BM 6, 1) 1. יַרְטַט, *s. יַרְטַט.*

טַרְטִיאַות 1. 1. טַרְטִיאַות *s. טַרְטִיאַות*; 2. 1. טַרְטִיאַות *s. טַרְטִיאַות*.

טַרְטִיַין (SchemR 36) 1. טַרְטִיַין, *s. טַרְטִיַין.*

טַרְטִיַין *gr. m.* 1. (τρίτημοσιον) eine kleine Münze; 2. Gewicht (1/2 Litra).

טַרְטִיַין 1. טַרְטִיַין.

טַרְטִיַין *gr.* 1. (vgl. τρυτάνη) rittlings sitzen; 2. טַרְטִיַין (Siphre Nu 86) 1. רֹטְטִיַין, *s. רֹטְטִיַין.*

טַרְטִיַין (jMaas. sch. 56^b) 1. טַרְטִיַין *gr.* (?) männl. Eigennamen (vgl. Τάπρασος?).

טַרְטִיַין, טַרְטִיַין *gr. f. (τρυτάνη)* Schnellwage.

טַרְטַף. *ipf.* יַרְטַף (Tos. Kel. BM 6, 1) 1. יַרְטַף, *s. יַרְטַף.*

טַרְטַקְלָא *lat. m. (craticula)* Bratrost.

טַרְטַר. *pt.* מַרְטַר (MidrTill 93) 1. מַרְטַר.

טַרְיִ männl. Personenname.

טַרְיָא, טַרְיָא *a. m.* Erschütterung, Stoßen.

טַרְיָא, טַרְיָא *a. m.* 1. טַרְיָא Tinte; 2. Ortsname.

טַרְיָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טַרְיָא *lat. f. (turris?)* Turm.

טַרְיָה (gedeutet τρία) drei.

טַרְיָין יֹום ט' (MegTaan 12) vgl. τὸν παύσιν.

טַרְיָין בַּט' (Siphre Nu 31, 10) 1. פִּלְטִיַין.

טריין(?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. טטריין) 1. סֶסְטֶרְטִיּוֹן *lat. m. (sestertium)* von Sestertien.

מְרִיחָתָא *a. f.* Mühe.

חֲמִי מְבָרְיָא *l. (jSabb 6a)* 1. בר יטסס. טרים.

מְרִינָא *gr. m. (Τραιανός)* trajanisch.

מְרִינָא *a. m.* Korb.

מְרִינֹוס *gr.* Kaiser Trajan (Τραιανός).

מְרִינְקִי *pers.* ein persisches Fest.

מְרִיפָה *h. f.* 1. ein nicht rituell getötetes Tier; 2. ein Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.

מְרִיפָה *h. f.* 1. Wegreißen; 2. Laubdach.

מְרִיפֹון *gr.* männl. Personennamen (Τρύφων).

מְרִיפָתָא *a. f.* 1. ein nicht rituell getötetes Tier; 2. Terepha.

מְרִיפָתָא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreißen.

מְרִיפָא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.

מְרִינָא *a. m. pl.* eine Wespenart.

מְרִיאִקוֹנָטָא *gr. tr. (τριάκοντα)* dreißig.

מְרִית *gr. f. (θρίττα)* 1. Fischart (*Clupea alosa*), eingesalzen verwendet; 2. Fischpaste.

מְרִיתָא *gr. f.* 1. dass.; 2. (ἴτριον) Nudeln(?).

מְרִיתָא *a. f.* bewegliches Gut.

מְרִכְסִיד *l.* מרכיו סיד. מרך.

מְרָפָא *gr. m. (vgl. παραχή)* Verleumder.

מְרָפָא *gr. m. (τρόχος)* Rad(?).

מְרָכֹונָא (Dt 3, 13, MS מְרָכֹונָא *gr. (Τράχων)* Trachonitis (bibl. Argob).

מְרָכֹונָא *pers. m.* Palast (Est II MS stets מְרָכֹונָא).

מְרָכֹונָתָא *s.* מרכונתא.

מְרָכֹוני *gr. m.* Anhänger Trajans.

מְרָכֹונֹוס *gr.* männl. Personennamen (Kaiser Trajan, Τραιανός).

מְרָכֹון *gr. m. (vgl. παραχή)* Verleumder.

מְרָכֹונָתָא (falsch מרכונתא *gr. f. (παραχή)* Verleumdung.

מְרִיכֹונֹוס *l.* מריכונס.

מְרָכְסִיד *gr. m. (vgl. τράδσω)* rühren) Mörtel (aus Kalk und Sand).

מְרָכְסִימֹון *gr. m. (τρωξιμος)* Cichorie (*Cichorium Intybus*).

מְרָכֹוס *s.* מרכוס.

מְרָלֹוסָא Ortsname.

מְרָלֹוא *gr. f. (τοῦρμα), pl.* מְרָלֹואִית Schwadron, Schar.

מְרָלֹוא *gr. m. (τρίμμα)* Getränk (Mus?) aus Zerriebenem.

מְרָלֹואִית *gr. m. (τρομητά)* weich gekocht.

מְרָלֹואִיתָא *l.* מְרָלֹואִיתָא *gr. m. (τρομητός)* Zitterton.

מְרָלֹואִיתָא *gr. m. (τόρμεντρον)* Wurfmaschine.

מְרִימָפָא, מְרָמָפָא, מְרָמָפִין *gr. m. (τρίμησιον, τρίμισσιον)* 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwiser.

מְרִימֹוסִיָא (BerR 88) *l.* מְרִימֹוסִיָא.

מְרִימֹוסִיָא (MidrTill. 13) *l.* מְרִימֹוסִיָא *gr. m. (τόλμησις)* Kühnheit.

מְרִין *s.* מְרִין.

מְרִין *gr. m. (τίρων)* Rekrut, Neuling.

מְרִינָא *gr. m. (τύραννος), pl. d.* מְרִינָא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.

מְרִינָא *gr. m. (τύραννος)* 1. Fürst; 2. grausam.

מְרָנָתָא *s.* מרנאה.

מְרִינָא I *gr. f. (τυραννία), c. s.* מְרִינָא NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.

מְרִינָא II *gr. f. (τιραννία)* 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

מְרִינֹון (EchR Peth.) *l.* מְרִינֹון.

מְרִינֹוס *gr. m. (τόρνος)* Drehscheibe, Drechselbank.

מְרִינֹוס *gr.* männl. Personennamen (τύραννος), Verdrehung von Τερέντιος.

מְרִינֹוס *l.* מְרִינֹוס.

מְרִינֹוס (?) *a.* durchsuchen.

מְרִינֹוס *gr. m. (θύρεος)* Türbalken (zum Verriegeln).

מְרָסָא *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent;

2. Kunstweber; 3. (τορεύς?) Metallarbeiter.

מָרָסִי *h. m.* dass.

מָרָסִיאוֹת 1. מָרָסִיאוֹת, *s. מָרָסִיאוֹת*.

מָרָסִי (TosEr 11, 16) 1. מָרָסִי, *s. מָרָסִי*.

מָרָסִי *s. מָרָסִי*.

מָרָסִי *gr.* 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

מָרָסִי *lat. f. (tressis)* Münze (3 As).

מָרָסִי *gr. m. (τρισκελής)* dreibeiniger Sessel, Tisch.

מָרָסִי 1. מָרָסִי, *gr. m. (κάρταλος)* Korb; 2. *lat. m. (craticulum)* Netzwerk.

מָרָסִי 1. מָרָסִי.

מָרָסִי I *h.* 1. zerreißen; 2. wegreißen; 3. wegschleudern; 4. zerrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. glätten; 7. Terepha machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* 1. verworfen werden; 2. verletzt, Terepha werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. Terepha werden; 2. für Terepha erklären. *Htp.* herumgeworfen werden.

מָרָסִי II *h. Ni. Pu.* verwirrt werden.

מָרָסִי III *h. Hi.* treiben, hervorbringen.

מָרָסִי I *a.* 1. wegreißen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* מָרָסִי Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für Terepha erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* מָרָסִי 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* מָרָסִי Jes 13, 16, *pt. pass.* מָרָסִי 2S 20, 12, *pl.* מָרָסִי Jes 51, 20 Soc 59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. Terepha sein.

מָרָסִי II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpa. Itpa.*

pt. f. מָרָסִי Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

מָרָסִי *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

מָרָסִי *h. m.* Blatt.

מָרָסִי *a. m., c.* מָרָסִי Gen 8, 11, *pl. c.* מָרָסִי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. מָרָסִי Nasenflügel; 5. בית מָרָסִי 1. בית מָרָסִי (= בית מָרָסִי) Ortsname.

מָרָסִי *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

מָרָסִי *s. מָרָסִי*.

מָרָסִי *gr. männl. Personennamen (Τρύφων).*

מָרָסִי *gr. f. (τράπεζα, τραπέzion)* Tisch.

מָרָסִי (BemR 4 מָרָסִי) *gr. m. (τραπέζιτης)* Wechsler.

מָרָסִי *h. f.* Muttermund.

מָרָסִי (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

מָרָסִי *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönizien.

מָרָסִי *gr.* Ortsname (Τρίπολις).

מָרָסִי (jBabM 9c) 1. מָרָסִי.

מָרָסִי *h.* klettern.

מָרָסִי *a.* trippeln, promenieren.

מָרָסִי *gr. m. (τραπέζιτης)* Wechsler.

מָרָסִי *gr. m. (τροπαϊκός)* eine Münze (1/2 Denar).

מָרָסִי (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18

מָרָסִי, *חַרְפָּא* II) 1. מָרָסִי (so MS an beiden Stellen).

מָרָסִי *x. m.* מָרָסִי Zwerchfell.

מָרָסִי מָרָסִי Herzbeutel oder Herzfett.

מָרָסִי *a. f., c.* מָרָסִי Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

מָרָסִי *h.* mischen, umrühren.

מָרָסִי *a.* 1. schlagen, beißen, stechen; 2. mischen; 3. verschließen. *Pa.* beißen.

מָרָסִי I *a. m.* Verschluss.

מָרָסִי (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

מָרָסִי *gr. m. (Τούρκος)* Türke.

טריקטא, *lat. f. (tracta)* Teiglage.
 טריקטא *gr. f. (τροχίτη)* 1. trockene Frucht; 2. nicht menstruierendes Weib.
 טריקטא *(SchemR 11)* 1. טריקטא.
 טריקטא (*Ex 39, 12*), טריקטא *gr. m. (ἀνθοειδής)* ein Edelstein, Türkis.
 טריקטא *gr. m. (περικνήμιον)* 1. *pl.* 1S 17, 6 Beinschiene; 2. 1. טריקטא.
 טריקטא, טריקטא (*Est II 7, 8*) *gr. m. (τραπέζιον)* 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. Gesellschaftszimmer; 4. 1. טריקטא.
 טריקטא *gr. m. (τορκελλάριον)* Kelter.
 טריקטא (*bBer 37^b*) 1. טריקטא.
 טריקטא, טריקטא *gr. m. (θριγκός)* 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טריקטא *gr. m. (τροχίμω)* 1. roh eßbar; 2. Zichorie (*Cichorium Intybus*).
 טריקטא 1. טריקטא.
 טריקטא *s. טריקטא*.
 טריקטא (*Ps 35, 3*) 1. טריקטא.
 טריקטא *a.* 1. zerhämmern; 2. verschließen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.
 טריקטא *h. m.* Felsen, Steinblock.
 טריקטא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.
 טריקטא *a. m.* aus Tarent(?).
 טריקטא 1. טריקטא, *s. טריקטא*.
 טריקטא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.
 טריקטא *a. m.* Schlamm.
 טריקטא *pers. m.* großer Kessel.
 טריקטא *s. טריקטא*.
 טריקטא *a. f.* Aufbewahrtes.

* der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. * als Zahlzeichen = 10.
 יא *a.* (= יא) wohin.
 יא *a.* (= יא) es sei.
 יא *s. יא*.
 יא (*יא*?) Ortsname.
 יא *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.
 יא *a. m.* Kanal.
 יא *h.* recht.
 יא (*Dt 27, 8*) *a.* dass.
 יא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. *s. יא*.
 יא *a. m., ind. יא* Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f. יא* Gen 29, 17, *pl. m. יא* Cant 3, 7 (MS יא), *f. יא* Gen 29, 17, יא Ru 4, 20, *d. יא* Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. *f. יא* Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.
 יא *a. f.* Schönheit.
 יא (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jairäer.

יא (*?*) *a. f.* Schönheit.
 יא *h.* *s. יא*.
 יא 1. jKil 28° ויא (Ausg. Ven. ויא) 1. יא; 2. jKidd 66^a ויא 1. יא (so Ausg. Ven.).
 יא *h. Itpe.* verzweifeln.
 יא *a. Pa. inf. יא* Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa. יא, יא* verzweifeln.
 יא *a. s. יא*.
 יא (= יא) *s. יא*.
 יא *h. Pi.* jammern, klagen.
 יא *a. Pa. ipf. 2 pl. יא* Nu 10, 7 1. lärmern; 2. jubeln; 3. lärmern machen. *Itpa.* dass.
 יא (LevJI 15, 19) 1. יא (so MS).
 יא *h. f.* Alarmblasen.
 יא *a. f., c. יא* Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יבבי (LevII 15, 19) 1. דיִבְבִי, יבבי.
 s. דִּבְבָא.
 יבְבָתָא (Nu 10, 7) a. f. Lärm.
 יבְר a. untergehen. Pa. zugrunde richten.
 יבְדָנָא a. m. Untergang.
 יבול h. m. Ertrag.
 יבולָא a. m., c. יבול Dt 33, 14 dass.
 יבוסָא h. m. Vollzug der Schwagerehe.
 יבוסָאָא a. m., pl. d. יבוסָאָי Gen 15, 21
 Jebusiter.
 יבִחוּשׁ h. m. ein Insekt.
 יבִקָא a. m. Schwager.
 יבִישָא a. m., ind. יבִישׁ Dt 28, 27 trocken.
 יבל I h. Pi. Auswüchse abschneiden.
 יבל II h. Hiph. tragen, bringen.
 יבל a. Pa. Aph. imp. pl. אובילו Gen
 42, 19 tragen, bringen. Itaph. ipf.
 3 sg. יתובל Jes 39, 6 gebracht werden.
 יבִלָא a. m. 1. pl. יבִלִין Thr 3, 48, c.
 יבִלי Jes 44, 19 (MS בִלי) Bach; 2.
 Hundszahn (*Cynodon Dactylon*); 3.
 Gras.
 יבִלָא a. m. Widder.
 יבִלונָה (jSchebi 36^d) 1. יבִלונָה.
 יבִלית h. f. ein Brei von *Cynodon*blättern,
 als Kitt benutzt.
 יבִלָנָא a. m., ind. יבִלִן Lv 22, 22 mit
 Warzen behaftet.
 יבִלָת h. f. 1. Warze; 2. Auswuchs an
 Bäumen.
 יבִם h. m. 1. Schwager, Bruder des
 Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung
 der Witwe verpflichtete Bruder eines
 kinderlos Verstorbenen.
 יבם h. Pi. die Schwagerehe vollziehen.
 Hith. vom Schwager geheiratet
 werden.
 יבם a. Pa. imp. יבם Gen 38, 8, Itpa. dass.
 יבָמָא, יבָמָא a. m., c. s. יבָמָה Dt 25, 5
 Schwager.
 יבָמָה h. f. 1. Schwägerin; 2. die Witwe,
 die zur Schwagerehe verpflichtet ist;
 3. pl. יבָמוֹת Name eines Mischna-
 traktates.

יבָמוֹת h. f. Vollzug der Schwagerehe.
 יבָמָתָא a. f., c. s. יבָמָתִיה Dt 25, 7
 Schwägerin.
 יבָנָה Ortsname.
 יבע Pa. imp. f. sg. יבְעִי Sac 9, 9, 1.
 יבבי s. יבב.
 יבְבָא (Gen 32, 22) Flußname (Jabbok).
 יבְרוּחַ h. m. Alraun (*Mandragora offi-*
cinarum).
 יבְרוּחָא a. m., pl. יבְרוּחִין Gen 30, 14
 dass.
 יבִשׁ a. trocken sein. Pi. trocknen.
 יבִשׁ a., pf. 3 f. sg. יבִישָת Gen 8, 14
 trocken sein, trocken werden. Pa.
 pf. יבִישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יבִישׁ,
 ipf. 1 sg. יבִישׁ Jes 42, 15 Soc 59
 trocken machen. Itpa. ausgetrocknet
 werden.
 יבִשׁ h. m. trocken, gedörft.
 יבִשָא (Jud 6, 37) a. m., ind. יבִשׁ
 Trockenheit.
 יבִשָה h. f. trockenes Land.
 יבִשָנִי h. m. regenloses Land.
 יבִשָת h. f. trockene Früchte, Gemüse.
 יבִשָתָא (Ex 15, 19) a. f. trockenes Land.
 יגְדִי (jDem 22^d) 1. יגְדִי.
 יגְדִיָא Ortsname.
 יגון h. m. Kummer.
 יגורָא a. m. Steinhaufe.
 יגִיע h. m. Mühe, Arbeit.
 יגִיעָה h. f. dass.
 יגִנִן männl. Personennamen.
 יגע h. Mühe haben, arbeiten. Pi. be-
 mühen, belästigen. Hi. dass. Hith.
 sich abmühen, müde sein.
 יגע h. m. angestrengt, belästigt.
 יגע h. m. Mühe.
 יגְרָא a. m., ind. יגְר Gen 31, 47, pl.
 יגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.
 יגְרִי Ortsname.
 יד h. f. 1. du. ידִים Hand, Arm, Vorder-
 fuß. יד אַחֵר יָד Handrücken;
 2. pl. ידֹות Henkel, Stiel; 3. Macht;
 4. Teil; 5. du. ידִים Name eines

tun. *pt. pass.* מִידַע. Bekannt. *Aph.*
pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אֹדַע, 1 *sg.* הוֹדַעַת
 Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20
 dass. *Itpe.* *pf.* אֲתִידַע Ex 21, 35,
 אֲתִידַע (?) bekannt gemacht werden.
 S. אֲשַׁמְדַע.

יָדְעוּנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.
 יוֹדְקִי. יוֹדְקִי אַרְכִי (BerR 50 Ar.; *Ausg.*
 Konst. אַרְכִי הַיְיָנִים. 1. אַרְכִּידְקִי, *s.*
 אַרְכִּידְקָא.

יִדְקָרַת Ortsname.
 יָהָ *h.* ach! au!

יָהֵב (Gen 25, 6) *a., ipf.* יִיָּהֵב. (*targ.* nur
 יָמִין, *s.* נָתַן), *imp. sg.* הֵב Gen 30, 26,
 יָהֵב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe.*
pf. אֲתִיָּהֵב Ex 4, 25 gegeben werden.
 יָהֵבָא *a. m.* Last.

יָהֵבִיתָא, יִהֵבִיתָא *a. f., c.* יָהֵבִיתָא 1. יָהֵבִיתָא
 Koh 5, 10 Gabe, Geschenk.

יְהוּדָא *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m., pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f.*
d. יְהוּדָאָה Ex 1, 15 judäisch, Judäer;
 2. Jude.

יְהוּדָאִיקִי *gr. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer
 Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m., f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינִי weibl. Personennamen.

יְהוּדִיתָם (EstR 3, 7) 1. יְהוּדִים (so *Ausg.*
Pes.), *s.* יְהוּדִי.

יֵהָט *s.* יָהָט.

יָהִר *h. m.* übermütig, stolz.

יָהִרָא *a. m., ind.* יָהִיר Hab 2, 5 dass.

יָהִירָתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהִיר *h.* *Hitp.* sich brüsten.

יָהִיר *a.* *Itpe.* dass.

יָהִירָא *a. m.* 1. *pl.* יְהִירִין Thr 4, 7, Cant
 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7
 in marg. יְהִירִין) Edelstein; 2. Über-
 hebung.

יְהוֹאֲנִי (jKidd 65^c) 1. wie jJeb 3^b יוֹאֲנִי,
s. יוֹאֲנִי.

יֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jubel-
 jahr.

tun. *pt. pass.* מִידַע. Bekannt. *Aph.*
pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אֹדַע, 1 *sg.* הוֹדַעַת
 Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20
 dass. *Itpe.* *pf.* אֲתִידַע Ex 21, 35,
 אֲתִידַע (?) bekannt gemacht werden.
 S. אֲשַׁמְדַע.
 יָדְעוּנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.
 יוֹדֵקִי. יוֹדֵקִי. אֲרֵכִי (BerR 50 Ar.; *Ausg.*
 Konst. הַדְיָנִים. אֲרֵכִי) 1. אֲרֵכִי. *s.*
 אֲרֵכִי.
 יִדְקָרָה Ortsname.
 יָהּ *h.* ach! au!
 יָהֵב (Gen 25, 6) *a., ipf.* יִהְיֶה (*targ.* nur
 יָמִין, *s.* נָתַן), *imp. sg.* הֵב Gen 30, 26,
 יָהֵב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe.*
pf. אֲתִיְהִיב Ex 4, 25 gegeben werden.
 יָהֵבָא *a. m.* Last.
 יִהְיֶיָא, יִהְיֶיָא. *a. f., c.* יִהְיֶיָא 1. יִהְיֶיָא.
 Koh 5, 10 Gabe, Geschenk.
 יְהוּדָא *a.* Judäa.
 יְהוּדָאָה *a. m., pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f.*
d. יְהוּדָאָה Ex 1, 15 judäisch, Judäer;
 2. Jude.
 יְהוּדָאִיקִי *gr. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer
 Richter.
 יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.
 יְהוּדִי *h. m., f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.
 יְהוּדִינִי weibl. Personennamen.
 יְהוּדִתָּם (EstR 3, 7) 1. יְהוּדָם (*so* *Ausg.*
Pes.), *s.* יְהוּדִי.
 יֵהָט *s.* יָהֵט.
 יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.
 יָהִירָא *a. m., ind.* יָהִיר Hab 2, 5 dass.
 יָהִירָתָא *a. f.* Übermut, Stolz.
 יִהְיֶה *h.* *Hitp.* sich brüsten.
 יִהְיֶה *a.* *Itpe.* dass.
 יִהְיֶה *a. m.* 1. *pl.* יִהְיֶהֶן Thr 4, 7, Cant
 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7
 in marg. יְהוּרִין) Edelstein; 2. Über-
 hebung.
 יוֹאֲנִי (jKidd 65^c) 1. wie jJeb 3^b יוֹאֲנִי,
s. יוֹאֲנִי.
 יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jubel-
 jahr.

יובל Flußname.

יובֵלָא יובֵלָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jubeljahr.

יוד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יודה יודָה männl. Personenname (Juda).

יודָא *a. m.* 1. jüdisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54^c) l. יוֹדִיָּה, s. יָדִי.

יודָה יודָה, יודָא, יודָן männl. Personenname.

יודָן (Est II 7, 5) l. mit MS יוֹדָן.

יודָני männl. Personenname.

יודָפָא *a. m.* aus Jodaphat.

יודָפָת Ortsname.

יֹפָא s. יֹפָא.

יֹחָא יֹחִי männl. Personenname (יֹחָנָן).

יֹחָנָא 1. männl. und weibl. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יֹחָנִי männl. und weibl. Personenname.

יֹחָנָן männl. Personenname.

יֹחָם *h. m.* Genealogie.

יֹלָה *h. f.* Gebälerin.

יֹלִין יֹלִין l. חֹרֵת, s. חֹרֵל.

יֹלְמָנָא männl. Personenname.

יֹם *h. m., pl.* יָמִים 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit; 5. *pl.* יָמֹת Zeit. — *c. s.* יָמֹת יֹמֵן von demselben Tage. יֹם טוֹב Feiertag.

יֹמָא (Ex 8, 18) *a. m., pl.* יֹמִין Gen 8, 10, (*sy.*) יֹמֵן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name des Mischnatraktates vom Versöhnungstag (יֹמָא רַבָּא). בֵּית יֹמִיָּה, בֵּר יֹמִיָּה von demselben Tage; יֹמָא טָבָא Lv 23, 11 B. Feiertag; יֹמָא דִּין Gen 41, 9 heut.

יֹמְחָרָא יֹמְחָרָא *a.* morgen, am folgenden Tage.

יֹמְחָא (= יֹמָא דְּהָא) *a.* heut.

יֹן *h. m.* Schlamm.

יֹן *h. m.* Taube.

יֹן (Gen 10, 4) 1. männl. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יֹנָא (Gen 8, 11) *a. m., pl.* יֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יֹנָא *a. m., pl. d.* יֹנָא Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Griechen.

יֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. männl. Personenname; 3. s. יֹנָם.

יֹנִי *h. m.* schlammig. S. יֹנִין.

יֹנִי *h. m., f.* יֹנִית griechisch.

יֹנִית (Est II 2, 7, MS יֹנִית!) *a.* griechisch.

יֹנְתָא *h. f.* Sprößling, Trieb.

יֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יֹסָא יֹסָה männl. Personenname (יֹסָף).

יֹסִי יֹסִיָּה männl. Personenname (יֹסָף).

יֹסוֹם (Est II 3, 1) l. דִּיֹּסִים (so MS).

יֹעָרָא 1. männl. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יֹפִי *h. m.* Schönheit.

יֹפִיָּא Engelname.

יֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.

יֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יֹצְרָה *h. f.* בֵּית הַיֹּצְרָה Töpferei.

יֹקֵר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יֹרְהָ *h. m.* 1. Frühregen (Herbstregen); 2. Zeit des Frühregens.

יֹרְהָ *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung in der Erde zum Backen.

יֹרְיָה *h. f.* Wurf.

יֹרֵם 1. (Prov 18, 11) l. יֹרֵם, s. יֹרֵם; 2. יֹרֵם קִנְזָן (Prov 23, 29) l. יֹרֵם מְקַנְזָן sie werden geschwärzt(?).

יֹשָׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יֹשָׁר *h. m.* Redlichkeit.

יֹתָא *a. m.* ein Sternbild.

יֹתָפָא *a. m.* aus Jotaphat.

יֹתֵר *h.* mehr. בִּיֹתֵר besonders.

יֹתֵר *a.* יֹתֵר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יֹתֵרָא הַכֶּבֶר יֹתֵרָא *h. f.* Überschüssiges. Leberlappen (*Lobus caudatus*).

יֹן *h. Pu. pt. f.* מִיֹּנֵת (?) wohl versehen.

יֹן *a.* אִיוֹן, אִיוֹן (bSanh 106^a)?

יָוֹף *a.*, *ipf.* 2 *sg.* יָוֹף Dt 15, 6, *pt.* יָוֹף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* יָוֹף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen. יָוֹפֵא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner. יָוֹפֵאָא *a. f.* Darlehen. יָוֹק (jKidd 65^e) Flußname (jJeb 3^b וְרוֹק).

יָחַא *a.* *Aph. pf.* אָחַי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* יָחַחוּ Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יָחַד *h.* *Pi.* 1. einigen, ausschließlich richten auf; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מִיָּחַד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יָחַד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מִיָּחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein (mit jemand).

יָחַד *h. m.* 1. Einheit; 2. Alleinsein zu zweien; 3. בְּיָחַד ausdrücklich.

יָחֻדָא *s.* יָחֻדָא.

יָחֻל *h. m.* Hoffnung.

יָחֻם *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יָחֻסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יָחֻף *h. m.* Barfüßigkeit.

יָחֻפֵא *a. m.* barfuß.

יָחֻר *h. m.* Schoß von Fruchtbäumen.

יָחַט *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יָחֻטָא *a. m., ind.* יָחַט Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יָחֻטָא (Sac 3, 2, MS חֻטָא) *pers. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יָחִידָה 1. einzeln; 2. Privatmann. בּוֹר הַיָּחִיד Zisterne im Privatbesitz; 3. einzig; 4. Hervorragender.

יָחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יָחִידָה

(1. יָחִידָה) Gen 22, 2, *f. ind.* יָחִידָא Jud 11, 34 dass.

יָחִידָהָ *a. m., ind.* יָחִידָה Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יָחִידִי *h. m., f.* יָחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חוּל) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen(?). *Hitp.* brünstig werden.

יָחַם *a. Pa. inf. c. s.* יָחֻמְתָּהוּ Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִתְיָחֻמִּין Gen 30, 38 brünstig werden.

יָחֻמָא (Hb 2, 15, MS חֻמָא) 1. חֻמָא v. חֻמָּא *a. f.* Gift.

יָחֻמִּיר *h. m.* eine Antilopenart.

יָחֻמִּירָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.

יָחַן *s.* חֶהָה.

יָחֻנִּין *h. m., pl.* יָחֻנֻּנֹת eine Pflanze.

יָחֻנָּא *a. m.* dass.

יָחַם *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יָחַם *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmer Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְיָחַסוּ Nu 1, 18 1. אֶתְיָחַסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יָחַם *h. m.* legitime Abstammung; 2. *s.* יָחַם.

יָחֻסָא *a. f.* legitime Abstammung.

יָחֻף *h. Hitp.* barfüßig sein.

יָחֻף *a., pf.* 3 *pl.* יָחֻפִּין Dt 8, 4 barfuß, sohlenlos sein. *Pa.* dass.

יָחֻף *h. m.* barfuß.

יָחֻף *h. m.* 1. Barfüßigkeit; 2. Fußschmerzen, Entzündung der Hufe(?).

יִחְפֹּא *a. m., ind.* יִחְיֶה 2S 15, 30 barfuß.
 יִמָּא (= אָמא) 1. אָתָא.
 יִטָּב *a., ipf.* יִיטָב (יִיטָב) Gen 12, 13 gut,
 wohl sein. *Aph. pf.* אִיטָב Gen 12, 16,
 3 *f. pl.* אִיטָבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab.,
 MS אִיטָבָא, *inf.* אִיטָבָא Sac 12, 4 1.
 Gutes tun; 2. gut sein; 3. gut aus-
 führen. *Itaph. pt.* מִתּוּטָב Jon 2, 9
 Soc 59 wohlgetan werden.
 יִמְרָת Ortsname. S. יִרְמָת.
 יִמְרָא *a. m.* 1. *ind.* יִמְרָא Jud 20, 38
 Rauchsäule; 2. Landschaft am
 Hermon.
 יִמְסָב (jSabb 6^a) s. מְרִיס.
 יִמְטָת Permutation (אָת'בִּש) von מִנָּא.
 יִיִּי Abkürzung des Tetragramms.
 יִי *a.* 1. o! 2. s. כִּיִּי, לִי.
 יִיא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יִהָא)
 s. יִהָא.
 יִיאִשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Ver-
 zichtleistung.
 יִיאִשָּׁא *a. m.* dass.
 יִיבָא, יִיבָה *a.* (= יִהִי בָהּ) es verhält
 sich damit.
 יִידָא s. לִיִּידָא.
 יִיחֻדָּא *a. m., c.* יִיחֻד Thr 3, 28 Einheit.
 יִיחֻר s. יִחֻר.
 יִילְעו (jKil 32^b) 1. יִיעֻז (so Ven.), s.
 עֻז.
 יִימָם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.
 יִימָר männl. Personennamen.
 יִין *h. m., pl.* יִינֹת Wein.
 יִכּוּל *h.* können, vermögen.
 יִכּוּלָּא *h. m.* 1. möglich; 2. vielleicht. בְּיִכּוּל
 möglicherweise. בְּיִכּוּלָּא gleichsam.
 יִכָּח *h.* *Hi.* הִזְכִּיחַ 1. zurechtweisen; 2.
 beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten.
 יִכָּח *a.* *Aph.* אִזְכָּח Gen 21, 25 zurecht-
 weisen, urteilen. *pt. pass.* מִזְכָּחַא
 es ist ausgemachte Sache. *Itpa. inf.*
 אִתְזְכָּחַא Koh 9, 3 (MS אִתְזְכָּחַא), *pt.*
 מִזְכָּחַיִן 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS
 an beiden Stellen מִתְזְכָּחַיִן) 1. rechten;
 2. gerechtfertigt werden. *Itaph. 2*

f. sg. אִתְזְכָּחַת Gen 20, 16 gerechtfertigt
 werden.
 יִכּוּל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.*
 יִכּוּלוּ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִכּוּל Ex
 10, 5, *pt.* יִכּוּל Nu 22, 37 1. können,
 vermögen; 2. לִית יִכּוּל es ist unmöglich,
 daß; 2. überwältigen.
 יִכּוּל s. אִכּוּל.
 יִזְכָּא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.
 יִזְכּוּנִי (EstR 1, 3) 1. יִזְכּוּנִי *lat. m. pl.*
 (*Joviani*) Ehrenlegion des Diokletian.
 יִזְכָּתָא *a. f.* Vermögen, Macht.
 יִזְכּוּ *a. m.* Name eines fabelhaften
 Vogels.
 יִזְרוּתָא (jSabb 14^d) 1. יִזְרוּתָא (so Ausg.
 Ven.).
 יִלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart (?).
 יִלְדָּא *h.* gebären, erzeugen. יִלְדִּיִּי seine
 Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2.
 entstehen, zustande kommen. *pt.* נִילְדָּא
 Entstehendes, was erst später eintritt;
 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1.
 Geburtshilfe leisten, entbinden; 2. er-
 ziehen. *Hi.* zeugen.
 יִלְדָּא *a., pf.* 3 *f. sg.* יִלְדַת Gen 16, 1,
ipf. 3 *f. sg.* תִּלְדִּי Gen 17, 19 1. ge-
 bären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Ge-
 burtshilfe leisten; 2. zur Welt bringen
 (werfen). *Aph. pf.* אִילְדָּא Gen 5, 3
 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְלִידַת
 Gen 24, 15 geboren werden, entstehen.
Itpa. pf. 3 *pl.* אִתְלִידוּ Lv 25, 45
 Kinder bekommen.
 יִלְדָּא *h. m.* Kind, Knabe.
 יִלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2.
 Schößling.
 יִלְדֻתָּא *h. f.* Jugend, Jugendalter.
 יִלְדֻתָּא *a. f.* dass.
 יִלְדֻתָּא *a. f., c. s.* יִלְדֻתָּא Gen 31, 13
 Abstammung, Geburt.
 יִלְדָּא *h. m.* Geborner.
 יִלְדָּא *a. m.* Klagender (Schakal).
 יִלְדָּא *a. m.* בֵּיתָא יִלְדָּא Gen 17, 12 im
 Hause geborner Sklave.

יִלְדָּתָא (Lev 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebäuerin.

יִלֵּל *h. m.* Kundschafter.

יִלְלָא *a. m.* dass.

יִלֵּן 1. *s.* אֵלֵּן; 2. *s.* אֵילָן.

יִלֵּךְ *s.* הֵלֵךְ.

יִלֵּל I *h. Pi.* auskundschaften.

יִלֵּל II *h. Pi.* jammern.

יִלֵּל I *a. Pa.* auskundschaften.

יִלֵּל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יִלְלַת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיִלְלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אִילִילוּ Jes 23, 14,

ipf. 3 *pl.* יִלְלִין Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְוִלְלִין Est II 1, 2 (Druck

מְוִלְלִין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יִלְלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יִלְלָתָא *a. f., ind.* יִלְלָא Est II 5, 1 1.

יִלְלָא, *c.* יִלְלַת Jer 25, 36 dass.

יִלֵּף *a., pt.* יִלְף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. *S.* אִלֵּף.

יִלְפָא *a. m.* Schiff, Floß.

יִלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יִלְתָא weibl. Personennamen.

יָם *h. m., pl.* יָמִים 1. Meer, See. הַיָּם das große Meer (Mittelmeer),

יָם הַמֶּלַח das Salzmeer (Totes Meer); 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most);

3. Becken der Ölmühle.

יָמָא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יָמִיָּא Gen 49, 13 Meer.

יָמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תִּימִי (viell. *Aph.*?) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אָמִי

Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יָמִי Ex 20, 7 schwören.

יָמִיָּא *gr.* männl. Personennamen (λαμβρός, *Mamre*).

יָמָה *h. f.* Blutfluß.

יָמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר männl. Personennamen.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יָמִינָא *a. f.* 1. Nu 20, 17 rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. männl. Personennamen.

יָמִים (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יָמִיָּא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יָמִיָּין Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמִן *h. Pu. pt.* מִיָּמִין 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte tun;

2. rechts stehen.

יָמִן *s.* אָמִן.

יָמִם *s.* מָסָא.

יָמִירִים *gr.* männl. Personennamen (λαμβήρις).

יָנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תִּנוּן Nu 32, 7, תִּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

יָנָה *h. Hi.* הִנָּה dass.

יָנוּכְרִים *gr.* (ἰανουάριος) 1. männl. Personennamen; 2. Monatsnamen.

יָנוּן Name des Messias (vgl. Ps 72, 17).

יָנוּן *a. pl.* sie, diese.

יָנוּקָא (Cant 8, 1), יָנוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling;

3. männl. Personennamen.

יָנוּקָתָא *a. f.* Mädchen.

יָנִי männl. Personennamen (יָנוּתִין).

יָנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יָנִים (*יוֹנִים*) *gr.* männl. Personennamen (ἰαννῆς).

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), *s.* יָנִיקָא.

יָנוּמְלִין *gr. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יָנִם *s.* אָנִם.

יָנִם 1. יָנִם *gr. m.* (ἔβεος) Ebenholz.

יָנֵךְ *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren. *pt.* מִינָקָה TosOhal. XIV 9 1. מְעָקֵם.

יָנֵךְ *a., pt. pl.* יָנֵקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּנוּקִי Gen 21, 7,

pt. pl. f. מִינָקִין 1S 6, 7, *d.* מִינָקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנֵקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיָּךְ Jud 8, 20, יָנִיָּךְ 1S 15, 3, *pl. d.* יָנֵקָא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2.

Jüngling; 3. Schößling.

יָנֵקָתָא *a. f., c. s.* יָנֵקָתִיָּךְ Jer 13, 27 Jugend.

יָנֵקָנָא *a. m., pl. d.* יָנֵקָנָא Jes 3, 4 (MS

יָנֵקָנָא) jugendlich, kindisch.

יִנְקָתָא (יִנְקָתָא) *a. f., ind.* יִנְקָא Jer 2, 23
(MS יִנְקָא) Kamelstute, s. אִנְקָא.
יִסְ (יִסְ, l. יִסְ) *ipf. Pa. v.* אִסָּא es
heile! wohl bekomms!
יִסָּא männl. Personenname (יִזְסָא).
יִסְדַּ *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1.
gründen; 2. begründen, erweisen.
Hitp. gegründet werden.
יִסְדַּ *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass.
Itpa. Ittaph. gegründet, angeordnet
werden.
יִסְדַּ *h. m., pl.* יִסְדוּת Grundlage, Funda-
ment.
יִסְדַּ *h. m.* Anordnung.
יִסְדָּא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage,
Fundament; 2. s. אִסְדָּא.
יִסְפָּא *a. m.* Aufhören, Schwinden.
יִסְרַ *h. m.* Züchtigung, Leiden.
יִסְרָא I *a. m., pl.* יִסְרִין Jes 53, 8 dass.
יִסְרָא II *a. m.* יִסְרִין Jes 42, 22 Bande,
Kerker.
יִסְטָא männl. Personenname (ιστοστος).
יִסְטִינָא *gr.* männl. Personen-
name (ιστοστίνο).
יִסִּי חלי (jPes 29^e) Endivie (*Cichoria*
Jntybus).
יִסִּי יִסִּין, יִסִּין, יִסִּין männl. Personenname
(יִסִּין).
יִסִּי *h. Hitp.* erblinden.
יִסְמִין *lat. m.* Jasmin (*Jasminum*).
יִסְפַּ *h. Hi.* vermehren, hinzufügen.
Nitpo. גִּתוּסָא hinzugefügt, vermehrt
werden.
יִסְפַּ *a. Aph. pf.* אִסְפִּי Gen 8, 10, *ipf.*
3 *pl.* יִסְפִּין Jer 31, 11 Soc 59 1. ver-
mehren, hinzufügen; 2. wiederum tun.
Ittaph. ipf. 3 *f. sg.* גִּתוּסָא Nu 36, 3
vermehrt, hingefügt werden.
יִסְרַ *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt
werden.
יִסְרַ I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אִיִּסְרַ Est II 1, 3
(MS אִיִּסְרַ) binden. S. אִסְרַ.
יִסְרַ II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.
יִסְתִּינָא l. יִסְתִּינָא.

יִעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.*
אִנְעִי hervorkommen lassen.
יִעָא *a. m.* Schaufel.
יִעַר *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe
bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.
יִעַר *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen;
2. verwarnen. *Itpa.* verwarnet werden.
יִעֲדוּת Ortsname.
יִעֲדוּ *h. m.* zum Weibe Bestimmen.
יִעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.
יִעֲדָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen;
2. Zusammentreffen, Begegnung.
יִעֲדָה II *h. f.* Bezeugung.
יִעֵל *h. Hiph.* הוֹעֵיל nützen. S. הוֹעֵיל.
יִעֵל *h. m.* Steinbock (*Capra bedu*).
יִעֵלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. עֵילָא
(jNed 37^d, Ausg. Ven. עֵילָא, jMaaser
52^a פֵּילָא) l. פֵּילָא.
יִעֵלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.
יִעַן *h. (bibl.)* weil.
יִעֲנָא *a. m.* habgierig.
יִעֲנָה *h. f.* בַּת יִעַן Vogel Strauß.
יִעַף *h. Pi.* ermüden.
יִעֲץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat
pflegen. *Hitp.* sich beraten.
יִעֲץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיַעֲצוּ
Jud 19, 30 sich beraten.
יִעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.
יִעַר *h. m.* Wald.
יִעֲרָא (Ex 2, 3) *a. m.* Dickicht, Gestrüpp.
יִעֲרָא *a. f., c.* יִעֲרָת Cant 4, 11
Honigseim.
יִפָּה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken;
2. verbessern. *יִפָּה כּוֹחַ* Vorrecht ver-
leihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit
כּוֹחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. ver-
schönt werden; 2. verherrlicht werden.
יִפָּה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3.
freundlich; 4. wert; 5. häßlich. *יִפָּה כּוֹחַ*
Vorrecht. *עֵין יִפָּה* Freigebigkeit.
יִפָּה נֶפֶשׁ יִפָּה schlechter Geschmack
(dessen, der sich nicht ekelt). *יָדִים יִפָּה*
gierig zufahrende Hände. *יִפָּה* teuer
(gut im Sinne des Verkäufers).

יפוי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.
 יפח *h. m.* schraubend.
 יפיות *h. f.* Schönheit.
 יפופה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.
 יפופות *h. f.* Schönheit.
 יפיקיה *h.* 1. *f.* schön; 2. Engelname.
 יפע *h. Hi.* הופיע 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.
 יפע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.
 יפא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. *כ* יפוא gleichwie. יפאת ההוץ feile Dirne.
 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יפא ידי פ' gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.*
 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschließen; überleben.
 יפא *s.* יפאי.
 יפב *h. Ni.* נפב stehen.
 יפב *a. Pa.* befestigen, begründen.
 יפבר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personennamen.
 יפול *h. m.* Deichsel am Pflug.
 יפוע *h. m.* Polster, Lager.
 יפוק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.
 יפואה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.
 יפוב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.
 יפובא *a. m.* 1. *pl. d.* יפובא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יפוב Sac 14, 9 feststehend.
 יפובה *h. f.* Stehen.
 יפוב *h. m.* Anbau eines Hauses.
 יפוקה *h. f.* Gießen.
 יפיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. 1. נפיר.
 יפירה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.
 יפע *h. Hi.* הפע 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יעע *a. Pa. Aph.* dass.
 ינח *h. Pi.* entmutigen.
 ינח *a., pf.* 2 *sg.* ינחת Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* ינח 1S 9, 5, *pt. pl.* ינח Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* ינח Jer 31, 11 (MS ינח), *Ita.* dass.
 ינח männl. Personennamen.
 ינח (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* ינח Wehe!
 ינק *h.* gießen. *Hi.* הניק dass. *Ho.* הניק gegossen werden. *pt.* מניק fest.
 ינר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.
 ינר (Am 4, 13) 1. נר (so MS), *s.* נר.
 ינר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. הניק הניק guter, böser Trieb.
 ינרא (Gen 8, 21) *a. m.* ינרא, *s.* ינרא dass.
 ינר *s.* ינר.
 ינח *h. Hi.* הניח anzünden. *Ho.* הניח angezündet werden.
 ינח männl. Personennamen.
 ינח *h. Pi.* aushöhlen.
 ינח *h. m.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
 ינח *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
 ינח *a., pt.* ינח Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* ינח אוקרית Dt 9, 21 anzünden. *Ita.* in Flammen stehen. *Itaph. ipf.* 2 *m. s.* ינח הניח Lv 6, 23 verbrannt werden.
 ינח *h. m.* Brand, Verbrennung.
 ינח *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
 ינח (Gen 7, 23) *a. m.* dass.
 ינח *h. f.* Brennen, Brand.
 ינח *a. f., c.* ינח Jes 33, 14 Verbrennen.
 ינח (Lv 10, 6) *a. f., pl. d.* ינח Nu 17, 2 Brennen, Brand.
 ינח *gr. m.* (ὕδατος) Mittelmeer.
 ינח *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
 ינח *a. m.* 1. *c.* ינח Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* ינח Nu 22, 15 gehrt, vornehm.

אִיקִירוּתָא *a. f.* Würde.

קָמִין (Tos BabB III 4) 1. קָמִין.

יְקוּמִינִי *gr. f.* (οἰκουμένην) bewohnte Erde.

יְקוּנָא *gr. m.* (εἰκών) Bild.

יְקִינְטִין *s.* יְקִינְטִין.

יְקָר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie *Hi.* 2.

יְקָרָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרָתָא 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen.

Pa. 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶיְקָרָא 1S 2, 30, *inf.*

יְקָרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.*

יְקָרִיתָא Ex 10, 1 schwer, hart machen,

verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יְקָרְתָא Jes

43, 23 schenken. *Aph.* אֶיְקָרָא 1. ehren;

2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.*

אֶתִּיקָרָא Ex 14, 17 sich verherrlichen;

2. *pf.* 3 *sg.* אֶתִּיקָרָא Ex 7, 14 (MS אֶתִּיקָרָא)

schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אֶתִּיקָרְתָא

43, 4 geehrt werden.

יְקָרָא *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vor-

nehm.

יְקָרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis;

3. Beschwerde.

יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herr-

lichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.

יְקָרִיתָא *h. f.* Würde.

יְקָשׁ *h. Ni.* נִקְשָׁא gefangen werden.

יְקָשִׁין (Tos Bech V 9) 1. קִישָׁן.

יְרָא *h.* fürchten. *pt. pass.* יְרָאִי ge-

fürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.*

יְרָאִיתָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten;

2. gefürchtet werden.

יְרָא *h. m.* fürchtend, יְרָא שְׁמַיִם gottes-

fürchtig.

יְרָא *a. Aph. inf.* אֶיְרָאָא Mi 6, 4 lehren.

יְרָאָא *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.*

יְרָאָתָא Gottheit, Götze.

יְרָבּוּ *h. m.* gemeiner Gänsefuß (*Cheno-*

podium album)?

יְרָבּוּ *a. m.* dass.

יְרָדָא *h.* 1. herabsteigen, herabfallen.

יְרַד עַמּוֹ לְחַיּוֹ jemanden bis aufs Blut
peinigen. עוֹלָה וְיֹרֵד (v. Opfer) nach
den Vermögensverhältnissen im Wert
steigend und fallend; 2. sich entfernen.

pt. pass. יְרֹדָא niedriggestellt (im An-
sehen, Wert). *Hi.* 1. erniedrigen, herab-
bringen; 2. entfernen; 3. einsetzen.
יְרָא מוֹרִיר לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיר er läßt unberück-
sichtigt; 4. fließen lassen, nässen.

יְרֵדָא *h. f.* Fluß.

יְרֵדָא (Dt 26, 17), יְרֵדָא *a. m.* Jordan.

יְרֵדִינוּ (SchemR 23) 1. יְרֵדִינוּ (?).

יְרָה *h.* 1. hervorschießen; 2. werfen.

Hi. 1. werfen, schießen; 2. lehren,

unterweisen.

יְרוֹאֶר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula*
spec.).

יְרוֹדָא *h. m.* eine Augenkrankheit (Staar).

יְרוֹדָא 1. יְרוֹדָא.

יְרוֹקָא *h. m.* 1. gelb, grün; 2. blaß.

יְרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יְרוֹקָא Lv 13, 49 gelb,

grün; 2. *d.* יְרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut,

Laub.

יְרוֹקָא *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָא פְּנֵי הַמַּיִם

ein Wassergewächs. יְרוֹקָתָא חֲמוֹר Esels-

gurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelb-

sucht.

יְרוֹקָא *a. m., pl.* יְרוֹקָאִין 2K 4, 39 (MS

יְרוֹקָאִין) Kraut, Gemüse.

יְרוֹקָתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.

יְרוֹרָא *h. m.* 1., *pl.* יְרוֹרִין, יְרוֹרִית Schakal.

יְרוֹרָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יְרוֹרִין Jes

13, 22, Mi 1, 8, יְרוֹרִין Schakal.

יְרוּשָׁלַיִם Ortsname (Jerusalem).

יְרוּשָׁלַם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa),

יְרוּשָׁלַם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59)

a. dass.

יְרוּשָׁלְמָאָא *a. m.* 1. jerusalemisch; 2.

Jerusalem.

יְרוּשָׁלְמִי *h. m.* dass.

יְרוּתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.

יְרוּתָא *s.* יְרוּתָא.

יְרֵחָא *h. f.* Mond.

יְרֵחָא *h. m.* 1. Monat; 2. יְרֵחָא Ortsname.

יֶרְחָא *a. m., ind.* יָרַח Dt 33, 14 1. *d.*
יֶרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat.
יֶרְחָא רִישׁ Nu 28, 14 Neumond. יֶרְחָא
דְּעִבְרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schalt-
monat.
יֶרְחִינָא *a. m.* Berechner des Mond-
laufs.
יְרִי ein Zauberwort.
יָרִיד *h. m.* Jahrmarkt.
יֶרִידָא *a. m.* dass.
יֶרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.
יֶרֶה *h. f.* Wurf.
יֶרְדִּינוֹן (jDem 22^b, Ven. וּרְדִינוֹן) 1. *יֶרְדִּינוֹן*
יֶרֶה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.
יֶרֶשָׁתָא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.
יֶרֶךְ *h. f., du.* יָרְכִים *pl.* יֶרְכֹת 1. Ober-
schenkel. כֶּף הַיָּרֶךְ Kopf des Ober-
schenkels; 2. Seite; 3. gerader Strich;
4. (euphemistisch) Zeugungsglied.
יֶרְכָא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יֶרֶךְ Nu 5, 22,
pl. יֶרְכֹן Ex 28, 42, יֶרְכִין *c. s.* יֶרְכִיהוֹן
Cant 7, 2, יֶרְפֹנוֹן 1. Oberschenkel.
יֶרְכָא Kopf des Oberschenkels;
2. Seite; 3. (bildl.) Geburtsfähigkeit.
יֶרְפֹנוֹן *s.* יֶרְכָא.
יֶרְכִין (DtJi 34, 6, MS יֶרְכִין oder יֶרְכִין)
1. יֶרְכָא *s.* יֶרְכֹן.
יֶרְמֹק Flußname.
יֶרְמִיא (Erach 5, 1, andere Lesarten
יֶרְמִיָא, יֶרְמִיָא) weibl. Per-
sonenname.
יֶרְקָא 1. יֶרְקָא.
יֶרְסָא *lat. m.* (virus) Gift.
יֶרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benach-
teiligt werden.
יֶרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* ver-
zagen.
יֶרְעִינָה (יֶרְעִינָה) *h. f., pl.* יֶרְעִינָה eine
zum Waschen dienende Pflanze.
יֶרֶק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blaß sein, blaß werden;
2. blaß machen; 3. glänzen machen;
4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.
יֶרֶק I *a. Aph.* blaß werden.
יֶרֶק II *a.* ausspucken.

יֶרֶק *h. m., pl.* יֶרְקֹת Kraut. יֶרְקֹת נֶנֶה
Gartengemüse. יֶרְקֹת שְׂדֵה Feldgemüse.
יֶרֶקֶת תְּמֹר *s.* יֶרְקֹת תְּמֹר.
יֶרְקִין (Dt 11, 10) *a. m., pl.* יֶרְקִין 2K
4, 39 dass. יֶרְקָא דְּקָלִיא *Salsola Kali?*
יֶרְקָא *a. m., pl. f.* יֶרְקִין Lv 14, 37 gelb,
grün.
יֶרְקֹן *h. m.* 1. Gelbsucht oder Blässe
(Anämie); 2. Getreidekrankheit (Faul-
brand).
יֶרְקֹנָא (Dt 28 22, MS יֶרְקֹנָא) *a. m.* 1.
dass.; 2. Würzwein; 3. *s.* יֶרְקָא.
יֶרְקָמִי (יֶרְקָמִי) *m.* Name eines Engels.
יֶרְקָא (Dt 28, 22), יֶרְקֹנָא *a. m.* 1. Gelb-
sucht; 2. Getreidekrankheit (Faul-
brand).
יֶרְקָא *a. m., ind.* יֶרְקֹן Ex 28, 17 ein
gelber Edelstein.
יֶרְקִיָא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines
Vogels.
יֶרְקֹק *h. m.* 1. grün, gelb; 2. blaß.
יֶרְקָתָא *a. f.* ein Edelstein.
יֶרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.*
1. vererben, zum Besitz geben; 2. ver-
treiben.
יֶרֶשָׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.
יֶרֶת (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶרֶת
Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen.
Aph. vererben, zum Besitz geben.
יֶרֶתָא *a. f.* Erbbesitz.
יֶרֶתָא *a. f., ind.* יֶרֶתָא Nu 24, 18, *c. s.*
יֶרֶתָא Dt 2, 12 dass.
יֶרְאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.
יֶרְאֵלִי *h. m., f.* יֶרְאֵלִית Israelit.
יֶשֶׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben;
2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen;
2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern.
Ni. bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen;
2. beruhigt sein. *pt.* מֵיֶשֶׁב 1. sitzend;
2. Gelehrtenschüler. *Hi.* 1. setzen,
sitzen lassen; 2. einsetzen. *Hitp.*
1. besetzt, bevölkert werden; 2. be-
ruhigt werden (mit דַּעַת, נֶפֶשׁ); 3. ge-
sättigt werden.

יֵשֵׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.

יִשְׁכַּב männl. Personennamen.

יִשׁוּ männl. Personennamen (יִשׁוּעַ).

יִשׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.

יִשְׁוִין (?) *h. m. pl.* Ballaststeine(?).

יִשְׁוֶע 1. männl. Personennamen; 2. absichtlicher Ersatz für יִשְׁוֶעַ.

יִשְׁוֶעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.

יִשַּׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.

יִשַּׁט *a. Aph. pf. אוֹשִׁיט* Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשֵׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.

יִשְׁבָּה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.

יִשְׁוִין *s. יִשְׁוִין.*

יִשְׁמָא männl. Personennamen.

יִשְׁשׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.

יִשְׁמַעֲלִי 1. männl. Personennamen (Ismael); 2. das Arabervolk; 3. (später) Islam.

יִשְׁמַעֲלִי *h. m.* Araber.

יִשָּׁן *h.* schlafen.

יִשָּׁן *h. m.* schlafend.

יִשָּׁן *h. m.* alt.

יִשָּׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein.

Hitp. 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*

יִשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* הוֹשִׁיעַ Hülfe erhalten.

יִשֶּׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.

יִשְׁפָּה *h. f.* Jaspis.

יִשָּׂר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen. *Pu. pt.* מִיִּשָּׂר grade; 2. *s. אִשָּׂר.*

יִשָּׂר *a. s.* אִשָּׂר.

יִשָּׂר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יִשְׁרָה freiwilliges Opfer.

יִשְׂרָא *a. m.* dass.

יִשְׂרֹתָ *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.

יִשְׂרֹתָא *a. f.* sittliches Urteil.

יָתֵב (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs. *c. s.* יָתֵב, יָתֵב, יָתֵב Nu 5, 21 usw. mich, dich. יָתֵב, *f.* יָתֵב Dt 18, 8, *pl.* יָתֵב jener.

יָתֵב (Gen 19, 30) *a., ipf. 3 m. sg.* יָתֵב Lv 13, 46, *imp. sg.* יָתֵב Gen 35, 1

1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf. 1 sg.* אֵיתֵב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2.

beruhigen. *Aph. pf.* אֵיתֵב, אֵיתֵב, 1 *sg.* אֵיתֵב Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf. 3 f. sg.* אֵיתֵב

Jer 6, 8, *ipf. 2 sg.* אֵיתֵב Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אֵיתֵב Gen 20, 1 sich

als Fremdling niederlassen; 2. *pf. 3 f. pl.* אֵיתֵב Ez 26, 19 (MS אֵיתֵב) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.

יָתֵבָא *a. m., pl. c.* יָתֵבִי Ex 23, 31 Bewohner.

יָתֵב *h. f., pl.* יָתֵבֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. *pl.* יָתֵבֹת הַדְּרָכִים erhabene Stellen im Wege (Trittsteine?).

יָתֵבָא *a. m.* Beisasse.

יָתֵבָא *a. m.* Wohnstätte.

יָתֵבָא *h. m.* ein Rühreisen(?).

יָתֵבָא *h. m.* 1. Waise, vaterloses Kind; 2. Tier, dessen Mutter bei der Geburt verendete.

יָתֵבָא *a. m.* dass.

יָתֵבָא *h. f.* dass.

יָתֵבָא *h. m.* Hinzufügung.

יָתֵבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinzugefügtes.

יָתֵבָא *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.

יָתֵבָא *a. m.* dass.

יָתֵבָא *a. m., f. ind.* יָתֵבָא (יָתֵבָא) Lv 16, 22 B., *d.* יָתֵבָא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יָתֵבָא *s.* יָתֵבָא.

יָתֵבָא *s.* יָתֵבָא.

יָתֵבָא *a. m.* 1. *ind.* יָתֵבָא Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יָתֵבָא Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermäßig; 4. sehr.

יָתֵבָא *s.* יָתֵבָא.

יָתֵבָא *h. Pi.* zur Waise machen. *Hitp.* verwaist werden.

יִתְמָא *a. m., ind.* יִתְמָא Dt 27, 20, *pl.* יִתְמָא
Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.
יִתְמָא, יִתְמָא *a. f.* Waise.
יִתְמָא (GenJI 10, 2) 1. יִתְמָא (so MS).
יִתְר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig
lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig
bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.*
übrig gelassen werden. *S.* יִתְר.
יִתְר *a., pf.* 3 *f. sg.* יִתְרָה Ex 36, 7 übrig
bleiben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* יִתְרָה Ex
36, 7 B. dass.; 2. hinzufügen. *Aph.*
pf. אִתְר Gen 21, 25, אִתְר übrig lassen,
Überfluß haben lassen. *Itpa.* אִתְר
1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt
werden. *Ischtaph.* אִשְׁתוּרָה übrig-
gelassen werden. *S.* יִתְר.

יִתְר *h. m.* 1. Überschuß habend; 2.
überzählig; 3. *plene* geschrieben.
יִתְר (?) *a.* יִתְר מִן Ru 3, 12 (MS יִתְר)
mehr als.
יִתְר I *h. m.* Bogensehne.
יִתְר II *h.* mehr.
יִתְר *a.* dass.
יִתְרָא *a. m., ind. f.* יִתְרָא Ex 26, 12 B.
übrig.
יִתְרָא *a. m.* 1. *pl.* יִתְרִין Jud 16, 7 Seil;
2. Bogensehne; 3. die flache Seite des
Labmagens.
יִתְרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2.
Hinzufügung; 3. Überfluß.
יִתְרָנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

ב

ב 1. der elfte Buchstabe des Alphabets;
2. als Zahlzeichen = 20.
ב *h.* wie, gemäß. בְּמֹת (auch mit Suff.)
wie. בָּךְ — בָּךְ wie — so. בְּגֹן
nach Art von. בְּנֶגֶד entsprechend. בְּרִי,
בְּרִי s. בְּרִיָּה. בְּרִיָּה s. בְּרִיָּה. בְּרִיָּה
1. wie viel, wie lange, wie sehr?;
2. wie viel; 3. viel. בְּשׁ 1. während,
so lange als; 2. als; 3. wann, wenn.
בְּשׁ von dann ab, wann. לְבִשׁ dann,
wann. בֵּן, בְּךְ — שׁ wie — so.
בְּרִיָּה s. בְּרִיָּה. בְּרִיָּה s. בְּרִיָּה. בְּרִיָּה
auf die Weise, wie. בְּרִיָּה s. בְּרִיָּה. בְּרִיָּה
dem gegenüber, dass. בְּרִיָּה s. בְּרִיָּה.
בְּ (Dt 23, 25) *a.* wie. בְּעִין Dt 33, 28, בְּעִין
nach Art von. בְּ עֵינֵי s. בְּ עֵינֵי. בְּ עֵינֵי
so — wie. בְּפֹם Lv 25, 52 gemäß. בָּל
(בְּלִבְבִּי) Rut 4, 4, בָּל (richtiger בְּלִבְבִּי)
gegenüber, entsprechend. בְּלִבְבִּי Koh 7, 9
gegen hin, gegen. בְּמָה 1. Gen 47, 8
(richtiger בְּמָה) wie viel? wie lange?;
2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. בְּךְ, בְּךְ Ex
12, 9, בְּךְ Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie

das, was. בֵּן — בְּמָה Ex 1, 12, בְּמָה
wie — so. בְּנֹן בְּךְ wie. בְּנֹן בְּךְ Koh
5, 15 (MS בְּנֹן בְּךְ) dementsprechend
dass.
בָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד בָּא Gen 22, 5
bis hier. מִבָּא Gen 37, 17 von hier.
לְבָא Ex 2, 12 hierhin und dort-
hin. מִבָּא — מִבָּא Ex 17, 12 von dieser,
von jener Seite. אָבָא es gibt, ist.
לְבָא Est II 1, 9 es gibt, ist nicht.
בָּאָב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen.
Hi. Schmerz verursachen.
בָּאָב *a., pt.* בָּאָב 1S 22, 8, בָּאָב *pl. d.*
בָּאָב Ez 34, 4 Soc 59, 1. בָּאָב dass.
Pa. בָּאָב Schmerzen bereiten.
בָּאָב *h. m.* Schmerz. בָּאָב 1. Herze-
leid; 2. Magenleiden, Leibweh.
בָּאָב *a. m., c.* בָּאָב Jes 65, 14 1. dass.
בָּאָב Leibweh; 2. Wunde. *S.* בָּאָב.
בָּאָב *h.* hier. מִבָּאָב von hier, von jetzt
ab. מִבָּאָב von beiden Seiten.
בָּאָב bis hier. אַחֲרֵי מִבָּאָב nachher.
S. auch בָּן.

כָּאן *a. dass.* מָכַן, מָכַן Est II 1, 1; 5, 1
von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S.
auch כָּן.

כָּאָר *pers. m.* Esel.

כָּאָר *h., pt. pass.* כָּאָר häßlich.

כָּאָתָא *a. f.* Schelten.

כָּבָא *a. Pa.* כָּבִי auslöschen.

כָּבָא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כָּבָא *a. m.* 1. Geröstetes; 2. Hautpustel.

כָּבָא I *a. m.* 1. *pl.* כָּבִין Gen 3, 18 Dorn-
strauch; 2. *s.* כָּכָא; 3. *s.* קָבָתָא.

כָּבָא II *a. m.* Kufe, Kanne.

כָּבִיא *s.* כָּבִיא.

כָּבָא *a. Pa.* rösten.

כָּכָא *a. m. s.* כָּכָא.

כָּבָר *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehren-
geschenk geben; 3. reinigen, fegen.
Pu. geehrt werden. *Hi.* 1. beschwer-
lich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer
machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hütp.*
1. geehrt werden; 2. sich erheben;
3. gefegt werden.

כָּבָר I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כָּבָר II *a. Aph.* erzürnen.

כָּבָר *s.* כָּבָר.

כָּבָר I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבָר II *h. m. f.* Leber. 'וִתְּרֵת הֶכֶּ' *אֶצְבַּע*
Leberlappen (*Lobus caudatus*).

כָּבָדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Be-
zeichnung für Gott.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כָּבִי *h. m.* Löschen.

כָּבִי (bEr 29^b) 1. כָּבִי, *s.* כָּבִיא.

כָּבֹל I Ortsname.

כָּבֹל II *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

כָּבוֹם *h. m.* Waschen (von Kleidern).

כָּבוֹסָה *h. f., s.* כָּבִיסָה.

כָּבוֹשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. De-
mütigung; 3. Aufstieg.

כָּבוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.*
כָּבוּשָׁהּ Ex 27, 10 Überzug, Belag.

כָּבִיא *a. m.* Mistfladen.

כָּבִיָּה *h. f.* Überwurf der Frauen.

כָּבִיָּתָא *a. f., pl. d.* כָּבִיָּתָא Jes 3, 23
dass.

כָּבִיסָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser;
3. Waschmittel.

כָּבִיר *h. m.* viel, groß. כָּ' יָמִים hoch-
betagt.

כָּבִישָׁה *h. f.* Betreten.

כָּבִישָׁתָא *a. f., ind.* כָּבִישָׁא 1S 6, 12 (MS
(כָּבִישָׁא), *pl.* כָּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כָּבִישִׁין)
gebahnter Weg.

כָּבִיתָא *a. f.* Rundung.

כָּבִקָב *h. m.* Schale.

כָּבַל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden
sein.

כָּבַל *a., pt. pass. pl. f.* כָּבִילִין Koh 12, 4
dass. *Pa. pt. pass.* מְכַבֵּל gebunden,
unfruchtbar.

כָּבַל *h. m.* Fessel, Knöchelring.

כָּבִלָא *a. m., pl.* כָּבִלִין Thr 3, 7 dass.

כָּבֵן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.

כָּבֵן *a., pt. pass.* כָּבִינָא Ez 27, 18, 1.
כָּבִינָא dass. *Pa.* dass.

כָּבִנָה *s.* כָּבִיָּה.

כָּבֵם *h., pt.* כָּוִים Wäscher (von Kleidern).
Pi. waschen. *Pu. Hütp.* gewaschen
werden.

כָּבֵם *h. m.* Waschung.

כָּבִסָא, כָּבִסָא *a. m.* 1. Datteltraube.
2. Hoden.

כָּבַע *s.* כָּבַע.

כָּבַר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb).
Ni. gesiebt werden.

כָּבָר *a. Pa.* schwefeln.

כָּבָר *h.* längst.

כָּבָר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14)
a. dass.

כָּבִרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.

כָּבִרִיתָא, כָּבִרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel;
2. Ortsname; 3. 1. כָּבִרִיתָא.

כָּבִשׁ *h. m.* Schaf.

כָּבִשָּׁה *h. f.* dass.

כָּבַשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen. *pt.*
pass. כָּבוּשׁ (von der Vorhaut) ange-

drückt; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. *pt. pl.* **כְּבוּשִׁין** Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. *Ni.* 1. nieder gedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern; 4. knacken (von Nüssen). *Hi.* einnehmen. *Hüf.* unterworfen werden.

כָּבַשׁ (Nu 32, 42), **כָּבַשׁ** *a.* 1. *pf.* 2 *m. sg.* **כָּבַשְׁתָּ** Ex 9, 17, *ipf.* **יָכַבֹּשׁ** Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* **כָּבִישׁוּ** Jes 40, 3 Soc 59, *pt. pass. f.* **כָּבִישָׁא** Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. *ipf.* 2 *m. sg.* **תִּכְבֹּשׁ** Dt 22, 1, *inf.* **מִכְבֵּשׁ** Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1 *ipf.* **יָכַבִּישׁ** Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* **מִכְבֵּשִׁין** Ex 27, 17 belegen, pflastern. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* **תִּתְכַּבֵּישׁ** Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* **אֶתְכַּבִּישׁוּ** Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).

כָּבַשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Eingelegtes; 3. Landungssteg; 4. Aufstieg; 5. Mauerbrecher.

כָּבַשָּׂא *a. m.* 1. Pressung, Preßgewicht; 2. *c.* **כִּיבָשׁ** Jes 66, 1 Soc 59 Fußschemel; 3. Schwängerung. **כִּיבָשָׂא** nur durch den Regen bewässertes Feld; 4. *d.* **כִּיבָשָׂא** 2S 20, 12, *pl. ind.* **כִּיבָשִׁין** Jes 40, 3, *d.* **כִּיבָשָׂא** Ri 20, 45 gebannter Weg, Straße; 5. *d.* **כִּיבָשָׂא** Ez 45, 4 geebener Platz; 6. *ind.* **כָּבַשׁ** 1K 7, 30 (MS **מִכְבֵּשׁ**) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כָּבִישׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כָּבִישׁוֹן *h. m., pl.* **כָּבִישְׁנוֹת** Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כָּבִישָׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כָּבִישָׁתָא *h. f.* Eingelegtes.

כָּבִישָׁתָא *s.* **כָּבִישָׁתָא**.

כָּנֹן *s.* **כָּנֹן**, **כָּנֹן**.

כָּנִי (bBer 58^a) 1. **כָּנִי**, *s.* **כָּנִי**.

כָּדָר *a.* 1. **כָּדָר** Ex 17, 11 als, wenn; 2. **כָּדָר** Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. **כָּדָר** Ex 12, 9 wie, als; 4. **כָּדָר** wie das, was.

כָּדָר *h. m.* 1. großer Krug; 2. bauchig.

כָּדָרָא *a. m., pl. d.* **כָּדָרָא** Ri 7, 18 Krug.

כָּדָרָא *a. so.*

כָּדָרָא *a., pt. pl.* **כָּדָרִין** Hos 4, 2 1. mit MS **כָּדָרִין**, *s.* **כָּדָרָא**. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* **תִּכְדְּבוּן** Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* **תִּכְדְּבוּת** Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* **יִתְכַּדְּבוּן** Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* **יִתְכַּדְּבוּ** 2K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כָּדָרָא *a. m., pl.* **כָּדָרִין** Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כָּדָרָא *a. m., pl. d.* **כָּדָרָא** Jes 30, 9 lügenerisch.

כָּדָרָא (?) *a. m.* Lüge.

כָּדָרָא *a. f.* dass.

כָּדָר *h.* bauchig sein.

כָּדָר *h. m.* Krugmacher.

כָּדָרָא (jJom 44^d) 1. **כָּדָרָא**, *s.* **כָּדָרָא**.

כָּדָרָא (Ri 5, 9) *a.* (= **כָּדָרָא**) 1. jetzt. **כָּדָרָא** Thr 3, 50 (MS **כָּדָרָא**) bis jetzt, **כָּדָרָא** von jetzt ab, **כָּדָרָא** Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, **כָּדָרָא** bis dann, wann; 2. als er.

כָּדָרָא *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenen Eimers).

כָּדָרָא (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375 **כָּדָרָא**) *a.* (= **כָּדָרָא**) jetzt. **כָּדָרָא** bis jetzt. **כָּדָרָא** von jetzt.

כָּדָרָא *h. m.* Ball, Kugel.

כָּדָרָא *a. m.* dass.

כָּדָרָא *h. f.* dass.

כָּדָרָא I *a.* (= **כָּדָרָא**) 1. nur so, zwecklos. **כָּדָרָא** um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדִי II *a.* (= כִּי — דִּי) als, wenn. כְּדִי מְכַרֵּי da ja.
 כְּדִי *h.* 1. genügend; 2. würdig.
 כְּדִי so viel nötig ist für. כְּדִי לֵי so viel
 nötig ist, um zu. כְּדִי שֶׁ sodaß, damit.
 כְּדִי עַד so lange als, bis.
 כְּדִי כְּדִי *a.* würdig.
 כְּדִיכָא *a. m., pl. d.* כְּדִיכָא Jes 30, 9 (MS
 כְּדִיכָא) Lügner.
 כְּדִירִית (?) *h. f.* kleiner Krug.
 כְּדִין (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. כְּדִין
 1 K 22, 20 auf diese Weise. כְּדִין
 2 S 23, 4 von da ab.
 כְּדִית *h. f.* kleiner Krug.
 כְּדִדֵּר *h. m.* ein Edelstein.
 כְּדִדֵּר (beides Num JI 34, 8 Ven.
 1591) 1. כְּדִדֵּר, *s.* כְּדִדֵּר.
 כְּדִיכָא (Siphre Dt 204 Ven. 1545;
 Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נְדִיכָא)
 1. כְּדִדֵּר, *s.* כְּדִדֵּר.
 כְּדִדֵּר, 1. כְּדִדֵּר, כְּדִדֵּר, כְּדִדֵּר,
 כְּדִדֵּר, *s.* dass.
 כְּדִדֵּר. כְּדִדֵּר.
 כְּדִן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht,
 dienstbar.
 כְּדִנָּה *a.* so.
 כְּדִנָּה Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner
 Krug.
 כְּדִנָּה (Gen 32, 4) *a.* so.
 כִּדּוּם 1. כִּדּוּם.
 כִּדּוּם (jSabb 8^b) 1. כִּדּוּם, *s.* dass.
 כִּדּוּם *h.* 1. *Hitp.* geschleudert werden
 (v. Ball); 2. *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *a.* hier, *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *a., pf.* 3 *f. sg.* כִּדּוּם Dt 34, 7, 3 *f. pl.*
 כִּדּוּם Gen 27, 1 1. כִּדּוּם 1. trübe wer-
 den; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe
 machen, blenden; 2. *pf.* כִּדּוּם 1 S 3, 13
 n. d. Hebr., 1. כִּדּוּם (so MS). *Aph. pf.*
 2 *f. pl.* כִּדּוּם Ez 13, 22 trübe
 machen, traurig machen. *Itpa. pf.* כִּדּוּם
 Ez 13, 22 traurig gemacht werden.
 כִּדּוּם *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig
 sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. matt-
 farbig werden.

כִּדּוּם *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *h. f.* Trübung (der Augen).
 כִּדּוּם *a. f.* Schelten.
 כִּדּוּם *a. f.* Trübung (der Augen).
 כִּדּוּם *a., pt.* כִּדּוּם Cant 7, 9 vermögen.
 כִּדּוּם *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben.
 2. das Priestertum erhalten.
 כִּדּוּם *h. m.* Priester. כִּדּוּם Hoher-
 priester. כִּדּוּם gewöhnlicher
 Priester. כִּדּוּם 1. Leviticus;
 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).
 כִּדּוּם (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כִּדּוּם Lv 20, 9
 1. Priester; 2. männl. Personennamen.
 כִּדּוּם (NuJI 31, 23 Ausg. Ven.) 1.
 כִּדּוּם, *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priester-
 schaft.
 כִּדּוּם *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priester-
 frau.
 כִּדּוּם *a. f.* Priestertochter.
 כִּדּוּם (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum,
 Priesterdienst.
 כִּדּוּם *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt
 werden.
 כִּדּוּם *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal, Brand-
 wunde.
 כִּדּוּם *h. m.* 1 *pl.* כִּדּוּם Dornstrauch; 2. Orts-
 bezeichnung.
 כִּדּוּם *h. m.* 1. Schwere. כִּדּוּם
 Ernst; 2. Webebaum.
 כִּדּוּם 1. כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *s.* כִּדּוּם.
 כִּדּוּם *h. m.* Wäscher.
 כִּדּוּם *h. m.* 1. *pl.* כִּדּוּם hohe Kopf-
 bedeckung; 2. Schildknorpel (am
 Halse); 3. *pl.* כִּדּוּם auf der Erde
 hochgeschichtete Getreidehaufen.
 כִּדּוּם *a. m.* 1. *pl.* כִּדּוּם Lv 8, 13 (Ex
 28, 40 קִדְּוֹן) Kopfbedeckung der
 Priester; 2. Schildknorpel.
 כִּדּוּם *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.
 כִּדּוּם, כִּדּוּם (Sach 14, 15) *x. m., pl.*

פּוֹדָנֶן Jes 66, 20, פּוֹדָנֶן männl. Maul-
tier, Maulesel.

פּוֹדָנֶמָא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maul-
tier, Maulesel.

פּוֹה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt wer-
den; 2. sich verbrennen, verbrühen.

Pi. Hi. brennen, ausbrennen.

פּוֹהָן *s.* פּוֹהָן.

פּוֹיָן *h. m.* Richten, Lenken.

פּוֹי *x. m.* kleiner Krug.

פּוֹיָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

פּוֹיָאָא, פּוֹיָאָא, פּוֹיָאָא männl. Personen-
name. פּוֹיָאָא Ortsname.

פּוֹיָבִית *h. f.* von Kozeba herrührend.

פּוֹיָבִית Beiname eines Mannes.

פּוֹיָבִיתָא *x. f.* kleiner Krug.

פּוֹיָה *s.* פּוֹיָה.

פּוֹיָה I *a. m., c.* פּוֹיָה Cant 1, 9 Kraft.

פּוֹיָה II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Ei-
decksenart.

פּוֹיָהָא *a. m.* eine Vogelart.

פּוֹיָהָל *h. m.* Augenschminke.

פּוֹיָהָלָא *s.* פּוֹיָהָלָא.

פּוֹיָהָלָא *h. f.* Schminkerin der Augenlider
(auch als Beruf).

פּוֹיָהָלָא *h. m.* unbekannte Säugetierart.

פּוֹיָהָלָא *h. f.* Fenster.

פּוֹיָהָלָא *h. m., pl.* פּוֹיָהָלָא 1. Höhlung; 2. Schiebe-
grab (stollenartig in den Felsen ge-
triebene Grabhöhle).

פּוֹיָהָלָא *a. m.* ein feineres Gebäck (in
Ringform?).

פּוֹיָהָלָא *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

פּוֹיָהָלָא *a. m.* 1. *pl. d.* פּוֹיָהָלָא Gen 1, 16
Stern; 2. Planet Merkur. פּוֹיָהָלָא
Jes 14, 12 (MS פּוֹיָהָלָא) Planet Venus.

פּוֹיָהָלָא *h. f.* Planet Venus.

פּוֹיָהָלָא *a. f., c.* פּוֹיָהָלָא Jer 7, 8 (MS
פּוֹיָהָלָא) dass.

פּוֹיָהָלָא *a. m.* Spinne; 2. Spinnweb.

פּוֹיָהָלָא l. כּוֹיָהָלָא.

פּוֹיָהָלָא *h. f.* Riechkugel (von *Mala-*
bathrum).

פּוֹיָהָלָא *h.* messen. *Pilp.* פּוֹיָהָלָא 1. unterhalten,

versorgen; 2. (vom Haar) pflegen,
nicht abschneiden; 3. Haarwuchs be-
kommen. *Hitpalp.* versorgt werden.

פּוֹיָהָלָא I *a., pf.* 3 *pl.* פּוֹיָהָלָא Ex 16, 18 messen.

Aph. ipf. 3 *pl.* פּוֹיָהָלָא Jes 27, 8 dass.

Itpe. pf. פּוֹיָהָלָא Jes 40, 12, פּוֹיָהָלָא, *pt.*

פּוֹיָהָלָא Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.

פּוֹיָהָלָא II *a.* eine Regel aufstellen.

פּוֹיָהָלָא III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. פּוֹיָהָלָא.

פּוֹיָהָלָא *s.* פּוֹיָהָלָא.

פּוֹיָהָלָא *h. f., pl.* פּוֹיָהָלָא Niere.

פּוֹיָהָלָא *a. f., 1. ind.* פּוֹיָהָלָא, *pl.* פּוֹיָהָלָא Lv
3, 4 dass.; 2. Hode.

פּוֹיָהָלָא *h. m.* Schmucksache des Weibes.

פּוֹיָהָלָא I *h. m.* künstlich überreif gemachte
Masse von Früchten.

פּוֹיָהָלָא II *h. m., pl.* פּוֹיָהָלָא (פּוֹיָהָלָא, bibl.
פּוֹיָהָלָא) Götzenpriester.

פּוֹיָהָלָא *h. Pi.* פּוֹיָהָלָא 1. grade machen; 2. genau
machen; 3. bestimmen, angeben; 3.

פּוֹיָהָלָא לָבוּ 1. die
Aufmerksamkeit richten; 2. andächtig
sein. *Pu. pt.* פּוֹיָהָלָא 1. grade; 2. genau;

3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.*
פּוֹיָהָלָא zurechtstellen, bestimmen. *Ho.*

pt. פּוֹיָהָלָא zurechtgestellt, bestimmt.
Hitp. 1. grade gemacht werden; 2. sich
bereiten; 3. beabsichtigen. *Pil.* פּוֹיָהָלָא

feststellen, begründen. *Pul. pt.* פּוֹיָהָלָא
zurechtgestellt.

פּוֹיָהָלָא *a. Pa.* פּוֹיָהָלָא 1. grade machen; 2. *ipf.*
2 *m. pl.* פּוֹיָהָלָא (Dalm. Gr. 329) Num
34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. rich-

ten. פּוֹיָהָלָא die Aufmerksamkeit
richten; 4. beachten. *pt. pass.* פּוֹיָהָלָא

פּוֹיָהָלָא, *pl.* פּוֹיָהָלָא Est II 1, 2 grade, ge-
nau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.*

פּוֹיָהָלָא 1S 6, 12 (MS פּוֹיָהָלָא) grade
zielen; 2. *pt. pass. pl.* פּוֹיָהָלָא Ex 26, 5,

Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend.
Itpe. zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich
stellen; 2. beabsichtigen, sich an-

schicken.

פּוֹיָהָלָא *s.* פּוֹיָהָלָא.

כּוֹנֵגֶר *pers. m.* Tafelmeister, Truchseß.
כּוֹנֵה *h. f.* 1. Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit; 2. Andacht.
כּוֹנֵתָא *a. f.* dass.
כּוֹנֵן (?) *h. m. f.* Stütze(?). *S.* כּוֹנֵן.
כּוֹס *h. m.* das breite Ende der Getreideschaukel.
כּוֹנֵתָא *a. f.* Absicht.
כּוֹנֵתָא *a. m., pl. d.* כּוֹנֵתָא *Ex* 9, 32 nach I. Löw Emmerweizen (*Triticum dicoccum*). *S.* כּוֹנֵתָא.
כּוֹס *h. m. f., pl.* כּוֹסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. כּוֹסוֹת בֵּית הַזֶּכֶּסֶת zweiter Magen der Wiederkäufer (Netzmagen).
כּוֹס, *imp. v.* נָכַס, *s.* dass.
כּוֹסֶלֶתָא *a. f.* Lanzette zum Aderlassen.
כּוֹסֶקֶן (Midr. Teh. 1, 6) 1. מוֹסִיקֵן.
כּוֹסֶתָא *a. f.* Becher.
כּוֹר *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.
כּוֹר *a. m. s.* כָּפָא.
כּוֹפֵחַ *h. m.* ein Kochherd (für nur einen Topf), auch als Backofen dienend.
כּוֹפֵיָא *a. m.* eine Fischart.
כּוֹפִיָה (jKeth 31^d) 1. כִּפְיָה, *s.* כָּפָת.
כּוֹפִיתָא *a. f.* Mistfladen.
כּוֹפִיתָא (bBabM 73^b) 1. כְּפִיתָא, *s.* כָּפִיתָא.
כּוֹפֶר I *h. m.* Sühngeld.
כּוֹפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia*).
כּוֹפֶשׁ *h. m.* Gefäß zum Oliveneinweichen.
כּוֹפֶת *h. m., pl.* כּוֹפֶתִין Block, in der Mauer befestigter Tragbalken des Baugerüsts.
כּוֹפֶתָא *s.* כּוֹפִיתָא.
כּוֹץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.
כּוֹר *h. m.* Getreidemaß (364, 41).
כּוֹר *a. Pa.* כָּוֹר fischen.
כּוֹר *h. m.* Schmelzofen.
כּוֹרָא *a. m.* 1. Dt 4, 20, 1K 8, 51 dass.; 2. weibliche Scham(?).
כּוֹרָא *a. m., c.* כּוֹר Lv 27, 16 Getreidemaß.
כּוֹרָא *a. m.* Fisch.
כּוֹרָה *h. f.* Stamm. *S.* קוֹרָה.

כּוֹרָה *s.* כּוֹרָה.
כּוֹרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. *S.* כּוֹרָא.
כּוֹרֶךְ I *h. m.*
כּוֹרֶם *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
כּוֹרֶק *pers. m.* Speiseort.
כּוֹרֶת *h. f.* Stamm.
כּוֹרֶת *h. f.* 1. Bienenkorb; 2. Feigenkuchen in Gestalt eines solchen.
כּוֹרֶתָא *a. f.* dass.
כּוֹרֶתָא *a. f.* Stamm. *S.* קוֹרֶתָא.
כּוֹשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
כּוֹשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
כּוֹשָׁא I *כִּישָׁא, s.* dass.
כּוֹשָׁה *a. m., pl. d.* כּוֹשָׁי Zeph 2, 12 1. Äthiopier; 2. Neger.
כּוֹשִׁי *h. m.* 1. Äthiopier; 2. Neger; 3. (vom Wein) dunkelfarbig.
כּוֹשִׁים *h. f.* dass.
כּוֹשִׁיתָא *a. f.* dass.
כּוֹשֶׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
כּוֹשֶׁת *s.* כִּשֶׁת.
כּוֹת *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* כּוֹתִיה *Ex* 10, 14 wie, gemäß.
כּוֹת Ortsname.
כּוֹתָא *a. f., 1. c.* כּוֹת Gen 8, 6, *pl. ind.* כּוֹתָא 1K 6, 4, *c.* כּוֹי Gen 7, 11, *d.* כּוֹתָא Ct 2, 9 (MS כּוֹתָא!) Öffnung, Fenster; 2. 1. כּוֹתָא.
כּוֹתָה *a. m.* Samaritaner.
כּוֹתָב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
כּוֹתֵן *h. m.* Schreiber.
כּוֹתֶבֶת *h. f., pl.* כּוֹתֵבֹת Dattel.
כּוֹתִי *h. m., f.* כּוֹתִית Samaritaner. Zuweilen ist כּוֹתִי nur Censurlesart für גּוֹי.
כּוֹתִרִין (?) Dt 11, 4, 43 Ortsname.
כּוֹתֶל *h. m.* Wand.
כּוֹתֶלָּה *h. f.* Kapital.
כּוֹתֶרָן (Ez 41, 18) *a. f., pl.* כּוֹתֶרָן Ez 41, 18 dass.
כּוֹתֶשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.

כָּזַב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* **מְכַזֵּב** (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).

כזב *a. Pa.* dass.

כָּזַב *h. m.* Lüge.

כְּזָבָא (?) *a. m.* ein Längenmaß.

כְּזָבָא *a. m.* Lügner.

כָּזוּ *h.* sich scheuen, genießen.

כָּזוּ *a.* dass.

כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.

כזר (?) *a. Itpe.* grausam sein.

כח *h. m.* 1. Kraft, Stärke. **כחו** unmittelbare Wirkung. **כחו** mittelbare Wirkung; 2. Recht.

כְּחָא *s.* כוחא II.

כחר *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.

כחר *a. Itpa.* vertilgt werden.

כְּחָא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.

כְּחול *h. m.* Augenschminke.

כְּחח (**כְּחָח**?) *h.* sich räuspern, husten.

כְּחִישָא *a. m.* abgemagert.

כְּחִישוּתָא *a. f.* Abmagerung.

כְּחל *h.* die Augenlider mit *Stibium* schminken. *pt. pass.* **כְּחול** (vom Auge) glänzend (wie infolge von Umränderung durch Schminke).

כְּחל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* **כְּחלת** 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.

כְּחל *h. m.* Euter.

כְּחָלָא *a. m.* dass.

כְּחָלָא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke. **גְּבָתָא דְּכ** Augenschminkbüchse. 2. eine schwarze Steinart.

כְּחָלִי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. Cant 5, 14 (Or. 1302 **כְּחָלִי** **נופֶּךְ פּוֹחֵלִי**) Edelstein von dieser Farbe.

כְּחָלִין *h. m. pl.* schwarze Steinart.

כְּחַשׁ I *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* **כְּחִישׁ** mager. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürrig machen.

כְּחַשׁ II *h.* täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. als Lügner (Lüge) erweisen; 2. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erweisen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

כְּחַשׁ I *a.* abmagern. *Aph.* mager, dürrig machen. *Itpe.* mager, dürrig werden.

כחש II *a. Aph.* als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpa.* als Lügner erweisen werden.

כְּחֻשָּׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כַּסְפָּתִים (bAbZ 39^a, MS München **כַּסְפָּתִים**) 1. **כַּסְפָּתִים**, *s.* dass.

כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. **וְכִי** denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäß; 2. als, wenn; 3. so. **כִּי נָן** (= **כִּיִּן נָן**) so wir; 4. so daß; 5. denn? (Jes 14, 19 MS **כִּי חַט** statt **כִּיחַט**, Jes 23, 3 MS **כִּיחַט** statt **כִּיחַט**).

כִּי *gr. tr.* (χί) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= **כְּהִי**, **כְּהִיָּא**) wie jenes.

כִּיִּיִּיִּי *a. m.* Häßlichkeit.

כִּיִּיִּי *a. m., pl. c. suff.* **כִּיִּיִּיִּי** Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. *S.* **כְּאָא**.

כִּיד 1. **כִּיד**, *s.* כִּיד.

כִּידון *h. m.* 1. Wurfspiel; 2. (bibl.) männl. Personennamen.

כִּידור männl. Personennamen.

כִּיהָ *h. m.* 1. trübe, dunkel; 2. matt.

כִּיהון *h. m.* Priesterornat.

כִּיִּין (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כִּיִּין *h.* sofort. **כִּיִּין** 1. sobald als; 2. nachdem. **כִּיִּין** da ja.

כִּיִּין (Est II 3, 10) *a.* **כִּיִּין** 1. als; 2. da ja. **כִּיִּין** nachdem.

כִּיִּיִּיִּי *a. m.* 1. *pl. f.* **כִּיִּיִּיִּי** Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* **כִּיִּיִּי** zuverlässig; 3. *pl. ind.*

כִּיִּיִּי Gn 42, 11 redlich.

כִּיִּיִּי *a. m.* Vernunft.

כִּיִּיִּיִּי *a. f.* Vernunft.

בְּיוֹנִיתָא (Mi 3, 9, MS בְּיוֹנִיתָא *a. f.* Gradheit.
 בְּיוֹר *h. m.* Stuckbekleidung der Wand(?).
 בְּיוֹרָא *a. m., pl. c.* בְּיוֹרִי 2S 7, 2 dass.
 בְּיוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.
 בְּיוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.
 בְּיַח *s.* בְּחַח.
 בְּיַח *h. m.* ausgeworfener Schleim.
 בְּיָל *h. m.* Feldmesser.
 בְּיָלָא *a. m.* Maß.
 בְּיָלָה *s.* בְּלָה.
 בְּיָלוּף *x. m.* Beil.
 בְּיָלוּתָא *a. f.* Maß.
 בְּיָמָה *h. f.* Siebengestirn.
 בְּיָמָתָא *a. f., ind.* בְּיָמָא Am 5, 8 dass.
 בְּיָן *h. s.* בְּיָן.
 בְּיָן *a. s.* בְּיָן.
 בְּיָי *a.* (= בְּיָן הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?
 בְּיָם *h. m., pl.* בְּיָסִין 1. Beutel; 2. Hodensack.
 בְּיָם I *a. m.* 1. *c. suff.* בְּיָסֶד Dt 25, 13 dass.; 2. בְּיָי בְּיָסִי Netzmagen der Wiederkäuer; 3. *s.* בְּיָשָׂא.
 בְּיָם (?) II *a. m.* Dornkraut.
 בְּיָם *a. m.* Holz. *S.* בְּיָסָא.
 בְּיָסְתָא *a. f.* Beutel.
 בְּיָעוֹר *h. m.* Häßlichkeit.
 בְּיָף *s.* בְּיָף.
 בְּיָפָא *a. m.* Demütigung.
 בְּיָפָא I *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein).
 בְּיָפָא II *a. m., c.* בְּיָף Ex 14, 30 Ufer.
 בְּיָפָה *h. f.* Stein.
 בְּיָפָתָא *a. f.* Ufer.
 בְּיָצֵד *a.* auf welche Weise?
 בְּיָר *h. Pi.* בְּיָר mit Stuck bekleiden(?).
 בְּיָרָה *h. f.* Kauf.
 בְּיָרָה *h. f., du.* (hebr.) בְּיָרִים Lv 11, 35 ein tragbarer Kochherd.
 בְּיָרָה I *h. f.* Graben.
 בְּיָרָה II *h. f.* Gastmahl.
 בְּיָרוּקָא *a. m.* Garbe.

בְּיָרָן *s.* בְּרִיָּא.
 עֲבִיר *s.* כִּירִים.
 בִּישׁ *a.* בִּישׁ בִּישׁ Klingen der Münze im Krug.
 בִּישָׁא *a. m.* 1. Gebund; 2. Bausch(?).
 בִּיָּה *h.* *so.* וְכִי וְכִי 1. so und so; 2. so und so viel. בִּיָּה דַּבְּי. 1. dazu; 2. deshalb. לְבִיָּה דַּהֲרִי. אַחֲרִי בִּיָּה nachher. וְשִׁלְבִיָּה weshalb. וְשִׁלְבִיָּה deshalb.
 בִּבְרָא (Jud 15, 19, MS בִּבְרָא) *a. m., pl. c.* בִּבְרִי (!) Koh 12, 3 1. Backenzahn; 2. Zahn. בִּבְרָא דְאַקְלִידָא Schlüsselbart.
 בִּבְרָא *a. m., pl. d.* בִּבְרִיא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. stollenartig in den Felsen getriebene Grabhöhle; 3. Hütte.
 בִּבְרָא *gr. m.* (κακκάβη) Topf.
 בְּרִיָּתָא 1. כַּדִּיתָא.
 בְּרִי (?) *m.* 1. Kern; 2. 1. בְּרִי.
 בִּבְרָא *gr. m.* (κυκλῶς) Purpurstreifen am Kleide.
 בִּבְרָא *gr. f.* (κίχλη) Krammetsvogel.
 בִּבְרִין *gr. m.* (κοχλῖον) Schnecke, Spirale.
 בִּבְרִיָּר *gr. m.* (κοχλιδριον) Löffel.
 בִּבְרִין (Gen 25, 25 Sab., MS בִּנְגִלִים, JI בִּבְרִין, JII (בִּבְרִין), *s.* בִּבְרִין.
 בִּבְרִי *h. m.* 1. Laib Brot; 2. Talent (Gewicht); 3. Jordanebene.
 בִּבְרָא (Ex 25, 39) *a. m., pl.* בִּבְרִין Ex 38, 25 Talent (Gewicht).
 בִּבְרִיתָא *a. f.* Honigseim.
 כַּל = וְאִכַּל, *s.* וְאִכַּל.
 כַּל *h. m.* 1. alles; 2. jeder; 3. ganz.
 כַּל שְׁהוּא irgend etwas, von jeder Art.
 כַּל עֲקָר um so viel mehr. כַּל שְׁבִין überhaupt. כַּל לֹא הָבַל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.
 כַּל (Gen 16, 12) *a. m., c.* כַּל Gn 7, 21, כַּל Gn 1, 12, *c. suff.* כַּלִּיה Gn 25, 25 dass. כַּלִּי הָאֵל alles dies.
 כַּלִּי עֲמָא Est II 1, 1, כַּלִּי עֲמָא jeder-mann. כַּל מְדַעַם Dt 23, 11, כַּל מְדַעַם Est II 2, 9 irgend etwas, alles. כַּל
 כַּל הִיָּאָא so oft als. כַּל הִיָּאָא überall,

wo. **כָּל הֵן דְּ** überall, wohin. **כָּל דְּכֵן** um so viel mehr. **כָּל קָבִיל** Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. **כָּל קָבֵל דְּ** Koh 5, 15 (MS **קָבֵל**) dementsprechend wie, s. **כְּ**. **כָּלָא** I a. 1. *pf.* 3 *pl.* **כָּלוּ** 1S 6, 10, *ipf.* **יָכֵלִי** Gn 23, 6 B. zurückhalten; 2. verscheuchen. *Aph.* verscheuchen. *Itpe.* 1. *pf.* **אָתְּכֵלִי** Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen. **כָּלָא** II a. *Aph.* 1. *pf.* **אָכֵלִי** 2S 22, 14 lärmern, schreien, donnern; 2. *pt.* **מְכֵלִי** Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen. **כָּלָא** III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. *Pa.* zu Grunde richten. **כָּלָא** IV a. vertrauen. **כָּלָאָה** I a. *f. ind.* Vernichtung. **כָּלָאָה** II a. *m.* Gewahrsam. **כָּלָאָב** (bibl.) männl. Personennamen. **כָּלָאָם** *h. m. du.* 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Mischnatraktats. **כָּלָב** *h. Pi. Hi.* heften, nicht kunstgemäß nähen. **כָּלָב** *h. m.* Hund. **כָּלָב הַמַּיִם** Fischart (*Hemichromis sacra?*). **כָּלָבָא** (Ex 12, 7) a. *m., ind.* **כָּלָב** Jes 66, 3 Soc 59 Hund. **כָּלָבָא** 1. **כָּלָבָא**, s. *dass.* **כָּלָבָא** a. *m., c. suff.* **כָּלָבִיָּה** 1S 13, 20, *pl.* d. **כָּלָבִיָּא (!)** Ri 9, 48 Praet. Axt. **כָּלָבָה** *h. f.* Hündin. **כָּלְבוּדָא** (jEr 20^d, Ausg. Ven. **כלבודא**) 1. **כָּלְבִידָא**. **כָּלְבִית** 1. **כָּלְבִית** *gr. f.* (βολβίτις) kleiner Tintenfisch. **כָּלְבוֹם** I *gr. m.* (κάλπος) Krug, Urne. **כָּלְבוֹם (?)** II *x. m.* 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel. **כָּלְבוֹם** 1. Tanch. Balak 13, 1. **כָּלְבוֹם**; 2. bBabK 100^b, 1. **כָּלְבוֹם**. **כָּלְבוֹסָן** s. **כָּלְבוֹסָן**. **כָּלְבֵּת** *h. f.* Haken(?). **כָּלְבֵּתָא** a. *f.* Hündin. **כָּלְבֵּתָא** *שְׁנֵי כ'* besondere Art von Stichen.

כָּלְבֵּתָא *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier. **כָּלְדָא** s. **כָּלְדָא**. **כָּלְדִי** *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier. **כָּלְדִין** (jPes 29^d) *gr. m. pl.* (χτυλῶδες?) ausgekochter Saft. **כָּלְדִין** (BerR 89) 1. **כָּלְדִין** *gr. m.* (χλιδών) Schmuck. **כָּלְדִירִין** *gr. m.* (χλιδάριον) Halsband. **כָּלָה** s. **אָכָלָא**. **כָּלָה** I *h.* (= **כָּלָה**) zurückhalten, verscheuchen. *pt.* **כָּלָה עוֹרָב** Krähen-scheuche. *pt. pass.* **כָּלִי** zurückgehalten, sich enthaltend. **כָּלָה** II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden. **כָּלָה** *h. f., pl.* **כָּלוֹת** 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. **כָּלָתָא**. **כָּלָה** (*כָּלָה?*) *h. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang. **כָּלוּ** *h.* (= **כָּאָלוּ**) als ob. **כָּלוּ** (DtJI 29, 37) 1. **כָּלִי**, s. **כָּלִיתָא**. **כָּלוֹב** *h. m.* Käfig. **כָּלוֹב** *h. m.* Axt. **כָּלוֹם** (jSabb 11^b) 1. **כָּלוֹם**, s. **כָּלוֹם**. **כָּלוֹי** *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung. **כָּלוֹל** *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit. **כָּלוֹם** *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa? **כָּלוֹם** (Koh 1, 9, MS **כָּל**) a. *dass.* **כָּלוֹמֵר** *h.* das will sagen. **כָּלִי** *h. m., pl.* **כָּלִים** 1. Gefäß; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. *pl.* **כָּלִי תְּרָם** Thongeschirr; 5. Gewand. *pl.* **כָּלִים** Name eines Mischnatraktats. **כָּלִי** *gr. tr.* (χίλιοι) tausend. **כָּלִי סִילִי** (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern. **כָּלִיָּא**, **כָּלִיָּא** *gr. f.* (κοιλία) Ausbauchung. **כָּלִיָּה** *h. f.* Korb, Korbgeflecht. **כָּלִיָּה** (Gn 44, 2) *gr. m.* (χάλιξ) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte). **כָּלִיָּדָן** *gr. tr.* (χλιδάων) von tausenden. **כָּלִיָּה** *h. f.* Vertilgung. **כָּלִיָּה** s. **כָּלִיָּה**, **כָּלִיָּה**.

כיליון (jBer 6^d) 1. כִּילִיּוֹן, s. dass.
 כיליונין (EchR I 4 Ar.) 1. mit Ausg. Pes.
 בּוֹלְיוֹטִין, s. בּוֹלְיוֹטִים.
 כיליות (BerR 28) 1. כִּילִיּוֹת, s. כִּילִיּוֹן.
 כִּלְיוֹת *h. f. pl.* Nieren.
 כִּלְיוֹתָא *a. f.* Vertrauen.
 כליכה 1. כִּלְיָה, s. dass.
 כָּלִי *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.
 כָּלִיָּא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כִּלְיָיִן, *d.*
 כָּלִיָּא Ri 8, 16, כִּלְיָיִן Kranz, Krone;
 2. Kronenabgabe. כָּלִי מְלָכָא Honig-
 klee.
 כִּלְיָלָא *a. m.* Eintreiber der Kronen-
 steuer. Vgl. neusyr. *kilkā*, Maclean 133.
 I. Löw.
 כִּלְסִין *h. m. pl.* Frucht der *Prosopis*
Stephaniana.
 כולר 1. 1. כּוֹבֵלֶר, s. dass.; 2. 1. כִּבְלִין,
 s. dass.
 כִּלְרִיכִין *gr. m. pl.* (χιλιάρχος) Chiliarch.
 כל ירקון (JalkSch I 944) 1. כִּלְרִיכִין.
 כִּלְיָתָא *gr. f.* (χολή) Zorn.
 כִּלְיָתָא s. בּוֹלְיָתָא.
 כִּלְיָה *h.* (= כִּלְיָה לָךְ) wende dich doch
 endlich.
 כִּלְיָה *h. m.* Seidenabfall (vgl. neusyr.
kilkā). I. Löw.
 כִּלְבָּא, כִּלְבָּא *a. m.* dass.
 כִּלְבָּא *x. m.* Speicher.
 כולכא 1. כִּלְבָּא, s. dass.
 כִּלְכּוֹל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haar-
 wuchs.
 כִּלְכִיד *gr. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.
 כִּלְכִידָא *gr. m.* dass.
 כִּלְכִיתָא *gr. f.* (χαλκίς) Eidechsenart.
 כִּלְכֵּל s. כּוֹל.
 כִּלְכֵּלָה *h. f.* 1. Korb für Früchte; 2.
 Fruchternte.
 כִּלְכּוּס *gr. m.* (χαλκούς?) ein Kupfer-
 grün. Ob zu lesen כִּלְכּוּסִים χλωρός?
 כִּלְל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen,
 einschließen; 2. eine Regel aufstellen.
 N. in einer Regel enthalten sein. *Pi.*
 bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכַלֵּל mit

eingeschlossen. *Ho. pt.* מְכַלֵּל vollendet,
 vervollständigt.
 כלל 1. כִּלְל, s. dass.
 כִּלְל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כִּלְלִי
 Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen.
Aph. krönen. *Itpa.* 1. gekrönt werden;
 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m.*
sg. c. suff. תִּשְׁכַּלְלֶנָּה Gen 6, 16 voll-
 enden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אֶשְׁכַּלְלֵנוּ
 Gen 2, 1 vollendet werden.
 כִּלְל *h. m., pl.* כִּלְלִיּוֹת 1. All-
 gemeines. כִּבְלָל im allgemeinen; כִּבְלָל
 Allgemeines und Besonderes (eine
 der Regeln zur Eruiierung des Rechts
 aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Prin-
 zip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.
 כִּלְלָא *a. m., pl.* כִּלְלִין 1. Allgemeines;
 2. Prinzip, Regel. מְכַלֵּל daraus (aus
 dem ganzen Inhalt) folgt.
 כלם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen,
 tadeln. *Ho. pt.* beschämt.
 כלם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְלִים 1S 1, 16
 beschämen. *pt. pass.* מְכַלֵּם beschämt.
Itpa. ipf. 3 *f. sg.* תִּתְכַלֵּם Nu 12, 14
 beschämt werden, sich schämen.
 כלמא 1. כִּלְמָא.
 כִּלְמָה *h. f.* Schande.
 כלמו (DtJI 29, 4) 1. כִּבְלִיָּא, s. כִּבְלָא.
 כלמי 1. כִּבְלָמִי, s. כִּבְלָמָא.
 כִּלְמוֹס *gr. m.* (χλαμύς) Soldatenmantel.
 כִּלְמָתָא (Ex 8, 12, MS קִלְמָתָא) *a. f., pl.*
 כִּלְמִין Laus.
 כִּלְן *gr. m.* (χλαῖνα) Mantel.
 כִּלֵּן *gr. m.* (καλόν) schön.
 כילן 1. כִּילִיּוֹן, s. כִּילִיּוֹן.
 כִּילִיּוֹן *lat. m. (cilo)* Mann mit oben
 spitzem Kopf.
 כִּלְיָנִידִין, כִּלְיָנִידִין *gr. m.* (χλανίδιον) leichtes
 Obergewand.
 כִּלְיָנִתָא *a. f.* Anemone (I. Löw).
 כִּלְיָנוֹס *gr. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.
 כִּלְיָנוֹסָא (1K 6, 4 Soc 59; Or
 2210 כִּלְיָנוֹסָא) *gr. m.* (κολόνα), *pl. h.*
 כִּלְיָנוֹסָאוֹת Pfahl, Stütze.

כילום (jSabb 10^b) (?).

כילסא (bSabb 154^b) 1. בולסא, s. בולום.

כליסים (Tos. Kil. V 25) s. אבסלין.

כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545

כל ירקין; JalkSch I 944 כל ירקין

1. בילירבין, s. dass.

כלעם *a. pass.* sich ekeln.

כלי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כלפי dem gegenüber, dass.

כלפי (Koh 7, 9) *a. dass.* כלפי nach welcher Richtung?

כילופום (PesR 23) 1. פלנרופום *gr. m.* (φιλόφρωνος) menschenfreundlich.

כלפיד *s.* כלפיד.

כלקדיקה (SchirR 4, 8) *gr. f.* (λεκτίκιον) Sänfte.

כלקטור *gr. m.* (λκτώρ) Liktor (Strafvollzieher).

כלקמירין (falsch VajR 23 כל קמורין) *gr. m.* (χαράκτηριον) Bild.

כלמי *gr. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כלקים (כולקים) *gr.* Ortsname (Χαλκίς).

כליקום *gr. m.* (χολικός für μεταχολικός) trübsinnig.

כלרייה (TosBk 7) 1. הכל רייה.

כלתא *a. f.* 1. *c. suff.* פלתיה Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* פלן Jer 7, 34,

פלן Braut; 3. *ind.* פלה, *pl.* פלי Be-

zeichnung der öffentlichen Rechtsbe-

lehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כלתא (פלתא?) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כלמי *mit Suff.* s. דיכמא.

כלמי *a.* כלמי Gn 13, 16 wie. כלמי

o wie, s. כלמי.

כלמי *h.* כלמי wie.

כלמי *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. כלמי עד bis wann?

כלמי על אחת כלמי ובמי um wie viel mehr.

כלמי (Gn 47, 8), richtiger כלמי *a. dass.*

כלמי על חד כלמי ובמי um wie viel mehr.

כלמי *h. m. pl.* Trüffeln.

כלמי *a. m. pl. dass.*

כלמי (auch mit Suff.) *h.* wie.

כלמי wie das, was.

כלמי *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כלמי (Jes 28, 25) *a. m. dass.*

כלמי *s.* כלמי.

כלמי *gr. tr.* (χαμαί) zur Erde.

כלמי *pers. m.* säuerliche Zukost.

כלמי *pers. m.* säuerliche Zukost.

כלמי *h. f.* eine Tierart.

כלמי *h. m.* Knebel.

כלמי *a.* wie viel?

כלמי *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.

כלמי (Ex 21, 13) *a., ipf.* כלמי Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* כלמי Thr 3, 10

dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* את כלמי Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.

כלמי *h. m.* hinterlistig.

כלמי (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.* כלמי Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung;

2. Hinterhalt.

כלמי *h. f.* dass.

כלמי *h. m.* dass.

כלמי *gr. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel(?).

כלמי *a. f., ind.* כלמי Nu 35, 20, *pl. c.* כלמי 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinter-

halt.

כלמי *h.* verbergen.

כלמי l. כלמי.

כלמי *a. m.* Verborgenheit.

כלמי *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen(?).

כלמי (Lv 25, 26) *a.* genug für. כלמי Nu 35, 18 genug, dass.

כלמי (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.

כלמי I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. כלמי zusammenschumpfen (nach

innen einstürzen)(?).

כלמי II *h. Pi. Hi.* das Netz auswerfen.

כלמי III *h. Ni.* (רחמים) rege werden.

כלמי I *a.* 1. warm machen, dünsten;

2. zusammenschumpfen.

כָּמַר II *a.* (v. רָמִין) *rege* machen.
 כָּמְרָא *a. m., pl. d.* כְּמָרְא Gen 47, 21
 Götzenpriester.
 כָּמְרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm ge-
 machte) Masse.
 כָּמְרָנָא *a. m.* dass.
 כְּמוּסָא (BemR 12) 1. כְּמוּסָא *gr. m.*
 (καμωστικός) mit gewölbter Decke ver-
 sehener Wagen.
 כְּמִרְתָּא (?) *h. f.* gedünstete Masse (von
 Trauben) (?).
 כְּמִשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כְּמוֹשׁ
 welk. *Ni.* dass.
 כְּמִשׁ *a.* dass.
 כִּמְתָּא *s.* דִּכְמָתָא.
 כְּמִתָּא *a. f.* niedrige spitze Kappe.
 כֵּן *h.* hier, da. כֵּמֶן von hier, von jetzt
 ab. כֵּן עד bis hier. *S.* כָּאן.
 כֵּן *a.* dass. כֵּמֶן Est II 1, 1; 5, 1. *S.* כָּאן.
 כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כֵּל שֶׁכֵּן um wie
 viel mehr. כֵּן אֵלֶּא es sei denn,
 dass. כֵּן יֵתֵר mehr als dies. כֵּן לָכֵן dazu.
 אַף עַל פִּי כֵּן deshalb. כֵּן לָכֵן, דְּכֵן
 trotzdem.
 עַל כֵּן, עַל כֵּן (Gn 1, 9) *a. so.* כֵּן
 Ex 20, 11, כְּכֵן Gn 30, 15, לָכֵן,
 לָכֵן (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10,
 2S 22, 47, כְּכֵן כֵּן, לָכֵן, לָכֵן, כֵּן
 trotzdem. אֲפֹלֵי עַל יְדֵי כֵּן
 Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 so-
 dann, Thren 1, 2 so. מִכְּכֵן 1. 2S 6, 22
 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14
 von da ab. כֵּן לֹא כֵּן, דִּלָּא כֵּן, דִּלָּא
 עַל מִנְתָּ כֵּן wo nicht, sonst. כֵּן
 unter dieser Bedingung. כֵּן לָכֵן um wie viel
 mehr. מִן כְּתֵר כֵּן Gn 18, 5, כֵּן
 später, nachher.
 כֵּן *h. m., 1. pl.* כְּכֵן Gestell; 2. Stand-
 ort, Stellung; 3. Wagebalken(?).
 כִּנָּא *a. Pa.* 1. benennen, einen Bei-
 namen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf.*
 3 *m. pl.* אֲתִכְבְּנִי (!) Jes 1, 4, 1. אֲתִכְבְּנִי
 benannt werden, sich benennen.
 כִּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.

כִּנָּא II, כִּנָּא *a. m.* eine hohle Hand voll.
 כִּנְנִיר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara
 scolymus*).
 כִּנְדָּא I *gr. m.* (κνδύς) Kleid mit weiten
 Ärmeln.
 כִּנְדָּא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2.
 Lungenblase.
 כְּנִדּוּקָא *pers. m.* Vorratskasten (Bei-
 name eines Mannes).
 כְּנִדִּי (bBer 40^b) 1. כְּנִדִּי, *s.* כְּנִדָּא.
 כְּנִה *h. f., pl.* כְּנִים 1. Laus; 2. Wurm, Made.
 כְּנִה *h. f.* Gestell, Untersatz.
 כְּנִה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen
 geben; 2. umschreiben, auf verhüllende
 Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכִנָּה benannt.
 כְּנִהיָהוּ (bKer 3^b Ar.) 1. כְּנִהיָהוּ (?), *s.*
 כְּנִתָּא.
 כְּנִי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende
 Benennung.
 כְּנִיָּא *a. m.* dass.
 כְּנִינָא *a. m.* schalenförmiger tragbarer
 Herd.
 כְּנוּנִי (jAbZ 39^c) Name eines babylon-
 ischen Festes. (bAbZ 11^b חֲנוּנִי (?)).
 כְּנוּם *h. m.* 1. Hineintun; 2. Sammeln.
 כְּנוּפִיָּא *a. m.* Gemeindeversammlung.
 כְּנוּר *h. m., pl.* כְּנוּרוֹת ein Saiteninstru-
 ment.
 כְּנוּרָא (Gn 4, 21, MS כְּנִרָא) *a. m.* dass.
 כְּנוּשָׁאָה *a. m.* der Ausfegende.
 כְּנוּוֹתָה (jAbZ 39^c) Name eines baby-
 lonischen Festes. (bAbZ 11^b אֲקִנִּיתָה,
 אֲקִנִּית).
 כְּנִיָּא *b.* פְּרוּוָא כ' (bChull 62^b Ar.) Vogel-
 name. *S.* בְּנוּיָא.
 כְּנִים vgl. קְנִים, *s.* קֵן.
 כְּנִימָה *h. f., pl.* כְּנִימִית Wurm.
 כְּנִיסָה *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Ver-
 sammlung. יוֹם הַכְּנִיסָה Tag des Herein-
 kommens zur Stadt (Markttag), d. h.
 Montag oder Donnerstag.
 כְּנִישָׁא *a. m.* Versammlung. כְּנִישׁ Dt 16, 8,
 viell. *imp. v.* כְּנִשׁ.
 כְּנִישׁוּתָא *a. f.* Sammlung.

כְּנִישְׁתָּא *a. f. 1. pl. c.* כְּנִישָׁת *Gn 1, 10, כְּנִישָׁת* *Lv 11, 36* Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. *כְּנִישָׁת* *Ri 5, 9* *pl. d.* כְּנִישְׁתָּא *pl. d.* כְּנִישְׁתָּא *Mi 7, 11* Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne *בֵּית*) *pl. d.* כְּנִישְׁתָּא *Mi 7, 11* Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde; 5. Vertretung der Gemeinde (oberster Gerichtshof). S. auch כְּנִישְׁתָּא.

כָּנַן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כָּנַם *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). *pt. pass. f.* כְּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. *כָּנַם* eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu.* aufgehängt sein. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כָּנַס *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנִסְיָה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigungsstätte.

כְּנִסְיָת *h. f., pl.* כְּנִסְיָת 1. Sammlung, Versammlung. *בֵּית הַכְּנִסְיָת* *a.* Versammlungshaus (Synagoge), *b.* Speicher; 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. *כְּנִסְיָת הַגְּדוֹלָה* die große Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִסְתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כָּנַע *a., pf. c. suff.* כָּנַעֲנִי *Thr 3, 16* beugen. *pt. pass.* כָּנַעֲנִי gebeugt. *Itpe. pf. 2 sg.* אֶתְכַנַּעְתָּא *2K 22, 19* sich demütigen.

כְּנַעַנָּה (*jNed 37^d*) 1. כְּנַעַנָּה, s. dass.

כְּנַעֲנִי Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנַעֲנָא (*Gn 12, 6*) *a. m.* Kanaaniter, Phönizier.

כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כָּנַף *h. Ni.* sich verbergen.

כָּנַף *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe. 1. pt. pl.* מִתְכַּנְּפִין *Cant 8, 7* (MS) (מִתְכַּנְּשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כָּנָף *h. f. m., du.* כְּנָפִים 1. Flügel, Schwinge; 2. die beiden Flügel der Lunge; 3. Achsel, Schulter; 4. Arm, Hand; 5. die beiden Teile der Doppelflöte; 6. Zipfel, Ende; 7. Spitze, Ecke. *קָבַל לְכָנָפִים* aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. *הַכְנִינָה תַּחַת כָּנָפֵי הַשְּׂכִינָה* unter die Fittige Gottes bringen (ins Judentum einführen). *רָאָה כָּנָף אָבִיו* das vom Vater berührte Weib berühren.

כָּנָפָא *a. f. 1. du.* כָּנָפָא *1K 6, 24, pl. c. suff.* כְּנָפֹהִי *Lv 1, 17, כְּנָפֹהָא* *Mal 3, 20* Flügel; 2. *pl. c.* כָּנָפִי *Dt 22, 12* Zipfel; 3. Arm; 4. Schoß. *בֵּית כָּנָפָא* *Dt 14, 13* eine Vogelart.

כְּנָרָא I (*Gn 4, 21*) *a. m.* ein Saiteninstrument.

כְּנָרָא II *a. m.* Jujubenbaum (*Zizyphus Spina Christi*).

כָּנַשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כָּנַשׁ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְנוּשׁ *Dt 28, 39* sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf. 1 sg.* אֶכְנִישׁ *Ez 11, 17* dass. *Aph. pf.* אֶתְכַנִּישׁ *Ex 35, 1* dass. *Itpe. 1. pf.* אֶתְכַנִּישׁ *Gn 25, 8* sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אֶתְכַנְּשׁוּ *Gn 49, 1* sich versammeln.

כְּנִשָּׁא (*Ex 34, 22*) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׁתָּא *a. f. 1. ind.* כְּנִשָּׁא *Jes 1, 4, pl.* כְּנִשָּׁן *Gen 17, 16, c.* כְּנִשָּׁת *Gen 35, 11; 48, 4* Haufe, Menge; 2. Versammlung. *בֵּית כְּנִשְׁתָּא* Synagoge; 3. Synagoge. *4. d.* כְּנִשְׁתָּא *Ex 16, 2* Gemeinde; 5. Volksvertretung. *כְּנִשְׁתָּא רַבְתָּא* *Cant 6, 5* die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כְּנֶשֶׁרָא *x. m.* Nabel.

כְּנֶתֶא *a. f.* 1. 1K 17, 31 Gestell; 2. Ge-
kröse; 3. Mastdarm.

כְּנֶתֶא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כְּנֶתֶא *a. m., pl. d.* כְּנֶתֶיא (1. כְּנֶתֶיא) Ex
9, 32 Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּנֶתֶא *gr. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסֵא I *a., pt. pass.* כְּסֵי 1S 3, 1; 21, 3,
d. כְּסֵיא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*,
כְּסֵיאָת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken,
zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נִכְסֵי Gn 47, 18
verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַסֶּי Dt
22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.*
יִתְכַסֵּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich
verbergen.

כְּסֵא II *a.* zurechtweisen.

כְּסֵא (Gn 40, 11) *a. m.* (im Targ. auch
f.), *pl.* כְּסֵין Becher. כְּסֵא בִּי der zweite
Magen der Wiederkäuer(?).

כְּסֵא *h. m.* abnehmender Mond.

כְּסֵא *h. m., pl.* כְּסֵאות, כְּסֵאות 1. Stuhl.
כְּסֵא בֵּית Abtritt; 2. Untersatz.

כְּסֵבֶר *x. m.* Koriander (*Coriandrum
sativum*).

כְּסֵבֶרְתָא *x. f.* dass.

כְּסֵיָרֹן *gr. m.* (ξύραρον) saure Fisch-
brühe.

כְּסֵדָה *a. m., 1. pl. d.* כְּסֵדָי Gn 11, 28
Babylonier. S. כְּשֵׁדָה.

כְּסֵה *h., pt. pass.* כְּסֵי verhüllt. כְּסֵי עֵינַיִם
blind. *Ni.* verborgen, verschwunden
sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen;
3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכַסֶּה ver-
hüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen
sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כְּסֵחַ *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כְּסֵי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung,
Deckel.

כְּסֵיָא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כְּסֵיָא
Est II 6, 10 (MS כְּסֵיָא) Gewand;
3. Verborgenes.

כְּסֵפָא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.*
כְּסֵפִיהֹן (1. כְּסֵפִיהֹן) Thr 3, 61 Be-
schämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסֻת *h. f., pl.* כְּסֻתֹּת Bekleidung.
כְּסֻת הַלַּיְלָה Nachtkleid.

כְּסֻתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass.; 2. *c.*
כְּסֻת Gn 20, 16 Verhüllung.

כְּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden;
2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְסַח Lv 23, 3
dass. *Pa.* dass.

כּוּסְטְרִיָנוּם (SchirR 6, 11) 1. כּוּסְטְרִיָנוּם
gr. m. (κουστρωδιανός) Wachtposten.

כְּסִי s. כְּסֵא I.

כּוּסִיא (Ex JI 22, 8) 1. בּוּסִיא, s. בְּסִיא.

כּוּסִידָא (Ex JI 9, 31) 1. בְּכִירָא, s. dass.

כְּסִידָה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיל *h. m.* 1. töricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. töricht; 2. *d.* כְּסִילָא
Am 5, 8 (MS כְּבִלָא) Orion.

כְּסִיפָא Ortsname.

כְּסִיפֻתָא *a. f.* Scham, Sichschämen.

כְּסִיתָא I *a. f.* Bedeckung.

כְּסִיתָא II *a. f.* Koralle.

כְּסֵךְ (?) *x. m.* Band(?).

כְּסֵכּוּם *h. m.* Abreiben, Ausreiben.

כְּסֵכִים s. כְּסֵם.

כְּסֵכִים s. כְּסֵם.

כְּסֵכִיָה (?) männl. Personennamen (Zer-
reißer?).

כְּסֵל *h., pt. pass.* כְּסֵל mit unregel-
mäßiger Lende.

כְּסֵל *h. m., pl.* כְּסֵלִים Lende.

כְּסֵלָא I *a. m.* dass.

כְּסֵלָא (Am 5, 8) II *a. m.* das Stern-
bild Orion. S. כְּסִילָא.

כְּסֵלָא III *a. m.* gehäufelte Erde (zwi-
schen den Ackerfurchen).

כְּסֵלֹ (Sach 7, 1) Name des neunten
Monats.

כְּסֵלֹחָא *a. m., pl. d.* כְּסֵלֹחָי Gn 10, 14
ein Volksstamm.

כְּסֵמִין *h. f., pl.* כְּסֵמִין nach I. Löw
Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּסֵן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züch-
tigen.

כֶּסֶן *a. m.* Lehm, Kot.

כִּסְנָא (bSabb 138^b) *s.* כֶּסֶךְ.

כֶּסְנִיא (*sing.* כֶּסֶן. J. Löw.) *a. m. pl.* 1. *ind.* כֶּסְנִין 1K 14, 3 (MS כִּיסְנִין) geröstete Körner; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כֶּסְנִין) vertrocknete Krumen.

כֶּסְנִין *h. m. pl.* dass.

כִּסְנִית (jPes 37^b Ausg. Krot.; Ausg. Ven. כִּסְנִי) 1. כֶּסְנִין.

כֶּסֶם *h.* 1. mit den Vorderzähnen kauen; 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Palp.* 1. kauen; 2. reiben.

כֶּסֶם I *a. dass.* *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.

כֶּסֶם II *a. Aph.* tadeln.

כֶּסִּימָא *gr. f.* (ξέστης), *pl.* כִּסְימָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Maß (Sextarius), etwa $\frac{1}{2}$ Liter.

כֶּסִּימָרָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כֶּסֶךְ *h. Hi.* 1. blaß werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.

כֶּסֶךְ *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.

כֶּסֶךְ *כסופים* (Siphre Dt § 13) 1. nach Siphre Num § 92 כֶּסִּיפִים *gr. m.* (ψηφιστής) Rechner(?).

כֶּסֶךְ *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.

כֶּסֶךְ *h. m.* Silberarbeiter.

כֶּסֶפָא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כֶּסֶף Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.

כֶּסֶפָא *a. m., nabat.* für כֶּסֶפָא, *s.* dass.

כֶּסֶפָא *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כֶּסֶפִּיאִם *gr. m.* (ξίφιας) Schwertfisch (*Xiphias gladius*).

כֶּסֶפִּי *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כֶּסֶפְתָא *a. f.* Geldkasten.

כֶּסֶפְתָאם (bChull 66^b) 1. כֶּסֶפְתָא, *s.* dass.

כֶּסְרָא (Hiob 18, 13) 1. כֶּסְרָא, *s.* dass.

כֶּסְרָא *gr. f.* (ἐξορία) Verbannung.

כֶּסֶת *h. f., pl.* כֶּסְתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischpolster.

כֶּסֶתָא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* כֶּסֶין Häcksel.

כְּעוֹם (bSabb 62^b) 1. כְּעִים, *s.* dass.

כְּעִירוֹת *h. f.* Häßlichkeit.

כְּעִרָא *a. m.* ein feineres Gebäck.

כְּעִעַע *h.* ein Geräusch machen.

כְּעִעַע *a. dass.*

כְּעָן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מְכַעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. כְּעָן עַד Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.

כְּעָם *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.

כְּעָם *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.

כְּעָם *h. m.* Zorn, Ärger.

כְּעָסָא *a. m.* dass.

כְּעָר *h., pt. pass.* כְּעוֹר 1. häßlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכוֹעֵר dass. *Hitpa.* häßlich erscheinen.

כְּעָר *a. Pa. pt.* מְכַעֵר, *f.* מְכַעֵרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מְכַעֵרָא) häßlich.

כָּךְ *h. f.* 1. *du.* כַּפִּים Handfläche. כָּךְ מְלֵא eine Handvoll. כַּפִּים נְשִׂיאוֹת Erhebung der Hände (beim Priestersegen); 2. Handschuh; 3. Fußsohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. kleiner Kuchen; 7. Palmzweig; 8. Schamhügel (*Mons Veneris*); 9. *pl.* כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 10. Wagschale; 11. Buchstabe כ; 12. 1. כָּךְ.

כָּךְ *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כָּכָא *s.* כִּיכָא.

כָּכָא *a. m., pl.* כַּפִּין 1. Handfläche; 2. Gebund; 3. Schale. כָּכָא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter(?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כָּכָא *a. m.* Schale, Deckel.

כָּכָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כָּכַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּכָה *h.* dass. כָּכָה מוֹכָה undankbar. *Ni.*

1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפָּה be-
sessen (epileptisch).

כֶּפֶה *h. f., pl.* כֶּפֶין 1. Palmzweig; 2.
Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter
Raum (Gefängniszelle); 5. Bogentor;
6. Kopfbedeckung der Frau; 7. Wellen-
berg. כֶּפֶת הַיָּרֵן eine Ingredienz des
Räucherwerks; 8. (bSabb 67^a) 1. כֶּבֶה,
s. כָּבֵא.

כְּפוֹחַ *h. m.* Riese.

כָּפוֹר I *h. m.* Reif.

כָּפוֹר II *h. m.* Becher, Schale.

כְּפוּי (bEr 29^b) 1. כְּפִי, s. כְּפִיָּא.

כָּפוֹר *h. m.,* meist *pl.* כְּפוּרִים Sühne,
Versöhnung. מְחַסֵּר כְּפוּרִים ein Aus-
sätziger, dessen Reinigung zwar be-
gonnen hat, aber noch nicht (durch
Darbringung der vorgeschriebenen
Opfer) vollendet ist. יוֹם כָּפוֹר Ver-
söhnungstag (am 10. Tischri).

כְּפוּרָא *a. m., pl. d.* כְּפוּרָא Ex 29, 36
dass. יוֹמָא דְכְּפוּרָא Lv 23, 27 Ver-
söhnungstag.

כְּפוּרָא I *a. m.* Reif.

כְּפוּרָא II *a. m.* Becher, Schale.

כְּפוּרָא III *a. m., pl.* כְּפוּרִין Cant 4, 13
Cyperblume (*Lawsonia*).

כְּפוּרִי *a. (Inf. Pa. v. כָּפַר II)* בֵּית
כְּפוּרִי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnstätte, das
Allerheiligste im Heiligtum.

כְּפוּרָת *h. f.* Deckel der Bundeslade.
בֵּית הַכְּפוּרָת das Allerheiligste.

כְּפוּרְתָא (Ex 25, 17, MS כְּפוּרְתָא) *a. f.*
dass.

כְּפוּת *h. m.* Fessel.

כְּפוּתָא (?) *a. f.* Mistfladen. S. כּוּפִיתָא.

כֶּכֶח *h. m.* Riese.

כְּפִיָּא *a. m.* Mistfladen.

כְּפִיָּה *h. f.* Umstürzen.

כְּפִיל *h. m., c.* כְּפֵל, *du.* כְּפִלִּים das Dop-
pelte.

כְּפִילָא *a. m.* dass.

כְּפִילָה *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כְּפִילָתָא (Gn 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Be-

zeichnung des Grundstückes, welches
Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כְּפִיָּא s. כְּפִיָּא.

כְּפִים *h. m.* 1. eine Art großer Ziegel
(Binder?); 2. 1. כְּפִים, s. כֶּף.

כְּפִיָּה I *h. f.* Bücken.

כְּפִיָּה II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Ge-
fängnis.

כְּפִיָּתָא *a. f.* dass.

כְּפִירָה *h. f.* Ableugnung.

כְּפִישָׁה *h. f.* Gefäß mit eingebogenem
Rand.

כְּפִיתָה *h. f.* Binden.

כְּכֶכֶח *h. m.* Schale.

כָּפַל I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כְּפוּל
doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.*
doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppe-
lungen versehen.

כָּפַל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern,
sich mühen.

כָּפַל I *a., pt. pass.* כְּפִיל Ex 28, 32 Ausg.
Berl., Cant 8, 7 (MS כְּפוּל) doppelt.
Itpe. 1. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתְכְּפִילוּ Jes 38, 12
verdoppelt werden; 2. sich zusamen-
tun.

כָּפַל II *a. Itpe.* sich kümmern.

כְּפֵל s. כְּפִיל.

כְּפִלָּא *a. m.* das Doppelte.

כְּפִלָּה *a. m.* Lende.

כְּפִלָּה (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כְּפִלָּאוֹת, כְּפִלָּוִיֹת *h. f. pl.* unreife Dattel-
traube(?). S. כְּפִנִיּוֹת.

כָּפּוּל (BerR 59; Ausg. Konst. כָּפּוּל)
1. כְּפִלּוֹן, s. dass.

כְּפִלּוֹן (jNidd 50^a) 1. כְּפִלּוֹן, s. כְּפִלּוֹן.

כְּפִלּוֹן (jPea 20^a) 1. כְּפִלּוֹן, s. כְּפִלּוֹן.

כָּפֵן *h., pt. pass.* כְּפִיָּה hungriq.

כָּפֵן *h., pt. pass.* 3 *f. sg.* כְּפִיָּת Gn
41, 55, *impf.* יִכְפֵּן hungern. *Aph. pf.*
3 *m. sg. c. suff.* אֶכְפֵּנָה Dt 8, 3 hungern
lassen.

כָּפֵן (?) II *a.* krümmen.

כְּפִנָּא I (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger,
Hungersnot.

כָּפָנָא II (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11)
a. m., ind. כָּפִין Am 8, 11 hungrig.
כָּפְנִיּוֹת *h. f. pl.* unreife Datteltraube.
כָּפְנִיתָא *a. f.* dass.
כַּפֵּס *a., pt. pass. f. pl.* כָּפִיסָן Est II 1, 16,
 1. כָּפִיתָן, *s.* כָּפַת.
כַּפַּע *Hi. pt.* מְכַפֵּיעַ BerR 28 Ar., 1.
כַּפְקִיעַ, *s.* מְכַפֵּיעַ.
כָּפַף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.*
 כָּפְפִיָּה gekrümmt, krumm; 2. krumm
 werden; 3. umstürzen; 4. zwingen.
Ni. 1. gebeugt, gebogen werden; 2.
 umgebogen werden.
כָּפַף *a.* 1. *pf.* כָּפַי Est II 1, 6 (MS Or.
 2377 כָּפַי), *pt. act.* כָּפִיָּה Jes 58, 5, *pt.*
pass. f. כָּפִיָּתָא Est II 5, 1 beugen,
 biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* כָּפְפָא
 Ez 17, 6 (MS כָּפְפָא) dass.
כָּפְפִיתָא *s.* כָּפִיָּתָא.
כָּפַר I *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* כּוֹפֵר
 Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner
 machen.
כַּפַּר II *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.
כָּפַר I *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* כָּפְרִין
 Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* ab-
 wischen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* כָּתְבִיכֶם
 Est II 3, 8 weggetilgt werden.
כַּפַּר II *a.* *Pa. ipf.* כָּפַרְתִּי Lv 5, 18 sühnen.
Itpa. pf. 3 *m. pl.* כָּתְבִיכֶם Ex 29, 33
 gesühnt werden.
כָּפַר *h. m., pl.* כָּפְרִין Dorf.
כָּפְרָא I, כָּפְרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* כָּפְרֵיהוֹן
 Nu 32, 41 dass. 2. Ortsname.
כָּפְרָא II *a. m.* כָּרְדִּי Kupfergrün(?).
כָּפְרָא I *a. m.* Stühngeld.
כָּפְרָא (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.
כָּפְרָא III *a. m.* Blütenrispe der Palme.
כָּפְרָאָה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.
כָּפְרָה *h. f.* Stühne.
כָּפְרוֹסָאָה *gr. m.* (v. Κύπρος) Einwohner
 von Cyprien.
כָּפְרָה, כָּפְרָא Ortsname.
כָּפְרִי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfler;
 2. Cyprenser(?).

כָּפְרִי Ortsname.
כָּפְרָן *h. m.* Ableugner.
כָּפְרָן *s.* כָּפְרָא.
כָּפְרָנוּת *h. f.* Ableugnung.
כָּפְרָתָא *s.* כָּפְרָתָא.
כָּפְשָׁא *h., pt. pass.* כָּפְשָׁא eingebogen. *Ho.*
pt. מְכַפְשָׁא niedergedrückt.
כָּפְשָׁנָא *s.* כָּפְשָׁנָא.
כָּפַת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden
 werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.*
 מְכַפֵּת gebunden.
כָּפַת I *a., pf. c. suff.* כָּפַתִּיה Cant 1, 13
 dass. *Pa.* 1. *inf.* כָּפְתָא Cant 7, 5 dass.;
 2 *pf.* כָּפִיתָ Nu 17, 23 reifen.
כַּפַּת (?) II *a.* *Itpe.* kümmern. *S.* אָכַף II.
כָּפַת *h. m.* Band, Fessel, Kette.
כָּפְתָא I, כָּפְתָא *a. m.* 1. dass.; 2. Fesse-
 lung.
כָּפְתָא II *a. f.* Mistfladen.
כָּפְתָא *a. f.* Korb, Schwinge.
כָּפְתָא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2
 (MS כָּפְתָא), Jer 20, 3 (MS כָּפְתָא) Ge-
 fängniszelle; 3. Bogentor(?).
כָּפְתָה *h. f.* Band, Verschnürung.
כָּפְתָוֹר *h. m.* Knauf.
כָּפְזִיָּרָא, כָּפְזִיָּרָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Bal-
 kon, Empore, Erker; 2. 1. כָּפְזִיָּרָא.
כָּפְזִיָּרָא *lat. f.* (castra) Kriegslager.
כָּר *h. m., pl.* כָּרִים Polster, Matratze.
כָּאר *pers. m.* Esel.
כָּרָא *a. m., pl.* כָּרִין Thr 2, 21 dass.
כָּרָא I *a., ipf.* יָכַרְי Ex 21, 33 graben.
Itpe. gegraben werden.
כָּרַב *a.* 1. pflügen; 2. 1. כָּרַב.
כָּרְבָא *a. m.* Pflügen. כָּרְבָא גֵּי gepflügtes
 Feld.
כָּרְבָא, כָּרְבָא *gr. m.* (κράβη) Kohl.
כְּרִיבָתָא (bBab K 85^a Ar.) 1. כְּרִיבָתָא, *s.*
 dass.
כְּרִיבִל *lat.* (vgl. *cribrum*) sieben.
כְּרִיבְלָא, כְּרִיבְלָא *gr. m.* (χορὰβλῆς) Flöten-
 bläser.
כְּרִיבְלָה *h. f.* Kamm des Hahns.

כַּרְבֵּלְתָא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel(?).

כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כַּרְנָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כַּרְדִּי Ortsname.

כַּרְדֻּטָא *gr. m.* (χειρὼνός), *ind.* כַּרְדֻּט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדֻּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כַּרְנָאָת (Siphre Num § 158) 1. כַּרְנָאָת, *s.* כַּרְנָאָת.

כֹּרְדִּי (bPes 40^b) *s.* כֹּרְדִּי.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

כָּרָה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כָּרְחָא *a. m.* Krankheit.

כָּרְחָנָא *a. m.* dass.

כָּרֹב *gr. m.* (κράμβη) Weißkohl (*Brassica oleracea, var. capitata*).

כָּרֹב *h. m.* Kerub.

כָּרֹבָא *a. m., pl.* כָּרֹבִין Ex 25, 18 dass.

כָּרֹבָא *a. m., c.* כָּרֹב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כָּרֹבְתָא *gr. f.* (κρῶβύλος?), *pl. c.* כָּרֹבְתַת Sach 14, 20 (MS כָּרֹבְתַת) Federbusch.

כָּרֹז *gr. m.* (κῆρυξ?) Ausrufer, Herold.

כָּרֹזָא *gr. m., ind.* כָּרֹז Ex 36, 6 dass.

כָּרֹזִיא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוּיָא (jPes 30^a) im Text zu streichen.

כָּרוּבָא *a. m.* 1. Darm. כָּ' קָטִינָא 2. Dünndarm. כָּ' עָבִיָא 3. Dickdarm; 2. Herumwandern; 3. *s.* כָּרֹבָא.

כָּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כָּרוּשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כְּרוּתָא *h. m.* Scheidung.

כְּרוּ *gr.* (vgl. κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כְּרוּ *gr.* (vgl. κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.*

כְּרוּ Jon 3, 7, 3 *pl.* אַכְרִיּוּ Gen 41, 43 B., *pt. pl.* מַכְרִיּוֹן Est II 6, 9 dass.

כְּרוּ *gr. m.* (κρωσσός) Krug.

כָּרֹא *a. m.* eine Art Heuschrecke(?).

כָּרֹבָא (Lev XI 11, 22; MS כְּרֹבָא),

כָּרֹוְכָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

Vgl. אַרְבֻּבִּינִית.

כָּרוּלָא *x. m., pl. c. suff.* כָּרוּלָא Cant 1, 8 (MS כָּרוּלָא) Viehhüter, Hirt.

כָּרוּיִם Ortsname.

כָּרוּמִין, כָּרוּמִין *gr. m. pl.* (κράμια) Fischbrühe mit Lupinen.

כְּרוּנִיתָא (bBabM 40^b) 1. כְּרוּנִיתָא, *s.* dass.

כְּרָה *h.* *Hi.* nötigen, zwingen.

כְּרָה *h. m., mit Suff.* z.B. כְּרָהי, *על כְּרָהי* trotz meiner, widerwillig, gezwungen.

כְּרָהָא *a. m., mit Suff.* כְּרָהָה 2S 2, 16 dass.

כָּרְמִיסָא *gr. m.* (κάρτης) Dokument (Blatt).

כִּירִי *gr. tr.* (χαίρε) Heil dir!

כִּירִי I *gr. m.* (χείριος) Sklave.

כִּירִי II *gr. m.* (κύριε) Herr(?).

כִּירִי *h. m., pl.* כָּרִים Körnerhaufe.

כָּרִיא I *a. m., pl.* כָּרִין, כָּרִין dass.

כָּרִיא II *a. m.* Brunnen.

כָּרִיא III *a. m.* leidend, gering.

כָּרִיא IV *s.* כָּרִיא.

כָּרִידָא *h. f.* Graben (einer Grube).

כָּרִידָא *a. m.* krank.

כָּרִידָתָא (bSabb 10^a Ar) 1. כָּרִידָתָא, *s.* כָּרִידָתָא.

כָּרִידָתָא *a. f.* Leiden.

כָּרִידָתָא 1. כָּרִידָתָא, *s.* dass.

כָּרִידָתָא *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כָּרִידָתָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כָּרִידָתָא *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כָּרִידָתָא *a. f.* Gebund.

כָּרִיסָא *a. f., pl.* כָּרִיסָן, כָּרִיסָן *c. suff.* כָּרִיסָתָא Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Leib. *S.* כָּרִיסָא.

כְּרִיסִיתָא (Kel XX 1) 1. כְּרִיסִיתָא, *s.* dass.

כָּרִיעָה *h. f.* Knien.

כָּרִישָא *s.* כָּרִישָא.

פָּרִישָׁה, פָּרִישָׁא *h. m. f., pl.* Porree (*Allium porrum*).

פָּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. *s.* פָּרִת.

פָּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

פָּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schließung (eines Bundes); 5. Entcheidung (?).

פָּרִיתוֹת *h. f.* Ehescheidung.

פָּרִיתִינוֹן *s.* פָּרִיתִינוֹן.

פָּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

פָּרָךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוֹרֵךְ vereinigt.

פָּרָךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. פָּרָךְ רִפְתָּה (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* פָּרִיכָא Dt 28, 52, *f. ind.* פָּרִיכוֹ Nu 13, 28 umringen, ummauern; 4. umkehren. פָּרוֹךְ וְתָנִי kehre die Mischnasätze um. *Pa.* 1. *pf.* פָּרִיךְ 1K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

פָּרָךְ *h. m., pl.* פָּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwicklung. פָּכָרְךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

פָּרָךְ *h. m., pl.* פָּרָכִין Stadt.

פָּרָכָא *a. m., ind.* פָּרָךְ 1. פָּרָךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, *pl.* פָּרָכִין Nu 13, 19 dass.

פָּרָבָּ *h.* mit Einfassung versehen.

פָּרָבָּד *gr. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

פָּרָבִידוֹנִין 1. כרכדיינון.

פָּרָבִידוֹן, פָּרָבִידָא, פָּרָבִידוֹן *gr. m.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

פָּרָבִיב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

פָּרָבִיז (?) Ortsname.

פָּרָבִיז *h. m.* Safran (*Crocus*).

פָּרָבִיז *h. m.* Tanz, Sprung.

פָּרָסִלְכָנוֹן 1. כורכי לבנון. (jKil 27^a) *s. dass.*

פָּרָכִינָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

פָּרָכִינָא (?) *a. f.* kreisrund.

פָּרָכִם I *gr.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

פָּרָכִם II *h. l.* gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

פָּרָכִים *gr. m.* (χαράκωμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.

פָּרָכִימִין I *gr. m.* (χαράκωμα), *pl.* פָּרָכִימִין Dt 20, 20 (MS פָּרָקִימִין) dass.

פָּרָכִימִין II *gr. m.* (χαλκωμα) Erzmasse.

פָּרָכִמָא *a. m.* Safran (*Crocus*).

פָּרָכִימִישָׁא, פָּרָכִימִישָׁא (?) *x. m.* Blei.

פָּרָכִמִית, פָּרָכִמִית weibl. Personennamen.

פָּרָכִם 1. פָּרָכִם, *s.* פָּרָכִם.

פָּרָכִים 1. פָּרָכִים, *s.* פָּרָכִים.

פָּרָכִסִין *gr. m.* (κέρκωψ, κερκωπιζων) verschmitzter Mensch.

פָּרָכִסִין (jBabM 8^e) 1. פָּרָכִסִין (so Ausg. Ven.), *s.* dass.

פָּרָכִד 1. כרכר.

פָּרָכִד *s.* פָּרָכִד.

פָּרָכִדָא *a. f., pl.* פָּרָכִדִין Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

פָּרָכִשָׁא *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

פָּרָכִשָׁא *a. m.* Mastdarm.

פָּרָכִשָׁתָא I *a. f.* dass.

פָּרָכִשָׁתָא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

פָּרָכִשָׁתָא *a. f.* Wiesel.

פָּרָכִתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

פָּרָכִתָא *a. f.* Bündel.

פָּרָם *h.* 1. aufhäufen; 2. 1. פָּמָר.

פָּרוֹם *gr. m.* (κορώνη) Seekrähe.

פָּרָם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

פָּרָמָא *a. m.* 1. *ind.* פָּרָם Ex 22, 4, *pl.*

פָּרָמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

פָּרוֹמָא, פָּרוֹמָא *gr. m.* (χρῶμα). פָּרוֹם Ex 28, 20 ein Edelstein.

פָּרָמִי Ortsname.

בְּרִמְיָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.
בְּרִמְלָא Name eines Gebirges.
בְּרִמְלָא *a. m.* 1. Jes 29, 17 dass.;
 2. 1S 27, 3 Ortsname.
בְּרִמְלִי *h. m.* vom Karmel.
בְּרִמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des
 öffentlichen Bereichs, welche nicht
 als Privatbereich (im Sinne des Sabbat-
 gesetzes) anzusehen ist.
בְּרִימְנִיקָא *gr. m.* (χειρομνίκον) Hand-
 fessel.
בְּרִמְשָׁא *x. m.* eine Baumart (Zizyphus?).
כרמת (TosMen IX 10) 1. **בְּרִמְרַת**, *s. dass.*
בְּרִן *a.* **בְּרִן יוֹמָא הַדִּין** Lv 23, 28 an dem
 Tage selbst. **יְת בְּרִן יוֹמָא** Ez 24, 2
 diesen Tag selbst.
בְּרִנְבָאָא *gr. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* **בְּרִנְבָאָא**,
a. **בְּרִנְבָאָא** Gefäß für Wasser.
בְּרִנְבִּי (bBabB 91^a) männl. Personen-
 name.
כרנבי (EchR 3, 42) 1. **אֲנִדְבִּי**, *s. אֲנִדְבִּי.
כרם (Hi 6, 5) *s. בְּרִם*.
בְּרִם *h. f., pl.* **בְּרִיסוֹת** Bauch, Bauch-
 wand. **כְּ הַבְּרִימִית** der erste Magen
 der Wiederkäuer (Pansen), nach baby-
 lon. Erklärung Magenmund.
בְּרִסָא *a. f.* 1. *pl.* **בְּרִסָא**, *dass., s.*
בְּרִסָא; 2. **כרסא** BerR 68 1. **רְבָסָא** (so
 Ausg. Konst.), *s. dass.*
כריסו **ארגיראן** (jBabK 3^c) 1.
כְּרִיסוֹאֲרִינְרָאָא *gr. m.* (vgl. χρυσόαργυρον)
 Erheber der Gewerbesteuer.
בְּרִסָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* **בְּרִסָא** Gen
 41, 40, *pl. c. suff.* **בְּרִסָאָא** Ez 26, 16
 Stuhl; 2. Abtritt.
כורסנגיט (SchirR 2, 2) 1. **בְּרִסְרִנְרָאָא** *gr.*
f. pl. (χρυσόαργυρον) Gewerbesteuer.
כורסון **אולוכורכון** 1. **אולון כורסון**. *gr.*
m. (δολόχρυσον) ganz golden.
בְּרִסְמִינְאָא *gr. f.* (χαριστάων) Wage des
 Archimedes.
כרסין (Tos Neg. V 14) 1. **בְּרִסִין**, *s. dass.*
כרסלא (bSanh 5^a) 1. **בְּרִסָא**.*

בְּרִסְלִיכָא *gr. m.* (χρυσολίχανον) Melde
 (Atriplex?).
בְּרִסְסָא (?) *h. m.* Zwerchfellentzündung.
בְּרִסְסָא.
כורסינין (jSabb 7^b, Ausg. Ven. **כורסינין**)
 1. **כורסינין**, *s. dass.*
בְּרִסְנָא (?) männl. Personennamen.
בְּרִסְנָא *gr. männl.* Personennamen (Κρίσπος).
בְּרִסְפָאָא *gr. m.* (κράσπεδον) *c.* **בְּרִסְפָאָא**
 Nu 15, 38, *pl.* **בְּרִסְפָאָא** Nu 15, 38
 Quaste (Schaufaden).
בְּרִסְפָאָא männl. Personennamen (Κρισπίδης?).
בְּרִסְפָאָא *h. f.* eine Heuschreckenart.
כורוסתי **בייה** (jNed 38^a, Ausg. Ven. **כורוסתי**) 1. **בְּרִסְמִינְאָא** *gr.*
 (πρός τίμια?) zur Auszeichnung. —
 Anders unter **בְּרִסְמִינְאָא** und **בְּרִסְמִינְאָא**.
בְּרִסְמִינְאָא *h. m.* dickbauchig.
כְּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.*
 1. niederbeugen, betrüben; 2. die
 Wagschale sinken machen; 3. den
 Ausschlag geben; 4. ausgleichen.
כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen,
 niederknien; 2. niedersinken. *Aph.*
 1. *inf.* **אֲכַרְעָא** Jud 11, 35 niederbeugen,
 betrüben; 2. abwiegen; 3. entschei-
 den. *Itpē* abgewogen werden.
כְּרַע *h. f.* 1. *du.* **כְּרַעִים** Unterschenkel
 (mit Fuß); 2. *pl.* **כְּרַעִים** Beine (eines
 Tisches oder Lagers); 3. Stößel eines
 Mörsers.
כְּרַעָא *a. f.* 1. *pl. d.* **כְּרַעָא** Lv 1, 13 Unter-
 schenkel (mit Fuß); 2. Fuß; 3. *sg. d.*
כְּרַעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* **כְּרַעָא**
 Fuß (eines Tisches oder Lagers).
כרף *a.* *Itpē* anschwellen(?).
כרפוננה (jKil 27^a, Ausg. Ven. **כרפוננה**),
s. כרפוננה.
כְּרַפְסָא (**כְּרַפְסָא**) *x. m.* Sellerie (*Apium gra-*
veolens).
כְּרַפְסָא *x. m.* *dass.*
כְּרַפְסָא (Est II 8, 15, MS **כְּרַפְסָא**) *gr. m.*
 (κάπρασος) 1. feines Linnen; 2. eine
 Flachsart(?).

כְּרוֹפְסֵלָה *gr. m.* (χειρόψελλον) Armband.
 כְּרָצָא *a. m.* Spulwurm.
 כְּרָצִימוֹנָה *gr. f.* (χαριστῶν) Wage des Archimedes.
 כְּרָקִים *gr. m.* (χαράκιμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.
 כְּרָקוּמָא (1S 26, 5) *gr. m., pl.* כְּרָקוּמִין Dt 20, 20 dass.
 כְּרָקָם (TosKil. I 1) *l.* כְּרָפֶס (?).
 כָּר I *h. Pilp.* כָּרָבֵר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.
 כָּר II (= קָרָר) *h. Pilp.* כָּרָבֵר Lärm machen.
 כָּרְשָׁא *gr. m.* (καρχαρία) Hai (*Squalus carcharias*).
 כָּרְשִׁינָתָא (?) *a. f., pl.* כָּרְשִׁינִין Erdklöße (?).
 כָּרְשִׁנָּא (כָּרְשִׁנָּא) männl. Personennamen.
 כָּרְשִׁנָּה *h. f., pl.* כָּרְשִׁנִין Linsenwicke (*Vicia Ervilia*).
 כָּרְשִׁתִּינָה, כָּרְשִׁתָּנָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird (Fledermaus?).
 כָּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen. *pl. pass.* כָּרוֹת שְׂפָכָה mit abgeschnittenem oder fistulösem Gliede; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. כָּרַת בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden. *Inf.* הִכְרַת הגְּדִילִית Bestrafung durch zeitigen Tod; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.
 כָּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.
 כָּרַת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* כָּרִיתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.
 כָּרְתָא *a. m., pl.* כָּרְתִין Nu 11, 5 (MS כָּרְתִי) Porree (*Allium porrum*).
 כָּרְתִי *h. m.* Kreter.
 כָּרְתִין *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.
 כָּרְתִינָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.
 כָּרְתִינִין *gr. m.* (vgl. κρῆσινος) lauchfarben.

כְּסָדָה *s.* כְּסָדָה.
 כְּסָדִי *h. m.* 1. Kaldäer; 2. kaldäisch.
 כְּשָׁשׁ *h. Pilp.* כְּשָׁשׁ anstacheln.
 כְּשׁוּף *h. m.* Zauberei.
 כְּשׁוּרָא (2K 6, 2, MS שְׁרִי) *x. m., pl.* כְּשׁוּרִין, *c. suff.* כְּשׁוּרוּתִי Cant 1, 17 (MS כְּשׁוּרוּתִי) Balken.
 כְּשׁוּת *h. f.* Flaum.
 כְּשׁוּת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).
 כְּשׁוּתָא *a. f.* dass.
 כְּשִׁט *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּכַשִּׁיט Jos 1, 8 schön handeln.
 כְּשִׁל *h. m.* das größere Beil.
 כְּשִׁילָא *a. m., pl.* כְּשִׁילִין Jer 46, 22 (MS כְּשִׁילִין) dass.
 כְּשִׁיר *h. m.* 1. כְּשִׁירָה, 1. (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig; 2. fähig; 3. tugendhaft.
 כְּשִׁירָא *a. m.* dass.
 כְּשִׁירוּתָא *a. f.* Geschicklichkeit.
 כְּשִׁיבִישׁ *h. m.* Schütteln.
 כְּשִׁבָר *h.* Ortsname.
 כְּשָׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.
 כְּשָׁל *a. Aph.* straucheln machen.
 כְּשָׁלִין *h. m.* Straucheln.
 כְּשָׁמָא *s.* כְּשָׁמָא.
 כְּשָׁף (bSabb 23^a MS) *l.* כְּשָׁף, *s.* dass.
 כְּשָׁף *h. Pi.* zaubern.
 כְּשָׁף *h. m., pl.* כְּשָׁפִים Zauberei.
 כְּשָׁף *h. m.* Zauberer.
 כְּשָׁפִין *h. m., f.* כְּשָׁפִיתָא dass.
 כְּשָׁפְתָא *a. f., pl.* כְּשָׁפִין Ez 27, 24 (MS כְּשָׁפִין) Mantel.
 כְּשָׁר *h.* (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären; 3. veranlassen. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.

כָּשֶׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.*
 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.*
אָכְשָׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Ilpe.* tauglich werden, sein.
כָּשִׁיר *s.* **כָּשֶׁר**.
כָּשָׂרָא (*pt.* v. **כָּשֶׁר**) *a. m.* 1. *ind.* **כָּשֶׁר** Nu 20, 5, *pl.* **כָּשָׁרוֹן** Nah 3, 12 tauglich; 2. *ind.* **כָּשֶׁר** Gen 34, 7 recht. *S.* auch **כָּשִׁירָא**.
כָּשָׂרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohnt-sein; 2. Emsigkeit.
כָּשָׂרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).
כָּשָׁרוּת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.
כָּשָׁרוּתָא *a. f.* dass.
כָּשָׁרָא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costus*).
כָּשַׁשׁ *h.* *Pilp.* **כָּשַׁשׁ** schütteln, klopfen.
כָּשַׁשׁ *a.* *Aph.* *Palp.* dass.
כָּשָׁתָּ *x. m. s.* **כָּשָׁרָא**.
כַּת *h. f., pl.* **כְּתוֹת** Abteilung, Gesellschaft.
כְּתָא *a. f., pl.* **כְּתִין** dass.
כְּתָא *a. m., pl. c.* **כְּתִי** Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).
כְּתָא *pers. m.* eine Zukost. *S.* **כְּתָה**.
כְּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.
כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **כְּתֹב** Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.*
כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.*
כְּתִיבִי Cant 5, 10 Hagiographen. *Ilpe.*
pf. **אֶתְכְּתִיב** (Est II 8, 9, MS **אֶתְכְּתַב**) geschrieben werden.
כְּתִיב *h. m., pl.* **כְּתִיבִין** 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* **כְּתִיבֵי הַקֶּדֶשׁ** (**כְּתָבִי**) heilige Schriften; *b.* die Hagiographen; 4. Reskript, Edikt.

כְּתָבָא (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* **כְּתָבִי** Jes 58, 6 dass.
כְּתָבָה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.*
כְּתָבוֹת Name eines Mischnatraktats.
כְּתָבְנָא *a. m.* Schreiber.
כְּתָבְתָא *a. f.* Eheverschreibung.
כְּתוּב *h. m.* 1. Geschriebenes (in der Bibel). *pl.* **כְּתוּבִים** *a.* Schriftstelle; *b.* die Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon).
כְּתוּבָא *a. m.* dass.
כְּתוּבָא *a. m.* Schreiber.
כְּתוּבָה *s.* **כְּתָבָה**.
כְּתוּבָת *h. f.* Schrift (Schreibweise).
כְּתוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. **דְּוֹרָא** *כ'* obere Haut der Lunge (*Pleura pulmonalis*).
כְּתוּנִיתָא *a. f.* dass.
כְּתוּנָת *h. f.* dass.
כְּתִישָׂא (bBabM 38^b) 1. **כְּתִישָׂא**.
כְּתָה *pers. m.* eine Zukost (aus Quark, Salz und verschimmeltem Brot).
כְּתָתָא *pers. m.* dass.
כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.
כְּתִינָא *s.* **כְּתָנָא**.
כְּתִישָׂא *a. m.* Zerstoßenes, wunde Stelle.
כְּתִישָׂה *h. f.* Zerstoßen.
כְּתִית *h. m.* 1. Zerstoßenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.
כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.
כְּתִיכָתָא *a. m., pl.* **כְּתִיכִין** 2K 19, 29 Nachwuchs. *S.* **כְּתָא**.
כְּתִלָא *a. m.* 1. *c.* **כְּתִיל** Lv 1, 15, *pl. c.* **כְּתִילִי** Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.
כְּתִם *a., pt. pass. pl.* **כְּתִימִין** Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.
כְּתִם *h. m.* Fleck.
כְּתִמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.
כְּתִן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.
כְּתִן *h. m.* Flachsarbeiter.
כְּתִנָא *a. m.* 1. *ind.* **כְּתִן** Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

כְּתִנָּה *a. m.* Leinenhändler.
 כּוּתְנִיין (jMaasSch 54^d, Ausg. Ven.)
 1. בּוּתְנִין, *s. dass.*
 כּוּתְנִיאַם 1. כּוּתְנִיאַם.
 כְּתִנָּה *a. f.* Leibrock.
 כְּתִף *h. f., pl.* כְּתָפִים, כְּתָפוֹת Schulter.
 כְּתִף *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.
 כְּתִף *a. Pa.* aufladen, tragen.
 כְּתִף *h. m.* Lastträger.
 כְּתָפָא *a. m.* *dass.*
 כְּתָפָא (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתִף Gen 9, 23,
pl. כְּתָפִין Ex 28, 7 Schulter.
 כְּתָפִי Ortsname.
 כְּתִף *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מְכַתֵּר ge-
 krönt.

כְּתִר *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* וְכִתְרוֹן Jes 42, 4,
pt. מְכַתֵּר Mi 5, 6 harren.
 כְּתִר *h. m.* Krone.
 כְּתִרָא (Jer 48, 9) *a. m.* *dass.*
 כְּתִשׁ *h.* 1. zerstoßen (insbes. vom Zer-
 quetschen der Oliven); 2. klopfen.
Ni. zerstoßen werden. *Pu. pt.* *dass.*
Hütp. sich streiten.
 כְּתִשׁ *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20
 (MS כְּתִישָׁא) zerstoßen; 2. schlagen.
Pa. streiten. *Itpe.* geschlagen werden.
Itpa. sich streiten.
 כְּתִת *h. Pi.* stoßen, zerstoßen. *Pu. pt.*
 zerstoßen.
 כְּתִת *a. Pa.* *dass.* *Itpa.* zerstoßen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr.
 Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30;
 3. Kennzeichen der Prekativform des
 Verbs, z. B. לֵימָא er möge sagen.
 ל *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
 ל *a., c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für. לָךְ
 1. Dt 2, 10 B seit; 2. Gen 4, 26 zu
 (vor dem Infinitiv bei Verben, welche
 eine Negation enthalten).
 לָא *h.* 1. nicht; 2. nein. לָא — לָא weder
 — noch. לָא בְּלָא ohne.
 לָא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. לָא
 etwa nicht? לָא — לָא weder — noch.
 בְּלָא Nu 35, 22, דְּלָא Ex 21, 11 ohne.
 הָלָא Gn 4, 7 nicht wahr?
 לָא männl. Personennamen (אֱלֹהֵינִי).
 לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden.
Ni. ermüden.
 לָאָה *a. s.* לָאָה.
 לָאָה (2K 2, 10), לָאָה *a. h.* 1. nicht;
 2. *pl.* לָאָה Verbot.
 לָאָה (= לָאָה הִי) *a.* wahrhaftig.
 לָאָה (Jer 12, 5 W) *a., pf.* 3 *pl.* לָאָה
 Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden.

pt. pass. לָאָה Dt 25, 18 B. ermüdet.
Itpe. ermüden.
 לָאָה (VajR 30) 1. לָאָה תְּכִינִין, *s. פֶּסֶס.*
 לָאָה (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte
 Glosse, 1. לָאָה, *s. מְכַתֵּר.*
 לָב *h. m., pl.* לְבוֹת 1. Herz; 2. Magen;
 3. Brust.
 לָבָא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לָבָא Dt 28, 66,
pl. לָבָא, לָבָא, *d.* לָבָא 1K 8, 3 (MS
 לָבָא) 1. Herz. לָבָא לָבָא im Sinne von;
 2. Magen. לָבָא רִיקְנָא auf leeren
 Magen.
 לָבָא *s.* לָבָא.
 לָבָא (bPes 42^b) 1. לָבָא.
 לָבָא (bMoK 11^a) (?).
 לָבָא *h. m., pl.* לְבוֹת Herz.
 לָבָא *h., pt. pass.* לָבָא 1. umgebunden;
 2. durchlöchert zur Herausnahme des
 Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.*
 1. umbinden; 2. erregen.
 לָבָא *a. m., ind.* לָבָא Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
 לָבָא *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
 לָבָא *a. m.* 1. *dass.*; 2. wollige Seite
 des Stoffs.

לוקוניקוס 1. לודקס, לודקוס, לודקא.
 לכה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen.
Hilp. angefacht werden.
 לבוד *h. m.* eng verbunden.
 לבוט *h. m.* Beunruhigung.
 לבוי *h. m.* Anfachung.
 ליבון (bSanh 106^a) 1. לנין(?).
 לבון *h. m.* 1. Weißmachen, Reinigung.
pl. לבונים Reinigung (nach Men-
 struation); 2. Ziegelstreichen.
 לבונא *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig.
 כתב ל Bezeichnung der samarita-
 nischen Schrift.
 לבונה *h. f.* Weihrauch.
 לבונתא (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
 לבונין (Tosf Kil III 12) 1. חלביץ, s. חלביץ.
 לבוש *h. m.* Gewand, Kleid.
 לבושא (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.*
 לבושין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).
 לבוה (jSchebi 35^a) 1. נתוה.
 לבובו *gr. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.
 לבט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt
 werden.
 לבט *h. m.* Beunruhigung.
 לבאי *h. m., pl.* לבאים Löwe.
 לבאיא *h. f.* Löwin.
 לבירא *a. m.* Filz.
 לבניה *h. f., pl.* לבנים Ziegel, Backstein.
 לבניתא (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לבנין Ex
 5, 7, לבנן dass.
 לבנישא *s.* לבנישא.
 לבנישה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
 לבך *a.* ergreifen.
 לבלב *h.* sprossen lassen.
 לבלב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.*
 sprossen.
 לבלב II *a., ipf.* 1 *pl.* גלבבה ExJI
 14, 13 lärmern.
 לבלבא *a. m., pl.* לבלבין Gn 40, 10 Sproß.
 לבלבו (?) Ortsname. *S.* לבלב.
 לבלונית (לבוננית?) *h. f.* eipe Art Trauben.
 לבלין (Pesikt 110^b) 1. לבלב, vgl.
 לבלב II (?).
 לבלר *lat. m. (libellarius)* Schreiber.

לבלרא *lat. m., pl. d.* לבלרא Est II 9, 23
 (nicht MS) dass.
 לבן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. dass.;
 2. Ziegel brennen; 3. glühend machen.
Pu. glühend gemacht werden.
 לבן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt.
Hi. 1. weiß werden; 2. weiß machen;
 3. beschämen.
 לבן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig
 machen; 2. mit Lehm bestreichen.
 לבן *h. m.* 1. weiß; 2. das Weiße im
 Auge. לבנים weiße Gewänder; 3.
 baumlos. לבן שדה ein Feld mit Ge-
 treide oder Hülsenfrüchten ohne
 Bäume; 4. (bei Feigen) grün.
 לבנא *a. m.* dass.
 לבנא *a. m., ind.* לבן Gn 30, 37 Weiß-
 pappel (*Populus alba*).
 לבנה *s.* לבניה.
 לבנה *h. f.* Mond.
 לבנון 1. Libanon; 2. (bildl.) Tempel.
 לבנונית *h. f.* Weißes.
 לבנות *h. f.* dass.
 לבנו (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
 ליבנוס *gr. (Λιβανος)* Libanon.
 לבים לבסא *gr. m. (λέβης)* Kessel, Becken.
 לבקן *gr. m. (λευκόν)* weiß.
 ליברא *lat. f. (libra)* Pfund.
 לברות 1. לברנת, s. לבורני (?) Flußname.
 לברכים *gr. m. (ἀλαβάρχης)* Haupt der
 Juden in Alexandria.
 לבורני *gr. f. (λιβυρνή), pl.* לבורנין, לבורני
 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
 לבורנין 1. לבורני.
 לבורניא *gr. m. (λιβυρνική), pl. d.* לבורניא
 Jes 3, 22 (MS לבורניסא) liburnisches
 Gewand.
 לבש *h.* anziehen, anlegen (vom Unter-
 gewand); 2. bekleiden. *Pu. pt.* be-
 kleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
 לבש *a., pf.* 3 *f. sg.* לבישת Gn 38, 19,
ipf. לבש Lv 6, 3 anziehen, bekleiden.
 לבש *Aph.* 1. *pf. c. s.* לבשינו Gn 3, 21
 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.

לְבָשָׂא *a. m., c. s.* לְבָשִׂיה Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.

לְבַתָּא *a. f.* Flamme.

לִזְנָא *gr. männl. Personennamen* (Λόγος).

לִזְנָא *s.* לִזְנָא.

לְגוֹ *h. m.* werfeln.

לְגִטְיוֹן *gr. m.* (ληγάτων) Legat.

לְגָא *gr. m.* (λαγός) Hasenfell.

לְגִימָה *h. f.* 1. Verschlucken, Genießen; 2. Genuß.

לְגִימָתָא *a. f.* dass.

לְגִיּוֹן *gr. m.* (λεγεών), *pl.* לְגִיּוֹנִין *1.* Legion, Truppe; *2.* Soldat.

לְגִיּוֹנָא *gr. m., pl.* לְגִיּוֹנִין Ez 30, 9 dass.

לִין (jSanh 20^c) *1.* לִינִין(?), *s.* לִינִין.

לְגִלָּה *h.* 1. stottern; 2. spotten.

לְגִלָּה *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.

לְגִלּוֹג *h. m.* Stammeln.

לְגִלּוֹגָה *h. f., pl.* לְגִלּוֹגִין Portulak (*Portulaca oleracea*). *S.* לְגִלּוֹגָה.

לְגִמָּא *a. m.* Verschlucken. *h.* לְגִמְיוֹ soviel der Mund faßt.

לְגִמְיָא (BemR 2) *1.* לְגִמְיָא, *s.* לְגִמְיָא.

לְגִין *gr. m.* (λάγηνος) Krug.

לְגִינָא *gr. m., pl.* לְגִינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.

לְגִנָּא *gr. m.* (λίγέα), *pl.* לְגִנִּין Jes 28, 25 (MS לְגִנִּין) Furche.

לְגִינָתָא *gr. f.* (λάγηνος) Krug.

לְגִם *gr. männl. Personennamen* (Λόγος).

לְגִסְטָס *gr. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְגִשָּׂא *s.* לְגִשָּׂא.

לְדִרָא *lat. m.* (v. *ludi*) Gladiator.

לְדִרִי *lat. m.* (v. *ludi*) dass.

לְדָנָא *a. m., c. s.* לְדָנָה 2S 20, 8 Scheide.

לְדָנָא *gr. m.* (λάδανον) Ladanum.

לְדִיקִי *h. m.* aus Laodicea.

לְדִיקִיָּא *gr.* Ortsname (Λαοδικεία).

לְדִיר *lat. m.* (ludarius) Gladiator.

לְהִי *s.* לְהִי.

לְהַב *a.* Schaph. *pf.* שְׁלֵהַב verbrennen.

Ischtaph. 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהָבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.

לְהַב *h. m.* Flamme.

לְהָבָא *a. m.* dass.

לְהַבָּא *a. m., pl. d.* לְהַבָּאִי Gn 10, 13 Lehabäer.

לְהָבָה *h. f.* Flamme.

לְהַבְּתָא *a. f.* dass.

לְהַג *h. m.* Studium.

לְהַגִּינְהוֹן (Thr 3, 62, nicht MS) *1.* לְהַגִּינְהוֹן, *s.* לְהַגִּינְהוֹן.

לְהָבָא *a. m., ind.* לְהָבָא Na 3, 3 Flamme.

לְהַט *h.* glühen, brennen. *pt. pass.* לְהַטְּמָא *h.* glühen; 2. verbrennen.

לְהַטְּמָא *a.* verbrennen.

לְהַטְּמִים *h. m. pl.* Täuschung.

לְהִי *a., ipf.* לְהִי Jes 42, 4 (MS לְהִי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* לְהִיְתָא

Mal 2, 17 (MS לְהִיְתָא) müde machen.

Schaph. *pf.* שְׁלֵהִי müde machen. *pt. pass.* שְׁלֵהִי Gn 25, 29 ermüdet. Ischtaph.

pf. אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 ermatten.

לְהַם *h.* Hüt. *pt.* מְתַלְהַם Ohrenbläser.

לְהִי *a.* nur.

לְהַת *a.* Aph. *pf.* אִלְהִית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.

לְהָא *a., pf.* 3 *pl.* לְהָא 2S 20, 2 sich anschließen, begleiten. *Pa.* begleiten.

Aph. *pf.* 3 *pl.* אִלְהִיָּא Gn 12, 20 dass.

לְהָא *s.* לְהָא.

לְהָא *1.* לְהָא, *s.* לְהָא.

לְהָא Libyen.

לְהָא *a. m., pl. d.* לְהָאִי Nah 3, 9 aus Libyen.

לְהָא *h. m.* dass.

לְהָא *h. m.* 1. Weißes; 2. Ziegelmasse.

לְהָא *s.* לְהָא.

לְהָא *h. m., pl.* לְהָא ein Flüssigkeitsmaß (0,505 Liter).

לְהָא (Lv 14, 10) *a. m.* dass.

לְהָא Ortsname (Lydda).

לְהָא Lydien.

לְהָא männl. Personennamen.

לְהָא *a. m., pl. d.* לְהָאִי Gn 10, 13 Lyder.

לֹדֶה (לֹדָה?) *a. m.* aus Lod (Lydda).
 לֹדִי *h. m., f.* לֹדִית *dass.*
 לוֹדִין *h.* לֹדִין *Gn* 32, 15) 1. לֹדִין, לוֹדִין.
 לוֹדִי *I h., pt. pass.* לוֹדִי *begleiten.* שֵׁם לוֹדִי
 Name mit näherer Bestimmung (Beiwort). *Pi.* 1. zugesellen; 2. geleiten.
Hi. das Geleit geben. *Hitp.* 1. sich zugesellen; 2. sich geleiten lassen.
 לוֹה *II h.* leihen (von jemand). *Hi.* (jemandem) leihen.
 לוֹ *I h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
 לוֹ *II h. Hi.* Übles reden.
 לוֹ Ortsname.
 לוֹ *h. m.* Mandelbaum, Mandel. לוֹ שֵׁל
 die „Mandel“ der Wirbelsäule (Steißbein).
 לוֹ *a. m., ind.* לוֹ *Gn* 30, 37 *dass.*
 לוֹ *h. Pu. pt.* לוֹ מַלְחָה als Tafel geformt(?).
 לוֹ *h. m., pl.* לוֹחִים, לוֹחֹת Tafel, Brett.
 לוֹחָה *(Ex* 26, 16) *a. m., pl.* לוֹחִין, *c.* לוֹחִי
Ex 31, 18, לוֹחִין *dass.*
 לוֹחָה *s.* לוֹחָה.
 לוֹחָה (Hos 11, 4) *s.* לוֹחָה.
 לוֹמ *h. m.* Mastix.
 לוֹמ *h.* verfluchen.
 לוֹמ *a., pf.* לוֹמ *Lv* 20, 9, *c. s.* לוֹמִי (!)
1K 2, 8 (MS לוֹמִי), *imp.* לוֹמ *Nu* 22, 6
 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* לוֹמִין *Mal* 3, 9
 verflucht werden. Vgl. לוֹמִי.
 לוֹמָה (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוֹמָה)
a. m. Fluch.
 לוֹמִין *h. m. pl.* geheime Künste, Zauberei.
 לוֹמִים *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).
 לוֹמִיתָה *a. f., c. s.* לוֹמִיתָה *2S* 16, 12 (MS
 לוֹמִיתָה) Fluch.
 לוֹי (Gn 30, 34), לוֹי *a. h.* o daß doch!
 לוֹי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes
 Levi; 2. männl. Personennamen.
 לוֹי *a. m., ind.* לוֹי *Gn* 18, 8 (MS
 לוֹי) Dickmilch (nach dem Arab.
 Biestmilch).
 לוֹי *I h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft;
 3. Levitenamt.

לוֹי *II h. f.* 1. Geleit, Begleitung;
 2. Karawane.
 לוֹיִם *gr.* männl. Personennamen (Λευίτης).
 לוֹיָנוֹס *lat.* männl. Personennamen (*Li-*
vianus).
 לוֹיָה *a. f.* 1. Geleit; 2. Karawane.
 לוֹיָתָן (Ot 8, 2) *h. m.* sagenhafter Fisch.
 לוֹכִיד *s.* לופר.
 לוֹל ein Zauberwort.
 לוֹל *h. m.* 1. kleine Öffnung, enger Raum;
 2. Scheideneingang des Weibes; 3. Öff-
 nung (im Hause); 4. Zwischenraum
 zwischen Altar und Altaraufgang.
 לוֹל שְׁלֵתֵינְגוֹלִים Hühnerstall.
 לוֹלָה *a. m.* *dass.*
 לוֹלָה (Sifre Dt 51) 1. לוֹלָה.
 לוֹלָה *h. f. pl.* Schleifen.
 לוֹלֵב *h. m.* 1. Zweig, Sproß; 2. junger
 Palmzweig (für das Hüttenfest); 3.
 Schraube der Olivenpresse.
 לוֹלֵבָה *a. m., pl.* לוֹלֵבִין *Lv* 23, 40. 1. Zweig;
 2. junger Palmzweig.
 לוֹלֵבָה (?) männl. Personennamen.
 לוֹלֵגִין אוֹ לוֹ (Tos. Kel. B.K II 3) 1.
 לוֹלֵגִין.
 לוֹלֵגִין *s.* לוֹלֵבִין.
 לוֹלֵגִין *s.* לוֹלֵבִין.
 לוֹלֵגִין (bAbZ 18^b) 1. לוֹלֵגִין.
 לוֹן *h. Hi.* לוֹן murren, sich auflehnen.
 לוֹן *Hitpal.* לוֹן *dass.*
 לוֹן *h. m.* 1. Kiefer, Backenknochen;
 2. Backen.
 לוֹן (Dt 18, 3) *a. m.* *dass.*
 לוֹן *h. m.* 1. ein Zwiebelgewächs; 2. לוֹן
 לוֹן eine wilde Abart davon;
 3. (Tos. Kel. Bab. b. IV 8) 1. לוֹן.
 לוֹן *a.* verbinden.
 לוֹפִי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.
 לוֹפִי 1. לוֹפִי.
 לוֹפִין (bBab 44^a) 1. לוֹפִין.
 לוֹפִיתָה *a. f.* Verbindung.
 לוֹן *h.* spotten. *Hi.* לוֹן verspotten.
 לוֹן *Hitpol.* לוֹן spotten.
 לוֹקָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos
 Libykos in Ägypten.

לֹקֵאֲנִי *gr. m. pl.* (λευκόν) weiß.
 לֹקֹן *gr. m.* (λευκόν) weiß (v. weißen
 Hautflecken).

לֹשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לֹשׁ *a., pt. pass.* לֹשׁ *Nu* 11, 8 dass.

Pa. pt. pass. f. מְלֹשָׁא *Jes* 9, 4 hin
 und her gezogen, beschmutzt.

לֹת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מְלֹת *Ex*
 11, 8 von.

לֹא (?) *a.* weichen.

לֹבֹו *s.* לֹבֹו.

לֹוֹת *h. f.* böse Nachrede.

לֹח *h. m.* 1. feucht; 2. frisch.

לֹחֵדָּא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לֹחֵדָּא
Gn 27, 34 gar sehr.

לֹחֵה *h. f.* Feuchtigkeit.

לֹחֹד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur.
c. s. בְּלֹחֹדוֹהִי *Lv* 13, 46 er allein.

לֹחֻשָּׁא (GnJI 30, 32) *a. m.* schwärz-
 lich(?).

לֹחִיתָא (Hos 11, 4, MS לֹחִיתָא) *a. f.*
 Backenseil (am Joch des Ochsen).

לֹחִי *h. m., du.* לֹחִיִּים 1. Kiefer, Backen-
 knochen. פֶּרֶק שֶׁל לֹחִי Gelenkkopf des
 Unterkiefers; 2. Backe; 3. das Backen-
 seil (am Joch des Ochsen); 4. das
 Backenstück am Helm; 5. Latte,
 Pfahl; 6. der Lenkgriff am Pflug.

לֹחִיָּא *a. m.* 1. *pl. d.* לֹחִיָּתָא *Ho* 11, 4
 (MS לֹחִיָּתָא) dass.; 2. Latte, Pfahl;
 3. *pl.* לֹחִי ein Fanggerät.

לֹחִיָּי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohl-
 auf! *S.* חֵיָּא.

לֹחִיכָה *h. f.* Lecken.

לֹחִינָה *h. f.* Magd.

לֹחִינָתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2.
 Keksweib.

לֹחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen;
 3. üble Nachrede; 4. Besprechen
 (Zaubern).

לֹחִישָׁתָא *a. f.* Flüstern.

לֹחִיתָא *a. f.* 1. Festung; 2. *c.* לֹחִיתָא *Nu*
 21, 15, Dt 2, 9 Ortsname (bibl. Ar).

לֹחֵךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לֹחֵךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* לֹחִיכָת *1K* 18, 38
 (MS לֹחִיכָת, so auch Soc 59) 1. auf-
 lecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.*
 יִלְחִיךְ *Mal* 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יִלְחִיךְ),
pl. יִלְחִכּוּ (Dalm., Gr. 251) *Jes* 49, 23
Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.*
 מְלֹחֵךְ *Nu* 22, 4 verzehren.

לֹחִיָּה *h. m.* Feuchtigkeit.

לֹחִיָּחָא *a. m.* Saft.

לֹחִיָּחִיתָא *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לֹחִיָּחִתָּא *a. f.* Saft, Brühe.

לֹחִיָּךְ *h. m.* Lecken.

לֹחִלָּה *h. Pass.* feucht werden.

לֹחִלָּה *a.* feucht machen, fließen machen.

לֹחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammen-
 fügen. *Hitpa.* streiten.

לֹחֵם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לֹחֵמָא (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לֹחִים *Ex*
 16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לֹחֵמִי *h. m.* aus Bethlehem.

לֹחֵמִיתָא *h. f.* eine Art Gebäck.

לֹחֵץ *h.* drücken.

לֹחֵשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. knistern;
 3. besprechen (durch Zaubersprüche).
Ni. durch Einflüsterung veranlaßt
 werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen;
 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לֹחֵשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch
 Zaubersprüche). *Pa. pt. pl.* מְלֹחֵשִׁין
 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Be-
 sprechung geheilt werden.

לֹחֵשָׁא *a. m., pl. c. s.* לֹחֵשִׁיוֹן *Ex* 7, 11
 Besprechung, Zauberei.

לֹחַת *h. Hi.* lechzen.

לֹחַת *a. Aph.* dass.

לֹחָתָא *a. f.* Mitte der Fußsohle oder
 des Fußrückens.

לֹמָא *a., pf. c. s.* לֹמִיָּה *Gn* 5, 29 (MS
 לֹמִיָּה) *Nu* 23, 8 (MS לֹמִיָּה), *pt.*
 לֹמִי *Koh* 7, 22 (MS לֹמִי) verfluchen.

לֹמָמָא *a. m., ind.* לֹמֹם *Gn* 37, 25 ein
 Gewürz (*Ladanum*?).

לֹמֹתָא *a. f.* Fluch.

לֹמַט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לֹמִיטוֹ (Dalm.,

Gr. 317, 327) Ri 9, 27 (MS לָמוּ), *pt. pass. pl. c. s.* מְלַטְטֵךְ Gen 12, 3, *inf. c. s.* לְמַטּוֹתָּה Dt 23, 5 verfluchen. *Ita.* verflucht werden.

לָמִים *h. m. pl.* Geheimkünste.

לוֹמְטָנוֹס *gr. männl. Personennamen* (Διοκλητιανός).

לְמִישָׁה *h. f.* Schärfe, Schleife.

לְמוֹמָא *gr. f.* (λατομία) Steinbruch.

לְמוֹסָא *l. לְמוֹסָא*, *s.* לְמוֹסָא.

לְמוֹר (falsch לְמוֹר) *gr. m.* (δῆτωρ)

Anwalt.

לְמָרָא *gr. f.* (λίτρα), *pl.* לְמָרִין, לְמָרָא Pfund.

לְמָרְנִיָּה *gr. f.* (λειτουργία) Frone, Leistung für den Staat.

לְמָרְנִיָּה *gr. m.* (λουτήριον) Badewanne.

לְמָרְנִיָּה *gr. f.* (λίτρα) Pfund.

לְמַשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.

לְמַשׁ *a. dass.*

לִי *לִי* 1. לִי נָא.

לִי = לְהִי, *s.* לְהִי.

לִיָּה *a.* wohin.

לִיָּה *männl. Personennamen.*

לִיָּה *a. f., c.* לִיָּה Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

לִיָּה (jKil 31°) 1. לִיָּה.

לִיד *s.* לִיד.

לִידָא (= לְהִידָא) *s.* לִידָא.

לִידָה *h. f.* Geburt.

לִיָּה (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

לִיָּה *h. f.* üble Nachrede.

לִיָּה *h. f.* 1. Feuchtigkeit; 2. Eiter.

לְמוֹרָא *gr. m.* (δῆτωρ) Anwalt.

לִיל (Tos. Bab B I 4) 1. לִיל.

לִיל *h. m., pl.* לִילִין, לִילִין Nacht.

לִילָא I *a. m.* dass.

לִילָא II *a. m.* Wehklage.

לִילָה *h. m.* Nacht.

לִילָה *l. גְּמָרָה לִילָה*, *s.* גְּמָרָה.

לִילָה (Nu 9, 21) *a.* nachts.

לִילָה (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לִילָה Ex 24, 18

Nacht.

לִילִית *h. f., pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.

לִילִיתָא *a. f., pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen.

Hitpol. הִתְלוֹנֵן Zuflucht nehmen.

לִיָּה, לִיָּה *s.* לִיָּה.

לִיָּה *h.* f. Übernachten. בֵּית לִיָּה Schlafzimmer.

לְמוֹמָא *gr. männl. Personennamen* (Λεόντιος).

לִיסְתָא *a. f.* Mutterleib.

לִיעוֹתָא *s.* לִיעוֹתָא.

לִיעוֹר *männl. Personennamen* (Elieser).

לִיעוֹתָא *a. f.* Mühe, Arbeit.

לִיעוֹן, לִיעוֹן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לִיעוֹנָא *a. m.* dass.

לִיעוֹנָה *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לִיעוֹנָה (Koh 7, 4, MS לִיעוֹנָה) *a. f., c.* לִיעוֹנָה Koh 2, 2 (MS לִיעוֹנָה) dass.

לִישׁ I *h. m.* Löwe.

לִישׁ II Ortsname.

לִישׁ III *h. m.* Teig.

לִישָׁא (Ex 12, 39), לִישָׁא *a. m., c. s.* לִישָׁהון Ex 12, 34 dass.

לִישָׁה *h. f.* Kneten.

לִישָׁתָא *a. f.* dass.

לִית (Nu 5, 8), לִית (= לֹא אִית) *a.* es gibt nicht, es ist nicht. *c. s.* לִיתוּהִי

Nu 24, 17, לִיתוּהִי Gn 37, 30, לִיתוּנָן

Gn 31, 2. לִיָּה = לִית אָנָּה =

לִית אָנָּן

לִיתָא (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לִבָּא *a. m.* Lack.

לִבָּא (Ex 2, 12) *a.* hierher. *S.* בָּא.

לִבָּא I *a. m.* Rühren.

לִבָּא II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לִית בָּא) es gibt hier nicht, es ist hier nicht.

לִכְר *h. Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לִכְר *a.* ergreifen. *pt. pass.* לִכְרִי Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אֶתְלִכְר Koh

7, 27 (MS אֶתְלִכְר) ergriffen werden.

לכין (bSanh 106^a Ar.)?

לָכֶךְ *h.* deshalb. לָלֶכֶךְ *dass.* S. כֶּךְ.

לָכֶךְ *a.* zusammenrühren.

לכלבו *s.* לבלבו.

לְכַלּוֹת *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לְכַלּוֹכִית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personennamen.

לְכַלֵּךְ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken. *Pass.* 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לְכַלֵּךְ *a., pt. pass.* מְלַכְלֵךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון *s.* קְרוֹסוֹלֶכְנוֹן.

לְכִיסָא *gr. m.* (λεῦκος) eine Fischart.

לְכִיסָא *gr.* männl. Personennamen ('Αλέξανδρος).

לִזְכֶּסֶן *gr.* (λοζόν) schräg, in der Diagonale.

לְכֶשׁ *h. m.* Kiefernadelwolle, sog. Holz-
wolle. I. Löw.

לְכֶמָא *a. f.* Bolzen(?).

לִזְלִינִי *h. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch.
לִזְלִינִית eine Art des Haarscheerens
(treppenförmig); 2. Julian.

לִזְלִינֹס *gr.* männl. Personennamen (Ἰου-
λιανός).

לָמָא *lat. m.* (nummus) Münze.

לָמָא (IS 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לְמַפְרִינְיָא (NuJI 24, 24) *lat. f.* (Liburnia)
Liburnien.

לָמָד Buchstabenname.

לָמַד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrift-
text) erschließen. *pt. pass.* לְמוֹד ge-
wöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.*
1. lehren. לָמַד זְכוּת עַל zum Vorteile
jemandes aussagen. לָמַד חוּבָה עַל zum
Nachteil jemandes aussagen; 2. aus
einer Schriftstelle herleiten; 3. ver-
binden, zusammenlegen. *Pu. pt.* לְמוֹד
erfahren. *Hitp.* sich üben.

לָמַד *h. m.* 1. erschließend; 2. erschlossen;
3. gewöhnt.

לָמָה *s.* מָה.

לָמָה *h.* nichts.

לָמוֹד *h. m.* 1. Lernen; 2. Zensurlesart
f. תְּלִמוֹד; 3. Gewohnheit, Gewöhn-
liches; 4. *pl.* לְמוֹדִין Gestell, Einfassung.

לְמוֹז *h. m.* schielend(?).

לְמִידָה *h. f.* Studium.

לְמַלֵּם *h.* murmeln, murren.

לִימִין *gr. f.* (λιμήν) Hafen.

לִימִין *gr. m.* (νομισμῖον) eine kleine Münze.

לָמוֹס *gr. m.* (λάμος?) Hund.

לְמַפֵּד *gr. m.* (λαμπάς) Fackel.

לְמַפָּדִם *gr. m.* (vgl. λάμπαδος) *dass.*

לִימָצָא *x. m.* (provenc. limaça) Schnecke.

לִזְנָבָא 1. לִזְנָבָא.

לְנִיִּין *lat. m.* (lintio) Gassenkehrer.

לְנִימִית *s.* אֲלֻנִּימִית.

לִינְיָא (falsch לִוְיָיָא) *gr. f.* (λινέα) Schnur.

לִזְנָבָא *gr. f.* (λόγχη), *pl.* לִזְנָבִית
Lanze.

לְסִמָּא *x. m.* ein Kleidungsstück.

לִימְמָא *gr. m.* (ληστής) Räuber.

לְסִמָּה *x. f.* ein Kleidungsstück.

לִימְסִית *gr. f.* Räuberei.

לִימְסִיָּא *gr. f.* (ληστεία) *dass.*

לִימְסִיִּית *gr. f.* *dass.*

לִימְסִיִּירִין SchirR 6, 4 (?).

לְסַמֵּם 1. לְסַמֵּם.

לִימְסִים *gr. m.* (ληστής), *pl.* לְסִיִּין Ri 5, 11
Räuber.

לְסַמֵּם *gr.* rauben.

לְסִימֹס *gr.* männl. Personennamen (Ἰού-
στος).

לִימְסִרָא, לִימְסִרֹן. לִימְסִרָא *s.* וּמָא לִימְסִרָא
וּמָא לִימְסִרֹן.

לָסֶת *h. f., pl.* לְסִתּוֹת 1. Kiefer, Backen-
knochen; 2. Backe.

לְסִתָּא (Mi 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לְסִתָּה 1K
22, 24 (MS לְסִתָּא), *c.* לִיסִת Jes 23, 28
dass.; 2. *s.* לְסִתָּא.

לַעֲב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.

לַעֲב *a. Itpa. pt.* מְתַלַּעֲב Gn 27, 12 (Hab
1, 10 מְתַלַּעֲב) *dass.*

לַעֲבָא *a. m., ind.* לַעֲבִי Jer 20, 8, Ez
22, 4 (לַעֲבוֹ Jer 20, 7) Gespött.

לַעֲג *h.* spotten. *Hi.* *dass.*

לעג *a. Pa. pt. pl.* מַלְעִיגִין Jer 8, 18 dass.
Aph. dass.
 לעג *h. m.* Spott.
 לעגא *a. m., ind.* לעג Jer 20, 8 Kimch.
 (MS לעיב) dass.
 לעזו *h. m., pl.* לעזוֹת Fremdsprachiger
 (Griechen).
 לעזא *a. m.* dass.
 לעזנים *h. m. pl.* eine Meldenart (*Atriplex*).
 לעזי *h.* 1. eine fremde Sprache (bes.
 Griechisch) reden; 2. üble Nachrede
 führen. *Hi.* dass.
 לעזי *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Grie-
 chisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.
 לעזר männl. Personennamen (Eleasar).
 לעט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken
 lassen.
 לעי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, stu-
 dieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לעינא Thr 5, 5 (MS
 לעינא) ermüden. *Aph.* müde machen.
 S. לאי.
 לעי (v. לאעי) männl. Personennamen.
 לעיסה *h. f.* in den Mund stecken.
 לעינין *s.* לעינים.
 לעיסה *h. f.* Brei (Gekautes).
 לעיסתא *a. f.* dass.
 לענה männl. Personennamen.
 לענה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
 לענתא *a. f.* dass.
 לעס *h.* kauen.
 לעס *a., inf.* מלעס Koh 12, 3 dass.
 לפא *a. Aph.* schichten.
 לפדא *gr. m.* (λοιδας) 1. Schüssel, Pfanne;
 2. Gericht.
 לפדו (Tos. Bech V 9) l. לפיו.
 לפופא *a. m.* Verbindung.
 לפטא *gr.* (λεπτά) einzeln, s. קטלפטא.
 לפיד *h. m.* Fackel.
 לפידא *a. m.* dass.
 לפיו(?) *h. m.* mit starken Augenbrauen.
 לפיטמו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. גלקטינון.
 לפיכה *h.* deshalb. S. כף.
 לפיגי *lat.* männl. Personennamen (*Jovianus*).

לפיוף *h. m.* Sekret des Auges.
 לפלופא *a. m.* Gewickeltes (vom Kraut-
 kopf).
 ליפס *gr. m.* (λοιπας) Steuer (eigentl.
 Steuerrückstand).
 לפים *gr. m.* (λεπας) Schuppe.
 לפס *gr. m.* (λοιδας), *pl.* לפסין Pfanne,
 Tiegel.
 לפסא *gr. m.* dass.
 לפסן *gr. m.* (λαψδην) Ackersenf (*Sinapis*
arvensis).
 לפי *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2.
 wickeln (vom Säugling). *Pu. pt.* um-
 wickelt.
 לפי *a. Pa.* 1. *pf.* לפי Ex 36, 10 ver-
 binden; 2. *pf.* 1 *sg.* לפיית Thr 2, 22
 einwickeln, wickeln; 3. formen. *Itpe.*
ipf. יתלפי Ex 28, 7 1. verbunden
 werden; 2. eingewickelt werden.
 לפצא *gr. m.* (λοιδας) Schüssel, Pfanne.
 לפקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS ורוקפיה)
 s. ורוקפא.
 לופר *gr. m.* (ληπτήρ) Häsher.
 מפרוץ לפרוס *s.* לפרוס.
 לפת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden.
Pi. würzen.
 לפת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden.
Itpe. als Würze verwendet werden.
 לפת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.*
 לפתות Saatrübe (*Brassica rapa*).
 לפתא (Ru 3, 8) *a. f.* Saatrübe.
 לפתותא (Tanch. Ekeb 7) l. פתותא
 (Dupl. zu לפת), s. פתותא.
 לפתן, לפתן I *h. m.* Mann mit unten
 spitzem Kopf.
 לפתן II *h. m.* Zugemüse.
 לפתנא *a. m.* dass.
 לפן *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.
 ליצוי, ליצוי (bBabB 75^b)?
 לצנות *h. f.* 1. Spötere, Leichtsinn;
 2. Belästigung.
 לקא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לקו Ex 5, 14 ge-
 schlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לקי
 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.*

לָקַן Gn 41,6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶלְקִי Lv 26,24 schlagen; 2. *inf.* אֶלְקָא Dt 25,2 Prügelstrafe erteilen. לוקיבוס 1. לוגולוטים *gr. m.* (λογολέπτης) Plagiator.

לָקַח *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקִי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מִלְקָה geschlagen, leidend.

לָקוּחַ *h. m., pl.* לְקוּחוֹת Käufer.

לָקִיחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקוּם *h. m., pl.* לְקוּמוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקוּם *h. m.* Sammlung. לְעֻצְמוֹת Sammlung der Gebeine einer Toten, zur definitiven Bestattung.

לָקוּטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקִיתָא *a. f.* 1. *c. s.* לְקִיתָהוּן Dt 32,32 (MS רְבוּתָהוּן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לָקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לָקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. ablesen, pflücken; 3. Nachlese halten; 4. ausreißen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. (Futter) auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen; 3. (zu voller Entblößung der Eichel) die Reste der Vorhaut entfernen; 4. durch Stopfen Geflügel füttern. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לָקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לָקִיט *מְלָקֵט* 1K 7,19 zusammenfalten; 3. *inf.* מְלָקֵט

Ex 16,26 auflesen. *Pa.* 1. *pf.* לָקִיט Gn 47,14, *ipf.* 2 *sg.* מְלָקֵט Lv 19,9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלָקֵטִין Est II 3,8 genießen. *Aph.* (Futter) auflesen lassen.

לָקַט *h. m.* 1. Nachlese (von der Ernte nach Lv 19,9); 2. Zusammenfalten.

לָקֵטָא *a. m.* 1. Lv 19,9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לוקטא (EchR 1,1) 1. לִפְטָא.

לִקְטִיא, לקטא Ortsname.

לָקוּטִינְטוֹס *lat. m.* (locotenens) Stellvertreter.

לָקֵטָא *lat. f.* (lectica) Sänfte.

לָקִיחַ *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.

לָקֵטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).

לָקִיטָא *h. f.* Einsammeln.

לָקִישׁ *h. m.* 1. spät; 2. Spätsaat; 3. männl. Personennamen.

לָקִישׁא (Ho 6,3) *a. m.* 1. *ind.* לָקִישׁ Dt 11,14 Spätregen; 2. *pl. d.* לָקִישִׁי Gn 30,42 Spätling.

לָקִישׁוֹתָא *a. f., c.* לָקִישׁוֹת Gn 30,42 Spätwerfen (der Schafe).

לָקֹן *gr. m.* (λευκόν) Name einer Münze. לוקן *s.* לוקוס II.

לָקֵנָא (Ri 6,38, MS לָקֵנָא), לָקֵנָא, לָקֵנָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.

לָקֵנִי (bChull 63*) *h. m.* eine Vogelart.

לָקֵנִיא *a. m.* aus Lykaonien (Λυκαονία).

לָקֵנִיתָא, לָקֵנִיתָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.

לָקֵנִיקוֹס *gr. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.

לוקוס I *gr. m.* (λύκος) Wolf.

לוקוס II, לוקיס *gr.* männl. Personennamen (Λούκιος, Λουκάς).

לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.

לָקֶרָה *gr.* männl. Personennamen (Λοκρός).

לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät tun; 2. verzögern, verspäten.

לָקַשׁ *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לורמא 1. לורמא.

לרע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb.

מלרע Gn 1, 7 dass. S. רע.

לשון *h. c., pl.* לשונות 1. Zunge; 2. Sprache;

3. Ausdruck, Redeweise. ל' נקי *decente*

Redeweise (Euphemismus). ל' הרע

üble Nachrede. ל' רבים, ל' יחיד Singular,

Plural. ל' זכר Masculinum,

Femininum; 4. Streifen, Zapfen. לשון

ים Meerbusen.

לששית *h. f.* eine Pflanzenart.

לשזה *h. f., pl.* לשכות 1. Kammer (im

Heiligtum); 2. Schatzkammer, Schatz

(des Tempels).

לשבתא *a. f., c.* לשבת Jer 35, 4 dass.

לשלת *h. f.* Auswurf.

לשלתא *a. f.* Rotz, Schaum.

לשן *h. Hi.* üble Nachrede führen.

לשן *a. Aph.* dass.

לשנא *a. m., ind.* לשן Ex 4, 10 1. Zunge;

2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck.

ל' מעליא nachlässige Redeweise. ל' קליא

Euphemismus. ל' בישא üble Nach-

rede. לשן תליתי Verleumdung.

לתא *a. m.* Schicksal(?).

לתיה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).

לתך *h. m.* ein Trockenmaß (ein halbes

Kor).

לתח *h.* anfeuchten (Getreide).

לתח *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr.

Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.

מ *h. a.* 1. s. מן; 2. als מן gedeutet.

מ *s.* מה, מא.

מא (Ex 32, 21) *a* was? מדן Lv 10, 17,

מא Gn 3, 13 was denn? מאם

Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. למא

Gn 31, 27 warum? למא דן Gn 25, 32

warum denn? במא Ct 4, 1 wie sehr?

במא Gn 13, 16, במא ד Gn 17, 23 wie.

מא Ex 12, 16 das, was. מא Gn 28, 17

o wie. S. auch מה, מאי, מי.

מארכא *a. m.* Blüten, Treiben.

מאר *h.* sehr. מאר מאר gar sehr.

מארם *h. m.* der Planet Mars.

מאה *h., pl.* מאות hundert. מאתים zwei-

hundert.

מאה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מותא Ex 18, 25

hundert. מאתן Nu 1, 35 (MS מתן) zwei-

hundert. תלת מאן Nu 1, 23, תלת מאה

dreihundert.

מאום (jAbZ 44^d) 1. מאום, s. אמאום.

מאן (*מאון*) *h. m.* Eheweigerung eines

unmündig verheirateten Mädchens.

מאון (TosBabB V 6) ein Mittel

zur Verfälschung des Honigs.

מאום *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.

מאוסא *a. m.* dass.

מאור *h. m., pl.* מארות 1. Licht; 2. Leucht-

körper; 3. Lichtöffnung. מאור עינים

1. Augenlicht; 2. blind.

מאורע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.

מאונים *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild

dieses Namens.

מאונין, מאונין *s.* מונין.

מאהא (Est II 1, 2), MS מודה, *s.* ידה.

מאים *מאין* (KohR 9, 13), *s.* מאון.

מאי *s.* מי.

מאין *a. m. pl. ind.* Wasser. *S.* מיא.

מאיסה *h. f.* Verachten.

מאיסותא *a. f.* Verächtlichkeit.

מאיר männl. Personennamen.

מארה *s.* מארה.

מאררתא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.

מאך (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden.

מאך *Pa. ipf.* 2 *sg.* תמאך Jes 25, 5 (MS

תמאך) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.*

1 *sg.* תמאך Jes 13, 11 (MS תמאך) dass.

מַאְכֹּלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm, Wurmfraß.

מַאְכֵּל *h. m., pl.* מַאְכָּלוֹת Speise.

מַאְכָּלֶת *h. f.* Schlachtmesser.

מַאְלֵא *a. m., pl. c.* מַאְלֵי Nu 14, 6 Kundschafter.

מָאֵם (*Gn 18, 30*) *a.* wie wenn? vielleicht.

מאמל *s.* מַמֵּל.

מֵאֵמֶר *h. m., pl.* מֵאֵמְרוֹת Wort, Rede.

מֵאֵמְרָא *a. m., c.* מֵאֵמֶר Ct 5, 13 (MS מֵימֶר) *dass.* S. מֵימְרָא.

מֵאֵן *s.* מֵן.

מֵאֵן *h. Pi.* מֵיֵאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.

מֵאֵנָא *a. m., pl. c.* מֵאֵנִי Dt 1, 41 (MS מֵנִי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäß; 3. Gewand.

מֵאֵם *h.* verachten. *pt. pass.* מֵאֵם verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.

מֵאֵם *a. dass. pt. pass.* מֵאֵם widerlich. *Ite.* verächtlich werden.

מֵאֵם *h. m.* Verachtung.

מֵאֵסָא *a. m.* Arzt.

מֵאֵסִיא (*EchR 3, 45*) *a. m. pl.* Verächtliche. S. מֵאֵם.

מֵאֵפָה *h. m.* Gebackenes.

מֵאֵפִיא *a. m., c.* מֵאֵפִי Lv 2, 4 *dass.*

מֵאֵפֵל *h. m.* Dunkelheit.

מֵאֵפְלִיה *h. f.* *dass.*

מֵאֵרָא *a. m., s.* מֵרָא.

מֵאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.

מֵאֵרוּפָה *h. f.* Hacke.

מֵאֵרִי *s.* מֵרָא, מֵרִי.

מֵאֵרִיסָא *a. m.* Pächter.

מֵאֵרְעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מֵעֲרְעָא.

מֵאֵשְׁכֹן *h. m.* mit großen Hoden versehen.

מֵבְנִי männl. Personennamen.

מֵבְהֲתָנָא *a. m.* Schande verursachend.

מֵבֹאֵה *a. m.* Zugang, Gasse.

מֵבֹג männl. Personennamen (= מֵבְנִי).

מֵבֹי *h. m., pl.* מֵבֹאוֹת 1. Zugang, Flur; 2. Sackgasse.

מֵבֹל *h. m.* Sintflut.

מֵבֹלָא (*Hb 3, 6*) *a. m.* *dass.*

מֵבֹנֵע *h. m.* Quelle.

מֵבֹנֵעָא *a. m., pl.* מֵבֹנֵעִין Ex 15, 27, מֵבֹנֵעִין *dass.*

מֵבֹרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבְחָרָא *a. m., c.* מֵבְחֵר Ex 15, 4 Ausgewähltes.

מֵבִינָא (*Jes 14, 22*) *a. m.* Kehrbesen.

מֵבִלְבִּלְתָא *a. f.* vermischt (in bezug auf die Farben).

מֵבִלְיָנָא (*Ct 3, 9*) *a. m.* ein immergrüner Baum.

מֵבִלְעָתָא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.

מֵבִנָּה, מֵבִנָּה *a. m.* Kehrbesen.

מֵבְסִימָא (*jMaasr 52^a*) 1. מֵבְסִימָא.

מֵבְסִרָנָא *a. m.* Verächter.

מֵבְעָה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.

מֵבְעִירָא *a. m., ind.* מֵבְעִיר Jes 30, 14 Feuerstätte.

מֵבְעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.

מֵבְרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבְרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבְרַחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschließt.

מֵבְרִי *s.* בְּרָא II.

מֵבְרַחְתָא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsname(?).

מֵבְשָׁרְקָנָא *a. m.* das Erkennen.

מֵבְתָא *s.* מֵבְתָא.

מֵבְתָא *a. f.* 1. Übernachten; 2. מֵבְתָא. Gn 42, 27 Nachtherberge.

מֵבְתִּיתָא (*Jes 1, 8*) *a. f.* *dass.*

מֵבֵב *s.* מֵבֵב.

מֵבִנְיָה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).

מֵבְנִי 1. מֵבְנִי.

מַנְבִּיָּא *a. m.* Alaun.

מַנְבִּילָה männl. Personenname.

מַנְבִּית *h. f.* Einsammlung (von Almosen).

מַנְבִּיתָא (2K 23, 25) *a. f.* Eintreibung (von Steuern).

מַנָּה *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.

מַנָּה *h.* zerfließen machen, auflösen.

Hilpal. הַתְּמַנְנָה zerfließen.

מַנְיָא *a. m.* Saft, Auflösung.

מַנְדָּה *h. m.* gute Frucht.

מַנְדָּא *a. m., pl.* מַנְדְּנִין Dt 33, 14 1. dass.; 2. Kostbarkeit.

מַגְדוּנִי *h. m.* aus Megiddo.

מַגְדָּל *h. m.* 1. *pl.* מַגְדָּלוֹת, Turm; 2. Taubenturm; 3. Schrank; 4. Ortsname.

מַגְדָּלָא *a. m.* 1. Gn 11, 4 Turm; 2. Ortsname (auch מַגְדָּלָא).

מַגְדָּלָה *a. m.* aus Magdala.

מַגְדָּלָת *h. f.* Amme.

מַגְדְּנִין *s.* מַגְדָּא.

מַגְדָּתָא *a. f., c.* מַגְדָּת Ho 11, 4 (MS מַגְדָּת) Leitung.

מָנָא *s.* מָנָא.

מָנוֹב *h. m.* Getreidebesen (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).

מָנוֹר *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).

מָנוֹסָא *a. m., pl.* מָנוֹסִין Ez 13, 19 (MS מָנוֹסִין) Speise. *S.* מָנוֹסָא.

מָנוֹפָה *h. f.* 1. Verschluss, Deckel; 2. verschlossenes Gefäß(?).

מָנוֹפָתָא *a. f., c.* מָנוֹפָת Nu 3, 15 dass.

מָנוֹר *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Untersatz des Kochherdes.

מָנוֹרָא *l.* מָנוֹרָא.

מָנוֹרָה I *h. f.* Nachbarschaft.

מָנוֹרָה II *h. f.* 1. Magazin; 2. Wasserbehälter; 3. Fach.

מָנוֹרִי, מָנוֹרָה Ortsname.

מָנוֹרָה II *s.* מָנוֹרָה.

מָנוֹרָתָא *l.* מָנוֹרָתָא.

מָנוֹשׁ *x. m.* Magier.

מָנוֹשָׁא *x. m.* dass.

מָנוֹיָתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.

מָנוֹרָא *a. m., pl. c.* מָנוֹרִי 2S 12, 31 Axt.

מָנוֹתָא *a. f., c.* מָנוֹת Nu 21, 12, *pl. d.*

מָנוֹתָא 1S 14, 4 Furt.

מָנִיב *s.* מָנִיב.

מָנוֹיָה *h. f.* Zerfließenmachen.

מָנוֹד *h. m.* Prediger.

מָנוֹיָא *s.* מָנוֹיָא.

מָנוֹיָתָא (?) *a. f., c.* מָנוֹיָת Nu 21, 12 (MS מָנוֹת) 1. Furt; 2. Paß; 3. *s.*

מָנוֹסָתָא.

מָנוֹסָא *a. m.* Speise.

מָנוֹסָתָא *a. f.* Überhebung.

מָנוֹרָא *a. m., pl. c. s.* מָנוֹרוֹתָי Dt 1, 7 Nachbar.

מָנוֹרָתָא *a. f.* Nachbarschaft.

מָנוֹרָתָא *a. f.* Nachbarin.

מָנֶל *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מָנֶלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.

מָנֶלָא *a. m.* Sekret, Ausfluß.

מָנֶלֶב *h. m., pl.* מָנֶלְבִּים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.

מָנֶלְבָא *a. m.* dass.

מָנֶלָה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Mischnatraktates. מָנֶלֶת הַעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.

מָנֶלְוֹנָה *s.* מָנֶלְוֹנָה.

מָנֶלְוִנָא *a. m.* der ins Exil führt.

מָנֶלְסָא *gr. m.* (μοχλός), *pl. d.* מָנֶלְסָא 1K 7, 50 Riegel.

מָנֶלְתָא *a. f., c.* מָנֶלֶת Jer 36, 2 Buchrolle.

מָנֶמֶג *s.* מָנֶמֶג.

מָנוֹר, מָנוֹרָה *h. m., pl.* מָנוֹרוֹת Räucherwerk.

מָנוֹמֶרִין *דִּין מ'.* (jKeth 33^b) 1. מָנוֹמֶרִין, *s.* מָנוֹמֶרִין.

מָנוֹ (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst. מָנוֹ *dass.* מָנוֹ לְמָנוֹתָא Ex 20, 7 zu

Nichtigem.

מָנוֹ *h. m., pl.* מָנוֹגִים Schild. מָנוֹ אֲבָרָהָם Bezeichnung der ersten Benediktion des Achtzehngebets.

מָנָא *a. m., pl. מְנִינִי* 1 K 10, 17 (MS
מְנִינִי) dass.

מָנָא *a. m., pl. d. מְנִינִיא* Est II 1, 9
Lagerstatt.

מִנִּי (bPes 107^a) l. מְנִי, s. מְנִיא.

מְנִיא *a. m.* häßlich. S. נָא II.

מְנִיָּה *בית מ' Ortsname.*

במנמינ s. מנמינ.

מְנִיָּת *gr. m. (μάχινον), pl. מְנִיָּת*
(מאנניות) 1. Maschine, künstliche Vor-
richtung; 2. Schriftzeichen.

מָנִס *gr. m. (μαρίς)* Schlüssel.

מְנִסָּא *gr. m. (μέγιστος)* Großer.

מְנִסָּר *gr. m. (μαρισטרός)* Haushofmeister.

מְנִסָּרִיא, מְנִסָּרִיא *gr. m. (μαριστριανός),*
pl. מְנִסָּרִי Est II 9, 3 (nicht MS)
Vornehmer.

מְנִסָּת männl. Personennamen.

מְנִסָּתָא (Nu 7, 85) *gr. f. (μαρίς), pl. d.*
מְנִסָּתָא Nu 4, 7 Schlüssel.

מָנַע *h. m., pl. מְנָעוֹת* Berührung.

מְנָעוֹרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.

מָנַח *h. m.* Verschleißer.

מָנַחָא *h. f.* 1. Plage, Seuche; 2. Wunde.

מְנִפִּים *h. m.* Beinschienen.

מָנַחָא *a. f.* Plage.

מָנַר *a. Pa.* 1. *ipf.* מְנַר Gn 49, 17 nieder-
werfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.*
vernichtet werden.

מְנִסָּאוֹת (MidrTeh 12, 1) l. נְמִסָּאוֹת, s.
נְמִסָּא.

מְנִרְתָּא *h. f.* Instrument zum Abkratzen
der Haut (Striegel).

מְנִרְתָּא *a. f.* dass.

מְנִרָא *h. f.* kleine Säge.

מְנִרְפִּיתָא *h. f.* Gerät zum Zusammen-
scharren.

מְנִרְפִּיתָא *a. f., pl. d. מְנִרְפִּיתָא* Nu 4, 14
dass.

מְנִרְפָא *h. m.* Gerät zum Zusammen-
scharren (Hacke mit breitem Eisen).

מְנִרְפָא *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art
Orgel.

מְנִרְפָא (PesK 34^b) l. מְנִרְפָא, s. מְנִרְפָא.

מְנִרְתָּא *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlach-
tung das Messer „abgelenkt“ wurde.

מְנִרְתָּא (falsch מְנִרְתָּא) *a. f.* dass.

מְנִרְסָא *gr. m. (μαρσείος), pl.*
מְנִרְסָא Koch.

מְנִרְסָא *gr. m. (μαρσείον)* Küche.

מְנִרְתָּא l. מְנִרְתָּא.

מְנִרְתָּא l. מְנִרְתָּא.

מְנִרְשָא *h. m.* Weidebezirk einer Ort-
schaft.

מָד (= מָדָה) *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil;
2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Aus-
spruch des.

מָדָא *a. m.* Ehrenkleid.

מָדָא *a. m.* Meder.

מָדָא *a. f.* Tribut.

מָדָא *a. m.* Leiter, Führer(?). מָדָא
(bMkat 12^b, zweifelhafter Text)
Leuchte, vgl. מְנִרְתָּא.

מָדָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מָדָדָא *h. m.* Steinschicht.

מָדָדָא *a. m., c.* מָדָדָא 1 K 7, 29, MS

מָדָדָא 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.*

מָדָדָא 1. מָדָדָא Ez 13, 18 Gelenk.

מָדָדָא *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere
Teil der Zunge.

מָדָדָא *h. m., pl. מְדָדָא* Wüste, Trift-
land.

מָדָדָא (Ex 3, 1) *a. m., pl. מְדָדָא*
Ct 2, 14 (MS מָדָדָא) dass.

מָדָדָא *a. m., pl. c. מְדָדָא* Ct 1, 8 Leiter,
Führer.

מָדָדָא *h. m.* zur Wüste gehörig. *pl. f.*

מְדָדָא *h. f. pl.* Vieh, das auf dem
Triftland übernachtet.

מָדָדָא (Est II 4, 1, MS מָדָדָא) *a. m.*
Leiter.

מָדָדָא *a. f.* Aufführung, Verhalten.

מָדָדָא *h. f.* Ausspruch, Rede.

מָדָדָא *a. f.* dass.

מָדָדָא Ortsname.

מָדָדָא *h.* messen. *Ni.* gemessen werden.

Pi. ausstrecken.

מדה *h. f.* 1. Maß; 2. Strafmaß; 3. Norm;
4. Schriftdeutungsart; 5. den Schrift-
deutungsarten entsprechende Aus-
legung; 6. Art und Weise; 7. Eigen-
schaft. מדת הדין *a.* das strenge
Recht; *b.* Zivilprozeß (in Geldan-
gelegenheiten). מדות Name eines
Mischnatraktats.

מדין *a. m., c. s.* מדין Est II 6, 1 (MS
מדין) Schmerz, Kummer.

מדיה *h. m.* Monatsfluß (der Menstruie-
renden).

מדיה *h. m.* Stößel.

מדיה *a. m.* Mörser.

מדיה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מדיה *a. m.* dass.

מדיה (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מדיה *a. m.* Schöpfen.

מדי (jPea 17^d) 1. מדי.

מדי *h. m., pl.* מדי, מדי Wohnung.

מדי *a. m., c. s.* מדי Dt 33, 27, *c. s.*

מדי Jes 30, 33 dass.

מדיה *h. f.* Feuerung.

מדי (bBech 44^b) *s.* מדי.

מדיה *a. f.* Feuerung.

מדיה *a. f.* Peitsche.

מדיה *a. m.* Schuh.

מדי Medien.

מדי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. מדי
alles. מדי לא nichts; 2. etwa?

מדי *gr. m.* (μόδιος), *pl.* מדי Modius
(Getreidemaß).

מדיה *h. f.* Messen.

מדי *s.* מדי.

מדי *h. m.* Meder.

מדי (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מדי *h. m.* Streit.

מדי Volksname (Midian).

מדיה (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מדיה
Nu 25, 6 Midianiter.

מדיה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Groß-
stadt.

מדיה *h. m.* Midianiter.

מדיה (Gn 23, 16, MS מדיה) *a. f.*

1. *ind.* מדיה Jes 10, 13 Land; 2. Groß-
stadt.

מדיה (Jes 30, 24, MS מדיה) *a. m.*
Wurfabel.

מדיה (Est II 3, 8, MS מדיה) *a. f.*
Reinigung.

מדיה (= מא-ד-ל) *a. m.* Besitz-
tum.

מדיה I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מדיה II *a. m.* Absorbieren(?).

מדיה (jSchebi 33^c) 1. מדיה.

מדיה *h. f.* Kürbisfeld.

מדיה *a.* etwas.

מדיה *a. m.* Schlafen.

מדיה *h. m.* Knoten.

מדיה *a. m.* Bündel.

מדיה (Gn 13, 14), מדיה *a. m.* Auf-
gang (der Sonne), Osten.

מדיה *h. m.* Erkenntnis.

מדיה I *a. m., ind.* מדיה Ex 31, 3, 1S
25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מדיה II *a. m., pl. m.* מדיה (1. מדיה?)
Dt 1, 13. 15 bekannt.

מדיה (Nu 22, 38) *a.* etwas. מדיה
Dt 23, 10 irgendetwas. מדיה—לא
Gn 22, 12 nichts.

מדיה *h. m.* 1. Flugbrett(?) der Bienen;
2. Vogelfalle.

מדיה *h. m., pl.* מדיה 1. eigentl. Duft
(Verunreinigung ohne unmittelbare
Berührung); 2. in diesem Grade der
Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מדיה *h. m.* dünn.

מדיה *h. m.* Erde, Lehm.

מדיה *h.* Hi. abschüssig machen.

מדיה *a. m.* Wohnung.

מדיה *a. m.* 1. Abfluß; 2. bJom 23^a
1. מדיה(?).

מדיה *h. f.* 1. Stufe; 2. Terrassenland.

מדיה (1S 14, 4) *a. f.* Name eines
Felsabhangs.

מדיה *h. m.* Abhang.

מדיה *a. m., ind.* מדיה Mi 1, 4 dass.

מדיה (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfabel.

מִדְרָכָא *a. m., c.* מִדְרַךְ Dt 2, 5 B. Treten.
מִדְרָם *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als
verunreinigend); 2. durch Druck ver-
unreinigter Gegenstand.

מִדְרָקָא 1. מדרקא.

מִדְרָתָא (jBer 6^a) 1. מִדְרָתָא, s. מִדְרָא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung
(besonders juristische); 2. Schriftdeu-
tung; 3. Vortrag von Schriftdeutung;
4. Sammlung von Schriftdeutungen.
מִדְרָשׁ לֵבִית מִדְרָשׁוֹת *pl.* Lehrhaus.

מִדְרָשָׁא (Ot 2, 4), מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרַשׁ
Koh 7, 5 dass.

מִדְרָשָׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְרָתָא *a. f., c.* מִדְרַת Koh 10, 8 1. Art
und Weise; 2. Eigenschaft.

בְּמָה *h.* 1. was? אֲמֹרִים מִדְרָשׁוֹת
worauf bezieht sich dies? לְמָה
מִדְרָשׁוֹת weshalb? מִדְרָשׁוֹת was ist
deine Meinung? אֲנִי — מִדְרָשׁוֹת was (be-
deutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas.
שׁ מִדְרָשׁוֹת das, was.

מִדְרָשׁוֹת *a.* 1. was? אֲנִי מִדְרָשׁוֹת wobei
stehen wir? 2. wie? לְמָה מִדְרָשׁוֹת
weshalb? בְּמָה (Gn 47, 8, MS בְּמָה) 1. wie viel?
2. viele; 3. wie. S. מִדְרָשׁוֹת.

מִדְרָשׁוֹת *h., pt.* מִדְרָשׁוֹת abgenützt. *Ni.*
abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מִדְרָשׁוֹת *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.
מִדְרָשׁוֹת (jKeth 25^b) 1. מִדְרָשׁוֹת traja-
nisch. I. Löw.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Wiederholung.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Hausierer.

מִדְרָשׁוֹת *h.* was ist es? wie?

מִדְרָשׁוֹת (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Beschneider.

מִדְרָשׁוֹת I s. מִדְרָשׁוֹת.

מִדְרָשׁוֹת II *a. f., pl.* מִדְרָשׁוֹת, מִדְרָשׁוֹת Mehl-
sieb.

מִדְרָשׁוֹת *h. f.* Verwirrung.

מִדְרָשׁוֹת *a. f.* dass.

מִדְרָשׁוֹת *h.* schneuzen (einen Docht).

מִדְרָשׁוֹת *a.* was ist?

מִדְרָשׁוֹת Name einer Gegend.

מִדְרָשׁוֹת *h. f.* Eile.

מִדְרָשׁוֹת *h.* beschneiden.

מִדְרָשׁוֹת *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein)
verfälschen.

מִדְרָשׁוֹת Ortsname.

מִדְרָשׁוֹת *h. m.* Weg, Reise.

מִדְרָשׁוֹת *a. m., c.* מִדְרָשׁוֹת Gn 31, 23 dass.
מִדְרָשׁוֹת (Ex 4, 25, MS מִדְרָשׁוֹת; Ez 16, 16,
MS מִדְרָשׁוֹת) 1. Beschneidung. מִדְרָשׁוֹת
Beschneidungsfest; 2. beschnittenes
Glied.

מִדְרָשׁוֹת *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת Tiefe, Grund.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* dass.

מִדְרָשׁוֹת *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23^a) 1. מִדְרָשׁוֹת.

מִדְרָשׁוֹת (Dt 29, 22, MS מִדְרָשׁוֹת) *a. f.*
Umkehrung (v. Sodom).

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Verderbter.

מִדְרָשׁוֹת *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מִדְרָשׁוֹת *h.* eilig.

מִדְרָשׁוֹת *a. m., pl. c.* מִדְרָשׁוֹת Ex 22, 16
Brautpreis.

מִדְרָשׁוֹת *h.* בְּמָה eilig, bald.

מִדְרָשׁוֹת *pers. m.* Verzeichnis.

מִדְרָשׁוֹת Volksname.

מִדְרָשׁוֹת *a. m., f. d.* מִדְרָשׁוֹת Ru 4, 5
(MS מִדְרָשׁוֹת), *pl. d.* מִדְרָשׁוֹת Gn 19, 37
Moabiter.

מִדְרָשׁוֹת *h. m.* dass.

מִדְרָשׁוֹת *h. f.* hereingebracht, gleich-
gemacht(?).

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Untergang.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* Last.

מִדְרָשׁוֹת *a. f.* dass.

מִדְרָשׁוֹת *h. m.* Weiches.

מִדְרָשׁוֹת *a. Aph.* zerfließen machen. *Pal.*
מִדְרָשׁוֹת *Itpal.* zerfließen.

מִדְרָשׁוֹת *a. m.* מִדְרָשׁוֹת Dirnenvermieter.

מִדְרָשׁוֹת *h. f.* Magazin.

מִדְרָשׁוֹת (= מִדְרָשׁוֹת) *a.* tauchen.

מִדְרָשׁוֹת Bezeichnung der vorletzten Bene-
diction im Achtzehngebet.

מִדְרָשׁוֹת Ortsname.

מִדְרָשׁוֹת *a. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת Koh 2, 8 (MS

מִדְרָשׁוֹת) מִדְרָשׁוֹת Wagschale, Wage.

מודע *h. m.* Merkmal.
 מודעא *a. f. ind.* Protesterklärung.
 מודעי *h. m.* aus Modiim.
 מודעת *h. f.* Freund.
 מוהביתא *a. f.* Gabe.
 מוהביתא *a. f.* dass.
 מוהי absichtliche Veränderung von מוהי.
 מוהל *h. m.* Ölschaum (*amurca*).
 מוהר *h. m., pl.* מוהריות Brautpreis.
 מוהרא *a. m.* dass. S. מהרא.
 מוהרין (?) *pers.* ein persisches Fest.
 מוהרקי 1. מוהרקי *pers. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
 מויל (= מויל) *s.* יבל.
 מווא I *a. m.* Spreu.
 מווא II *a. m.* eine Hand voll.
 מוולא *a. m.* Garn.
 מוונא *a. m., pl.* מוונון Lv 19, 36, d.
 מוונא Jes 40, 12 Wagschale.
 מוופותא *a. f.* Schuld.
 מוופנא *a. m.* Gläubiger.
 מווח *h. m.* 1. Gehirn; 2. Knochenmark.
 מווחא *a. m., c. s.* מווח Dt 28, 35 dass.
 מווחא *a. m.* dass.
 מווחל *s.* מוהל.
 מוחק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
 מוט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hüpf.* wanken, sinken. *Pülp.*
 מטטט *dass.*
 מוט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תמוט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
 מוט *h. m.* größere Tragstange.
 מוטב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
 מוטה *h. f.* kleinere Tragstange.
 מוטניא (BerR 44) 1. מלניא.
 מוי (Ct 8, 7, MS מוי) *a. m.* Wasser. S. מניא.
 מויד *h.* sinken. *Ni. pt.* נמויד niedrig. *Hi.* gering machen.
 מויד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מכי (Ri 5, 4, MS מכי) sinken; 2. niederlegen. *Aph.*

1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מכי.
 מויד *h. m.* Werg, Fasern.
 מוידם *h. m.* Zolleinnehmer.
 מוידסא *a. m., pl.* מוידסין Ri 5, 11 dass.
 מול *h.* gegenüber. פנים מול gegenüber der Vorderseite.
 מול *h.* 1. beschneiden. *pt.* מול be-schnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* מול beschnitten werden.
 מול *a. Itpal.* מולל abgeschnitten werden.
 מולא *a. m.* Vermögen.
 מולא *h. f., pl.* מולאות (?) Maultier.
 מולא *a. m.* maultierartig (?).
 מולגיה (VajR 12) 1. מלגיא.
 מולד *h. m.* Geburt. לכה מולד Er-scheinen des Jungmonds.
 מולדא *a. m.* 1. Erscheinen des Jungmonds; 2. männl. Personennamen.
 מולדתא *a. f.* Hebamme.
 מולד *h. f., pl.* מולאות Maultier.
 מוליד *h. m.* Erzeuger.
 מוליי *s.* מליא (?).
 מוליתא *a. f., pl.* מולין, מולין Maultier.
 מולד Name eines kanaanitischen Gottes.
 מוליתא *s.* מוליתא.
 מום *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
 מום *h. Ho.* הומם Makel bekommen.
 מומא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.
 מומיתא *a. f.* Kopflaus(?).
 מומר *h. m.* Abtrünniger (Zensurlesart für משמר).
 מומתא (Nu 5, 21) *a. f., ind.* מומי Nu 5, 21, c. s. מומתיד Jos 2, 17 Pr. Eid.
 מון (Est II 7, 5, MS מון) *a.* wer?
 מוניני *a. m. pl.* Fischbrühe(?).
 מוסר *h. m.* 1. Ansatz, Verengung; 2. Zugabopfer der Sabbate und Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
 מוסר *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
 מוסר *h. m.* Zucht.
 מוסרה *h. f.* Strick, Fessel.

מועד *h. m.* bezeugt — ein als gefährlich bekanntes Haustier, für dessen Schaden voller Ersatz zu leisten ist.

מועד *h. m., pl.* מועדות, 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול המועד Wochentag des Festes. מועד קטן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. מועד סדר מועד der die Festtage behandelnde Teil der Mischna.

מועדא *a. m., pl. d.* מועדיא Lv 23, 2 Fest.

מועדא חלא Wochentag des Festes.

מועדא בריה Tag nach dem Fest.

מועדא *a. m.* wankend.

מועט *s.* מעט.

מופת *h. m.* Wunder.

מופתא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.

מוץ *a.* saugen.

מוץ *h. m.* Spreu.

מוצא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.

מוצא *h. m.* Ausgang. מוצאי שבת Abend nach Vollendung des Sabbat.

מוצא Ortsname.

מוצק *h. m.* Mittelpunkt.

מוק *a. Pa.* מוק verhöhnen. *Aph., pt. f.* מוקא 2K 19, 21 (MS מעיקא) dass.

מוק *pers. m.* Halbstiefel.

מוקא *pers. m., pl.* מוקין Est II 9, 15 dass.

מוקר *h. m.* Feuerherd. בית המוקר 1. Herdplatz; 2. Therme.

מוקרא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. מוקרא.

מוקמנא *a. m.* Zustand.

מוקמתא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz(?).

מוקרא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.

מוקרא II *a. m.* Ehre.

מוקש *h. m.* Fallstrick.

מור *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.

מור *a. Aph.* dass.

מור (= אמור) *s.* אמר.

מור *h. m., pl.* מורות Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*

מורא (Ex 30, 23, MS מירא) *a. m.* dass.

מורא *h. m.* Furcht, Ehrfurcht.

מוראא *a. m.* dass.

מורג, מורג *h. m., pl.* מורגים Dreschschlitten.

מורגא *a. m., ind.* מורג Jes 41, 15, *pl. c.*

מורגי Jes 28, 27, *d.* מורגיא 2S 24, 22 dass.

מורד *h. m., pl.* מורדות Senkung, Abhang.

מורה *h. f.* Rasiermesser.

מורט *h. m.* Kahlköpfiger.

מוריא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.

מוריג *h. m.* Gaumen.

מוריגא *a. m., c. s.* מוריגיה Thr 4, 4 (MS מוריגיה) dass.

מוריית *h. f.* Feigenpflücken.

מוריה Ortsname (Stätte des Tempels von Jerusalem).

מוריגא *a. m.* Gesetzlehrer.

מוריפת ein Zauberwort.

מוריקא (Ct 4, 14) *a. m.* Saffor (*Carthamus tinctorius*).

מוריקא (bBabM 47^b) 1. מורקא.

מוריקאא *a. m.* Safforpflanzer.

מורייתא *a. f.* Rechtslehre.

מורם *s.* רום.

מורן (BabB I, 6) *h. m.* Speicher (runder Taubenschlag?).

מורן *gr. m.* (μαύρος) der Schwarze (eine Fischart).

מורנא I *a. m.* Made.

מורנא II *a. m., pl.* מורנין Jes 41, 19 Esche (*Fraxinus oxycarpa*).

מורנית *h. f.* 1. Stab (aus Eschenholz); 2. Speer.

מורניתא *a. f.* 1. *pl.* מורנין Jes 60, 13 (MS מורנין) Esche; 2. Stab davon; 3. 1S 13, 22 Speer.

מורע (jJom 45^c) 1. רע.

מורתא *a. f.* Myrrhe.

מוש *h. f.* weichen. *Ni. pt. pl. f.* נמושות נחlesende.

מוש *a.*, *pf. c. s.* מִשֵּׁה Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישֵׁי Jo 16, 26 betasten lassen.

מושב *h. m.*, *pl.* מוֹשְׁבוֹת Sitz.

מושיע *h. m.* Helfer.

מות *h.* 1. sterben; 2. erschaffen (vom männl. Glied). *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.

מות *a. s.* מִית.

מות *h. m.* Tod.

מותא (Ex 9, 3) *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* מות Ex 5, 3 B Seuche.

מוֹתָבָא *a. m.*, *c.* מוֹתָבָא Ex 12, 40 1. *pl.* מוֹתְבִּין Est II 1, 2, (MS מוֹתְבִּין) Sitz; 2. Wohnen; 3. *pl. c. s.* מוֹתְבִּיהוּן Ex 10, 23 Wohnort.

מוֹתְבִּיהוּן *a. f.* Lage.

מוֹתְבָא *s.* מוֹתְבָא.

מוֹתָן *h. m.* Seuche, Epidemie.

מוֹתָנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.

מוֹתָר *h. m.* 1. *pl.* מוֹתָרוֹת Überrest; 2. überflüssig.

מוֹתָרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 dass.; 2. *ind.* מוֹתָר Koh 2, 13 Vorzug.

מוֹבָחָא *h. m.*, *pl.* מוֹבָחוֹת Altar.

מוֹבְלָא *a. m.* Matte.

מוֹבְנָא *a. m.* Verkäufer.

מוֹבְנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.

מוֹנָא *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.

מוֹנָא *a.*, *pt. pl.* מוֹנִין Est II 1, 7 mischen.

Pa. pt. pl. מוֹנִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.

מוֹנָא Volksname.

מוֹנָא *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מוֹנָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.

מוֹנָא בַּת מוֹנָא חֲמָרָא eine Vogelart.

מוֹנָא Ortsname.

מוֹהָא *h.* was ist dies?

מוֹהָא *h. m.* Sprengender (Priester).

מוֹהָא *h.* was ist dies?

מוֹוָנָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.

מוֹוָדָא *h. f.* Behältnis für Reisekost.

מוֹוָדָא *h. f.* 1. Türpfoste; 2. Pfostenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21). מוֹוָדָא בֵּית הַמֹּוָדָא Kapsel der Pfostenschrift.

מוֹוָדָא *a. f.* Belebungsmittel.

מוֹוָדָא *a. f.*, *ind.* מוֹוִי 1S 1, 9 (fehlt MS) Türpfoste.

מוֹוָדָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfostenschrift.

מוֹוָן *h. m.*, *pl.* מוֹוֹנוֹת Speise, Nahrung.

מוֹוָנָא *a. m.*, *ind.* מוֹוִן Dt 24, 6 (MS מוֹוִן) dass.

מוֹוִיתָא (BerR 48) 1. מוֹוִיתָא.

מוֹוָפָא *a. m.* Gläubiger.

מוֹוָפִיתָא *a. f.* Darlehn.

מוֹוָפִיתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.

מוֹוָר *h. m.* Verband.

מוֹוָרָא *h. f.* Preßbalken. S. auch מוֹוָרָא.

מוֹוָא *h.* *Hitpalp.* הִתְמוֹמוֹ erschüttert sein.

מוֹוָא *a.* *Itpalp.* אִתְמוֹמוֹ dass.

מוֹוָהָא *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser an der Hauswand).

מוֹי Ortsname.

מוֹיָא *a. m.* Haar.

מוֹיָא (?) Ortsname. S. מוֹיָהָא.

מוֹיָהָא *h. f.* Mischung.

מוֹיָדָא *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.

מוֹיָקָא *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.

מוֹיָקָא *a. m.*, *pl.* מוֹיָקִי Koh 2, 5 böser Geist.

מוֹיָקָתָא (1K 18, 32, MS מוֹקָתָא) *a. f.* Graben.

מוֹיָעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מוֹיָלָא *h. m.* 1. *pl.* מוֹיָלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.

מוֹיָלָא *a. m.*, *pl.* מוֹיָלִיא Koh 7, 15,

מוֹיָלָתָא 2K 23, 5 dass.

מוֹיָלָא *s.* מוֹיָלָא II.

מוֹיָלָא *a. m.* Vermögen.

מוֹיָלָגָא *h. m.* Gabel. S. מוֹיָלָגָא.

מוֹיָמוֹשִׁין *h. m. pl.* Belustigung.

מוֹיָמוֹרָא *h. m.*, *pl.* מוֹיָמוֹרִים Psalm.

מִן־מִרְאָה *a. m.* Psalm.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* Zeit.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* Einladender.
 מִן־מִסִּי *s.* מִן־מִסִּי.
 מִן־מֶנָּה *a. m., pl. d.* מִן־מֶנָּה 1 K 7, 50
 Lichtputze.
 מִן־מֶנָּה *a. f., pl. c. s.* מִן־מֶנָּה Thr 3, 60
 Anschlag.
 מִן־מֶנָּה (Kel XVI 1) 1. מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *a. f.* Darlehn.
 מִן־מֶנָּה *a. f.* Aufwärtsstellung (der
 Haare beim Striegeln gegen den
 Strich).
 מִן־מֶנָּה I *h.* verdorben sein (v. Eiern).
 מִן־מֶנָּה II *h.* spinnen. *Pi.* dass.
 מִן־מֶנָּה *h. m., pl.* מִן־מֶנָּה Sternbild.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Wurf gabel.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Osten.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* östlich.
 מִן־מֶנָּה *h. m. pl.* Sternbild (?).
 מִן־מֶנָּה *s.* מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Schwenkschale.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* 1. *pl. d.* מִן־מֶנָּה Ex 38, 3
 Schwenkschale; 2. Arterie (Schlagader).
 מִן־מֶנָּה I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei
 machen. *Pa. ipf.* מִן־מֶנָּה בִּידִידה Koh 8, 4
 (MS מִן־מֶנָּה) verwehren, verhindern.
Itpe. ipf. מִן־מֶנָּה Ex 22, 1; 2 S 11, 15
 geschlagen werden.
 מִן־מֶנָּה II *a., inf.* מִן־מֶנָּה Ex 17, 14 weg-
 wischen. *Pa.* als erprobt hinstellen.
Itpe. 1. *pt. f.* מִן־מֶנָּה 2 K 21, 13 weg-
 gewischt werden; 2. erprobt, erfunden
 sein; 3. verdünnt werden.
 מִן־מֶנָּה III *a., pt.* מִן־מֶנָּה Ex 28, 32, *pl.* מִן־מֶנָּה
 Jes 19, 9 weben.
 מִן־מֶנָּה (Jes 19, 10, MS מִן־מֶנָּה) 1. מִן־מֶנָּה, *s.*
 מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *h. f.* Einspruch.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Schlupfwinkel.
 מִן־מֶנָּה (Pea VII 2) *h. m.* Verborgenes.
 מִן־מֶנָּה *h. f., pl.* מִן־מֶנָּה 1. Schlupf-
 winkel; 2. verborgene Sünde.
 מִן־מֶנָּה (Jes 28, 27), מִן־מֶנָּה *a. m.* Stock.

מִן־מֶנָּה *h. m.* Verderber.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* dass.
 מִן־מֶנָּה *a. f.* Gebälerin.
 מִן־מֶנָּה *h. f.* Platte (zum Backen der
 תְּבִתִּים im Tempel).
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?
 מִן־מֶנָּה *a. m.* lahm (?).
 מִן־מֶנָּה I *h. Pi.* מִן־מֶנָּה (auch mit בִּידִידה) ver-
 wehren.
 מִן־מֶנָּה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.*
 aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben,
 abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.*
 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag
 geben. *Ho. pt.* מִן־מֶנָּה erprobt.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Zeichengebung.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.
 מִן־מֶנָּה *a. m., pl. c. s.* מִן־מֶנָּה Nu 22, 39
 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk;
 4. Ortsname.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* 1. *pl. d.* מִן־מֶנָּה Est II
 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* dass.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* dass.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Abreiben.
 מִן־מֶנָּה *a. m., ind.* מִן־מֶנָּה Ho 3, 4 Orakel-
 mittel.
 מִן־מֶנָּה (bBabB 39^b) 1. מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. las-
 zive Putzsache.
 מִן־מֶנָּה *a. m., ind.* מִן־מֶנָּה Nu 31, 50
 dass.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.
 מִן־מֶנָּה *h. f.* dass.
 מִן־מֶנָּה *a. f.* Anzeigen. מִן־מֶנָּה Anzeiger
 der Feldgrenzen.
 מִן־מֶנָּה *a. m.* Huld.
 מִן־מֶנָּה (GnJI 16, 5 Ar.) 1. מִן־מֶנָּה, *s.* מִן־מֶנָּה?
 מִן־מֶנָּה *h. m.* Abstreicher.
 מִן־מֶנָּה *s.* מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *a. m., ind.* מִן־מֶנָּה Lv 13, 3 Weißes.
 מִן־מֶנָּה *s.* מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *s.* מִן־מֶנָּה.
 מִן־מֶנָּה *h. m.* 1. Leiden. מִן־מֶנָּה Kopf-
 schmerz; 2. Leidender; 3. Zweifel.

מחזיתא *a. f.* 1. *c.* מחזיתת Jes 15, 5
 Abhang; 2. Niedergang.
מחזורא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus
 von Sonne und Mond; 3. (später)
 Gebetsritual für die Feste.
מחזוריתא *a. f.* Rückkehr.
מחזיא *a. m., ind.* מחזי Lv 13, 32 An-
 blick.
מחזירא *s.* מחזורא.
מחזית *h. f.* Spiegel.
מחזיתא *a. f., pl. c.* מחזית Ex 38, 8 dass.
מחח *a.* einen Brei machen (?).
מחט I *h.* schneuzen (den Docht).
מחט II *h.* Fehlgeburt haben.
מחט *h. f., pl.* מחטים Nadel.
מחטא *a. m., pl.* מחטין, *d.* מחטיא Jes
 3, 22 (MS מחטיא) dass.
מחטבה *h. f.* Fällen (von Bäumen).
מחטפא *a. m., pl.* מחטפין Est II 6, 11
 eine Pferdezierat.
מחטרא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.
מחי *gr. tr.* (μοιχα) buhle!
מחיא *a. m., ind.* מחי Ex 28, 32 Weber.
מחיה *h. f.* Vertilgung.
מחיה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. rohe Haut-
 stelle; 3. מחית (BerR 7) 1. מחית, *s.*
 חיה.
מחילא (?) *a. m.* Bündel.
מחילה *h. m.* Verzeihung.
מחיצה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Ab-
 teilung.
מחיצותא *a. f.* dass.
מחיצתא *a. f., pl. d.* מחיצתא Ez 41, 6,
c. מחיצת Ez 41, 26 (MS מחיצת) dass.
 S. מחצתא.
מחיקה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.
מחיר *h. m.* Kaufpreis.
מחיתא *a. f.* Gewebe.
מחיתא *a. f.* Einspruch.
מחיד (?) *a.* lachen.
מחידא (?) *a. m., pl. d.* מחידא Jes 3, 22
 laszive Zierat. S. מחטא.
מחל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. Ni.
 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.

מחל *a.* dass.
מחלה *h. f.* Krankheit.
מחלה *h. f., pl.* מחלות, מחלים Höhlung.
מחלוקת *h. f., pl.* מחלוקות 1. Trennung;
 2. Streit.
מחלוקתא *a. f.* Abteilung.
מחליקתא *a. f.* Süßigkeit.
מחליף *h. m., pl.* מחלפים Messer.
מחליץ *h. m.* Griff zum Ziehen einer
 Walze.
מחליצא *a. m.* dass.
מחלת Name eines weibl. Dämons.
מחלתא *a. f., pl. c.* מחלי Jes 2, 19.
 Höhlung.
מחמדתא *a. f.* Kostbarkeit.
מחמא *a. m.* Anblick.
מחמצא (Ex 12, 19 B) *a. m.* Gesäuertes.
מחמצון *h. m.* Gärbassin des Walkers.
מחמת *s.* חמת.
מחנה *h. m., pl.* מחנות Lager.
מחסא *a. m., c. s.* מחסיה Jes 63, 9 Er-
 barmen.
מחסומית *h. f.* Schneide.
מחסור *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.
מחסורא *a. m.* dass.
מחסוריתא *a. f.* Mangelhaftigkeit.
מחסיא מחא *s.* Ortsname.*
מחפורת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabe-
 nes.
מחפורתא *a. f., pl.* מחפורין Ze 2, 9 dass.
מחפורנא *a. m.* Schande bereitend.
מחפרת *h. f.* (?).
מחץ *h. m.* Schöpfgefäß.
מחץ *h.* zerschmettern.
מחצב *h. m.* Steinbruch.
מחצבא *a. m., pl. d.* מחצבא Ri 3, 19
 dass.
מחצה *h. f.* Hälfte.
מחצית *h. f.* Hälfte.
מחצלת *h. f., pl.* מחצלות Matte.
מחצלתא *a. f.* dass.
מחצרא *a. m.* Trompetenbläser.
מחצתא (1K 6, 6) *a. f., c.* מחצת 1K
 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מחיצתא.

מחק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben; weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.

מחק *a., ipf.* מחוק *Nu* 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.

מחק *h. m., pl.* מחקים radierte Stelle.

מחק *h. m.* Abstreicher.

מחקא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial(?).

מחר *h. m.* morgen.

מחרא *a. m., ind.* מחר *Dt* 6, 20, למחר morgen. מחרא מחרא übermorgen.

מחרוז *h. m., pl.* מחרוזות Schnur zum Aufreihen.

מחרוץא *a. m.* Brandwunde.

מחרשׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm(?).

מחרשת Ortsname.

מחרת *h. f.* morgen. מחרתים übermorgen.

מחרתא Ortsname.

מחשבת, מחשבות *h. f., pl.* מחשבות 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. מחשבות בעל ränkevoll.

מחשבתא *a. f., pl. c.* מחשבת *Gn* 6, 5, *c. s.* מחשבתיה *Jer* 49, 20 dass.

מחנותין (KohR 12, 5) 1. מחנותין, *s.* מחנותיתא.

מחנתא I(?) *a. m.* Senkung.

מחנתא II (*Ct* 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מחנתא III *a. f., ind.* מחא *Ex* 8, 15, *c.* מחת *Dt* 28, 59, *pl.* מחן *Dt* 28, 59, מחון, מחתין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.

מחנה *h. f.* Kohlenpfanne.

מחנתיתא (*Nu* 17, 11) *a. f., pl. d.* מחנתיתא *Nu* 4, 14 dass.

מחנתא (*Jos* 7, 5) *a. m.* Abhang.

מחנתר *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.

מחנתרמא (*Ex* 22, 1) *a. f.* dass.

מטא *a., pt.* מטא *Nu* 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. ein-

treffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אמטאו *Lv* 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אתמאי *Nu* 23, 15 sich wohin begeben.

מטאמא *a. m.* Besen.

מטמחית *h. m. pl.* Schlachtungen. בית המ' Schlachthof.

מטמחיתא *a. m. pl.* dass. בית מ' Schlachthof.

מטבע *h. m., pl.* מטבעות 1. Münze; 2. Formel, Typus.

מטבעא (*Est* II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.

מטבריש (PesR 121^a) 1. מטבריש.

מטה *h. f.* Knöchel am Flügelende.

מטה *h. f.* 1. Lager, Bettstelle; 2. Bahre.

מטה *h.* 1. unten למטה, מלמטה dass.; 2. euphem. f. oben.

מטה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.

מטהרת *h. f.* Becken mit Wasser für rituelle Reinigungen.

מטואתא *a. f.* Spinne.

מטולת (*מטולת*) *h. f.* 1. Bleiwage; 2. Schuppe(?); 3. Stück Zeug.

מטול (*Est* II 1, 8) *a., c. s.* מטולתיה, מטול

wegen. מטול כן (*Est* II 1, 7), מטול ד

(*Ct* 4, 13) deswegen. מטול קא

Est II 1, 7 weil, damit. מטול קא

Est II 3, 2 weshalb?

מטולא *a. m.* 1. *ind.* מטול *Nu* 4, 15 Last; 2. *ind.* מטול *Dt* 10, 11 Zug.

מטותא *a. f.* Bitte. במטותא, במטותא bitte!

ממתן *h. m.* Ölmühle.

ממתחא *a. f.* Lende(?).

מטטרון, מטטרון, מטטרון *gr. m.* (μντράων)

1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter;

2. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מטכסא, מטכסא *gr. m.* (μέταξα), *pl.*

מטכסין 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. 1. מטכסא.

מטלא *a. m., ind.* מטל *1S* 17, 6 Stange.

מטלא *a. m., c.* מטל *Ma* 1, 1 *Soc* 59, *2K* 9, 25 Ausspruch.

מטלולא *a. m.* Bedachung.

מאוס *s.* מאוס.
 מיאשא *s.* מיאשא.
 מובלא *l.* מיבלא.
 מיד *h.* sofort.
 מיד *a.* dass.
 מידכא Ortsname.
 מיהא *a.* jedenfalls.
 מיהו *a.* allein, aber.
 מיהו גedeutet als מאות *s.* מאה.
 מיוון *h. m.* Gurt.
 מיחא *a. m.* Mehlbrei(?).
 מיחם *h. m.* eine Art Kochkessel.
 מיט *h. m.* Wanken.
 מיטב *h. m.* Bestes.
 מימבא *a. m.* dass.
 מיכאָל Engelname.
 מיכה I *h. f.* Gebrauch von מוֹך.
 מיכה II männl. Personennamen.
 מכילא *l.* מְכִילָן, *s.* מכילתא.
 מכלא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise;
 2. *l.* מכילא, *s.* מכילתא.
 מכילתא *a. f.* dass.
 מלא *a.* מִמֶּנּוּ von selbst.
 מילת *h. f.* Hebamme.
 מלה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.
 מלת *h. m.* 1. Ohrläppchen; 2. Lippenwulst.
 מלתא I *a. f.* ein Gewächs, woraus man Besen macht.
 מלתא II *a. f., ind.* מילא Ct 3, 8 Beschneidung.
 מים *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft.
 מים ראשונים, אמצעים, אחרונים das Händewaschen vor, während, nach der Mahlzeit.
 מי חלב Molken (oder Buttermilch).
 בית המים Harn.
 מי רגלים Abtritt. Aus dem Gehirn ins Auge tretendes Wasser soll den grauen Star veranlassen.
 מיומם (מיומם) *gr.* (μαρουμας) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.
 מיימים (BerR 45 Ar) *l.* חמום.
 מירא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede;
 2. Person; 3. מירא דיי Nu 11, 23 B.

Gott (als in der Welt redend oder handelnd).
 לקימר das will sagen.
 מין *h. m., pl.* מינין 1. Gattung, Art;
 2. Häretiker.
 מיין ähnlich wie.
 מינא *a. m.* 1. *pl. c.* מיני Koh 2, 5 Gattung; 2. Häretiker.
 מינאה *a. m.* Häretiker.
 מינאי *l.* מינאי, *s.* מינאי.
 מינוקא (מינוקא) *a. m.* Kind, Knabe.
 מינוקתא (מינוקתא) *a. f.* Mädchen.
 מינות *h. f.* Häresie.
 מיניקה *h. f.* Säugamme.
 מיניקות *h. f.* Säugen.
 מיניקותא *a. f.* dass.
 מיניקת *s.* מינקת.
 מינסא *a. m., ind.* מינס Jes 10, 1 Bedrückung.
 מינקא (Est II 8, 15, MS מינקא) *l.* מינקא.
 מינקותא *a. f.* Säugen.
 מינקת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten);
 2. Säugamme; 3. Schutzvorrichtung (am Türflügel).
 מינקתא *a. f., pl. d.* מינקתא Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.
 מיסן (jGitt 43^b) *l.* חמסן I. Löw.
 מיסרא *a. m.* Bündel.
 מיסרתא *a. f.* dass.
 מעלא *s.* מעלא.
 מעלא *a. m.* Eingehen.
 מעל שמשא Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
 מיקר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend;
 2. sich abkühlend.
 מיץ *h. m.* Saft.
 מיצה *h. f.* Knoten (eines Stengels).
 מירא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.
 מירוג *h. m.* teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.
 מירוח *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.
 מירון Ortsname.
 מירוק *h. m.* 1. Abreibung, Politur;
 2. Coitus.
 מירור *h. m.* Bittermachen.

מִירָא 1. s. אָרא; 2. Gn 12, 6, MS מִירָא, *pt. Aph.* v. אָרָר Fluch aussprechen.

מִירְתָא *a. f., ind.* מִירַת Jes 49, 26 (MS מִרִּית) Most.

מִישָׁא *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis australis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מִישָׁא Ortsname.

מִישָׁא männl. Personennamen (מִישָׁאָל).

מִישָׁדָא *a. m., c.* מִישָׁד Lv 4, 12 (MS מִישָׁד) Ausgießen.

מִישָׁד *h. m.* Ebene.

מִישָׁן Ortsname.

מִישָׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מִישָׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מִישָׁרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מִשָּׁרָא.

מִישָׁרָא *a. m.* Beet.

מִיתָא (Gn 5, 20) *a., ipf.* יָמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאִית Gn 50, 5, מָוִית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תָּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Arten des Todes (der Todesstrafe).

מִיתָה בְּתוֹרָה הָאֲמֹרָה מִיתָה der als göttliche Strafe im Gesetze genannte Tod.

מִיתְבוֹתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוֹתָא *a. f.* Tod.

מִיתְנָא *a. m.* Verstorbener.

מִיתָר *h. m.* Seil.

מִיָּד *h. m.* niedrig, gebeugt.

מִיָּדָא *a., pt.* מִיָּד 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מִיָּדָא *h. m., pl.* מִיָּדוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מִיָּדָתָא *h. f.* dass.

מִיָּדָתָא *a. f.* Halsband.

מִיָּדָרָא *h. m., pl.* מִיָּדָרוֹת Sieb.

מִיָּדָרָא Ortsname.

מִיָּדָשָׁא *h. m.* Presse.

מִיָּדָיָא *a.* (= מִן כֵּד הֵיא) da.

מִיָּדָיָא *h.* mehr als genug.

מִיָּדָה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde;

4. Beule. *pl.* מִכּוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִכּוֹה *h. f.* Brandwunde.

מִכּוֹלָא *a. m., pl.* מִכּוֹלִין 2K 23, 7 Vorhang(?).

מִכּוֹן(?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מִכּוֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מִכּוֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מִכּוֹנָתָא *a. f., c.* מִכּוֹנָתָא Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מִכּוֹר Ortsname.

מִכּוֹשָׁא *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מִכּוֹשָׁא *a. m.* dass.

מִכּוֹשָׁה *h. f.* Schlägel.

מִכּוֹתָא *h. f.* 1. Gebeugtsein; 2. Armut.

מִכּוֹתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִכּוֹחַלָא *h. m.* Augenschminkstift. מִיָּת מִיָּת Behälter dafür.

מִכּוֹחַלָא *a. m.* dass.

מִכּוֹחַלָא *a. f.* dass.

מִכּוֹיָא *a. m.* 1. *ind.* מִכּוֹיָד Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מִכּוֹיָדִין Jes 57, 15 gebeugt.

מִכּוֹיָתָא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מִכּוֹיָתָא) *a. f.* Gebeugtheit.

מִכּוֹלָתָא *a. f.* 1. *ind.* מִכּוֹלָא Dt 25, 14 Maß; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemäße Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מִכּוֹרָה *h. f.* Verkaufen.

מִכּוֹרָא *h. Hi.* הִימָךְ beugen. *Ni.* הִימָלָא zerdrückt werden.

מִכּוֹרָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* *f.* מִכּוֹרָא Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מִכּוֹרָא Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpe.* niedergedrückt werden.

מִכּוֹרָא *a. m., pl.* מִכּוֹרִין Am 6, 7 (מִכּוֹרִין) 2S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) 1. מבל.

מְכַלֵּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.

מְכַלְלָתָא Ortsname.

מְכַמּוּרֵת *h. f.* Fischernetz.

מְכַמֵּם Ortsname.

מְכַמּוּר *h. m.* Fischernetz.

מְכַמְרָא *a. m.* Warmmachen.

מוֹכְנֵי, מוֹכְנֵי *gr. f.* (μυχανή), *c. s.* מוֹכְנֵי
Est II 1, 2 (MS מְכַוְנֵי) Räderwerk.

מְכַנֵּם (?) *h. m.* 1. Einheimsen;
2. Eingehemstes.

מְכַנְסָא *a. m., pl.* מְכַנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider der Priester.

מְכַנְסִים *h. m. du.* dass.

מְכַבְשָׁתָא *a. f.* Zusammenfegen.

מְכֵם *h.* verzollen.

מְכֵם *h. m., pl.* מְכַסְאוֹת Grenzzoll.

מְכַסָּא *a. m.* dass.

מְכַסָּא *a. m.* Zolleinnehmer.

מְכַסִּין *gr. m. pl.* (μύξα) Früchte vom Brustbeerbaum (*Cordia Myxa*).

מְכַסָּה *h. m., pl.* מְכַסְאוֹת Decke.

מְכַסְיוֹתִינוֹם l. מְכַסְיוֹתִינוֹם.

מְכַסְיָא *lat.* männl. Personennamen (*Maximus*).

מְכַסֵּן *a. Pass.* אֶתְמַכְסֵּן gezüchtigt werden.
S. כְּסֵן.

מְכַסְנָא *a. m.* Züchtiger.

מְכַסְנִיתָא *a. f.* Züchtigung.

מְכַסֵּן l. מוֹכְסֵן, s. מְכַסָּא.

מְכַסְרִין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?

מְכַפָּה (jSukk 53^b) l. מְכַפָּה.

מְכַפָּלָה = מְכַפָּלָה, s. כְּפַל II.

מְכַפָּלָה *h. f.* Doppelhöhle.

מְכַר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.

מְכַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.

מְכַר *h. m.* Verkauf. מ' טוב vorteilhafter Verkauf.

מְכַר *h. m.* Bekanntner.

מְכַרָּא *a. m., c. s.* מְכַרְיָה 2K 12, 6 dass.

מְכַרִּין (jChall 53^a)?

מְכַרְרִין *gr. m.* (μαχαίριον) Messer.

מְכַשּׁוֹל *h. m.* Anstoß.

מְכַשְׂרִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht;
2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מְכַשֵּׁף *h. m.* Zauberer.

מְכַשֵּׁף (?) *a. m.* Zauberei.

מְכַשְׁפָּה *h. f.* Zauberin.

מְכַתֵּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.

מְכַתֵּב *h. m.* Griffel.

מְכַתֵּבָא *a. m.* dass.

מְכַתֵּבָא *a. m.* Schrift.

מְכַתוּתָא (bSabb 110^b) s. בְּתוּתָא (?).

מְכַתֵּם (TosSabb XVII: 8) 1. מְכַתֵּב.

מְכַתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle;
3. ein Folterwerkzeug.

מְכַתֵּשָׁא *a. m., pl. c.* מְכַתֵּשִׁי Dt 28, 61
Plage, Wunde.

מְכַתֵּשָׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.

מָל *h. m.* zerreibbar.

מִיל *gr. m.* (μίλιον), *pl.* מִילִין 1. römische Meile (nahezu 1,5 Kilom.); 2. Meilenstein.

מִילָא *gr. m.* dass.

מִילָא *gr. f.* (μυλωνή) Wolle. S. מִילָת.

מָלָא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.

מָלָא *a., inf.* מְלָאָה Ex 18, 18 füllen.
Pa. 1. *imp.* מָלִי Gn 44, 1 dass.; 2. er-

setzen; 3. מ' עַל לֵב Gn 34, 3 trösten.

Itpe. pf. 3 *sg. f.* אֶתְמָלִיאַת Gn 6, 11
gefüllt, voll werden.

מָלָא *h. m.* voll.

מָלָא s. מְלָאָה.

מִילָא (*מִילָה*) *gr. m.* 1. (μίλιον) Kessel;
2. s. מִילָא.

מְלָאָה *a. m., c. s.* מְלָאָה Dt 33, 16
Füllung, Fülle.

מְלָאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit;
3. Erstlingsgabe.

מְלָאִי I *h. m., pl.* מְלָאִין Ware;

מְלָאִי II *h. m.* Granne. S. מְלָעִין.

מְלָאֵךְ *h. m.* Engel.

מְלָאָה *a. m., pl. d.* מְלָאָה Gn 19, 1
Engel.

מְלָאכָה *h. f., pl.* מְלָאכֹת Arbeit.
 מְלָאכֹת *h. f.* Engelsgestalt.
 מְלָאָתָא (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.
 מְלֻבָּשׁ *h. m.* Kleid.
 מְלֻבָּן *h. m., pl.* מְלֻבְּנוֹת, מְלֻבְּנִים 1. vier-eckige Form; 2. viereckiger Rahmen; 3. viereckiges Beet; 4. viereckiger Kuchen.
 מְלֻבָּנָא *a. m.* viereckiges Stück.
 מְלֻבִּינְתָא (NuJI 33, 20 MS) 1. מְלֻבִּינְתָא, *s.* לְבִינְתָא.
 מְלֻבְּנִיקָא (jSabb 8^a) 1. מְלֻבְּנִיקָא, *s.* מְלֻבְּנִיקָא.
 מְלֻבְּשָׁתָא (Nu 32, 3, MS רִיבּוֹן) Orts-name.
 מְלַג *h. m.* abrufen.
 מְלָג *a. m.* dass.
 מְלוּגָא *gr. m.* (μολγός?) Sack.
 מְלוּגִיָּה 1. מְלוּגִיָּה.
 מְלוּיָאָלָה *gr. f.* (μελίγαλα) ein Gebäck mit Honig und Milch.
 מְלוּגִמָּא *gr. f.* (μδλαγμα), *pl.* מְלוּגִמִּיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
 מְלֻגָּא *h. m.* Wurfgabel. *S.* מְלֻגָּא.
 מְלָה *h. f., pl.* מְלִים Wort.
 מְלִהָ *gr. f.* (μελία), *pl.* מְלִיּוֹן Esche (*Fraxinus*).
 מִי מְלִין Saft der Eschen-rinde.
 מְלוּאָ *h. m.* 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum.
 מְלוּאָ *soweit der Blick reicht.*
 מְלוּאָ *h. m.* 1. dass.; 2. *pl.* מְלוּאָים Füllung der Hände (Priesterweihe).
 מְלוּגָּא *h. m.* 1. Abrufung; 2. Nutz-nießung. מְלוּגָּא Heirats- oder Erb-gut der Frau.
 מְלוּגִנְגָּא *a. m.* aus Meloga(?).
 מְלוּגָּא *h. f.* Darlehn, Schuld.
 מְלוּגָּא *h. m.* Gläubiger.
 מְלוּחָ *h. m.* eine Melde (*Atriplex Halimus*).
 מְלוּחָ *a. m., pl.* מְלוּחִין Ze 2, 9 (MS מְלוּחִין) dass.
 מְלוּחָ *h. m.* Rettung.
 מְלוּיָא *h. m.* Füllen.
 מְלוּיָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Grabgeleit.

מְלוּיָתָהוֹן (VajR 21) 1. מְלוּיָתָהוֹן, *s.* מְלוּיָתָהוֹן.
 מְלוּיָא männl. Personennamen.
 מְלוּבָא *a. m.* Berater.
 מְלוּבָה *h. f.* Herrschaft.
 מְלוּלָא (Jes 6, 4) *a. m., ind.* מְלוּלָא Ex 4, 10 Rede.
 מְלוּלָא *h. m.* Ortsname.
 מְלוּלָא *h. m.* Herberge.
 מְלוּשָׁא *h. m.* Kneten.
 מְלוּחָמָא (bBer 53^b) *gr. f.* (νόμισμα) Ge-präge(?).
 מְלָחָא *h.* salzen, einsalzen. *Pa. pt.* מְלָחָא scharfsinnig. *Ho.* gesalzt werden.
 מְלָחָא I *a., ipf.* 2 *sg.* מְלָחָא Lv 2, 13 salzen. *Itpe. pf.* מְלָחָא Ez 16, 4 ge-salzt werden.
 מְלָחָא II *a. Pa.* ein Schiff führen.
 מְלָחָא *h. m.* Schiffer.
 מְלָחָא *h. m.* Salz.
 מְלָחָא (Lv 2, 13) *a. m.* dass.
 מְלָחָא I *a. m.* Salzhändler.
 מְלָחָא II *a. m.* Schiffer.
 מְלָחָא מְלָחָא מְלָחָא Ortsname.
 מְלָחָא *h. f.* Krieg.
 מְלָחָא *h. f.* Salzfaß.
 מְלָחָא *a. f.* Salzlake.
 מְלָחָא *h. Pi.* retten. *Ni. Htp.* gerettet werden, entkommen.
 מְלָחָא *a. Itpe.* gerettet werden.
 מְלָחָא 1. מְלָחָא, *s.* מְלָחָא.
 מְלָחָא (bBabK 67^a) 1. מְלָחָא, *s.* מְלָחָא.
 מְלָחָא *a. f.* Wurmfaß.
 מְלָחָא *gr. f.* (μελίτωμα), *pl.* מְלָחָא Honigkuchen.
 מְלָחָא 1. מְלָחָא, *s.* מְלָחָא.
 מְלָחָא *s.* מְלָחָא.
 מְלָחָא *s.* מְלָחָא.
 מְלָחָא männl. Personennamen (מְלָחָא).
 מְלָחָא I *a. m., ind.* מְלָחָא Dt 23, 23 (MS מְלָחָא), *pl. m.* מְלָחָא Dt 6, 11, *f.* מְלָחָא Gn 41, 22 voll.
 מְלָחָא II, מְלָחָא *a. m., ind.* מְלָחָא Ex 9, 8.
 1. Füllung; 2. Erhöhung.

מְלִיאָה s. מְלֵאָה.

מְלִיחַ h. m. 1. eingesalzen; 2. Eingezalzenes (bes. Fisch).

מְלִיחָה h. f. reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).

מְלִיחָתָא a. f., pl. מְלִיחָן Dt 23, 26 (MS דְּמִלְחָן) dass.

מולא s. מולא.

מוליון 1. לוליון od. מוקיון.

מולקס s. מולקס.

מוליצה h. f. Gleichnisrede.

מוליקה h. f. Einkneipung (des Halses des Opfervogels).

מוליאָר, מולָר, מוליאָרון gr. m. (μυλῖτριον) Kochmaschine (ähnl. dem Samowar?).

מלישות (Tos. Neg. IV 10) l. תְּלִישוּת.

מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלִיתָא) a. f. 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe vom Wein.

מְלִיתָא (2S 5, 9, MS מְלִיתָא) a. f. 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.

מְלִיךָ h. was liegt dir daran? תְּשׁוּבוֹת מְלִיךָ Berechnungen von Gleichgültigem.

מְלִיךְ I h. König sein, herrschen. Hi. zum König machen.

מְלִיךְ II h. Ni. 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.

מְלִיךְ I a. inf. מְלִיךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. Aph. pf. 2 sg. אֶמְלִיכָתָא 1K 3, 7 zum König machen.

מְלִיךְ II a. 1. pf. מְלִיךְ Jes 14, 27 beschließen; 2. ipf. 1 sg. c. s. אֶמְלִיכְנָה Nu 24, 14 raten. Pa. beraten. Aph. pf. 3 sg. f. c. s. אֶמְלִיכְתֶּיהָ Jos 15, 18 (MS מְלִיכְתֶּיהָ) beraten. Itpe. pf. אֶתְמִלִּיךְ 1K 12, 6, pt. pl. מִתְמִלְכִּין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.

מְלִיךְ h. m. König. מ' בַּת Dämon einer Augenkrankheit.

מְלִיכָא (Ex 1, 8) a. m., ind. מְלִיךְ Mi 2, 13, pl. מְלִיכִין Ex 1, 8 König.

מְלִיכָא (2S 15, 12, MS מְלִיכָא) a. m. Berater.

מְלִיכָא (Jer 49, 7) a. m., ind. מְלִיךְ Jes 14, 27, pl. מְלִיכִין Jes 25, 1 Rat.

מְלִיכָה h. m. Königin.

מְלִיכוּת h. f., pl. מְלִיכוּת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ' שְׁמִים Gottes-

herrschaft. הַמְלִכוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottehherrschaft;

3. Gebet mit Erwähnung der Gottehherrschaft.

מְלִיכוּתָא (Gn 49, 10) a. f., pl. מְלִיכוּת Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.

מְלִיכָיָא männl. Personennamen.

מְלִיכָיָא gr. f. (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.

מְלִיכָנָא a. m. Rat.

מְלִיכָנִי gr. f. (μολοχή) Corchorus (Jute)-stengel.

מְלִיכָתָא (1K 11, 19) a. f. Königin.

מְלִיכָתָא a. f. Rat.

מְלִיכָנִיתָא (Spr 11, 14) l. מְלִיכָנִיתָא a. f. dass.

מְלִי I h. 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. Ni. gerieben werden.

מְלִי II h. Pi. reden.

מְלִי a., Pa. pf. מְלִי Nu 12, 2 reden. Itpa. 1. pf. אֶתְמִלֵּל Gn 16, 13 geredet werden; 2. sich unterreden.

מְלִי h. m. Naht, Saum.

מְלִי I a. m. 1. Glühkohle, 2. s. מְמִלָּא.

מְלִי II a. m., c. מְלִי Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.

מְלִי a. m. Kundschafter.

מְלִיכָתָא a. f. Reden.

מְלִיכָה h. m. Ochsenstecken.

מְלִיכָה h. m. Krume.

מְלִיכָה a. m. dass.

מְלִיכָה s. מְלִיכָה.

מְלִיכָה gr. f. (μειληλα) Quitte (Cydonia vulgaris).

מְלִיכָה x. m. Musselin.

מְלִיכָה gr. m. (μυλίων) Kessel.

מְלִיכָה gr. m., pl. מְלִיכָה (μέλαν) Schwärze, Tinte.

מְלִיכָה gr. m. (μέλαινα) schwarz, unglücklich.

מלניא 1. מלניא.

מלניא *gr. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.

מלסא, מלסא (2S 5, 9) *x. m.* Topf.

מלעין *h. m. pl.* Grannen (der Ähre).

מלפא *a. m., pl.* מלפין Jes 50, 4 Lehrer.

מלפון *s.* מלפון.

מלפנא *a. m.* Lehrer.

מלפפון, מלפפון *gr. m.* (μηλοπέπων),

pl. מלפפונות Zuckermelone (*Cucumis Melo*).

מלפפונא *gr. m.* dass.

מלק *h.* einkneipen (den Hals des Opfer-
vogels). *Ni.* eingekneipt werden.

מלק *a., ipf.* ימלוק Lv 1, 15 dass.

מלקוט *h. m.* Behälter (der die Exkremente
des dreschenden Ochsen aufnimmt).

מלקיש *h. m.* Spätregen (Aprilregen).

מלקושא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.

מלקות *h. f., pl.* מלקיות Bestrafung (mit
40 weniger einem Geißelhieb).

מלקותא *a. f., c.* מלקות 2S 7, 14 dass.

מלקחה *h. f.* Zange.

מלקחים *h. f. du.* 1. dass.; 2. Lichtputze.

מלקט *h. m.* Kneipzange.

מלקטא *a. m.* Lichtputze.

מלקטת *h. f.* 1. Kneipzange; 2. *pl.*

מלקטאות Lichtputze.

מילרייא, מילרין *lat. m., pl.* (*milliarii* sc.
ludi?) eine Art römischer Volks-
belustigung.

מלשין *h. m.* Verleumder.

מלשינא *a. m.* dass.

מלשינותא *a. f.* Verleumdung.

מילת I *gr. m.* (μῖλτος?) eine Mineral-
farbe.

מילת II *gr. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2.
Borsten im Pansen der Wiederkäuer;
3. *s.* מילא.

מילתא *gr. f.* (μηλωτή), *ind.* מילא Gn
49, 11, מילת Thr 2, 21, *pl.* מילתין
Wolle.

מלתא *a. f.* 1. *pl.* מלין Nu 23, 19, Dt
22, 14 Wort; 2. Sache, Ding; 3. Ader-
laß; מ' דאסותא Heilmittel.

מלתחה (*bibl.*) Kleiderkammer.

מלתלא, מלתרה, מלתרה *gr. f.* (μέλαθρον), *pl.*

מלתריות, מלתראות Querbalken.

מם *h. m., pl.* ממין Name des Buch-
staben m.

ממון *h. m., pl.* ממונות Geld, Vermögen.

ממונא *a. m., ind.* ממון Ex 21, 30 dass.

ממוזא *a. m.* Tod.

ממוזר *h. m.* Gesponnenes.

ממוירא (Dt 23, 3), ממוירא *a. m.* aus ver-
botener Vermischung stammend.

ממוזר *h. m.* dass.

ממוירות *h. f.* 1. Erzeugung von Kindern
aus verbotener Vermischung; 2. Rechts-
stellung von Menschen solcher Her-
kunft.

ממוירי *h. m.* zu den Kindern verbotener
Vermischung gehörend.

ממוורת *h. f.* weibliches Wesen aus ver-
botener Vermischung stammend.

ממוורתא *a. f.* dass.

ממחה *h. m.* bewährt.

מומיקה (*sabb 8^b*) 1. מויגקה.

ממיקנא *a. m.* spottend.

ממיקנותא *a. f.* Spott.

ממיתא *a. f.* Hornmohn (*Glaucium*).

ממכר *h. m.* Verkauf.

ממכתא 1. ממכיתא, *s.* ממכא.

ממל *h. m.* 1. Rollstein der Ölmühle;
2. männl. Eigenname.

ממלא *a. m.* 1. Metallerg; 2. Ortsname.

ממולא *s.* מולא.

ממלל *a. m., ind.* ממלל Ex 4, 10 Rede.

ממנה *h. m.* Vorgesetzter.

מומסין, מומס *gr. m.* (μῖμος), *pl.* מומסין
Geberdenkünstler, Possenreißer.

ממסך *h. m.* Mischung.

ממציא Ortsname.

ממקק *h. m.* Wurmfraß.

ממרא *h. m.* 1. widerspenstig. ממרא
ein der Majorität sich nicht unter-
werfender Rechtslehrer; 2. männl.
Personenname.

ממרו *a. f.* eine Heilmittelpflanze.

מנהומיות *a. f.* Brüllen.
 מנהרא *a. m.* Tageslicht.
 מנהרותא (bNed 38^b Ar.) 1. מנהרותא.
 מנו (= מן הוא) *a.* wer ist?
 מנובבעי (Pesikta 191^b) 1. מבריי.
 מנוכיתא *a. f.* Stellvertretung.
 מנוד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).
 מנוח *h. m.* Ruhe.
 מנוחה *h. f.* dass.
 מנוי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).
 מנויא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.
 מנוילא *a. m.* häßlich.
 מנוילין (BerR 5) 1. מנוילין.
 מנון *h. m.* Herr, Befehlshaber(?).
 מנונא (DtJII 8, 3) 1. מנונא.
 מנוס *h. m.* Flucht.
 מנוסה *h. f.* Zufluchtsort.
 מנורה *h. f.* Lampenträger, Leuchter.
 מנוקנא absichtliche Veränderung von
 מנונא, s. גור.
 מנקא *a. m.*, 1. *ind.* מנח Gn 8, 9 Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
 מנקח *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
 מנקחם männl. Personennamen.
 מנקרותא *a. f.* Tüchtigkeit.
 מנקש *h. m.* Zeichendeuter.
 מנקשא *a. m.*, *ind.* מנחיש Dt 18, 10 dass.
 מנקחתא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מנקחתא
 Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
 מנוקטא, מנוקטא, מנוקטא *lat. f.* (*moneta*)
 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte;
 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
 מנוקטין *gr. m.* (μαντιλιον) Handtuch.
 מנקרא *a. m.* 1. Bewachung.
 מנקרא *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
 מנומרוין 1. מנומרוין, s. מנומרוין.
 מני männl. Eigennamen. S. מנא.
 מני (= מן איהו) *a.* wer ist?
 מניא I (Ez 45, 12) *a. m.*, *ind.* מני Ez
 45, 12, *pl.* מני 1K 10, 17, Jes 7, 23,

Jer 32, 9 (MS מני) Mine (Geldwert
 [= 100 Silberdenare], Gewicht).
 מניא II *a. m.* Vorgesetzter.
 מניאיי männl. Personennamen.
 מניאין männl. Personennamen.
 מנין *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher
 Schriftstelle? 3. woraus?
 מנין *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
 מנינא *a. m.*, *ind.* מנין Gn 34, 30 dass.
 מניף *h. m.* Fächer.
 מניק, מניקה *gr. m.* (μανικιον), *pl.*
 מניקיות Halsband, Armband.
 מניקה *s.* מניקה.
 מנישא männl. Personennamen.
 מנית Ortsnamen.
 מניקא (Gen 41, 42 B) *gr. m.* (μανικης)
 Halsband, Armband.
 מנקח *h. f.* Abzug, Verminderung.
 מנקלן (= מנא לן) *a.* woher haben wir?
 מנומכוס *gr. m.* (μονομαχος) Gladiator.
 מנומני (NuJI 26, 9 Ar., MS מערעי) 1.
 מנומני, s. מנומני.
 מנו (Gn 29, 4) *a.* woher? מני Jos
 2, 4 Praet. woher.
 מנוסי männl. Personennamen.
 מנסקי מ' פסקאות (SiphreNu 45) 1.
 מניפסי, s. מניפסי.
 מנע *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten
 lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
 מנע (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itp.*
ipf. יתמנע Ex 5, 11 zurückgehalten
 werden.
 מנעול *h. m.* Schloß, Verschluss. בית המנעול
 Loch für den Schloßriegel.
 מנעל *h. m.*, *pl.* מנעלות, מנעלים Schuh.
 מנפה *h. f.* Fächer.
 מנפוח (PesR 17) 1. מנפחים.
 מנפול *gr. m.* (μονοπωλης) privilegierter
 Händler oder Handwerker.
 מנפים *gr.* Ortsnamen (Μέμφις).
 מנצפך die Finalbuchstaben im hebr.
 Alphabet.
 מנקדותא *a. f.* Reinlichkeit.

מסורתא *a. f. dass.*

מסותא *a. f.* 1. Bad. מ' בַּדֵּאן Badeanstalt;
2. מסותיה מ' מו (VajR 28) l. וּזְנִיתָהּ
s. וּזְנִיתָהּ.

מסחא *a. m., pl. d.* מִסְחָא Est II 1, 3
(MS מִסְחָא). S. מִסְחָא.

מסחיתא *a. f.* Badeanstalt.

מסחית *h. m.* Ausquetscher.

מסחפא (1S 17, 6) *a. m.* Visier (am
Helm) (?).

מסחרא *a. m., pl. d.* מִסְחָרָא Est II 1, 3
Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מסחרא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מסחרא *x. f.* Estrade, Platt-
form, gemauerter Sitz.

מסחרא *x. f., pl.* מִסְחָרָא dass.

מסחרא (Jes 30, 11, MS מִסְחָרָא), 1.
מִסְחָרָא, s. מִסְחָרָא.

מסחרא *h. m.* Schlag.

מסחרא *gr. f.* (μαστιχη) Mastix.

מסחרא (falsch מִסְחָרָא) *gr. m.* 1. (μυστή-
ριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. מִסְחָרָא.

מסחרא 1. מִסְחָרָא, s. מִסְחָרָא.

מסחרא *gr. m.* (μυστηρικόν) geheim.

מסחרא *gr. f.* Moesien (Μυσία).

מסחרא *a. f.* Alter.

מסחרא 1. מִסְחָרָא.

מסחרא *h. f.* Verzagen.

מסחרא *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).

מסחרא *h. m.* Erheber von Steuern.

מסחרא *a. m.* dass.

מסחרא *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).

מסחרא *a. f., c.* מִסְחָרָא Jes 15, 5 Auf-
stieg.

מסחרא *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aushebung.

מסחרא *h. m.* Steinhauer.

מסחרא *h. m.* Verlockender (zum Götzen-
dienst). S. מִסְחָרָא.

מסחרא I *h.* (Wein) mischen.

מסחרא II *h.* (Metall) gießen.

מסחרא *h. m.* Mischtrank.

מסחרא *h. m.* Vorhang.

מסחרא I *h. f.* Gußbild.

מסחרא II *h. f.* Gewebe.

מסחרא (Dt 15, 11) *a. m.* arm.

מסחרא *a. f., ind.* מִסְחָרָא Dt 8, 9 Armut.
מוֹסְחָר (מוֹסְחָר), מוֹסְחָר *gr. m.* (μόσχος)
Moschus.

מסחרא *h. m.* arm.

מסחרא *h.* arm machen. *Pass.* arm werden.

מסחרא *a., pt.* מִסְחָרָא 1S 2, 7 arm machen.

Pass. pf. 3 *pl.* אֶתְמִסְחָנִי 1S 2, 5, *ipf.*

יִתְמִסְחָן Lv 25, 47 arm werden.

מסחרא *h. m.* gefährlich erkrankt.

מסחרא s. מִסְחָרָא.

מסחרא *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz;

3. *pl.* מִסְחָרָא Lehrabschnitt (Traktat).

מסחרא *a. f.* Lehrabschnitt.

מסחרא, מסחרא, s. מִסְחָרָא.

מסחרא *a. m.* (arab.) Kamm.

מסחרא *h. f.* מ' אֶבֶן Steinplatte (?).

מסחרא *gr. m.* 1. (σημίσσιον) ein
halber Ass (der 48. Teil eines Silber-
denars); 2. l. מִסְחָרָא.

מסחרא s. מִסְחָרָא.

מסחרא s. מִסְחָרָא.

מסחרא *h. f.* Erweichung, Fäulnis, De-
generation.

מסחרא (Ez 43, 14, MS מִסְחָרָא) *a. f.*
Absatz, Terrasse.

מסחרא, מסחרא *h. m., pl.* מִסְחָרָא
1. Nagel; 2. eine (pilzförmige?)
Geschwulst.

מסחרא *h. m.* benagelt.

מסחרא *a. m., pl.* מִסְחָרָא Jes 41, 7 Nagel.

מסחרא *a. m.* benagelt.

מסחרא (Ez 43, 14) *a. f.* Absatz, Terrasse.

מסחרא (falsch מִסְחָרָא) *gr. m.* (μέσον) Mitte.

מסחרא (Gn 14, 23) *a. m.* Schuh.

מסחרא (Jes 13, 12), מִסְחָרָא *a. m.* ge-
läutert.

מסחרא *h. f.* 1. Seiher; 2. Sieb; 3. Ge-
seihtes.

מסחרא *h. m.* gestopft (?).

מסחרא *a. f.* Korb.

מסחרא I *h. Ni.* 1. zerfließen; 2. verzagen.

Hi. zerfließen machen. *Pilp.* מִסְחָרָא

1. *pt. pass.* מִסְחָרָא f. מִסְחָרָא zerflossen,
verunstaltet. *Hitpalp.* zerfließen.

מסס II *h. Pilp.* stärken.

מסס I *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* מססם

1. zerfließen machen, Durchfall verursachen; 2. zerdrücken. *Itpalp.* 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.

מסס II *a. Pilp.* stärken.

מססא *a. m.* Ochsenstecken.

מסוסא *gr. m.* (μασος) Magen.

מסוסטולא *gr. m.* (μεσостυλον) Raum zwischen zwei Säulen.

מסע *h. m., pl.* מסעות 1. Wanderung, Reise; 2. Station.

מסע *s.* מסע.

מסעה *h. f., pl.* מסעיות Feuersignal. *שואה*.

מספד *h. m.* Klage.

מספדא *a. m., ind.* מספד Gn 50, 10 dass.

מספודת *s.* מספדת.

מספוטמא *gr. f.* Mesopotamien (Μεσσοποταμία).

מספא *a. m.* Scheu.

מספס *lat. m.* (vgl. *sepes?*) Zaun.

מספק *h. m.* Zweifel, Verdacht.

מספר *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.

מספרא *a. m., ind.* מספר Nu 8, 7 Schermesser.

מספרים *h. m. du.* Schere.

מספרת *h. f.* Schermesser. מ' של פרים (zweiteilige) Schere.

מספ *h.* abstreifen (Oliven).

מספא *a. m.* Anhöhe.

מוסיקין *gr. m. pl.* (μουσικός) Sänger.

מוסקון *gr. m.* (μόσχος) Moschus.

מספנא (Nu 34, 4, MS מספנא) *a. m.*

1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe;

4. Ausgang, Ende.

מספנתא *a. f.* Hinaufsteigen.

מסר *h. m.* Säge.

מסר *h.* 1. übergeben, überliefern. מסר נפש sich aufopfern; 2. lehren;

3. ausliefern. Ni. überliefert werden.

מסר I (Gn 39, 8) *a. dass. Itpe. pf.* אתמסר Ex 21, 13 überliefert werden.

מסר II *a., pt.* מסר Jes 41, 13 sägen, zersägen. *Pa. pt. pass. pl. f.* ממסרן 1K 7, 9 (MS מסרן) dass.

מסרא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מסרין 1K 7, 9, מסרין 2S 12, 31 Säge.

מסרבי Familienname.

מסרבנא (Jes 65, 2, MS סרבנא) *a. m.* widerspenstig.

מסרדי (bAbZ 11^b) *s.* מוטדי.

מסרהבא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסרהבאת *a.* voreilig.

מסרהוא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסרוך *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסרוה *h. f.* Name eines Krauts.

מסרוק *h. m.* Kamm.

מסרוקא *a. m.* dass.

מסריתא (Lv 2, 5) *a. f.* Pfanne.

מסרוד *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסרק *h. m., pl.* מסרקות 1. Kamm; 2. gezählter Ansatz, Krone.

מסרקא *a. m.* dass.

מסרת *h. f.* Pfanne.

מסרתא (Jes 30, 11), מסרתא *a. f., c.*

מסרת Mi 6, 4 Überlieferung.

מסת *h.* genug, so viel als.

מסת (Ex 36, 5) *a.* genug. *c. s.* מסתהון Jer 49, 9 (MS מסתהון) genug für sie.

מסת 1. Lv 12, 8 nach Maßgabe; 2. genug.

מסתוריתא *a. f.* Garnwinde (Spule?).

מסתא *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.

מסתיוס *gr. m.* (μισθωσις) Verpachtung.

מוסתקי (bBez 33^b) 1. מסדקי *a. m. pl.* gespaltene(?).

מסתר *h. m.* Geheimnis.

מסתרא *a. m.* dass.

מסתירין *gr. m.* (μυστήριον) Geheimnis.

מעא *s.* מעתא.

מעא *a. m., pl.* מעין Nu 5, 22, Jes 48, 8,

מעין 1. Eingeweide; 2. Mutterschoß; 3. Leib.

מעבדא *a. m.* 1. Handlung; 2. Bearbeitung.

מעבדנותא *a. f.* Erwerbung.

מַעְבָּה *h. m.* dichtgedrängt, dick.

מַעְבוֹרָת *h. f.* Fähre.

מַעְבֵּם *h. m.* Kelterkufe.

מַעְבוֹת (EchR 4, 19) 1. מַחְבִּיט *s.* מַחְבֵּה (?).

מַעְבֵּר *h. m.* Getreidegabel.

מַעְבְּרָא, מַעְבְּרָא *a. m.* 1. *c.* מַעְבֵּר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. *c.* מַעְבֵּר Jes 30, 32 Vorübergehen.

מַעְבְּרָה *h. f.* Furt.

מַעְבְּרָתָא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.

מַעְגֵּל *h. m.* Walze.

מַעְגִּילָה *h. f.* dass.

מַעְגָּל *h. m.* Umringung.

מַעְדִּיָּא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. *S.* עָדָא.

מַעְדָּן I *h. m., pl.* מַעְדָּנִים Knoten.

מַעְדָּן II *h. m., pl.* מַעְדָּנִים Leckerbissen.

מַעְדֵּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדְּרָא *a. m., ind.* מַעְדֵּר Jes 7, 25 dass.

מַעָּה *h. m. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מַעֲיִן eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מַעוֹת Geld; 4. ein Gewicht.

מַעָּה *h. m., pl.* מַעֲיִן, מַעֲיִם, מַעֲיִם 1. Leib; 2. Inneres. מ' בְּנֵי 1. Eingeweide; 2. Kerngehäuse.

מַעוֹם *h. m.* 1. Ausschließung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מַעוֹמָא *a. m.* dass.

מַעוּיִן (I. Löw) *h. m. pl.* ein Küchenkraut. *S.* לַעוּיִנִים.

מַעוֹזָא *s.* מְחוֹזָא.

מַעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מַעוֹנָא *a. m.* aus Maon.

מַעוֹנִי *h. m.* dass.

מַעוֹנָנָא *s.* מַעוֹנָנָא.

מַעוֹנָיָא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* מַעוֹי Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעוֹיָה *h. f.* Estrich (auf dem Dach und im Hause).

מַעוֹלָא *a. m.* Spinner.

מַעוֹלָא *a. m.* Spindel.

מַעוֹלָא *a. m.* Gespinnst.

מַעוֹם *h. pt., p.* מַעוֹם gering, klein. *Pi.*

1. wenig machen; 2. verringern; 3. ausschließen. *Pu. pt.* מַמַּעוֹם wenig. *Hi.* wenig machen. *Htp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מַעוֹם (= מַמַּעוֹם) *h. m.* wenig. מ' לְשׁוֹן

1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מַעוֹם *a. Pa.* ausschließen. *Itp.* verringert werden.

מַעוֹם *h.* wenig.

מַעוֹסָן *h. m.* zum Mürbewerden aufgehäufter Olivenhaufe.

מַעוֹסָנָא *a. m.* dass.

מַעוֹסָפָת *h. f.* Mantel.

מַעֲיָא *s.* מַעָּא.

מַעֲלִי *h. m.* Oberkleid des Hohenpriesters.

מַעֲלָא *a. m., c.* מַעֲלִי Ex 28, 3 dass.

מַעֲלִילָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines Mischna-traktats.

מַעֲנָן *h. m., pl.* מַעֲנִנּוֹת 1. Quell; 2. Ausfluß; 3. Zeugungskraft; 4. Geburtsorgan des Weibes; 5. männl. Personenname.

מַעֲנָנָא *a. m.* 1. *ind.* מַעֲנָן (I. Löw) Lev 11, 36 B. Quell; 2. Stuhlgang.

מַעֲנָנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מַעֲסִיסָה *s.* מַעֲסָה.

מַעֲסָה (Jes 51, 13, MS מַעֲסָה) *a. m., pl.* מַעֲסִי Nu 10, 9 Bedränger.

מַעֲסָה *h. f.* Grube.

מַעֲסָתָא *a. f.* Bedrängnis.

מַעֲדָךְ *h.* zerdrücken, erdrücken. *Pi.* 1. zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. dämpfen (v. d. Stimme). *Htp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מַעֲדָךְ *a.* dass. *Pa.* dass.

מַעֲלָה *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מַעֲלָה *a.* dass.

מעל I *h. m.* Veruntreuung.

מעל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מעלי *a. m.* Eingang. שמשא מעלי Sonnenuntergang. מעלי שבתא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מעלה *h. m.* 1. עשן מ' den Rauch in die Höhe treibend, Name einer Pflanze; 2. מעלה אדמים Aufstieg von Adumim (Name einer Straße).

מעלה *h. f.* 1. Stufe; 2. Stiege; 3. Terrasse; 4. Bevorzugung, höherer Grad.

מעלה *h.* oben. למעלה, מלמעלה oben. ולמעלה und weiterhin, und von da ab. קלפי מעלה oberer (von Gott). קלפי מעלה vor Gott.

מעלה *h. m.* vorzüglich.

מעליא *a. m., pl.* מעליי Thr 4, 9 (MS (מעלי) dass.

מעליותא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מעלל *h. m.* Tat.

מעלל I *a. m.* dass.

מעלל II *a. m.* Eingang.

קלפי מעלן *h.* oben. למעלן dass. קלפי מעלן vor Gott.

מעלנא (Nu 4, 26, MS מעלנא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מעלני Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).

מעלת. מ' קרא Ortsname.

מעמד *h. m.* stehend.

מעמד *h. m., pl.* מעמדות 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. מ' אנשי Standmannschaft im Tempel (bestellte Teilnehmer an der Opferhandlung).

מעמד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.

מעמק *h. m.* Tiefe.

מעמקא *a. m., pl. c.* מעמקי Gn 49, 25 dass.

מענה *h. f.* Pflügelänge, Abteilung im Felde für das Pflügen (s. Dalman, ZDPV 28, 27 ff.).

מענה *h. m.* Antwort.

מעננא *a. m., ind.* מענין Dt 18, 10, *pl.* מענין Ri 9, 37 Wolkendeuter.

מעסה *h. f.* Mehlbrei.

מעסר (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.

מעפורת *h. f., pl.* מעפראות 1. Hülle; 2. Mantel.

מעפר *h. m.* eine Art Getreidegabel.

מעפריא *a. m.* der Mann des Mantels(?).

מעפרת *h. f.* Hülle.

מעפרתא *a. f., ind.* מעפרא 1K 20, 38 dass.

מעצד *h. m.* ein kleineres Beil.

מעצור *h. m.* Hindernis.

מעצרתא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מעצריא Jes 16, 10 Kelter.

מעקה *h. m.* Brustwehr, Geländer.

מעקוציתא *a. f.* Stich.

מערב *h. m.* Westen.

מערבא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.

מערבאה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מערבאה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.

מערכי *h. m.* dass.

מערבאה *a. m.* Strudel.

מערה *h. f.* 1. Höhle; 2. Kammer eines Felsengrabes.

מערוך *h. m.* Nudelholz, Wellholz.

מערוקא *a. m.* dass.

מערוקא *a. m.* Flüchtling.

מערה *h. m.* Anordnung.

מערה *h. f.* Holzstoß (zum Brennen).

מערהא *a. m., 1. ind.* מערע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunfts-ort(?).

מערהא *a. m., pl. d.* מערקיא Jer 48, 19 Flüchtling.

מערהא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.

מעשה *h. m., pl.* מעשים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis, es geschah, daß; 4. Erzählung.

מעשר *h. m., pl.* מעשרות Zehnter. *pl.* מעשרות Name eines Mischnatraktats.

1. zweiter Zehnt; 2. Name eines Mischnatraktats.
 מעשרא *a. m.* dass. S. מעשרא.
 מעשרא *a. m.* Stärkung.
 מעשרא *a. f., ind.* מעא 1S 2, 36 (MS מעא), *pl.* מעין Ex 30, 13, מעין 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
 מעשרא *h. m.* ein Insekt(?).
 מעשרא *a. f., c. s.* מעשרא Jes 49, 19 Verwüstung.
 מעשרא *gr. m.* (μάπα) 1. Tuch; 2. Handtuch; 3. Fahmentuch.
 מעשרא *h. m.* Blasebalg.
 מעשרא *a. m.* dass.
 מעשרא *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
 מעשרא (KohR 8, 11) *h. m. pl.* Verstoßung(?).
 מעשרא *h. m.* Verhauchung. נפש מעשרא Verdruß, Verzweiflung.
 מעשרא (TosBabB II 17) 1. מעשרא, s. פוח. מעשרא *a. m.* 1. c. מעשרא Thr 5, 10 Hauch; 2. מעשרא Verhauchen der Seele, Verdruß.
 מעשרא *a. f., c.* מעשרא (נפש) Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
 מעשרא *h. m.* 1. der die Gemeinde entläßt; 2. der die מעשרא im Gottesdienst vorträgt.
 מעשרא *a. m.* Entlassung.
 מעשרא *a. f.* Geschiedene.
 מעשרא (bBabB 67^b) 1. מעשרא.
 מעשרא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.
 מעשרא *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.
 מעשרא *h. f.* abnorme Geburt.
 מעשרא *a. f., c.* מעשרא Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.
 מעשרא *a. m., c.* מעשרא (רמשא) Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).
 מעשרא *a. f., ind.* מעשרא Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.

מעשרא (Jer 2, 16) *gr.* Memphis (Μέμφις).
 מעשרא *a. f., c.* מעשרא Jer 47, 3 Schreiten.
 מעשרא *h. f.* Hobel; 2. Axt(?).
 מעשרא *a. f.* dass.
 מעשרא *h. m., pl.* מעשרא Matte.
 מעשרא *a. m.* dass.
 מעשרא *a. m.* Ausgang. מעשרא Ex 34, 22 Jahresausgang. מעשרא Sabbatsausgang (nach Schluß des Sabbats).
 מעשרא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מעשרא Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.
 מעשרא *a. f.* 1. c. מעשרא Ex 21, 7 (MS מעשרא) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.
 מעשרא *a. f., c. s.* מעשרא Dt 23, 14 Exkrement. מ' מעשרא Öffnung des Mastdarms.
 מעשרא *h. m.* Stein der Ölmühle.
 מעשרא (?) *gr. m.* (φερνή), *pl. c.* מעשרא ExJI 22, 16 (MS מעשרא) Brautpreis.
 מעשרא *a. f.* Quaste(?).
 מעשרא s. מעשרא.
 מעשרא *gr. m.* (ν. πόρος) listig.
 מעשרא *a. f.* Stein der Ölmühle.
 מעשרא *h.* למ' nach rückwärts.
 מעשרא *a. f.* Öffnung.
 מעשרא *h. m.* Gelenk.
 מעשרא *h. f.* Genick, Halswirbelsäule.
 מעשרא *a. f.* Sichhinstrecken.
 מעשרא *h. m.* 1. Eingang (der Stadt); 2. Halsöffnung (des Gewandes).
 מעשרא *h. m., pl.* מעשרא Schlüssell.
 מעשרא *h. m.* Graveur.
 מעשרא I *a. m., c.* מעשרא Ez 29, 21 Öffnen.
 מעשרא II *a. m., c.* מעשרא Jes 22, 22 Schlüssell.
 מעשרא *h. m., pl.* מעשרא Schwelle.
 מעשרא *h.* finden. *pt. pass.* מעשרא 1. vorhanden; 2. häufig. Ni. 1. gefunden werden. *pt.* מעשרא Grab einer

gefundenen Leiche; 2. sich finden, sich ergeben. **אם תמצא לומר** wenn du sagen willst. **בשפתמא לומר** so daß du sagen mußt. **Hi.** 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

מצא I *a.* vermögen, können. **Itpe.** **אמצִי** dass. **Aph.** finden lassen.

מצא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. **Pa.** säugen. **Itpe. ipf.** **יתמצִי** Lv 1, 15 ausgepreßt werden.

מצב *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. Besatzung.

מצבא *a. m., c.* **מצב** Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מצבה *h. f.* Standsäule, Malstein.

מצבה *h. f.* Aufstellung.

מצביתא *s.* **מצוביתא**.

מצבתא *a. f., c.* **מצבת** Mi 1, 6 (MS **נצבת**) Pflanzung.

מצדה *h. f.* Netz.

מצדתא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* **מצדן**, **מצדן** Jes 19, 8 (MS **מצדן**), Koh 7, 26

Netz; 2. *c.* **מצדת** 1S 24, 1, *pl. c.* **מצדי** Ez 7, 7, *d.* **מצדתא** Jer 48, 41 Festung.

מצה *h.* auspressen. **Pi.** 1. dass.; 2. gründlich erörtern. **Hitp.** 1. ausgepreßt werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מצה *h. f.* 1. ungesäuertes Brot (für das Pesachfest); 2. rohes Fell.

מצהר *x. m.* Gesicht.

מצובה (?) *h. f.* 1. Gestell, Aufstellung (?); 2. **פי מ'** Ortsname.

מצוביתא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms (?); 2. Rohrstab.

מצווא *a. m.* Ranke.

מצודה *h. f.* 1. Netz (für Säugetiere, Vögel, Fische); 2. Fangapparat; 3. Fang, Beute; 4. Warte.

מצורניות (Tos. Bech V 3) 1. **מצורניות**, *s.* **מצורן**.

מצודתא *a. f.* 1. *pl.* **מצודין** Koh 9, 14 (MS **מצדן**) Netz; 2. *pl. d.* **מצודתא** Ri 6, 2 (MS **מצדתא**) Festung.

מצוה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.

מצוי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung; 3. Ende; 4. Zurückgebliebenes.

מצוינא *a. m.* Streitsüchtiger(?).

מצולה *h. f.* Tiefe.

מצולת *h. f.* Abfall.

מצולתא *a. f.* Tiefe.

מצועא *a. m.* Mitte.

מצופה *h. f.* Warte(?).

מצוצא *a. m.* ein Tier (Sauger).

מצוק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).

מצורן *h. m.* fließend, triefend.

מצורע *h. m.* Aussätziger.

מצורעא *a. m.* dass.

מצות *h. f.* Streit.

מצותא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.

מצותא *a. f.* 1. Gn 13, 7 Streit; 2. Ex 17, 7 Ortsname (Meriba).

מצח *h. m.* Stirn.

מצחא *a. m.* dass.

מוצמבא 1. **מצמכא**.

מצמכא, **מצמכא** *gr. f.* (μαστιχη) Mastix.

מצמכא *gr. m.* (μυστριον) Löffel, Kelle.

מציא *a. m.* Streitsüchtiger.

מציא Zauberwort.

מציאה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.

מציאתא *a. f.* Fund.

מציבות (Tos. Kel. BabM I, 7) 1. **מצפית**.

מציה *h. f.* Auspressung.

מציעא *a. m.* 1. *ind.* **מציע** Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.

מציעתא (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* **מציעתא** 1K 6, 6 mittelster.

מציעתא *a. f.* Mitte.

מציעא *a. m.* blinzeln(?).

מציעה *h. f.* Aussaugung der Beschneidungswunde.

מציק *h. m.* Bedrucker.

מציקא *a. m.* Gewaltiger.

מצלה *h. f.* Schelle.

מצלגלא *a. m.* Kastagnette.

מצלתא *a. f., c.* **מצלת** 1S 13, 21 Gabel.

מצמחא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.

מִצְצֵן s. מִצְצֵן.

מִצְנֶפֶת *h. f.* Kopfbedeckung des Hohenpriesters.

מִצְנֶפֶתָא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.

מִצְעָה *h. m., pl.* מִצְעוֹת Lagerstatt.

מִצֵּעַ *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.

מִצֵּעַ *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מִמְצֵעַ in der Mitte befindlich.

מִצְעָא *a. m.* Mitte.

מִצְעָא *a. m.* als Lager dienendes Polster.

מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.

מִצְעָד (Tos. Kel. BabB I 7) 1. מִצְעָד.

מִצְעָד *h. m.* Schritt.

מִצְעָא (Spr 29, 13) *a. m.* mittlerer (wohlhabend?).

מִצְעָר *h. m.* gering.

מִצְעָה Ortsname.

מִצְפָּא (Jos 11, 3) Ortsname.

מִצְפֵּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).

מִצֵּץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.

מִצֵּץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.

מִצֵּק (?) *h.* gießen.

מִצֵּר I *h.* spinnen.

מִצֵּר I *a.* dass.

מִצֵּר II *h.* als Grenze angeben.

מִצֵּר II *a.* dass. *Ilpe.* sich recken(?).

מִצֵּר I *h. m., pl.* מִצְרִים 1. Enge; 2. Grenze.

מִצֵּר II *h. m.* 1. verdrießlich; 2. beschränkt.

מִצְרָא I *a. m., pl.* מִצְרֵינִי Grenze. מִצְרָא *h.* Grenznachbar.

מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.

מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.

מִצְרִי I *h. m.* dass.

מִצְרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.

מִצְרֵינִי s. מִצְרָא.

מִצְרָנָה *a. m.* an der Grenze wachsend.

מִצְתָּא *h. f.* Vernehmen.

מִקְ s. מוֹק.

מִקְבָּא *a. m., pl.* מִקְבִּין Jer 10, 4 Hammer.

מִקְבִּי (Meg. Ant. Or. 2377) 1. מִקְבִּי männl. Personennamen.

מִקְבִּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).

מִקְבִּלָּא *a. m.* der für sich gewinnt.

מִקְבִּלָּנָה *a. f.* Gewinnen.

מִקְבֵּן *h. m.* Mann mit hammerförmigem Kopf.

מִקְבֵּת *h. f.* Hammer.

מִקְרָה s. מִקְרָה.

מִקְרֵה *h. m.* Bohrer.

מִקְרוֹן (Est II 1, 2, MS מִקְרוֹן), מִקְרוֹן *gr. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.

מִקְרוֹנָא, מִקְרוֹנָא *gr. m., pl.* מִקְרוֹנִין Est II 8, 15 (MS מִקְרוֹנִין) dass.

מִקְרוֹנָאָה *gr. m., pl. d.* מִקְרוֹנָאִי 1S 2, 4 (MS יוֹנָאִי) Macedonier.

מִקְרוֹנָאָה *gr.* Macedonien (Μακεδονία).

מִקְרָשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel in Jerusalem. בֵּית הַמִּקְרָשׁ dass.

מִקְרָשָׁא, מִקְרָשָׁא *a. m., ind.* מִקְרָשׁ Ex 25, 8 dass. בֵּית מִקְרָשָׁא, c. s. בֵּית מִקְרָשִׁי Lv 19, 30 B. dass.

מִקְרָשָׁתָא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.

מִקְרָבָא *a. m., pl.* מִקְרָבִין Jes 44, 12 Hammer.

מִקְוָה *h. m., pl.* מִקְוֹת, מִקְוֹתֹת Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְוֹתֹת Name eines Mischnatraktats.

מִקְוִיאָה *a. m.* 1. *ind.* מִקְוִי 1K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְוִיאָה Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.

מִקְוִים *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. bestimmter Ort (Heiligtum); 3. מִקְוִים Bezeichnung für Gott; 4. מִקְוִים אֹתוֹ die weibl. Scham. מִקְוִים שׁ 1. da, wo; 2. dann, wenn.

מִקְוִיָּא 1. מִקְוִיָּאָה, s. מִקְוִיָּאָה.

מִקְוִיָּה *h. m.* Einfassung.

מִקְוִרָה *h. m.* Quelle.

מקור *h. m.* Meißel (zum Schärfen des Mülhlsteins).
 מקורא *a. m.* Schnabel.
 מקושא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?).
 מקות *h. m.* פנסין (KohR 1, 10) l. קסלופנסין.
 מקותא *a. m.* Verschnittener.
 מקנא *a. m.* eine Baumart.
 מקנא *a. f.* Aderlaß.
 מקח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.
 מקשא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.
 מקשא (Jes 1, 8, MS מקשא) *a. m.* Gurkenfeld. מ' בר männl. Personenname.
 מקטורין *lat. m.* (amictorium) Brustbinde.
 מקרד *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Tongefäß.
 מוקין *lat.* Name des röm. Possenreißers (Maccus).
 מקימא *a. m., c. s.* מקימא Dt 6, 7 Aufstehen.
 מקימא *a. f.* Gegenstand.
 מקל *h. f. m., pl.* מקלות Stab.
 מקלה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מקלה Thr 2, 10 (MS מקלה) dass.
 מקלום *h. m.* Behälter (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). S. מלקוט.
 מקילופין (NuJI 6, 4), l. מקלופין, s. מקלופא.
 מקלם *h. m.* Zuflucht.
 מקלעא *a. f.* Zopf.
 מקלון *gr. m.* (מקולים) (μάκελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.
 מקלע *h. f.* Geflecht.
 מקמא *a. m., c.* מקם 1 K 10, 5 Stand.
 מקמתא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz(?).
 מקינא (Pes. 191^b) l. קניני.
 מקנה *h. m.* Viehbesitz.
 מקניא *a. f.* Bündel von Rohr(?).
 מוקס *gr. m.* (μωκός), *pl.* מוקסין, מוקסות Beinkleid.
 מקסמירא *gr. f.* (μυξωτήρ), *pl.* מקסמירון

Sach 4, 12 (MS אסקריטון) Ausgußrohr.
 מקר *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.
 מקפה *h. f.* Brei.
 מקפנא *a. m., pl. c. s.* מקפניכון Nu 33, 55 Umringung.
 מקצה *h. m.* 1. gesonderter Raum, besonders Trockenplatz für Feigen und Feigenmenge auf diesem Platz; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. außer Gebrauch stehend; 5. l. מקצוע.
 מקצוע *h. m., pl.* מקצועות 1. Feigenmesser; 2. Matte zum Feigentrocknen(?).
 מקצוע *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum (Feigentrockenplatz); 4. Vorrat.
 מקצת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.
 מקצתא *a. f., c.* מקצת Gn 47, 2 Teil.
 מקק *h. m.* Ni. faulen, verderben. Hi. faulen machen. Hitpalp. היתמקק mürbe werden (durch Leiden).
 מקק I *a. m.* Itpalp. אתמקק 1. verfaulen; 2. verschmachten.
 מקק II *a. m.* Itpa. 1. pf. אתמקק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln(?). Itpalp. אתמקק dass.(?).
 מקקא *a. m.* Bücherwurm(?).
 מקקא *a. m.* Schütteln.
 מקר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.
 מקרא *a. m.* Gehirn(?).
 מקרא *h. m., pl.* מקראות 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.
 מקרה *h. m.* Zufall.
 מקרול *h. m.* gerundet.
 מקריא *a. m.* Bibellehrer.
 מקריל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet(?).
 מקרולאפרום, מקרולאפרום *gr. m.* (μακροέλαφος) schlank und schnell.
 מקרין *lat.* (Macrinus) Name eines röm. Kaisers.

מָקְרוֹ *h. m.* gehört.

מוֹקִירוֹ *s.* מָקְרוֹ.

מָקְרוֹ *gr. m.* (μακρός) groß.

מָקְרָעָא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.

מָקְרָעָת *h. f.* Teigstück.

מָקְרָעָא *a. f.* bodenfestes, unbewegliches Gut.

מָקְרָא *a. f., c.* מָקְרַת 1K 7, 2 (MS) (מָקְרַת) Kühlung.

מָקְשָׁא *a. m.* der Einwände zu machen liebt.

מָקְשָׁה *h. f., pl.* מָקְשָׁאוֹת, מָקְשָׁאוֹת, מָקְשָׁאִין Gurkenfeld.

מָקְשָׁה *s.* קָשָׁה.

מָקְשָׁה *h. m.* Einwand machend.

מָקְשָׁא I (Jes 1, 8, MS) (מָקְשָׁא) *a. m.* Gurkenfeld.

מָקְשָׁא II *a. m.* Einwand machend. S. קָשָׁה.

מָשְׁמִיזְתָּהוֹן (DtJII 29, 6) 1. מָשְׁמִיזְתָּהוֹן, *s.* מָשְׁמִיזְתָּהוֹן.

מָר 1. *s.* מָר; 2. *s.* מָרָא.

מָר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.

מָר *a.* בָּמָר in Vertauschung, anstatt.

מָרָא *h. s.* מָרָה II.

מָרָא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. widerspenstig werden; 2. zornig werden.

מָרָא II *a. Aph. pt. pl.* מָרָן Sach 12, 10 bitter machen. S. מָרָה.

מָרָא I *a. m., ind.* מָרָה, *c.* מָרָה Ex 15, 3,

מָרָא *c. s.* מָרָה, מָרָה Ex 21, 24, *pl.* [מָרָן] *c.* מָרָה Gn 4, 20 Herr. מָרָה

חֹבָא Gläubiger. מָרָה בֵּיתָא Hausherr.

מָרָה Ehebercher.

מָרָה II *a. f., pl.* מָרָה Grabscheit.

מָרָה *gr. m.* (μωρός), *pl.* מָרָה töricht, dumm.

מָרָה *h. f.* Kropf (des Vogels).

מָרָה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מָרָה Arten des Aussehens; 2. Betrachten.

מָרָה *h. f.* Spiegel.

מָרָה *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מָרָא *s.* מָרָא.

מָרָאשׁוֹת *h. f. pl.* Kopfende.

מָרָבָה 1. מָרָבָה.

מָרָבָה *h. m.* 1. viel; 2. מָרָבָה מ' der durch Anlegen der vier hohepriesterlichen Gewänder bestellte, nicht gesalbte Hohepriester; 3. reichlich.

מָרָבָה *a. f., c. s.* מָרָבָה Lagerstatt.

מָרָבָה *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Sproß.

מָרָבָה *a. m.* Erzieher.

מָרָבָה *a. f.* Erzieherin, Amme.

מָרָבָה I, מָרָבָה *h. f., pl.* מָרָבָה, מָרָבָה Zweig.

מָרָבָה II *h. f.* Bewässerung.

מָרָבָה III *h. f.* Schicht, Lage.

מָרָבָה *a. f.* Zweig.

מָרָבָה *a. f.* Erzieherin, Amme.

מָרָבָה (GnJII 14, 14) 1. מָרָבָה, *s.* מָרָבָה.

מָרָבָה 1. מָרָבָה.

מָרָבָה *h. f.* Bewässerung.

מָרָבָה *a. f., c. s.* מָרָבָה Est II 1, 3 (MS) (מָרָבָה) Lagerstatt.

מָרָבָה *a. f.* dass.

מָרָה *a., pf.* 3 *pl. c. s.* מָרָה 2S 6, 6 herabstoßen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* מָרָה Dt 19, 5 gestoßen werden.

מָרָה Ortsname.

מָרָה *a. m.* Ruhe.

מָרָה *a. m., pl.* מָרָה eine Art Messer.

מָרָה *s.* מָרָה.

מָרָה *a. m.* aufbrausend.

מָרָה *gr. m.* (μαργέλιον), *pl.* מָרָה Thr 4, 1, מָרָה Jes 54, 12 (MS)

(מָרָה) Edelstein.

מָרָה *a. m.* Gewohnheitsspruch.

מָרָה *h. f. pl.* Fußende.

מָרָה *gr. m.* (μαργαρίτης) Edelstein.

מָרָה *x. f.* (vgl. μαργέλιον), *pl.* מָרָה 1. Perle; 2. Edelstein.

מָרָה *x. f., pl.* מָרָה, מָרָה

Jes 54, 12, *c. s.* מָרָה

Ho 2, 15 dass.

מַרְנֵלְתָא *a. f. pl.* Fußende.
 מַרְנָא *gr. m.* (μαρνα), *pl.* מַרְנָנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרְנָנִין) Peitsche.
 מַרְנִינְתָא *gr. f.* (vgl. μαρναρίτις) 1, Perle; 2. Köstliches.
 מַרְנָן ? (Tos. Ohal. XVIII 12) *h. m. pl.* eine Art Hütte.
 מַרְנָשׁ *h. m., pl.* מַרְנָשׁוֹת Lärm.
 מַרְדִּי I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
 מַרְדִּי II *h.* fließen (vom Auge).
 מַרְדִּי I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מַרְדִּי Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.
 מַרְדִּי *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
 מַרְדָּא (2K 11, 14) *a. m.* dass.
 מַרְדָּא *a. m., pl.* מַרְדִּין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
 מַרְדָּא (Jes 17, 6, MS מַרְדָּא) 1. מַרְדָּא (?).
 מַרְדָּא I *a. m.* Name eines Vogels.
 מַרְדָּא (?) II *a. m.* Peitsche.
 מַרְדָּה *h. m.* Brotschieber.
 מַרְדָּה 1. מַרְדָּה, s. מַרְדָּא.
 מַרְדִּי Name eines Vogels.
 מַרְדּוֹת *h. f.* Züchtigung. מַרְדּוֹת מִכַּת מַרְדּוֹת (im mosaischen Gesetze nicht angeordnete) Züchtigungsgeißelung.
 מַרְדּוֹתָא (1S 20, 30) *a. f., c.* מַרְדּוֹת 2S 7, 14 dass.
 מַרְדִּיא *a. m.* Pflug.
 מַרְדִּיא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
 מַרְדִּין *pers. m.* Todesstrafe.
 מַרְדִּיתָא *a. f.* Furche.
 מַרְדִּי männl. Personennamen.
 מַרְדִּיתָא (Ex XI 21, 19, MS מוֹרְדִּיתָא) 1. מוֹרְדִּיתָא, s. מוֹרְדִּיתָא.
 מַרְדֵּעַ *h. m., pl.* מַרְדֵּעִים Ochsenstecken (beim Pflügen).
 מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.
 מַרְדַּעָא *a. f.* dass.
 מַרְדַּקָא *pers. m.* tot, abgestorben.
 מוֹרָה *gr. m.* (μωρός) töricht.
 מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle;

3. Gallenblase; 4. Gift; 5. Ortsname.
 מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
 מָרָה I *h.* widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. widerspenstig machen; 3. erzürnen, erregen.
 מוֹרָה II *h. Hi.* mästen.
 מוֹרָהָא *a. m.* Übermut.
 מוֹרָא *a. m.* eine Art Majoran (*Origanum Maru*).
 מוֹרָא (Na 3, 14, MS מוֹרָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מוֹרָהָא.
 מוֹרָד *h. m.* rebellisch, Rebell.
 מוֹרָדָא *a. m.* 1. *ind.* מוֹרָד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מוֹרָד Gn 16, 12 Wildesel.
 מוֹרָדָא *a. m., ind.* מוֹרָד Nu 14, 18, c. s. מוֹרָדָא Thr 1, 5 (MS מוֹרָדָא) Widerspenstigkeit.
 מוֹרָדָן *h. m.* fließend, tiefend.
 מוֹרָח *h. m.* מוֹרָח אֶשֶׁךְ (Lv 21, 20) Mann mit einer oder keiner Hode (auch andere Deutungen).
 מוֹרָחָא *h. m.* Kahlkopf.
 מוֹרָיָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מוֹרָיָא Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.
 מוֹרָיָתָא s. מוֹרָיָתָא.
 מוֹרָם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.
 מוֹרָמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.
 מוֹרָן כַּבְנֵי מוֹרָן (RhS I 2) 1. כַּבְנֵי מוֹרָן, s. מוֹרָן.
 מוֹרָן 1. Ortsname; 2. s. מוֹרָן.
 מוֹרָנָא *a. m.* Einwohner von Meron.
 מוֹרָנִי *h. m.* dass.
 מוֹרָעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.
 מוֹרָעָה I *h. f.* Laufen.
 מוֹרָעָה II *h. f.* Unterdrückung.
 מוֹרָקָא I *a. m.* Abreiber (aus Ton?).
 מוֹרָקָא II *a. m.* safranfarben (?).
 מוֹרָר *h. m.* 1. bitter; 2. eine bittere Lattichart; 3. eine Lattichart (viell. *Lactuca sabigna*).

מָרוֹא *a. m.* 1. *c.* מָרוֹר 1S 15, 32 (MS) (מָרִיר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.
 מָרוֹה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.
 מָרוֹשָׁא (?) *a. m.* Becken.
 מָרוֹת *h. f.* Herrschaft.
 מָרוֹתָא (1S 9, 17) *a. f., c.* מָרוֹת Ex 18, 10 dass.
 מָרוֹתָא *a. f.* dass.
 מָרוֹב *h. m.* 1. Ablaufsrinne am Dach; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.
 מָרוֹבָא *a. m.* Rinne.
 מָרוֹבָלָא *s.* מָבָלָא.
 מָרוֹבָנָא *pers. m.* Präfekt.
 מָרוֹזֹב *h. m., pl.* מָרוֹזֹבֹת Hammer.
 מָרוֹזֹת *s.* מָרוֹיֹת.
 מָרוֹזָא *a. m.* Hammer.
 מָרוֹחָא *a. m.* 1. Gelage; 2. Jer 16, 5 Trauermahl; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).
 מָרוֹיֹבָא *a. m., pl.* מָרוֹיֹבִין Koh 2, 8 Ablaufrinne.
 מָרוֹיֹת *h. m.* 1. Gelage; 2. Trauermahl.
 מָרוֹיֹחָא *s.* מָרוֹחָא.
 מָרוֹמָא (*?*).
 מָרוֹפָא *a. f.* Hammer.
 מָרוֹ *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu.* *Hüpa.* geglättet werden.
 מָרוֹ *a. Pa.* glätten.
 מָרוֹחָא *a. m., pl. c. s.* מָרוֹחָמוֹהִי Gn 26, 26 (MS) (מָרוֹחָמוֹהִי) Freund.
 מָרוֹחָמָא *a. m., pl.* מָרוֹחָמִי Est II 1, 3 barmherzig.
 מָרוֹחֵן *h. m., pl.* מָרוֹחָצֹאֹת 1. Baden; 2. (privates) Warmbad. בֵּית הַמָּרוֹחֵן Badeanstalt.
 מָרוֹחֶק *h. m.* Entfernung.
 מָרוֹחָקָא *a. m., ind.* מָרוֹחֶק Dt 27, 15 verabscheut.
 מָרוֹחָשָׁן (Koh 11, 3, MS) (מָרוֹחָשָׁן) Name des achten jüdischen Monats.
 מָרוֹחָשֶׁת *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרֵט *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.
 מָרֵט *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְרֵטֹן Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* אֶת־מָרֵיט Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מָרֵטֹט 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.
 מָרֵטָא *a. m., ind.* מָרֵט Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.
 מָרֵטָא *a. m.* Ausgerupftes.
 מָרֵטֹמָא *a. m.* 1. Scharpie, Fetzen; 2. Mantel.
 מָרֵטֹם *h. m.* gerupfter Vogel.
 מָרֵטִיסָה *x. f.* eingesalzener Fisch(?).
 מָרוֹמָנִי *lat. m.* aus Mauretanien.
 מָרוֹמָנִיָא *lat. f.* Mauretanien in Nordafrika (*Mauretania*).
 מָרוֹמִינֹס (GnJI 10.7, MS) (מָרוֹמִינֹס) *lat.* Stammvater der Mauretanier (*Mauretinus*).
 מָרֵטָא (bJom 77^a) 1. מָמֵרָא.
 מָרֵטָא *s.* מָרֵדָא.
 מָרִי *s.* מָרָא.
 מָרִי *h. m.* männl. Personennamen.
 מָרִיָא *h. m.* Dämon.
 מָרִיבִנִּי (Ot 5, 14, Or 1302) שֹׁהֵם, darüber (בלור צחפי) Name eines Edelsteins.
 מָרִיבָה *h. f.* Streit.
 מָרִינִי ein Zauberwort.
 מָרִידָא 1. מָרוֹדָא.
 מָרִידָה *h. f.* Widerspenstigkeit.
 מָרִיחָא *h. m.* übermütig.
 מָרִיחָא *gr. m.* Einwohner von Mareotis (*Μαρεωτις*).
 מָרִיִּין *h. m.* Aufständischer.
 מָרִיִּים weibl. Personennamen.
 מָרִימָה (?) *h. f.* Anhöhe.
 מָרִימָר (מָרִי מָר) männl. Personennamen.
 מָרִיִּין *gr.* männl. Personennamen (*Μαρῖων*).
 מָרִינֹס (Siphra zu Lv 22, 29) 1. מָרִינֹס.

מוֹרִיִּים מוֹרִיָּסָא *lat. m. (muries)* Fischbrühe.

מְרִיעָא *a. m., pl. d.* מְרִיעָא Ez 34, 4 krank.

מְרִיעוּת *h. f.* Geselligkeit.

מְרִיצָא *h. f.* Grabeisen.

מְרִיקָא *h. f.* Abwaschung (Abreibung).

מְרִיקָא *h. f.* eine Art Ton.

מְרִירָא *a. m., pl.* מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.

מְרִירָא *a. m., ind.* מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרִר) Bitterkeit.

מְרִירָה *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.

מְרִירוּת *h. f.* Bitteres.

מְרִירוּתָא *a. f., ind.* מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.

מְרִירִי Name eines Dämons.

מְרִירָתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרִירָתָא Koh 12, 6 (MS מְרִירָתָא) Galle; 2. Gift.

מְרִישָׁא *h. m., pl.* מְרִישוֹת Balken (in der Mauer).

מְרִישָׁא (Hb 2, 11) *a. m.* dass.

מְרִיתָא *a. m., ind.* מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.

מֵרֶךְ *h. Hitp.* zerfließen.

מֵרֶךְ *a. Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמַרֵּךְ Dt 19, 5 (MS תִּתְמַרֵּךְ) gestoßen werden.

מֵרֶךְ *h. m.* Zerfließen.

מֵרֶכֶב *h. m.* Sattel.

מֵרֶכֶבָא (Lv 15, 9) *a. m.* dass.

מֵרֶכֶבָא *h. f.* 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).

מֵרֶכֶבָא *h. f.* Pfropfen.

מֵרֶכֶבָנָא *a. m., c. s.* מֵרֶכֶבָנָא 1 K 22, 34 Wagenlenker.

מֵרֶכֶבָתָא *a. f.* 1. *pl. c.* מֵרֶכֶבָתָא Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.

מֵרֶכֶבִּי *s.* מֵרֶכֶבִּי.

מֵרֶכֶבִּי *x. m.* Priesteroberer (ein Tempelbeamter).

מֵרֶכֶבִּי *h. m.* Gestell (eines Instruments) (?).

מֵרֶכֶבִּי *a. m., pl.* מֵרֶכֶבִּי (?) 1. Tränktrug; 2. Trinkgefäß (?).

מֵרֶכֶל *s.* מֵרֶכֶל.

מָרוֹם 1. *l.* הָמָרוֹם; 2. *s.* מָרוֹם.

מֶרְמָה *h. f.* Trug.

מֶרְמָהוּ 1. מֶרְמָהוּ *x. m.* Majoran (*Origanum Majorana*).

מֶרְמָטָא *gr. m.* (vgl. *μορματός*) Schrecken.

מֶרְמָס *h. m.* Getretenes.

מֶרְמוּצִי (KohR 6, 12)?

מֶרְמָצָא *a. f., pl. d.* מֶרְמָצָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).

מֶרְמָרָא *gr. m.* (μάρμαρος) *pl.*

מֶרְמָרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.

מֶרוֹן *s.* מֶרוֹן.

מְרִינוֹס *s.* מְרִינוֹס.

מֶרְנוֹס (PesR 21) *l.* מֶרְנוֹס.

מְרִינוֹס *gr.* männl. Personennamen (Marpivos).

מָרוֹס *gr. m.* (ήμερος) zahm.

מֶרוֹס *gr. m.* (μωρός) töricht.

מָרַס *h. Pi.* 1. zerdrücken; 2. zerrühren.

מָרַס *a. l. pt. pass.* מָרַס Lv 21, 20 zerdrücken (von den Hoden); 2. zerrühren.

מֶרְסָא *a. m.* Eiterbeule.

מֶרְסִין *h. m.* grobe Kleie.

מֶרְסָתָא *a. f.* Unterdrückung.

מֶרְסִינָטוֹן *gr. m.* (μυρσινάτον) Myrtenöl.

מֶרַע (1K 14, 1) *a., pf.* 2 *sg.* מֶרַע Jes 14, 10 erkranken, krank sein.

Pa. pt. pass. 1. krank gemacht; 2. *f.*

מֶרַע Jer 14, 17 böseartig. *Aph. pf.*

מֶרַע Dt 29, 21 krank machen. *Itpe.*

pf. אֶתְמַרַע 1 K 14, 1 (MS מֶרַע) krank

werden. *Itpa. pf.* אֶתְמַרַע 2 S 13, 6

sich krank machen, sich krank stellen.

מֶרַע *h. m.* מֶרַע שְׁכִיבֵי מֶרַע lebensgefährlich krank.

מֶרַע I *a. m., pl.* מֶרַע Ex 23, 25 Krankheit.

מֶרַע II *a. m., ind.* מֶרַע Gn 48, 1 krank.

מֶרַע (?) *a. m.* Weideplatz.

מֶרַעָה *h. m.* Weide.

מֶרַעִיתָא *a. f.* Krankheit.

מָרְעִיָּא *a. m.* Mist.

מָרְעֵלָא *s.* מָרְעֵלָא.

מָרְעִית *h. f.* Weideplatz.

מָרְעִיתָא I *a. f., ind.* מָרְעִי Est II 4, 1
(MS מָרְעִי) dass.

מָרְעִיתָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.*
מָרְעִית Ct 2, 5 (MS מָרְעִית) krank;
3. Koh 5, 12 (MS מָרְעִיתָא) schlimm.

מָרְעֵלָא *a. m.* Satteltasche (zum Beladen
des Esels).

מָרְעֵשֶׁת *s.* מָרְעֵשֶׁת.

מָרְפָּא *h. m.* Heilung.

מָרְפָּא *h. m.* Arzt.

מָרְפִּיד *x. m.* Wohnung.

מָרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.

מָרְפִּים 1. מָרְפִּים.

מָרְפִּס *h. m.* Getretenes.

מָרְפִּסָּת *h. f.* Gang, Galerie.

מָרְפִּק *h. m.* Ellbogen.

מָרְפִּקָא *a. m., pl. c.* מָרְפִּקִי Ez 13, 18
(MS מָרְפִּקִי) dass.

מָרִץ *h. Nī.* eilig sein.

מָרְצוּמִי (Koh 6, 12)?

מָרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.

מָרְצֵעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.;
2. Riemen.

מָרְצוּרִי *gr. m.* (μαρσούριον) Sack.

מָרַק *h.* abreiben, abwaschen. *Nī.* ge-
reinigt werden. *Pī.* 1. glätten; 2. til-
gen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.*
entfernt werden.

מָרַק *a.* 1. *imp. pl.* מָרִיקוּ Jes 21, 5
abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt
machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמָרִיק
Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. be-
strichen werden. *Itpa. pt. f.* מְתִמָּרֶקָא
Ct 3, 6 bestrichen werden.

מָרַקָא *a. m.* verdünnt(?).

מָרַקָה *h. f.* 1. eine Art Ton; 2. jBez
60^d 1. מָרַקָה.

מָרַקוּצָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. eine Art
Dünnbrot.

מָרַקוּשׁ *s.* מָרַקוּשׁ.

בֵּית הַמָּרַקָהִים *h. m.* Salbe, Parfüm.
Parfümladen.

מָרַקְמַת *h. f.* dass.

מָרַקְמַתָא *a. f.* dass.

מָרַקוּלִים *lat.* (Mercurius) Herme (in der
Form eines Steinhaufens).

מָרַקְעָא *s.* מָרַקְעָא.

מָרַר *h. Pi. Hī.* bitter machen, Leiden
bereiten. *Hītp.* bitter werden. *Hītpalp.*
מָרַר הַתְּמָרִימִיךְ sich erbittern.

מָרַר *a.* 1. *pf.* מָרַר Jes 38, 17 bitter
sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מָרַר 1 S 30, 6
betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* מְמָרְרִין
Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.*
1. *pf.* 3 *pl.* אֶמְמָרְרוּ Ex 1, 14 (MS אֶמְרִי)
bitter machen; 2. betrüben, erbittern.
Itpa. pf. 3 *pl.* אֶתְמָרְרוּ Gn 49, 23 sich
erbittern, streiten. *Palp.* מָרַרְרָא be-
trüben.

מָרַר *h. m.* Bitterkeit.

מָרַרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*
ind. מָרַר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitter-
keit; 2. Bitteres. *pl.* מָרַרִין Ex 12, 8
bittere Kräuter. בְּמָרַר Ez 21, 11
bitterlich.

מָרַרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.

מָרַרְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מָרַרְתָּהוּ Dt 32, 32
(MS מָרַרְתָּהוּ) Bitterkeit, Bosheit;
2. *c. s.* מָרַרְתֶּךָ Koh 12, 6 Galle.

מָרַשָּׂא *a. m.* Kante.

מָרַשׁוּתָא *a. f.* Mörser.

מָרַשִׁיאָא *a. m.* Name einer Bohnenart(?).

מָרַתָא *s.* מָרַתָא u. מָרִיתָא.

מָרַתָא *a. f.* 1. *c.* מָרַת 1 K 17, 17 Herrin;
2. weibl. Personennamen.

מָרַתָא *a. f., c.* מָרַת Dt 32, 33 Galle.

מָרַתוּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.

מָרַתְחָא *a. m.* Topf, Tiegel.

מָרַתִּיפָא *a. m.* Vorratsraum.

מָרַתְכָא *pers. m.* Bleiglätte.

מָרַתָּךְ *h. m.* Vorratsraum.

מָרַתְקָא *h. m.* Faustschlag.

מָשָׂא *h. m., pl.* מְשָׂאוֹת 1. Tragen;
2. Nehmen. מְשָׂא וּמָתָן Handel, Verkehr.

משוא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit.
 משוא פנים *Bevorzugung.*
 משואה *h. f.* Feuersignal.
 משוי *h. m.* Last.
 משורה *h. f.* ein Maß.
 משטר *h. m.* Schlag.
 משמה *h. f.* Einsetzung.
 משכה *h. f.* Umzäunung.
 משא I *a., pf. c. s.* משויה Gn 27, 22
 (MS משויה) betasten. S. מוש, מושש.
 משא II *a.* abwaschen. *Aph.* auswaschen.
 משא Ortsname.
 משאלה *h. f.* Bitte.
 משאר *a. m.* Rest.
 משאר *I h. f.* dass.
 משאר *II h. f.* Backtrog.
 משב *a. m., c.* משב Jer 6, 29 Blase-
 balg.
 משבקה *a. m.* der Scheidung vollzogen
 hat.
 משבקה *a. f.* Geschiedene (Frau).
 משבר *h. m.* Gebärstuhl.
 משבשת *a. f.* verwirrter, fehlerhafter
 Lehrsatz.
 משג *(jSchek 50°)* l. משוגג, s. שוג.
 משדרת *a. f.* Senden.
 משה männl. Personennamen.
 משה *h., pl.* משהוין ein wenig.
 משואה *h. f.* Wüste.
 משובן *(bBech 44^b)* l. משעבן.
 משוח *h. m., pl.* משוחות Feldmesser.
 משוח *a. m.* dass.
 משוט *h. m.* Steuerruder.
 משוט *a. m., ind.* משוט Ez 27, 29
 dass.
 משוך *h. m.* der durch Vorziehen des
 Vorhautsrestes das Abgeschnittene
 ersetzt hat.
 משופת *a. f.* Blasen.
 משורת *a. f.* Springen.
 משוש *h. m., pl.* משושות tastend, lang-
 sam herbeikommend.
 משח I *h.* salben (von zeremonieller
 Salbung). *Ni.* gesalbt werden.

משח I *a., pf. 2 sg.* משחתא Gn 31, 13
 dass. *Itpe. pt. pl.* מתמשחין Am 6, 6
 sich salben.
 משה II *h.* Hi. ausmessen, zeichnen.
 משה II *a., ipf. 3 pl.* ימשהו Dt 21, 2
 messen (von Längenmaß).
 משחה I (Ex 29, 7) *a. m., pl.* משחנין
 Est II 6, 11 Öl.
 משחה II *a. m., ind.* משח Mi 2, 5 Messen.
 משחריב (Jes 34, 4)?
 משחה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl. נר המשחה
 der Öberg.
 משחות *h. f.* Gerät zum Schleifen.
 משחית Name eines Engels.
 משחן (jJeb 9^d) Ortsname.
 משחנה *a. m.* 1. Kien; 2. s. משחא.
 משחתא (Ex 26, 8) *a. f., pl.* משחין Nu
 13, 32 B. Maß, Länge.
 משחה *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 משחח *a. m., pl.* משחחין Nu 11, 32
 dass.
 משחח, משחח *a. m.* 1. c. משחח 2 K
 18, 17, *pl.* משחחין (l. משחחין) Nu
 11, 32 B. Ausbreitung.
 משחית *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 משחפה *h. f.* Abspülung.
 משחית (Gn 14, 14) *a. m., ind.* משחית
 Dt 3, 3 Entrommener.
 משחית (Ob 17, MS שחית) *a. f.* Rettung.
 משחית *h. m.* 1. gesalbt. משחית
 Hoherpriester; 2. Messias.
 משחית *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter;
 2. Gn 49, 10 Messias.
 משחה I *h. f.* Salbung.
 משחה II *h. f.* Seil, Schnur.
 משחיות *h. f.* Hohepriesterwürde.
 משחתא *a. f.* Seil, Schnur.
 משחית *h. m.* Griff.
 משחה *h. f.* 1. Ansichnehmen, Ergreifen;
 2. Ziehen.
 משחא *a. m.* Bitte.
 משחה *h. f.* Salbe.
 משחית Beinamen einer Person.
 משח *h. m.* 1. ziehen. משח לב erquickten.

pt. pass. מִשּׁוּךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen; 4. leiten (Wasser); 5. abgeleitet werden. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen; 3. abgeleitet werden. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.

מִשָּׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen.

Itpe. 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.

מִשְׁכָּח (?) *a. m.* Ausdehnung.

מִשְׁכָּח (Lv 13, 22), מִשְׁכָּח *a. m., ind.* מִשָּׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.

מִשְׁכָּב *h. m., pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.

מִשְׁכָּבָא (Lv 15, 4) *a. m. dass. pl.* מִשְׁכָּבִין, *c.* מִשְׁכָּבִי Nu 31, 17 Beischlaf.

מִשְׁכֹּכִית *h. f.* Leithammel.

מִשְׁכֹּכִיתָא *a. f. dass.*

מִשְׁכֹּן *h. m., pl.* מִשְׁכֹּנוֹת Pfand.

מִשְׁכֹּנָא (Ex 22, 25), מִשְׁכֹּנָא *a. m. dass.* מִשְׁכִּי כָרָךְ מ' Ortsname.

מִשְׁכָּלָתָא *a. f.* Becken.

מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.

מִשְׁכֵּן *a. dass. Pass.* gepfändet werden.

מִשְׁכֵּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.

מִשְׁכָּנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* מִשְׁכֵּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt; 3. Ortsname.

מִשְׁכָּנוֹתָא *a. f.* Verpfändung.

מִשְׁכָּנִי Ortsname.

מִשְׁכָּנָתָא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.

מִשַּׁל *h.* 1. vergleichen. מִשַּׁל מִשַּׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.

מִשַּׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.

מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.

מִשְׁלַחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.

מִשְׁלֵיָא (1S 2, 13, MS מִשְׁלֵיָא, 1. מִשְׁלֵיָא) *a. m., pl.* מִשְׁלֵיָן, מִשְׁלֵיָן Gabel.

מִשְׁלִית *h. f.* mehrzinkiger Haken.

מִשְׁמֹד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).

מִשְׁמֹדָא *a. m. dass.*

מִשְׁמֹדָת *h. f.* Abtrünnigkeit.

מִשְׁמֹהִיג Ortsname.

מִשְׁמוּמָא *a. m.* Räuber.

מִשְׁמוּשׁ *h. m.* Fühlbares.

מִשְׁמָמָא *a. m., c.* מִשְׁמָמָא Ze 2, 9 Schlupfwinkel.

מִשְׁמַע *h. m., pl.* מִשְׁמַעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.

מִשְׁמַעָא *a. m.* 1. *c.* מִשְׁמַע Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.

מִשְׁמַעְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מִשְׁמַעְתָּךְ 1S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.

מִשְׁמֶרֶת *h. m., pl.* מִשְׁמֶרוֹת Wache, Dienstabteilung (im Tempel).

מִשְׁמֶרֶת *h. f., pl.* מִשְׁמֶרוֹת 1. Nachtwache; 2. Vorbeugungsmaßregel.

מִשְׁמֶרֶת *h. f.* Seiher.

מִשְׁמֶשׁ *s.* מִשֶּׁשׁ.

מִשְׁמֶשׁ *s.* מִשֶּׁשׁ.

מִשְׁמֶשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.

מִשְׁמֶשְׁנָא *a. m., c. s.* מִשְׁמֶשְׁנִיהָ Nu 11, 28 Diener.

מִשְׁמֶשְׁנִית *h. f.* alles betastend.

מִשְׁנָא *a. m.* Pflugdeichsel.

מִשְׁנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.

מִשְׁנָה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מִשְׁנָה *h. m.* Mischnalehrer.

מִשְׁנָה *h. m.* 1. verändert; 2. unnatürlich.

מִשְׁנִיּוֹתָא (falsch מִשְׁנִיּוֹתָא) *a. f.* Verschiedensein der Augen (Schielen).

מִשְׁנִית *h. f.* Fels, Felswand.

מִשְׁנִיתָא *a. f. dass.*

מִשְׁעָבוֹ *h. m.* mit langen Hoden versehen.
 מִשְׁעָנָה *h. f.* Stab.
 מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
 מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
 מִשְׁפִּי (BerR 38) 1. מִסְפָּא.
 מִשְׁפָּד *h. m., pl.* מִשְׁפָּכִים Trichter.
 מִשְׁפָּא *a. m., c.* מִשְׁפָּד Dt 3, 17 Er-
 gießung, Wasserablauf.
 מִשְׁפָּלָה *h. f.* Korb.
 מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.
 מִשְׁקָן *x. m.* (vgl. *μύσχος*) Moschus.
 מִשְׁקָדָה (?) *a. m.* Schale.
 מִשְׁקָה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
 מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.
 מִשְׁקוֹלֶת *h. f.* Bleilot, Senkblei.
 מִשְׁקוֹלָתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
 מִשְׁקוֹף *h. m.* Oberschwelle.
 מִשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מִשְׁקוֹפִי Ex 21, 25
 Schlag.
 מִשְׁקָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk;
 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
 מִשְׁקִיצָתָא *a. f.* Greuel (Götze).
 מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.
 מוֹשְׁקוֹן *gr. m.* (*μύσχος*) Moschus.
 מִשְׁקָא *s.* מִשְׁקָדָה.
 מִשְׁר *s.* מִישָׁר.
 מִשְׁרָא *s.* מִישְׁרָא.
 מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.
 מִשְׁרוֹנָא Ortsname.
 מִשְׁרוֹעִיתָא (1S 14, 4) *a. f., pl.*
 Jer 23, 12 steiler Abhang.
 מִשְׁרִיָּא *a. m., ind.* מִשְׁרִי Dt 1, 33, *c. s.*
 מִשְׁרָנָא 2K 6, 8 Aufenthaltsort. *c. s.*
 מִשְׁרָדָה (1. מִשְׁרָדָה) Nu 24, 4 B.
 Wohnort.
 מִשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מִשְׁרִיתָא *a. f., ind.*
 מִשְׁרִי Gn 32, 2, *pl.* מִשְׁרִין Gn 32, 10
 1. Lager; 2. Trupp.
 מִשְׁרִיָּא männl. Personennamen.
 מִשְׁרָתָא *h. f.* Mittel zum Ausreißen des
 Haars.
 מִשְׁרָתָא *h. m.* Diener.
 מִשְׁשׁ *h. Pilp.* מִשְׁשָׁשׁ 1. betasten; 2. massie-
 ren; 3. prüfen; 4. daherschreiten.

מִשְׁשׁ *a. Pa. pf. 2 sg.* מִשְׁשָׁתָא Gn 31, 34
 betasten. *Palp. ipf. 1 pl.* נִמְשָׁשׁ Jes
 59, 10 (MS נִמְשָׁשׁ) tasten, betasten.
 מִשְׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מִשְׁשָׁא) *a. m.*
 Wesentliches, Wirkliches.
 מִשְׁשָׁתָא (KohR 7, 19) 1. מִשְׁשָׁתָא (?) *h. f.*
 trinken machend. *S.* שָׁתָה.
 מִשְׁשָׁתָאִיל *a. m., ind.* מִשְׁשָׁתָאִיל Jes 3, 2
 Orakelbefrager.
 מִשְׁשָׁתָא *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁשָׁתָאִיל Trinkgelage,
 Mahl; 2. Hochzeit.
 מִשְׁשָׁתָא *a. m.* Grundfeste.
 מִשְׁשָׁתָא *a. m.* Schweigen.
 מִשְׁשָׁתָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
 מִשְׁשָׁתָא *s.* מִשְׁשָׁתָא I.
 מִשְׁשָׁתָא (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs
 machend, zu sechsen(?).
 מִשְׁשָׁתָא (1S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁשָׁתָא
 Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁשָׁתָא Gn
 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
 מִשְׁשָׁתָא *h. f.* Fundament, Grundfeste.
 מִשְׁשָׁתָא I *a. f.* dass.
 מִשְׁשָׁתָא II (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
 מִשְׁשָׁתָא (jEr 26^d) 1. מִשְׁשָׁתָא *a. m.* Heber.
 מִתָּא *h. m.* 1. tot, Toter; 2. (vom männl.
 Glied) schlaff. מִתָּא מִתָּא Toter, der
 irgendwo gefunden wurde, mit dessen
 Bestattung man sich befassen muß.
 מִתָּא *a. f., pl.* מִתָּאִין Ortschaft, Stadt.
 מִתָּאִין *h. m.* Verzweigung.
 מִתָּאִין *h. f.* Doppelzahn, Backzahn(?).
 מִתָּאִין *h. m.* Aufbewahrungsort für
 Häcksel.
 מִתָּאִין (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
 מִתָּאִין *a. m.* Brandung.
 מִתָּא *h. Pi.* zäumen.
 מִתָּא *h. m.* Zaum.
 מִתָּא *a. m.* dass.
 מִתָּאִין (KohR 3, 14, Ausg. Pes. (המתגדר)
 1. mit MS D. מִתָּאִין.
 מִתָּאִין *a. f., c.* מִתָּאִין Ri 5, 11 Aufenthalt.
 מִתָּאִין *h. m.* Spannen, Ausspannen.
 מִתָּאִין (מִתָּאִין) *a. m., c. s.* מִתָּאִין Ct
 7, 11 (MS מִתָּאִין) Sehnsucht.

מתוך *h.* ש' מ' da, weil.

מתוכלתא *s.* מתכלתא.

מתולא *a. m.* Gleichnisdichter.

מתון *s.* מתן.

מתון männl. u. weibl. Personennamen.

מתונא *a. m.* feucht.

מתוק *h. m.* 1. süß; 2. feuchter Boden.

מתח *h.* spannen, ausspannen. *Pi.* dass. *Ni.*

1. ausgespannt werden; 2. על נמתח zur Geißelung an die Säule gestellt werden; 3. sich spannen. *Hitp.* sich spannen.

מתח (Thr 2, 4) *a., pt.* מתח Mi 2, 5 dass. *Pa.* *Aph.* dass. *Itpe.* ausgespannt werden.

מתחא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.

מתחלא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.

מתחמא *a. f.* Ausdehnung, Länge.

מיתוי (jOrl 61^a) 1. מיתון.

מתי *h.* wann? ממתי von wann?

מתייד (bSanh 14^a) 1. מיתיד *s.* אתא.

מתיא männl. Personennamen (*מפניה*).

מתיבתא I *a. f., c. s.* מתיבתא Ct 7, 3 Rechtsschule.

מתיבתא II *a. f.* Einwand.

מתיבה *h. f.* Überlegung.

מתינות *h. f.* Langsamkeit.

מתיקא *a. m., pl. f.* מתיקן Ct 2, 5 süß.

מתיקה *h. f.* Süßigkeit.

מתקא (1K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguß; 2. *ind.* מתק 1K 7, 16 gegossenes Bild.

מתכותא *h. f.* Betrag, Maß.

מתכות *h. f.* Guß.

מתכותא *a. f.* dass.

מחאלי (bBabB 86^a) 1. מסובלי *a. m.* *pl.* Bündel(?).

מתכלתא, מתכלתא *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.

מתכת *h. f.* Guß, Metall.

מתכתא *a. f.* 1. *ind.* מתכת Ex 32, 4 Metallguß; 2. *ind.* מתכת Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.

מתל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מתיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* ימתלון Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph.*

pt. ממתיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen.

Itpe. ähnlich werden, gleichen.

מתלה *a. m., c. s.* מתליה Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.

מתלא *a. m.* 1. *ind.* מתל Dt 28, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.

מתלא *a. m., pl. d.* מתלא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.

מתליתא *a. f.* Sinnspruch.

מתן I *h., pt. pass.* מתון langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. achten auf, vorsichtig sein.

מתן I *a.* 1. warten, erwarten; 2. vorsichtig sein. *pt. pass. pl.* מתנין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.

מתן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.

מתן II *a.* feucht sein.

מיתון *gr. m.* (μίτος) Faden.

מתן *h. m.* Geben.

מתנא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personennamen.

מתנא, מתנא *a. m.* Strick.

מתנה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.

מתניה *a. m.* Mischnalehrer.

מתניה *a. m. pl.* Hüfte.

מתניה männl. Personennamen.

מתנים *h. m. du.* Hüfte.

מתנינא *a. m.* Mischnalehrer.

מתניתא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.

מתנן (Nu 21, 33) Ortsname (bibl. Basan).

מתנתא *a. f., pl. c. s.* מתנתכון Nu 18, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.

מתיסים *gr. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.

מתק *h.* 1. süß werden, süß sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süß machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.* süß machen. *Hitp.* 1. süß werden; 2. beruhigt werden.

מתק *a.* saugen. *Itpe.* süß werden.

מתקולתא *a. f. 1. c.* מתקולת 2K 21, 13
Gewicht; 2. Bleilot.
מתקלא *a. m., ind.* מתקל Jes 8, 14 Anstoß.
מתקלא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.
מתקנתא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.
מפר *h. m.* erlaubt.
מתרא *a. m.* Schürholz.
מתרגמן *h. m.* Dolmetscher.
מתרגמנא *a. m., ind.* מתרגמן Gn 42, 23
dass.

מתרותא *a. f., c.* מתרות Nu 6, 3 (MS
(מתרות) Einweichung(?).
מתרבקא *a. f., ind.* מתרבא Lv 21, 7
Verstoßene, Geschiedene.
מתרבממותא (?) *a. f.* Verwerfung(?).
מתורין, מיתורין *gr. m.* (μεθόριον) Grenz-
gebiet.
מתרצתא *a. f.* recht geordneter Lehr-
satz.
מתשע *h. m.* Zahl von neun.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr.
Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.

נא (= אנא) *a.* ich.

נא *h.* ich bitte! doch.

נא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.

נאנא (EchR 4, 8) 1. נאנא *gr. m.* (γα-
γάρης) schwarzer Agtstein(?).

נאנא *s.* ננא.

נאד *h. m.* kleiner Schlauch.

נאה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich
schmücken; 2. sich vergnügen.

נאה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.

נאה *h. f.* Vorzüglichkeit.

נאה *h. m.* schön.

נאוסה Ortsname.

נאוי *h. m.* Ehebruch.

נאוי *h. m.* Schmähung.

נאוצא *s.* נאוצא.

נאה *s.* נה.

נאטאה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut
in Ägypten.

נאל *s.* נל.

נאמן *h. m.* zuverlässig, insbes. in be-
zug auf die Entrichtung von Hebe
und Zehnten.

נאי *s.* נני.

נאף *h., pt.* נואף Ehebrecher. *Pi.* ehe-
brechen. *Hi.* zum Ehebruch ver-
helfen.

נאף *a. Pa. pt. pl.* מנאפין Thr 2, 15
ehebrechen.

נאפון (jSabb 11^d) 1. כאפון, *s.* אפון.

נאץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht
werden.

נאק *s.* נהק.

נאקה *h. f.* Stöhnen.

נאקה *s.* נקה.

נאקתא *s.* נקתא.

נאתא *s.* נאתא.

נא *s.* אנא.

נא *h. Pi. Hitp.* weissagen.

נא *a. Itpa. pt. pl.* מתנבן Nu 11, 25 dass.

נבג *a.* hervorkommen.

נבגא *a. m.* Trieb, Zweig.

נבג *s.* אנבג.

נבדיקום *s.* נובדיקום.

נבה *h. Pi.* aufflammen machen.

נבו 1. Name einer Gottheit; 1. Name
eines Berges.

נבואה *h. f.* Weissagung, Prophetie.

נבואתא, נבואתא *a. f., ind.* נבואה Gn
15, 1 dass.

נבוב *h. m.* hohl.

נבו *x. m.* Herrschaft.

נבול *h. m.* 1. Häßlichmachen. נהפא
häßliche Rede. נ' המת Leichenschän-
dung; 2. Kakophemie für Verehrung
eines Götzen.

נבולא *a. m.* verworfener Mensch.
 נבולא *א. מ.* Ortsname.
 נבולא *a. f.* Weissagung, Prophetie.
 נבולא *a. m.* Los.
 נבולא *pers. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.
 נבולא *x., f. pl.* נבולא Jer 40, 5 (MS)
 נבולא Geschenk.
 נבולא *h.* bellen.
 נבולא *a., inf.* מנח Ex 11, 7, Jes 56, 10
 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.
 נבולא Name eines Götzen.
 נבולא (Jes 60, 7) Name einer Völkerschaft.
 נבולא *h. Pi.* einen Blick tun. *Hi.* 1.
 blicken; 2. sichtbar machen.
 נבולא *a.* emporkommen.
 נבולא *h. m.* Nabatäer.
 נבולא *a. m.* dass.
 נבולא *h. m.* Prophet.
 נבולא (Gn 20, 7) *a. m.* dass.
 נבולא *h. m.* Prophetin.
 נבולא *h. f.* Prophetie.
 נבולא *a. f., c.* נבולא Ex 14, 31 dass.
 נבולא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.
 נבולא *h. f.* Laub.
 נבולא Ortsname.
 נבולא *a. f.* Prophetie.
 נבולא *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. ein
 von selbst verendetes Tier; 3. ein
 Tier, dessen Schlachtung nicht rituell
 war.
 נבולא *a. f., ind.* נבולא Lv
 7, 24, *c. s.* נבולא Dt 28, 26 Leichnam, Aas.
 נבולא (?) Ortsname.
 נבולא I *h.* abfallen (von Laub und Früch-
 ten). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur
 נבולא werden.
 נבולא II *h. Pi.* schänden. נבולא häß-
 liche Reden führen. *Hitp.* sich ver-
 ächtlich machen.
 נבולא *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מנבולא
 Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.
 נבולא *h. m.* welk.

נבולא *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.
 נבולא (Gn 4, 21) *a. m.* Harfe.
 נבולא *a. m.* Webstuhl.
 נבולא *s.* נבולא.
 נבולא I *h. f.* Häßliches, Obszönität.
 נבולא II *h. f.* Untergang.
 נבולא *h. f.* Häßliches.
 נבולא Ortsname.
 נבולא I *a. f.* Häßliches.
 נבולא II *a. f., ind.* נבולא Jes 34, 4 (MS)
 נבולא abfallende Feige.
 נבולא *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln
 lassen; 2. sprechen.
 נבולא *a. 1., pt. pl.* נבולא Gen 26, 19 B.
 dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.*
 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נבולא *s.* נבולא.
 נבולא *h.* wühlen.
 נבולא *s.* נבולא.
 נבולא *a. m.* Bast am Grunde der Palm-
 zweige.
 נבולא *s.* נבולא.
 נבולא (jErub 23^a) 1. נבולא (?).
 נבולא (Hi 18, 9) 1. נבולא.
 נבולא *h. f.* Teich.
 נבולא (jKil 31^c) 1. נבולא.
 נבולא *h. f.* Leuchter.
 נבולא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.
 נבולא *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Süd-
 land Palästinas.
 נבולא I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נבולא
 trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben.
 נבולא *Hitp.* trocken werden.
 נבולא II *h. Hi.* nach Süden gehen.
 נבולא *a., pf.* 3 *pl.* נבולא Gn
 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נבולא
 Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken
 werden.
 נבולא *a. m.* Trockenheit.
 נבולא *h.* נבולא 1. gegenüber, an; 2. ent-
 sprechend.
 נבולא I *h. Pi.* geißeln.
 נבולא II *h. Hi.* נבולא ansagen, bezeugen.
 נבולא *Ho.* bezeugt werden.

נָגַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נָגְדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. weg-
raffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.*
נָגַדְתִּי Dt 7, 5 geißeln; 5. *pt. pl.* נָגְדוּ
Dt 33, 22 fließen; 6. *pt. pl.* נָגְדוּ
Jes 30, 24 dahinwandern, gehen;
7. *pf.* 3 *pl.* נָגְדוּ Jer 6, 4 schwinden.
Pa. geißeln. *Aph.* geißeln lassen.
Itpe. 1. *ipf.* יִתְנַגֵּד Jes 34, 11 ge-
zogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אֵתְנַגְדוּ
Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. ge-
geißelt werden; 4. *pf.* אֵתְנַגֵּד Gn 35, 29
davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אֵתְנַגְדוּ
Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft
werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְדִּין Jes 44, 3
sich ergießen.

נִגְדָא *I a. m.* Geißelung.

נִגְדָא *II a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18
Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4,
נִגְדִין Jes 30, 25 Fluß; 3. Zug,
Ziehen.

נִגְדָא 1. נִגְדָא.

נִגְדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper;
2. Führer; 3. Geißel; 4. männl. Per-
sonenname.

נִגְדָתָא *a. f.* Leithammel.

נָגַה *h. Hi.* הִנִּיחַ 1. scheinen lassen;
2. korrigieren. *Ho. pt.* מָנַה korri-
giert.

נָגַה *a.* dunkel werden.

נִגְהָא (Jes 14, 12) *a. m.* 1. Glanz;
2. Planet Venus; 3. *pl.* נִגְהֵי 1.
Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalender-
tags (Abend).

נִגְהָקָא *pers. m.* Vorderseite.

נִגְוָב *h. m.* Trocknen.

נִגְוָכָא *a. m.* trocken.

נִגְוָד *h. m.* Führer.

נִגְוָדָא *a. m., pl.* נִגְוָדִין Ri 2, 16 dass.

נִגְוָדָא *a. m.* Zweigende.

נִגְוָטָא *a. m.* Becher.

נִגְוִן *h. m.* Melodie, Musik.

נִגְוָנָא *a. m., c.* נִגְוִן Ez 26, 13 dass.

נִגְוָתָא *a. f. pl., ind.* נִגְוִן Gn 25, 3

1. Inseln, Küstenländer; 2. Insel-
bewohner.

נָגַה *h.* stoßen. *Pi.* dass. *Hi.* stoßen
machen. *Hitp.* einander stoßen.

נָגַה *a., ipf.* יָגַה Ex 21, 28 dass. *Pa.*
dass. *Aph.* s. גִּוַח.

נִגְחָא *a. m., ind.* נִגַּח Ex 21, 29 stößig.

נִגְחִין *h. m., f.* נִגְחִית stößig.

נִגְחָנָא *a. m.* dass.

נִגְיָכָא *a. m.* trocken.

נִגְיָד *I h. m.* hinfällig, sterbend.

נִגְיָד *II h. m.* Fürst, Führer.

נִגְיָדָא *a. m.* 1. *ind.* נִגְיָד Ex 25, 18 ge-
trieben (von Metallarbeit); 2. Strö-
mung; 3. *c.* נִגְיָד Ru 1, 1 (MS נִגְיָדִי!)
Leitung; 4. *pl. d.* נִגְיָדָא Ru 1, 1 (MS
נִגְיָדָא) Leiter; 5. 1. נִגְיָרָא.

נִגְיָדוּתָא *s.* נִגְיָדוּתָא.

נִגְיָדָתָא *a. f.* Beschwörung.

נִגְיָהָ *h. f.* Stoßen.

נִגְיָהָ *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Akzent.

נִגְיָתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נִגְיָפָה *h. f.* Stoßen.

נִגְיָרָא *a. m.* lang.

נִגְיָרָתָא *a. f.* Länge.

נִגְיָשָא *a. m.* stößig.

נִגְיָשָה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von
נִגַּשׁ.

נִגְיָמִי *פּוֹנְגִין* (Est II 3, 13) *s.* בּוֹנִי.

נִגְיָן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נִגְיָן *a. Pa. pt.* מִנְיָן 2K 3, 15 dass.

נִגְנָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נִגְנִי *s.* בּוֹנִי.

נִגְנִיָר Ortsname.

נִגְסָא *h.* essen.

נִגְסָא *a.* dass.

נִגְסָמָרִי *gr. m.* (ὄνυχιστήριον) Nagelmesser.
נִגְוָסָמָרָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen;
3. נִגַּע בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an
seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מִנְגַּע aus-
sätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen;
2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Be-
rührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נגע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מנגע
aussätzig. *Aph.* berühren machen.
Itpa. pf. אַתנגע Jes 6, 1 aussätzig
werden.

נגע *h. m.* Hautkrankheit, Aussatz. *pl.*
נגעים 1. Arten des Aussatzes; 2. Name
eines Mischnatraktates. שיר שלנגעים
Psalm 91.

נגעה *h. f.* 1. Nachteil(?); 2. 1. נגעה.

נגה *h.* stoßen. *Ni.* gestoßen werden.
Pi. stoßen machen. *Hitp.* sich stoßen.

נגה *a., ipf.* יגוף Ex 21, 35 dass. *Pa.*
dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתנגפו Jer
13, 16 sich stoßen.

נגה *h. m.* Plage, Seuche.

נגר *h. Pi.* sägen.

נגר I *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נגרין
Jes 8, 6 (MS נגרין) fließen.

נגר II *a., pt.* נגיר Jes 10, 15 (MS נגיד)
sägen.

נגר III *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* נגרת Jon
2, 7 (MS נגרת) verriegeln.

נגר *h. m.* Riegel. בית הנגר Riegelloch.

נגר *h. m.* 1. Tischler, Zimmermann;
2. (Est II 3, 1, MS נגר) männl. Per-
sonenname.

נגר *h. m.* Tierbehälter(?).

נגרא *a. m.* Riegel.

נגרא *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נגרא *a. m.* Länge.

נגרא *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* נגר Ex
35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Mei-
ster, Künstler; 3. נגר מרא Lv 11, 19
Wiedehopf.

נגראת *h. f.* Tischlerarbeit, Zimmerarbeit.

נגראת *a. f., c.* נגרות Ex 31, 5 Kunst-
fertigkeit.

נגרי männl. Personenname.

נגש *h.* drängen. *pt.* נוגש Aufseher.

נגש *h.* nahen. *Ni.* dass. *Hi.* herbeibringen.

נגשנא *a. m.* stößig.

נגא I (2K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aus-
sprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3
sg. יגרי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen.

Ittaph. ipf. יתגרי Nu 31, 23 gesprengt
werden.

נגא II *a.* 1. sich abtrennen; 2. ver-
bannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נגרי Est II
6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann
legen.

נגב *h.* 1. freiwillig tun; 2. einen be-
stimmten Gegenstand geloben. *Ni.*
gelobt werden. *Hitp.* dass.

נגב *a. Pa. pt. pl.* מנגבין Jes 13, 2
freiwillig tun. *Itpa.* einen bestimmten
Gegenstand geloben.

נגבה männl. Personenname.

נגבה *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. frei-
williges Opfer.

נגבותא *a. f.* Freiwilligkeit.

נגבון *x. m., pl.* נגבון 1. Stein-
lage, Schicht; 2. Steinplatte; 3. Mauer;
4. männl. Personenname.

נגבא *x. m., ind.* נגבד Hag 2, 15 dass.

נגבה *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נגבתא (Lv 7, 16) *a. f., c.* נגבת Dt
16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נגד *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein;
3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.*
erschüttert werden. *Pilp.* schütteln,
schaukeln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נגד *a., pf.* 3 *f. sg.* נגדת Est II 6, 1
weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.*
מגיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.*

1. *pf.* 3 *pl.* אַתנגדו Est II 6, 1 (nicht
MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נגדתא *a. f.* Weichen.

נדה *h. Pi.* in den Bann tun. *Pu. pt.*
מגדה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann
getan werden.

נדה *h. f.* 1. Menstruation (bez. Be-
obachtung derselben); 2. Menstru-
ierende; 3. Name eines Mischna-
traktats.

נדי *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נדינא *a. m.* 1. Bann.

נדינא *a. m.* Heuschreckenart.

נדינא *a. m.* Aussteuer.

נח *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst).
Ni. Ho. 1. verführt werden; 2. verstoßen werden.
נח *a., inf. c. s.* מִדְּחָה 2K 4, 27 Soc 59 wegstoßen. *Itpa.* weggestoßen werden.
נְדִירָא *s. נְדִירָא*.
נֶדֶן *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.
נֶדֶן *h. m.* Olivenart.
נְדִירָא *a. m., pl. d.* נְדִירָא (jSabb 7^a)?
נָדַל *h. m.* Tausendfuß.
נָדַלָא *a. m.* dass.
נִדְמָה *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Mißgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).
נֶדֶן *h. m.* Scheide.
נִדְנָא *a. m., c. s.* נִדְנָה 1S 17, 51 (MS לִדְנָה) dass.
נִדְדָא *s. נִדְדָא*.
נִדְדָא *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.
נִדְדָא *h.* duften.
נִדְדָא *a., pt.* נִדְדָא Ct 4, 10 dass. *Itpa.* wehen.
נִדְדָא I *h. Hi.* abschüssig machen.
נִדְדָא II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.
נִדְדָא I *a. Pa. pf.* נִדְדָא Gn 29, 3 (MS נִדְדָא) herabwälzen. *Aph.* dass.
נִדְדָא II *a., ipf.* נִדְדָא Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.
נִדְדָא *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נִדְדָא Name eines Mischnatraktats.
נִדְדָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.
נִדְדָא *h. m., f.* נִדְדָא im Übermaß Gelübde aussprechend.
נִדְדָא 1. נִדְדָא.
נִדְדָא *a. f., c. s.* נִדְדָא (1. נִדְדָא) Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.
נָה *a. wir.*

נָה *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְנָהּ 1S 7, 2 sich sammeln, sich anschließen.
נָה *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.
נָה *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נָהו Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנָהּ Ru 7, 7 bräuchlich sein.
נָהו *h. m.* Leitung.
נָהוּמָא *a. f.* 1. *ind.* נָהוּמָא Jes 5, 29 (MS נִהוּמָא) Knurren; 2. Brausen.
נָהוּמָא Ortsname.
נָהוּמָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. **נָהוּמָא** (סִנִּי) blind.
נָהוּמָא männl. und weibl. Personennamen.
נָהוּמָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personennamen.
נָהוּמָא *a. (ipf. v. הָוָה)* es sei. **נָהוּמָא** wenn auch.
נָהוּמָא *h. m.* Klage.
נָהוּמָא männl. Personennamen.
נָהוּמָא *h. f.* Stöhnen, Seufzen.
נָהוּמָא *a. m.* Schreien (des Esels).
נָהוּמָא männl. Personennamen.
נָהוּמָא *h. Pi.* leiten.
נָהוּמָא *a.* sieben.
נָהוּמָא *h.* 1. knurren (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.
נָהוּמָא *a.* 1. *ipf.* נָהוּמָא Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נָהוּמָא Jes 38, 13, *pt. pl.* מִנְהוּמָא Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* מִתְנָהּ Ez 24, 23 (MS מִתְנָהּ) stöhnen.
נָהוּמָא *a. m.* 1. Brot; 2. (bildl.) Beiwohnung.
נָהוּמָא *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.
נָהוּמָא *a. f.* dass.
נָהוּמָא *a. f., c. s.* נָהוּמָא Sac 11, 3 (MS נִהוּמָא) dass.
נָהוּמָא *a. f.* Verkehrtheit.
נָהוּמָא *h.* schreien (v. Esel).

נהק *a.* schreien. *Pa.* dass.

נהר *h.* *Hi.* erleuchten.

נהר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten.

pt. pass. נהיר 1. leuchtend, heiter;

2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מנהירין

Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph.*

ipf. ינהר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.*

2 *f. sg.* תתנהירין Jes 60, 5 hell werden,

erleuchtet werden.

נהר II *a.* *Itpa.* als Strom fließen.

נהר *h. m., pl.* נהרים, נהרות Strom.

נהרא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נהריא

Ex 8, 1 dass.

נהרא *a. m.* Licht.

נהרבל Ortsname.

נהרבלא *a. m.* aus Neharbel.

נהרדעא Ortsname.

נהרדעא *a. m.* aus Nehardea.

נו הי די נו l. הנהנו dieses ist. הי די נו

1. הנהנו welcher ist?

נוא Ortsname.

נוא *h. m.* Schönheit.

נוא *a. m., ind.* נואי Thr 2, 15 (MS

נאות) dass.

נוב Ortsname.

נוב *h.* *Hi.* sich bewegen.

נובא *a. m., ind.* נוב Hos 8, 7 Frucht.

נובלת *h. f.* 1. Fallfrucht; 2. unvoll-

kommenes Gegenbild.

נובר *a.* wühlen.

נובה *h. m.* 1. Glanz; 2. Planet Venus.

נוד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen

sein.

נוד *a.* 1. *pt.* נאיד 1 K 14, 15 sich be-

wegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf

schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מניד Lv 26, 6

aufscheuchen; 2. *ipf.* יניד Ze 2, 5

schütteln. *Itpe.* weggeseucht werden.

נוד *h. m., pl.* נודות kleiner Schlauch.

נודא (1S 19, 13) *a. m.* dass.

נוה *h.* *Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.*

1. schmücken; 2. preisen. *Hüpf.* sich

schmücken, eitel sein.

נוה I *h. m.* schön.

נוה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נאות

Trift; 3. Ortsname.

נוה *h. f.* Wohnung.

נוהג *h. m.* Brauch. פנוהג in der Regel.

נוול *h. m.* Verunstaltung, Entstellung.

נוולא *a. m., c.* נוול Thr 3, 51 (MS גיוול)

dass.

נוז *h.* zwirnen (?).

נוז *a.* dass.

נוח *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni.*

pf. ננוח ruhig werden, sich erholen.

Hi. 1. *pf.* הנית beruhigen; 2. *pf.* הנית

1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurück-

lassen, verlassen. *Ho. pf.* הניח hin-

gelegt werden.

נוח *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נחה Gn 8, 4 zur

Ruhe kommen, sich niederlassen.

נפשה 'נ' sterben; 2. *pf.* נח Gn 2, 2

ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* ינית Dt 25, 19

Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.*

1 *sg.* אנית Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.*

אנח, *imp.* אנח (!) Ex 32, 10 lassen.

Itpe. pf. אתנח 1. annehmbar

sein. אתנח .es mag auf sich beruhen;

2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt

werden, sich erholen.

נוח *h. m.* 1. beruhigt. נפש נוח ge-

storben; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.

נוט *a.* *Aph.* aufschrecken.

נוטא *gr. m.* (ναύτης), *pl.* נוטין Schiffer.

נוטא *a. m.* Nabatäer.

נוטא *a. m.* Bewohner des Nomos

Neut in Ägypten.

נוטי *h. m.* dass.

נוי *h. m.* Schönheit.

נוי Ortsname.

נויה (Meil. III 8) *h. f.* Schmuck, Schön-

heit. *S.* נביה.

נוה *h. m.* Ohrknorpel?

נול *h.* häßlich werden. *Pi.* verunstalten.

Pu. pt. häßlich.

נול I *a.* häßlich, unansehnlich werden.

Pa. verunstalten. *Itpe.* häßlich werden.

גול II *a.* weben.

גולא *a. m.* 1. *c.* גול Jes 38, 12 (MS
(גהל) Gewebe; 2. Webstuhl.

גולא *a. m.* 1. Weber; 2. männl. Per-
sonenname (?).

גולד *h. m.* 1. soeben Entstandenes;
2. erst später Kommendes.

גוליתא *a. f., ind.* גולי Est II 8, 15 Mist-
haufen.

גום I *h.* sagen.

גום II *h.* *Hitpalp.* התגמגמם einschlum-
mern.

גום *a.* schlummern. *Palp.* גמגם *Itpalp.*
dass.

גומיתא *a. f.* Schlummer.

גון Buchstabe Nun.

גונא *a. m., pl. c.* גוני Ex 7, 21 Fisch.
גונא (bGitt 69^b) 1. גונא.

גונה *h.* *Pass.* התגונה hinschwinden.

גוני *a.* *Itpa.* dass.

גום *h.* fliehen.

גווס *gr. m.* (ναός) Tempel.

גוע *h.* *Pilp.* געגע schütteln.

גוע *a.* sich bewegen. *Palp.* געגע schüt-
teln.

גוף *h.* *Hi.* הגוף 1. schwingen; 2. wedeln
(mit dem Fächer). *Pilp.* גפגף hin-
und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und
herbewegt werden. *Hitpal.* התגופף
1. sich emporschwingen; 2. sich hin-
und herbewegen.

גוף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph.*
imp. pl. גניפו Jes 13, 2 schwingen.
Itpal. גתגופף sich hin- und her-
bewegen.

גוף Ortsname (Memphis).

גוף *h. m.* Wipfel.

גופא *a. m., c. s.* גופיה 2K 19, 30 dass:

גופד *h. m.* ein Edelstein.

גופת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.

גוי *h. Hi.* הגוי 1. blühen; 2. glänzen;
3. sprossen machen.

גוי *a.* blühen. *Aph.* 1. pf. גניץ Nu
17, 23 blühen; 2. glänzen.

גוצה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

גוצה *h. f.* Mist.

גוציציא *a. m.* Schwungfeder.

גוצרי *h. m.* 1. Nazarener; 2. Christ.

גוקד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

גוקל *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

גור *s.* גיר.

גורא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer. *בי גורא*
Kultusstätte der Feueranbeter.

גורה *h. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ra-
nunculus asiaticus*).

גורי männl. Personenname.

גורייתא *a. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ra-
nunculus asiaticus*).

גותי *h. m.* Nabatäer.

גותר *h. m.* übriggebliebenes, insbes.
über die vorgeschriebene Zeit zurück-
gebliebenes Opferfleisch.

גזה *h. Hi.* הגזה sprengen. *Ho.* gesprengt
werden.

גזה *a.* brüllen, anschreien.

גזה *a. m.* Anschreien.

גזופא *a. m., c.* גזוף Koh 7, 5 (MS טב)
Tadel.

גזו *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?)

גזח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

גזי *a. m. pl.* Körner (einer Schote).

גזיר *h. m.* Gericht, Speise.

גזייתא *a. f.* Anschreien.

גזירה (NuJI 5, 28, MS וזירה) 1. גזירה, *s.*
גזיר.

גזיר Entstellung von גזיר.

גזיפה *h. f.* Verweis.

גזיפתא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis,
Drohung.

גזיק Entstellung von גזיר.

גזיק *h. m.* Beschädigung. *pl.* גזיקין Name
einer Mischnaordnung und des die-
selbe beginnenden dreiteiligen Mischna-
traktats.

גזיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam;
3. Name eines Mischnatraktats.

גזירא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl.
Personenname.

נזירה *h. f.* Enthaltensamkeit.
 נזירות *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.
 נזירותא *a. f., ind.* נזירו Nu 6, 2 Nasirat.
 נזיתא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.
 נזל *h.* fließen. *■ Pi. Hi.* fließen lassen.
 נזל *a.* fließen.
 נזלא *a. m.* fließendes Wasser.
 נזם *h. m.* Ohrring.
 נזנך I *h.* drohen, Verweis geben.
 נזנך I (Gn 37, 10) *a. dass. Itpe.* Verweis erhalten.
 נזק II *h. Hi.* הִזִּיק beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.
 נזק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.*
 מְנַזְּקִין Jer 12, 14 (MS מְנַזְּקִין) schädigen.
Aph. ipf. יִנְזֹק Gn 26, 11 dass. *Itpe.*
Ittaph. beschädigt werden.
 נזק, נזק *h. m.* Schaden, Beschädigung.
 נזקא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.
 נזר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen, zum Nasiräer machen.
 נזר *a.* 1. *ipf.* יָזַר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יָזַר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.
 נזר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.
 נזרא *a. m., c. s.* נְזִירָה Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.
 נח männl. Personennome. נֹחַ die Noachiden, alle Menschen.
 נחבי männl. Personennome.
 נחה *h.* leiten.
 נחום männl. Personennome.
 נחום *h. m.* Tröstung.
 נחומא *a. m.* 1. *pl.* נְחוּמִין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personennome.
 נחומי männl. Personennome.
 נחוניא, נחוניא, נחוניון männl. Personennome.
 נחוש *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.

נחשת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.
 נחשתא *a. m.* Herabsteigender. נחשתא Seefahrer.
 נחיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienen-schwarm.
 נחילא *a. m.* dass.
 נחילה (?) *h. f.* Erbteil.
 נחיצה *h. f.* Antreibung, Drängen.
 נחיר *h. m.* Öffnung.
 נחירא *a. m.* Nasenloch, Nase, Nüster.
 נחירא נחירא Nasenflügel.
 נחירה *h. f.* 1. Tötung durch Halsstich; 2. Bluterguß.
 נחיתתא *a. f.* Herabkommen.
 נחל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.
 נחל *h. m.* Bachtal, Talbach.
 נחלא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.
 נחלה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.
 נחם *h. Pi.* trösten. *Ni. Hüt.* 1. sich trösten; 2. bereuen.
 נחם *a. Pa. pf.* נָחַם Gn 50, 21 dass. *Itpa. pf.* אֶתְנַחֵם Gn 24, 67, 2S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.
 נחמה *h. f.* Tröstung.
 נחמיה männl. Personennome.
 נחמם *h. m.* Bader.
 נחמן, נחמני männl. Personennome.
 נחמתא *a. f., pl. d.* נְחֻמָּתָא (1. נְחֻמָּתָא) 2S 23, 1 Tröstung.
 נחנא (Thr 5, 7, MS אֶנְחֵנָא) *a.* wir.
 נחר I *h.* 1. durchbohren, durch Halsstich töten; 2. aus einer Öffnung fließen lassen. *Pi.* durchbohren.
 נחר II *h. Pi.* 1. schnauben, anschnauben; 2. sich schneuzen.
 נחר I *a.* durch Halsstich töten.
 נחר II *a.* schnauben, anschnauben.
 נחרתא *a. f.* Schnauben, Wut.
 נחש *h., pt.* נֹחֵשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.
 נחש I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תִּנְחֹשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נחש II *a. Aph.* verkupfern.

הַנָּחַשׁ *h. m.* 1. Schlange. הַנָּחַשׁ הַקָּדְמוֹנִי die Schlange des Paradieses; 2. eine Augenkrankheit (Lidddrüsenentzündung); 3. Stengelansatz einer Zwiebel.

נחש *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Omen, Vorbedeutung.

נחשא I *a. m.* dass.

נחשא II männl. Personenname.

נחשא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.

נחשא *a. m., pl. d.* נחשאי Wahrsager, Zauberer.

נחשול *h. m.* 1. Sturm; 2. stürmisches Meer.

נחשולא *a. m., ind.* נחשול Jon 1, 4 dass.

נחשירון (Gn 25, 27) *pers. m.* Jäger.

נחשתן (2K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.

נחת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph.* pf. אחית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Ite. herabkommen. *Itaph.* pf. אתחת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נחת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נחת רוח Beruhigung, Behagen.

נחתום *h. m.* Bäcker.

נחתומא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נחתומרא *x. m.* Bäckerladen.

נחתתא *a. f., c.* נחתת Ex 16, 13 (MS נחתת) Herabfallen.

נחא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נטה *h.* 1. neigen, sich neigen. דעת נוטה die wahrscheinliche Annahme; 2. sich ausstrecken; 3. spannen; 4. vorziehen (vom Vorhang). *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מטה geneigt, gebeugt.

נמוא männl. Personenname.

נמלא *s.* נמלא.

נמוף *h. m.* Überfluß.

נמוף *h. m.* tropfend.

נמוף (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נמופה. נמופה *a. f.* Tropfen.

נמופתא *a. f.* Tropfen.

נמופתא *h. m.* aus Netopha.

נמורא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נמוש *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נומי *lat. m. pl. (notus)* bekannt.

נמיה *h. f.* Ausspannen.

נמילא *a. m.* schwer.

נמילה *h. f.* 1. Aufheben. נמילת ידים das rituelle Abspülen der Hände; 2. Nehmen. נ' רשות das Nehmen der Erlaubnis; 3. Abnehmen. נמילת נשמה Tötung.

נמילותא *a. f.* rituelles Händewaschen.

נמיעה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Setzling; 3. Aufspannen.

נמירא *a. m., ind.* נמיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נמירה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נמירותא *a. f.* Bewachung.

נמיעה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נמל *h.* 1. aufheben; 2. die Hände rituell abspülen (eigentl. mit ידיו); 3. nehmen, wegnehmen; 4. das Haar (mit der Schere) kürzen. *Ni.* 1. abgespült werden (von den Händen). 2. genommen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, gießen. המיל מים Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. המיל שלום Frieden stiften. *Ho. pt.* מל 1. gelegt; 2. versehen.

נמל *a.* 1. *imp.* מל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נמל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נמל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* המלון Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מנמלהון Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מנמלא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אמיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Ite.* 1. genommen werden; 2. *pf.*

נינוה Ortsname (Ninive).
ניינו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.)
 1. **אָנוּ** s. **נָה** (?).
ניסה *h. f.* Flucht.
ניסן Name des ersten jüdischen Monats (April).
ניע *h. m.* Schleim.
ניעא (**ניעא**) *a. m.* Brust.
ניעור s. **עור**.
ניעור *h. m.* Ausschütteln.
ניץ s. **נִץ**.
ניצון *h. m.* 1. *pl.* **ניצוצות** Funke; 2. Tropfen.
ניצוצא *a. m., c.* **ניצוצין** Jes 1, 31 Funke.
ניצור männl. Personennamen.
ניר *h. m., pl.* **נירות** Papier.
ניר *h.* urbar machen. *Polal pt.* **מְנוּר** urbar gemacht.
ניר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubru-
 ch.
ניר II *h. m.* Webschaft.
ניר *a., inf.* **מָנַר** 1S 8, 12 urbar machen.
נירא I *a. m., c. s.* **נִירִיה** 1S 8, 12 Neu-
 bruch.
נירא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Web-
 schaft. **בֵּית נִירָא** Schaffvorrichtung
 am Webstuhl.
נירוק *h. m.* flüssig.
נכא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen.
Itpe. Schaden leiden.
נכד *h. m.* Nachkommenschaft.
נכה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho.*
pt. **מָכָה** geschlagen, behaftet.
נכה *h. m.* **נְכֵה רַגְלִים** lahm.
נכולא s. **נְכִילָא**.
נכון *h. m.* 1. fest; 2. bereit.
נכוסא *a. m.* Schlächter.
נכוש *h. m.* Jäten.
נכוריא *a. m.* grausam.
נכוריותא *a. f.* Grausamkeit.
נכי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.
נכייה (jKidd 66^b) 1. **נְכִיָּה** *h. f.* Recht-
 fertigung (?).
נכיה *h. f.* Abzug.

נכיא *a. m.* dass.
נכיתא *a. f.* dass.
נכיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf.*
pl. **נְכִילוּ** Nu 25, 18 arglistig planen;
 2. hintergehen.
נכילא *a. m., ind.* **נְכִיל** Jer 17, 9 hinter-
 listig.
נכילותא *a. f., ind.* **נְכִילוּ** Ex 21, 14
 Hinterlist.
נכיתה *h. f.* Biß.
נכלא *a. m., ind.* **נָכַל** Ma 1, 14, Hos
 12, 8 Soc 59, *pl.* **נְכָלִין** Mi 6, 12, *c. s.*
נְכִילְהוֹן Nu 25, 18 B. Hinterlist, Ränke.
נכלא *a. m.* hinterlistig.
נכס *h.* schlachten.
נכס *a. m., ipf.* 2 *sg.* **תַּכּוּס** Dt 17, 1
 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* **יִתְנַכּוּ**
 Lv 19, 6 geschlachtet werden.
נכס *h. m., pl.* **נְכָסִים** Besitz, Güter.
נכסא *a. m., pl. d.* **נְכָסָא** Dt 8, 17
 1. dass.; 2. Viehherden.
נכסא (**נְכָסָא**) (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung;
 2. Schlachtvieh, Opfer. **קָרְשִׁיא**
 Lv 3, 1 Mahlopf. **נְכָסָא**
נכפה *h. m.* epileptisch (besessen).
נכר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. be-
 kannt machen; 3. beiwohnen. *Ni.*
Ho. erkannt werden.
נכר II *h. Pi.* als fremd behandeln.
נכר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt
 werden.
נכר II *a. Pa.* als fremd behandeln.
נכרהא *a. m., ind.* **נִוְכְרִי** Dt 17, 15, *f. d.*
נוכריתא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.
נכרי *h. m., f.* **נְכָרִית** dass.
נכש *h. Pi.* jäten. *Hi.* 1. schlagen;
 2. beißen; 3. beißen lassen.
נכש *a. Pa.* 1. beißen; 2. jäten. *Aph.*
 schlagen.
נכת, **נכית** *a., pt.* **נְכִית** Nu 21, 9 beißen.
Pa. pf. 3 *pl.* **נְכִיתוּ** Nu 21, 6 dass.
Aph. beißen lassen. *Itpe. ipf.* **יִתְנַכּוּ**
 Nu 21, 8 gebissen werden.
נכתמא *a. m.* Deckel.

נְכַתְתָּא *a. f.* Wucher.

נָאֵלָא *a. m.* Alpdrücken.

נִילוּס (*Sac* 14, 16, *MS* נִינוּס) *gr.* Nil (*Neīlos*).

נִימָא *gr. f.* (*νήμα*), *pl.* נִימִין *Koh* 4, 12 (*MS* נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. שְׁלֵמִים *Blutegel*; 4. Haar.

נָמָה *h.* sprechen.

נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.

נִימולִין (*jJeb* 9^b) 1. נְמָלִין, *s.* נְמָלָה.

נְמוּרָא *a. m., ind.* נְמוֹר *Gn* 30, 32 *ge-*
sprengt.

נְמִטָא *a. m.* Filzdecke (*I. Löw*).

נָמִי *a.* auch.

נֹמִי *gr. f.* (*νομή*) Geschwür.

נְמִינָה *h. f.* Zerfließen.

נְמִינָה *h. f.* Marder.

נְמִיסָה *h. f.* Zerfließen, Mutloswerden.

נְמִירִי Ortsname.

נִמְךְ *h.* *Hi.* beugen, erniedrigen.

נְמָל *gr. m.* (*λιμήν*) Hafen.

נְמָלָה *h. f., pl.* נְמָלִין Ameise.

נְנִנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.

נָמוּם *s.* נֹום II.

נָמוּם *s.* נֹום.

נִימוּם I, נְמוּסָא, נְמוּסָא, נְמוּסָא (*1S* 2, 13)

gr. m. (*νόμος*), *pl. c. s.* נְמוּסִיחוּן *Lv* 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen(?).

נִימוּם II *gr. m.* (vgl. *νομάς*) Weidetier(?).

נִימוּם III *gr.* männl. Personennamen. S.

אֶבְנִימוּם.

נָמוּם *h. m.* verfault.

נִימוּסוֹת *gr. f.* (*νόμος*) Gesetz.

נִימוּסִיּוֹת 1. נְיִמִסִּיּוֹת, *s.* נְיִמִסִּיּוֹת.

נִימִסִּים (*AbRNath* 31) (?).

נְמִי *gr. f.* (*νήμα*) Braut, junge Frau.

נְמִיּוֹן *gr. m.* (*νυμφαῖον*) öffentliche
Brunnenanlage.

נְמָק *h. m., pl.* נְמָקִים Faulfleck.

נִימוּק *gr. m.* (*νομικόν*) Gesetzeskunde.

נְמִר *h. m.* 1. Panther (*Felis pardus*);

2. (auch 'נִי) Ortsname.

נִמֵר *h. Pi.* dem Pantherfell ähnlich, d.h.

fleckig machen, etwas stellenweis tun.

Pu. pt. מְנִמֵר gesprenkelt.

נְמִרָא (*Jes* 11, 6) *a. m., pl.* נְמִרִין *Ot* 4, 8
(*MS* נְמוּרִים) Panther (*Felis pardus*).

נְמִרָה 'נִי Ortsname.

נְמִרִי *h. m.* aus Nimrin.

נְמִרִין Ortsname.

נְמִרִיר *h. m.* pantherartig.

נוּמִירוֹן *gr. f.* (*νοῦμερος*) Soldatentrupp.

נוּמִירְקִין *pers. m. pl.* Kissen.

נִימֹורָה (*jPes* 31^b, *MS* Leyden נִימֹורָה)

1. נִימֹורִין.

נָן *a.* wir.

נִינְגִי *s.* נִינְגִי.

נְנִי נְאֵנְאִי männl. Personennamen.

נְנִי נְאֵנְאִי *pers. f.* Mutter.

נִינְיָא *gr. f.* (*λινέα*) Hanfseil.

נִינְיָא *a. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).

נָנוּם, נָנוּם *gr. m.* (*νάννος*), *f.* נְנִסָת

1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein;

3. männl. Personennamen.

נְנִסָת, נְנִסָת *gr. m.* dass.

נְנִעָא, נְנִעָא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).

נִינְיָא (*Ot* 4, 8) *gr. f.* 1. (*νύμφη*) Braut;

2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.

נְנִקִי Zusammenstellung der mittleren
Buchstaben der Inschrift von *Dan* 5, 25
(mit Spaltung des letzten Wortes).

נָם *h. m., pl.* נָסִין 1. Flagge; 2. Wunder.

נָסָא *a. m., pl.* נָסִין *Ex* 17, 15 1. Wunder;

2. Erhebung, Erhabenheit.

נָסָא männl. Personennamen (נְנִסָא).

נִינְיָא (*Jes* 20, 6, *MS* נִינְיָא) *gr. m.* (*νήσος*)
Insel.

נָסָא I *h.* *Hi.* נָסָא signalisieren.

נָסָא II *h.* *Ni.* sich verheiraten.

נָסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*

נָסִיאת *Dt* 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.*

נָסִיאוֹ *Nu* 14, 22 versuchen, prüfen.

Aph. prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden;

2. *pf.* אֶתְנָסִי *Est* II 5, 1 (fehlt im *MS*)

geprüft werden.

נָסָא II *a.* nehmen.

נָסָב, נָסִיב (*Gn* 17, 36) *a.* 1. nehmen;

2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. *ipf.* אָפּי Gn 32, 21 (MS אָפּי *paus.*) gnädig aufnehmen; 5. *ipf.* 2 *sg.* אָפּי אָפּי Lv 19, 15 B. bevorzugen; 6. נָסַב וַיִּהְיֶה unterhandeln; 7. נָסַב נָפֶשׁ sich erholen. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אָפּוּהוּ Sach 3, 5 (MS אָפּוּהוּ) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְנַסֵּב Nu 35, 18 genommen werden; 2. אֲתִנְסִיב אָפּוּהוּ gnädig aufgenommen werden; 3. אֲתִנְסִיב נָפֶשׁ sich erholen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden. נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling. נִסְבָּתָא *a. f.* Gabe. נִסָּה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden. נִסְוֹחָא *a. m.* Vertreiber. נִסְוִידָא *h. m.* Libation. נִסְוִידָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass. נִסְוִירָתָא *h. f.* Sägespäne. נִסְוִירָתָא *a. f.* eine Pflanze. נִסַּח *h. Hi.* הִסִּיחַ הִסִּיחַ entfernen. הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. נִסַּח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* נִסְחִיחַ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אָפַס דַּעְתִּיהָ מִן nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden. נִסַּח *Pa. pt.* מִנְסַח (Prov 29, 21) 1. מִתְנַחֵן, s. אָנַח. נִסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie, Lesart. נִסְחָנָא *a. m.* männliche Dattelblüte. נִסְיָא *a. m.* Fürst. נִסְיָא *a. m., c.* נִסִּיב Nu 31, 41, *c. s.* נִסְיָהוּן Nu 31, 40 Abgabe. נִסְיָתָא *a. f.* Gabe. נִסְיָוָא *a. m., pl.* דְּחִלְבָא Quark. נִסְיוֹן *h. m., pl.* נִסְיוֹנוֹת Prüfung, Versuchung. נִסְיוֹנָא *a. m., pl.* נִסְיוֹנִין Est II 5, 1 dass. נִסְיוֹתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten. נִסְיוֹתָא *a. m.* (νησιωτης) Inselbewohner(?) נִסְיָדָא *h. m.* Fürst. נִסְיָהָא *h. f.* Spenden. נִסִּים *gr. m.* (νόσος) Betrübniß.

נִסִּים *gr. m.* (vgl. νόσος) 1. *pl.* נִסִּיִּין Gn 40, 6 mißmutig; 2. *ind.* נִסִּים Koh 5, 16 (MS נִכְסִין) Mißmut, Betrübniß; 3. Leid. נִסִּיעָה *h. f.* Fortziehen. נִסִּיתָא (Ex 17, 7) Ortsname (bibl. Massa). נִסְךָ I *h.* schmelzen. נִסְךָ II *h. Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden. נִסְךָ *a., pt. pl.* נִסְכֵּין Ct 4, 15 (MS מִנְסְכֵּין) spenden. *Pa. pf.* נִסִּיךָ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אֲתִנְסִיךָ Nu 28, 7 gespendet werden. נִסְךָ *h. m.* Spende, bes. götzdienerische (Libation). נִסְכָּא I *a. m., c. s.* נִסְכִּיהָ Nu 28, 7 dass. נִסְכָּא II *a. m.* Weben(?). נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall(?), vgl. אֲנִסְכָּא. נִסֵּל 1. בִּיסֵּל *lat. m.* (bisellium) Sessel. נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte. נִסֵּם *gr.* (vgl. νόσος) mißmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תִּנְסִים (Dalm. Gr. 328f.) 2 K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen. נִסַּע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden. נִסַּע *a. dass. Aph.* entfernen. אָפַע דַּעְתִּיהָ מִן nicht denken an. נִסַּע *h. m.* Zug, Wanderung. נִסַּק *h. Hi.* 1. erheben, s. מִסִּיק; 2. zu einem Schluß kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden. נִסַּק *a.* (für *pf.* s. סִלַּק), *ipf.* 1 *sg.* אָפַס Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen. *Aph. pf.* אָפַס Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְסַק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נסר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נסר *a.* dass. *Pa.* dass.

נסר *h. m.* 1. Brett; 2. Bohle.

נסרא *a. m.* 1. *pl.* נסרין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נסרוי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נשא (Nu 17, 23, MS ישא) *a.* Blüten treiben. *Aph ipf.* ינעי Nu 17, 20 dass.

נשא *a. m.* Brust.

נשא *a. m., pl. c. s.* נעוהי Gn 49, 12 Keltertrog.

נעה *h. f.* dass.

נעורים *h. m. pl.* Jugend.

נעורת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נעורתא *a. f., c.* נעורת Jes 1, 31 (MS נעורת, Cod. Soc. 59 נעורת) dass.

נעלה *h. f.* 1. Verschließen; 2. Schlußgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נעים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נעימא *a. m.* dass.

נעימה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נעימתא *a. f.* 1. *c.* נעימת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נעין *h. m.* Loch.

נעל *h.* 1. verschließen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נעל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נעל *h. m.* Schuh.

נעלא (Lv. II 11, 22, MS נפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נעם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נעמה weibl. Personennamen.

נעמית *h. f.* Vogel Strauß.

נעמיתא *a. f.* בַּת נ' Lv 11, 16, *pl.* נַעֲמִית (נעמין) Jes 43, 20, *d.* נעמיתא Thr 4, 3 l. נעמיתא dass.

נעמן 1. männl. Personennamen; 2. Name eines Planeten.

נענא *s.* נענא.

נענוע *h. m.* Schütteln.

נענא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).

נענע *s.* נוע.

נעץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נעץ *a., pt. pass.* נעץ Gn 28, 12 dass.

נעצין *h. m.* ein Dornstrauch (Saadja: *sidr* = *Zizyphus Spina Christi*).

נעצוצא *a. m., pl. d.* נעצוצא Jes 7, 19 dass.

נער I *h.* schreien (v. Esel).

נער II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נער III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hütp.* sich entfernen.

נער I *a.* wach sein.

נער II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נער *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נערה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12 1/2 Jahren).

נערות *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12 1/2 Jahren.

נערותא *a. f.* Schreien (des Esels).

נערן Ortsname.

נעתא *a. f.* Geschwulst.

נפא *a. Pa.* Mehl sieben.

נפה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מְנִיפָה gesiebt.

נפה *h. f.* Mehlsieb.

נפית *h. m.* Anfachen.

נפול *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נפולא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נפח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נפח *a.* 1. Gn 2, 7 blasen; 2. *pt. pass.* *pl.* נִפְּחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.*

נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfauchen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אֶפְחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אֶפְחָא 1S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfauchen (?). *Itpe.* 1. angefacht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.

נָפַח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. großer Umfang.

נָפַח *h. m.* Schmied.

נָפַחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* נִפְחִין Jer 6, 29 dass.

נָפַחָא *a. m.* großer Umfang.

נִפְחָא *h. Pi.* schlagen (Baumwolle oder Wolle).

נַפְתָּא *x. m.* Naphta.

נַפְתָּא, נִפְתָּא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נַפְתָּאִיא *a. m.* Naphtahändler.

נַפְתָּאִיס *gr.* männl. Personennamen (Νεόφυτος?).

נָפַיָא *a. m., pl.* נָפַן, נָפִין 1. Mehlsieb; 2. eine Fischart.

נִפְיָרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נִפְיָחָא *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נָפִיל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִילִים 1. Dämon; 2. Salamanderart (Skink).

נָפִילָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נִפְלִיָהוֹן Jes 13, 10 Orion.

נָפִילָא II *a. m.* Frühgeburt.

נָפִילָא *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נִפְיָחָא *h. f.* Zerschmettern.

נִפְקָא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פְּנִיקָא) l. פְּנִיקָא.

נִפְשָא *a. m., pl.* נִפְשִׁין Est II 6, 10 viel, groß.

נִפְתָּא *a. f.* Sieb.

נָפַל *h.* 1. fallen; 2. unterliegen (im Kampf); 3. anheimfallen; 4. sich ergeben. נִיִּי daneben fallen. *Hi.* 1. zu

Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נָפַל *a., ipf.* יָפֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יָפִיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נָפִלָא *h. m.* Frühgeburt.

נָפִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. נִפְלִיא.

נִפְלְאוֹת *h. f. pl.* Wunder.

נָפִלָה *h. f.* 1. Abfall; 2. Aussaat.

נָפִלִי *gr. f.* (νεφέλη) Wolke(?).

נִפְוָלָה, נִפְוָלִין *gr.* Sichem, jetzt Nablus (Νεάπολις).

נִפְגָּרָא s. נִגָּרָא.

נִפְסָא *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נִפְסָא *a. Pa.* dass.

נָפּוּס *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נִפְסָא *a. m.* Wollschläger.

נָפַע *h.* einflößen. *Hi.* einhauchen.

נָפַע *a., Pa. pt.* מְנַפֵּעַ Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נָפַר *h. Pi.* treiben lassen.

נָפַר *a. Pa.* schwingen.

נִפְפִיתָא, נִפְפִתָא *a. f.* Schwinge.

נִפְץ *h.* auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נִפֵץ *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* נִפְצַת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נִפְיִץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נִפְצִי Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass.*

pl. f. מְנַפֵּץ Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs).

Aph. losreißen. *Itpa. imp. sg. f.* אֶתְנַפֵּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נִפְיִץ *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נִפְצָא *a. m.* סִמָּא דְנִי Abortivmittel.

נִפְצָא *a. m.* Flachsschwinger.

נָפַק *h.* ausgehen.

נָפַק (Gn 8, 7) *a., ipf.* יָפֹק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נָפַק יְדֵי חוּבָהּ

נָפַק יְדֵי חוּבָהּ *gr.* seine Pflicht tun. נָפַק מִן בֵּין sich

unterscheiden. **לָנֶפֶק מִן** *an*gehen, Bedeutung haben für. *pt.* **נִפִּיק** 1S 23, 22 durchtrieben(?). **נִפִּיק בְּ** ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* **אִפִּיקַת** Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. **לֵאפִיקִי** um auszuschließen. *Itaph. ipf.* **יִתְפֶּק** Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נִפְקָא *a. m.* 1. Ausgehender; 2. Angebot.

נִפְקָא *a. m.* 1. Exkrement; 2. Gesims, Vorsprung(?).

נִפְקִיתָא *a. f.* 1. Aufwand, Ausgabe; 2. Unterschied.

נִפְקִיתָא *a. f., pl. d.* **נִפְקִיתָא** 1K 6, 6 (MS **נִפְקִיתָא**) Gesims.

נִפְקִיתָא *a. f.* **נִפְקִיתָא בְּרָא** Gn 34, 31 Hure. **נִפְר** Ortsname.

נִפְיִירָא *s.* **נִפְיִירָא**.

נִפְרָא *x. m.* Leopard(?).

נִפְשׁ *a., pf.* 3 *pl.* **נִפְשִׁיו** Ex 1, 7 [viel] werden, viel sein. *Aph. pf.* **אִפְשִׁי** Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נִפְשׁ *h. m.* aufatmend, ruhend.

נִפְשׁ *h. f., pl.* **נִפְשׁוֹת** 1. Seele. **בֵּית הַנֶּפֶשׁ** Anfang des Verdauungskanals. **נִפְשׁ רָעָה** Mißgunst; 2. Leben. **דִּינֵי נִפְשׁוֹת** Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke. **נִפְשׁ בְּעַל** sorgsam; 5. Absicht. **אִם נִפְשֶׁךָ לִזְמַר** wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Appetit; 8. Grabdenkmal. **נְאֻמָּה בְּ** Kenotaph; 9. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נִפְשָׁא (Gn 1, 20) *a. f., c.* **נִפְשָׁא** Dt 27, 25, *pl. c.* **נִפְשָׁת** Lv 21, 11 1. Seele. **נִפְשׁ בִּישָׁא** Mißgunst; 2. Leben; 3. Person. **נִפְשִׁי** **נִפְשִׁיָּה** Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabdenkmal; 5. Aufatmung, Erholung.

נִפְשָׁא *a. m.* leerer Raum, Leere.

נִפְתָּאָה *a. m.* Nabatäer.

נִפְתִּיחָאָה *a. m., pl. d.* **נִפְתִּיחָאָה** Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens(?).

נִפְן *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. **נִפְן**

ein Engel. **נִפְן הַחֶלֶב** Vogelmilch (*Ornithogalum*)(?).

נִפְן *s.* **נִפְן**.

נִפְנָא *a. m., ind.* **נִפְן** Gn 40, 10, *pl. d.* **נִפְנִיָּא** 1K 6, 6 Blüte.

נִפְנָא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch **נִפְנָא**) ein Raubvogel (Habicht).

נִפְנָא I *a., pt. pl. m.* **נִפְנָן** Gn 41, 23 mager sein.

נִפְנָא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* **נִפְנָאָה** Koh 3, 7 (MS **נִפְנָאָה**) dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אִתְנִפְנִיאוּ** Lv 24, 10 sich zanken.

נִפְנָא *a. m., s.* **נִפְנִיָּא**.

נִפְנָאָה *a. m.* Zänker.

נִצַּב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* **מִנְצִבָּא** Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* **אִנְצִבָּא** 1S 13, 21 (MS **אִנְצָא**) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבָּא *a. m., c. s.* **נִצְבִּיָּה** Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבָּא *a. m.* Pflanzen.

נִצְבָּתָא *a. f., ind.* **נִצְבָּא** Gn 21, 33 Pflanzung.

נִצַּח *h.* *Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נִצּוּחַ *h. m.* Sieger.

נִצּוּחָא *a. m.* dass.

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נִצּוּלָה *h. f.* Abgefallenes.

נִצּוּלָת *h. f.* Abfall.

נִצּוּק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נִצּוּרָא *a. m., pl.* **נִצּוּרִין** Jes 44, 13 Klammer(?).

נִצַּח *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נִצַּח *a.* 1. *pt.* **נִצַּח** Est II 1, 3 aufschießen; 2. *pt. pl.* **נִצַּחוּן** Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* **מִנְצַחוּן** Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen(?). *Itpe.* 1. *pf.* **אִתְנִצַּח** Ez 19, 11 sich hervortun; 2. besiegt werden.

נִצַּח *h. m.* siegreich.

נִצַּח *h. m.* Dauer.

נִצְחָוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.
נִצְחָנָא *a. m.* siegreich.
נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נִצְחָוֹן Dt 33, 29
Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנוּתָא *a. f.* Siegen.

נִצְיָא *a. m.* 1. Blüte; 2. Sproß, Gewächs.

נִצְיָא *a. m.* Graben.

נִצְיָב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נִצְיָבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נִצְיָבוֹן (Ez 27, 23) Ortsname.

נִצְיָנָא *a. m.* Graben.

נִצִּיר *h. m.* Rute.

נִצַּל *h.* zergehen. *Ni.* ertrinnen. *Pi.*
berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen
(z. B. vor Unreinheit). *Ho.* gerettet
werden.

נִצַּל *a.* retten. *Aph. ipf.* יִצִּיל Jes 31, 5
(MS יִצִּיל) dass. *Itaph.* gerettet werden.

נִצַּל *h. m.* Zerfließendes (bei der be-
ginnenden Zersetzung der Leiche).

נִצְמוֹן (Jes 44, 13) 1. mit MS נִצְרוֹן *s.*
נִצְרוֹא.

נִצְוִין *s.* נִצָּא.

נִצְוִין *s.* נִצְעַץ.

נִצְוִין *s.* נִצְעַץ.

נִצְעַץ *s.* נִצְעַץ.

נִצֵּף *a., pf.* 1 *sg.* נִצִּיפִית Jes 38, 14, *ipf.*
3 *pl. f.* יִנְצִפוּן Jes 29, 4 zirpen. *Pa.*
pt. מִנְצִיף Jes 38, 14 dass.

נִצְפָה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis*
spinosa).

נִצֵּץ *h.* blühen. *Palp.* נִצְנִץ 1. glänzen,
erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten.
S. נוי.

נִצֵּץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מִנְצִנֵּץ
Ez 1, 7 glänzen. *S.* נוי.

נִצְצָא *a. m.* נ' ב' ein Raubvogel
(Habicht).

נִצֵּר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נִצֵּר *a.* zirpen.

נִצֵּר I *h. m.* Grille.

נִצֵּר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigen-
name.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoß; 2. Korb
aus Ruten.

נִצְרָפִי נ' christliches (?) Versamm-
lungshaus.

נִצְרָת Ortsname.

נִקָּא *s.* נָקִי.

נִקֵּב *h.* 1. durchbohren; 2. durchdringen.
pt. pass. נִקְבִי durchlöchert; 3. lästern.
Ni. durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.
Pu. angebohrt werden.

נִקֵּב (2K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.*
dass. *Itpe.* durchbohrt werden.

נִקֵּב *h. m.* Loch. הַנִּקֵּב בֵּית hintere Öff-
nung am Beinkleid. צָרִיךְ לְנִקְבִי er
muß seine Notdurft verrichten.

נִקְבָּא, נִקְבָּא *a. m., pl.* נִקְבִין Ez 28, 13
dass.

נִקְבָּה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weib-
lich.

נִקְבָּה *h. f., pl.* נִקְבִין 1. Durchlöcherung;
2. Öffnung, בֵּית נִקְבָּה Gegend des
Afters.

נִקְבוּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נִקְבָּתָא *a. f., pl.* נִקְבִי 1. dass.; 2. Höh-
lung.

נִקְבָּתָא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weib-
chen; 2. weiblich.

נִקֵּד I *h.* 1. stechen, beunruhigen;
2. Punkte machen. *Ni.* Punkte be-
kommen, gesprenkelt werden.

נִקֵּד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נִקֵּד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אֶתְנִקְדָּא
Ez 16, 4 gereinigt werden.

נִקְדָּה *h. f.* Punkt.

נִקְדוּד l. נִקְרוּס.

נִקְדִּימוֹן *gr.* männl. Personennamen (Νικό-
δημος).

נִקָּה *h. f.* Kamelweibchen.

נִקָּה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft
lassen. *Pu. pt.* מִנְקָה rein.

נִקְדוּ *h. m.* gesprenkelt.

נִקְדוּ *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Gebäckart.

נִקְוִסָּאין *a. m. pl.* Leute gemischter Her-
kunft.

נקי *h. m.* Reinigung.

נקוסא männl. Personennamen.

נקוה *h. m.* 1. Olivennachlese (durch Abschlagen); 2. Verwundung.

נקופא *a. m.* dass.

נקור *h. m., pl.* נקורות Schärfer (von Mühlsteinen).

נקר *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נקרא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נקשא *a. m., c.* נקיש Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נקי *h.* *Hi.* zur Ader lassen.

נקי *a.* *Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נקם I *h.* *Pi.* reichen.

נקם II *h.* 1. sich verdrießen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נקם *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נקמת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אנקמו Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נקיטא *gr. m.* (νικητής) Sieger.

נקטמו *gr. m.* (ὄνος κατ' ὤμων) Eselsfigur.

נקי männl. Personennamen.

נקי *a.* *Pa. pt. pl. m.* נקין Jes 1, 25 reinigen. *Itpe.* gereinigt werden.

נקי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell; 4. leer. נקיה לשון Euphemismus. פת נקיה Weißbrot.

נקי II *h. m.* Lamm.

נקיא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נקי 1 K 15, 22 ledig, frei.

נקיד Engelname.

נקידא *a. m.* rein, klar.

נקיון *s.* ניקון.

נקיון *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נקיות *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נקיט *h. m.* sich ekeln.

נקימה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נקלבים *gr. m.* (von Νικόλαος) eine Art Datteln.

ניקלוגוס 1. ניקלוגוס *gr. m.* (δικολόγος) Anwalt.

נקיק *h. m.* Felsenspalt.

נקירא *s.* נקיטא.

נקירה *h. m.* Picken.

נקירתא *a. f.* Höhlung.

נקלה, נקלי *gr. f.* (ἀνάκλωος) Unter- gewand.

נקליטין *gr. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Lehne.

נקם *h.* sich rächen.

נקם *a., ipf.* 2 *sg.* תקום Lv 19, 18 dass. *Itpe.* Rache zu erfahren bekommen.

נקמה *h. f.* Rache.

ניקימבי *gr.* männl. Personennamen (Νικόμαχος).

נקמן *h. m.* rachsüchtig.

נקמתא *a. f., pl. c. s.* נקמתהון Thr 3, 60 Rache.

ניקון *gr. m.* (νίκων) Mauerbrecher.

ניקניקא *s.* נקניקא.

ניקניקא *gr. f.* (λουκδικα) Fleischwurst.

ניקנור *gr.* männl. Personennamen (Νικδ- vwp).

נקים männl. Personennamen.

נקע *h. m.* Vertiefung.

נקי I *h.* 1. stoßen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stoßen; 2. Oliven abschlagen (bei der Nachlese); 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstoßen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.

נקי II *h.* *Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. in Rechnung setzen (als Kredit). *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.

נקר *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.

נקר I *a., pt. pass. f.* נקיפא Dt 21, 6 stoßen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מתנקפא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stoßen.

נקר II *a.* *Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אנקיפתון Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תקפון Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נָפִי *h. m.* der liebt, sich Kredit geben zu lassen (für künftige Leistungen).

נָפִיתָא *a. f.* Talsenkung.

נָפִיטָא *a. m.* Stück.

נָקַר *h.* ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. *S.* נָקַר II.

נָקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נָקְרוּ Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). *S.* נָקַר.

נָקַר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.

נָקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.

נָקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeißeltes; 2. Ausgepicktes.

נָקְרָתָא *a. f.* Höhlung.

נָקְרוֹן *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.

נָקְרָנָא *a. m.* dass.

נָקְרִים (*jBer* 3^c) 1. נָקְרוֹם *gr. m.* (νεωκόρος, νακόρος) Tempeldiener.

נָקַשׁ *h.* schlagen, stoßen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.

נָקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* נָקַשְׁתָּ Ri 4, 21, *pt. pl. f.* נָקַשְׁנָא Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַקְּשׁוּ Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Itaph.* verglichen werden.

נָקַשְׁתָּא *a. m.* Klopfen.

נָקַשְׁתָּה *h. f.* Verdorbenes.

נָקַתָּא *a. f.* weibliches Kamel.

נָר *h. m., pl.* נִירוֹת Lampe.

נָרָא *pers. m.* Saft vom Granatapfelbaum.

נָרָנָא *a. m., pl.* נָרָנִין Est II 1, 3 (MS נָרָנִין) Beil.

נָרָנוּן (*Midr Teh* 78) 1. נָרָנוּן, s. נָרָא.

נָרָגַל Name eines Götzen.

נָרָגַל *h. m.* Ohrenbläser.

נָרָגִילָא *x. m.* Kokosnuß.

נָרִד *x. m.* Narde (ein wohlriechendes Bastgras).

נָרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נָרְדִּינוֹן *gr. m.* (νάρδιον) Nardenöl.

נָרְדִּישִׁיר *pers. m.* Brettspiel (Triaktrak).

נָרְדִּי (?) Ortsname.

נָרְמַק *pers. m.* weicher Schuh.

נִירוֹן *gr.* männl. Personennamen (Νέρων).

נִירוֹנִית *gr. f.* neronisch.

נִירוֹם *pers.* Name des pers. Neujahrsfestes.

נָרְקִים (Ct 2, 1, MS נָרְקִים) (*bBer* 43^a irrig נָרְקִים) *gr. m.* (νάρκισσος) Tazette (*Narcissus Tazetta*).

נָרֶשׁ Ortsname.

נָרֶשְׁתָּה *a. m.* aus Nerasch.

נָרְמִיק *gr. m.* (ναρθήκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.

נָרְמִיקָא, נָרְמִיקָא *gr. m.* 1. dass.; 2. *c.* נָרְמִיק Ru 4, 7 Handschuh.

נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. נָשָׂא den Pristersegen sprechen. נָשָׂא Rück-sicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen. נָשָׂא Sünde vergeben; 3. heiraten. *pt. pass.* נָשְׂוִי verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden. *Hi.* 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.

נָשָׂא s. נָסָא.

נָשְׂוִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.

נָשְׂוִין *a. m. pl.* dass.

נָשִׂיא *h. m.* 1. Fürst, bes. das Haupt der palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems; 2. Gerichtspräsident.

נָשִׂיאָה, נָשִׂיאָה *a. m.* dass.

נָשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. נָשִׂיאָה Kopfzählung. נָשִׂיאָה Sprechung des Priestersegens; 2. Aufladen.

נָשִׂיאָתָה *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.

נָשִׂיאָתָה, נָשִׂיאָתָה *a. f.* dass.

נָשִׂיאָתָה (?) *a. f.* Flüssigsein.

נָשָׂא *x. m.* Depilatorium.

נָשָׂא *a. m.* מַר נָשָׂא, *pl.* בְּנֵי נָשָׂא *Mensch.*
 נָשׁ *בר נָשׁ* jemand.
 נָשָׂא *a.* vergessen. *Itpe. ipf. 2 sg.* תִּתְּנִישִׁי
Dt 9, 7 dass. *Aph. 1. pf. c. s.* אֲנִישִׁי
Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten
 lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
 נָשָׂא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אֲתָא, *pl. d.* נִשְׂיָא
 Frau. נָשָׂא בֵּי הַבַּיִת Haus der Eltern der Frau.
 נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi. 1.* dass.;
 2. wehen lassen.
 נָשַׁב *a., pf. 3 sg. f.* נִשְׁבַּת *Jes 40, 7, pt. pl.*
 מִנִּשְׁבָּא *Dt 32, 2* dass. *Pa. pt. f.* מִנִּשְׁבָּא
Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
 נָשַׁב *h. m.* Schlinge zum Fangen (Netz?).
 נָשָׂא *a. m.* dass.
 נִשְׂדֹּר *pers. m.* Ammoniak.
 נָשָׂה *h. m.* נִיד הֶנָּה Hüftnerv.
 נָשָׂה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.*
 vergessen machen.
 נִשְׂרֹת *h. f.* Spreu.
 נִשְׂרֹתָ *a. m.* Krume.
 נִשַּׁמ *a.* abziehen, enthäuten.
 נִשְׂיָא *a. m.* נִידָא *Gn 32, 32* der Hüftnerv.
 נִשְׂכָּה *h. f.* Beißen.
 נִשְׂלָה *h. f.* Abfallen.
 נָשִׁים *h. f. pl.* 1. Frauen; 2. Name einer
 Abteilung der Mischna. *S.* אִשָּׁה.
 נִשְׂמָה *h. f.* Atemzug.
 נִשְׂפָה *h. f.* Blasen.
 נִשְׂקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuß; 2. ge-
 schlechtl. Berührung.
 נִשְׂקִיּוֹת *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
 נִשְׂקִיָּא *Ortsname.*
 נִשְׂקָתָא *a. f.* Kuß.
 נִשְׂרָה *h. f.* Abfallen.
 נִשְׂךָ *h.* 1. beißen; 2. ausleihen gegen
 Rückgabe mit Zuschuß; 3. aneinander-
 stoßen. *Pi.* beißen. *Pu.* gebissen werden.
Hi. 1. beißen lassen; 2. aneinander-
 stoßen lassen; 3. Zins zahlen(?).
 נִשְׂךָ *h. m.* 1. Zinsnahme; 2. Zins.
 נִשְׂכָּן *h. m., f.* נִשְׂכָּנִית bissig.
 נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.*
 abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.

נָשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.
 נָשָׁם *h.* atmen.
 נָשָׁם *a. Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen.
Itpat. אֲנִשְׁתָּם (?) atmen.
 נָשָׁם *h. m.* Salbe, welche das Wachstum
 der Haare hindert.
 נִשְׂמָא *a. m.* Atemzug.
 נִשְׂמָה *h. f.* Lebenshauch, Seele.
 נִשְׂמָתָא (*Gn 2, 7*) *a. f., pl.* נִשְׂמָן dass.
 נִשַּׁף I *h.* blasen.
 נִשַּׁף II *h.* gleiten.
 נִשַּׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.
 נִשַּׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אֲנִשְׁתָּה dass.
 נִשַּׁף *h. m.* Dämmerung (morgens und
 abends).
 נִשְׂפָא *a. m.* dass.
 נִשַּׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen.
Pu. sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
 נִשַּׁק, נִשִּׁיק (*Gn 29, 11*) *a.* 1. küssen;
 2. berühren. *Pa. inf.* נִשְׂקָא *Gn 31, 28*
 küssen.
 נִשַּׁק *h. m.* Rüstung, Waffen.
 נִשְׂקִי (bGitt 43^b) *a. m. pl.* eingebranntes
 Zeichen.
 נִשְׂקָתָא *a. f.* Kuß.
 נִשַּׁר *h.* abfallen, herausfallen. *Pi.* ab-
 reißen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
 נִשַּׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
 נִשַּׁר *h. m.* Herabfallendes.
 נִשַּׁר *h. m.* Geier, Adler.
 נִשְׂרָא *a. m.* 1. *Dt 14, 12* dass.; 2. Name
 einer Gottheit.
 נִשְׂרָא *a. m.* Abfallendes.
 נִשְׂרִיתָא (*MidrTeh 78, 45*) *a. f.* eine Vogel-
 art (?).
 נִשְׂתֹּן (*Esr 4, 7*) *pers. m.* Brief.
 נִשְׂתוֹת (*jEr. 25^a*) l. נִשְׂשִׁית, s. נִשְׂשִׁית (?).
 נִשְׂתִּי מִנִּשְׂתִּי (bSabb 134^a) l. מִנִּשְׂתִּי
 s. נִשְׂתִּי.
 נִשְׂתִּיק *gr. m.* (ναρθήκιον) Behältnis.
 נִתַּב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen
 lassen.
 נִתְּבָרָא (?) Name eines heidnischen Festes.
 S. נִתְּבָרָה.

נתח *h. m.* Zerlegen.

נתו *h. Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen.

Pi. 1. springen; 2. springen machen.

Hi. 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.

נתו *a., pt. pl. f.* נתון Dt 1, 44 abspringen.

Pa. umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.

נתנה männl. Personennamen.

נתנו (?) männl. Personennamen.

נתח *h. Pi.* zerlegen.

נתח *a. Pa.* wegreißen.

נתח *h. m.* Stück.

נתי männl. Personennamen (נתניה).

נתיב *h. m.* Pfad.

נתיבתא *a. f.* dass.

נתין *h. m.* Heiligtumssklave.

נתיא *a. m.* 1. dass; 2. männl. Personennamen.

נתיא *a. m.* Heiligtumssklave.

נתיבה *h. f.* 1. Geben; 2. Anlegen.

נתיבות *h. f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.

נתיבי *h. m.* Heiligtumssklave.

נתיבה *h. f.* Niederreißen.

נתיקה *h. f.* 1. Losreißen; 2. Aufreißen.

נתך *h. Hi.* 1. schmelzen; 2. gießen.

Ni. Ho. sich auflösen, schmelzen.

נתך I *a. Pa. Aph. ipf. 2 sg. m.* נתך Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. gießen.

נתך II *a.* schaden.

נתל *a.* geben.

נתן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, er-
geben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni.*

Ho. 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.

נתן *a., nur impf. יתין* Ex 21, 4 u. *inf.*

נתן Dt 15, 10 dass. S. ירהב.

נתן männl. Personennamen.

נתן *h.* niederreißen. *Ni. Ho.* niedergerissen werden.

נתק *h.* 1. losreißen, ausreißen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln; 3. haar-
krank werden. *Pi.* 1. losreißen; 2. protestieren.

נתק *a. Pa.* 1. losreißen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אתיקנון Jer 12, 3 (MS אתקנינון) dass. *Itpa. pf.* אתנתק Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נתק *h. m.* Kopfflechte (Haarschwund).

נתקא (Lv 13, 30) dass.

נתר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. er-
lauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נתר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יתרון Dt 28, 40 (MS יתרון) abfallen; 2. *ipf.* יתר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מנתר Jes 1, 30 (MS מתר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תתירון Ru 2, 16 (MS תיתרון) fallen lassen, abwerfen.

נתר *h. m.* Natron (mineralisches Laugensalz).

נתרא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Lv 19, 10 B. Abfall.

נתש *h. Ni.* sich losreißen. *Hi.* 1. ausreißen; 2. schwächen.

נתש *a.* ausreißen.

ם

ם der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. ם als Zahlzeichen = 60.

סאב *h. Pu. pt.* מוסאב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סאב I *a. Pa. ipf.* יסאב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* יסאב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* יסאב Lv 13, 11 unrein. *Itpa.*

pf. אֶסְתָּאֵב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

בִּי II s. סִיב.

בָּאָה *h. f., pl.* בָּאֵין, בָּאוֹת Maß (dritter Teil des Ephra) für Trockenes und Flüssiges. בָּיתָא בֵּיתָא Feld von einem Sea (Aussaät).

בִּאֲבָא *a. m.* Unreinheit.

בִּאֲרָא *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

בִּאֲרָא s. סִיב.

בִּאֲרָא *gr. m.* (ἄσημος) Silber.

בִּאֲרָא *a. m.* Granne.

בִּאֲרָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* בָּאָה 2K 7, 1, *pl.* בָּאֵין Ex 16, 36, בָּאֵין Gn 18, 6, בָּאֵין Maß für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

בִּאֲרָא (EchR 1, 15) 1. בְּחֻתָּא.

בִּב (= נִסֵּב) *a.* nehmen.

בִּבָּא (Gn 14, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Großvater; 4. männl. Personennamen; 5. בִּבְרָא Ortsname.

בִּבָּא *h.* saufen.

בִּבָּא *a., pt.* בִּבֵּי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

בִּבֵּי s. בִּבֵּין.

בִּבֵּי *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden.

Pi. 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.*

בִּבֵּי 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.*

übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

בִּבֵּי *a.* *Aph.* herumgehen.

בִּבֵּי *h. f.* 1. Gebrauch von בִּבֵּי; 2. (später) Ursache.

בִּבֵּי (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

בִּבֵּי, בִּבֵּי *a. f.* Schenkwirtin.

בִּבֵּי *h. m.* Verflechten.

בִּבֵּי *a. m.* Lastträger.

בִּבֵּי I *a. m., c. s.* בִּבֵּי Ez 19, 5 Hoffnung.

בִּבֵּי II *a. m.* Aderlaß.

בִּבֵּי, בִּבֵּי *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

בִּבֵּי *a. f.* Greisenalter.

בִּבֵּי, בִּבֵּי *gr.* männl. Personennamen (Σαββάτιος).

בִּבֵּי *gr.* Name eines Flusses (σαββα-
τεϊον).

בִּבֵּי *h. m.* rings. *f. pl.* בִּבֵּי Um-
gebung.

בִּבֵּי *a. m.* Dickicht.

בִּבֵּי *h. f.* Gebrauch des Stammes סבִּל.

בִּבֵּי *h. m. pl.* feine Kleie.

בִּבֵּי *x. m.* Alraun.

בִּבֵּי *a. m.* satt.

בִּבֵּי *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni.* *Pu. Ho. Hütp.* verflochten sein, sich verwickeln.

בִּבֵּי *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.

בִּבֵּי *h. m.* Netz.

בִּבֵּי *h. m.* Netzverfertiger.

בִּבֵּי, בִּבֵּי *a. m., pl. d.* בִּבֵּי Jes 3, 18 Haarnetz (Kopfbedeckung der Frauen).

בִּבֵּי *a. m., pl. d.* בִּבֵּי Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

בִּבֵּי *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

בִּבֵּי, בִּבֵּי Name eines Sees (Seme-
chonitis).

בִּבֵּי *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

בִּבֵּי *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

בִּבֵּי I *a., pt.* בִּבֵּי Gn 4, 23 dass.

בִּבֵּי II *gr.* (vgl. בִּבֵּי) *Pa.* Ehepfand geben.

בִּבֵּי *h. m.* Lastträger.

בִּבֵּי *h. f.* Last, Arbeit.

בִּבֵּי *h. m.* Tragen.

בִּבֵּי *gr. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סבולת *gr. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סבולתא (Ri 12, 6 Or 1471, Praet. סבולתא) *s. שבלתא*.

סבניתא, סבניתא, סבניתא *gr. f.* (σάβανον) Leintuch.

סבנין *gr. m.* (σεβέννιον) Palmbast.

סבס *a. Pa.* aufhäufen.

סבסמי *gr.* Ortsname (Samariten, Σεβαστή).

סבסמוס *gr. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname der röm. Kaiser).

סבע *a., ipf. 2 sg.* תסבע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf. 1 sg.* אסבע Jer 31, 14, *Aph. ipf. 3 sg.* יסבע Jes 58, 11 (MS יסבע) satt machen, sättigen.

סבעא *a. m., c.* סבע Dt 33, 23 satt.

סבעא (Gn 41, 29), סבעא *a. m.* Sättigung, Fülle.

סבק *lat. m.* (sebacus) Talglicht.

סבר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סבורי meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. freundlich sein.

סבר I *a.* 1. *pt.* סבר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf. 1 sg.* סברית Gn 48, 11 (MS סברית) meinen. *pt. pass.* סברי 1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סברין Thr 3, 25 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Pa. 1. pf. 1 sg.* סברית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. סבר אפין freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpe.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* מסתבר GnJII 49, 17, 1. מסתבר mit *cod. Vat., s. סחר*.

סבר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סוברך Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סוברא Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סוברותך 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* מסובר 2 S 23, 4 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Itpe. pt. pl.* מסתוברין Ez 39, 9 sich versorgen.

סבר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

סבר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. פנים פנים freundlich.

סברא, סברא *a. m.* 1. *ind.* סבר Ru 1, 12

(fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סבר Gn 31, 2, אפין ס' Miene, Angesicht.

סברא *a. m., ind.* סבר Lv 19, 32 (MS סבר) Kundiger.

סברא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סברא) Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.

סברון *h. m.* Hoffnung.

סברותא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.

סברוסי 1. סברוסי.

סברתא *a. f.* Hoffnung.

סבריתא *lat. f.* severianisch (Severianus).

סבריקון *gr. m.* (σουβρικόν) Obergewand.

סנא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מנסן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.

סנא II *s. סני* I.

סנר, סגיר (Gn 24, 26) *a., ipf. 2 sg.* תסגור Ex 20, 5 sich niederwerfen.

סנרא *a. m.* Götzenbild.

סנרותא *a. f.* dass.

סנרתא *a. f., ind.* סנרא Lv 26, 1 Götzen-dienst.

סנורא *a. m.* Verehrung.

סנורא *a. m., pl. c. s.* סנוריהון Jes 5, 13 Menge.

סנורא 1. סנורא.

סנולא *a. m.* Traube.

סנור *h. m.* Pein, Elend.

סנורא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.

סנורא *a. m.* Verschluss.

סנורא *a. f.* Menge.

סני I (Lv 13, 39) *a.* 1. größer werden; 2. *pt. f.* סניא (1. סניא) Lv 13, 57 B. mehr werden, zunehmen; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סני Nu 14, 17 groß machen. *Aph. pf.* אסני Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. groß machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.

סני II *a., pf. c. s.* סניתיה Est II 3, 3 (MS סני יתיה) 1. סני יתיה.

סני *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. *S.* סניא.

סניא I a. m. 1. *ind.* סני Gn 32, 12 Menge. לסי Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.

סניא II a. m. 1. Gang, Lauf; 2. Abhandlung.

סניא (NuJII 22, 24) 1. סניא.

סניא a. m., *ind.* סניא Nu 32, 1, pl. סניאין Nu 21, 15 1. viel; 2. groß.

סניאות I a. f., c. סניאות Lv 11, 42 (MS סניות) Menge, Fülle.

סניאות (?) II a. f., c. סניאות Mi 7, 4 (MS סניות) Umzäunung.

סנידות a. f. Verehrung.

סניות a. f., c. סניות Lv 11, 42 Menge, Fülle.

סניא s. סניא.

סני a. viel, sehr.

סניא (?) a. m. Zweig.

סניא s. סניא.

סניעות s. סניאות I.

סניא a. m., *ind.* סניא Lv 13, 44 aussätzig.

סניא h. f. 1. Einschließung; 2. Gebrauch von סניא.

סניותא a. f., *ind.* סניא Lv 13, 2 B. Aussatz.

סניא h. Pi. aufhäufen, zurücklegen. Pu. zu eigen sein.

סניא I a. Pa. dass.

סניא a. m. Knolle von *Cyperus rotundus*. סניא pl. מסניא (ExJI 26, 28) 1.

סניא, s. סניא.

סניא h. m. kugelförmig.

סניא a. m., pl. f. סניא Ez 1, 7 dass.

סניא h. f. Besitztum.

סניא lat. m. pl. (*sigillaria*) Bilderfest.

סניא lat. m. pl. (*saeculares*) Säkularfeier.

סניא a. f. Besitztum.

סניא a. f., pl. סניא eine Binsenart.

סניא gr. m. pl. (*σάματα*) Decken.

סניא 1. סניא.

סניא (BerR 50) gr. m. (*σάτιον*) Soldatenmantel.

סניא h. m. Fürst. סניא הכהנים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).

סניא a. m., c. סניא Jer 52, 24 dass.

סניא Ortsname.

סניא (GnJI 27, 28, MS סניא) 1. סניא, s. סניא.

סניא a. m. aus Kephars Segana.

סניא x. f. pl. Korb.

סניא gr. m. (*σίγρον*), pl. סניא 1. Redeweise; 2. Lösungswort; 3. Fahne.

סניא lat. m. pl. (*signarii*) Fahnen-träger.

סניא gr. m. (*σάτος*) dicker Mantel.

סניא s. סניא.

סניא 1. סניא, s. סניא.

סניא a. 1. viel sein; 2. sich mehrren. Aph. 1. vermehren; 2. viel haben.

סניא a. m. Menge.

סניא a. f. dass.

סניא h., pt. pass. סניא gequält. Pi. quälen. Hup. sich quälen.

סניא a. quälen. Pa. inf. סניא Nu 30, 14 dass. Ipa. inf. סניא Koh 1, 13 gequält werden.

סניא h. schließen. Ni. geschlossen sein. Hi. ausliefern, verraten. Ho. pt. סניא eingeschlossen.

סניא a., pt. pass. f. סניא Ct 1, 9 umschließen. Aph. ipf. c. s. סניא Lv 13, 5 1. zuschließen; 2. einschließen.

Ipe. 1. ipf. 3 f. sg. סניא Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סניא h. m. Schloß.

סניא (Ps 1, 3) 1. סניא, s. סניא.

סניא (BerR 8 Ausg. Konst.)?

סניא Engelname.

סניא 1. סניא.

סניא h. m. Regenguß.

סניא a. m. dass.

סניא (Tos. Bech V 12) 1. סניא.

סניא h. m. Block (zum Fesseln).

סניא a. m. dass.

סניא a. m. Verfertiger von Blöcken.

סניא lat. f. (*esseda*) Wagen.

סניא Ortsname.

סְדוּמִי *h. m.* 1. Sodomit; 2. sodomisch.
סְדוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.
סְדוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung;
 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion;
 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle;
 8. (später) allgemeines Gebetsritual für Wochentage, Sabbath, Hauptgebete der Festtage, Kasualien.

סְדוּרָא *a. m., ind.* **סְדוּר** Nu 28, 2 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.

סְדוּא *a. m.* **בֵּי ס'** 1. Kopfkissen; 2. zu Häupten.

סְדִין *x. m.* (vgl. סודבן) 1. leinenes Tuch; 2. leinenes Gewand.

סְדִינָא *x. m., pl.* **סְדִינִין** Thr 2, 20 dass.

סְדִינָא *s.* **סְדִנָא**.

סודמין (jBabB 13^c) 1. **סְדוּמִין**, *s.* **סְדוּמִי** (?).

סֶדֶן *x. m.* 1. Holzblock; 2. Sykomorenstumpf; 3. Ambos; 4. Töpferscheibe.

סְדִנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mühlrad; 3. Jer 18, 3 (MS **סְדִנָא** Töpferscheibe; 4. Masse; 5. (auch **סְדִנָא**) Instrument bei der Verfertigung von Dattelwein(?).

סְדִנָא *lat. m.* (*essedā*) Wagen.

סודנים (Tos. Kel. BabB VII, 10) 1. **צִידוּנִי**, *s.* **צִידוּנִי**.

סדרים (Siphre Dt 234), 1. **בִּזְרִין**.

סֶדֶק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden; 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten, zerreißen.

סֶדֶק *a.* 1. *pt. pass.* **סֶדֶק** Lv 11, 7 spalten. *Pa.* 1. dass.; 2. *pf. c. s.* **סֶדֶקוֹן** 2 K 2, 12 (MS **סֶדֶקוֹן**) zerreißen.

סֶדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.

סֶדֶקָא *a. m., pl.* **סֶדֶקִין** 1 K 11, 30 Fetzen, Lappen.

סֶדֶקִי *gr. f.* (σῆκος) 1. Getreidemarkt (Getreidechan); 2. Getreidehändler. Nach I. Löw zu lesen **סֶדֶקִי** 1. sarazenischer Getreidehörer; 2. Platz, wo er feilbietet.

סֶדֶקִית *gr. f.* Getreidehändlerin. Nach I. Löw 1. **סֶדֶקִית** sarazenische Getreidehörerin.

סֶדֶקִית *h. f.* spitzig.

סֶדֶקִים 1. **סֶדֶקִים**.

סֶדֶר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen. *Pi.* 1. ordnen; 2. eine Abschätzung vornehmen (behufs Belassung des zum Leben Nötigen). *Pu.* geordnet sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihenfolge feststellen.

סֶדֶר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* **סֶדֶרִית** Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.* 2 *sg.* **סֶדֶר** Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.

סֶדֶר *gr. m.* (σούδαριον) 1. Tuch; 2. Kopftuch.

סֶדֶר (bJom 85^a) 1. **סֶדֶר**.

סֶדֶר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.

סֶדֶרָא *a. m.* 1. Ordnung; 2. Ex 28, 17 Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סֶדֶרִין (Ru 3, 15, MS **סֶדֶרִין**!) *gr. m.* (σούδαριον) 1. Tuch; 2. Kopftuch.

סֶדֶרִינָא 1. **סֶדֶרִינָא**.

סֶדֶרִיטוֹן (SchemR 42) 1. **סֶדֶרִיטוֹן**.

סֶדֶרִין *h. m.* Ordner (von Traditionen).

סֶדֶרִנָא *a. m.* dass.

סֶדֶר *h.* *Pi.* mit Zeugen versehen.

סֶדֶר *a.* *Pa.* *Aph. ipf.* 2 *sg.* **סֶדֶרִיד** Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Itaph. pf.* **סֶדֶרִיד** Ex 21, 29 bezeugt werden.

סֶדֶרָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* **סֶדֶרִיד** Lv 5, 1 Zeuge.

סֶדֶרָא (?) *a. m.* Zeugnis.

סֶדֶרִינָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* **סֶדֶרִינָא** Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.

סֶדֶר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סֶדֶרָא, **סֶדֶרָא** (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סְהָרִיִּן *h. m.* mondförmige Zierat(?).
 סְהָרִיִּנָא *a. m., pl. d.* סְהָרִיִּנָא Ri 8, 26
 dass.
 סְהָרִיִּנָא *a. m.* dass.
 סוּא *h. m.* Korb.
 סוּאָאָא *a. m.* Unreinheit.
 סוּאָוּתָא *a. f.* dass.
 סוּאָבְתָא *a. f., c.* סוּאָבְתָא Lv 5, 3, *c. s.*
 סוּאָבְתָאִי Lv 5, 3, *pl. c.* סוּאָבְתָא Koh 9, 8
 1. Unreinheit; 2. Unreines.
 סוּאָר *s.* סוּר.
 סוּב *s.* סוּב.
 סוּבָב *h. m.* 1. Reifen; 2. Umgang des
 Brandopferaltars.
 סוּבְבָא (Ex 27, 5, MS סוּבְבָא) *a. m.*
 dass.
 סוּבִין *h. m. pl.* Ränder(?).
 סוּבִין (Tos. Kel. BabM. V 6), *s.* סוּבִין.
 סוּבְרָא I *a. m.* Last.
 סוּבְרָא II *a. m.* Hoffnung.
 סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.*
 סוּגִי dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.
 סוּג II *h. Hi.* סוּגִי verrücken.
 סוּג *a., pt. pl.* סוּגִין Ho 2, 8 umzäunen.
Pa. pf. 3 *pl.* סוּגִי Ct 7, 3 (MS סוּגִין) als
 Umzäunung ziehen.
 סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).
 סוּגָא *a. m.* eine Vogelart.
 סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.
 סוּגָר *h. m.* Halseisen, Kette.
 סוּד *h.* 1. tünchen; 2. Kalk auflegen
 (zur Entfernung von Haaren). *Pi.*
 dass. *Pu.* getüncht werden.
 סוּד *a., ipf.* 2 *sg.* סוּדִי Dt 27, 2 dass.
 סוּד I *h. m.* Fundament.
 סוּד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.
 סוּדְנִי *h. m.* Schwätzer(?).
 סוּח *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. er-
 zählen.
 סוּחָא *a.* sagen, anreden.
 סוּחָאָא *a. m.* Geschwätz.
 סוּחָתָא (Jes 5, 25, MS סוּחָתָא) *a. f.*
 Unrat.
 סוּחִי *h. m.* Schwimmer.

סוּחִר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.
 סוּחַ *h. Hi.* סוּחַ bewegen, erschüttern.
Ni. bewegt werden.
 סוּחַ I *a., pf.* סוּחַ Thr 2, 8 bewegen. *Aph.*
pf. סוּחַי dass. *Itpe.* scheu werden.
 סוּחַ II *a., pf.* סוּחַ Koh 2, 15 (MS סוּחַ)
 abtrünnig sein.
 סוּחִדָּה *s.* סוּחִדָּה.
 סוּחָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Ver-
 dächtige; 2. Name eines Mischna-
 traktats.
 סוּי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnüchtig
 wenden.
 סוּי *h. m.* Korb.
 סוּירָא (Prov 23, 29, Bibl. R. Bomb. I
 סוּירָא) (?) 1. סוּירָא *a. m.* Geschwätz.
 סוּדָּה I *h.* bestreichen, einölen, salben (pro-
 fan), *pt. pass.* סוּדָּה mit Öl bestrichen.
Ni. סוּדָּה gesalbt werden. *Hi. pt.* סוּדָּה
 1. סוּדָּה, *s.* סוּדָּה.
 סוּד II *h. Pilp.* סוּדָּה 1. anstoßen; 2. an-
 sengen.
 סוּדָּה *a., ipf.* 2 *sg.* סוּדָּה Dt 28, 40 Ausg.
 Merx (Cod. Soc. 84 Lücke, B. סוּדָּה)
 bestreichen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* סוּדָּה Ex
 30, 32 gestrichen werden.
 סוּדָּה *h. m.* Zweig.
 סוּדָּה *a. m., c. s.* סוּדָּה Ez 31, 3 dass.
 סוּדָּה *h. f.* Gezweig.
 סוּדָּה Ortsname.
 סוּדָּה *a. m.* aus Socho.
 סוּדָּה (סוּדָּה) *s.* סוּדָּה Ortsname.
 סוּדָּה *a. f., ind.* סוּדָּה Jes 17, 6 Zweig.
 סוּל *h. m.* Stachel, Gerte.
 סוּלָא *a. m., ind.* סוּל NuJI 19, 2 dass.
 סוּלָה *h. f., pl.* סוּלָה 1. Weizengries;
 2. Gebäck (Speise) davon.
 סוּלָה (Gn 18, 6, MS סוּלָה) *a. f., ind.*
 סוּלָה Ex 29, 2 dass.
 סוּם I *h. Pi.* סוּם 1. kennzeichnen; 2. genau
 bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen.
Hilp. 1. genau bezeichnet werden;
 2. beendet werden.
 סוּם II *h. Ni.* סוּם blind werden.

סוּם I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תָּסִים Lv 19, 14
 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.*
 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau be-
 merken; 3. schließen. *Aph.* vorlegen.
Itpa. 1. genau bezeichnet werden;
 2. geschlossen werden.
 סוּם II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סִימוּ
 Ct 5, 7 (MS סִמְיוּ) blind machen.
 סוּמָא (tradit. Aussprache סוּמָא) *h. m.*,
pl. סוּמַיִן Blinder.
 סוּמָא *a. m.*, *pl.* סוּמַן Jes 29, 18 (MS
 סִמְן) dass.
 סוּמָה *h. f.* Blinde.
 סוּמָךְ *h. m.* Ring oder Schlinge am
 Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.
 סוּמָתָא *a. f.* Mal.
 סוּנָא *a. m.*, *c.* סוּן Mi 7, 10 (MS סִין) Kot.
 סוּנִיתָא l. סִנִּיתָא, s. סִנִּיָּא.
 סוּם *h. m.* Name eines bitteren Krauts.
 סוּם אִסְסִנָּא (bPes 4^a) s. אִסְסִנָּא.
 סוּם *h. m.* Pferd.
 סוּסָא *a. m.*, *pl. c. s.* סוּסוּדֵי 2K 5, 9
 Soc 59 dass.
 סוּסָבֵל *h. m.* ein heuschreckenähnliches
 Insekt, viell. Gottesanbeterin (*Mantis*
religiosa).
 סוּסָה *h. f.*, *pl.* סוּסוֹת Stute.
 סוּסַמִּי *gr.* Ortsname (Samaria, Σεβαστή).
 סוּסָא I (Ex 15, 1) *a. m.*, *pl.* סוּסַן Gn
 49, 17, סוּסוֹתֵן Pferd.
 סוּסָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).
 סוּסִיתָא, סוּסִיתָה Ortsname (Hippas).
 סוּעַ *h. s.* סוּעַ.
 סוּעַ *a.* 1. *ipf.* יִסוּעַ Lv 14, 42 (MS יִשׁוּעַ),
 s. שׁוּעַ; 2. s. סוּעַ.
 סוּעֶרְנָא s. סוּעֶרְנָא.
 סוּךְ *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.*
 מְסִסְכָּה Spätfeige. *Hitp.* Spät reife er-
 halten. *Pal.* סוּכְךָ völlig vertilgen.
 סוּךְ *a.* 1. *ipf.* יִסוּךְ Lv 26, 20 ein Ende
 nehmen, schwinden; 2. vernichten;
 3. *pf.* סָךְ Thr 4, 11 vollenden. *Pa.*
 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסִסְכִּין 1K
 14, 10 (MS מְסִסְכִּין) schwinden; 3. ein

Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אִסְיָךְ
 Dt 32, 22, אִסְיָךְ Ze 1, 3 vernichten.
 סוּךְ *h. m.* Schilf (nur in סוּךְ יָם Schilfmeer).
 סוּךְ *h. m.* Ende. אִלָּא — סוּךְ דְּכָר
 nicht nur — sondern auch. סוּפֵי תְּאֵנִים
 die letzten Feigen. סוּפֵי לְזוּלָּט
 סוּפֵי (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סוּפֵי קִיטָּא
 Mi 7, 1 (MS סִפְיָי קִי) die letzten (Feigen)
 des Sommers. סוּפִיָּה *c. part.* zuletzt.
 סוּפָא *a. m.*, *ind.* סוּף Dt 1, 1 Schilf (nur
 in סוּף יָם).
 סוּפָה *h. f.* Ende.
 סוּפִין *h. m.* Schwert.
 סוּפִינָא *a. m.*, *c. s.* סוּפִינָה 2S 21, 16 dass.
 סוּפִפְתָּא Ortsname.
 סוּפִרָא *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibelschreiber;
 3. Bibellehrer; 4. Gelehrter; 5. Ge-
 lehrter der Zeit Esras. *pl.* סוּפִרַיִם
 Name eines nachtalmud. Traktats.
 סוּרָא *h. m.* geschichteter Haufe.
 סוּרָא *h.* aufhäufen.
 סוּרָא *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.*
 1. entfernen; 2. abtrünnig machen.
Ho. beseitigt werden.
 סוּרָא *a.* untersuchen. *Pa.* סִיר dass.
 סוּרָא *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt;
 3. schlimme Natur; 4. Bösertiger.
 סוּרָא Name eines Tempeltors.
 סוּרָא Ortsname.
 סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.
 סוּרָאָה *h. m.* Gitter.
 סוּרָה (?) *h. f.* Name eines Krauts.
 סוּרִיאֵל Engelname.
 סוּרִינָא *a. m.* Gitter.
 סוּרִם *h. m.* eine Pflanze (?).
 סוּרִיקִין s. סוּרִיקִין.
 סוּרִתָּא Ortsname.
 סוּתָא *h. Hi.* הִסִּיתָא verlocken, locken.
Ni. verlockt werden.
 סוּתָא *h. m.* Verlockung.
 סוּתָא *h. m.*, *pl.* סוּתוֹת Kleid.
 סוּחָא *a.* 1. *ipf.* יִסְחֵי Lv 14, 8 (MS יִסְחֵי)
 schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.*
 אִסְחוּ Gn 18, 4 baden, waschen.

סח *h. m.* Schwimmen.

סח (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סח *h. m.* dass.

סח (irrig gekürzt aus סח I Löw)
h. m. Ohrknorpel.

סח *a. m.* Umstoßen.

סח *a.* סח Lv 8, 15 rings herum.

סח *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl.
Personenname.

סח (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel;
2. Ware.

סח (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סח *h.* auspressen.

סח *a.* dass.

סח *a. m.* Schwimmer.

סח *h. f.* Auspressen.

סח *a. m.* Schwimmer.

סח Ze 1, 17, MS סח *a. f.* Unrat.

סח *a.* Aph. umfassen.

סח *h.* 1. niederwerfen, verheeren;
2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סח *a.* 1. niederreißen; 2. stürzen;
3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren.
Itpe. 1. *pf.* אסח Est II 6, 12 ge-
stürzt werden; 2. verheert werden.

סח *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סח
reichlich. *Pi.* verlachen.

סח *h., pt.* סח Hausierer, herum-
ziehender Händler.

סח *a.* 1. *ipf.* יסח Nu 34, 4 (MS יסח)
im Kreise herumgehen; 2. Handel
treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.*
מסח Thr 1, 6 (MS מסח) umher-
gehen. *Aph.* 1. *pf.* אסח Ex 13, 18
wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.*
תסח Nu 36, 7 sich wenden, wandern;
3. *pf.* 3 *pl.* אסח Gn 37, 25 sich
zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.*
תסח Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.*
אסח Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.*
אסח Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit
lagern.

סח *h. m.* Händler.

סח (Ex 7, 24) *a.* um — herum.

סח *a. f., c. s.* סח Ex 32, 22
(Druck סח) Umgebung.

סח *a. m. pl.* 1. *c. s.* סח Lv
25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סח Ortsname.

סח *h. m.* Biegung (zwischen Griff und
Sichel).

סח (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.*
3 *sg. f.* תסח Nu 5, 12 untreu werden.
Aph. 1. *inf. c. s.* אסח Nu 22, 23
ablenken; 2. *pt. pass.* מסח Jes 58, 6
Soc 59 beugen (das Recht).

סח *gr. m.* (στυβός) Ruhebett.

סח weibl. Personenname.

סח *gr. m.* (στάδιον) Rennbahn.

סח *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.

סח *a. f.* Siegel.

סח *a. f., c. s.* סח Koh 2, 15
Abweichung.

סח *gr. m.* (στατιονάριος) Wach-
soldat.

סח (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.

סח *gr. m.* (στοά, στοιά), *pl.* סח
1. Säulenhalle; 2. Fußboden.

סח (Tos. Kel. BabM II 8) 1. סח, s.
סח.

סח *h. m.* mit rissiger Haut(?).

סח *a. f.* Treulose.

סח *gr. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.

סח *gr. m.* (στακτή) dass.

סח 1. סח.

סח *gr. f.* (σίτλα) Wassereimer.

סח *a.* siegeln.

סח *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, ver-
klagen.

סח *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אסח Sac
3, 1 verklagen; 2. verführen.

סח *gr. m.* (σιτώνης), *pl.* סח Ge-
treidehändler.

סח *h. m.* Widersacher, Satan.

סח (סח) *a. m., ind.* סח Nu 22, 22
dass.

סימוניה *gr. m.* (σάτιν), *c. s.* סימוניהון
 Jes 21, 8 (MS סימוניהון), 1. סימוניהון
 Streitwagen.
 סמנה (Gn 26, 21, MS שִׁמְנָה) biblischer
 Name eines Brunnens.
 סימני (Tanch Schoph. 2) 1. שוֹמְרֵי, s.
 שוֹמֵר.
 סימס 1. סימס.
 סימס *gr. m.* (ισάτις) Waid (eine Farb-
 pflanze).
 סימסיומה *gr. f.* (σιτισμός) Nahrung.
 סמף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von
 überreifen Früchten).
 סוסרמי 1. סוסרמי.
 סמר *h.* mit der flachen Hand schlagen.
Pi. dass.
 סמר I *a.* zerstören.
 סמר II *a. Aph.* ausbreiten.
 סמרא *a. m., c.* סמר Ex 13, 20 1. Seite;
 2. Rand.
 סמרא *a. m.* Lohn.
 סמרא *a. m.* etwas Anderes.
 סמראניוס *gr. m.* (στρατηγός) Befehls-
 haber (*comes militum*).
 סמראניוס *gr. m.* (στρατιώτης) Soldat.
 סמראניוס (Tanch Pikk. 3) 1. סמראניוס, s.
 סמראניוס.
 סמראניוס (KohR 3, 9) 1. mit Ausg. Pes.
 סמראניוס.
 סמראניוס *gr. m. pl.* (στρώματα) Bett-
 polster.
 סמראניוס, סמראניוס *gr. f.* (Σατουρνάλια)
 römisches Fest.
 סמרא I *h. f.* eine Thymianart.
 סמרא II *h. f.* Versammlung.
 סמרא *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.
 סמרא *a. m.* dass.
 סמרא *s.* שער.
 סיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סיבית Gn
 18, 12 alt sein. *Ite.* alt werden.
 סיב קמלפי (Jalk. Ps. 90, 1) 1. סיב קמלפי,
 s. קמלפי.
 סיב. סיב (BerR 78) 1. סיב. s. סיב.
 סיב *h. m.* Faser, Bast.

סיב I *a. m.* dass.
 סיב II *a. m., ind.* סיב Gn 25, 8 1. alt;
 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Ge-
 lehrter.
 סיב *a. m.* schmutzig.
 סיב *a. m., c. s.* סיבית 1 K 14, 4 Greisen-
 alter.
 סיבית *h. f.* graues Haar.
 סיבית *a. f.* 1. *ind.* סיב Gn 15, 15
 Greisenalter; 2. graues Haupt.
 סיבית *a. f.* 1. *c. s.* סיבית Gn 44, 29
 graues Haupt; 2. graues Haar; 3.
 Greisenalter. *pl.* סיבית Gn 44, 20
 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
 סיב *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Me-
 tall; 3. Blütenstaub (?).
 סיב *h. s.* סיב.
 סיב *a. s.* סיב.
 סיב *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
 סיב *a. m., ind.* סיב Mi 7, 4 (MS סיב)
 dass.
 סיב *a. m.* Zweig (?).
 סיד *h. s.* סיד.
 סיד *a. s.* סיד.
 סיד *h. m.* 1. Kalk; 2. ein Enthaarungs-
 mittel.
 סיד *h. m.* 1. Kalkbrenner; 2. Kalk-
 bewerfer.
 סיד (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
 סיד (Gen 37, 9) *a. m.* Mond.
 סיד (?) *a. m.* aus Siwa (?).
 סיד *a. m., c.* סיד Mi 7, 4 Ein-
 friedigung.
 סיד *h. m.* Tünchen.
 סיד *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
 סיד *h. m.* Schluß.
 סיד *a. m.* dass.
 סיד (Est II 8, 9) Name des 3. Monats
 (Juni).
 סיד *h. m.* Hilfe.
 סיד *a. m.* dass.
 סיד *a. m., pl. c.* סיד Am 8, 2 Spät-
 ling, Spätfeigen.
 סיד *h. m.* männl. Eselsfüllen.

סִיחָא *a. m.* Schwimmer.

סִיחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.

סִיחָה *h. f.* Rede.

סִיחֹן männl. Personennamen.

סִיט *h. m.* 1. ein Längenmaß (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. *s.* סֵט.

סִיטָנָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.

סִיטנא *(Tos. Kel. BabM II 9) 1.*

בְּסוּי טָנָא.

סִיטוּסְמָה *gr. f.* (σιτισμός) Nahrung.

סִיכָה *h. f.* (profanes) Salben, Ölen.

סִימא *(ExJI 32, 20) 1.* סִימָא, *s.* סִימָתָא.

סִימָה *h. f.* Schatz.

סִימוּנָא *a. m.* eine Rohrart.

סִימָנָא *a. m.* Schatz.

סִימָתָא *a. f., pl.* סִימָן *Gn 43, 23* dass.

סִינָא I *a. m., c. s.* סִין *Jes 10, 6* Kot.

סִינָא II *a. m.* eine Kopfbedeckung.

סִינָא *a. m., c. s.* סִינִיָּה *Dt 25, 9* Schuh, Sandale.

סִינִי 1. Name des Berges der Gesetzgebung; 2. Bezeichnung eines kenntnisreichen Gesetzeskundigen.

סִינְיָ *h. m.* aus Sijan.

סִיס *h. m.* Faser.

סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסָא *NuJI 15, 38* dass.

סִיסִי, סִיסִי männl. Personennamen.

סִיסִיָּא *a. m.* Unzufriedenheit.

סִיסִין I *a. m. pl.* Kamillentee (*Matricaria Chamomilla*).

סִיסִין II 1. Ortsname; 2. männl. Personennamen.

סִיסִם *x. m.* Teakholz (I. Löw).

סִיסְנָא *a. m.* Dattelerispe.

סִיכְרָא männl. Personennamen.

סִיע *h. Pi.* helfen, unterstützen.

סִיע *a. Pa. pf. 3 f. sg.* סִיעָא (I. סִיעָא) *Koh 2, 9* dass. *Ita. 1. pt. pl.* סִיעִין *Mi 4, 14* sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.

סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.

סִיעָא *a. m., c. s.* סִיעָנָא *Thr 4, 17* (nicht im MS) Hilfe.

סִיעָא (*Lv 26, 37, MS* תְּקוּמָה) *a. m.* Hilfe.

סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.

סִיעָתָא *a. f., pl.* סִיעָן *Nu 24, 24* dass.

סִיעָתָא *a. f.* Hilfe.

סִיך *h. m.* Schwert.

סִיפָא, סִיפָא I *a. m., c. s.* סִיפָך *Gn 27, 3* dass.

סִיפָא II *a. m.* Ende.

סִיפָא *x. m.* Apfel.

סִיפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סִיפִי *Dt 4, 32* Ende; 2. *pl. c.* סִיפִי *Mi 7, 1* Spätfrucht.

סִיפָא *a. m.* Schwertträger.

סִיפּוֹת *h. f.* Spätfrüchte (von Feigen, Datteln).

סִיקָא (*ExJII 7, 19*) 1. קִיסָא mit *Cod. Vat.*, *s.* קִיסָא.

סִיר *h. m.* Topf.

סִירָא I *a. m.* Panzer.

סִירָא II männl. Personennamen.

סִירָא *a. m.* Untersucher, Spion.

סִירָא, סִירָה I *h. f., pl.* סִירִיּוֹת Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* 1. Einfriedigung; 2. Iris des Augapfels.

סִירוּב *h. m.* Ablehnung.

סִירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Übersprung des Mittelgliedes).

סִירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.

סִירוּי *h. m.* Entartung.

סִירוּם *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).

סִירוּף *h. m.* Verbrennen.

סִירְתָּא *a. f., pl.* סִירִין *Jes 34, 13*, סִירִין Dornbusch.

סִיתָא (*Lv 22, 28*) *a. f.* Mutterschaft.

סִיך *gr. m.* (ἀδελφός) Bruder.

סָכָא (später auch *h.* סִיךָ) *a. m.* Summe, Zahl.

סָכָא I *a.* summieren.

סָכָא II *a.* 1. *pf. 1 sg. c. s.* סָכִיתִיָּה *Nu 24, 17* schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מְסָכִינָא *Hb 2, 1* (MS מְסָכִינָא), *pl.*

מְסָכִין *Jes 47, 13* (MS מְסָכִין) ausschauen,

erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּבִּיאוּ Gn 18, 16 ausschaun; 2. hoffen, lauern.
 סָכָה *h.* schauen.
 סֶכֶה *h. f.* 1. Laubhütte; 2. Hütte des Hüttenfestes. *pl.* סִבּוֹת, חַג הַסִּבּוֹת 1. Hüttenfest (vom 15.—21. Tischri); 2. Name eines Mischnatraktats.
 סְבוּאָה (Jes 21, 6, MS סְבוּאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
 סְבוּיָה *h. m.* Hoffnung.
 סְבוּיָא *a. m.* dass.
 סְבוּךְ *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
 סְבוּכִית I *h. f.* Glas.
 סְבוּכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
 סְבוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
 סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
 סְכוּמָא *a. m., c.* סְכוּם Ex 5, 8 B., סְכוּם Ex 5, 18 B. dass.
 סְכוּן *h. m.* Gefährdung.
 סְכוּף *h. m.* Qual, Elend.
 סִיבּוּרָא (bAbZ 29^a) 1. סְבוּרָא.
 סְבוֹתָ (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
 סְבוֹתָ (2K 17, 30) dass.
 סְבוֹתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.
 סְבִי *h. m.* סְבִי שָׁמֶשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
 סְבִיָּא *a. m.* 1. Schauender; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סְבָא.
 סְבִינָא *h. m.* Hoffnung.
 סְבִין *h. m.* Messer.
 סְבִינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
 סִכָּה I *h. Pi.* סִכָּךְ, *Po.* סִכָּךְ 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הִיִּסָּךְ רָגְלוֹ seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.* bedeckt werden.
 סִכָּה II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* סִכָּךְ umschnüren, in ein Netz stecken.
 סִכָּךְ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סִכָּךְ.
 סִכָּךְ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
 סִכָּכָא *a. m.* dass.

סִכָּכָה *h. f.* dass.
 סִכֵּל *h. Hitp.* הִסְתַּכֵּל 1. betrachten; 2. nachdenken.
 סִכֵּל I *a. Aph.* אֶסְכִּיל 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אֶסְתַּכֵּלָא Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* מִסְתַּכֵּל Nu 21, 9 betrachten, beachten.
 סִכֵּל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אֶסְכִּילְתָּא Gn 31, 28 töricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אֶסְתַּכִּילִית 2S 24, 10 töricht sein.
 סִכְלָא *a. m.* töricht, Tor.
 סִכְלָא *a. m.* Einsicht.
 סִכְלָנוּתָא *a. f.* dass.
 סִכְוִיָּקָא *gr. m.* (σχολαστικός) Advokat.
 סִכְלָתְנָא *a. m., ind.* סִכְלָתֵן Gn 41, 33 verständig.
 סִכְלָתְנוּתָא *a. f., ind.* סִכְלָתְנֵנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
 סִכָּם *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
 סִכָּם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מִסְכָּם Ct 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
 סִכְמוּתָא *a. f.* Beschluß, Bestimmung.
 סִכֵּן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.
 סִכֵּן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מִסְכָּנָא 2S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.
 סִכְנָא Ortsname.
 סִכְנָה *h. f.* Gefahr. סִכְנַת נַפְשׁוֹת Lebensgefahr.
 סִכְנָיָא Ortsname.
 סִכְנִין, סִכְנִי Ortsname.
 סִכְנִין (BerR 19) 1. סִכְנִין, s. סִכְנָא.
 סִכְנִיתָא 1. סִכְנִיתָא.
 סִכְנִיתָא *a. f., c.* סִכְנִיתָא Thr 5, 9 (MS סִכְנִיתָא) Gefahr.
 סְכוּם s. סְכוּם.
 סִכָּסָא *a. m.* dumm.
 סִכְסִיתָא (?) *a. f.* Koralle.

סְכָסְךָ I s. סִינָה II.
 סְכָסְךָ II s. סָכָךָ II.
 סְכָסְנָא a. m. dumm.
 סָכָךָ h. quälen. *Pi. Hi.* dass.
 סָכָךָ a. dass.
 סכר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingengt werden(?).
 סכר a. *Pa.* 1. verstopfen; 2. 1. סָכָר. *Itp.* pf. 3 pl. אֶסְתַּכְרוּ Gn 8,2 verstopft werden. *Itpa.* dass.
 סָכָר h. m. Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).
 סָכָרָא, סָכָרָא a. m. 1. Jes 19,10, MS סִיכְרָא (סָכָרָא?) Verstopfung, Damm; 2. Verschluss, Schloß.
 סָכָרָא Ortsname.
 סָכָתָא a. f., pl. סָכִין Dt 23,14 1. Dorn; 2. Pflöck; 3. Pflugschar; 4. Münzstempel.
 סָל h. m. Korb.
 סָלָא (Gn 40,17) a. m. dass.
 סָלָא h. *Pi. Hi.* in die Höhe bringen.
 סָלָא a. *Aph.* verachten, verwerfen.
 סָלָא lat. f. (*sella*) Sessel.
 סָלָא s. סָלָתָא.
 סָלְבֻנָא a. m. ein Teil der weibl. Kleidung.
 סָלְנִיתָא, סָלְנִיתָא a. f. Korb.
 סָלְגֻרִין 1. סָלְגֻרִין.
 סָלָד h. 1. zurückzucken; 2. (von der Nase) vorspringend, aufgestülpt. *Pi.* Unzucht treiben (zwischen Weibern).
 סָלָו s. סָלָו.
 סָלָוָא a. m. 1. pl. d. סָלְוִיָא Ct 2,2 Dorn; 2. Verletzung durch Dornen.
 סָלְוִיָא s. סָלְוִיָא.
 סָלוּלָא (AbZ II 7) 1. סָלִילָה.
 סָלוֹן h. m. Dorn.
 סִילֻנִי gr. männl. Personennamen (Σιλῶν-ανός).
 סָלָק h. m. 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.
 סָלָקָא gr. Ortsname (Σελεύκεια).
 סָלֻתָא a. f. Unrat.
 סָלָה h. verzeihen. *Ni.* verziehen werden.
 סָלָה a., pt. סָלַח Ex 34,7 dass. *Pa.* 1. *ipf.*

2 pl. תִּסְלַחֲנוּ Nu 18,1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סָלַחָא Jes 55,7 verzeihen.
 סָלָתָא 1. סָלָתָא.
 סִילִי s. סִילִי.
 סָלִיו h. m. Wachtel.
 סָלִיו (Ex 16,13, MS סָלוֹ) a. m. dass.
 סָלִיוֹן (jMaaser. 52^a) 1. סָלִיוֹן.
 סָלִיחָה h. f. 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.
 סָלִיחָתָא a. f., c. סָלִיחָתָא Jer 8,15 Verzeihung.
 סָלִיחָתָא a. f., c. סָלִיחָתָא Jer 14,19 (MS סָלִיחָתָא) dass.
 סָלִיל h. m. 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.
 סָלִילָה h. f. Körbchen.
 סָלִילָם, סָלִילָם lat. m. pl. (*solea*) Sandale.
 סָלִילָם lat., pt. מְסָלִילָם nur mit Sohle versehen.
 סָלִיקָא a. m. Mangold (*Beta vulgaris*).
 סָלִיקָא s. סָלִילָם.
 סָלִיקָא a. f. Nachgeburt.
 סָלִיקָא (?) männl. Personennamen.
 סָלִל I h. springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben (zwischen Weibern). *Pilp.* סָלִלָם erheben. pt. *pass.* מְסָלִלָם bevorzugt.
 סָלִל II h. *Pilp.* סָלִלָם kräuseln, Locken machen.
 סָלָם h. m., pl. סָלָמוֹת 1. Leiter, Stiege. סָלָמָרִי, סָלָמָרִי, סָלָמָרִי ägyptische, tyrische Leiter (verschiedene Arten der Leiter). סָלָמָרִי, סָלָמָרִי Tyrische Leiter (Küstenstraße südlich von Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
 סָלָמָא (Gn 28,12, MS סָלָמָא) a. m. dass.
 סָלָמִי männl. Personennamen.
 סָלָמָנְדָרָא gr. f. (σαλαμάνδρα) Salamander.
 סָלָמָנוֹן gr. m. (vgl. ελαυνος) Kornwurm. תִּסְלַמְנוֹן LvJI 26,10 MS, 1. מְסָלָמָנוֹן vom Kornwurm gefressen.
 סָלֻן gr. m. (σωλήν), pl. סָלֻנוֹת 1. Rinne, Rohr, Wasserleitung; 2. Strahl; 3. Harn.

סִילוֹן *gr. m.* (σελλίον) Sessel.

סִלְאָנָא *a. m.* Schlacke.

סִילְנִי *gr. männl. Personennamen* (Σιλανός).

סִלְסוֹל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.

סִלְסוֹל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).

סִלְסָלָא *a. m., pl.* סִלְסָלִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.

סִלְסָלָה *h. f.* feingewebter Stoff.

סִלְסָלָה *h. f.* Korb.

סִלַּע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare).

צוֹרִי סִ' tyrischer Sela. מְדִינָה סִ' Provinzialsela ($\frac{1}{8}$ des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).

סִלְעָא *a. m., pl.* סִלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).

סִלְעָם *h. m.* Heuschreckenart.

סִלְעָם *a., pt. pass. f.* מְסִלְעָמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf. 3 pl.* יִסְתְּלְעָמוּן Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.

סִלְעָמוּתָא *a. f.* Vernichtung.

סִלַּךְ *h. Pi.* verdrehen.

סִלַּךְ *a. dass. Itpe.* אִסְתְּלִי Est II 6, 10 (MS אִסְתְּלִיךְ) sich verdrehen.

סִלְפִּיד, סִלְפִּידָם, סִלְפִּידָנָם *gr. m.* (σάλπιγξ) Trompete.

סִלְפִּיתָא, סִלְפִּתָּא *gr. f.* (σάλπη) eine Fischart.

סִלִּיק, סִלִּיקָא *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).

סִלֵּק *h.* beseitigen(?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.

סִלַּק I, סִלִּיק (Gn 19, 28) *a.* 1. *imp.* סִק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אִסַּק Ex 32, 30 aufsteigen.

סִלַּק דְּעֵתִיָּה meinen; 2. beggennen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.*

2 *sg.* 1. סִלִּיקָתָא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סִלִּיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אִסִּיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.*

אִסְתְּלֵק Gn 12, 8 sich entfernen. S. גִּסֵּק.

סִלַּק II s. סִלֵּק.

סִלְקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).

סִלְקִיתָא *a. f.* Speisesack (?).

סִלְקִטְרִין s. דִּלְקִטְר.

סִילְקִי *gr. f.* בְּסִילְקִי jBabM 11^a 1. (βασιλική sc. ὁδός) Landstraße.

סִלְקִי 1. 1. בְּסִילְקִי; 2. 1. בְּלִקִּי.

סִלְקִיתָא *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).

סִלְקִינִית, סִלְקִינִית 1. שְׁלִקִּינִית (I. Löw).

סִלִּיקוֹם 1. *gr.* männl. Personennamen (Σέλευκος); 2. s. סִלִּיקָנָא.

סִלִּיקוֹסְתָא *x. f.* Bukett.

סִלִּיקְרָאוּתָא *gr. f.* (vgl. σηρικάριος) Seidenweberei.

סִלִּירָא *gr. m.* (σελλάριον) Sessel.

סִלִּירִין *gr. m.* (σαλάριον) Lohn.

סוֹלֵת I *gr. f.* (ψιλωθρον) ein Mittel zum Haarvertilgen.

סוֹלֵת II s. סוֹלֵת.

סוֹתָא *h. Pi.* Weizengries machen, aus-sieben. *Pa.* ausgesiebt sein.

סוֹתָא *h. m.* Griesbereiter.

סוֹתָא *a.* Späne machen. *Pa.* dass.

סוֹתָא I *a. f.* Dornrute.

סוֹתָא II *a. m.* Span, Bast.

סוֹתָא, סוֹתָא *a. f.* Korb.

סוֹתָא *a. f.* Kehrlicht (?).

סוֹתָא s. סוֹתָא.

סוֹתָנִית, סוֹתָנִית *h. f.* eine eingesalzene Fischart (Ährenfisch, *Atherina*).

סוֹתָנִיתָא *a. f.* dass.

סִמָּא I *h. m., pl.* סִמָּמִים, סִמָּמִים 1. Pulver, Spezerei; 2. Farbstoff;

3. Medizin. *pl.* Reagentica zur Feststellung des Menstrualblutes. סִ' תִּיִּים

Heilmittel; 4. תּוֹמָת סִ' Gift.

סִמָּא II *gr. m.* (σημα) Lampenruß.

סִמָּא *a. m., pl.* סִמָּמִין Jer 46, 11 (MS סִמָּמִין) 1. Pulver; 2. Medizin.

סִמָּמִיתָא 1. Schlafmittel (*Narcoticum*); 3. סִמָּמִיתָא, סִמָּמִיתָא 4. Hauptsache; 5. männl. Personennamen.

סִמָּא I *gr. m.* (ἄσημον) Silber.

סִמָּא II *gr. m., pl.* סִמָּמִין (Jer 4, 21, MS סִמָּמִין) (σημαία) 1. Feldzeichen;

2. Bildsäule.

סָמָא *h.*, *pt.* **סוּמָא** *blind*, *pt. pass.* **סָמוּי**
1. geblendet, blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.

סָמָא *a.*, *pt. pl.* **סָמֵן** Ze 1, 17 (MS **סָמֵן**)
blind sein. *Pa.* 1. blind machen; 2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* **אֶסְתַּמֵּן** Est II 5, 1 erblinden.

סָמָאֵל Name des Anklägerengels.

סָמָאֵל *a. m.*, *c. s.* **סָמָאֵלִיָּה** Jon 4, 11
(Soc 59 **סָמָאֵלִיָּה**) links. *S.* **סָמָאֵל**.

סָמָאֵיִן *gr.* Name eines Flusses (**Σαββάτιον**).

סוּמְבֵק 1. **סָבֵק** *lat. m.* (*sebaceus*) Talglicht.

סָמִידָא *gr. m.* (**σμιδαλῖς**) Weizengries.

סָמִידָה 1. **סָמִידָה**.

סָמִידָה *h. m.* Blüte.

סָמִידָה *a. m.*, *ind.* **סָמִידָה** Jes 18, 5 dass.

סָמִידָקוֹס 1. **סָמִידָקוֹס**.

סָמִידָתָא *gr. f.* (**σμιδαλῖς**) griesähnliches Präparat (?).

סָמָה (**jKeth 31^d**) 1. **סָמָה**, *s.* **סָמָה**.

סָמָה *s.* **סָמָה**.

סָמוּי *h. m.* Blenden.

סָמוּיָה *h. m.* 1. nahe; 2. fest.

סָמוּיָה *h. m.*, *pl.* **סָמוּיָה** Stütze. **סָמוּיָה**
Lappenpolster amputierter Beine.

סָמוּיָה *h. m. pl.* benachbarte Stellen der Schrift, zur Auslegung der einen nach der anderen benützt.

סָמוּקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סָמוּקָא *a. m.*, *ind.* **סָמוּקָא** Gn 25, 25 dass.

סָמוּקִיד männl. Personennamen.

סָמוּקִידָא *a. m.* rot.

סָמוּתָא *a. f.* Blindheit.

סָמָא *a. m.* Geschwür (Furunkel?).

סָמָא *lat. f.* (*semita*), *pl.* **סָמָא** 1.
Pfad; 2. Gasse.

סָמָא *gr.* männl. Personennamen (**Σίμων**).

סָמָא *a. m.* 1. *pl.* **סָמָא** Jes 42, 16 Soc 59
blind; 2. männl. Personennamen.

סָמוּיָה *h. f.* Blindheit.

סָמוּיָה (Dt 28, 28, MS **סָמוּיָה**) *a. f.* dass.

סָמִידָה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinander-
rücken; 3. Handaufstimmung (beim
Opfer, bei der Ordination); 4. Stütze.

סָמִידָתָא *a. f.* dass.

סָמִידָן *gr. m.* (**σημειον**) Zeichen.

סָמִידָן Name des 15. Buchstabens im
hebr. Alphabet.

סָמִידָן *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht
machen; 4. nach dem daneben Ge-
nannten auslegen; 5. die Hand auf-
stemmen (beim Opfer, bei der Ordina-
tion). *pt. pass.* **סָמוּיָה** 1. nahe; 2. stark,
fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordi-
niert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* fest-
machen. *Hitp.* sich lehnen.

סָמִידָא, *ipf.* **סָמוּיָה** Ex 29, 10 1. stützen;
2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. or-
dinieren. *pt. pass.* **סָמוּיָה** 1. *pl.* **סָמוּיָה**

Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.*

1. fest machen; 2. Sicherung geben.

Aph. 1. eine Stütze beibringen; 2. fest-
machen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אֶסְתַּמִּיכוּ** Gn

18, 4 sich stützen.

סָמִידָא *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage;
2. Est II 1, 4 Lager.

סָמִידָא *a. m.* 1. *ind.* **סָמִידָא** Gn 2, 18 Stütze;
2. Zuverlässigkeit.

סָמִידָא *a. m.*, *c. s.* **סָמִידָא** Jer 52, 21
Dicke.

סָמִידָא Name eines Sees (*Semechonitis*).

סָמִידָתָא *gr. f. pl.* (**συνμαχία**?), *ind.* **סָמִידָתָא**
Ez 17, 23 Hilfstruppen.

סָמִידָתָא *a. m.*, *c. s.* **סָמִידָתָא** 2S 22, 3 Stütze.

סָמִידָתָא *gr.* männl. Personennamen (**Σύμ-
μαχος**).

סָמִידָתָא *h. m.*, *pl.* **סָמִידָתָא** abgetragene
Kleider(?).

סָמִידָתָא *h. m.* Bild.

סָמִידָתָא (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.

סָמִידָתָא *h. m.* Jochzapfen(?).

סָמִידָתָא männl. Personennamen.

סָמִידָתָא, viell. zu lesen **סָמִידָתָא** *x. m.*
arabischer Jasmin (*Jasminum sambac*).

סָמִידָתָא *h. f.* Eidechsenart (Gecko?).

סממיתא *a. f.* Eidechsenart (Gecko?).
 סממין (?) *h. m., pl.* סממניות, *s.* סם.
 סממנין *a. m. pl., s.* סמא.
 סימון *gr.* männl. Personennamen (Σίμων).
 סמן *gr.* (vgl. סימן) *Pi.* bezeichnen. *Pu.*
pt. gezeichnet.
 סמן *gr. Pa.* Zeichen (Omen) geben.
Itpa. mit Zeichen versehen sein.
 סימן *gr. m.* (σημεῖον?), *pl.* סימנין 1. Zeichen;
 2. Kennzeichen, insbes. der
 Geschlechtsreife; 3. Halsgefäße des zu
 schlachtenden Tieres (Lufttröhre und
 Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel;
 6. *pl.* סימניות diakritisches Zeichen;
 7. Marke.
 סימנא *gr. m., pl.* סימנין *dass.*
 סומנא *gr. m.* (σημεῖον), *pl.* סומנין *Jes*
 28, 25 (MS סימנין) Grenzzeichen.
 סימנאטור *gr. m.* (σημαντωρ) Anführer.
 סימנאטורין *gr. m.* (σημαντήριον) Siegel.
 סימנאטא *gr.* Ortsname (Σιμωνιάς).
 סמנירא (jSabb 8^b) 1. סמלוניו, *s.* סמלון.
 סמנים, סמנוס 1. סמנוס.
 סמס (jSchek 48^d) 1. סמסמס, *s.* סמס.
 סימס *lat. m.* (semis) 1. ein halber As;
 2. ein Halbwisser.
 סימסירקיון *gr. m.* (σημισρηκικόν) halb-
 seiden.
 סמפירינא 1. סמפירינא.
 סמפון I *gr. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
 סמפון II *gr. m.* (σύμφωνον), *pl.* סמפונות
 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument;
 3. Kodizill; 4. stillschweigende Vor-
 aussetzung.
 סמפון III *gr. m.* (σίφων), *pl.* סמפונות
 1. Röhre; 2. Bronchie; 3. Bronchial-
 verzweigung.
 סמפונא *gr. m.* (σίφων) 1. *dass.*; 2. Leber-
 rohr (Gallenkanal).
 סומפונא, סומפונא *gr. f.* (συνφωνία)
 Doppelflöte.
 סמפניא (Midr. Teh. 12)?
 סמפורא *a. m., pl.* סמפורין *Jes* 41, 15 (so
 MS Lond.; Soc 59 סמפורין) Spitze.

סמפירינא, סמפירינא, סמפירינא *gr. m.*
 (σαμφείρινον) Saphir.
 סמק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* סמקין *Gn* 49, 12
 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt.*
pass. pl. סמקין *Ex* 26, 14 rot machen;
 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סמיקו *Thr*
 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
 סמקא (*Gn* 25, 30) *a. m.* rot.
 סמקא *a. m.* 1. *ind.* סמק *Lv* 13, 30 *dass.*;
 2. (vom Wein) hellrot.
 סמקי Ortsname.
 סמקי männl. Personennamen.
 סומקיו (PesR 29) 1. סומקיו.
 סמקנא *a. m., ind.* סמקן *Ex* 28, 17 ein
 roter Edelstein.
 סמקנותא *a. f.* Röte.
 סמקנא *a. m.* bräunlich, rötlich.
 סמר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. an-
 nageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
 סמר I *a. Pa.* *dass.*
 סמר II *a. Itpa. imp.* סמרת *Ex* 23, 21
 sich hüten, sich in Acht nehmen.
 סמרא *a. m.* Bewohner eines ägypt-
 tischen Bezirks.
 סמרדקוס *gr. m.* (σαμαρδακος) Gaukler.
 סמרמוט *h. m.* Lumpen.
 סמרמוטא *a. m.* *dass.*
 סמרטי *s.* סמרטי.
 סמרטיה 1. סמרטיה.
 סמרטיקי *gr. f.* Samarien (Σαμαρειτική).
 סמרמורת *s.* סמרמורת.
 סמרון *gr. tr.* (σήμερον) heute.
 סמרוסי 1. סמרוסי.
 סמתא *a. m.* 1. blutstillendes
 Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
 סמתא *a.* ein blutstillendes Mittel auf-
 legen.
 סמתא *s.* סמתא.
 סיין *s.* סיין.
 סנא *h. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*
discolor).
 סנא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סנו *Gn* 37, 8 hassen;
 2. häßlich sein. *Pa. pt.* סנסא *Hasser.*
 סנאה männl. Personennamen.

סָנָאָה *a. m.* Haß.

סָנָאָה *a. m., pl. c. s.* סָנָאָהִי Dt 7, 10
Hasser, Feind.

סָנָאָתָא *a. f., ind.* סָנָאָה Nu 35, 20 Haß,
Feindschaft.

סָנָאָבָא (?) *gr. f.* (συμβάν) Zufall.

סָנָאָבָיוֹן *gr.* Flußname (Σαββάτιον).

סָנָבִישִׁין (ל. סָרְבִישִׁין), *s.* סָרְבִישִׁין.

סָנָבּוּל *gr. m.* (συμβολή) Beitrag zu ge-
meinsamer Mahlzeit.

סָנָבִירִי Ortsname.

סָנָגְלִין *gr. m. pl.* (σιγγουλάριοι) Garde-
reiter.

סָנִיגוֹר *gr. m.* (συνήγορος) Anwalt, Ver-
teidiger.

סָנִיגוֹרָא *gr.* männl. Personennamen (Συν-
ήγορος).

סָנִיגוֹרָא *gr. f.* (συνήγορία) Verteidigung.

סָנִיגוֹרִים (jSanh 28^a) 1. סָנָגְלִין.

סָנִיגְרִין *gr. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger,
Verteidigung; 2. 1. סָסִיגְרִין.

סָנִיגוֹרִיתָא *gr. f.* Verteidigerin.

סָנִיגוֹרָת *gr. f.* dass.

סָנִיגוֹרָא *gr. f.* (συνοδία) Begleitung.

סָנִיגוֹרָת *h. f. pl.* ein dem Portulak ähn-
liches Kraut.

סָנְדָל *gr. m.* (σάνδαλον) 1. Sandale;
2. Fußbeschlag; 3. Unterlage; 4. See-
zunge (*Solea vulgaris*); 5. eine Miß-
geburt in Gestalt dieses Fisches
(*Foetus compressus*).

סָנְדָלָא *gr. m., pl.* סָנְדָלִין Jes 11, 15 Sandale.

סָנְדָלִין, סָנְדָלִין 1. סָנְדָלִין *gr. m.* (vgl.
Σαπδονύχιον) ein Edelstein.

סָנְדָלִין *gr.* Engelname (Συνδάελφος).

סָנְדָלָר *gr. m.* (σανδαλάριος) Sandalen-
verfertiger.

סָנְדִיקָנוֹס, סָנְדִיקוֹס *gr. m.* (σύντεκνος)
Gevatter, der das Kind bei der Be-
schneidung auf den Knien hält.

סָנְדִיקוֹרוֹס 1. סָנְדִיקוֹרוֹס.

סָנְדִיקָרִי *gr. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סָנְדִיקָרִית, *aram.* סָנְדִיקָרִין Tribunal,
Kollegium.

סָנְדִיקָרִיוֹס *gr. m.* tapfer.

סָנְדִיקָרָא *gr. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied
des Tribunals.

סָנְדָה *h. m., pl.* סָנְדָאן, סָנְדָאן Brombeer-
strauch (*Rubus discolor*).

סָנְדִיקָרִי סָנְדִיקָרִין (Ct 4, 1) *gr. f.* (συνέδριον)

1. *pl. hebr.* סָנְדִיקָרִית, *aram.* סָנְדִיקָרִין
Tribunal; 2. Name eines Mischna-
traktats.

סָנָא *h. m.* Hasser.

סָנָאָתָא (Dt 21, 15) *a. f.* gehaßte (Frau).

סָנָוִיתָא *h. f.* Schwalbe.

סָנָוִיתָא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.

סָנָוָא *a. m.* Mangel (?).

סָנָוָקָרָא *h. f.* Faustschlag.

סָנָוֹר *a.* blenden.

סָנָוִירִים *h. m. pl.* Blindheit.

סָנָוִרָא *a. f.* Helm.

סָנָוָתָא, סָנָוָתָא *a. f.* Haß, Feindschaft.

סָנָוָתָא (?) *a. m.* Nabatäer.

סָנָמִי *h.* schmähen.

סָנָמִיר *h. m.* Wächter.

סָנָמִירָא *a. m.* dass.

סָנָמִירָא *gr. f.* (σύνθημα) Einrichtung.

סָנָמִירָא *gr.* (συντόμως) kurzweg.

סָנָמִיר *h. m.* (vgl. סָמָרָא) Seite, Hüfte.

סָנָמִיר *h.* nachtragen.

סָנָמִיר, סָנָמִירָא *gr. m.* (σενάτωρ) Ratsherr.

סָנָמִירָא *a. f.* Besoldung des Wächters.

סָנָמִירָא *lat. m. pl.* (senatoria) Senatoren-
kleidung.

סָנָמִירָא *a. f.* Wächteramt.

סָנָמִירָא (Sed. Ol. R. 30) 1. סָנָמִירָא (?).

סָנָא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*
discolor).

סָנָא II *a. m.* 1. häßlich, schlecht;
2. Schlechtigkeit.

סָנָא III *a. m.* ein Darm.

סָנָאָתָא (Koh 9, 1, MS סָנָאָתָא) *a. f.*
Haß, Feindschaft.

סָנָוִיתָא *a. f.* dass.

סָנִין (viell. = שָׁנִין) *h. m. pl.* Zapfen.

סָנִיף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Stütze; 3. Keil
oder Spannholz der Säge; 4. Ergänzung.

סניפא *a. m.* dass.
 סינירָאָה *a. m.* aus Syene stammend.
 סנן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern.
Hilp. geläutert werden.
 סנן *a.* dass. *Pa.* dass.
 סנסין 1. סנסין, *s.* סנום.
 סנסן *h. m.* 1. Dattelerispe; 2. männl. Personennamen.
 סנסנא *a. m.* dass.
 סנף *h.* zusammennehmen.
 סנף *a.* *Ita.* zusammenkommen.
 סינפון *s.* סימפון II.
 סנפּר *h. m.* Flosse, Floßfeder.
 סנפּירינון *s.* סמפּירינון.
 סנפּתא Ortsname.
 סנק *h.* drücken. *Pi.* dass.
 סנק *a.* *Pa.* erdrücken(?).
 סונקטרוֹן 1. סונקטרוֹן.
 סונקליטוס, סונקליטוס *gr. m.* (σύγκλητος) Ratsherr.
 סונקליטין *gr. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
 סונקליטיקוס *gr. m.* (σύγκλητικός) Rats-herr.
 סנקלטורי 1. סנקלטורי, *s.* סנקלטור.
 סנקליטין 1. סנקליטין, *s.* סנקליטיקוס.
 סונקטרוֹן, סונקטרוֹן *gr. m.* (συγκτθεδρος) Beisitzer (eines Gerichtshofs).
 סנר *h. m.* Leibgurt.
 סנרא 1. סנרא.
 סוניתא *gr. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
 I. Löw vermutet סוניתא, *s.* סניא II.
 סס *h. m.* Holzwurm.
 ססא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
 ססא II *a. m.* Granne.
 ססונא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
 ססוניתא *s.* ססוניתא.
 ססניתא (bJeb 64^b) 1. ססניתא?
 ססנא *gr. m. pl.* (σύσσημα) verabredete Zeichen.
 ססנגאר *x. m.* eine Konifere?
 ססרָטַי, ססרָטַי *gr.* männl. Personenname (Σωστρατος).
 ססרנוֹן *gr. m.* (σίσιπρον) zottiger Rock.

סער *h.* 1. stützen, helfen; 2. speisen. *Pi.* helfen.
 סער *a.* 1. *imp. pl.* סעירו Gn 18, 5 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סעירו Ct 2, 5 (MS סעירו) helfen. *Ita. inf. 3 pl.* יִסְתַּעְרוּן Jes 5, 6 gestützt werden.
 סער *h. m.* Zypergras (*Cyperus longus*).
 סער *h. m.* Stütze, Hilfe.
 סערָא *a. m.* 1. *c.* סעיר Lv 26, 26 dass. *c. s.* בְּסַעְרִי Gen 31, 42 B. zu Hilfe; 2. *c. s.* סַעְרִיד Ru 2, 14 (fehlt im MS) Speise.
 סערָא *a. m., pl. c. s.* סַעְרוּהִי Lv 20, 5 Helfer.
 סַעְרָה *h. f.* Mahlzeit.
 סַעְרָנָא *a. m., c.* סַעְרִין Ri 5, 23 (MS סַעְרִין) Hilfe.
 סַעְרָתָא (2S 11, 8, MS סַעְרָתָא) Mahlzeit.
 סַעְרָתָא *a. f.* Stütze, Stärkung.
 סַעְרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
 סַעְרוֹם männl. Personennamen.
 סַעְרִנָא *a. m., c.* סַעְרִין Mi 7, 4 (MS סַעְרִין) Heimsuchung.
 סַעְרָתָא *a. f.* Unrat.
 סַעֵל (?) *h. m.* Medizin.
 סער I *h.* heimsuchen.
 סער II *h.* stürmen (vom Meer). *Pi.* *Hi.* wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
 סער I *a., inf.* מַסְעֵר 1K 9, 12 (MS מַסְעֵר!) nachsehen, untersuchen. *Aph. ipf. 1 sg.* אֶמְסַעֵר Lv 26, 16 heimsuchen. *Itpe. ipf. 3 sg.* יִסְתַּעֵר Nu 16, 29 heimgesucht werden.
 סער II *a.* *Itpe. pf.* אֶמְסַעֵר 2K 6, 11 beunruhigt werden.
 סַעֵרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
 סַעֵרָא (Nu 16, 29, MS סַעֵרָא) *a. m.* Heimsuchung.
 סַעֵרָה *h. f.* Sturmwind.
 סַעֵרָה *h. f.* Haar.
 סַעֵרָנָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
 סַעֵרָנָא *a. m., ind.* סַעֵרִין Gn 27, 11 behaart.

סְעֵרָתָא *a. f., pl. סְעֵרִין* Nu 5, 15 Gerste.
סָךְ *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken;
 3. 1. פֶּס.
סָפָא *a. m., pl. d. סָפִיא* Ex 12, 7
 1. Schwelle; 2. Pfoste.
סָפֵא *a.* 1. *inf. מְסַפֵּי* Ex 27, 3 sammeln;
 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkom-
 men. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.
סָפֵא *a. m., pl. סָפִין* Steinlage.
סָפֹנ *gr. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm;
 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.
סָפֹנ *gr.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen;
 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich
 zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. ab-
 getrocknet werden; 2. sich abtrocknen.
סָפֹנ *gr. m.* Abtrocknen.
סָפֹנִין *gr. m. pl.* lockeres Backwerk.
סָפֹנִית *gr. f.* locker gebacken.
סָפֹד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt
 werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.
סָפֹד *a., pf. 3 pl. סָפְדוּ* Gn 50, 10 dass.
Aph. pf. אֶסְפִּיד Thr 1, 18 (MS *הֶסְפִּידוּ*)
 1. Totenklage anstimmen; 2. Klage-
 feier abhalten; 3. an die Brust schlagen
 (als Ausdruck der Klage).
סָפְדָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.*
 Klage.
סָפְדָא *a. m., pl. d. סָפְדִיא* Koh 12, 5
 Klagesänger.
סָפְדָן *h. m.* dass.
סָפְדָנָא *a. m.* dass.
סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen;
 3. wegraffen. *Ni.* weggerafft werden.
סָפָה *h. f., pl. סָפִיות* Rand.
סָפָנָא *a. f.* Lippe.
סָפֹנ *gr. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.
סָפֹנִית (?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.
סָפֹר *h. m.* Spätfrucht(?).
סָפֹר I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft;
 2. Vorrat.
סָפֹר II *h. m.* 1. Zusammenschlagen
 der Hände; 2. Vereinigung.
סָפֹקָא *a. m.* 1. *c. סָפֹק* Jer 31, 1 (MS
סופיק) Darreichung; 2. Überfluß.

סָפֹר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl. סָפֹרִין*
 Aufzählung.
סָפֹרָא *a. m.* Haarschneiden.
סָפֹרָה *h. f.* Zahl.
סָפֹרְיָא Ortsname.
סָפֹת 1. סָפִיות, *s. סָפָה*.
סָפָה I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.*
 sich anschließen.
סָפָה II *s. סָפָה*.
סָפָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 feld).
סָפָת *h. f.* Schuppenflechte (bei Aus-
 satz).
סָפְטָא *x. m.* Schachtel, Kasten.
סָפְטִין *gr. m.* (σπαθιον) ein kleines
 Schwert.
סָפִי *אֶסְפִּינָתִין* 1. סִיפִינִים. *סיפי*.
סָפִיָא *a. m.* Furcht.
סָפִידָא (Est II 6, 11, MS *הֶסְפִּידָא*) Klage.
סָפִידָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 felde).
סָפִידָה *h. f.* Schiff.
סָפִידִים (jBer 13^a) 1. סָפִידִים *gr. männl.*
 Personennamen (Σεβήρος).
סָפִידָתָא *a. f., pl. סָפִידִין* Dt 28, 68 Schiff.
סָפִיק *s. סָפִיק*.
סָפִיקָא *a. m.* 1. Zweifelhafte; 2. Zweifel.
סָפִיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.
סָפִיקָה *h. f.* dass.
סָפִיר *h. m.* Saphir.
סָפִיר (Ct 5, 14 Or 1302) *a. m.* dass.
סָפִיר *h. m.* eine Wickenart (I. Löw:
Vicia Narbonensis).
סָפִירָא *a. m.* Abgeschorenes(?).
סָפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.
סָפִירֹת *h. f.* Schreiben.
סָפִל *h. m.* 1. Schale, Schüssel; 2. 1.
סָפִל.
סָפִלָא *a. m.* dass.
סָפִלָא *a. m.* Kern.
סָפִלִי *gr. m.* (σπλήγιον) Pflaster.
סָפִמָא *a. m., ind. סָפִם* Lv 13, 45 (MS
שָׁפִם) Schnurrbart.
סָפִן *h.* achten.

ספן I *a.*, *pf.* 1 *sg.* ספנית Est II 7, 10
(nicht MS) achten.

ספן II *a.* befruchtet werden(?).

ספן III *a.* *Itpe. ipf.* יִסְתַּפֵּן LvJI 6, 21
gereinigt werden.

ספן *h. m.* Schiffer.

ספון *gr. m.* (σάπων) Seife.

ספנא(?) *a. m.* verborgener Ort.

ספנא *a. m.*, *pl. d.* ספנא Jo 1, 5 Schiffer.

סופני (Tos. BabK VIII 18) l. סוכני.

סופנא s. סופנא.

ספסא *h. m.* Spätfeige.

ספסופה Ortsname(?).

סופסומ, סופסומ *gr. m.* (σοφιστής) Gelehrter.

ספסירא *pers. m.* Makler.

ספסיריאתא *pers. f.* Makeln.

ספסל *gr. m.* (συνέλλιον) Bank, Sessel.

ספסלא *gr. m.* 1. dass.; 2. Gesäß.

ספסא 1. s. סוף; 2. s. ספא.

ספוסקא *pers. m.* Kleie mit Grobmehl.

ספסר *pers. m.* Makler.

ספסירא *gr. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.

ספא *h. Pilp.* ספסא versengen.

ספא I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern;
2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum
geben; 3. genügende Zeit haben.

Hitpa. 1. versehen werden; 2. sich
versehen.

ספא II *h. Pi.* (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספא III *h. Hitp.* in Zweifel sein.

ספא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 11
überfließen; 2. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Gn
24, 22 genug tun, genug sein, hin-
reichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.*
3 *pl.* יִסְפְּקוּ Gn 24, 19 genug haben;
2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. ge-
nug geben, liefern; 2. *ipf.* יִסְפֵּק Sac
10, 10 (MS יִסְפֵּק) genügen. *Po. pf.*
ספיק Dt 2, 7 genug geben, liefern.
Itpa. inf. אִסְפִּיקא Koh 4, 16 l. mit
MS אִסְפִּיקא, s. ספא.

ספא II *a.*, *pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 15

(MS ספיקו!) (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספא III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen;
2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מִסְפָּקָא
Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.

ספא *h. m.* Genüge.

ספא *h. m.*, *pl.* ספאות 1. zweifelhaft;
2. Zweifelhafte; 3. Zweifel.

ספא *a. m.* dass.

ספא s. ספוסקא.

ספא 1. ספא.

ספאטור 1. ספאטור.

ספאקלא, ספאקלא *gr. f.* (σπέκουλα) 1. An-
höhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst;
3. Todesstrafe.

ספאקלאטור, ספאקלאטור *gr. m.* (σπεκουλάτωρ)
Scharfrichter.

ספאקלא (KohR 9, 18) 1. ספאקלא(?).

ספאקלא (jBer 13^e) 1. ספאקלא(?).

ספאקלא *gr. f.* (σπεκλάριον) *pl.* ספאקלאות
Spiegel.

ספאקלא *a. m.* Genüge.

ספאקלא s. ספאקלא.

ספא I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.*
gezählt werden. *Pi.* erzählen.

ספא II *h. Pi.* scheren, abschneiden.
Hitp. sich scheren lassen.

ספא *a. Pa. pf.* ספא Gn 41, 14 scheren.

ספא s. ספא.

ספא *h. m.* Haarschneider, Barbier.

ספא *h. m.* Grenze.

ספא *h. m.* Zählen.

ספא *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.
בית הספא Schule.

ספא (Ex 17, 4) *a. m.*, *ind.* ספא Gn 5, 1
1. dass.; 2. Name der tannaitischen
Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* ספא
Name der tannaitischen Erklärung
von Num. und Deut.

ספא *gr. f.* (σφαίρα) Ball.

ספא *gr. f.* (σπείρα) Abteilung Soldaten.

ספא *a. m.*, *c.* ספא Gn 49, 13 (MS ספא)
Ufer, Küste.

סָפֵר (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber;
2. Bibellehrer; 3. Schriftgelehrter;
4. männl. Personennamen.

סַפֵּר (Est II 6, 11) *a. m.* Haarschneider,
Barbier.

סַפְּרוֹם *l.* סַפְּרוֹם *gr. m.* (σφραγίς) Siegel.

סַפְּרוֹתָא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.

סַפְּרִיתָא *a. f.* Verderben.

סַפְּרָא *a. m.* Schreiber.

סַפְּרִינוֹן *gr. m.* (σαπφείρινος) Sapphir.

סַפְּרָיון *s.* סַפְּרָיון.

סַפֵּת *h.* ein Stück nehmen, stückweise
nehmen.

סַפְּתָא (Ex 26, 4) *a. f., pl.* סַפְּתָא *Lv 5, 4,*
c. סַפְּתָי *Mal 2, 7 Soc 59 1.* Lippe;
2. Rand.

סַפְּתָא *pers. m.* stark.

סַפְּתָא (Midr. Teh 9) *l.* סַפְּתָא.

סַק *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.

סַקָא *I a. m., c. s.* סַקָא *Gn 42, 35 1.* Ge-
wand aus grobem Stoff; 2. Sack.

סַקָא *II s.* סַקָא.

סַקָא (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.

סַקָא *a. Pa.* drücken.

סַקָא *a. m.* Drücken, Gedränge.

סַקָא *a. m.* verwundet.

סַקָא *l.* סַקָא, *s.* סַקָא.

סַקָא *s.* סַקָא.

סַקָא *a. m.* verwundet.

סַקָא *l.* סַקָא.

סַקָא *a. Aph.* anstacheln. Vgl. סַקָא.

סַקָא (KohR 9, 18) *l.* סַקָא.

סַקָא *a. m.* Ungemach.

סַקָא *a. m.* rote Farbe.

סַקָא (Tanch. Misch.) *l.* סַקָא,
s. סַקָא.

סַקָא *gr. f.* (σκούτελλα) Schüssel.

סַקָא (Sophr XIII 6) *l.* סַקָא.

סַקָא *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.

סַקָא *h. f.* Steinigung.

סַקָא *lat. m.* (siciarius) Wurstmacher.

סַקָא *h. f.* Schauen, Blick.

סַקָא *h.* steinigen. *Ni.* gesteignet werden.
Pi. entsteinen.

סַקָא *a. dass.*

סַקָא *a. m.* Ungemach.

סַקָא *gr. f.* (σκδα) Leiter.

סַקָא *a. m., pl.* סַקָא *Polieren.*

סַקָא *gr. m.* (σῆκρητον) geheimes Ge-
mach.

סַקָא *s.* סַקָא.

סַקָא *x. f.* Faustschlag.

סַקָא *l.* סַקָא.

סַקָא *gr. m.* Gastgeschenk(?).

סַקָא *x. m.* Spielmarke(?).

סַקָא *l.* סַקָא.

סַקָא *gr. m.* Maß.

סַקָא *l.* סַקָא *gr. m.* (σῆκωμα) Maß.

סַקָא (BerR 41) *gr. m. pl.* (I. Löw:
vgl. σκόλιος) Gewundenheit, Tücke.

סַקָא *a. m.* aus Sakassana.

סַקָא *l.* Landschaft in Persien.

סַקָא *h.* *Hitp.* 1. zustoßen; 2. zustoßen
lassen.

סַקָא *a., pf. c. s.* סַקָא *Nu 24, 10 (MS*
שַׁקָא) zusammenschlagen. Pa. 1. dass.;
2. übertragen. Itpa. inf. אַסַקָא Gn
43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich
ereignen, zustoßen; 3. zustoßen lassen.

סַקָא *l.* סַקָא.

סַקָא *l.* סַקָא.

סַקָא *gr. m.* (ἐσκέπτω) Protokoll-
führer.

סַקָא *gr. m.* (συκοφάντης) falscher
Ankläger.

סַקָא *s.* סַקָא.

סַקָא *gr. f.* (σκεπαστή) Sänfte.

סַקָא *h. f.* Unterschwelle.

סַקָא (18 5, 4) *a. f., pl. d.* סַקָא
2 K 18, 16 1. Oberschwelle; 2. Unter-
schwelle; 3. Pfosten.

סַקָא *I h.* rot färben. *Pi.* schminken.

סַקָא *II h.* *Ni.* angeschaut werden.

סַקָא *III h.* *Ni.* stürzen, springen.

סַקָא *I a.* schauen. *Itpe.* dass.

סַקָא *II a. Pa. pt.* סַקָא *DtJI 8, 5, 1.*

סַקָא *s.* סַקָא.

סיקרא *gr. m.* (σικάριος) 1. Bandit;
2. Geraubtes.

סקרא *a. m.* rote Farbe (Schminke).

סיקורא *lat. m.* (*securis*) Beil.

סקרידון *gr. m.* (σήκητον) geheimer
Beschluss.

סקרידין *lat. m. pl.* (*scordisci*) eine Art
Schuhe.

סקרטיא *lat. f.* (*scortea*) Leder, Fell.

סיקריטי *gr. m. pl.* (σηκητιδιστοι) Schreiber.

סקרינא *h. f.* umhergaffend.

סיקריקון I *gr. m.* roter Farbstoff.

סיקריקון II *gr. m.* (σικαρικόν) Räuber-
wesen, bes. das darauf bezügliche
Gesetz.

סקרמא *a. f.* eine rote Farbe.

סר אפים *s.* סראפים.

סרא *a. m.* Fürst.

סרא *s.* סרי.

סרב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen;
2. in jemd. dringen.

סרב I *a. Pa. pf.* סריב Nu 20, 21 1. sich
weigern; 2. widerspenstig sein.

סרב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סריב
Thr 3, 11 krumm machen.

סרבא *a. m., pl.* סרבינ Jes 1, 6 Soc 59
widerspenstig.

סרביט (סרבוט) *h. m.* ein Kopfputz der
Frauen.

סוריבטין (bNed 42^a) 1. סוריבטין.

סרביל *h. Pass. pt.* מִסְרָבֵל eingehüllt,
beleibt sein.

סרביל *a., pt. pass. pl.* מִסְרָבֵלִין Na 2, 5
einhüllen, beleibt machen.

סרביל *h. m.* 1. dicker Mantel; 2. Bein-
kleid.

סרבילא *a. m.* dass.

סרבילא *gr. m.* (σύρβουλον) Schuhzeug.

סרב *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zu-
dringlich; 3. Widerspenstigkeit.

סרבנא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.

סרבנותא *a. f., c. s.* סרבנותא Dt 31, 27
Widerspenstigkeit.

סרבק *a., pt. pl. f.* מִסְרָבֵקִין Jes 3, 16
zwinkern.

סרב *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen;
2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit
Abwechslung, Unterbrechung); 3. um-
flechten. *Pu.* beflochten sein. *Hilp.*
überflochten sein.

סרב *a.* umflechten. *Pa.* satteln.

סרב *h. m.* Flechtarbeiter.

סרבנול *h. m.* Linieren.

סרבניד *h. m.* Zapfen (am Türschloß).

סרביל *h.* linieren.

סרביל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.

סרבילא *gr. f., pl.* סרבילין (σαρδάραρον)
Wagen.

סרב *h. m.* Siebmacher.

סרבא *a. m., pl.* סרבון 1. Drahtgeflecht,
Drahtsieb; 2. Ex 38, 4 Gitter.

סרבנותא *a. f.* Flechtwerk, Sieb.

סרביוט *gr. m.* (στρατιώτης), *pl.* סרביוטות
1. Soldat; 2. Feldherr.

סרה *h. f.* Abweichen.

סרה *h. Hi.* verderben, unwirksam
machen.

סרהב *h.* aufdringen.

סרהב *a.* 1. *imp.* סרהיב Est II 6, 10 be-
eilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.

סרהבנא *a. m.* widerspenstig.

סרהבנותא *a. f.* Widerspenstigkeit.

סרהובא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.

סרהובא *a. m.* Eile.

סרוד 1. סריד.

סרודה 1. סרידה.

סרודא *a. m., c. s.* סרודיה Jo 2, 20, 1.
mit MS סרודיה, *s.* סרודא.

סרודא *a. m.* aus Sarwa.

סרודא *a. m., ind.* סרוד Thr 3, 39 (MS
סריד) Verdrehung.

סרונגי *s.* סרונגי.

סרונק *a. m.* Hechler, Kämmer.

סרונקא *a. f.* Hecheln, Kämmen(?).

סרונא *a. f., c.* סרות Am 4, 10 Gestank.

סרה I *h.* herabhängen. *pt. pass.* סרית
herabhängend.

סר II *h.* 1. verletzen; 2. verderben; 3. stinken; 4. sündigen. *pt. pass.* **סר**
 1. verwesend, verdorben; 2. stinkend.
סר מים Abwässer; 3. Übeltäter.
Ni. stinkend werden, verwesen. *Hi.*
 1. verletzen; 2. stinkend machen;
 3. stinkend werden.
סר I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* **סר** Ex 26, 12
 herabhängen. *Pa.* herabhängen lassen.
סר II *a.* 1. verwesen; 2. *pf.* 1 *sg.* **סר**
 2S 24, 17 sündigen. *Aph.* stinkend
 machen.
סר weibl. Personennamen.
סר (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.
סר *a. m.* übler Geruch.
סר *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übeltat,
 Sünde.
סר *h. m.* Übeltat, Sünde.
סר *h. m.* Sünder.
סר *a. m.*, *ind.* **סר** Gn 39, 23 Übel-
 tat, Sünde.
סר *a. f.* dass.
סר *a. f.* dass.
סר *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen;
 2. tätowieren. *Ni. Htp.* zerkratzt
 werden.
סר *a. Pa. pt.* **סר** 1S 21, 14 kritzeln.
סר *h. m.* Streifen.
סר *a. m.* 1. Ritz; 2. Einschnitt.
סר Ortsname.
סר *h. m.* Liniiieren.
סר *gr. f.* (στράτα), *pl.* **סר**, *aram.*
סר Straße.
סר *h. m.* Krebs (das Sternbild).
סר *gr. m.* (συστόν) Schlammung.
סר (Jelammed. Ar.)?
סר *a.* zehn (in den Zahlwörtern von
 11—19).
סר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **סר** Ex 8, 10
 stinken; 2. schlecht werden, verderben.
Aph. 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.*
סר Ct 1, 12 (MS **סר**) schlecht
 machen, verderben. *Ite.* 1. verdorben
 werden; 2. Verderben anrichten.

סר *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.
סר *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.
סר *gr. f.* Syrien (Συρία).
סר 1. **סר**.
סר *h. m.* Gitter.
סר *a. m.* Geflecht, Netz.
סר *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.
סר *h. f.* Abwechslung.
סר *a. f.* 1. *pl. d.* **סר** Jer 48, 44
 Geflecht, Netz; 2. Gitter.
סר *h. m.* Geflecht.
סר *h. f.* dass.
סר (Dt 3, 9) Name eines Berges
 (Hermon).
סר *h. f. pl.* 1. Übelriechendes; 2. 1.
סר, *s. סר*.
סר *a. f.* 1. dass.
סר *h. f.* 1. Einritzen; 2. Ritz.
סר *a. m.* Anklammern.
סר *a. m.*, *pl. d.* **סר** Jer 46, 4
 Panzer.
סר *h. m.*, *pl.* **סר** Kastrat. **סר**
 Kastrat von Geburt. **סר** ein
 künstlich Kastrierter.
סר (Jes 56, 3, MS **סר**) *a. m.*
 dass.
סר *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.
סר *a. m.* 1. *pl. c.* **סר** Koh 12, 11
 leer; 2. Taugenichts.
סר *s. שר*.
סר *h. f.* Hecheln, Kämmen.
סר I *a. f.* Kamm.
סר II *a. f.* Leerheit.
סר *h. m. pl.* ein Gebäck.
סר *a. f.* Leerheit.
סר 1. **סר**, *s. סר*.
סר I *a.* anhängen, haften. *Pa. Ite.*
 1. dass.; 2. ankleben.
סר II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren.
Pa. inf. **סר** Thr 3, 36 (MS **סר**)
 dass.
סר *h. m.* 1. Anhang; 2. Nachahmung.
סר I *a. m.* 1. dass.; 2. Verwachsung;
 3. Anhaftendes; 4. Nachahmung.

סרפא II *a. m., ind.* סריד Thr 3, 59
Verdrehung.

סרכא (SchirR 1, 1) l. סדנא.

סרפא *a. m., pl. c. s.* סרכוהי Ex 5, 6
Befehlshaber, Fürst.

סרפונא *a. m.* Verdrehung.

סרפנא *a. m.* Befehlshaber, Fürst.

סרפמאי *gr. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.

סרפמאי *gr. f.* Name eines Landes (Σαρματία).

סרמיסין l. סמיסין, s. סימס.

סרמיסין l. סרימיסין, s. טרימפא.

סרמקני männl. Personennamen.

סירון *gr. m.* (σάρον) Unrat.

סרפא *a. m.* Achse.

סרונגנא *a. m.* aus Serungin.

סרונגין Ortsname.

סרונגא *a. m.* Ersticken.

סירונית *gr. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.

סרונכי (?) סרונכי *x. m.* Erstickung
(Diphtherie, Krupp).

סרנא *a.* ersticken lassen.

סרס *h. Pi.* 1. kastrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hilp.* 1. kastriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.

סרס *a. Pa.* dass. *Hpa.* zum Beischlaf unfähig werden.

סרסור *h. m.* Makler, Unterhändler.

סרסנא *a. m.* dass.

סורסמין *gr.* (συρσμί) auf syrisch.

סורסי *gr. m.* (σύρος) syrisch.

סורסני *gr. m.* dass.

סרסני *a. m.* Hausbeamter (Braumeister).

סרסין *gr. m.* ein feines Gebäck.

סרסר *h.* makeln, Unterhändler sein.

סרסר *a.* dass.

סרסרית *h. f.* Unterhandel, Vermittelung.

סרף *h. m.* Harz.

סרף *h. Pi.* mit Harz bestreichen.

סרפא, סרפא *a. m., pl. d.* סרפאי Ez 1, 8
Seraph.

סלפננס l. סלפננס.

סרפונא (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
סרפאס, סרפאס *gr.* Name einer Gottheit
(Σάραπας).

סרף *h. m.* rote Farbe, Schminke.

סרף. סרפון (jTaan 64^b) l. סרפון, s. סרף.

סרף I *h. Pi.* rot färben.

סרף II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.

סרף III *h., pt. pass.* סרפון 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.

סרף I *a., pt. pass. pl.* סרפין Jes 19, 9
(MS סרפין) 1. kämmen; 2. hecheln.
Pa. dass.

סרף II *a., s.* סרפא. *Pa.* ausleeren.

סרף l. סרף.

סרף *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit.
סרף אילן ס' Baum ohne eßbare Frucht.

סרפא *a. m., ind.* סרף Ct 2, 3 dass.

סרפא *x. m.* Sarazene.

סרפא Ortsname.

סרפאי *gr. f.* (σηρικρή) Seidenweberei.

סרפאי l. סרפאי.

סרפאי *x. m.* Sarazene.

סרפאי (EchR 1, 15) l. סרפא.

סרפא *a. f.* Kamm.

סרפא *gr. m.* (σηρικόν) seiden.

סרפא *gr.* Ortsname (Ὀστρακάνη).

סרפאי *gr. m.* (σηρικαίριος) Seidenspinner.

סרף *h.* widerspenstig sein.

סרפא *h. f.* Würde, Amt.

סרפא *a. f., c. s.* סרפא Koh 11, 3
1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.

סרפא (= סרפא) *a. f.* Gerste.

סרפא (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. S. סרפא.

סרפא (EchR 1, 15) l. סרפא.

סרפא (Ab. R. Nath. 31)?

סרפא *h. m.* Winter.

סרפא (Gn 8, 22) *a. m.* dass.

סרפא *h. m.* Verschluss.

סרפא *h. f.* Bibelabschnitt ohne neuen Zeilenanfang (mit Lücke in der Zeile).

סרפא *h. f.* Winterfrucht.

סרפא *h. m.* Zerstörer.

סרפא *a. m.* dass.

סרפא *a. f.* Zerstörung.

סָמוּת *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
סָתַמָּה *h. f.* Verschließen, Verstopfen.
סָתַמְתָּא *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.

סָתַר I *h. f.* Verbergen.

סָתַר II *h. f.* Zerstören.

סָתוּת I. סָמוּת.

סָתַם *h.* 1. verschließen, verstopfen;
2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* סָתוּם ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.

סָתַם *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סָתִימוּן Ez 41, 16 verschließen; 2. anonym mitteilen. *Pa.*

1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* אֶסְתַּמְתִּים (1. אֶסְתַּמְתֶּם oder *Itpe.*

אֶסְתַּמְתִּים) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סָתַם *h. m.* 1. verschließend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.

סָתַמָּא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.

סָתַק *a.* spalten.

סָתַקְתָּא *a. f.* Spalt.

סָתַר I *h. Pi.* verbergen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich verbergen.

סָתַר II *h.* 1. niederreißen, umstoßen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.

סָתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מִסְתַּרְן Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* מִסְתַּתַּר Koh 7, 12 sich verbergen.

סָתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּסְתַּרוּן Dt 7, 5 (MS *תִּתְרַעוּן*), *inf.* מִסְתַּר Jer 1, 19 zerstören, niederreißen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.

סָתַר *h. m.* 1. Verborgtheit; 2. Geheimnis.

סָתַרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.

סָתַרְהָ *h. f.* Verborgenes.

סָתַרְיָאֵל männl. Personennamen.

סָתַת *h. Pi. (Po.)* behauen. *Pa.* behauen werden.

סָתַת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.

עָלָל *s.* עָלָל.

עָאָנָא *s.* עָאָנָא.

עָאָתָא *a. f.* Unheil.

עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.

עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.

עָב *s.* עָוָב.

עָבָא I *a. m.* Gezweig.

עָבָא II *a. m.* 1. Schoß; 2. Busen (auch des Gewandes).

עָבַב *h. Pi.* dicht machen.

עָבִיתָ *h. f.* Fieber.

עָבִיתָא *a. f.* dass.

עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst tun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.*

1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.

עָבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶעֱבִיד Ex 32, 10 tun, machen, verrichten; 2. *inf.* מִעֲבִיד Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* עָבִיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten.

Pa. 1. *pt. f.* מִעֲבִידָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אֶתְעִבִּיד, אִיעֲבִיד, *ipf.* יִתְעִבִּיד Gn 29, 26 1. getan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אֶתְעִבִּידָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* *s.* שְׁעִבִּיד.

עָבַד *h. m.* Sklave, Knecht.

עֶבֶד *a. m., ind.* עֶבֶד Gn 9, 25 1. Sklave, Knecht; 2. Anbeter.

עֵינָא *s.* עֶבֶד.

עֲבֹדָה *h. f.* der zur Entwicklung einer Pflanze nötige Raum.

עֲבֹדוֹת *h. f.* Knechtschaft.

עֲבֹדָתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עֲבָדָן *h. m.* Gerber.

עֲבֵדִיקָא *a. m.* dickbärtiger.

עֲבֵדָתָא *a. f., ind.* עֲבֹדָה (1. עֲבֹדָה) Gn 26, 14 B. erworbener Besitz.

עֲבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עֲבֹד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opfervienst, Tempeldienst. ע' וְרָה Götzendienst, Götze (Name eines Mischnatraktats); 4. Opfervienststein-kommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עֲבוֹ *l.* עֲבוֹ.

עֲבוֹט *s.* עֲבוֹט.

עֲבוֹט *h. m.* Pfand.

עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּפָא Dt 12, 2 dicht-belaubt.

עֲבוּקָא *a. m.* dass.

עֲבוֹר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Interkalation. חֲדָשׁ הָע' Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.

עֲבוֹר I, עֲבוֹר *h. m.* Getreide.

עֲבוֹר II *h.* בַּע' wegen, um — willen.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עֲבוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עֲבוֹר 1S 20, 27 Einschaltung, Interkalation.

עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עֲבוּרָא *a. m., c.* עֲבוֹר Gn 27, 28, עֲבוֹר Dt 23, 20 Getreide.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.

עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.

עֲבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.

עֲבוֹט *a. lpe.* gepfändet werden.

עֲבוֹט *h. m.* Traubenbehälter.

עֲבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.

עֲבִיָּא *a. m.* dick.

עֲבִיָּא *a. m.* 1. *c.* עֲבִי 1K 7, 46 Dichtigkeit, Dicke; 2. Bedeckung.

עֲבִירָה *h. f.* Handlung.

עֲבִירָתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Ware; 3. Dienst.

עֲבִירָט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Nachtgeschirr.

עֲבִירָטָא *a. m.* Kamelsattel.

עֲבִירָטָא *a. m.* süße Mehlspeise.

עֲבִיר *l.* עֲבִיר.

עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.

עֲבִירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.

עֲבִירָתָא *a. f., c.* עֲבִירָתָא Dt 23, 15 dass.

עֲבוֹטָא *l.* עֲבוֹטָא.

עֲבוֹ *a.* erblassen.

עֲבִירָטָא (Nu 31, 22, MS אֲבִירָטָא) *a. m.* Zinn.

עֲבִירָטָא *h.* 1. vorübergehen. עֲבִירָטָא וְשָׁבִים Passanten; 2. hingehen; 3. vergangen sein. עֲבִירָטָא in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. עֲבִירָטָא שָׁנָה מְעִירָטָא Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.

עֲבִירָטָא (Gn 33, 3) *a., ipf.* עֲבִירָטָא Dt 24, 5 1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעִירָטָא Ct 7, 5 interkalieren. עֲבִירָטָא שָׁנָה מְעִירָטָא Schaltjahr.

Aph. pf. 3 *pl.* אַעברו Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אַתעברא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.

עובר s. עובר.

עבר *h. m.* 1. Seite; 2. מעבר לִ jenseits. עבר הירדן Ostjordanland.

עברא (Ex 28, 26) *a. m.* 1. Seite, Gegend. מתרין עבריהון Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לעיבר Dt 30, 13, מעברא לִ Nu 34, 5 jenseits.

עברא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.

עברא I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.

עברא II *a. m., pl. d.* עבראי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.

עברה *h. f.* Schwangere.

עברה *h. f.* Zorn.

עברה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עברה s. עברה.

עברי *h. m.* 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.

עברין *h. m.* Übertreter.

עברינא *a. m.* dass.

עברית *h. f.* 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.

עברת *h. f.* Schwangere.

עבש *h. m.* eine Apfelfart(?).

עבראה s. עבראה.

עבבות *h. f.* Hinterbacken.

עבה s. עבה.

עגיל s. עגיל.

עגול *h. m., f.* עגולה rund.

עגול *h. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Preßstein der Kelter.

עגולא *a. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.

עגונא *a. m.* Ehehindernis für eine Frau, weil der Tod des Gatten nicht bewiesen ist.

עגיראה *a. m., pl. d.* עגיראי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.

עגיל *h. m.* 1. Kreis; 2. männl. Personenname.

עגילא *a. m., pl.* עגילין Ez 23, 24 Schild.

עגישא *a. m.* stößig.

עגל *h.* einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen; 2. walzen; 3. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden. *Hilp.* 1. sich wälzen; 2. rund werden.

עגל *a.* rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.

עגל *h. m.* Kalb.

עגל *a.* בעִ' עגלא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.

עגלא (Ex 32, 24) *a. m., ind.* עגל Lv 9, 3 Kalb. עין עגלא Ex 28, 19 ein Edelstein.

עגלולת *h. f.* rund.

עגלה *h. f.* Kalbe.

עגלה Ortsname.

עגלה *h. f.* 1. Wagen; 2. ein Sternbild.

עגלתא I (Dt 21, 4) *a. f.* weibl. Kalb.

עגלתא II *a. f.* 1. *pl.* עגלן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild; 3. Becken.

עגם *h., pt. pass.* עגום 1. gelähmt; 2. betrübt.

עגם *a., pt. pass. pl. f.* עגומן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.

עגמה *h. f.* Betrübnis.

עגין *gr. m.* (ἄγκυρα) Anker.

עגן *h.* 1. einschließen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.

עגן *a., ipf.* 3 *pl.* יעגנון Jes 24, 22 (MS יגנונון), *pt. pass. pl.* עגינון Jes 42, 7 einschließen, zurückhalten. *Pa.* einschließen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).

עגנא (Jes 24, 22, MS עגנא) *a. m., c. s.* עגנהון Jes 42, 22 Einschließung. בית ע' Kelter.

עגם *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

עגעג *h.* wälzen.

ענגע *a.* wälzen.

עגרון *s.* אגרון.

עגותא *s.* עגותא.

עד *h. bis.* עד אימתי *bis* wann? עד היכן *bis* wohin? עד כאן *bis* hierher.

עד ש *1.* als schon; *2.* bis; *3.* anstatt dass.

עד שלא *1.* als noch nicht; *2.* bevor, ehe. עד כדי ש *bis.* עד כדי שלא *so* lange noch nicht, ehe.

עד (Lv 23, 16) *a. bis.* עד — Ex 22, 3 von — *bis.* עד לא Gn 2, 5 noch nicht.

עד כען Gn 43, 28, עד כדון, עד השתא, עד החדנא *bis* jetzt.

עד Ex 10, 3 עד אימתי *bis* wie lange? עד כאן Gn 22, 5 hierher.

עד ד *1.* Gn 29, 9 während; *2.* Gn 29, 8 *bis*; *3.* Nu 35, 12 ehe. עד מאן Nu 24, 22 *bis.* עד לא Gn 45, 28, עד דלא ehe.

עד *h. m.* Beute.

עד *h. m.* *1.* Zeuge; *2.* Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an bibl. עדים Menstruation).

עדא (= הדא) *a. f.* diese, das.

עדא (Gn 15, 17) *a.* *1.* vorübergehen, hindurchgehen; *2. ipf.* יעדי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; *3. inf.* מעדי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa. 1. pf. 3 sg. f.* עדאאת Gn 4, 1 schwanger werden; *2.* entfernen; *3.* erbeuten. *Aph. 1. ipf. 2 sg.* תעדי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; *2.* aufheben; *3.* schwanger werden. *Ittaph.* אעאדא Lv 4, 31 entfernt werden.

עדאה (Nu 31, 11) *a. m., ind.* עדי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עדבא (Lv 16, 8) *a. m.* *1.* Los; *2.* Anteil.

עדר (?) *h.* zerreißen(?).

עדר *s.* עדר.

עדה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

עדה I *h. f.* *1.* Versammlung; *2.* Gemeinde.

עדה II *h. f.* Zeugnis.

עדיא *a. m., c. s.* עדיה Ct 8, 11 Anteil. *S.* עדבא.

עדי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

עדיא *a. m.,* auch *pl.* עדיון, *c. s.* עדוכי Gn 3, 16 dass.

עדונים *h. m. pl.* *1.* Wohlleben; *2.* Geschmeidigkeit.

עדר *h. m.* Behacken, Aushacken.

עדות *h. f.* *1. pl.* עדיות Zeugnis; *2. pl.* Name eines Mischnatraktats; *3.* Zeichen der Jungfrauschaft.

עדי männl. Personennamen.

עדי *h. m.* Schmuck.

עדי *s.* עדאה.

עדי (= הדי) *a. m. pl. (?)* diese.

עדי *h. a.* מבלעדי ohne, außer.

עדן *h.* noch immer. עדן — לא noch nicht.

עדן *a.* dass.

עדיון (GnJII 6, 6) *l.* nach JI עדן = עדן, *s.* עדן.

עדנא *a. m.* Deckel.

עדיף *h. m.* freigebig(?) *S.* עדיףא.

עדיףא *a. m.* vorzüglicher, besser.

עדירה *h. f.* Umhacken.

עדישא weibl. Personennamen.

עדיתא I *a. f., c.* עדית Thr 2, 2 Schmuck.

עדיתא II *a. f.* Beute.

עדיתא (Lv 13, 6) *a. f., ind.* עדיא (!) Lv 13, 2 Schorf.

עדל *h. m.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

עדלא *a. m.* dass.

עדלמאה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.

עדילין *s.* עדילין.

עדן *h. Pi.* *1.* schmiegen, geschmeidig machen; *2.* anmutig machen; *3.* ergötzen. *Pu. pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* *1.* geschmeidig werden; *2.* sich ergötzen.

עדן *h.* Ortsname. עדן נן Paradies, Ort der Seligen.

עדן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. עדן עדן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

עדן *h. m., pl.* עדנין Menstruation.

עדנא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. עדן עדן

Gn 24, 55 ein Jahr. **בָּעֵדָן** Gn 18, 14
übers. Jahr. **הָעֵדָנָא** jetzt.

עָרַף *h.* überschießen, mehr sein. *Hi.*
mehr tun.

עָרַף *a.*, *pt. pass.* **עָרַף** besser, vorzüg-
licher.

עָרְפָא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עָרַק *a. Pa.* andrücken.

עָרַק *h. m.* Wulst.

עָרָקוֹן (*bSanh 11a*) 1. **בָּעֵרָקוֹן**, *s.* **בָּעֵרָקָא**.

עָרָקוֹן (*Ez 27, 19*, MS viell. **עָרָקוֹן**) 1.

עָרָקוֹן, *s.* **עָרָקָא**.

עָרַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten.

Pi. hacken, behacken. *Ni.* gehackt
werden.

עָרַר II *h.* *Ni.* wegbleiben.

עָרַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עָרַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.

עָרַר *h. m.*, *pl.* **עָרָרִים**, **עָרָרוֹת** 1. Schaf-
herde; 2. (bibl.) Schar; 3. Hürde.

עָרַר **מִנְדֵּל עָרַר** Ortsname.

עָרָא (*Gn 32, 16*) *a. m.* dass.

עָרָא 1. **עָרָא**.

עָרָסָא *gr. f.* (*ὀπίσθον*) kleiner Krug.

עָרָשָׁה *h. f.*, *pl.* **עָרָשִׁין** 1. Linse (*Ervum*
Lens); 2. flache runde Wärmflasche;
3. Wagschale; 4. das Becken der Öl-
mühle.

עָרְתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.

עוּא I *a. Pa.* schreien, lärmern.

עוּא II *a.* abweichen. *Aph.* sich ver-
gehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.

עוּאָה *a. m.*, *pl. d.* **עוּאָה** Dt 2, 23 Iwwiter.

עוּב *h. m.*, *pl.* **עוּבִים** Balken.

עוּבִי 1. *s.* **עוּבִי**; 2. *s.* **עוּבִיא**.

עוּבָא (*Ex 32, 16*), **עוּבָא** *a. m.*, *ind.*

עוּבָר *Ex 28, 6* 1. Tat., Werk; 2. Er-
eignis.

עוּבְרָתָא (*Gn 33, 14* Sab., MS **עוּבְרָתָא**)
a. f. Erarbeitetes.

עוּבַר *h. m.* Reisender.

עוּבַר (**עוּבַר**) *h. m.* Fötus, Embryo.

עוּבְרָא (*Ot 7, 3*, MS **עוּבְרָא**) *a. m.* dass.

עוּבְרָא I (*Nu 13, 23*) *a. f.*, *pl.* **עוּבְרָן**

Ez 17, 6, c. s. **עוּבְרָתָהּ** *Ho 14, 6* Soc 59
Zweig.

עוּבְרָתָא II (*Gn 33, 14* MS **עוּבְרָתָא**) *a. f.*
Zug.

עוּבְרָתָא *a. f.* Zorn.

עוּג *h.* einen Kreis ziehen.

עוּגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* **עוּגוֹת** auf
Kohlen gebackener Kuchen; 3. *pl.*
עוּגוֹת Bewässerungsgraben.

עוּגִיתָא *a. f.*, *c.* **עוּגִית** *Ez 17, 7* Be-
wässerungsgraben.

עוּגָל *h. m.* Becken.

עוּגִתָא *a. f.*, *pl.* **עוּגִין** auf Kohlen ge-
backener Kuchen.

עוּד *h. Hi.* **הָעוּד** 1. bezeugen; 2. als
stößig erklären (vom Stier). *Ho. pt.* **מוּעָד**
als stößig erklärt. *Pil.* aufrichten.

עוּד *h.* noch. **וְלֹא עוּד אֶלָּא** nicht nur,
sondern auch. **מְבַעֵד** während.

עוּד (*Gn 7, 4*) *a.* 1. noch. **עוּד** — **לֹא**
Gn 17, 5 nicht mehr; 2. *Gn 4, 25*
wieder. **בְּעוּד דְּ** während noch.

עוּדָא *a. m.* Flock Wolle.

עוּדָה (*jJeb 3^e*) 1. **עוּדָה**, *s.* **עוּדָה**.

עוּדָה *h. f.* Gurtband.

עוּדָף *h. m.* Überschuß.

עוּדָה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren,
zerstören.

עוּת *h. m.* Beugen, Krümmen.

עוּז I *h. m.* Stärke.

עוּז II *h. m.* eine Adlerart.

עוּזָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Per-
sonennamen.

עוּזָא *a. m.*, *pl.* **עוּזִין** Lv 22, 16 Vergehung.

עוּלָא *a. m.* Knabe (*arab.*).

עוּלָא *a. m.* 1. *Ex 4, 11* blind; 2. ein-
äugig; 3. Blindheit; 4. männl. Per-
sonenname.

עוּת *h. f.* Krampf.

עוּל *h. m.*, *pl.* **עוּלִין** Joch.

עוּל (= **עוּלָל**) *a.*, *pt.* **עוּלָל** Thr 1, 4, **עוּלָל**
1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.*
hineinbringen. *Itpe.* sich hineinbegeben.

S. **עוּלָל**.

עול *h. Pi.* *עול* *unrecht handeln.*
 עול *h. m.* Unrecht.
 עולא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
 עולא *a. m., pl. d.* עולא Ze 3, 5 (MS
 עולא) göttlos.
 עולא *a. m.* Säugling.
 עולה *h. f.* Mädchen.
 עולה *h. f.* Unrecht, Übeltat.
 עולה *h. f.* Ganzopfer.
 עולל *h. m.* Kind.
 עוללה, עוללת *h. f.* Nachlese (im Wein-
 berg).
 עוללתא *a. f., pl.* עוללת Ob 5 dass.
 עולם *h. m., pl.* עולמות, עולמים 1. Äon,
 Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewig-
 keit. לעולם 1. stets, auf immer;
 2. immerhin; מעולם jemals.
 עולמת *h.* auf ewig, für immer.
 עולמתא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtig-
 keit.
 עומם *h. m.* Last.
 עומק *h. m.* Tiefe.
 עומר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlings-
 garbe.
 עומר II *h. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{10}$ Eph).
 עון *h. m., pl.* עונות Sünde. עון גליון Ver-
 drehung von εβαγγέλιον.
 עונג *h. m.* Ergötzen.
 עונה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde;
 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte
 Zeit; 4. Zeit der ehelichen Pflicht;
 5. 1. עינה.
 עונה II *h. f.* Faden, Strick.
 עוני (עני) *h. m.* Armut.
 עונא Ortsname.
 עוניתא *s.* אוניתא.
 עוש *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
 עונתא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.*
 עונתא Ex 21, 10 (MS ענתה) Zeit der
 ehelichen Pflicht.
 עונתא II *a. f., pl. c. s.* עונתיה Ho 10, 10,
 1. עינתיה, *s.* עינא.
 עוף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* עופף
 flattern.

עוף II *h.* erschöpft sein.
 עוף I *a., ipf.* 3 *sg.* עוף Dt 4, 17 (nicht
 im MS) fliegen.
 עוף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.*
 עוף (wie von עפף) Ex 29, 9, *pt. pass.*
 עוף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* dop-
 pelt legen, verdoppeln. S עפף.
 עוף *h. m.* 1. *pl.* עופות Vogel; 2. Ge-
 flügel.
 עופא (Gn 1, 20) *a. m.* dass.
 עופא (Ze 1, 10) 1. mit MS עופלא.
 עופל ein Stadtteil von Jerusalem.
 עופר *h. m.* Jüngling.
 עופרת *h. f.* Blei.
 עין *a., pf.* 3 *pl.* עינו Est II 7, 9 raten.
 עין *a., pf.* 3 *sg.* עינת Gn 32, 7, 1 *sg.*
 עינת Gn 27, 46 1. eng sein; 2. be-
 drängt sein; 3. Angst haben. *Aph.*
pf. 3 *pl.* עינקו Gn 49, 23 1. bedrängen;
 2. quälen; 3. Angst haben. *Iipe. Itpa.*
 bedrängt sein.
 עיקה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
 עיקון *h. m. pl.* Sprossen einer Leiter,
 Stufe.
 עקם *h. m.* Krümmung.
 עקן *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel;
 4. Spitze der Brustwarze; 5. Schwanz-
 wirbel. *pl.* עקנין Name eines Mischna-
 traktats. עיקן עקרב eine Pflanze.
 עיר *h., pt.* עיר wach, munter. *Ni.* 1. wa-
 chen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* rei-
 zen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* עיר
 1. wecken; 2. Totenklage anregen.
Hitpal. erweckt werden. *Pilp.* עיר
 1. drängen; 2. Totenklage anregen.
Hitpalp. 1. aufgeregt werden; 2. ge-
 lockert sein.
 עיר *a., pt. f.* עירה Ct 5, 2 wecken. *pt.*
 עיר wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* עירי Sac
 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein.
Pal. (*Pal.*) עיר, *ipf.* יעיר Jes 9, 11
 rege machen, wecken. *Iipe.* עיר
 1. *pf.* עירי Gn 41, 7 erwachen;
 2. sich erregen. *Itaph.* *pf.* 3 *pl.* עירו

Ct 7, 10 (MS **אַתְּעוֹרֵם**) erweckt werden.
Pa/p. **עָרַר** 1. hin- und herwerfen;
 2. gelockert sein.
עור *h. Pi.* **עוֹר** blind machen.
עור *a. Pa. pt.* **מְעוֹר** Ex 23, 8 blind
 machen. *It/pt.* erblinden.
עור *h. m.* blind.
עור *h. m., pl.* **עוֹרוֹת** 1. Haut. Bei der
 Lunge **עַ הַפְּנִימִי** Wand der Alveolen,
עַ הַחִיצוֹן Pleura pulmonalis; 2. Fell.
עַ הַלֵּב Brustlatz.
עורא *a. m.* 1. Spreu; 2. Erwecken(?).
עורב *h. m.* Rabe.
עורבא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
עורבא *a. f.* Rabenweibchen.
עירבתי *בִּי עַ* Familienname.
עיון *h. m.* Blindheit.
עורף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
עושף *h. m.* breite Schneide der Zimmer-
 art.
עישק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
עושר *h. m.* Reichtum.
ענת männl. Personennamen.
ענת *h. Ni.* **נָעוּת** sich freuen(?).
ענת *h. Pi.* **עֲנֹת** 1. verkrümmen; 2. ver-
 derben *Hütp.* 1. gekrümmt werden;
 2. verdorben werden.
ענת *a. Pa.* **עֲנֹת** 1. krümmen, beugen;
 2. *pt. pass. d.* **מְעֲנֹתָ** Est 1, 1 (nicht
 MS) verderben.
ענתא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
ענתא *a. m.* Verdorbener.
ענתנא (?) *a. m.* dass.
ענתני *כְּפָר עַ* Ortsname.
עו *h. m.* stark, hart. **עו פָּנִים** frech,
 schamlos.
עו *h. m., pl.* **עוֹיִם** Ziege.
עוין *a. m.* 1. *ind.* **עו** Lv 22, 7, *pl.* **עוֹיִן**
 Gn 15, 19 dass.; 2. **עוֹיִן דְּקַרְקָסָא** Dresch-
 schlitten; 3. **עוֹיִן דְּרִמָּא** ein gehörnter
 sagenhafter Fisch (Hornrochen?).
עוין *a. m.* eine Adlerart.
עוין *אֶל עוֹיִן* Name eines gefallenen En-
 gels.

עויןאל (Lv 13, 8, Abänderung von **עוֹיִן**)
 dass.
עוב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen.
Hi. Entlassung bewirken. *Ni.* *Hütp.*
 verlassen werden.
עוב *a.* dass.
עובדא *pers. m.* Bote.
עוה *h. f.* Ziege.
עוה, עוה Name eines gefallenen Engels.
עויבה weibl. Personennamen.
עויו *h. m.* gewaltig.
עוית *h. f.* Härte, Hartes. **עַ פָּנִים** Frech-
 heit, Schamlosigkeit.
עו *h. Hi.* stark machen. **הָעו פָּנִים** frech
 sein. *Hütp.* stark werden.
עו *a.* *It/pt.* stark werden.
עויל s. **עוֹיִל**.
עוי männl. Personennamen (= **עוֹיִרָה**).
עוין (Lv 11, 13), **עוֹיִן** *a. m.* eine Adler-
 art.
עויןאל männl. Personennamen.
עויבה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עוֹיִבָתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Häßliches.
עוֹיִנָא *a. m., pl. c.* **עוֹיִנֵי** Jes 7, 18 stark.
עוֹיִבָתָא *a. f.* Härte. **עוֹיִבוֹת לְבָא** Starr-
 sinn.
עוֹיִבָתָא *a. f.* dass.
עוֹיִלָא *a. m., ind.* **עוֹיִל** Ex 35, 25 Ge-
 spinnst.
עוֹיִקָה *h. f.* aufgebrochner Boden.
עול *a., pt. f.* **עוֹלָא** Ex 35, 25 spinnen.
עולא *a. m.* Gespinnst.
עום *a. Aph.* abkneipen.
עוק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עוק II *h.* festhalten.
עוק I *h. m.* Wulst.
עוק II *h. m.* aufgebrochener Boden(?).
עוקה *h. f.* dass.(?).
עוקתא *a. f.* 1. *pl.* **עוֹקִין**, *d.* **עוֹקְתָא** Ex
 25, 24, **עוֹקִין** Ring; 2. Öffnung des
 Mastdarms (After); 3. *pl. d.* **עוֹקִיא**
 Jer 40, 1 Fessel.
עור *h.* helfen.
עור *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.

עֲרֵא männl. Personennamen.

עֲרֵר I. עֲרֵר.

עֲרֵר I. עֲרֵר.

עֲרֵה h. f. Hilfe.

עֲרֵה h. f. der innere Hof des jerus-
Tempels. עֲרֵת הַנָּשִׁים der von den
Frauen vorzugsweise benützte Tempel-
hof.

עֲרֵה männl. Personennamen.

עֲרֵר h. m. Weißdornart (*Crataegus*
Azarolus).

עֲרֵר h. m. eine Schilffahrt.

עֲרֵרָא a. f., c. עֲרֵרָת (עֲרֵרָת) 1S 3, 3,
pl. c. s. עֲרֵרָתִי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.)
Heiligtumshof.

עֲרֵא s. עֲרֵא.

עֲרֵה h. verhüllen, um sich hüllen.

עֲרֵה h. m. Verhüllen.

עֲרֵר I h. m. Bekränzen, Schmücken.

עֲרֵר II h. m. Entfernen, Trennen.

עֲרֵשׁ h. m. Niesen.

עֲרֵשָׁא a. m. aus Atuscha.

עֲרֵי h. m. Verderben(?).

עֲרֵן männl. Personennamen.

עֲרֵן h. m. zum Mürbewerden hingelegte
Olive.

עֲרֵי h. m. 1. Hülle, Umhüllung; 2. Ge-
wand.

עֲרֵיפָה I h. f. dass.

עֲרֵיפָה II h. f. Verschmachten.

עֲרֵרָא a. m. rauchend.

עֲרֵשָׁה h. f. Niesen.

עֲרֵל (männl. Personennamen) I. עֲרֵל (?).

עֲרֵלָא a. m. träge.

עֲרֵלָתָא a. f. Trägheit.

עֲרֵלִי gr. m. (κατάλυσις) Karawanserei.

עֲרֵלִיפָה (Lv 11, 19) a. m. Fledermaus.

עֲרֵלָה h. m. dass.

עֲרֵמָא, עֲרֵמָא a. m., c. s. עֲרֵמִיָה Est II
1, 2 Schenkel, Lende.

עֲרֵן h. Oliven (zum mürbewerden) auf-
häufen.

עֲרֵמָה (jSanh 20^c) I. מִמְעָמָא, s. עֲרֵמָה.

עֲרֵר I h. umnehmen, sich einhüllen.

Hitp. sich einhüllen in, anlegen (vom
Mantel).

עֲרֵר II h. matt werden, verschmachten.

Hitp. dass.

עֲרֵר a., pt. עֲרֵרָה 1S 28, 14 umhüllen,
verhüllen. Pa. pf. c. s. עֲרֵרָהִי Jes 61, 10
(MS עֲרֵרָהִי) verhüllen. Itpa. ipf. יִתְעֲרֵר.
Lv 13, 45 sich einhüllen.

עֲרֵר h. m. Hülle, Umhüllung.

עֲרֵרָא a. m. 1. c. s. עֲרֵרָהִי Ex 4, 6 Busen
des Gewandes; 2. c. עֲרֵרָהִי Thr 2, 12
Busen des Menschen.

עֲרֵר h. umkränzen, schmücken. Pi.
1. dass.; 2. krönen. Hitp. 1. ge-
schmückt werden; 2. sich krönen,
schmücken.

עֲרֵר I a. umringen. Pa. bekränzen,
schmücken. Itpa. pf. 3 pl. אֶתְעֲרֵרָה Jo
2, 22 (MS אֶתְעֲרֵרָה) geschmückt sein.

עֲרֵר II a. 1. pf. 3 pl. עֲרֵרָה 1S 9, 7 auf-
hören; 2. entlassen; 3. abweichen.
Pa. entfernen.

עֲרֵר III a. rauchen.

עֲרֵרָא a. m. Trennung.

עֲרֵרָה h. f. 1. Kranz; 2. Krone; 3. Ge-
simis; 4. Einfassung; 5. der wulstige
hintere Rand der Eichel des männ-
lichen Gliedes; 5. Ring um die Warze
der weiblichen Brust.

עֲרֵרָת דְּבִרָה, עֲרֵרָת (Ri 4, 5) Orts-
name.

עֲרֵרָה h. m. Teer.

עֲרֵרָה a. m. dass.

עֲרֵשׁ h. 1. niesen; 2. Wind gehen lassen
Pi. Hitp. dass.

עֲרֵשׁ a. dass.

עֲרֵא (= תִּיָּא) männl. Personennamen.

עֲרֵבָה (Ex 19, 9) a. m. 1. Dunkel;
2. dunkle Wolke.

עֲרֵבָה (= תִּיָּבָה) a. m. schuldig.

עֲרֵבָה (= בִּיָּבָה) a. m. Leiden.

עֲרֵבָה s. עֲרֵבָה.

עֲרֵר h. m. Fest.

עֲרֵרָא h. m. dass.

עִירָת *h. f.* 1. normal, gut; 2. *l.* עִירִית. *h. m.* Beachten, Berechnung.
 עִירָן Ortsname.
 עִירָק *a. m., ind.* עִירָק Jes 30, 6 (MS עִירָק) Bedrängnis.
 עִירָט (Tos Kil V) 1. פִּירָה.
 עִירָט *h. m.* Raubvogel.
 עִירָטָא *a. m., ind.* עִירָטָא Jer 17, 1 Griffel.
 עִירָטָא *a. f.* Rat.
 עִירָטָא Ortsname.
 עִירָטָא *a. f., ind.* עִירָטָא Koh 11, 3 Rat.
 עִירָל *a.* oben. עִירָל oben. עִירָל oberer (von Gott). עִירָל von oben, oben. עִירָל Gn 22, 9, עִירָל oberhalb von. עִירָל Dt 28, 43 höher als.
 עִירָלָא *a.* עִירָלָא nach oben. עִירָלָא oberer (von Gott). עִירָלָא Dt 28, 43 immer aufwärts. עִירָלָא Dt 5, 8 von oben. עִירָלָא Nu 1, 3 und darüber. עִירָלָא oberhalb von.
 עִירָלָא *a. m., ind.* עִירָלָא Sac 9, 9, *pl.* עִירָלָא Gn 32, 15 (MS עִירָלָא) Eselsfüllen.
 עִירָלָבִי Ortsname.
 עִירָלָתָא *a. f.* (עִירָלָתָא, עִירָלָתָא) Frevel. S. auch עִירָלָתָא.
 עִירָלָם Volksname.
 עִירָלָמָא *a. m., pl. d.* עִירָלָמָא Jes 22, 6 aus Elam.
 עִירָלָמִי *h. m.* dass.
 עִירָלָמִית *h.* auf elamisch.
 עִירָמִךְ *jJeb 6^e* 1. עִירָמִךְ, s. עִירָמִךְ.
 עִירָמָא *a. m., ind.* עִירָמָא (jAbZ 40^d) 1. עִירָמָא.
 עִירָמָא *h. f.* Wocken (des Spinners).
 עִירָן *h. f. du.* עִירָן 1. Auge. עִירָן grade gegenüber; 2. Blick. עִירָן טוב עִירָן uneigennützig, wohlwollend. עִירָן טובה Wohlwollen, Freigebigkeit. עִירָן עִירָן Geiz; b. (auch nur עִירָן) Neid. עִירָן eigennützig, mißgünstig. עִירָן עִירָן in ihrem ursprünglichen Zustand. עִירָן, עִירָן

nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עִירָן Quelle; 6. *pl.* עִירָן Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.
 עִירָן *h. Pl.* עִירָן 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.
 עִירָן *a. Pa.* עִירָן betrachten, nachdenken.
 עִירָןָא (Ex 22, 2), עִירָןָא *a. m., pl.* עִירָןָא Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עִירָןָא (auch nur עִירָןָא) neidischer Blick, Übelwollen. עִירָןָא Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. עִירָןָא Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עִירָןָא runde Öffnung (an Geräten). עִירָןָא dass.; 5. *pl.* עִירָןָא Dt 8, 7, עִירָןָא Quelle; 6. *c. s.* עִירָןָא Ex 28, 38 B. Stirn.
 עִירָןָבִי Ortsname.
 עִירָןָה *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle(?).
 עִירָןָשׁ Ortsname.
 עִירָןָתָא *a. f.* Quelle.
 עִירָןָתָא (Spr 7, 8) 1. פִּירָתָא.
 עִירָןָי *a.* bewachen.
 עִירָןָיָא *a. m.* großäugig.
 עִירָןָיָא *s.* עִירָןָיָא.
 עִירָןָיָא 1. Gn 26, 20 Name eines Brunnens; 2. *s.* עִירָןָיָא.
 עִירָןָיָא *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.
 עִירָןָיָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.
 עִירָןָיָא männl. Personenname.
 עִירָןָיָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עִירָןָיָא Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.
 עִירָןָיָא *a. m., c.* עִירָןָיָא Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.
 עִירָןָיָא *a. m.* Bedrucker.
 עִירָןָיָא *a. m., f. c.* עִירָןָיָא Jes 54, 6 bedrängt.
 עִירָןָיָא *h. f.* Bedrängnis.
 עִירָןָיָא *a. f.* dass.
 עִירָןָיָא *h. m.* wach.
 עִירָןָיָא *h. f., pl.* עִירָןָיָא Stadt.
 עִירָןָיָא *a. m.* wach.
 עִירָןָיָא *a. m., ind.* עִירָןָיָא Sac 9, 9 (MS עִירָןָיָא) Eselsfüllen.

עירבבא *a. m., pl.* עירבבין Nu 11, 4
Mischvolk.

ערה *h. f.* Wollflocke.

עירוב *h. m.* Vermengung. ע' פ' ש' י' ת'
Vermengung von Schriftstellen. ע' ת' ח' ו' מ' י'ן
(ideelle) Vereinigung der Sabbatsge-
biete. ע' ת' צ' ו' ת' V. der Häuser eines
Hofes. ע' ת' ב' ש' י' ל' י'ן V. der Speisen-
bereitung vom Feiertag für den
Sabbat. *pl.* עירובין Name eines Mischna-
traktats.

עירובא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עירובין
Dt 22, 9 Mischgattung.

עירובא II *a. m., pl.* ש' מ' ש' א' ש' א'
Sonnenuntergang.

עירוי *h. m.* Ausgießen.

עירוני *h. m.* Kleinstädter.

עירונית *h. f.* Kleinstädterin.

עירעא *a. m., ind.* עירוע 1 S 6, 9 Zufall.

עירקא *a. m.* Flucht.

עירור *h. m.* Erwähnung eines Toten in
Verbindung mit anderen.

עירי Ortsname.

עירת *h. f.* ein zu Viehfutter verwandtes
Kraut.

עירני *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16^d) vgl. אירניא.

עירנית *h. f.* Kleinstädterin.

עירניתא *a. f.* Bast(?).

עיררה (jEr 26^d) ein Gerät zum Be-
feuchten, Spritze(?).

עיתלו, עיתלו Ortsname.

עכב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. die Wirkung
einer gesetzlichen Handlung aufheben;
3. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden;
2. verweilen.

עכב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עכבית Jes 34, 16
verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מתעכב
Nu 11, 23 sich verweilen.

עכבה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Ver-
bleiben; 3. Überbleibsel.

עכבונית *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכבית *h. f.* dass.

עכביתא *a. f.* 1. Spinne; 2. (jSabb 8^c)
1. עכביתא.

עכבניתא *a. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכבר *h. m.* Maus.

עכברא (Lev 11, 29 B.) *a. m.* 1. *pl. c.*

עכברי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.

עכברין, עכבריא Ortsname.

עכרתא *a. f.* Maus.

עכו Ortsname.

עכב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. Auf-
hebung der Wirkung einer gesetz-
lichen Handlung; 3. notwendige Be-
dingung.

עכבא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.

עכבות *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכביתא I (Jer 17, 6) *a. f.* dass.

עכביתא II (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.

עכז *h. m.* Hinterteil.

עכול *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Ver-
dauung.

עכור (BerR 71) 1. ביעיר.

עכור Abbreviatur für 1. עכורת פוקבים
עכור Gestirndienst; 2. עכור פוקבים
עכור Sterndiener — aus Zensur-
rückichten in jüngeren Drucken
besonders für עכורה ורה גוי,
גויים, גויה.

עכנא *a. m.* aus Akko.

עכיר *h. m.* Gewicht der Ölpresse.

עכירה *h. f.* Aufrühren.

עכל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.*
verzehrt werden, sich zersetzen.

עכל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt
werden.

עכלא *a. m.* ein Hohlmaß (1/20 eines
Kab).

עכליה (jAbZ 39^c) 1. פכליה s. פכלא.

עכמי männl. Personennamen.

עכן *gr.* (vgl. ἔχονα) *Pi.* umwinden(?).

עכנ *gr. m.* (ἔχονα) Otter, Natter.

עכנא, עכניא *gr. m.* dass. עכנת (un-
giftige) Hausschlange.

עֲכֵנְאִי männl. Personennamen.

עֲכָם *gr. m.* (ἐχίς) Otter, Natter.

עֲכִסְלוֹ (BerR 98) 1. בְּכִסְלוֹ, s. בְּכִסְלוֹ.

עָכַר *h.* trüben. *pt. pass.* עָכֹר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.

עָכַר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2. *pl.* עָכְרוּ Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עָכִיר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ilpe.* in's Unglück gestürzt werden.

עָכְשִׁבוּנִיתָ *a. f.* eine Mundkrankheit.

עָכְשִׁיב *h. m.* eine Spinnenart(?).

עָכְשִׁי (= עָד בְּשֹׁהוּא, vgl. *a.* עָד בְּדֹן) *h.* jetzt.

עָכְשִׁבוּנִיתָ s. עָכְשִׁבוּנִיתָ.

עַל *h.* 1. auf, über. עַלְךָ es liegt dir ob; 2. gemäß. בָּעַל mündlich. בָּעַל גְּרוֹתוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu, für; 5. wegen. עַל אַחַת בָּמָה וּבָמָה um wie viel mehr. עַל גַּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. vermittelst, durch; 4. wegen. עַל יָד 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei, mit. עַל שׁוֹם עַל שׁוֹם wegen. עַל שֵׁן עַל שֵׁן weil. עַל מִנְתָּ שֵׁן unter der Bedingung, dass. אַף עַל פִּי שֵׁן obgleich.

עַל (Gn 18, 24) *a.* dass. עַלְךָ Gn 20, 7, עַלְיָ Gn 43, 18, עַלְיָ Est II 3, 8. עַלְיָ es liegt mir ob 2S 18, 11. מַעַל Gn 4, 14 von. מַעַל Gn 1, 7 oberhalb. עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל בֵּין Ex 20, 11 deshalb. עַלֵּיהֶן Jer 8, 12 ihnen liegt es ob. עַל חֹד הַיָּרֵךְ Ex 22, 3 doppelt; 2. עַל שׁוֹם wegen. עַל עֵסֶק Ex 18, 8 um willen. עַל יָדִי 1. wegen; 3. *c. s.* עַל יָדִיכֹן Ma 1, 11 durch; 3. für. עַל פֹּה gemäß. *c. s.* בָּעַל כְּרֹחֶךָ 1S 2, 16 trotz. עַל דָּ Dt 29, 22, עַל עֵסֶק דָּ Dt 23, 5 weil. עַל פֹּה דָּ Lv 27, 8 nach Maßgabe dessen, dass. עַל מִנְתָּ דָּ unter der Bedingung, dass. אַף עַל גַּב דָּ obgleich.

עֲלָא *a., pt. pl. c.* עֲלִי Koh 3, 11 (*hebr.*), s. עֲלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. auf-

wiegen. *Ilpa.* 1. erhaben sein; 2. erleichtert werden.

עֲלָא männl. Personennamen.

עֲלָאָה (Gn 14, 18) *a. m., ind.* עֲלִי Dt 28, 1 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster. עֲלָב *h.* bedrücken, schmähen. *pt. pass.* עֲלֹב unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen. עֲלַב *a., pt. pass.* עֲלִיב bedrückt, unglücklich. *Ilpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְעַלֵּב 1K 12, 7 sich demütigen.

עֲלָבוֹן, עֲלָבוֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.

עֲלָבָא *a. m., ind.* עוֹלָבֹן Ze 3, 12, *c. s.* עוֹלָבֹנִי Gn 29, 32 dass.

עֲלָה *h.* 1. hinaufsteigen. עֲלֵה דַעַת in den Sinn kommen. עוֹלָה וְיֵרֵד von verschiedener Höhe (bald hoch, bald tief); 2. angerechnet werden; 3. wachsen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen, erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. hinaufbringen, erhöhen. עֲלֵן לא מַעֲלִין 1. man beachtet nicht; 2. hervorbringen. עֲלֵה חֶמָה zornig werden. ה' אֲרוּכָה ה' wohlgefällig sein. ה' אֲרוּכָה verharshen, heil werden; 3. anrechnen, kreditieren; 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. erhoben werden; 2. gesteigert werden.

עֲלָה *h. m., pl.* עֲלִין Blatt.

עֲלָה *h. f.* 1. Anlaß; 2. Vorwand; 3. Ränke.

עֲלִי *a., c. s.* עֲלֹךְ Ex 18, 14 auf, über. מַעֲלִי Nu 16, 26 von.

עֲלִי *h. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).

עֲלִי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung, Wert.

עֲלִיאָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung; 2. Wert.

עֲלִיָּיתָא *a. f.* Einrede.

עֲלִיָּמִיא *a. m. pl., ind.* עֲלִיָּמִין Jes 54, 6 Jugend.

עֲלִיָּקָה *h. f.* Blutegel.

עֲלִיָּקָתָא *a. f.* dass.

עֲלִיָּמָה *h. f.* Finsternis.

על männl. Personennamen.

על h. m. Stössel.

על a. m. Blatt.

על h. f. 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. Vagina des Weibes.

על h. m. 1. oberer; 2. höchster. דעת עליונה das Wissen Gottes; 3. oben-erwähnt; 4. erhaben, hoch; 5. das obere (Zeichen der Geschlechtsreife), die weibliche Brust.

על a. f. Höhe.

על h. m. lärmend, übermütig.

על h. f. 1. Lärmen; 2. Frohlocken.

על h. m. augenscheinlich. בע' deutlich.

על h. f. 1. Handeln; 2. falsche Beschuldigung.

על h. f. Wirklichkeit.

על a. f. 1. Handeln; 2. Ränke.

על a. m. stark.

על (Nu 4, 27) a. m. 1. Jüngling; 2. Knecht.

על a. f., ind. עליו Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.

על a. f. Stärke.

על a. f. 1. c. s. עלמיה Jo 1, 8 Jugend. pl. עלמין Jes 54, 6 (MS) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.

על h. f. Frohlocken.

על h. f. dass.

על (Ri 3, 22) a. f. Oberstock.

על s. אליתא II.

על I h. tätig sein. pt. pass. עליל gewöhnt, pflegend, geeignet. Hup. mißhandeln.

על II h. hineingehen.

על I a. Pa. ipf. 2. sg. תעליל (Dalm. Gr. 328 f.) Dt 24, 21 Nachlese halten.

על II a., pf. על Gn 7, 13, f. עלת Gn 18, 21, ipf. 2. sg. תיעול Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. Ex 17, 12 B. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. על

לקרוא ונפק לקרוא von Dorf zu Dorf gehen. Pa. s. על. Aph. pf. אעיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. Itaph. pf. אפתעל Lv 16, 27 1. herein-gebracht werden; 2. gebracht werden. על (Jes 30, 23) a. m. Ernteertrag, Getreide.

על (Lv 25, 22) a. f. dass.

על h. verhüllen. Hi. verheimlichen. Ni. Pu. Ho. Hup. 1. verborgen sein; 2. entschwinden.

על a., imp. sg. עלם Jos 1, 6 (MS עלם) mannhaft sein. Pa. imp. sg.

על Dt 31, 23 (MS אעל) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen.

Ita. 1. stark werden; überwältigen.

עלם (= בועלם) bei Verborgengeblieben.

על h. m. Jüngling.

על (Gn 9, 12) a. m. 1. ind. עלם Gn 9, 16 Ewigkeit. אעל (1. אעל) Gn 21, 32 B. ewiger Gott. עלם Ex 21, 6, לעלמי עלמי Ex 15, 18 B. auf immer. בעלם bloß. בית עלם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. עלם רבון Ex 23, 17 B. Herr der Welt. לעלם jedermann.

על h. f. Mädchen, Jungfrau.

על Ortsname.

על (2S 3, 16) Ortsname (bibl. Bachurim).

על (Gn 2, 22) a. m. Rippe.

על h. m. Sturm.

על (Jes 29, 6) a. m. dass.

על a. f. dass.

על (Est II 1, 16) 1. mit MS על.

על h. 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden(?).

על a. wegwehen.

על I h. Pu. verhüllt sein.

על II h. Pu. ohnmächtig werden.

Hup. התעלף 1. erschaffen; 2. ohnmächtig werden.

עלף *a. Pa.* erschlaffen.

עלץ *h.* sich vergnügen.

עלצה *h. f.* Frohlocken.

עלקה *h. f.* Blutegel.

עלקתא *a. f.* dass.

עלשין *h. m. pl.* Cichorie (*Cichorium Intybus*).

עלשין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.

עלחין *a. m. pl.* dass.

עלתא *a. f., ind.* עלת Weinschöpfer (?).

עלתא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עלא

Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.

עלתא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עלא Jes

40, 16 Soc 59, *pl.* עלון Gn 8, 20

Ganzopfer.

עם *h.* mit, bei. מעם von.

עם (Dt 20, 9) *a.* dass. מעם, *c. s.* מעמד

Ex 8, 25 von.

עם *h. m.* 1. Volk; 2. Gemeinde (in der Synagoge). עם הארץ, *pl.* עמי הארץ Ungelehrter.

עמא (Est R Peth.)?

עמא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עממא

Dt 32, 8 Volk. עמא כל jedermann.

עמא דארעא Ct 6, 5 die Ungelehrten.

עמין בר עממין Dt 29, 21 Nichtjude.

עמא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein,

dunkel werden; 2. *pt.* עמי Jes 42, 3

glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.*

1 *pl.* עמינא Jes 59, 11 betrübt sein.

עמאוס *gr.* Ortsname (Εμναους).

עמד I *h.* 1. stehen. על עמד vor jmd. stehen,

bedienen; 2. sich befinden. עמד ועמד

er ist im Zustande der Gefangen-

schaft; 3. auftreten; 4. stehen bleiben;

5. stumpf werden; 6. gerinnen; 7. עמד

ב kosten. Hi. 1. hinstellen; 2. an-

halten lassen; 3. aufstellen, erzeugen;

4. gerinnen lassen; 5. עמד על עמד

an sich halten. Pu. *pl.* מעמד stehend.

עמד II *h.* schätzen, annehmen. S. אמד

עמד *h. m.* Abschätzung.

עמד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.*

עמדה Taufe) s. עמדה.

עמידא *gr. m.* (αμίδ) Nachtgeschirr.

עמדה (jSabb 11^d) 1. עמלה.

עמדה *h. f.* Stehen.

עמדה *h. f.* Hinstellen.

עמה *h., c.* לעמתי, *c. s.* לעמתי 1. neben;

2. entsprechend.

עמה *h.* schwach werden. Hi. schwächen.

עמוד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der

Schriftrolle; 3. Mittelstück, Kern;

4. Strahl; 5. Stengel; 6. Pult; 7. ע

השחר Morgengrauen.

עמודא *a. m., pl. d.* עמודא Ex 27, 10

1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft;

4. עמוד קרינתא Morgengrauen; 5. עמודא

עמודא Ortsname.

עמים s. עמעים.

עמונא *a. m., pl. d.* עמונא Dt 23, 4

Ammoniter.

עמוני *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.

עמוק *h. m., f.* עמקה 1. tief; 2. hoch.

עמור I *h. m.* Arbeitenlassen.

עמור II *h. m.* Garbenbinden.

עמורא *a. m.* Wollhändler.

עממא *a. f.* Finsternis.

עמיא *a. m.* Dunkelheit.

עמידה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen;

3. Bestand; 4. Bezeichnung des Acht-

zehngebets.

עמילא *a. m.* arbeitsam.

עמיסה *h. f.* Aufladen.

עמיקא *a. m.* 1. *ind.* עמיק Lv 13, 3

tief, hoch; 2. *ind.* עמיק Ex 4, 10 un-

verständlich.

עמיקא *a. m., c.* עמיק Lv 13, 43 Tiefe,

Höhe.

עמיקי. ע' כפר Ortsname.

עמיר *h. m.* Grünfutter.

עמירא (Am 2, 13) *a. m.* dass.

עמל *h.* sich mühen, arbeiten. Pi. müde

machen. Hitp. körperliche Übung

machen.

עמל *a. pf.* 2 *sg.* עמלתא Jon 4, 10 dass.

עמל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit;

2. Arbeitsertrag.

עמל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
 עמיל *gr m.* (αμυλος) Stärkemehl.
 עמלא *a. m., ind.* עמל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
 עמילה *gr. f.* (αμυλον) Stärkemehl.
 עמם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hilp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
 עמם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יתעממו Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עממם Jes 6, 10 (MS עממם) verdunkeln.
 עמא *a. m.* Nichtjude. *S.* עמא.
 עמאי *h. m.* Nichtjude.
 עממא תא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
 עמם *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* עממם belastet.
 עמם *a.* zusammendrücken.
 עמסוני *gr. m.* aus Emmaus (s. עמאום)?
 עמסונאי *x. m.* dass.
 עמעום *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
 עמעום 1. עמעום.
 עמעום *gr.* Ortsname (Εμμαους).
 עמץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen des Toten). *Hilp.* sich schließen.
 עמץ *a.* dass.
 עמך *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
 עמך *a. Aph. inf.* עממך Jes 30, 33 (MS עממך) tief machen.
 עמך *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
 עמך (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
 עמך I *a. m.* 1. *pl. d.* עממך Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עממך Lv 12, 28 Hautnall.
 עמך II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
 עמך (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
 עממא *a. m.* Talbewohner.
 עממא *a. f., c.* עממא Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
 עממי *h. m.* aus Emek (Tiefländer).
 עממון (Am 6, 4, andere Lesart עממון),

viell. *pl. v. a. f.* עממא Tiefes (worein man tief sinkt).
 עמקו *h. m.* verkehrt, tückisch.
 עממא *a. m.* dass.
 עמר I *h. Pi.* Garben binden.
 עמר II *h. (bibl.) Hilp.* jemand als Sklaven benützen.
 עמר I *a. Pa.* Garben binden.
 עמר II *a.* wohnen.
 עמרא (Lv 13, 47) *a. m.* Wolle. עמר גפנא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
 עמרא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עמרא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmaß ($1/10$ vom Ephä).
 עמרנא *a. f.* Wolliges.
 עמרא Ortsname.
 עמרא (= עמרא) Ortsname.
 ענא (Lv 1, 2) *a. m.,* auch *pl.* ענין Kleinvieh. ענא בני Ex 12, 21 B Lämmer.
 ענא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תעניך Dt 20, 11 (MS תעניך), 2 *sg. c. s.* תעניך 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מתעני Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.
 ענא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יענו Gn 15, 13 1. *pt. pass. pl.* מענו Jes 53, 4, מענו Ez 16, 45 16 quälen; 2. *pf. c. s.* ענה Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תענו Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יתעני Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתעני jSchebi 34° 1. מתעני, s. פנא.
 ענא III *a. Pa. pt. f.* מענא Ex 15, 21 (MS מענא) singen.
 ענא IV *a. Pa.* säumen, verzögern. *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.
 ענב *h.* zusammenknüpfen, eine Schleife binden.
 ענב *a.* dass. *Itpe.* geknüpft werden.
 ענב *h. m.* 1. *pl.* ענבים Weintraube;

2. eine Augenkrankheit (Pupillenschwellung(?)).
עֲנָבָה *a. m., pl.* **עֲנָבִין** Gn 40, 10 Weintraube.
עֲנָבָה *h. f., pl.* **עֲנָבוֹת**, **עֲנָבִים** 1. Beere; 2. Korn.
עֲנָבֹל *gr. m.* (ἐμβολον) Klöppel.
עֲנִיָּה *a. f.* 1. Weinbeere; 2. eine Augenkrankheit, s. **עֲנָב**.
עֲנִיָּה *a. f., pl.* **עֲנִיָּין** Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.
עֲנֵה *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.
עֲנֵה *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.
עֲנֶה *h.* umbinden.
עֲנֶה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch tun.
עֲנֶה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* 1. quälen; 2. notzüchtigen; 3. **עֲנֶה אֶת הַדֵּין** das Urteil (rechtswidrig) verschärfen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.
עֲנֶה III *h. Pi.* singen.
עֲנִי *h. m.* sanft.
עֲנִיָּה ■ **עֲנִיָּה**.
עֲנִיָּה *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.
עֲנִיָּה *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut; 3. s. **עֲנָבָה** (?).
עֲנִי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.
עֲנִי II *h. m.* eine Art Totenklage.
עֲנִי III *h. m.* Verschärfung (des Urteils).
עֲנִיָּה I *a. m., c.* **עֲנִי** Thr 3, 19 (MS **עֲנִי**) Elend.
עֲנִיָּה II (Jer 9, 19, MS **עֲנִיָּה**) *a. m.* Klagelied.
עֲנִין *h. m.* Wolkendeuterei.
עֲנִיָּה *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.
עֲנִיָּה *a. f.* **עֲנִיָּה** ע' der mittlere Lungenlappen.

עֲנִיָּה 1. **עֲנִיָּה**, s. **עֲנִיָּה**.
עֲנִיָּה 1. **עֲנִיָּה**.
עֲנִיָּה *h. m.*, 1. sanftmütig; 2. demütig.
עֲנִיָּה *a. m., ind.* **עֲנִיָּה** Nu 12, 3 dass.
עֲנִיָּה *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.
עֲנִיָּה (Ze 2, 3) *a. f.* dass.
עֲנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.
עֲנִיָּה (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* **עֲנִי** Dt 16, 3 dass.
עֲנִיָּה *a. m., ind.* **עֲנִי** Dt 16, 3 (MS **עֲנִי**) Armut.
עֲנִיָּה (?) *a. m.* **עֲנִיָּה** ע' eine Pflanze.
עֲנִיָּה *h. f.* Anschlingen.
עֲנִיָּה *h. f.* 1. Anstimmen; 2. Gebrauch des Wortes **עֲנִיָּה**.
עֲנִי s. **עֲנִי**.
עֲנִיָּה *h. f.* Armut.
עֲנִיָּה *a. f.* dass.
עֲנִין *h. m., pl.* **עֲנִיָּה** 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.
עֲנִיָּה *a. m., pl.* **עֲנִיָּה** Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.
עֲנִי männl. Personennamen.
עֲנִין *h. m.* Bündel.
עֲנִיָּה *a. f., c.* s. **עֲנִיָּה** Mi 2, 4 (MS **עֲנִיָּה**) Klagelied.
עֲנִיָּה (jSot 16^d) 1. **עֲנִיָּה**, s. **עֲנִיָּה**.
עֲנִיָּה *a. m., pl. d.* **עֲנִיָּה** Gn 10, 13 eine Völkerschaft.
עֲנִין *h. m.* Wolke, Gewölk.
עֲנִין männl. Personennamen.
עֲנִין *h. Pu. pt.* **עֲנִין** bewölkt. *Po.* **עֲנִין** Wolken deuten.
עֲנִין *a. Pa. inf. c. s.* **עֲנִיָּה** Gn 9, 14 (MS **עֲנִיָּה**) Wolken zusammenziehen.
עֲנִין *Pā. pt.* **עֲנִין** (Dalm., Gr. 328f.) Dt 18, 10 Wolken deuten.
עֲנִיָּה (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.
עֲנִיָּה *a. m., pl.* **עֲנִין** Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 **עֲנִין**) Wolkendeuter.
עֲנִין *h. m.* Zweig.

ענפא *a. m., ind.* ענף Ez 17, 8 (MS ענף!) Zweig.
 ענב *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, aus-
 statten.
 ענב *h. m.* Aufladung, Ausstattung.
 ענק *h. m.* Halskette.
 ענקא *a. m.* Hals.
 ענקא, ענקא *a. m., pl. d.* ענקא Jes
 3, 19 Halskette.
 ענקקלות *h. f. pl.* unreife Weinbeeren.
 ענקקלן *gr. m.* (ἀγκύλη), *pl.* ענקקלן Ez
 40, 43 (MS אונקלן) Haken.
 ענקקמן *lat. m. (encomma)* Militärmaß.
 ענקקתא *a. f.* Hals.
 ענש *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.
 ענש *a.* strafen. *Itp.* bestraft werden.
 ענשא *a. m.* Strafe.
 ענת Ortsname.
 ענתא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* ענתא Ex
 21, 10 Zeit der ehelichen Pflicht.
 ענתא *a. m.* Lasterhafter.
 ענתיא *gr. f.* (ὠνή) Kaufbrief.
 ענתוניא *l.* ענתיניא *a. m.* aus En-Teena.
 ענתינדרניא *a. m.* aus Antandros.
 ענתינתיא *a. m.* aus Anathot.
 ענתי *h. m.* Gote.
 ענתיניא *a. m.* aus Anat(?).
 עסא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עסא Thr 2, 16
 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.
 עסבא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.
 עסה *h. Pi.* pressen, zwingen.
 עסה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Misch-
 familie.
 עסס *h. m.* Name eines bittern Krauts.
 עסוק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.
 עסוקריתא *a. f.* 1. *pl. d.* עסוקריתא Ex
 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in
 Zehntel.
 עסיא *s.* אסיא.
 עסיס *h. m.* Most.
 עסיסא *a. m.* dass.
 עסיסית *s.* עסיסית.
 עסינרנא (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.
 עסלא *s.* אסלא.

עססיזא Ortsname.

עססית *h. f.* eine Art Körner(?).

עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עסיק be-
 schäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.*
 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche
 Kost verwenden; 3. unabsichtlich sich
 mit etwas beschäftigen; 4. streiten.
 עסק *a.* 1. *inf.* מַעְסֵק Koh 6, 8 sich
 beschäftigen. *pt. pass.* עָסִיקָא Ct 1, 15
 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַתְּעַסְקוּ
 Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20
 streiten.

עסק. נעסק (Spr 7, 18) 1. נַעֲשֶׂק, *s.*
 עֲשֶׂק.

עסק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegen-
 heit; 3. Streit.

עסקא *a. m., ind.* עִיֶּסֶק Gn 21, 11
 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. An-
 gelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand;
 5. עִיֶּסֶק על Gn 26, 7, Ex 18, 8 wegen.
 עִיֶּסֶק על Dt 23, 5 weil.

עסקן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich be-
 schäftigend.

עסר *a. Pa.* *ipf.* 2 *sg.* תַּעֲסֵר Dt 14, 22
 verzehnten.

עסר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עֶסְרָא (Ex
 27, 12) zehn. עֶסְרָא חֵד מִן Gn 14, 20
 ein Zehntel *m.* תֵּלֶת עֶסְרִי, *f.* תֵּלֶת עֶסְרִי
 dreizehn. *pl.* עֶסְרִין Nu 1, 22 zwanzig.
 עֶסְרוֹנָא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreide-
 maß ($1/10$ eines Ephä).

עפא I *a.* sich mühen.

עפא II *a. Pa.* *pt. pass.* מַעֲפִי Ho 4, 13
 eingehüllt, dicht.

עפוי *h. m.* Ermüdung(?).

עפושא *a. m.* Schimmeln.

עפא *a. m., c. s.* עֶפְיָה Ct 1, 16 (MS
 עֶפְיָה), עֶפְיָה Ct 2, 2 Laub.

עפן *gr. m.* (ἄφύνη) eine Fischart.

עפין (Spr 21, 25) 1. עֶפֶן, *s.* עֶפֶא I.

עפל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
 עפלא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in
 Jerusalem.

עפעפנים *h. m. du.* Augenwimpern.

עפף *h.* umfliegen.

עפף *a.* Pā. 1. *ipf.* 3 *pl.* יַעֲפֹפוּ Jes 2, 4 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* מַעֲפֶפָא 1 K 19, 8 doppelt zusammenlegen.

עפץ *h. m.* Gallapfel.

עפצא *a. m.* dass.

עפץ *a.* mit Gallapfel behandeln.

עפק *a.* umarmen.

עפר *h.* Hít. sich mit Staub bewerfen.

עפר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת 1. Staub, Erde; 2. Tonerde.

עפרא *a. m., c.* עפר Lv 14, 15 dass.

עפרורית *h. f.* Staub.

עפרותין *a. f. pl.* Staub(?).

עפראים, עפראים Ortsname.

עפראן *a. m., ind.* וַעֲפָרָן Ct 5, 14 (Or 1302 בִּרְקָן, darüber וַעֲפָרָן 1. וַעֲפָרָן, s. וַעֲפָרָא).

עפש *h. Pi.* schimmelig werden. *Hít.* dass.

עפש *a. Ite.* dass.

עץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke, Brennholz. בֵּית הָעֵצִים Holzschuppen. עֵץ שֶׁמֶן wohl ein harziger Baum (Kiefer?). עֵץ פְּרוֹר Kochlöffel.

עצא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.

עצא II *a.* holzig sein.

עצב I *h. Pi.* strecken, einrenken.

עצב II *h.* traurig sein. *Hi.* betrüben. *Hít.* betrübt werden.

עצב *a., pt. pass.* עָצִיב betrübt. *Ite.* sich betrüben.

עצב *h. m.* betrübt. טַפַּח עֶצֶב knappe Handbreite.

עצב *h. m.* Betrübniß, Mühsal.

עצבא *a. m.* dass.

עצבה *h. f.* knappe Handbreite.

עצבה *h. f.* lederne Satteldecke.

עצבון *h. m., pl.* עֲצָבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.

עצבונית (BerR 63) 1. עֲצָבוֹנִית(?).

עצבים *h. m. pl.* Götzenbilder.

עצבתא *a. f.* lederne Satteldecke.

עצה I *h. f.* Rat, Plan.

עצה II *h. f.* 1. Stroh von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.

עצה *h. m.* Schwanzbein.

עקים *h. m.* mächtig.

עצים *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffungsvertrag); 3. עֲצוּמוֹ שְׁלִיחַ der Tag selbst.

עצימה *h. f.* Besitz, Gut.

עצוצא 1. עֲצִיצָא.

עצור *h. m.* Verschließen.

עצורא *a. m.* 1. *ind.* עצור Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עצורין Nu 6, 4 Trester.

עצורא *a. m.* 1. *ind.* עצור (GnJI 49, 11), *pl.* עצורין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.

עציחא *a. f.* Bactrog, Backschüssel.

עציא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpreßtes.

עציא *a. m.* Schwanzbein.

עציכא *a. m.* betrübt.

עציכה *h. f.* Betrübtein.

עציכות *h. f.* Betrübniß.

עציץ *h. m.* 1. Napf; 2. Blumentopf.

עציצא *a. m.* dass.

עצירה *h. f.* Verschließen.

עצל *h. Hít.* vernachlässigen, verabsäumen.

עצל *a. Ite.* dass.

עצל *h. m.* nachlässig, träge.

עצליות *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.

עצלן *h. m., f.* עֲצָלָנִית träge.

עצם I *h.* stark werden. *Hít.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schließen.

עצם II *h.* schließen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.

עצם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen, Gebein; 2. עָצְמִי ich selbst. לְעָצְמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.

עצמוני (Tanch teze) 1. עֲקָבוֹנִית.

עצר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. sich versammeln.

עצר *a., pf.* 1 *sg.* עֲצִירַת Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עצרא *a. m.* Saft.

עצרת *h. f.* 1. Schlußtag eines Festes;
2. Pfingstfest.

עצרתא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עצרתכון Nu
28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עצרין Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) 1. עצתא.

עצתא *s.* עיצתא.

עצא (?) *a.* bedrängen.

עצא *a. m.* 1. *ind.* עק Nu 22, 26 eng;
2. Bedrängnis.

עקב *h.* 1. auf dem Fuße folgen; 2. an
der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עקב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עקב *h. m.* ein Zaubermittel, welches
den Regen abhalten soll. *S.* עקב.

עקב *h. m., pl.* עקבין 1. Ferse; 2. (euphem.)
Hinterteil; 3. Fersenstück (an der
Sandale); 4. Nachtrab.

עקבא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl.*
c. עקבי Jes 10, 32 (MS עיקבי) Huf,
Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עקבא männl. Personennamen (עקביה).

עקבה *h. f.* Überbleibsel. *S.* עקבה.

עקביותא *a. f.* בעקביות unmittelbar vor
dem Kommen jemandes.

עקביא männl. Personennamen.

עקביתא *a. f.* Hinterteil.

עקד *h.* fesseln (durch Anbinden des
Unterschenkels eines Tiers an den Ober-
schenkel beim Vorderfuß). *Ni.* gefesselt
werden. *Pi. Hi.* gefesselt hinlegen.

עקד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (*s. o.*); 2. auf
die Knie fallen. *Itpe. pf.* אהעקד Mi
7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עקה *h. f.* Bedrängnis.

עקוב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. *s.* עקב.

עקוד *h. m.* geringelt.

עקיל *s.* עקל.

עקילא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עקים *h. m.* krumm.

עקים *h. m.* Krümmung.

עקימא *a. m.* Tücke.

עקון *gr. a.* (ἀγγεῖον) Behältnis.

עקור *h. m.* 1. Ausreißen; 2. Töten.

עקיש 1. *s.* עקש 2. gekrümmt; 3. männl.
Personennamen.

עקיב *s.* עקב.

עקיבא *a. m.* Ferse.

עקיבא männl. Personennamen (עקביה).

עקידיה *h. f.* Fesselung.

עקידותא *a. f., c.* עקידות Mi 7, 20 dass.

עקידתא *a. f., c.* עקידת Ct 1, 13 Soc 59
dass.

עקימא *a. m.* krumm, verkehrt.

עקימה *h. f.* Krümmung.

עקימותא *a. f., c.* עקימות Ho 7, 16 (MS
עמקות) Tücke, Verkehrtheit.

עקיסה *s.* עקיצה.

עקיפין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עקיצה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden
am Stiel.

עקימא *a. m., ind.* עקיק Ct 5, 14 (Or
1302 פוצה, darüber ערק) Achat.

עקירא *a. m.* kastriert.

עקירה *h. f.* 1. Ausreißen; 2. Wegnehmen;
3. Ausrotten.

עקל *h. Pu. pt.* מעקל gekrümmt.

עקל *h. m.* krummbeinig.

עקל *h. m.* 1. Korb für Oliven beim
Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עקלא *a. m.* Armring.

עקלגס *lat. m. (caliga)* Halbstiefel.

עקלן *h. m.* krummbeinig.

עקילס *gr. männl.* Personennamen (Ἀκύλας).

עקלקלות *h. f. pl.* Tücke.

עקליתון *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עקם *h.* krümmen. *pt. pass.* עקום krumm.
Pi. dass. *Pu. pt.* מעקם gekrümmt.

Hitp. sich winden, tückisch sein.

עקם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch
sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עקימו Jes 59, 8
krümmen.

עקמא *a. m.* verkehrt, tückisch.

עקמיתא *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.

עקמיתא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.*
עקמיתא Thr 2, 19 (nicht im MS)
Tücke.

עקמון *h. m.* Tücke.

עקמותא *a. f.* Verkrümmung.

עקמון *l.* עוקמון.

עקמון *h. m.* Tücke.

עקמן *h. m.* tückisch.

עקמא *a. m.* dass.

עקמנותא *h. f.* 1. Krümmung, Umweg;
2. Tücke.

עקמוניתא *a. f.* Tücke.

עקמיתא *a. f.* dass.

עקם *s.* עקץ.

עקף *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.

עקף *a.* *Ilpe.* überlisten.

עקיפם (Siphre Dt 26) *l.* קמפון.

עקץ *h.* 1. stechen; 2. sticheln; 3. die Frucht am Stiel abschneiden. *Ni.* einen Stich fühlen.

עקץ *a.* stechen.

עקץ *s.* עוקץ.

עקצא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.

עקר *h.* 1. ausreißen; 2. wegnehmen; *pass. pt.* verrückbar, beweglich; 3. unfruchtbar machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreißen, losreißen; 2. die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hilp.* unfruchtbar werden.

עקר *a., pf.* 3 *pl.* עקרו 2 K 3, 25 1. ausreißen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* חַעֲקֵר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden; 2. ausreißen; 3. wegnehmen. *Ilpe. pf.* 3 *sg. f.* אֲתֵּעֲקֵר Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).

עקר *h. m.* unfruchtbar.

עקר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Fingerwurzel; 3. eine Medizin; 4. Hauptsache. לֹא — עַקֵּר

גָּאֵר ganz und garnicht.

עקרא *a. m., pl. d.* עקרא Mi 6, 2 (MS

עקרא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מַעֲקֵרָא anfänglich.

עקרא *a. m., ind.* עקר Dt 7, 14 unfruchtbar.

עקרב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein (wohl das Gewicht haltendes) Eisen am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.

עקרבא *a. m., pl.* עקרבין Dt 8, 15 Skorpion. מִסְקָרָא עֲקָרְבִין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit (Skorpionensteige).

עקרבא Ortsname.

עקרבא *h. m.* Schriftfarn (*Ceterach officinarum*).

עקש *h.* verdrehen.

עקש *h. m.* ein Zaubermittel zum Abhalten des Regens. *S.* עקב.

עקש männl. Personennamen.

עקשא *männl.* Personennamen.

עקשון *h. m.* mit verdrehten Händen(?).

עקתא *a. f., c.* עקת Gn 42, 21, *pl.* עקן Lv 10, 14 (עקתון) Bedrängnis, Drangsal.

ער *h. m.* wach.

ער *h. m.* Dränger.

ערא I *a. m.* dass.

ערא II *a. m., pl.* ערי, ערי Lorbeer (*Laurus nobilis*).

ערא III *a. m., ind.* ער Lv 11, 13 ein Raubvogel.

ערא I *a. Aph. pt. pl.* מַעֲרֵן Koh 11, 3 (MS מַעֲרֵע) ausleeren.

ערא II *a. Ilpe.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.

עראי *s.* ערי.

ערב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Sabbatsgebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעוֹרֵב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hilp.* vermengt werden.

ערב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

מ' שמש מעורב *h. Pu. pt.* III **ערב**
ein Unreiner, der noch den Sonnen-
untergang abzuwarten hat, um rein
zu werden. *Hi.* 1. abends tun;
2. sich zum Abend neigen, unter-
gehen (v. d. Sonne); 3. es Abend
werden lassen.

ערב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf.*
c. s. **ערבונן** Gn 30, 40 vermengen;
2. *pt. pass.* **מערב** Gn 44, 32 verbürgt,
Bürge; 3. Sabbatsgebiete ideell ver-
einigen. *Itpa.* 1. *inf.* **אתערבא** Jos
23, 7 sich vermengen; 2. sich ein-
lassen; 3. vermengt werden.

ערב II *a. Pa. pt. pass.* **מערב** Ct 2, 14
angenehm.

ערב III *a.* sich zum Abend neigen,
untergehen (v. d. Sonne). *Itpa.* dass.

ערב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes;
2. Breite. **שתי וערב** Kette und Ein-
schlag, kreuz und quer.

ערב *h. m.* 1. *pl.* **ערבין** Abend. **בין הערבים**
am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. **ע' שבת**
Freitag. **ע' שביעית** das Jahr vor
dem Sabbatjahr.

ערב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Orts-
name.

ערב I *h. m.* Bürge.

ערב II *h. m.* angenehm.

ערב III *h. m.* gemengt.

ערב **שמן** parfümiertes Öl.

ערבא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

ערבא *a. m.* Bürge.

ערבא *s.* **עורבא**.

ערבא *a. m., ind.* **ערבי** Jes 13, 20
Araber.

ערבא *a. m., pl.* **ערבאין** Ct 1, 9
Mischling.

ערבב *h.* verwirren, stören.

ערבב *a.* 1. dass.; 2. vermischen. *Pass.*
1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

ערבא I *h. f.* 1. Weide; 2. Pappel-
weide (*Populus Euphratica*.)

ערבא II *h. f.* Wüste, Steppe.

ערבא *s.* **עריבא**.

ערבו Ortsname.

ערבוב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.
ערבובא, **ערבובא**, **ערבובא** *a. m.* 1. dass.;
2. Gemisch.

ערבובתא *a. f.* Vernachlässigung.

ערבולא *a. m., c. s.* **ערבולאון** Mi 7, 4
Verwirrung.

ערבון *h. m.* 1. Unterpand; 2. Anhängsel.

ערבונא *a. m.* dass.

ערבות *h. f.* Bürgschaft.

ערבותא *a. f.* dass.

ערבות *h. f. pl.* 1. Name des siebenten
Himmels; 2. Ortsname.

ערבי *h. m., f.* **ערבית** Araber.

ערביא *gr. f.* Arabien (*Αραβία*).

ערבית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

ערבית *h. f.* rabenartig.

ערבל *a., pt. pass. pl.* **מערבלין** Ex 14, 3
verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.*
מתערבלין Jo 1, 18 verwirrt werden,
gestört werden.

ערבלא (Am 9, 9) *lat. m.* (*cribrum*)
Getreidesieb.

ערבלא *a. m., pl.* **ערבלאין** Ct 1, 9 (MS
ערבאין) Mischling.

ערבונתא *a. f.* Bürgschaft.

עירבוב *s.* **עירבוב**.

ערבא *a. f.* 1. *pl.* **ערבין** Lv 23, 40
Pappelweide (*Populus Euphratica*);
2. (auch **ערבא**) Weidenfest (7. Tag
des Hüttenfestes).

ערבא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

ערבא *a. f.* Bürgschaft.

ערג *h.* schreien (v. Hirsch).

ערגל *a.* wälzen.

ערד *h.* wegstreiben.

ערדא *a. m., ind.* **ערד** Hos 8, 9 Wild-
esel.

ערבלא 1. **ערבא**, *s.* **ערבא**.

ערדלא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

ערדלין *gr. m. pl.* (*ἀράλιον*) Strümpfe.

עורסקא 1. **עורסקא**.

עורסקום Ortsname.

אַרדענאַ *a. m., pl. d.* אַרדענאַ Ex 8, 1
Frosch.

ערה I *h. Pi.* ausleeren, gießen.

ערה II *h. Pi.* anschließen, auch von
beginnender geschlechtlicher Be-
rührung. *Pu. pt.* 1. angeschlossen;
2. anhangend. *Hi.* 1. anschließen;
2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben.
Hitp. sich anschließen.

ערוב *h. m.* Gemenge.

ערובא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.

ערונה *h. f.* 1. Beet; 2. Reihe
(Flügel) der Lunge.

ערוגות *h. f.* Beet.

ערוך *h. m.* eine Eidechsenart.

ערוך *h. m., pl.* ערוכות Wildesel, *ind.*
ערוך Gn 16, 12 Reg.

ערוךא *a. m.* dass.

ערוךתא *a. f., ind.* ערוךא Jer 2, 24 (MS
ערוךא) Wildeselin.

ערוה *h. f., pl.* ערויות 1. Blöße, Scham;
2. Incest. verbotene Verbindung;
3. zur Ehe verbotene Frau. בית הערוה
vorderer Hosenschlitz. שער בית הערוה
Schamhaar.

ערום *h. m.* 1. klug; 2. listig.

ערום *h. m., f.* ערומה nackt.

ערון *h. m.* Lorbeer(?).

ערוקא *a. m.* Flüchtling.

ערוילא *a. m.* Gazelle.

ערטל *h.* entblößen. *Hitp.* sich ent-
blößen.

ערטל *a. m.* dass. *Pass. imp.* אתערטל Hb
2, 16 entblößt werden.

ערטלא *a. m.* nackt.

ערטלאה *a. m., ind.* ערטלי Gn 3, 10
dass.

ערטליותא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.

ערטליותא *a. m.* nackt.

ערי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegent-
lich; 2. *pl.* עריין ein Ansatz der
Pflugschar (Streichbretter?).

ערי *a. m.* dass.

עריא *a. m.* eine Adlerart.

עריבה *h. f.* 1. Trog. עריבת הרגלים
Fußwaschbecken; 2. Fährboot.

עריה *h. f.* Blöße, Schamteile. S.
ערוה.

עריה *h. f.* Anschließen.

עריקא *a. m.* Brotkuchen.

עריקה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen
(des Brotkuchens vor dem Backen);
3. Holzstoß.

עריכות *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.

ערימא *a. m., ind.* ערים Gn 3, 1 (MS
חכים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.

ערימה *h. f.* 1. Getreidehaufen; 2. Haufen
von Zwiebeln, Feigen u. s. w.

ערימותא *a. f., c. s.* ערימותיה 1 K 2, 5
Schlauheit.

ערימתא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.

ערים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.

ערים II *h. m.* Pächter. S. ארים.

עריסא *s.* ערקא.

עריסה *h. f.* 1. Kinderbett; 2. Wiege;
3. Trog.

עריסות *h. f.* Pachten. S. ארסות.

עריפה *h. f.* Brechen des Genicks.

עריין *h. m.* Bedrucker.

עריקא *a. m., ind.* עריק Jes 10, 18
flüchtig.

ערירי *h. m.* kinderlos.

עריתא (Lv 20, 20) *a. f.* Blöße,
Scham.

ערך *h.* 1. zurechtmachen, ordnen.
עורך הדין Anwalt; 2. den Brot-
kuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.*
abgeschätzt werden.

ערך *a., pt.* עריך Jes 41, 25 herrichten,
formen. *Ite.* eingearbeitet werden
(in einen Brotkuchen).

ערך *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung.
pl. ערכין Name eines Mischnatrakts.

ערךאה *gr. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.

ערכי *gr. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.*

ערךאות, ערךאון 1. Regierungsgebäude,
Archiv; 2. Regierungsamt.

ערכל *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31

(Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערמלות)
 1. מתערקלות, s. ערקל.
 ערל *h.* 1. mit einer Haut überziehen;
 2. zur Vorhaut (für den Genuß ver-
 boten) machen.
 ערל 1. ערל.
 ערל *h. m.* unbeschnitten.
 ערלא *a. m., ind.* ערל Gn 17, 14 dass.
 ערלא *a. m.* dass.
 ערלה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuß
 von Baumfrüchten während der ersten
 drei Jahre eines neugepflanzten Bau-
 mes; 3. ein Fruchtbaum während
 dieser Periode; 4. Frucht von solchen
 Bäumen; 5. Name eines Mischna-
 traktats.
 ערלות *h. f.* 1. Nichtbeschneidung;
 2. Unbeschnittensein.
 ערלתא *a. f., c.* ערלת Ex 4, 25 Vor-
 haut.
 ערם I *h.* aufhäufen.
 ערם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig
 verfahren.
 ערם *a. Aph.* listig verfahren *Itpe.*
 1. klug werden; 2. hinterlistig ver-
 fahren.
 ערמה *h. f.* Schlaueit, List.
 ערמה *s.* ערמה.
 ערמומית *h. f.* Schlaueit.
 ערמון *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
 ערמונא *a. m.* eine Schlangenart.
 ערמות *h. f.* Hinterlist, Schlaueit.
 ערמותא *a. f., c. s.* ערמותיה 1 K 2, 5
 (MS ערמותיה) dass.
 ערמתא *a. f.* Haufe.
 ערנית *lat. f.* Beiname einer Art Schüssel
 (vgl. *hirnea* Krug).
 ערם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.*
 מעורם eingerührt. *Hitp.* eingerührtsein.
 ערם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.
 ערם III *h. Pi.* pachten. S. ארם.
 ערם *h. m., pl.* ערסות Lager, Bett.
 ערסא I *a. m., pl.* ערסן, ערסן Häuser-
 reihe.

ערסא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* ערסן,
c. s. ערסתך Ex 7, 28, ערסן 1. Bett,
 Lager; 2. Bahre.
 ערסל *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31,
 Ausg. Ven. 1545), 1. מתערקלות, s.
 ערקל.
 ערסלא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte,
 Wächterplatz.
 ערסן *h. m.* Brei aus Gerstengrütze.
 ערע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* ערעו Gn 32, 1
 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תערעו
 Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* ערעא Nu
 10, 2 eintreffen lassen, sammeln.
 Itpa. *inf.* אתערעא 2 S 1, 6 sich ein-
 stellen, eintreffen.
 ערעור *h. m.* Einspruch.
 ערען *s.* ערי.
 ערעיתא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Be-
 gegnis.
 ערעיתא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe(?).
 ערער I *s.* עיר.
 ערער II *s.* עיר.
 ערער III *h.* gurgeln.
 ערער *h. m.* entblößt.
 ערער *h. m.* Einspruch.
 ערערא *a. m.* dass.
 ערערין *s.* ערי.
 ערה *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich
 beugen; 3. von hinten beiwohnen;
 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden
 (vom Genick).
 ערה *a.* dass.
 ערפא *a. m.* Nacken.
 ערפא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18)
a. m. eine Art Fledermaus.
 ערפלא, ערפלא *a. m.* 1. ערפלא 2 S
 22, 12, Est II 3, 3 dunkle Wolke;
 2. Sprühregen(?).
 ערפין Entstellung von ערבין.
 ערפל *h. m.* dunkle Wolke.
 ערץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.
 ערצוביא *a. m.* eine Heuschreckenart.
 ערצין absichtliche Entstellung von ערבין.
 ערק *h.* anziehen.

עַרָק *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נַעְרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יַעְרִקוּ Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt.* *pass. pl. d.* מַעְרִיקָא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. בֵּית עִירֻקִי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.

עַרָק *m.* Kasten.

עַרְקָא I *gr. m.* dass. S. עֲרָקָא.

עַרְקָא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עַרְקָאָה *h. m., pl. d.* עַרְקָאִי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

עַקְרָב, עַקְרָבִל 1. עַקְרָב.

עַקְרִיב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עַקְרֻמָא *h. m.* Kniekehle.

עַרְקִין Entstellung von חָרָם.

עַרְקֵל *a.* verdrehen.

עַרְקָמָא *a. m.* Bucht.

עַרְקָתָא *ע' לְבָנָה* Ortsname.

עַרְקָתָא I *a. f.* 1. Blutegel; 2. Leberegel.

עַרְקָתָא II *a. f., c.* עַרְקָתָא Gn 14, 23 Riemen.

עַר I *h. Pilp.* עַרְעַר entblößen. *Hilpalp.* entblößt werden.

עַר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עַר I *a. Palp.* עַרְעַר entblößen.

עַר II *a. Pa.* Einwand erheben.

עַר *h. m.* 1. Einwand; 2. 1. נָגַר.

עַרְנָא *a. m., ind.* עַרְר Dt/JI 22, 14 dass.

עַרְשָׁא *h. m.* Lager, Bett.

עַשָׂא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

עַשְׂבָּא *h. m.* 1. Kraut. עַשְׂבֵּי הַשָּׂדֶה Feldkräuter; 2. Unkraut.

עַשְׂבָּא *a. m.* dass. S. עַקְבָּא.

עַשָּׂה *h.* 1. tun, machen. *imp.* עַשֵׂה Gebot, תַּעֲשֶׂה לֹא Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen.

נַעֲשֶׂה es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עֶשֶׂן 1. männl. Personennamen; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עֶשְׂוִי *h. m.* Zwang.

עֶשְׂוִר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt; 3. Zehntel.

עֶשְׂוִירָא *a. m.* dass.

עֶשְׂוִירָתָא *a. f.* Dekade. S. עֶשְׂוִירָתָא.

עֶשְׂוִיָּה *h. f.* 1. Tun, Handlung; 2. Gebrauch von עֶשֶׂה.

עֶשְׂוִירָהָא *a. m.* zehnter.

עֶשְׂרִי *h. m., f.* עֶשְׂרֵה, עֶשְׂרֵת zehn. עֶשְׂרִים zwanzig. *pl.* עֶשְׂרִיּוֹת s. עֶשְׂרֵת.

חַד עֶשְׂרֵה *a. m., f.* עֶשְׂרֵה zehn. חַד עֶשְׂרֵה ein Zehntel. חַד עֶשְׂרֵי, חַד עֶשְׂרִי elf. *pl.* עֶשְׂרִין zwanzig. S. עֶסֶר.

עֶשֶׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hilp.* verzehntet werden.

עֶשֶׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עֶסֶר.

עֶשְׂרֹן *h. m.* ein Zehntel (vom Ephä).

עֶשְׂרֹנָא s. עֶסְרֹנָא.

עֶשְׂרֵת *h. f., pl.* עֶשְׂרִיּוֹת Dekade.

עֶשְׂרֵתִּי *a. f.* die zehn.

עֶשֶׂ I *h. m.* Sternbild des großen Bären.

עֶשֶׂ II *h. m.* Motte.

עֶשָׂא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עֶשֶׂן *h. m.* Räuchern.

עֶשְׂוִנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עֶשְׂוִנִיתָא *h. f.* fester Grund.

עֶשְׂוִנָא *a. m.* mächtig.

עֶשְׂוִנִיתָא s. עֶשְׂוִנִיתָא.

עֶשְׂוִקָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch(?).

עֶשֶׂר *h. m.* reich.

עֶשְׂרִיּוֹת *h. f.* Reichtum.

עֶשֶׂן *h. m.* Rauch.

עֶשֶׂן *h. Pi.* beräuchern, räuchern. *Pu. pt.* מֵעֶשֶׂן räucherig geworden, geräuchert. *Hilp.* räucherig werden.

עֶשֶׂן *a.* stark, mächtig sein. *Pa. Aph.* stark machen. *Hilpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עֶשְׂנָא *a. m.* Macht.

עֶשְׂפָא *a. m., c. s.* עֶשְׂפִיָּה 1 S 13, 20 (MS עֶשְׂפִיָּה) Zimmeraxt.

עֲשֹׂק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עֲשָׂקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עֲשָׂר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עֲשֵׂשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֲשָׂשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֲשָׂשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.

עֲשֵׂת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אֲתָעֲשִׂתֶּן Ho 10, 13 ersinnen.

עֲשֵׂת *h. m., pl.* עֲשֵׂתוֹת Barre, Klumpen.

עֲשֻׁתוֹנִין (Jer 11, 19) *a. m. pl.* Gedanke, Sinnen.

עֲשֻׁתוֹר männl. Personennamen.

עֲשֻׁתוֹרָא ע' קְרָנִים Ortsname.

עֵת *h. f., pl.* עֵתִים Zeit. לַעֵת 24 Stunden. עֵתִים zuweilen. עֲתוֹתֵי עָרֵב Abendzeit.

עֵתָא (?) *a. m.* dass.

עֵתָא *a. f.* Ungerechtigkeit.

עֲתָרוּתָהּ (Hi 3, 7) 1. אֲתָעֲרוּתָהּ, *s. עיר*.

עֲתֵד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.

עֲתֵד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* עֲתֵדִי Thr 3, 12, *pt. pass.* מַעֲתֵד Gn 28, 13 hinstellen; aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אֲתָעֲתֵד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.

עֲתָה *h.* jetzt. מֵעֲתָה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.

עֲתוֹר *h. m.* Ziegenbock.

עֲתוֹר *h. m.* Reichtum.

עֲתִיד *h. m.* 1. Zukunft. לְעֲתִיד לבא in der messianischen Zukunft; 2. zukünftig. עֲתִיד ל' er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. ל' עֲתִיד Koh 9, 12 er wird künftig.

עֲתִיק *h. m.* alt.

עֲתִיקָא I, עֲתִיקָא *a. m., ind.* עֲתִיק Nu 6, 3 dass.

עֲתִיקָא II *x. m., pl. d.* עֲתִיקָא Ez 41, 16 (MS אֲתִיקָא) unbekannter Teil eines Bauwerks.

עֲתִירָא *a. m. ind.* עֲתִיר Gn 49, 14 B., *pl. c.* עֲתִירִי Koh 10, 6 reich.

עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. *s. חֲתִירָה*.

עֲתִירוּתָא *a. f.* Reichtum.

עֲתִירָתָא *a. f.* Durchbohren.

עֲתָק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.

עֲתָק (Thr 3, 4, MS עֲתָק) *a. altern.* *Itpa. ipf.* 2 *pl.* אֲתָעֲתָקוּ Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.

עֲתָר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עֲתָרִית Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.

עֲתָר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.

עֲתָרָא *a. m.* dass.

עֲתָרָא *a. m., ind.* עֲתָרָא Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.

פִּאָה *s. פִּאָה*.

פִּעוּט *s. פִּעוּט*.

פִּחָא *s. פִּחָא*.

פִּחָא *h. m.* Kopfputz. *pl.* פִּחָאוֹת Perlen(?).

פִּאָר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.

פִּאָרָא *a. m.* Perle(?).

פִּאָרִי *a. m. pl.* Kleie.

פִּאָתָא (Lv 19, 9, MS פִּתָּא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. *S. פִּאָה*.

פִּאָבִי *gr.* Beiname einer Person (Φαβί, *Fabius?*).

פִּבְלָא *gr. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

פִּג *h. m.* Kinnlade. פִּית הַפ' Zaum, Halfter.

פנא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiß.
 פנה *h. f., pl.* פנים 1. reifende Frucht;
 2. entwickelte, aber noch saftlose
 Feige; 3. reifende weibliche Brust.
 פני *בית (פאני)* Ortsname.
 פנו *h. m.* Wurfgeschöß.
 פנוא *a. m., pl. c. s.* פנוואי Ex 26, 9
 dass.
 פנוטיה *s.* פנוטיה.
 פנול *h. m.* Greuel, bes. über die vor-
 geschriebene Frist zum Genuß be-
 stimmte Opfergabe.
 פנולא *a. m.* 1. *ind.* פנול Jes 65, 4,
c. פנול 1 S 17, 46 (MS פנר) dass.
 פנום *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung,
 Ausbuchtung; 3. schadhaf, mit Makel
 behaftet.
 פנורא *a. m., c.* פנור Lv 26, 30, Jes
 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Nieder-
 reißung.
 פנוש *h. m., pl.* פנושות Wurfgeschöß.
 פנוש *בית הפ* Behälter dafür.
 פנו *h. m., pl.* פנוות Wurfgeschöß.
 פנה *a.* begegnen.
 פני (SchirR 3, 4) 1. פניי.
 פני *gr. f. (πηνη), pl.* פנין Quelle.
 פניון *lat. m. (pugio)* Dolch.
 פניקה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung,
 Schadhaftheit; 3. konkave Seite (eines
 Bogens).
 פניין (SchirR 1, 9) 1. סניי, *s.* סניי.
 פנינותא *a. f.* Geschrei.
 פניקה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch
 von פנע.
 פניעתא *a. f.* Flehen.
 פנל *h. Pi.* ein Opfer über die vorge-
 schriebene Frist hinaus zum Genuß
 bestimmen und dadurch verwerflich
 machen. *Hitp.* auf diese Weise ver-
 werflich gemacht werden.
 פנל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich
 gemacht werden.
 פנלא *a. m.* Rettich (*Raphanus sativus*).
 פנלנלה *h. f.* kleine Rettichart.

פנים *gr. m. (πήνανον)* Raute
 (*Ruta chalepensis*).

פנג *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. ver-
 mindern, verringern. *Ni.* verletzt
 werden.

פנג *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden,
 schartig werden.

פנג *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung,
 Makel; 3. Entschädigung für Ver-
 letzung.

פנים, פנים, פנימא *gr. m. (πήγμα)* Ge-
 stell (des Lockvogels).

פנקא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre);
 2. Abnahme (des Mondes).

פנקא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte;
 2. Verletzung.

פנקמטא 1. פנקמטא.

פנקמתא *a. f., c.* פנקמתא 1 S 13, 21 Scharte.

פנן *h. Hi.* schreien.

פנן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.

פנן, פננה, פנן *gr. m. (πάνας)* gewöhnlicher
 Bürger. Privatmann.

פניגא *gr. m. (πήνανον)* Raute (*Ruta*
chalepensis).

פנינות *h. f.* Flehen.

פניני *s.* בונני.

פניקא *gr. m. pl. (παπανικά)* bürger-
 liche Kleidung.

פגע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פגוע be-
 sessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.*
 1. betroffen werden; 2. besessen
 werden. *Hi.* 1. angehen, bitten;
 2. leiden(?).

פגע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תפגע Ex 23, 4
 Merx (MS Soc. תפגע) dass.; 2. an-
 gehen, *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.

פגע *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser
 Dämon. שיר שלפגע Psalm 91.

פגעא *a. m., ind.* פגע 1 K 5, 18 (MS
 פגע) Begegnis, Unheil.

פגעא *h. f., pl.* פגעא eine Frucht
 (Pflaume?).

פנר *h. Pi.* zerstören, niederreißen.

פנר I *a. Pa.* 1. *inf.* פנרא Ex 23, 24

zerstören, niederreißen; 2. stören.
Aph. zerstören, verletzen. *Itpa. ipf.*
 3 *pl. f.* יִתְפַּנֵּן. Am 9, 1 zerstört
 werden.

פנר II *a. Pa. Itpa.* müßig gehen.

פֶּנֶר *h. m.* Halfter, Gebiß.

פֶּנֶר *h. m.* Leichnam.

פֶּנֶרָא *a. m., pl. c. s.* פְּנִיכֹן Nu 14, 32
 dass.

פֶּנֶרָא *a. m.* Schadenersatz.

פֶּנֶשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen,
 kämpfen.

פֶּנֶשׁ *h. m.* Wurfgeschloß. 'פֶּנֶשׁ Orts-
 name.

פֶּנֶתָא *a. f., pl.* פֶּנִין entwickelte, aber
 noch saftlose Feige.

פֶּנָה 1. *s.* פֶּנָה; 2. männl. Personen-
 name.

פֶּנֶגֶוֹנָא *gr. m.* (παιδαγωγός) Er-
 zieher.

פֶּנֶגֶוֹנָתָא *gr. f.* Erzieherin.

פֶּוֹדָגְרָא *gr. f.* (ποδάγρα) Podagra; Fuß-
 gicht, aber wohl auch andere Fuß-
 krankheiten.

פֶּוֹדָגְרִיטָמוֹס *gr. m.* (vgl. ποδάγρος)
 dass.

פֶּוֹדָגְרוֹס 1. פֶּוֹדָגְרוֹס *gr. m.* (ποδάγρος)
 gichtleidend.

פֶּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. er-
 lösen. *Ni.* eingelöst werden.

פֶּדוּעָא *a. m.* Beil.

פֶּדוּתָא *h. f.* Erlösung.

פֶּדְחָתָא *h. f.* Stirn.

פֶּדְחָתָא *a. f.* dass.

פֶּדִיָא *gr. m. pl.* (παῖδες) Kinder.

פֶּדִיָה *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch
 von פֶּדָה.

פֶּדִיָה männl. Personennamen.

פֶּדִיּוֹן *h. m.* Lösegeld.

פֶּדָמָא (b. Schabb. 66^b Ar.) 1. פֶּדָמָא.

פֶּדְמוּעָה *s.* פֶּדְמוּעָה.

פֶּדְנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פֶּדֶן 1 K 19, 21
 Gespann; 3. Pflug.

פֶּדַע *h.* verwunden.

פֶּדַע *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פֶּדַע 1 K 20, 37
 (MS פֶּדַע) dass.

פֶּדַעָא (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.

פֶּדַעָתָא *a. f.* dass.

פֶּדַעָתָא *s.* קָקוּ.

פֶּדוּפֶסְלָה *gr. m.* (ποδόψελλον) Knöchel-
 ring.

פֶּדֶר *h. m.* Schmeer.

פֶּדְרָא *a. m.* Mist.

פֶּדְרִינִית 1. פֶּדְרִינִית.

פֶּדְתָא männl. Personennamen.

פֶּה *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיּוֹת 1. Mund,
 Maul; 2. Schneide; 3. Seite; 4. Mutter-
 mund; 5. Öffnung; 6. Buchstabe Pe.

פֶּה מִנְדִּיךָ mündlich. לִפִּי gemäß. לִפִּי שֶׁ
 weil. לִפְיֶיךָ demgemäß. עַל פִּי wegen.

אֵף עַל פִּי שֶׁ deshalb. אֵף עַל פִּי כֵּן ob-
 gleich. אֵף עַל פִּי כֵּן trotzdem.

פֶּה *a. m.* ein Insekt.

פֶּהָא *a.* herumirren.

פֶּהוּק *h. m.* Gähnen.

פֶּהִי *h. m.* Umherlaufen.

פֶּחַק *h. Pi.* den Mund aufsperrn,
 gähnen.

פֶּחָאָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia*
tinctorum).

פֶּיג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.*

1. dass.; 2. abschwächen, verlieren;
 3. abkühlen.

פֶּיגָא *a.* 1. *pt. pl. f.* פִּיגָן Gn 45, 16
 matt werden, wirkungslos sein; 2. er-
 kalten. *Pa. inf.* פִּיגָה Thr 3, 4 matt,

wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg.*
f. תִּפְיִיגִין 1 S 1, 14 abkühlen, *Itpal.*

sich erholen, sich ergötzen.

פֶּיגָה männl. Personennamen.

פֶּיגָה *s.* פִּיגָה.

פִּית I *h.* blasen. פִּי נִפְשָׁא פִּי jemds. Seele
 ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.*

1. Blähungen haben; 2. aufregen.

פִּית II *h. Pi.* פִּית mit schwarzer(?) Farbe
 anstreichen(?) *Pu.* schwarz(?) gefärbt
 werden.

פִּיתָא *a.* 1. blasen, hauchen; 2. *s.* פִּיגָה.

פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.
 פּוּחָה *h. m.* Zerlumpter.
 פּוּחֶר *h. m.* Töpfer.
 פּוּחֶת *h. m.* ein Werkzeug.
 פּוּחָתָא *a. f.* Hauch.
 פּוּחִיפֶר männl. Personennamen (als *πωτο-φóρος* gedeutet).
 פּוּחִיתָא *a. f.* großer Fisch (Wels?).
 פּוּדֶ *h. m.* Augenschminke.
 פּוּכִיאַה (1S 14, 16) 1. mit Ausg. Ven. 1518 סִכְוֹאֵי, s. סִכְוֹאָה.
 פּוּל(?) *h. m.* פֶּעַל תַּפֿ ein Tempelbeamter.
 פּוּל *h. m.* Saubohne (*Faba Vulgaris*).
 פּוּל מִצְרִי nach I. Löw: chinesische Heilbohne (*Vigna sinensis*).
 פּוּל I *a., pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergießen.
 פּוּל II *a. Pa.* spalten.
 פּוּלָא (2S 17, 28, MS פּוּלָא) *a. m.* Saubohne.
 פּוּלָא *x. m.* Bote.
 פּוּוּלָא (BerR 36) 1. פִּינוּלָא, s. פִּינוּלָא.
 פּוּלָה *h. m.* Diener.
 פּוּלוּסמוֹת. פּוּלוּסמוֹת הַפֿ (jBez 62^d, Ausg. Ven. תַּפֿי לְסוּמוֹת 1. חפּוּל סוּמוֹת פּוּם (Ru 2, 7) wohl, etwa.
 פּוּם *h. m.* Öffnung. לְפּוּם gemäÙ. פּוּם לְפּוּם deshalb.
 פּוּם *a. m., s.* פֶּמָא.
 פּוּמְבִדִיתָא Ortsname.
 פּוּמְבִדִיתָא *a. m.* aus Pumbedita.
 פּוּמְבִנָא *a. m. pl.* Naht(?) Viell. zu lesen פּוּרְבִנִי *gr. m. pl.* (παρυφή) angewebter Saum.
 פּוּן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
 פּוּנָה *h. f.* Wendung.
 פּוּנִין, פּוּנִין (jSchebi 39^a) 1. בֶּפֿ, s. בֶּפֿ.
 פּוּם I *h. Hi.* הַפִּים 1. bezahlen; 2. unterscheiden; 3. lösen.
 פּוּם II *gr.* (vgl. πείσις) *Hi.* הַפִּים besänftigen. S. פִּים.
 פּוּם I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פָּסוּ) sich entweihen(?).
 אֶפֿסָא Ma 2, 10 Soc 59 אֶפֿסָא

pt. pl. מִפְסִין Ze 3, 4 (MS מִפְסִין) entweihen. S. פָּסוּ.
 פּוּם II *s.* פִּים.
 פּוּסרוֹם (jBer 13^c) 1. פִּירִידוֹם *gr. m.* (περίοδος) Kreisgang(?).
 פּוּעַ *h. Hi.* einhauchen.
 פּוּעַ *a., pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zerschlagen.
 פּוּעִירָא männl. Personennamen.
 פּוּעֵל *h. m.* Werk.
 פּוּעֵל *h. m.* Arbeiter.
 פּוּעֵלָא I *a. m.* dass.
 פּוּעֵלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.
 פּוּעֵתָא *a. f.* Beule.
 פּוּפִירָתָא (bErub 60^a) wohl zu streichen.
 פּוּץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* פּוּצִץ ausgehen. S. פָּצִץ.
 פּוּק I *h. Hi.* herausgehen lassen.
 פּוּק II *h. Pilp.* פִּקֶּק. 1. erschüttern, rütteln; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hilpulp.* erschüttert werden.
 פּוּק *a. Palp.* פִּקֶּק rütteln. *Ilpulp.* erschüttert werden. S. נָפֶק.
 פּוּק *h. m.* Stibium (als Heilmittel).
 פּוּקִי *a.* בֶּפֿ (= בֶּאֱפֻקִי) am Ausgang. שַׁבָּתָא בֶּפֿ an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbath.
 פּוּקֶסֶת *h. f.* Schminkerin (als Beruf).
 פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest (am 14. und 15. Adar).
 פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרִיא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.
 פּוּרָא 1. פִּירָא.
 פּוּרִיתָא (NuJII 19, 15) 1. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
 פּוּרָתָא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרָתָא) *a. f.* ein wenig. פּוּרָתָא allmählich.
 פּוּרָתָא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.
 פּוּשׁ *h.* aufatmen.
 פּוּשׁ I *a.* übrig bleiben.
 פּוּשׁ II *a., pf.* 3 *pl. f.* פָּשֵׁן Ct 6, 11

(MS פִּשֵּׁן), *pt. pl.* פִּשֵּׁן Ct 1, 16 (MS פִּשֵּׁן) sich vermehren.
 מות *h. f.* (Tos. Kel BabM II, 12) 1. סְפֹת. מות *h. f.* Färberröte, Krapp.
 מוֹתָה *h. m.* Weite.
 מוֹתָה *h. f.* Türzapfenloch in der Schwelle.
 מוֹתָה *h. m.* Öffnung.
 מוֹתָחַת *h. f.* Schloßriegel.
 מוֹתִי *h. m.* Weite.
 מוֹ *h. m.* gediegenes Gold.
 מוֹ *a. m.* dass.
 מוֹנָא *a. m.* aus gediegenem Gold.
 מוֹר *h. m.* Zerstreuung.
 מוֹ I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren. *Pi.* dass.
 מוֹ II *h.* *Ho. pt.* מוֹנָא gediegenes Gold.
 מוֹי, מוֹי männl. Personennamen.
 מוֹנָא *a. m.* übereilt.
 מוֹנָא *a. f.* Übereilung.
 מוֹנָא absichtliche Entstellung von נֹזֵר.
 מוֹל *h.* sich bewegen(?).
 מוֹם *gr.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
 מוֹמָא *gr. f.* (vgl. ψήφισμα) Beschluß(?).
 מוֹמִין *gr. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
 מוֹמָא *turan. m.* eine Art Socken.
 מוֹמִיקוֹן, מוֹמִיקוֹן (MidrTeh 18, 41) 1. מוֹמִיקוֹן.
 מוֹר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.
 מוֹר *a. Pa.* dass.
 מוֹרָא *a. m.* Stock.
 מוֹרִין I *h. m. pl.* נֶפֶשׁ בְּחַיִּים Beschämung.
 מוֹר II *h. m.* Falle.
 מוֹרָא I *a. m., pl.* מוֹרִין Geringheit. בְּרַע גֵּרִיגֶר מוֹרָא geringer Mensch.
 מוֹרָא II *a. m.* Falle.
 מוֹרָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אֶפְחִין (jSanh 20^b) 1. אֶפְחִין, s. פֶּחַח.
 מוֹרָא *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen.
 מוֹרָא *a., pt.* פֶּחִיד Dt 28, 66 (MS מוֹרָא) sich fürchten. *Pa.* dass.
 מוֹרָא *a. m.* Furcht.

מִתְרָה *h. f.* dass.
 מִתְרֹת *h. f.* dass.
 מִתְרִין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
 מִתְרָה *h. m.* Statthalter.
 מִתְרָה *a. m., pl.* מִתְרִין, *d.* מִתְרִין Meg. Ant. dass.
 מִתְרָה männl. Personennamen (Töpfer).
 מִתְרֹתָא *a. f.* Töpferei.
 מִתְרֹתָא *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פוֹתָח.
 מִתְרֹתָא (Pes. 95^b) 1. סְחִיתָה, s. סְחִיתָה.
 מִתְרֹתָא *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
 מִתְרֹתָא *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
 מִתְרֹתָא *h. m.* Ausgelassener.
 מִתְרֹתָא *h. m.* Ausgelassenheit.
 מִתְרֹתָא *h. f.* dass.
 מִתְרֹתָא *h., pt.* מוֹתָח zerlumpt gekleidet sein.
 מִתְרֹתָא *a. m., incl.* מוֹתָח Jes 20, 2 zerlumpt.
 מִתְרֹתָא (Est II, 3, 3 MS מִתְרֹתָא) *a. m.* gleich.
 מִתְרֹתָא *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaf; 3. gering.
 מִתְרֹתָא *h. f.* Aushöhlung.
 מִתְרֹתָא Ortsname.
 מִתְרֹתָא (פֶּחִילִין?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).
 מִתְרֹתָא *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מִתְרֹתָא geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.
 מִתְרֹתָא *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Ruß.
 מִתְרֹתָא *a. m.* gleich sein.
 מִתְרֹתָא *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
 מִתְרֹתָא *h.* zusammenquetschen.
 מִתְרֹתָא *a.* dass.
 מִתְרֹתָא (Jes 45, 9, MS מִתְרֹתָא *a. m.* 1. Ton; 2. Tonscherbe.
 מִתְרֹתָא (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
 מִתְרֹתָא s. פֶּחַח.
 מִתְרֹתָא *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer

werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.

פָּחַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. *S.* פָּחַתָּה.

פַּחַת *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.

פַּחַת *h. m.* Verringerung, Minderwert.

פַּחַתָּה *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.

פַּחַתָּה *a. f.* 1. *pl.* פַּחַתִּין *Lv* 14, 37 Grube, Fanggrube; 2. *pl.* פַּחַתִּין *Lv* 21, 20 B., 1. פַּחַרִּין.

פַּמָּא 1. פַּמִּית (*Gen* II 49, 22) 1. mit *MS* *Par* פַּכְרִית, *s.* פַּכְרִי; 2. *Pa. pt. f.* פַּמַּתָּה (*bSabb* 140^b) passend sein (*vgl.* ἐπιτήδειος?).

פַּמָּא männl. Personennamen.

פֹּמֶטָה *gr. m.* (φῶς), *pl.* פֹּמִיּוֹת Licht.

פֹּמֶטָה 1. פֹּמֶטָה.

פַּמֶּדָה *h. f.* ein Edelstein.

פַּמֶּדָה *h. m.* Stiel (einer Feigenart).

פַּמֶּדָה *h. m.* Bereitung von Spezereien.

פַּמֶּדָה *a. m.* dass.

פַּמֶּדָה *a. m.* 1. Spitze; 2. das männliche Glied.

פַּמֶּדָה *h. f.* Brustwarze.

פַּמֶּדָה *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Strafflosigkeit.

פַּמֶּדָה *a. m.* 1. *pl.* פַּמֶּדָה *Dt* 24, 1 Entlassung. פַּמֶּדָה Scheidebrief; 2. *pl.* פַּמֶּדָה Auswurf(?).

פַּמֶּדָה *h. Plp.* 1. פַּמֶּדָה schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken(?).

פַּמֶּדָה *a. Plp.* dass. פַּמֶּדָה.

פַּמֶּדָה *h. m.* schwatzhaft.

פַּמֶּדָה *a. m.* dass.

פַּמֶּדָה *a. m. pl.* Geschwätz.

פַּמֶּדָה (*VajR* 3, *Ausg. Konst.* פַּמֶּדָה) *s.* פַּמֶּדָה.

פַּמֶּדָה *gr. f.* (ὕπετα) Ära.

פַּמֶּדָה *h. m.* Schwätzer.

פַּמֶּדָה *h. m.* parfümiert.

פַּמֶּדָה *a. m., pl. f.* פַּמֶּדָה *Gn* 41, 2 fett, gemästet.

פַּמֶּדָה weibl. Personennamen.

פַּמֶּדָה *a. m.* 1. *Ex* 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.

פַּמֶּדָה *h. f.* 1. Entlassung; 2. Verscheiden, Sterben.

פַּמֶּדָה *h. m.* Hammer.

פַּמֶּדָה (*Jes* 41, 7) *a. m.* dass.

פַּמֶּדָה *a. m.* Beinkleid.

פַּמֶּדָה *gr. m.* (πάτελλα) Schüssel(?).

פַּמֶּדָה *gr. f.* (πάτελλα), *pl.* פַּמֶּדָה Korb.

פַּמֶּדָה *gr. m.* (πέταλον) Goldplatte.

פַּמֶּדָה *gr. Ortsname* (Ποτίολοι).

פַּמֶּדָה *gr. m.* (πάτελλα) Schüssel.

פַּמֶּדָה *h., pt. pass.* gemästet. פַּמֶּדָה gemästetes Geflügel. *Pi.* mästen, würzen.

Ni. sich mästen; 2. Spezereien mengen.

Pu. 1. mit Spezereien gemengt sein; 2. wohlschmeckend werden.

פַּמֶּדָה *a. Pa.* 1. *pt. pass.* פַּמֶּדָה *Jes* 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pl.*

פַּמֶּדָה *Ri* 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.

פַּמֶּדָה *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereikrämer.

פַּמֶּדָה *h. m.* Mastochs.

פַּמֶּדָה *a. m.* 1. *Jer* 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.

פַּמֶּדָה *gr. m.* (πτῶμα) Leichnam.

פַּמֶּדָה *h. f.* Spitze, Krönchen (einer Frucht).

פַּמֶּדָה *x. f., pl.* פַּמֶּדָה *Est* II 3, 8 *Ausg. Ven.* 1592 Klafter(?).

פַּמֶּדָה *x. m.* eine Art Minze.

פַּמֶּדָה *gr. m.* (φωτεινός) glänzend.

פַּמֶּדָה *gr. m.* (πίθος), *pl.* פַּמֶּדָה großer Tonkrug.

פַּמֶּדָה *h. m.* 1. Spitze (am Kochherd zum Daraufsetzen des Topfes); 2. Fuß (eines Podiums).

פִּטְמָט s. פִּטְמָט.

פִּטְמָטִית h. f. geschwätzig.

פִּטְמָא gr. m. (πίττακιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פִּטְמָקִין 1. פִּטְמָקִין.

פִּטְר h. 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). pt. pass. פִּטְר

1. entbunden; 2. nicht straffällig. Ni.

1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. Hi. 1. ent-

lassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperrn.

פִּטְר a. 1. sich verabschieden; 2. ipf.

3 sg. יִפְטֵר Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. Pa. ipf. 3 sg.

יִפְטֵר Koh 7, 26 (MS יִפְטֵר) entlassen.

Aph. 1. dass.; 2. sich verabschieden;

3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen. Itp. 1 pf. 3 pl.

אֶתְפְּטֵר Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. be-

freit sein.

פִּטְר h. m. Erstgeborener.

פִּטְרָא gr. m. (πέτρα) Stein, Fels.

פִּטְרָא a. m., pl. מְטְרִיֹּת eine Art Pilze.

פִּטְרִיָּה a. m. pl. (vgl. πικρίδια I. Löw) eine Feigenart.

פִּטְרוֹבּוּלִי gr. f. (πατροβουλή) Ortsmagistrat.

פִּטְרוֹבּוּלִי gr. m. pl. (πατρόβαυλοι) Rats-

herren.

פִּטְרֹנִים 1. פִּטְרֹנִים.

פִּטְרֹנָא x. m. mageres Lamm.

פִּטְרִיתָא a. f. Abschied.

פִּטְרוֹכָא gr. m. (πρωκτός) Mastdarm.

פִּטְרוֹן (SchemR 15) 1. פִּטְרוֹן.

פִּטְרוֹרִין 1. דְּפִלּוֹפּוֹטְרוֹרִין gr. m. (διπλοποτήριον) Doppelbecher.

פִּטְרוֹן gr. m. (πάτρων) Patron, Be-

schützer.

פִּטְרוֹנָה lat. f. (patrona) Patronin, Be-

schützerin.

פִּטְרוֹס gr. männl. Personennamen (Πέτρος).

פִּטְרוֹסֶלִינוֹן gr. m. (πετροσέλινον) Petersilie.

פִּטְרוֹפּוֹס gr. m. (ἐπίτροπος) Vormund.

פִּטְרִיקִי gr. männl. Personennamen (Πατρίκιος).

פִּטְרִיקוֹן gr. m. (πατρικόν) väterliches Erbteil.

פִּטְשִׁין (Tanch. Tazria' 9) 1. פִּטְשִׁין.

פִּי Buchstabe Pe.

פִּי s. פִּה.

פִּיאָבִי s. פִּיאָבִי.

פִּיאָה h. f. 1. Rand, Ecke; 2. Acker-

ecke, die nach Lv 19, 9; 23, 22 den Armen zu überlassen ist (auch Name eines Mischnatraktates); 3. Schläfe-

haar; 4. Bartecke; 5. נְכָרִית פ' falsche Haarlocke; 6. Einfassung, Spalier.

פִּיאָה Flußname.

פִּיר h. m. 1. Picken; 2. Unglück.

פִּיה h. Pu. pt. מִפִּיה mit Krapp gefärbt.

פִּיהִי (EstII 3, 8) a. m. Umherlaufen.

פִּיוֹט h. m. Unvernünftiger, Kind.

פִּיוֹט gr. m. (vgl. ποιητής) Dichtung.

פִּילָא 1. פִּילָא.

פִּיֹס gr. m. (vgl. πείσις) Besänftigung.

פִּיֹסָא gr. m. dass.

פִּיֹסָתָא a. f. Schönheit.

פִּיחַ h. m. Ruß.

פִּיחָא a. m., ind. פִּיחַ Ex 9, 8 dass.

פִּיחָה h. f. 1. Blasen, Blähung; 2. Er-

mäßigung, Nachlaß; 3. Verhauchen, Elend.

פִּיט gr. (vgl. ποιητής) Pi. פִּיט dichten.

פִּיטְנָא gr. m. (vgl. ποιητής) Dichter.

פִּיל h. m. 1. Elephant; 2. Elfenbein.

פִּילָא I a. m., ind. פִּיל 1 K 10, 22 dass.

פִּילָא II a. m., s. פִּול I.

פִּילָא III a. m. 1. Ritz, Spalte; 2. Haut-

schrunde.

פִּילָא פִּילִי (Jes 51, 17, MS פִּילִי) gr. f. (φιδλή), pl. פִּילִין, פִּילִין Am 6, 6 (MS

פִּילִין) Trinkschale.

פִּילִי דְּפִלּוֹפּוֹטְרוֹרִין (KohR 5, 8) 1. פִּילִי.

פִּילָאָה (KohR 3, 9, and. Lesart פִּילָאָה) *gr. m.* (vgl. φιδλη) Darbieter der Trinkschalen, Schenk.

פִּילָאָה *gr. f.* (φιδλη), *pl.* פִּילָאָה Trinkschale.

פִּין (KelXI 4) 1. חֶפֶץ, *s.* חֶפֶץ.

פִּינוֹת (jBikk 65^a) 1. mit Ausg. Ven. פִּנוֹת, *s.* פִּנוֹת.

פִּינָחָם männl. Personennamen.

פִּיוֹנְטִיָּה (jSanh. 30^e) 1. פִּיוֹנְטִיָּה von פִּיוֹנְטִי *gr. f.* (ποινή) Strafe.

פִּיס *gr.* (vgl. πείσας) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hup.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.

פִּיס *gr. Pa.* 1. *pf.* פִּיס 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Ita.* sich besänftigen lassen.

פִּיס *h. m., pl.* פִּיסוֹת 1. Los; 2. Scholle.

פִּיסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.

פִּיסָא *gr. m.* (vgl. πείσας) Besänftigung, gütliche Beilegung.

פִּיסָא (**פִּיסָא**?) *a. m.* Scholle.

פִּיסוֹן *h. m., pl.* פִּיסוֹנוֹת Handlanger.

פִּיסוֹנָא *gr. m.* Bitte, Wunsch.

פִּיעוֹר *h. m.* Ausleerung.

פִּיקָא männl. Personennamen.

פִּיקָה *h. f.* 1. *pl.* פִּיקִין Knorpel.

פִּיקָה *h. f.* 1. *pl.* פִּיקִין Knorpel des Nackenwirbels.

פִּיקָה *h. f.* 2. *pl.* פִּיקִין Kehlkopf; 2. Wulst,

Ballen. **פִּיקָה** *h. f.* 3. *pl.* פִּיקִין ein Mensch

mit starkem Gesäß; 3. Kniescheibe;

4. Pfropfen; 5. Wirtel der Spindel;

6. *pl.* פִּיקוֹת Knauf; 7. Wanken.

פִּיקוֹן (TosBech V 4) *h. m.* klumpig.

Oder 1. *pl.* פִּיקוֹן für *פִּיקוֹן*, *s.*

פִּיקָה.

פִּיר *h. m.* Graben, Grube.

פִּירָא I *a. m.* dass.

פִּירָא II *a. m.,* bei Onkelos nur im Plural

פִּירִין Gn 1, 11 Frucht.

פִּירָה *h. f., s.* פִּירָה.

פִּירוֹג männl. Personennamen.

פִּירוֹנָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.

פִּירוֹי *h. m.* Fruchtbarkeit.

פִּירוֹכִין (GnJII 37, 7, MS Paris. כְּרוֹכִין).

1. פִּירוֹכִין Garben. *S.* פִּירוֹכָא.

פִּירוֹכִיָּא *a. f.* Grütze.

פִּירוֹכִיָּא *a. f., pl.* פִּירוֹכִין Lv 2, 14 dass.

פִּירוֹעַ *h. m.* Entblößung.

פִּירוֹעָא *a. m.* 1. *c.* פִּירוֹעַ Nu 6, 5 Wachsenlassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.

פִּירוֹק *h. m.* Abbrechen.

פִּירוֹקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.

פִּירוֹר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei. *עץ* פִּירוֹר Rührlöffel.

פִּירוֹרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.

פִּירוֹשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. *בִּפְ* פִּירוֹשׁ ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.

פִּירוֹשָׁא *h. m.* 1. *c.* פִּירוֹשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פִּירוֹשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.

פִּירְעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.

פִּישוֹן 1. männl. Personennamen; 2. Gn 2, 11 Flußname.

פִּישוֹנָא *a. m.* eine Bohnenart.

פִּישוֹן (jMaasSch 55^b) 1. פִּישוֹן.

פִּיד *h. m., pl.* פִּידִים Krüglein, Flasche.

פִּידָא *a. m.* Pfoste.

פִּידוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personennamen.

פִּכָה *h. Pi.* schwinden machen.

פִּכָה *h. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.

פִּכָּחוּתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.

פִּכָךְ *h. Pilp.* פִּכָּךְ rieseln.

פִּכָּסְמָא *gr. m.* (παλαμάς) Zwieback.

פִּכָּסְמָא männl. Personennamen.

פִּכָּדָךְ *s.* פִּכָּדָךְ.

פִּכָר *h. Pi.* niederreißen, zerstören.

פִּכָר I *a., pt. pass.* פִּכָר zertrümmert.

Pa. inf. פִּכָרָא Koh 3, 3 (MS סִכָּרָא) niederreißen, zerstören. *Ita.* niedergerissen werden.

פָּכַר II *a.* falten (von den Händen).

Itpe. verstrickt werden.

פָּלַא *h. Ni. pt.* נִפְלֵא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מִפְּלֵא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. S. פָּלַח.

פָּלַא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְּלֵי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פָּלִיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מִפְּלֵי Jes 9, 5 wunderbar machen.

פָּלֵא *h. m., pl.* פְּלֵאִים, פְּלֵאוֹת Wunder.

פָּלֵא männl. Personenname.

פָּלֵא *gr. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Matabathrum*).

פָּלֵאָה *gr. f. sg.* (παλαιά) alt.

פָּלֵאָה *a. m.* Wunder.

פָּלֵאִי (פָּלִי) Name eines Engels (Ri 13, 18).

פָּלֵאָתָא *a. f.* Rätsel.

פָּלְבֵל (?) *x.* blinzeln.

פָּלַח *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.

פָּלַח *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פָּלִיג 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פָּלִיגִין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פָּלִיג Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִפְּלִגוּ Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְפָּלִיג Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפָּלִיג Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden; 5. *pf.* אֶתְפָּלִיג Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פָּלַח *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.

פָּלַח (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פָּלִיג Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb; 3. eine Krankheit.

פָּלַחָה *a. m.* streitsüchtig.

פָּלַחֲנוֹן *gr. m. h.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.

פָּלַחָה *h. f.* Teilung.

פָּלַחָה *h. f.* Abteilung.

פָּלַחָה *h. f.* Streit.

פָּלַחֲנוֹתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פָּלַחֲנוֹתִיה Gn 49, 23 Streit.

פָּלַחֲנוֹתָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. S. פָּלַחֲנוֹתָא.

פָּלַחֲנוֹס *gr. m.* (πέλαγος) Meer.

פָּלַחֲנוֹס 1. פָּלַחֲנוֹס.

פָּלַחֲנוֹס *gr. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.

פָּלַחֲנוֹס *x. m.* dass.

פָּלַחֲנוֹס (1S 20, 20, MS פָּלַחֲנוֹס) *x. m.* Zielscheibe.

פָּלַחֲנוֹשׁ *x. f.* (vgl. πάλλαξ), *pl.* פָּלַחֲנוֹשִׁים Kebsweib.

פָּלַחֲנוֹתָא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.

פָּלַחֲנוֹס *lat. m.* (bardaicus?), *pl.*

פָּלַחֲנוֹס Ri 14, 12 eine Art Mantel.

פָּלַחָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. S. פָּלַחָה.

פָּלַחֲנוֹרִין *gr. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.

פָּלַחָה *h. m.* Teilung.

פָּלַחֲנוֹתָא *h. m., c.* פָּלַחֲנוֹתָא Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.

פָּלַחֲנוֹתָא *a. m., ind.* פָּלַחֲנוֹתָא 2S 6, 19 Teil, Portion.

פָּלַחֲנוֹתָא *s.* פָּלַחֲנוֹתָא.

פָּלַחֲנוֹתָא *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

פָּלַחָה *h. m.* Bezeichnung für Beten.

פָּלַחֲנוֹתָא *h. m., f.* פָּלַחֲנוֹתָא ein gewisser.

פָּלַחָה *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.*

פָּלַחָה 1. Diener; 2. Feldarbeiter.

פָּלַחָה *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.*

מַפְלַח Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מַפְלַח Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* פֶּלַח Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* יַפְלִחוּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶפְלְחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלְחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* אֶתְפַּלַּח Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* יִתְפַּלַּח Dt 21, 4 bearbeitet werden. פֶּלֶח *h. m.* 1. Stück; 2. Mühlstein. פֶּלְחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein. פֶּלְחָא *a. m.* 1. *ind.* פֶּלַח Gn 4, 4 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פֶּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener. פֶּלְחָן *h. m.* Gottesdienst. פֶּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst; 4. Gn 22, 2 Ortsname (Moria). פֶּלְחָנוּתָא *a. f., c.* פֶּלְחָנוּת Koh 5, 8 Bearbeitung. פֶּלֶט I *h.* auswerfen, ausspeien. פֶּלֶט II *h.* entinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen. פֶּלֶט I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen. פֶּלֶט II *a., pf.* 3 *pl.* פֶּלֶטוֹן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen. פִּילְטָא 1. פִּילְטָא, s. פִּילְטָא. פִּילְטָא männl. Personennamen. פִּילְטָא männl. Personennamen. פִּילְטָא männl. Personennamen. פִּילְטָא (Tanch. Zaw 3) 1. פִּילְטָא. פִּילְטָא *gr. f.* (πλατεῖα), *pl.* פִּילְטָא Platz, Straße. פִּילְטָא männl. Personennamen. פִּילְטָא *gr. f.* (πλατεῖα), *pl.* פִּילְטָא, פִּילְטָא, *d.* פִּילְטָא (Ct 3, 2, MS פִּילְטָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. große Menge. פִּילְטָא *gr. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung. פִּילְטָא *gr. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פִּילְטָא (Thr 4, 1, MS פִּילְטָא) 1. פִּילְטָא. פִּילְטָא *gr. m.* männl. Personennamen (Πλάτων). פִּילְטָא (Est II 2, 16) *gr. f.* (παλάτιον) Palast. פִּילְטָא *gr. m. pl.* (παλατίνοι) Palastbeamte. פִּילְטָא *gr. m.* (πλάτανος) Platane (Bezeichnung des Heiligtums in Sichem). פִּילְטָא *gr. m. pl.* (πολιτικοί) Städter. פִּילְטָא *gr. m.* (πωλητήριο) Marktplatz. פִּילְטָא I, פִּילְטָא *gr. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer. פִּילְטָא II *gr. m.* (πρατήριον) Bäckerladen. פִּילְטָא, פִּילְטָא, פִּילְטָא *gr. m. od. f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude. פִּילְטָא *gr. m.* (πρατήρ), *pl.* פִּילְטָא Händler. פִּילְטָא *gr. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριο) Ware. פִּילְטָא *gr. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*). פִּילְטָא Ortsnamen. פִּילְטָא *a. f.* Auswurf. פִּילְטָא *gr.* (πολύ) viel. פִּילְטָא *gr. f.* (πόλη), *pl.* פִּילְטָא, פִּילְטָא Tor. פִּילְטָא *gr. f.* (παλαιά) alt. פִּילְטָא *gr. f.* (Ἀπουλία) Apulien. פִּילְטָא männl. Personennamen. פִּילְטָא *h. f.* Wunderbares. פִּילְטָא *a. m.* פִּילְטָא Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges. פִּילְטָא *h. f.* Streit. פִּילְטָא *h. m.* entronnen, gerettet. פִּילְטָא *h. f.* Überrest. פִּילְטָא *gr. m.* (φοιῶν) wohlriechendes Salböl (aus Nardenblättern). פִּילְטָא weibl. Personennamen. פִּילְטָא *a. f.* Überrest. פִּילְטָא *h. f.* Rechtssache. פִּילְטָא I *gr. m.* (πυλεών) Portal, Torgebäude. פִּילְטָא II *gr. m.* (πυλίων) Filzhut. פִּילְטָא *gr. m.* (πᾶλλον) Mantel.

פלוין 1. פלוין.

פלויתא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פלוית

פלוין Schlangenaufsucherin (ein Käfer).

פלוה *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פלוה *a.* spinnen.

פלוה *a. m.* 1. *c.* פלוה Dt 4, 3 Bezirk;

2. Spindel.

פלוה (jDem 24^a) 1. פלוה, *s.* פלוה.

פלוה *gr. m.* (πελεκύς) Beil.

פלוה *a. f.* Spindel.

פלו I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.*

פלו 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

פלו II *s.* פלו.

פלו I *a. Palp.* פלו disputieren.

פלו II *s.* פלו.

פלוה (jKil 27^a) *a. m.* eine kleine Zwiebelart.

פלוה (jNed 40^b) ein Kraut.

פלוה (jPes 30^a) eine säuernde Sache.

פלו *gr.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

פלו *gr. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פלוה *gr. f.* (πήλωμα) Schlamm.

פלוה *gr. f.* (πλουμίον) Flaum.

פלוה *gr.* männl. Personennamen (Παλαίμων).

פלוה *gr. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch (Thynnus sarda).

פלוה *gr. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

פלוה *gr. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. *S.* פלוה.

פלוה *gr. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis.

פלוה 1. פלוה.

פלוה *gr. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פלוה *gr. m.* (πόλεμος), *pl.*

פלוה 1. Krieg; 2. Krieger.

פלוה *s.* פלוה.

פלוה 1. פלוה.

פלוה *gr. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

פלוה *gr. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פלוה *gr. m.* (πολέμαρχος), *pl.* פלוה (EstII 8, 7, MS פלוה) Feldherr.

פלוה *gr. m.* (πυλών) Portal, Torgebäude.

פלוה *gr. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

פלוה *gr. m.* (πλάνης) Planet.

פלוה 1. פלוה.

פלוה (Tanch. Zaw 3) 1. פלוה.

פלוה *a. m., ind.* פלוה, *f. d.* פלוה ein gewisser.

פלוה (bNed 55^b) 1. פלוה.

פלוה *gr. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פלוה *gr. m.* (πλάνης) Planet.

פלוה *gr. f.* (φιλονεικία) Zank.

פלו *gr.* (vgl. πάσις) *Pa.* wegschleudern (?).

פלו *s.* פלוה.

פלו (falsch פלו Ez 4, 10) *gr. m.* (φόλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פלו *gr.* männl. Personennamen (Φίλος?).

פלו *gr. m.* (πάλσις, vgl. παλτόν πῦρ = Blitz) פלוה Feuerschwingung.

פלו *s.* פלו.

פלו I *gr.* Ortsname (Πηλουσίον).

פלו II *gr. m.* pelusischer Stoff.

פלו? (Tos. Ter. VII 16) Schrein (?).

פלוה. הפ' (jBez. 62^d, Ausg. Ven.

פלוה 1. פלוה.

פלוה *gr. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פלוה *gr. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פלוה *gr. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

פלוה *gr. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

פלוה *gr. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פלוה (?) männl. Personennamen (oder 1. פלוה?).

פלוה *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פלוה *gr. m.* (φυλάσσω) Beschützer.

פלוה *gr.* Ortsname (Πηλουσίον).

פִּילֹסוֹפּוֹס *gr. m.* (φιλόσοφος)
 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter;
 3. Häretiker; 4. männl. Personennamen.
פּוֹלִיִּיקָא 1. פּוֹלִיִּיקָא.
פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* Disputation, scharfsinnige
 Erörterung.
פּוֹלִיִּיקָא *a. m.* dass.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. männl. Personennamen* (Φίλιππος).
פּוֹלִיִּיקָא I s. פּוֹלִיִּיקָא.
פּוֹלִיִּיקָא I s. פּוֹלִיִּיקָא.
פּוֹלִיִּיקָא II *h.* streuen.
פּוֹלִיִּיקָא II. *a., pt. pass.* מַפְּלֵל Est II 4, 16
 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.*
פּוֹלִיִּיקָא Est II 4, 1 sich bestreuen.
פּוֹלִיִּיקָא *h. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא Pfeffer.
פּוֹלִיִּיקָא *a. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא dass.
פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* der scharfsinnig erörtert.
פּוֹלִיִּיקָא *h. f.* Pfeffer.
פּוֹלִיִּיקָא *a. f.* dass.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πολύπους) Gewächs in
 der Nase.
פּוֹלִיִּיקָא *h. Hitp.* erbeben.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.
פּוֹלִיִּיקָא *gr.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf ab-
 schlagen, köpfen.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieב.
פּוֹלִיִּיקָא, Variante zu אַפְּלִיִּיקָא (Ech R 1, 1)
 1. פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes
 Gewand.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (φυλακή), *pl.* פּוֹלִיִּיקָא Wache,
 Gefängnis.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πελεκύς) Beil.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πάλλαξ) Keksweib.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (φολλάριον) eine Münze.
פּוֹלִיִּיקָא *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durch-
 graben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. ge-
 öffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich
 wälzen.
פּוֹלִיִּיקָא *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּלְשִׁין Mi 1, 10
 (nicht im MS) sich wälzen.
פּוֹלִיִּיקָא *h. f.* Philistää.
פּוֹלִיִּיקָא *a. m., pl. d.* פּוֹלִיִּיקָא Ex 13, 17
 Philister.
פּוֹלִיִּיקָא *h. m.* dass.

פּוֹלִיִּיקָא (Gn 29, 3 פּוֹלִיִּיקָא) *a. m., c.* פּוֹלִיִּיקָא Gn
 42, 27, *pl.* פּוֹלִיִּיקָא 1. Mund; 2. Mündung,
 Öffnung, Eingang; 3. Schneide. פּוֹלִיִּיקָא
 Lv 25, 52, פּוֹלִיִּיקָא Ex 16, 18, פּוֹלִיִּיקָא
 gemäß. פּוֹלִיִּיקָא Lv 23, 8, פּוֹלִיִּיקָא weil
 nach Maßgabe dessen, dass. פּוֹלִיִּיקָא
 demgemäß, deshalb. פּוֹלִיִּיקָא Nu
 33, 7 Ortsname. פּוֹלִיִּיקָא Ortsname.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher
 Aufzug; 2. Öffentlichkeit.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (πομπείον) dass.
פּוֹלִיִּיקָא *x. m., pl.* פּוֹלִיִּיקָא eine Art
 Leuchter.
פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא (Ct 5, 4) *gr.* Orts-
 name (Πανέας).
פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא (Ct 1, 15) *lat. f.*
 1. (familia) Dienerschaft; 2. 1. פּוֹלִיִּיקָא
 פּוֹלִיִּיקָא (Siphre Dt 355) 1. פּוֹלִיִּיקָא
gr. m. (ἐπιμελητής) Verwalter.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. m. pl.* (φεμινδליא) Bein-
 kleider.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Auf-
 zug; 2. Öffentlichkeit.
פּוֹלִיִּיקָא *h. (bibl.)* damit nicht.
פּוֹלִיִּיקָא *a. 1. pt. pass.* פּוֹלִיִּיקָא Dt 29, 17 sich
 wenden; 2. weggehen. פּוֹלִיִּיקָא
 Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt;
 3. die Notdurft verrichten. *Pa. 1. ipf.*
 1 *sg.* פּוֹלִיִּיקָא Gn 24, 31, *pt. pass.*
 פּוֹלִיִּיקָא Gn 14, 17 ausräumen, auf-
 räumen; 2. wegschaffen, wegjagen;
 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten.
Aph. 1. inf. פּוֹלִיִּיקָא 2 S 3, 27 (MS
 פּוֹלִיִּיקָא) wenden; 2. sich Zeit nehmen;
 3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.*
 1. *pf.* פּוֹלִיִּיקָא Ex 2, 12 sich wenden;
 2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft
 verrichten.
פּוֹלִיִּיקָא *gr. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.
פּוֹלִיִּיקָא, פּוֹלִיִּיקָא *gr. m.* (φέναξ) Betrüger(?).
פּוֹלִיִּיקָא männl. Personennamen.
פּוֹלִיִּיקָא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines
 Werkzeugs); 2. Hieb.
פּוֹלִיִּיקָא männl. Personennamen.

פגרה *lat. f. (funda), pl. פגדיות* Geldgurt.

פגדיון *lat. m. (dupondius)* eine Münze.

פגדק I *gr. m. (ποντικόν sc. κάρυον), pl. פגדקין* Haselnuß (*Corylus Avellana*).

פגדק II, פגדוק, פגדקא *gr. m. (πανδόκιον), pl. פגדקאות, פגדקין* Herberge, Wirtshaus.

פגדקאה *gr. m. (πάνδοκος)* Gastwirt.

פגדקי *gr. m. dass.*

פגדקית *gr. f.* 1. Gastwirtin; 2. Kupplerin.

פגדקיתא (*Jos 2, 1*) *gr. f. dass.*

פגדקין *gr. m. pl. (πόντικον κάρυον)* Haselnuß.

פגדור, פגדורא *gr. f. (πανδοῦρα)* ein Saiteninstrument (Mandoline).

פגדורא (*Est II 7, 9, MS פגדורא*, Or 2377 *פגדורא*, *פגדורא* *gr. männl.* Personennamen (*Πάνθηρ*).

פגה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verschiden; 3. Muße haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.* 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* *מפגה* 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. *Hity.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.

פגה *h. f.* 1. Ecke. *פגה אבן פגה* Eckstein; 2. 1. *פונה*.

פגותיה (*jDem 22°*) Personennamen (*Παντίας?*).

פגוי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.

פגוי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.

פגותא *s. פגותא.*

פגוקא (*Ri 5, 22*) *a. m.* Jagen, Galoppieren.

פגוקא *a. m.* Verzärtelung.

פגותא *x. m.* Schutz.

פגטי I *gr. männl.* Personennamen (*Παντίας*).

פגטי II *gr.* (*vgl. πάντησις*) 'לפ' (= 'לאפגטי') entgegen.

פגטיגון, פגטיגון *gr. m. (πεντάγωνον)* 1. fünfeckig; 2. fünffach.

פגטיגון *gr. m. (κόμες παλατιών)* Palasthauptmann.

פגטיגון *gr. (πάντως)* jedenfalls. *פ' ד'* es muß.

פגטיגון *gr.* kleinasiatische Landschaft (*Πόντος*).

פגטיגון *gr. m. (ἀπάντησις)* Erwiderung.

פגטיגון *gr. m.* Bewohner des Distrikts *Πεντάχοις* in Egypten.

פגטיגון *gr. m. (vgl. Πενταπολίται)* Bewohner der *Πεντάπολις* in Nordafrika.

פגטיגון *gr. männl.* Personennamen (*Πεντάκακος, Παντόκακος?*).

פגטיגון *s. פגטיגון.*

פגטי *h. m.* 1. Leere; 2. Muße; 3. Innerstes.

פגטי I *a. m.* 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. *ind. פגטי* Koh 2, 10 (*MS פגטי*) Muße; 3. Flußname.

פגטי II *a. m., ind. פגטי* Dt 24, 5 (*MS פגטי*) frei, ledig.

פגטי *a. m.* Abtritt.

פגטי *h. f.* Wendung.

פגטי *a. f.* Muße.

פגטי *h. m. f. pl.* 1. Gesicht. *פ' של פגטי* Scham. *פ' גלוי* Frechheit. *פ' גלוי* frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Fläche; 4. Schein; 5. Person; 6. Sinn, Auslegungsweise. *פגטי* 1. vorher; 2. zum Schein. *פגטי* vor. *פגטי* wegen. *פ' מפגטי* weil. *פגטי* 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.

פגטי *h. m.* Inneres, bes. Inneres des Tempels. *פגטי* drinnen. *פגטי* von innen. *פגטי* nach innen, drinnen. *פגטי* im Allerinnersten. *פגטי* innerhalb.

פגטי *h. m.* innerer.

פגטי *gr.* Ortsname (*Πατέας*).

פגטי *a. f.* Ecke.

פגד *a. Pa. pt.* מִפְּגִיד Ri 5, 22 jagen, galoppieren.

פִּינֶד *gr. m.* (πίναξ) Schüssel.

פִּנְלִיָּה *gr. f.* (φενόλιον) Mantel.

פִּנְיָמוֹן *gr. männl.* Personennamen. S. פִּלְיָמוֹן.

פִּנְיִין *gr. m.* (πίννινον) Steckmuschelwolle.

פִּינֶס *gr. m.* (φαινόλης) Mantel.

פִּנֶס *gr. m.* (φανός) Laterne.

פִּנְסָה *gr. m.* dass.

פִּנְסוּן (Midr. Till. 19, 2) 1. פִּסְטִין.

פִּנְסוֹר (Tanch. Schopht.) 1. קוֹסְטוֹר *gr. m.* (κούστως) Wächter(?).

פגד *h. Pi.* verzärteln. *Pu. pt.* verweichlicht.

פגד *a. Pa. pt. pass.* מִפְּגֵק Dt 28, 54 dass. *Ita. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּגְּקוּ Dt 31, 20 sich gütlich tun.

פִּגְקִיָּן(?) *gr. m. pl.* (πάννυκτος) Nachtfest(?).

פִּגְקִיָּן männl. Personennamen.

פִּנְקִיָּה *gr. f.* Phönizien (Φοινίκη).

פִּנְקִילִין *gr. m.* (πανούκλιον) Spulfaden.

פִּגְקֶס *gr. f.* (πίναξ), *pl.* פִּינְקִסוֹת 1. Tafel; 2. Buch.

פִּגְקֶס *gr. m., c.* פִּגְקֶס Ez 9, 2 dass.

פִּנְקִיסִין 1. גִּפְרִיסִין(?).

פִּנְקִיָּה *gr. f.* (πονηρία) Bosheit.

פִּנְתָּה (Est II 1, 3, MS פִּנְתָּה) 1. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פִּרְתָּה.

פִּנְתָּה *a. m.* Oberleder.

פִּנְתָּרִי (Ex 28, 20) *gr. m.* (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.

פִּנְתָּרִי *gr. m.* 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פִּנְתָּרִי.

פִּס männl. Personennamen.

פִּס I *h. m., pl.* פִּסִין, פִּסִין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.

פִּס II *h. m.* 1. Fläche von Hand und Fuß; 2. Platte, Brett; 3. Scheidewand, Barriere.

פִּסָּה I *a. m.* 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.

פִּסָּה II *a. m.* Grabscheit. S. פִּסְתָּה.

פִּסָּה *lat. f. (fossa)* Graben.

פִּסָּה *a.* schreiten.

פִּסָּה *h. Pi.* 1. teilen, abreißen; 2. hindurchbrechen.

פִּסָּה *a.* 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. *Pa. Aph.* zerteilen.

פִּסָּה *a. m., pl.* פִּסָּהִין, פִּסָּהִין Stück.

פִּסָּה *h. f.* dass.

פִּסָּה *h.* verderben. *Ni.* Schaden haben, verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. beschädigen.

פִּסָּה *a.* 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. *Aph.* 1. Schaden haben; 2. schädigen.

פִּסְדִּיָּה (Jelammed. Wajjeze) 1. פִּי סְדִיָּה, s. סְדִיָּה.

פִּסָּה *h.* sich ausbreiten.

פִּסָּה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fußsohle.

פִּסָּה *a. m.* Stück.

פִּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.

פִּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.

פִּסוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.

פִּסוּלָּה *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59

פִּסוּלָּה Schlacke; 3. 2 S 22, 27 (Soc 59

פִּסוּלָּה Auswurf.

פִּסוּלָּה *a. m.* 1. makelhaft; 2. verworfen.

פִּסוּנוֹת s. פִּס I.

פִּסוּלָּה *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.

פִּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.

פִּסוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.

פִּסוּקָה *a. m.* Bibelvers.

פִּסוּקָה s. פִּסְקָה.

פִּסוּרוֹם s. פִּסְרוֹם.

פִּסָּה *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.

פִּסָּה *h. m.* lahm (auf beiden Füßen?).

פִּסָּה *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פִּסְחִים Bez. eines Mischna-

traktats. פסח דורות das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ' מַצְרִים, dem ägyptischen Pesach). פ' ראשון erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שני Nachpesach (am 14. Ijjar). פ' ערב der Rüsttag des Pesach.

פְּסָחָא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ' וְעִירָא Nachpesach.

פְּסָחִית *gr. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.

פְּסָחִילֹם *gr. m.* (πάστιλος) Kügelchen.

פְּסָחִמָּא *gr. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.

פְּסָחִינ *gr. m.* (φοσσάτον) 1. Graben; 2. Armee.

פְּסָחִינ *gr. f.* (πίστις) Treu und Glauben.

פְּסָחִיקָא *gr. m.* (πιστάκια) Pistazie.

פְּסָחִירִין (KohR 2, 6) 1. בְּמַסְחִירִין, *s.* מַסְחִירִין.

פְּסִיא *gr.* (פְּסִיא) besänftigend.

פְּסִינָה *h. f., pl.* פְּסִינִין 1. Zweiglein; 2. Blütenstiel.

פְּסִידָא *a. m.* Schaden.

פְּסִינ *h. m.* Ausbreitung.

פְּסִינָא *a. m.* dass.

פְּסִיחָה *h. f.* Gebrauch von פסח.

פְּסִיל *h. m.* Götzenbild.

פְּסִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.

פְּסִילָה I *h. f.* Meißel(?).

פְּסִילָה II *h. f.* Abfall.

פְּסִילָתָא *a. f., pl.* פְּסִילִין Ex 20, 22 Hausteine.

פְּסִים *h. m.* Pfoste.

פְּסִינ *gr. m.* (φασιανός) Fasan.

פְּסִינָא *gr. m.* dass.

פְּסִיסָא männl. Personennamen.

פְּסִיסָה *h. f.* Zaun, Scheidewand.

פְּסִיעָא *a. m.* hervorstehend.

פְּסִיעָה *h. f.* Schritt.

פְּסִיעָתָא *a. f.* dass. S. פְּסִיעָתָא.

פְּסִיקָא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.

פְּסִיקָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.

בְּרַפְסִיקוֹ לִיָּהּ (jPea 15^c) 1. כַּפ' פְּסִיקוֹלִיָּהּ.

פְּסִיקָא Ortsname.

פְּסִיקָתָא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.

פְּסִדָּא *a. Pa. pt. pl.* מְפַסְדִּין Jes 33, 12 abschneiden.

פְּסִדְתָּר *gr. f.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסִדְתָּרָא *gr. f., pl. d.* פְּסִדְתָּרָא Ex 28, 3 dass.

פְּסִל *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. *Ni.* 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.* verächtlich machen.

פְּסִלָא *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen. *Aph.* untauglich machen. *Ipe.* 1. *pf.* 2 *pl.* אֶת־פְּסִילָתוֹן Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פְּסִלָה *h. m.* eine Art Hacke.

פְּסִלָה I *h. m.* Bild, Götzenbild.

פְּסִלָה II *x. m.* Krämpfe.

פְּסִילָה *gr. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פְּסִילָה *gr. m.* dass.

פְּסִילָתָא *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פְּסִילָתָא *gr. m.* (φασίολος) eine Bohnenart (*Phaseolus vulgaris*, nach I. Löw unmöglich).

פְּסִילִין (Jalk Ps. 10, 5) 1. פְּסִילִין(?).

פְּסִילִין Ortsname.

פְּסִילֹם, פְּסִילֹסָא *gr. m.* (ψελλός), *pl.* פְּסִילִים Stammeler.

פְּסִילֹקָא(ת) *x. f. pl.* eine Bohnenart.

פְּסִילֹתָא *gr. f.* dass. S. פְּסִילֹתָא.

פְּסִילֹטוֹר *gr. m.* (ὀψωνότωρ) Einkäufer für die Küche.

פְּסִילֹתִירִין *gr. m.* (ψαλτήριον) Zither.

פְּסִילֹתִין *gr. m.* (ἀπινθίτης) Wermutwein.

פְּסִס I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden.

Hi. verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreißen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. *S.* פוס.

פסס II *h.* *Pilp.* פסס sengen.

פסס I *a.* *Palp.* פסס auflösen, auseinanderzupfen. *S.* פוס.

פסס II *a.* *Palp.* פסס sengen.

פסס I. פסס.

פסע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi.*

Hi. 1. einherschreiten; 2. spreizen; 3. weite Stiche machen.

פסע *a., pt.* פסע 2S 20, 8 schreiten.

Pa. dass.

פסעתיא *a. f., pl. c. s.* פסעתיא Jer 10, 22 Schritt.

פסיפון *s.* פסיפס.

פסיפס (1 K 5, 31, MS פסילן) *gr. m.* (ψηφος) 1. allseitig geglätteter Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluß; 5. l. פסס.

פסס I *h. m.* Luke, kleine Türe.

פסס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פסס *s.* פסס.

פסס *s.* פסס.

פסיפס *gr. m.* (ψηφίστης) Rechner.

פסיפסא *פ' פסיפא* Pesikt. 131^a (wohl *gr. tr.* ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פסס *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פסס דברים 1.

פסס *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein, reißen. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitr.* 1. getrennt sein; 2. spielen.

פסס *a.* 1. *pt. pass.* פסס Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פסס פ' die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgültig erklären. *Pa. ipf.*

1 *sg.* פסס Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* פסס Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende

machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* פסס

Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlußmahlzeit halten (vor dem Versöhnungstag).

פסס *h. m.* 1. Stück, Bruchteil, 2. Trennungsakzent.

פססא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פססא I. פססא.

פססא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פססא Beiname eines Mannes.

פססא *h. f.* Spaltung, Gespaltensein.

פססא *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פססון *h. m., f.* פססון 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פססון *gr. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פססון, פססון *gr. m.* (φασκία), *pl. d.*

פססון Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פססון *h. f.* Abteilung.

פססון (2S 23, 8, MS פססון) *gr. m.* (φάσκαλος) Bündel, Fasces.

פססון (?) *h. m.* Abschnitt.

פססון *gr. m.* (πισκίνη), *pl.* פססון (= πισκίνας?), פססון Fischteich.

פססון I. פססון.

פססון Ortsname.

פססון *a. f.* Teil, Abteilung.

פססון *gr. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פססון I, פססון *a. m.* 1. c. פססון 1 K 18, 44 Soc 59 1. Handteller; 2. Fußsohle. פססון (1. פססון) Gn 37, 3 B. fußlanges Untergewand.

פססון II *a. f.* 1. Bissen; 2. Brot; 3. Fülle(?).

פססון *x. f.* Seite (eines Buches).

פססון *gr. m.* (ψιδθιον) Matratze.

פססון I. פססון.

פססון *gr. m.* (πιστάκια) Pistazie.

פססון I. פססון.

פססון *a., pt. pl.* פססון Est II 1, 2 (MS פססון) 1. blöken; 2. schreien.

פססון *h.* schreien. *Hi.* blöken.

פססון *h. m., pl.* פססון Kind.

פססון *s.* פססון.

פססון (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.

פֿעה *h. f.* Schrei.

פֿערה *h. f.* Entleerung des Mastdarms.

פֿערתא *a. f.* Schreierin.

פֿעל *h.* arbeiten.

פֿעל *a. s.* פֿעלא, פֿעלא.

פֿעלא *a. m.* Arbeiter.

פֿעלה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.

פֿעלותא *a. f.* Arbeit.

פֿעלונם (BerR 4) 1. פֿעלונים, *s.* פֿעלון.

פֿעל־תא *a. f.* Arbeit.

פֿעם *h. Pi.* stoßen, stören. *Ni.* gestört werden.

פֿעם *h. f., pl.* פֿעמות 1. Tritt; 2. Mal.

פֿעם *zuweilen.* פֿעמים *dass.*

פֿועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פֿומעם) 1. פֿעמים.

פֿעע *h. Pilp.* פֿעפֿע 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.

פֿעע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פֿעת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* *dass.*

פֿעע II *a. Palp.* פֿעפֿע finster machen.

פֿעפֿע *a. m.* Dunkelheit.

פֿעפֿען *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?

פֿעפֿע *s.* פֿעע.

פֿעפֿע *s.* פֿעע.

פֿער *h.* 1. aufsperrern; 2. Entleerung haben. *Pi.* *dass.*

פֿער *a.* Entleerung haben. *Pa.* *dass.*

פֿיה, פֿיפה *gr. f.* (παρυφή?) Saum.

פֿפא *gr. m.* 1. männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. פֿפא נהר Ortsname.

פֿפאה *a. m.* aus Pappa.

פֿפי *gr.* männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος).

פֿפּים *gr.* männl. Personennamen (Πάππας).

פֿפּיר, פֿיפּיר, פֿיפּירא *gr. m.* (πάπυρος) 1. Papyruschilf; 2. Papyruskorb.

פֿיפּירא *gr. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας).

פֿיפּירות *gr. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyruspalier.

פֿפּיל־יון *gr. m.* (παπιλέων), *pl.* פֿפּיל־יון Zelt.

פֿפּילון *gr. m.* (πέπλον) Prachtmantel.

פֿפּיל־סמון *gr. m.* (ὀποβάλλσμων) Balsam.

פֿפּינא, פֿפּינא *gr.* Ortsname (Ἐπιφάνεια).

פֿפּונא, פֿפּונא *a. m.* aus Paphunia.

פֿפּוס *gr.* männl. Personennamen (Πάππος).

פֿפּוסרם (jBer 13°) *s.* פֿווסרם?

פֿפּוסיא (MidrSchem 5, 6) 1. פֿפּוסים, *s.* פֿפּוסים (?).

פֿיפּין (RutR 1, 17) 1. פֿפּיל־יון.

פֿיפּור *gr. m.* 1. (πάπυρος) Papyruschilf;

2. *pl. d.* פֿיפּוריא DtJI 26, 3, MS

פֿיפּירא, *s.* פֿיפּירא.

פֿיפּורין (BerR 74) 1. פֿיפּורין.

פֿפּא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.

פֿפּולא *a. m.* gespaltene Datteln.

פֿפּח *a. Pa.* hell machen.

פֿפּחא *a. m., pl. d.* פֿפּחא Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.

פֿפּחליות *s.* פֿפּחליות.

פֿפּחליון *s.* פֿפּחליון.

פֿפּירא *a. m.* 1. *pl.* פֿפּירא 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. *s.* פֿפּירא.

פֿפּיה (Dt 2, 23, MS רִפְיָה) Ortsname.

פֿפּיהא *a. m., pl. c. s.* פֿפּיהא Jos 13, 23 (Praet. פֿפּיהא) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פֿפּיה *h. f.* Jubel.

פֿפּיהא *a. m.* 1. *pl.* פֿפּיהא Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פֿפּיהא *a. m.* Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פֿפּים *h. m.* 1. Pfoste, Pfeiler; 2. Türgewände.

פֿפּימא *a. m.* 1. *dass.*; 2. *pl. d.* פֿפּימא Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פֿפּיעה *h. f.* 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פֿפּל *h. Ni.* sich spalten. *Pi.* spalten.

פּו. *pt.* gespalten. *Hi.* sich spalten.

פֿפּל *a.* spalten. *Itpe.* sich spalten.

פָּצַח *a.*, *pt.* **פָּצִים** Jer 22, 14 ausbrechen.
פּוּצְמוֹ (RutR Peth.) 1. mit MS D. **תְּחוּמוֹ**,
s. **תָּחוּם**.

פָּצַע *h.* 1. quetschen, zerquetschen.
pt. pass. **פָּצְעוּ דָּבָה** mit zerquetschten
Hoden; 2. spalten; 3. verwunden. *Ni.*
gequetscht, zerquetscht werden. *Pi.*
zerquetschen. *Hi.* 1. spalten; 2. sich
verbreiten.

פָּצַע *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* **פָּצְעַת** Ri 5, 26 (so
Soc 59 in marg.; MS **פָּעַת**) 1. zer-
schlagen; 2. spalten. *Pa.* dass.

פָּצַע *h. m.* 1. Wunde; 2. Übel.

פָּצְעָא *a. m.* dass.

פָּצְעִיל *h. m.* gespaltene Dattel.

פָּצְעִית (?) *h. f.* dass.

פָּצַץ *h.* *Hitpo.* **הִתְפָּצֵץ** zerschmettert
werden.

פָּצַר *a.*, *pt.* **פָּצַר** 1S 15, 23 (MS **בָּצַר**)
verringern(?).

פָּצְתָא, **פָּצְתָא** *a. f.*, *pl.* **פָּצִין** 1. Los; 2. *pl.*
פָּצִין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פָּקָא Ortsname.

פָּקַד *h.* 1. verordnen; 2. aufsuchen;
3. mustern; 4. vermissen; 5. beiwohnen.
Ni. aufgesucht werden, heimgesucht
werden. *Pi.* befehlen. *Hi.* 1. in Ver-
wahrung geben; 2. verwahren. *Hitp.*
1. beauftragt werden; 2. heimgesucht
werden.

פָּקַד *a.* aufbewahren. *Pa.* 1. *pf.* **פָּקִיד**
Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. be-
auftragen. *Aph.* 1. anordnen; 2. in
Verwahrung geben. *Itpe.* aufbewahrt
werden. *Itpa.* 1. *pf.* **אֶתְּפַקֵּד** Nu 3, 16
angeordnet werden. *Itaph. pf.* **אֶתְּפַקֵּד**
Lv 5, 23 (MS viell. **אֶתְּפַקֵּד**) in Ver-
wahrung gegeben werden.

פָּקְדָה *h. f.* Aufbewahrung.

פָּקְדוֹן *h. m.*, *pl.* **פָּקְדוֹנוֹת** aufbewahrtes
Gut, Depositum. **בַּעַל הַפָּקְדוֹן** der
Aufbewahrer, Depositär.

פָּקְדוֹנָא (Lv 5, 21, MS **פָּקְדוֹנָא**) *a. m.*
aufbewahrtes Gut, Depositum.

פָּקְדָנָא *a. m.* 1. Lv 5, 21 dass.; 2. An-
ordnung.

פָּקְדָתָא *a. f.* Anordnung, letztwillige
Verfügung.

פָּקִיד *h. m.* 1. Beauftragung; 2. *pl.*
פָּקִידִים Musterung. **הַפ' הַרְבֵּעַ** das
vierte Buch Moses.

פָּקִידָא *a. m.* 1. *pl. d.* **פָּקִידָא** Lv 27, 34
Gebot; 2. *pl.* **פָּקִידִין** Musterung.

פָּקִידָה *a. m.*, *pl. d.* **פָּקִידָה** Ez 23, 23
eine Völkerschaft.

פָּקִיחַ *h. m.* **פ' נָפֶשׁ** Lebensrettung. S.
פָּקַח.

פָּקוּלִי *h. m.* Flachshechler(?).

פָּקוּלִין s. **פָּקִלִין**.

פָּקִיסָא *gr. m.* (vgl. πέκος) Entfernung
des Flaums.

פָּקוּעָא *a. m.* Koloquinte (*Citrullus Colo-*
cynthis).

פָּקוּעָה *h. f.* 1. Spalt; 2. aufgeschnittenes
Muttertier.

פָּקוּעָה *h. f.* Koloquinte.

פָּקִיעָתָא *a. f.* Knäuel.

פָּקִיקָלָת *h. f.* Verzweigung.

פָּקִיקָלָתָא *a. f.* dass.

פָּקִיקָרָת *h. f.* dass.

פָּקִיתָא *a. f.*, *c. s.* **פָּקִיתָה** 1S 4, 18 der
untere Teil des Halses.

פָּקַח *h.* öffnen. *Pi.* 1. dass.; 2. aufgraben;
3. Fürsorge treffen. *Ni.* *Hitpa.* ge-
öffnet werden (von Ohr, Mund oder
Auge).

פָּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen.
Pa. 1. *inf.* **פָּקַחָא** Koh 3, 5 offen
legen, aufgraben; 2. verständig
machen. *Itpe.* nüchtern werden.

פָּקַח *h. m.*, *f.* **פָּקַחָת** 1. sehend; 2. hörend;
3. klug.

פָּקִטוֹ *gr.* (vgl. ἀποκοιταβισμός?) aus-
werfen.

פִּקְטִי (?) *x. f.* Lampe(?).

פָּקִטָא *gr. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz,
Hefe.

פָּקִטִים *gr. m. pl.* dass.

פּקטן, *ipf.* יפּקטן Hi 21, 10. *Ausg. Ven.*

1518, 1. mit Ar. יפּקטוּ, s. פּקטוּ.

פּיקמני (Tos. BabB 5, 3) 1. טוּרְטָנִי.

פּקי (= בּאפּקי) im *Ausgang.*

S. פּק.

פּקיד *h. m.* Beamter, Fürst.

פּקידה *h. f.* 1. Anordnung; 2. Untersuchung; 3. Gebrauch von פּקד.

פּקידה (Ex 4, 11, MS פּתִיחָה) *a. m.* sehend.

פּיקולִיא *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde.

פּקיע *h. m.* 1. Docht; 2. Geißel;

בֵּית פּקיע das lose Ende der Schleuder;
3. Bündel.

פּקיעא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet;
2. kundig.

פּקיעה *h. f., pl.* פּקיעות 1. Knäuel,
Kugel; 2. s. פּקיע.

פּקיעין Ortsname.

פּקל *h. Pi.* abschälen.

פּקלא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.

פּקלטורין (EchR 1, 1, *Ausg. Pes.* פּקלטורין)

1. פּקלטון *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes
Gewand.

פּקלן *h. m. pl.* 1. Samenkapseln vom
Flachs; 2. s. פּקרית.

פּקם *h.* 1. Gebiß anlegen; 2. am Ge-
biß ziehen. *Pi.* dass.

פּקם *gr. m.* (φύκος) rote Schminke (für
die Wangen).

פּקם I *gr.* (vgl. φύκος) schminken.

פּקם II *gr.* (πέκω) kämmen.

פּקם III *gr.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den
Flaum verlieren; 2. den Flaum ent-
fernen.

פּקם IV *h.* aufsperrten.

פּקם *gr.* (vgl. φύκος) schminken.

פּקם, פּיקום *gr. m.* (πέκος) feiner Flaum.

פּקום (Sac 14, 10) *gr.* Name eines Turms
(ἱππικός).

פּקום(?) *h. m. pl.* Name einer ägypti-
schen Völkerschaft.

פּקסום *gr. m.* (πέκος) Flaum, Fäser-
chen.

פּקסים s. פּיקס.

פּקיסנא(?) *a. m.* Dungmasse(?).

פּקסניון, פּקסניא *gr. m.* (πύλινον) Buchs-
baum.

פּקע *h.* 1. platzen, zerspringen; 2. ab-
springen; 3. spalten; 4. aufhören.
Pi. spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zer-
schleissen; 3. brechen (den Markt-
preis); 4. befreien (von einer Pflicht).

פּקע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt.*
pl. פּקעין EstII 1, 2 knarren, krachen;
3. aufhören. *Pa. pt.* מַפְקֵעַ EstII 1, 2
(MS מַפְקֵעַ) knarren lassen. *Aph.* 1. auf-
lösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt
machen. *Ite. pf.* אֶת־פְּקֵעַ EstII 3, 7
(nicht MS) durchbrochen werden.

פּקע *h. m.* 1. Riß, Spalt; 2. Platzen,
Springen; 3. Abgesprungenes.

פּקעא *a. m.* Geschwür an der After-
spalte.

פּקעית, פּקעת *h. f., pl.* פּקעיות Knäuel.

פּקעתא *a. f., pl. c.* פּקעי 2 K 4, 39
(MS פּקעי) Koloquinte (*Citrullus Colo-*
cynthis).

פּקעתא *a. f.* Herumgehen, Müßiggang.

פּקפּקין *h. m. pl.* Verstopfung.

פּקפּקתא *a. f.* Schwankendmachen, Er-
schütterung.

פּקק s. פּוק und פּקק I.

פּקק s. פּוק.

פּקק I *h.* verstopfen. *Pi. Pilp.* dass.
Hitp. Hitpalp. verstopft werden.

פּקק II *h. Hitp.* 1. erschüttert werden;
2. lose werden. *Pilp.* s. פּוק.

פּקק *a.* verstopfen. *Ite.* verstopft
werden.

פּקק *h. m.* 1. Verstopfung, Stöpsel;
2. Verschuß; 3. Knochen.

פּקר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich
preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als
herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho.*
pt. freigeben.

פּקר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als
herrenlos erklären; 2. preisgeben.

Itpe. 1. sich respektlos benehmen;
2. sich preisgeben.

פִּקְרִין *a. m. pl.* פִּי פִּי After.

פִּקְרִין *gr. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde, Binde.

פִּקְרִית *gr. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פִּקְרוֹם *s.* פִּקְרוֹם.

פִּקְרִים *gr. m.* (ἐπικάρσιον) ein Untergewand.

פִּקְרִסֶת *gr. f.* dass.

פִּקְתָּא *a. f.* Tal.

פִּקְתָּא (EstR 1, 8) 1. mit Ausg. Pes.
אֲנִפְקָא.

פִּרְ *h. m.* zwei- bis fünfjähriger junger Stier.

פִּרְא *h. m.* Wildesel.

פִּרְא I *a.* sprossen, treiben.

פִּרְא II *a.* laufen.

פִּרְא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פִּרְא I *gr.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus;
2. weniger.

פִּרְא II *gr.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פִּרְאָרוֹן *gr. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פִּרְאִירִיתִי (jJom 38^c) 1. פִּלְהִדְרִין.

פִּרְבִּיגְרוֹן (BerR 64) 1. פִּרְסִיגְרוֹן.

פִּרְבִּיטָא (BerR 63) 1. mit Ausg. Konst.
פִּרְכִּיטָא.

פִּרְכִּיטָא *lat. m.* (*privata*), *pl.* פִּרְכִּיטִין, פִּרְכִּיטִות Privatbad.

פִּרְבִּי *gr. f.* (φορβεύ) Halfter.

פִּרְבִּיטָא *gr. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פִּרְבִּר *pers. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פִּרְג *h. Hi.* schießen (v. Kraut)?

פִּרְג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פִּרְג II *a.* *Itpe.* sich ergötzen.

פִּרְגוֹד, פִּרְגוֹדָא, פִּרְגוֹדָא *gr. m.* (vgl. παρααύδιον) 1. *pl.* פִּרְגוֹדִות verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung

der göttlichen Thronstätte.

פִּרְאָג (Tos. Ter III 16) 1. פִּרְדָּ.

פִּרְגוֹדִית 1. פִּרְגוֹדִית, *s.* פִּרְגוֹד.

פִּרְגוֹתָא 1. פִּרְגוֹתָא, *s.* פִּרְגוֹד?

פִּרְגוֹתָא (?) *h. m.* Schießen (von Kraut).

פִּרְגִים *h. m. pl.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

פִּרְגִית *h. f.* Hühnchen.

פִּרְגִיתָא *a. f.* dass.

פִּרְגִיתָא *gr. f.* Phrygien (Φρυγία) (?)

פִּרְגִל, פִּרְגוֹל *pers. m.* Zirkel.

פִּרְגִל, פִּרְגוֹל, פִּרְגִלִין *gr. m.* (φραγέλλιον) Geißel, Prügel.

פִּרְגִמְטוֹמִים, פִּרְגִמְטוֹמִים *gr. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פִּרְגִמְטָא (Koh 5, 9) *gr. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פִּרְגִמְטִיתָא *gr. f.* Händlerin.

פִּרְאָגוֹן (Midr. Teh. 12, 5) 1. פִּרְגִלִין.

פִּרְגִיגְרוֹן (EstR Anf.) 1. פִּרְסִיגְרוֹן.

פִּרְגִיגְן *s.* פִּרְגִיגְן.

פִּרְגִים *gr. m.* (πύργος) Turm.

פִּרְאָג (Tos. Ter. III 16) 1. פִּרְדָּ.

פִּרְגִרָא *pers. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פִּרְגִירִי *gr.* männl. Personennamen (Παρήγορος).

פִּרְגִיטָא (DebR 2) 1. פִּרְגִיטָא.

פִּרְדָּ *h.* 1. trennen, sondern. *pt. pass.*

פִּרְדָּ einzeln; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen, bes. getrocknete Feigen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פִּרְדָּ *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פִּרְדוּ Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben.

Aph. pt. pass. מִפְרִד Jes 13, 14 (MS מִפְרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.*

1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פִּרְדָּ *h. m.* einzeln.

פִּרְדָּ I *h. m.* gesonderte Granatapfelkerne.

פִּרְדָּ II *h. m.* Maultier.

פִּרְדִּימְטָא *gr. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פִּרְדִּיהָ *h. f.* weibliches Maultier.

פֶּרְדֹּכְסוֹס *gr.* (παράδοξος) auffallend, übermäßig.

פרדשכא *s.* פרדשכא.

פֶּרְדֶּקְתָּא *pers. m.* Müßiggänger.

פֶּרְדֶּלֶס *gr. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדמטא (VajR 19)?

פֶּרְדֶּן *h. m., f.* פֶּרְדֶּנִית Herumläufer.

פֶּרְדֶּס *x. m., pl.* פֶּרְדֶּסוֹת Baumgarten.

פֶּרְדֶּסָא *x. m., pl.* פֶּרְדֶּסִין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פֶּרְדֶּסִין) dass.

פֶּרְדֶּסְקָא *gr. m.* (πυργίσκος, doch *s.* auch *pers.* פֶּרְסֶדְקָא), *pl.* פֶּרְדֶּסְקָאוֹת 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank; *s.* עֲדֶרְסָא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. פֶּרְדִּיסקִי) 1. פֶּרְסֶדְקִי, *s.* פֶּרְסֶדְקָא.

פראדורן (SchemR 33) 1. פֶּרְאָדְרוֹן.

פרדשכא 1. פֶּרְדֶּשְׁכָּא *pers. m.* vornehm.

פֶּרְדֶּשְׁנָא *pers. m.* Geschenk.

פֶּרְדֶּתְקָא *pers. f., pl.* פֶּרְדֶּתְקִין Est II 6, 10 (MS פֶּרְדֶּתְקִין) Erlaß.

פֶּרְהָ *h. f.* 1. junge, zwei- bis fünfjährige Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. Name eines Mischnatraktats.

פֶּרְהָ *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuß versprechen.

פורה (jBabK 3^a) 1. פֶּוּרְהָ.

פֶּרְהָבָא *pers. m.* dichte Wolle.

פרהננא *x. m.* ein Regierungsbeamter.

פרהדיא 1. פֶּרְהֶסְיָא *pers. m.* Mühle.

פֶּרְהֶדְרִין *gr. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.

פֶּרְהָ *pers. m.* vorsichtig sein.

פרהננא *s.* פֶּרְהֶנְנָא.

פֶּרְהֶסְיָא *gr. f.* (παῖρησία) Öffentlichkeit. בֶּפֿ' öffentlich.

פרוא *gr. f., pl.* פֶּרְוֹן Jes 49, 22 (Soc 59 פֶּרְוֹן), wohl Plural zu פֶּוּרְיָא.

פֶּרְוָא *a. m.* Name eines Vogels.

פֶּרְוָאָה *a. m.* aus Parwa(?).

פרובטיא 1. פֶּרְוֶבְטִיָּא.

פֶּרְוָה männl. Personennamen.

פֶּרְוָה *h. m.* Bewohner eines offenen Ortes.

פֶּרְוֶחָא *a. m.* 1. fliegende Heuschrecke; 2. flatterndes Haar.

פֶּרְוֶטָה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרוטמטא 1. פֶּרְוֶטֶטָה.

פֶּרְוֶטִית *h. f.* eine Art Maultier.

פֶּרְוֶטִיט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פֶּרְוִילָא *x. m.* Stadtbezirk.

פֶּרְנִים Name eines Landes.

פרוכי (BerR 45) 1. פֶּרְכִּי.

פֶּרְוֶת *s.* פֶּרְכֶּת.

פֶּרְוֶבְטִיָּא *s.* פֶּרְוֶבְטִיָּא.

פרומא *s.* פֶּרְוֶמָא.

פֶּרְוֶמָאָה *a. m.* Einbrecher.

פֶּרְוֶנְקָא *pers. m.* Briefbote.

פֶּרְוֶס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Hälfte der Vorbereitungszeit für ein Fest. הַפֶּסַח 15 Tage vor Pesach; 4. Stück Brot.

פֶּרְוֶסָה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פֶּרְוֶסָא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פֶּרְוֶר *s.* פֶּרְוֶר.

פֶּרְוֶר *pers. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פֶּרְוֶרָא *pers. m., pl. d.* פֶּרְוֶרָא Ez 27, 28 (MS פֶּרְוֶרָא) dass.

פֶּרְוֶשׁ *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.

פֶּרְוֶתָא *x. f.* Bezirk(?).

פֶּרְוֶ *h., pt. pass.* פֶּרְוֶוּ Bewohner eines offenen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken(?).

פֶּרְוֶוּ *x. m.* 1. אַנְדֶּרְפֶּתָא פֶּ' Name eines Vogels; 2. männl. Personennamen.

פֶּרְוֶבְטִיָּא *gr. m.* (vgl. πρεσβυτής) für die Gesandten bestimmt.

פֶּרְוֶבְטִיָּין *gr. m.* (πρεσβυτής), *pl.* פֶּרְוֶבְטִיָּין 1. Gesandter; 2. Propraetor.

פֶּרְוֶבְטִיָּא *s.* פֶּרְוֶבְטִיָּא.

פֿרוֹזִבִּין (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβείον) *gr. m.* Gesandter.

פֿרוֹזְבֹּל *gr. m.* (προσβολή) protokollarische Erklärung in bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פֿרוֹזְבֹּלָא *gr. m.* dass.

פֿרוֹזְבֹּלִי *gr. f.* (προσβολή für προσβολή) Anklage.

פֿרוֹזְבִּין *gr. m.* (πρεσβείον) Gesandtschaft.

פֿרוֹג (Ct 5, 14, MS שָׁבוּ, Or 1302 תרשיש, darüber אורק) *x. m.* Türkis.

פֿרוֹזִידָאָט *lat. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פֿרוֹזִידֹוד *gr. m.* (προστώδ) 1. Vorzimmer; 2. Vulva des Weibes.

פֿרוֹזִידֹון (Ru 4, 20) *lat. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פֿרוֹזִידֹומָא *gr. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פֿרוֹזִידִיקִי, פֿרוֹזִידֹוק *gr.* männl. Personenname (Προσδόκιος).

פֿרוֹזִידֹוד 1. פֿרוֹזִידֹוד.

פֿרוֹל *a. pass.* rasen.

פֿרוֹלָא *a. m.* Eisen. פֿ' טוֹר (טור) Name eines Berges.

פֿרוֹם(?) *x.* auspressen(?).

פֿרוֹזֹא I(?) *x. m.* eine Art Bier.

פֿרוֹזֹא II *gr. f.* (περίζωμα), *pl.* פֿרוֹזֹאָט, פֿרוֹזֹאָט 1. Gurt; 2. Schürze; 3. Verband.

פֿרוֹן männl. Personenname.

פֿרוֹת I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פֿרוֹת II *h.* 1. blühen; 2. ausbrechen (von Geschwüren). *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פֿרוֹת I *a.* 1. *pt.* פֿרוֹת Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* אֶפֶרָה Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegzagen.

פֿרוֹת II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* אֶפֶרָתָה Gn 40, 10 dass.

פֿרוֹת *h. m.* 1. Blüte. פֿ' לָבֵן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapital; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 5. junger Vogel.

פֿרוֹתָא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS פֿרוֹתָא) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פֿרוֹתָא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kaperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kaperknospe.

פֿרוֹתָא *a. m.* פֿ' דִּלְבָּא Herzklappen.

פֿרוֹתָא *s.* לָבֵן פֿרוֹתָא.

פֿרוֹתָה *männl.* Personenname.

פֿרוֹתָמָא *a. f.* fliegender Vogel.

פֿרוֹתָמָא *a. f.* Vogel.

פֿרוֹתָא *h.* 1. aufsperrern; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פֿרוֹתָא *a.* 1. *pt. pl.* פֿרוֹתָאָן Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פֿרוֹתָא *h. m.* Abfall (im Weingarten nach Lv 19, 10).

פֿרוֹתָא *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פֿ' ל' mit Ausschließung von.

פֿרוֹתָא *a. m.* dass.

פֿרוֹתָא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פֿרוֹתָא *gr. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פֿרוֹתָא männl. Personenname.

פֿרוֹתָאָה *gr. f.* (vgl. πρό τοῦ γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פֿרוֹתָאָה *gr. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פֿרוֹתָא *gr. m.* (πρώτος) erster.

פֿרוֹתָא *gr. f.* (πρώτη) erste.

פֿרוֹתָא *gr. f.* (προτομή) Büste.

פֿרוֹתָא (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), 1.

פֿרוֹתָא, *s.* פֿרוֹתָא.

פֿרוֹתָאָה *gr. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פֿרוֹתָאָה 1. פֿרוֹתָאָה.

פֿרַטענֶה *h. f.* Floh.

פֿרוּמיקאַטור (SchemR 37 Ausg. Konst.)

1. פֿרומקטור *gr. m.* (προϊκτωρ) Leibgardist.

פֿרַמֶּרֶה *gr. m.* (παραήριον) Bäckerladen.

פֿרַמְתָּה *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פֿורטיתא (bSanh 96^b) 1. פֿאַרִיתא.

פֿורְמַתָּה (EstII 1, 3 MS Kiss.) *lat. f.* (*porta*) Tür.

פֿרִי *h. m., pl.* פֿירות 1. Frucht; 2. Gemüse; 3. Brut; 4. Zinsen.

פֿאַרִי *a. m. pl.* Kleie.

פֿרִיָּה *a. m.* Läufer (kleines Kind)?

פֿרִיָּה I *gr. f.* (φορείον), *pl.* פֿרִיָּין Lager, Bettstelle.

פֿרִיָּה II *gr. f.* (ὀπωρη) Baumfrucht, Obst.

פֿרִיָּה *a. m., pl.* פֿרִיָּין Hühnchen.

פֿרִידָה *a. m.* 1. *pl. c. s.* פֿרִידוּהִי Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personennamen.

פֿרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.

פֿרִידִי männl. Personennamen.

פֿרִידָתָה *a. f.* Herumläuferin.

פֿרִיהָ *h. f.* Fruchtbarkeit.

פֿורִיה (RutR 5, 12) 1. l. פֿורִיה von פֿורי *gr. f.* (φορᾶ) Ertrag, oder l. פֿירִיה, s. פֿירא II; 2. l. פֿרִיה weniger als es, s. פֿרא I.

פֿרִיזָנָה *a. m.* Garten.

פֿרִיחָה I *h. f.* Fliegen.

פֿרִיחָה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).

פֿרִישָׁה *a. m.* Münze, Kleingeld.

פֿרִישָׁה *h. f., pl.* פֿרִישׁוֹת dass.

פֿריכָה *h. f.* Zermalmen.

פֿרִימָה *a. m.* Zerstücktes.

פֿרִימָה *h. f.* Zerreißen, Spalten.

פֿרִיוֹם *gr. m.* (φόρημα) Sänfte.

פֿרִיוֹמָה *gr. m.* dass.

פֿרִיוֹן *gr. m.* (φορεῖον) dass.

פֿרִינָה (Ct 1, 16, MS פֿרִינָה), פֿרִינָה *gr. m.* dass.

פֿרִיָּה *a. m.* Vorhang.

פֿרִיסִיתָה *a. f.* Decke.

פֿרִיעַ *a.* 'בֶּפ' Dt 7, 22 eilig, rasch.

פֿרִיעָה *a. m.* Zahlung.

פֿרִיעָה I *h. f.* 1. Entblößen (des Haupts); 2. insbes. Entblößen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreißen und Zurückschlagen des inneren Vorhautblattes nach dem Abschneiden des äußeren); 3. Gebrauch von פֿרע.

פֿרִיעָה II *h. f.* Bezahlung.

פֿרִיָּין *gr. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänfenträger.

פֿרִיָּין *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet (auch von Früchten); 3. gewalttätig.

פֿרִינָה *a. m.* 1. *pl.* פֿרִינִין Est II 3, 8 (Ausg. Dav. חֲצוּבִין) Riß, Loch; 2. ausgelassen.

פֿרִינִיגְהִיט *a. f.* Ausgelassenheit.

פֿרִיקָה *a. m., ind.* פֿרִיק Ex 15, 2, *c. s.*

פֿרִיקָה Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.*

פֿרִיקִי Est II 6, 11 Erlöser.

פֿרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.

פֿרִיקָתָה *a. f., c.* פֿרִיקָת Dt 33, 29 (MS פֿרִיקָת) Gepick.

פֿרִידִי l. פֿרִידִי.

פֿרִישָׁתָה *a. f.* Ausbreitung.

פֿרִישׁ *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*). [Nach I. Löw Mispel (*Mespilus germanica* L), dagegen חֲבוּשׁ Quitte].

פֿרִישׁ (Dt 27, 8) *a.* deutlich.

פֿרִישָׁה *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* פֿרִישָׁן Ex 33, 16 Wundertat; 4. männl. Personennamen.

פֿרִישָׁה *h. f.* Absonderung.

פֿרִישׁוֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.

פֿרִישׁוֹתָה *a. f.* Wundertat.

פֿרִיָּיתָה *gr. f.* (φορεῖον) Bettstelle.

פֿרֶךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.

פֿרֶךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* פֿרִיךְ Thr 4, 8 (MS נָגִיב)

vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.*
1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פָּרָא
Koh 3, 3 (MS סָתָרָא) zerstören;
3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt
werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְפָּרִיכוּ Jes 24, 7
verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.*
zerstört werden(?).

פֶּרֶךְ II *a. Pa. pt. pl.* מִפְּרִיכִי GnJII
37, 7, 1. mit MS Paris. מִפְּרִיכִי, s. פֶּרֶךְ.
Itpa. ipf. 3 *pl. f.* יתפרכן jChag. 77^c,
1. יתפרכן, s. פֶּרֶךְ.

פֶּרֶךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Ge-
walt, Mißhandlung.

פֶּרֶךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.

פֶּרָא *a. m.* Widerlegung.

פֶּרָא *a. m.* Götzenaltar.

פֶּרָא (jBabK 3^c) *gr. m.* (πάροχος)
Quartiermacher. S. אֶכְכִּי.

פֶּרְכִּינָא (Par I 3) 1. פֶּרְכִּינָא.

פֶּרְכִּינָא *a. m., pl. d.* פֶּרְכִּינָא Thr 4, 21
(nicht MS) aus פֶּרְכִּי stammend.

פֶּרְכִּי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes
(Βαρκή?).

פֶּרְכִּי I *gr. m.* (vgl. φύκος) Aufputzen,
Schminken.

פֶּרְכִּי II *gr. m.* (vgl. φρίξ) Zucken,
Zappeln.

פֶּרְכִּי *gr. m.* dass.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (παπαχύτης) Übergießer
(Badediener).

פֶּרְכִּי (EchR 3, 6, MS Vat. מִיָּרוֹם)
1. פֶּרְכִּי *gr. m.* (καρυκευτής) Kunst-
koch.

פֶּרְכִּי (jAbZ 44^b) 1. פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי *h. m.* Rebe.

פֶּרְכִּי (Ar Jelammd.) 1. פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי (KohR 1, 8, MS D. מִתְּבֵל) s.
פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי I *gr.* (vgl. φύκος) herausputzen,
schminken.

פֶּרְכִּי II *gr.* (vgl. φρίξ) zappeln, zucken,
ausschlagen.

פֶּרְכִּי *gr.* dass.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (πράξις) Geschäftsführung.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (παπαχάριμα) außer
Kurs gesetzte Münze.

פֶּרְכִּי, פֶּרְכִּי *gr. m.* (περίχωρος)
Gebiet.

פֶּרְכִּי *h. f., pl.* פֶּרְכִּי, פֶּרְכִּי Vorhang.

פֶּרְכִּי (Ex 26, 31) *a. f.* dass.

פֶּרְכִּי (GnJI 37, 7) 1. פֶּרְכִּי von
פֶּרְכִּי, s. פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי (falsch פֶּרְכִּי) *gr. m.* (βηρύλλιον)
ein Edelstein.

פֶּרְכִּי *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* ge-
spalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.*
aufgerissen, geschlitzt.

פֶּרְכִּי *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.*
zerstückelt werden.

פֶּרְכִּי *a. m.* Kleingeschnittenen.

פֶּרְכִּי (falsch פֶּרְכִּי) *lat. m.* (forma)
Larve.

פֶּרְכִּי *gr. f.* (πάριον) Schild.

פֶּרְכִּי *gr. f.* (φορβεία) Halfter.

פֶּרְכִּי *lat. m. pl.* (parmatus) Be-
schildete.

פֶּרְכִּי (jKil 27^a) *x. f.* eine Bohnen-
art(?).

פֶּרְכִּי s. פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי 1. פֶּרְכִּי.

פֶּרְכִּי (1. פֶּרְכִּי) *pers. m.* Beamter.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (φαρμακός) Zauberer.

פֶּרְכִּי (Est II 3, 1) männl. Personen-
name.

פֶּרְכִּי *pers. m.* (ausgedehnt) männ-
liches Glied.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (φάρος) Leuchtturm(?).

פֶּרְכִּי Ortsname.

פֶּרְכִּי *gr.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift
geben; 2. Kosten aufwenden(?).

פֶּרְכִּי *gr.* *Aph.* dass.

פֶּרְכִּי *gr. m.* (φερνή) 1. Mitgift;
2. Brautgabe des Mannes.

פֶּרְכִּי I *gr. m.* dass.

פֶּרְכִּי II *gr. m.* (φοῦρνος) Backofen.

פֶּרְכִּי *gr. f.* (πόρνη) 1. Hure;

2. Schloßriegel (mit Löchern für die
Stifte des Schlosses).

פֿרונגן (Est II 5, 1, MS פֿרונגן) *pers. m.*
Brokat.

פֿרנדא *x. m.* ungemusterter Seidenstoff.

פֿרנדיסין *gr.* Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).

פֿרנוקא *gr. m.* (vgl. πρόνοος), *a.* פֿרנום
1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.

פֿרנוק *h. m.* Ergötzen.

פֿרנוקא *a. m.* dass.

פֿרניטום (Est II 1, 3, MS פֿרנסטנום) *gr.*
männl. Personennamen (vgl. πορνικός?).

פֿרני *gr. f.* (φερνή) 1. Mitgift; 2. Brautgabe des Mannes; 3. Dokument darüber.

פֿרני *gr. f.* (πόρνη), s. פֿרנא.

פֿרני *gr. f.* (φούρνος) Backofen.

פֿורנים (Siphre Dt 320) 1. פֿרנדנים, s. פֿרנדן.

פֿרניק *h. m.* Ergötzlichkeit.

פֿרניקא *gr. f.* (φούρνος) Backofen.

פֿרנד männl. Personennamen.

פֿירנס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalkSch I 119 פֿורנס) 1. טורוס (?) *lal. m.* (torus) Polster.

פֿרנס *gr.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.

פֿרנס *gr., inf.* פֿרנסא 2 S 7, 7 dass. *Pass. ipf.* יִתְפִּנֵּינס 2 S 9, 10 ernährt, gepflegt werden.

פֿרנס *gr. m.* Versorger, Vorsteher.

פֿרנסא *gr. m., ind.* פֿרנס Ez 34, 5 dass.

פֿרנסה *gr. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.

פֿרנסות *gr. f.* Gemeindeamt.

פֿרנסותא *gr. f., c. s.* פֿרנסותה Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.

פֿרנסתא *gr. f., ind.* פֿרנסא Gn 15, 2 dass.

פֿרנק *h. Pass.* sich ergötzen.

פֿרנק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פֿרניקא, (DtJI 28, 56) 1. פֿרנוקא. •

פֿרנקא, פֿרנקא *a. m.* Lappen.

פֿרם I *h.* 1. teilen, trennen; 2. brechen

(das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hitp.* geteilt werden.

פֿרם II *h.* 1. ausbreiten; 2. vorziehen (den Vorhang); 3. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.

פֿרם I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פֿרמין Est II 3, 8 (MS פֿרמין) teilen, spalten; 2. *pt.* פֿרים 1 S 9, 13 das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרום Lv 27, 9 abschätzen.

פֿרם II *a.* 1. Ex 40, 19, *pt. pass. pl. f.* פֿרמין Ex 17, 12 B. ausbreiten, ausspannen; 2. Gn 13, 12 zelten. *Pa. inf.* פֿרסא Ex 26, 7 B. *pt. f.* מִפְרָסא Thr 1, 17 (MS פֿרשא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מִפְרִים Jes 25, 11 (MS מִפְרִישׁ) dass.; 2. ausstrecken.

פֿרם III *gr.* (vgl. παρρησία), *pt. pass.* פֿרים Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְפִּרְסֶת Est II 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.

פֿרם *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Hälfte der Vorbereitungszeit für ein Fest. פֿרם הַפֶּסַח 15 Tage vor Pesach; 4. Stück Brod; 5. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien). פֿרם בֵּית הַפֶּ' Grabort, (Feld, das ein zerstörtes Grab enthält).

פֿרם *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פֿרום (Est II 3, 1) männl. Personennamen (*Varus?*).

פֿרם 1. Persien; 2. Zensurlesart für אָדום, אֶדוּם usw.

פֿורקא *gr. m.* (ἐφορος) Aufseher.

פֿרסא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.

פֿרסא II *a. m., ind.* פֿרם 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פ' דרמא *a. m.* Entziehung. **פ' דרמא** Aderlaß.

פ'רמא *gr. m.* (vgl. παρρησία) Bekanntmachung.

פ'רמא *pers. m., pl.* **פ'רסין** Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פ'רסא *a. m., pl. d.* **פ'רסאי** Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פ'רוסבולט *gr. f.* (vgl. πρεσβυτης) Bottschaft.

פ'רוסבולט *s.* **פ'רוסבולט**.

פ'רוסבול *s.* **פ'רוסבול**.

פ'רוסבולא *s.* **פ'רוסבולא**.

פ'רוסבולא *gr. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פ'רוסדא 1 K 7, 7 (MS **פ'רדיסא**!) *gr. m.* (προσδάς) Vorhalle.

פ'רוסדא *s.* **פ'רוסדא**.

פ'רוסדנא *s.* **פ'רוסדנא**.

פ'רוסדוד *gr. m.* (vgl. προστάς, προστάδος) Vulva des Weibes.

פ'רסקא *gr. m.* Gestell.

פ'רוסדוד 1. **פ'רוסדוד**, *s.* **פ'רוסדוד**.

פ'רסה *h. f.* gespaltene Klaue.

פ'רסה *pers. f., pl.* **פ'רסא** Parasange (persische Meile = 5 1/2 km).

פ'רסום *gr. m.* (vgl. παρρησία) Öffentlichkeit.

פ'רסומי (*inf. v.* **פ'רסם**) *gr. f.* (vgl. παρρησία) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פ'רוסמנא *s.* **פ'רוסמנא**.

פ'רוסמנא *gr. f.* (προστατεία) Patronat.

פ'רסמנא (Est II 1, 3, Or. 2377 **פ'רסמנא**) *gr. m.* männl. Personennamen (Περισθένης).

פ'רסמא 1. **פ'רסמא**.

פ'רסמא *s.* **פ'רסמא** (jSabb 7^a Ar., Ausg. Ven. מוק מקלין)?

פ'רוסמא (MidrTeh 17 Anf.) 1. **פ'רוסמא** *lat. m. pl.* (pro quaestore) Steuereinnahmer.

פ'רסי *gr.* (vgl. παρρησία) bekannt machen.

פ'רסי *h. m.* Perser.

פ'רסנא *a. m.* ausgebreitet(?).

פ'רסם *gr.* (vgl. παρρησία) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פ'רסם *gr., inf.* **פ'רסמא** Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* **פ'רסמא** Koh 12, 13 offenbar werden.

פ'רסן I *a. Pass.* besteuert werden, taxiert werden.

פ'רסן II *gr.* (vgl. παρρησία) *Pass.* bekannt werden.

פ'רסנא *a. m., c.* **פ'רסן** Lv 27, 2 (MS **פ'רסן**) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פ'רסנית *h. f.* Herumläuferin.

פ'רסוף *lat. m.* (praesopus) Vorgesetzter.

פ'רספא, **פ'ראסיפא**, **פ'ראסיפא** (BerR 65) *s.* **פ'רספא**?

פ'רוספא *gr. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פ'רסם *gr. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פ'רסיקא *gr. m.* dass.

פ'רסקי *x. m. pl.* Fangnetz.

פ'רסישנא *pers. m.* Untersuchungsakten.

פ'רסנא *pers. f., pl. c. s.* **פ'רסנא** Ri 5, 29 (MS **פ'רסנא**) Dienerin.

פ'רסנא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* **פ'רסנא** Dt 28, 35 Fußsohle.

פ'רסנא *h. m.* großklaug.

פ'רסנא *pers. m.* 1. Gesandter; 2. *pl.* **פ'רסנא** (bChull 141^b) *s.* **פ'רסנא**.

פ'רע I *h.* 1. entblößen; 2. die Eichel entblößen (bei der Beschneidung, *s.* **פ'רע**); 3. sich entblößen (zur Verrichtung der Notdurft); *Ni.* sich entblößen. *Pi.* entblößen. *Pu. pt.* entblößt.

פ'רע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פ'רע III *h.* 1. bezahlen; 2. einfordern. *Ni.* 1. sich bezahlen lassen; 2. **פ'רע** *מן* einfordern. *Hifp.* sich bezahlt machen.

פ'רע I *a.* *ipf.* **פ'רע**. Nu 5, 18 entblößen.

פָּרַע II *a.*, *pt. pass.* **פָּרִיעַ** Lv 13, 45
das Haar frei wachsen lassen. *Aph.*
aufblühen lassen.

פָּרַע III *a.* bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.*
יִתְפָּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden;
2. *ipf.* 3. *pl.* **יִתְפָּרְעוּ מִן** Lv 26, 25
sich bezahlt machen von, einfordern.
פָּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.
פָּרְעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Ver-
geltung.

פָּרְעוֹשׁ *h. m.* Floh.

פָּרְעָנָה *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.*
פָּרְעָנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.
פָּרְעָנוּת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung;
2. Unglücksfall.

פָּרְעָנוּתָא (Lv 26, 25), **פִּוּרְעָנוּתָא** (Dt 32, 41)
a. f. 1. Vergeltung, Strafe; 2. Be-
zahlung.

פָּרַךְ *gr.* (vgl. *πόρπη*) befestigen, an-
hefteln.

פָּרְפָּה *gr. m.* (*πόρπη*), *pl.* **פָּרְפִין** Ex 26, 6
Haken, Spange.

פָּרְפֹר *h. m.* Todeszuckung.

פָּרְפִיחָא *a. m.* Portulak (*Portulaca*
oleracea).

פָּרְפִיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פָּרְפִנְדָּה *lat. f.* (vgl. *funda*) Neben-
beutel(?).

פָּרֻפְסִיטוֹס *gr. m.* (*πραιπόσιτος*) Befehls-
haber.

פְּרוּפְסָלָה (jSchabb 8^b) 1. **פְּרוּפְסָלָה**.

פָּרַר *s. פָּרַר*.

פָּרַר *s. פָּרַר*.

פָּרְפֹרָה *gr. f.* (*πορφύρα*) 1. Purpur-
kleid; 2. Purpurtinte.

פָּרְפֹרֵינָה *gr. f.* (*πορφύρειον*) dass.

פָּרְפֹרִינִין *gr. m.* dass.

פָּרְפֹרִין *a. f. pl.* Zukost (Gemüse).

פָּרְפֹרִינוֹן, **פָּרְפֹרִינוֹן** *gr. m.* (*παρφόρεον*)
1. Zugabe zur Mitgift; 2. Zugabe
zur Brautgabe.

פָּרְפֹרֶת *h. f., pl.* **פָּרְפֹרֹת** 1. Zukost;
2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen
werden; 2. zunehmen; 3. ausarten.
Hi. bitten. *Hitp.* ausarten.

פָּרַץ (2K 14, 13, MS **פָּרַט**) *a.* 1. *pt.*
pl. **פָּרְצִין** Est II 3, 8 (MS **פָּרְצִין**) durch-
brechen; 2. ausarten.

פָּרְצָה *a. m.* Riß, Loch, Lücke, Öffnung.
פָּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall;
3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פָּרְצִיקָה *s. פָּרְצִיקָה*.

פָּרְצִידָה I *a. m.* Wasserlauf.

פָּרְצִידָה II *a. m.* Kern.

פָּרַם *s. פָּרַם*.

פָּרְצָמָה *a. m.* Wein aus Trester.

פָּרְצִנְתָּה *a. f., pl.* **פָּרְצִנִין** Nu 6, 4
Traubenkern (Trester).

פָּרְצֹנִי *gr. m.* (*πρόσωπον*), *pl.* **פָּרְצֹנִים**,
פָּרְצֹנוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt;
3. Bild.

פָּרְצֹנָה *gr. m., pl.* **פָּרְצֹנִיהוֹן** Thr 4, 7
(in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen;
3. zurückziehen (vom Vorhang). *Ni.*

1. entfernt werden; 2. sich verrenken.
Pi. 1. ablösen, entfernen; 2. aus-

einandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen;
2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst

werden; 2. auseinandergenommen
werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פָּרַק *a.* 1. *ipf.* **יִפְרוֹק** Lv 25, 25 ein-
lösen; 2. *pf.* 2. *sg.* **פָּרְקָתָהּ** Ex 15, 13

erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen.
Pa. 1. *imp. pl.* **פָּרִיקוּ** Ex 32, 2 ab-

nehmen; 2. *ipf.* **יִפְרִיק** Lv 1, 17 zer-
reißen, trennen; 3. widerlegen; 4. ein-

lösen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.*

1. *pf.* 3. *sg. f.* **אֶתְפָּרִיקָהּ** Lv 19, 20 ein-
gelöst werden; 2. *ipf.* 3. *sg. f.* **תִּתְפָּרִיק**

Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken,
einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* **יִתְפָּרַק** Ex

28, 28 B. getrennt werden; 2. *pt.*
מִתְפָּרַק Nu 10, 17 B. abgebrochen

werden; 3. *ipf.* 3. *pl. f.* **יִתְפָּרְקוּ** Jes
54, 10 Soc 59 wanken; 4. sich bewegen.

פָּרָק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Wirbel;
3. Glied, Stück; 4. Abschnitt; 5. Zeit-
abschnitt, bestimmte Zeit; 6. Fest;
7. Reifealter; 8. Ladung; 9. פֶּרֶק אֲוִיסִין.

פָּרָקִיס *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt;
3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt;
5. Reifealter.

פָּרָקֵד *a. Pass.* אֶת־פָּרָקֵד 1. auf den Rücken
fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פָּרָקְדָא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פָּרָקְדָן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פָּרָקְדָן *h. m.* Platterbsenart, Kicherling
(*Lathyrus sativus*).

פָּרָקְדָס *x. m.* Kuchenbäcker.

פָּרָקְדִים *gr. m.* Kuchen.

פָּרָקֻן *h. m.* Auslösung.

פָּרָקֻנָא *a. m.* dass.

פָּרָקִיס *gr. m.* (vgl. *φύκος*) Ausputz.

פְּרוֹקֻטָא (*jAbZ 39^c*) 1. **פְּרוֹקֻטָא** *gr. m.*
(*τροπική*) Tag der Sonnenwende.

פָּרָקְטָא *gr. m.* (vgl. *φρακτής*) Kanal,
Graben.

פְּרוֹקְטָא (*Tanch. zu Dt 12, 29*) 1.

פְּרוֹקְטָא (*προτρικλίνιον*) *gr. m.* Vor-
saal(?).

פָּרָקְטָא *x. m., pl.* **פָּרָקְטָא** *Ot 7, 5; Koh*
2, 6 (*MS פָּרָקְטָא*) Kanal, Graben.

פָּרָקְטָא *gr. m.* männl. Personennamen
(*Πρόκλος*).

פָּרָקְטָא 1. **פָּרָקְטָא**.

פָּרָקְטָא *gr. m.* (*παράκλητος*) Anwalt,
Fürsprecher.

פָּרָקְטָא *gr. m.* dass.

פָּרָקְטָא *gr. m. pl.* (*περικνήμιον*)
1. Gamasche; 2. Handschuh des
Falkoniers.

פָּרָקְטָא 1. **פָּרָקְטָא**.

פָּרָקְטָא *gr. m.* männl. Personennamen
(*Πρόκλος*).

פָּרָקְטָא *s. פָּרָקְטָא*.

פָּרָקְטָא *s. פָּרָקְטָא*.

פָּרָקְטָא 1. **פָּרָקְטָא**.

פָּרָקְטָא *a. m.* 1. *c. פָּרָקְטָא* *Ex 21, 30* (*MS*

פָּרָקְטָא) Auslösung; 2. *c. s. פָּרָקְטָא* *Gn*
49, 18 Erlösung.

פָּרָקְטָא *a. f.* Erlösung.

פָּרָקְטָא *s. פָּרָקְטָא*.

פָּרָקְטָא *gr.* Name einer Insel (*Προ-
κόννησος*).

פָּרָקְטָא *gr.* (vgl. *φύκος*) herausputzen.

פָּרָקְטָא *s. פָּרָקְטָא*.

פָּרָקְטָא (*jAbZ 39^d*) 1. **פָּרָקְטָא**.

פָּרָקְטָא *gr. f.* (*προκοπή*), *pl.*

פָּרָקְטָא Auszeichnung.

פָּרָקְטָא *a. f., c.* **פָּרָקְטָא** *Dt 33, 29* Genick,
Halswirbelsäule.

פָּרָקְטָא *I h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen;
2. für ungültig erklären; 3. treulos
sein. *Ho. pt.* ungültig. *Pilp.* **פָּרָקְטָא**
1. zerbröckeln; 2. zerrühren.

פָּרָקְטָא *II h. Pilp.* **פָּרָקְטָא** zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen.

פָּרָקְטָא *I a. Aph.* ungültig machen. *Itpa.*
zerrühren. *Italp.* zerbröckelt werden.

פָּרָקְטָא *II a. Palp.* **פָּרָקְטָא** 1. zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen. 2. im
Todeskampf liegen, *pt.* **פָּרָקְטָא** *GnJI*
42, 21 *Ar.* (*MS פָּרָקְטָא*).

פָּרָקְטָא *h.* 1. ausbreiten; 2. die Bene-
diktionen vor und nach dem Schema
vortragen. *Pi.* ausbreiten. *S.* **פָּרָקְטָא**.

פָּרָקְטָא *a., pf.* 3 *pl.* **פָּרָקְטָא** *Ri 8, 25*
(*פָּרָקְטָא* Praet.), *pt. f.* **פָּרָקְטָא** *Thr 1, 17* aus-
breiten. *Pa. pt.* **פָּרָקְטָא** *Jes 25, 11* dass.

פָּרָקְטָא *h.* 1. sich absondern; 2. sich ent-
fernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.*
1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau
angeben; 4. deutlich aussprechen,
erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu.*
pt. **פָּרָקְטָא** 1. genau (ausdrücklich) an-
gegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wun-
derbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen.
Ho. pt. **פָּרָקְטָא** wunderbar. *Hütp.* aus-
drücklich genannt werden, ausge-
sprochen werden.

פָּרָקְטָא *a.* 1. absondern; 2. *pt.* **פָּרָקְטָא** *Jer*
23, 28 scheiden; 3. sich absondern.

S. פרישא *Pa.* 1. *pt. pass.* מפרש *Ri* 13, 18, *pt. pass. f.* מפרשא *Dt* 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פראש *Lv* 22, 21, *ipf.* ופרש *Lv* 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פריש *Dt* 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אפריש *Gn* 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* ופרש *Dt* 28, 59 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.* ותרש *Dt* 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אתפרשו *Nu* 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Itaph.* *pf.* אתפרש *Ex* 29, 27 abgesondert werden.

פרש *h. m.* Reiter.

פרשא *a. m., pl. c. s.* פראשורי *Ex* 14, 17 dass.

פרשא *a. m., c.* פראש *Ri* 3, 31, *c. s.* פראשה 1 *S* 13, 20 (MS פראשה) Ochsenstachel.

פרשא *a. m.* Ausscheidung.

פרשאנא *pers. m., c.* פראשנן *Jos* 8, 32 *Praet.*, *Dt* 17, 18 (MS פראשנן) Abschrift.

פראשה *h. f., pl.* פראשית 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פראשת דרכים Kreuzweg.

פראשניא Ortsname.

פראשונא *a. m., c.* פראשונות *Gn* 38, 14 Trennung. פראשונות פ' עינים *Gn* 38, 14 Ortsname. פראשונא *Ri* 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.

פראשע (?) *h. m.* Buchsbaum. פראשע.

פראשנא *a. f.* 1. פראשת אורחא *Koh* 10, 8 Scheideweg (MS אורחא); 2. *pl.* פראשנן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.

פראשתבניא männl. Personennamen(?).

פראת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פראת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פראת II *a. Pa. pt.* מפרת *Jes* 14, 29 (MS מפרת) verwunden, beißen. *Itpe.* getrennt werden.

פראת 1. *Gn* 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.

פראתא *a. m.* Exkrement, Mist.

פראתא *a. m., c. s.* פראתיה *Ot* 7, 3 (MS פראתיה) Nabel.

פראתא *a. f.* junge Kuh.

פראתא *gr. f.* (πίθη) Reisesack.

פראתיומא *gr. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.

פראתנא *x. m., pl.* פראתנא *Est* I 8, 15 (MS פראתנא) parthisch.

פראתונא *x. m., pl. d.* פראתונאי *Est* II 6, 9 Vornehmer.

פראש *s. פראש.*

פראשון *s. פראשון.*

פראשום *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. mit einfachem Erbrecht (nicht erstgeboren).

פראשום *h. m.* Ausstrecken.

פראשום *h. m.* einfacher Sinn.

פראשומא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wort-sinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.

פראשורא *a. m.* lau.

פראשורא *a. m.* Unebenheit(?).

פראשורא *a. m.* eine Art Vogel.

פראש *h.* abreißen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פראש *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מפרשחין *Est* II 3, 8 (MS מפרשחין!) dass.; 2. *pf.* פראש 1 *S* 15, 33 zerreißen *Itpe.*

1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פראש *h.* 1. ausstrecken; 2. grade werden; 3. ausziehen; 4. sich verbreiten; 5. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna).

Pi. 1. ausstrecken; 2. abnehmen.

Pu. pt. ausgestreckt. *Itip.* sich ausstrecken, sich dehnen.

פראש *a.* 1. *pt. pass. f.* פראשומא *Est* II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken; 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.

פראשומא *a. m.* einfacher Wortsinn.

פראשניא *a. m.* ein Kraut.

פִּשְׁחָא *a. m.* abgerissener Zweig(?).
 פִּשְׁיָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade;
 2. einfach, klar.
 פִּשְׁיָא II *a. m.* eine kleine Münze.
 פִּשְׁיָא *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
 פִּשְׁמוֹת *h. f.* das (einfache) Erbrecht
 des nachgeborenen Sohnes.
 פִּשְׁמוֹתָא *a. f.* dass.
 פִּשְׁיָעָה *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
 פִּשְׁעוֹתָא *a. f.* dass.
 פִּשִּׁשׁ (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D.
 פִּשִּׁטָא) 1. mit Ausg. Ven. פִּטִּישׁ, s.
 פִּטִּישׁ.
 פִּשְׁיָנָא *s.* פִּשְׁטִּינָא.
 פִּשְׁכָא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
 פִּשַׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammen-
 falten, zusammendrehen; 3. wenden,
 drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.*
 zurückgeworfen.
 פִּשְׁעָה *h.* 1. freveln, sich vergehen;
 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein.
Hi. sündigen machen.
 פִּשְׁעָה *a.* dass.
 פִּשְׁעָה *h. m.* Vergehung.
 פִּשְׁפּוּשָא *h. m.* 1. Untersuchung;
 2. Schlupfwinkel.
 פִּשְׁפּוּם *s.* פִּשְׁפּוּם.
 פִּשְׁפּוּשׁ *s.* פִּשְׁשׁ.
 פִּשְׁפּוּשׁ *s.* פִּשְׁשׁ.
 פִּשְׁפּוּשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durch-
 schlüpfen; 2. Luke, kleine Türe;
 3. Nische; 4. Wanze.
 פִּשְׁפּוּשׁ II *h. m.* Schmelzen.
 פִּשְׁפּוּשׁ *s.* פִּשְׁפּוּם.
 פִּשְׁפּוּשָה männl. Personennamen.
 פִּשְׁקָא *s.* פִּשְׁקָא.
 פִּשְׁקָנָא *x. m.* Rabe.
 פִּשְׁרָה *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פִּשְׁרָה
 lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.*
 1. losmachen; 2. lau machen, mildern;
 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.*
 1. lau werden; 2. sich auflösen, zer-
 fallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich
 vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.

פִּשְׁרָה *a.* 1. *pt.* פִּשְׁרָה Ex 16, 21 sich
 auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen
 Zauber); 3. *pt.* פִּשְׁרָה Gn 41, 15
 deuten; 4. *pt.* פִּשְׁרָה Lv 11, 7 wieder-
 käuen; 5. *pt.* פִּשְׁרָה Ex 16, 21 sich
 auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-
 zahlen; 3. *pt.* פִּשְׁרָה Gn 41, 15 deuten.
Itpa. bezahlen.
 פִּשְׁרָה *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen;
 2. *pl.* פִּשְׁרִי Est II 3, 8, פִּשְׁרִי Koh
 2, 8 laues Wasser; c. s. פִּשְׁרִי Ri 7, 15
 Deutung.
 פִּשְׁרָה *a. m., ind.* פִּשְׁרָה Gn 40, 8 Traumdeuter.
 פִּשְׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiß.
 פִּשְׁרוֹנָא *s.* פִּשְׁרוֹנָא.
 פִּשְׁרוֹתָא *a. f.* Vergleich.
 פִּשְׁרָנָא *a. m., c.* פִּשְׁרָן Gn 40, 8 (MS
 פִּשְׁרָן) Deutung.
 פִּשְׁשׁ I *h. Pilp.* פִּשְׁשׁ schmelzen.
 פִּשְׁשׁ II *h. Pilp.* פִּשְׁשׁ untersuchen,
 durchsuchen.
 פִּשְׁשׁ *a. Palp.* פִּשְׁשׁ dass.
 פִּשְׁתִּים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.
 פִּשְׁתִּינָא *s.* פִּשְׁתִּינָא.
 פִּשְׁתִּין *h. m.* Flachs.
 פִּשְׁתִּינִי *h. m.* Flachsarbeiter.
 פִּתָה *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.
 פִּתָה (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot,
 Laib Brot; 2. Brot.
 פִּתָה *a., ipf.* יִפְתִּי Jes 60, 5 (Soc 59
 יִפְתִּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.*
 אִפְתִּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.
 פִּתָה (Lv 19, 9) *a. m.* äußerstes Ende,
 Rand. *S.* פִּתָה.
 פִּתָהָה *a. m.* 1. c. s. פִּתָהָה Dt 13, 17,
pl. c. פִּתָּי Est II 6, 9, פִּתָּן Ct 3, 2
 (MS סִתָּן) offener Platz; 2. Weite.
 פִּתָּאום *h.* plötzlich.
 פִּתָּאום *a. f.* offener Platz.
 פִּתָּאום *x. m.* Gewand.
 פִּתָּאום (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort;
 2. Sache; 3. *ind.* פִּתָּאום Dt 24, 5
 etwas; 4. לְפִתָּאום דְּחֵרֵב Dt 13, 16
 nach Kriegsrecht(?).

פתחא Ortsname.

פתח *h.* 1. zahm sein; 2. überreden.

Pi. 1. überreden, verlocken; 2. täuschen.

Pu. verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פתוח *h. m.* Gravur.

פתוחא *a. m., c.* פתוח Ze 2, 14 (MS פיתוח!) dass.

פתוחה *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Zeile beginnt.

פתוי *h. m.* breit, flach.

פתוי *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פתולא *a. m.* List.

פתוור (Est II 3, 3) 1. mit MS פכריה, *s. פכר*.

פתורא *a. m.* Traumdeuter.

פתורא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פתורא *a. m.* Geldwechsler.

פתורתא *a. f.* Tischchen.

פתותא *s. פתתא*.

פתח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden; 3. sehend werden.

פתח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תפתח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פתחא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מפתח *a.* sehend; *b.* blind. *Aph.* öffnen. *Itp. pf.* 3 *pl. f.* אתפתחא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itp. ipf.* 3 *pl. f.* יתפתח Gn 3, 5 sehend werden.

פתח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Tür; 3. Ausweg; 4. Ausgangspunkt.

פתח *h. m.* sehend.

פתח *h. m.* Steinmetz.

פתחא *a. m.* 1. *c. s.* פתחה Ez 40, 38

(MS פתיחא) Öffnung, Tür; 2. Einleitung.

פתחון *h. m.* פתחון 1. Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund; 2. Redefreiheit.

פתיא I *a. m., ind. f.* פתיא Ex 3, 8 weit.

פתיא II *a. m.* 1. Weite. פתי רמשא gegen Abend; 2. פתי ירכא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf(?).

פתיא III *a. m.* Kind.

פתיא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.

פתיותא *a. f.* 1. *c.* פתיות Gn 34, 21 Weite; 2. freier Platz.

פתיה *h. m.* das erste Pflügen.

פתיה *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).

פתיה *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתח.

פתיה *a. f.* Einleitung.

פתיל *h. m.* 1. gewundene Schnur; 2. Umschnürung.

פתילה *h. f.* 1. Docht; 2. Metallmischung(?).

פתילתא *a. f.* Docht.

פתין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).

פתיה *h. m.* Stück.

פתיה *h. f.* Zerbrocken.

פתך *h.* vermischen, zusammenrühren.

פתך *a.* dass.

פתכא *a. m.* Mischung.

פתכיתא *a. f.* Gemischtes.

פתכמרין (פת כומרין (Ez 13, 18, MS פתכמרין vgl. syr. פתכא bunter Stoff(?).

פתכרא *x. m., c. s.* פתכריה Jes 8, 21 Götzenbild.

פתל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.

פתל *a. Pa.* verdrehen, verderben.

פתלן *h. m.* verdreht, verkehrt.

פתלנא *a. m.* dass.

פִּתְלָתוּל *h. m.* dass.

פִּיתוּם *gr. m.* (πύθων) Bauchredner.

פִּתְמָנָי (DtIII 32, 33) 1. mit MS Lips.

פִּתְנָי, *s.* פִּתְנָא.

פִּתְן (TosKelBabB IV 8) 1. פִּתְן.

פִּתְן *h. m.* Otter.

פִּתְנָא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.

פִּתְוֹנָא *x. m., pl. d.* פִּתְוֹנָי Est II 6, 9

(MS פִּרְוֹנָי) Vornehmer.

פִּוּתְנִק *x. m.* eine Art Minze.

פִּיתוּם, פִּיתוּם *gr. m.* (πίθος) großer Tonkrug.

פִּתְעָ *h.* plötzlich.

פִּתְפּוּת *h. m.* Zerbrochenes.

פִּתְפַּת *s.* פִּתְתָּ.

פִּתְקָ *h.* aufbrechen, loslassen. *Pi.* dass. *Ni.* losgelassen werden.

פִּתְקָ *a.* schleudern, werfen.

פִּתְקָ *gr. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פִּתְקָא *gr. m.* dass.

פִּתְקָא (Est II 1, 8) *pers. m.* Bowle, Krug.

פִּתְקָא (bChull 31^a) 1. פִּתְקָא.

פִּתְרָ *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.

פִּתְרָ *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt.* *pass. pl.* פִּתְרִי Abgetragenes, Lumpen.

Pa. auflösen, erweichen.

פִּתְרָא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.

פִּיתְרָא *gr. m.* (πιθάριον) großer Krug.

פִּתְרוֹן *h. m.* Deutung.

פִּתְרוֹנָא *a. m.* dass.

פִּתְרוֹן *lat. m.* (patera) Schale(?).

פִּתְרָנָא *a. m.* mager.

פִּתְרָנִיתָא *a. f.* Magerkeit.

פִּתְרוּם (Jes 11, 11) Name eines Landes.

פִּתְרוּסָא *a. m., pl. d.* פִּתְרוּסָי Gn 10, 14 Bewohner von Pathros.

פִּתְשָׁנָא *pers. m., c.* פִּתְשָׁן Dt 17, 18 Abschrift.

פִּתְשָׁר (Est II 7, 10, MS פִּתְשָׁן) *pers. m.* Zweiter (nächst dem König).

פִּתְתָּ *h.* zerbrochen. *Pilp.* פִּתְתָּ zer-
schlagen. *Hüpalp.* sich zerschlagen.

פִּתְתָּא, פִּתְתָּא *a. m.* 1. Stück Brot; 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.

צָאָה *a. m.* schmutzig.

צָאָה *h.* *Pi.* als Schmutz behandeln.

צָאָה *h. f.* Schmutz.

צָאָן *h. f.* Kleinvieh. צָאָן eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.

צָאָצָאָם *h. m. pl.* Sprößlinge.

צָאָתָא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.

צָב I *h. m.* eine Eidechsenart (bes. *Monitor niloticus*).

צָב II *h. m.* עֲגִילָת צָב gedeckter Wagen.

צָבָא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צָבָא *a. m., pl.* צָבִין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.

צָבָא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צָבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens, auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.

צָבָא, צָבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יָצְבִי Ex 22, 17, *pt.* צָבִי Ru 3, 12 wollen, wünschen.

צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.

צָבוּעַ *h. m.* Hyäne.

צָבוּעִים Ortsname.

צָבוּר *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit.

צָבִי שְׁלִיחַ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.

צָבוּרָא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צבורא *a. m., pl. c.* צבורי Koh 1, 7 Behälter.

צבוחא *a. f.* Wille.

צבוחד *a. m.* ein wenig. S. ציבחד.

צבחר (Jes 10, 25) l. צבחד.

צבט *h.* anfassen.

צבי I *h. m.* Pracht, Schmuck.

צבי II *h. m., pl.* צבאים, צבאים Gazelle.

צביה *h. f.* Gazellenweibchen.

צביון *h. m.* Wille, Verlangen.

צביונא *a. m., c. s.* צביוניה Est II 3, 3 dass.

צביטה *h. f.* Anfassen. בית הצ' Henkel.

צביונא *h. m.* Wille.

צביעה I *h. f.* Färben.

צביעה II *h. f.* Anfassen. בית הצ' Henkel.

צבירה *h. f.* Aufhäufung.

צביתה *a. f.* Schmuckgegenstand.

צביתה *h. f.* Zange.

צבע I *h.* färben. *pt. pass.* צבוע 1. farbig; 2. scheinheilig.

צבע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.

צבע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יצבע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יצטבע Lv 13, 58 eingetaucht werden.

צבע II *a. Pa. pf.* צבע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).

צבע *h. m., pl.* צבעונין 1. Farbe; 2. Farbiges.

צבע *h. m.* Färber.

צבעא *a. m.* dass. מנדל צבעא Ortsname.

צבעא I *a. m., pl.* צבעונין Ri 5, 30 (MS צבעונין, Gn 49, 11 1. Farbe.

צבע *Ex* 25, 4 Karmesinfarbe; 2. Farbiges.

צבעא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.

צבעונין *s.* צבע, צבעא.

צבר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.

צבר *a., pf.* 3 *pl.* צברו 2S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.

צבר *h. m.* Haufe.

צבריא (Pes. Rabb. 16) l. צבריא.

צבת *h.* verbinden, sich gesellen.

צבת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.

צבת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צבת II *h. f.* Zange.

צבתא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.

צבתא II (צבתא?) *a. f., pl. c. s.* ציבתהא Ex 37, 23 Zange.

צבתא III *a. f.* Schmücken.

צבתא IV *s.* ציבתא.

צד *h. m.* 1. *pl.* צדדין, צדים Seite. מן הצד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. צד צד, באי זה צד auf welche Weise? לצדדין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.

צדא I *s.* צדי.

צדא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.

צדא III *a. Aph. Itpa.* spotten.

צדד *h. Pi.* nach der Seite richten.

Ni. entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.

צדד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.

צדד II *a.* den Blick heften.

צדדא *a. m.* Seite.

צדדין *s.* צד.

צדה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.

צדה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.

צדורי (bSabb 102^b) l. צדורי, *s.* צדורא.

צדוק männl. Personennamenname.

צדוק *h. m.* Anerkennung als gerecht.

צדוקא Ortsname.

צדוקה *h. f.* Sadduzäerin.

צדוקי *h. m., f.* צדוקית Sadduzäer.

צדוקתא *a. f.*, 1. *ind.* צדו Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צדו Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.

צדוקתא *s.* צדוקתא.

צדי Buchstabenname.

צדי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צדיאת Lv 26, 34

verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָצְדוּ Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צָדוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶצְדִּי Lv 26, 31 (MS אֶצְדִּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg.* c. s. אֶצְדִּיָּהּ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Ite.* 1. *inf.* אֶצְדִּיָּהּ Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.

צָדִיָּהּ *a. m.* 1. *f.* צָדִיָּהּ Gn 1, 2 öde; 2. eine Vogelart; 3. eine Heuschreckenart.

צָדִי (GnIII 10, 9) 1. mit MS Paris. צָדִי.

צָדִיָּהּ (2K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.

צָדִיָּהּ *h. f.* Gebrauch von צָדִיָּהּ.

צָדִיָּהּ, צָדִיָּהּ (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צָדִיָּהּ Jes 49, 19 Verheerung.

צָדִיק *h. m., f.* צָדִיקָה 1. gerecht; 2. fromm.

צָדִיקָה *a. m., pl. d.* צָדִיקָה Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.

צָדִיָּהּ *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.

צָדִיָּהּ *a. m., c. s.* צָדִיָּהּ Ri 4, 21 dass.

צָדִיָּהּ *a. m., c. s.* צָדִיָּהּ der untere Teil der Schläfe(?).

צָדִיק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen

צָדִיק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מְצַדֵּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.

צָדִיק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.

צָדִיקָה *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָדִיקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildtätigkeit, Almosen.

צָדִיקָהּ *a. f., ind.* צָדִיקָהּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָדִיקָה *h. m., f.* צָדִיקָה fromm, mildtätig.

צָדִיקָהּ *a. f.* 1. *ind.* צָדִיקָהּ Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.*

צָדִיקָהּ Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildtätigkeit, Almosen.

צָדִיקָהּ *x. m.* ein Gewand von grobem Gewebe.

צָדִיקָהּ *h. f.* Schwindel, Benommenheit des Kopfes.

צָדִיקָהּ *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.

צָדִיקָהּ *a. f.* ein Stück groben Stoffes.

צָדִיקָהּ s. צָדִיקָהּ.

צָדִיקָהּ *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen;

2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho.* *pt.* glänzend.

צָדִיקָהּ *a., pt. pass.* צָדִיקָהּ zankend. *Aph.*

1. *pt. f.* מְצַדִּיקָהּ 1S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.

צָדִיקָהּ *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.

צָדִיקָהּ *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.

צָדִיקָהּ (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.

צָדִיקָהּ Dt 8, 15 B. Wüste.

צָדִיקָהּ (?) *a. m.* Glanz.

צָדִיקָהּ (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.

צָדִיקָהּ (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.

צָדִיקָהּ *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.

צָדִיקָהּ *h. f.* Zorn.

צָדִיקָהּ I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.

צָדִיקָהּ II *h. Pi.* wiehern.

צָדִיקָהּ I *a.* glänzen.

צָדִיקָהּ II *a.* jauchzen.

צָדִיקָהּ *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.

צָדִיקָהּ *h. Hi.* glänzend machen.

צָדִיקָהּ *a.* klar sein.

צָדִיקָהּ *a. m.* heller Fleck.

צָדִיקָהּ *a. m.* Öl(?).

צָדִיקָהּ *h. m. du.* Mittag.

צָדִיקָהּ I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.

צוא II *a. Pa.* schreien.

צואה *h. f.* 1. Schmutz; 2. Kot; 3. Sekret der Nase; 4. Ohrenschmalz.

צואה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.

צואה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.

צואי *h. m.* schmutzig.

צואר *h. m.* Hals.

צואר *a. m., ind.* צואר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צורא.

צובה (jEr 22e) 1. הצובה.

צובע *h. m.* Farbe.

צוד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.

צוד *a.* 1. *pf.* צד Gn 27, 33, *ipf.* צוד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellén; 4. ergreifen. *Pa.* dass. *Itpe.* אֶתְצֹד, אֶתְצֹד 1. gefangen werden, ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *f.* אֶתְצֹדֶת Jer 50, 24 (MS אֶתְצֹדֶת) nachgestellt werden.

צורנייתא (bMoK 20^b) 1. צורנייתא.

צוה *h. Pi.* צוה 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* einer, dem befohlen ist. *Hitp.* anbefohlen werden.

צווי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.

צוה *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.

צוה *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצוֹחִין Ex 5, 8 (MS מְצוֹחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מְצוֹחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.

צוהה *h. f.* Schrei, Ruf.

צוהתא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צוהתא Gn 27, 34 Geschrei.

צוי (= צואי) *h. m.* schmutzig.

צום *h.* fasten.

צום *a., pf.* צום 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.

צום *h. m., pl.* צומות Fasten, Fasttag.

צומא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צומין, צומין dass. צ' רבא Versöhnungstag.

צומות (jPea 16^a) 1. צומות, s. צומותא.

צומים 1. צומים.

צומיע 1. צומיע.

צומת *h. m.* הַצֹּמֶת ein Sehnenbündel am Sprunggelenk.

צונן *h. m.* kalt.

צוננא *a. m.* dass.

צוע *h. m., pl.* צועות Polster.

צוער *h. m.* Knabe.

צוי *h.* 1. obenauf fließen; 2. zerfließen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfließen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.

צוי *a. Itpa. pt. f.* מְצִיפָא NuJII 21, 20 1. mit MS Paris. מְצִיפָא, s. צפא.

צופה *h. m.* Seher.

צופה *h. f., pl.* צופים Flocke(?).

צופים 1. Ortsname; 2. s. צפה I.

צוין I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוין II *h. Hi.* הִצִּיין blicken, schauen. *Ho.* gesehen werden.

צוין III *h. Pi.* צִיין piepen.

צוין I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* הִצִּיין Koh 12, 5 (MS הִצִּיין) hervorragen.

צוין II *a. Aph.* schauen.

צוין III *a. Pa.* צִיין 1. piepen; 2. zischen.

צוין *h.* piepen.

צוין *a.* dass.

צויןא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צויןתא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צויןת *h. f., pl.* צויןתין Ringeltaube.

צויןתא *a. f.* dass.

צויןתא Ortsname.

צוק I *h.* gießen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängstigen. *Aph.* dass.

צוק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוקתא *a. f.* Drangsäl.

צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.

צור II *h. m.* Palmbast (?).

צור I *h.* wickeln, einwickeln.

צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.

צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תָּצוּר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תָּצוּר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.

צור II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַרִּין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe.* *Itpa.* geformt werden.

צור Stadtname (Tyrus).

צִנְרָא *a. m.* Palmbast (?).

צִנְרָא (Gn 45, 14), צִנְרָא *a. m.* Hals.

צִנְרָא *a. m., ind.* צוּרִי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוּרִי) aus Tyrus.

צִנְרָא *a. m.* Gebrannter? (Beiname gewandter Rechtsgelehrter).

צִנְרָא *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. צִנְרָא Türrahmen; 3. Gestalt; 4. Bild; 5. Ansehen; 6. Anstand.

צִנְרִי *h. m.* aus Tyrus.

צִנְרִי *h. m.* 1. Bedürfnis הַרְבֵּים צִנְרִי öffentliche Angelegenheit; 2. Notdurft; 3. Nötiges; 4. Beischlaf. *c. s.* כָּל צִנְרִי 1. gänzlich; 2. nach seinem vollen Bedarf.

צִנְרִי Ortsname.

צִנְרִי *a. m. pl.* Haufen.

צִנְרִי (bSabb 136^a) *a. f. pl. d.* Trauerspeisen.

צִנְרִי *h. m.* Lötter.

צִנְרָא *a. f.* 1. *c.* צִנְרָא Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.

צִנְרָא *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein. *S.* צָבַת.

צִנְרָא *h.* *Hi.* hören. *Pal.* herumhören(?).

צִנְרָא *a., pt. pl.* צִנְרִי Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen(?).

Aph. 1. *pf.* אָצִית Dt 1, 45 hören;

2. *pf.* אָצִית Nu 13, 30 hören machen.

צִנְרָא *a. m.* Gesellschaft. *S.* צָבָתָא.

צִנְרָא *h. f.* Horcherin.

צִנְרָא *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.

צִנְרָא *s.* צָחִי.

צִנְרָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.

צִנְרָא *h. m.* Lachen.

צִנְרָא *h. m.* weiß, hell.

צִנְרָא (Ex 17, 3, MS צִנְרָא) *a. f.* Durst, Dürre.

צִנְרָא I *h.* *Pilp.* צִנְרָא 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.

Pass. pt. מְצַנְרָא poliert, gescheuert.

צִנְרָא II *h.* *Pilp.* צִנְרָא zerschneiden.

צִנְרָא *a., pt. pass. pl.* צִנְרִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צִנְרִי Jer 46, 4 polieren.

צִנְרִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צִנְרִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲצִנְרִינִי Jes 48, 21 (MS אֲצִנְרִינִי) dürsten lassen.

צִנְרָא (Jer 48, 18, MS צִנְרָא) *a. m.* Dürre.

צִנְרָא *a. f.* Durst.

צִנְרָא *h. f.* 1. Stinkendes; 2. eine Fischpaste.

צִנְרָא *a. f.* 1. *c. s.* צִנְרָא Ez 23, 20 dass.

צִנְרָא *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צִנְרָא *a. m.* 1. *c.* צִנְרָא Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צִנְרָא *h. f.* Tropfen.

צִנְרָא *s.* צָחִי.

צִנְרָא *a. m., pl. f.* צִנְרָא Jes 32, 4 deutlich, klar.

צִנְרָא *h.* *Pi.* scherzen, heiter sein.

צִנְרָא *a.* dass.

צִנְרָא *gr. m.* (στόμωμα) Stahl.

צִנְרָא *a. m.* Seite. *S.* סְטָרָא.

צִנְרָא *a. f.* Schmutz.

צִנְרָא *h. m.* Faser.

ציבא *a. m.* 1. dass.; 2. Astchen, Zweig.

ציבחד (Ru 2, 7, MS ציב חד) *a. m.* ein wenig. ציבחד ציבחד 1. allmählich; 2. wenig aufs mal.

ציבחד 1. ציבחד.

ציבתא *a. f.* Zweig, Ästchen.

ציד *h. m.* Unterhalt.

ציד *a.* bei. לציד Ex 19, 15 zu, bei.

ציד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צידא *a. m., pl.* צידין Jes 33, 21 dass.

צידא *a. m.* 1. *c. s.* צידה Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildbret; 3. Nachstellen.

צידא צידהון (LvJI 11, 11) 1. *m.* MS צידהון, *s.* צידא I.

צידה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צידה II *h. f.* Reisekost.

צידון Ortsname (Sidon).

צידונא *a. m., pl. d.* צידונאי Dt 3, 9 aus Sidon.

צידוני *h. m.* dass.

צידותא *a. f.* Speise.

צידן Ortsname.

צידנא *a. m.* aus Zajdan.

צידני *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צידתא Ortsname.

צין *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

ציןא (2K 23, 17) *a. m.* dass.

ציור *h. m.* Bildwerk.

ציורא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* ציור Ex 27, 16 (MS ציד) Stickerei; 3. *pl.* ציורין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

ציה כצ' (Jes 18, 4 Ar., MS פציה), 1. פציה.

ציהון *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen(?), vgl. צתנה.

צל *a.* klar sein. *Htp.* klar werden.

צילא *a. m.* klar.

צילותא *a. f.* Klarheit.

ציקנית *h. f.* Easterin.

צין *h. Pi.* צין 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Htp.* sich auszeichnen.

צין *a. Pa.* צין kenntlich machen.

צינוק *h. m.* Gebund.

צינוקא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

ציקה *s.* צוקה.

צייץ *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

ציצא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* ציצין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel(?); 6. *pl.* ציצין NuJI 24, 24 (MS ציען), 1. סיען, *s.* סיעתא.

ציצא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

ציצה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

ציצי *a. m.* Piepen.

ציצית *h. f., pl.* ציציות 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

ציציתא *a. f.* 1. *c.* ציצית Ct 5, 2 (MS ציצת) dass.

ציקין *h. m. pl.* Zutat (zu Speisen).

ציקן *h. m.* geizig.

ציר Ortsname.

ציר I *h. m.* 1. Saft; 2. Lake, Fischlake.

ציר II *h. m.* 1. Türzapfen; 2. *pl.* Wehen (der Gebärenden).

ציר III *h. m.* Bote.

ציר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.

צירא *a. m., ind.* ציר Ex 26, 36 Sticker.

צירא I *a. m.* Lake.

צירא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צירוקי Ex 26, 19 Zapfen; 2. Türzapfen.

צירא *a. m.* 1. Dt 28, 52 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.

צירא (LvJI 11, 17) 1. צירא?

צירוף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.

צירא *a. m.* Iris des Augapfels.

צִירָן *h. m., f.* צִירְנִית triefäugig.

צִירְנָא *a. m.* dass.

צִירְתָא I *a. f.* Angst.

צִירְתָא II *a. f.* Türzapfen.

צִית *a.* לְצִית Ex 9, 8, עַל צִית Ex 9, 22
gegen hin. עַד צִית Gn 11, 4 bis zu.

צִיתָא *a. m.* Hören.

צִיתְנִית *h. f.* Horcherin.

צִיתוּרָא (EchR 1, 5 MS) *gr. m.* (σαθρός)
hinfällig.

צִל *h. m.* Schatten.

צִלָא *a. m.* dass.

צִלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt.*
pl. צִלָן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen).

Pa. imp. צִלִי Nu 21, 7 beten. *Aph.*
1. *ipf.* 2 *sg.* תַּצְלִי Dt 24, 17 neigen,
beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְעָלִי
Jes 40, 20 wanken.

צִלָא II *a.* rösten.

צִלָא *a. m.* Fell.

צִלָּאָה *a. m., pl. d.* צִלָּאִי Mi 1, 5 (MS
צִילָאִי) 1. צִלָּאִי (?) Lederhändler.

צִלֵב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt
werden.

צִלֵב *a., pf.* 1 *pl.* צִלֵבָנָן Est II
8, 13, *ipf.* יִצְלֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe.*
pf. אֶצְמְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צִלְבָּחָא *a. m.* Seeaal.

צִלָה *h. f.* Schatten.

צִלָה *h.* rösten, braten, *pt. pass.* צִלִי
(auch von Eiern). *Ni.* geröstet werden.

צִלְהָב *h., pt. pass.* מְצִלְהָב glänzend.

צִלְהָב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen,
anzünden. *pt. pass.* מְצִלְהָב Ez 1, 7
glühend, feuerrot.

צִלְהוּבָא *a. m., c.* צִלְהוּב Na 3, 3 Flamme.

צִלּוֹב *h. m.* Pfahl, Kreuz.

צִלּוּבָא 1. צִלְבָא, *s.* dass.

צִלְוָחָא *a. m.* Stück.

צִלְוֹחִית *h. f.* Fläschchen.

צִלְוֹחִיתָא *a. f., ind.* צִלְוֹחִית Ex 16, 33
dass.

צִלּוֹל *h. m.* klar.

צִלּוֹלִיבָא *a. m.* Ricinus.

צִלְוָחָא *s.* צִלְוָחָא.

צִלְוָחָא *a. f., pl.* צִלְוֹתִין 1. *ind.* צִלּוֹ
Gn 18, 22, *c. s.* צִלְוָתִי Dt 10, 10 Gebet;
2. *ind.* צִלּוֹ Gn 14, 22 Schwur; 3. Gelübde.

צִלְחָא *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass;
2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.*
gedeihen.

צִלְחָא *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7,
Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יִצְלַח)
Erfolg haben. *Pa. pf.* צִלַּח Gn 22, 3
spalten. *Aph.* 1. *pt.* מִצְלַח Gn 39, 2
Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen;
3. *pf.* אֶצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.

צִלְחָא *a. m.* Stück.

צִלְחָתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz,
Migräne.

צִלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.

צִלְיָבָא *a. m.* 1. Dt 21, 23 Schandpfahl;
2. Kreuz; 3. Gehenkt.

צִלְיָבָה *h. f.* Henken, Kreuzigen.

צִלְיָבָתָא *a. f., c.* צִלְיָבָת Thr 5, 13 (MS
צִלְיָבָת) dass.

צִלְיָה *h. f.* Rösten.

צִלִיל *h. m.* leer.

צִלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.

צִלָן *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln;
2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., 1. צִלָן,
s. צִלְוָחָא.

צִלְנִית (צִלְנִית) *h. f.* Beterin.

צִלֵל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.

צִלֵל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären.
pt. pass. צִלּוֹל klar. *Ni.* 1. klar
werden; 2. leer werden. *Pi.* 1. klar
machen, klären; 2. klar werden.

צִלֵל III *h.* *Hi.* Schatten werfen.

צִלֵל IV *h.* *Pilp.* קִלְצֵל klirren, klatschen.

צִלֵל I *a.* klar werden.

צִלֵל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִצְלֵן 1 S 3, 11
gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צִלָא Hb 3, 16
Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.*
dass.

צִלְלָפוֹנִית weiblicher Personenname (vgl.
צִלְפָּנִי).

צִלָם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.

צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.

צִלְמָא *a. m.* 1. *c.* צֶלֶם Gn 1, 27, צִלְמֵהוּ Dt 4, 25, *pl. c. s.* צִלְמֵיהוּ Dt 7, 5, *pl. d.* צִלְמֵינֵא Gn 31, 19 *dass.*; 2. jKil 30^d l. צִנְמָא.

צִלְמוֹן, צִלְמוֹנָה Ortsname.

צִלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).

צִלְמוֹת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.

צִלְמוֹן Ortsname.

צִלְמִינִי *s.* צִלְמָא.

צֹלֶע *h.* hinken, straucheln. *pt.* צֹלֵעַ Hinkender. *Pi.* *dass.*

צֹלַע *h. m.* Straucheln, Fall.

צֹלַע I, צֹלְעָה *h. f., pl.* צֹלְעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.

צֹלַע II (Jos 18, 28, MS צֹלַע) Ortsname.

צֹלְעָה *a. m.* Lederhändler.

צֹלָה *h. Hi.* zum Schlag ausholen.

צֹלָה *a. Aph.* *dass.*

צֹלָה *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).

צֹלְפוֹנִי Ortsname.

צֹלְפָהָא *s.* צֹלְבָהָא.

צֹלְצוֹל *h. m.* 1. Binde, Band; 2. schmaler Gürtel.

צֹלְצוֹלָא *a. m.* *dass.*

צֹלְצֵל *h. m.* metallnes Becken, Zymbel.

צֹלְצֵל *s.* צֹלְצוֹל.

צֹלְצֵלָא *a. m.* 1. *pl.* צֹלְצֵלִין 1S 10, 5, צֹלְצֵלִין *dass.*; 2. *s.* צֹלְצֵלָא.

צֹלֶק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.

צֹלְתָה *h. f.* 1. Verschorfung; 2. verschorfte Wunde, Narbe.

צֹלְתָהָא *a. f.* *dass.*

צֹלְתָה (bBech 21^b) Ortsname(?).

צָמָא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.

צָמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* *dass.*

צָמָא II *a.* *Pa.* erhören.

צָמָה *h. m.* durstig.

צָמָה *h. m.* Durst.

צָמָהָא *h. f.* *dass.*

צָמָאוֹן *h. m.* *dass.*

צָמַר *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.

צָמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צָמַדְתוֹן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צָמַדְתִּין 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.

צָמֹד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.

צָמֹדָא *a. m.* *dass.*

צָמוּחָא *a. m.* 1. *c.* צָמוּחַ Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צָמוּחַ Jes 40, 31 Sproß.

צָמוּק *h. m.* 1. Rosine; 2. getrocknete Olive.

צָמוּקָא *a. m., pl.* צָמוּקִין Na 3, 12 *dass.*

צָמוּתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.

צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* *dass.* *Hi.* 1. *dass.*; 2. sprossen lassen, hervorbringen.

צָמַח (Gn 2, 5) *a.* *dass.* *Pa.* 1. *inf.* צָמַחַה Ri 16, 22 *dass.*; 2. *ipf* 3 *sg.*

f. תִּצְמַח Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* אֶצְמַח Ex 10, 5 sprossen;

2. *pf.* אֶצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.

צָמַח *h. m.* mit kleinen Ohren versehen(?).

צָמַח *h. m., pl.* צָמַחוּ, צָמַחוּנִין, צָמַחוּנוֹת, צָמַחוּנוֹת 1. Sproß; 2. Gewächs (am Körper), Pustel; 3. Name des Messias; 4. כְּפָר צ' Ortsname.

צָמַחָא *a. m.* 1. *c. s.* צָמַחַה Gn 19, 25, *pl.* צָמַחוּנִין Sproß; 2. Gewächs,

Pustel; 3. *pl.* צָמַחַן Samenzwiebeln.

צָמַחוּנִין *s.* צָמַח, צָמַחָא.

צָמַחָא *a. m.* קָטָא צ' Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.

צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefäßes), Deckel; 2. Schar; 3. gewöhnt; 4. Armband.

צָמִידָא *a. m.* gewöhnt.

צָמִיל *h. m.* volle Reife.

צָמִירְתָא *a. f.* 1. Strangurie (durch Blasenstein); 2. hitzig.

צָמִית *h. m.* Verfall.

צְמִיתָא *a. f.* Hören.

צָמַל *h. m.* volle Reife.

צָמַם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.*

צָמַם 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen, treffen; 3. knapp bemessen.

צָמַם I *a. Palp.* צָמַם drängen. *Itpalp.*

צָמַם (אֶצְמַמְסָם) knapp haben.

צָמַם II *a. Palp.* צָמַם verschleiern. *Itpalp.* verschleiert sein.

צָמַם, צָמַם *h. m.* mit schwammgleichen Ohren behaftet.

צָמַע *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.

צָמַמִּי weibl. Personennamen.

צָמַק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.

צָמַק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.

צָמַר *h. m.* Wolle. צָ' גָּפֶן Baumwolle.

צָמַר *h. m.* Wollhändler.

צָמַר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צָמַר Schauer empfinden.

צָמְרָא *a. m.* Hitze, Entzündung.

צָמְרָא *a. m., pl. d.* צָמְרָא Gn 10, 18 Zamräer.

צָמְרִי *h. m.* dass.

צָמְרֻמְרָא *a. m.* (Blasenstein?)

צָמְרֻמְרֻת *h. f.* dass.

צָמְרָא *s.* צָמְרֻתָא.

צָמַת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צָמַת *a.* zusammenziehen. *Po.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.

צָנָא I *a. m.* Korb.

צָנָא II (1S 14, 4, MS שָׁנָא) *a. m.* Fels.

צָנְבְּרָא *a. m.* aus Zinnabraj.

צָנְבְּרִי Ortsname (Sennabris).

צָנָה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צָנִים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צָנָה II *h. f.* 1. Kälte. יְמוֹת הַצָּנָה Winter;

2. *pl.* צָנִים Eisscholle.

צָנָה III *h. f.* Schild.

צָנוֹן *h. m., pl.* צָנוֹנוֹת Rettich (*Raphanus sativus*).

צָנוּעַ *h. m.* züchtig, fromm.

צָנוֹר I *h. m., pl.* צָנוֹרוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Türschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl, Speichel.

צָנוֹר II *h. m.* 1. Haken; 2. Feuerhaken.

צָנוֹרָא I *a. m.* 1. *pl. c.* צָנוֹרִי Koh 1, 7 (MS צָנוֹרִי) Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch der Tür; 3. Speichel.

צָנוֹרָא II *a. m.* Haken.

צָנוֹרָה *h. f.* dass.

צָנוֹרִית *h. f.* dass.

צָנוֹרִיתָא *a. f.* Gabel.

צָנוֹרִתָא *a. f., pl. d.* צָנוֹרִיתָא Nu 4, 14 dass.

צָנִינָא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.

צָנִיעַ *a. m., ind.* צָנִיעַ Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.

צָנִיעוּת *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.

צָנִיעוּתָא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.

צָנִיפָא (Est II 1, 3, MS צָנוּפָא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.

צָנִית I *h. f.* Korb.

צָנִית II *h. f.* Verhärtung an der Fußsohle.

צָנִיתָא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צָנָם *h., pt. pass.* צָנוּם hart.

צָנָם *h. m.* Fels.

צָנָמָא *a. m.* dass.

צָנָן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צָנָן kalt. *pl.* צָנָן kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen;

2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.*

Hitp. abgekühlt werden, kalt werden.

צנן *a. dass. Itpe.* kalt sein.
 צננא (bNaz 22^b) 1. צנפא.
 צנע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten.
Hi. 1. dass.; 2. verborgen halten.
Ho. pt. wohlverwahrt, sauber.
 צנע *a., pt. pass.* צניעא 1. verwahrt;
 2. *pl. f.* צניען Ru 4, 1 züchtig, demütig;
 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heißen.
Aph. ipf. 2 *sg. c. s.* הצנענון Nu 17, 19
 verwahren. *Itpe. pf.* אצמנע Ct 8, 2
 (MS אצמבע) 1. verwahrt werden;
 2. sich verbergen.
 צנעא *a. m.* Verborgenheit. בצנעא
 Koh 12, 13 heimlich.
 צנעה *h. f.* dass. בצ' heimlich.
 צנה *h.* wiehern.
 צנה *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יצנפון
 Jes 13, 22 (MS יצנפון) schreien (von
 verschiedenen Tieren).
 צנפא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS צנפא)
 Wipfel; 2. *pl.* צנפן Zipfel.
 צנתא I *a. f.* Kälte.
 צנתא II *a. f.* Baumart mit hartem
 Holz (Steinpalm?).
 צנתרין *a. m., pl.* צנתרין Est II 1, 2
 Röhre.
 צעא *a. f., pl.* צעין Schüssel.
 צעא *pt. pl.* צעי (Spr 3, 20) 1. רסן, s.
 רסם.
 צעד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.
 צעדה *h. f.* Schritt.
 צער *h. m.* 1. gering; 2. jung.
 צעניעים *h. m. pl. (bibl.)* Bildwerk.
 צעק *h.* schreien, klagen. *pt.* צועק An-
 kläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.*
 נצקע Angeklagter.
 צעק *a., pf.* 3 *pl.* צעיקו Ri 4, 3
 schreien.
 צעקה *h. f.* Anklage.
 צער I *h., pt.* צוער klein, gering. *Hi.*
 als gering betrachten. *Ho.* als gering
 betrachtet werden.
 צער II *h.* *Pi.* quälen. *Hitp.* 1. sich
 grämen; 2. sich quälen.

צער I *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תצער Est II
 2, 5 geringschätzen, beschimpfen.
 צער II *a. Pa. pt.* תצער Koh 7, 19
 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa* 1. *ipf.*
 יצער Koh 10, 9 sich grämen, sich
 betrüben; 2. gequält werden.
 צער *h. m.* 1. Schmerz; 2. בעלי חיים
 Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzens-
 geld.
 צערא *a. m.* 1. *ind.* צער Gn 3, 16
 Schmerz; 2. Schande.
 צערותא *a. f.* Betrübniß.
 צפא *a. Itp.* ausschauen.
 צפא *a. m.* Reihe.
 צפא *a. m.* Überzug.
 צפד *h.* zusammenziehen.
 צפדינא, צפדינא *a. m.* eine Krankheit
 des Zahnfleisches (Skorbut?).
 צפה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.*
 צופה Späher, Seher; 2. voraussehen.
Pi. hoffen, erwarten.
 צפה II *h. Pi.* überziehen. *Pu. pt.*
 überzogen.
 צפה *h. f.* dünne Platte, Blech(?).
 צפיתא *a. m., c.* צפית Ez 25, 6 Über-
 mut.
 צפוי *h. m.* Überzug.
 צפון *h. m.* Norden.
 צפון בעל צ' (Nu 33, 7) Ortsname.
 צפונא (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.
 צפוני *h. m.* nördlich.
 צפור *h. m.* und *f.* 1. Vogel; 2. s. צפר.
 צפורא *s.* צפרא.
 צפורא *a. m.* aus Zippori.
 צפורי I, צפורין Ortsname (Sepphoris).
 צפורי II *h. m.* aus Zippori.
 צפורי (bBer 8^a), vgl. פפורי.
 צפורן *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Brech-
 eisen, Spitzhaue; 3. eine Spezerei
 (Teufelsklaue).
 צפורני *h. m.* aus Zippori.
 צפורת *h. f.* צ' פורתים Mannazikade
 (Tettigia orni)(?).
 צפורתא *a. f.* Kolibri(?).

צפת *h. f.* ein Mittel zur Verfälschung des Honigs.

צפיה *a. m.* Berghöhe. *S.* צפיה.

צפידנא *s.* צפידנא.

צפית *s.* צפת.

צפיה *h. f.* Abfließen(?).

צפירא (Lv 16, 9) *I a. m.* Ziegenbock.

צפירא *II a. m.* Geflecht (*s.* aber צפירא).

צפירה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg(?).

צפירתא *a. f., c.* צפירת Lv 4, 28 B. Ziege.

צפיתא *a. f.* Leuchter.

צפון *gr. m.* (σάπων) Seife.

צפן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren(?).

צפן *gr.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.

צפנת weibl. Personennamen.

צפעון *h. m.* giftige Schlange.

צפח *I h., pt. pass.* צפוח gedrängt. *Pilp.*

צפח sich drängen. *Hilpalp.* dass.

צפח *II h. Pilp.* צפח zwitschern.

צפח *I a. Palp. pt. pass.* צפח selten. *Itlpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.

צפח *II a. Palp.* צפח zwitschern.

צפחה *h. f.* eine Weidenart.

צפר *I a.* pfeifen.

צפר *II a.* flechten.

צפר *h. m.* צ' נפש Schwertfortsatz des Brustbeins in der Herzgrube(?).

צפרא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.

צפרא *I a. m.* Pfiff.

צפרא *II a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.

צפרא *a. m., ind.* צפר Dt 4, 17 Vogel.

צפרדע *h. m.* Frosch.

צפרירא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צפרירי Ct 4, 6 (MS גפרירי) Morgendämon.

צפרתא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Kolibri(?).

צפת Ortsname (Safed).

צפתא *a. f., ind.* צפת Jer 31, 11 Kummer.

צפתא *a. f.* Decke, Matte.

צפצפה *s.* צפצפה.

צר *I h. m.* Feind.

צר *II h. m.* 1. eng. צ' עין mißgünstig; 2. Angst.

צרא *a. m.* Zweig.

צרא (Est II 4, 1, MS צרא) *a.* 1. zerreißen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.

צרב *I a.* verbinden. *Pa.* dass.

צרב *II a. Pa. inf.* צרבא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.

צרבא *h. f.* Verbindung.

צרבא *h. f.* Verheilung.

צרבא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צרבא.

צרבה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern), צרבה אצבע Mittelfinger; 2. l. צרבה.

צרוב *h. m.* Goldschmied.

צרה *I h. f.* Nebenfrau.

צרה *II h. f.* Not, Leiden.

צרוך *s.* צרבא.

צרוך *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; 3. *pl.* צרוכות Kiesel.

צרוחא *a. m.* Kiesel.

צרוחא Ortsname.

צרה *h.* schreiben.

צרה *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* צרותן Nu 24, 24 l. צרותן(?), *s.* צרה.

צרהא *a. m.* Unruhe.

צרי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.

צריא *a. m.* Spalt.

צריד *h. m.* ungemischt, trocken.

צרידא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צרידא.

צרידה Ortsname.

צריחא *a. m., c.* צריח Ri 9, 46 Saal.

צריד *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.

צריכא *a. m.* 1. *ind.* צריד Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).

צריכותא *a. f.* Mangel.

צריח *I h. m.* Alaun.

צריח *II h. m.* zeltartige Hütte. צריח גלות (andere Lesart צ' גלות) Ortsname.

צריפא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.

צריפתא (Jer 2, 22, MS בוריתא) *a. f.* Alaun.

צִרְיָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30
1. mit MS **צִרְדָּא**.

צָרָךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein.
Ni. dass. *Hi.* für benötigt erklären,
verpflichten. *Ho.* 1. genötigt sein, be-
dürfen; 2. als nötig befunden werden.

צָרְךָ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. ge-
nötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt
erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.*
הַצִּמְרִיכוֹן Jes 60, 19 1. genötigt sein;
2. nötig haben.

צָרָכָא *a. m.* 1. *c.* **צוֹרֵךְ** Koh 2, 5, *pl. c. s.*
צָרְכֶּךָ Dt 2, 7 Bedürfnis. **כָּל צָרְכֶּיָּהּ** so
viel er bedarf, nach Bedarf; 2. Not-
durft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.*
צוֹרֵךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreißen; 2. reißen.

צָרַע *h.* *Hitp.* aussätzig werden.

צָרַע *a.* *Itpe.* dass.

צָרָעָה *h. f., pl.* **צָרָעִים**, **צָרָעִיּוֹת** Horniß.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צָרַעְתָּא, **צָרַעְתָּא** *a. f.* dass.

צָרַךְ *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern;
2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld
in Großgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt
werden, verbunden werden.

צָרַךְ *a.* 1. *pt.* **צָרִיךְ** Jer 9, 6 läutern;
2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* **מְצָרִיךְ** Ma

3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.*
1. vereinigt werden; sich verbinden.

צָרְפָּא *a. m.* Schmelztiegel.

צָרְפָּא Name eines Gottes (Σεράμης).

צָרְפָּית *h. f.* aus Zaphat.

צָרְפָּת (Ob 20) Ortsname. Später: Frank-
reich.

צָרְצוֹר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Grille;
3. männl. Personennamen.

צָרְצוֹרָא *a. m.* eine Vogelart, welche
sich mit fremden Federn schmückt.

צָרְצָרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammen-
wickeln; 3. binden, zusammenbinden.
Ni. zusammengepreßt sein.

צָרַר *a.* 1. *pt. pass.* **צָרִיר** Ex 12, 34
einwickeln; 2. *pf.* **צָר** Ex 32, 4 pressen.

Pa. pt. pass. pl. **מְצָרְרִין** Jos 9, 4 zu-
sammenbinden.

צָרְרָא *a. m.* 1. *c.* **צָרַר** Gn 42, 35 Bündel,
Beutel; 2. Geld; 3. Kiesel, Stein.

צָרְרָה *h. f.* Kiesel, Stein.

צָרְרִיָּה Ortsname.

צָרְרָא *a. f.* Nebenfrau.

צָרְרָא *gr. m.* (σαθρός) hinfällig.

צִירְתָּא (Dt/JI 28, 22) 1. mit MS **צִירְתָּא**.

צִירְתָּה, **צִירְתָּה** *a. f.* Saturei.

צַתָּה *a. Pa.* anzünden(?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des
hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen
100; 3. als Präfix (= **קָא**) er
lehrt. **קָאמַר** er sagt.

קָא (EstII 5, 1, nicht im MS) = **קָאִים**,
s. **קִים**.

קָאִי (EstII 8, 15, MS **קָאִי**) = **קָאִים**,
s. **קִים**.

קָאִיָּהּ. **נִבְיָהּ קָ** (bBabB 68^b) 1. **נִבְיָהּ קָאִיָּהּ**,
s. **נִבְיָהּ קָאִיָּהּ**.

קָאִתָּה *h. f.* Pelikan.

קָאִתָּא (Lv 11, 18, MS **קָתָא**) *a. f.* dass.
קָב *h. m.* 1. ein Hohlmaß (2,020 l.).
du **קָבִים** Doppelkab; 2. Holzkappe
für ein amputiertes Bein.

קָבָא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קָבָא (?) *a. m.* dass.

קָבָה *s.* **קִיבָה**.

קָבָה *h. f.* 1. Wölbung, Kuppel;
2. Bordell; 3. Zelt.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen
(ein amputiertes Bein).

קבול *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen;
2. Auffangen. **בית קבול** Behälter.
הקלע קבול בית die Pfanne der
Schleuder.

קבולא *a. m.* dass.

קבולת *h. f.* Übernahme.

קבוס *s. קבוס*.

קבוץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. An-
gesammeltes.

קבורא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blüten-
knäuel der Palme; 3. *s. קיבר*.

קבורה *h. f.* Begräbnis.

קבורא *a. m.* Totengräber.

קבורת *h. f.* Erhöhung am Oberarm
(Biceps).

קבורתא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קיבסיות *gr. f. pl.* (κοπή) gewürzte
Klöße.

קיבסיון, קיבסיון *gr. m.* (ἀκκούβιτον)
Sopha.

קבוטין *gr. m.* (κιβώτιον) Kasten.

קבוטיר, קבוטיר männl. Personennamen
(*Capitolius?*).

קיבטרא *gr. m.* (κιβωτάριος) Kisten-
macher.

קובסירה *x. f.* Geflecht, Seil.

קבוא *a. m.* ein Hohlgefäß.

קובא *gr. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קוביה (jSabb 10^b) ein ungewöhnliches
Webegerät.

קביל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber.

לְקַבִּיל Ex 28, 27, *c. s.* לְקַבֵּל Gn 33, 12,

לְקַבֵּל (l. לְקַבֵּל), *Ex* 25, 37 B., *מקביל* Lv 5, 8 dass. *c. s.*

לְקַבֵּל Gn 2, 18 entsprechend.

לְקַבֵּל *dementsprechend, wie.*

קבילתא *a. f., c. s.* קבילתא Ex 22, 22
Klage, Anklage.

קוביסטוס *gr. m.* (κυβευτής) Würfel-
spieler.

קוביסטוס *gr. m.* dass.

קביצא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קביעותא *a. f.* dass.

קביצה *h. f.* Sammeln.

קבל I *h. Pi.* 1. empfangen, erhalten;
2. aufnehmen, annehmen; 3. auf sich
nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch
mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, be-
suchen. *Hitp.* 1. angenommen werden;
2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קבל II *h.* klagen, anklagen.

קבל I *a.* (mit אָפִין) höflich behandeln,
besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* קָבַל Lv 20, 17
erhalten, empfangen; 2. aufnehmen;
3. *pf.* קָבַל Gn 16, 11 annehmen,
erhören; 4. *pf.* 2 *sg.* קָבַלָּה Gn 3, 17
gehörchen; 5. übernehmen. *Itpa. pf.*
אֶתְקַבַּל Dt 33, 21 aufgenommen werden,
angenommen werden. *Istaf.* entgegen-
kommen.

קבל II *a., ipf.* יָקַבַּל Ex 22, 22 klagen,
sich beklagen. *Pa.* dass.

קבל III *a., ipf.* יָקַבַּל Jes 13, 10 finster
werden. *Aph. pt.* מִקְבִּיל Am 5, 8
(MS (מִקְבִּיל) verfinstern.

קבל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קבל *a. s.* קָבַל.

קבלא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קָבַל Ex
10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קבלא *a. m.* 1. *ind.* קָבַל Koh 5, 15
Auffassen; 2. Gegenmittel.

קבלה *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen;
3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Pro-
pheten und Hagiographen; 5. (später)
Geheimlehre, Mystik.

קבלתא *a. f.* Annahme.

קבלי *l. קבלי*.

קבלין *1. קבולין, קבולין*.

קבליים (jJom 39^d) *1. קבליים*.

קבלן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Ver-
pflichtung, eines Baus); 2. ver-
pflichteter Wächter; 3. Hehler.

קבלנא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern);
2. Überlieferer.

קבלנא *a. m.* Entgegennahme (Beant-
wortung).

קבלנות *h. f.* 1. Übernahme (einer Ver-
pflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קבלת s. קבולת.

קבלתא a. f., c. קבלת Koh 5, 15 (MS קבל) Aufnehmen, Fassen.

קבנאה a. m. Umwallung(?). Vgl. אקונבאה.

קבם gr. (vgl. κοτταβίζω) Pa. Erbrechen erregen.

קפויס I. קפויס.

קויבוסין? (jTaan 68^a) männl. Personenname.

לוקיבוסת לו ק. (jSanh 30^b) = לוקיבוסת 1. לוקיבוסת gr. m. (λογικλήπτης) Plagiator.

קבע I h. festsetzen. pt. pass. קבוע 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend, bodenfest. Ni. 1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. Pi. befestigen. Pu. pt. besetzt.

קבע II h. berauben.

קבע I a. 1. ipf. 2 m. sg. c. s. תבקענון Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. Pa. pt. pass. pl. מקבעין Est II 8, 15 besetzen. Itpe. eingesetzt werden.

קבע II a. berauben.

קבע h. m. 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קבעא s. קובעא.

קבעא a. m. 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קבעתא a. f. dass.

קבץ h. Pi. sammeln. Ni. Hitp. versammelt sein.

קבץ h. m. Zusammenfügung.

קיבר gr. m. (κίβρος) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot; 3. die schlechteste Qualität der Butter.

קבר h. 1. begraben; 2. verwahren. Ni. begraben werden. Pi. begraben.

קבר I a. 1. pt. pass. קביר Dt 33, 21 begraben. Pa. 1. pt. pl. מקברין Nu 33, 4 begraben. Itpe. pf. 3 sg. f. אתקברת Gn 35, 8 begraben werden.

קבר II a. anschwellen.

קבר h. m., pl. קברים, קברות 1. Grab,

בית הקברות Gräberplatz; 2. Uterus des Weibes.

קברא (Nu 19, 18) a. m. dass. בת קברא ein Vogel.

קברא, קברא Flußname.

קברן h. m. Name eines Vogels(?).

קברניט 1. gr. m. (κυβερνήτης) Steuer-mann; 2. bSot 13^a 1. פלמורין(?).

קברניטא gr. m. dass.

קבתא (Nu 25, 8) a. f., pl. קבי 1. Ge-wölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קבותין s. קבוטין.

קדר h. schneiden, ausschneiden. Pi. 1. durchschneiden; 2. eindringen. Ni. ausgeschnitten sein.

קדר a. dass.

קדה (Ex 27, 19) h. f. 1. Mutterzimt (Laurus Cassia); 2. לבה ק' Dorn-kee (Calycotome villosa Lmk) I. Löw.

קדוחא a. m. Durchlöcherer (von Perlen).

קדוחא a. m. 1. Gn 25, 6 Osten; 2. ind. קדום Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קדוש (Est II 5, 1) h. m. heilig. הקדוש קדוש Gottesbezeichnung.

קדוש h. m. 1. Heiligung. ק' השם Heiligung Gottes durch Handlungen, die ihn ehren; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. pl. קדושין Trauung und davon Name eines Mischna-Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jubeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füßen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קדושא a. m. 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 2. ind. קדוש Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füßen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit קדש.

קדשה s. קדשה.

קרת I h. 1. sich entzünden. Hi. 1. anbrennen lassen; 2. הקרית תבשילו.

(seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer; 3. verderben.

קָרָה II *h.* bohren, durchbohren. *Hi.* durchlöchern.

קָרָה I *a.* 1. sich entzünden; 2. aufsplassen.

קָרָה II *a.* bohren, durchbohren, durchlöchern. *Aph.* durchgraben.

קָרָה *h. m.* Entzündung.

קָרָה *a. m.* dass.

קָרָה (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קָרָה (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קָרָה *h. f.* Ausschneiden.

קָרָה *a. f.* Entzündung.

קָרָה *h. m.* Ostwind.

קָרָה *h. f.* Vorangehendes.

קָרָה 1. Kuchentopf.

קָרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קָרָה *s.* קָרָה.

קָרָה *h. m.* (später) Name eines Gebets.

קָרָה *a. m., ind.* קָרָה Lv 11, 44 heilig.

קָרָה *a. m., ind.* קָרָה Ex 23, 27 Nacken.

קָרָה *h. f.* dass.

קָרָה *h.* 1. vorangehen; 2. früher tun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus tun. *Ho. pt.* 1. früher; 2. frühzeitig.

קָרָה *a.* (mit אָפִין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קָרָה 2S 22, 6 (Soc 59) entgegengetreten. *inf. c.* קָרָה Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen; 3. *ipf.* 2 *pl.* קָרָה Gn 19, 2 (MS) früh tun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* קָרָה Gn 26, 31 früh tun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קָרָה *h. m.* Vorzeit.

קָרָה (SchirR 6, 4) 1. קָרָה.

קָרָה (Gn 29, 26) *a.* 1. *c. s.* קָרָה Gn 30, 30 vor; 2. Gn 3, 5 bei (wenn von Gott die Rede). קָרָה Gn 27, 30 von vor. קָרָה Ex 24, 2 vor hin. קָרָה Gn 13, 10 (MS קָרָה *c. inf.*),

קָרָה *ehe.* קָרָה Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קָרָה *a. m.* 1. *ind.* קָרָה Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קָרָה Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit. מִלְקָרָה Gn 3, 15 ehem.; *b.* vorhergehende Zeit. מִלְקָרָה Gn 31, 2 (MS קָרָה) gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. מִלְקָרָה Gn 3, 24 östlich, später: Akzentzeichen.

קָרָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קָרָה Ex 12, 2 erster. *f. d.* קָרָה Nu 10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* קָרָה Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קָרָה Lv 26, 45 (MS ohne Vokalisation) früherer. *f. d.* קָרָה Gn 13, 4 ehemals.

קָרָה *a. m.* alt. *pl. d.* קָרָה Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קָרָה *h. m.* 1. uranfänglich, vorzeitlich; 2. alt.

קָרָה *s.* קָרָה.

קָרָה (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קָרָה *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קָרָה *a. f.* 1. Morgen; 2. קָרָה Koh 1, 9, מִלְקָרָה Ez 38, 17 Soc 59 ehem.

קָרָה *s.* קָרָה.

קָרָה 1. קָרָה, *s.* קָרָה.

קָרָה *h. m.* 1. Scheitel (Oberteil des behaarten Kopfes); 2. höchste Stelle.

קָרָה *a. m.* dass.

קָרָה I *h.* *Hi.* sich verfinstern.

קָרָה II *h.* *s.* קָרָה.

קָרָה I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Ita. pf.* 3 *pl.* קָרָה Ot 1, 5 schwarz werden.

קָרָה II *a.* *s.* קָרָה.

קָרָה *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קָרָה *h. m.* Topfhändler.

קָרָה (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קָרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קָרָה קָרָה 1. קָרָה (Kil 28) קָרָה קָרָה *gr. m.* (κοδραντης) eine Münze (= 2 λεπτά).

קְדָרִי *h. m.* Kedarener, Beduine.

קְדָרִינוֹן *gr. m.* (κέδρινον) aus Zedernholz.

קדרום (Gn 6, 15) *gr. m.* (κέδρος) Zeder
(Konifere).

a.f. schwarz. (קְדִירְתָּא MS Ct 1, 6) קְדִירְתָּא

קֹדֶשׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hip.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קדש *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קָדַשׁ Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יִקְדֹּשׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְקַדֵּשׁ Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּ Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קֶדֶשׁ *h. m.* 1. Unzüchtiger, Hierodule;
2. der Israelite, der eine Sklavin
heiratet.

קַדְשָׁה *h. f.* 1. Hure, Hierodule; 2. die Israelitin, die einen Sklaven heiratet.

קֹדֶשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כְּתָבֵי הַקֹּדֶשׁ
Hagiographen. לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ diehebräische
Sprache; 2. Heiliges; 3. die Richtung
des Tempels (in der Synagoge).
קֹדֶשׁ קָלִים Heiliges niederen Grades.
קֹדֶשׁ קְדוּשִׁים Hochheiliges.

קֹדֶשׁ *a. m.* 1. Heiligkeit. **לְבוּשׁ קֹדֶשׁ**
Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heilig-
tum. **קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ** Ex 26, 33 Aller-
heiligstes; 3. **קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא** Est II
5, 1 Gottesbezeichnung.

אֶרֶב *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring;
2. Name eines Fisches.

קִדְשָׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung;

3. Name der dritten Benediktion des
Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קדשין Ortsname.

קדוּשָׁתָא *a. f., c.* קְדוּשֶׁת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קָהָה I a. 1. pf. 3 pl. f. קָהָה 1 K 14, 4
(MS קָהָה) stumpf werden; 2. erschlaffen;
3. Menstruum haben; 4. herb sein.

סחפ (?) II a. *Aph.* versammeln.

קָהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich
 wekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf
 machen. *Hitp.* stumpf werden.

קה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.

קָהָה *h. m.* 1. erschläft; 2. dunkel.

קְהִלָּתָא (?) *a. f.* Versammlung.

קהל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קהל *h. m.* Gemeinde.

קְהֵלָּא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קהלה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קְהָרְמָנָה pers. m. Vorgesetzter.

es (תִּקוּ) תִּקוּ *ipf. 2 sg. f.* (= קוּם) קוּ
bleibt stehen. 1 *pl.* נִקוּ נִקוּ wir
stehen.

קז *h. m.* Zone, Schicht.

קין, קין *a. m., pl.* קיין Jes 59, 5 Faden.

קִיָּא s. קִיָּא

קוֹף *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. s. קָהָל.

קִנְיָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קב' s. unter 'קב' קובי'סין

קֹהֶלֶט *a. m., pl.* כֹּהֲלֵי Ex 28, 40 Kopf-
bedeckung der Priester. S. כֹּהֶנֶם.

Ortsname. קוֹבְעִיָּא

קוֹבְעָתָא *a. f.* Befestigung(?).

קוד *h. m.* eine Holzschüssel.

קִּזְדָּא a. m. dass.

ק' ש' ק' ehe. ק' ל' h. קודם

קִדְשׁ s. קוֹדֶשׁ

קָחָה I h. sammeln. Hi. 1. dass.; 2. als Tauchbad benutzen.

קוה II *h. Pi.* hoffen.

קִיּוּקָא s. קוּהָא

I h. m. Ansammlung.

קווי II *h. m.* Hoffnung.

קוּמַנְל männl. Personennamen.

קוּמַח a. m., pl. קוּמַחין Sac 1, 8 (MS קוּמַחין) eine Farbe von Pferden.

קוּמַח a. m. Herde.

קוּמַח s. קוּמַח.

קוּמַח h. f. ein Maß.

קוּמַח h. m. 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוּל I h. m., pl. קוּלוֹת 1. Stimme; 2. Schall.

קוּל בַּת 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוּל II h. m., pl. קוּלִין Erleichterung.

קוּלִין h. m. 1. lärmend; 2. Sänger.

קוּלִיא (Am 3, 5) a. m. Falle, Klappnetz.

קוּלִי h. m. 1. Axt; 2. Haken.

קוּם h. aufstehen. Pi. קוּם 1. bestätigen; 2. erfüllen. Hitp. 1. erhalten bleiben; 2. bestehen; 3. bestätigt werden, stehen; 4. sich erfüllen.

קוּם a., pf. קָם Ex 20, 18 stehen. pt.

pass. קוּם a. feststehend, gewiß; b. zukommend.

קוּם מַה אֲנִי וְקוּם מַה אֲנִי wo stehen wir (was ist unser Fall)?

קוּם מַה אֲנִי וְקוּם מַה אֲנִי sondern so stehen wir (dies ist unser Fall).

2. pf. קָם Gn 22, 3 aufstehen;

3. ipf. 3 pl. יִקְמוּ Nu 30, 12 bestehen

bleiben; 4. abgestanden werden. Pa.

1. pf. קָם Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt

32, 8 feststellen; 3. inf. קוּם Dt 8, 18

erfüllen; 4. inf. קוּם Gn 6, 19 er-

halten; 5. ipf. 2 sg. תִּקְמוּ Dt 6, 13

schwören; 6. pf. קָם Gn 50, 5 schwö-

ren lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. Aph.

1. pf. אָקַם Ex 40, 18, אָקַם aufstellen,

hinstellen; 2. ipf. 1 sg. אָקַם Dt 18, 18

einsetzen; 3. aufrechterhalten. Pal.

ipf. 3 pl. יִקְמוּן Jes 61, 4 (MS יִקְמוּן)

aufrichten. Itpa. 1. ipf. 3 sg. f. תִּקְמוּ

Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben

bleiben; 2. ipf. 3 sg. f. תִּקְמוּ Gn

26, 28 bestätigt werden; 3. pt. תִּקְמוּ

Nu 23, 19 sich erfüllen. Itaph. pf.

אָתַקַם Ex 40, 17, אָתַקַם aufgestellt

werden.

קוּם h. m. Quark.

קוּמַח a. m. dass.

קוּמַח h. f. 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוּמַח h. m. 1. Falte, Runzel; 2. Pupille.

קוּמַחִיתָא a. f. geschimmelter, eingetrock-

netter Gerstenbrei.

קוּמַחִין h. m. 1. eine Hand voll; 2. was

die an den Handteller gedrückten

Mittelfinger erfassen.

קוּמַחִיתָא (Est II 1, 3) a. f., ind. קוּמַחִיתָא Jes

10, 33 Statur.

קוּמַחִיתָא, קוּמַחִיתָא, קוּמַחִיתָא Entstellungen von קוּמַחִיתָא.

קוּמַחִיתָא a. f. ein Kraut.

קוּמַחִיתָא Entstellung von קוּמַחִיתָא.

קוּמַחִיתָא h. Totenklage anstimmen. pt. f. pl.

מְקוּמַחִיתָא Klageweiber.

קוּמַחִיתָא h. f. Bezeichnung der Gattin

(eigentl. ein Kleidungsstück der

Frauen?).

קוּם h. m. Becher.

קוּס s. קוּסַח.

קוּסַח gr. m. (κῠαίστωρ) Quaestor.

קוּסַח ק' פּרַפּירַחַן (EchR 2, 22) 1.

קוּסַחִיתָא.

קוּסַחִיתָא h. m. Wahrsager.

קוּסַחִיתָא gr. m. (καυδῶπις) gebrechlich.

קוּסַחִיתָא h. f. Wölbung (?).

קוּסַחִיתָא a. m. Kehle.

קוּסַחִיתָא a. m., pl. d. קוּסַחִיתָא Ez 23, 23

eine Völkerschaft.

קוּסַחִיתָא ipf. 3 pl. נְקוּסַחִיתָא (Spr 10, 30)

1. נְקוּסַחִיתָא, s. נְקוּסַחִיתָא.

קוּחַ I Buchstabenname.

קוּחַ II h. m. 1. Affe; 2. Beiname einer

Person. S. קוּחַ.

קוּפַּח a. m., pl. קוּפַּחִין 1K 10, 22 dass.

קוּפַּח I a. m. 1. Stange; 2. Weinstock

(auf Stangen?); 3. s. בְּפַח.

קוּפַּח a. m. Nadelöhr.

קוּפַּחִיתָא a. m. Weinstock. קוּפַּחִיתָא

1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפַּח I (קוּפַּחִיתָא) h. f. Bodensatz, Geron-

nenes.

קוּפַּח II s. קוּפַּח.

קוּפַּחִיתָא (bBabB 73^a) s. אֲקוּפַּחִיתָא.

קוּפַּחִיתָא s. קוּפַּחִיתָא.

קופינא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קוי *h.* abschneiden.

קוי I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קצו Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קוי II *a.*, *ipf.* 2 *pl.* תְּקוּצוֹן Lv 26, 15 Überdruß haben.

קוי *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קוץ *h.*, *pt. pass.* קוּץ stachlig. *Pi.* קוץ Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קוץ *h. m.* vollhaarig.

קוצה I *h. f.* Häkchen.

קוצה II *h. f.* eine Saflorart (I. Löw).

קוצות *h. f. pl.* Locken.

קוצם *s.* קוצה II.

קוק *h. m.* Pelikan.

קוקו Quaken.

קוקנא *a. m.* eine Vogelart (Kuckuck?).

קוקנא *a. m.* Blöcker, Schaf.

קוקין *gr. m.* (καυκίον) Schale, Pfanne.

קוקנא *a. m.* Wurm.

קוקינא *a. f.* eine Vogelart (dem Kuckuck verwandt).

קוקלמא *s.* קוקלמא.

קוקנא *a. m.* Wurm.

קוקינא *a. f.* Flasche, Krug.

קור *a.* kühlen.

קור I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קור II *h. m.* Kälte.

קורא I *a. m.* Palmkohl.

קורא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קורא *h. m.* 1. Steinhuhn; 2. Türklopfer(?).

קורא (1S 26, 20, MS קורא) *a. m.* Steinhuhn.

קורה I *h. f.* Abkühlung. **קורת רוח** Erquickung.

קורה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Preßbalken; 3. קורת הַחֲצִים Zielscheibe.

קורט *h. m.* 1. Tropfenförmiges; 2. Stückchen.

קוריה *h. f.* Balken.

קורין (jPes 33^a) *h. m. pl.* Preßbalken(?).

קורנית *h. f.* Thymian (*Thymus capitatus*).

קורניתא *a. f.* dass.

קושט *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).

קושי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.

קוא *a. m.* Baumwollenkern.

קוודור *gr. m.* (κβαίστωρ) Quaestor.

קוו *a. Pa.* abrechnen.

קונה *h. m.* Krume, Stückchen.

קוי *h. m.* Abrechner.

קוומין *gr. m.* (κόσμιον) Schmucksache.

קוומיקון *gr. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.

קומוקרטור *gr. m.* (κοσμοκράτωρ) Welt-herrscher.

קוומרין *gr. m.* (κοσμάριον) Schmuck.

קוקותא *a. f.* Schröpfkopf.

קתחא *a. m.*, *pl.* קתחין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. *S.* קותא.

קמא I *a. m.* Katze(?).

קמא II *a. m.* Stück.

קמא I *a.* gewinnen.

קמא II *a.* abreißen.

קמב Name eines Dämons (Verderben).

קמבא dass.

קמאבא *gr. tr.* (κατάβα) steige hinab.

קמבי *h. m.* eine Art Olivenpresse.

קמבלימון *gr. m.* (καταβλητόν) Schuld-zahlung.

קמבולא, קמבולא *gr. f.* (καταβολή) Polster.

קמיגור *gr. m.* (κατήγορ) Ankläger.

קמיגורא *gr. m.* dass.

קמיגוריא *gr. f.* (κατηγορία) Anklage.

קמדיק *gr. f.* (καταδικα) Verurteilung, Bestrafung.

קמאדיקוס *gr. m.* (κατάδικος) 1. Verurteilter; 2. (BemR 9) 1. קמליקוס, *s.* קתליקוס.

קמא *h.* abhacken.

קמא *gr. f.* (κοίτη), *pl.* קמיות 1. Lager; 2. Teppich.

קמא *h. f.* Spalt.

קטילא *a. m., ind.* קטול Jes 22, 5 Töten.
 קטילא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
 קטילא *a. m. 1. ind.* קטול Gn 49, 6 Mord;
 2. Tötung, Tod.
 קטנתא Beiname eines Mannes.
 קטנעא *a. m.* Holzhacker.
 קטיר *h. m. 1.* Abpflücken; 2. Abreißen.
 קטופא *a. m., c.* קטוף Ct 2, 12 Weg-
 raffung.
 קטופא *a. m., pl.* קטופין Ob 5 Winzer.
 קטופא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קטור (Est II 1, 3) Ortsname.
 קטורא *a. m. 1.* Knoten; 2. Gurt.
 קטורה weibl. Personennamen.
 קטותא *s.* קטיתא.
 קטומה *gr. m.* (κτίσμα) Werk.
 קטומי *gr. f.* (καταζημία) Schaden.
 קטמ *h.* Pilp. קטמם dünn schlagen.
 קטמ I *a.* zanken. *Itpe. pf. 3 pl.* אַתְקַמְטו
 Thr 4, 15 (MS וַצוּ) dass.
 קטמ II *a. Pa.* kleinmachen.
 קטמה *h. f.* Zank, Streit.
 קטי *s.* קיטה.
 קטיא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumis Chate,*
C. sativus).
 קטילתא *a. f., c.* קטילת Ru 1, 17 (Lücke
 im MS) Tötung.
 קטינא *a. m. 1.* klein, kurz; 2. mager;
 3. männl. Personennamen.
 קטינותא *a. f.* Jugendzeit.
 קטיפא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קטיפה *h. f. 1.* Abpflücken; 2. Überwurf.
 קטיתא *a. f.* Kloben.
 קטל *a. 1. inf.* מקטל Nu 35, 30 töten;
 2. abhauen. *Pa. inf.* קטלא Ex 17, 3
 töten, morden. *Itpe. inf.* אַתְקַטְלָא
 Ex 21, 15 getötet werden.
 קטלא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todes-
 strafe.
 קטלא, קטלה *gr. f.* (κατέλλα) Halskette.
 קטלינא *gr. m.* (κατάλυσις) Herberge, Chan.
 קטלון *gr. m.* (κατάλυσις) Einzelverkauf.
 קטליאקא (Tos Kel Bm VIII 3) *gr. f.*
 (λεκτίκιον?) Sofa(?).

קטלית *gr. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.
 קטלפסא *gr.* (κατὰ λεπτά) im Détail.
 קטליקום *s.* קתליקום.
 קטם I *h.* abrufen. *Ni.* abgerupft
 werden.
 קטם II *h.* mit Asche verdecken.
 קטם I *a.* abrufen.
 קטם II *a.* zu Asche werden.
 קטמא *a. m. 1.* Lv 1, 16 Asche; 2. *pl.*
 קטמי DtJII 25, 11 *l.* קטמאי, *s.* קטמא.
 קטמיות *h. f. pl.* Asche.
 קטמום (jTaan 69^a) *l.* הטמום, *s.* טימום.
 קטמנא *a. m., pl.* קטמנין Sac 6, 3 asch-
 farben.
 קטן *h. Pi.* klein machen; *Hi. 1.* dass.;
 2. klein werden.
 קטן *h. m., f.* קטנה, *pl.* קטנים 1. klein;
 2. Kind; 3. unmündig (vor der Pubertät)
 (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr,
 Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr);
 4. *pl.* קטנים das kleine Bedürfnis
 (Harnlassen); 5. der Ort desselben.
 קיטון *gr. m.* (κοιτών), *pl.* קיטונות 1.
 Schlafzimmer; 2. Kammer.
 קיטונא (Ct 3, 4) *gr. m., ind.* קיטון Est II
 2, 8 dass.
 קיטנא *a. m. 1.* das schwächere Ende;
 2. Schweif; 3. קיטון בית Schamglied.
 קיטנות *h. f. 1.* Kleinheit; 2. Jugend;
 3. Kleingläubigkeit.
 קיטנותא *a. f.* Jugend.
 קיטנין *gr. m.* (κταντής) Mörder.
 קיטנים *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
 קיטין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
 קיטית *h. f., pl.* קיטיות Hülsenfrucht.
 קיטיס I *l.* פטיסין *gr. m. pl.* (πότης) Säufer.
 קיטספא *a. m.* aus Ktesiphon.
 קיטספון *gr.* Ortsname (Κτησιφών).
 קטע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt,
 verkürzt.
 קטע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a. 1.* dass.;
 2. verkürzen. *Itpe. ipf. 3 pl.* יתקטעון
 Koh 8, 13 (Ven. 1517 אַתְקַטְעִין) ver-
 kürzt werden.

קטע *h. m.* Verstümmelter (ohne Fuß oder Hand).

קטע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.

קטעא *a. m.* Schnitt.

קטעא *a. m.* Holzhacker.

קטף *h. pt., pass.* kurz abgerissen. *Ni.*

1. kurz abgerissen werden; 2. zucken (von der Flamme). *Pi.* 1. pflücken; 2. abreißen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.

קטף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטֹף *Lv* 25, 5 pflücken; 2. hinwegreißen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶת־קִטְיֹת *Jer* 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.

קטף *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.

קטפא *a. m., ind.* קטף *Gn* 37, 25 dass.

קטפא (*Lv* 26, 5) *a. m.* Weinlese.

קטפריס *gr. m.* (καταφρής) abschüssig.

קטפריס *gr. f. pl.* (καταφοράς) Schläge.

קטפריקטוס *gr. m.* (καταφρακτός) bepanzert.

קטריקטון (*VajR* 15) *gr. m.* (κτηκτιό) Schwindsucht.

קטר *h.* 1. dampfen, duften; 2. *pt. pass.* קטור dampfend (von unbedachtem Raum). *Pi. Hi.* räuchern.

קטר *I a. Aph. ipf.* יִקְטֹר *Ex* 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.

קטר *II a., pf.* 3 *sg. f.* קִטְרַת *Gn* 38, 28 binden, knüpfen. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מִקְטָרִין *Ez* 46, 22 verbinden; 2. *pt. pass.* מִקְטָרִין geronnen (von gesäuerter Milch).

קטרָא *I a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.

קטרָא *II a. m.* 1. *pl. c.* קִטְרֵי *Jes* 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קִטְרֵי *Est* II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.

קטרב *h. m.* Riemen oder Holz zum Verschluss der Jochhaken.

קטרבא *a. m.* dass.

קטרב *gr.* (κατηγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.

קטרב *gr.* dass.

קטריגון (*Midr. Teh* 17, 3) 1. קִטְרִיגֵי.

קטרון *I* Ortsname.

קטרון *II h. m.* eine Art Walnuß.

קטריטון *s.* קִטְרִיטֹן.

קטרטון *gr. m.* (κίτρτον) ein Ethrogpräparat.

קטרון *gr. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קטורין 1. כל ק'.

קטרקטון *gr. m.* (καταβάκτης) Falltüre.

קטריקי 1. קִטְרִיכֵי.

קטרפא (*Lv* 16, 13, MS קִטְרֹפֶא) *a. f., c.* קִטְרֹפֶת *Ex* 30, 1 Räucherwerk.

קיא *h. Hi.* הִקִּיא speien.

קיה *h. f.* 1. der Labmagen der Wiederkäuer; 2. Stück davon zur Käsung der Milch; 3. der Magen des Menschen.

קיהבא (*Dt* 18, 3) *a. f.* dass.

קיהא (*Am* 6, 10) 1. mit MS יִקְיֹא.

קיה *h. f.* Prostration.

קיהה *h. f.* Schleife.

קיהא *a. m.* Sauergewordenes. ק' דְּחִמְרָא Weinkahm.

קיום *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.

קיומא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קִיִּים *Nu* 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קִיִּים *Lv* 5, 4 Eid.

קיומא *a. f.* 1. *c.* קִיִּיֶמֶת *Nu* 30, 14 Schwur.

קיהה *h. f.* 1. Gebrauch von קה; 2. *s.* קיהה.

קישא (*Gn* 8, 22), קִישָׂא *a. m.* Sommer.

קיימא 1. *Tos Sanh* V 1 1. קִישָׂא, *s.* קִישָׂא II; 2. *jTaan* 69^a 1. קִישָׂא, *s.* קִישָׂא I (?); 3. *Neg* XI 7 1. קִישָׂא, *s.* קִישָׂא.

קישא *a. m.* Feigenpflücker.

קילא *a. m.* leicht.

קילוני *h. m.* Rufer.

קים *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. gültig.

קישא *a. m., ind.* קִיִּים *Dt* 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קִיִּיִּין *Dt* 9, 4

lebend. קִים אָנא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.

קִמָּא *a. m.* 1. *ind.* קִים Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קִים Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קִים Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קִמָּא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קִמָּוּי Dt 28, 54 Bund; 6. normale Zeit. בֶּן קִמָּא (in hebr. Zusammenhang) völlig ausgetragenes (nach 9 Monaten) geborenes Kind.

קִמָּה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.

קִינָּה *s.* קִינָּה.

קִיין (bBech 44^b) 1. קִיק.

קִינָּה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.

קִינָּה *h. f.* Klagelied.

קִינָּה Ortsname.

קִינָּה *s.* קִינָּה.

קִינָּה (jSanh 27^b) absichtliche Veränderung v. קִינָּה, *s.* קִינָּה.

קִינָּה *a. m., pl.* קִינָּה Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.

קִינָּה 1. קִינָּה.

קִינָּה *a. m.* hölzern.

קִינָּה *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.

קִינָּה *a. m.* Span.

קִינָּה *h. f.* dass.

קִינָּה Beiname einer Person (Wahrsager?).

קִינָּה *h. f.* Bodensatz. *S.* קִינָּה.

קִינָּה *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.

קִינָּה *h. m.* 1. Sommer; 2. Sommerfrucht-
lese; 3. Sommerfrucht; 4. Nachkost für den Altar (Opfer in der Zeit, in welcher Pflichtopfer fehlen).

קִינָּה *h. m.* Feigenpflücker.

קִינָּה *h. f.* mit Sommerfrucht versehen.

קִינָּה *s.* קִינָּה.

קִינָּה *h. m.* sommerlich.

קִינָּה *s.* קִינָּה.

קִיק I *h. m.* Pelikan.

קִיק II *h. m.* mit langen Hoden.

קִיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).

קִיקִין (Jon 4, 6) *h. m.* dass.

קִיקִין (Jer 19, 7, MS קִיקִין) *a. f.* Mist, Kot.

קִיר *h. m.* Rand.

קִירָא *a. m.* Pechhändler.

קִירָא *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.

קִירָא *h. m.* Striegeln.

קִירָא *h. m.* Gebälk, Bedachung.

קִישׁ (קִישׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.

קִישׁ (קִישׁ?) mit zusammenschlagenden Knöcheln oder Knien.

קִישׁ *gr. f.* (κίχλη) Drossel.

קִל *h. m.* 1. leicht. *f.* קִלָּה der leichtere Fall. קִל וְחוּמָר קִל Schluß *a minori ad majus*; 2. verdaulich; 3. gering; 4. nachlässig behandelt; 5. rasch.

קִלָּה *a. m.* Erdscholle.

קִלָּה *a. m., c.* קִל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. קִלָּה בֵּרַת Hall (göttliche Stimme); 3. neueste Nachricht (was man redet).

קִלָּה *a. m.* Erleichterung.

קִולָא 1. VajR 15 1. קִורָא; 2. VajR 37 1. קִולָב.

קִולָא קִלָּה (קִלָּה) *gr. f.* (κέλλα), *pl.* קִלִּין Zelle.

קִלָּה *gr. m.* (κόλλα) Leim.

קִלָּה פִּנְדֵּר קִ (BerR 50) 1. קִלָּה פִּנְדֵּר.

קִלָּה I *a., pt. pl.* קִלֵּן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.

קִלָּה II *a., ipf.* קִלֵּי Dt 25, 3 (MS קִלֵּי) verächtlich werden. *Aph. ipf.* קִלֵּי Dt 27, 16 verächtlich machen.

קִלָּה *h. m.* Röster (von Ähren).

קִלָּה *x. m.* Indigo (I. Löw).

קִלָּה *gr. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.

קִלָּה *a. m.* Axt. *S.* קִלָּה.

קִלָּה *a. m.* eine Art Harz.

קולבון *gr. m.* (κόλλυβον), *pl.* קולבונות
Aufgeld, Agio.

קולבון, קולבון *gr. m.* (κολοβός) verstüm-
melt.

קולבנטרין *gr. m.* (κραββατάριον) Ruhe-
polster.

קולבוס (?) *gr. m.* (κολόβιον) eine Art
Unterkleid. S. קולב.

קולבסם (PethEch Ar.) 1. קולבסם, s.
קלירוס.

קליבוסת *gr. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüft-
bein (Beckenschaukel).

קליבסת *gr. f.* dass.

קליבקרין *gr. m.* (κερβικάριον) Polster.

קליבריא *gr.* Name einer Landschaft
(Καλαβρία).

קלגס *gr. m.* (καλιγάτος) gemeiner Soldat.

קליגריון *gr. m.* (κρεαγρεΐφνα, vgl. κρέατρα)
ein Eisen mit Löffel an dem einen
Ende, mit Gabel am anderen (zum
Gebrauch am Backofen).

קלד *gr.* Ἰτρα. (vgl. κλείς) eingeschlossen
werden.

קלדיקום (Mech Ex 17, 14) 1. קלירבוס,
s. בלירבין.

קלה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.

קלה II *h.* verbrennen.

קלה männl. Personennamen.

קלה *h. f.* leicht.

קלון *gr. tr.* (κελεύω) befehlend.

קלון *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.

קלונח *a. m.* dass.

קלוניא (Ez 27, 17) 1. קולוניא *gr. m.* (κόλβια,
κόλλυβα) Näschereien.

קלונית 1. קלונית.

קלון *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht;
3. Bordell.

קלונית *h. f.* Bordell.

קלום *gr. m.* (vgl. καλώς) 1. Loben,
Preisen; 2. Tanzen.

קלום *gr. m.* dass.

קלום *gr. f.* (κέλευσις) Befehl.

קלוג (1K 14, 3) 1. mit MS ולוג, s.
ולוגא.

קלוג *h. m.* Abgeschältes, Rinde.

קלונא *a. m., c.* קלון Gn 30, 37 Ab-
schälen.

קלונ *h. f.* ק' ראש' Leichtsin.

קלונא *a. f.* Geringschätzung.

קלונא 1. קלונא.

קלח *h.* 1. sich ergießen; 2. gießen. *Pi.*

1. gießen, ergießen; 2. sich ergießen,
herbeiströmen.

קלח *a. Pa.* abwerfen.

קלח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קלחים,

קלח Stengel (eines Krauts).

קלח *a. m.* Stengel (eines Krauts).

קלוחסין (SchemR 43) 1. קלחפסין *gr.*
(καλή πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.

קלחת *h. f.* Kessel.

קלט *h.* 1. aufnehmen, einziehen. *pt.*

pass. קלט *a.* ungespalten (von Klauen,
Händen). *b.* zeugungsunfähig; 2. auf-

fangen; 3. (einen Mörder) in die Frei-
statt aufnehmen; 4. angehen, an-

wachsen (vom Pfropfreis). *Pu.* auf-
gefangen werden.

קלט *a.* 1. aufnehmen; 2. einziehen;

3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.*
eingesaugt werden.

קלט *a. m.* Annahme.

קלונסם, קלונסם *gr. m.* (κλήτης) mit
Hodenbruch behaftet.

קלטור s. קלטור.

קלטר (jMeg 73^d) *gr. m.* (κλιντήρ)
Lehnsitz.

קלי *a.* 1. ein wenig; 2. קלי קלי langsam.

קלי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קליות ge-
röstete Getreidekörner.

קלי I (2S 17, 28) *a. m., c.* קלי Lv
23, 14 geröstete Getreidekörner.

קלי II *a. m.* 1. vegetabilisches
Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קלי III (Nu 21, 8) *a. m.* giftige Otter.

קליאופטרה *gr.* weibl. Personennamen
(Κλεοπάτρα).

קליט *h. m.* Eingesogenes, Verschlunge-
nes.

קָלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קָלִיל קָלִיל allmählich.

קָלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קָלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קָלִיל Nu 21, 5 gering.

קָלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קָלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קָלִיִן *x. m.* Schildkrötenschale (?).

קוֹלִים I *gr. m.* (κολός) Grünspecht.

קוֹלִים II *gr. m.* (κολίας) Netzmakrele (*Scomber colias*).

קָלִיעָה *h. f.* Geflecht.

קָלִיעָתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קָלִיעָן 1K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קָלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קָלִיעָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קָלִיעָה *h. f.* 1. Abschälen; 2. *pl.* קָלִיעָין Schale, Haut; 3. Schuppe.

קָלִיתָא *h. f.* Krug.

קוֹלִיתָא *gr. f.* (κωλή) Oberschenkelknochen.

קָלִי *h.* קָלִי, קָלִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer).

Pi. fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. שׂוֹי הַיָּקָל רַשׁוֹ leichtfertig sein. *Hitp.*

verflucht werden. *Pilp.* קָלִקֵּל verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden;

2. sich verunreinigen.

קָלִי *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קָלִית Gn 16, 5, *ipf.* קָלִי Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קָלִי

Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקַּל

Ex 22, 27 (MS תִּקַּל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִקְלֶן Ex 18, 22

erleichtern. *Itp.* *pf.* אֶתְקַל Thr 1, 14 (MS אֶתְקַל *Itaph.* v. קָלָא) verringert

werden. *Palp.* 1. *pt.* מִקְלִיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp.*

pf. 3 *sg.* *f.* אֶתְקַלְקַלְתָּ Jer 49, 7 verdorben werden.

קוֹלִר 1. קוֹלִר.

קָלִי *h. m.* Krug.

קָלִילָא *a. m.* dass.

קָלִילָה *h. f.* Fluch.

קָלֵם *a.* abschneiden.

קוֹלוֹם 1. קוֹלוֹם.

קוֹלְמוֹם *s.* קוֹלְמוֹם.

קוֹלְמוֹסִיָא (Jes 3, 20) *gr. m. pl.* (καλαμίσ?) eine Putzsache der Frauen.

קָלְמִין *gr. m.* (καλάμιον) Rohr.

קָלְמִין (BerR 50) 1. קָלְמִין *gr. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קָלְמִיָּטִין *gr. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קוֹלְמוֹם *gr. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוֹלְמוֹסִיָא *gr. m., ind.* קָלְמִס Ri 5, 14 dass.

קָלְמִין *gr. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קָלְמִתָּא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קָלְמִין Läuse.

קָלוֹן *gr. m.* (καλόν) schön.

קוֹלוֹן. קָלְמִין männl. Personennamen.

קוֹלוֹן *gr. m.* (κήλυν) eine Schöpfvorrichtung.

קָלְנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קָלְנָה Lv 20, 18 Scham, Blöße.

קָלְנָבִי Ortsname.

קָלְנָדִים, קָלְנָדִים *gr. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קָלְנָיָא *gr. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קָלְנָיִין, קָלְנָיִין *gr. m. pl.* 1. (vgl. κολωνία) Scharen, Haufen(?); 2. *s.* קוֹלֶן.

קָלְנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קוֹלְנוֹמוֹס *gr. m.* männl. Personennamen (Καλνώ-
νυμος).

קָלְנִיָּפִי (falsch קָלְנִיָּפִי) *gr. f.* (καλή
νύμφη) schöne Braut.

קָלְנִיתָא (falsch קָלְנִיתָא) *gr. f.* (Κορίνθιος)
korinthisch.

קָלְלוֹם *gr.* (καλῶς) schön.

קָלֵם *gr.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קָלֵם *gr. Pa.* 1. *pt.* מִקְלֵם Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קוֹלֵם *gr. m.* (κόρυς), *pl.* קוֹלְסִין 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קָלֵם *gr.* (vgl. κοιλός) *Pu. pt.* מִקְלֵם ge-
braten (vom Passahlamm) mit Hinein-

legung der inneren Teile.

קילוס männl. Personennamen.
 קולוס *gr. m.* (vgl. κωλική) Kolik (?).
 קולם *gr. m.* (καυλός) Stengel, Strunk.
 קולסא I *gr. m.* dass.
 קולסא II *gr. m.* (κορύς) 1. ind. זילם
 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קולסין Ez
 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige
 Kopfbedeckung.
 קלסמנר, קלסמנר *lat. m.* (quaestionarius)
 Scharfrichter.
 קלסטר *s.* קרסטל.
 קלסטר *gr. m.* (χαράκτηρ) Gesichtszüge,
 Antlitz.
 קלסטר *gr. m.* (claustrum, κλειστρον)
 eine Art Verschluss.
 קלסטר *s.* קלסמנר.
 קלסין Ortsname.
 קלסים (EchR Peth) 1. קלרים, *s.* קלירוס.
 קלסיתא *gr. f.* (vgl. κόρυς) helmartige
 Kopfbedeckung.
 קלוסנר *s.* קוסנר.
 קלוסקא, קלוסקין *gr. f.* (κόλλιξ) 1. eine
 Art Brot; 2. Olivenmasse.
 קלוסקוס *gr. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.
 קלסריקין 1. קוסנר.
 קלע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleu-
 dern.
 קלע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אקלעא
 (1. אקלעא) 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleu-
 dern. *Itpe.* eintreffen.
 קלע *h. m.* 1. Segel; 2. Netz; 3. Vor-
 hang; 4. ideelle Grenze des heiligen
 Bezirks im Tempel. לַפְּגִים מִן הַקְּלַעִים
 innerhalb des heiligen Bezirks; 5.
 Schleuder; 6. Zelle.
 קלעא *a. m.* 1. ind. קלע Jes 33, 23
 Segel; 2. *d.* קלעא Ri 20, 16, 1 S
 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.
 קלעא *a. m., pl. d.* קלעא 2 K 3, 25
 Schleuderer.
 קלעילין (?) *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.
 קלף *h.* 1. abschälen; 2. ablösen. *Pi.*
 dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. ab-
 gelöst werden.

קלף *a.* dass. *Pa. pf.* קלף Gn 30, 37
pt. pass. מקלף Ex 16, 14 B., מקלף
 Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.
 קלף *h. m.* eine Art Pergament (die
 Haarseite des gespaltenen Leders).
 קלפא, קלפא *a. m.* 1. *pl.* קלפין Gn 30, 37
 Schale; 2. *pl.* קלפין Lv 11, 9 Schuppe;
 3. Schorf.
 קלפא *a. m.* Pergamentblatt.
 קלפא *gr. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werk-
 zeug zum Schlagen; 2. Schlag.
 קלופטא *gr.* weibl. Personennamen
 (Κλεοπάτρα).
 קלפין *gr. f.* (κάλπη), *pl.* קלפיות Urne.
 קלפיתא *a. f.* Grind, Schorf.
 קלפון *gr. m.* (καλίφωνον) ein Instru-
 ment.
 קלפנדר, קלפנדר *gr.* männl. Personen-
 name (σκολοπένδρα, Tausendfuß).
 קלופסין *gr. m. pl.* (κολυμβάς) Speise-
 oliven.
 קלצמנר *s.* קלסמנר.
 קלק *a.* werfen. *Pa.* dass.
 קלקא *gr. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.
 קלקול *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Ver-
 dorbenes.
 קלקולא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Ver-
 dorbenheit; 3. Verdorbenes; 4. Dung-
 haufen.
 קלקי I *gr. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier;
 2. (κίλικιον) Ziegenhaarstoff.
 קלקים II *gr. m. pl.* (κίκινος, *cinninus*)
 zusammengerollte Haare.
 קילקיא *gr. f.* Cilicien (Κιλικία).
 קלל *s.* קלל.
 קלל *s.* קלל.
 קלקלא *s.* קנקלא.
 קלקלה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde;
 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
 קלוקלן *s.* קנקלן.
 קלקלתא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist;
 2. MidrTeh 75, 4 l. קנקלתא.
 קלקנתוס *gr. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriol-
 wasser.

קולקס *gr. m.* (κολοκασία) eine eßbare Aracee (*Colocasia antiquorum*).

קולקרון *gr. m.* (κερβικάριον) Polster.

קולרין, קולרין (Ez 19, 9, MS קולרין) *gr. m.* (κολάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.

קלור, קלורין *gr. m.* (κολύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קלורין, קלורין *gr. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.

קלרה *gr.* Ortsname (Καλλιβρόη).

קלורית *gr. f.* (κολύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קלוריתא *gr. f.* Augensalbe.

קלירוס *gr. m.* (κληρος)) Los.

קליש *h. Pi. pt. pass.* מְקֻשׁ דürftig (Jalk. Schim. Gen. 49. § 161).

קליש *a. pt. pass.* קליש 1. dünn; 2. schwach, dürrig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürrig werden.

קלישא *a. m.* Dünnes.

קלישוני *a. m., pl.* קלישוני Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.

קלת *gr. m.* (κάλαθος, Löw: *catillus*) der konkave Stein der Eselmühle, der wie ein umgekehrter Korb den kegelförmigen Unterstein umgibt.

קלתא *a. f.* Leichtes.

קלתא *a. f., c. s.* קילתה Gn 24, 45, *pl.* קולין 2 K 12, 14, קולין 2 S 17, 28 Krug.

קלתה *gr. f.* (κάλαθος) Korb.

קלתות *gr. f.* (κάλαθος) Untersatz des Kochherdes.

קמא *gr. m.* קמא דק' was liegt da vor? S. קמי.

קומא *gr. m.* (κόμμι) Gummi.

קומא *gr. m.* (κόμης) ein hoher Beamter.

קמאח *a. m., f. d.* קמיתא Est II 1, 8 (MS קמיתא) erster.

קמאח *a. m.* ein wenig.

קמאחל Name eines Engels.

קמוס *h. m.* eine Pflanze.

קמורא *a. m.* Gürtel.

קמו I *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen,

sich verkürzen. *pt.* נִקְמָו verkürzt; 2. eingesenkt sein.

קמח *h. m.* 1. gewöhnliches Mehl; 2. Weinkahm.

קמח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.

קמחא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קמח Nu 5, 15 Mehl.

קמחוניא Ortsname.

קמחית weibl. Personennamen.

קמח *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 1. zusammengelegt sein.

קמח *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קמח *a.* hartleibig, *b.* (vom Blut) leicht zurücktretend; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.

קמח *h. m.* Falte, Runzel.

קמחון *gr. m.* (κόμης) ein hoher Beamter.

קומיטאון *gr. m.* (κομιτάτον) Hofstaat.

קומטומרוסין I. קומנטריסין.

קממרא *gr. m.* (κάμτρα), *pl. d.* קממרא 2 K 10, 22 (MS קממרא) Truhe, Kiste.

קממרא *gr. m.* Kistenverfertiger.

קמי, קמי *a.* vor. קמי dass. מִתְקַמִּי Gn 31, 2 gestern und vorgestern.

קמי *gr. f.* (κόμη) Haupthaar. ק' ספר ק' das Haar kurzgeschoren tragen.

קמיאון *gr. m.* (κομμάτιον) Beurlaubung.

קמיא *h. m.* Amulett.

קמיא *a. m.* dass.

קמיצה *h. f.* 1. Nehmen mit den gegen den Handteller gedrückten drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.

קימוליא *gr. f.* (κιμωλία) eine weiße alkalireiche Tonerde.

קימוליא *gr. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.

קמן *Ni. pt.* נִקְמָו (jKil 30°) I. נִקְמָו, s. קמו.

קמין *gr. m.* (κάμινος) Ofen. בֵּית הַקָּמִין Heizraum.

קומנטריסין *gr. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.

קִימָטָרִיסִין *gr. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קִימולִיָּא *s.* קִימולִיָּא.

קִימוֹנִיָּא *lat. f.* (Gemoniae, sc. scalae) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.

קוֹמִים *gr. m.* (κόμης) ein hoher Beamter.

קוֹמוֹם *gr. m.* (κόμμι) Gummi.

קִמֵּעַ *h.* anbinden.

קִמְעָא *a.* ein wenig. קִמְעָא קִמְעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קִמְפּוֹן *gr. m.* (κάμπος) 1. Spielplatz, Ringplatz; 2. öffentlicher Platz.

קוֹמְפּרוֹמִיסִין *lat. m. pl.* (compromissa) Verabredung.

קִמֵּץ *h.* mit den gegen den Handteller gedrückten Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קִמֵּץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ *Lv* 2, 2 dass.; 2. schließen (vom Auge).

קִמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קִמְצִיָּה *Lv* 2, 2 eine Handvoll.

קִמְצָא (28 18, 17, MS כּוֹמְצָא) *a. m.* Grube.

קִמְצָא, קִמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קִמְצִין *Nu* 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קִמְצוֹץ *h. m.* zusammengekauert.

קִמְצוֹן *h. m.* habgierig.

קִמְצָר männl. Personennamen.

קִמְקוֹם *gr. m.* (κουκκούμιον) Kochkessel (Kanne?).

קִמְקוֹמָא, קִמְקוֹמָא *gr. m., pl.* קִמְקוֹמִי *EstII* 1, 2 (MS מִקְוֹמִים) dass.

קִמְקוֹמָא *a. m.* eine Schlangenart.

קִמֵּר *gr.* (vgl. καμάριον) wölben.

קִמֵּר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קִמְרוּ *Thr* 2, 10 (nicht MS) gürtten.

קִמְרוֹטוֹן, קִמְרוֹטָא (falsch קִמְרוֹטָא) *gr. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.

קִמְרוֹן *gr. m.* (καμάριον) Wölbung.

קִמְתָּא *a. f.* 1. *ind.* קִמְתָּא *Ex* 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קִמְתָּא *Gn* 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קִנָּן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktates; 3. Kammer.

קִנְיָא *gr. f.* (κῶνος) Kegel.

קִנָּא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m. c. s.* קִנְיָה *Dt* 32, 11 Nest.

קִנָּא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קִנָּא I *a., pt.* קִנְיָה *EstII* 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.*

יִקְנִי *Nu* 5, 14 dass.; 2. *pf.* קִנִּי *Nu* 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אִקְנִיאוּ *Dt* 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קִנָּא II (*Gn* 47, 22) *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אִקְנִינִי *Sac* 13, 5 als Sklaven erwerben.

קִנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קִנְיָה *a. m., ind.* קִנָּא *Dt* 4, 24, קִנִּי dass.

קִנְיָה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קִנְיָנָא *a. m.* eifervoll.

קִנְיָתָא (*Nu* 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קִנְיָתָא (*NuI* Bas. *Nu* 5, 15) 1. קִנְיָתָא.

קִנֵּב *h. Pi.* abreißen, abkneipen.

קִנֵּב *a. Pa.* dass.

קִנְיָבָא *a. m.* Abkneipen.

קִנְיָטוֹן 1. קִנְיָטוֹן.

קִנְיָבִי 1. קִנְיָבִי.

קִנְיָבוֹם *gr. m.* (κάνναβις) Hanf.

קִנְיָבָא *gr. f. pl.* (κωνωβικά) ein Gebäck.

קִנְיָנִי *gr. m.* (κυνήγιός) Jäger, Tierkämpfer.

קִנְיָנָא (*EstII* 1, 2, nicht MS) *gr. f.* (κυνήγρια) Jagd, Tierkampf.

קִנְיָנִין *gr. m.* (κυνήγιον) dass.

קִנְיָדָא *gr. m.* (κονδός) kurz.

קִנְיָדִיטוֹן *gr. m.* (κονδύτιον) Würzwein.

קִנְיָדִי Zauberswort.

קנרילא *gr. m.* (κανδήλα) Kerze.

קנרילין *gr. m.* (κονδύλιον) Griffel, Pinsel.

קנרם *gr. m.* (κοντός) Stange.

קנרקי (Est II 1, 14, MS הַנְּדָקִי 1. הַנְּדָקִי).

קנרם (Ber.R. 20) 1. קנרם.

קנרדיקין 1. קנריריקין.

קנה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.

קנה I *h. m.* 1. Rohr. הַכְּרוֹב *Cymbopogon.* I. Löw. 2. Röhre; 3. Stengel; 4. Stange, Schaft; 5. Vorderarm; 6. Luftröhre; 7. Geschling (Luftröhre und Lunge); 8. Saum; 9. הַלֵּב ק' Aorta (Körperschlagader); 10. ein Maß von sechs Ellen.

קננא *a. m.* absichtl. Veränderung von קנניא.

קנניא *a. f.* Abgeschnittenes.

קנניח *h. m.* Nachtsch.

קנני *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.

קנניא *a. m.* (für קנימא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קננימא *a. f.* dass.

קנניקת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.

קנניא *a. m., pl. d.* קנניא Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קנה *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.

קנה *a. Pa.* dass.

קנט *h. Hi.* kränken.

קנט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא 1. אונדי ק' קונטא.

קונטברא *lat. f.* (cantabrum) Name eines Feldzeichens.

קונטורין *gr. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קונטורין *gr. m.* (κονδύριον) Würzwein.

קנטינר I *r. m.* (κεντηνάριος) Zentner.

קנטינר II *gr. m.* Hof(?).

קנטינס *gr. m.* (κοντός) Stange.

קנמר *gr.* (κεντρόω) sticheln, kränken.

קנמר *gr.* dass.

קנטינר I s. קנטינר II.

קנמר II, קנטינר *gr. m.* (κέντρον) Brechstange.

קנטינריות *gr. f. pl.* (κοντάριον) kleiner Spieß.

קנטינר *gr. m.* (κεντηνάριος) Zentner.

קנטינרין *gr. m. pl.* (Κένταυροι) Zentauren.

קנטינרין, קנטינר *gr. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קנטינר *gr. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קנטינר.

קנטינר (jSabb 10^e) *x. f. pl.* eine Art Geflecht. Vgl. קנטינר.

קנטינרין (Tos Bab B V 12) I. קנטינרין, s. קנטינר.

קנטינרין (bKidd 12^a) I. קנטינרין.

קנטינרין 1. s. קנטינר; 2. bei Tosaphot = Komm. v. Raschi.

קנטינרין *gr. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קנטינרין *gr. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קנטינרין 1. קנטינרין(?).

קנני *h. m.* Eiferer.

קנניא I Ortsname.

קנניא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Meßrohr; 4. *pl.* קנני Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קנניא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קנניא *gr. f.* (κοψία) Kalkstaub (zum Glasieren). קנניא *gr. f.* glasierte Gefäße.

קנניא *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קנניא *a. f.* Abgeschnittenes.

קנניא *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קנניא *a. m.* 1. c. קנני Lv 22, 11 (MS קנני) Erwerb; 2. c. s. קנניא Gn 14, 19 Besitz.

קנניא *gr. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.

קנניא *gr. f.* dass.

קנניא (Ex 28, 19), קנניא *gr. m.* (κεχρίτης) ein Edelstein.

קנכתירין 1. קלמירין, s. קלמירין.
 קנמ *a. Pa.* die Formel קנמ anwenden.
 קנמא *a. m.* Zimt.
 קנמוז *h. m.* dass.
 קנמנא *a. m., c.* קנמן Ex 30, 23 dass.
 קנן *h. Pi.* nisten.
 קנן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תקנין Jes 34, 15 dass.
 קנון *gr. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.
 קינוניא *gr. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.
 קנס *gr.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.
 קנס *gr.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.
 קנס *gr. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.
 קנסא *gr. m.* dass.
 קנסא *gr. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.
 קנסא *a. m.* Holz, Span.
 קאנוסין (Vajk 33) 1. פאמיסין *gr. m. pl.* (πότης) Säufers.
 קנסין (EstR 1, 1) 1. קנסין, s. קנסא.
 קינסור *gr. m.* (κῆνσωρ) Zensor.
 קנסורס *gr. m.* (κόθορνος) Stiefel.
 קינוף *gr. m.* (κωνυπεῖον) Bett mit Fliegennetz.
 קנופא *gr. m., pl.* קנופין 2S 16, 22 dass.
 קנפון s. קמפון.
 קנצטרא *gr. f.* (κινστέρα) Zisterne.
 קנקל, קנקול *gr. m.* (κιγκλῖς, κἀγκελλον)
 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster;
 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קלא.
 קנקלא *gr. m.* dass.
 קנקלמון *gr. m.* (καγκελλωτόν) Gitterwerk.
 קנקן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflugschar.
 קנקנא *a. m.* dass.
 קנקניא *a. f.* ein Musikinstrument.
 קנקנתא *a. f.* Flasche.
 קנקנתום s. קלקנתום.
 קניקוס *gr. m.* (κυνικός) von der Hundswut befallen.
 קניקס *gr. m.* (κινάρα) zahme Artischocke (*Cynara scolymus*), auch wilde Artischocke (*Cynara syriaca*).

קונשברין *lat. m. pl.* (consobrinus) Vettern.
 קנשקנין *x. m.* ein Gefäß, aus dem zwei trinken können.
 קנת *h. f.* Griff, Stiel.
 קנתא *a. f.* dass.
 קנתור (Tos. Kel. BabM IV 5) s. קנצרא.
 קנחל *gr. m.* (κανθήλια) Saumsattel.
 קנתן *h. m., f.* קנתנית eifersüchtig.
 קנתינר *x. m.* Hof.
 קנתר 1. קנתינר.
 קנתר *gr.* (κεντρόω) sticheln, kränken. *Pass.* gekränkt werden.
 קנתר *gr.* dass.
 קנתינן *gr. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Sticheleien, Kränkungen.
 קנתינן *gr. m.* streitsüchtig.
 קסגלנס *gr.* männl. Personennamen (Γάιος Καλιγούλας).
 קסיד, קסרא, קסידא *gr. m.* (κασίς) Helm.
 קסדור, קסדור *gr. m.* (κυσίστωρ), *pl.* קסדוריות Quaestor.
 קסיה *h. f.* Schale.
 קסומא *a. m.* Zauberer.
 קסותא *a. f., pl. d.* קסותא Ex 37, 16 Schale.
 קסט, קסטא, קסטא *gr. m.* (ξεστής) 1. ein Maß; 2. Krug.
 קסטות *gr. f. pl.* (κίστη) Proviantkasten.
 קסטא(?) *gr. m.* Ort.
 קסטודיא *gr. f.* (κουστωδία) Wache.
 קסטודינז *gr. m.* (κουστωδιανός) Wächter.
 קסטירין *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.
 קסטא s. קסדא.
 קסטלן *gr. m.* (καστέλλον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
 קוסטנטינא *gr.* Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
 קוסטנטינז *gr.* männl. Personennamen (Κωνσταντίνος).
 קוסטינר *gr. m.* (κυσιστιωνάριος) Scharf-richter.
 קוסטור *gr. m.* (κυσίστωρ) Quaestor.
 קסטרא *gr. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קסטראות Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסטוריא l. קסטוריא.

קסטוריא s. קסטוריא.

קסטוריא s. קסטוריא.

קסטוריא l. קסטוריא.

קוסטוריא gr. m. pl. (κοσσοτροπέζοι) Schmarotzer.

קסיה h. f. 1. Handschuh; 2. Decke.

קסיה (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קסיה.

קסום (Ohal VIII 1) l. קיסום, s. קסום.

קסום (BerR 99) l. קסידים, s. קסיד.

קסילופנוס l. קסילופנוס (?) gr. m. (βηξιλλόφανος) hochgetragene Leuchte.

קסם h., pt. קסם Zauberer, Wahrsager. Pi. zaubern, wahrsagen.

קסם a., pt. קסם Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.

קסם I a. m. 1. pl. קסם Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch.

קסם (קסם) II männl. Personennamen.

קסם a. m., pl. d. קסם Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.

קסם (Hb 3, 17) gr. m. (κῆνσωμα) Steuer.

קסם l. קסם.

קסם h. säuern. pt. קסם säuernder Wein.

קסם gr. m. (κισσός) Epheu (Hedira Helix).

קסם gr. m. dass.

קסם h. f. Erdscholle.

קסם (jBab M 10^e) l. קסם, s. קסם.

קסם (jKeth 26^e) Ortsname.

קסם h. m. Steinchen(?).

קסם gr. m. (Καῖσαρ) Cäsar, Kaiser.

קסם gr. männl. Personennamen (Καῖσαριον).

קסם gr. m. aus Caesarea (Καῖσαρεία).

קסם gr. m. dass.

קסם gr. Ortsname (Καῖσαρεία sc. Φιλίππου).

קסם gr. Ortsname (Καῖσαρεία).

קסם gr. m. aus Caesarea.

קסם gr. m. (ἐξέρκτος) Kriegsbeer.

קסם s. קסם.

קעילה 1. Ortsname; 2. s. קעילה.

קעילה h. m. aus Keila.

קעקע I h. lärmern.

קעקע II h. 1. tätowieren; 2. niederreißen, ausrotten. Pass. ausgerottet werden.

קעקע h. m. Tätowierung.

קעקע h. f. Schlüssel.

קפא h. 1. pt. pass. קפא obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. Pi. oben abnehmen. Hi. gerinnen machen.

קפא a. 1. pf. 3 pl. קפו Ex 15, 8 aufsteigen. Aph. aufsteigen machen. Itpe. aufsteigen.

קפא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.

קפא a. m. Aufstoßen (vom Magen).

קפד h. Hi. 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.

קפד a. genau nehmen. pt. pass. קפיד genau nehmend. Aph. erzürnen. Itpe.

1. pf. אַתְּקַפֵּד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.

קפד gr. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.

קפד h. m. Igel.

קפד (Jes 34, 15), קפד a. m. dass.

קפד gr. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.

קפד. 'בְּק' NuJII 25, 8 genau(?).

קפד, קפד h. m. aufbrausend.

קפד a. m. dass.

קפד h. f. Aufbrausen.

קפד gr. f. Kappadozien (Καπαδοκία).

קפד a. m. aus Kappadozien.

קפה h. f. weicher Korb.

קפה s. קפה.

קפד a. m., pl. קפד Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.

קפוי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).

קפול *h. m.* Zusammenfallen.

קפולא *a. m.* Abkratzen.

קפולאָה *a. m.* Grabender.

קפולית *gr. f.* (cf. κεφαλος) ein Seefisch (Mugil cephalus).

קפויסי männl. Personennamen.

קפוי *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze(?).

קפופא (Lv 11, 17) *a. m.* Eule.

קפוי *h. m.* Springen.

קפויסי männl. Personennamen.

קפו *h.* springen, hüpfen.

קפו (Ct 2, 8, MS חָטַט) *a. m.* dass.

קפויא *x. m.* ein kleines Maß.

קפה *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken.

Pi. 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.

קפה *a., pt. pl.* קָפְחוּ Ho 7, 1 schlagen, rauben, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.

קפה *h. m.* schwächtigt.

קפפאות *gr. f. pl.* (κοπή) gewürzte Klöße.

קפיטולין *gr. m.* (Καπετώλιον) in Rom.

קפוטקא *a. m., pl. d.* קפוטקאי Gn 10, 14 Kappadozier (für bibl. Kaphtoräer).

קפוטקאי (Dt 2, 23 B.) 1. קפוטקאי *gr. f.* Kappadozien (Καπαδοκία).

קפיטורין 1. קפיטורין.

קפאי, קפאי *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.

קפיא *a. m.* Genaunehmen.

קפידותא *a. f., c.* קפידות Jes 59, 1 Schlawfwerden.

קפיפה *h. f.* Korb.

קפיץ *h. m.* Sprung.

קפיצא *a. m.* dass.

קפיצה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Übersprungung.

קפל I *h.* 1. zusammenfallen; 2. zurückziehen(den Vorhang). *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefallen. *Hitp.* zusammengefallen werden.

קפל II *h. Pi.* abkratzen.

קפל I *a. Pa.* zusammenfallen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְקַפְּלוּ Jes 38, 12 zusammengefallen werden.

קפל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קפלי *m. h.* Falte(?)

קפלי, קיפלי *s. קפלי.*

קפלה *h. f., pl.* קַפְּלוֹת, קַפְּלוֹת Vorhänge-schloß.

קפלא *gr. f.* (κεφαλῆς), *pl.* קַפְּלוֹת Kapital.

קפליא *gr. m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלא *s. קפליא.*

קפלומ, קפלומא *gr. f.* (κεφαλωτόν) Kopflauch (*Allium sphaerocephalum?*).

קפליטא, קפליטין *gr. m.* (κεφαλῆς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קפלין, קפליא *gr. m.* (καπήλιον) Wirtshaus.

קיפלום *gr. m.* (κεφαλῆς) Kapital.

קפלוריא, קפלוריא Ortsname.

קיפלוריס *s. קיפלום.*

קפנא *gr. m.* (κόπανον) Schlägel.

קפנדריא *lat. f.* (compendiaria) Abschneideweg.

קיפונם *gr. männl. Personennamen* (Κωπώνιος).

קפס *h.* springen.

קפסי *gr. m.* (κοπίς) Hackmesser.

קפסא, קפסא *gr. f.* (κάψα) Kasten.

קפיטולין (Mech. Beschall. 24^b) 1. קפיטולין *s. dass.*

קפיץ *h.* 1. zusammenziehen, schließen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קפיץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* יִקְפֹּצוּ Dt 15, 7 zusammenziehen, schließen; 2. springen.

Pa. inf. קַפֵּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קפיץ *h. m.* Zusammenschluß.

קפצה *s. קפסא.*

קפיקלמור 1. קפיקלמור.

קפרא, קפרא Beiname einer Person.

קַרְפָּדוֹת (TosKelBabK III 11) 1. קפראות, s. קַרְפָּדָא (?).

קַפְרִים *gr. m.* (καππαρίς) 1. Kapernblüte; 2. Kapernfrucht (*Capparis spinosa*).

קַיְפִרוֹס *gr.* Name einer Insel (Κύπρος).

קַפְרִיָּין *gr. m. pl.* (nach Löw κρηπίς, vgl. syr. כפריסא) künstliche Schlag-sahne (aus Absud von Seifenwurzel und Zucker).

קַפֵּשׁ *h.* wegschnappen.

קַפֵּשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קַפְתָּא *a. f., pl.* קַפִּין Behältnis, Korb.

קֶץ *h. m., pl.* קֶצֶין Ende, Endzeit.

קָצָא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קָצָא *a.* abbrechen, zerteilen (vom Brot).

Ipe. 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h., pt. pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קָצַב *h. m.* Fleischer.

קָצַב *h. m.* Festsetzung.

קָצְבָּה *h. f.* 1. bestimmtes Maß; 2. Taxe.

קָצְדוֹר s. קָסְדוֹר.

קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קָצָה *h. f., pl.* קָצִין bestimmte Zeit.

קָצוּץ *h. m.* Abschneider.

קָצוּץ *h. m.* Abschneiden.

קָצִיפָה *h. f.* Trauer.

קָצִיפָא *a. m.* Eunuch(?).

קָצִיפָא *a. m.* Eidechsenart(?).

קָצִיפָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קָצִיפִין *h. m. pl.* Schoten, Hülsen.

קָצִיפִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצוּרָא *a. m.* קָצוּר עָרְסָא bettlägerig.

קָצוּרָא *a. f.* Festsetzung.

קָצִינָא *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.

קָצָה *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קָצָה (Tos 38, 25) *a. m.* dass.

קָצִמָא s. קָסְמָא.

קָצָא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Per-

sonenname (viell. besser Ländername

קָצִינָא = Καπρία).

קָצִיין Ortsname.

קָצִין *h. m.* Fürst.

קָצִיעָה *h. f.* 1. Abschneiden des Stielendes von Feigen; 2. so behandelte Feigen; 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קָצִיעוֹת jNed 38^a 1. קָצִיעוֹת, s. קָצוּץ.

קָצִיעָתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קָצִיפָה *h. f.* Zürnen.

קָצִיעָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen; 2. stiellose Preßfeigen; 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz) 5. Festsetzung, Versprechen.

קָצִיעָתָא *a. f., ind.* קָצִיעָא Est II 1, 3 Maß.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קָצִירָא *a. m.* krank.

קָצִירָה *h. f.* Ernten.

קָצִיתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. Feigen entstielen. *Pi.* abtrennen.

קָצַה *h. Hi.* zürnen machen.

קָצַר Name eines Engels (Zorn).

קָצִפון *h. m.* Zürnen.

קָצַץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. Feigen entstielen; 3. festsetzen, versprechen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קָצַץ *a.* 1. *inf.* קָצַץ Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קָצִיצוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* תִּקְצִיצוּ Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Ipe. pf.* 3 *pl.* אֶתִּקְצִיצוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קָצַץ *h. m.* Abschneider.

קָצַץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote, Hülse.

קָצָא *a. m.* dass.

קָצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קצתא *a. f.* abgeschnittenes Stück.
 קצר I *h.* ernten.
 קצר II *h. Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.
 קצר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.* אֶתְקַצֵּר 2 K 19, 26 verkürzt werden.
 קצר *h. m.* Walker.
 קצר *h. m.* 1. kurz; 2. gering. קצר לב ungastlich, geizig.
 קצרא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.
 קצרא, קצרא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קצריא 1 S 13, 21 Walker.
 קצרה *gr. f.* (κάστρον) Kastell, Burg.
 קצרון Ortsname.
 קצרית *h. f.* Melancholie(?).
 קצרן *h. m.* Kürzer.
 קצרקטון *s.* קסרקטון.
 קצתא *a. m., ind.* קצת Nu 22, 41 Teil.
 קקא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קועא.
 קקבטון *gr. m.* (vgl. κακάβη) im Kochtopf bereitet.
 קאקריסין 1. קקפריסין *gr.* (κακή πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.
 קקויתא, קקויתא weibl. Personennamen.
 קקולא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).
 קיקלא, קוקלא 1. קיקלא, *s.* קיקלמא.
 קקים (SchirR 3, 4) 1. קתים *gr. tr.* (κάθεζε) setze dich.
 קקופריפט *gr. m. pl.* (κακοπαυεῖν) schlecht erzogen.
 קיקרא *gr. m.* (κοῦκουρον) Behälter.
 קר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.
 קר *gr. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.
 קרא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).
 קרא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.
 קרא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרִי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קרא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קרי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקַר Gn 17, 5 genannt werden; 2. ge-

rufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מְקַרֵּי Bibellehrer.
 קרא II *a. Itpe.* zufällig tun.
 קרא *h. m.* 1. Bibelkundiger; 2. Bibellehrer.
 קרא *h. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
 קראא *a. m.* dass. *S.* קריה.
 קראא *a. m.* Bibelkundiger.
 קראא *gr. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.
 קרב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.
 קרב, קריב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.* 1. *pf.* קריב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יִקְרַיב Lv 1, 14 darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph.* *ipf.* c. s. יִקְרַבֵּנָה Lv 2, 8 B., *pt.* מְקַרֵּיב Ma 2, 12 (MS מְקַרֵּיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1 *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַרֵּב Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.
 קרב *h. m., du.* קרבים Eingeweide.
 קרב *h. m.* Krieg.
 קרבא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.
 קרבא *a. m., pl.* קרבין Eingeweide.
 קרבא *a. m.* Annäherung.
 קרבה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.
 קרביטין *gr. m. pl.* (κράββατος) Ruhebett.
 קרבן (Tos Kel BabB V, 17) eine Art Verband(?).
 קרבן *h. m., pl.* קרבנות Opfer.
 קרבנא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.
 קרבס *gr. m.* (κάπρασος) Baumwolle.
 קרבתא *a. f.* Krieg.
 קרד *h. Pi.* striegeln.
 קרד (קרר?) *a.* sich festsetzen(?).
 קרדא, קרדא *a. m.* Zecke.
 קרדו (Gn 8, 4, MS קרדו) Ortsname (für bibl. Ararat, vgl. Γορδούνην).

קרדוי *h. m.* aus Kardui.

קרדום *h. m., pl.* קרדמות 1. Rodehacke; 2. Beil.

קרדי eine Frucht. *S.* קדריה.

קרדימא (?) ein am Sabbat verbotener Ort.

קרדינא *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדינטם 1. קרדינטם.

קרדיקום *gr. m.* (καρδιακός) 1. krankhaft aufgereg; 2. krankhafte Aufregung.

קרדם *h.* behauen.

קרן (*EchR* 1, 16) 1. mit Ausg. *Pes.* קרן.

קרדינא *lat. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קרדינא *lat. m.* aus *Cardunia*.

קרדים (falsch קרדום) *gr. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קרדם *gr.* (vgl. κρήνη) mit Kreide abreiben(?).

קרדקון קרדקים, קרדקיות *lat. f. pl.* (*cor-ticea*) Rindenschuhe.

קרדיקני *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרה I *h. Hül.* Pollution haben.

קרה II *h. Pi.* bälken, bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קרוא (*Ho* 11, 9, *Soc* 59 קרוא) *a. f. ind., pl.* קרוין *Dt* 9, 1 Ortschaft. *S.*

קרמא, קריתא.

קרוא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*)?

קרוב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קרובא *a. m.* Vorbeter.

קרוהא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קריתם (?) Ortsname.

קרניא *a. m.* Bibellehrer.

קרניה *h. f.* Flaschenkürbis(?).

קרניה *s.* קריה.

קרם *h. m.* 1. Kruste, Haut; 2. (bei der Milz) Fettkapsel.

קרומים *h. m. pl., s.* קרמא.

קרומית *h. f.* ק' של קנה ein Stück von der Schale des Rohrs.

קרוצא *a. m.* Kneifender.

קרוקיתא, קרוקתא *a. f.* Frosch.

קרושא *a. m.* Frost.

קרושיתא *a. m.* ein Gebäck.

קרוותא *gr. f.* (κηρός) Wachs.

קרוז *gr. m.* (κρυσσός) Krug.

קרול *h., pt. pass.* מקרול abgerundet.

קרה *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קרה *a.* kahl werden.

קרה *h. m.* kahlköpfig.

קרמא *a. m.* 1. *ind.* קריה *Lv* 13, 40 (*MS* קריה) dass.; 2. Weber(?).

קרמא *a. m.* Eis.

קרמה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קרמותא *a. f., c. s.* קרמותיה *Lv* 13, 42 dass.

קרמים (?) Ortsname.

קרמינא Ortsname.

קרמינא *a. m.* aus Karchina.

קרמן *h. m.* kahlköpfig.

קרמת *h. f.* Glatze am Hinterkopf.

קרמתא *a. f.* dass.

קרט *gr.* (ἀκρᾶτίζουμαι) *Aph.* frühstücken.

קרמא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.

קרמא *a. m.* eine kleine Münze.

קרמוב, קרטוב *x. m.* ein kleines Maß ($\frac{1}{64}$ eines Log).

קרמבלא *gr. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.

קרמגני *gr.* Karthago, Stadtname (*Kar-tāgena*).

קרמם *h. m.* Abzupfen.

קרמט *a.* in kleine Stückchen teilen.

קרמל, קרמלא *gr. m.* (κάρταλλος) Zweigkorb.

קרמליתא *gr. f.* dass.

קרמם *h.* abzupfen.

קרממא *a. m.* Saflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).

קרממא *a. m.* Kluger.

קרמון *gr. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. 1. קרמון.

קרטם *gr.* (vg. κρήτη) mit Kreide abreiben(?).

קרטם *gr. m.* (κρίτης) Richter.

קרטם, קרטם *gr. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קרטם *gr. m., pl. d.* קרטם־א Jes 3, 23 wohl zu lesen קרטם־א, s. קרטם־א.

קרטם־א *gr. m. pl.* (vgl. κράτης) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.

קרטם *h.* springen, hüpfen.

קרטם *a.* dass.

קרטם־א *a. m. pl.* 1. Sprünge, Ritze; 2. Strichelung (als Verzierung).

קרטם־א *gr. m.* (κρητικόν) Kreide.

קרטם־א *x. m.* Schatz.

קרטם *gr. m.* ק' קרטם (κόμης κουράτωρ) Oberbeamter der Finanzverwaltung.

קרי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בעל קרי der Pollution gehabt hat. קריה Pollution haben.

קרי *gr. tr.* (κύριε) Herr.

קרי *gr. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit(?).

קרי I *a. m.* 1. Zufall; 2. c. קרי (ליליא) Dt 23, 11 Pollution.

קרי II, קריה *gr. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personennamen.

קרי III *x. m.* Wurm(?).

קריה *a. m., ind.* קרי Gn 47, 21 Ortschaft.

קריה (קריה?) *a. m.* Balken, Gerüst.

קריה I *a. m.* Dörfler.

קריה II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.

קריה *a. m.* Bibelkundiger.

קריה *h. f.* 1. Rufen. קריאת הגבר der Hahnenschrei; 2. Lesen, Rezitieren קריאת שמוע die Rezitation des Schema.

קריה *a. m.* 1. f. קריה Gn 19, 20 nahe; 2. pl. קריה־א Dt 13, 8 verwandt.

קריה *h. f.* Nahen.

קריה *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.

קריה־א *a. f.* Gebrauch von קריה.

קריה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. pl. קריה־א Abteilungen von Gelesenem.

קריה *h. m., pl.* קריה־א Dörfler, Dummkopf. S. קריה I.

קריה *gr. f. pl., s.* קריה־א.

קריה־א *a. f., c.* קריה־א Dt 23, 11 (MS קריה־א) Pollution.

קריה־א *a. m., ind.* קריה־א Lv 13, 40 kahlköpfig.

קריה־א *gr. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.

קריה *h. f.* Krustenbildung.

קריה־א (BerR 49) 1. קריה־א.

קריה *gr. m.* (κηρίον) Wachskerze.

קריה *a. m.* 1. bibelkundig; 2. Leser.

קריה־א *gr. m.* קריה־א Ortsname (vgl. Κυρήνιος).

קריה *gr. m.* (καίρος) Litze (am Webstuhl).

קריה *gr.* männl. Personennamen (Κύριος).

קריה־א *gr. m. pl.* (κουριώσοι) Späher.

קריה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreißen (des Kleides in der Trauer).

קריה־א *gr. m.* (καρυοπέρσις) Nektarinenpfirsiche. I. Löw.

קריה *a. m.* Morgendämmerung.

קריה *h. f.* Zusammenknäuen.

קריה־א (Ru 3, 14, Ven 1525 קריה־א) *a. f.* Morgendämmerung.

קריה *a. m.* 1. ind. קריה Na 3, 17 (MS קריה) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung(?).

קריה־א *a. f.* Kälte.

קריה *h. f.* Balken.

קריה *a. f.* dass.

קריה *gr. f. s.* קריה־א(?).

קריה *a. f., ind.* קריה Ho 11, 9 Soc 59, c. קריה־א Nu 24, 19, pl. קריה־א Ortschaft.

S. קריה־א, קריה־א.

קריה *gr. m.* (καρρούχιον) Wagen.

קריה *gr. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קריה *h.* überziehen, eine Haut bilden. Hi. Haut bilden.

קריה (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 sg. קריה Ez 37, 6 dass.

קירום (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קירום.
 קרמא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich, Tapete.
 קירומא (jSabb 14^a) l. קירוסה.
 קרמא *a. m.* eine Pflanze (*Hygophyllum simplex?*)
 קרמיד *gr. m.* (κεραμίδς) Dachziegel.
 קרמולין *h. m. pl.* ein Gewächs.
 קרומטסין (SchemR 38) *gr. m.* (vgl. χρῶμα, χρῶματος) ein Edelstein.
 קרמין Flußname.
 קרמית *h. f.* Schwaden (*Glyceria fluitans* (L.) R. Br. OLZ 1916, 300. I. Löw). Diese Art ist Palästina fremd. D.
 קרמנא *a. m.* aus Karman stammend.
 קרן *h. f., du.* קרנים, *pl.* קרנות 1. Horn; 2. Ecke, Spitze; 3. Winkel; 4. Strahl; 5. Kapital; 6. Stärke.
 קרן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.
 קרן (jKidd 64^a) l. קרץ.
 קרון (BemR 20) l. קרוז.
 קרון *gr. m.* (κάρρον), *pl.* קרונות, קרוזין Wagen.
 קרנא *a. m.* 1. c. קרן Jos 6, 5, *pl. c. s.* קרנוהי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpfkopf (ein Horn, an dem man saugte); 3. *pl. c. s.* קרנתיה Ex 27, 2 Ecke; 4. c. קרן Lv 23, 28 (MS פֶּרֶן) Macht; 5. Kapital.
 קרינא *gr. m.* (κάρινον) süßer Wein (aus gekochtem Most).
 קרונה l. קרינה *gr. f.* (κρήνη) Quelle.
 קרנוזלא *a. m.* Diagonale.
 קרינמון (jKil 30^a) l. קרינון.
 קריני (Am 1, 5, MS קריני) *gr. f.* Name eines Landes (Κυρήνη).
 קרנית *s.* קרנית.
 קרינון *gr. m.* (κρίνον) Lilie.
 קרנוס *gr. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer; 2. Hammerschlag.
 קרנסא (Jes 41, 7) *gr. m.* 1. dass.; 2. Fühlhorn.
 קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) l. קירוסין, *s.* קירום.

קרנסין (BerR 58 Ven 1545; Konst. 1512 (קנסרין) l. קלירוס, *s.* קלירוס.
 קרנת (GnJII 21, 15) l. קרנא.
 קרונמא (1 K 7, 16) *gr. f.* (κορωνίς). *pl.* קרונמון 1 K 7, 16 Soc 59 Kapitol.
 קרס *gr. m.* (καίρος), *pl.* קרסין (falsch קורסין) rechte Zeit
 קרים *gr. m.* (κύριος) Herr.
 קירוס I *gr. m.* (καίριος) tödliche Wunde(?).
 קירוס II *gr. m.* (καίρος) Litze (am Webstuhl).
 קרס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer werden.
 קרס *a., pl. pass.* קרים hart geworden. *Aph.* sauer werden.
 קרסול *h. m., du.* קרסלים, *pl.* קרסלות Sprunggelenk des Fußes.
 קרסום *h. m.* das Entfernen trockener Reiser vom Baume.
 קרסטל l. קרטל *gr. m.* (κάρταλλος) Zweigkorb.
 קרסטלינון *gr. m.* (κρυσταλλινόν) Kristall.
 קרוסטמיל *lat. m.* (*crustuminum*) eine Art Birne.
 קרסטור l. קריסטור.
 קרסא *a. m.* Sauerer.
 קרסין l. קורסין, קורסיות.
 קרסא I *a. m.* 1. *pl.* קרסלין Lv 11, 21, Ez 47, 3 (Ven. 1517 (קרסולין) Sprunggelenk des Fußes; 2. *pl. c.* קרסולי Ri 1, 6 Praet. Daumen, große Zehe.
 קרסא II *a. m., pl.* קרסלין Ho 9, 6 Dornstrauch.
 קרסולכנון *gr. m.* (χρυσολάχανον) Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).
 קרסם *h.* 1. trockene Reiser entfernen; 2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten werden. Vgl. bibl. ברסם.
 קרסם *a. s.* ברסם.
 קרסא *a. m.* Hieb.
 קרסא *s.* קרצא.
 קרספא, קרספא, קרספא *gr.* männl. Personennamen (vgl. Κρίσπος).

קרע *h.* zerreißen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni.* *Hilp.* aufgerissen werden.

קרע *a.* *Pa.* dass.

קרע *h.* *m.* 1. Zerreißen; 2. Riß; 3. Fetzen.

קרעא *a.* *m.* dass.

קורפיות (Kel IV 3) 1. קורפדות, *s.* קרפדא (?).

קרפדא *gr.* *m.* (κάλπς) ein Weingefäß.

קרפדרי *x.* *m.* Maulwurf(?).

קרפטיא *gr.* *m.* (κράβατος) Ruhesitz.

קורפסא 1. קרפעתא.

קרפסא (Est II 8, 15) *gr.* *m.* (κάρπασος) feines Linnen.

קרפסינון *gr.* *m.* (καρπασινον) aus feinem Linnen.

קרפרי, קרפרי *x.* *m.*, *pl.* קרפיות 1. Reich; 2. Weichbild.

קרפיא *x.* *m.* dass.

קרפתא *a.* *f.* Lampe.

קרץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.

קרץ I *a.* kneifen.

קרץ II *a.* morgens tun, früh aufstehn.

קרץ *h.* *m.* 1. Teigstück; 2. Stück.

קרצא *a.* *m.* Stück. קרצא, אכל קרצין, אכל קרצין Lv 19, 16 verleumden.

קרצבא (?) *a.* *m.* Dornstrauch.

קרצול *h.* *m.* Sprunggelenk des Fußes. *S.* קרסול.

קרצום (?) Ortsname. *S.* קרניום.

קרצוגי *h.* *m.* Striegeln.

קרציוניא *gr.* *m.* (χαριστίων) Wage.

קרצטל *s.* קרצטל.

קרציון 1. קרציון.

קרצין *h.* *m.* *pl.* Locken.

קרצית *h.* *f.* ein Insekt.

קרצלא *s.* קרצלא.

קרצף *h.* kratzen, striegeln.

קרצף *a.* dass.

קרק (Est II 6, 10, MS קרין) Ortsname (Χάρκ).

קורקא 1. קורדקא.

קרקבן *h.* *m.* 1. Magen des Vogels; 2. Magen des Menschen.

קרקבנא *a.* *m.* dass.

קרקנזא *a.* *m.* aus Karkuza.

קרקומא *s.* קרקומא.

קרקור *h.* *m.* Quaken.

קרקורא *a.* *m.* Krächzer.

קרקומניא 1. קרומניא.

קרובין 1. קרוין.

קרקנין *a.* *m.* *pl.* Tanz.

קרקנות *gr.* *f.* *pl.* (vgl. κηρύκειον) Heroldsstab.

קרקניא Ortsname.

קרקם I *gr.* *m.* (κρίκος) Ring.

קרקם II *gr.* *m.* (κώρυκος) Ledersack.

קרקם, קריקם *gr.* *m.* (κολοκασία) eßbare Araceae. (Wurzel von Nelumbo nucifera Gärtn. I. Löw).

קרקסא, קרקסא *gr.* *m.* (κίρκος), *pl.*

קרקסאות, קרקסון, קרקסון Zirkus.

קרקסא *gr.* *m.* (κρίκος), *pl.* קרקסון

1. Scheibe am Dreschschlitten;

2. Dreschschlitten.

קרקסאות 1. קרסאות, *s.* קרם.

קרקסיון *gr.* Ortsname (Κίρκισιον).

קרקע *a.*, *pt.* *pass.* קרעקע bodenfest, unbeweglich.

קרקע *h.* *m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קרעעות Grundeigentum, Grundstück; 3. Fußboden; 4. קרע בְּתוּלָה unaufgebrochener Boden.

קרקעא *a.* *m.* dass.

קרקעית *h.* *f.* Boden.

קרקפא *a.* *m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfhaut.

קרקפל *a.* *m.* (vgl. קרקפא und κεφαλος) Schädel.

קרקפתא *a.* *f.* dass.

קרקר I *h.* gackern, schreien.

קרקר II *h.* 1. niederreißen; 2. zerren.

קרקר *a.*, *pt.* *pl.* קרקרין Est II 1, 2 krähen, brüllen.

קרקרית, קרקרית *h.* *f.* 1. Boden (eines Gefäßes, eines Netzes); 2. eine Art Schuh.

קרקרות *h. f. dass.*

קרקשא *s. קרקסא.*

קרקש *h. 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.*

קרקש *a. dass.*

קרקש *h. m. Klingel, Klapper.*

קרקשא *a. f., pl. קרקשין* *dass.*

קרר *h. Hi. 1. abkühlen; 2. kalt sein. Hitp. sich beruhigen.*

קרר *a. kalt sein. Pa. pt. pass. מקרר* *kalt.*

Aph. 1. pt. מקרר *Jes 32, 2 kühlen; 2 kalt sein. Itpa. sich abkühlen.*

קרר *lat. m. (carrarius) Wagenlenker, Fuhrmann.*

קררסון (*jSabb 14°*) *gr. m. (ἀκορίτης)* *Kalmuswein(?)*.

קרש *h. 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. Hi. gerinnen lassen.*

קרש *a. 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. Aph. Itpe. gerinnen.*

קרש I *h. m. Einhorn (Antilopenart).*

קרש II *h. m. Brett, Bohle.*

קרשא *a. m. dass.*

קרשי *männl. Personennamen.*

קרשינתא *a. f., pl. קרשינין* *Erdkloß.*

קרמא (*Gn 34, 25*) *a. f., pl. d. קרמא* *Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.*

קרמינה *gr. Karthago (Καρτάγενα).*

קרמינה *gr. m. aus Karthago.*

קרמינא *a. m. aus Kartu(?).*

קרמיני *h. m. dass.*

קרמיני *h. m. Kleinstädter.*

קרמיסניא *a. m. Beiname eines Mannes.*

קסנה *s. קסנה.*

קסנתא *s. קסנתא.*

קושטמניני (*Thr 4, 2, nicht MS*) *קושטמניני* *gr. Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).*

קשימא *h. f. 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.*

קשקשת *h. f., pl. קשקשים* *Schuppe.*

קש *h. m. 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.*

קשא (*Ex 15, 7*) I *a. m. Stroh, dürre Halme.*

קשא II *a. m. Ältester, Vornehmer.*

קשאי, קשי *a., ipf. יקשי* *Dt 15, 18 schwer sein. Pa. 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. pf. 3 sg. f. קשיאת* *Gn 35, 16 schwer haben. Aph. ipf. 1 sg. אקשי* *Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. pf. אקשי* *Ex 13, 15 Schwierigkeiten machen; 3. אקשי* *אפין* *sich verstocken; 4. Einwände erheben. Itpa. 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.*

קשא *a. m. 1. Dattel; 2. Dattelpalme.*

קשה *h. Pi. schwer haben. Hi. hart machen, Erektion veranlassen. Hitp. 1. schwer haben; 2. sich hart machen.*

קשה *h. m. hart, schwer.*

קשה *h. f. Borste.*

קשוים *s. קשות* I.

קשוים *h. m. Putz.*

קשוטא *a. m., c. קשוט* *Jes 49, 18 dass.*

קשוני *h. m. Geburtsnot.*

קשוניא *a. m. Einwand.*

קשור *h. m. 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.*

קשורא *a. m. dass.*

קשושת *h. f. Strohalm.*

קשות I *h. f., pl. קשוים* *Gurkenart (Cucumis chate).*

קשות II *h. f. Ähnlichkeit.*

קשט I *h. schießen.*

קשט II *h. Pi. putzen. Hi. herrichten. Hitp. sich putzen.*

קשט I *a. Itpe. geschossen werden.*

קשט II *a. Pa. 1. pt. pass. מקשט* *Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. Itpa. pt. f. מתקשטא* *Jes 61, 10 sich putzen.*

קשט *h. m. Bogenschütze.*

קשטא I (*Dt 1, 16*) *a. m., ind. קשט* *Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit,*

Recht. **קִשְׁטָא** מן **קִשְׁטָא** Gn 42, 21
fürwahr, wahrlich, Gn 20, 12 in
Wahrheit.

קִשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS **קִשְׁטִין**) *a. m.*
Bogen.

קִשְׁטָא III (Ps 61, 4) I. **קִשְׁטָא**.

קִשְׁטָא *h. f.* Bohrer, der durch einen
Bogen bewegt wird.

קִשְׁטָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* **קִשְׁטָא** Ex
6, 9, *pl. f.* **קִשְׁטָא** Gn 42, 7 hart,
schwer, schwierig.

קִשְׁטָא *a. m.* Einwand.

קִשְׁטָא *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn;
3. Erektion.

קִשְׁטָא *a. f., ind.* **קִשְׁטָא** Ex 1, 13 dass.

קִשְׁטָא *a. m., ind.* **קִשְׁטָא** Dt 32, 4
redlich, wahrhaft, gerecht.

קִשְׁטָא *a. f., c.* **קִשְׁטָא** Gn 20, 5
Redlichkeit, Gradheit.

קִשְׁטָא *h. f.* Zusammenbinden.

קִשְׁטָא *h. m.* Strohhalme.

קִשְׁטָא *a. m.* 1. *ind.* **קִשְׁטָא** 1 K 2, 22
alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.

קִשְׁטָא *a. f.* Greisenalter.

קִשְׁטָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern;
3. Einwand.

קִשְׁטָא *pers. m.* Ausbau.

קִשְׁטָא *h. m.* Behacken.

קִשְׁטָא *a. m.* dass.

קִשְׁטָא männl. Personenname.

קִשְׁטָא *h.* 1. klingeln; 2. rauschen;
3. schütteln; 4. behacken. *Pass.* sich
schütteln.

קִשְׁטָא *a.* 1. schütteln; 2. behacken.

קִשְׁטָא *h. m., pl.* Streu.

קִשְׁטָא *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. be-
schließen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.*
Ho. zusammengebunden werden. *Ni.*
Htp. 1. sich zusammenziehen; 2. sich
anhängen.

קִשְׁטָא *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk;

3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ord-
nung, Verband.

קִשְׁטָא *a. f.* Gürtel.

קִשְׁטָא *h.* *Po.* **קִשְׁטָא** dürre Kräuter
sammeln.

קִשְׁטָא I *a. Po.* 1. dass. *Htpo.* bei sich
dürres Kraut sammeln.

קִשְׁטָא II *a., pf.* 1 *sg.* **קִשְׁטָא** 1 S 12, 2
altern. *Pa.* dass.

קִשְׁטָא *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen;
3. männl. Glied.

קִשְׁטָא (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schießen.
Aph. ipf. **קִשְׁטָא** 2 K 19, 32 dass.

קִשְׁטָא *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein
Sternbild des Tierkreises.

קִשְׁטָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.

קִשְׁטָא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* **קִשְׁטָא**,
c. **קִשְׁטָא** 1 S 2, 4 Soc 59, **קִשְׁטָא** Bogen;
2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. die
Bogenseite des Labmagens; 4. Orts-
name.

קִשְׁטָא *a. m.* dass.

קִשְׁטָא *h. f.* Bohrer, der durch einen
Bogen bewegt wird.

קִשְׁטָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.

קִשְׁטָא *a. f.* Stiel, Griff.

קִשְׁטָא I. **קִשְׁטָא**.

קִשְׁטָא *gr. f.* (*καθέδρα*), *pl.* **קִשְׁטָא**
Lehnstuhl.

קִשְׁטָא *gr. m.* (*καθέδριον*) dass.

קִשְׁטָא *a. m.* Klob(?).

קִשְׁטָא *gr. m.* (*καθο-
λικός*) Oberbeamter.

קִשְׁטָא *gr. m.* (*κύθων*), *pl.* **קִשְׁטָא** ein
Trinkgeschirr.

קִשְׁטָא *gr. m.* dass.

קִשְׁטָא *a. m.* Fels.

קִשְׁטָא *gr. männl.* Personenname (vgl.
Κανθηρᾶς).

קִשְׁטָא *gr. m.* (*κέδρος*) Zeder, Kiefer.

קִשְׁטָא (Jes 5, 12, MS **קִשְׁטָא**) *gr. m.*
(*κίθαρ*) Zither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200. ריאניס הר (Midr. Teh. 34) 1. mit Ausg. Konst. אניס, s. אָנים.

רֶאֱנָתָא *a. f.* Liebkosung.

רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קָרִי Pollution haben; (נָדָה) רָאָתָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאִי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הָרָאָה פָּנִים besuchen. *Ho.* הָרָאָה פָּנִים Besuch erhalten.

רָאָה (רָא) *I h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רָאָה *II h. m.* Exkrement. בֵּית הָרָאָה Kropf.

רָאָה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רָאָה *I h. f.* Beweis.

רָאָה *II* männl. Personennamen.

רָאָן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רָאָם *a., ipf.* יָרָאָם Jes 52, 13 erhaben sein. *S.* רום.

רָאָם *h. m.* Wildochse.

רָאָם *a. m.* dass.

רָאָמָטִיקוֹס *gr. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רָאָמָה *a. m.* Wildochse.

רָאָמָה *שְׁבָרָאָשׁ* 1. (Tos. Ab. z. VII 8) שְׁבָרָאָנִי *ראני*, s. Dalman, Orte und Wege Jesu 2100. I. Löw vermutet eine Ortschaft *ראני* oder *ארני* im Karmel. Aber Sykaminon an der Küste ist gemeint.

רָאָעָה? (Est II 9, 31, MS פִּעְנִיחָה) *a. f.* Schreien.

רָאָשׁ *h. m., pl.* ראשים 1. Kopf. ראש תור Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. ראש השנה *a.* Neujahr; *b.* Name eines Mischnatraktats; 4. Kapitel;

5. Höhe. ראש הגג Dachterrasse. ראש בֵּית ר' (aus בֵּית ר' I. Löw) rücklings.

רָאָשׁ *a. m.* Kopf.

רָאָשׁוֹן *h. m.* 1. erster. ראשון ראשון einer nach dem andern. בְּרָאשׁוֹנָה am Anfang. *pl.* מֵיִם ראשונים das Händewaschen vor der Mahlzeit; 2. der Anfangszeit angehörig.

רָאָשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רָאָשִׁיתָא *s.* רִישִׁיתָא.

רַב *h. m.* 1. groß; 2. Herr; 3. *pl.* רבות Lehrer; 4. viel. הרבים die Allgemeinheit. בור הרבים eine Zisterne im öffentlichen Besitz. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רַבָּא (רַבָּא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבָּתָא Gn 10, 12, רַבָּתִי, *pl.* רַבִּיבִין Gn 12, 17, *pl. c. s.* רַבִּיבְנֹהִי Gn 40, 2, רַבִּיבְנֹהָא Thr 2, 9 groß; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1, *ind.* רַב Ex 7, 1 Berl. Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רַבְהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבָּנָן Meister, Lehrer.

רַבָּא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אָבָא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רַבָּא *a. m.* Mehrheit.

רַבָּא *I a.* 1. Gn 21, 8, *pl.* רַבִּיאוֹ Gn 25, 27 groß werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יָרַבִּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבִּי Jes 49, 21 Soc 59 großziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* יָרַבִּי Gn 12, 2 groß machen; 4. *pf.* רַבִּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* יָרַבִּי Dt 23, 20 Zins geben. *Ita.* 1. großgezogen werden; 2. *ipf.* יָרַבִּי Lv 21, 10 groß gemacht werden;

3. *pf.* 3 *pl.* אֶתְרִיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרִי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רָבָא II *a.*, *pt.* רָבִי Gn 21, 20 schießen.

רָבָא III *s.* אָרַב.

רָבַב *h.* verdichten(?). *Pi. pt. f.* מִרְבַּב Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מִרְבַּב?

רָבַב *a.* groß sein. *Italp. pf.* אֶתְרַבֵּב, אֶתְרַבֵּב 1. *pt. pl.* מִתְרַבֵּבִין Nu 16, 3, *inf.* אֶתְרַבֵּבֵב Ez 5, 15; *pt.* מִתְרַבֵּב 1 K 1, 5. Soc 59, *c. pron.* מִתְרַבֵּבֵב Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרַבֵּב Est II 8, 13 (MS מִתְרַבֵּב) groß tun; 2. *pf.* אֶתְרַבֵּב Ho 12, 4 sich groß beweisen (zur Form vgl. Dalman, Gramm. S. 329).

רָבַב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck. רָבֵב = אָבֵב.

רַבְבָּא *a. f., c.* רַבְבָּת Ez 16, 7 (MS רַבְבָּת) Myriade. *s.* רַבְבָּא.

רַבֵּב *h.* schichten(?).

רִבֵּד *h. m.* Ritz, Stich.

רַבְדָּא *a. m.* dass. (von der Wunde, welche die Aderlaßlanzette verursacht).

רַבָּה (= אָבָה רַב) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רַבָּה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. größer, vermehrt. מְרַבָּה בְּגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רַבּוֹא *h. m.* Myriade.

רַבּוֹא *a. f. s.* רַבּוֹתָא.

רַבּוֹבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.

רַבּוֹבָה II (viell. רַבּוֹבָה) *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).

רַבּוֹי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Vielmachen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.

רַבּוֹיָא *a. m.* Hinzufügung.

רַבּוֹן *h. m.* Herr.

רַבּוֹנָא *a. m., c.* רַבּוֹן Ex 23, 17 dass.

רַבּוֹנָתָא *a. f., c. s.* רַבּוֹנָתִי Gn 16, 8 Herrin.

רַבּוֹעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.

רַבּוֹעָא *a. m.* dass.

רַבּוֹתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit;

2. *c.* רַבּוֹת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.*

רַבּוֹ Nu 18, 8 Auszeichnung.

רַבּוֹתָא II *s.* רַבּוֹתָא.

רַבּוֹתָא *s.* רַבּוֹתָא, רַבּוֹתָא.

רַבּוֹתָא (Lv 26, 8) *a. f., pl. ind.* רַבּוֹן Gn 24, 60 Myriade.

רַבּוֹתָא (Gn 21, 8) *a. m., ind.* רַבּוֹ Gn 37, 1 Knabe.

רַבּוֹתָא *a. m.* eine Abart der Vigna sinensis. I. Löw.

רַבִּיד *h. m.* Steinplatte.

רַבִּיהָ *h. f.* 1. Mehrung; 2. Größe.

רַבּוֹתָא *a. f., c. s.* רַבּוֹתָא Gn 43, 32 Jugend.

רַבִּיהָ *h. f.* Eingerührtes.

רַבִּיהָ *a. f., ind.* רַבִּיהָ Lv 6, 14 dass.

רַבִּי = אָבִי רַבִּי = אָבִי רַבִּי

רַבִּי I *h. m.* Balken.

רַבִּי II *h. m.* Viertel.

רַבִּיהָ *a. m.* dass.

רַבִּיהָ (Nu 7, 30) *a. m., f. d.* רַבִּיהָ Lv 19, 24 vierter.

רַבִּיהָ *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen (Herbstregen).

רַבִּיהָ *a. f.* Lagern.

רַבִּיעִי *h. m.* vierter.

רַבִּיעִין (2S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.

רַבִּיעִית I *h. f.* Lager, Schar.

רַבִּיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.

רַבִּיעִתָּא *a. f.* Frühregen (Herbstregen).

רַבִּיעִתָּא *h. f.* Lagern, Liegen.

רַבִּית *h. f., pl.* רַבִּיתָא Zins.

רַבִּיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.

רַבִּיתָא (Ru 2, 5, MS רַבִּיתָא) I *a. f.* Mädchen.

רַבִּיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.

רביחא III Flußname.

רבל *a. Itpe.* gesiebt werden.

רב אמי = רבמי.

רבן *h. m.* Meister, Lehrer.

רבנא *a. m.* 1. *pl. c.* רבני Gn 47, 6

Oberer; 2. Lehrer. רבנן unsre Lehrer.

רבנות *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.

רבנותא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

רבני männl. Personennamen.

רב אפי, רב אפא = רבפי, רבפא.

רבע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.

רבע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* 1. viereckig; 2. auf vier Seiten behauen.

רבע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רבעת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten; 3. sich niederwerfen; 4. einfallen (von einem Hause). *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.

רבע II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מרבע Ex 27, 1 viereckig.

רבע *s.* רובע.

רבעא (Est II 4, 1, MS רביעיתא) *a. m.* Viertel.

רבעא *a. m.* Viertel.

רבעה *h. f., du.* רבעתים vierfach.

רבעיתא I *a. f.* Lagern.

רבעיתא II *a. f., c.* רבעות Ex 29, 40 Viertel.

רבעי *h. m.* vom vierten Jahre.

רבעתא I *a. f.* Lager.

רבעתא II *a. f., c.* רבעת 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.

רבץ I *h.* lagern. *Pi. Hi.* lagern lassen.

רבץ II *h. Pi. Hi.* besprengen. *Hütp.* besprengt werden.

רבץ *a. Pa.* besprengen.

רבצל *h. m.* Gewürzbeutel.

רבצן *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.

רבקא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.

רבקה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).

רבב *s.* רבב.

רבביתא *a. f.* Großtun.

רבבין *s.* רבא.

רבבנין *s.* רבא.

רבבנותא *a. f.* Großtun.

רבתא *a. f.* Amme.

רבתנא (2 K 18, 19) *a. m.* großmächtig.

רבב Ortsname.

רבנא *a. m.* Erdscholle.

רבנ *a., ipf.* 2 *sg.* תירוג Dt 5, 20 (MS תירוג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass. *pt. pass.* מרנג Gn 2, 9 begehrenswert. *Itpa. Palp. Itpalp.* dass.

רבנא (Ez 24, 16, MS רבנא) *a. m.* 1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.

רבנא *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl.* רבנין Koh 12, 11, *c. s.* רבנקהא Thr 1, 10 Begehrtes.

רבנא *a. m., ind.* רבול Gn 30, 42 am Fuß gefleckt.

רבנא *a. m., pl. d.* רבנמא Thr 1, 18 Schütze.

רבנמא (?) *a. m.* Steinigung.

רבנמיתא weibl. Personennamen (vgl. *bibl.* הרגיע ruhen).

רבנשא *a. m.* Lärm, Geräusch.

רבנשא *a. m., ind.* רבנש Jes 22, 5 Unruhe.

רבנ *h. Hi.* erzürnen.

רבנ *a.* 1. *pf.* רבנו Gn 40, 2 zürnen; 2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* ארבנו Lv 24, 11 zürnen; 2. *inf.* ארבנא Dt 4, 25 erzürnen; 3. zittern machen. *Itpe.* erzittern.

רבנא (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רבנו Dt 9, 20, רבנו Koh 7, 3 (MS רבנו) Zorn.

רבנן *h. m.* jähzornig, aufbrausend.

רבנא *a. m.* dass.

רבננות *h. f.* Zorn, Jähzorn.

רבנמא, רבנמא, רבנמא *a. f.* Zorn.

רבנא *a. m.* 1. Münze oder Gewicht, die ein vorgeschriebenes Maß nur eben überschreiten.

רְנִינָא *a. m., ind.* Jer 51, 7 be-
gehrnswert, köstlich.

רְנִינָתָא *a. f.* Begehren.

רְנִינָא Name eines mythischen Feuer-
stroms.

רְנִינָא *h. m.* 1. behend; 2. geübt, ge-
wöhnt.

רְנִינָא *a. m., pl.* רְנִינָא Thr 2, 21 geübt,
gewöhnt.

רְנִינָא *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

רְנִינָתָא *a. f., c.* רְנִינָתָא Ru 1, 17 (Lücke
im MS) Steinigung.

רְנִינָא *h. f.* Vertrag.

רְנִינָתָא *a. f.* Empfinden, Merken.

רְנִינָא *h., pt. pass.* רְנִינָא gefesselt (durch
Zusammenbinden des Unterbeins und
Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samen-
erguß herbeiführen (durch Bei-
wohnung); 3. das Fell eines Tiers
von den Füßen her abziehen. *Hitp.*
sich gewöhnen.

רְנִינָא *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten;
2. nach unten beugen. *Itpa.* sich
gewöhnen.

רְנִינָא *h. f.* 1. Fuß, Bein. רְנִינָא das
Kommen jemandes. מִי רְנִינָא Harn.
רְנִינָא die Sache hat einen An-
haltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.

רְנִינָא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רְנִינָא Dt
2, 5, רְנִינָא Gn 33, 14, *pl.* רְנִינָא Lv 11, 23
Fuß, Bein; 2. Unterbein. בְּרְנִינָא
רְנִינָא um — willen; 3. Stößel eines
Mörsers(?); 4. *pl.* רְנִינָא(!) Koh 3, 11
Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 5. s. רְנִינָא.

רְנִינָא (bAbZ 22^b) 1. רְנִינָא.

רְנִינָא (Ex 12, 37) *a. m.* Fußsoldat.

רְנִינָתָא *a. m.* niedrig gestellt.

רְנִינָא *h. f.* auf der Erde kriechender
Weinstock. S. רְנִינָא.

רְנִינָא *h. m.* steinigen.

רְנִינָא *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* רְנִינָא Lv 24, 16
steinigen; 2. schießen. *Pa. pt.* מְרִינָא
2 S 16, 6 werfen.

רְנִינָא *a. m.* Wurfstein.

רְנִינָא *h. Pi.* murren.

רְנִינָא *a. Itpa.* verleumden.

רְנִינָא *h. Hi.* sich hinundherbewegen,
sich rühren.

רְנִינָא *h. m.* Augenblick.

רְנִינָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.*
dass.

רְנִינָא *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרִינָא Jes
1, 2 erschüttert werden.

רְנִינָא *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.*
wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְנִינָא *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen;

3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרִינָא
Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen;

3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אֶתְרִינָא
Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.*

אֶתְרִינָא (!) 2 S 22, 8 beunruhigt
werden, erschüttert werden.

רְנִינָא *a. m.* Lärm.

רְנִינָא *a. f.* Verlangen.

רְנִינָא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרִינָא Dt 22, 7
pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדִּין Lv 26, 17

herrschen; 3. *inf.* מְרִינָא Lv 26, 18
züchtigen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרִינָא Am 6, 2

gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּרִינָא
Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אֶתְרִינָא Jer 6, 8

gezüchtigt werden.

רְנִינָא III *a.* fließen.

רְנִינָא II *a. Pa.* Brot vom Backofen ab-
nehmen.

רְנִינָא *a. m.* frisch(?).

רְנִינָא s. הרְנִינָא.

רְנִינָא *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu.*
pt. 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְנִינָא *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְנִינָא Nu 17, 3
(MS רְנִינָא) plattschlagen; 2. aus-
breiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רְנִינָא Ex

29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken.
Itpa. plattgedrückt sein.

רְנִינָא *h. m.* Tuch.

רְנִינָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רְנִינָא I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen.
Pi. züchtigen.

רְנִינָא II *h.* 1. Brot von dem Backofen

abnehmen; 2. Honig aus dem Bienenkorb nehmen.

רדה III *h. Pi.* ausbreiten.

רדופא *a. m.* Ranke(?).

רדופין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רדוּתא *lat. f. (rheda)* Wagen.

רדיא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

רדיא *a. m.* Pflüger.

רדיד *h. m.* dünnes Obergewand.

רדיה I *h. f.* Herrschaft.

רדיה II *h. f.* Abnehmen des Brots von dem Ofen.

רדיוני (bNidd 67^a) *a. m. pl.* Gang(?).

רדים I *h. m. pl.* Pflüger.

רדינן (Est II 6, 10, MS דרינן) I *h. m. pl.* dünne Obergewänder(?).

רדינית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רדיפא männl. Personennamen.

רדיפה *h. f.* Verfolgung.

רדם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

רדם *a., pt. pass. pl.* רדימין Jes 15, 1 dass.

רדומילון *gr. m.* (ῥοδόμυλον) mit Rosen angemachte Quittenmarmelade.

רדמילון *gr. m.* (ῥοδόμυρον) Medikament aus Rosen und Myrrhe.

רדניקוס *gr. m.* (ῥαδινός) schwächlig, lang.

רדוס *gr.* Ortsname (*Αραδος).

רדוסא *gr. m.* aus Arados.

רדס I *h. m.*

רדג *h. m.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fließen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רדג *a. m.* 1. *ipf.* 2 *sg.* רדג Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben. *Ite. ipf.*

רדדי Jes 17, 13 (Ven. 1525 יתדדי, s. Dalm., Gr. 253) gejagt werden.

רדא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רדה *h. Hi.* stolz machen. *Siph. s.* סרהב.

רדיב *a.* sich überheben, stolz tun.

Saph. s. סרהב.

רדיבא *a. m.* Übermut.

רדיבא = רדיבא.

רדיבא *a. m.* Läufer.

רדיב *h. Hi.* den Hauptbalken legen.

רדיב *a., pf.* 3 *sg. f.* רדיב Gn 24, 20, *pt.* רדיב Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* ארדיבא Gn 41, 14 laufen lassen.

רדיבא *a. m., pl. d.* רדיבא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רדיבא, רדיבא *a. m.* 1. *d.* רדיבא 2S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רדיבא(?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רדיבא *a. m.* Läufer.

רדיבא (Gn 30, 38, MS רדיבא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רדיבא *h. m. pl.* dass.

רדיבא *h. m.* Hauptbalken des Hauses.

רדיבא *x. f.* 1. Klammer; 2. Kneipzange für das Haar (oder Hobel?),

רדיבא *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רדיבא *s.* רדיבא.

רדיבא (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* רדיבא Jes 55, 10 reichlich trinken; 2. *pt.* רדיבא Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* רדיבא Thr 3, 15 reichlich trinken. *Ite. inf.* ארדיבא Jes 5, 22 sich berauschen.

רדיבא *s.* רדיבא.

רדיבא *h. m.* Mehrheit.

רדיבא (1 K 14, 18) I mit MS רדיבא.

רדיבא *h. m.* Terrasse, Plattform.

רדיבא *a. m.* dass.

רדיבא *h. m.* Jüngling.

רדיבא *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süßer Brei.

רדיבא *a. m., pl.* רדיבא Thr 5, 12 (MS רדיבא) Jüngling.

רדיבא *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רוגלית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רוגנג Flußname.

רודה *h. m.* Instrument zum Abnehmen des Brots von dem Backofen.

רוה *h. Pi.* reichlich tranken. *Hütp.* getränkt werden.

רו *a.* frohlocken.

רוז *h. m.* Vornehmer.

רנה *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* הרניח sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רנה *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רנה Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מרחיני Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* ארחיני Thr 3, 56 (MS רוחיני) weit machen; 2. *pt. pass.* מרח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itp.* *pf.* 3 *pl.* ארחינו Gn 20, 17 genesen.

רוה *h. Hi.* ריח riechen.

רוה *a. Aph.* *pf.* ארח Gn 27, 27, אריה dass.

רנה *h. m.* geräumig, weit.

רנה *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeit-raum; 3. Verlängerung.

רום *h. f., pl.* רוחות 1. Wind; 2. Windei; 3. Luft; 4. Windrichtung, Richtung; 5. Geist, Gemüt; 6. Dämon.

רוחא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוחין Windrichtung; 3. *pl. d.* רוחא Nu 16, 22, רוחא Geist; 4. Dämon.

רוחא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רוחי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רוח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רוחה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden. רוחא (Ex 8, 11 B.) *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוטב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רוטג *h. m.* murrend.

רוטגית *h. f.* Murren.

רויא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רויא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רויה *h. f.* Berauschung.

רויחא *a. f., ind.* רויי Mi 2, 11 Rauschtrank.

רויחא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רויחא) Rauschtrank.

רוכל *h. m.* Hausierer.

רוכלא *a. m.* dass.

רוכלה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* רומם erheben, erhöhen.

רום *a., ipf.* ירים Dt 8, 14 dass., s. ראם.

Aph. 1. *pf.* ארים Ex 7, 20, *ipf.* ירים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itp.* 1. *inf.* אחרמא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אחרים abgehauen werden. *Ittaph.* *pf.* 3 *f. sg.* אחרמת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal.* *pf.* רומם, רמים, *pt. pass.* מרמם (Dalm. Gr. 317. 327) Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רום, רום erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רומא (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe. רומא Ohrhöhe, Ohrknorpel; 2. Hoheit.

רומא Ortsname.

רומטקום *gr. m.* (ρευματικός) rheumatisch.

רוממות *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוממותא *a. f.* dass.

רונגית I *h. f.* mürrisch.

רונגית II *h. f.* Zanksucht.

רום *h. m.* Längenmaß (Stadium).

רוע *h. Hi.* הריע Lärm blasen.

רועה *h. m.* Hirt.

רופא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוץ *h.* laufen.

רוצח *h. m.* Mörder.

רוק I *h. Hi.* הריק 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוק II *h.* ausspeien. S. רקק.

רוק I *a. Aph.* 1. *pf.* אריק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgießen. *Ittaph.* *ipf.*

יתרק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוק II s. רֶקֶק.

רוק *h. m.* 1. Speichel; 2. TosBech IV 2 1. דוק.

רוֹק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רוֹקָא *a. m., pl.* רֶקְיָי Jes 40, 30 dass.

רוֹקָא *a. m.* Speichel.

רוֹקָא *a. m.* 1. Seichtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוֹקָן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוֹקָן *a., pf.* 3 *pl.* רוֹקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְרוֹקִינֵת אֶתְרוֹקִינֵת Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקֶשֶׁתִּי weibl. Personennamenname.

רוֹר Ortsname.

רוֹשֶׁם *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רוֹא *x. m., c. s.* רוֹהֵן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרוּ Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוֹא *x. m.* ein kleines Maß.

רוֹא *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

רוֹבֹנִית s. רֹבֹנִית.

רוֹנֶר *pers. m.* Tagelöhner.

רוֹח *h. Pu. pt.* leidtragend.

רוֹחָא *a. m.* heftig.

רוֹיָאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רוֹיָאֵל absichtl. Veränderung v. רוֹיָאֵל.

רוֹיָאֵל (jMoK 80°) 1. אֶרְוִיָּה, vgl. אֶרְוִיָּה II.

רוֹיָאֵקָא *pers. m.* Tagesbedarf.

רוֹקָא s. רֶקֶק.

רוֹחַ *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רוֹחַב *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רוֹחַבָא *a. m.* habgierig.

רוֹחַבָּה *h. f.* offener Platz.

רוֹחַבָּה l. רוֹחַבָּה.

רוֹחַבָּה *h. m.* offener Platz.

רוֹחַבָּה (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רוֹחַבָּה (?) *h. f.* ein Hausgerät (Sessel?).

רוֹחַבָּה *h. m.* Liebling.

רוֹחַבָּי männl. Personennamenname.

רוֹחַבָּה (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רוֹחַבָּה (jSabb 11^d) 1. רָחוּק.

רוֹחַבָּה *h. m.* entfernt, weit.

רוֹחַבָּה *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רוֹחַבָּה *a. m.* 1. c. רוֹחַבָּה Lv 12, 2 Absonderung (einer Menstruierenden); 2. ind. רוֹחַבָּה Jes 1, 14 Greuel.

רוֹחַבָּה *h. m.* Bewegung.

רוֹחַבָּה *h. m.* Kochtopf.

רוֹחַבָּה *a. m., ind.* רוֹחַבָּה (Ez 27, 17, MS רוֹחַבָּה) Balsamöl(?).

רוֹחַבָּה (Ex 11, 5) *a. m., pl.* רוֹחַבָּה Mühle.

רוֹחַבָּה 1. s. רוֹחַבָּה; 2. pl. רוֹחַבָּה Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.

רוֹחַבָּה *h. m. du.* 1. Mühle; 2. Olivenmühle. רוֹחַבָּה ר' שְׁלִיָּד Handmühle. רוֹחַבָּה Eselmühle.

רוֹחַבָּה (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.

רוֹחַבָּה (Koh 9, 1; Ven. 1517 רוֹחַבָּה) *a. f.* Liebe.

רוֹחַבָּה s. רוֹחַבָּה.

רוֹחַבָּה *h. f.* 1. Waschen; 2. Baden.

רוֹחַבָּה *a. m., f. ind.* רוֹחַבָּה Nu 9, 10 fern, weit. מְרוֹחַבָּה Gn 22, 4 von fern.

רוֹחַבָּה I *h. f.* Bewegung.

רוֹחַבָּה II *h. f.* Gezweig.

רוֹחַבָּה *a. f.* dass.

רוֹחַבָּה *h. f., pl.* רוֹחַבָּה Mutterschaft.

רוֹחַבָּה *a. f., pl.* רוֹחַבָּה Dt 14, 4 dass.

רוֹחַבָּה *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.

רוֹחַבָּה (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.*

רוֹחַבָּה Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen.

Pa. ipf. 2 *sg.* רוֹחַבָּה Dt 7, 2; 13, 9

sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32

Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS

Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.*

רוֹחַבָּה Gn 43, 28 Erbarmen erzeugt

werden.

רוֹחַבָּה *h. m.* Geier (*Vultur percnopterus*)?

רוֹחַבָּה *h. m.* 1. Mutterleib. רוֹחַבָּה

die weibl. Genitalien; 2. Scheide;

3. pl. רוֹחַבָּה Barmherzigkeit, Erbarmen.

רַחֵם *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רַחֵם Ct 7, 7 Liebe. *pl.* רַחֲמֵי Gn 6, 8 Barmherzigkeit.
רַחֵם *a. m., pl. c. s.* רַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 Freund.
רַחֲמוֹתָי *a. f., ind.* רַחֲמוֹ Ez 23, 17 Liebe.
רַחֲמָן *h. m.* barmherzig.
רַחֲמָנִי (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.
רַחֲמָנוּת *h. f.* Barmherzigkeit.
רַחֲמָנוּתִי *h. f.* dass.
רַחֲמָנִי *h. f.* barmherzig.
רַחֲמָתָא *a. f., ind.* רַחֲמָא Ho 11, 4, *c.* רַחֲמָת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.
רַחֵץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu.* *pt.* gewaschen.
רַחֵץ *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* רַחֲצִין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph.* *ipf.* יִרְחִיץ 2K 18, 30 vertrauen machen. *Itp.* *ipf.* יִתְרַחֵץ Jer 17, 5 vertrauen.
רַחֲצָנָא *a. m.* 1. *ind.* רַחֲצֵן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.
רַחֵק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi.* *Hi.* entfernen.
רַחֵק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* יִרְחֲקוּ Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* יִרְחָק Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *pf.* אֶרְחֵק Ex 33, 7 entfernen. 2. sich entfernen. *Itp.* 1. *ipf.* יִתְרַחֵק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.* אֶתְרַחֵקִי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַחֲקֶת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.
רַחֲקָא *a. m.* Ferne.
רַחֵשׁ *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.* 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.
רַחֵשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִרְחֲשׁוּ Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּרְחֵשׁ Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. *Itp.* *pf.* אֶתְרַחֵשׁ Koh 4, 13 sich ereignen.
רַחֵשׁ *h. m.* Kriechtler, Gewürm.

רַחֲשָׁא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* רַחֵשׁ Lv 5, 2 dass.
רַחֲשׁוּשָׁא (?) *a. m.* Bewegung.
רַחֲשִׁיתָא weibl. Personennamen.
רַחַת *h. f.* Holzschaufel (zum Worfeln).
רַחַת (jBer 14^b) 1. רַחַתָּת, *s.* אַתָּא.
רַטב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.
רַטב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.
רַטב *h. m.* frische Dattel.
רַטְבָּא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רַטב Jes 65, 4 (MS רַטֵּב) Saft, Brühe; 3. Fett.
רַטָּה *h.* auswinden.
רַטֹּב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.
רַטֹּבָא *a. m., pl. c.* רַטֹּבֵי Dt 18, 11 (MS רַטִּין) Murmler (von Zaubersprüchen).
רַטֹּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
רַטֵּם *h. Pi.* hüpfen.
רַטֵּם *a. Pa.* zittern machen. *Itp.* *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַטֵּמָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.
רַטֵּינָא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רַטִּיבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטִּיבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.
רַטִּיבִי männl. Personennamen.
רַטִּיָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
רַטֵּל *gr. m.* (λίτρα) Pfund.
רַטֹּן *h. m.* Läufer.
רַטֹּן *a., pt.* רַטִּין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).
רַטֹּנָא *a. m., ind.* רַטִּין Dt 18, 11 Murmeln (von Zauberformeln).
רַטֵּעַ *h. Hi.* zittern.
רַטְבָּא *a. m., c.* רַטֵּב Jes 65, 4 Brühe.
רַטְבָּא.
רַטֵּשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶרְטֹשְׁנוּ Lv 26, 44 verstoßen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטֵּשְׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רַטֵּשְׁנָא), *ipf.* 1 *sg.*

c. s. אַרְטֶשְׁנָד Ez 29, 5 (Soc 59 Pe. אַרְטֶשְׁנָד) verstoßen. *Aph. ipf.* 2 sg. c. s. תִּרְמָשְׁנָה Ex 23, 11 (MS Pe. תִּרְמָשְׁנָה) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 sg. f. תִּתְרַמֵּשׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstoßen werden; 3. sich zerstreuen.

רִיָּאָה *h. f.* Lunge.

רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.

רִיבָה *h. f.* Mädchen.

רִיבְתָא *a. f.* dass.

רִידָא *a. m.* Herrschaft.

רִידָה *h. f.* Hinabsinken.

רִיָּאָ (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רִיָּו Dt 21, 11 Aussehen.

רִיחַ *h.* riechen. *S.* רִיחַ.

רִיחַ *h. m., pl.* רִיחוֹת Geruch. רִיחַ עֲרוּהָ etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.

רִיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. *pl.* רִיחִינְן Spezerei; 3. bMeg 27^b 1. רִתָּא.

רִיחוּתָא *a. f.* Mühle.

רִיחִים *s.* רִיחִים.

רִיחִינְן *s.* רִיחָא.

רִיחִתָּא *a. m.* wohlriechend.

ריכאות (KidrTill. 48, 4) 1. בִּיכָאוֹת *s.* בִּיב (?).

רִים *a.* erheben. *S.* רִים.

רִימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.

רִימִין *h. m. pl.* Frucht des Zizyphus.

רִימִינְן *s.* רִימָא.

רִים *h. m.* 1. ein Längenmaß (Stadium); 2. Rennbahn.

רִים *h. m.* 1. רִים עֵין Augenwimper; 2. Augenlid.

רִיסָא *a. m., pl.* c. רִיסִי Koh 12, 2 (MS רִיסִי) dass.

רִיסָא *a. m.* בֵּית ר' Gn 14, 17 Rennbahn.

רִיעַ *h.* sich gesellen.

רִיעַ *h. m.* Freund, Genosse.

רִיעַ 1. (EchR 1, 1) 1. mit MS Lond.

רִעִיא *s.* רִעָא; 2. 1. רִעֵעַ *s.* רִעַע.

רִיעוּת *h. f.* Freundschaft.

רִיעוּתָא *a. f.* Schadhafteit.

רִיעִיא *a. m.* Unrat.

רִיפִין *s.* רִפְפוֹת.

רִיפֵעַ Ortsname.

רִיפְתָא *a. f., pl.* רִיפִין, רִיפִין Brot.

רִיצָה *h. f.* Lauf.

רִיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.

רִיקִין *h. m., f.* רִיקְנִית leer.

רִיקְנָא *a. m., ind.* רִיקִין Gn 37, 24 dass.

רִיקְנִית *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.

רִיקְנִיתָא *a. f., ind.* רִיקְנִי Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.

רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.

רִירָא *a. m.* 1. c. s. רִירָה 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִישַׁ Name des Buchstaben ר.

רִישָׁא I *a. m.* 1. c. s. רִישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רִישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. c. s. רִישָׁה Dt 11, 12 Anfang.

רִישָׁא II *a. m., c.* רִישַׁ Dt 32, 33 Gift.

רִישָׁבָא (= רִישַׁ בֵּית אָבָא) *a. m.* Familienhaupt(?). *S.* רִשָׁבָא.

רִישִׁתָא *a. f., c. s.* רִישִׁתָּהוּן Nu 18, 12 Erstling.

רִישָׁנָא *a. m.* Machthaber.

רִךְ *h. m.* 1. sanft; 2. fein, dünn, zart.

רִכָּא *allpers. m. (aryaka)* König.

רִכָּב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfpopen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft; 3. zusammengesetzt.

רִכָּב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רִכְבָּתָא Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכֹּב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אֲרִכִּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְכִּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfpopen.

רִכָּב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רִכָּבָא (Dt 24, 6; MS c. s. רִכְבָּה) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רָכָב (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
 רָכָבָא *a. m., pl.* רָכָבָיו Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
 רָכֹב I *a. m., pl.* רָכֹבִין Dt 28, 35, רָכֹבִין Knie.
 רָכֹבָא II *a. m., c. s.* רָכֹבָה Est II 1, 3 (MS רָכֹבָה) Wagen.
 רָכֹבָה *h. f., pf.* רָכֹבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoß mit dem Knie.
 רָכֹבָה *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
 רָכֹבִין *h. m. pl.* leichte Speisen.
 רָכֹבִין *h. m.* Niederbeugen.
 רָכֹבָא *a. m.* dass.
 רָכִיבָא *a. m.* 1. *pl.* רָכִיבִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf.* רָכִיבִין Lv 2, 14 dünn, fein.
 רָכִיבָא *a. f., ind.* רָכִיבו Dt 28, 56 Zartheit.
 רָכִילוֹת *h. f.* Verleumdung.
 רָכִים Flußname.
 רָכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אֶתְרַכֶּךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
 רָכַן *h. Pi.* niederbeugen. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.
 רָכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אֶתְרַכֶּן 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אֶתְרַכֶּנִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַכֶּנִת Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstoßen werden.
 רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.
 רָכַם *Itpe.* verloren gehen.
 רָכַם *h. m.* Steinschutt, Estrich.
 רָכַם, רָכָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* רָכָא.
 רָכָה (רָכָא) *h. f.* eine Farbpflanze (Wau, Reseda luteola, I. Löw).
 רָכָתָא *a. f.* 1. *c.* רָכָת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
 רָכָשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
 רָם *h. m.* hoch, erhaben.
 רָמָא *a. m., pl. d.* רָמָא Dt 12, 2 dass.
 רָמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern;

2. sich werfen; 3. Einwand erheben.
Pa. Aph. 1. *pt. pl.* מָרְמָן Ri 20, 16 (MS מָרְמָן, auch Praet.) dass.; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* יִתְרַמֵּי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרַמֹּן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
 רָמָא II *a. Pa.* betrügen.
 רָמָא *gr.* Rom (Pwun).
 רָמָא *gr. m., pl. d.* רָמָאֵי Nu 24, 24 (bibl. Chittim), Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
 רָמָא *a. m.* Betrüger.
 רָמָא *h. f.* Betrug.
 רָמָה *h. f.* Made.
 רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
 רָמֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
 רָמוֹנָא *a. m., pl. c.* רָמוֹנֵי Ex 28, 33 dass.
 רָמוֹנָא *a. m.* Einfassung.
 רָמוֹתָא *a. f., c.* רָמוֹת Jer 48, 29 Hochmut.
 רָמוֹ *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Pi.* deuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.
 רָמוֹ *a., inf.* מָרְמוֹ Jes 58, 10 (MS מָרְמוֹ, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.
 רָמוֹ *h. m.* Zeichen, Andeutung.
 רָמָה (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.
 רוֹמֵי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) *gr.* Rom (Pwun).
 רוֹמֵי *gr. m.* Römer, römisch.
 רָמִי (= רַב אָמִי) männl. Personennamen.
 רָמִי *h. m.* Betrüger.
 רָמִיָא *a. m.* dass.
 רָמִיָא *a. m.* Einwand.
 רָמִיָא *a. m.* verwerflich.
 רָמִיָת *h. f.* Betrug.
 רָמִיָתָא *a. f.* dass.
 רָמִיָה *h. f.* Zeichengeben.
 רָמֶךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).
 רָמָא *x. m., pl. d.* רָמָאֵי Est II 8, 10 dass.

רִמְכָּא *x. m.* Herde(?).

רומולוס *gr.* männl. Personennamen
(*Ρωμύλος*).

רָמַם *h., pt.* רָמַם hoch. *Pi.* erhöhen.
S. רום.

רִמְנָא (Ct 7, 13, MS hebraisierend רִמְנָא)
a. m. 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רומניא *gr.* Ortsname (*Ρωμανία*).

רומנוס *gr.* männl. Personennamen
(*Ρωμανός*).

רימוניקי *l.* רימוניקי.

רָמַם *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רָמַם *a.* dass.

רומוס *gr.* männl. Personennamen (*Ρώμος*).

רָמַם *h. m.* Kriechtthier.

רָמִין *h. m.* glühende Asche.

רָמִין *h.* in glühende Asche legen.

רמץ *I a. Pa.* Zeichen geben.

רמץ *II a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּץ Ex 28, 39 gemustert weben(?); 2. *pt.*

pass. pl. f. מְרַמֵּץ Ex 28, 4 einfassen.
רִמְנָא *I a. m.* glühende Asche(?).

רִמְנָא *II a. m.* Haken(?).

רמז *a. Pa. pt. pl.* מְרַמֵּז Jes 5, 11
(Ven. 1525 מְרַמֵּשִׁן) den Abend ver-
bringen.

רמזא (Lv 23, 32), רמזא *a. m., ind.*
רמז Gn 1, 8 Abend. רמזא Gn 19, 34
gestern abend.

רמזית, רמזית *a.* abends, gestern
abend.

רמזא *a. f.* 1. Ex 17, 9 Höhe, Anhöhe,
Hügel; 2. Nu 23, 14. 28 Ortsname
(Pisga, Peor).

רָנָא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר *l.* רונגר.

רָנָה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von
רנן.

רנן *h. m.* Gesang.

רננא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רנן *h. Pi.* murren.

רנן *I a., pt. pl.* רִנְנִין 1 S 2, 24 (MS
רִנְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רנן *II a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רִנְנָה *I h. f.* üble Nachrede.

רִנְנָה *II h. f.* Jubel, Gesang.

רִנְנָא *I a. f.* 1. *c.* רִנְנָת Ez 36, 3 (MS
רִנְנָת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רִנְנָא *II a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי (Kel II 5) *x. m.* gebrühtes Ge-
müse?

רִים *s.* אָרִים.

רָפָא *I a. m.* Spalt.

רָפָא *II a. m.* Tropfen.

רָפֻסִין *h. m. pl.* Zerstückeltes.

רָפֻקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רָפֻקָא *gr. f. pl.* (vgl. *πίσκος*) Fach(?).

רָפִיסָא *I a. m., pl. c.* רָפִיסִי Dt 32, 2
Tropfen.

רָפִיסָא *II a. m.* 1. Spalt; 2. ein musi-
kalisches Instrument.

רָפִיסִין *h. m. pl.* Grütze (aus Linsen).

רָפְנָא *a. m., c. s.* רָפְנִיה Est II 6, 1
(nicht MS) Zaum.

רָפַם *h., pt. pass.* zerstoßen. *Pi.* zer-
stoßen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zer-
schlagen werden.

רָפַם *I a., pt. pass.* רָפִים Lv 22, 24
dass. (an den Hoden). *Itpe.* zerstoßen
werden.

רָפַם *II a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.*
מְרַפֵּס Jes 1, 6 triefen, eitern.

רַפְפָּק *s.* דִּפְפָּק.

רַפֵּק *h. Pi.* zerstückeln.

רַפֵּק *a. Pa.* dass.

רַפֵּקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10
1. רַפֵּקָא.

רִיפִּקוּם, רִיפִּקוּם *l.* דִּיפִּקוּם.

רַפְתָּא *s.* רַפְתָּא.

רַפְתָּא männl. Personennamen.

רַפְתָּא (Est II 6, 10, MS רַפְתָּא) *x. m.*
Landbezirk.

רַע, רַע *h. m.* 1. böse; 2. betrübt.

רַעָא *Geiz.*

רַע *a.* לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb.

רַעָא Gn 1, 7 dass. לְרַע מִן unter.

רַעָא *I a. pt.* רַעִי Gn 37, 2 weiden,

hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָרְעוּן Ex 34, 3 abweiden.
 רָעָא II *a., pt. pl.* רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרָעִי Lv 1, 4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרָעִיָּה Gn 34, 3 Wohlgefallen finden. *Aph. ipf. sg. f.* תִּרְעִי Lo 26, 34 B., *pl.* יָרְעוּן Lv 26, 41 B. abtragen, bezahlen.
 רֵעָא III *a. Itpe.* schadhaft werden.
 רֵעַב *h. Hi.* hungern lassen.
 רָעִבּוֹן *h. m.* Hunger.
 רָעִבְתָּן *h. m.* heißhungrig, gefräßig.
 רָעִבְתָּנוּתָא *a. f.* Gefräßigkeit.
 רֵעַד *h. Hi.* schütteln.
 רָעַד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִרְעִדוּנָא Na 3, 12 (MS יִרְעִדוּנוֹנָא) schütteln. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְרָעִדוּ EstII 1, 2 zittern.
 רָעַדָּה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רָעִדוֹת Par XI 2(?), s. רָעָלָה.
 רֵעִידְהוֹן (LvII 11, 11) 1. mit MS רֵעִיבְהוֹן s. רָעִבְתָּא.
 רָעָה *h.* weiden.
 רָעָנָא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen, Wille. רָעָנָא קָדָם er (Gott) will.
 רֵעִיתָ *h. f.* Freundschaft.
 רָעִיתָא I *a. f., c.* רָעִיתָ Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.
 רָעִיתָא II *a. f., c. s.* רָעִיתָה EstII 1, 19 (MS תְּכִירָתָא) Freundin, Genossin.
 רָעִיתָא s. רֵעִיתָא.
 רָעִי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang. בֵּית הָרָעִי Nachtgeschirr.
 רָעִי II *h. m.* Weidevieh.
 רָעִיָּא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רָעִי Gn 4, 2, *pl. d.* רָעִיָּא Ex 2, 17, רָעִיתָא, *c. s.* רָעִיתָא Gn 13, 8 Hirte.
 רָעִיָּא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רֵעִיָּא.
 רָעִיָּה *h. f.* Weiden.
 רָעִיָּנָא, רָעִיָּנָא *a. m.* Gesinnung, Gedanke.
 רָעִיתָא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.
 רָעַל *h., pt. pass.* verschleiert.

רָעַל *a., pt. pl. f.* רָעַלָּן Jes 35, 3 beben.
 רָעָלָה *h. f.* 1. lose Latte; 2. Schleier.
 רָעַם *h. Hi.* lärmern, donnern. *Hitp.* murren.
 רָעַם I, רָעִים *a.* lärmern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אֶתְרָעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. *Itpa. pf.* אֶתְרָעַם Nu 21, 5 murren.
 רָעַם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* großtun. S. רָאָם.
 רָעַמָּא *a. m., c.* רָעַם Jes 29, 6 Donner.
 רָעַע I *h., pt. pass.* רָעִיעַ schadhaft, zerbrochen. *Pu. pt.* schadhaft. *Pilp. pf.* רָעַרַע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.
 רָעַע II *h. Hi.* Böses zufügen.
 רָעַע *a., pf.* 3 *sg. f.* רָעַת Ri 9, 53, *pt. pass.* רָעִיעַ Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* dass. *Itpe.* erschüttert sein.
 רָעִפִּים *h. m. pl.* Glühsteine.
 רָעִץ s. רָעִץ.
 רָעִץ s. רָעִץ.
 רָעַשׁ *h. Hi.* erschüttern, schütteln.
 רָעַשׁ רָעִישׁ (!EstII 3, 3) toben, stürmen.
 רָפָא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.
 רָפָא *a.* schwach sein, schwankend sein. *pt.* רָפִי (vom Blut) leicht fließend. *Aph.* 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe. Itpa.* 1. *imp. pl.* אֶתְרָפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.
 רָפָאיוֹת 1. רָפָאיוֹת.
 רָפָה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein. *Pi.* 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu. pt.* schwankend.
 רָפוּאָה *h. f.* Heilung.
 רָפוּי *h. m.* 1. dass.; 2. Heilungskosten.
 רָפוּקָא *a. m.* Hackender.
 רָפָה *a.* angeschwollen sein.
 רָפַט *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.
 רָפַט *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.
 רָפִיטוֹן *gr. m.* (ῥοφητόν) schlürffbar, weich.
 רָפִיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.

רַפִּיחַ (Dt 2, 23), רַפִּיעַ Ortsname (bibl. Chazerim).

רוּפִילָא *lat. m. (rufilus), pl. רופילין* Ru 1, 2 Militärtribun?

רַפֵּס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טַרְפֵּס.

רַפֵּס *a., pf.* 2 *sg.* רַפְסָתָא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְרַפְּסוּ Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּ) sich niedersinken.

רופוס *gr.* männl. Personennamen (Ρούφος).

רפוסא *s.* רופילא.

רַפְסָא *a. m.* Erschütterung.

רַפְסוּדוֹת (Tanch. Beresch. 3) 1. אַפּוּפּוּדִין.

רַפְסָתָא *a. f.* 1. c. רַפְסָתָא Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.

רַפָּא *h.* schwanken, sich bewegen. *Pi.* *Po.* dass. *Pilp.* רַפְּרָא 1. zwinkern; 2. flattern. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.

רַפָּא *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.

רַפְפּוֹת *h. f. pl.* eine Art Luke.

רַפָּא *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פֶּרֶקֶד.

רַפָּא *a.* umgraben.

רַפְקָא *a. m.* Umgraben.

רַפֵּשׁ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.

רַפֵּשׁ *a.* dass. *Pa.* dass.

רַפֵּשׁ *h. m.* Tritt.

רַפֵּשׁ *a. m.* dass.

רַפֵּשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.

רַפֵּת *h. f.* Stall.

רַפְתָּא *s.* רַיְפְתָּא.

רַנָּא I *a. Pa.* begütigen. *Aph.* sich freundlich verhalten. *Itpa.* besänftigt werden. 1. aufzählen; 2. vortragen.

רַנָּא II *a. Aph.*

רַנֵּד *a.* belauern.

רַנָּה I *h.* wollen. *Pi.* begütigen, versöhnen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רַנָּה II *h. Hi.* 1. aufzählen; 2. vortragen.

רַנֵּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.

רַנֵּון *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.

רַנֵּוּעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen; 3. Streifen (Landes).

רַנֵּוּעָתָא *a. f.* dass.

רַנֵּוּצָא (וְרַנֵּוּצָא) *a. m.* Küchlein.

רַנָּה *h.* morden.

רַנָּה *a. Pa.* dass.

רַנֵּחֵן *h. m.* Mörder.

רַנֵּיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.

רַנֵּינָתָא *a. f.* Fäulnis.

רַנֵּינָה *h. f.* Durchbohrung.

רַנָּם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. *S.* רַנֵּף.

רַנֵּעַ *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.

רַנֵּעַ *a. Aph. ipf.* רַנֵּעַ Ex 21, 6 Jer dass.

רַנֵּעֵן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geißler.

רַנֵּעֵנָא *a. m.* dass.

רַנֵּף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. pflastern. *Pi.* pflastern.

רַנֵּף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.

רַנֵּפָה *h. f.* Pflaster.

רַנֵּפּוֹת, רַנֵּפִית *h. f.* eine Pflanze(?).

רַנֵּפְתָּא *a. f., c.* רַנֵּפְתָּא 2 K 16, 17 (MS רַנֵּפְתָּא) Pflaster.

רַנֵּץ *h.* 1. erdrücken, zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. erdrückend voll sein. *Pi. Hi.* dass.

רַנֵּץ *a. Pa. pf.* רַנֵּץ Thr 3, 16 dass.

רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes, ungebeiztes Fell; 3. *רִיק*.

רַקָּא *a. m., ind.* רוק Jes 50, 6 Speichel.

רַקָּב *h.* faulen, verderben, verschimmeln. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.

רַקָּב *h. m.* Verwestes, Moder (von der vollständig zersetzten Leiche), Leichnam.

רַקָּבָא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfraß; 2. Jes 51, 8 Mottenfraß.

רַקָּבָא (Ho 5, 12, MS רַקָּבָא) *a. m.* Wurmfraß.

רִקְבָּא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.
 רִקְבָּה *h. f., pl.* רִקְבָּאוֹת *dass.*
 רִקְבֻיָּתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
 רִקְבוֹן *h. m.* Fäulnis. *pl.* רִקְבוֹנוֹת Faules.
 רִקְבִיבִית *h. f.* *dass.*
 רִקֵּד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
 רִקֵּד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּד 2S 6, 16 tanzen.
 רִקְדָּא *a. m.* Tänzer.
 רִקְדְּנָא *a. m., pl.* רִקְדְּנִין 2K 11, 13
 (MS רִקְדְּנִין) tanzend.
 רִקְדֹּד *h. m.* Tanz.
 רִקּוֹם *h. m.* Formung, Ausbildung.
 רִקּוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
 רִקּוּעָא *a. m., ind.* רִקּוּעַ Gn 30, 32 groß-
 fleckig.
 רִקִּיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Be-
 zeichnung des zweiten Himmels.
 רִקִּיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmels-
 gewölbe; 2. *pl. c.* רִקִּיעֵי Ez 13, 18
 Decke.
 רִקִּיק *h. m.* dünner Brotkuchen.
 רִקִּיקָה *h. f.* Ausspeien.
 רִקֵּם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden,
 formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. ge-
 stickt werden; 2. geformt werden.
 רִקֵּם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
 רִקֵּם (Dt 1, 19). רִ' גִּיזָה Ortsname
 (Kades Barnea).
 רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רִקֵּם Ez 27, 16
 Ven. 1517 bunter Stoff.
 רִקְמָתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתֵי Jer 13, 22
 bunter Fleck.
 רִיקְנִי *gr. f.* (ῥυκάνη) Hobel.
 רִקֵּעַ *h. Hi.* ausbreiten.
 רִקֵּעַ *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt.*
pass. pl. מְרַקֵּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.*
 ausspannen.
 רִקֵּק *h.* speien.
 רִקֵּק *a., ipf.* יִרֹק Lv 15, 8 *dass.*
 רִקֵּק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe;
 2. Pfütze, Sumpf.
 רִקֵּקָא *a. m.* *dass.*
 רִקֵּת Ortsname.
 רִקֵּתָא *a. f.* (Hebraismus) Schläfe.

רִקְתָּא *a. f.* 1. Ufer; 2. *s.* רִקְתָּא.
 רִקְתָּא (= רִקְעָתָא?) *a. f.* Stück Zeug.
 רִרְב *s.* רִבֵּב.
 רִשׁ *h. m.* arm.
 רִשִּׁי *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רִשִּׁי
 Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass.*
pl. מְרִשֵּׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.*
 2 *sg.* מְרִשִּׁי Dt 24, 10 ausleihen;
 3. *ipf.* יִרְשִׁי 1K 8, 31 (MS יִרְשִׁי) auf-
 erlegen.
 רִשָּׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.*
 Schuldner.
 רִשְׁאָה *a. m., ind.* רִשִּׁ Ru 4, 4 (Ven.
 1525 רִשְׁאִי!) berechtigt, mit Erlaubnis
 versehen.
 רִשְׁבָּא *a. m.* Vogelsteller(?).
 רִשָּׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevoll-
 mächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
 רִשׁוֹם *s.* רִשָּׁם.
 רִשׁוֹם *h. m.* Zeichen, Mal.
 רִשׁוּמָא *a. m., pl.* רִשְׁמוֹיִן Jes 10, 1
 (Ven. 1517 רִשְׁמוֹיִן) Aufzeichnung,
 Schrift.
 רִשְׁמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung
 bedürftige Bibelstelle).
 רִשׁוֹן *h. m.* eine Heuschreckenart.
 רִשׁוּנָא (Lv 11, 22) *a. m.* *dass.*
 רִשׁוּשׁ *h. m., pl.* רִשְׁוֹשׁוֹת 1. Grütznier;
 2. Drescher.
 רִשְׁוּשָׁא *a. m.* *dass.*
 רִשְׁוּשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
 רִשׁוֹת *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. erlaubte
 Handlung; 3. Bevollmächtigung;
 4. Gewalt; 5. Bezirk, Gebiet.
 רִשׁוֹת (wohl = רִשְׁוֹת) *h. f.* 1. Obrig-
 keit; 2. höchste Gewalt.
 רִשְׁוּתָא *a. f.* 1. *ind.* רִשׁוֹ Dt 12, 17
 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung;
 3. *ind.* רִשׁוֹ Ex 21, 8 B. Gewalt,
 Macht; 4. *ind.* רִשׁוֹ Dt 15, 2 Darlehen.
 רִשׁוֹ מְרִי *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner;
 5. Bezirk, Gebiet.
 רִשְׁחָתָא *a. f.* eine natürliche Krank-
 heit. *S.* שְׁחִיתָא.

רָשִׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.
 רָשָׁא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.
 רָשָׁעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
 רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.
 רָשַׁל *a., pt. pl. f.* רָשַׁלְתִּי Jes 35, 3 erschlaffen. *Pa. ipf. 2 sg.* תִּרְשַׁל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תִּרְשַׁל) erschlaffen lassen. *Itpe. pf. 3 pl. f.* אֶתְרַשְׁלָא 2S 4, 1 untätig sein, nachlässig werden.
 רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.
 רָשַׁם *a., ipf. 2 sg.* תִּרְשַׁם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשֵּׁם Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf. 3 pl.* אֶתְרַשְׁמוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.
 רָשָׁם *a. m.* 1. c. רוֹשֵׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.
 רָשַׁן *a. Pa. ipf. 1 sg.* אִירְשַׁן (?) Ex II 34, 26 Ven. 1591 vernichten.
 רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.
 רָשַׁע *a. Aph. ipf.* יִרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf. 2 pl.* תִּתְרַשְׁעוּ Jes 28, 22 gottlos sein.
 רָשַׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.
 רָשָׁעָא (Dt 13, 14 B.) *a. m.*, Bosheit, Frevel.
 בְּרָשָׁע (Dt 18, 22) aus Bosheit.
 רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעִיּוֹת Frevlerin.
 רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעִיּוֹת dass.
 רָשָׁעִיּוֹת *a. f.* dass.
 רָשָׁף *h. m. (bibl.)* Flamme.
 רָשָׁף *a. m.* dass.
 רָשָׁף *a. m.* 1. בְּרָשָׁף רָשָׁף Haar-safran (die fertige Droge). I. Löw; 2. רָשָׁף Ct 4, 14 irrig Übersetzung von Narde (I. Löw).
 רָשַׁשׁ *h.* zerstampfen.
 רָשָׁשׁוֹתָא *a. f.* Mörser.
 רָשָׁשִׁין *s.* רָשָׁשִׁין.
 רָשֶׁת *h. f., pl.* רָשֶׁתוֹת 1. Fischernetz; 2. Jägenetz.

רָתָא *a. m.* Knoten(?).
 רָתָה *h., pt. pass.* נִרְתָּה nachsichtig, gut, (von Sachen) gütig. *Pi.* milde verfahren.
 רָתַת *h. m.* Zittern.
 רָתַת *h., pt.* רוֹתַת 1. siedend; 2. heiß. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiß machen; 2. schäumen machen; 3. heiß werden.
 רָתַת *a.* 1. siedend, heiß werden; 2. *inf.* מְרַתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen. *Pa. Aph.* 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מְרַתַּח Koh 7, 9 (Ven. 1525 מְרַתַּח) aufbrausen.
 רָתַחַן *a. m. pl.* siedendes Wasser.
 רָתַחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.
 רָתַחַן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.
 רָתַחָנָא *a. m.* dass.
 רָתִיּוֹן *h. m.* Milde.
 רָתִיחָה *h. f.* Schaum.
 רָתִיתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.
 רָתַךְ *h. Pi.* gießen (von Metall).
 רָתַךְ (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רָתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רָתַכִּין Ex 14, 7 Wagen.
 רָתַכָּאוֹת 1. רָתַכָּאוֹת.
 רָתִיכּוֹם 1. רָתִיכּוֹם.
 רָתֵם *h. m., pl.* רָתֵמִים Ginster (*Retama Roetam*).
 רָתֵמָא (1 K 19, 4), רָתֵמָא *a. m.* dass.
 רָתַן *gr. m.* (vgl. ῥάγος) Triefkrankheit(?).
 רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.
 רָתַע *a., pf. 1 sg.* רָתַעְתִּי Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אֶרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֶרְתַּיב) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt.* מְרַתַּע Est II 1, 3 (MS מְרַתַּיַע) wallen.
 רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.
 רָתַף *h.* anklopfen. *Hi.* dass.
 רָתַף *a. m.* Umzäunung.
 רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.
 רָתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.
 רָתַת *h. m.* Zittern.

ש

ש s. ש.

שָׂאֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungs-saft; 3. böser Trieb. בֵּית שָׂאֹר Be-hälter für Sauerteig.

שָׂאָה *h. f.* stumpfweißer Hautfleck (bei Aussatz).

שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.

שְׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.

שָׂבַע *h.* satt sein. *Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.

שָׁבַע *a. Pa.* dass. S. סָבַע.

שָׂבָעָא *s.* סָבָעָא.

שְׂבָעָא *a. m.* Sättigung.

שָׁבַם (Nu 32, 3, MS סָבַם) Ortsname.

שָׁבַב *a. Pa.* stark machen.

שָׂרַד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).

שְׂדֵה *h. m. f.* 1. Feld. תְּאֵינִים שְׂדֵה Feigenland. יֶרֶק שְׂדֵה Gemüseland.

אֵלֶן שְׂדֵה Baumland. 2. Wildnis (als Beiname wildwachsender Pflanzen).

שְׂדֵה־נֶגֶן (SchemR 38 Ausg. Konst.) 1. שְׂדֵה־נֶגֶן *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) *gr. oé* dich.

שָׂהָר *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סָהָר.

שָׂהָרָא *a. m.* Zeuge.

שְׂהָרִיתָא *a. f.* Zeugnis.

שָׂהָר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.

שִׁית *s.* שִׁית.

שֹׁף *h. m.* Zweig.

שֹׁכָא *a. m.* dass.

שֹׁכָה *h. f.* dass.

שָׂם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יָתַם־Hg 2, 15 (MS יָתַם־) gelegt werden. S. סִים.

שֹׁמֵה *h. f.* Gebrauch von שֹׁם.

שֹׁמֵה *h. m.* Feind. שָׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.

שָׁחֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.

שָׁחִינָא *a. m.* Schwimmer.

שָׁחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שָׁחַק.

שָׁחַק *h.* lachen. מִפֶּה שָׁחַק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* 1. dass. 2. spielen. *Hi.* ausgelassen machen.

שָׂמָא *a.* irren.

שָׂמַם *h.* *Ni.* befeindet werden.

שָׂמַם *a.* befeinden.

שָׂמֵן *s.* סָמֵן.

שָׂמֵן *h.* *m.* Satan.

שָׂמְנָא *a. m.* dass. S. סָמְנָא.

שָׂמְנָה (Gn 26, 21) symbol. Name eines Brunnens.

שָׂאָא *a. m.* Schaf.

שָׂאֹר *h. m.* Sauerteig.

שִׁבָּה *h. f.* Greisenalter.

שִׁית *h.* reden, sprechen.

שִׁית *a.* dass.

שִׁית *h. m.* Gewächs.

שִׁיחָה *h. f.* Gespräch.

שִׁמָּה I *h. f.* Legen.

שִׁמָּה II *h. f.* Schatz.

שִׁיעָר *h. m.* Haar.

שִׁירִיף *h. m.* Verbrennung.

שִׁישָׁה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שִׁישׁ.

שִׁיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.

שָׁכֹוי *h. m.* Hahn.

שָׁכֹוִיָה *h. f.* Henne.

שָׁכֹוִין (?) *h. m. pl.* Decken.

שָׁכֹוִיאָא *a. m.* Verständiges.

שָׁכִיר *h. m.* Tagelöhner.

שָׁכִירוֹתָא *h. f.* Miete.

שָׁכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סָכַל.

שָׁכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.

שָׁכְלָתָנָא *a. m.* verständig.

שָׁכָר *h. m.* 1. Lohn; 2. Gewinn.

שָׁכַר *h.* mieten. *pt.* שֹׁכֵר Mieter. *Ni.* be-
lohnt werden. *Hi.* 1. vermieten. *pt.* מְשָׁכִיר

Vermieter; 2. Gewinn zukommen lassen. *Hitp.* gewinnen.
 שָׁלַט *h.* zurückzucken.
 שָׁלִיו *h. m.* Wachtel.
 שְׂמָאל *h. m.* Linke.
 שְׂמָאל *h. Hi.* 1. links setzen, beiseite setzen, sich zur Linken wenden; 2. Ungünstiges reden.
 שְׂמָאֵל *a. m.* Linke. S. קְמָאֵל.
 שְׂמָאֵלִיתָ *a. f.* dass.
 שְׂמַח *h.* fröhlich sein.
 שְׂמַח *h. m.* fröhlich.
 שְׂמָחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמָחוֹת Name eines talmud. Traktats (für רַבְתִּי רַבָּנִי).
 שְׂמָלָה *h. f.* Mantel.
 שְׂמָלִי männl. Personennamen.
 שְׂמָמִיתָ *a. f.* Eidechsenart (Gecko).
 שְׂמִירוֹן *gr.* (σήμερον) heute.
 שָׂנָא *h.* hassen.
 שָׂנָא s. קָנָא.
 שְׂנָאָה *a. m.* Feind. S. קְנָאָה.
 שְׂנָאָה *h. f.* Feindschaft, Haß.
 שְׂנָאוֹתָ *a. f.* dass.
 שְׂנִיגוֹר s. קְנִיגוֹר.
 שְׂאָסָא s. קָאָסָא.
 שְׂעוֹרָה *h. f. 1. pl.* שְׂעוּרִים Gerste; 2. Ähre.
 שְׂעוֹרָתָ *a. f.* dass.
 שְׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.
 שְׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.
 שְׂעַר *h. m.* 1. Haar; 2. Geäst.
 שַׁעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.
 שַׁעֲרָא *a. m.* Haar. S. קְעֲרָא.
 שַׁעֲרָה *h. f.* 1. das einzelne Haar; 2. Halm.
 שַׁעֲרָנָא s. קְעֲרָנָא.
 שַׁעֲרָתָא s. קְעֲרָתָא.
 שַׁפָּה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתִים, *pl.* שְׂפָתוֹת, Lippe; 2. Rand; 3. Labis der weibl. Scham.
 שַׁפְמָא *a. m., ind.* שַׁפִּם Lv 13, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).
 שַׁפֵּק s. קִפֵּק II.

שְׂפָתָא s. קְפָתָא.
 שֶׁק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
 שֶׁקָא *a. m., pl.* שֶׁקִין Est II 5, 1 dass. S. קְסָא.
 שֶׁקֶר *h. Pi.* schminken.
 שֶׁקֶרָא *a. m.* rote Farbe.
 שֶׁר *h. m.* Fürst.
 שֶׁרָא *a. m.* dass.
 שֶׁרֶג I *a.* ordnen.
 שֶׁרֶג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. קֶרֶת.
 שֶׁרֶנָּה *a. m.* Reihe, Schicht.
 שֶׁרְנוּן s. סוֹגְרוֹן.
 שֶׁרֶד *h. Pi.* übriglassen.
 שֶׁרְדָנִין (Schem R 20. Ausg. Konst. שֶׁרְדָנִין) 1. שֶׁרְדָנִין *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
 שֶׁרֶט *h.* kritzeln, einkratzen. *Pi.* zerkratzen.
 שֶׁרֶטֹּט *h. m.* Linieren.
 שֶׁרֶטֶט *h.* linieren.
 שֶׁרֶטוֹן *gr. m.* (σέρτις) Sandbank.
 שֶׁרִיד *h. m.* Übriggebliebener.
 שֶׁרִידָא *a. m.* dass.
 שֶׁרִיטָה *h. f.* 1. Kritzellei; 2. Kratzung.
 שֶׁרִיפָה *h. f.* Verbrennung.
 שֶׁרֶכָא (שֶׁרְכָא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.
 שֶׁרַע *h., pt. pass.* שֶׁרוּעַ mit einem abnorm entwickelten Körpergliede behaftet.
 שֶׁרַע *a., pt. pass.* שֶׁרַע Lv 21, 18 (MS קְרַיע) dass.
 שֶׁרֶף I *h.* 1. verbrennen; 2. ein Ehrenfeuer anzünden. *Ni.* verbrannt werden.
 שֶׁרֶף II *h.* schlürfen.
 שֶׁרֶף I *a., ipf. 1 pl. c. s.* נִשְׂרָפֹנִין Gn 11, 3 B. (MS נִשְׂרָפִין) brennen.
 שֶׁרֶף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.
 שֶׁרֶף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
 שֶׁרֶף II *h. m.* Saft.
 שֶׁרְפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שֶׁרְפָא Sac 3, 7 (MS קְרַפָּא) Seraph; 2. brennend.
 שֶׁרְפָא *a. m.* Balsam.
 שֶׁרְפָה *h. f.* Blutfluß.
 שֶׁרֶק *h. m.* Schminke, rote Farbe.
 שֶׁרֶק *a.* schminken.
 שֶׁרְרָה *h. f.* Herrschaft.

ש

ש 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

ש *h.* 1. welcher; 2. daß.; 3. damit; 4. weil. *שְׁהוּא* *קל* irgend etwas, von jeder Art. S. *שָׁל*.

שָׁאב *h.* 1. schöpfen. *pt. pass. pl.* *שׁוֹאֲבִין* (מֵיִם) Schöpfwasser; 2. anziehen, einziehen; 3. empfangen. *שׁוֹאֲבַת* אֶבֶן Magnet.

שָׁאב *a.* anziehen. *אֶבֶן שׁוֹאֲבַת* Magnet. *שָׁאב* Ortsname.

שָׁאֲבָהָ *a. f.* Schöpfen.

שָׁאוֹב *h. m.* Schöpfergät.

שָׁאוֹל männl. Personennamen.

שָׁאוֹל *h. f.* Unterwelt, Totenreich.

שָׁאוֹל *a. m., ind.* שָׁאוֹל Nu 16, 30 dass.

שָׁאִיקָה *h. f.* Schöpfen.

שָׁאִילָה *h. f.* 1. Frage. *שְׁאִילַת שְׁלוֹם* Gruß; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.

שָׁאִילָהָ *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.

שָׁאֵל *h.* 1. fragen. *שָׁ בְּשָׁלוֹם* begrüßen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.* 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. *נִשְׁאָל* על גֶּדֶר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).

שָׁאֵל *a.* 1. *pf.* שָׁאֵל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שָׁאִילָהָ Dt 18, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁאָלוּ Ex 11, 2 verlangen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* מִשְׁאָלִי Nu 11, 34, *pt. pl.* מִשְׁאָלִי Nu 11, 34 B. begehren. *Aph.* *pf.* 3 *pl. c. s.* אֶשְׁאִילוֹנוּ Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* מִשְׁתָּאִיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* אֶשְׁתָּאֵל 1S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* אֶשְׁתָּאֵל Ex 14, 2

(MS *מִשְׁתָּאֵל*) sich erbitten lassen. S. *שָׁל*.

שָׁאִלָה *s.* שָׁאִלָה.

שָׁאִמָּם *s.* שָׁעָמָם.

שָׁאָן I *a.* schnappen, lechzen.

שָׁאָן II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.

שָׁאָר *h. Pi. pf.* שָׁאָר übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* מִשְׁוֹאָר übriggelassen. *Hitp.* הִשְׁתָּאָר zurückbleiben.

שָׁאָר I *a. Pa. pf.* שָׁאָר übriglassen.

Pali. dass. *Aph. ipf.* יִשְׁאָר Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אֶשְׁתָּאָר Gn 7, 23

übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתָּאָרוּ Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.*

אֶשְׁתָּאָר übrigbleiben.

שָׁאָר II *a. Pa.* Beete machen.

שָׁאָר *h. m.* Rest.

שָׁאָרָה (Gn 45, 7) *a. m.* dass.

שָׁאָרָהָ *a. f., c.* שָׁאָרָה Koh 3, 19 (MS *שָׁאָר*) Vorzug.

שָׁב *h. (imp. v. יָשָׁב)* bleibe untätig, unterlasse.

שָׁב, שָׁב *a.* sieben.

שָׁבָא I, שָׁבָא *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche. שָׁבָא חֹדֶר Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שְׁבָתָה.

שָׁבָא II *a. m., pl.* שְׁבָבִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS *שְׁבִין*) Ring.

שָׁבָא *a. m.* Span.

שָׁבָא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen. *Itpe. pf.* אֶשְׁתָּבִי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.

שָׁבָה *h. Pi.* behauen.

שָׁבָהָ Ortsname.

שָׁבָהָ *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.

שָׁבָהָרָה *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.

שָׁבָהָרָה *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.

שְׁבוּחָהָ *a. m.* Lobpreis.

שְׁבוּחָהָ *a. m.* eine Art Fisch.

שבולת *h. f.* 1. Ähre. ש' שועל nach I. Löw Kolbenhirse, (*Panicum italicum*), nach den Rabbinen Hafer. ש' גרד Narde; 2. Strömung.

שבוע *h. m., pl.* שבועות 1. Woche. שבוע הכן Festwoche einer Beschneidung; 2. Jahrsiebt.

שבועה *h. f.* Eid, Schwur.

שבועתא (Ri 21, 5) *a. f., ind.* שבועה Ex 17, 16 B. dass.

שבועתא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שבועין Lv 23, 15, שבועין Dt 16, 9 Woche.

שבועיא חגא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Nachlaß.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Verzeihung.

שבוקה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבוקין *h. m. pl.* Entlassung.

שבור *h. m.* Zerschlagen.

שבש *h. m.* Verwirrung.

שבות *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe, rabbinisches Verbot.

שבותה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבוא *a. m., ind.* שבו Jes 5, 24 Moder.

שבוי (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein (bibl. Saphir).

שבח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pl.* vorzüglich. *Hi.* 1. verbessern; 2. besser werden.

Hup. besser werden, gepriesen werden.

שבח *a. Pa. pf.* שבח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבַּח Jer 49, 4 sich rühmen.

שבח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.

שבחא *a. m.* 1. Est II 8, 15 (MS שבחא) dass.; 2. *c.* שבח Ex 39, 28 B. Schmuck.

שבחתא *a. f.* Lobpreis.

שבט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.

שבט *h.* schlagen.

שבט I *a.* dass.

שבט II *a.* schwimmen, fliegen. כּוֹבֵבא

מִשְׁבֵּט Meteor, Komet.

שבט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.

שבטא, שבטא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שבטא Nu 18, 2, *c.* שִׁבְט Dt 29, 7 Volksstamm.

שבִּי *h. m.* Gefangenschaft, Gefangene.

שבִּי männl. Personennamen (שבתי).

שבִּיָּא *a. m.* Gefangenführender.

שבִּיָּא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שבִּי Dt 30, 3 (MS שבִּי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.

שבִּיָּא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבִית Gn 31, 26 Gefangener.

שבִּיקא *a. m.* Flamme.

שבִּיִּין männl. Personennamen.

שבִּיט *s.* שבט II.

שבִּיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בְּשִׁבִּיל um — willen, wegen. בְּשִׁבִּיל *a.* damit; *b.* weil.

שבִּילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בְּשִׁבִּיל ל' um zu.

שבִּים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

שבִּיָּסא *a. m., pl. d.* שבִּיָּסא Jes 3, 18 (MS שבִּיָּסא) dass.

שבִּיעֵתא (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שבִּיעֵתא Lv 25, 4 siebenter.

שבִּיעֵי *h. m.* dass.

שבִּיעֵית Name eines Mischnatraktats.

שבִּיִּין *s.* שבִּים.

שבִּיקוּתא *a. f.* Verzeihung.

שבִּירָה *h. f.* Zerschlagen.

שבִּיתָא (Thr 1, 5 Ven 1517) *a. f.* Gefangenschaft.

שבִּיתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.

שבִּלּוּל *h. m.* Schnecke.

שבִּלּוּלָא, שבִּלּוּלָא *a. m.* dass.

שבִּלּוּלִיתָא, שבִּלּוּלִיתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).

שבִּלּוּתָא, שבִּלּוּתָא *a. f.* 1. *pl. d.* שבִּלּוּתָא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שְׁבִלִין Zweig;

3. *d.* שְׁבִלּוּתָא Ri 12, 6 (Praet. שבִּלּוּתָא) Strom(?).

שבִּן *a., pf.* 1 *sg.* שבִּית jAbZ 39^d (Ausg. Ven. שבִּית) 1. תְּבִינָת, *s.* תְּבִינָת(?).

שִׁבְסַר *a. m., f.* שִׁבְסָרִי siebzehn.

שִׁבְסָרָא *a. m.* siebzehnter.

שִׁבַּע *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שִׁבַּע eine grüne Feigenart.

שִׁבַּע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שִׁבְעָה שִׁבַּע Gn 37, 2; שִׁבְעַת עָסָרָא Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שִׁבְעִין Gn 5, 31, שִׁבְעִין siebzig.

שָׁבַע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschworen.

שָׁבַע *a. Itpe. pf.* אֶשְׁבַּע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּעֲת Ct 2, 7 (MS אֶשְׁבַּעֲת), *pt.* מִשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.

שִׁבְעָא *a. m.* 1. Siebent; 2. eine grüne Feigenart.

שָׁבַץ *h. Pi.* polieren.

שָׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבֹּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* שִׁבְקָה Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שִׁבְקִיה Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שִׁבְקַתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שָׁבֹק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden; 3. *ipf.* יִשְׁתַּבֵּק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שִׁבְקָא *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָךְ Lv 25, 5 Weinranke.

שָׁבַר *h.* 1. zerbrechen. שִׁבְרָא Quittung *pt. pass.* שִׁבְרָא mit gebrochenen Gliedmaßen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden. *Hilp.* sich zerbrechen (abschätziger Ausdruck für: sich wälzen). שָׁבַר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Knochenbruch. שִׁבְרָא Beinbruch; 3. Zerbrochenes, Bruchstück; 4. Zerknirschung; 5. *pl.* שִׁבְרִים gebrochener Ton (Staccato).

שָׁבַר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung des Gesetzeslehrers Samuel.

שִׁבְרָא *a. m.* einfältiger.

שִׁבְרָא *a. m.* syrische Raute (*Peganum Harmala*).

שִׁבְרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שִׁבְרוּתָא *a. f.* Einfalt.

שִׁבְרוּרִי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שִׁבְרוּרִיא Gn 19, 11 (MS שִׁבְרוּרִיא) Blindheit.

שִׁבְרוּרִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שִׁבַּשׁ *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht, fehlerhaft.

שִׁבַּשׁ I *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שִׁבַּשְׁתִּי Jer 20, 7 überreden, berücken. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּשִׁית Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁבַּשְׁנו Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבַּשׁ II *a. Pa.* Rankentreiben.

שִׁבַּשָּׁא *a. m., pl.* שִׁבַּשִּׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שִׁבַּשָּׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Winzer).

שִׁבַּשָּׁב *h.* Zweige nehmen.

שִׁבַּשָּׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שִׁבַּשְׁתָּא *h. f.* 1. Zweig; 2. Leimrute.

שִׁבַּשְׁוִין *h. m. pl.* Ranken.

שִׁבַּשְׁתָּא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שִׁבַּשְׁתָּא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שִׁבַּשְׁתָּא *a. f.* Irrtum.

שָׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שָׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שָׁבַתוּ Ex 16, 30 dass.

שָׁבַת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שָׁבַת II *h. f.* 1. Versäumnis; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שָׁבַת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב

שָׁבַת Freitag. מוֹצָאֵי שָׁבַת Sonnabendabend. אַחֲרֵי שָׁבַת, אַחֲרֵי הַשָּׁבַת Sonntag.

שָׁבַתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שָׁבָא Ex 31, 15, *pl. d.* שִׁבְיָא Ex 31, 12, *c. s.*

שִׁבְיָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שָׁבַתָא *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבִתָּה (Ex 31, 15, MS שְׁבִתָּה) *a. m.*
Feiern.
שְׁבִתָּה *a. f.* Name des Dämons einer
Krankheit (viell. Genickstarre).
שְׁבִתִּי 1. männl. Personenname; 2. Name
des Planeten Saturn.
שָׁנָה *a. m., pl.* שָׁנִי Ct 1, 17
(MS שָׁנִי) (Teakbaum, *Tectonia grandis*.
I. Löw).
שָׁנָה I *a.* erschrecken.
שָׁנָה II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren.
Aph. 1. *pt. pl.* מִשְׁנֹן Ri 20, 16 (MS
מִשְׁנֹן; *Praet.* מִשְׁנֹן) verfehlen; 2. irre-
führen.
שְׁגָגָה *h. f.* Irrtum.
שְׁגָגָה *a. f.* dass.
שְׁגָגָה *a. m., pl.* שְׁגָגִין Nu 17, 23
1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus*
communis).
שְׁגָגָה (bGitt 69^b) 1. שְׁגָגָה.
שְׁגָגָה *a. m., ind.* שְׁגָגָה Dt 7, 23 Ver-
wirrung, Tumult.
שְׁגָגָה *a. m.* Aufrührer.
שְׁגָגָה (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung,
Tumult.
שְׁגָגָה *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.
שָׁגָה *h. Hi.* beachten, sich um etwas
kümmern.
שָׁגָה *a. Aph.* 1. *pf.* אֶשְׁגָּה Ct 2, 9
schauen; 2. sich um etw. kümmern,
Rücksicht nehmen.
שְׁגִישָׁתָה *a. f.* Verwirrung, Tumult.
שְׁגִילָה *h. f., pl.* שְׁגִילוֹת Beischläferin.
שָׁגַם *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שְׁגָמִין *h. m. pl.* Zapfen(?).
שְׁגָמִין *a. m. pl.* dass.
שָׁגַר *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שָׁגַר I *a., ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁגַּר Jer 13, 17
(MS תִּשְׁגַּר) vergießen. *Pa.* 1. *pt. pass.*
f. מִשְׁגָּרָה Dt 28, 26 hinwerfen, werfen;
2. senden. *Aph.* 1. werfen; 2. über-
springen.
שָׁגַר II *a., pt. pl.* שְׁגָרִין Ez 39, 9 heizen,
Feuer anlegen. *Aph.* dass.

שָׁגַר *h. m.* Ausflug.
שָׁגַר (Est II 3, 1) männl. Personen-
name.
שְׁגָרָה *a. m.* Trester.
שְׁגָרָה *a. m.* 1. Ausläufer; 2. Hüft-
weh (Ischias, Hexenschuß).
שְׁגָרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
שָׁגַשׁ *h.* wühlen.
שָׁגַשׁ *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁגֹּשׁ Ex 23, 27
verwirren. *Itpe. pf.* אֶשְׁתָּגַשׁ Est II
6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.;
2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתָּגְשׁוּן Jer 25, 16
rasen.
שָׁגַשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתָּגְשׁוּן Jer 25, 16
(MS יִשְׁתָּגְשׁוּן) rasen.
שָׁר *h. m.* Dämon.
שָׁר I *a.* 1. *pt.* שָׁרִי 1 S 20, 20 Soc 59
werfen, schießen; 2. *inf.* מִישַׁר Lv 4, 12
(MS urspröngl. מִישַׁר) ausgießen;
3. ablegen; 4. *pt.* שָׁרִי Jes 10, 14 (MS
שָׁרִי) wegwerfen. *Pa. pf.* שָׁרִי Ex 15, 1
(MS רָמָה) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מִשְׁרִי
2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergießen.
Itpe. 1. *ipf.* יִשְׁתְּרִי Ex 19, 13 geworfen
werden, geschleudert werden; 2. ver-
gossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּרִי Dt 28, 49
rasch fliegen.
שָׁר II *a., pt. pass.* שָׁרִי Ez 27, 19
Ar. (MS שָׁרִין) spinnen.
שָׁרָה *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.*
שָׁרָה Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁרָה *h. Ni.* vergewaltigt werden.
שָׁרָה (= שְׁחָרָה) *a. m.* Begünstigung.
שָׁרָה *h. f.* Kiste.
שְׁדוּכָה *a. m.* ruhig.
שְׁדוּכָה (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
שְׁדוּכִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen
Heirat).
שְׁדוּכִין *a. m. pl.* dass.
שָׁרִי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שָׁרִיָּה *a. m.* Ostwind.
שָׁרִיָּה *a. m.* ruhig.
שָׁרִין *h. m.* dämonisch.
שָׁרִךְ *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.

שָׁדַךְ *a.*, *pf.* 3 *sg.* *f.* שְׁרוּכָה Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen. שָׁדָא *a. m.* 1. müßig; 2. unfruchtbar. שְׁדָכָא *s.* שְׁדָכָא. שָׁדַל *h.* *Pi.* zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden. שָׁדַל *a.* *Pa.* *ipf.* יִשְׁדֹּל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אֶשְׁתַּדֵּל Gn 32, 24 sich bemühen; sich zu verschaffen wissen. שָׁרַח *h.* *Ni.* *Hitp.* von Brand betroffen werden (Getreide). שָׁרַח I *a.* *Itpe.* dass. שָׁרַח II *a.* *Itpe.* *pf.* אֶשְׁתַּרַּח 1 K 18, 27 verfolgt werden. שָׁרַפּוֹן *h. m.* Brand des Getreides. שְׁדָפֹנָא, שְׁדָפֹנָא (Dt 28, 22) *a. m.* dass. שָׁרַר *h.* *Hitp.* sich anstrengen. שָׁרַר I *a.* *Pa.* ringen. *Itpa.* *inf.* אֶשְׁתַּרַּר Ct 6, 1 widersetzlich sein. שָׁרַר II *a.* *Pa.* *pf.* שָׁרַר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden. שָׁרָא, שְׁרָא *a. m.* Garn. שְׁרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat, Wirbelsäule. שְׁרָרָא *a. f.*, *pl.* שְׁרָרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle. שְׁרָתָא *a. f.* Kasten. שָׁהָ *a.* 1. *pt.* שָׁהָ Gn 24, 21, *imp.* *pl.* שָׁהָ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein; 2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen. שָׁהָ *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen. שְׁהוּת *h. f.* geraume Zeit. שְׁהוּתָא *a. f.* dass. שְׁהוּתָא *a. f.* *pl.* Wüstenei. שְׁהִיָּא *a. m.* 1. *ind.* שְׁהִי (Est II 3, 8, MS שְׁהִי) Verweilen; 2. Mal.

שָׁהָה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten. שָׁהָר *a.* wach sein. שָׁנָא *h. m.* Lügenhaftigkeit. שָׁנָא *s.* שְׁכָא II. שָׁנָא I *a.* *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָׁנְאוּ Gn 43, 32 *imp.* *sg.* שָׁנָא Nu 21, 8 legen, setzen; 2. *pf.* שָׁנָא Ex 4, 11 B. machen; 3. billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתָּנִי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתָּנִי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein. שָׁנָא II *a.* *Itpe.* *pt.* מִשְׁתָּנִי Jes 66, 2 unruhig sein. בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה *h. f.* Schöpfen. Bezeichnung der Nachtfeyer im Tempel am Hüttenfest. שָׁבַח *h.* 1. umkehren; 2. Buße tun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen. שָׁבַח *h.* 1. ferner; 2. noch. שְׂוֹבְבִית *h. f.* Herumtreiberin. שְׂוֹבֵךְ *h. m.*, *pl.* שְׂוֹבְכוֹת 1. (viereckiger) Taubenschlag; 2. Hühnerhaus; 3. männl. Personennamen. שְׂוֹבְכָא *a. m.*, *c. s.* שְׂוֹבְכָה Ho 11, 11, *pl. c. s.* שְׂוֹבְכֵיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag. שְׂוֹבַע *h. m.* Siebent. שְׂוֹבָר *h. m.* Quittung. שְׂוֹדָא *s.* שְׂוֹדָא. שְׂוֹדְנִי *h. m.* der zu schießen liebt(?). שְׂוָה *h. m.* 1. gleich; 2. wert. שְׂוָה *h.* *Hi.* gleichmachen, gleichstellen. שְׂוָה *a.*, *imp.* *pl.* שְׂוֹהוּ Hb 1, 5 (MS שְׂוָה) erstarren. שְׂוֹנִיָּא *a. m.*, *c. s.* שְׂוֹנִיָּי Gn 49, 4 (MS שְׂוִי) Lager, Polster. שְׂוֹנָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig). שֹׁחַ *h.* sich bücken. שֹׁחַ I *a.* dass. שֹׁחַ II *a.* zerfließen, verschwinden. שֹׁחַ. שֹׁחַ (= בְּנוֹת שָׁבַע) eine grüne Feigenart.

שָׁח I *a.* grünen, treiben.
 שָׁח II *a.* vernichten.
 שֹׁחַ a. *m.* Grube.
 שְׁחָתָא *a. f.* Vernichtung.
 שׁוּם *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen;
 3. abreiben, bestreichen.
 שׁוּם I *a., pt. pl.* שְׁיָמִין Nu 11, 8 umher-
 schweifen; 2. *pt. pl.* שְׁיָמִין Jon 1, 13
 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. be-
 streichen. *Pal.* umherstreifen.
 שׁוּם II *a., pf.* שָׁט Gn 25, 34 verachten.
Aph. pf. 2 *m. sg.* אֶשְׁיָטֶנִּי 2 S 12, 10
 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשָׁטֶן 1 S 2, 30
 verachtet werden.
 שׁוּם *h. m.* Geißel.
 שׁוּמָא *a. m.* dass.
 שׁוּמָה *h. m.* 1. Tor; 2. irrsinnig; 3. wild
 (Beiname von Pflanzen); 4. toll (von
 Hunden).
 שׁוּמְתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.
 שְׁוִי *h. m.* Wert.
 שְׁוִי I *a. m., ind.* שְׁוִי Jes 16, 6 (MS
 שְׁוִי), *f.* שְׁוִיָּא Gn 23, 15 Sab. (im
 MS nicht vokalisiert) 1. gleich, ent-
 sprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.
 שְׁוִי קִרְיָתִים (Gn 14, 5 B.) Ortsname
 (bibl. Schawe Kirjathajim).
 שְׁוִי II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוִי Gn 15, 10
 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוִי Est II
 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.
 שְׁוִי (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוִי Gn
 49, 4, *pl.* שְׁוִיִּין Am 2, 8 (MS שְׁוִיִּין)
 Lager, Polster.
 שְׁוִיתָא I *a. f., ind.* שְׁוִיתָא Est II 3, 8
 (MS שְׁוִיתָא) Wert.
 שְׁוִיתָא II *a. f.* Wahnsinn.
 שְׁוִירָא Ortsname.
 שְׁוִיָּא *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig
 sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.
 שְׁוִיָּתָא *a. f.* Dorn.
 שְׁוִיָּלָא *m.* Lehrling.
 שְׁוִלִים *h. m. pl.* Boden (eines Gefäßes).
 שְׁוִלְיָא (Mi 1, 8) 1. mit MS שְׁוִשְׁלָא, *s.*
 שִׁשְׁלָתָא.

שְׁוִלְיָא weibl. Personennamen.
 שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt
 werden.
 שׁוּם *a.* dass.
 שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. שׁוּם wegen.
 שְׁוִיָּא weil.
 שׁוּם *a. m. s.* שְׁוִיָּא.
 שׁוּם שְׁוִיָּא Ortsname.
 שׁוּם I *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
 שׁוּם II *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abge-
 schätztes.
 שׁוּמָא *a. m.* dass.
 שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper), Mutter-
 mal.
 שׁוּמְרָה *h. f.* 1. Wächterhütte; 2. Finger-
 ring.
 שׁוּמָן *h. m.* 1. das zum Essen erlaubte
 tierische Fett; 2. Saft, Kraft von
 Früchten und Getreide.
 שׁוּמְנִיתָא *h. f.* eine Knoblauchart.
 שׁוּמָר *h. m.* 1. Hüter, Wächter. שׁוּמָר
 תְּרָחָה Türhüter; 2. Aufbewahrer.
 שׁוּמְרָה *s.* שׁוּמְרָה.
 שׁוּמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samaria).
 שׁוּמְרוֹנָה *a. m., pl. d.* שׁוּמְרוֹנָא 2 K
 17, 27 (Ven. 1517 שְׁמֶרְנָא) Samari-
 taner.
 שׁוּמְתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
 שׁוּנִיתָא *h. f.* Klippe, Strand.
 שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
 שׁוּנִיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Su-
 namitin.
 שׁוּקְקָא Spottnamen für יְהוֹקָא.
 שׁוּקְקִי *x. m. pl.* Spießbraten.
 שׁוּקָא *h.* glätten.
 שׁוּקָא *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* שׁוּקָא Lv 14, 42
 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten;
 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe.*
pf. אֶשְׁקָא Lv 14, 43 getüncht werden.
 שׁוּקָא *a. m.* Fels.
 שׁוּקָא *a. m.* glücklich.
 שׁוּקִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּקִיתָא Ri 7, 15
 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּקִי
 Dt 28, 37 Spottrede.

שְׂבֹלֶת שׁוּעָל *h. m.* Schakal, Fuchs. שְׂבֹלֶת *s.* שְׂבֹלֶת.

שׁוּעָר *h. m.* Torhüter, Pfortner.

שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.

שׁוּף I *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* שָׁפִי Dt 28, 40 B einreiben, salben (profan); 4. weichen. *Pa.* einreiben.

שׁוּף II *a.*, *pt.* שָׁאֵף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.

שׁוּף *h. m.* glatt.

שׁוּפָה *h. f.* Hüfte(?).

שׁוּפָט *h. m.* Richter.

שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.

שׁוּפִין *h. m.* Feile.

שׁוּפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.

שׁוּפֶע *h. m.* Überfluß.

שׁוּפָר *h. m.*, *pl.* שׁוּפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Opferstock.

שׁוּפָרָא (Ex 19, 19) *a. m.* dass.

שׁוּפָתָא *a. f.* Zerriebenes.

שׁוּפָרָא *a. m.* Beifuß (*Artemisia*).

שׁוּק *h.* *Hitpal.* gelüsten, begehren.

שׁוּק *a.*, *inf.* מְשׁוּק Ps 74, 3 Ven. 1517, 1. מְשׁוּחַ, *s.* שׁוּחַ II.

שׁוּק *h. m.* 1. Schenkel; 2. Unterschenkel.

שׁוּק I *h. m.*, *pl.* שׁוּקִיֹּת Begehren.

שׁוּק II *h. m.*, *pl.* שׁוּקִים 1. Marktstraße; 2. Markt(Bazar).

שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.

שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m.*, *pl.* שׁוּקִין 2 S 22, 43, שׁוּקִין 1. Straße; 2. Markt.

שׁוּקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.

שׁוּקָה *h. m.* Trinkgeschirr.

שׁוּקִי *h. m.* Berieselung.

שׁוּקִמָּו Ortsname.

שׁוּקָת *h. f.* Tränktrog.

שׁוּר *a.*, *ipf.* יָשׁוּר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.*

1. *pf.* שׁוּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen;

2. springen machen.

שׁוּר *s.* שָׂרָא.

שׁוּר כָּר *h. m.*, *pl.* שְׁוּרִים Stier. Wildochs.

שׁוּר *h. m.* Mauer.

שׁוּרָא *a. m.*, *c.* שׁוּר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m.*, *c. s.* שׁוּרִיָּה Ez 16, 4 (MS שְׁוִרִיָּה) Nabel.

שׁוּרָא *a. m.* Springer.

שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.

שׁוּרֶשׁ *h. m.* Wurzel.

שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.

שׁוּשׁ Ortsname.

שׁוּשָׂא *a. m.* Süßholz (*Glycyrrhiza glabra*).

שׁוּשְׁבִין *h. m.* Hochzeitsbeistand.

שׁוּשְׁבִינָא *a. m.*, *c. s.* שׁוּשְׁבִינִיָּה Ri 14, 20 dass.

שׁוּשְׁבִינֹת *h. f.* Hochzeitsbeistandschaft.

שׁוּשְׁבִינֹתָא *a. f.* dass.

שׁוּשְׁבֹתָא *a. f.* Zweig.

שׁוּשְׁמָא *a. m.* Führer (eines Bären).

שׁוּשְׁבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

שׁוּשְׁפָא *s.* שׁוּשְׁפָא.

שׁוּשְׁלֹן, שׁוּשְׁלִין *a. f.*, *pl.* שִׁשְׁלֹתָא 1. Kette; 2. Familie. *S.* שִׁשְׁלֹתָא.

שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).

שׁוּשְׁמִנָא *a. m.* Ameise.

שׁוּשֵׁן Ortsname (Susa).

שׁוּשְׁנָא *a. m.*, *ind.* שׁוּשֵׁן Ex 37, 19 B.,

c. s. שׁוּשְׁנָה Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוּשְׁנָה Ex 25, 31 lilien(kelch)förmige Zierat.

שׁוּשְׁנָה *h. f.*, *pl.* שׁוּשְׁנִים 1. kelchförmige Blüte; 2. Rose; 3. Kopf eines Nagels.

שׁוּשְׁנֹתָא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.

שׁוּשְׁפָא *a. m.*, *c. s.* שׁוּשְׁפָד Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוּשְׁפִיא Jes 3, 22 Mantel.

שׁוּשְׁרִי Ortsname.

שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.

שׁוּתָא II *a. f.* Netz.

שׁוּתָא III *a. f.* Polster.

שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).

שׁוּתִי (jTer 47^d) 1. שׁוּתִי, *s.* שְׁתָּה.

שׁוּתָר *a. Pass.* übrigbleiben. *S.* יָחַר.

שׁוּב *s.* שׁוּב.

שׁוּב *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.

שׁוּבָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.

שׁוּרִי *h. m.* aus Schesar. *S.* שְׁיָרִי.

שׁוּרָא *a. m.* Faden.

שׁוּרָה *h.* verbrennen, bräunen.

שׁוּרָה *männl.* Personenname.

שׁוּרָה *h.* zwirnen. *Pi.* mehrfach (aus mehreren Fäden) zwirnen.

שׁוּרָה *a., pt. pass.* שְׁיָרִי *Ex* 26, 1 dass.

שׁוּרָה *a. m.* Faden.

שׁוּרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).

שׁוּרָה, שׁוּרָה (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.

שׁוּרָה, שׁוּרָה *a.* sich beugen.

שׁוּרָה *a., pt.* מְשַׁחֲבִיב *Jes* 34, 4 (MS) zerfließen.

שׁוּרָה *a., pf.* 2 *sg.* שְׁחִדָּה *Ez* 16, 33 bestechen.

שׁוּרָה *a. m.* 1. *Ex* 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.

שׁוּרָה *h.* sich bücken.

שׁוּרָה *a. m.* Grube.

שׁוּרָה, שׁוּרָה *h. f.* Abfall.

שׁוּרָה *a. m., ind.* שְׁחוּם *Gn* 30, 32 schwärzlich.

שׁוּרָה *h. m.* stolz, eitel.

שׁוּרָה I *h. m.* eine Art Schere.

שׁוּרָה II *h. m.* 1. schwarz. *pl.* שְׁחֹרִים schwarze Gewänder. שְׁחֹרִי הָרֹאשׁ Schwarzköpfe (= Menschen); 2. das Schwarze im Auge; 3. (bei Feigen) blau; 4. (bei Wein) rot.

שׁוּרָה *h. m.* Ruß.

שׁוּרָה *a. m.* Schwärze. בְּשֹׁחַר אֶפְיִן beschämt.

שׁוּרָה *s.* שְׁחָרָה

שׁוּרָה *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.

שׁוּרָה *a.* schleifen.

שׁוּרָה *h.* sich bücken.

שׁוּרָה *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten;

2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.

שׁוּרָה *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.

שׁוּרָה *h. m.* Achselhöhle. בֵּית הַשְּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.

שׁוּרָה *a. m.* 1. dass. בֵּי שְׁחִי dass.; 2. Bücken.

שׁוּרָה *h. f.* Bücken.

שׁוּרָה *h. f.* Schlachten.

שׁוּרָה *a. m.* Eimer.

שׁוּרָה *a. m.* schwärzlich.

שׁוּרָה *h. m.* Ausschlag.

שׁוּרָה *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִי *Ex* 9, 9 dass.; 2. Hitze. *S.* שְׁחָה.

שׁוּרָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שׁוּרָה *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתִיָּה *Lv* 13, 55 Abgenütztes.

שׁוּרָה *s.* שְׁחָתָה.

שׁוּרָה *h. f.* Grube.

שׁוּרָה *a. f., ind.* שְׁחִתָּה *Ru* 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שׁוּרָה *h., pt. pass.* שְׁחֹל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmaßen.

Pu. pt. lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שׁוּרָה *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* *c. s.* שְׁחִלְתִּיהָ *Ex* 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שׁוּרָה *a. m.* 1. Eierstock; 2. Trächtigkeit; 3. eine Ohrenkrankheit.

שׁוּרָה *a. m.* Löwe.

שׁוּרָה *h. m., pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*). כְּפָר שׁ' Ortsname.

שׁוּרָה *s.* שְׁחִלִי.

שׁוּרָה *h. f.* eine Heuschreckenart.

שׁוּרָה *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שׁוּרָה *a.* schwärzen.

שׁוּרָה *a. m.* schwärzlich.

שׁוּרָה *a. m.* dunkler Fleck.

שׁוּרָה *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שׁוּרָה *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שחן *a.* 1. *pt.* שחין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מִשְׁחִין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מִשְׁחִין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שחנא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Ausschlag; 2. Erhitzung.

שחנא *x. m.* Stadthaupt(?).

שחן *h.*, *pt. pass.* שחוף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שחן *a.* schleichen. *pt.* שחוף Koh 1, 5, 1. mit MS שחף *Pa.* 1. fließen lassen; 2. bewegen, drücken.

שחפא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr(?).

שחפת *h. f.* Auszehrung.

שחפחא, שחפחא (Lv 26, 16) *a. f.* dass.

שחן *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שחן *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שחן *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שחנא *a. m.* Löwe.

שחנצית *h. f.* Prahlerei.

שחנץ *h. m.* stolz, eitel.

שחק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שחק *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.

שחק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.

שחקא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שחקתא *a. f.*, *pl. ind.* שִׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שחר I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שחר II *h. Hi.* schwarz werden.

שחר I *a.*, *pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מִשְׁחִירִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens tun.

שחר II *a. Aph.* schwarz werden.

שחר III *x. Pa. pf.* 1 *sg.* שְׁחִיתָ Nu 16, 15 fernen lassen.

שחר *h. m.* Morgengrauen, früher Morgen.

שחרא *a. m.* dass.

שחרור *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שחרורא I *a. m.* dass.

שחרורא II *a. m.* geschwärzt.

שחרורית *h. f.* Schwärze.

שחרוריתא *a. f.* dass.

שחרות *h. f.* dass.

שִׁחְרָרוֹת *h. f.* Schwärze, Häßlichkeit.

שִׁחְרִית *h. f.* Morgenzeit.

שחנא *x. m.* Fronvogt.

שחר *h.* freilassen (einen Sklaven).

Pass. freigelassen werden.

שחר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שחח *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.

שחח *a.* verstümmeln.

שחח *h. m.* Grünfutter.

שחחא *a. m.* Grube.

שחחא (Am 7, 1, MS שִׁיחָחָא) *a. m.* Grünfutter.

שחחא *a. f.* Achselhöhle.

שחח *c. s.* שחח (jBabM 11^d) 1. שִׁחְחָן, s. שִׁחְחָן.

שחח *a. Itpa. pt.* מִשְׁחָחָא Dt 28, 34 irrsinnig werden, unsinnig handeln.

שחח *h. Ni.* irrsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* irrsinnig werden.

שחח I *h. f.* 1. echte Akazie (*Acacia tortilis* u. *Seyal*); 2. Ortsname.

שחח II *h. f.* 1. *pl.* שִׁחְחִין Reihe, Zeile; 2. Deutung.

שחח *h. m.* Abspülen.

שחחא *a. m.*, *ind.* שִׁחְחָא Jer 12, 5 strömend.

שחח *h. f.* 1. Irrsinn, Wahnsinn; 2. Torheit.

שחחא (Koh 2, 13), שחחא *a. f.* dass.

שחחא *a. f.* Verachtung.

שחח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten, sich strecken.

שחח *a.*, *pf.* 3 *pl.* שִׁחְחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.*

אֶשְׁתַּחֲוֶיֶת Dt 9, 18 sich ausstrecken,
sich hinwerfen.

שְׁמִי männl. Personennamen.

שְׁמִיָּה a. m., ind. שְׁמִי 1 S 21, 15
1. wahnsinnig; 2. töricht; 3. wild.

שְׁמִיּוֹת I a. f. Torheit.

שְׁמִיּוֹת II a. f. Verachtung.

שְׁמִיתָ h. m. 1. Unterlage; 2. Decke.

שְׁמִיתָ a. m., pl. שְׁמִיתִין Nu 11, 32
(MS מְשִׁיתִין) Schicht.

שְׁמִיפָה h. f. Abspülen.

שְׁמַף h. 1. überschwemmen; 2. weg-
schwemmen; 3. abspülen; 4. übermäßig
sein. *Hi.* abspülen, wegschwemmen. *Ni.*
Ho. weggeschwemmt werden. *Hitp.*
1. weggeschwemmt werden; 2. sich
übergießen.

שְׁמַף a. 1. pt. pl. שְׁמַפִּין Jes 33, 21
schwemmen, überschwemmen; 2. pf.
שְׁמַף Lv 15, 11 abspülen; 3. über-
häufen. *Itp.* ipf. יִשְׁמַפִּי Lv 6, 21
abgespült werden.

שְׁמַף h. m. 1. Guß; 2. Abspülung.

שְׁמַף h. m. abgezogene Haut, Fell.

שְׁמַפָּה I a. m. 1. Strömung; 2. Menge;
3. Übermut.

שְׁמַפָּה II a. m. Haar.

שְׁמַר a. 1. bestreichen; 2. ipf. 3 pl.
יִשְׁמְרוּ Jes 38, 21 auflegen.

שְׁמַר a. m. 1. pl. שְׁמָרוֹת, שְׁמָרוֹת Schrift-
stück; 2. Verzeichnis. (später) שְׁמָרוֹת
Ära der Dokumente (seleucid. Ära).

שְׁמָרָה (Jer 32, 10) a. m. dass.

שְׁמָרָה a. m. Bahn (eines Gestirns).

שְׁמָתָה I a. f., pl. שְׁמָתִין Ex 25, 10
echte Akazie (*Acacia tortilis* u. *Seyal*).

שְׁמָתָה II a. f. 1. pl. שְׁמָתִין Jes 30, 8, Ct 1, 11
Reihe; 2. Seitenleiste eines Ruhebetts.

שִׁי (bSabb 67^a) = שִׁיעַ, s. שִׁיעַ.

שִׁיבָה a. m., c. s. שִׁיבָה Ex 12, 4
Nachbar.

שִׁיבָבוֹתָה a. f. Nachbarschaft.

שִׁיבָבוֹתָה a. f., c. s. שִׁיבָבוֹתָה Ex 3, 22
Nachbarin.

שִׁיבָה h. f. Zurückkehren.

שִׁיד h. m. Dämon.

שִׁידָה a. m., pl. שִׁידִין Dt 32, 17 dass.

שִׁידָה h. f. Dämonin.

שִׁידָתָה a. f. dass.

שִׁיטָה a. m. Schwimmen.

שִׁיטָה a. f. Unterwelt.

שִׁיטָה h. m. Rest.

שִׁיטָה a. m. dass.

שִׁיטָה a. 1. ipf. 1 sg. שִׁיטָה Ex
6, 6 entrinnen lassen; 2. inf. שִׁיטָה
Nu 35, 12, pt. מְשִׁיטָה Dt 3, 3 ent-
rinnen. *Pass.* ipf. יִשְׁטָה Dt 23, 16
gerettet werden, entrinnen.

שִׁיטָה (Nu 35, 6) a. f. Rettung.

שִׁיטָה männl. Personennamen.

שִׁיטָה a. f. 1. ind. שִׁיטָה Gn 45, 7
gerettete Schar; 2. ind. שִׁיטָה Ob 20
Soc 59 Rettung.

שִׁיטָה h. m. pl. Judendorn (*Zizyphus*
vulgaris).

שִׁיטָה h. m. aus Schesar.

שִׁיטָה h. m. Grube, Zisterne.

שִׁיטָה a. m., pl. c. שִׁיטָה Sac 14, 10
(MS שִׁיטָה) dass.

שִׁיטָה h. m. ausgeglühte (schwarze)
Kohle.

שִׁיטָה a. m., pl. שִׁיטָה Jes 44, 12
dass.

שִׁיטָה Ortsname.

שִׁיטָה h. m. Schwimmer.

שִׁיטָה (Jes 25, 11) dass.

שִׁיטָה a. m. Umhergehen, Wanderung.
שִׁיטָה s. שִׁיטָה.

שִׁיטָה a. m. Spalt(?).

שִׁל (= שאל) a. Pa. 1. verlangen; 2. fragen;
3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.*
ausleihen. *Itp.* sich ausbitten (Auf-
lösung eines Gelübdes nachsuchen).

שִׁלָּה, שִׁלָּה männl. Personennamen.

שִׁלָּה Name einer Quelle.

שִׁלָּה a. m., ind. שִׁלָּה Koh 2, 5
dass.

שִׁלָּה Ortsname.

שִׁילִין *h. m. pl., s.* שִׁיר.
 שִׁמִּי männl. Personennamen (שִׁמְעוֹן).
 שִׁן männl. Personennamen (שִׁשֶׁן).
 שִׁן Name des 21. Buchstabens.
 שִׁנָּא *a. m.* Urinieren.
 שִׁנָּה *h. f.* Schlaf.
 שִׁנְתָּא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
 שִׁנְעָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁנַע Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
 שִׁנְעָלֹן (jMaasr 51^b) 1. שְׁנָעֵלֹן, *s.* שִׁנְעָלָא.
 שִׁנְעָתָא *a. f.* Rede.
 שִׁנָּה *h. m.* geglättet, glatt.
 שִׁנְפָּא *a. m.* abgenützt.
 שִׁנְפָּא *a. m.* (Hb 2, 11) 1. Brett; 2. Verreibung.
 שִׁנְפָּא *a. m.* ein Gefäß.
 שִׁנְפָּה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שְׁנָפּוֹת Bastdecke, Flechtwerk.
 שִׁנְפָּדָה? (TosBech V 4) *s.* שִׁנְפָּדָה.
 שִׁנְפֹן *h. m.* Hafer (*Avena sativa*; aber vielleicht eher die wilde *Avena barbata*).
 שִׁנִּי *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
 שִׁנְצָא I *a. m.* dass.
 שִׁנְצָא II *a. m.* Flosse.
 שִׁנְצָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. *S.* שִׁנְצִיּוֹתָא.
 שִׁנְצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שִׁנְצִיָּה Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* שִׁנְצִיָּה Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendet werden, enden.
 שִׁנְצִיָּה *a. m.* Untergang.
 שִׁנְצִיּוֹתָא (2K 13, 19) *a. f.* dass.
 שִׁנְצִיּוֹתָא *a. f.* Schwaden, (*Glyceria fluitans*), *s.* קרמית. I. Löw.
 שִׁנְרָא *s.* שִׁנְרָא.
 שִׁנְרָא *pt.* מְשׁוּרִיר (TosOhol XIV 9) 1. שִׁנְרָא *s.* מִשְׁרָא. שִׁנְרָא *s.* שִׁנְרָא.
 שִׁנְרָא *h. m.* Gesang.
 שִׁנְרָא *a.* singen.
 שִׁנְרָא *h. m.* Reisender.
 שִׁנְרָא *h. m.* 1. Ring; 2. Armring; 3. Halsband, Kette.

שִׁנְרָא *a. m., pl.* שִׁנְרִין Gn 24, 22, *c.* שִׁנְרִי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
 שִׁנְרָא *a. m.* Rest.
 שִׁנְרָא *a. m., pl.* שִׁנְרִין Ct 1, 1 Lied.
 שִׁנְרָא *x. m., ind.* שִׁנְרִי EstII 8, 15 (MS שִׁנְרִי) Seide.
 שִׁנְרָה (EstII 6, 10) *x. m., pl.* שִׁנְרִין Ex 27, 19 (MS שִׁנְרִין) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
 שִׁנְרָה *h. f.* Lied.
 שִׁנְרָה *h. f.* Karawane.
 שִׁנְרָה *a. m.* 1. *c.* שִׁנְרִי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
 שִׁנְרָה *h. m.* Dienst.
 שִׁנְרָה I *a. m., c.* שִׁנְרִי EstII 1, 2 Ven. 1592 dass.
 שִׁנְרָה II *a. f., ind.* שִׁנְרִי Jer 2, 3 Anfang.
 שִׁנְרָה III (Gn 43, 25) *a. f., pl.* שִׁנְרִין Mi 5, 3 (Mx שִׁנְרִין) Mahl, Mahlzeit.
 שִׁנְרִיָּה *a. f., c.* שִׁנְרִיָּה Dt 16, 9 Anfängen.
 שִׁנְרִים *h. m. du.* Rest.
 שִׁנְרִין (NuJI 32, 3 Ven. 1591) 1. שִׁנְרִים.
 שִׁנְרִיָּה (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
 שִׁנְרִיָּה *a. f., c.* שִׁנְרִיָּה Gn 37, 25 Karawane.
 שִׁנְרִיָּה *h. m.* Alabaster.
 שִׁנְרִיָּה (EstII 1, 2) *a. m.* dass.
 שִׁנְרִיָּה *a. m.* Glasgefäß.
 שִׁנְרִיָּה männl. Personennamen.
 שִׁנְרִיָּה *a. m.* Strick(?).
 שִׁנְרִיָּה weibl. Personennamen (von שִׁנְרִי = שִׁנְרִי).
 שִׁנְרִיָּה *a. f., ind.* שִׁנְרִיָּה Mi 1, 8, *pl.* שִׁנְרִין Jes 40, 19 Kette.
 שִׁנְרִיָּה *h. m.* späteste Feige.
 שִׁנְרִיָּה *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
 שִׁנְרִיָּה (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁנְרִיָּה Ex 26, 22 sechs. שִׁנְרִיָּה Gn 46, 18, sechzehn. *pl.* שִׁנְרִיָּה Gn 5, 15 sechzig.
 שִׁנְרִיָּה *a. m., f.* שִׁנְרִיָּה sechzehn.

שיתסראה *a. m.* sechzehnter.

שכב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.

שכב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שכבו Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* ישכבו Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שכב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph.* *pf.* *c. s.* אשכביה 1 K 17, 19 legen. *Itpe.* *ipf.* 3 *pl.* f. ישתכנן Sac 14, 2 beschlafen werden.

שכב *h. m.* der untere Mühlstein.

שכבא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.

שכבה *h. f.* זרע שכבת Samenerguß.

שכבנא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.

שכבתא *a. f., c. s.* שכבתך Lv 18, 20 Beilager.

שכבתא *a. f., c.* שכבת Lv 15, 16 Erguß (von Samen).

שכנ 1. שכן, *s.* כן.

שכונא *a. m., pl.* שכונין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.

שכונה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.

שכונתא *a. f.* dass.

שכין (jBabB 14^c) שחין, *s.* שח.

שכור *h. m.* berauscht.

שכח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.

שכח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl.* *c. s.* יִשְׁכַּחוּךָ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.*

שכיח 1. antreffbar, sich befindend; 2. vorhanden; 3. gewöhnlich. *Aph.* *pf.*

אִשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe.* *ipf.*

יִשְׁכַּח Dt 17, 2 gefunden werden.

שכחה *h. f.* 1. Vergessen; 2. Vergessenes (eine Armenabgabe, *s.* Dt 24, 19 ff.).

שכחון *h. m.* vergänglich.

שכחת männl. Personenname.

שכיב *h. m.* מָרַע שְׁכִיב schwer krank.

שכיבא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב EstII 6, 1 liegend; 2. מָרַע שְׁכִיב schwer krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.

שכיבה *h. f.* Liegen.

שכיחה *h. f.* Vergessen.

שכיכה *h. f.* Beruhigung.

שכינא *pl. c. s.* שְׁכִינִי 2 K 4, 3, 1. mit MS שִׁיבְכִי, *s.* שִׁיבְכָא.

שכינה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.

שכינתא *a. f.* 1. Wohnen; 2. דְּוִי שְׁכִינְתָּא Ex 17, 7 das (irdische) Wohnen Gottes. *c. s.* שְׁכִנְתִּי (1. שְׁכִינְתִּי) Wohnung.

שכך *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.

שכל *h. Pi.* gleiten lassen(?).

שכלול *h. m.* Vollendung.

שכלולא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שְׁכָלוּלִי 2S 22, 8 Grundfeste.

שכלי *h. m.* eine Vogelart(?).

שכלל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.

שכלל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תִּשְׁכַּלְלֶנָּה Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְּלְלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.

שכם *h. Hi.* früh tun.

שכמי *h. m.* 1. nach dem Nacken benannt; 2. nach Sichem benannt.

שכן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.

שכן *h. m., f.* שְׁכִינָה Nachbar.

שכין *a.* 1. *pf.* שָׁבִין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שָׁבִין) sich niederlassen; 2. sich setzen.

שכינא, שכנא 1. שכנא = שכינא *a. m.* Augenbraue, Stirnrand über den Augen.

שכניא 1. שְׁכָנִיָּא *a. m.* mit überhängender Stirnhaut.

שְׁכִינָה männl. Personenname.

שְׁכָנִיָּב Ortsname.

שְׁכָף *h. m.* Lederarbeiter.

שְׁכָפָא *a. m.* Lederarbeiter.

שכר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.

שְׁכָר *h. m.* Rauschtrank.

שְׁכָרָא *a. m.* dass.

שְׁכָרְבִי *pers. m.* Falkenjagd.

שכרות *h. f.* Trunkenheit.

שָׁכַשְׁךְ *h.* schütteln, schwenken.

שָׁכַשְׁךְ *a.* dass.

שָׁכַתָּא *a. f.* Hautreiz (?).

שָׁל *h.* (= שָׁל, zur Umschreibung des Genetivs benützt und ursprünglich mit dem folgenden Wort verbunden) von. שָׁלִי, שָׁלְךָ mein, dein.

שָׁלָא I *a., pt.* שָׁלִי, cf. שָׁלִינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.

שָׁלָא II, שָׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלֵן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אָשָׁלִי Thr 2, 7 (MS שָׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתָּלוֹן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.

שְׁלֹאוֹתָא *c. s.* שְׁלֹאוֹתָךְ Thr 3, 65 1. mit MS שְׁלֹאוֹתָךְ, s. שְׁלֹאוֹתָא.

שָׁלָב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.

שָׁלָב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשָׁלְבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefast sein.

שָׁלְכָא *a. m.* Schnauze (eines Gefäßes).

שְׁלֵבִית *h. f. pl.* Leiterspissen.

שְׁלִבְקָא *a. m.* Blase.

שָׁלַק *h.* Blasen erzeugen.

שְׁלִיבוֹתָא (jSot 18^a) 1. שְׁלִיבוֹתָא.

שָׁלַבַּשׁ *a.* durchlaufen.

שָׁלֵג *h. m.* Schnee.

שָׁלֵגָא *a. m.* ein Reinigungsmittel (Wurzel von *Leontice Leontopetalum*?).

שָׁלַךְ *h. m., pl.* שְׁלֹרֹת Gerippe.

שָׁלָדָא (שָׁלָדָא I. Löw) *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.

שָׁלָה *ipf.* יִשְׁלָה Jes 10, 32, 1. יִשְׁלָה (MS in marg. יִשְׁלָה, s. שָׁלָה).

שָׁלָה *h.* 1. herausziehen; 2. fischen. *Pi.* entfernen.

שְׁלֹאוֹתָא *a. f., c. s.* שְׁלֹאוֹתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.

שָׁלַח *h., pt. pass.* מְשָׁלַח brennend.

שָׁלַח *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מְשָׁלַחָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.

שְׁלֵהִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.

שְׁלֵהִיתָא *h. f.* dass.

שְׁלֵהִיתָא *a. m.* dass.

שְׁלֵהִיתָא *a. f., c.* שְׁלֵהִיתָא Ex 3, 2 dass.

שְׁלֵהִיתָא *a. m., pl. c.* שְׁלֵהִיתָא Jes 8, 23 (MS יִשְׁתָּלִי) Verschmachten.

שְׁלֵהִיתָא *a., pt. pass.* מְשָׁלִי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen.

Pass. pf. אִשְׁתָּלִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.

שְׁלֵהִיתָא I *a. m.* müde.

שְׁלֵהִיתָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.

שְׁלֵהִיתָא *a. m. pl.* Ende.

שְׁלֵהִיתָא *h. m.* weichgewordene, leicht-entkernte Olive.

שְׁלֵהִיתָא *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung. שְׁ הָקָן die Entlassung (der Vogelmutter) vom Nest (Dt 22, 6 f.).

שְׁלֵהִיתָא *a. m.* Gesandter.

שְׁלֵהִיתָא *h. m.* Anfassen.

שְׁלֵהִיתָא *a. f.* Ruhe.

שְׁלֵהִיתָא *a. m.* Embryo.

שְׁלֵהִיתָא *h. f.* Katarakt.

שְׁלֵהִיתָא *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personennamen.

שְׁלֵהִיתָא Ortsname.

שְׁלֵהִיתָא weibl. Personennamen.

שְׁלֵהִיתָא *h. m. pl.* Gekochtes.

שְׁלֵהִיתָא s. שְׁלֵהִיתָא.

שְׁלֵהִיתָא *a. f., ind.* שְׁלֵהִיתָא Thr 1, 5 Ruhe.

שְׁלֵהִיתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שְׁלֵהִיתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum.

שְׁלֵהִיתָא Lv 4, 20 versehentlich. שְׁלֵהִיתָא Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.

שְׁלֵהִיתָא *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.

שְׁלֵהִיתָא *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלֵהִיתָךְ Ex 3, 12 senden. שְׁלֵהִיתָא holen lassen;

2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten;

4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שְׁלֵהִיתָא

Nu 22, 40 fortschicken, entlassen.

Aph. 1. *pt.* מְשָׁלַח Ex 8, 17 loslassen;

2. *pf.* אֶשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen;
3. *ipf.* יִשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, ent-
hüllen. *Itpe. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁתַּלְחִית
Ri 5, 7, *inf. c. s.* אֶשְׁתַּלְחִיחוּן Ez 1, 14
Soc 59 gesandt werden; 2. aus-
gezogen werden.

שֶׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weich-
gewordene, leicht entkernte Olive;
3. Breite (einer Stufe); 4. *pl.* שֶׁלְחִין
Bewässerungsrinnen. בֵּית הַשֶּׁלְחִין Be-
wässerungsland.

שֶׁלַחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.

שֶׁלַחָא *a. m.* Fellzubereiter.

שֶׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.
שֶׁלְחָן *h. m.* Tisch.

שֶׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.

שֶׁלְחָךְ *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen.
Pass. vertauscht werden.

שֶׁלַם I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt
ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherr-
schen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.

שֶׁלַם II *s.* שֶׁלַם.

שֶׁלַם *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלֹם Dt 15, 6
herrschen; 2. *inf.* כִּשְׁלַם Lv 20, 16
vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.*
3 *pl. c. s.* אֶשְׁלַמוּנָא Am 4, 1 Gewalt ver-
leihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.

שֶׁלַמָּא *a. m.* 1. *pl. d.* שֶׁלְמִיָא Jer 51, 11
Schild; 2. Flecken.

שֶׁלְמוֹן I *h. m.* gewaltiger Machthaber,
Herrscher.

שֶׁלְמוֹן II *h. m.* Schildchen.

שֶׁלְמוֹנָא I *a. m. ind.* שֶׁלְמוֹן Gn 49, 9
Herrscher.

שֶׁלְמוֹנָא II *a. m.* Schildchen (ein Kopf-
putz der Frauen).

שֶׁלְמוֹנִיָּה *h. f.* Gewaltige.

שֶׁלְמוֹתָא (Ri 6, 21, MS שֶׁמוֹתָא) Stab.

שֶׁלְמוֹן *h. m.* Herrschaft, Gewalt.

שֶׁלְמוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שֶׁלְמוֹן Gn 37, 8
Herrschaft; 2. *ind.* שֶׁלְמוֹן Ex 21, 20
Gewalt; 3. Machthaber.

שֶׁלְמוֹנִיתָא *h. f.* Herrschaft, Macht.

שֶׁלְמוֹנִיתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שֶׁלְמִתָּא (1. שֶׁמֶתָּא?) *a. f.* Bein (eines
Ruhebetts).

שְׁלֵיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe;

2. שְׁלֵיָא מִן plötzlich, unverhofft;

3. plötzliches Verderben.

שְׁלֵיָא II *a. m.* Bodensatz.

שְׁלֵיָאִיתָא *a.* ohne Arglist.

שְׁלֵיבָא (שְׁלֵבָא?) *a. m., pl. d.* שְׁלֵיבִיא
1 K 7, 28 (MS שְׁלֵיבִיא Sprosse (einer
Leiter), Stufe.

שְׁלֵיבָה (שְׁלֵבָה?) *h. f., pl.* שְׁלֵיבִין
dass.

שְׁלֵיָה *h. f.* Nachgeburt.

שְׁלֵינָא *a. m., ind. f.* שְׁלֵינָא Jer 22, 21
ruhig.

שְׁלֵינִיתָא *a. f., ind.* שְׁלֵינָא Ez 16, 49
Ruhe.

שְׁלֵינִיתָא *a. f.* dass.

שְׁלֵיָה *h. m., pl.* שְׁלֵינִים Bevollmächtigter.
שְׁלֵיָה צְבוּר Vorbeter.

שְׁלֵיחָתָא *h. f.* 1. Sendung, Botschaft;
2. Bevollmächtigung.

שְׁלֵיחֻתָא (Est II 5, 8, nicht im MS)
a. f. dass.

שְׁלֵימָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.,*
ind. שְׁלֵיִם Gn 24, 2 B., *c. s.* שְׁלֵימִיָּהוּן
Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שְׁלֵימִיָּהוּן)
mächtig, Machthaber.

שְׁלֵימִיָּה (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שְׁלֵימָא)
a. f. Herrscherin.

שְׁלֵימִיָּנִי *s.* שְׁלֵימָא.

שְׁלֵימִתָּא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.*
Herrschaft, Reich.

שְׁלִילָא *h. m.* Embryo.

שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.

שְׁלִיָּם *s.* שְׁלֵיִם.

שְׁלִימָא *s.* שְׁלֵימָא.

שְׁלִימוֹתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl;
2. Vollkommenheit.

שְׁלִימוֹנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.

שְׁלִיףָא *h. m.* Doppelsack für den Trans-
port zu Esel.

שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.

שְׁלִיקָה *h. f.* Sieden.

שְׁלִיקְתָּ *a. f.* Gesottenes.
 שְׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
 שְׁלִישִׁי *h. m.* 1. Dritter; 2. Dienstag.
 שְׁלִית *Ortsname.*
 שְׁלִיתָ I *a. f.* Nachgeburt.
 שְׁלִיתָ II *a. f.* plötzlicher Untergang.
 שָׁלַךְ *h. Hi.* werfen. *Ho.* geworfen werden.
 שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.
 שֶׁלָּא 1. שְׁלָכָא.
 שְׁלֹכְתִי (bEr 53^b)?
 שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln. *Pilp. s.* שָׁלָשׁ.
 שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.
 שָׁלַל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שֶׁלֶבֶצִים Eierstock.
 שְׁלָלָא *a. m.* Beute.
 שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
 שָׁלַם *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* תְּשַׁלֵּם Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלְמוּ Gn 34, 21 (MS שְׁלֻמוֹ) Sab. אִינוֹן שָׁלַם, 1. שְׁלָמוֹן friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְּמוֹן Ex 20, 5 (MS *Aph.* מְשַׁלְּמוֹן) vervollständigen; 2. *inf.* שֶׁלְמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלֵם Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אֶשְׁלִימוֹן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁלֵם Dt 20, 12 Frieden schließen; 4. unverseht bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
 שָׁלַם *h. m.* 1. ganz, unverseht; 2. vollkommen.
 שְׁלָמָא *a. m., ind.* שָׁלֵם Gn 6, 9, *f.* שְׁלָמָא Lv 4, 28, *pl.* שְׁלָמוֹן Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
 שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלֵם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שָׁלֵם Dt 20, 10 Friede; 3. Übereinstimmung. שְׁלָמָא zugegeben!
 שְׁלָמָא *a. m., pl. d.* שְׁלָמָא Gn 15, 19 eine Völkerschaft (Keniter).

שְׁלָמוֹתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלָמוֹנִי (jSabb 8^b, Ausg. Ven. של מיני)?
 שְׁלָמוֹן männl. Personennamen.
 שְׁלָמוֹנָא *a. m.* vollkommen.
 שְׁלָמוֹנָה, שְׁלָמוֹנָה (für שְׁלָמוֹנָה) weibl. Personennamen.
 שְׁלָמוֹתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלָמוֹתָא 1. שְׁלָמוֹנָה.
 שְׁלָמוֹ (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer(?).
 שְׁלָמוֹ *Ortsname.*
 שְׁלָמוֹ (jAbZ 39^c)?
 שָׁלַח *h.* ausziehen, abziehen.
 שָׁלַח *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלַח Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen; 2. *pt. pass.* שָׁלַח Lv 22, 24 B. kastriert (durch Lösung der Hoden). *Pa. pf.* 3 *pl.* שָׁלַחוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּלַּח Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
 שָׁלַח *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
 שְׁלֻפּוֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלֻפּוֹתָא *h. f.* 1. Muttermund (Uterus); 2. Kropf; 3. (später) Harnblase.
 שְׁלֻפּוֹתָא *a. m.* unreife Dattel.
 שְׁלֻפּוֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלֻפּוֹתָא *Ortsname*(?).
 שָׁלַק I *h.* den Flaum verlieren.
 שָׁלַק II *h.* brühen, sied. *pt. pass.* שְׁלוּק gesotten (auch von Eiern). *Ni.* gebrüht werden.
 שָׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוּק 2K 19, 26 (MS שְׁלוּק) verbrennen.
 שָׁלַק *h. m.* 1. Sieden, Brühen; 2. *pl.* שְׁלֻקוֹת Gesottenes; 3. שְׁלֻקוֹת männl. Personennamen.
 שְׁלֻקוֹנִית (irrig שְׁלֻקוֹנִית) *h. f.* Sudsalz (I. Löw).
 שְׁלֻקוֹתָא *a. m.* Härchen, Flaum.
 שָׁלַשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu.* *pt.* 1. dreifach; 2. gedrittelt; 3. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.

שִׁלְשָׁל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm; 4. (später) Durchfall.

שִׁלְשֻׁשִׁית *h. f.* die Wolfsmilchart *Crozophora tinctoria*, nach I. Löw. *לְשִׁישִׁית*.

שִׁלְשַׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhängen. *Pass.* 1. herabgelassen werden; 2. verkettet sein.

שִׁלְשַׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שִׁלְשִׁילְתָּנוּן *Jos* 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.

שִׁלְשָׁלָה *h. f.* 1. Kette; 2. Stammbaum. שִׁלְשָׁלָה *a. f., pl.* שִׁלְשָׁלָה *Ri* 16, 21 (*Praet.* שִׁלְשָׁלָה, שִׁלְשָׁלָה *Jes* 40, 19 (MS שִׁלְשָׁלָה), שִׁלְשָׁלָה! *EstII* 1, 1 (MS שִׁלְשָׁלָה), שִׁלְשָׁלָה *EstII* 1, 3 dass.

שֵׁם *h. m., pl.* שְׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an, für. לְשֵׁם לְשֵׁם um der Sache willen (ohne selbstische Absicht); 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. שֵׁם שֵׁם wie; 7. männl. Personennamen (Sem).

שֵׁם (Gn 16, 13) *a. m.* 1. *c.* שֵׁם *Nu* 25, 15, *c. s.* שֵׁם *Gn* 17, 5, שֵׁם *Gn* 5, 2, *pl.* שֵׁם *Gn* 2, 20 Name. 2. Ruf. שֵׁם בֵּישׁ *Nu* 14, 36 B. übler Ruf. שֵׁם מְשֹׁם *EstII* 1, 2 wegen. מְשֹׁם 1. im Namen von; 2. *EstII* 1, 2 weil.

שֵׁם (= שִׁלְשָׁלָה) *h.* vielleicht.

שֵׁם *a. m.* schadhaft.

שֵׁם ein Zauberwort.

שֵׁם *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Pu. pt.* מְשֵׁם Abtrünniger. *Hütp.* abtrünnig werden.

שֵׁם *a. dass.* *Ita. ipf.* שֵׁם *Ex* 12, 43 abtrünnig werden.

שֵׁם *h. m.* Religionsverfolgung.

שֵׁם, שֵׁם *a. m.* dass.

שֵׁם (שֵׁם) Name eines Dämons.

שֵׁם männl. Personennamen.

שֵׁם *s.* שֵׁם.

שֵׁם *h. m.* Ziehen.

שֵׁם *h. m.* langgezogen.

שֵׁם *a. m.* dass.

שֵׁם (*Jo* 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שֵׁם *a. f., ind.* שֵׁם *Ez* 23, 20 (MS שֵׁם) Buhlerin.

שֵׁם (*jOrl* 61^a) 1. דָּאָרִין.

שֵׁם *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personennamen.

שֵׁם *h. m.* Verkündigen.

שֵׁם *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שֵׁם Höriger, Diener.

שֵׁם *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שֵׁם (*Ct* 5, 10, MS שֵׁם) 1. שֵׁם, *s.* שֵׁם.

שֵׁם *a. f.* 1. 1 *S* 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שֵׁם I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שֵׁם II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שֵׁם *h. m.* Bedienung

שֵׁם *a. m., c. s.* שֵׁם *Gn* 40, 13 Dienst.

שֵׁם *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).

שֵׁם Name eines gefallenen Engels.

שֵׁם *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. ent-schlüpfen lassen; 3. ent-schlüpfen.

Ni. entgleiten, gleiten. *pt.* גִּשְׁמָם ge-löst. *Pi.* 1. locker, weit machen;

2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שֵׁם *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten;

3. *pf.* 3 *f. sg.* שֵׁם *Lv* 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* שֵׁם unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* שֵׁם *Lv* 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* שֵׁם *Dt* 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.*

1. lose werden; 2. sich entziehen.

שֵׁם *h. f.* Erlassjahr.

שֵׁם *h. m. pl.* Weinranken.

שׁמטתא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שׁמטתא

Lv 26, 43 Erlaß, Erlaßjahr.

שׁמי 1. männl. Personennamen.

שׁמיא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שׁמי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שׁמיא *a. m.* langgezogen.

שׁמי קורה *h. m. pl.* 1. Himmel. שׁמי קורה Decke (im Hause); 2. Bezeichnung für Gott. שׁמי ידי durch Gottes Hand (auf natürliche Weise, nicht durch Menschen).

שׁמי *h. m.* 1. eine Münze; 2. *s.* שׁמן.

שׁמיא *a. m., pl. c. s.* שׁמיא Gn 4, 4 fett.

שׁמיא *h. m.* achter. שׁמיא עצרת der achte Tag des Hüttenfestes.

שׁמיא (שׁמיא?) *a. m., pl. d.* שׁמיא 2 K 25, 11 Höriger.

שׁמיא *h. f.* Hören.

שׁמיא *a. f.* dass.

שׁמיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbarer Wurm zum Schneiden der Steine.

שׁמירא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbarer Wurm zum Steinschneiden.

שׁמירא *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spätraube.

שׁמירא, שׁמירמות, שׁמירמת, שׁמירת weibl. Personennamen.

שׁמירעם dass.

שׁמירא *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).

שׁמם *h.* 1. verheert werden, öde werden; 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.* vertilgt werden. *Hito.* staunen.

שׁמם *a. Itpo.* 1. *pf.* אשׁתמם 1 S 21, 14 geistesabwesend sein.

שׁמם *h. m.* geistesabwesend.

שׁממה *h. f.* Verödung, Öde.

שׁמן I *h.* *Pi.* abschätzen.

שׁמן II *h.* *Hi.* fett werden, *Hito.* fest werden.

שׁמן *a. Itpe.* fett werden.

שׁמן *h. m.* fett.

שׁמן männl. Personennamen.

שׁמן *h. m.* Name.

שׁמן *h. m.* Öl. *Pl.* שׁמנים Ölarthen, Salben.

שׁמן דגים שׁמן הַשֶּׁהה Fischtran.

(heiliges) Salböl. שׁמן ורר durch Rosen-

blätter parfümiertes Öl. שׁמן מוקק ge-

reinigtes Öl. שׁמן ערב Würzöl.

שׁמן שלוק Öl aus gesottenen Preß-

rückständen. *Pl.* שׁמנים, שׁמנים Ölarthen.

שׁמן שׁריו Öl aus aufgeweichten Oliven. שׁמן שלשׁמרים ungereinigtes Öl.

שׁמנא (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.

שׁמנא *a. m., ind.* שׁמן Gn 18, 8, 2 S 17, 29 Butter.

שׁמנה *h. m., f.* שׁמנה acht. שׁמנה עשר,

שׁמנה עשרה achtzehn. שׁמנה עשרה

Achtzehngebet.

שׁמנוניתא *a. f.* Fettigkeit.

שׁמנוניתא *a. f.* Fett.

שׁמניא *a. m., pl. c. s.* שׁמניא Gn 4, 4 (MS שׁמניא) fett.

שמע *h.* 1. hören. שׁ ל, בקול gehorchen;

2. verstehen. שׁמעני soll ich etwa (das Schriftwort) verstehen? *Ni.*

willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass;

2. tönen lassen.

שמע *a., ipf.* 2 *sg.* תשמע Dt 32, 1

hören. שׁ ל gehorchen; 2. bedienen;

3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* משׁמעין 1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.*

1. *pf. c. s.* אשׁמעך Dt 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen. *Itpe.*

1. *pf.* אשׁתמע 45, 16 gehört werden;

2. *ipf.* 3 *pl.* ישתמעון Gn 49, 10 sich unterwerfen, gehorchen.

שמע (*imp. v.* שמע). שׁ קריאת die

tägliche Rezitation gewisser Gesetzes-

stücke (Dt 6, 4—9; 11, 13—21;

Nu 15, 37—41).

שמעא *a. m.* 1. *c.* שמעא Gn 29, 13 Ruf;

2. *c.* שמעא 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.

שְׁמַעָא *a. m., c. s.* שְׁמַעִיה Jos 6, 27
Praet., Ruf.

שְׁמַעָא *a. m.* Diener.

שְׁמַעוֹן männl. Personennamen.

שְׁמַעִי dass.

שְׁמַעִיה dass.

שְׁמַעְנָא *a. m.* Ruf.

שְׁמַעְתָּא *a. f., pl.* שְׁמַעְתֵּן (Cant 5, 10.
MS שְׁמַעְתֵּן) traditionelle Lehre, Lehr-
tradition.

שׁוּמְפוּזין (SchemR 38 Ausg. Konst.) 1.

טוּמְפוּזין *gr. m.* (τομφοζιον) Topas.

שְׁמִי *h. m.* Nachrede, übler Ruf.

שְׁמָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.

שְׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten.

Pi. 1. beaufsichtigen; 2. verhüten.

Hitp. verwahrt sein.

שְׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen
(vom Wein).

שְׁמַר *a. Itpa.* אֶשְׁמַר Jes 7, 4, 1. mit
MS אֶשְׁמַר, s. סַמַר II.

שְׁמַר *h. m.* Fenchel (*Foeniculum vulgare*
Mill.).

שְׁמַרָא *a. m.* dass.

שְׁמַרָא *a. m., c. s.* שְׁמַרָה Jer 48 11
Hefe.

שְׁמַרָאָה *a. m.* Samaritaner.

שְׁמַרִים *h. m. pl.* Hefe (bei Wein, Öl).

שְׁמַרְקַע *x. m.* Trüffel.

שְׁמַשׁ *h. Pi.* 1. dienen, Dienst tun;

2. bedienen; 3. (auch mit מְסָה) Bei-
schlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich
bedienen, benützen.

שְׁמַשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שְׁמַשָּׁא Ex 28, 1
dienen, Dienst tun; 2. *pf.* שְׁמַשׁ Gn
40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben,
beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.

שְׁמַשׁ *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.

שְׁמַשׁ *h. m. f.* Sonne. בֵּין הַשְּׁמַשִּׁים
nachmittags שְׁמַשׁ blind.

שְׁמַשׁ *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. שְׁמַשׁ

Freitag abends. בֵּין שְׁמַשִּׁים Lv 23, 5,

שְׁמַשְׁתָּא בֵּין nachmittags; 2. Fieber-
hitze.

שְׁמַשָּׁא *a. m., pl.* שְׁמַשִּׁין Jes 6, 2 Diener.
שְׁמַשׁוֹר, שְׁמַשׁוֹן, שְׁמַשׁוֹר absichtliche
Veränderungen von שְׁמַשׁוֹן.

שְׁמַשׁוֹם *h. m., pl.* שְׁמַשְׁמִין Sesam (*Sesamum*
orientale).

שְׁמַשִּׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht
MS) männl. Personennamen.

שְׁמַשׁוֹק *h. m.* Majoran (*Origanum ma-*
ajorana).

שְׁמַשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).

שְׁמַשְׁמִין *a. m. pl.* Röte (der Augen).

שְׁמַשְׁמָא *a. m.* Ameise.

שְׁמַשְׁתָּא *a. f., pl.* שְׁמַשִּׁין 1 S 8, 13
Dienerin.

שְׁמַת *a., pt. pass.* in den Bann getan.
Pa. in den Bann tun.

שְׁמַתָּא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמַתָּא,
Ausg. Ven. 1525 שְׁמַתָּא) Bann; 2. Ge-
banntes.

שְׁמַתִּי *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).

שְׁמַתִּית *h. f.* schwärzlich.

שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שְׁנִים; 2. Zahnziehen;
3. *du.* die Labien der weibl. Scheide;
4. *du.* die Befestigungen des Mastdarms;
5. Zacke; 6. *pl.* שְׁנִיִּים Felsen.

שְׁנָא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24
Zahn. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein. שֵׁן דְּחַלב
Milchzahn; 2. Schneidezahn; 3. *pl.*
die Befestigungen des Mastdarms;
4. *pl. c.* שְׁנֵי Ob 3 Zacke, Spitze.

שְׁנָא *a. f. s.* שְׁתָּא.

שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern;

2. שְׁנָא *לָא* es ist kein Unterschied.

שְׁנָא מָאִי was ist für ein Unterschied?

שְׁנָא ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שְׁנֵי
Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen
Unterschied aufzeigen (zur Auflösung
eines scheinbaren Widerspruches).

pt. pass. מְשַׁנֵּי Ex 33, 16 verschieden;

3. *pt. pl.* מְשַׁנֵּן Ri 20, 16 (MS מְשַׁנֵּן)

1. מְשַׁנֵּן, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אֶשְׁנֵי Dt

32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אֶשְׁתַּנֵּי Dt 32, 5 (MS אֶשְׁתַּנֵּי) sich ver-
ändern; 2. sich verstellen.

שנא *a. m. s.* ברשן.

שנדפין (= שן דפיל) *a. m.* Elfenbein.

שנה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna rezitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden;

2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen.

Hi. Mischna rezitieren lassen.

שנה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* משנה

1. geändert; 2. unnatürlich. *Hüf.* sich ändern.

שנה *h. f., pl.* שנים Jahr.

שנוי *h. m.* 1. Veränderung; 2. Außer-gewöhnliches.

שנויא I *a. m.* Antwort.

שנויא II *a. m., c.* שנוי Jes 28, 11 Änderung, Veränderung.

שנון *h. m.* Einschärfung.

שנונית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. ein Ge-würz (Sison Amomum L. I. Löw).

שנוקא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Be-ängstigung.

שנותא *a. f.* 1. *ind.* שנו Ho 6, 10 (MS שנו) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שנותא *s.* שנויתא.

שני *h. m., f.* שניה 1. zweiter; 2. zweiter Grad; 3. Montag.

שניא *a. m., ind.* שני, שאני, *pl.* שניין Est II 3, 8 (MS שניין) Anderes.

שניא es ist kein Unterschied.

שנין *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שנינו Jer 51, 11 schärfen. *Ite.*

pf. 3 *sg. f.* אשתנינת [Ex 21, 15 ge-schärft werden.

שננא (Ri 3, 22, Praet. שננא) *a. m., c.* שנין Gn 3, 24 (MS שנין) Klinge.

שננא *a. m.* mit großen Zähnen versehen.

שננא (אדלא) *a. m.* vegetabilisches Alkali.

שננים *h. m. pl.* Felsen.

שניץ *a.* zusammengezogen sein. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שניץ *h. m., pl.* שניצים, שניצות Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שננא *a. m.* dass.

שנק *h. Pi.* erwürgen.

שנק *a. Pa.* 1. *pf.* שניק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שנקותהון Ct 1, 9 dass;

2. *pf.* 2 *pl.* שניקתון Ma 1, 13 quälen.

Itpa. 1. *pf.* 3 *pl.* אשתנקו Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שנרא (Est II 1, 2, MS שנארא) *a. m.* Katze.

שניתא *s.* שניתא.

שנתות *h. f. pl.* Zeichen, Kerben.

שסה *h. Pi.* hetzen.

שסוע *h. m.* 1. Zerreißen, Einreißen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).

שסע *h. Pu. pt.* zerrissen.

שסע *a. Pa. pf. c. s.* שסעני Thr 3, 11 zerreißen.

שסקא *x. m.* Mispel.

שספג *x. m.* Lappen.

שע"ז, שע"ט, ש"ע *s.* Lex. d. Abbrev. *s. v.* שעטנו.

שעא I *a. Pa.* glatt machen.

שעא II *a. Itpa. pf.* אשתעי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.

שעבר *h., pt. pass.* משעבר 1. unter-worfen; 2. mit Hypothek belastet. *Pass.* unterworfen sein.

שעבר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שעבריו Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. *Pass.*

ipf. ישתעבר Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.

שעבור *h. m.* 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.

שעבורא *a. m.* 1. *c. s.* שעבורהון Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Ver-pflichtung.

שעבו *h. Pu. pt.* משעבו mit langen Hoden.

שעבוא *a. m.* Hode.

שעה *h. f.* 1. Zeit; 2. Stunde. בשש שעות אבן השעות um sechs Uhr (mittags). Sonnenuhr.

שעה *h. f.* Wachs.

שעולא *a. m.* 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fußsohle.

שעועים *h. m. pl.* Platterbsenart
(*Lathyrus Cicera*).

שעור *h. m.* Maß.

שעורא *a. m.* dass.

שעורא (Mi 1, 4, Merx שְׁעוֹרָא) *a. f.*
Wachs.

שעמנוא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) *x. m.*
verbotenes Mischgewebe.

שעינא *a. m., ind.* שְׁעִינָא Gn 27, 11
glatt.

שעינותא *a. f., c.* שְׁעִינּוֹתָא Gn 27, 16
Glätte.

שעיתא (Mi 1, 4, Merx שְׁעִיתָא) *a. f.*
Wachs.

שעל *h. m.* Tiefe(?).

שעלא *a. m.* hohle Hand. S. שְׁעוֹלָא.

שעם *h. m.* Kork.

שעמום *h. m.* 1. Wahnsinn; 2. Wahn-
sinniger.

שעמומא *a. m.* Wahnsinn.

שעמומיתא *a. f.* dass.

שעמם *h., pt. pass.* מְשַׁעְמָם verwirrt,
wahnsinnig. *Pass.* verwirrt werden.

שעמם *a., pt. pl.* מְשַׁעְמָמִין Ho 9, 7 ver-
wirren. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁעַמְמִינוּ
Jer 4, 9 verwirrt werden.

שעמומא *a. f., c.* שְׁעִמּוֹמָא Dt 28, 28
Irrsinn, Wahnsinn.

שען *a. Aph. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁעֲנוּ Jes 55, 12
klopfen(?).

שעע *h. Pilp.* שְׁעַעְשַׁע ergötzen. *Hitpalp.*
sich ergötzen.

שעע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁעַעֵי Thr 4, 7
glatt sein; 2. *pf.* שְׁעַע Ez 13, 10
Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen;
4. schmeicheln. *Itp. pf.* אֶתְשַׁע Lv
14, 43 bestrichen werden. S. שוּעַ.

שענא *a. m., ind.* שְׁעָנָא Gn 37, 25, שְׁעִיָּה
Jer 46, 11 Balsam.

שער I *h. Pi.* Pförtnerdienst leisten.

שער II *h. Pi.* 1. abschätzen, berechnen;
2. annehmen.

שער *a. Pa. pf.* 3 *pl. c. s.* שְׁעֲרוּהִי Gn
26, 11 abschätzen, berechnen.

שער I *h. m.* Tor. בית שער Torbau
(Türwächterraum).

שער II *h. m.* Marktpreis. בעל שער
Ansetzer des Marktpreises.

שערָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* Zinsen.

שעשועים *h. m. pl.* Vergnügen, Zerstreuung.
שעשועית (jKil 27^a) 1. שעועית, s. שעועים.
שעשע *s.* שעע.

שעשעת (GnJII 33, 4) 1. שעיעות, s.
שעיעותא.

שעתא (Ct 1, 14) *a. f., ind.* שְׁעָה Ex
33, 5, EstII 3, 3, *pl.* שְׁעִין, שְׁעוֹן 1. kurze
Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde. בשית שְׁעִין
um sechs Uhr (mittags).

שף שְׁפִיתִיב 1. ש' ויתִיב Ortsname.

שפא *a. m. s.* שְׁפִיא.

שפא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.

שפא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, ab-
gießen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.

שפא II *a.* abschüssig machen.

שפאָא *a. m.* Weinküfer.

שפד *h.* aufspießen.

שפד *a., pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspießen.

שפָה *h.* 1. *pt. pass.* שְׁפוּי glatt; 2. ruhig
sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgießen.
Pi. glätten, abhobeln. *Pu.* geglättet

werden. *Hitp.* beruhigt werden, ver-
nünftig werden (von Wahnsinnigen).

שפוד *h. m.* Bratspieß.

שפודא *a. m.* dass.

שפוט I *h. m.* Beurteilung.

שפוט II *h. m.* Albernheit.

שפוי *s.* שְׁפָה.

שפוי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.

שפוי II *h. m.* Abschüssiges. ש' כובע
Abfall des Schildknorpels.

שפויין (ExJII 16, 31) 1. אֶשְׁשִׁינָן, s.
אֶשְׁשִׁיתָא.

שפוכא *a. m., c.* שְׁפוּךְ Nu 21, 15 (MS
שְׁפִיךְ) Erguß.

שפוכאָא *a. m.* Weinküfer.

שפולא *a. m., gewöhnl. pl.* 1. *c. s.*
שְׁפּוּלָה Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שְׁפּוּלָי
Ex 19, 17 Fuß (eines Berges).

שפולין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שפולין מעים Labien der weiblichen Scham.

שפוע *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.

שפועא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuß (eines Berges).

שיפון (*jMoK 81^b*) *s.* שפוי I.

שפופרת *h. f.* 1. Röhre; 2. Rohr des Glasbläfers; 3. Fernrohr; 4. Büchse; 5. Höhlung, Spalt; 6. Eierschale.

שפופא *a. m.* Ausbesserung.

שפורה *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.

שפיתה *absichtliche Veränderung von שבועה.*

שפחה *h. f.* Magd.

שפחית *h. f.* Magdstellung.

שפט *h.* richten.

שפטא *s.* שרמא.

שפטמנא *a. m.* albern.

שפיא *s.* שפאה.

שפאא *a. m.* leer.

שפיא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.

שפיא I *a. m.* ruhig.

שפיא II, שפיא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.

שפיות *h. f.* Vergleich.

שפיותא *a. f.* dass.

שפיתל *männl. Personenname.*

שפיטה *h. f.* Richten.

שפיכה *h. f.* Ausgießen.

שפיכות *h. f.* 1. Vergießen; 2. Weggießen.

שפיכותא *a. f.* 1. Vergießen; 2. Guß (von starkem Regen).

שפילתא (*Dt 1, 7*) *a. f.* Niederung.

שפיפנא *a. m.* eine Schlangenart.

שפיר *a.* trefflich.

שפיר *h. m.* Hautblase (des Embryo), das Abortivei. Vgl. שָׁלִיל.

שפינא *a. m.* dass.

שפינא *a. m., f. ind.* שפינא *Gn 12, 14* schön.

שפירותא *a. f., c.* שפירות *Dt 28, 47* Fröhlichkeit.

שפיתה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer. בית ש' Topfstelle.

שפך *h.* ausgießen. *pt.* שופכין Ausgußwasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.

שפך *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שפכתיא *Ez 24, 7* vergießen, ausgießen; 2. weg-schütten. *Itpe. 1. ipf.* ישתפך *Dt 19, 10* vergossen werden; 2. *ipf.* ישתפך *Dt 12, 27* ausgegossen werden; 3. *pt.* משתפך *1 K 13, 3* weggeschüttet werden.

שפכא *a. m.* 1. Ausgußrohr; 2. *ind.* שפך *Nu 21, 15* Ausfluß.

שפכוני *h. m.* Olivenart.

שפל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* vernachlässigen, unterlassen.

שפיל, שפיל *a.* 1. sich neigen; 2. bis ans Ende verfolgen. *Aph. pt.* משפיל *1 S 2, 7* erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אשתפל *1 S 2, 36* sich beugen.

שפל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שפלא *a. m.* dass.

שפלה *h. f.* Niederung.

שפלות *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.

שפלותא (*Jer 49, 24*) *a. f.* Erniedrigung.

שפן ein Zauberwort.

שפנינא (*Lv 12, 6*) *a. m.* Turteltaube.

שפנר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäß.

שפע *h.* 1. reichlich fließen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen.

Pu. pt. 1. luxuriös; 2. schräg, schief.

Hi. 1. reichlich, im Überfluß geben; 2. überschießen lassen, schräg machen.

Hitp. pt. schräg, schief.

שפע *a.* reichlich fließen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.

שפע *h. m.* Strom.

שפעא *a. m., c.* שפע *Jes 48, 18* dass.

שפעה, שפעה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit, Stärke.

שָׁפַךְ *h.*, *pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.*
 שָׁפַשְׁף 1. abreiben, glatt machen;
 2. streicheln.
 שָׁפַךְ *a.*, *pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben,
 zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.*
 zermalmt werden.
 שָׁפַץ *a.* *Pa.* ausbessern.
 שָׁפְצָה *a. m.* Ausbesserung.
 שָׁפַר *h.* *Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
 שָׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf.*
c. s. שָׁפְרוּתִיהָ Ex 30, 7 (MS אֶת־קִנְיֹתֶיהָ)
 putzen. *Aph.* schön machen, putzen.
Itpe. pt. f. כִּשְׁתַּפְּרָא Jer 2, 33 schön
 tun.
 שָׁפַר *h. m.* Liebliches.
 שָׁפָרָה *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit;
 2. *c.* שָׁפַר Ex 22, 4, *c. s.* שָׁפְרִיהָ Nu
 18, 29 das Beste.
 שָׁפְרוֹן (Est II 6, 10, MS שִׁפְרוֹן, Or 2377
 שָׁפְרוֹן) *x.* Name eines Pferdes.
 שִׁוְפָרָא *x. m.* eine Art Trinkgefäß.
 שִׁפְרוֹנָא *a. m.* eine Fischart.
 שָׁפְרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgen-
 grauen.
 שָׁפַשְׁף *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. בִּשְׁפָשֵׁף).
 שָׁפַף *s.* שָׁפַף.
 שָׁפַשְׁף *h. m.* Rute (Leimrute).
 שָׁפַשְׁפָה *h. f.* dass.
 שָׁפַת *h.* auf den Herd setzen, kochen.
 שָׁפְתָא *a. m.* Griff.
 שָׁפַךְ *h. Pi.* abtrennen.
 שָׁפַת Ortsname.
 שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel;
 2. Bein, Fuß.
 שָׁקָא I *a.*, *pt. d.* שָׁקָא Gn 40, 5 Mund-
 schenk. *Aph. pf.* אֶשְׁקֵי Gn 29, 10
 tränken, zu trinken geben.
 שָׁקָא II *a.* hinfallen.
 שָׁקַד *h.* eifrig sein.
 שָׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben.
 שָׁקַד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandel-
 baum.
 שָׁקִיד *h. m.* eifrig, strebsam.
 שָׁקָה *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.

שָׁקוֹד *h. m.* strebsam, eifrig.
 שָׁקוּיָא *a. m.* Getränk.
 שָׁקוּל *h. m.* Abschätzung.
 שָׁקוּלָא *a. m.* Lastträger.
 שָׁקוּעַ *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Ein-
 senkung.
 שָׁקוּעָא *a. m.* Verdeckung.
 שָׁקוּעָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
 שָׁקוּף *h. m.* Oberschwelle.
 שָׁקוּפָא *a. m.* dass.
 שָׁקוּצָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* שָׁקוּצֵךְ Jer 4, 1
 Greuel; 2. *pl. c. s.* שָׁקוּצֵיהוֹן Dt 29, 16
 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
 שָׁקוּד *h. m.* Ableugnen.
 שָׁקוּר *h. m.* eine Art Krug.
 שָׁקוּרָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
 שָׁקוּתָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שָׁקוּתִיהָ
 1 K 10, 5 (MS שָׁקוּתִיהָ) Getränk.
 שָׁקוּמִי *x. f.* eine Speise.
 שָׁקַט *h.*, *pt. pass.* gesenkt.
 שָׁקַט *a.*, *ipf.* יִשְׁקוּט Ex 23, 12 ruhen.
Aph. ipf. 1 *sg.* אֶשְׁקִיט Jes 62, 1
 ruhen lassen.
 שָׁקַט *h. m.* Ruhe.
 שָׁקֻטָא *a. m.*, *ind. f.* שָׁקֻטָא Sac 1, 11
 ruhig.
 שָׁקִיָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.
 שָׁקִיָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שָׁקִיָא
 Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung.
 שָׁקִיָא בֵּית שָׁקִיָא Gn 13, 10 bewässertes Feld;
 3. *pl. d.* שָׁקִיָא Jes 32, 20 (MS שָׁקִיָא)
 Bewässerungskanal; 4. *pl.* שָׁקִיָין
 Getränke, Drogen.
 שָׁקִידָה *h. f.* Eifer, Fleiß.
 שָׁקִיּוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung;
 3. *c. s.* שָׁקִיּוּתִיהָ Gn 40, 21 Amt des
 Mundschenken.
 שָׁקִיטָא *a. m.* eine Vogelart.
 שָׁקִינִין *s.* שָׁקִיָא.
 שָׁקִיעָה *h. f.* 1. Einsinken; 2. Unter-
 gang (der Sonne).
 שָׁקִיעָתָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שָׁקִיעִין
 hypothekarische Eintragung.
 שָׁקִיָה *h. m.* Felsvorsprung, Halbgrotte.

שָׁקַף *a. m., c.* שָׁקַף Ri 7, 25 (Praet. שָׁקַף), Jes 10, 26 (MS שָׁקַף) dass.

שָׁקִיפִים *h. m.* ein Mann mit Kopf ohne Hinterhaupt.

שָׁקִיפוֹת *h. f.* Begehrlichkeit.

שָׁקִיטָא *a. f.* Tränktrog.

שָׁקִיטָא *a. f., pl.* שָׁקִיטָא Koh 2, 5 Bewässerungsrinne(?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקִיל gleichgeschätzt. *Pl.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שָׁקַל I *a.* schätzen.

שָׁקַל II *a.* 1. *inf.* מִשָּׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשָּׁבַק) nehmen, abnehmen. שִׁמְרֵן Nägel abschneiden; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שָׁקַל וְיָמָרָא *pt. pl.* (שָׁקֶל וְיָמָרָא (Ven. 1525) verhandeln. *Htpc.* genommen werden.

שָׁקַל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Mischnatraktats.

שָׁקָמָא *a. m., pl. d.* שָׁקָמָא 1 K 10, 27, שָׁקָמֻן Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שָׁקָמָה *h. f.* 1. *pl.* שָׁקָמִים dass. בְּתוּלַת שָׁקָמָה noch nie abgehaufene Sykomore. בְּנֹזֹת שָׁקָמָה Sykomorenstumpf. שָׁקָמָה Sykomorenfrucht; 2. Ortsname.

שָׁקָמָה Ortsname.

שָׁקָמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pl.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tief liegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Htp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שָׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tief liegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שָׁקָעָא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Htpc.*

1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּקְעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף II *h.* *Ni.* hinausschauen. *Hi.* 1. schauen, betrachten; 2. aufsteigen; 3. wölben.

שָׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* שָׁקָפְנוּ Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקַף Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שָׁקִיפִין Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* שָׁקַף 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen, schließen.

שָׁקָפָא *a. m.* Felsvorsprung. S. שָׁקָפָא.

שָׁקָפָא (Ex 12, 7) 1. שָׁקָפָא *a. m.* Schwelle.

שָׁקִין *h.* *Pu. pt.* abscheulich.

שָׁקִין *a.* *Pa.* 1. *inf.* שָׁקָנָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּשְׁקָנוּ Lv 11, 43 abscheulich machen, unreinigen.

שָׁקִין *h. m.* Reptil (Greuel).

שָׁקָנָא (Lv 11, 10) *a. m., ind.* שָׁקִין Lv 7, 21 B. Greuel.

שָׁקַק *h. m.* Straße.

שָׁקָקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h.* *Pl.* betrügen, lügen. *Htp.* der Lüge überführt werden.

שָׁקַר *a.* *Pa. pf.* שָׁקַר Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁקַר Gn 21, 23, 1 *pl.* נִשְׁקַר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שָׁקַר *h. m.* Lügner.

שָׁקַר *h. m.* Lüge.

שָׁקָרָא (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שָׁקַר 1 S 12, 3 dass.

שָׁקָרָא *a. m., pl.* שָׁקָרִין Ze 3, 4 (MS שָׁקָרִין) Lügner.

שָׁקָרָה *a. m.* Lügner.

שָׁקָרָה *a. m.* dass.

שָׁקָרָן *h. m.* dass.

שָׁקָרָנָא *a. m.* dass.

שָׁקָשַׁק *h.* 1. befeuchten; 2. 1. קָשַׁשׁ.

שָׁקָתָא *a. f.* Straße.

שָׁרָא I *a.* 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. verzeihen; 4. (Trg. MS

stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen;
2. *pf.* 3 *pl.* שָׂרִיִּי Gn 6, 1 anfangen;
3. *pf.* שָׂרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27, 35,
1 *pl.* שָׂרִיִּיִּי Jos 7, 7, *imp.* שָׂרִי Ri 19, 6
(alles bei Praet.) einwilligen. *Itepe.*
1. gelöst werden; 2. *ipf.* יִשְׁתַּרִי Jes
5, 27 sich lösen; 3. erlaubt werden.
Itpa. beginnen.

שָׂרָא II (Ex 10, 14) *a., pt.* שָׂרִי Gn 14, 13,
Ex 18, 5 (MS שָׂרִי), *pt. pl.* שָׂרִין Nu
2, 17 lagern, wohnen. *Aph. pf. c. s.*
שָׂרִיִּיִּי Gn 2, 15 lagern lassen,
wohnen lassen.

שָׂרָב *h. Hít.* verbrannt werden.

שָׂרָב *a.* brennen. *Aph.* dass.

שָׂרָב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.

שָׂרָבָא (Gn 31, 40), שָׂרָבָא *a. m.* dass.

שָׂרָבָב *h.* herabhängen lassen. *Pass.*
herabhängen.

שָׂרָבָב *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׂרָבָבו
Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* 1. herab-
kommen; 2. herabhängen.

שָׂרָבָב I *h.* geißeln(?).

שָׂרָבָב II *h.* in Blasen aufgehen lassen.

שָׂרָבָב *a.* steif machen.

שָׂרָבָב *h. m.* 1. Stab; 2. Zepter;
3. Stiel.

שָׂרָבָבָא *a. m.* 1. *pl.* שָׂרָבָבִין 1 K 12, 11
Stab; 2. Ranke.

שָׂרָבָבָא *a. m., pl.* שָׂרָבָבִי Ct 3, 9 Zypresse
oder Wacholder (*Juniperus excelsa*).

שָׂרָבָבָא *a. f.* Hitze (Trockenheit).

שָׂרָבָב *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. *s.* שָׂרָבָב.

שָׂרָבָב *x. m.* Lampe.

שָׂרָבָבָא *a.* überreden, verleiten. *Pass.*
überredet werden.

שָׂרָבָבָא *x. m.* Löffel.

שָׂרָבָבָא *a. m.* leicht verführbar.

שָׂרָה I *h.* 1. einweichen; 2. auflösen;
3. erlauben. *Ni.* aufgelöst werden.

שָׂרָה II *h.* lagern, wohnen. *pt. pass.* שָׂרִי
wohnend, wohnhaft. *Hi.* wohnen lassen.

שָׂרָה (Jes 35, 7, MS שָׂרָבָא) *a. m.*
Dürres.

שָׂרָל *x. m.* Überärmel.

שָׂרָן Landschaftsname.

שָׂרָנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.*
dass. (die Saronsebene).

שָׂרָנִי *h. m.* aus Saron.

שָׂרָם *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרָמוּן Jes 38, 21,
1. *m.* MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁרָמוּן,
s. שָׂרָם.

שָׂרָם *a. m.* Erlaubender.

שָׂרָבָא *a. m.* heiß.

שָׂרָיָא (?) *a. f., c.* שָׂרִיָּה Dt 16, 9, Ho
1, 2 (MS שָׂרִיָּה), *c. s.* שָׂרִיָּהָ 1 S 15, 17
(Soc 59 שָׂרִיָּהָ) Anfang.

שָׂרִיָּהָ *a. m., f. d.* שָׂרִיָּהָ Ho 7, 11
(MS שָׂרִיָּהָ) ausgelassen.

שָׂרִיָּהָ, שָׂרָנָא *a. m., ind.* שָׂרָן Ex 28, 32
Panzer.

שָׂרָקָא *a. m.* Streifen.

שָׂרָקָא *a. m.* Abfluß.

שָׂרָקָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.

שָׂרִיָּהָ *a.* sicher.

שָׂרִיָּהָ *a. f.* Wahrheit.

שָׂרִיָּהָ *s.* שָׂרָשָׁא.

שָׂרִיָּהָ *a. f., c. s.* שָׂרִיָּהָ Gn 17, 8, *pl.*

שָׂרָן, שָׂרָן Balken.

שָׂרָקָא *a. m.* (Est II 9, 16, MS שָׂרָקָא)
Rest.

שָׂרָקָא *a. m.* Nest.

שָׂרָקָא *a. f.* dass.

שָׂרָקָא *s.* שָׂרָקָא.

שָׂרָקָא *s.* שָׂרָקָא.

שָׂרָקָא *a. m.* eine Vogelart.

שָׂרָע *a.* 1. herabhängen, herabfallen;
2. niederlegen; 3. ablassen; 4. *s.* שָׂרָע.

שָׂרָעָא *a. f.* Abhang, Böschung.

שָׂרָפָרָא *h. m.* Fußschemel.

שָׂרָפָה *h. f.* Blutfluß.

שָׂרָקָא *h. Hi.* Reptile hervorbringen.

שָׂרָקָא *h. m.* Reptil.

שָׂרָקָא *a. m.* dass.

שָׂרָקָא *a. m.* eine Fußbekleidung.

שָׂרָקָא *h.* pfeifen, zischen.

שָׂרָקָא I *a., pf.* 3 *pl.* שָׂרָקָו Thr 2, 15
dass.

שָׂרָק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen;
3. *s.* שָׂרַק. *Itpe.* ausgleiten.

שָׂרַק *s.* שָׂרַק.

שָׂרָקָא *a. m.* Abfluß.

שָׂרָקִיתָא *a. f.* Pfeife.

שָׂרָרָק *h. m.* Bienenfresser (*Merops apiaster*).

שָׂרָרָקָא *a. m.* dass.

שָׂרָר *a. Pa.* 1. *inf.* שָׂרָרָא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.

שָׂרָר *h. m.* Nabel.

שָׂרָשׁ *h. Pi.* entwurzeln, ausrotten. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* Wurzel schlagen, eingewurzelt werden.

שָׂרָשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׂרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.

שָׂרָשָׁא *a. m., pl. c. s.* שָׂרָשׁוּהי Jes 53, 2 Wurzel.

שָׂרָשׁוּרָא *a. m.* Strick.

שָׂרָשָׁפָא *a. m.* Schemel.

שָׂרָשֶׁרֶת *s.* שָׂלָשֶׁת.

שָׂרָת *h. m.* Dienen, Dienst.

שָׂרָתוּעַ *h. m.* Spieß, Spitze.

שָׂשׁ I *h. m.* Leinenstoff aus mehrfachem Faden. שָׂשׁ מְשׁוּר Stoff aus besonders starkem (sechs- bis zwölf-fachem) Faden.

שָׂשׁ II *h. m., f.* שָׂשָׁה sechs. *pl.* שָׂשִׁים sechzig.

שָׂשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.

שָׂשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.

שָׂשֶׁד männl. Personenname.

שָׂשֶׁת dass.

שָׂנָא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שָׂנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שָׂנָא Lv 25, 50 Jahr.

שָׂנִיָּה *Lv* 12, 6 B. einjährig.

שָׂתָא I, שָׂתִי (Gn 9, 21), אֶשְׂתִּי (Ex 34, 28, MS שָׂתִי) *a., pf.* 1 *sg.* שָׂתִיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אֶשְׂתִּי trinken. *Itpe. ipf.* שָׂתִיתִי Lv 11, 34 getrunken werden.

שָׂתָא II *a., pt.* שָׂתִי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתֵּן Ri 16, 13 weben.

Pa. spulen, Kette machen. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שָׂתָאָה *a. m.* Trinkler.

שָׂתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׂתִי ange-trunken.

שָׂתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.

שָׂתוּיָא *a. m.* Trinkler.

שָׂתוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.

שָׂתוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.

שָׂתוּק *h. m.* schweigsam.

שָׂתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.

שָׂתוּקִי *h. m., f.* שָׂתוּקִיתָא Kind mit unbekanntem Vater.

שָׂתוּתָא *a. m.* Sechstel.

שָׂתוּתִים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) 1. גִּנְתֵּי, *s.* גִּנְתֵּי.

שָׂתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).

שָׂתִיָּה (Lv 13, 48) *a. m.* dass.

שָׂתִיָּה (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.

שָׂתִיָּה I *h. f.* Trinken.

שָׂתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage.

אֶבֶן שָׂתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.

שָׂתִילָא *a. m., pl.* שָׂתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שָׂתִילִין) Steckling.

שָׂתִים *h. f. du.* zwei.

שָׂתִיקָה *h. f.* Öffnen.

שָׂתִיקָה *h. f.* Schweigen.

שָׂתִיקוּתָא *h. f.* dass.

שָׂתִיקוּתָא *a. f.* dass.

שָׂתִיתָא (= שָׂחִיתָא) *a. f.* Speise aus Mehl von halbreifem Weizen oder von Linsenmehl.

שָׂתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שָׂתִיתָאָה Ex 26, 9 sechster.

שָׂתִדָּה *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.

שָׂתִדָּה *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen(?).

שָׂתִלָּה *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.

שָׂתִלָּא *a., pt. pass. f.* שָׂתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.

שָׂתִלָּה *a. m.* Setzling.

שָׂתִלָּה *a. m.* Gärtner.

שָׁתֵם *h.* öffnen.

שָׁתֵם *a.* dass.

שָׁתֵן *h.* *Hi.* Harn lassen.

שָׁתֵן *a.* *Aph.* dass.

שָׁתֵן *h.* *m.* Harn.

שָׁתֵם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.

שָׁתֵם *a.* *m.* Grund, Grundpfeiler.

שָׁתֵךְ *h.* *Pi.* verbinden, zusammengesellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.

שָׁתֵךְ *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מִשְׁתַּתֵּיךְ *Ot* 1, 7 (MS מִשְׁתַּתֵּיךְ) zugesellen.

Itpa. 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אֶשְׁתַּתֵּךְ *Est* II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.

שָׁתֵךְ *h.* *m.* Genosse.

שָׁתֵפָא *a. m., pl.* שְׁתַּתֵּיךְ *Jes* 1, 23 *Soc* 59 dass.

שְׁתַּתֵּיךְ *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.

שְׁתַּתֵּיךְ *a. f., c.* שְׁתַּתֵּיךְ *Lv* 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.

שְׁתַּתֵּיךְ *a. f., c. s.* שְׁתַּתֵּיךְ *Ma* 2, 14 Genossin.

שָׁתֵק *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.

שָׁתֵק, שְׁתִּיק, שְׁתִּיק (L_v 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen.

2. *pt. pl. f.* מִשְׁתַּקֵּן *Ez* 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.

שְׁתַּקָּה *a. m.* schweigend.

שָׁתַר *a. Pass.* אֶשְׁתַּר zurückbleiben.

שָׁתַת I *h.* langsam fließen.

שָׁתַת II *h., s.* שָׁתַת II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.

תָּא *h. m.* Gemach.

תָּא *a., f.* תָּאִי, *pl.* תָּאוֹ, *s.* תָּאִי.

תָּאב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.

תָּאבָתָא *a. f., c. s.* תָּאבָתָא *Gn* 3, 16 (MS תָּאבָתָא) Begehren.

תָּאבָדָא *gr.* männl. Personennamen (Θεόδωρος).

תָּא *h. m.* Wildochse(?).

תָּא *h. f.* Verlangen.

תָּאנָה *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.

תָּאנָה *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.

תָּאנָה männl. Personennamen.

תָּאנָה *gr. m.* (θέατρον) Theater.

תָּאב I *a.* zurückkehren. *S.* תָּאב.

תָּאב II *a., pt. pl.* תָּאבִין *Ho* 13, 5 (MS תָּאבִין) begehren.

תָּאבָא *a. m., ind. f.* תָּאבָא *Nu* 11, 6 sich ekelnd.

תָּאנָה *h. f., s.* תָּאנָה.

תָּאנָה *a. f., s.* תָּאנָה.

תָּא *h.* *Hi.* doppelt sein, sich entsprechen. *Pu.* dass. *Ho.* dazwischen gestellt werden.

תָּאנָה *h. f., pl.* תָּאנָה 1. Feige; 2. Feigenbaum (*Ficus carica*). תָּאנָה תָּאנָה wilder Feigenbaum(?).

תָּא *a. m.* Rumpf.

תָּא *a. Pa.* 1. *pf.* 2. *sg.* תָּאבָתָא *Ez* 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.

תָּאנָה *h. f.* Getreide.

תָּאנָה *h. f.* Vermischung.

תָּאנָה *a. m., c.* תָּאנָה *Jes* 30, 14 (MS תָּאנָה) Zerbrechen.

תָּאנָה *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.

תָּאנָה *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תָּאנָה

Am 6, 6 (MS תָּאנָה) Ob

12, 13 (*Soc* 59 תָּאנָה) Verderben, Unglück.

תבירות *a. f., c.* תבירות Thr 3, 65
Zermalmung.

תבל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.

תבל *h. m.* 1. Würze, Gewürz. בית תבלין
Gewürzkasten; 2. Lieblichkeit.

תבל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* ge-
würzt.

תבלא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.

תבלא *a. m.* Gewürz.

תבלול *h. m.* Vermischung.

תבלול *h. m.* mit Hornhautfleck, der
sich in die Pupille erstreckt.

תבילטרין 1. תיבלטרין *gr. m.* (φιβουλ-
ατριον) Kleid mit Fransen(?).

תבליא *a. m.* Strick.

תבללא *a. m.* Schnecke.

תבלתא *a. f., pl.* תבלין Ähre.

תבן *h. m.* Stroh, Häcksel. בית תבן
Häckselschuppen.

תבן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.

תבן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.

תבנא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תבן Ez
13, 10 Stroh, Häcksel.

תבנית *h. f.* Form, Modell.

תבע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. ein-
fordern. *Ni.* aufgefordert werden.

תבע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְּבַע Gn 9, 5
fordern; 2. mahnen; 3. auffordern
(zur Ehe); 4. *inf.* מִתְּבַע Gn 25, 22

erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תִּבְעִיהָ
Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּעוּ

Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.*
fordern. *Itpe.* untersucht werden.

תבקין 1. תבִּיקוֹן *gr. m.* (θηβαϊκόν) von
Theben.

תבר *a.* 1. *inf.* מִתְּבַר Gn 19, 9 zer-
brechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.*

תבר Lv 22, 22 verletzen; 4. *pt. f.*

תברא Lv 13, 55 B. böseartig. *Pa. pf.*

תבר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.*

1. *inf.* אֶתְּבֵרָא Jon 1, 4 Soc 59 zer-
brochen werden; 2. *pf.* אֶתְּבַר Ex 22, 9

verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּרוּ
Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich

ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתְּבְּרִין Ex
32, 18 zerschmettert werden.

תברא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zer-
brechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Ver-
derben, Unglück; 3. Widerspruch.

תברא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).
תברני *s.* תברני.

תברוש *lat.* Flußname (Tiberis).

תברתא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.

תבשיל *h. m.* gekochte Speise; Gericht.

תבשילא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.

תנא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תנא)
Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.

תנאלתא *a. f., ind.* תנאלה Jes 4, 4
Besudelung.

תנדר *a. m.* 1. Stab; 2. Zepter.

תנולא männl. Personenname.

תנולחת *h. f.* Scheren, Abschneiden.

תנר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.

תנר *a. Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְּנֵר Dt
21, 14 Handel treiben.

תנר *h. m.* Streit.

תנר *h. m.* Kaufmann, Händler.

תנרא *a. m., ind.* תנר Gn 38, 2 dass.

תנרא (Sac 14, 21, MS תנרא) *a. m.* Handel.

תנרא *a. m.* Streit.

תנרותא *a. f.* Handel.

תנרנא *a. m.* streitsüchtig.

תנרתא *a. f.* Streit.

תנרא *gr.* männl. Personenname (Θεό-
δωπος).

תנרי *gr.* männl. Personenname (Θεόδωπος).

תנריא *a. m. pl., ind.* תנרין Ho 9, 14
Brüste (des Weibes).

תנריוטוס (Midr. Teh 9, 16)?

תנריר *h. m.* beständig, dauernd.

תנרירא *a. m., f.* תנרירא Nu 4, 16 dass.

תנרירא (Ex 28, 30) *a.* (auch בִּתְּ) immer,
beständig.

תנמור (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).

תנמורא *a. m.* Einwohner von Tadmor.

תנמורי *h. m.* dass.

תנמורוס, תנמורוס *gr.* männl. Personen-
name (Θεόδωπος).

תָּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
 תָּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תָּהָת Thr 1, 9
 (Ven. 1517 תָּהָת) bereuen.
 תָּהָא III *a.* riechen.
 תָּהָא I *h.* erstarrt sein.
 תָּהָא II *h.* bereuen.
 תָּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
 תָּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
 תָּהוּת *h. f.* Reue.
 תָּהוּתָא *a. f.* dass.
 תָּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalm-
 buchs.
 תִּהְפֹּכְתָא *a. f.* Verkehrtheit.
 תִּהְפֹּכְתָא *a. m.* verkehrt.
 תִּהְפֹּכְתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Um-
 kehrung.
 תו (= תוֹב) *a.* ferner, weiter.
 תו *s.* אָתָא.
 תו *h. m.* Zeichen, Mal.
 תוֹא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
 תוֹא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
 תוֹא *a.* bereuen.
 תוֹאָה *h. f.* Anlaß (zu Schlimmem).
 תוֹאָר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
 תוֹב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33, *pt. pass.*
 תָּאִיב (*s.* תִּיאָבָא) zurückkehren; 2. *pf.*
 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden;
 3. *ipf.* 1 *sg.* אָתוֹב Gn 30, 31 wieder
 tun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אָתִיב
 Nu 25, 11, הָתִיב, אָתִיב umkehren
 machen, wenden; 2. *ipf.* יָתִיב Nu
 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אָתִיבוּ
 Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung
 erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אָתִתָּב Gn
 42, 28, אָתוֹתָב zurückgegeben werden,
 zurückgebracht werden; 2. wieder-
 hergestellt werden; 3. vergolten
 werden; 4. *pt.* מִתִּתָּב Jes 53, 7 Ant-
 wort erhalten; 5. widerlegt werden.
 תוֹב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
 תוֹב *h. m.* männliche wilde Feige.
 תוֹבָא *a. m., c. s.* תוֹבִיָּה Jes 19, 14 Auswurf.
 תוֹבָא Ortsname.
 תוֹבִיָּה Flußname.

תוֹבָן *a.* ferner, wieder.
 תוֹבְרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur(?).
 תוֹדָה männl. Personennamen (s. תָּדִי).
 תוֹדָס *gr.* männl. Personennamen (Θεοδῶς).
 תוֹדָתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
 תוֹה *h. Pi.* Zeichen machen.
 תוֹה (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken,
 sich entsetzen; 2. unruhig sein.
 תוֹה *h. m.* Angst, Entsetzen.
 תוֹהָא I (Gn 27, 33) *a. m.* dass.
 תוֹהָא II *a. m.* Reue.
 תוֹהָא Flußname.
 תוֹהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
 תוֹהוּת *h. f.* Reue.
 תוֹהוּתָא *a. f., c.* תוֹהוּת Dt 28, 67 (MS
 תוֹהֶת) Entsetzen.
 תוֹחֶלֶת *h. f.* Hoffnung.
 תוֹי Flußname.
 תוֹיכְמִירָא I. תוֹיכְמִירָא *a. m.* Braten eines
 Tiers mit Hinzufügung der inneren
 Teile.
 תוֹךְ Ortsname.
 תוֹךְ *h. m.* Mitte.
 תוֹךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres.
 תוֹךְ בָּהּ Braten eines Tiers mit Hin-
 zufügung seiner inneren Teile.
 תוֹךְ תוֹךְ Braten eines Tiers mit Hin-
 einlegen seiner inneren Teile; 2. תוֹךְ,
 תוֹךְ פְּדִי in, während. תוֹךְ פְּדִי in,
 innerhalb der Dauer von; 3. מִתוֹךְ
 infolge. מִתוֹךְ שֶׁ da ja. כִּךְ
 deshalb.
 תוֹךְ *h. Pi.* תוֹךְ die Mitte bilden.
 תוֹךְ schallnachahmendes Wort für das
 Geräusch von kochendem Gemüse.
 תוֹךְ *s.* תוֹב.
 תוֹךְ *a.* verletzen. *Ipe.* beschädigt werden.
 תוֹכְכִר *h. m.* Braten mit Hinzufügung
 der inneren Teile.
 תוֹכָא *a. m.* Schaden.
 תוֹכָה *h. f.* Zurechtweisung.
 תוֹכִיחָא *a. f., ind.* תוֹכִיחָא Mi 6, 2
 dass.
 תוֹלְדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.

תולדותא *a. f., c. s.* תולדותיה Est II 3, 3
(MS תולדותיה) Geburt.

תולדתא *a. f.* 1. *pl. c.* תולדת Gn 5, 1
Entstehung; 2. Geschlecht.

תולענא *a. m.* kermesfarben, purpurn.
תולעתא *h. f.* 1. Made, Wurm; 2. Wurm-
fraß.

תולעתא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.

תום *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).

תומא *a. m., pl.* תומי Nu 11, 5 dass.

תומן *h. m.* Achtelmaß.

תומנתא *a. f.* dass.

תומרתא *s.* תמרתא.

תון *a. ihr* (= אתון).

תונא *a. m., pl. d.* תוניא Dt 32, 25
Gemach, Kammer.

תוספתא *a. m.* aus Thosphia(?).

תוספת, תוספתא *h. f.* 1. Hinzufügung;
2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition
zur Mischna.

תוספתא *a. f.* dass.

תועבה *h. f.* Abscheu, Greuel.

תועיבתא *a. f., ind.* תועיבא Lv 18, 22
dass.

תועלת *h. f.* Nutzen.

תוף *h. m., pl.* תפים Pauke.

תופינין *a. m. pl., c.* תופיני Lv 6, 14 B.
eine Art Kuchen.

תופת Örtlichkeit bei Jerusalem.

תוצאות *h. f. pl.* Unterarten.

תוקף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.

תור *h.* durchspähen.

תור *a. Pa.* תיר wecken.

תור I *h. m.* Stier, Ochs. תור ראש Aus-
läufer eines Grundstücks.

תור II *h. m.* Turteltaube.

תור III *h. m.* 1. Reihe; 2. Schnur, Seil.

תורא *a. m.* 1. *ind.* תור Lv 4, 3 Stier,
Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS חורא.

תורא דרמא eine unreine Fischart
(Rochen?).

תורא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur;
2. Rand.

תורא *a. m.* Ochsentreiber.

תורבלא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.

תורה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle;
3. heilige Schrift.

תוריתא *a. f.* Gestalt, Form.

תורן *h. m.* Mastbaum.

תורניתא *a. f.* Cypresse.

תורן I *h. m.* weibl. Scham.

תורן II *h. m.* das Wesentliche eines
Dokuments (die Ausfüllung des For-
mulars).

תורתא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Per-
sonenname; 3. תורתא יי Ortsname.

תורתיא *a. m.* aus Be Torta.

גור תושב *h. m.* 1. festsitzend; 2. תושב
Beisaß, auf israelitischem Gebiet
wohnhafter Nichtisraelit.

תות *a.* 1. *c. s.* תותיה Est II 1, 2 (MS
תותיה) unter; 2. anstatt.

תות *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeer-
baum (*Morus*).

תותא *a. m.* dass.

תותב *h. m.* eingesetzt. שן תותבת fal-
scher Zahn.

תותבא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.*
תותביה Ex 22, 26 (MS תותביה), *pl.*
c. s. תותבנא Jos 9, 13 Praet, Ge-
wand; 3. *d.* תותבא Ex 12, 45 Bei-
sasse.

תותבואתא *a. f., c.* תותבואת Gn 37, 1
Fremdlingsaufenthalt.

תותבתא I *a. f., c. s.* תותבתאון Ez 16, 3
(MS תותבתאון) dass.

תותבתא II *a. f.* 1. Buße; 2. Wider-
legung.

תותי *a.* 1. unter; 2. anstatt.

תותרא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte
Schafwolle.

תותרנית *h. f.* ohne Geruchsfähigkeit.

תותית *h. f.* Verwirrung, Wutanfall.

תוקיטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l.

תוקיפא *a. m.* Hinterhalt.

תחב *h.* stecken, hineinstecken.

תחבולות *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz
(Scheinkampf).

תחוב *h. m.* männliche wilde Feige.
תחום *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תחומא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תחות *a. 1. c. s.* **תחותיה** Lv 15, 10
 unter. **מִתְחוֹת** Gn 1, 9 von unter;
 2. *c. s.* **תְּחוֹתָהּ** Gn 2, 21 anstatt.
תְּחוֹתָא *a. f.* eine Vogelart.
תְּחוֹתִי *a. 1.* unter; 2. anstatt. S. **תְּחוֹת**.
תַּחַח *h., pt.* **תַּחַח** locker.
תַּחִּיה *h. f.* Auferstehung.
תַּחִּיָּתָא *a. f.* dass.
תַּחַל *h.* (v. **תַּחֲלֶה**) *Hi.* **תַּחֲלִי** anfangen.
תַּחַל *a. Aph.* dass.
תַּחֲלָא *a. m.* unreife Dattel.
תַּחֲלוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
תַּחֲלוּסָא Deminutiv von **תַּחֲלִי**.
תַּחֲלִי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תַּחֲלִיפָא männl. Personennamen.
תַּחַם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen
 bezeichnen.
תַּחַם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2. *m. sg.* **תַּחֲמִים**
 Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.*
מִתַּחֲמֵן Ex 28, 14 an den Enden an-
 bringen.
תַּחֲמִדָּתָא (Est II 1, 1, MS **תַּחֲמִדָּתָא**) *a. f.*
 Wohlgefallen.
תַּחֲמוּדָא *a. m., pl. c.* **תַּחֲמוּדִי** Mi 7, 3
 Gelüst.
תַּחֲמוּדָתָא *a. f.* dass.
תַּחֲמִיָּה männl. Personennamen.
תַּחֲנוּנִין (Est II 5, 1, MS **תַּחֲנוּנִים**) *a. m.*
pl. Flehen.
תַּחֲבִי s. **תַּחֲבִי**.
תַּחֲפִנְתָּם (Jes 30, 4) Ortsname.
תַּחֲרוּת *h. f.* Streit.
תַּחֲרוּתָא (Hb 1, 3) *a. f.* dass.
תַּחֲשׁ *h. m.* eine biblische, den Rabbi-
 nen unbekannte Tierart.
תַּחַת *h.* unter.
תַּחֲתָא *a.* **לְתַחֲתָא** Dt 28, 13 unten,
 herunter.
תַּחֲתָאָה (Jos 15, 19) *a. m.* unterer.
תַּחֲתָוִן *h. m.* 1. dass.; 2. das untere

Zeichen der Geschlechtsreife, die
 Scham. **תַּחַח וְתַּחֲמִיָּה** Schamhaar; 2. niedrig.
תַּחֲמוּנִיָּת *h. f. pl.* Hämorrhoiden.
תַּחֲמִית *h. f.* Untersatz.
תַּחֲמִיָּי männl. Personennamen.
תַּחֲמִי (= **תַּחֲמִי**) *s.* **תַּחֲמִי**.
תַּחֲמִיָּה (= **תַּחֲמִיָּה**) *s.* **תַּחֲמִיָּה**.
תַּחֲמִיָּה *h. m.* Begierde, Appetit.
תַּחֲמִיָּה *h. f.* Wurzel vom Giftigen
 Hahnenfuß (*Ranunculus sceleratus*).
תַּחֲמִיָּה *h. f.* 1. Kasten, Lade; 2. Arche;
 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge; 4. Wort.
תַּחֲמִיָּתָא *a. f.* 1. Ex 2, 3 (MS **תַּחֲמִיָּתָא**)
 Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS **תַּחֲמִיָּתָא**)
 Arche; 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge. **עָבַר קָמִי תַּחֲמִיָּתָא**
 (zum Vorbeten) vor die Lade treten.
תַּחֲמִיָּתָא *a. f., s.* **תַּחֲמִיָּתָא**.
תַּחֲמִיָּתָא *a. m.* **בֵּית תַּחֲמִיָּתָא** Saugrohr(?).
תַּחֲמִיָּתָא Name des 22. Buchstaben im hebr.
 Alphabet.
תַּחֲמִיָּתָא *a. m.* Auswurf.
תַּחֲמִיָּתָא *a. f.* 1. Ct 5, 5 Umkehr, Buße;
 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort;
 3. Widerlegung; 4. *pl. c. s.* **תַּחֲמִיָּתָא**
 Jer 5, 6 (Ven. 1517 **תַּחֲמִיָּתָא**) Entartung.
תַּחֲמִיָּתָא *a. f., c. s.* **תַּחֲמִיָּתָא** Gn 3, 16
 Begehren.
תַּחֲמִיָּתָא *h. m.* Zwilling.
תַּחֲמִיָּתָא *a. m., pl.* **תַּחֲמִיָּתָא** Gn 25, 14 dass.
תַּחֲמִיָּתָא *h. f.* Zwilling.
תַּחֲמִיָּתָא *a. f.* dass.
תַּחֲמִיָּתָא *gr. m.* (θέατρον) Theater.
תַּחֲמִיָּתָא *s.* **תַּחֲמִיָּתָא**.
תַּחֲמִיָּתָא *h. m.* Knabe, Kind.
תַּחֲמִיָּתָא *h. f.* Mädchen.
תַּחֲמִיָּתָא l. **תַּחֲמִיָּתָא**, s. **תַּחֲמִיָּתָא**.
תַּחֲמִיָּתָא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
תַּחֲמִיָּתָא (Ri 9, 10 Praet.) *a. f., pl.* **תַּחֲמִיָּתָא**
 Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum
 (*Ficus carica*).
תַּחֲמִיָּתָא (= **תַּחֲמִיָּתָא**) *ipf.* 3 *f. sg.* v. **תַּחֲמִיָּתָא** *a.*
 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.

תִּיקָא I (Dt 22, 8) *a. m.* Geländer.
 תִּיקָא II *s.* תִּיקָא.
 תִּיר *h. m.* wach.
 תִּיר *h. m.* Späher, Kundschafter.
 תִּירָא *a. m.* dass.
 תִּירָא *a. m.* Paar (Joch Ochsen).
 תִּירוּקִין (Thr 1, 1, nicht MS) *a. m. pl.*
 Verstoßung.
 תִּירוּסָא *gr. m.* Widerspenstigkeit.
 תִּירוּצָא *a. m.* Gradheit, Gerechtigkeit.
 תִּירוּשׁ *h. m.* Most.
 תִּישׁ *h. m.* Ziegenbock.
 תִּישָׁא *a. m., pl. d.* תִּישָׁא Gn 30, 34
 dass.
 תִּישָׁה *h. f.* Ziege.
 תִּישָׁה *h. f.* Schwäche.
 תִּכָּא *a. m.* Tisch.
 תִּכְבוּסָתָא *h. f.* Waschung.
 תִּכְבְּרָא (1 S 25, 18) *a. m.* Braten
 eines Tiers mit Hinzufügung der
 inneren Teile. *S.* תִּנּוּךְ.
 תִּכְבָּה *h. f., pl.* תִּכְבִּין Stich.
 תִּכְבִּיל *a., pf.* 1 *sg.* תִּכְבּוּלִית Gn 43, 14
 (MS תִּכְבּוּלִית), *pt. f.* תִּכְבְּלָא Ex 23, 26
 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa.*
pt. f. תִּכְבְּלָא 2 K 2, 19 kinderlos
 machen, töten. *Aph. ipf.* 2 *sg. m.*
 תִּתְכְּבִיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.*
 תִּתְכְּבִילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
 תִּכְלִיתָא (Ex 28, 28) *a. f., ind.* תִּכְלָא
 Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְרִי *a. m.* בֵּת' Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. un-
 versehens.
 תִּכְרִיפָה *h. f.* 1. unmittelbare Aufeinander-
 folge; 2. Verbindung.
 תִּכְרָא *a. m.* Zernager (Motte).
 תִּכַּל *a.* vertrauen.
 תִּכְלָא (תִּכְבְּלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
 תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis;
 3. Schmerz.
 תִּכְלָא II *s.* תִּבלְטִירִין.
 תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.

תִּכְלוּתָא *a. f., ind.* תִּכְלוּ Jes 47, 8
 Kinderlosigkeit.
 תִּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
 תִּכְלִנָּא *a. m.* Hoffnung.
 תִּכְלִת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְמוּדָא? (PesR 23) eine Sabbatspeise.
 תִּכֵּן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl.*
c. s. אֶתְכִינוּנִין Jes 48, 5 (MS אֶתְכִינוּנִין)
 dass.
 תִּכֵּם *a.* stampfen.
 תִּכְסִים *s.* תִּכְסִים.
 תִּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
 תִּכְסִפִּית (?) *x. f.* Schar.
 תִּכְךָ *h.* 1. einander anschließen; 2. nach-
 einander treffen. *Hi.* anschließen.
 תִּכְךָ *a.* dass.
 תִּכְךָ *h. m.* ת' ל' unmittelbar nach.
 תִּכְרִיד *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbe-
 kleid.
 תִּכְרִיבָא *a. m.* 1. *pl.* תִּכְרִיבִין Ez 27, 16
 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
 תִּכְרִישׁ *h. m.* 1. Putz, Schmuck;
 2. schönes Gewand.
 תִּכְרִישִׁיטָא *a. m., pl.* תִּכְרִישִׁין Ru 3, 3 dass.
 תִּכְרִיתָא *a. f., pl. d.* תִּכְרִיתָא Ex 28, 14
 Kette.
 תִּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Stein-
 haufen.
 תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תִּיל Dt 13, 17 dass.
 2. תִּל אֶרְזָא Ortsname.
 תִּלָּא *a. m.* eine Palmenart.
 תִּלָּא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תִּלֵּן Dt 28, 66
 hängen, aufhängen; 2. sich stützen;
 3. erheben, (das Auge) aufheben;
 4. zwingen. *Aph.* אֶתְלִי נִירָא Feuer
 anzünden. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְלִין
 Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hin-
 gehalten werden; 3. sich erheben.
 תִּלָּא *h.* ת' אִילֵּן *h. m.* Frettchen(?).
 תִּלְבוּשׁ (תִּלְבִּישׁ) Ortsname.
 תִּלְגָּא (Ex 4, 6 B.) *a. m.* 1. Schnee.
 תִּלְגָּא Dt 3, 9 B. Hermon;
 2. Erkältung.

תָּלָה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. haften; 4. in der Schwebe halten. אָשַׁם תָּלוּי Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehung; 5. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden; 3. sich an jemand hängen.

תָּלָה *s.* תָּלַח.

תָּלָהָא *s.* תָּלָחָא.

תָּלוּי *h. m.* Aufhänger.

תָּלוּי *h. m.* Erhebung.

תָּלוּי *h. m.* Darübergeschriebenes.

תָּלוּל *h. m.* Warze.

תָּלוּלָה *h. f.* Haufen, Erdhügel.

תָּלוּלָיָה *h.* דְּפִלְסָמִינִי Ortsname (Gath).

תָּלוּלִית *h. f.* dass.

תָּלוּת *h. f.* Darübergeschriebenes.

תָּלוּתָא *a. f.* Drängen.

תָּלַח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.

תָּלָחָא *a. m.* Stück.

תָּלִי *h. m.* Aufhänger (Haken).

תָּלִיָא *a. m.* dass.

תָּלִיָה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.

תָּלִים *h. m. pl.* Psalmbuch.

תָּלִיסָר *a. m., f.* תָּלִי־סָרִי dreizehn.

תָּלִישָׁה *h. f.* Abreißen.

בְּתִלְיָתָא (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* תָּלִי־תָא

Nu 2, 24 an dritter Stelle.

תָּלַל *a., pt. pass.* תָּלִיל erhaben.

תָּלַם *h. Hi.* Furchen ziehen.

תָּלַם *h. m.* Furche.

תָּלָמָא *a. m.* dass.

תָּלָמָא *gr. m.* (τολμηρός) verwegen(?).

תָּלְמוּד *h. m.* 1. Belehrung. תָּלְמוּד לִוְרָא die Belehrung (der Schrift) lautet; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mishna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.

תָּלְמוּדָא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.

תָּלְמִי männl. Personennamen.

תָּלְמִיד *h. m.* Schüler. תָּכַם 'תָּ Gelehrter.

תָּלְמִידָא *a. m., pl. c.* תָּלְמִידִי Nu 32, 14 B., 2 K 2, 15 Schüler.

תָּלְמִיּוֹן männl. Personennamen.

תָּלְמִיּוּתָא *a. m.* Furchenziehen(?).

תָּלְמִית (?) *h. f.* Furche.

תָּלְמוּסָא *gr. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

תָּוּלָסִין *gr. m. pl.* (θαλασσαι) Meerpurpur(?).

תָּלְסִים *gr. m.* (θαλασσιος) Seemann.

תָּלְסָר (Jes 37, 12) Ortsname.

תָּלַע *h. Hi.* 1. wurmfräßig sein; 2. Würmer ablesen. *Ho.* wurmfräßig sein.

תָּלַע I *a. Aph.* dass.

תָּלַע II *s.* תָּלַח.

תָּלַעְכָּא (Jes 28, 11, MS תוֹלַעְכָּא) *a. m.* Spott.

תָּלַשׁ *h.* ausreißen, abreißen. *Ni.* losgerissen werden.

תָּלַשׁ *a., pt. pass.* תָּלִישׁ Ex 22, 31 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְלַשׁ (1. יִתְלַשׁ) Sac 14, 4 losgerissen werden.

תָּלַת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תָּלַתָּא drei. תָּלַתִּי die drei. תָּלַתִּין Ex 26, 8 dreißig. תָּלַתָּא dritter Wochentag (Dienstag).

תָּלַת *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תָּתַלִּית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.* תָּתַלִּית Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.

תָּלַתָּא, תָּלַתָּא, תָּלַתָּא *a. m.* 1. *d.* תָּלַתָּא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreitägig; 3. dreijährig.

תָּלַתוּל *h. m.* Warze.

תָּלַתוּתָא *a. f.* 1. *c.* תָּלַתוּת Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.

תָּלַתוּתָא *a. f., c.* תָּלַתוּת 1 S 20, 19 Verdreifachung. *S.* תָּלַת.

תָּלַתִּיסָר *a. m.* dreizehn.

תָּלַתִּים (jMeg 74^a, Ausg. Ven. תַּלְתִּים) 1. תָּלַתִּים.

תָּלַתִּילָם *h. m. pl.* Hügel.

תָּלַתְנָן *h. m.* Bockshornklee (*Trigonella Foenum graecum*).

תָּלַתְסָר Ortsname.

תם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stößig bekanntes Tier); 2. unversehrt.

תם *a.* dort.

תָּמָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תְּמִיחוֹן 2S 15, 11 (Ven. 1517 תוּמִיחוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תָּמִיא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.

תָּמָא *a. m.* eine Vogelart.

תָּמָר *lat. m.* (*temetum*) Tresterwein.

תמר *lat. Pi.* 1. Tresterwein aufgießen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.

תָּמָה *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.

תָּמָה I *a.*, *pf.* 3 *pl.* תָּמָהוּ Gen 43, 33 B., Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמָחוּ Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מִתְמָה Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.

תָּמָה II *a. Pa.* verdünnen.

תָּמָה I *a. m.*, *ind.* תָּמָה Est II 10, 1 Steuer(?).

תָּמָה II *a. m.* 1. *ind.* תִּימָה Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.

תָּמָהוּ *h. m.* Staunen.

תָּמָהָא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תָּמָהָא.

תָּמָו (TosBech V 9) *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. S. תָּמִיר.

תָּמָו (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.

תָּמָוָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personennamen.

תָּמָן (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart. תָּמָן תָּמָן absichtl. Veränderungen v. תָּמָרָה.

תָּמָר *h. m.* Emporsteigen.

תָּמָרָא *a. m.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תָּמָרָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines mischn. Traktats.

תָּמָרָתָא *a. f.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תָּמָרָה *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.

תָּמָרָה *h. f.* sterbend.

תָּמָחַי *h. m.* 1. Schlüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תָּמָחַיִּוּת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.

תָּמָחָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תָּמִיטָנוֹם 1. תִּמְיָנוֹם.

תָּמִיד *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.

תָּמִידָא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.

תָּמִידָה *h. m.* staunend.

תָּמִידָה *a. m.*, *f.* תָּמִידָה Est II 1, 3 (MS תָּמִידָה) dass.

תָּמִידָה *h. m.* makellos.

תָּמִידָה *a. m.* redlich.

תָּמִידָה *h. f.* Redlichkeit.

תָּמִידָה (Est II 8, 13) *a. f.* dass.

תָּמִידָה (Lv 9, 1) *a. m.*, *f. d.* תָּמִידָה Lv 25, 22 achter.

תָּמִיר *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. S. תָּמָו.

תָּמִירָה *h. f.* Verzweigung.

תָּמִיד *h.* festhalten.

תָּמִיד *a. Pa.* festhalten.

תָּמִידָה *h. f.* Kresse(?).

תָּמִידָה *a. f.*, *ind.* תָּמִידָה (Ct 2, 9, MS תָּמִידָה) dass.

תָּמִלִּי (2S 3, 17) *a.* gestern.

תָּמִלִּיִּן s. תָּמִלִּיִּן.

תָּמִלִּיִּם *gr. m.* (θεμέλιος) Grundstein.

תָּמִלִּיִּים 1. תִּמְלִיִּים *gr. m.* (θεμελίωσις) Fundament.

תָּמִם *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.

תָּמִן (Gn 2, 8) *a.* dort.

תָּמִנִּי (Gn 5, 4), תָּמִנִּי *a. m.*, *f.* תָּמִנִּיָּא Nu 29, 19 acht. *d.* תּוּמִנִּי die acht.

תָּמִנִּיָּא Gn 14, 14 achtzehn. *pl.*

תָּמִנִּיָּא Gn 35, 28 achtzig.

תָּמִנִּיָּא *a. m.* achtzehn.

תָּמִנִּיָּא *a. m.* achtzehnter.

תָּמִנִּיָּא s. תָּמִנִּיָּא.

תָּמִנִּיָּא Ortsname.

תָּמִנִּיָּא *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.

תָּמִיר *h. Pi.* emporsteigen.

תַּעֲבוֹרָא *a. m., ind.* Jes 9, 18 Grimm.
תַּעֲבָה *h.* irren.

תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Schakal, Fuchs.

תַּעֲלָמָה *h.* Sternname.

תַּעֲנוּג *h. m.* Vergnügen.

תַּעֲנִית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines Mischnatraktats.

תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תַּעֲנִי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנִי), *pl.* תַּעֲנִין Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תַּעֲר *h. m.* Rasiermesser.

תַּעֲרוּבָת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechselung.

תַּפָּא *a., imp.* תַּפִּי 2K 4, 38 auf den Herd setzen.

תַּפָּא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תַּפְּרִי männl. Personennamen.

תַּפּוּחַ *h. m.* 1. Apfel; 2. Zapfen (der Zypresse); 3. runder Haufen; 4. erhabene Stelle.

תַּפּוּחָא *a. m.* 1. *pl.* תַּפּוּחֵי Ct 2, 5 Apfel.

תַּפּוּס *h. m.* Sattelbügel.

תַּפּוּסָה *s.* תַּפְּסָה.

תַּפַּח *h.* schwellen, auftreiben. *pt. pass.* תַּפּוּחַ aufgetrieben (von einer Art der Wassersucht). *Ni.* anschwellen.

תַּפַּח *a.* dass. *Ite.* genesen.

תַּפִּי *h. m.* Kanne.

תַּפְּיָא, תַּפְּיָא *a. m.* Kochherd.

תַּפְּיָנִים *h. m., pl. (bibl.)* eine Art Kuchen.

תַּפְּיָנִי *s.* תּוּפְיָנָא.

תַּפְּסָה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum; 3. Greifweite (innerhalb 4 Ellen).

תַּפְּרִיתָא *a. f.* Naht.

תַּפְּיָשָׁה *s.* תַּפְּסָה.

תַּפַּל I *h.* albern reden.

תַּפַּל II *s.* תַּפְּל.

תַּפַּל *a.* *Itpa. pf.* 3 *pl.* תַּפְּלוּ Dt 1, 1 albern reden.

תַּפַּל I *h. m.* 1. ungesalzen; 2. רֹק תַּפַּל der Speichel eines, der seit vorigem Abend nichts gegessen hat.

תַּפַּל II *s.* תַּפְּל.

תַּפְּלָא *s.* תַּבְּלָא.

תַּפְּלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernheit.

תַּפְּלָה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תַּפְּלִין beim Gebet anzulegende Kapseln mit Gesetzesabschnitten.

תַּפְּלָנְתָא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תַּפְּלָת *h. f.* Albernheit.

תַּפְּלָתָא *a. f., pl.* תַּפְּלִין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תַּפְּנוּק *h. m.* Vergnügung.

תַּפְּנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְּנוּקִי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תַּפְּנִים Ortsname.

תַּפֵּס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergreifen werden. *Hi.* haften lassen.

תַּפֵּס *a., inf.* מִתַּפֵּס Est II 3, 8 (MS מִתַּפֵּס) ergreifen. *Ite. pt.* מִתַּפֵּס (Koh 11, 4, MS מִתַּפֵּס) ergreifen werden.

תַּפֵּי *a.* ausspeien.

תַּפְּקִיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.

תַּפְּקִידָא *a. m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.

תַּפְּקִידָתָא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.

תַּפְּקִין männl. Personennamen.

תַּפֵּר *h.* zusammennähen.

תַּפֵּר *a.* dass.

תַּפֵּר *h. m.* Naht.

תַּפֵּשׁ *s.* תַּפֵּס.

תַּפְּשִׁיתָא *a. m.* Abspalten.

תַּפְּשִׁטָא *a. m.* Bestimmtheit.

תַּפִּית *gr. m.* (τάπη) Teppich.

תּוּצִינוּשׁ 1. תּוּצִינוּשׁ *lat.* Name eines Flusses (Ticinus).

תִּיק *gr. m.* (θήκη) 1. Scheide; 2. Verhältnis.

תִּיקָא *gr. m.* dass.

תִּיקָי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.

תַּפְּתִּיתָא *a. m.* rissiges Feld(?).

תַּקְוָה *h. f.* Maß.

תַּקּוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקְלָא) *a. m.* Falle, Fallstrick.

תַּקּוּלָתָא *a. f.* Verderben.

תְּקוּמָה *h. f.* Bestand. אֶבֶן תְּ אֶבֶן Stein zur Verhütung des Abortierens.

תְּקוּמָתָא *a. f., ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.

תְּקוּן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.

תְּקוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* תְּקוּנִיָּה Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תְּקוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl. c.* תְּקוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.

תְּקוּצָה Ortsname.

תְּקוּפָה *h. f.* Sonnenwende.

תְּקוּפַתָּא *a. f., c.* תְּקוּפַתָּא Ot 1, 7 dass. תְּקוּן (Gn 1, 31) *a.* recht.

תְּקִיעָה *h. f.* langanhaltender Stoß ins Horn.

תְּקִיעוֹתָא *a. f.* Hornblasen.

תְּקִיעָתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).

תְּקִיפָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקִיף Dt 1, 28 mächtig, stark. *pl. d.* תְּקִיפֵיָא Gn 14, 5 B. Volksname (bibl. Zuzim); 2. *c.* תְּקִיף Dt 28, 50 hart.

תְּקַל *h. Ni.* straucheln.

תְּקַל I *a., ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְקַל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.* אֶתְקַלְתִּינוּ Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקַל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקַל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְקַל) zu Fall gebracht werden.

תְּקַל II *a., ipf.* יִתְקַל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.

תְּקִלָּא I *a. m.* 1. *d.* תְּקִלָּא Ex 10, 7, Lv 19, 14 Anstoß, Fallstrick; 2. Falle; 3. Verderben.

תְּקִלָּא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Gewicht u. Münze).

תְּקִלָּה *h. f.* Anstoß, Verleitung zur Sünde.

תְּקִלְתָּא *a. f., pl. c.* תְּקִלְתָּא Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.

תְּקִלְתָּא *a. f., c. s.* תְּקִלְתָּא Jes 50, 11 (Soc 59 תְּקִלְתָּא) dass.

תְּקוּן *h. Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.

תְּקוּן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַנוּ Ex 16, 5, *pt. pass.* מִתְקֵן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְקֵן Dt 22, 5 (MS יִתְקֵן) ordnen, schmücken; 3. *pt. pass.* מִתְקֵן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp. sg.* אֶתְקֵן Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אֶתְקֵנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקַנְתָּ 1 K 2, 12, *ipf.* יִתְקֵן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתְקֵן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תְּקֵן *h. m.* richtige Ordnung.

תְּקֵנָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקֵן Ex 18, 17, *pl.* תְּקֵנוּ Gn 24, 67, *d.* תְּקֵנָא Jos 21, 43 Praet. recht; 2. *ind.* תְּקֵן Gn 41, 32 fest.

תְּקֵנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תְּקֵנָתָא *a. f.* dass.

תְּקַע *h.* 1. stoßen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken; 5. (Zelt) aufschlagen. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקַעוּ Nu 10, 5 ins Horn stoßen; 2. schlagen. *Itpe. ipf.* יִתְקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תְּקַף *h.* sich bemächtigen.

תְּקַף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תִּקְפּוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תִּקְףָּ Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תִּקְףָּ Gn 4, 5 zornig

werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* **תְּקִי** Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* **אֶתְקִי** Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpe.* 1. *pf.* **אֶתְקֶה** Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* **אֶתְקֶה** Ex 7, 13 hart werden.

תְּקַפָּא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* **תְּקִי** Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* **תְּקַפִּי** Dt 32, 13 fester Ort.

תְּקַרְבָּתָא (Gn 32, 20) *a. f., ind.* **תְּקַרְבָּא** Jer 51, 59 Geschenk.

תְּקָרָה *h. f.* 1. Gebälk; 2. Balken.

תְּקַרְוָתָא *h. f.* Geschenk.

תְּקַרְקִים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.

תְּקַשִּׁימ *s. תְּקַשִּׁימ*.

תְּרָא *s. תְּרָא*.

תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.

תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.

תְּרָבָא (Lv 3, 16) *a. m., c.* **תְּרַב** Lv 4, 8 Fett.

תְּרַבּוּסוֹת (EchR 1, 2 Ar.) 1. **תְּרַבּוּסוֹת**, *s. תְּרַבּוּסוֹת*.

תְּרַבּוֹ *s. תְּרַבּוֹ* Ortsname.

תְּרַבּוֹתָא *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung; 3. Art.

תְּרַבּוֹתָא *a. f.* dass.

תְּרַבּוֹנָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תְּרַבּוֹנִיתָא *a. f., c. s.* **תְּרַבּוֹנִיתָא** (Ru 4, 16, MS **תְּרַבּוֹנִיתָא**) Erzieherin.

תְּרַבּוֹנָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תְּרַבּוֹנָא *a. m.* eine Art von Gelehrten-schülern.

תְּרַבּוֹס (Kel XXIV 5) 1. **תְּרַבּוֹס**.

תְּרַבּוֹתָא *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תְּרַבּוֹס *gr. m.* (θόρυβος) Lärm.

תְּרַבּוֹ *h. m.* 1. Hof; 2. **תְּרַבּוֹ** oberer Teil des Schlundes.

תְּרַבּוֹ *a.* den Hof in Ordnung bringen.

תְּרַבּוֹנָא Ortsname.

תְּרַבּוֹתוֹר (**תְּרַבּוֹ** *h. m.* eine Kohlart.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* 1. zitronenfarbig machen; 2. mit Zitronen füttern.

תְּרַבּוֹס *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תְּרַבּוֹמָא *a. m.* dass.

תְּרַבּוֹס *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.

תְּרַבּוֹס *a.* 1. *pt. pl.* **תְּרַבּוֹמִין** EstII 3, 8 dass.; 2. erklären.

תְּרַבּוֹמָא *s. תְּרַבּוֹמָא*.

תְּרַבּוֹמִינָא *s. תְּרַבּוֹמִינָא*.

תְּרַבּוֹ *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תְּרַבּוֹמָא *a. m.* 1. EstII 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.

תְּרַבּוֹס *x. m., pl.* **תְּרַבּוֹסִין** 1 K 5, 23 Floß.

תְּרַבּוֹ *a. m.* Verrückter (*s. תְּרַבּוֹ*).

תְּרַבּוֹ männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).

תְּרַבּוֹ I *gr.* männl. Personenname (Θεοδωρίων).

תְּרַבּוֹ *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תְּרַבּוֹ *a. m. pl.* dass.

תְּרַבּוֹמָה *h. f.* tiefer Schlaf.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* warnen.

תְּרַבּוֹ (**תְּרַבּוֹ**) *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*). *S. אֶתְרַבּוֹ*.

תְּרַבּוֹ *h. m.* Löffel.

תְּרַבּוֹ *s. תְּרַבּוֹ*.

תְּרַבּוֹ *s. תְּרַבּוֹ*.

תְּרַבּוֹמָה *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* **תְּרַבּוֹמִינָא** Name eines Mischnatraktats.

תְּרַבּוֹמָה *h. f.* 1. Lärmblasen (mit dem Horn); 2. als technischer Ausdruck Tremolo.

תְּרַבּוֹמָה *a. m.* Durchbrecher.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.

תְּרַבּוֹ *a. m., ind.* **תְּרַבּוֹ** Jes 44, 14 (MS **תְּרַבּוֹ**) eine Baumart.

תרח *a.* 1. *Itpa.* אֶתְרַח (= אֶתְאָחַר) warten; 2. *pt.* מתריח jBabM 10^d, 1. mit Ausg. Ven. מְסִרִית, *s.* מְסֵר.
תִּרְחָא männl. Personennamen.
תִּרְסָא *gr. f.* (τρίτην) Drittel (ein Gewicht).
תרטאת 1. תַּאֲמָרִית, *s.* תַּאֲמָרִית.
תַּרְטִימָר *s.* תַּרְטִימָר.
תִּרְי *a. m., f.* תִּרְיִי zwei. S. תִּרְיִי.
תִּרְיָא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.
תִּרְיִי (j.Kil. 32^a) 1. תִּרְיִי?
תִּרְיִיִּתָא *a. f.* Vertreibung.
תִּרְיִיִּתָא (Ex 26, 38) *a. m., f.* תִּרְיִיִּתָא Gn 32, 22 zwei. על חֵד תִּרְיִיִּתָא Gn 2, 35, doppelt. *c. s.* תִּרְיִיִּתָא Gn 2, 35, *f.* תִּרְיִיִּתָא Ez 23, 13 (Ven. 1517 תִּרְיִיִּתָא).
תִּרְיִיִּתָא Ex 15, 27, *f.* תִּרְיִיִּתָא Gn 5, 8 zwölf.
תִּרְיִיִּתָא *x.* ein medisches Fest.
תִּרְיִיִּתָא *a. m., f.* תִּרְיִיִּתָא zwölf.
תִּרְיִיִּתָא *a. m.* zwölfster.
תִּרְיִיִּתָא *s.* תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *a. m., pl.* תִּרְיִיִּתָא Ex 23, 8 grade, redlich.
תִּרְיִיִּתָא *a. grade.*
תִּרְיִיִּתָא *a. dass.*
תִּרְיִיִּתָא *a. f., c.* תִּרְיִיִּתָא 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.
תִּרְיִיִּתָא *a. f.* dass.
תִּרְיִיִּתָא *gr. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.
תִּרְיִיִּתָא *a. Pa. pf.* תִּרְיִיִּתָא Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תִּרְיִיִּתָא Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְרַכּוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.
תִּרְיִיִּתָא (Dt 3, 13) Landesname.
תִּרְיִיִּתָא *s.* תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *lat. m.* (tergus?) Lederkasten.
תִּרְיִיִּתָא 1. תִּרְיִיִּתָא?
תִּרְיִיִּתָא *h.* 1. die Priesterhebe entrichten; 2. entfernen.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* (θύρωμα), *pl.* תִּרְיִיִּתָא Ez 27, 6 Türgewände.

תִּרְיִיִּתָא 1. תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא 1. תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *gr. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.
תִּרְיִיִּתָא *h. m.* Lederschlauch (als Ranzen dienend).
תִּרְיִיִּתָא *a. m.* 1. *c. s.* תִּרְיִיִּתָא 1 S 17, 40 (MS תִּרְיִיִּתָא) dass.; 2. *s.* תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *h. m.* dass.
תִּרְיִיִּתָא *h.* Schoten bekommen.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* (θέριος) Lupine (*Lupinus termis*).
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* dass.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* (thermasarius) Bademeister.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* dass.
תִּרְיִיִּתָא 1. תִּרְיִיִּתָא, *s.* תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *a. m., c. s.* תִּרְיִיִּתָא Jes 33, 23 Mastbaum.
תִּרְיִיִּתָא *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*).
תִּרְיִיִּתָא *x. m.* Hahn.
תִּרְיִיִּתָא *x. m., c.* תִּרְיִיִּתָא Est II 1, 3, *pl.* תִּרְיִיִּתָא Est II 1, 3 dass.
תִּרְיִיִּתָא (Frankolin, I. Löw.).
תִּרְיִיִּתָא *x. f.* Henne.
תִּרְיִיִּתָא *x. f.* dass.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* (θρόνος) Stuhl.
תִּרְיִיִּתָא *gr. m.* (τοποθήκη?) chirurgisches Besteck.
תִּרְיִיִּתָא I *gr. m.* (θυρεός) Schild.
תִּרְיִיִּתָא II *gr. m.* (θυρίς) Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens).
תִּרְיִיִּתָא *gr. Hi.* Schild erheben, streiten.
תִּרְיִיִּתָא *gr. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תִּרְיִיִּתָא I (1 S 17, 7) *gr. m.* (θυρεός) Schild.
תִּרְיִיִּתָא II *gr. m.* (θυρίς) Fenster.
תִּרְיִיִּתָא *s.* תִּרְיִיִּתָא.
תִּרְיִיִּתָא *gr. f.* ein schildförmiger Teil(?) der Sandale.
תִּרְיִיִּתָא *h. Hi.* Lärm blasen (in Tremolo).
תִּרְיִיִּתָא *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תִּרְיִיִּתָא)

- niederreißen; 2. verderben. *Pa.*
 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעו Gn 49, 6 niederreißen; 2. zerschlagen; 3. verderben.
Itpa. 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְרַעו (1. יִתְרַעו) Lv 11, 34 B. zerschlagen werden.
 תָּרַעַ I *a. m., ind.* תָּרַע Ex 22, 39 Tür, Tor.
 תָּרַעַ II *a. m.* Marktpreis.
 תָּרַעַ *a. m., pl. d.* תָּרַעִיא 2 K 24, 14 (MS תָּרַעִיא) Türhüter.
 תָּרַעוּת *h. f.* Murren, Einrede.
 תָּרַעִיתָ *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
 תָּרַעְמוּתָ *a. f., c. s.* תָּרַעְמוּתָהוּ Nu 17, 25 (MS תָּרַעְמוּתָהוּ) Murren.
 תָּרַעְמָנָ *a. m.* mürrisch.
 תָּרַעְמָתָ *a. f., pl. c.* תָּרַעְמָתָ Ex 16, 12 dass.
 תָּרַעַתָ (1 K 11, 27) *a. f.* Riß, Einsturz.
 תָּרַךְ *h. Hi.* verderben.
 תָּרַךְ *a. Aph.* schändlich handeln.
 תָּרַפָּא *a. m.* Scham.
 תָּרַפָּה *h. f.* 1. dass. בֵּית ת' weibl. Scham; 2. Verderben.
 תָּרַפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
 תָּרַפּוּתָ *a. f.* Verachtung.
 תָּרַפָּה *gr. f.* (θεραπεία) Heilung.
 תָּרַפּוּן *gr. m.* dass.
 תָּרַץ *a.* grade machen, grade richten.
Pa. 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
 תָּרִיסָ *s.* תָּרִיסָ.
 תָּרַנָּי *s.* תָּרַנָּי.
 תָּרַבָּ *gr. m.* (τρις קב) Maß von drei Kab.
 תָּרַבָּא *gr. m.* dass.
 תָּרַבָּי *gr.* Thracien (Θράκη).
 תָּרַבָּיָ *s.* תָּרַבָּיָ.
 תָּרַבָּן *gr. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
 תָּרַבָּן (Spr 7, 6) *gr. m.* (θρίγκιον) Gitter(?).
- תָּרַקְלִינָא *s.* תָּרַקְלִינָא.
 תָּרַקוּשׁ *s.* תָּרַקוּשׁ.
 תָּרַכָּא *s.* תָּרַכָּא.
 תָּרַשִׁשׁ Ortsname.
 תָּרִין *s.* תָּרִין.
 תָּרַיִסְרִי *s.* תָּרַיִסְרִי.
 תָּרַמַר *a.* werfen.
 תָּשְׁבַּחְתָּא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
 תָּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
 תָּשׁוּבָה *h. f.* 1. Buße, Reue. ת' עָשָׂה be-reuen; 2. Entgegnung.
 תָּשׁוּיָתָ *a. f.* 1. Ez 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
 תָּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
 תָּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
 תָּשׁוּת *h. f.* Schwäche, Schadhafteigkeit.
 תָּשׁוּתָ *a. f., c.* תָּשׁוּתָ Thr 1, 6 dass.
 תָּשׁוּרָת *h. f.* Frohndienstbehörde (Lokalregierung).
 תָּשִׁיחַ *h. f.* schwächlich.
 תָּשׁוּתָ *a. f.* Schwäche.
 תָּשִׁיעָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תָּשִׁיעָה Lv 25, 22 neunter.
 תָּשִׁישׁ *h. m.* schwach.
 תָּשִׁישָׁא *a. m.* dass.
 תָּשִׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
 תָּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
 תָּשְׁלוּמָ *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
 תָּשְׁלוּמָתָ (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
 תָּשְׁלַחְתָּא *a. f., c. s.* תָּשְׁלַחְתָּהּ Ri 5, 15 (MS תָּשְׁלַחְתָּהּ) Sendung.
 תָּשְׁלָמִי *h. m.* eine Vogelart.
 תָּשְׁלַמְתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* תָּשְׁלַמְתָּ Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
 תָּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand. כָּלִי תָשְׁמִישׁ dass.
 תָּשְׁמִישָׁא *a. m.* dass.
 תָּשְׁמִישָׁתָ *a. f.* dass.
 תָּשְׁנִיק, תָּשְׁנוּק *h. m.* Erstickung.
 תָּשְׁנָרָה *a. m.* neunzehnter.
 תָּשַׁע *h. m., f.* תָּשַׁעִיחַ neun. *pl.* תָּשַׁעִין neunzig.

תִּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה
 Nu 34, 31 dass. תִּשַׁע עֶקְרִי Gn
 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9
 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.

תִּשָּׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach
 machen.

תִּשָּׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itp.*
 1. schwach werden; 2. erkranken.

תַּתָּא *a. m.* unten.

תַּתָּא (?) *a. Pa.* heruntersetzen. *Itpa.*
 erniedrigt werden.

תַּתָּא *a. m.* unterer. *pl. d.* תַּתָּא die
 Scham.

תַּתִּיבָּתָא *a. f.* 1. Buße; 2. Wider-
 legung.

תַּתִּיבָּתָא *a. m.* Brücke.

תַּתִּיבָּתָא männl. Personennamen.

Ergänzungen und Berichtigungen.

- 1 a אָפּיקין l. אַפּיקין.
- 2 a L.: אָבויב *h. m.* 1. Rohr; 2. Flöte, Schalmel.
- 5 b L.: אָגן, אָגן.
- 7 a Füge hinzu: אַריוט (*Mech. de R. Sim. 23*) s. דַּיטאָ.
- 7 b Unter אָרק str.: 2. festhalten.
U. אָרעא 1. füge hinzu: בֵּית אֶדְרִי
Gn 50, 10 Tennenplatz.
- 8 a U. אַרְיֵאס l.: das Mittelmeer.
U. אִירִימִירִן l.: Quittenwasser.
- 10 a U. אור l.: 4. Vorabend, Vornacht (eines Tages).
- 10 b אורֶן viell. *Pl. v.* אורֶתָא, also zu lesen אורֶן.
- 11 a Für אורֶתָא *f.* l.: אורֶתָא *a. f.* Abend, Nacht (nach einem Tage).
- 12 b L.: אָהֶדְבֵּי.
U. אָהֶד füge hinzu: בִּשְׁבַּת אָהֶד
Sonntag.
- 13 b U. אַהֶר füge hinzu: *pt. pl.* אַהֶרִין
Jer 5, 8, l. nach Ausg. Ven. 1517
אַהֶרִין *Pa. 2. pt. pl.* מֵאַהֶרִין Nu 14, 33,
Jes 5, 11.
- 15 a U. אֶדָא l.: (Jes 50, 1 Or. 1474).
- 16 a F. h.: אִמְתִּי שׁ dann, wann.
- 19 b U. אֶלִין füge hinzu: 2. gewisse, irgendwelche.
- 21 b F. h.: מֵן לְאַלְמֶר, מֵאֲלֶמֶר.
- 25 b F. h.: אֲנִטִּפְטֶרוֹס *gr.* männl.
Personenname (Ἀντίπατρος).
- 26 b L.: אָגן.
U. אִינְטָא l.: (Jes 5, 8).
- 27 a F. h.: אַנפֶרֶרִיטִין l. אִיפֶרֶיטִין *gr. m.* (ὕπηρέτης) Diener.
- 27 b L.: אָנְתָא (= syr. חֲנַתָא) *a. m.* verdorbenes Öl.
- 31 b L.: אִיסקונדרא 1. Spielmarke; 2. l. אִיסקֶרִינָא *gr. m.* (σκιρτάριος) Archivar.
L.: אִיסקרא, l. אִיסקָא.
- 41 b F. h.: ארכסא (*bMen 43^a*) l. אַרְסָנָא, s. עֶרְסֵן.
- 43 b L.: אַשוּחָא *a. m.* cilicische Tanne (*Abies cilicica*, arab. *schūh*).
- 44 a F. h. bei אַשִּׁירֶתָא *pl. c. s.* אַשִּׁירִהוֹן
Dt 7, 5.
- 47 a L.: פֶּבּוּאָה *h. f.* 1. Spiegelbild; 2. Umriss.
- 47 b L.: בִּרְוּתָא *h. f.* Mannbarkeit des Mädchens.
- 48 a L.: כּוּד *a. Pa. ipf. 2 sg.* תִּבְדִּיד
Mi 6, 15 Cod. Reuchl., Mx תִּבְדִּיר.
- 49 b U. בִּתְרֶתָא l.: Lv 13, 23. 38.
U. בּוּבִיָא l.: Spiegelbild.
- 52 a L.: בִּטִי für בָּטִי.
- 57 b U. בִּלקטִיר 1. l. *gr. m.* (πρακτήρ) Büttel.
- 58 b U. בִּנְיָא l.: ein Vogel. S. בִּנְיָא.
- 60 a U. בָּעָא *Itpe. l.*: 4. begehren.
- 64 a L.: בִּר דִּלְהָא l. כּוּדִילָה.
L.: בִּר דִּלְהָא l. כּוּדִילָה.
- 64 b L.: כּוּדִילָה l. בִּר דִּלְהָא.
- 66 b U. בִּרְקִין l.: 1. Morgengrauen.
- 78 b U. גִּלְגֵּל *Pass.* füge hinzu: 8. gerinnen.
- 79 b L.: גִּלְזָא.

- 80b U. גְּלוֹסְקָא l.: κολλίσκιον.
 82a U. גִּמְר II l.: *Ho. pt.*
 83a U. גִּנְדָּר l.: יִנְגְּדָרִין als *ipf. Peal.*
 86b U. גִּרְדִּיקָא II füge hinzu: γαρδύμιον.
 87a U. גִּרְיִמְתָּא l.: γαρφαλισμα.
 92a L.: דִּוְהִינְתָּא.
 94b U. דְּחִילִיתָא l.: l. m. Or. 2211 רְחִילָא, s. רְחִילָא.
 95a U. דִּי II füge hinzu: Jes 13, 1; 36, 3.
 U. בְּנִדּוֹן l. דִּי.
 96a U. דִּיוֹקְנָא l. εἰκῶν.
 99b L.: דְּלִמְסִיקוֹן.
 L.: דִּלְפָּקִי.
 101b U. דִּנָּא füge hinzu: (Jer 12, 5 W).
 104a F. h.: דִּיקְשָׁטָא *gr. m.* (δικαστής) Richter.
 105a F. h.: דִּוְרִי männl. Personenname (Δῶρος).
 105b U. דֶּרֶס statt: mit den Klauen ergreifen, l.: würgen.
 108b U. דִּהְדִּי l.: Est II 1, 1. 7 (MS לְהִדְרִי).
 U. הֶרִי l. füge hinzu: bei.
 110a U. דִּהוּא füge hinzu: 3. irgendein.
 110b U. הָהָא l.: s. הָהָא, הֵי.
 U. הַגֹּלֶד füge hinzu: l. חוֹלֵן Gau Südarabiens.
 112b U. הָךְ füge hinzu: kein *pf.*
 113a U. הָכִי füge hinzu: לְהָכִי dazu.
 114a U. הָלָכָא str.: Jud 18, 3.
 117a L.: הַפְּטִיקוֹס, הַפְּטִיקִי.
 119a F. h.: הָרִי (Jes 7, 24 Ausg. Warschau; Ausg. Ven. 1517. 1525 אֶרֶץ) a. siehe.
 124b U. זֶה l.: dieses ist dasselbe wie jenes.
 U. זִיטָא *Hitp.* 1. füge hinzu: sich begatten.
 126a F. h.: זִיטָא männl. Personennamen.
 127b U. זִיטָא a. l.: Jer 8, 5.
 128a U. זִכָּא l.: זִכָּא (l. זִכָּא, s. זִכָּא).
 136b U. חֲבֹשׁ l.: S. חֲבוּשׁ.
 138a U. חֶרֶק l.: ein stacheliges Kraut.
 139a U. חֲוִיאָא statt Ex 7, 5 l.: Gn 49, 17. St. Dt 32, 32 l.: Dt 32, 33.
 143a U. חֲטָאָה str.: *pl.* Lies vor חֲטָאֵיהוֹן: *pl. c. s.*
 144a U. חִדָּה l.: l. חִדָּה *pers. m.* Helm.
 150a U. חֶלֶק l. füge hinzu: ? s. חֶלְקָא.
 151a U. חֲמוּדָתָא füge hinzu: Pr. חֲמוּדָא (v. חֲמִידָתָא), *pl. d.* חֲמוּדִיא DtJI 5, 21.
 151b U. חֲמִישִׁי l.: 1. dass.; 2. Donnerstag.
 154a U. חֲנֹן l.: חֲנִינוּן (so MS).
 157b U. חֶצֶב füge hinzu: 5. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln (*Urginea maritima* „Meerzwiebel“).
 U. חֲצִיבָא l.: 2. *Urginea maritima* „Meerzwiebel.“
 158a L.: חֲצוֹת.
 160a U. חֲרִי l.: (חֲרִי)
 161b U. חֲרָפָא füge hinzu: 2. *f.* frühträchtig.
 162a U. חֲרָהָא l.: 2. unterste Lage eines Garbenhaufens.
 164b U. חֲתָם füge hinzu: *pt. pass. pl.* מִחֲתָמִין Ez 27, 24 Slb.
 170a U. חֲלוּפְחָא l.: 2. Schraubenmutter der Ölpresse.
 175a L.: חֲרָבָתָא.
 U. חֲרוּיָא l.: חֲרוּיָא מ' (DtJI 2, 14), 1. חֲרוּיָא = נָחַל עֲרֵבִיָּא = נָחַל עֲרֵבִיָּא Pappelweidenbach.
 179a U. יֶבְחֹשׁ l.: Mückenlarve (rotes Würmchen im Wasser).
 180a U. יָד l.: יָד עַל יָד.
 U. יָדָא füge hinzu: יָד מִיָּדִי weil.
 186a U. יָפֶע l.: *Aph.* הוּפֶע Ez 7, 9 Slb.
 189a Füge hinzu: יְשִׁמוֹן (Nu 21, 20) Ortsname.
 194a oben str.: Maulesel.
 195a U. כּוּפָתָא füge hinzu: כּוּפָתָא?
 195b L.: כּוּרְמָתָא.
 197b U. כֶּבֶא l.: Zahn des Schlüssels.
 200b U. כְּמַסְאוֹת l.: niedrige Garbenhaufen.

- U. **בָּמֶר** I und **בָּמֶר** I l.: mürbe machen.
- 201a U. **בְּמִרְיָתָא** l.: (warm gemachte).
- 204b U. **בָּעֵן** l.: Gn 13, 8.
- 208a F. h.: **בְּרִכְיָא** *gr. m.* dass.
- 212a U. **ל** füge hinzu: nach.
- 212b U. **לְבָא** l.: 1 K 8, 39.
- 213a U. **לְבוֹשׁ** füge hinzu: 2. Spelze des Weizenkorns.
- 214a U. **לִנְנָא** l. statt *λίνα: λέγνον*, statt Furche: Saatstreifen.
F. h.: **לִנְנָה** *gr. f.* dass.
L.: **לִוְנָא** f. **לִוְנָא**, *λήδανον* für *λδδανον*.
- 214b F. h.: **לִזְנִים** s. **לִנְמָא**.
- 215a U. **לְוִטְתָא** füge hinzu: c. **לְוִטְתָא**
Ri 9, 57 Pr.
- 215b U. **לִיִּל** l.: Hühnerluke.
- 216a U. **לְחִי** l.: 3. die Seitenteile am Gebiß des Pferdes; 6. die Streichbretter am Pflug.
- 217b F. h.: **לְכִין** (Gn 4, 15) a. deshalb.
- 221a U. **מָא** füge hinzu: **בְּמָא** Gn 47, 8 wieviel?
- 225a F. h.: **בְּנֵי הַמְדִּינָה** Einwohner.
- 226a **מְהוֹלְתָא** II l.: **מְהוֹלְתָא** (v. **נְהַל**).
- 226b U. **מְהוֹלְתָא** l.: Ez 16, 6, MS **מְהוֹלְתָא**.
- 227a U. **מוֹזְנִיא** l.: **מוֹזְנִיא** (wohl sg., l. **מוֹזְנִיא**).
- 229a F. h.: **מוֹתְנָתָא** (Lv 26, 16 JI) a. f. Hüfte (= **מְתְנָתָא**).
- U. **מוֹזְנִיא** füge hinzu: Ez 7, 12 Slb **מוֹזְנִיא**.
- F. h.: **מוֹהֲרָנָא** (Ez 33, 6, MS Slb **מוֹהֲרָנָא**) a. m. Mahner.
- 229b U. **מוֹחִילָה** l.: überhängender Sims (zur Ableitung des Dachwassers von der Hauswand).
- 230b L.: **מְחוּקָא**.
- 232a U. **מְחַתְנָא** l.: Pr. **מְחַתְנָא**.
- 232b F. h.: **מָטוּ** h. m. Verzeihung.
מָטוּ **בְּקָשׁ** abbitten.
- 233a U. **מְמִלְתָא** füge hinzu: Jes 1, 7 Jm.
- 234b U. **מִיץ** l.: Gestoßenes.
- 235a U. **מִישָׁר** 2. füge hinzu: S. **מִישָׁר**.
U. **מִישָׁרָא** füge hinzu: S. **מִישָׁרָא**.
U. **מִית** füge hinzu: *Po. pt. pl. f.*
מְמַתְּנָן Ez 13, 15 Slb tödend.
- 237a U. **מִלָּה** füge hinzu: Viell. **מִלָּה**,
pl. **מִלִּין** Galläpfelfeiche (*Quercus lusitanica*). **מִי מִלִּין** Galläpfelwasser, Tinte.
- 238b L.: **מִלְגִּי**.
- 239a U. **מִלְקוּט** str. die Klammern.
U. **מִלְתָא** str.: Nu 23, 19.
- 241a U. **מִנְיָא** l.: **מִנֵּן** (l. **מִנֵּן**).
- 243a U. **מִסְקִיתָא** füge hinzu: S. **מִסְקִיתָא**.
- 244b U. **מִסַּת** l.: **בְּמִסַּת** Lv 12, 8 genug für.
U. **מִעָא** l.: **מִעֵין** Jes 48, 8.
- 245b L.: **מִעֵינָא**.
- 246a L.: **מַעְמָקָא**.
- 247a U. **מִפְחָתָא** füge hinzu: *pl.* **מִפְחָן**
Lv 26, 16.
- 248b U. **מִצִּיעוֹתָא** füge hinzu: **מִצִּיעוֹתָא**
Gn 1, 6.
- 249a U. **מִצְפִּיאָא** füge hinzu: **מִצְפִּיאָא**
Ri 11, 29 Pr.
- 251b Zu **מִרְבוּעֵיתָהּ** füge hinzu: Am 3, 4.
- 253a U. **מִרּוֹב** füge hinzu: Wasser-speier.
- 254a U. **מִרְרִיתָא** füge hinzu: 3. Bitterkraut.
- 256b U. **מִשְׁחָבִיב** füge hinzu: S. **מִשְׁחָבִיב**.
U. **מִשְׁחָה** l.: 1. Salbung; 2. **הַר הַמִּשְׁחָה** der Ölberg.
F. h.: **מִשְׁחָה** h. f. Salbung.
- 258a Str. **מִשְׁקָדָא**.
F. h.: **מִשְׁקָדָא** a. m. Muschelschale.
F. **מִשָּׁר** ff. l.: **מִשָּׁר** h. m. Beet.
F. **מִשָּׁרָא** l.: **מִשָּׁרָא** a. m. dass.
- 259b F. h.: **מִתְנָתָא** s. **מִתְנָתָא**.
- 260a U. **מִתְקָלָא** füge hinzu: c. **מִתְקָל**
(l. **מִתְקָל**) Ri 8, 26 Pr.

262a U. נָהָא l.: Vornacht eines Tages.

262b F. h.: נְגִיסָה h. f. Speise.

265a U. נָהָר l.: מְנַהֲרִין (*Pael* zweifelhaft).

U. נָהָרָא füge hinzu: נִהְרֹתָא Nah 1, 4 Or 2211.

265a F. h.: נֹדֶרֶן h. m. Olivenart.

266a F. h.: נִוְתָאָה x. m. Bewohner des ägypt. Bezirkes Neut.

267b U. נָחַשׁ I l.: Lv 19, 26.

269b F. נִוְתָאָה ff. l.: נִוְתָאָה l. Niotata.

271a L. נָמִי füge hinzu: (2 K 4, 1 Jerus. Dr.) = אָנֹן אֶף אָמִי.

277b U. נָקִים füge hinzu: (Νύκτας).

281a F. h.: סָבִין s. סָבִין.

281b U. סָבִין füge hinzu: שְׁלִסְבִי (סָבִי) See des Dickichts (Name des Chet-Sees).

Str.: סָבִין ff.

282a L. סָבִין, סָבִין.

284a U. סָבִין füge hinzu: סָבִין Erdscheibe.

285a U. סָבִין füge hinzu: (Maulkorb?).

289a U. סָבִין l.: Köpfchen, Knäulchen. U. סָבִין l.: סָבִין.

289b U. סָבִין l.: h. f.

U. סָבִין II l.: 2. Schlußsatz.

U. סָבִין füge hinzu: 3. Abkürzung eines Bibeltextes durch Mitteilung des ersten Wortes und nur je eines Buchstabens der übrigen Wörter.

F. h.: סָבִין h. m. Unrat.

293b L. סָבִין. F. h.: S. סָבִין.

U. סָבִין (סָבִין?) l.: Jochhaken.

294a U. סָבִין füge hinzu: 8. Zusammenfassung einzelner Buchstaben mehrerer Wörter zu einem Merkwort.

F. h.: סָבִין l. סָבִין.

296b U. סָבִין l.: MS סָבִין.

F. h.: סָבִין (Gn 36, 30). Name eines Landes.

299a U. סָבִין l.: 1. ind. סָבִין(?) Lv 11, 32; 2. c. s. סָבִין Gn 42, 35 Sack.

302a Str.: סָבִין ff.

304a L.: עָבִין l. עָבִין.

L.: עָבִין l. עָבִין.

305a U. עָבִין l.: Nu 34, 15.

308a F. h.: עָבִין a. f. Wohnung.

311a U. עָבִין füge hinzu: עָבִין Dt 28, 13 oben.

U. עָבִין füge hinzu: pl. עָבִין Jud 10, 4 Pr.

312b U. עָבִין l. עָבִין.

313b F. h.: עָבִין s. עָבִין.

F. h.: עָבִין a. m. unglücklich.

314a L.: עָבִין.

L.: עָבִין, עָבִין, עָבִין.

315b U. עָבִין l.: als Trockenfutter verwandtes Futterkraut, in Bündel gebunden.

316a U. עָבִין l.: *Itpā. ipf.* 3 pl. יִתְעָבִין.

317b St. עָבִין ff. l.: עָבִין a. m., ind. עָבִין (l. עָבִין) Dt 12, 2 dichtbelaubt. עָבִין a. m. dass.

U. עָבִין l.: pl. d. עָבִין Lv 19, 10.

318a F. h.: עָבִין a. m., ind. עָבִין 2 K 4, 7 (Jerus. Dr.) Zehnter.

321a F. h. עָבִין s. עָבִין.

U. עָבִין füge hinzu: 4. aufbrechen (v. d. Mahlzeit).

321b U. עָבִין l.: 4. der in den Mund gelegte Teil der Kandare.

322b U. עָבִין l.: *cribellum*.

323a F. h.: עָבִין s. עָבִין.

U. עָבִין 2. l.: (vielleicht Seitenhölzer zur Festigung der Verbindungen am Pfluge).

324b U. עָבִין l.: 2. feuchter Nebel.

326a F. h.: עָבִין a. m., ind. עָבִין Lv 26, 10 Sab. (Jerus. Dr.) עָבִין und עָבִין alt.

328a Str.: פָּנִר l.: פָּנִר (TosBabM IV 7) l. פָּנִר.

- 329a F. h.: פונין קל פ' (Hi 4, 16)
l. קליפונא s. קלפונין.
- 331a U. פהתין l. פהתא.
- 333a U. פיס l.: vgl. *ἔπεισα* v. *πειθω*.
- 334b U. פלונא füge hinzu: (פלנא).
- 335b U. פלמורא l. פלמורין Ez 23, 40.
- 339a Zu פניקטין füge hinzu: (φοινικίδες)
Purpurgewänder(?).
- Zu פסא I füge hinzu: 4. *pl. ind.*
פסי Gn 37, 3 gemustert, vgl.
JII II מצוייר.
- 345b פריגורי l.: Παρηγόριος.
- 349b U. פרמשתק l.: männliches Glied
(in Erektion).
- 351b L.: פרסוף l. פרסום, s. פרופסיטום.
- 352a U. פרפיסא l.: Blumentopf(?).
Zu פרופסיטום füge hinzu: Профол.
- 353a Zu פרקד f. h.: vgl. *πρακτόν*.
- 355a Zu פשר *Pl.* f. h.: schmelzen.
- 355b Zu פת füge hinzu: 3. פת חלה
(jDem 22^c) l. פתחלה *h. f.* eine
Hülsenfrucht.
- 356a F. h.: פתוכי (Gn 18, 6 JI)
a. m. pl. Mischung(?).
- 357b F. h.: פתקונא *gr. m.* (πιττακιον)
Tafel.
- 358b U. צבת II und צבתא II l. *m.*
für *f.*
- 359b U. צהי *Aph.* füge hinzu: *c. s.* אצהינן
Jes 48, 21.
- 362a U. ציד l.: לציד Ex 19, 15 (sic
MS), לציד Ez 2, 9.
- 365a U. צמם füge hinzu: (oder eng
zusammengeschlossenen).
- 365b U. צנוריתא l.: dass., str.: Gabel.
- 366a U. צעק füge hinzu: (bei Hunden)
heulen.
- 368a U. צרפא l. צורכיו.
- 371b U. קדמותא l. füge hinzu: Gn
38, 28.
- 372a U. קובעא l. קובעין.
- 373a U. קים *a.* füge hinzu: 5. gerinnen.
- 376b F. h.: קיטורא *a. m., ind.* קיטור
Est II 1, 3 Rauch(?).
- 378b U. קליא III füge hinzu: *pl.* קלן
Nu 21, 6 (MS קלן).
- 379a U. קלל füge hinzu: *Itpo.* wenig
werden.
- 383a U. קנה füge hinzu: *pl.* קונה (von
Gott) Schöpfer.
- 384a L. u. קנקן: Krug, Gerät.
- 384b U. קיסטיןר füge hinzu: (קיסטיןר).
U. קיסמור füge hinzu: (קיסמור).
- 386a U. קפח l.: 2. entfernen; 3. be-
rauben, unterdrücken.
U. קפח l.: berauben, str.: ver-
wunden.
- 388a U. קצרא füge hinzu: קצרא.
F. קצרון l.: קצרון Ortsname (*καστριον*).
F. h.: קצרון *gr. m.* (*καστριον*) Burg.
U. קקבמון l.: im Tiegel bereitetes
Brot.
- 390a F. קורמורא ff. l.: קורמורא *gr. m.*
(*κουρατωριος*) der öffentliche Fiscus.
U. קריבא füge hinzu: מקריב Dt
32, 17 Jerus. Dr. neuerdings.
- 393a F. h.: קרת *h. f.* Stadt.
- 394b F. h.: c. קשת 2S 22, 35 Mx.
- 396a F. h.: רבוכה *h. f.* Kuchen aus
in heißem Wasser eingerührtem
Teige. S. רביכה.
- 396b Zu רביעי f. h.: 2. Mittwoch.
- 398a Zu רגל füge hinzu: *Ni.* gewöhnt
sein.
Zu רגם füge hinzu: *Itpo. ipf.* יתרנים
Ex 19, 13 Jerus. Dr. gesteinigt
werden.
- 398b Zu רגן *h.* füge hinzu: *Ni.*
- 399b L.: רהטא.
- 400a U. רנה l. רנהן.
- 401b U. רחיא füge hinzu: *ind.* רחי
Jud 9, 53 Pr.
- 403b F. h.: רחילא II *a. m., pl.* רחילון
Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.
F. ריפע ff. l.: ריפו l. ריפו, s. יפו.
F. h.: ריק *h. m.* Dummkopf.
Zu רכבא füge hinzu: *c.* רכב Jud
9, 53 Pr.

- 404a U. רִכְבָּהָ l.: pl.
 407b F. h.: רָצַע a. Aph. ipf. יִרְצַע
 Ex 21, 6 Jerus. Dr. durchbohren.
 U. רָק füge hinzu: 3. s. רִיק
 F. h.: רָקָא s. רִיקָא.
 410b F. h.: שָׁלִי h. m. Wachtel.
 L.: שְׁכִינָה.
 412a U. שָׁאֵל l.: Dt 18, 16.
 415a U. שְׁבִתָּהּ l.: Name des Dämons
 einer Krankheit (vielleicht Genick-
 starre).
 416a L.: שְׁרָפְנָא für שְׁרָפְנָא.
 416b L.: 2. billig kaufen.
 L.: שׁוּבָה.
 Str.: שׁוּבָכָא.
 417b U. שׁוּנִית l.: Klippe, hoher
 Strand.
 418a U. שׁוּפְרָא l.: Ex 19, 19.
 433a Zu שָׁפַף füge hinzu: Vgl. שׁוּף.
 437b U. תִּבְבּ l.: Pā.
 442b U. תִּכֵּן l.: (MS אֶתְכִיכֻנֵּן v. נתך).
 448b U. תִּרְדִּיּוֹן füge hinzu: (Θεοδωριων?).

A056939

THEOLOGY LIBRARY
CLAREMONT, CALIF.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a) Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
b) hintere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
c) Haphtaren:
Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder. Prediger, Ester (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b) Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original), Jerusalem 190—
(jemanitischer Druck).
 2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
 3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II,
Venedig 1525.
 4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
 5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
 6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabinovicz, Variae Lectiones (1837—86).
20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel.
1 Traktat Ausg. Pesaro.
 7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524(?).
 8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519, Venedig 1545.
Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig 1546, Krakau 1893.
Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
Pesikta, Lyck 1868.
Pesikta rabbati, Wien 1880.
Tanna de-Bē Elijjahu, Venedig 1598.
Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
 9. Aruch: Pesaro 1517.
-

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung. B. Ausgabe Berliner.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII.

Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. V).

Gen 1. B. Mose.

Ex 2. B. Mose.

Lv, Lev 3. B. Mose.

Nu 4. B. Mose.

Dt 5. B. Mose.

Jos Josua.

Jud, Jd Richter.

S Samuel.

K Könige.

Jes Jesaja.

Jer Jeremia.

Ez Ezechiel.

Ho Hosea.

Jo Joel.

Am Amos.

Ob Obadja.

Jon Jona.

Mi Micha.

Na Nahum.

Hb Habakkuk.

Ze Zephanja.

Ha Haggai.

Sa, Sac Sacharja.

Ma Maleachi.

Ps Psalmen.

Prov Sprüche.

Hi Hiob.

Cant Hoheslied.

Ru Ruth.

Thr Klagelieder.

Koh Prediger.

Est I Ester (erstes Targum).

Est II Ester (zweites Targum).

Chr Chronik.

2. Talmud.

Talmud babil — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^b.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^b.

MaasSch Maaser scheni.

MoK Moed katon.

RhS Rosch ha-Schana.

BK, BabK Baba kamma.

BM, BabM Baba mezia.

BB, BabB Baba bathra.

AbZ Aboda zara.

Mischnazitate sind durch das Fehlen von j und b vor den Namen der Traktate erkennbar. Den Toseptazitaten ist Tos. vorangesetzt.

3. Midrasch.

BerR Bereschith Rabba.

SchemR Schemoth Rabba.

VajR Vajjikra Rabba.

BemR Bemidbar Rabba.

DebR Debarim Rabba.

SchirR Midr. Schir ha-Schirim.

RutR Midr. Ruth.

EchR Midr. Echa.

KohR Midr. Koheleth.

EstR Midr. Ester.

Pes Pesikta de-Rab Kahana.

PesR Pesikta Rabbati.

MidrTill Midrasch Tehillim.

MidrSchem Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. h. hebräisch. gr. Fremdwort aus dem Griechischen. c. communis generis. lat. Fremdwort aus dem Lateinischen. pers. Fremdwort aus dem Persischen. x. Fremdwörter anderer Herkunft. tr. transskribiert (bloße Transskription eines fremdsprachlichen Wortes). Gramm. — meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch, 2. Auflage.

Kethuboth 13	שני דיני נזירות	Joma 1,	שבעת ימים
Nasir 8	שני נזירים	Para 3	
Joma 6	שני שעירי	Schabbath 23	שואל אדם
Baba Mezia 1	שנים אוהיון	Arachin 6	שום היתומין
Ohaloth 1	שנים טמאים	Baba Kamma 4. 5	שור שננח
Machsirin 3	שק שהוא מלא	Kelim 3	שיעור כלי חרס
Mikwaoth 1	שש מעלות	Chullin 12	שלוח הקן
Menachoth 11	שתי הלחם	Schebiith 6	שלש ארצות
Menachoth 9	שתי מדות	Kelim 28	שלש על שלש
Challa 4	שתי נשים	Nasir 6	שלשה מינים
ת	ר"א אומר s. תולין	Teharoth 1	שלשה עשר דברים
		Schekalim 6	שלשה עשר שופרות
Nidda 10	תינוקת	Berachoth 7	שלשה שאכלו
Pesachim 5	תמיד נשחט	Kelim 24	שלשה תריסין
Ohaloth 5	תנור שהוא	Kerithoth 1	שלשים ושש
Kelim 5	תנור תחילתו	Edujoth 1,	שמאי אומר
Berachoth 4	תפלת השחר	Nidda 1	
		Schabbat 14	שמונה שרצים

THEOLOGICAL LIBRARY
CLAREMONT, CALIF.

Bechoroth 6	על אלו מומין	Machschrin 5	מי שטבל
Aboth 3	עקביה	Baba Bathra 9	מי שמת
Pesachim 10	ערבי פסחים	Berachoth 3	מי שמתו
Kil'ajim 3	ערוגה	Sota 6	מי שקינא
Negaim 13	עשרה בתים	Pea 3	מלבנות התבואה
Kidduschin 4	עשרה יוחסין	Schekalim 7	מעות
פ		Mikwaoth 5	מעין
Challa 2	פירות חוץ לארץ	Bechoroth 9	מעשר בהמה
Para 4,	פרת חמאת	Maaser Scheni 1. 2	מעשר שני
Sebachim 14		Schabbat 18	מפנין
Middoth 4	פתחו של ההיכל	Jebamoth 12	מצות חליצה
צ		Kethuboth 6	מציאת האשה
Para 11	צלוחית שהניחה	Schekalim 2	מצרפין
Para 9	צלוחית שנפל	Teharoth 6	מקום שהיה
ק		Pesachim 4	מקום שנהנו
Meïla 4	קרשי המזבח	Negaim 1	מראות ננעים
Sebachim 6,	קרשי קדשים	Baba Kamma 7	מרובה
Meïla 1		Aboth 1	משה קבל
Nedarim 8	קונם יין	Sota 8	משוח מלחמה
Kinnim 2	קן סתומה	Beza 5	משילין פירות
Kil'ajim 4	קרחת הכרם	Tebul Jom 2	משקה סבול יום
ר		Moed Katan 1	משקין
		ג	
Tamid 2	ראוהו אחיו	Sanhedrin 6	נגמר הרין
Rosch Haschana 3	ראוהו ב"ד	Kelim 29	נומי הסדין
Chullin 11	ראשית הגז	Jebamoth 11	נושאין על האנוסה
Aboth 2	רבי-אומר	Jadajim 2	נפל ידו
Para 1. 2,	ר"א אומר	Ohaloth 12	נסר
Nedarim 9,		Nedarim 10	נערה המאורסה
Schabbat 13. 19. 20		Kethuboth 4	נערה שנתפתתה
רבי חנינא		ד	
Edujoth 2	רבי יהושע	Teruma 5	סאה
Sabim 4	רבי יוסי	Ohaloth 15	סנות
Mikwaoth 3	רבי ישמעאל	Taanith 2. 3	סדר תעניות
Menachoth 10,		Sukka 1	סוכה
Aboda Sara 4	רבן גמליאל	Kelim 26	סנדל
Jebamoth 5		Kerithoth 4	ספק אכל
ש		ע	
Schebuoth 1. 3	שבועות שנים	Sota 9	ענלה ערופה
Schebuoth 6	שבועת הדיינין	Schebiith 1. 2	עד אימתי
Schebuoth 4	שבועת העדות	Bechoroth 4	עד כמה
Schebuoth 5	שבועת הפקדון	Erubin 2	עושין פסין
Schebiith 10	שביעית משתמטת		

Negaim 5	כל ספק
Bechoroth 5	כל פסולי
Menachoth 8	כל קרבנות
Ukzin 1	כל שהוא יד
Pesachim 2	כל שעה
Kilajim 8	כלאי הכרם
Kelim 30	כלי זכוכית
Kelim 2. 15	כלי עץ
Kelim 11. 14	כלי מתכות
Schebiith 7. 8,	כלל גדול
Maasroth 1,	
Schabbath 7	
Chullin 6	כסוי הדם
Maaser Scheni 5	כרם רבעי
Kilajim 5	כרם שחרב
Sota 5	כשם שהמים

ל

Maaser Scheni 3	לא יאמר
Tamid 4	לא היו כופתין
Baba Bathra 2	לא יחפור
Sukka 3	לולב הנזול
Sukka 4	לולב וערבה
Aboda Sara 1	לפני אידיהן

מ

Pea 8	מאימתי כל אדם
Schebiith 3	מאימתי מוציאין
Taanith 1	מאימתי מוכירין
Berachoth 1	מאימתי קורין
Dammaj 3	מאכילין
Erubin 1	מבוי
Ohaloth 4	מנדל
Megilla 1	מגילה
Bechoroth 7	מומין אלו
Kelim 9	מחט
Jadajim 1	מי רביעית
Gittin 7	מי שאחזו
Nasir 3. 4	מי שאמר
Erubin 4	מי שהוציאווהו
Schabbath 24	מי שהחשיך
Pesachim 5	מי שהיה טמא
Kethuboth 10	מי שהיה נשוי
Moed Katan 2	מי שהפך

Jebamoth 8	כיצד אשת אחיו
Ohaloth 18	כיצד בוצרין
Makkoth 1	כיצד העדים
Baba Kamma 2	כיצד הרגל
Berachoth 6	כיצד מברכין
Negaim 14	כיצד מטהרין
Erubin 5	כיצד מעברין
Temura 5	כיצד מערימין
Bikkurim 3	כיצד מפרישין
Erubin 8	כיצד משתתפין
Pesachim 7	כיצד צולין
Schabbath 3	כירה
Erubin 9	כל ננות
Gittin 3	כל נט
Temura 6	כל האסורין
Negaim 11	כל הבגדים
Chullin 8	כל הבשר
Negaim 12	כל הבתים
Sebachim 1. 2. 8	כל הזבחים
Nidda 2	כל היר
Schabbath 17,	כל הכלים
Kelim 25	
Ohaloth 16	כל הממלטלין
Edujoth 3	כל המממאים
Ohaloth 3	
Menachoth 1. 5	כל המנחות
Mikwaoth 6	כל המעורב
Schebuoth 7	כל הנשבעין
Middoth 5	כל העזרה
Sebachim 3	כל הפסולין
Aboda Sara 3	כל הצלמים
Para 10	כל הראוי
Schekalim 8	כל הרוקן
Sebachim 10	כל התדיר
Tebul Jom 3	כל ידות האוכלין
Mikwaoth 10	כל ידות הכלים
Sanhedrin 10	כל ישראל
Kelim 17	כל כלי ב"ב
Kelim 16	כל כלי עץ
Nedarim 1	כל כנויי נדרים
Nasir 1	כל כנויי נזירות
Schabbat 16	כל כתבי
Machsichirin 1	כל משקה
Kil'ajim 2	כל מאה

Teharoth 9	זיתים מאימתי	Nidda 8	הרואה כתם
Ukzin 2	זיתים שכבשן	Berachoth 9	הרואה מקום
	ח	Sabim 1	הרואה ראה
Schabbat 22	חבית	Teharoth 3	הרוטב
Chagiga 3	חומר בקדש	Nasir 2	הריני נזיר
Baba Bathra 3	חוקת הבתים	Menachoth 13	הרי עלי
Sebachim 7,	חטאת העוף	Arachin 4	השג יד
Meila 2,		Baba Mezia 8	השואל
Kinnim 1		Machschirin 4	השוחה
Erubin 7	חלון	Chullin 2,	השוחט
	כל ישראל s. חלק	Sebachim 13	
Jebamoth 1	חמש עשרה נשים	Baba Mezia 6. 7.	השוכר
Challa 1	חמשה דברים	Aboda Sara 5	
Terumoth 1	חמשה לא יתרמו	Gittin 4	השולח
Para 7	חמשה שמלאו	Baba Bathra 1,	השותפין
Jebamoth 14	חרש שנשא	Nedarim 5	
	ב	Negaim 9	השחין
Sebachim 12	טבול יום	Kelim 18	השירה
Kelim 12	טבעת אדם	Kelim 22	השלחן
Joma 4	טרף בקלפי	Meila 6	השליח
		Teharoth 5	השרץ
Schebuoth 2	יריעות הטומאה	Menachoth 7	התורה
Joma 8	יום הכפורים	Terumoth 3	התורם
Beza 2	יום טוב שחל	Kelim 8	התייר
Rosch Haschana 4	יום טוב של ר"ה	Menachoth 4	התכלה
Nidda 5	יוצא דופן	Kelim 8	התנור
Schabbath 1	יציאות השבת	Orla 2,	התרומה
Bechoroth 8	יש בכור	Bikkurim 2,	
Arachin 3	יש בערכין	Schekalim 4.	
Temura 7	יש בקדשי מובה		ו
Temura 2	יש בקרבנות	Dammaj 2	ואלו דברים
Negaim 4	יש בשער לבן	Makkoth 3	ואלו הן הלוקין
Ohaloth 8	יש מביאין	Sanhedrin 9	ואלו הן הנשרפין
Jebamoth 9	יש מותרות	Moed Katan 3	ואלו מנלחין
Mikwaoth 7	יש מעלין	Nedarim 2	ואלו מותרים
Baba Bathra 8	יש נוהלין	Pea 2	ואלו מפסיקין
Ukzin 3	יש צריכין	Nedarim 11	ואלו נדרים
	ב	Temura 4,	ולד חטאת
Nasir 7,	כהן גדול	Meila 3	
Sanhedrin 2			ז
Horajoth 3	כהן משיח		דיני ממנות ■ זה כורך
Ohaloth 9	כורת	Machschirin 2	זיעת בתים

Tebul Jom 1	המכנס	Kilajim 1	החטים
Menachoth 12	המנחות	Tamid 6	החלו עולים
Baba Kamma 3	המניה את הכר	Sukka 5	החליל
Mikwaoth 4	המניה כלים	Kelim 4	החרס
Maasroth 3	המעביר	Mikwaoth 2	הטמא
Machscherin 6	המעלה	Ohaloth 7	הטומאה
Nidda 3	המפלת	Sota 2	היה מביא
Baba Mezia 3	המפקיד	Sota 3	היה נוטל
Terumoth 4	המפריש	Maasroth 2	היה עובר
Kelim 19	המפרק	Berachoth 2	היה קורא
Schabbath 10	המצניע	Sanhedrin 5	היו בודקין
Baba Mezia 9,	המקבל	Sukka 2	הישן
Dammaj 6		Kelim 23	הכרור
Arachin 8	המקריש	Maasroth 4	הכוכש
Para 6	המקדש	Baba Kamma 6	הכונס
Sota 1	המקנא	Kethuboth 9	הכותב
Meila 5	הנהנה	Chagiga 1	הכל חייבין
Kelim 21,	הנוגע	Sabim 2	הכל מיטמאין בויבה
Sabim 5		Negaim 3	הכל מיטמאין בנגעים
Nedarim 6. 7	הנודר	Temura 1	הכל ממירין
Orla 1	הנוטע	Arachin 1	הכל מעריכין
Teharoth 10	הנוטל	Chullin 1	הכל שוחטין
Kethuboth 12	הנושא	Kelim 20	הכרים
Gittin 5	הנוקין	Bechoroth 3	הלוקח בהמה
	ואלו הן s. הנשרפין	Dammaj 5	הלוקח מן הנחתום
Negaim 10	הנתקים	Bechoroth 1	הלוקח עובר חמורו
Kelim 13	הסיף	Bechoroth 2	הלוקח עובר פרתו
Maasroth 5	העוקר	Dammaj 4	הלוקח פירות
Chullin 9	העור והרוטב	Kerithoth 6	המביא אשם
Ohaloth 13	העושה מאור	Gittin 1, 2	המביא נט
Kelim 6	העושה שלשה	Beza 4	המביא כדי יין
Edujoth 7. 8	העיר	Para 5	המביא כלי חרס
Nasir 9	העכו"ם	Kil'ajim 7	המבריק את הנפן
Jebamoth 8	הערל	Gittin 9	המגרש
Pea 4	הפאה	Kethuboth 7	המדיר
Negaim 8	הפורה	Baba Bathra 4. 5. 6.	המוכר
Schebiith 9	הפינס	Arachin 9	
Teharoth 7	הקדר	Maaser Scheni 4	המוליך פירות
Menachoth 2. 3	הקומץ	Erubin 10	המוציא תפלין
Megilla 2	הקורא למפרע	Schabbath 8	המוציא יין
Megilla 4	הקורא עומר	Sebachim 9,	המזבח
Dammaj 1	הקלים	Middoth 3	
Kelim 7	הקלתות	Dammaj 7	המומן
Middoth 2	הר הבית	Jadajim 3	המכניס

ה

Terumoth 7	האוכל תרומה מזיר
Terumoth 6	האוכל תרומה שונג
Gittin 6	האומר התקבל
Baba Bathra 7,	האומר לחברו
Kidduschin 3	
Arachin 5	האומר משקלי
	ר"א אומר s. האורג
Para 12	האווב
Kidduschin 2	האיש מקדש
Pesachim 8	האשה בזמן שהיא
Kidduschin 1	האשה נקנית
Nidda 9	האשה שהיא עושה
Terumoth 8	האשה שהיתה אוכלת
Teharoth 2	האשה שהיתה כובשת
Jebamoth 10, 16	האשה שהלך בעלה
Jebamoth 15	האשה שהלכה
Ketuboth 8	האשה שנפלו
Ketuboth 2	האשה שנתארמלה
Jebamoth 6	הבא על יבמתו
Kelim 27	הבגד מטמא
Schabbath 12	הבונה
Baba Mezia 10	הבית והעליה
Ohaloth 11	הבית שנסדק
Baba Kamma 10	הנוול ומאכיל
Baba Kamma 9	הנוול עצים
Nasir 9	הנוים אין להם
Erubin 6	הזר עם הנכרי
Teharoth 8	הזר עם ע"ה
Joma 5	הוציאו לו
Horajoth 2	הזרה כהן
Horajoth 1	הזרו ב"ד
Sabim 3	הזב והטהור
Baba Mezia 4	הזהב
Terumoth 9	הזורע
Gittin 8	הזורק נט
Teharoth 4	הזורק מומאה
Schabbath 11	הזורק מרה"
Ohaloth 14	הזיו
Chullin 10	הזרוע
Baba Kamma 8	החובל
Jebamoth 4	החולץ
Ohaloth 17	החורש

ב

Schekalim 2	באחד בארר
Joma 7	בא לו
Nidda 6	בא סימן
Orla 3	בגד שצבעו
Chullin 4	בהמה המקשה
Negaim 2	בהרת
Jadajim 4	בו ביום
Tamid 7	בזמן שכו"נ
Beza 1	ביצה שגולדה
	האומר s. בית כור
Erubin 3	בכל מערבין
Schabbath 6	במה אשה
Schabbath 5	במה בהמה
Schabbath 4	במה מומגין
Schabbath 2	במה מדליקין
Nidda 4	בנות כותים
Schebiith 5	בנות שוח
Aboth 4	בן זומא
Megilla 3	בני העיר
Sanhedrin 8	בן סורר
Aboth 5	בעשרה מאמרות
Terumoth 10	בצל
Joma 2, Schebiith 4	בראשונה
Tamid 1	בשלשה מקומות
Schekalim 3, Taanith 4	בשלשה פריקים
Sebachim 4,	ב"ש אומרים
Jebamoth 13, Nasir 5,	
Pea 7	
Kethuboth 1	בתולה נשאת
	ג
Pea 5	נדיש
Negaim 6	גופה של בהרת
Baba Bathra 10	נט פשוט
Chullin 7	ניד הנשה
	ד
Sanhedrin 1, 3	דיני ממונות
Nidda 7	דם הנדה
Sebachim 11	דם חטאת
Kerithoth 5	דם שחיטה

Verzeichnis der Anfänge der Mischna-Abschnitte.

Von Prof. Dr. J. KAHAN, Znaïm.

Vorbemerkung.

Bei der Transskription habe ich den Weg der Einfachheit dem jetzt oft üblichen gekünstelten vorgezogen. So ist t = s, nicht z, bei dem man nicht weiß, ob es deutsch oder französisch gemeint ist. — ח = כ = ch, wie es die Juden, auch Sephardim, aussprechen. פ = א, צ = z, ש = sch.

Mikwaoth 9	אלו הוצצין	א	
Chullin 3	אלו טריפות	Kelim 1	אבות הטומאה
Kelim 10	אלו כלים	Ohaloth 6	אדם וכלים
Ohaloth 2	אלו מטמאין	Challa 3	אוכלין עראי
Menachoth 6	אלו מנחות	Tebul Jom 4	אוכל מעשר
Baba Mezia 2	אלו מציאות	Pesachim 1	אור ל"ד
Sota 7	אלו נאמרין	Chullin 5	אותו ואת בנו
Kethuboth 3	אלו נערות	Sanhedrin 4	אחד דיני ממונות
Pesachim 3	אלו עוברין	Sebachim 5	איהו מקומן
Temura 3	אלו קרשים	Baba Mezia 5	איהו נשך
Schabbath 15	אלו קשרים	Kil'ajim 6	איהו ערים
Jebamoth 7	אלמנה לכ"ג	Kil'ajim 9	אין אסור
Kethuboth 11	אלמנה נוזנת	Nedarim 4	אין בין המודר
Rosch Haschana 2	אם אינן מכירין	Arachin 2	אין בערכין
Kerithoth 3	אמרו לו	Chagiga 2	אין דורשין
Joma 3, Tamid 3, 5	אמר להם	Aboda Sara 2	אין מעמידין
Schabbath 9	אמר ר"ע	Arachin 7	אין מקדישין
Bikkurim 4	אנדרונינוס	Terumoth 11	אין גותנין
Kethuboth 5	אף על פי	Berachoth 5	אין עומדין להתפלל
Sanhedrin 7	ארבע מיתות	Beza 3	אין צדין
Baba Kamma 1	ארבעה אבות	Terumoth 2	אין תורמין
Jebamoth 3	ארבעה אחים	Negaim 7	אלו בהרות
Kerithoth 2	ארבעה מחוסרי כפרה	Berachoth 8,	אלו דברים
Nedarim 3	ארבעה נדרים	Edujoth 2,	
Rosch Haschana 1	ארבעה ראשי שנים	Pea 1, Pesachim 6	
Schebuoth 8	ארבעה שומרים	Makkoth 2	אלו הן הנולין
Ohaloth 10	ארובה	Makkoth 3	אלו (ואלו) הן הליקין
Sota 4	ארוסה ושומרת יבם	Schekalim 5	אלו הן הממונין
Mikwaoth 8	ארץ ישראל	Sanhedrin 11	אלו הן הנחנקין

תשר"ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.	תתו"צ תשובה תפלה וצדקה.
תש"ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס').	תתו"ש תלמוד תורה ושאלת שלום (יעב"ץ).
תש"ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.	תתכ"כ תלמוד תורה כנגד כולם.
ת"ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק), תקון תשובה (ס').	תתעד"א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתבל"ת תלא תניא בלא תניא (ברלא תניא).	תתק"ל תכון תפילתי קטורת לפניך.
ת"ת ויהיב"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.	תתרי"ך שו"ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר"ם ראטענבורג).
ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.	תתש"ה תלי תלין של הלכות.
	תתשכ"ב תלמוד תורה שקול כנגד כולם

תנ"ר תנו רבנן, תהוה רבה (ק'), תרגום רומי, תיפח
 רוחן (תי"ר), תועפות ראם (ס').
 תר"א (תקר"א), תוכו רצוף אהבה (ס').
 תרב"א תשובת ר' ברוך אגנלי (ס').
 תר"ג תקנת רבנו גרשון.
 תר"ג מ"ה תקנת רבנו גרשון מאור הנולה.
 תר"ו תיפח רוחן ונשמתן.
 תר"ק תרומה וקדשים.
 תר"י תלמידיו רבנו יונה.
 תר"י מ' תר"ג מצות (גרת"י).
 תר"ל תרתי לריעותא, — לגרועותא, תוספות ראשון
 לציון (ס').
 תר"ת תקיעה תרועה תקיעה.
 ת"ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ"ש), תפלת שוא,
 תחום שבת (תח"ש), תקוני שבת (תק"ש), תכנת
 שבת (ת'), תשובת שלימה (תש"ש), תקון שמרות,
 תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת"ל),
 תבואת שור (תב"ש) (ס'), תולעת שני (ס'),
 תולדות שמשון (ס'), תקון שובבים (ס'), תקיעת
 שופר (תק"ש), תיקון שלמה (ס'), תקופת שמואל.
 תשבת"ע תמיד של בין הערבים.
 תשב"י תשובת בית יהודה (ס').
 תשב"כ תשובת בתי כהונה (ס'), תורה שבכתב
 (תושב"כ).
 תשב"ע"פ תורה שבעל פה (תושב"ע"פ).
 תשב"ץ תשובת שמעון בר צמח (ס'), תשובת
 שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך
 צדק (?).
 תשב"ר תינוקות של בית רבן.
 תשדו"ה תשלומי ד' וה' (ארבעה וחמשה).
 תש"ה תשמיש המטה (ת"ה).
 תשה"ד תשלום הדגש (ד').
 תשה"מ תעל שכבת הטל על מלוגו.
 תש"ו תכלה שנה וקללותיה (וקללותיה).
 תשוב"ה תענית שק ואפר בכיה הספר.
 תש"י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס').
 תשיכ"ע תשועת י"י כהרף עין.
 תש"ל תקוני שלמה לוריא.
 תש"מ תקון שלש משמרות.
 תשמ"ג תשובת מנן גבורים (ס') (תמ"ג).
 תשמ"ש תשובת מנן שאול (ס').
 תש"ע תנור של עכנאי, תפלת שמונה עשרה.
 תש"ר תפילין של ראש.
 תשר"ק (אותיות א"ב בסדר הפוך).

תנ"ע תפלת נעילה.
 תנצב"ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
 ת"ס תקון מופרים, תרגום סורי.
 תס"ח תשובת סם חיים (ס').
 ת"ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה,
 תורת עולה (ס'), תפתח ערוך (ס'), תרגום ע'
 (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור
 (תק"ע), ת' עלמין (ק').
 תע"ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף
 (ס').
 תעב"י תעודה בישראל (ס') (תב"י).
 תע"ד תפלת עוברי דרך.
 תע"ה תעלומות חכמה (ת"ח).
 תע"ל תפלת עלינו לשבח.
 תע"ע תמה על עצמן.
 תעש"ה תפלת ערבית של חול.
 תעש"ש תפלת ערבית של שבת.
 ת"פ ד' מאות פרסא.
 תפד"א ד' מאות פרסאות דארץ ישראל.
 תפה"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס')
 (תפה"א ח"ב).
 תפה"ד (תה"ד).
 תפה"ש תפלת השחר.
 תפ"מ תשובת פני משה (ס').
 תפ"ע (ת"ע).
 תפעת"פ (דמפערד"פ) (ארבע מאות פרסא
 על ארבע מאות פרסא).
 תפ"ש תפלת שחרית.
 ת"צ תענית צבור, תאמי צביה (ס').
 תצל"מ תורה צוה לנו משה.
 ת"ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד'),
 תלישא קטנה (ד'), תנא קמא, תנא קייים.
 תקב"ל תשובת קול בן לוי (ס').
 תקד"א תקופת רב אדא (תדר"א).
 תקונפ"ל (תונפ"ל).
 תק"מ תקופת מבת.
 תק"ל תנאי קודם למעשה.
 תק"ג תקופת ניסן.
 תק"ס תנא קמא סבר.
 תק"ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
 תקר"א תקופת ר' אדא.
 תק"ש תקוני שבת (ת"ש), תקיעת שופר, תיקון
 קריאת שמע.
 תק"ת תקופת תשרי, — תמוז.

תחיה' תחיה (ת').
 תחל' תקון חצות לילה.
 תחצ'ל תענית חלום צריך למיסב (יעב"ץ).
 תחש' תחום שבת (תחו"ש).
 תחשמע'כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.
 תמ'ה תורת טעמי המקרא (ס').
 תמ' תרגום יונתן, — ירושלמי, תלמוד ירושלמי,
 תחת יד, — ידו, תענית יחיד, תפארת ישראל
 (ס'), תפלת ישרים (ס'), תקוני ישנים, תפיסת יד,
 תומת ישרים (ס'), תוספת ישנים (תוס"י), תולדות
 יצחק (ס'), תפארת יעקב (ס'), תולדות ישו (ס').
 תי' תחיה (תחי').
 תי"א תפיסת יד אמת (ס'), תוספת יד אמת (?).
 תיא"צ תענית יאהרצייט (תי"צ).
 תיב"ח תוך י"ב חורש.
 תיובת"א תשבי יבא ויניד בפיו תירוץ אמת.
 תי"ח תפלת שמונה עשרה.
 תי"ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת"ל).
 תי"צ תענית יאהרצייט (תי"צ).
 תיק"ו תשבי יתרץ קשיות ובעיות.
 תי"ר תיפה רוחו.
 תירו"ש תהי ראש, תהי רש.
 תי"ש תריסר ירחי שתא.
 תי"ת תומת ישרים תנחם. (וסב"ו וסלף בוגרים
 ישרם).
 תי"ת מ"נ תורת י"י תמימה משיבת נפש.
 ת"כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי
 כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן (ס'), תשלומי
 כפל.
 תכ"א תכנת כל אלה (ת').
 תכ"ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד' —
 תכ"ד ה"ד תוך כדי דבור היכי דמי.
 תכ"ד כד"ד תוך כדי דבור כדבור דמי.
 תכ"ד לכד"ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.
 תכ"ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס')
 (תכה"ש).
 תכ"ע תשובת כהונת עולם (ס').
 תל' תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (תי"ל),
 תאוה לעינים (ס') (תא"ל), תרצה לידע, תרי
 לישני, תדע לך, תוך שלשים (ה"ש), תימה
 לי.
 תל"א תפוס לשון אחרון.
 תלדת"ר תנינא להא דתנו רבנן.
 תל"ה תורת לשון הקודש (ס').

תלה"ר תקון ליל הושענא רבא (ס').
 תל"ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
 תל"ט תרתי לשיבועא.
 תל"ל תרתי למה לי.
 תל"ע תלמוד לשון עברי (ס').
 תלע"ג תפלה לעצירת נשמים.
 תל"ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי
 לריעותא.
 תל"ש תקון ליל שבועות (ס').
 תל"ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא (ס'),
 תבוא לפניך תפלתם (ת').
 ת"מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה
 (תו"מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס'), תוכחת
 מגולה (ס'), תביעת ממון.
 תמ"א תשובת משה אשר (ס').
 תמ"ב תבורך מנשים באהל (מב"ת).
 תמכ"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').
 תמבע"א תחי מנוחתו בעדן אמן.
 תמ"ג תשובת מנן נבורים (ס').
 תמנ"ת תענית מגילת תענית (יעב"ץ).
 תמ"ד תאומים מאונים דלי (ל').
 תמ"כ תחי מנוחתו כבוד.
 תמ"כ עוב"י תחי מיתתו כפרה עליו ועל כל
 ישראל.
 תמ"ל תניא מסייע ליה.
 תמל"ת תפסת מרובה לא תפסת.
 תמ"מ תשובת מגיד מראשית (ס'), — משאת
 משה (ס').
 תמ"נ תוציא מצרה גפשי.
 תמ"ע תפלת מעריב.
 תמ"צ תענית מיתת צדיקים.
 תמ"ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מגן שאול (ס').
 ת"נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת
 נעילה (תנ"ע).
 תנאצב"ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.
 תנב"ה תהי נפשו בצרור החיים.
 תנב"כ תשובת נחמה בכסף (ס').
 תנבע"א תנוח נפשו בעדן אמן.
 תנ"ה תניא נמי הכי.
 תנח" תנתומא.
 תנ"י תניא.
 תנ"כ תניא כוותיה.
 תנ"ך תורה נביאים כתובים.
 תנ"ל תשובת נחלה ליהושע (ס').

תוה"ע תורת העולה.

תוה"ק תורתנו הקדושה (תה"ק).

תוה"ר תוספות הרב רבנו יונה.

תוה"ש תואר השם (ר') (תה"ש), תולדות השמים

(ס') (תה"ש).

תוה"ש"ן, תוה"ש"ן (תה"ש"ן, תה"ש"ן).

תו"ז תוך זמנו.

תו"י תם וישר (תו"י"ש).

תו"ט תוספות יום טוב (ס').

תו"כ תנור ובידים.

תול"ה"ש תולדות השמים (ס') (תוה"ש).

תול"ה"ל תולדות השלמים (?).

תול"ע"י תולעת יעקב (ס').

תו"מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק'),

תורה ומצות, תורע ומצורע, תורת משה (ת"מ),

תיכף ומיד.

תומ"ט תורה ומעשים טובים.

תוס' רי"ד תוספות ר' ישעיה דמראני.

תו"ע תופת ועדן (ס').

תו"ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה"ש) (ס'),

תוך שלשים (ת"ש), תוספת שבת.

תושאנ"ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר

שאנץ).

תושא"ת ת"ק תדיר ושאנינו תדיר תדיר קודם.

תושב"כ תורה שבכתב.

תושבע"פ תורה שבעל פה.

תושלב"ע תם ונשלם שבת לאל בורא עולם.

תושלמ"ע תם ונשלם שבת לאל מלך עולם.

תו"ת תוספות ותשובות.

תו"ז תקוני זוהר (ס'), תרי זמני, תקוני זבח, תפוחי

זהב (ס').

תז"א תשובת זקן אהרן (ס'), תשובת זרע אברהם

(ס').

תז"ח תקוני זוהר חדש (ס').

ת"ת תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות

(תק"ח), תא חוי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת

חסאת (ס'), תשואות חן (ס'), תוצאות חיים (ס'),

תורת חיים (ס'), — חסאת, תעלומות חכמה (ס')

(תע"ח), תקנת חכמים, תני חזא, תוספות חדשים,

תורת חסאת (ס'), תורת חכם (ס'), תקונים

חדשים (ס'), תקלין חרות"ן (ס').

תח' תחנון, תחילה (תח"י).

תח"ה תיקון חיבוט הקבר (תח"ק) (ס').

תח"ש תקות חוט השני (תח"ש"ש) (ס').

ת"ד תשלום דגש (ד'), תמים דעים (ס'), תומר

דבורה (ס'), תקוני דיקנא (ק').

תד"א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א', תוך ד' אמות.

תדאש"ת תוך ד' אמות של תפלה.

תדב"א (תד"א).

תדמ"ל תנא דמסייע ליה.

תדר"א תקופת דר' אדא (תקדר"א).

תדר"י תנא דבי ר' ישמעאל, (דר"י"ת דבי ר' ישמעאל תני).

ת"ה תחית הממים, תפלת הדרך (תה"ד), תחת

השם (תה"ש) (ד'), תואר השם (ד'), תשמיש

המטה (תה"מ), תפלת השחר (תה"ש), תכנית

המשכן (תה"מ) (ס'), תרומת הדרן (ס'), תא

הרצים (ס'), תורת האדם (ס'), תקון הנפש (ס'),

תורת הבית (ס'), תוכן הדברים (תה"ד), תורף

השטר (תה"ש).

תה"א תורת האדם (ס'), תולדת הארץ (ס').

תה"ב תורת הבית (ס').

תה"ג תשובות הנאונים (תשה"ג).

תה"ד תפלת הדרך (ת"ה), תרומת הדרן (ס')

(ת"ה), תוכן הדברים.

תה"ה תואר האדם המעלה (ס').

תהו"פ תנא הוא ופליג.

תה"ז תקוני זוהר (ס'), תואר הוטן (ס').

תה"ל תרומת הלשכה (ס').

תה"מ תכנית המשכן (ס') (ת"ה).

תה"ע תורת העולה (ס').

תהע"מ תעל הטל על מלונם.

תה"פ תואר הפעל (ד').

תה"ק תורת הקנאות (ס'), תנא הכא קאי.

תה"ש תפלת השחר (ת"ה), תורף השטר (ת"ה),

תולדות השמים (ס') (תו"ש).

תהש"ז תואר השם זכר (ד').

תהש"ן תור השם נקיבה (ד').

ת"ו תם ונשלם, (תחלה וסוף ?), תבנה ותכונן (תו"ת).

תו' תוספית (תוס').

תו"ב תפלות ובקשות.

תוב"ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.

תוב"ל תם ונשלם ברוך ו"י לעולם.

תונב"א תורה וגדולה במקום אחד (תונבמ"א).

תונפ"ל תקופות וגמטריות פירפראות לחכמה.

תוה"מ תנא והדר מפרש.

ששה"ב שמונה שרצים האמורים בתורה.

ששה"ד שור של הדיום.

ששה"ק שור של הקדש.

ששהקב"ה שמו של הקדוש ברוך הוא.

ששו"ע של שם ועבר.

ששוה"ש שומר שכר והשוכר.

ששוש"ש שלי שלי ושלך שלך.

שש"י שיר של יום.

ששכב"א שם של כ"ב אותיות (שככב"א).

שש"ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו

של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ"ל).

שש"מ שמחה של מצוה, שבת של מי.

ששמב"א שם של מ"ב אותיות.

ששמ"ל שומר שמסר לשומר (שש"ל).

שש"ע שכינה שורה עליו.

ששעב"א שם של ע"ב אותיות.

ששע"י שם שמים על ידו.

שש"ש שינה של שחרית, שר של שכחה, שחרית

של שבת.

שששוש"צ מאהמה"ע שינה של שחרית ויין

של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.

ששש"ח שבת שני של חנוכה.

שש"ת שיעור של תפילין.

ש"ת שערי תפלה (ס'), שערי תשובה (ס'), —

תורה (ס'), שור תם, שמו תאמר, שמחת תורה,

שעת תפלה, שומע תפלה (ת'), שלמא תנינא,

שאל תחתיה, שירי תפארת (ס') (שת"פ), שני

תנינא, שאלות תשובות (שו"ת), שיעור תקיעה,

שבעה תמרים (ס').

שת' שתחיה.

שת"א שתרנם אונקלוס.

שתא"ר שתקת אנוש רמה.

שת"ה שתחיות המתים, שתי הלחם (שתה"ל).

שתו"מ שירה תיבה ומגדול.

שת"ז שם תואר זכר (ד').

שת"ח שימש תלמידי חכמים.

שת"י שתרנם יונתן, — ירושלמי.

שת"נ שם תואר נקיבה (ד').

שתע"ז שנגת תלמוד עולה וזון.

שת"ק . . של תקופת, שתק"ת — תשרי, תמוז,

שתק"ט — מכת, שתק"נ — ניסן.

ת

תא"ר תקות אנוש רמה.

ת"ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל

(תע"ב) (ס'), תנאו בטל.

תב"ג תקע בשופר גדול (ת').

תב"ד תנאי בית דין.

תבה"ב תענית שני וחמשי ושני.

תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').

תב"כ כגב"ג תפלה בלי כונה כנוף בלא נשמה.

[תבס"ל תעלא בעידנא סניד ליה (תעבס"ל)].

תבפוסב"א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.

תב"צ תירוצו בצדו (תרב"צ).

תב"ש תבואת שור (ס') (ת"ש).

תב"ר תנף כאבן רגלך.

ת"ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד'), תלישא

גדולה (ד'), תרומה גדולה, תרי נווני.

תגו"פ תוספות גמרא ופוסקים (תג"פ), תוספות

גמרא ופירוש.

תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').

ת' תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה,

תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני,

תולדות, תוספות, תוספי, תחינות, תפלות, ארבעמאות.

ת"א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, —

ארמי, תירוצ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס'),

תולדות אהרן (ס'), — אדם (ס'), תענית אסתר,

— אבל, תמניא אפי', תורת אמת (ס').

תא' תאמר.

תא"ה תורת אמונת הנוצרים.

תאב"ח תולדות אברהם בר חייה (ס').

תאה"ש תואר השם (ד') (תה"ש).

תא"ו תולדות אדם והוה (ס'), תורת אדם וחיה.

תאוק"מ תענית אסתר וקריאת מגילה.

תא"י תשובת אוהל יוסף (ס'), תוצאות ארץ ישראל

(ס').

תא"ל תתן אמת ליעקב (ס'), תאוה לעינים (ס') (ת"ל).

תא"מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיתרות, —

מוקפות.

שעמשהתנ"ב שלוש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן (ינ"מ).

שענ"ג שם עצם נקבה (ד'), שעשה נסים.

שענ"ל שעשה נסים לאבותינו.

שענ"ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח (שענ"פ).

שענ"ה פ שעבר עליו הפסח.

שענ"פ שם עצם פרטי (ד').

שענפא"ח שעל פיהו אנו חיין (ענפא"ח).

שענ"צ שערי ציון (ס'), שערי צדק (ש"צ) (ס').

שע"ק שערי קדושה (ס').

שע"ר שעת רחמים.

שערוע"ר שעת רחמים ועת רצון.

שענרש"ק שעושין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.

שענ"ש שערי שמים (ס'), שלחן עצי שמים (ס').

שענ"ת שערי תשובה (ש"ת) (ס'), — תורה (ש"ת).

שענ"ת לר"י שערי תשובה לרבנו יונה.

שנ"פ שושן פורים, שוה פרומה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמץ פסול, שנה פשוטה, שמונה פרקים (להרמב"ם), שמחת פורים.

שנפ"א שפת אמת, שפת אשכנז.

שנפ"ד שתין פולסי דנורא (שנפ"ג) (סנפ"ג).

שנפ"ה שבת פרשת החדש.

שנפ"ז שבת פרשת זכור.

שנפ"ח שפתי חכמים (ס').

שנפ"י שומר פתאים י"י.

שנפ"י שפירש, שפירשו.

שנפ"ל שפירשתי לעיל, — לקמן.

שנפ"נ שפרסה נדה.

שנפ"ע שפת עבר.

שנפ"פ שבת פרשת פרה.

שנ"צ שליח צבור, של צדקה, של צבור, שערי צדק (ס'), שטר צוואה, שבת צבי, שמש צדקה (ס'), שמרהו צור, שערי ציון (ס'), שפתי צדיק (ס'), שיבת ציון, שירי ציון.

שנצ"ו שמרהו צור ונואלו.

שנצ"ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרוץ.

שנצל"ח שצריך לחזור.

שנצלע"ל של צדיקים לתעיד לבא.

שנצ"מ מ"צ שליח צבור מורה צדק.

שנצ"מ חנכ"ל שבת צדקמאדים חמה נונה כוכב לבנה. ש"ק שבת קודש, של קודש, שמע קולנו (ת'), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה קמיתא, שמטת קרקע, שם קבוץ (ד'), שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה"ק), שנוי קונה.

שקנ"ה שקיעת החמה.

שקנ"מ שקלא וטריא (ש"ו).

שקנר"מ שקצים ורמשים.

שקנ"ז שם קבוץ זכר (ד').

שקנ"ל שפיר קשיא ליה.

שקנעא"ה שקיבל עליו את הדיון.

שקנ"ת שהרי קתני (קא תני).

שנ"ר שמות רבה (ס'), שלום רב, שם רע, של ראש,

שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס'), ששים

רבוא, שפתי רעננות (ס'), שיר רבה (שהש"ר) (ס'),

שערי רחמים (ס'), שמן רוקח (ס').

שנ"א שלום רב אקרא, שערי ר' אלפס.

שנרונ"ד שומה רשע ונס רוח.

שנ"ר וע"ר שעת רחמים ועת רצון.

שנר"ח שבת ראש חודש.

שנר"י שם רשעים ירקב.

שנר"ל שיש ראייה לדבר, — לדבריו, שיש רגלים

לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.

שנרצ"ל שרצונו לומר (שנ"ל).

שנרר"ל שרה רבקה רחל לאה (שרר"ל).

שנרש"ח שבת ראשון של חנוכה.

שנר"ת שראשי תיבות.

שנר"ת י"ם שראשי תיבות עשר ספירות (יעב"ץ).

שנ"ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום (ת'),

של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שרי,

שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים,

שמואל שולם, שש שעות, שם של . . . שתי

שערות, שמונה צריצים, שנוי שם (שה"ש), של

שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס'), של שבועות,

שטר שיחורור, שכולת שועל, שבועות שוא, — שקר,

שמינישניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע"ש),

שום שכל (ס'), שב שמעתתא, שלחן שלמה (ס').

שנשא ששם אמר, — אמרו.

שנשא"כ שלוחו של אדם כמותו.

שנשא"ר שחיטה שאינה ראויה.

שנשא"ר לש"ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה

שחיטה.

שנשי"ב שכינה שרויה ביניהם.

ששנתע"ז ששנת תלמוד עולה ודון.

שכ"ב שכינה הכתוב.
שכ"ב המ"ב זא"ז שני כתובים המכתישין זה את זה.
שכ"ב'ת שכל התורה.
שכ"ב'ג מ"ע שכתו וגבורתו מלא עולם (ת').
שכ"ב שכן כתבתי, — כתב, שקול כנגד כולם.
שכ"ל שבעה כוכבי לכת (זכ"ל).
שכ"מ שכיב מרע (ש"מ), שכן משמע.
שכ"ג שכן נהגו, שכן נראה.
שכ"פ שכן פירש, — פירשו, — פסק.
ש"ל שמחת לב, שברי לב, שייד לעיל, — לקמן,
שבה לאל, של לולב, שיר למעלות (ש"ה),
שחמאנו לפניך, שבילי לקט (ס'), שלמה לוריא
(מהרש"ל), שברי לוחות (ס'), שניות לעריות
(שנ"ל), שי למורא (ס'), שמן למאווה (ס'),
שומרים לבוקר (ס'), שושני לקט (ס').
ש"א'א שלא אמר, — אמרו, שברי לוחות
אבן.
שלא"ש שחל להיות אחר שבת.
שלב"ב שלא באחריות (שלב"א), שלא בפניו
(שלב"פ).
שלב"א שלא באחריות.
שלב"ב שלא בכונה.
שלבב"ד שלא בפני בעל דין.
שלב"ל שלא בא לעולם.
שלב"מ שלא בשעת מלאכה, שיר לברית מילה.
שלב"ע שבה לאל בורא עולם.
שלב"פ שלא בפניו.
שלב"מ שליח לדבר מצוה.
שלב"ע שליח לדבר עבירה.
שלי"ה שני לוחות הברית (ס'), שילוח הקן
(ש"ה"ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך, שליח
להולכה, — להבאה.
שלה"ג שלמי הגבורים (ס').
שלה"ק שלוח הקן (שליה"ק).
שלווא"ל שתיים לפניו ואחת לאחריה (ת').
שלי"ח שבק לן חיים.
שלוח"ע שלא חל עליו, — עליהם.
שלטמ"ח שלא טעם טעם חטא.
שלי"ו (שילאי"ו).
שלימ"א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.
שלימ"א"ס שיחיה לארך ימים טובים מלה.
שליכ"ד שלא כדרכה.
שלי"ל שלא לצורך.

שלי"מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה,
שליח מצוה, שליח מיוחד.
שלמ"ה שבת לאל מלך העולם.
של"ג שלא נהגו, שלא נוצרת (ת'), שלא נאמר, —
נכתב, שלבו נוקפו.
של"פ שלא פירש, — פסק.
שלפ"ז שלפי זה.
שלש"ש שלא לשם שמים.
של"ד שלש רגלים (ש"ד), של ראש.
של"ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני
שבועות, הירש מענדיל פינגלעש.
שלשא"כ שלוחו של אדם כמותו (ששא"כ).
שלי"ת שלא תאמר.
ש"מ שמע מניה, שליח מצוה, שלוחי מצוה, שמענא
מנא, שם מפורש (שה"מ), שלחן מלכים (ס'),
שם משמעון, — משמאל (ס'), שכיב מרע, שור
מועד (שה"מ), שני מקום, שם משותף (ד'), שנה
מעוברת, שבר מצוה (שכ"מ), של מצוה, שבט
מוסר (ס'), שם מקרה (שה"מ) (ד'), שם מופשט
(ד'), שבור מלכא, של מעלה, שמה מקובצת
(שם"ס) (ס'), שמן משחה (ס'), שולמאן.
שמא"ג שלוחי מצוה אינן נזוקין.
שמב"כ של מה בכך.
שמב"ג שבע מצות בני נח.
שמב"ע שבר מצוה בהאי עלמא.
שמ"ג שבעה מדורי גיהנום.
שמדה"ד שמדת הדיון.
שמדה"ר שמדת הרחמים.
שמד"ת שמדין תורה.
שמ"ה שני מאורות הגדולים (ס').
שמה"ד שמן הדיון, שמדת הדיון (שמדה"ד).
שמהרמ"מ שמדת הדיון מכל מקום (יעב"ץ).
שמה"מ שמן המשחה.
שמה"ס שמן הסתם.
שמה"צ שחיטה מן הצואר.
שמה"ש שמלאכי השרת.
שמו"י"ב שמשות ויובלות (שו"י).
שמו"ע (שמו"ע).
שמוע"ג שדרך מישר ועבר נגו.
שמו"ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
שמו"ז שם מפשט וזכר (ד'), של מים זכים.
שמו"י שניאות מי יבין.
שמו"כ שמיטת כספים.
שמו"ל שיר מזמור לדוד.

שחשת"ח שיחת חולין של תלמידי חכמים.

ש"ט שם טוב, שוחר טוב (ס') שמונה טריפות, שבר טוב, שכל טוב (ס').

שטב"ז שטוף בזמה.

שט"ה שטר הרשאה, שטר הולכה.

שט"ז שטר זה.

שט"ח שטר חוב (ש"ח).

שטח"ז שטר חוב זה.

שטמ"ג שמען שמענת גנב.

שט"כ שטר כתובה.

שט"מ שטר מוקדם, שטה מקובצת (ש"מ) (שטמ"ק) (ס').

שט"ס שטעות סופר.

שט"צ שטר צוואה.

ש"י של יד, שונאי ישראל, שיר ידידות, של ישראל, שית יצחק (ס'), שבות יעקב (ס'), שם יעקב (ס'), שומר ישראל (ת'), שארית ישראל (ס'), שפת ישר (ס'), שארית יוסף (ס'), שפתי ישנים (ס'), שתי ידות (ס'), שמע ישראל (ת'), שבט יהודה (ס') (שב"י), שבחי ירושלים (ס'), שבמי ישרון, שפת יהודית, שאר ישוב (ס'), שלש מאות ועשר (עולמות).

ש"י שיחה.

ש"א שיש אומרים.

ש"ב ששת ימי בראשית, שיש בו.

ש"ב"ה שתיקה יפה בשעת התפלה.

שיבח"א שיש בו חשש איסור.

שיבמנ"ט שיש בו משום נותן מעם.

שיב"ס שיש בה סכנה.

שיבק"ע שיש בה קום עשה.

שיבר"ח שיש בהם רוח חיים.

שיב"ש שני יוסף בן שמעון.

שיגל"ת שיסמך נאולה לתפלה.

ש"ה"ב ששת ימי הברואה.

ש"ה"ג שלשת ימי הנבלה.

ש"ה"ד שירי הרם.

ש"ה"י פה"י (ש"ה"י פה"י).

ש"ה"מ ששת ימי המעשה, שבעת ימי המשתה, שמונת ימי המילה (חיה"מ).

ש"ה"ש שאר ימות השנה.

ש"י"ח שיש חולקין, שיר חדש (ש"ח).

שיחל"א שיחיה לנצח אמן.

שיט"א שיום טוב אחרון.

שיטאי"א שמע ישראל י"י אלהינו י"י אחד.

שיכ"ג שירי כנסת הגדולה.

שי"ל שיש לו, שיש לומר, — לברך, — להקשות, שיש לפרש, — לתרץ, — לזהר, — לקיים.

שיל"א שיש לכל אחד.

שילא"יו (שיל"יו) שיחיה לאורך ימים ושנים.

שילה"ק שילוח הקן (שלה"ק).

שילי"א שיחיה לאורך ימים אמן.

שילי"ע שארית ישראל לא יעשו עולה.

שיל"ל שיכול לומר לו.

שילב"ע שם יפת למך נח עבר.

שיל"ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.

שיל"ע שיש לומר עוד, — להקשות עוד, — לקיים עוד, — לתרץ עוד.

שיל"פ שיש לפרש.

שיל"ה שלמה יהודה ליב ראפאפארט (ש"ר).

שיל"ת שיש לתרץ, שותי י"י לנגדי תמיד.

שי"מ שעשר מכות (שע"מ), שיעבוד מלכיות.

שימד"ב שפתים ושק משיב דברים נכוחים.

שי"ג שיחיה נצח, שלומי יהי נצח.

שי"ע ש"י עולמות, שאלת יעב"ץ.

שיע"ע שיש עליו עדים.

שי"ף שמואל יוסף פין.

שי"ק שעל יד קדושין (יבמות נ"ה א'), שאו ידיכם קודש.

שי"ק ובא"י שאו ידיכם קודש וברכו את י"י.

שיק"י שמע י"י קול יהודה.

שיקל"ו שמא יקדים קנה לושט.

שי"ר שלמה יהודה ראפאפארט.

שירא"י שובה י"י רבבות אלפי ישראל.

ש"כ שקול כננר, שפתי כהן (ס'), שלום כהן, של כסף, של כל, שפחה כנענית, שבירת כלים (ק'), שברי כלי (ק').

שב"א שכל אחד, — איש, שכן אמרו, שכן אמרו, שכן אומרים, שאר כל אדם.

שבא"א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.

שב"ג שכהן גדול (שכה"ג).

שב"ד שכן דעת, שתיקה כהדואה דמא (שכה"ד).

שבדע"ע שבשעת כיון דעל על.

שב"ה שכן הוא, שכן היה.

שבח"א שכן הוא אומר.

שבה"ג שירי כנסת הגדולה (ס').

שבה"ד (שב"ד).

שבה"ט שכל הימים טובים (יעב"ץ).

ש"ב הב"א שני כתובים הבאין כאחד.

שז"ע שר עונש, שתי וערב (ש"ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

שז"פ שריר ופליט, שמנים ופתילות, שוה פרוטה. שזפ"ר שמן ופנע רע, שמן ואין פנע רע (שזאפ"ר).

שז"ק שריר וקיים (ש"ו).

שזק"ר שחוק וקלות ראש.

שז"ש ששון ושמחה, שמחה וששון, שלום ושלום.

שזש"ב שומה — שומים שבועולם (שזשב"ע).

שזשר"ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.

שז"ת שאלות ותשובות, שירות ותשבחות.

שז"ת הב"ח שאלות ותשובות הבית חרש.

שז"ת ח"ס שאלות ותשובות חתם סופר.

שז"ת מהרש"ך שאלות ותשובות מהר"ם שלמה כהן.

שז"ז שם זכר (ד'), שכבת זרע, שניאור ואכס (זאקס), שמן זית.

שז"ה שלמה ולמן הענא (רש"ה).

שזח"ה שלמה ולמן חיים האלבערשטאם.

שז"ל שכבת זרע לבטלה.

שזס"ה שוה סוד הכתוב.

שזפ"ה שוה פירוש הכתוב, — הפסוק.

שז"ש שוה שאמר.

שז"ח שפוך חמתך (ת'), שומר חנם, של חול,

שנאת חנם, שבת חנוכה (שב"ח), שטר חוב

(שט"ח), שיחת חולין (ס'), שיעור חלה, שפתי

חכמים (ס'), שמה חרשה (ס'), שיר חרש (ס'),

שמלה חרשה (ס'), שלמה חרשה (ס'), שבועה

חמורה, שבת חוון, שאלת חכם, שחופי חוץ,

שערי חכמה (ס').

שח"ה שער חשבון הנפש (שחה"ג).

שחה"מ שבת חול המועד (שחח"מ), שלשלת

חכמי המשנה.

שחה"ג שער חשבון הנפש (שח"ה).

שחז"מ שעורין חציצין ומתיצין (הל"מ) הלכה

למשה מסיני.

שח"מ שחיק ממיא, שוחר טוב (ס').

שח"ל שנות חיים ויסיפו לך.

שח"ל שחל להיות, שמירה חיוב למידה.

שחלב"ש שחל להיות בשבת.

שחל"ח שבק חיים לכל חי.

שח"ק שבא חולם קטן (ד').

שחש"ג שירה חרשה שבחו נאולים (ת').

שחש"ק שור חרש שומה וקטן.

שה"מ שיר המעלות (ש"ה), שמן המשחה (ס'), שער המורה, שם המפורש (שמ"פ), שמן המור (ס'), שם המספר (ד'), שלמה המלך, שור המועד (ש"ס), שם המקרה (ד').

שה"מ וק"ל שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא.

שה"ג שור הנסקל (שהג"ס), שמחת הנפש (ס'), שמות הנדרפים (שמה"ג) (ד').

שהג"ב שהכל נהיה ברברו (ת'), שהתורה נדרשת בהן (שהתנ"ב).

שהסמ"ג (סמ"ג).

שה"ע שער העבודה, שם העצם (ד') (ש"ע), שנת העיבור (ל'), שבועת העדות, שרשרות העבודות (ס').

שהע"ה שלמה המלך עליו השלום.

שה"פ שער הפרישות, שר הפנים, שולחן — שעת הפנאי, שער הפנה (ס'), שבועת הפקדון.

שה"צ שמעון הצדיק.

שה"ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש"ה), של הקדש, שלות הקן (שלי"ה).

שהק' שהקשה.

שהקב"ה (הקב"ה).

שה"ש שיר השירים, שנוי השם.

שהש"צ (ש"צ).

שהש"ר שיר השירים רבה.

שה"ת שער התשובה, שם התואר (ד'), שעת התפלה (שעה"ת).

שה"ת מל"מ שהתלמוד מביא לירי מעשה.

שהתנ"ב שהתורה נדרשת בהן.

שז"ז שתי וערב, שקלא ומריא (שז"ט), שריר וקיים (שז"ק), שמים וארץ (שז"א), שטמות ויובלות (שז"י).

שזא"ת שב ואל תעשה.

שז"ב שוחט ובורק, שחיטה ובדיקה, שומים ובצלים.

שזבב"ם ת"ת שנות וארא בא בשלה יתרו משפטים תרומה תצוה.

שזח"מ שור המועד.

שז"ז שם וזכר.

שז"מ שוחר טוב (ס').

שז"מ שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.

שז"מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואַרמס מיניץ, שחרית ומוסף.

שד"ג שני דייני גזירות.
 שד"ד שורא דריינא.
 שד"ה שערי דקדוק הלשון (ס').
 שד"י שומר דלי יחידיו (?), שלמה דוד ישי, שומר
 דלתי ישראל.
 שד"ח הגו"ע שהיה דרסה חלדה הגרמה ועיקור
 (דיני שחיטה).
 שד"ל שמואל דוד לוצאטו.
 שדל"ל שדרכן לילך ולהויק.
 שד"ת שם ד' תיבות (שש"ר"ת).
 ש"ה שם המפורש (שה"מ), שיר היחוד, שבת
 הגדול (שה"ג), שלשלת הקבלה (שה"ק) (ס'),
 שיר המעלות (ת'), שמן המשחה (ס'), שירת היס,
 שיר השירים (שה"ש), שלשלת היוחסין (שה"ח),
 שר הפנים (שה"פ), שתי הלחם (שה"ל), שונה
 הלכות, שונה —, שולחן הפנים (שה"פ), שם
 הגדולים (שה"ג) (ס'), שרביט הוהב (שה"ו) (ס'),
 שמות הגרדפים (שה"ג), שרשרות העבותות (ס'),
 שרשי הדת (שה"ד) (ס'), שרשי התורה (שה"ת)
 (ס').
 שה"א שהרי אמרו.
 שה"ח שהרי אמרו חכמים.
 שה"ב שער הבסתחן (שהב"ט), שור הבר.
 שהב"א שני הפכים בנושא אחד (שהבנ"א)
 (הניון).
 שה"ג שבת הגדול (ש"ה), שלמי הגבורים (ס'),
 שם הגדולים (ס'), שהומן גרמה (שהו"ג), שם
 הגוף (ד'), שלימות הגוף.
 שהגל"פ שהגיעה לפרקה.
 שהג"ש שהנזירה שזה.
 שה"ד שולי הרף, שורת הדין, שהמיר דתו, שרשי
 הדת.
 שה"ה שהוא הדין.
 שהה"ז שיפוע —, שפולי הר הויתים (שה"ו).
 שה"ו שיעור הדם וערכה (שהו"ע).
 שה"ז שרביט הוהב (ס').
 שהו"ג שהומן גרמא.
 שה"ח שבת החדוש.
 שה"י שיר היחוד (ש"ה), שער היחוד, שלשלת
 היוחסין.
 שה"י פה"י שבת היום פסח היום (שיה"י פיה"י)
 (מגילה י"ג).
 שה"כ שעת הכושר (שעה"כ).
 שה"ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס').

שב"ס שבעל ספר.
 שב"ס שבספר.
 שבסה"י שבסדר היום.
 שב"ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס'), שתי
 בלי ערב.
 שב"ע שבעולם.
 שב"עב"א שם בן ע"ב אותיות.
 שב"ע"ה שהוא בן עולם הבא (שב"ע"ה).
 שב"עו"ה שבעונותינו הרבים (שב"עו"ה).
 שב"עו"ה א"א שבעונותינו הרבים אי אפשר
 (יעב"ץ).
 שב"ע"פ שבעל פה.
 שב"פ שגור בפיו (ש"ב).
 שב"צ שירי בת ציון (ס').
 שב"ץ שבת צבי (השב"ץ).
 שבק"ש שבקריאת שמע.
 שב"ר שער בת רבים (ס').
 שב"ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובכים.
 ש"ב ש"ב וש"ב (שב"ת שב"מ וש"ב) (ג)
 שלש בתורה שלש במשנה ושליש בגמרא.
 שב"שה"ע שבשנה העברה (שבש"ש"ע).
 שב"ש"ח שבת שני של חנוכה.
 שבש"מ שבשעת מלאכה.
 שבשש"ע שבשנה שעברה (שבש"ע).
 שב"ת שנה בשבת תענוג, שבת בשבת הנמור,
 שבת בו תתעלה, שכן תורה, שטריימל במקום
 תפילין.
 שבת' שבתורה.
 שבת"כ שבתורת כהנים.
 שב"ת שב"ג וש"במו"מ שלש בתורה שלש
 בגמרא ושליש במשא ומתן.
 ש"ג של גוי, — גוים, של גלות, — גלויות, של
 ניהגם, של גריסין, שלמי גבורים (ס'), שרשרות
 נבלות (ס').
 שגב"פ שגור בפיו.
 שגה"כ שתי גולת הכותרת (ס').
 שג"ע של גן עדן, שני גורי עצים, שער גן
 עדן (ס').
 ש"ד שאר דברים (שא"ד), שם דבר, שרש דבר,
 שפיות דם, שופך דם, שפיר דמי, שערי דמעות
 (ס'), שום דבר, שפתי דעת (ס'), שערי דורא (ס')
 (שע"ד), שערי דעה (ס').
 שד"א שבועה דאורייתא, שנוי דאורייתא.
 שד"ב שבעה דברים בגולם.

שאי"ל שאינו יודע לשאול.

שא"כ שאם כן.

שאכח"ל שאם כן היה לו.

שאכמ"ל שאם כן מה לו.

שא"ל שאין לומר, — לברך, — להקשות, —

לתרץ, — להתענות (שאלה"ת), שאין לו, — להם,

שאירע לו, — להם.

שאל"א שאין להם אחריות (שאב"א).

שאל"ד שאין לך דבר.

שאלחל"ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא

(שלחלעה"ב).

שאל"כ שאם לא כן.

שאל"ר שקר אין לו רגלים.

שאל"ש שאין להם שיעור.

שא"מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא,

שאינה מהונגת (שאמ"ה).

שאמ"ה שאינה מהונגת.

שאמו"ע שאינו מצוה ועושה.

שאמ"ט שאין מקבל מומאה (שאמק"ט).

שאמ"ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.

שאמק"ט שאינו מקבל מומאה (שאמ"ט).

שאנ"כ שאין נושאין כפיהם.

שאנע"פ שאין נופלין על פניהם (ת').

שאנעמ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.

שאנע"פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.

שאנעפ"ז שאף על פי זה.

שאנעפ"כ שאף על פי כן, — כך.

שאנע"ק שאין עולם קיים.

שאנע"ר רש"מ שאין עושין רצונו של מקום.

שאנעב"י שלום אקרא עד בלי ירח.

שא"פ שבת אחר פסח.

שאנ"צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.

שאנצ"ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.

שאנצ"ה שאין צריכין התראה.

שאנצ"ל שאין צריך לומר.

שאנצל"ב שאין צריך לברך.

שאנ"ק שנוי אינו קונה.

שאנ"ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום.

שאנש"מ שאין שירות מצויות.

שאנ"ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.

שאנח"כ שאין תוכו כבור.

שאנח"ל שאם תמצא לומר (את"ל), שפת אמת

תכון לעד.

שב"ב שואל בשלומי, — בשלום, שבועת במוי,

שאר בשרי, שבע ברכות, שפה כרורה (ס'), שבת

בראשית (שב"ר), שבוע בתרייתא, שמוץ בומה

(שמ"ב), שדי בוכים (ס'), שמות בנימין (ס'),

שירי בחינה, שערי בינה (ס'), שירי ברכה.

שב"א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.

שבא"א שם בן ארבע אותיות (שבד"א).

שבא"ד שבתי בן אברהם דונולו.

שבא"י שבארץ ישראל.

שבא"ל שבין אדם לחבירו (שבאל"ח).

שבאל"מ שבין אדם למקום.

שבב"י שבבית יוסף.

שבב"ש שבברוך שאמר (יעב"ץ).

שבג"ע שבגן עדן.

שב"ד שליח בית דין, של בית דור, שכן דור.

שבד"א שם בן ד' אותיות (שבא"א).

שב"ה שמחת בית השואבה (שבה"ש), שמשון

בלאד הלוי, שבית המקדש.

שבה"ג שבת הגדול (שה"ג).

שבה"ע של בין הערבים.

שב"ו שלמה בן ויירא (רש"י).

שבז"מ שבור מלכא.

שב"ז שמעון בן זומא.

שב"ח שתיקה בריקה חשיקה.

שבחז"מ שבחול המועד.

שבחזמ"ש שבחול המועד של סוכות.

שבחזמ"ש שבחול המועד של פסח.

שבח"ל (שבח"ל).

שבח"ל שבחוץ לארץ (שבחו"ל).

שב"י שבמונה עשרה (ת').

שביכל"ס שבין יום כפור לסוכות.

שבכ"א שם בן כ"ב אותיות (ששכ"א).

שבכ"מ שבכל מקום.

שבכ"ת שבכתב.

שב"מ שבט מוסר (ס') (ש"מ).

שבמ"א ואתת"א שמע בני מוסר אביך ואל

תשוב תורת אמן.

שבמב"א שם בן מ"ב אותיות.

שבמ"כ שבמוצאי יום כפור.

שבמ"ע שבמצות עשה.

שבמ"ש שבמוצאי שבת.

שבמ"ת שבמשנה תורה, שבמתן תורה.

שב"נ שום בר נש.

שב"נ שב"ק ושבמ"מ שלישי בנכסים שלישי

בקרקע ושלישי במשא ומתן.

רש"ד ר' שלמה דובנא, ר' שבתי דונולו.
 רשד"ל ר' שמואל דוד לוצאטו (שד"ל).
 רשד"ם ר' שמואל די מודינא.
 רשה"ם רשימת הספרים.
 רשה"ש ר' שמעון השזורי.
 רש"ן ר' שלמה ווירנא (רש"מ).
 רשז"ה ר' שלמה זלמן הענא.
 רשז"ח ר' שבתי חיים.
 רשז"ט ר' שם טוב.
 רשז"י ר' שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
 רשז"כ ר' שלום כהן, ר' שלמה כהן (מהרש"ך).
 רשזכ"ה רבן של כל בני הגולה (רב"ש ככה"ג).
 רשז"ל ר' שלמה לוריא (מהרש"ל).

רש"ל ר' שלמה דובנא, ר' שבתי דונולו.
 רשד"ל ר' שמואל דוד לוצאטו (שד"ל).
 רשד"ם ר' שמואל די מודינא.
 רשה"ם רשימת הספרים.
 רשה"ש ר' שמעון השזורי.
 רש"ן ר' שלמה ווירנא (רש"מ).
 רשז"ה ר' שלמה זלמן הענא.
 רשז"ח ר' שבתי חיים.
 רשז"ט ר' שם טוב.
 רשז"י ר' שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
 רשז"כ ר' שלום כהן, ר' שלמה כהן (מהרש"ך).
 רשזכ"ה רבן של כל בני הגולה (רב"ש ככה"ג).
 רשז"ל ר' שלמה לוריא (מהרש"ל).

ש

שאב"כ שאין בו חסרון כיס.
 שאב"י שאין בה ידיעה.
 שאב"ל שאין בקיאות לשמה.
 שאב"מ שאין בו מעשה, — ממש.
 שאבמנ"ם שאין בו משום נותן מעם.
 שאב"ם שאין בה סכנה.
 שאבק"ע שאין בה קום עשה.
 שאבר"ח שאין בהם רוח חיים.
 שאב"ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
 שא"ד שאר דברים (ש"ד), — דרכים, שאין דרך.
 שאדב"א שאין דרך בני אדם.
 שאדה"ר שאדם הראשון.
 שאדשב"א שאין דרכן של בני אדם (אדשב"א).
 שא"ה שאינו הגון.
 שאז"ד שאור ודבש.
 שאזק"ש שאנת ארית וקול שחל (ס').
 שא"ח שאמרו חכמים.
 שאחז"ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
 שא"מ שאינו מעון.
 שאמ"ב שאינו מעון ברכה, שאחר תשעה באב.
 שאמ"ם שאינו מעון מבילה.
 שא"י שלומי אמוני ישראל (ת'), שארית יוסף (ס').
 שער אהבת י"י.
 שא"ה שאר ימות השנה.
 שאול"ע (שול"ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.

ש' שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
 ש"א שמואל א', שמה אחרונה, שומר אמונים (ס'), שום אתתא, שאנת אריה (ס'), שלום אמת (ס'), שולחן ארבע (ס'), שפת אמת (ס'), שבילי אמונה (ס'), שערי אורה (ס'), שערי אפרים (ס'), שבת אחים (ס'), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא.
 ש"א שאלה, שאלות, שאפשר (שאפ'), שאמר.
 ש"א"א שאי אפשר, שאין אומרים, — אוכלין, שיר אלף אלפין (ס').
 ש"א"א שאי אתה אומר.
 ש"א"א"א שאין אומרים אל אך אפים (ת').
 ש"א"ב שאין אומרים בו.
 ש"א"י שאין אתה יכול, — יודע.
 ש"א"ל שאין אתה יכול לומר.
 ש"א"ל שאי אפשר לומר, — לתרץ וכ'.
 ש"א"ל"ב"מ בכ"א שאי אפשר לב' מלכים בכתר אחד (יעב"ץ).
 ש"א"ע שאיסורם איסור עולם.
 ש"א"ר"ב שאי אתה רואה בו.
 ש"א"ת שאין אומרים תחנון (ת').
 ש"א"ב שאין בו.
 ש"א"א שאין בהם אחריות.
 ש"א"ב שאינו בן ברית.
 ש"אב"א שאין בו חשש איסור.

- רמ"ק ר' משה קמחי.
 רמ"ש ר' משה שטיינשניידר (רמ"ש), ר' מתתיהו שטראשון.
 רמ"ש"נ ר' מרדכי שמואל ניראנדי.
 רמ"ת ראה מחמת תשמיש.
 רי"ן ר' נסים.
 ר"נ ר' נחמיה, ר' נהוראי, ריחה גודף, רפואת נשמה (ס').
 רנב"א אכ"ה ר' נחזיה בן אלנתן איש כפר הבעלי.
 רנב"ג ר' נחזיה בן גודנדא.
 רנבה"ע ר' נתן בעל הערוך.
 רנבה"מ ר' נתן בעל הערוך מרומי.
 רנבה"ק ר' נחזיה בן הקנה.
 רנב"י ר' נחמן בר יצחק, ר' נחמיה בן יוסף.
 רנב"ד ר' נתן בן ראובן, ר' נסים בן ראובן.
 רנ"ק ר' נפתלי קעללער, ר' נחמן קראכמאל.
 ר"ס רבנן סבוראי, ר' ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה, רשימת ספרים (ס').
 רס"ג ר' סעדיה גאון.
 ר"ע ר' עקיבה, ר' עמרם, ר' עזריה, ר' עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל), רוכב ערבות (ס').
 רע"א ר' עקיבא איינער, — אומר.
 רע"ב ר' עובדיה ברטנורא (רע"ב).
 רעב"י ר' עקיבא בן יוסף.
 רעב"מ ר' עזריה בן מנחם.
 רע"ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.
 רע"ט שמא"צ רע ערלה טמא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השמן).
 רע"ם ר' עובדיה מברטנורא (רע"ב), ר' עזריה מפאנו (?).
 רעמ"א ר' עזריה מן אדומים.
 רעמ"ב ר' עובדיה מברטנורא (רע"ב).
 רע"ס ר' עקיבא סבר.
 רע"פ ר' עזריה פינו.
 רעק"א ר' עקיבא איינער.
 רע"ד רעות רוח.
 ר"פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר' פרץ, רב פנינים (ס'), ר' פלוני, רב פעלים (ס'), ראש פנה (ס').
 רפב"י ר' פנחס בן יאיר.
 רפ"ב ר' פאלק כהן.
- רפ"ק ריש פרק קמא.
 רפ"ש רפואה שלימה (ר"ש).
 ר"צ רודף צדקה.
 רצ"ו ונז"י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות ישראל (על מצבה).
 רצו"מ רצה ומורים (ת').
 ר"ק רצון קונו, — קונס, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס').
 רקב"ש רועים קייצים בורגנין שומרי פירות (סוכה ח' ב').
 ר"ר רוח רעה (רו"ר), ריח רע.
 רר"ק ראשון ראשון קודם.
 ר"ש ר' שמעון, ר' שמשון (משאנץ) (רש"מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר' שלמה, רודף שלום, רמת שמואל (ס').
 רש"א ר' שמואל אליעזר, רב שלום אקרא.
 רשא"ח רשות או חובה.
 רשא"מ רוח שאינה מצויה.
 רש"א עב"י רב שלום אקרא עד בלי ירח.
 רשב"א ר' שמעון בן אלעזר, ר' שבתי בן אברהם, ר' שלמה בן אדרת, ר' שמשון בר אברהם.
 רשבא"י רבותינו שבארץ ישראל.
 רשב"ב רבותינו שבבבל, ר' שמעון בן בתירה.
 רשב"ג ר' שמעון בן גמליאל, ר' שלמה בן גבירול.
 רשב"ג ה"ג רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.
 רשבה"ת ר' שמשון (משאנץ) בעל התוספות.
 רשב"ה ר' שמעון בן הלל.
 רשב"ז ר' שמעון בן זומא.
 רשב"ט ר' שמעון בר טוביה.
 רשב"י ר' שמעון בן יוחאי.
 רשב"ם ר' שלמה בן יהושע מיימון.
 רשב"ל ר' שמעון בן לוי, — בן לקיש.
 רשב"ם ר' שמואל בר מאיר, ר' שלמה בן מלך.
 רשב"ן ר' שמואל בר נחמני.
 רשב"ע ר' שמעון בר עלא, — בן עזאי.
 רשב"פ ר' שמעון בן פוי.
 רשב"ץ ר' שמעון בר צמח (תשב"ץ), — בר צדוק.
 רשב"ש ר' שמעון בן שטח, ר' שלמה בן שמעון (בן צמח).
 רשב"ת ר' שמואל אבן תיבון.
 רש"ג ר' שרירא גאון.

רלמ"ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
 רלמ"פ ר' לוי מפראנ (מהר"ל).
 ר"מ ריש מתיבתא, ר' משה (מקוצי) (רמ"ט), רעיא
 מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר' מאיר, רופא
 מומחא — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה,
 רצון מלכים (ס').
 רמ"א ר' משה איסרלס, ר' מאיר אומר, ר' משה
 אלשקר, ר' משה אלשך.
 רמב"א ועיה"ת רבות מחשבות בלב איש ועצת
 י"י היא תקום.
 רמבה"נ ר' מאיר בעל הנס (רמבע"נ).
 רמב"ח ר' מתאי בן חרש, ר' משה בן חסדא.
 רמב"ט ר' מאיר בן מודרוס.
 רמב"י ר' מנשה בן ישראל.
 רמב"ית ר' מאיר בן יוסף תאומים.
 רמב"ם ר' משה בן מיימון (מיימוני).
 רמבמ"ן ר' משה בן מנחם מענדעלזאהן מדעסוי.
 רמב"ן ר' משה בר נחמן.
 רמב"ס ר' מנחם בן סרוק.
 רמב"ע ר' משה בן עזרא.
 רמבע"ג ר' מאיר בעל נס (בה"ג).
 רמ"ג רצה מזה גובה, ר' משה גלנטי.
 רמ"ד ר' משה דעסוי (מענדעלזאהן), ראש מר
 דרור (ס').
 רמד"ב ר' מרדכי די ביטון.
 רמד"ל ר' משה די ליאן.
 רמ"ה ר' משה הנקדן (רמח"ג), — הדרשן,
 (רמה"ד), ר' מאיר הלוי אבולאפיא.
 רמור"מ ריש מתא וריש מתיבתא.
 רמ"ז ר' מרדכי זאב, ר' משה זכות.
 רמ"ח ר' משה חזן, ר' משה חגיו, שתי מאות
 ארבעים ושמונה.
 רמח"ל ר' משה חיים לוצאטו.
 רמח"ע רמ"ח עשין.
 רמ"ס ר' משה טראני.
 רמ"י ר' מרדכי יפה.
 רמ"כ ר' משה כהן, ר' מאיר כהן.
 רמ"ל ר' מאיר לובלין (מהר"ם).
 רמ"מ ר' משה מקוצי.
 רמ"נ ר' משה גרבוני.
 רמנ"ן ר' מרדכי נאטאנואן.
 רמ"ס ר' משה סופר, ר' מאיר סבר.
 רמ"ע ר' מנחם עזריה (מפאנו).
 רמ"פ (ף) ר' משה פראבינציאלי.

ר"ח ר' יהודה חסיד, ר' יהודה חיים (החייט), —
 חיוג, ר' יחזקאל.
 ריח"ב ר' יאיר חיים בכרך.
 רי"ט ר' יוסף טראני.
 ריטב"א ר' יוסף טוב בן אברהם.
 ריטבמ"צ ר' יוסף טוב בן משה צהלון.
 ריטבע"צ ר' יוסף טוב בן עקיבא צהלון.
 ריט"ע ר' יוסף טוב עלם.
 ריט"ן (ריו"ט) ר' יוסף טוב צהלון.
 ריכ"ג ר' ישמעאל כהן גדול (ריכה"ג).
 רי"ל ר' יצחק לוריא (הארי"ל), ר' יעקב לוי
 (מהר"ל).
 רימ"ז ר' יחיאל מיכל זאכס.
 רימ"ל ר' יהודה מעסיר ליאן.
 רימ"ק ר' יעקב מקורביל (Corbeil).
 רי"נ ר' יעקב נקדן, ר' יהודה נשיאה.
 רי"ס ר' ייבא סבא, ר' יימר סבא (כתו"ג).
 רי"ע ר' יעקב עמרין (יעב"ץ).
 רי"ף ר' יצחק אלפסי (בן יעקב), ר' יאשיה פנשו.
 ריצב"א ר' יצחק בן אברהם.
 ריצב"ח ר' יעקב צמח בן חיים.
 ריצב"ט ר' יצחק בן מודרוס.
 ריצ"ג (רי"ע גאות) (ריב"ג).
 ריק"ר ר' יוסף קארו, ר' יוסף קולון, ר' יוסף קמחי.
 ריק"ם ר' יוסף קמחי.
 רי"ת ר' יונה תאומים, רות י"י תניחננו.
 רי"ש רגל ישרה (ס').
 ריתב"ע רות י"י תניחננו בנן עין.
 ר"ב ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
 רכה"ע רבון כל העולמים.
 ר"ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי
 לחופה (רל"ח), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר' לוי,
 ראשון לציון (רל"צ), רחמנא לצלן, רחמנא
 לשיובו, ראשית למודים (ס'), רגלים לדבר (רג"ל),
 רמו לדבר, ראיה לדבר (רל"ד), רוב לילה, ריח
 לבנון (רי"ל) (ס'), ראווה להתכבד, רצה לישב,
 רעיוני לילה (ס').
 רל"ב רחמנא לבא בעי.
 רלב"ב ר' לוי בן בצלאל.
 רלב"ג ר' לוי בן גרשון.
 רלב"ח ר' לוי בן חביב.
 רלב"ק ר' ליב בעל קבלה.
 רלב"ש ר' לוי בר שלמה.
 רל"ד רמזיה לדבר, רמו לדבר (ר"ל), ר' ליב דוקעס.

רחב"ג ר' חנינא בן גמליאל.
 רחב"ד ר' חנינא בן דוסא.
 רחב"ה ר' חנינא בן חכניא.
 רחב"ה ב"ג ר' חנניה בן חזקיה בן גריון.
 רחב"ע ר' חנניה בן עקשיה, עקביה, — עקיבא.
 רחב"פ ר' חנינא בר פפא.
 רחב"ת ר' חנינא בן תרדיון.
 רח"ה רחב הוונה, ראשית חכמה הקצר (ס').
 רח"ו ר' חיים וויטאל.
 רחוי"ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי"ל).
 רחול"י רק חיים ושלום לך יאריך.
 רחור"ג רבנו חננאל ורבנו נסים.
 רחור"ע ר' חייא ורב אושיעא.
 רח"י רגלי חסידיו ישמור.
 רח"א ראשית חכמה יראת י"י.
 רח"מ ר' חיים מיכל.
 רחסה"כ ר' חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
 רח"ק ר' חסדאי קרשקש.
 רח"ש ר' חיים שבתאי, רב חזן שמש.
 ר"מ ר' מרפון, רייכסטהאלער.
 רמ"א ר' מרפון אומר.
 רמב"א ר' טוביה בן אליעזר.
 רמב"ל ר' מורדוס בן לוי.
 רמור"ע ר' מרפון ור' עקיבא.
 רמל"י רב טוב לבית ישראל.
 רמק"ש רייכסטהאלער קייזערליך.
 ר"י ר' יצחק, ר' יוסי, ר' יוסף, ר' יעקב, ר' יהודה, ר' ירוחם, ר' יונה, ר' ישמעאל, ריש ירחא, רבנו יונה, רגל ישרה (ר"ש), רוב יום.
 ר"א ר' יצחק אבוהב, ר' יוסף אלבן, ר' ישראל איסרליין, ר' ישעיה אחרון (ריא"ח).
 ריא"ז ר' יצחק אור זרוע (מוינא) (ריבא"ז), ר' ישעיה אחרון ז"ל.
 ריא"ת ר' יהודה אבן חינו.
 ריאכ"ע ר' יעקב איש כפר עכו.
 ריא"ל ר' יצחק אבן למיץ.
 רי"ב ר' ישעיה ברלין.
 ריב"א ר' יצחק בן אשר, ר' יעקב בן אליעזר, ר' יהודה בן אלעאי, ר' ישמעאל בן אלישע (כה"ג).
 ריב"א בה"מ ר' יעקב בן אשר בעל הטורים.
 ריבא"ז ר' יצחק בעל אור זרוע.
 ריב"ב ר' יהודה בן בתירא, — בן בבא.
 ריבב"א ר' יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר ברוך אומר.

ריב"ג ר' יונה בן ננאח, ר' יוסף בן גריון, ר' יצחק בן גיאות (ר"ץ גאות).
 ריב"ד ר' יהודה בן דוד (תיג).
 ריב"ה ר' יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
 ריב"ה"ד ר' יצחק בן הר' דוברל.
 ריב"ז ר' יוחנן בן זכאי, ר' יצחק בן זכריה.
 ריב"ת ר' יוסי בן חלפתא, ר' יהושע בן חנניה.
 ריב"ט ר' יוסף ברבי טובים, ר' יוסף בן טוביה, ר' יעקב בן מורדוס.
 ריב"י ר' יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
 ריב"י א"י ר' יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
 ריב"י אכ"ה ר' יוסי בן יהודה איש כפר חבלי.
 ריב"י א"צ ר' יוסי בן יעזר איש צרדה.
 ריב"י"ן ר' יעקב בן ישראל צהלון.
 ריב"ל ר' יהושע בן לוי, ר' יצחק בער לעוויגואהן, ר' יוסף בן ליב.
 ריב"מ ר' יוסף אבן מיגאש, ר' יצחק בן משה, ר' יוסף בן משולם.
 ריב"נ ר' יצחק בר נתן, ר' יהודה בר נתן, ר' יהודה בן נחמן, ר' יוחנן בן גור.
 ריב"ס ר' יצחק בן סור.
 ריב"ע ר' יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
 ריב"פ ר' ישמעאל בן פאבי, ר' יהושע בן פרחיה.
 ריב"ץ ר' יחיאל בן צבי (הירש).
 ריב"ק ר' יהושע בן קרחה.
 ריבק"א ר' יהושע בן קרחה אומר.
 ריב"ש ר' יצחק בן ששת, ר' ישראל בעל שם.
 רי"ב שר"י ב"ב ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא.
 ריב"ת ר' יהודה בן תימא, ר' יהודה אבן תבון.
 רי"ג ר' יוסף גיקסליא.
 רי"ד ר' ישעיה דמראני.
 ריד"ה ר' ידעיה הפניני (בדרשי).
 ריד"מ ר' יהודה די מודינא.
 ריד"ה ר' יהודה הלוי (ריה"ל), ר' יהודה הנשיא (ריה"נ).
 ריה"ח ר' יהודה החיים (רי"ח).
 ריה"כ ר' יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
 ריה"ג ר' יהודה הנשיא.
 ריה"ס ר' יוחנן הסגלר.
 רי"ז ר' יעקב ווייל, ר' יוסף וואיין (Voisin).
 ריו"פ רכב ישראל ופרשיו.

רד"ש רודף שלום.
 ר"ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות הרבים (רה"ר), רבון העולמים (רה"ע), רחובות הנהר (רה"נ) (ס') רביד הזהב (רה"ז), ריח השדה (רה"ש) (ס'), רסיסי המליצה (רסה"מ) (ס').
 רה"ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
 רהב"א ר' הונא בר אילעא.
 רה"ג ר' האי נאון, רפואת הנוף (רפה"ג), ראש הנויה, ראשית הזו (ס').
 רה"ד רשעי הדור.
 רהוב"ד ר' הלל ובית דינו.
 רה"ט רוח המומאה.
 רה"י רשות היחיד.
 רה"מ רות המואביה, ראש המעמד.
 רה"מ ונה"ע רות המואביה ונעמה העמונית.
 רה"מ נ"ה רוח המקום נוחה הימנה.
 רה"נ ורה"ג רפואת הנפש ורפואת הנוף.
 רה"ס ר' המנונא סבא.
 רה"ק ראש הקהל (ר"ה), רבינו הקדוש (ר"ה), רוח הקודש (רוה"ק), רובע הקב.
 רה"ר רשות הרבים.
 רז"ד רב ודיין.
 רוה"ט (רה"ט).
 רוה"ק רוח הקודש.
 רוה"ק ש"ע רוח הקודש שורה עליו.
 רו"ה ר' וואלף היידענהיים.
 רו"ק ר' וואלף קויפמאן.
 רז"י רנה וישועה (ס').
 רו"מ רום מעלתו, רצה ומודים (ת').
 רו"ס רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
 רו"פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
 רו"ר רוח רעה.
 רו"ש רב ושמואל.
 רו"ת רגזו ואל תחטאו, רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
 רז"ה ר' זרחיה הלוי.
 רז"ל רבותינו זכרונם לברכה.
 ר"ח ראש חודש, ראשית חכמה (ס'), ר' חסדא, רבנו חננאל, ר' חנינא, ר' חנניה, ר' חיים, ר' חייא, רב חסד, רוח חיים (ס'), רוח חרשה (ס').
 רחאכ"ת ר' חלפתא איש כפר חנניה.
 רחב"א ר' חנינא בן אנשיננים, — חייא בר אבא.

רא"ר רבוי אחר רבוי.
 רא"ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשר"י, ראב"י), ר' אהרון ששון, ר' אברהם שלום.
 ראשא"ח ראשי אברים שאינן חוזרין.
 ר"ב ר' ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא, ראשית בכורים (ס'), רפדוני בתפוחים (רב"ת) (ס').
 רב"א רוב בני אדם.
 רבב"ב ר' בבא בן בוטא.
 רבב"ח רבה בר בר חנה.
 רב"ג (רב"ת) רחמנים ביישנים נומלי חסדים.
 רב"ד ראש בית דין.
 ר"ב ט"ב ר' בעריש טראכענבערג.
 רבי"ם רומיים בבליים יוניים מדיים (רבי"ם קמים עלי, כי ברבי"ם היה עמדי).
 ר"ב מ"ג ר' ברוך מגרמיוה.
 רב"ג רבה בר נחמני.
 רב"ס רוב ב' סימנים (רש"ס).
 רבצ"א ר' בצלאל אשכנזי.
 רב"ק ראשית בכורי קציר.
 רבש"כ בה"ג רבן של כל בני הגולה (רבשכ"ה).
 רבש"ע רבנו של עולם.
 ר"ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע נמור.
 רגבשרי"ה ר' גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא.
 רנה"ז רבן גמליאל הזקן.
 רג"ל רגלים לדבר.
 רגמ"ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר"ג מאוה"ג).
 ר"ד ראשית דבר, רבנויה דעלמא, ראשית דעת (ס'), רנת דודים (ס').
 רד"א ר' דוד אבודרהם, — אפפנהיים, ר' דוסי אומר.
 רדאכ"י ר' דוסתאי איש כפר יתמה.
 רדב"ה ר' דוסא בן הרכינס.
 רדבה"א ר' דוסא בן הרכינס אומר.
 רדב"ז ר' דוד בן זמרא, — בן זכאי.
 רדבר"י ר' דוסתאי ברבי ינאי.
 רד"ג ר' דוד גאנו (צמח דוד).
 רדו"א ראשית דעת ויראת אלהים (ס').
 רד"א ר' דון יצחק אברבנאל.
 רד"ך רבנויה דעלמא כולא.
 רדכ"ע רבנויה דכולי עלמא.
 רדע"ב רבנויה דעלמא כולא.
 רד"פ ר' דוד פרידלענדער.
 רד"ק ר' דוד קמחי, ר' דוד קאססעל.

קונה שביתה, קנאת שנאה, קול שחל (ס'), קול שמחה (ס') — ששון.
 קש"ב קופה של בשר.
 קשב"ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג' תוס').
 קש"ה קרא שנה הלכה.
 קשו"ש ת"ח קרא שנה ושימש תלמידו חכמים.
 קש"ז קרבן שעבר זמנו.
 קש"י קונטרס שיה יצחק (ס').
 קש"ע קשוט עצמד, קיצור שולחן ערוך (ס').
 קשע"ה קריאת שמע על המטה (ת').
 קש"ע ואח"כ קש"א קשוט עצמד ואחר כך קשוט אחרים.

קש"צ קופה של צדקה.
 קש"ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים תקיעה.
 קש"ש קופה של שרצים.
 קששעה"מ קריאת שמע שעל המטה (ת').
 קש"ת קשר של תפילין, תקיעה שברים תרועה, קופה של תבן.
 ק"ת קרבן המיד, — תודה, קשר תפילין (קש"ת), קול תרועה (ס'), קרבן תענית.
 קתב"פ קונטרס תפלת כל פה (ס').
 קת"נ קודם תפלת נעילה.
 קת"ע קודם תפלת ערבית.
 קת"ש קודם תפלת שחרית.

ר

בן עוריה, ר' אלעזר בן עקיבא, ר' אברהם בן עזרא.
 ראבע"ר ר' אלעזר בן ערך.
 ראב"פ ר' אלעזר בן פרת.
 ראב"צ ר' אלעזר בן צדוק.
 ראבצ"א ר' אלעזר בן צדוק אומר.
 ראבר"ש ר' אלעזר ברבי שמעון (ראב"ש).
 ראברש"א ר' אלעזר ברבי שמעון אומר.
 ראב"ש ר' אלעזר בן שמעון, ר' אליהו בעל שם.
 ראב"ש ריה"ג ר' אלעזר בנו של ר' יוסי הנלילי.
 רא"ג ר' אברהם גיינער, ר' אברהם גדליה.
 ראד"מ ר' אריה די מורדנא (ריד"ם).
 רא"ה ר' אהרן הלוי, ר' אייזיק הירש.
 ראה"ת רואה את החדש.
 ראה"כ רודף אחר הכבוד.
 ראה"מ ר' אלעזר המודעי.
 ראה"ק ר' אלעזר הקפר, — הקליר.
 רא"ן ר' אליהו וידאש.
 רא"ל רחמנא אידכר לן (ת').
 רא"ם ר' אליהו מורתי, ר' אלעזר מנרמיוזא (בעל הרוקח), ר' אלעזר ממיץ.
 ראמ"ח ר' אליהו מנחם חלפון.
 רא"ם ר' אייזק סאמאנאו (רי"ם), ר' אלעזר ספרא.
 רא"ע רחמה אלה עליה (בל' ערב).
 רא"פ ר' אברהם פריצול.

ר' רב, רבי, רבן, רבנו, רבותינו, ראש, מאתים, ראיה, ראיות, ריש.
 ר"א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה אני, ראשי אברים, ר' אלעזר, ר' אלעזר, ר' אלעי, ר' אשי וכו', ראשית אונים (ס'), ראש אמנה (ס'), ראשי אבות (ס'), רוממות אל (ס'), רצוף אהבה (ס'), רשפי אש (ס'), רכב אליהו (ס'), רבבות אפרים (ס').
 רא"א ר' אלעזר אומר.
 ראאב"ד ר' אבא אלעזר בן דולעאי.
 ראב"א ר' אידי בר אבין.
 ראב"ד ר' אברהם בן דוד, — דיאור, ראש — רב אב בית דין, ר' אלעזר בן דגלאי.
 ראב"ה ר' אלעזר בן הורקנוס.
 ראב"ח ר' אליהו בן חיים, ר' אלעזר בן חסמא, ר' אלעזר בן חרסום.
 ראב"י ר' אלעזר ברבי ינאי (ראבר"י), ר' אלעזר בן יהודה, — ברבי יעקב, ר' אשר בר יחיאל (אשר"י) (ראש"ש).
 ראביא"ב ר' אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
 ראבי"ה ר' אלעזר בן יוסי הנלילי, ר' אלעזר בן יואל הלוי, ר' אליהו בר יואל הלוי.
 ראב"מ ר' אלעזר בן מתיא.
 ראבמ"ן ר' אליהו בן משה וידאש.
 ראבמ"פ ר' אברהם בן מרדכי פריצול.
 ראב"ן ר' אלעזר בר נתן, ר' אליהו בר נתן.
 ראב"ע ר' אלעזר בן ערך (ראבע"ר), ר' אלעזר

ק"ס קרית ספר (ס'), קנאת סופרים, קא סבר, קס' קסבר, קא סבריי.
קס"ד קא סלקא דעתך.
קס"ע קרבן סדר עבודה.
קסת"ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
ק"ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית
עוז (ס'), קבלה עיונית (קב"ע), קורי עכביש, קול
ענות (ס').
קע"ב קיצור עמודי גולה (ס').
קע"ז קרבן עולה ויורד.
קע"י קיצור עקירת יצחק (ס'), קהל עדת ישורון.
קעכמדא"ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קעמ"ש קבלת עול מלכות שמים.
קע"ע קונטרס עקיצת עקרב.
קע"ש קיצור ענין שחיטה.
ק"פ קרבן פסח, קרני פרה (ד').
קפ"א קפיצת ארץ (ק"א).
קפ"ד קראים פייטנים דרשנים.
קפ"ת קריאת פרשת תוכחה.
ק"צ קרבן צבור, קן צפור, קופת צדקה.
קצ"ח קצות חושן (ס') (קצה"ח).
קצנ"צ קיצור ציצית גובל צבי.
קצ"ע קצת צריך עיון.
ק"ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול
קורא (ס'), קדשי קדשים, קדשים קלים, קרא
קדרש (קא דרש), קולי קולות.
קק"א קהלה קדושה אשכנזית, קירע קרע אחר.
קק"ד קרא קא דרש.
קק"ס קבול קנין סודר.
קק"ק קרוש קרוש קדוש.
ק"ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית (ס'),
קורת רוח.
קרב"ן קול רנה ויושועה באהלי צדיקים (ת').
קרו"ש קול רנה ויושועה.
קר"ח קיצור ראשית חכמה (ס').
קר"ע שט"ן קולי שמעת אל תעלם אונך לרוחתי
לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
ערוב עבדך למוב אל יעשקוני ודים.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
טוב מעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
גדבות פי רצה נא וי' ומשפטיך למדני.
ק"ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת, קרבן
שלמים, קהלת שלמה, (קה"ש) (ס'), קדוש שלם,

ק"י"ו קידוש ידים ורגלים (קיו"ר).
 קיוק"צ קרבן יחיד וקרבן צבור.
 קי"ל קיימא לן. (קי"ל) (ק"ל).
 קי"ל קדוש יאמר לו.
 קינ"ה קידוש יין גר הברלה (פס' ק"ב ב').
 קי"ס קריעת ים סוף (קרי"ס).
 קי"פ קונטרס יציב פתנם (יעב"ץ).
 קי"ב קבוצת כסף (ס'), קערת כסף (ס').
 קב"ד קודם כל דבר.
 קבהרא"ש קיצור כללי הרא"ש (אשר"י).
 קי"ל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי"ל), קודם
 לכן, קודם לדבר.
 קלבה"ש קרוב לבין השמשות.
 קלב"מ (קלבד"מ) קים ליה בררבה מיניה.
 קלג"ד קורעין לו גזר דינו.
 קל"ה קלעים לחצר (ס').
 קלמ"ב (קלת"ב).
 קל"ב קודם לכן, — לכך (ק"ל).
 קל"מ קרוב למלכות.
 קל"ש ולקל"ל קרשה לשעתה ולא קרשה לעתיד לבא.
 קלת"ב קינות לתשעה באב (ת').
 קי"מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מזבח, קטב
 מריד, קבלה מעשיית (קב"ס), קרית מלך, קול
 מבשר.
 קמ"ו קול מראה וריה.
 קמוק"מ קרח מכאן וקרח מכאן.
 קמו"ר (קומו"ר).
 קמ"י קיצור מעבר יבק (ת').
 קמ"ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה,
 קמבעיא ליה, קונטרס מה לך (ס').
 קמל"ב קריאת מגילה לבני כפרים (יעב"ץ).
 קמ"מ קבורת מת מצוה, קונטרס מלחמת מצוה (ס').
 קממדר"ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
 קממ"ו קול מבשר מבשר ואומר (ת').
 קמ"ע קונטרס מנחת ערב (ס').
 קמ"ר קרית מלך רב (ס').
 קמ"ש קבלת מלכות שמים, קרית מאה שערים.
 קמ"ת קודם מתן תורה.
 קנ"ב קרבן נתנאל (ס'), קשת נחושה (ס').
 קנדר"ג יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.
 קנ"ח קנה חכמה (ס').
 קני"ה קידוש גר יין הברלה.
 קנ"ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא גח) (ד'),
 קינוח סעודה, קנין סודר.

קד"ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס'), — השבת
(ק"ש), קודם השבת.

קדו"ת קריאת התורה, — התרנגול, קרבן התמיד.
ק"ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו"ת), קב ונקי,
קינה והנה.

קו' קושיא, קושיית.

קו"ב קריש וברכו (ת').

ק"ו ב"ב שק"ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.

קוב"ה קודשא בריך הוא (קב"ה).

קו"ב שק"ו קל וחומר בנו של קל וחומר.

קוה"י קורות הימים.

קו"ח קל וחומר (ק"ו), קרן וחומש.

קו"ב קרי וכתבי.

קו"מ קל וחומר מפורש, קשת ומנן (ס').

קומו"ר קול ומראה וריח (קמו"ר).

קו"ג קב ונקי (ק"ו).

קו"ס קל וחומר סתום.

קו"ע קרח ועדתו.

קו"ף קרבן, מ"ם מעשר, דל"ת דמוע, מ"י"ת

טבל, ת"י"ו תרומה, (יבמות קט"ו ב').

קו"ר קרן ורביית.

קו"ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא ושנה,

(ושת"ח ושימש תלמידי חכמים).

קושט' קונסטאנטינאפל.

ק"ז קיצור זוהר (קה"ז) (ס').

ק"ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד'),

קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן (קה"ח) (ס'),

קנה חכמה (ס'), קרית חנה (ס'), קבלת חכם,

קונה חזקה.

קחב"מ קודם חרבן בית המקדש.

קחב"ר קודם חרבן בית ראשון.

קחב"ש קודם חרבן בית שני.

קח"ד קרית חנה דוד.

קח"ב קודם חרבן הבית.

קחוק"ב קול חתן וקול כלה.

קחמ"י קנקן חדש מלא ישן.

קח"ש קטינא חריד שקי (ר' זעירא).

ק"ט קורע מפת, קן סהור.

ק"י קול יעקב (ס'), קול יהודה (ס'), קדיש יתום

(ת'), קרבן יחיד, קפיצת יד, קופץ יד, קבלת

יסורין, קסת יונתן (ס').

ק"ב קול י"י בכח (ס').

קיה"ח (קה"ח).

קיו"א קומה י"י ויפוצו אויביך.

קא"ר קיצור אבן רש"ד, קאמר ר'.

קא"ת (קאש"ת) קרבן אשם תלוי.

ק"ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס'),

קאצינעלענבאנען, קעניגסבערג, קול בוכים (ס'),

קול ברמה (ס').

קב"ה (קוב"ה) קודשא בריך הוא, קדשי ברך

הבית (קבה"ב).

קבה"מ קודם ביאת המשיח.

קב"ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה

(קבו"ה).

קבו"ה קבלה והולכה (קבו"ו).

קב"ל קול בן לוי (ס').

קב"מ קבלה מעשיית (ק"מ).

קב"ג קול ברמה נשמע, קריאה בלי נקודות.

עב"ע קבלה עיונית (ק"ע).

ק"ג קבוץ גלויות, קנין נמור, קהלה גדולה.

קנא"ס קנין נמור אנב סודר.

קנ"ה קא גרים הכי.

קנ"ס (יע"ל קנ"ס).

ק"ד קדיש דרבנן (קד"ר), קפיצת דם.

קד"ה קידוש השם, קודם החופה (ק"ה).

קדו"א קרח דתן ואבירים (קדו"א).

קדמ"ש קיצור דינים משלחן ערוך.

ק"ה קריאת הנבר (קה"ג), קריאת ההלל (ת'),

קידוש היום (קה"י), קידוש הלבנה (קה"ל) (ת'),

קידוש החודש (קה"ח), קידוש השם (קה"ש),

קריאת המגילה (קה"מ), קריאת התורה (קה"ת),

קריאת הפרשה (קה"פ), קורא הדורות (ס'), קודש

הילולים, קץ הפלאות (קה"פ) (ס').

קה"א קהילות אשכנז.

קה"ג קריאת הנבר, קנין הנזף (ק"ה).

קה"ז (ק"ז) קיצור חזוהר (ס').

קה"ה קידוש החודש, קודם החופה, קצות החשן

(ס'), קול המזן חונג (ס').

קה"י קידוש היום, קהלת יעקב.

קה"ל קידוש הלבנה (ק"ה).

קה"מ קריאת המגילה (ק"ה), קהלות מורה.

קהמ"ש קבל האמת ממי שאמרו.

קה"ס קהלות ספרד, קסת הסופר (ס').

קה"ע קורות העתים.

קה"פ קריאת הפרשה, קהלות פולין, קודם

הפסח.

קה"צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.

קה"ר קופת הרוכלים.

צ'לכ"ב צריך להתענות כל כך.
 צלל"ש צריך להעלות לו שכר.
 צל"ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
 צלע"י צריך לעשות על ידי.
 צלעכ"פ צריך לאכול על כל פנים (יעב"ץ).
 צל"צ צבי לצדיק (ס').
 צל"ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
 צ"מ צא מהן, צורת מטבע (צו"מ).
 צמ"א צור משלו אכלנו (ת').
 צמ"ז צפוגית מזרחית.
 צמ"ג צדיק מצרה נחלק.
 צמ"ע צפוגית מערבית.
 צמ"ד צורבא מרבנן (צומ"ד).
 צנ"ה ציץ נזר הקודש (ס').
 צנ"י צריך נסילת ידים.
 צנ"צ ציצת נובל צבי (ס').
 צ"ע צריך עיון, צדק עולמים (ס').
 צעב"ח צער בעלי חיים.
 צע"ג צריך עיון גדול.
 צ"ע מ"מ צריך עיון מאי מעמא (יעב"ץ).
 צ"פ צפירת פאר (ס').
 צפ"ד צפוגית ודרומית, צפון ודרום.
 צפנ"ח פענ"ח צדיק פטפט נפש תאווה, פוטיפר ענה בנפשו חנם.
 צפ"ע צמר פשתים עור (של"ה).
 צפ"ד צפוני רקנטי.
 צפ"ת צבי פאר תפארתו.
 צ"צ צדקתך צדק (צו"ץ), צמח צדק (ס'), צמח צדיק.
 צצ"מ צידת צבי מורה (ס').
 צ"ק צאן קדשים (ס').
 צ"ש צפורן שמיר (ס'), צירופי שמות.

צו"ג צורך גדול (צ"ג).
 צו"ח צא וחשוב.
 צו"ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
 צו"מ צורת מטבע.
 צו"צ צדקתך וצדקתך, (צדקתך צדק).
 צו"ד צא וראה, צאינה וראינה (צאו"ד) (ס'), צדיק ורשע (ס').
 צור"מ צורבא מרבנן (צומ"ד).
 צח"מ צומח חי מדבר.
 צ"מ צפרא טבא.
 צי"ב צדיקים יבאו בן, — ילכו בם.
 ציב"ד וחב"מ צדיק י"י בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
 צי"ב ופי"ב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.
 צי"ל צמח י"י לצבי (ס').
 ציס"ע צדיק יסוד עולם.
 צי"י קבע"י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
 צ"ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, לאכול, — לברך, — להוסיף, — ליותר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, להגדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס'), צדיק לברכה, צבי לצדיק (ס'), — לצבי (צל"צ).
 צלא"ע צריך לומר אתם עדי.
 צלבת"ד צריך להפריד בין הרבקים (ק') (יעב"ץ).
 צלה"א צריך להאריך.
 צלה"ת צריך להתענות.
 צל"ח ציון לנפש חיה (ס').
 צל"י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
 צל"י וילד"פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
 צל"ב צריך לכון.

ק

קא"ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בודן (ס').
 קא"ה קרוב אל השכל (קאה"ש).
 קאו"ו קרבן אשם ודאי ותלוי.
 קא"י קוה אל י"י.
 קא"ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
 קא"ק קול אומר קרא (ס').

ק' קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קדוש, קיצר, קצוות, מאה, קונטרס, קבלה.
 ק"א קרבן אשם, — אהרן (ס'), קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס'), קונטרס אחרון, קול אלהים (ס').
 קא"א קושט אמרי אמת.

פרנ"ס פת רחמן גאמן סבלן.
 פר"ס פירש ר' סעדיה.
 פרס"ג פירוש ר' סעדיה גאון.
 פרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטינורא.
 פר"צ (פ"צ).
 פרש"ס פסקי ר' שמעון די מדינא.
 פרש"ן פירש שרי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
 פרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
 פר"ת פירוש רבנו תם.
 פ"ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי
 שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרצוף
 שלם (ק'), פריון שבויים, פני שלמה (ס'), פרח
 שושנים (ס'), פרח שושן (ס'), פני שכינה (פה"ש)
 פתחי שערים (ס').
 פשנ"נ פת של גוים נקיה.
 פש"ד פשטא דקרא.
 פש"מ פסל של מיכה.
 פש"צ פתחו שערי צדק (ס').
 פ"ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס'), פתחי תשובה
 (ס'), פתיל תכלת (ס').
 פ"ת ונ"צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
 פת"ל פתן תמצא לומר.
 פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

פ"צ פרי צדק (ס'), פרי צדק (ס'), פרחי צפון (ס').
 פצע"ח פרי צדק עץ חיים (ס').
 פ"ק פרק קמא, פירוש קונטרס, פורים קטן, פה
 קהלתנו, פרחי קדם (ס'), פרט קטן, פסח קטן,
 פת קיבר.
 פק"ה פרי קודש הלולים (ס').
 פקו"נ פקוח נפש (פ"נ) (פק"נ).
 פק"ל פרצה קוראה לנגב.
 פק"ג פקוח נפש (פקו"ג).
 פקנר"ש (פנר"ש).
 פ"ר פרק, פרשה.
 פ"ר פנע רע, פניעתן רעה, פנענח רוא (ס'), פדס
 רמונים (ס'), פרשת רות, פסיקתא רבתא.
 פ"ר"א (פ"ר"א) פרקי ר' אליעזר.
 פראב"ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
 פרא"מ פירוש ר' אליהו מורחי.
 פ"ר"ס פשט רמו דרוש סוד.
 פ"ר"ק פירוש רבי דוד קמחי (פ"ר"ק).
 פ"ר"ה פרי הארץ (ס'), פסקי ריקאנטי האחרונים
 (ס').
 פ"ר"ח פרי חדש (ס'), פירוש רבנו חננאל (פ"ר"ח).
 פ"ר"י פרפראות רבי יעקב.
 פ"ר"מ פאר רום מעלתו.

צ

צ"ה צדוק הדין (צה"ד), (ת') צאת הככבים (צה"כ),
 צרור החיים (ס), צורת הפרצוף (צה"פ), צוהר
 התבה (ס') (צה"ת), צנצנת המן (ס'), צורת
 הבית, צרור המור (ס'), צורת הפתח, צל העולם
 (צה"ע) (ס').
 צה"ד צדוק הדין (צ"ה) (ת').
 [צהה"ב ציני הר הברול].
 צה"כ צאת הככבים (צ"ה).
 צה"מ צנצנת המן (צ"ה) (ס'), צרור המור (ס'),
 צל המעלות (ס').
 צה"ע צל העולם (ס').
 צה"ש צר השנה, צד השלילה.
 צה"ת צוהר התבה (צ"ה) (ס'), ציון הלא תשאל
 (ת').
 צוב"ה (צב"ה).
 צובו"מ צום ובכי ומספר.

צ' תשעים.
 צא"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
 צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
 צאז"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
 צא"ל צריך אתה לדעת, — לירע, — לפרש, —
 להבין.
 צ"ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
 צב"א צריך בדיקה אחריו.
 צב"ה צורת בית המקדש (ס'), צבי בארץ החיים
 (צבא"ה) (ס').
 צב"ח צער בעלי חיים (צבע"ח).
 צב"י צדיק באמונתו יחיה.
 צב"ש (צ"ש) צבי שבור.
 צ"ג צום גדליה (צו"ג), צדיק נמור, צורך גדול
 (צו"ג).
 צ"ד צמח דוד (ס'), צוף דבש (ס').

פז"ר קש"ב פייס, זמן, רגל, קרבן, שיר, ברכה
(יומא ג', סוכה מ"ח).

פ"ח פתח חרטה, פוק חזי, פעל חוזר (ד'), פנים
חרשות (פנ"ח), פרי חדש (ס'), פתרון חלומות
(ס'), פלפלא חריפתא (ס'), פרישת חלה.

פחה"מ פתיחת חבור המשנה.

פ"ח מעד"ב פוק חזי מאי עמא דבר.

פח"ג פירוש חזון נחום.

פמ"א פמירת אהרן.

פמ"ב פעמקסבורג.

פמ"מ פמירת משה.

פמ"ר פטר רחם.

פ"י פושעי ישראל, פני יהושע (ס'), פחד יצחק
(ס'), פעל יוצא (ד'), פנת יקרת (ס'), פני יצחק
(ס'), פנים יפות (ס'), פורת יוסף (ס').

פ"י בקני' פירש בקונטרס.

פ"ל פעל יוצא לשלישי (ד').

פילב"פ פעל יוצא לשני פעולים (ד').

פירד"ק פירוש ר' דוד קמחי.

פיר"ח פירש רבנו חננאל (פר"ח).

פ"כ פת כותים, פרחי כהונה.

פ"כ ש"מ ג"א י"ל פותח כתב שלא מדעת נכתב
אליו ישכנו נחש.

פ"ל פת לחם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס"ל),
פרפראות לחכמה (ס') (פל"ח).

פל"א הפל"א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן
לנשוק אותו (?).

פלוב"ה פלוני וכהן הוא.

פלש"פ פחות לשוה פרומה.

פלש"צ פתחו לי שערי צדק.

פ"מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס'), פני משה (ס'),
פמירת משה (פמ"מ), פועל ממש, פה מלא,

פרקי משה (ס'), פנים מאירות (ס').

פמב"ע פסומי מילי בעלמא.

פמנ"מ פחות מנ' טפחים.

פמ"ה פטור מן המצות (פמה"ס).

פמה"מ (פמ"ה).

פמה"ס פטור מן הסוכה.

פמה"צ פורש מן הצבור.

פמו"מ פסח מצה ומרור.

פמ"י פירוש מנחת יעקב.

פמכ"ז פחות מכות.

פמ"ש פירוש מה שכתב.

פמש"מ פמליא של מעלה.

פמש"פ פחות משה פרומה.

פ"ב פלגא נוקא, פה נקבר, — נממן, פתחי נדה

(ס'), פקוח נפש (פק"נ), פרוש נקפי, פירסה
נדה.

פנד"ש פקוח נפש דוחה שבת.

פנ"מ פלגא נוקא ממונא.

פנ"ק פלגא נוקא קנסא.

פ"ס פרשה סתומה, פה ספון (פ"נ).

פס' (פס"י) פסיקתא.

פס"ג פסיעה נסה (פ"ג).

פס"ד פסק דין (פ"ד).

פסדר"ב פסיקתא דר' כהנא.

פס"ה פסק הלכה.

פסהמ"ק פסולי המוקדשין.

פס"י פירוש, פתיחת ספר יצירה.

פס"ם פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.

פסל"ע פסול לעדות (פ"ע).

פ"ס מש"ק פירוש ספרי משלי שיר השירים
קהלת.

פ"ע פעל עומד, — עובר (ד'), פסול עדות, פורק

עול, פתח עינים (ס'), פקחת עין, פוקח עורים

(עברים) (ס'), פי עוללים (ס'), פרק עליון.

פע"ה פרי עץ הדר.

פעשה"פ פירוש על הגדה של פסח.

פע"ו (פעו"י).

פעו"י פעל עומד ויוצא (ד') (פע"ו).

פע"ח פרי עץ חיים (ס').

פע"ה פה עיר הקודש.

פעשה"ש פירוש על שיר השירים.

פע"ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.

פעת"א פירוש על תמניא אפי.

פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום
ירושלמי.

פ"פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת

פרה, פ"א פעל (ד').

פפ"א פרשת פרה אדומה.

פפד"א פראנקפורט דאדר.

פפד"מ פראנקפורט דמיין.

פפ"ה פדיון פטר חמור.

פפ"ב פתו פת כותי.

פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).

פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.

פפ"מ פתח פתוח מצאתי.

פפ"ש פירוש פרק שירה.

עֲתֵמָה עֲסָקִי תִשְׁמִשׁ הַמָּטָה.
 עֲתֵמָה עִירֹב תְּחֻמִּין (עֵיתִ"ח).
 עֲתֵמָה עֵינִי תַפְלַת יִשְׂרָאֵל (ס'), — תּוֹמַת יִשְׂרָאֵל (ס').
 עֲתֵמָה עֵינִי תּוֹסַפֶּת יוֹם טוֹב (עֲתֵמָ"ט).
 עֲתֵמָה עֵין תַּחַת עֵין.

תְּבַשְׁלִין, עֵינִי תְּשׁוּבָה, עֲפֻרֹת תַּבֵּל (ס'), עֲלֵי
 תְּרוּפָה (ס'), עֲנֵלָא תִּלְתָּא, עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, עֲשֵׂה
 תְּקִנָּה.
 עֲתֵמָה־רִז"ל עֵינִי תְּשׁוּבָה אֲבִי מוֹרֵי הָרֵב זְכוּרֹנוּ
 לְבִרְכָּה.
 עֲתֵמָה עִירֹב תְּבַשְׁלִין, עֲרַב תִּשְׁעָה בָּאֵב.

פ

פִּ' פֶּרֶק, פֶּרֶשָׁה, פֶּסוּק, פֶּתוּחָה, פְּלוּנִי, פֶּעַם, פֶּעַמִּים,
 פֶּשׁוּטָה (פֶּשׁ'), פֶּסָקִים, פֶּסָקִי, שְׁמוּנִים, פֶּרְצוֹף,
 פֶּאָה, פִּיט, פִּירוּשׁ, פִּירֶשׁ, פֶּרְקִי, פֶּתִיחָה.
 פִּ"א פֶּעַם אַחַת, פֶּרֶק א', פִּירוּשׁ אַחֵר, פֶּה אַחֵר,
 פֶּרֶה אֲדוּמָה, פֶּרוּטָה אַחֲרֹנָה, פֶּרְקִי אֵלֶיהוּ, פֶּרְקִי
 אֲבוֹת, פִּי אֲרִיָּה (ס'), פֶּרָא אָדָם, פֶּרְצוֹף אַחֵר,
 פֶּמִּירַת אַהֲרֹן (ס').
 פֶּא"א פִּירֶשׁ אֲדוּנִי אֲבִי.
 פֶּא"ב פֶּעַם אַחַת בִּיּוּבֵל (פֶּאב"י).
 פֶּאדֶר"ג פִּירֶשׁ אֲבוֹת דֶּר' נָתָן (אֲבֶדֶר"ג).
 פֶּאדֶר"ד פֶּאֶר הָרֹדֶר.
 פֶּאדֶר"ש פֶּאֶת הַשּׁוֹלְחָן (ס') (פֶּאדֶר"ש).
 פֶּא"מ פֶּרֶק אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן, פֶּתַח אוֹהֵל מוֹעֵד (ס').
 פֶּא"פ פֶּה אֶל פֶּה, פֶּנִּים אֶל פֶּנִּים, פֶּעַם אַחֵר
 פֶּעַם.
 פֶּב"א פֶּנִּים בְּאַחֲזֹר (ק').
 פֶּב"ג פֶּלֶגֶשׁ בְּנִבְעָה (פֶּלב"ג).
 פֶּב"ד פֶּסֶק בֵּית דִּין.
 פֶּבֶר"א וְחֶבֶ"שׁ פֶּטוּר בְּדִינֵי אָדָם וְחַיִּיב בְּדִינֵי
 שָׁמַיִם.
 פֶּבֶ"ה פֶּרֹד בֵּין הַדְּבָקִים (ק') (פֶּבֶה"ד).
 פֶּבֶ"י פִּלִּיטַת בֵּית יְהוּדָה (ס'), פֶּנַחַס בֶּן יֶאֱרִי.
 פֶּבֶ"ע פֶּרְצוֹף בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ (ק').
 פֶּבֶ"פ פֶּנִּים בְּפִנִּים (ק'), פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִי, פְּלוּנִית
 בֵּת פְּלוּנִית.
 פֶּבֶ"ג פֶּתַח נְגוּבָה (ד'), פְּלוּנְתָא גְּדוּלָּה, פֶּסִיעָה נִסָּה
 (פֶּס"ג), פּוֹרֵץ גֶּדֶר, פֶּת נֹוִים.
 פֶּבֶ"ח פּוֹרֵץ גֶּדֶר חֲכָמִים.
 פֶּבֶ"י פּוֹרֵץ גֶּדֶר יִשְׁכְּנוֹ נַחֲשׁ.
 פֶּבֶ"ע פֶּתַחֵן נֶן עֶדֶן.
 פֶּבֶ"ד פֶּתַח דִּסְפָּרָא, פֶּסֶק דִּין (פֶּס"ד), פֶּסַח דּוֹרוֹת,
 פֶּסָקָא דִּסְפָּרָא, פֶּצוּעַ דִּכְהָ, פֶּתַח דְּבִרֵּי (ס'), פֶּשֶׁר
 דְּבִר (ס').

פֶּדֶ"ה פֶּדִיּוֹן הַבֶּן.
 פֶּדֶ"ו פֶּחַד דֶּרֶךְ וְעוֹן.
 פֶּדֶ"ז פֶּסוּקִי דּוּמָרָה (פֶּסד"ז) (ת').
 פֶּ"ה פֶּרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ, פֶּרֶנֶס הַחֹדֶשׁ (פֶּ"ח), פֶּסוּק
 הוּא, פִּירוּשׁ הַקּוֹנָמֶרֶס, — הַפֶּסוּק, — הַכְּתוּב, פֶּרֶשֶׁת
 הַמֶּן, פֶּשִׁיט הַחֹזֶק (פֶּשֶׁה"ח), פִּיטוּם הַקְּטוּרָה, פֶּרְקִי
 הַלְכוֹת (ס'), פֶּסָקִי הַלְכוֹת (ס'), פֶּאֶת הַשְּׁלַחַן (ס')
 פֶּלַח הָרִמּוֹן (ס') (פֶּה"ר), פֶּאֶר הָרֹדֶר (פֶּה"ד),
 פֶּדִיּוֹן הַבְּכוֹרִים (פֶּה"ב), פֶּתֶשֶׁן הַכְּתָב (פֶּה"כ).
 פֶּה"א פּוֹתֵחֵן הָאֲרוֹן.
 פֶּה"ל פֶּנַחַס הַלֵּוִי אִישׁ הוֹרֹוֹיִטָן.
 פֶּה"ב פִּי הַבָּאֵר (ס'), פֶּדִיּוֹן הַבְּכוֹר — הַבֶּן.
 פֶּה"ד פֶּאֶר הָרֹדֶר (פֶּ"ה).
 פֶּה"ח פֶּתֶרֶן הַחֲלוּמוֹת (פֶּ"ח).
 פֶּה"כ (פֶּה"י"כ) פֶּרְקִי הִיכָלוֹת.
 פֶּה"ל פִּיגוּל הוּא לֹא יִרְצָה.
 פֶּה"מ עֵה"צ פֶּרֶנֶס הַמִּתְנַאֵה עַל הַעֲבוּר.
 פֶּה"ש פִּירוּשׁ הַמִּשְׁנֵיּוֹת (לֶהֱרַמְבֵּ"ם).
 פֶּה"ק פֶּרֶשֶׁת הָעֵקִידָה.
 פֶּה"פ פֶּאֶת הַפֶּעַל (ד').
 פֶּה"ר פֶּרִיעַת הָרֶאֶשׁ, פֶּלַח הָרִמּוֹן (ס').
 פֶּה"ר"ר פֶּסָקִי הַלְכוֹת רַבְּנֵי מִנְחַם מֶרְקָנְטִי.
 פֶּה"ש פֶּרֶק הַשְּׁלוֹם, פֶּאֶת הַשְּׁלַחַן (ס') (פֶּ"ה), פֶּנִּי
 הַשְּׁכִינָה.
 פֶּ"ן פֶּרִיָּה וְרִבִּיָּה (פֶּו"ר).
 פֶּו"א פֶּנִּים וְאַחֲזֹר.
 פֶּו"י פּוֹדֶה וּמַצִּיל יִשְׂרָאֵל.
 פֶּו"כ פֶּרֶט וְכָלֵל.
 פֶּו"כ"פ פֶּרֶט וְכָלֵל וּפֶרֶט.
 פֶּו"מ פֶּרֶנֶס וּמִנְהִיג, פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
 פֶּו"ם פֶּתֻחוֹת וּסְתוּמוֹת.
 פֶּו"ר פֶּרִיָּה וְרִבִּיָּה, פֶּרוֹ וְרִבּוֹ, (פֶּרִיָּא וְרִבִּיָּא).
 פֶּ"ז פֶּרֶשֶׁת זְכוּר, פֶּסִיקְתָּא זֹמֶרְתָּא, פֶּטוּר זֶה (?).

עפ"ש"ע על פי שני עדים.

ע"צ על צד, עין צרה, עינו צרה, עובדי צלמים, עטרת צבי (ס'), עשה צרכיו, עיט צבוע (ס').

עצב"ע עושה צדקה בכל עת.

עצב"ש (ש) עינו צרה בשלו.

עצבש"א עינו צרה בשל אחרים.

עצ"ג עצירת נשמים (ע"ג).

עצה"ד על צד הדין.

עצה"ח על צד החיוב.

עצה"י על צד היושר.

עצהו"מ על צד היות מוב.

עצה"ל על צד הלצה.

עצה"מ על צד המליצה.

עצה"ס על צד הסוד.

עצה"ע על צד העתירה.

עצה"פ על צד הפלגה.

עצה"ר על צד הרמו.

עצה"ש על צד השאלה, — השלילה.

עצ"צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.

עצ"ש עצת שלום (ס').

ע"ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק'). עשרה קבין,

עוד קשה (עו"ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור

קצוב (ס'), עשר קדושות.

ע"ק בב"ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב"ץ).

עק"ה על קידוש השם (עקדה"ש), על קדושת

השם (עקד"ה), עוקר הרים, עד קריאת הגבר

(עקה"ג), עקרי האמונה (ס').

עקה"ג עד קריאת הגבר.

עקה"צ על קרן הצבי.

עק"י עיין קול יהודה, — יעקב, עקדת יצחק.

עק"פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).

עק"ל עוד קשה לי.

עק"ע עם קשה עורף.

עק"ק עלית קיר קטנה (ס').

עקש"צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב"ץ).

ע"ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל,

עושה רושם, עמק רפאים (ס') (עמ"ר), עין רונל

(ס'), עסים רמונים (ס').

ער' ערד, ערוך (ס').

ערה"ה ערב ראש השנה.

ערו' ערוך.

ערה"ח ערב ראש חודש.

ער"ק עושים רצון קונם.

ער"ר על ראשון ראשון.

ערש"מ עושין רצונו של מקום.

ע"ש ערב שבת, עניני שבת, ערב שבועות, עיין

שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר,

עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות,

עונג שבת (ענ"ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו

שלום, עמודי שש (ס'), עצת שלום (ס'), עלי

שיח (ס'), עמודי שלמה (ס'), עמודי שש (ס').

עש"א עד שיבוא אליהו (עש"א), עד שאתה

(ע"ש), על שולחן אחר.

עש"ב עושה שלום במרומי, עיין שם באריכות

(עש"ב).

עשב"א עיין שם באריכות (עש"ב).

עשבא"ג עיין שם באריכות גדול.

עשבאל"ח עבירות שבין אדם להבירו.

עשבאל"מ עבירות שבין אדם למקום.

עשבב"י עיין שם בבית יוסף.

[עשב"י עיין שם בית יוסף].

עש"ג ערכאות של גוים, על שם גוזמא.

עש"ה על שם הכתוב, — הפסוק.

עשה"ד עשרת הדברות (ע"ה).

עש"ו עושה שמים וארץ.

עש"ח עשה שבתך חול.

עש"ח ואת"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.

עש"י עיין שאילת יעב"ץ.

עש"א עד שיבא אליהו.

עש"ג עד שיגמור.

עשיג"ב עד שיגמור ב' ברכות.

עשיה"ת עשרת ימי התשובה (ע"ת).

עשיח"ב עד שיעלה חמור בסולם.

עשי"מ עד שידר מנע.

עשי"ג עד שיצאה נשמתו.

עש"ד עין שן יד רגל.

עש"ב עוד שם כתוב.

עש"י עד שקרים לא יגכה.

עש"מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.

עש"ג (עמש"ג).

עש"ב עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד שתצא

נפשו (עשת"ג), עד שיצאה נשמתו (עש"ג), עד

שלא נוצרת.

ע"ש ס"ל ערב שבת סמוך לחשיכה.

עשע"ח ערב שבת עם חשיכה.

עש"ק ערב שבת קדש.

עשת"ג עד שתצא נפשו.

ע"ת על תנאי, עירובי תחומין (ע"ת), עירוב

עמק מוכות, (ס'), על עדר, עניה מוערה, עם סגולה.

עסב"מ עשר ספירות בלמה (עסב"מ).

עס"ד על סוף דעתו.

עס"ה עיין ספר הוזהר (עס"ה), עיין סדר העבודה, עד סוף הפרשה, — הפסוק, — הפרק, המאמר, — הענין, עיין ספר המצות (עס"ה), עד סוף העולם, עד סוף הענין.

עס"ה ע"ע עד סוף הענין, — העולם, עיין סדר העבודה.

עס"ה ק"ע עד סוף הקונטרס.

עס"ה ש"ע עד סוף השנה.

עס"מ עני סומא ומצורע (חשוב כמת).

עסכ"ה עד סוף כל הדורות.

עס"ע עיין סדר עבודה (עס"ע).

עסע"ז עיין סדר עולם וזמא.

עסע"ר עיין סדר עולם רבא, עיין ספר עמים רמונים.

עס"ק עד סוף קונטרס (עס"ק).

ע"ע עבר עברי, על ענין, — עסק, — עסקי, עד עולם, על עצמו, עוברי עבירה, עד תתה, עיין עוד, עד עפר, ערן ערוך (ס'), עמוד עבודה (ס'), עלת עלתא, עירי עיריות, עד עכשיו, עמוד ענן (ע"ה), על עשה, עקיצת עקרב (ס'), עצי עדן (ס').

עע"א עוברי עבודת אלילים.

עעא"ש על עסקי אכילה ושתייה.

עע"ג עבר עבירה גדולה, על עצירת נשמים (עע"ג), עוברי עבודת גלולים, עולה על גביהן, עומד על נביו.

עע"ד עומד על דעתו, עובר על דעת, — דעתו.

עע"ה עובר על דברי חכמים.

עע"ה עובר על דברי סופרים.

עע"ה עובר על דברי תורה.

עע"ה עבר עליו הפסח.

עעע"א על עצים ועל אבנים.

עעע"ל"ת על עשה ועל לא תעשה.

עע"ז עוברי עבודה זרה.

עע"י עין עשר ידות.

עע"ל עיין עוד לקמן, — לעיל, — להלן.

עע"ל עובר על לא תעשה.

עעמ"ש עיין עוד מה שאמר, — מה שכתבתי.

עעמ"ש"ל עיין עוד מה שאמר למעלה.

עע"ע ענף עץ עבות.

עע"פ על עסקי פרנסה.

עע"צ על עסקי צבור.

עעצ"ג על עצירת נשמים (עע"ג).

ע"פ על פי (עפ"י), על פירוש, עשר פעמים, על פני, — פניהם, ערב פסח (ער"פ), עוות פנים, עוי פנים, עקשות פה, על פיו, — פיהם, עיין פרק, — פירוש, עון פלילי, עירוב פרשיות (ע"פ).

עפ"א על פי אונס, על פי אחד, — אחרים, על פי אונקלוס, עד פרוטה אחרונה.

עפא"כ על פניו אלא אם כן (יעב"ץ).

עפא"ח על פיהם אנו חיון.

ע"פ אש"ש ערב פסח אחר שש שעות.

עפכ"ד על פי בית דין.

עפכ"ע על פי שני עדים.

עפ"ג על פי גזומא.

עפ"ד על פי דקדוק, על פי דרך, — דרכו.

עפדה"ס על פי דרך הסוד.

עפדה"ס והמ"י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.

עפד"ס על פי דרך סוד.

עפ"ה על פי הגבורה (עפ"ה), על פי הדבור (פ"ה), על פי הרמיון (עפ"ה), על פי הקבלה (עפ"ה), על פי הריון, על פי הרוב, על פיריון הבן (עפ"ה).

עפ"ה על פני המים (עפ"ה).

עפ"ז על פי זה, על פירוש זה.

עפ"ח על פי חכמים.

עפ"י על פי, על פי ישרים.

עפ"ל עז פנים לניהגם (עפ"ל), שבעים פנים לתורה (עפ"ל).

עפ"מ על פי משל, — מומחה, על פני מים (עפ"ה).

עפמ"א על פי מנהג אשכנז.

עפמ"ה על פי מדרש הנעלם.

עפמ"ס על פי מנהג ספרד, — מסכת סופרים.

עפמ"ש על פי מה שכתבתי, — שכתב.

עפמשכ"ל על פי מה שכתבתי, — שכתב למעלה (עפמש"ל).

עפ"ב על פי נס.

עפ"ס על פי סוד.

עס"ה על פי ספר הוזהר (עס"ה).

עפ"ע על פי עדים, על פי עצמו.

עפע"א על פי עד אחד.

עפ"ק עץ פרי קודש.

עמ"י עש"י עזרי מעם י"י עושה שמים וארץ.
 עמ"ש על משכבו יגוה שלום.
 ע"ם יש"י על משכבו יבוא שלום ויגוה.
 ע"ם יש"י על משכבו יבוא שלום ויגוה.
 עמ"ב עשר מכות (ע"מ), על מנת כן.
 עמ"ל על מנת ללמוד.
 עמל"ה על מנת להחזיר.
 עמל"פ על מנת לקבל פרס (ע"מ לק"פ).
 עמל"ק על מנת לקבל, ערב מלוח לוקח קבלן.
 עמלק"פ על מנת לקבל פרס.
 עמל"ש עין מהדורת לחם שמים (יעב"ץ).
 עמל"ת כ"מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
 עמ"מ על מקרא מגילה, עושה משפט ממעונו.
 עמ"ב על מה נחלק.
 עמ"ע על מצות עירוב, על מצות עשה.
 עמ"צ על מצות ציצית.
 עמ"ר עמק רפאים (ס').
 עמר"א עפר מים רוח אש (אמר"ע).
 עמ"ש עין מה שכתב, — שכתבתי, — שכתבו
 (עמ"ש), עין מה שמחלקין, על מה שכתב, —
 שכתבתי, עול מלכות שמים (עומ"ש), על משקל
 (ד').
 עמ"ש ב"ד עין מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
 עמ"ש"י על משכבו יגוה (עמ"ש).
 עמ"ש"ל עין מה שכתבתי לעיל, — למעלה.
 עמ"ש"ע עין מה שכתבתי עוד, — שאכתוב עוד.
 עמ"ת על מצות תפילין.
 ע"ב עשרה נסים, — נסיונות, עגמת נפש, עולה
 נרבה, עזרת נשים, ערבי נחל, עוללות נפתלי (ס'),
 עונש נפשות, עינוי נפש.
 ענ"ב על נהרות בבל (ת').
 ענ"ג עדן נהר נן.
 ענ"ד ענין נדבר דנא.
 ענב"מ ענין המחייב.
 ענב"ש ענין השולל, — השלילה.
 ענב"י על נסילת ידיים (ענ"י).
 ענב"ל על נסילת לולב (ענ"ל).
 ענ"י (ענמ"י).
 ענ"ל ענין נאמר למעלה, — נזכר למעלה, על
 נסילת לולב (ענמ"ל).
 ענ"צ עניני צדקה.
 ענ"ש עניני שבת.
 ע"ם עד סוף, עד סופו, על סוד, עט סופר (ס'),
 עיטור סופרים (ס'), עשר ספירות, ערב סוכות,

לעיל, — לקמן (עיי"ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת
 לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (על"י) (ס').
 על"א עליהו אתמר.
 על"ה עתיד ליתן את הדין.
 על"ד עולה לדוכן (ע"ל).
 עלד"ח עתיד ליתן דין וחשבון.
 על"ה עובר לפני התבה.
 עלה"א עין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב"ץ).
 עלו"ל עניו למטה ולבו למעלה (של"ה).
 על"י עומד לפני י"י, עדות לישראל (ס').
 על"כ עליהו כתיב.
 עלל"י עת לעשות ל"י.
 עלל"מ עבד לזה לאיש מלוח.
 על"מ עליון לנו מלך, ערו לעד מקיים (?).
 על"נ ערוך לנר (ס').
 על"ס עובר לסוחר (ע"ל).
 על"ר א"ז עין לא ראתה אלהים וולתך.
 על"ש עלינו לשבח (ע"ל) (ת), עתיד לקבל שכר
 (עלק"ש), עלתה לו שנתו.
 על"ת עולה לתורה (עול"ת), על לא תעשה.
 ע"מ על מנת, על משקל (ד'), על מחצה, על
 משפט, עדי מכירה, על מדה, על מה, עול משוקץ,
 עשר מכות, עבודת המקדש (עמ"ק, עהמ"ק), עבדי
 מלוג, ערך מילין (ס'), עונש ממון, — מלקות,
 על מלונם, ערי מקלט, עשרה מאמרות (ס'), על
 מנין, עין משפט (ס'), עתים מזומנים.
 עמ"א על משקל אחד, — אחר (ד'), עין מנן
 אברהם.
 עמ"ב עושה מעשה בראשית, עמק ברכה (ס').
 עמב"ת עובר משום כל תלין, — כל תאחר.
 עמד"א על מאי דאתמר, — דאמר (יעב"ץ).
 עמ"ה עין מהדורת עונ מלך הבשן (עמב"ב),
 עוקר מן השורש (עמב"ש), עמוד הענן (עה"נ)
 (ע"ה).
 עמב"ב עמק הברכה (ס'), עמק הבכא (ס').
 עמו"ק עין מור וקציעה.
 עמ"ז עין מסת זהב.
 עמ"ז ומשכ"פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר
 כפנהם.
 עמ"י עזרי מעם י"י, עין מדרש ולקוט, על משכבו
 יגוה.
 עמב"ש על משכבו יגוה בשלום.
 עמל"ל עאש"ב על מי יש לנו להשען על אבינו
 שבשמים.

עח"א עיין חידושי אנדות.

עח"ג עיין חידושי נמרא.

עח"י עולם חסד יבנה.

עח"מ עדים חתומים ממה, עיין חשן משפט (ע"ח"מ).

ע"ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עריף מפי, עברי מיימש.

עמ"ה"ט עמיפת המלית.

עמ"ז עמרת זקנים (ס'), עמרת זהב (ס'), עיין טורי זהב (ע"ט"ז).

עמ"ד עיין טור יורה דעה.

עמ"מ עופות ממאים.

עמקמ"ל עצה טובה קא משמע לן.

עמ"ר עמרת ראשנו.

עמ"ש"ב עמיו של נחש (ע"ש"ב).

ע"י עין יעקב (ס'), עקידת יצחק (ס'), עתיק יומין (p), עתיק יומיא (p), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל, עיין יעקב (ס'), עולת יצחק (ס').

ע"א על ידי אחרים, — אחר, — אחר.

ע"ב עיבור.

ע"ג עיר גבורים (ע"ג) (ס'), על ידי גוי.

ע"ד עיין יורה דעה (ע"ד), על ידי (ע"י).

ע"ה"ב ערב יום הכפורים (ע"ה"ב).

ע"ה"צ עיר הצדק.

ע"ה"ק עיר הקודש (ע"ה"ק).

ע"ה"ת עשרת ימי התשובה (ע"ה"ת).

ע"ו"ח עם יוצאי חלציו, — חלציה.

ע"ו"ט ערב יום טוב (ע"ו"ט).

ע"ו"ע על יד ועל יד.

ע"י"ב על ידי כך, ערב יום כפור (ע"ה"ב).

ע"ל"ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן, עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.

ע"ל"ד עוד יש לדקדק.

ע"ל"ת עוד יש לתרץ.

ע"מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו, עיר מלוכה, עין משפט (ס').

ע"נ על ידי נאמנים.

ע"ע על ידי עדים, על ידי ערב.

ע"ע"א על ידי עובדי אלילים.

ע"עכ"ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.

ע"פ עירוב פרשיות (ע"פ).

ע"צ ע"צ (ע"צ).

ע"ק ת"ו עיר קדשנו תבנה ותכונן.

ע"ר עיין ילקוט ראובני (ס').

ע"ש על ידי שליח, עיין שם (ע"ש), עיין ילקוט שמעוני (ס').

ע"ש"ב עיין שם באריכות (ע"ש"ב) (ע"ש"ב).

ע"ש"מ על ידי שליח מיוחד.

ע"ש"צ על ידי שליח צבור.

ע"ש"ש עיסה של שבלת (ע"ש"ש).

ע"ת עשרת ימי תשובה (ע"ה"ת), עיין תפלה.

ע"כ על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים,

על כרחו, — כרחך, עבר כנעני, על כסא, עצי

כהנים (ס'), עד כמה, עגוש כרת, עזרת כהנים,

עד כותי.

עכ"א על כן אמרו, — אמר.

עכ"א"א על כל אחר ואחר, — אחת ואחת, —

איש ואיש.

עכ"ג עבודת כהן גדול.

עכ"ד עד כאן דבריו, על כולא דא.

עכ"ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הגהה,

עד כסא הכבוד (עכ"ה"ב), (עכ"ה"ה).

עכ"ה"ס וסכ"ה"ס עלת כל העלות וסבת כל הסבות.

עכ"ה"כ עד כסא הכבוד (עכ"ה"ה).

עכ"ה"ע עלת כל העלות.

עכ"ו"ם עובדי כוכבים ומזלות (עכ"ו"ז).

עכ"ו"ז (עכ"ו"ם).

עכ"ומב"ד על כריתות ומיתת בית דין.

ע"ב וק"ב ר"ב וג"כ עז כנמר וקל כנשר רץ

כצבי ונבור כארי.

עכ"ז על כל זה, עם כל זה.

עכ"ח עיני כל חי (ס').

עכ"ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.

עכ"ל עד כאן לשונו.

עכ"ל"ה עד כאן לשון המחבר.

עכ"ל"ז עד כאן לשון הוזהר.

עכ"ל"פ עד כאן לא פליגי.

עכ"מ"ג עולם כמנהגו נוהג (עכ"ג).

עכ"מ"ה עד כאן מקום הספר.

עכ"כ עם כל נושאי כליו.

עכ"ס"ה עד כאן ספר הזהר.

עכ"ע על כל עונות, — עונותיו.

עכ"פ על כל פנים.

עכצ"ל על כרחך צריך אתה לומר.

עכ"ת"ה עד כאן תוכן הדבר.

ע"ל עלינו לשבח (ת'), עובר לסוחר (ע"ל"ס), עיין

עו"ב — הנר, עמי הארץ, עמוד העולם, עמנו
הייתם, עץ הדעת, עם האותיות.
עו"ב על האחרונים, — האחרונים.
עו"ב עולם הבא (עו"ב), על הבשמים, ערונת
הבושם (ס'), עמק הבכא (ע"ה) (ס'), עמק הברכה
(ס').
עו"ב על —, עצירת הנשמים, על הנפן, עולם
הנלגלים (עו"ב), עבודת הנרשוני (ס').
עו"ב ועפ"ה על הנפן ועל פרי הנפן.
עו"ב על הדרך, עץ הדעת (ס'), עשרת הדברות
(ע"ה), ענוי הדין, עוות הדין, עון הדור.
עו"ה על ההרס.
עו"ה"ו (עו"ה"ו).
ע"ה וע"ה על התורה ועל העבודה.
עו"ה"ס עזרא הסופר וסייעתו.
עו"ה"ח עץ החיים, על החתום.
עו"ה"מ עדים החתומים מטה.
עו"ה"ו עץ הדעת טוב ורע.
עו"ב על הכוס, עם הכולל (ע"ה).
עו"ה"א עד היכן כבוד אב, עליו הכתוב אומר.
עו"ל עם הלכותיה.
עו"מ עשרה הרוגי מלכות, עיר המלוכה, —
המקלט, על המחיה, ענין המחייב (עו"ה"ס).
עו"מ ועו"ב על המחיה ועל הכלכלה.
עו"מ"ק עבודת המקדש.
עו"ב על הנסים (ע"ה), עיר הגדת (ע"ה), עולם
הנפשות (ע"ה).
עו"ה"ס עזרא הסופר (ע"ה) (עו"ה"ס).
עו"ה"ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע"ה).
עו"ה"פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
עו"ב על הצבור, על הצדיקים (ת').
עו"ה"ק עיר הקודש, עין הקורא (ס') (ע"ה),
עבודת הקודש (ע"ה), עולם הקטן (עו"ה"ק).
עו"ה"ר עין הרע.
עו"ה"ש עמוד השחר (ע"ה), עלות השחר (ע"ה),
עשרת השבטים, עולם השפל (עו"ה"ש), עליו
השלום (ע"ה), עליכם השלום, עמר השכחה (ס').
עו"ה"מ עד היכן שירו מנעת.
עו"ה"ל עמי הארץ שאין להם (יעב"ץ).
עו"ה"ת על התורה, עולם התחתון (עו"ה"ת), עלות
התמיד.
עו"ה"ת ועו"ה"ע (עו"ה"ע).
עו"ו עולם ועד.
עו"א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע"א).

עו"ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
עו"ב מה"ע עבר ובטל מן העולם.
עו"ב עובר, עובדי גלולים.
עו"ב עולם הבא.
עו"ב עולם הנלגלים (עו"ב).
עו"ב עולם הזה.
עו"ה"ש עולם השפל.
עו"ה"ת עולם התחתון.
עו"מ (ע"מ) עיקר ומפל.
עו"י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
עו"י ויל"ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
עו"ל"ת עשה ולא תעשה.
עו"מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב,
עוברות ומניקות, עובד מאהבה (עו"מ"א).
עו"מ ועו"א עול מלכות ועול דרך ארץ.
עו"מ עובד מיראה.
עו"מ"ש עול מלכות שמים (עו"מ"ש).
עו"ב עונש גדול.
עו"ב"ק עונש קטן.
עו"ה"ס עזרא וסייעתו (עו"ה"ס).
עו"ב עד ועד בכלל (עו"ב"כ).
עו"ב"ע על ועל צוארי.
עו"ש עבר ושנה.
עו"ת עול תורה.
עו" עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד
זומם, עיין זוהר, עדים וזמנים, עשרת זקנים (עו"י)
(ס'), עין יתים.
עו"א על זה אמר, — אומר.
עו"ב"ק עבר זמנו בכל קרבנו.
עו"ב עזרת גוים (ע"ב).
עו"ב ג"ע ש"ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת
דמים.
עו"ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
עו"ה"א על זה הוא אומר.
עו"ה"ד על זה הדרך, — הדבר.
עו"ה"ע עזא ועזא"ל.
עו"ו ועו"י על זה ועל זה.
עו"ת עיין זוהר חדש.
עו"ת שו"ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב"ץ).
עו"ב על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
עו"ק עבר זמן קריאת שמע (עו"ק).
עו"ת עבר זמן תפלה (עו"ת).
עו"ת על חטא (ת'), עץ חיים (ס'), ערובי חצירות,
עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.

עד"א על דרך אחד, — אחר, — אמת, על דא
אסמך, על ד' אותיות, עול דרך ארץ.

עד"ג על דרך גומא.

עד"ד על ד' דרכים.

עד"ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על
דעת השאלה (עדה"ש), — הפוסקים, — הסוד
(עדה"ס), — הקבלה (עדה"ק), הסוברים (עדה"ס).

עדה"י על דרך היושר, — הישר.

עדה"ס על דרך הסוד, — הסוברים.

עדה"פ על דרך, — על דעת הפוסקים, על דרך
הפלגה.

עדה"צ על דרך הצווי.

עדה"ק על דרך הקבלה.

עדה"ש על דרך השאלה, — השלילה.

עד"ז על דרך זה.

עד"מ עקרי דינים טראני.

עדל"ת עשה דוחה לא תעשה.

עד"מ על דרך משל, על דבר מה, עדות ממון.

עדמ"א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב"ץ).

עד"ג עדות נפשות.

עד"ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה"ס),

עיין דברי סופרים.

עד"ע על דעת עצמו, ערבא דערבא, עתיקא
דעתיקין (ק').

עד"ק על דעת קונו.

עד"ר על דרך רמו.

עד"ש על דרך שאמר, — שכתב.

עדש"ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה"כ).

עדש"ת על דרך שאלות ותשובות.

עד"ת על דברי תורה.

ע"ה עליו השלום, ענין הזה, עם הארץ, עמוד
השחר, עלות השחר, עשרת הדברות, עמוד הענן,
— האש, עמוד הימיני, עבודת הקודש (ע"ה"ק),
עיר הקודש, עבודת הבורא, עבודת השם (ע"ה"ש),
עד היכן, על הכל, עבדים היינו, עוקר הרים,
עורא הסופר (ע"ה"ס), עיר הנדחת, עולם הפוך,
עולם הנפשות (ע"ה"צ), עמק המלך (ס'), עולם
הזה (ע"ה"ז), עולם הבא (ע"ה"ב), עין הקורא
(ס'), עם הכולל (ע"ה"כ), עון הדור (ע"ה"ד), עמוד
הגולה, על החתום (ע"ה"ח), עבדך הלוי, עד
האידנא, עד הויכא, ערוך הקצר (ע"ה"ק) (ס'), עמק
הברכה (ס'), עמק הבכא (ס'), עולת הבוקר (ס'),
עולת התמיד, ערונת הבושם (ס'), על התורה
(ע"ה"ח), על הפסוק (ע"ה"פ), על הנסים (ע"ה"ג)

עב"ל עוסק בתורה לשמה (עב"ל"ש).

עב"ל"י (עבאל"י) עובר באם לא יגיד.

עב"ל"ת עובר בלא תעשה.

עב"ל"ת כ"ת עובר בלא תאכל כל תועבה.

עב"מ (עקב"מ) עקביה בן מהללאל.

עבמ"ע עבר במקום עתיד (ד').

עבס"פ (עב"פ).

עבע"מ עיין בעל עשרה מאמרות (יעב"ץ).

עב"פ עיין בספרי פוסקים (עבס"פ).

עבר' עברונות (סימני השנים).

בח"ג פ' ב' ר"ה חסירה ג' פסח פשוטה.

בח"ה מ' ב' " חסירה ה' " מעוברת.

בש"ה פ' ב' " שלימה ה' " פשוטה.

בש"ז מ' ב' " שלימה ז' " מעוברת.

גכ"ה פ' ג' " כסדרה ה' " פשוטה.

גכ"ז מ' ג' " כסדרה ז' " מעוברת.

הכ"ז פ' ה' " כסדרה ז' " פשוטה.

הכ"א מ' ה' " כסדרה א' " מעוברת.

הש"א פ' ה' " שלימה א' " פשוטה.

הש"ג מ' ה' " שלימה ג' " מעוברת.

זח"א פ' ז' " חסירה א' " פשוטה.

זח"ג מ' ז' " חסירה ג' " מעוברת.

זש"ג פ' ז' " שלימה ג' " פשוטה.

זש"ה מ' ז' " שלימה ה' " מעוברת.

עב"ר עיין בראשית רבא (ס').

עבשל"ש עוסק בתורה שלא לשמה.

עב"ת עיין בית הפלה (ס').

ע"ג על גב, — נבי, עמודי גולה (ס'), עבודה

גדולה, עדות נזים, עמרם נאון, עיר גבורים (ס'),

עורת נזים, עד נזי, עצירת נשמים (עצ"ג).

ענ"א עיין ג' אלפים (?), ערן גן אלהים (ס').

ענ"ד על ג' דברים.

ענה"ק על גבי הקרקע.

ענ"ל עבודה זרה נזל לשון הרע.

ענ"מ על גבי מזבח.

ענ"ע עבירה גוררת עבירה, עגלה ערופה (ע"ע).

ענע"ח עיר גבורים עלה חכם.

ענ"ק (ענה"ק).

ענ"ת עבודה גמילות חסדים תורה.

ע"ד עשרה דברים, על דבר, — דברי, — דרך, —

דבריו, על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך,

עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, ערות דבר, ענין

דנא, עלילת דם, עדת דבורים (ס'), עיר דוד

(ס').

סר"ע סידור ר' עמרם.
 סרע"ג סידור ר' עמרם גאון.
 ס"ש סכין שחיטה.
 סש"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.
 ששאמ"ל (ששמ"ל).
 ששג"ע סידור שני גורי עצים.
 ששהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהו"ח).
 שש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
 שש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
 שש"ל סעודה של ליתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.
 שש"מ ספר שבט מוסר.
 ששמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (ששאמ"ל).
 שש"ס ספר שושן סודות.

סר"ע סידור ר' עמרם.
 סרע"ג סידור ר' עמרם גאון.
 ס"ש סכין שחיטה.
 סש"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.
 ששאמ"ל (ששמ"ל).
 ששג"ע סידור שני גורי עצים.
 ששהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהו"ח).
 שש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
 שש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
 שש"ל סעודה של ליתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.
 שש"מ ספר שבט מוסר.
 ששמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (ששאמ"ל).
 שש"ס ספר שושן סודות.

ע

עבאל"י עובר באם לא יגיד (עבל"י).
 עבב"י עיין בבית יוסף.
 עבב"י וב"י עובר בבל יראה ובל ימצא.
 עבב"ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.
 עבב"ת פ"ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.
 עבד"ד עד בלי די.
 עבד"ת עוסק בדברי תורה.
 עב"ה עבורת הבורא, — השם (עבה"ש).
 עבה"ג עד ביאת הנואל.
 עבה"א עד ביאת הנואל אמן.
 עבה"מ עד ביאת המשיח.
 עבה"ק עבורת הקודש.
 עב"ז שבעים ושנים וקנים, עבר זמנו (ע"ז).
 עבז"ק (עז"ק) עבר זמן קריאת שמע.
 עבז"ת עבר זמן תפלה.
 עב"ח על ביעור חמץ (ת').
 עבח"ש עוסקין בחיי שעה.
 עב"ט עשרה בטבת.
 עבמ"ז עיין במורי זהב.
 עב"י עורי בשם י"י, עורגו בשם י"י, ענגי במרחב יה.
 עב"י וע"י כנ"ב על בית ישראל ועל עם י"י כי נפלו בחרב (ת').
 עב"ן מווי"ן ע"ב יתרונות מו"ו למ"ו (ק').

ע' עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים, ער, ער.
 ע"א עמוד א', ענין אחר, — אחר, עד אחר, על אודות, עבורת, — עובדי אליהם (עו"א), עוללות אפרים (ס'), ע' אומות (עא"ו), עקרי אמונה (ס'), עלית אליהו (ס'), עטרת אליהו (ס'), עבוהות אהבה (ס').
 עא"א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.
 עאא"א על אלה אני אבכה (ת').
 עאב"צ עד אנה בכיה בציון (ת').
 עאד"ל עביר אינש דינא לנפשיה.
 עאה"ח עד אחר החג.
 עאה"פ עד אחר הפסח.
 עאה"ז עד אחר זמנו.
 עאכו"ב על אחת כמה וכמה.
 עא"מ על אכילת מצה, — מרור.
 ע"ב עמוד ב', עשרה בטלגין (עב"ט) (יב"ט), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה"ב) (ס'), עט ברזל (ס'), עדות ביעקב (ס') (עב"י), — ביהוסף (ס'), — בישראל (ס').
 עב' עברונות.
 עב"א עיין ב' אלפים (?).

סמ"ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.
 סמח"ט ספר משפטי הטעמים.
 סמ"ט סוד מרע ועשה טוב (אטלי"ס).
 סמ"י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?),
 ספר מלחמות י"י.
 סמ"ל ספר מצרף לחכמה.
 סמלשקה"ח סמוך לשקיעת החמה (סלשק"ה).
 סמ"מ ספר מגיד מישרים.
 סמ"נ ספר מורה נבוכים.
 סמ"ע ספר מגדל עז, — מאירת עינים, סדר
 מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
 סמע"א סתם מקשן עם ארץ.
 סמע"צ ספר מעין צדקה.
 סמ"ק ספר מצות קטן.
 ס"ב סימני נערות, סכנת נפשות (סכ"ב), — נפש,
 ספק נפשות, סימן נקיבה (ד'), סדר גויקין, —
 נשים, ספק נדה.
 סנ"ג סנהדריה גדולה.
 סנר"ש סכנת נפשות רוחה שבת.
 סנ"ז ספר גניד ומצוה (יעב"ץ).
 סנז"ה ספר נור הקורש (סנוה"ק).
 סנ"ח ספר נובלות חכמה.
 סנ"י סדר נטילת ידים.
 סנ"מ ספר נועם מגדים.
 סנ"ע ספר נתיבות עולם.
 סנ"ק סנהדריה קטנה.
 סנ"ת ספר נר תמיד.
 ס"ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן,
 ספרי ספר, סתרי סתרים, סתם ספרא, ספק
 סכנה.
 סס"ג ספק סכנת נפשות.
 סס"ק סוף סוף קשיא.
 סס"ת ספר סתרי תורה.
 ס"ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל
 עונות, ספירת עומר (סה"ע), סמוך עניים, ספק
 עבירה, סעודת ערא.
 סע"א סוף עמוד א', ספר עוללות אפרים.
 סע"ב סוף עמוד ב', סידור עבודת בורא (סעה"ב)
 (ס'), ספר עברונות.
 סענ"ס סוכה על גבי סוכה.
 סע"ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל').
 סע"ה ספר עולת הבוקר (סעה"ב).
 סעה"ת ספר עולת התמיד.
 סע"ז סדר עולם זוטא.

סע"ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.
 סע"מ סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
 סע"פ סעודת פורים.
 סע"ר סדר עולם רבא (ס'), ספר עסים רמונים.
 סע"ש סמוך על שולחנו.
 סעש"ל סוכת עזר של לויתן.
 סעתה"ש סדר עבודת תמיד השחר.
 ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת,
 סופי פסוקים, סעודת פורים (סע"פ).
 ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
 ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
 ספד"א ספיקא דאורייתא.
 ספדא"ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
 ספד"נ (שפד"נ).
 ספ"ה סדר פדיון הבן (ספה"ב).
 ספה"ק ספרי הקבלה.
 ספ"י סבר פנים יפות.
 ספ"מ סבר פנים מסבירות (ספמ"ס), ספר פני
 משה.
 ספ"נ ספק פיקוח נפש.
 ספס"ת סוף פרק סדר תענית (יעב"ץ).
 ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
 ספ"ק סוף פרק קמא.
 ספ"ר ספר רויאל (ס"ר), ספר רוקח.
 ס"צ ספר צחות.
 ס"ק סעוף קטן, סדר קריאה, סעודת קבע, סדר
 קרשים.
 סק"ה ספר קורא הדורות, ספר קיצור העברונות.
 סק"י סידור קול יעקב.
 ס"ק לחוה"מ סדר קריאה לחול המועד.
 סק"מ סידור קרבן מנחה.
 סק"פ סדר קרבן פסח.
 סק"ש סדר קריאת שמע.
 סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
 ס"ר ספר רויאל (ספ"ר), סבה ראשונה, ספר רוקח
 (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן
 רע, סביר רבנן.
 סר"ה ספר רויאל הגדול.
 סר"ח ספר ראשית חכמה.
 סר"י ספר רגל ישראל.
 סרכי"ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד').
 סר"ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
 סרנ"כ סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
 סר"ס סידור רבנו סעדיה (סרס"ג).

סה"ד סדר הדורות (ס'), סוף הרבור.
 סה"ה ספר ההרכבה (סה"ר).
 סה"ו ספר הווהר (ס"ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
 סה"ח סדר הטבת הלום, ספר החנוך.
 סה"י ספר הישר.
 סה"כ ספר הכוזרי, ספר הכונות, סך הכל.
 סה"מ סעודה המפסקת (ס"ה), סידורים — ספרים
 המדויקים, ספר המצות.
 סהמ"ק ספר המאור הקטן.
 סהמ"ו סרס המקרא ודרשהו (סהמ"ו).
 סה"נ ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סהת"נ),
 ספר הנצחון.
 סהנ"צ ספר הנצחון (סה"נ).
 סה"ס ספר הסוד.
 סה"ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך,
 — העימור, — העברונות (סהע"ב), ספירת
 העומר.
 סהע"ב ספר העברונות, — העיבור.
 סה"ע ליו"כ סדר העבודה ליום כפור.
 סהע"ק ספר העקרים (סה"ע).
 סה"פ ספר הפרחון, — הפרדם.
 סה"צ ספר הצבא.
 סה"ק ספרי הקודש, (ספר הקנה), — הקבלה,
 ספרים הקדושים, סדר הקריאה.
 סה"ר ספר הרקמה, — הרוקה.
 סה"ש ספר השוהם.
 סהש"ס סוגית הש"ס.
 סהש"פ סדר הנדה של פסח.
 סה"ת ספרי התורה, ספר התנין, סוגיות התלמוד,
 ספר התהיה.
 סו"ח סופר וחזן.
 סו"מ סוד וסימן טוב (סוס"מ).
 סו"ע סדום ועמורה (סדו"ע).
 סו"פ סוף פרק, — פסוק.
 סו"ש סוכת שלום (ס"ש) (ס').
 ס"ז ספרי זוטא (ספ"ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים,
 ספר זכרונות (סה"ז), ספר זכרון.
 סזא"ז סותרין זה את זה (סתזא"ז).
 ס"ז וע"ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
 סולב"י ספר זכרון לבני ישראל.
 ס"ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחת חטאים,
 סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים, ספר
 חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
 סח"ל ספר חסר לאברהם.

ס

ס"ב ע"ע ספר בעל עקידה (?).
 ס"ג סימן גאולה, סוף נמרא, סוד גדול, סנהדרין
 גדולה, סעודה שלישית, סדר גאונים, סידור
 גדולים (?), סעדיה נאון.
 סג"א ספר נור אריה.
 סג"ב ספר נבול בנימין.
 סנה"כ סנן הכהנים.
 סגו"ח סדר גיטין וחליצה.
 סג"ל סנן לוייה.
 סג"מ סגולת מלכים (ס"מ) (ס').
 סג"נ סגי נהור (ס"נ).
 סג"ר ספר גליא רוא.
 ס"ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, —
 דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצינעתא (סד"צ),
 סוכת דוד (ס'), סוכא דבוקה.
 סד"א סלקא דעתך אמינא.
 סדאל"ת ספיאק דאורייתא לחומרא.
 סד"ת סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
 סדה"ת סידור דרך החיים.
 סדה"י סדר היום (סה"י).
 סדה"נ סוכת דוד הנופלת.
 סדה"נ א"א"י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
 סדו"ע סרום ועמורה.
 סד"י ספר דרך ישרה.
 סדכ"ס סתימא רכל סתימין (ק').
 סדל"ע סעודה דלעתיד.
 סד"ס סבי דסורא.
 סד"פ סבי דפומבדיתא, סיומא דפסקתא.
 סד"צ ספרא דצינעתא (ס').
 סדק"פ סדר קרבן פסח (סק"פ).
 סדרע"ג סידור ר' עמרם נאון.
 סדת"ש סדר תשליך (ס"ת) (ת').
 ס"ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות,
 סוגית הש"ס (סה"ש), סימן המשקל (ד'), ספר
 הוזהר (סה"ו), סעודה המפסקת (סה"מ), סדר
 היום (סדה"י), ספירת העומר (סה"ע), סלע
 המחלקות (ס') (סה"מ).
 סהאוה"ד ספר האמונות והדעות.
 סה"ב ספר הבחיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ד'),
 סעודת הבראה.
 סה"ג ספר הגלגולים.

ס' סימן, ספר, סדר, סדרא, סבה, סגנון, סוד, סעף,
 ספירה, ספירות, סמיכה, סומכות, סוף, סופי,
 סברה, סעודה, סוגיא, סוגית.
 ס"א ספרים אחרים, ספר אחד, — אחר, סברה
 אחרת, סבה אחרת, סעודה א', סטרא אחרא (ק'),
 סדרי אותיות, ספר אלים, סגנון אחר, סעודת
 אירוסין, סומכוס אומר, סופג ארבעים, ספק איסור,
 סוגיא אחרינא, סדר אליהו (ס').
 סא"א ספרים אחרים אינן, סופג את ארבעים,
 ספק אשת איש, ספר אגודת אוזב.
 סא"ב ספר אבן בוחן.
 סא"ה ספר אלה הדברים (סאה"ד), ספר אור
 החיים.
 סאו"ז (סא"ז).
 סאו"ג סעודת אירוסין ונשואין.
 סאו"ת ספר אורים ותומים.
 סא"ז ספר אור זרוע (סאו"ז), סדר אליהו זוטא
 (ס').
 סא"ח ספר אורחות חיים.
 סא"כ ספר ארבע כוסות.
 סא"ל סוף אין לאחדות, סוד אלהים ליראיו.
 סא"ל סב"ל סג"ל סוף אדם למות, סוף בהמה
 לשחיטה, סוף גנב לתליה.
 סא"מ ספר אימת מפניע.
 סא"נ ספר ארי נוחם.
 סא"ע ספר ארחות עולם.
 סא"ר סדר אליהו רבא.
 סארנ"ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס').
 סא"ש ספר אלה שמות.
 סא"ת ספר ארבע תעניות.
 ס"ב ספר בראשית, סימן ברכה, ספק ברכה, סדר
 ברכות, סתרי בראשית, סולת בלולה (ס').
 סב"א סרת בת אשר, סדר ברכות אחרונות.
 סבאו"ג סדר ברכת אירוסין ונשואין.
 סבא"י סמיכה בארץ ישראל.
 סבג"ע סדור ב' גורי עצים.
 סבד"ה ספר ברק הבית (סב"ה).
 סב"ב סדר ברכת כהנים.
 סב"ל ספק ברכה לבטלה.
 סבל"ר ספר באר לחי רואי.
 סב"מ סדר ברית מילה.

נבוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפש,
 נוחי נפש (?), נחש נחושת, נטעי נעמנים (ס').
 ננב"כ נכרים נשים בהמה כותים.
 ננ"ו נהרא נהרא ופשטיה (ננו"פ).
 ננ"ס נח נסתר (ד').
 ננ"ר נח נראה (ד').
 נס"ו נצח סלה ועד.
 נסס"ל נזירא סחור סחור לכרמא.
 נסת' נסתלק.
 נ"ע נוהו ערן (נו"ע), נשמתו ערן, נר עליון, נאמן
 ערה, נתיבות עולם (ס'), נחל ערנים (ס').
 נע"ד נעילת דלת.
 נעז"ח נוף עץ החיים (ס').
 נע"ו נחי עי"ן וו"ו (ד').
 נע"ז נחלת עין ויתים.
 נע"ח נוף עץ חיים (ס').
 נע"פ נופלין על פניהן.
 נע"ר נפלה עמרת ראשנו.
 נ"ע ש' מ"ה י"ה נחש עקלתון, שטן, מלאך
 המות, יצר הרע.
 נ"פ נושא פנים, נושא פנים, נבול פה, נכתב פה.
 נפ' נפטר.
 נפ"א נחי פ"א אל"ף (ד').
 נפ"י נחי פ"א יו"ד (ד').
 נפ"ש נוסל פי שנים.
 נפתל"י נתקבלה פה תפילתי לפני י"י.
 נ"צ נחלת צבי (ס'), גופת צופים (ס'), נשים
 צדקניות, נטילת צפרנים, נחמת ציון.
 נצ"ב נכסי צאן ברזל.
 נצב"ה נפשו צרורה בצרור החיים.
 נצבח"א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
 נצ"ו נצבים וילך.
 נצמד"ק נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים
 אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.
 נצל"ל נוח צדיק לברכה, נצמרך לבריות.
 נצע"ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
 נצ"ר שו"ב נוק צער רפוי שבת ובושת.
 נ"ק נחל קדומים (ס') (נח"ק), נחל קדרון (ס'),
 נקיות קטנות, נטל קבלה (נט"ק).
 נק' נקיות, נקרא.
 נק"ה נקודות הכסף (נקח"ב) (ס').

נקי"ח נקיטת חפץ.
 נק"י"ה נר קידוש יין הברלה.
 נ"ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
 נר"ו נטריה רחמנא ופרקיה.
 נרז"ת נרו תמיד (יא"ר).
 נר"ח נשמת רוח חיים.
 נר ישראל"ל נר יפה של רבי אברהם לוי.
 נר"ל נראה לי (נ"ל), נתן רשות למשחית.
 נר"נ נפש רוח נשמה.
 נרנח"י נפש רוח נשמה חיה יחידה (גרני"ח).
 נר"נ י"ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
 נ"ש נוח שלום (ס'), נוח שאנן (ס'), נחלת שבעה
 (נח"ש), נוכר שם (נו"ש), נוק שלם (נו"ש), נמוקי
 שמואל (ס'), נקלסבורג, נתינת שלום, נחלת
 שמעוני (ס'), ניב שפתים (ס'), נר שבת, נושא
 שכר, נטע שעשועים (ס').
 נש' נשמת, נשמה.
 נש"א נשיא אלהים, (נ"א) נשמת אדם (נ"א)
 (ס').
 נשא"ן נדה שפחה אשת איש זונה.
 נשאל"א (ח) נכסים שאין להם אחריות.
 נשא"ש נגד שמיא אבד שמיא.
 נש"ב חמשים שערי בינה.
 נשג"ן נדה שפחה נויה זונה.
 נשיב"א נכסים שיש בהם אחריות.
 נש"מ נברך שאכלנו משלו.
 נ"ש מ"ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס').
 נשמ"ר נבחר שם מעושר רב.
 נש"ע נרו של עולם.
 נש"ר נפתלי שבע רצון.
 נש"ש נר של שבת, נמיעה של שמחה.
 נת' נתיב (נתי').
 נ"ת נתינת תורה, נר תמיד, נורא תהלות (ס'), נר
 תורה (ס').
 נת"א נקודות תנין אותיות.
 נת"ב ג"ע נפשו תנוח בנן ערן.
 נתבנע"ת נפשו תנוח בנן ערן תמיד.
 נתבמ"ד נתבקש במתיבתא דרקייע.
 נתבש"מ (נבש"מ).
 נת"ע (נ"ע) נתיבות עולם (ס').
 נתצב"ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (נתצב"ה).

נושור נבילות ומריפות שקצים ורמשים.

נז"ב נביאים וכתובים.

נז"ב נעשה ונשמע, נע ונר, נדרים ונדרות, נעריצד

ונקדישד (נעו"ב) (ת), נוקם ונוטר.

נז"ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.

נז"ז נאמר זה, נחל זרר (נח"ז) (ס'), נעים ומירות.

נז"ה נור הקודש (ס') (נה"ק).

נז"י נעים ומירות ישראל.

נז"ל נזכר למעלה, — לעיל.

נז"ש נזכר שם, נוק שלם (נ"ש).

נז"ת נר חנוכה, נשמת חיים (ס'), נובלות חכמה

(ס'), נקיסת חפץ (נק"ח), נתיבות חכמה (ס').

נח"א (נ"א).

נח"ה נדה חלה הדלקה (חנ"ה), נחש הקרמוני

(נחה"ק).

נח"ת נסים עשית עמהם, חיים נתת להם, ים

קרעת להם, תורה נתת להם.

נפלאות עשית להם, חירות נתת להם, ימינד

הושיע אותם, תלוי ראש נתת להם.

נביאים העמדת מהם, חסידים העמדת מהם, ישרים

העמדת מהם, תמימים העמדת מהם.

נוראות עשית בשונאיהם, חרון אף שלחת בהם,

ידך הולחמה אתם, תהומות כסית עליהם.

(מדרש רבא פ' מסעי).

נח"ל נחזור לעניננו, נוצר חסד לאלפים, נוצר חסד

ליראיו.

נח"צ נחלת צבי (ס').

נח"ר נחת רוח (נ"ר).

נח"ש נדוי חרם שמתא, נחלת שבעה (ס').

נ"מ נותן טעם (נו"ט).

נ"מ בבשנ"מ נותן טעם בן בנו של נותן טעם.

נ"מ בנ"מ נותן טעם בר נותן טעם.

נמ"י נמילת ידים (נ"י).

נמ"י דבה"ב נמילת ידים דבית הכסא.

נמ"ל נותן טעם לדבר, — לדבריו.

נמל"פ נותן טעם לפגם.

נמל"ש נותן טעם לשבח.

נ"י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק'), נצח

ישראל (ס'), גימקוי יוסף (ס'), נחלת יעקב (ס'),

נפוצות יהודה (ס'), נשים יקרות, נחתי, — נפוצי

ישראל, נמילת ידים (נמ"י), נצח ישראל (נצ"י)

(ס').

נ"י נחתי ישראל יכנס.

נז"א נר י"י נשמת אדם.

נז"י פ"ה ע"ה נר ישראל, פטיש החוק, עמוד

הימיני (נז"י ע"ה פ"ה).

נז"ב נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים כתובים,

נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו.

(נז"ב — ונ"ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).

נכ"ה נשמת כל חי (ת').

נכ"ל צמ"ח (שצ"מ חנכ"ל).

נז"ל נראה לי, נפקא לך, נזכר — נאמר למעלה, —

להלן, נכתב למעלה, — לעיל, נוכל לומר, נראה

לדרש, נראה לפרש, נשמש להם, נכון לדעת, —

לדעתי, נבאר לקמן, — להלן, — למטה, נתבאר

למעלה, ניהא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל"ע),

נחזור לעניננו (נח"ל), נפשי לשלמא, נחלה

ליהושע (ס'), נוח לו (נו"ל).

נל"א נחי ל"א (ד').

נלב"א נורה לשמך בתוך אמוני (ת').

נלבב"י נכון לבו בטוח בי"י.

נלב"ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.

נל"ד נראה לדעת, — לדעתי, — לפי דעת, —

דעתי.

נל"ה נחי ל"ה (ד').

נלה"ה נשמתו לחיי העולם הבא.

נל"ז נעשה לזכרוני, — לזכרון.

נל"ב נסתר למעלה כבודו.

נלכ"פ נתבאר למעלה כמה פעמים.

נל"ל נראה לי לסמוך.

נל"ע נשמתו לחיי עולם, נחזור לעניננו (נ"ל).

נלע"ד נראה לעניות דעתי, — לפי עניות דעתי.

נלע"ה נשמתו לחיי עולם הבא.

נל"פ נראה לי פירושו.

נלפ"ע נראה לפי ענינו.

נל"ק נוהגין לקרות (נהל"ק).

נל"ש נלקח לשמים.

נלשל"ג נוח לו שלא נברא.

נלש"מ נתבקש לישיבה של מעלה.

נ"מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות

משפט (ס'), נר מצוה (נמ"צ).

נ"מ ות"א נר מצוה ותורה אור.

נמ"ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ"מ).

נמ"ק נערץ מכל קדושו.

נמ"ר צ"ת נואף הוא, מואבי הוא, רוצה הוא,

צורר הוא, תועבה הוא (שבת ק"ב).

נ"ג נח נסתר (ננ"ס), נח נראה (ננ"ר) (ד').

נ

נב' נוסח, נוסחא, נתיב, ו' (אבן), נקודות, נאפאלי, חמשים.
 נב"א נוסחא אחרנא, נוסח אחר, נר אלהים (ס'),
 נפילת אפים (ת'), נשמת אדם (ס'), נחל ארנון, —
 נאשכול (ס') (נח"א), נסוג אחר (ד'), נא אדני,
 נתיב א', נביאים אחרונים, נחל איתן (ס') (נח"א),
 נשא אשה, נחלת אבות (ס'), נשיא אלהים, נועם
 אלימלך (ס').
 נא"ב נאדר בקודש (ס').
 נא"ה נביאי אומות העולם.
 נא"כ נאמר כאן.
 נא"ש נפתלי אילה שלוחה.
 נאש"מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
 נב"ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בגליון, נשמת
 בגליון, נוגע בעדות (נב"ע), נודע ביהודה (גור"ב)
 (ס'), נודע בשערים, נחפה בכסף (נב"כ), נאדר
 בקודש (נא"ב) (ס').
 נב"א נחזיני בן אלנתן.
 נב"א אכ"ה נחזיני בן אלנתן איש כפר הבבלי.
 נב"א וח"ל נוהג בארץ וחזן לארץ.
 נב"ג נפשו בנן עדן (נבג"ע), נקדימון בן גוריון.
 נבגא"ת נפשו בנן אלהים תלין, — תתלונן
 (נבא"ת).
 נבג"ע נשמתו בנן עדן.
 נב"ד נצח בינה דעת (ק').
 נב"ה נפשו בצרור התיים (נבצ"ה), נכנס בעובי
 הקורה.
 נב"ו נשב ברד ונבכה (ת').
 נב"ו עאא"א נשב ברד ונבכה על אלה אני
 אבכה (ת').
 נב"מ נפטר בשם טוב (נבש"ט).
 נבמ"ת נפשו בטוב תלין (נב"ת).
 נב"י נפשו בחייו יברך.
 נב"א נפשו בנן י"י אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).
 נב"כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נ"ב) (ס').
 (נב"מ נחלה בלי מצרים).
 נבמ"ב נודע ביהודה מהרוא תניינא.
 נב"ג נביא בן נביא, גם בתוך גם.
 נב"ס נעשה בסיס.
 נב"ע נחנו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו
 בנן עדן.

נבע"ת נפשו בעדן תלין, — תנוח, — תתלונן.
 נב"ק נערץ בסוד קדושים.
 נבש"ט (נב"ט) נפטר בשם טוב.
 נבש"מ נתבקש בישיבה של מעלה.
 נבש"ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שדי
 תתלונן.
 נב"ת נפשו בטוב תלין (נבט"ת).
 נב"ת וזי"א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
 נג"ד נגמר דינו (ג"ד).
 נגה"ד נגמר הדין.
 נגה"מ נגד המבע.
 נג"ע ר"ע נפילים, נבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.
 נ"ד נראה דעת, נגמר דינו (נג"ד), נצוצא דנורא,
 נפש דוד (ס').
 נד"ה נאלמתי דומיה החשיתי.
 נדו"א נדב ואביהוא.
 נד"ח ננינה, דנש, חיריק (ד').
 נד"ל כ"פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
 (נדנ"א נחות דרגא נסוב אתתא).
 נד"ק נשים דעתן קלות.
 נדק"ע נשים דעתן קלה עליהן.
 נ"ה גמי הכי, נר הבדלה, נשמה הטהורה, נגמר
 הדין (נגה"ד), נעילת הסגל (נעה"ס), נחום
 המדי, נצח הוד (ק'), נסוך המים, — היין, נערה
 המאורשה (נעה"מ), נתאי הארבל.
 נה"ב נחל הבשור (ס').
 נה"ו נפתלי הירץ ווייזל.
 נה"ת נץ החמה.
 נה"י נצח הוד יסוד (ק').
 נה"ק נר הברלה יין קידוש.
 נה"ל נחום הלבלר.
 נה"ג נחש הנחושת.
 נה"ע נאמן הערה (נ"ע).
 נה"ק נור הקודש (נו"ה) (ס'), נחמן הכהן קראכמאל.
 נה"ש נהורא השלם (ס').
 נ"ו נגיד ומצוה (נו"מ) (ס').
 נו' נוכח, נומער.
 נוד"ב נודע ביהודה (נ"ב נו"ב) (ס').
 נו"ה נציבים, וילך, האוינו.
 נו"מ נכילה וסריפה (נכו"מ), נוחן מעם (נ"מ).
 נומ' נומריקון.

משי"ח מורי שיחיה.

משיל"ם מים שיש להם סוף (אשתו מותרת).

משי"ב מה שכתוב כאן.

משכ"ל משכחת ליה (מ"ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.

מש"ך תור"א קד"ש בכספ"א פס"ל במדבר"א של"ח בוכר"א (פס"ק"ד) משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וירבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות לפסח).

משכ"ן מטה שולחן כסא נר.

מש"ל מה שנהנו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ"ל), מוציא שם לבטלה.

משל"ב מחאה שלא בפניו.

משל"ב ד"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה"מ).

משל"ב לה"מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה. משלה"ל מה שמענו לא הורה לו.

משל"ה מזמור שיר ליום השבת (משל"ה).

משל"ל משום לועז לרש.

משלל"ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (משלל"ל ב"ל).

משל"ד מי שלא ראה.

משל"ש משבת לשבת, מחלוקת שהיא לשם שמים. מש"מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.

מש"מ מ"מ משנה מקום משנה מול.

מש"נ מקום שנהנו, משובב נתיבות (ס') (מ"נ), מי שעשה נסים (משע"נ) (ת').

מש"ס משום סכנה.

מש"ע מלחמה של עמלק.

משע"ה משעלה עמוד השחר.

משע"ב (משאע"ב).

משע"ג (מש"ג).

משע"ע מה שעשוי עשוי.

מש"פ משום פנים.

מש"צ מיכאל שליח צבור (ס').

מש"ק מוציא שבת קודש, מחלוקת של קרה.

משקו"ח משלם קרן וחומש (מקו"ח).

משקוהו"א משלם קרן וחומש ואשם (מקוהו"א).

מש"ר מוציא שם רע, משום ראייה.

מש"ר ומש"ס מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.

משרבע"ה (מרע"ה).

משרז"ל מה שאמרו רבותינו ז"ל.

משרמ"ה מדרש של ר' משה הדרשן (מדרמ"ה)

משש"ל מוציא שם שמים לבטלה (מש"ל).

משש"צ מתן שכרן של צדיקים.

משש"צ ל"ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

משש"ק מערכה שנייה של קמורת.

מש"ת מדבר שקר תרחק (מרש"ת), מולד של

תוהו (ל'), מוצא שפתיך תשמור, משל תורה,

מחברת שערי תפלה.

מ"ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תיגוקות

(מל"ת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי תקנתיה,

מגילת תענית (מג"ת) (ס'), מכחישי תורה, מדרש

תנחומא (מדר"ת), מרביץ תורה.

מת"א מתיר אסורים.

מת"ב(ר) מרביץ תורה ברבים, מקריח תבשילו

ברבים (מקתב"ר).

מתב"ן מתנת בשר ודם (מב"ן).

מת"ד מאמר תמים דעות (ס').

מתד"ה מתוך דבר הלכה.

מתדו"ה משלם תשלומי ד' וה'.

מת"ה מאמר תחת המתים (מתה"מ).

מתוע"ס מתחילה ועד סוף (מתו"ס).

מת"ח מתנת חנם, ממור תלמיד חכם, מאמר תא

חזי (ס').

מת"ח קלב"ג ע"א ממור תלמיד חכם קודם לכהן

גדול עם ארץ.

מת"י מתחת יד, — ידי.

מת"כ משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.

מת"ל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.

מת"ל דת"ר מאן תנא להא דתנו רבנן.

מתנו"כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

מתני"א מתניתא.

מת"ע מפני תקון עולם.

מתע"מ מתרעם על מדותיו (מתרע"מ).

מת"ר מי תהום רבה.

מת"ש מתן שכר, מתן שכרם (מ"ש).

מתשא"א מתלמידיו של אברהם אבינו.

מתש"ב מתן שכרה בצדה.

מתשל"ל (משל"ל).

משלל"ל (משלל"ל).

מק"ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכן, מקבל שכר (מ"ש).

מק"ש למ"ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב"ץ). מקת"מ משה קבל תורה מסיני.

מ"ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושכל ראשון, מדרש רבות (מדר"ר) — רות, מי רגלים, מים רותחין, מדת רחמים (מה"ד), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס').

מ"ר מרבנו.

מ"א מדרש ר' אליעזר (מדר"א), משנת ר' אושעיא (משר"א).

מראב"י משנת ר' אליעזר בן יעקב.

מ"ב מסעות ר' בנימין (ס').

מדרב"י מר דבי.

מ"ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה"ר).

מרה"י מרשות היחיד.

מרה"י לרה"ר מרשות היחיד לרשות הרבים.

מרה"ר לרה"י מרשות הרבים לרשות היחיד.

מרו"ל מאמר, — מפרשים רבותינו זכרונם לברכה.

מ"ח משנת ר' חייא, מראש חדש.

מ"ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.

מ"מ מה ראית מסתברא.

מרמ"י מה רבו מעשיך י"י.

מרמ"ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת').

מרע"ה משה רבנו עליו השלום.

מ"ר מרווח רווח.

מ"ת מראשי תיבות, מרבנו שם.

מ"ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה

שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס'), מה

שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש"ג),

משלי שועלים (ס'), מגן שאול (ס'), מרה שחורה,

מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע"ש),

מאיר שפירא, מניני שלמה (מנ"ש) (ס'), מוכה —

מוכת שחין, מי שענה (ת'), מכתב שלמה (ס'),

מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר,

מולד שעבר (מש"ע) (ל'), מלכות שאול, מלכת

שבא, משפטי שמואל (ס'), מקבל שכר (מק"ש).

משי משרש.

מ"א משיטה אחרונה, מה שאפשר.

משא"א מה שאי אפשר.

משאב"ל מפני שאין בקיאין לשמה.

משאל"מ מתוך שאינו יכול לישבע משלם.

משא"כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן,

מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.

משא"כ לא"כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.

משא"כ ע"ה מה שאם כן עם הארץ (יעב"ץ).

משאל"ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).

משאמ"ן מי שאינו מצווה ועושה.

משאע"כ מי שאינו עושה כן.

משי"ב מי שברך (ת') (מ"ש), משום שיש בו

(מש"ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.

משי"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה

(משל"ב).

משבס"ד מה שכתבתי בסייעתא דשמאי.

משבס"ה מה שכתוב בספר הוזהר.

משב"ע מה שכתוב בערוך.

משבע"ש י"ב(ש) מי שמרת בערב שבת יאכל

בשבת.

משב"צ מתן שכרה בצדה (מש"ב).

מש"נ משלם נמול.

משד"ה משלם ד' וה' (מרו"ה).

משד"ל מה שדומה לו.

משד"ש מאי שיר דהאי שיר.

משי"ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —

ממטרון שר הפנים (ממש"ה), מהלך שבילי הדעת

(ס'), מדרש שיר השירים (מרשה"ש), משורת הדיון

(משה"ה).

משה"ב משנה הבריות.

משי"ה ברלי"ב מי שקורא חתב בלא רשות לא

יבא בקהל.

משה"ד משורת הדיון (משי"ה).

משה וכלב איתן (ד') (איתן משה וכלב).

משהז"ג מצוה שהומן גרמא.

משה"ח משגית החברה.

משה"מ משפטי המעמים (ס').

משו"מ משכב ומושב (מו"מ).

משו"פ משום פנים.

משי"ז משבצות זהב (ס') (מ"ז), משום זוגות, מי

שזכה.

משז"ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז"ל).

משי"ז לש"ן מי ששנה זו לא שנה זו.

משי"ח מיתה של חיבה.

משי"ח ב"ה משחרב בית המקדש.

משח"ה מומור שיר הנוכת הבית.

משחה"ל מומור שיר הנוכת הבית לדור.

משי"ט מדרש שוחר טוב, — שוחר טוב (ס').

(מדרש"ט).

משי"י מהולל שם י"י.

מע"פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.
 מע"צ מעל צוארו, מעט צרי (מ"צ) (ס'), מעגלי
 צדק (מ"צ) (ס').
 מע"ק מעתיקא קדישא (ק').
 מעקמ"ס (מעמ"ס).
 מע"ר מעשה רוקח (ס').
 מערו"ת מקום עפר רימה ותולעה.
 מע"ש מערב שבת, מעשה שהיה.
 מעשהו"ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשו"ג).
 מעש"י ביצ"ו מגדול עוז שם י"י בו ירוץ צדיק
 ונשגב.
 מע"ש לע"ש מערב שבת לערב שבת.
 מעש"ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת
 (שמע).
 מע"ת מתנה על תנאי.
 מ"פ מנהג פולין, מצא פסוק, מי פירות, משא פנים,
 מלכות פרס, מים פושרין (מנחת פניו).
 מפ"א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
 מפ"ב מגלה פנים בתורה.
 מפבשל"ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
 מפח"ג מפי הנבורה, מפתח הנמרא.
 מפח"מ מפלג המנחה (יעב"ץ).
 מפחמ"ת מפי המתרגמן.
 מפ"ו מצות פריה ורביה (מפ"ר).
 מפומק"ש משוי פנים ומקח שוחד (מפומ"ש).
 מפ"ל מפורש לעיל.
 מפח"ב מלבין פני חברו ברבים.
 מפלכ"פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב"ץ).
 מפלש"פ מפתות לשוה פרוטה.
 מפ"ע מפי עצמו.
 מפ"פ משום פתחון פה.
 מפר"א מפרקי ר' אליעזר.
 מפר"ת מפרש רבנו תם.
 מפש"ג מפתו של גוי.
 מפש"ב מפתו של כותי.
 מפת"ח מטר פרנסה תחיה תיה.
 מ"צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצודת
 ציון (ס') (מצי'), מיתת צדיקים, מוכה צרעה,
 מאוני צדק (ס') (מא"צ), משום צער.
 מצ"ד מצודת דוד (ס') (מ"ד).
 מצ"ה מצד היושר (מצה"י).
 מצה"ד מצד הרין.
 מצהש"י מציאת השם יתעלה.
 מצ"ו מצוה ועושה (מצו"ע).

מצו"ת מילה ציצית ותפילין.
 מצ"ח מצות חליצה.
 מצ"י מעוז צור ישועתי (ת').
 מצ"ל מצרף לחכמה (ס'), מצות לא תעשה (מל"ת).
 מצ"ע מצות עשה (מ"ע).
 מצפ"ץ יהו"ה (בא"ת ב"ש).
 מצש"ת מוצא שפתיך תשמר (מש"ת).
 מ"ק מדרש קהלת (מ"ק) (מדר"ק), מועד קטן,
 מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש,
 מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס'),
 מקום קבורה, — קבר, מאי קאמר, מאמר קדישין
 (ס').
 מק"א מקום אחר, מאי קאמר (מ"ק), מאי קא אמר.
 מק"ב מנין מאה ברכות.
 מקב"ש מקולי בית שמאי.
 מקב"ש ומחב"ה מקולי בית שמאי ומחומרי
 בית הלל.
 מק"ה מקור הרין.
 מקה"ג מקריאת הנבר.
 מק"ה ובה"מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב"ץ).
 מקה"ש (מק"ה) מקדש השבת.
 מק"ו מקל וחומר (מקו"ח).
 מק"ו וגו"ש מקל וחומר וגוירה שוה (מק"ו
 וג"ש).
 מקו"ם נד"ד מתן, קלה, ו' אותיות (בנ"ד כפ"ת).
 משרת, נסוג אחר, דומות, דגש (סימני שוה
 נע) (ד').
 מקו"ם נ"ת נד"ד משרת, קלה, ו' אותיות, מתן,
 גרולה, תהלה, נסוג אחר, דומות, דגש (ד').
 מק"ח מקור חיים.
 מק"ט מקבל טומאה.
 מקט"א מקטני אמונה.
 מקי"א משומדים קראים יונים אפיקורסים.
 מקי"ו מקדש ידיו ורגליו.
 מק"ל מוציא קרי לבטלה.
 מקל"ה (ר) מקבל לשון הרע.
 מק"מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס') (מ"מ).
 מקמ"ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי
 קא מבעיא ליה, — לן.
 מקמל"ת מאי קמשמע לן תנינא.
 מק"ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ"ס).
 מק"ע מאי קא עביד, — קעביד.
 מקק"ל מאי קא קשיא ליה, — לך (הקק"ל).
 מק"ר עב"ב מקרני ראמים עד ביצי כנים.

מע"ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מע"ד), מראה עיני הכהן (ס').

מע"ה"ב מעין הברכה, מעין עולם הבא. מע"ה"מ (מבע"מ).

מע"ה"ס מעביר הסדרא.

מע"ה"ה"ב מעין העולם הבא (מע"ה"ב).

מע"ה"פ מחזיר על הפתחים.

מע"ה"ק מעיר הקורש.

מע"ה מעוברת.

מעומל"ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו"ע מעתה ועד עולם.

מעו"ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע"ז מעבורה זו, — זאת, — זרה.

מע"ח מאיר עיני חכמים (ס'), מעין חתום (ס').

מע"ט מעשים טובים.

מע"י מעבר יבן (ס'), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל,

מעגלי יצחק (ס').

מע"א מעשה ידי אדם.

מע"ח מעין שמונה עשרה.

מע"ט מערב יום טוב.

מע"יב מערב יום כפור.

מע"ש מעיני ישועה (ס').

מע"ב מעלת כבוד, — כבוד, מחל על כבודו.

מעב"ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ"ת).

מע"ל מעת לעת (מעל"ע), מעבר לדרך (מעל"ד),

מעידן לעידן, מעשה לסתור, משה עלה למרום,

מאבד עצמו לדעת (מאע"ל), מענה לשון (מ"ל)

(ס'), מעבר לים.

מעל"ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל"ע מעת לעת (מע"ל), מעבר לעבר, מעיד

לעיר.

מע"מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה

על מחצה, מערני מלך (ס') (מ"מ), מעשה מרכבה

(מ"מ), מתרעם על מדותיו (מתע"מ).

מעמ"ה"ת מצות עשה מן התורה (מעמ"ה).

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ"ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ"ס).

מעמק"ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמ"ש"ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע"נ מרכבות עמי גדיב (ס').

מע"ס מערב סוכות.

מעע"ה (מעעה"הב).

מעע"ז מעין עבודה זרה.

מגילת סתרים (ס'), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ' סאה.

מס' מסכת (מ'), מספר, מסמרא.

מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מסמרא אחרא (ק').

מסא"י מסכת ארץ ישראל (מא"י).

מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).

מסד"א מסכת דרך ארץ (מד"א), מסלקא דעתך אמינא.

מס"ה מספר הזוהר (מסה"ז), מספר הקדושים

(מסה"ק), מסורה הגדולה (מסה"ג), מסילת הלימוד

(מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך הכל.

מסה"ג מסורה הגדולה.

מסה"מ מסורת המסורה (ס').

מסה"ע וע"ס מסוף העולם ועד סופו.

מס"ן מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).

מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).

מסו"ע מלחמת סיתון ועונג.

מס"י מסילת ישרים (ס').

מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר

למימר, מסייע ליה (מ"ל).

מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסיח לפי

תומו.

מס"ק מסורה קטנה.

מס"ר מששים רבוא.

מס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת), מסתרי תורה,

מסופי תבות.

מסתו"מ מוכר ספרים תפילין ומוזות.

מ"ע מנותתו ערן, מצות עשה (מע"ש), מעשר עני,

מכתב עתי (מב"ע), מראית עין, מתנות עניים,

מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עין, מנלה עמוקות

(ס'), מלך עליון, מטה עוז (ס'), מגדול עוז (ס'),

מנהג עולם, מאור עינים (ס'), מאירת עינים (ס'),

מתמת עצמו (מת"ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע"א מעיר אחד, מעינין אחד, מעבורת אלילים.

מעא"ק מעונה אלהי קדם (ת').

מע"ב מעשה בראשית (מ"ב), מעניש בראיה

(מ"ב), משם ע"ב (ק').

מעבול"מ מעלין בקודש ולא מורדין (מבו"מ).

מע"ג מעל גבו, מעלה, — מעלי גרה, מעין גנים

(ס').

מע"ד מעביר על דעת.

מעד"ט מעדני יום טוב (ס').

מעדש"מ מעין דונמא של מעלה.

מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.

ממ"ג ממה נפשך.

ממ"ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.

ממע"ד מזבח מוריד עליו דמעות.

ממעש"ג (מעשה"ג).

ממפ"ו (מפ"ו).

ממ"ק וממ"י מחץ מתנים קמיו ומשאיו מן יקומן.

ממ"ש ממה שנאמר (ממש"ג), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש"ג), ממה שכתוב, — שכתב, —

שכתבתי (ממש"כ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.

ממש"ג ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.

מ"נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס'), מאן גימא, מאיר

נתיב (ס'), מורה נבוכים (ס'), מהררי נמרים (ס'), משובב נתיבות (מש"ג) (ס'), מעשי נסים (ס'),

משיב נפש (ס'), מיין נוקבין (ק').

מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ"א).

מנ"ד מלך נוצר דלים (?), מחנה גורא דירתו (?).

מנה"ז מורה נבוכי הזמן (ס').

מנה"מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה"מ) (ס').

מנז"א מנשה ואפרים.

מנז"ב מניה וביה.

מנוה"מ (מנה"מ).

מנומ"ג מה נאמר ומה נדבר.

מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת גויפה.

מנז"ח מדליקין גר חנוכה.

מנז"ט מנותן טעם.

מנז"י מקבץ נדחי ישראל.

מנז"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.

מנז"מ מאי נפקא מנה, — מניה.

מנז"ס מנהג ספרד.

מנז"פ מנהג פולין.

מנז"ק מה נורא קדושתו.

מנז"ש משלם נזק שלם.

מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת סופרים, — סוכה, מלח סדומית, מרת סדום (מז"ס).

מלמ"ח מלאכת מחשבת (ס').

מל"ע משום לפני עור, מלביש ערומים.

מלע"י מלעיל (ד').

מלר"י מלרע (ד').

מל"ש בע"ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

מל"ש לל"ש מליל שבת לליל שבת.

מל"ת מזמור לתורה (מ"ל) (ת'). מצות לא תעשה (מצ"ל), מומר לתיאבון.

מל"ת כ"ת מלא תאכל כל תועבה (יעב"ץ).

מ"מ מכל מקום (מכ"מ), מקרא מלא, מראה מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מת מצוה,

מאמר מרדכי (ס'), מלאכת מחשבת (ס'), מקדש מלך (ס'), משאת משה (מש"מ), מגיד מראשית,

מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות, מתי מדבר, מי מנוחות (ס'), מחמת מוקצה, מגיד משנה

(ס'), מגיד מישורים (ס'), מלה מורכבת (ד'), מעשה משונע, מלוה מלכה, משרת משה (ס'),

משוח מלחמה, מקום מנוחתו, משה משה (ממ"מ) (ס'), מקרא מגילה (ממ"ג).

ממ"א ממין אחר, — אחר, ממקום אחר, — אחר, מגיד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו,

ממקרא אחר, — אחר.

ממא"ה מפני מה אמר הכתוב.

ממא"מ מצא מין את מינו.

ממא"ת מפני מה אמרה תורה.

ממ"ג מקרא מגילה.

ממ"ד ממאן דאמר.

ממד"ה ממדינת הים.

ממדל"מ ממדינה למדינה.

ממד"ש מצות מילה דוחה שבת.

ממ"ה(מ) מלך מלכי המלכים.

ממ"ה הקב"ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

ממה"ל מראה מקום הוא לו.

ממה"ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

ממו"ג דו"א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגדות, ממומ"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.

ממ"ח מלח ממון חסר (חסד).

ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.

ממ"ב ארבעים מכות.

ממכאה"פ מוציא מכה אל הפועל.

ממל"מ ממקום למקום.

ממ"מ ממלא מקומו, מתה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה

מ"י ומ"י מעשיך יקרבוד ומעשיך ירחקוד.

מ"חכ"ד מיתחי כריבית.

מ"ט מלבושי יום טוב (ס'), מר יהיב טעמא.

מ"ימ' מיימוני (רמב"ם).

מ"יכ מי יעמוד כנגדו.

מ"ל"ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.

מ"ל"י מיר ליד.

מ"לע"מ מי יקום לי עם מרעים.

מ"מ"ל מהר יצא מצרה לרוחה.

מ"ן מאמיני ישוע נוצרי.

מ"ס מים סוף.

מ"ע"מ מי יגלה עפר מעיניך (מיע"מ).

מ"יפ מישעיה פיק.

מ"יק מיושבי קרנות.

מ"יש מיום שחרב (מיש"ח) (מיו"ש).

(מיש"ח) בה"מ מיום שחרב בית המקדש (מישב"ה).

מ"כ מנותחו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת'), מרכא כפולה (ד'), מחשבה כמעשה (מח"כ) (מכ"מ), מתנות כהונה (ס'), מסכת כלה (ס'), מנתת כהן (ס'), ממלכת כהנים (ס'), משכיות כסף (ס'), מראה כהן (ס').

מכ' מכת.

מכ"א מכתב אליהו (מ"א) (ס'), מכתוב אחד, מכל אחד.

מכא"ה מי כמוך אב הרחמים (ת').

מכאנ"א מכל אחד ואחד.

מכאה"פ מכת אל הפועל.

מכא"ח מכאן אמרו חכמים.

מכב"י מי כמוך באלים י"י.

מכ"ד מעשה כל דהו (מכד"ה).

מכ"ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.

מכה"ד מצות כסוי הדרם.

מכה"כ מלא כל הארץ כבודו (ת') (מכהא"כ).

מכה"ע מכתבי העתים.

מכו"א מכאן ואילך (מכווא"ל).

מכו"ב מכל וכל.

מכולה"ג מכאן ולהבא הוא גובה.

מכ"ז (מוכ"ז).

מכ"ט מכמה מעמים.

מכ"י מכירת יוסף (מ"י), מכלל יופי (ס') (מ"י).

מכ"י מכילתא.

מכל' מכלול (ס').

מכלאש"ה מכלל לאו אתה שומע הין.

מכלע"ו מנותחו כבוד לעולם ועד (מכל"ו).

מכ"מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מרדות.

מכמ"ע משאת כפי מנחת ערב (ת').

מכ"ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.

מכ"פ מבואר כמה פעמים.

מכ"צ מוכה, — מוכת צרעה.

מכ"ש מכל שכן, מכל שהוא, מכה שכל.

מכש"ת מעלת כבוד שם תפארתו.

מכ"ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ"ת).

מ"ל מנא לן, מה לי, — לו, — לכם, מי לימא, מה

להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף

ליה, מבצי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט

לילה, מובא לעיל, מומור לתורה (ת'), מרפא

לשון (ס'), משכחת ליה, מענה לשון (ס'), מסור

לעיל.

מל' מלכות.

מל"א מלכים א'.

מלאש"ה (מכלאש"ה).

מל"ב מלוה בריבית (מ"ב), מנה לי בידך.

מלבב"כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב"ץ).

מלב"ו משל למלך בשר ודם (מלב"ד).

מלבר"ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.

מלב"ק מאי לאו בהא קמיפלגי.

מל"ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד'), מלכותו

לעולמי העולמים (מלה"ע), משפט לשון הקודש

(ס').

מלה"ד משל למה הדבר דומה.

מלה"כ מלשון הכתוב, מומר להכעים (מול"ה).

מלה"פ מלשון הפסוק.

מלה"ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת

הקריאה (מל"ה) (ד').

מלה"ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצד

השזה שבהן (מלהש"ש).

מלה"ת מומר לכל התורה.

מלח"מ מלחמת מצוה.

מליב"ס מברכין לישוב בסוכה.

מלכ"פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל"ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלש"ש).

מלל"מ מהאי ליכא למשמע מיניה.

מלל"ג מצוות לאו ליהנות נתנו.

מל"מ משנת למלך (ס').

מזאת"ר מזכה את הרבים (מזא"ה).

מזב"ח מחילה זכות ברכה חיים, מילה זמנה ביום ח'.

מז"ג מולו גרם, — גורם (מ"ג).

מז"ה מורי זקני הרב, מורי השכינה, מזרע המלוכה, — המלכות.

מזה"ש מזג השנה.

מזו"ב מול וברכה.

מזו"ח (מזח"ש).

מזו"ת מזור ותרופה (ס').

מזו"ח מזוהר חדש.

מז"ט מזל טוב.

מז"ל משכילינו זכרונם לברכה (משו"ל), מוציא זרע לבטלה.

מזלע"ה מזומן לחיי עולם הבא.

מז"ט מזבחי חיים.

מועה"ג מוכירין על הגשמים.

מו"ק מזרע קדושים.

מזר"ח מצד זה רוח חיים.

מז"ש מלכיות זכרונות שופרות (ת').

מ"ח מעשה חייא (ס'), מים חיים, מים חמים, מי חמאת, מה חיות, מלאכי חבלה, מלא חפניו, מגדל חננאל (ס'), משותפי חמה (?), מצות חליצה, מצות חובה, מצות חופה, מלא חפנים (ס'), מקור חיים (ס'), מיכאל חזן, משנת חכמים, — הסידים.

מח' מחמת.

מח"א מחזירין אותו, מ' חסר אחת, מחמת אונס.

מח"ג מוריים חולתית נבינה.

מח"ה מלחא תרא היא, מחוט הסקרא (מחח"ס), מחצית השקל (מחח"ש).

מחח"ש מחצית השקל, מחוט השרא.

מחז"ר מחשבה ודבור.

מחז"ל מחוץ לארץ (מח"ל), מחוץ למחנה, — לעיר.

מחז"ע מנוחתו חיי עד (מח"ע).

מח"כ משום חסרון כיס.

מחכ"מ מחשבה כמעשה (מכ"מ).

מחז"ל משוך חסדך לידועך, מחנה לויה, מחזיר למוטב, מחצר לחצר, משה חיים לוצאטו.

מחמו"ע מחנניה מישאל ועזריה.

מ"ח מחז"ג מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.

מחמ"ע מחמת מעשה.

מחמ"ש מחמת מעשה שהיה.

מח"ג משלם חצי נוק (משח"ג).

מח"ס מחבר ספר.

מח"ע מנוחתו חיי עד (מח"ע), מחמת עצמו.

מחע"ה מצוה חובה על הצבור.

מח"ש (מחח"ש).

מ"ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו

(ת'), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים

טובים (מע"ט), מגלה טמירין (ס'), מעשה טוביה

(ס'), מקבל טומאה (מק"ט), מרגליות טובות (ס').

ממ"א מטעם אחד, מטמא טומאת אוכלין.

ממא"ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את

הידים.

ממב"א מטמא באוהל.

ממ"ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.

ממח"מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה"מ).

ממ"ז מטעם זה, מטורי זהב (ס'), מטות זהב (ס').

ממ"ח מה טוב חלקנו.

ממח"ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.

ממ"ט מטטרון, ממ"ט ש"ה (פ) מטטרון שר

הפנים.

ממל"א מאי טעמא לא אמרינן.

ממ"ז משה משה (ס').

ממ"ס מטיפה סרוחה.

ממעה"מ (ממח"מ).

ממ"צ מפני טורח צבור (ממ"ה).

ממשע"ז מה טיבו של עובר זה.

מ"י מגא ידעין (מנ"י), מדרש ילקוט (זה ילקוט

שמעוני) (מד"י), מתנת יד (ס'), מלחמות י"י (ס'),

מענלי יצחק (ס'), מכלל יופי (ס') (מכ"י), מעבר

יבק (ס'), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה,

מעשה ידי, מה יפית (ת'), מה ידירות (ת'), מעשה

יד, מיעוט יום (ק'), מסלת ישרים (ס'), מכירת

יוסף, מעיני ישועה (ס'), מלכות יון, — ישמעאל,

מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס'), מפעלות

י"י (ס'), משה יוסף (ס'), מליצת ישרון (ס'),

מתנת יד, מקוה ישראל (ס'), מרכבת יחזקאל (ס').

מ"א מעשה ידי אדם (מע"א).

מ"ב"ל מיבעיא ליה.

מ"במ"ע מצות י"י ברה מאירת עינים.

מ"ב"ג מימות יהושע בן נון.

מ"במ"מ (מ"במ"מ).

מ"ד"כ מעלי יומא דכפורי.

מ"ה מאמר יקווי המים (ס').

מ"ה"ר מלכות יון הרשעה.

מיו"ב מיום כפור.

מהר"ש מחלל השבת (מתה"ש), מלחמות השם (ס'),
 מזג השוה, מוסף השבת (מוסה"ש), מפעלות השם
 (ס'), מחצית השקל.
 מהש"ד מהשאר דברים.
 מה"ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה,
 מבוא התלמוד.
 מהתב"א מצות התלויות בארץ.
 מהתות"מ מאמר התורה והמצוה (ס').
 מ"ו מורי ורבי, (מו"ר) מורינו ורבינו, משה וישראל,
 מחזור ויטרי (מו"ו).
 מו"א מרדכי ואסתר.
 מוא"מ מדה ואינה מדה.
 מוב"ה ממזר ובן הנדה.
 מוד"ה מודר הנאה.
 מוהרי"י מורנו ורבנו הרב רבי יואל יפה.
 מוהר"ל (מהר"ל).
 מוהר"ק (מהרי"ק"א).
 מוהר"ל — נחמן מברסלוי.
 מוהרש"ח — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
 מו"ח מגיני וכו' חסיתי, מורי ורבי חמי, מרדכי
 ווייסמאן חיות.
 מוח"ב מורה הטאים בדרך.
 מו"מ מוצאי יום טוב.
 מו"ב מוצאי יום כפור.
 מוכ"ז מוציא כתב זה.
 מו"ל מוציא לאור, מוסמך למורנו (מוס"ל).
 מו"מ משא ומתן, מקח וממכר, מנע ומשא, משכב
 ומושב, מסית ומרית, מושך ומנהיג, מוקדם ומאוחר
 (מומ"א), מטות ומסעי (מו"מ), משל ומליצה.
 מומ"מ מלך וממליך מלכים.
 מוסל"מ (מו"ל).
 מוס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת).
 מו"ע מעתה ועד עולם.
 מועז"ע מושך עצמו ואחר עמו.
 מו"צ מגן וצנה (ס'), מורה צדק (מ"ץ).
 מוצי"מ מוצאי יום טוב.
 מוצי"ש מוצאי שבת.
 מוצש"ק מוצאי שבת קודש.
 מו"ק מור וקציעה (ס').
 מורמ"א מורנו ורבנו ר' משה איסרלס.
 מות' מות.
 מ"ו מולד זקן (ל'), מר וזמרא, מים זכים, משכב
 זכר, מנחת זכרון (ס'), משבצות זהב (ס'), מחק
 זה, מושב זקנים.

מהרת"ו — חיים ויטאל.
 מהרת"ש — חיים שבת.
 מהר"י — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה
 וכו'.
 מהר"א — יצחק אייזק (מוריסטשוב), יצחק
 אבובא.
 מהריב"ה, מהר"י בה"ט (מהריב"ט) —
 יעקב בעל הטורים.
 מהריב"ל — יוסף בן לוי — בן ליב.
 מהריב"ש — יצחק בן ששת.
 מהר"י — יעקב ווייל.
 מהר"י"ח — יעקב חנין, יהודה חסיד.
 מהר"ח"ל — יחזקאל לאנדוי.
 מהר"ט — יוסף טראני.
 מהריט"ן — יום טוב צהלון, — צונץ.
 מהר"ל — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק
 לוריא, יעקב לוי (טולין).
 מהר"ם — יעקב מאיר.
 מהר"ם — יואל סירקיש (הבית חדש).
 מהריעב"ן — יעקב בן צבי (יעב"ץ).
 מהר"ף — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, —
 פאלואק, יחזקאל פייוועל.
 מהר"ק — יוסף קולין, יוסף קארן.
 מהריק"א — יוסף קארן.
 מהריק"ש — יעקב קאשטרו.
 מהריש"ף — ישעיה פיק.
 מהר"ל — ליפמאן (בעל הנצחון).
 מהרלב"ח — לוי בן חביב.
 מהר"ל מפ" — לוי (בן בצלאל) מפראנ.
 מהר"ם — מאיר (ב"ב בר ברוך).
 מהרמ"א — משה איסרלס, משה אברהם.
 מהרמא"ש — משה אייזענשטאדט.
 מהרמ"ט — משה טראני.
 מהרמ"ק — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.
 מהר"ן — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
 מהרפ"כ — פאלק כהן.
 מהרפ"ש — פרץ שיחיה.
 מהר"ן — צבי.
 מהר"ר — מורנו הרב רבי.
 מהר"ש — שלמה, שמעון וכו'.
 מהרש"א — שמואל איידלש.
 מהרשד"ם — שמואל די מוריגא.
 מהרש"כ — שלום כהן.
 מהרש"ל — שלמה לוריא.

מדרש"ש מדרש שיר השירים.

מדרש"ל ונ"ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.

מדרש"מ"ה מדרש של ר' משה הירשן (משרמ"ה).

מדרש"ת מדבר שער תרחק.

מדרש"ת מדבר תורה, מדרש תנחומא (ס').

מדרש"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא (מדר"ל לת"ל).

מ"ה מלך העולם, מלאך המות (מ"מ), מאור

הגולה, מן התורה (מ"ה), מעשי י"י (ס'), מתג

האמה (ס'), מלכי האומות, מלאכי השרת (מ"ש),

מעשי השם, מן הסתם (מ"ס), משמרת הבית

(ס'), מפי הנבוכה (מ"ה), מן ההכרח, מן המוכתר

(מ"מ), מדינת הים, משום הכי, מדרת הדין

(מ"ה"ד), מדרת העולם (מ"ה"ע), מדרת הרחמים

(מ"ה"ר), מקדש השבת (מק"ה"ש), מלך המשיח

(מ"ה"ש), מן הדין (מ"ה"ד), מן השמים (מ"ה"ש),

מן השוק (מ"ה"ש), מחיה המתים, מה הערות, מן

הסברה, מחצית השקל (מ"ה"ש), מבחר הפנינים

(ס'), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מ"ה"ע),

משיב הרוח (משה"ר) (ת), מורד הנאה (מ"ה"נ),

מוריני הרב, מסורת הברית (ס'), מסגרת השולחן

(ס'), מאמר השכל (ס').

מ"ה"א מתג האמה (מת"ה"א) (ס').

מ"ה"ב מצות התלויות בארץ (מ"ה"ב"א), מהדורא

בתרא (ס').

מ"ה"ב"ע מצוה הבאה בעבירה.

מ"ה"ב"ח ממון המוטל בספק חולקין.

מ"ה"ג"א מורנו הגאון ר' אליהו (מולינא).

מ"ה"ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הירשן,

מדרת הדין (מ"ה), מזה הדבור (מ"ה"ד).

מ"ה"ה מהדורא בתרא.

מ"ה"ה"ק מהדורא קמא.

מ"ה"ו ומה"ו מן הרקם ומן התגר, משיב הרוח ומוריד

הגשם (ת').

מ"ה"ו"ס (מס"ה"ו"ס).

מ"ה"ז מורד הר הזותים, מעלה —, (מ"ה"ז), מובח

הזהב, מגורת הזהב (ס').

מ"ה"ח מלת החבור (ד').

מ"ה"ט מהאי טעמא.

מ"ה"ט"ל מהאי טעמא ניהא ליה.

מ"ה"י"ד משום היסח הדעת.

מ"ה"י"ח מלת היחס (ד').

מ"ה"י"י מוריני הרב יוסף שלמה רופא (י"ש"ר

קאנדיא).

מ"ה"כ. מאמר הכתוב, מראה הכהן, מן הכלל,

מעט הכמות (מ"ה"כ).

מ"ה"כ ור"ה"א מעט הכמות ורב האיכות.

מ"ה"ל מאיר הלוי לעטעריס.

מ"ה"ל"ח מן הסתם לא חיישין.

מ"ה"ל"צ מקיש הויה ליציאה.

מ"ה"ל"ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.

מ"ה"מ מנא הגי מילי, מלך המשיח (מ"ה), מלאך

המות, מן המוכתר (מ"ה), מחיה המתים (מ"ה"מ),

מן ה' מינים, משום הפסד ממון (מ"ה"מ), מרכבת

המשה (ס'), מגורת המאור (מ"ה"מ) (ס'), מלאך

המליץ, מערת המכפלה (מ"ה"מ"פ).

מ"ה"מ"ב ממון המוטל בספק (מ"ה"ב).

מ"ה"מ"ד מנא הגי מילי דתגו רבנן.

מ"ה"נ מדרש הנעלם (מ"ה), מן הנמנע, מורד

הנאה, מובח הנחשת.

מ"ה"נ"ב מצוה הנוהגת בארץ.

מ"ה"ה"ח ע"ס מהנץ החמה עד סופו (יעב"ץ).

מ"ה"ה"ע מדרש הנעלם (מ"ה"נ, מ"ה).

מ"ה"ס מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מ"ה"ס"ת),

מהפכין הסדר, מהר סיני.

מ"ה"ע מאי הו עלה, מוסף הערוך (ס'), מן העולם

(מ"ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מ"ה"ע).

מ"ה"ע וע"ה"א מן העולם ועד העולם אמן.

מ"ה"פ מהר פארן (ס'), מבחר הפנינים (ס'), מלשון

המפסיק (?).

מ"ה"פ"ב מגדל הפורח באויר.

מ"ה"צ מדרכי הצדיק, מראות הצובאות (ס'), מן

הצר.

מ"ה"ק מובח הקסרת, משל הקדמוני (ס'), מנחת

הקנאות (ס'), מלת הקריאה (ד'), מסורת הקבלה.

מ"ה"ר"א מוריני הרב ר' אברהם, אליהו, אליעזר,

אלעזר ונו'.

מ"ה"ר"ז — — אברהם זכות.

מ"ה"ר"ט — — אייוק מירנא.

מ"ה"ר"י — — (מ"ה"ר"י?) ישראל איסרל.

מ"ה"ר"ל — — אפרים לוצאטן, אריה ליב.

מ"ה"ר"ס — — אליהו מורח.

מ"ה"ר"ח"ח — — אליהו נ' חיים.

מ"ה"ר"ק — — אהרן קלויזנער.

מ"ה"ר"י — — בית יוסף.

מ"ה"ר"ז"ז — — דוד בן זמרא.

מ"ה"ר"כ — — דוד כהן (מקארפ).

מ"ה"ר"ו — — זאב וואלף.

מבקה"ק מבית קדשי הקדשים.

מבקו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מב"ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.

מבר"א מר בר רב אשי.

מב"ש מיתה בידי שמים (מבי"ש), מלכות בית שאול.

מבש"כ מורה בתורה שלא כהלכה.

מבש"ל מוריקא בשרא שחור לבן.

מבש"ת מבשמת תורה.

מב"ת מנשים באוהל תבוך, משום כל תלין (משב"ת).

מ"ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע"ג), סמינ גבול, מזול גרם, משלם גמול (מש"ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס'), מקראות גדולות (מק"ג), מנן גבורים (ס').

מג"א מנן אברהם (מ"א) (ס'), מגלת אסתר.

מג"ד מנן דוד (מ"ד).

מגז"מ מלחמות גוג ומגוג.

מגז"ש מנזירה שוה.

מג"ח לג"ח מג' חדשים לג' חדשים.

מג"י מג' ימים, מנר גרש ירחים (ס').

מג"ל מביא גאולה לעולם.

מג"מ מצוה גוררת מצוה.

מג"נ מנעולי נכרים (מנע"נ).

מג"ע מגדל עזו (ס'), מגילה עפה (ס'), מגלה

עמוקות (מ"ע) (ס'), מנוחתו גן עדן.

מגז"ש מגיני שלמה (ס'), מנזירה שוה.

מ"ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי,

מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן (ס'), מה

דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד"א), מצודת

דוד (ס'), מצא דם, מיין דוכרין (ק'), מגדל דוד

(ס'), מקיז דם.

מד"א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא

דארעא, משום דרכי אמורי, מפני — מאי דאתאמר,

מד' אמות, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר,

מאריה דאברהם (מ"ד).

מדאב"א מינו דאי בעי אמר.

מדאו' מדאורייתא (מדאורי').

מדא"ז מסכת דרך ארץ זוטא.

מדא"ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.

מדא"ר מסכת דרך ארץ רבה.

מד"ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.

מד"ג מאן דגרס.

מדדבה"מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב"ץ).

מדד"ל מאן דליה דא ליה.

מדה"א מדברי האומר, מדברי הימים א'.

מדה"ד מדת הרין (למדד"ר למדת הרחמים).

מדה"כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.

מדהלת"ה מאן דתני הא לא תני הא.

מדה"ג מדרש הנעלם (מדהנ"ע) (ס').

מדה"ר מדת הרחמים.

מדז"ל מינו דוכי לנפשיה (זל"ל וכי נמי לחבריה).

מד"ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.

מדחא"מ חנא"ש מינו דחשיר אממונא חשיר

נמי אשבוטא.

מדחכ"ה מרחצת כולי האי.

מד"י מימרא די"י, מדברי יחיד.

מדי"ת מדין תורה.

מדכ"ה מדכתב הכי.

מדכ"מ מדה כנגד מדה.

מד"ל מאן דכר ליה.

מד"ל לת"ל קאן דתני להא לא תני להא.

מדל"מ מרן דבשמיא לך מתחננן (ת').

מד"מ מאמר דרכי משה (ס').

מדמ"ד מבין דבר מתוך דבר.

מדמ"ח מרבה דברים מרבה חסא.

מדנ' מדנחא.

מד"נ מדברי נביאים.

מד"ס מדברי סופרים, מדת סדום.

מדעמ"צ מצודת דוד עם מצודת ציון (ס').

מד"צ מדברי צדיקים.

מד"צ ח"מ מן דומם צומת חי מדבר (יעב"ץ).

מד"ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ"ק).

מדקא"ל מדקאמר ליה.

מדר' מדרש, מדרבנן.

מד"ר מדרש רבה (רבות), מד' רוחות, מזרחית

דרומית.

מדרי"א מדרש ר' אליהו, — אליעזר.

מדרי"א מדרש יהי אור.

מדרי"ה מדות דר' יוסי הגלילי.

מדרי"ג מדות דר' נתן.

מדרי"ק (מד"ק).

מדר"ש מדרש שמואל.

מדר"ת מדרש תדשא, — תנחומא.

מד"ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא

דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס'), מאן דכר שמיא,

מדיני שמים.

מדש"ג מדינה של גיהנום.

מאה"צ מארץ הצבי (אח"צ).

מאה"ק מארץ הקדושה.

מאו"ז מאור זרוע.

מאו"מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.

מא"ז מהות איכות הזמן (של"ה).

מא"ת מים אחרונים חובה (ואמ"ב ואין טעונים ברכה).

מאחז"פ מאחורי הפרגוד.

מאת"ז מאתר זמן (מא"ז).

מא"י מארץ ישראל, מהולל אקראי.

מא"ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.

מא"כ מי אל כמוד, מאין כמוד (ת'), מכריע את כולם.

מאכ"ת מאמר אם כל חי.

מא"ל מאי איכפת ליה, — לן, מאי איכא למימר,

מנא אמינא לה, מידי אחרינא לא, מודה אני

לפניך (ת'), מודים אנחנו לך (ת'), (מכתב אליהו)

(פ"א) (ס'), (מאבר עצמו לדעת) (מאע"ל),

מאיש לאיש, מובטח אני לו.

מאל"ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא

ליה למימר.

מא"מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה

אני מקיים.

מאמ"מ מצא אשה מצא טוב.

מא"ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן

ספיר (ס').

מא"ס בכ"ע מאין סוף בכתר עליון (ק') (יעב"ץ).

מאע"ל מאבר עצמו לדעת (מע"ל).

מאעש"ג מכין אותו עד שתצא נפשו.

מא"ק מעונה אלהי קדם.

מארז"ל מאמר רבותינו וזרונם לברכה.

מ"ב מעשה, — מעשי בראשית (מעב"ר), מודה

במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב"ב),

מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר

שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר

בהמה, מכת בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס,

מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בעדו (ר'), מה

בינייהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת

בנימין (ס'), מסעות בנימין (ס'), מסורה ברורה

(ס'), מקום ברוך (מק"ב), מהדורא בתרא (ס').

מב"א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ"א), מבקש

אמונה, מבנין אב, מטמא באוהל.

מבא"י מברוך אתה י"י (בא"י).

מב"ב מסכת בבא בתרא.

מבכ"ל משמש בשתי לשונות.

מבכ"פ משמש בשני פנים.

מבנ"ע מנוחתו בנן עדן.

מבנע"א מנוחתו בנן אמן.

מב"ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית

דוד, מאכל בן דרוסאי (מאב"ד).

מבה"א מבית האסורים.

מבה"ב מברכין שני וחמשי שני.

מבה"ג מבוא הנמרא = מבוא התלמוד.

מבה"ת מברכין החודש.

מבה"י מודה במקצת הטענה ישבע.

מבה"כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.

מבהכ"ס מבית הכסא.

מבהמ"ד מבית המדרש.

מבהמ"ק מבית המקדש.

מבה"פ מבחר הפנינים (ס').

מבה"ת מבוא התלמוד.

מב"ו מלך בשר ודם (מבו"ד), מדת בשר ודם,

מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם

(מתב"ו).

מבואחכב"ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.

מבו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מב"ח מדה בחבל.

מבח"א מעשה בחסיד אחר.

מב"ח ה"ח ה"י מדה בחבל הן חסר הן יתר.

מב"י משיח בן יוסף (משב"י), מנשה בן ישראל

(מנב"י), מבני ישראל (מבנ"י), משום בל יראה.

מב"א מתן בסתר יכפה אף.

מב"פ משה בן יוסף (מ)טראני.

מב"ב מנוחתו בכבוד (מ"ב, מנב"ב).

מבל"ב מין במינו לא בטל (מבמל"ב).

מב"מ מין במינו, מזה בן מזה, מס' בבא מציעא.

מבמב"מ מין במינו במשהו.

מבמו"מ מטמא במגע ומשא.

מבנ"א מבני אדם (מב"א).

מב"ס מנחם בן סרוק.

מב"ע מבריתא עולם, מנוחתו בעדן (בנן עדן),

מפתח בית עבר (ס').

מבעה"כ מברכין על הכוס.

מבעה"מ מברך על המחיה (מעה"מ).

מבע"י מבעור יום.

מב"פ מרגלא בפומיה (מ"ב).

מב"צ מבשר צדק.

מב"ק מס' בבא קמא.

לשיב"מ לאו שיש בו מעשה.
 לשיה"מ (שיה"מ).
 לשיקבה"ו (ש) לשם יהוד קורשא בריך הוא ושכינתיה.
 לשי"ש לפני שמש ינון שמו.
 לשי"ב לשם כריתות.
 לש"ל לא שייך למיטר, לא שני לך, לשון למורים (ס').
 לשי"מ לשמש ממתו, לשום מתנה, לשם מצוה.
 לשמ"ר לילית שדים מזיקין רוחין.
 לש"ר לבן של ראשונים.
 לשי"ש לשם שמים.
 ל"ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיף, — תוסיף,
 לא תענה, לא תחסום, לשון תכונה, לא תימא, לא
 תרצח, לבוש תכלת (ס'), לחמי תורה.
 לתבע"ש לא תענה ברעך עד שקר.
 לת"ג לא תבשל גדי, לא תסיג גבול, לתנועה
 גדולה (ד').
 לתנב"א לא תבשל גדי בחלב אמו.
 לתג"ד לא תסיג גבול רעד (ראשונים).
 לת"ה לתחיית המתים (לתה"ם), לתרומת הרשן
 (ס') (לתה"ד).

מ

מ' מסכת (מס'), מאמר, מנהג, מחזור, משנה,
 מרדכי, מלכים, מחמת, מרת.
 מ"א מאמר א', מין אחד, — אחר, מן אחד,
 מלכים א', משנה א', מנהג אשכנז (מנ"א), מדרש
 אנדה, מנהג אבותינו (מנ"א), מודה אני (ת'), מים
 אחרונים, מדה אחרינא, מזה אמרו, מי אמרינו,
 מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות
 ארבעים, מנחם אב, מנחם אבליים, מעלה ארוכה,
 מלכות אדום, מנן אבות (ת'), מעשה אלהינו (ת'),
 מסכת אבות (מס"א), משקל אחד, מכתב אלהים
 (ס'), משלי אגור (ס'), מצח אהרן (ס'), מגדנות
 אליעזר (ס'), מצבת אבן (ס'), משפט אמת (ס'),
 משפטי אל (ס'), מנן אברהם (ס') (מנ"א), משנת
 אברהם (ס'), משה אשר (ס'), מעשה אפור (ס'),
 מוסדי ארץ (ס'), מענה אליהו (ס'), מאיר איוב
 (ס'), מחנה אלהים (ס'), מתנת אלהים (ס'), מכתב
 אליהו (ס'), מחנה אפרים (ס'), מגיד אמת (ס'),
 מאורי אור (ס'), מגיד אמונה (ס'), מכתב אליהו
 (ס'), משלי אפר, מנחת אהרן (ס').

לפמשה"ה לפני משורת הדין (לפמשה"ד).
 לפמשה"ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
 לפ"נ לפי קוה נפש.
 לפנול"פ לפני ולפנים.
 לפ"ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
 לפע"ד לפי עניות דעתי (לפענ"ד).
 לפע"כ לפני עדים כשרים (לע"כ).
 לפענ"ד נדלק"מ לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מיד.
 לפ"פ לפרשת פרה.
 לפפשה"מ לפי פשוטו של מקרא (לפשה"מ).
 לפ"ק לפרט קטן (לפרט"ק).
 לפקו"ע (בפקו"ע).
 לפ"ר לפום ריהטא.
 לפ"ש לפרשת שקלים.
 לפר"ת לפירוש רבינו תם.
 לפ"ש לפירוש שבוס, לפי שעה.
 לפשא"מ (לשא"מ).
 לפ"ת לפי תומנו.
 ל"צ לא צריך, — צריכא.
 לצ"ג לצורך גדול.
 לצ"ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.
 לצ"מ לצורבא מרבנן, לצורך מצוה.
 לצ"ע לצורך עצמו.
 לצ"פ לצרכי פרנסה.
 לצ"ק לא צריך קרא.
 ל"ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני, ליקומי קדמוניות (ס').
 לק"א לא קרי אל"ף, לקבר אבות, לקומי אמרים (ס').
 לק"ב לקושטא בעלמא.
 לק"ה לא קרי הא, לא קרי הכי, לאו קושיא היא.
 לקה"ת לקריאת התורה.
 לקי"ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס' (ל"ט)).
 לקי"י לקבר ישראל, לישועתך קוית יי', לקט יוסף (ס').
 לק"ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.
 ל"ק ל"ז ול"ז לא קנה לא זה ולא זה.
 לק"מ לא קשיא מיד, לא קא מבעיא (קמבעיא).
 לקמ"ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.
 לק"ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ"ס).
 לק"פ לקבל פרס.
 לק"צ ליקומי צבי (ס').

לק"ק לקהילה קדושה.
 לקר"נ לקדוש רבנו נתנאל (?), לקרבן נתנאל (ס').
 לק"ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר, ליקומי שושנים (ס').
 לקט שכחה (ס').
 לקש"ז לקט שכחה ופאה (לש"ז).
 לק"ת לקומי תורה (ס').
 ל"ר לשון רבים (ר'), לחם רב (ס').
 לר"א ור"ש לר' אליעזר ור' שמעון (יעב"ץ).
 לרא"ש לעשות רצון אביו שבשמים.
 לר"ד לרוחא דמלתא.
 לר"ה לראש השנה (לה"ש), לרשות הרבים (לה"ר).
 לה"ש לראש השנה.
 לרול"ש לזה רשע ולא ישלם.
 לר"ז לה"י וירא.
 לר"ז כר"ז לא ראי זה כראי זה.
 לר"ח לראש חודש.
 לר"ל לריש לקיש.
 לר"מ לר' מאיר.
 לר"ע לר' עקיבא.
 ל"ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שנו, — שנו, לא שנא, לוחות שניות, לקט שכחה (ס'), ליל שמורים (לי"ש), לבושי שרד, (ס'), לחם שערים (ס').
 לשא"ה לשבר את האוון.
 לשאב"ל לפי שאין בקיאות לשמה.
 לשאב"מ לאו שאין בו מעשה.
 לשא"ה ואה"ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.
 לשא"מ לפי שאין מקום (לפשא"מ).
 לש"ב לשכוי בינה (יעב"ץ).
 לשב"ח לשם בן חורין.
 לשב"כ אל"ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
 לשג"ע (שג"ע).
 לש"ה לשנה הבאה (לשה"ב), לשכת הנזיר (לשה"ג), לשום הלואה.
 לשה"ב לשנה הבאה בירושלים.
 לשה"ג לשכת הנזיר.
 לשהו"א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
 לשה"ל לשום הלואה (לש"ה).
 לשה"ר לשון הרע (לה"ר, לשהר"ע).
 לש"ז לקט שכחה ופאה (לשו"פ, לקש"ז).
 לשו"ש לששון ושמחה.
 לש"ז לשון של זהירות.
 לש"ח לשון חכמים (ש"ח).
 לש"י לשם יתברך (לש"י"ח).

לעל"מ לא עלתה לו טבילה.
 לע"ל ת"מ לפני עור לא תתן מכשול.
 לע"מ לעבודת ממון, לעדות ממון.
 לעב' לענין.
 לעב"ד לעדות נפשות.
 לעב"ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
 לע"ס לערב סוכות.
 לע"ע לעת עתה, לעת ערב, לעבר עברי.
 לע"פ לערב פסח.
 לער"ה לערב ראש השנה.
 לע"ש לערב שבת, — שבועות.
 לעמ"ב לערב תשעה באב.
 לע"ת לא עשה תשובה.
 לעת"ל לעתיד לבא.
 ל"פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירוש.
 לפ"ב לפרט גדול.
 לפ"ד לפי דעת, — דעתי, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
 לפד"ה לפי דברי הכל.
 לפד"ן לפי דרך זה.
 לפ"ה לפרשת החדש (לפח"ח).
 לפה"מ לפי המנהג, — המקום.
 לפה"ע לפי הענין.
 לפה"צ לפי הצורך.
 לפול"ב לפלוג ולתני בדרידה.
 ל"פ ול"י לא פחות ולא יותר.
 ל"פ ול"ב לא פגע ולא נגע.
 לפ"ז לפי זה, — זמני, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
 לפז"א לפי זה אמרו, — אמר.
 לפ"ז ק"ו לפי זה קל וחומר (יעב"ץ).
 לפי"ז (לפ"ז).
 לפ"ב לפי כבודו.
 לפ"י לפירוש, לפיכך.
 לפ"ל לית פליגי ליה.
 לפ"מ לפי מנהג, — מנהגו.
 לפמ"א לפי מנהג אשכנז.
 לפמאה"ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
 לפמ"ה לפי מנהג המקום.
 לפמחוא"מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
 לפמ"ס לפי מנהג ספרד.
 לפמ"צ לפי מנהג צרפת.
 לפמ"ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמ"ש"ב), — שאמר, — שאמרתי (לפמ"ש"א).

למ"ק למחזור קטן (ל'), למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין מאה.
 למ"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שמורות, לפי מה שכתב (לפמ"ש).
 למש"ה לפנים משורת הדין (למשה"ד) (לפמשה"ד).
 למשי"ח (משי"ח).
 למ"ת למתן תורה.
 ל"ב לכו נרננה (ת'), לכן נאמר (לכ"ב), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לג"ק) (ד').
 לנ"ב לב נשבר ונרכה.
 ל"ב זפ"ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 לב"ד לב נכון יבקש דעת.
 לב"ב לנשיאת כפים.
 לב"ל לא ניתא ליה, לכן נראה לי.
 לב"ל כפ"ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
 לבע"ל לשון נופל על לשון.
 לב"ק לביחד נאווה קודש.
 ל"ס לירי סכנה (ל"ס).
 לס"א לסמרא אחרא (ק').
 לסב"מ לספר ביציאת מצרים (לסב"מ).
 לסה"מ לפי סדר המבע.
 לס"מ לסמן טוב.
 לס"י לחם סתרים ינעם.
 לס"ל לא סני ליה, לא סבירי ליה.
 לס"ת לספר תורה.
 ל"ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד'), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות עדות (ס'), לפני עור, לשון ערומים (ס').
 לע' לערד.
 לע"א לעבודת אילולים, לעם ארץ.
 לע"ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
 לע"ד לעניות דעתי (לענ"ד), לפי עניות דעתי (לפענ"ד).
 לע"ה לעולם הבא (לעות"ב) לעם הארץ.
 לע"ו לעולם ועד.
 לע"ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה (?) — עם זר, לבוש עמרת זהב (ס').
 לע"מ לב עין טחול.
 לע"י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
 לעי"ב לערב יום כפור.
 לעי"צ לומר עולם יהי צדיק (לועי"צ).
 לעי"ב לפני עדים כשרים (לפע"ב).
 לעכו"מ לעובדי כוכבים ומזלות.
 לע"ל לעתיד לבא.

לישש"ג ליום טוב שני של גלויות (יושש"ג).

לי"ת לא יתכן, לישרים תהלה (ס'), לידי תקלה.

לי"ב לכן כתב, לא כתיב, לפי כבודו, לא כן.

לכ"א לכן אמר, לכל אחר, לכך אמרו.

לכא' לכאורה.

לכאו"א לכל אחר ואחר.

לכא"מ לכאורה משמע.

לכ"ב לנצח כבודו ברוך, לעולם כבודו בתחתוניות (?).

לכ"ג לכהן גדול.

לכנע"א לכהן גדול עם ארץ (לכנע"א).

לכ"ה לכל העולם, — העמים, לא כך היה.

לכה"ד לכהן הדיוט.

לכה"פ לכל הפנים, — הפחות.

לכה"ק לכל הקרבנות, לכתבי הקדש.

לכו"ע (לכ"ע).

לכ"ז לכף זכות.

לכ"ח לכף חובה.

לכ"י לכנסת ישראל (לכנ"י).

לככ"ע לא כתיב כל עיקר.

לכ"מ לכל מקום, לכאורה משמע.

לכנ"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ"ל).

לכ"ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.

לכ"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.

לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מ"ג מתרחש ניסא).

לכש"ק לכבוד שבת קודש.

לכ"ת לימא כתנאי.

ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, —

לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא,

למימר לך, לשון למורים (ס'), לא לבר.

לל"א לא לימא איגש.

לל"ב לית לן בה.

לל"ה לו לברו הממשלה.

ללח"ג ללשכת הנוזות.

לל"ח לשון לחם חמורות (?).

לל"י לא לנצח ישבח אביון.

ללו"ל ללמוד וללמד.

ללכ"ב ולל"כ ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית

אבא.

לל"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.

לל"מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשוי מירי.

ללמ"ד ליכא למאן דאמר.

לל"ק לית ליה קלא.

לל"ר לא ליכתב רחמנא.

ל"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא,

למדין מכאן, לבוש מלכות (ס'), לא משתבש, לא

מצטרפי, לשון מורחית, לא מצאתי, לא מצו, לא

מהני, לב מרפא (ס').

למ"א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל"א) (ת').

למ"ב למדבר בעדו (ד'), למעשר שני, למעשה

בראשית (למע"ב), למען בריהך.

למב"ד למלכות בית דוד.

למב"ו למלך בשר ודם (למבו"ד).

למב"י למספר בני ישראל.

למ"ג למחזור גדול, למספר גדול.

למ"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.

למד"ב למדבר בעדו (ד') (למ"ב).

למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הרין

(למ"ה).

למדש"ה לאו מלתא דשכיחא היא.

למ"ה למדת הרין (למ"ה), למדינת הים (למ"ה),

למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנינו משורת הרין

(לפמ"ה), למען השם (למה"ש), למלאכי השרת,

לחם מן הארץ.

למה"ג למפרע הוא נובה.

למה"ד למה הדבר דומה, למאי הוא דומה, למדת

הרין (למ"ה).

למהמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.

למה"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת

(למצ"ש), למלאכי השרת.

למו"ב למול וברכה.

למו"ל למול ולברכה.

למו"מ (מו"מ).

למול"מ לא מעלה ולא מוריד.

למו"ט למול טוב.

למו"ע (למ"ע).

למכ"ה למאי כולא האי.

למ"ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני

ליה, לשון משנה לחור.

למ"מ למדיין מכאן (ל"מ), לשון מעדני מלך.

למטהמ"ה קב"ה (מטה"מ הקב"ה).

למנ"מ למאי נפקא מנה.

למ"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.

למ"ע למוכרת עולם (למו"ע), — עון, למכתב עתי,

למצות עשה.

למע"ב למעשה בראשית (למ"ב).

למע"ד למבצע על רפתא (ת').

למ"פ למנהג פולין.

למפה"ג (למה"ג).

לה"נ להקת הנביאים (ס').

לה"ס לבנת הספיר (ס').

לה"פ לולב הפסול, לפני הפסח (לפה"פ), לחם הפנים.

לה"צ לפי הצורך (לפה"צ).

לה"ק לשון הקודש, להכי קתני.

להקב"ה (הקב"ה).

לה"ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה"ר).

לה"ש לקושי הלכות שבת, לקושי השרשים.

להשל"ל להשמיר להרוג ולאבר.

לו' לומר.

לו"א לוח ארו (ס'), לוח ארש (ס') (ל"א).

לוה"פ לוח הפעלים (ר').

לוה"ח לילית וחברתה תוצה.

לו"ל לפני ולפנים.

לול"ב ליפלונו וליתני בדידיה, (בדידה).

לולה"ה לברכה ולחיי העולם הבא.

לול"ו לעד ולעולם ועד.

לו"צ ל"ו צדיקים.

לו"ד לאה ורחל.

לו"ז לשון זכר (ר'), לשון זה, לקושי זוהר (לק"ז) (לקה"ז) (ס').

לו"א לזה אומר, לזאת אמר, — אומר.

לזא"ה לזכות את הרבים.

לזא"ז לא זו אף זו.

לזא"ק לא זו אף זו קתני.

לזול"ז לא זה ולא זה.

לז"ע לזכר עולם, לזכרון עולם.

לז"ע י"צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי"צ).

לז"ש לקושי ועיר שם (ס').

לזת"מ לשון זכרו תורת משה (ס') (?).

לז"ח לא חייש, — חששו, — חיישנו, לא חפץ,

לכל ח', למדני חקד, לחם חמדות (ס'), לוית חן

(ס'), לב חכם (ס'), לב חכמים (ס'), לב חדש (ס').

לח"ג לחד גיסא.

לח"ד לחם דמעה (ס').

לחה"פ לחם הפנים (ל"ה).

לחונ"ג לחרפות וגדופים (לח"ו).

לחול"ל לחוץ לארץ.

לחין לחדש זה.

לחמא"ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.

לח"ל לחוץ לארץ (לח"ל), לב חכם לימינו.

לח"מ לחם משנה (ס').

לח"ס לחם סתרים.

לחס"י לחם סתרים ינעם.

לח"ע לחיי עולם.

לחע"ה לחיי עולם הבא (לחעה"ב).

לח"צ לקושי חכם צבי (ס').

לח"ר לא חששו רבנו.

לח"ש לחם שמים (ס'), לפום חריפתא שבשאת (לפח"ש).

ל"ט לקח טוב (ס'), לוח טעיות, לב טוב (ס').

למה"כ לטובת הכלל.

למה"ק לטובת הקהילה.

למ"ל עכ"ה לשון מ"ל, עד כאן הנה"ה (?).

למ"מ ל"ט מלאכות.

ל"י לשון יחיד, לישראל יתירא, לא יצא, לא ירצה,

ל' יום, לשון יוגית, לא ידעתי.

ל"א לעולם יירשו ארץ, לברכה יהיה אמן, ליש אומרים.

ליא"צ ליאהר צייט (יא"צ).

לי"ב לא יבא בקהל.

לידול"ד לית דין ולית דיין.

לי"ה (צ) לך י"ה הצדקה.

ליה"מ לימות המשיח (לימה"מ).

ליה"מ ולחעה"ב לימות המשיח ולחיי עולם הבא.

ליה"ש ליום השבת.

ליו' ליוגתן.

ליו"ח ליודעי חן (ליו"ח).

ליו"ב (ליוה"ב, ליו"ב).

ליול"י לא יזכרו ולא יפקדו.

לי"ח לצאת ידי חובתן.

ליי"ח ליצא ידי חובתן.

לי"ב ליום כפור (ליו"ב), לימא כתנאי.

ליל"מ לא יצלח לכל מלאכה.

ליל"ש לישרי לב שמחה.

לי"מ ליציאת מצרים (ליצ"מ).

לימ"ג לב יודע מרת נפש.

לי"ג לירי גמיון.

לינ"ל לא יירא נכון לבו.

לי"ס לירי סכנה, — ספקא, ליחירי סגולה.

לי"ק לימא קרא, ליכתב קרא.

ליקבה"ו (לשיקבה"ו).

ליק"ז לקושי זוהר (ס').

ליק"י לישועתך קוית י"י.

לי"ש ליום טוב שני (ליש"ב), לצאת ידי שמים.

לישב"ש ליום שכולו שבת.

לב"כ וב"מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (ככוב"מ).
 לב"מ לבוש מלכות (ס'), לב"ב מדות.
 לבמדרי"ה לב"ב מדות דר' יוסי הגלילי.
 לב"ג לבן נח, לבד נש, לב"ב נתיבות.
 לבנ"א לבני אדם.
 לבנ"י לבני ישראל.
 לב"ס לישב בסוכה.
 לבסה"ז לבעל ספר הוזהר.
 לב"ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו,
 לבית עולם.
 לבע"ד לבעל דין (לב"ד).
 לבעה"ש (לבה"ש).
 לבע"ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים
 (לבי"ח).
 לבע"ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב"ק).
 לב"צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
 לב"צ ו"י לראות בנחמת ציון וירושלים.
 לב"ק לבעל קורא (לבע"ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.
 לבקת"ק (לבק"ק) לבית קדשי הקדשים (— קדשים).
 לב"ב קמ"י כ"שד"ים' (בא"ת ב"ש).
 לב"ר לב' רשויות.
 לב"ש לבית שמאי.
 לב"ת לאו בזכותא תליא.
 לב"ת ולב"ס לא בתחלה ולא בסוף.
 לבתי"ש לבתר תריסר ירחי שתא.
 ל"ג לשון גמרא, לאו גווגא, לא נרסינן, לא נזרו,
 לית גירסא, להך גירסא, לא גורנין.
 לג"א לשלשה אבות.
 לג"ב ל"ג בעומר.
 לג"ח לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא נזרו חכמים,
 לג' חרשים.
 לג"ע לנן ערן, לג' עולמות.
 לג"פ לג' פסוקים, — פרקים, — פנים.
 לג"ר לג' ראשונות (ת').
 ל"ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתו, למבין די, לפי
 דרכו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דך,
 לכה דודי (ת'), לית דכוותיה, לא דמי.
 לדי' לדעת, לדוגמא, לדעתו, לדברי.
 לד"א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס,
 לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
 לדא"ע לדעת אבן עזרא.
 לד"ב לדוגמא בעלמא.
 לדבה"א לדברי בעל הנהגות אשרי.
 לד"ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו"ד).

לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר
 (לדה"א).
 לד"ח לדברי חכמים.
 לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
 לדמ"ז לדברי טורי זהב.
 לד"י לדעת יונתן.
 לד"כ לארבע כוסות.
 לדכ"ה לא דק כולי האי.
 לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
 לדמ"א לדברי מנן אברהם.
 ל"ד מ"מ לא דק מכמה טעמים.
 לד"ג לדברי נביאים, לדיני נפשות.
 לד"ס לדברי סופרים.
 לד"ע לדברי עצמו.
 לדע' (לד') לדעת.
 לד"ק לדעת קצת, לדעת קמחי.
 לדק"מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
 ל"ה למען השם (למה"ש), למען הרחמים (למה"ר),
 לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ר'),
 לשנה הבאה (לש"ה), לחם הפנים (לחה"פ),
 להט החרב (לה"ח), לשון הוזהב (לה"ז) (ס'),
 לוחות הברית (ס').
 לה"א לבן הארמי (להא"ר), ליהודים היתה אורה
 (ליה"א).
 להא"ב לא הביט און ביעקב.
 לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב"י), למדור הוא
 בכך.
 להב' להבדיל.
 לה"ג לשכת הנוית (לשה"ג).
 לה"ד למה הרבר דומה (למה"ד), לא הוה דוכתא.
 להד"מ לא היו דברים מעולם.
 לה"ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
 להה"ז להר הזיתים.
 להו"ל להוציא לאור.
 להול"ג לא היה ולא נברא.
 לה"ז כה"ז לא הרי זה כהרי זה.
 לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?),
 לקוי החמה.
 להחה"מ להט החרב המתהפכת (לחהמ"ת).
 לה"מ לוח המעיות (המעות).
 לה"ל לקוי הלבנה.
 להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
 להמה"ע (המה"ע).
 להנ' להנצרות.

כתח"ל כתקון חכמינו ז"ל.
 כתי"ח (תי"ה תש"ע).
 כת"כ כלי תוך כלי.
 כת"כ כ"כ וכ"מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
 כתק"ח כתקון חכמים (כת"ח).
 כתק"ר כתקון ראשונים.
 כתקד"ל כתקון רבותינו וזרונם לברכה.
 כתרג' כתרגומו (כתר').
 כתש' כתשובת.

כש"ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
 כ"ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס') כוס תרעלה.
 כת"א כן תרגם אונקלוס.
 כתה"ק כתבי הקודש.
 כתו"ק כתובה וקדושין.
 כת"ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.

ל

לא"י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס'), להנחיל אוהבי יש, לבוש אבן יקרה (ס').
 לא"י לאורך ימים ושנים (לא"י"ש).
 לא"ש מו"ם ר"ע כיש"ו יתע"ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקחת עמים.
 לא"ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, להו.
 לא"מ, לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכן.
 לאמל"ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל"ל).
 לאמ"מ לאחר מתן מעות.
 לאמ"ת לאחר מתן תורה.
 לא"ע ודא"ל"ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.
 ל"ב לא בטל.
 לב"א לבני אדם (לבנ"א).
 לב"ב לבני ביתו (לבנ"ב).
 לבב"ת לבר בלי תבן.
 לב"ד לבית דין.
 לב"ה לבית הלל, לבנין הבית.
 לבח"כ לבית הכנסת (לביה"כ).
 לבהכ"ס לבית הכסא.
 לבהמ"ד לבית המדרש (לביה"מ).
 לבהמ"ק לבית המקדש (לביה"מ"ק).
 לבה"ק לבית הקברות (לביה"ק).
 לבה"ש לבעל השטר (לבעה"ש).
 לב"ו לבשר ודם (לבו"ד), לבוש בוץ וארגמן (ס).
 לב"ח (ב"ח).
 לב"י לבני ישראל (לבנ"י).

ל' לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.
 ל"א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנז, לב אבות, ליל א', לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש (ס'), — ארו (ס') (לו"א), לקט אמרים (ס'), למען אמתך (ת') (למ"א), לאו אורחא, לב אריה (ס'), לקוטי אורות (ס'), לחם אבירים (ס'), לקח אליהו (ס').
 לא"א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.
 לאא"מ לאדוני אבי מורי.
 לאב"ל לך אכול בשמחה לחמך.
 לא"ג לאו אורח גברא, לאו גברא (ל"ג), לאידך גיסא.
 לא"ד לאותו דבר (לאו"ד).
 לא"ה לאותו האיש (לאו"ה).
 לא"ה וא"ה לשמוע אל הרנה ואל התפלה (ת').
 לאה"ח לאחר החג.
 לאה"י לבוש אדיר היקר.
 לאה"פ לאחר הפסח.
 לא"ו לשם איום ונורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).
 לאו"א לאביו ואמו.
 לאו"ד לאותו דבר.
 לאול"מ לאות ולמופת.
 לאו"פ לארחא ופרחא, לארתי ופרחי.
 לא"ז לאחר זמן (לאח"ז), לאחר זריקה.
 לאחזמ"פ לאחר זמן פירעון.
 לאחמ"כ לאחר מכאן (לאח"כ).
 לאח"מ לאחר מיתה (לא"מ).
 לא"ט לאחר טבילה.

כע"ה יא"ה כי עוף השמים יוליך את הקול.

כע"ל כל עורב למינו.

כע"פ כולי עלמא לא פליגי.

כעמ"ה ובאנ"א כי עמך מקור חיים ובאורך

נראה אור.

כעע"א כאלו עובד עבודת אלילים.

כעע"ז כאלו עובד עבודה זרה.

כעשב"ע כל עבירות שבעולם.

כע"ת כל עצמותי תאמרנה.

כ"פ כך פירש, — פירוש, כך פסק, כן פוסקין,

כל פנים, כי פליגי, כלי פו (ס'), כלי פשתן,

כוונות פשוטות (ס').

כפ"א כך פסקו אחרונים.

כפב"פ כמר פלוני בן פלוני.

כפבה"ג ש"ע כך פוסקין בהנהגות שלחן ערוך

(יעב"ץ).

כפ"ה כפי הרוב (כפה"ר).

כפו"פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס').

כפמה"מ כפי מנהג המקום.

כפרע"ב כך פירש ר' עובדיה ברטנורא.

כפשי"א כפתחו של אולם.

כפשי"ה כפתחו של היכל.

כ"ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן

צריך.

כצה"ב כצאת השמש בנבורתו (כצהש"ב).

כצ"ל כן צריך להיות, — לוטר, — לכתוב, —

לבאר, — לפרש, — לתרגם.

כצ"ש כל צרכי שבת.

כ"ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כרי

קליפה, כתובת קעקע, כתבי קרש.

כק"א כי קאמרינן.

כק"ה כקליפת השום (כק(ל)ה"ש).

כקה"ג בקנין הגוף.

כק"ס כקריעת ים סוף (כקרי"ס).

כקש"ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.

כ"ר כנף רגלים (ס').

כר"א כר' אליעזר.

כר"ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.

כרו"ב כרים וכסתות.

כר"י כן רש"י ישן, כר' יהודה, — יומי, —

יצחק, — וכו'.

כר"ל כריש לקיש.

כרמ"ל כר מלא, כרם אל.

כרע"מ (רע"מ).

כרפ"מ כבוד רום פאר מעלתו.

כרפ"ת כבוד רום פאר תפארתו.

(כרשב"ל: כר' שמעון בן לקיש).

כ"ש כל שכן, כל שהוא, כל שעד, כבוד שמו, כבוד

שבת, כיבוד שבת, כל שעאתא, כלי שני, כך שמעתי,

כולה שלי, כלי שרת, כרי שחיסה, ככבי שבת, כלי

שטף, כבוד שם.

כש' כשם.

כש"א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ"ש).

כש"א כסא של אליהו.

כשא"א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם

שאי אפשר.

כשא"ה כסא של אליהו הנביא.

כשא"מ כלל שאחריו מעשה.

כשא"ע רש"מ כשאין עושין רצונו של מקום.

כש"ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.

כ"ש בבת"ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.

כשב"ד כשבעל דין (בע"ד).

כ"ש בהמ"ז כוס של ברכת המזון (כשבה"מ).

כשב"י כשבני ישראל (ערש"מ עושין רצונו של

מקום).

כשב"ע כריתות שבערוהו.

כש"ד כל שדרכו, כללו של דבר.

כש"ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה"ק).

כשה"ב כוס של הברלה.

כש"ה מל"ה כשנגה היוצא מלפני השליש.

כשו"ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא

ושעתא, — שתא ושתא.

כש"ז (כשע"ז).

כש"ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.

כשח"ל כשחל להיות.

כש"ט כתר שם טוב.

כש"י כשיעור.

כשי"א הג"ל כי שם י"י אקרא הבן גודל לאלהינו.

כשלי"ד אמא"מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין

אותו מידו.

כשל"ה כתב שני לוחות הברית (ס').

כשנר"ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל"מ).

כשנ"ע כשהוא נקשר עם (ד').

כשע"ז כיון שעבר זמנו.

כשפ"י כשפירש, כשפרשתי.

כש"ק כוס של קידוש.

כש"ש כשם שאמר (כשש"א), כמו שכתבתי שם.

כש"ש איח"מ כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד.

כמ"א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.

כמאב"ד כמאכל בן דרוסאי.

כמא"ה כבוד מעלת אדוני הרב.

כמבב"ש כן משמע בבאר שבע.

כמב"ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.

כמבת"י כן מצאתי בתוספות ישנים.

כמ"ד כמאן דאמר.

כמד"א כמה דאת אמר, כל מה דאפשר.

כמדע"ר ל"ע כל מה דעביד רחמנא לטב עביד.

כמד"ר כללי מדרש רבה (ס').

כמהה"ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.

כמה"ע כותבי מכתבי העתים.

כמהפ"ס כמהפכת סדום (וע' ועמורה).

כמה"ר כבוד מעלת הרב רבי.

כמה"ש כמלאכי השרת.

כמוהר"ר כבוד מורנו ורבונו הרב רבי.

כמו"ר כבוד מורנו הרב.

כמ"ז כמר זוטרא.

כמו"ל כמאמרם וזכונם לברכה.

כמולש"י(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.

כמ"ל כל משאלות לבך.

כמלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.

כמ"מ כהן משה מלחמה, כתב משה משה (ס').

כמ"ב כמלא נימא.

כמ"ם כמנהג ספרד.

כמ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ"פ).

כמפב"פ כמר פלוני בן פלוני (פב"פ).

כמ"צ כמנהג צרפת.

כמ"ר כל מום רע, כבוד מעלת רבי.

כמ"ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב, —

שאמר, — שאמר, כל מקום שכתב, — שאמר,

— שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה

שאפשר.

כמש' כמשמעו.

כמש"א כל מה שאפשר (כמ"ש).

כמשא"מ כל מקום שאתה מוצא.

כמ"ש בסה"ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הזוהר

(יעב"ץ).

כמ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ץ).

כמשב"מ כמו שהוא בכמה מקומות.

כמש"ד כמו שדרשו, — שדרש.

כמש"ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.

כמשח"ה כל מקום שיש חלול השם.

כמשחז"ל כמו שאמרו חכמינו ז"ל.

כמש"ב כמשמעו של כתוב.

כמש"ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן,

— להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.

כמש"ל בס"ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא

דשמיא.

כמש"ל בעז"ה (בע"ה) כמו שאכתוב לקמן

בעזרת השם.

כמש"מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא"מ).

כמשנ"ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר

(שנתבאר) לעיל.

כמש"ע ק"ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.

כמש"פ כמו שפירש, — שפירשתי.

כמש"ק כמו שקדם.

כמש"ר כמוצא שלל רב.

כמשרז"ל כמו שאמרו רבותנו ז"ל.

כמ"ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.

כמת"י כמתנת ידו.

כ"ב כל גדרי (ת'), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים

(ס'), כסף נבחר (ס').

כנ"א כנוסחא אחרינא, כנוסחא אשכנז.

כנ"ה כינוי השם (ד').

כנה' כנהוג.

כנה"ג כנסת הגדולה.

כנו"ח כלה נאה וחסודה.

כנו"ש כנוכר שם.

כנ"י כנסת ישראל (כ"י), כנסת יחזקאל (ס').

כנ"ב כל נושאי כליו.

כנ"ל כן נראה לי, כנוכר למעלה, — לעיל, כבר

נתבאר לעיל.

כנלע"ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.

כס' כסדרה (ל').

כ"ם כי סליק, כי סיון.

כס"ג כל ספק נפשתי.

כס"ג ד"ש כל ספק נפשות רוחה שבת.

כס"פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.

כסתו"מ כותבי ספרים תפילין ומוזות.

כ"ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כה

עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון,

— עילאי, כבוד ענין (?), כל עונותיו, כהונת

עולם (ס').

כע' כעזרת, כערך.

כע"א כעובדי אליהם.

כעא"א כעובי אצבע אגודל.

כע"ה כענין הנזכר (כעה"נ).

כו"ג כיחה וניעה (כיוח וניעו).

כו"ע כרת וערירי.

כו"פ כלל ופרט, כרתי ופליתי (ס'), כפתור ופרח

(ס'), כמהין ופטירות (כמו"פ).

כופו"ב כלל ופרט וכלל.

כו"ק כל ויעורין קדושים (?), כבודו ואמונתו קדוש,

כתבין ולא קריין.

כו"ז כלי זהב, — זכוכית, — זין, כל זמן, כל זה,

כלי זמר, כף זכות, כולו זכאי, כלאי זרעים, כפות

זהב (ס').

כו' כוית.

כושיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.

כושלע"ן כל זמן שלא עבר עליו זמנו.

כ"ח כל חמירא, כלי חרס, כולו חייב, כרם חמר

(ס'), כף חובה, כלי חפץ, כלי חמרה (ס'), כרי

חלוקה.

כח' כחפץ.

כח"ב כתר חכמה בינה (ק').

כחה"ש כחוש השערה (כחות"ש).

כחו"ת כל חר וחר.

כחי" כבוד חכמים ינחלו.

כ"ח נ"ח כרם חמר גטע חדש (ס').

כחקה"ג כחוקות הנוים (כחה"ג).

כ"ט טי טוב, כפוי — כפויי טובה.

כמ"ד כמופסא דשטרי, כטרפא דאסא.

כמ"ה כמופס השמר (כמה"ש).

כמו"ב כמובל ושרץ בידו (כמוש"ב).

כמו"ט כל סיפה וסיפה.

כ"י כתב יד, — ידי, כתבי יד, כנפי יונה (ס'),

כנסת ישראל (כנ"י), כלי יקר (ס'), כליל יופי

(ס'), כוס ישועות, ככבי יצחק (ס'), כוס ישועות

(ס'), כונות ישירות (ס').

כ"א כל ישראל אחים, — אחיהם, — אחינו, כיש

אומרים.

כ"ב כיוצא בו, כמותו ירבו בישראל.

כיבב"א כיוצא בו במקום אחר.

כיב"ג כיהושע בן נון.

כיד"ה כתיבת ירך הנקיה.

כיה"ג כי האי גוונא (כה"ג).

כ"ח כל ישראל חברים (חכ"י).

כ"ט כיבוד יום טוב.

כ"י כתב יד ישר.

כ"ה"ע כיד ד' הטובה עליו.

כ"ל"ח לעזה"ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

כ"י"ע כיד י"י עלי.

כ"כ"א כן יאבדו כל אויבך.

כ"כמו"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.

כ"י"ע כימי עולם (כימ"ע).

כיעובש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.

כיעזב"ז כל ישראל ערבים זה בזה.

כ"ד כן יהי רצון.

כ"ה כל כך, כל כדון, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי,

כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי

כרם (כה"כ), כופרא כפרה (כופרא ממונא), כתר

כהונה, כתב כן.

ככנעה"א (כנעה"א).

ככה"ג ככהן הגדול.

ככ"ח ככלי חרס.

ככה"ע ככל העולם.

ככו"ז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.

ככ"ל כבר כתבתי למעלה.

ככ"ע ככולי עלמא.

כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.

כלא"י בלאחר יד (כלאח"י).

כלב"א כלשון בני אדם.

כלב"א כי לא בכח יגבר איש.

כל"ה כרי לאכול הימנו.

כלה"ק כלי הקודש.

כל' כלומר, כלום.

כל"ל כל לילה ולילה.

כל"ז (כ"ז).

כל"ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.

כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — כתרו לעד יתרום,

כלי יקר (ס'), כבודו לישראל יכונה.

כלל"י כי לעולם לא ימוט.

כל"מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ"מ).

כל"מ עה"פ כלל מוסיף על הפרט.

כל"ב כל"י כי לו נאה כי לו יאה.

כל"ע כלי עץ, — עור.

כלע"ן כומר לעבודה זרה.

כלשא"ה כרי לשבר את האזון.

כל"ש צמת"ג (שצמחגב"ל).

כלשה"ת כלפי שאמרה התורה.

כ"מ כבוד מנותחו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט,

כבוד מעלתו, כסף משנה (ס'), כתר מלכות, כל

מי, כל מה, כלפי מעלה (כל"מ), כלי מתכות

(כל"מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מווקק

(ס'), כן משמע — מוכת.

כדמט"ל כדמפרש מעמא לקמן.
 כדמ"ב כ"ד מתנות כהונה.
 כדמפ"ו כדמפרש ואיל.
 כד"ב כן דעתי גותנת.
 כדנ"ל כדנפקא לן.
 כד"ס כדברי סופרים.
 כדס"ד כדסלקא דעתא.
 כד"ע כה דברי עבדך.
 כד"ע ה"ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
 כדע"ע כיון דעל על.
 כדפ"ה כדפירש הכא.
 כדפ"ה כדפירש.
 כדפ"ל כדפירש לעיל.
 כדפרש"י כדפירש רש"י.
 כדק"ל כדקיימא לן.
 כד"ר כרי רביעית.
 כדדל"ט כל דעבד רחמנא לטב (עבד).
 כד"ש כדרך שאמר, כרי שחיטה, ככא דשביט
 (ס'), כל דבר שורש.
 כדש"א כדרך שאמר, — שאמרו.
 כדת"ר כא"ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון
 (כד"ר כא"ת).
 כ"ה כהן הריז, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא
 הכבוד, כסוי הרם, כולא האי, כתבי הקודש
 (כה"פ), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה"פ), כן
 הנוסח (כה"צ), כנסת הגדולה (כנסה"ג), כל
 היכא.
 כה"א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
 כהאר"י כתבי הא' רבי יצחק.
 כהארז"ל כתבי האר' יצחק זכרוננו לברכה.
 כ"ה בב"י כן היה בבני ישראל.
 כ"ה בב"ר כן הוא בבראשית רבה.
 כ"ה ב"ז כל המחזיק בה זכה, כל הקודם בהן
 זכה.
 כהבכח"ס כן הנוסח בכל הסידורים.
 כ"ה בבכח"ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
 כה(פ)במ"פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב"פ).
 כהב"ס כל הדרכים בחזקת סכנה (כהרב"ס).
 כה"ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה
 (כנה"ג), כל הקודם גובה (כהק"ג).
 כהג"ד כהאי גוונא דתנן.
 כה"ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הריז
 (כ"ה), כל היכא דתני, כסא הדין.
 כה"ו כולי האי ואולי.

כה"ז כל הקודם זכה.
 כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"נ סימות
 יהושע בן נון).
 כהחאה"פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
 כה"כ כסא הכבוד (כ"ה), כלאי הכרם (כלה"כ),
 כל התורה כולה.
 כה"ל כהאי לשנא, כל הלילה, כל הראוי לבילה
 (כהל"ב).
 כה"ל יו"י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
 כ ל"ע כהא לחמא עניא.
 כה"מ כבוד יו"י ממקומו (?).
 כהמ"ג כל המוסף גורע.
 כה"ג כל הנביאים, כן הנוסחה (כ"ה), כן הדעת
 גותנת, כן היא נוסחת, כל הנצרך, כללי הנקוד.
 כה"ס כן הסכים.
 כה"ע כן העיקר, — הענין, כל העולם, כהרף
 עין, כבוד העמים (?), כח היתרא עדיף (כדה"ע),
 כוס חמישי עליו (?), כהונת עולם (ס') (כ"ע).
 כהע"ב כל העולם כולו.
 כה"פ כל הפוסקים, כת הפרושים.
 כה"צ כל הצריך, כת הצדוקים.
 כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
 כה"ק כל התחלות קשות, כתבי הקודש (כתה"ק),
 כף הקלע, כד הקמח (ס').
 כהק"ז כל הקודם זכה.
 כה"ר כסא הרחמים.
 כהר"ר כבוד הרב רבי.
 כה"ש כבוד השם.
 כהשב"ג כצאת השמש בנבחרתו.
 כה"ת כבוד התורה, כתר הראש תפילין, כל
 הברואים תציל (?), כל התורה.
 כהתי"ה כל הנשמה תהלל ית הללויה.
 כו' כולי, כולתון.
 כו"ד כורת דבורים.
 כוד"ה כפל וד' ה'.
 כו"ז כולו זכאי.
 כו"ז במוכסו כו"ז יהוה אלהינו יהוה (בחילוף
 אותיות).
 כוזמ"מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
 כו"ת כולו חייב.
 כוח"ט כתיבה וחתימה טובה.
 כו"כ כך וכך, כמה וכמה, כאן וכאן (כרו"כ).
 כו"מ ככבים וזמלות (כומ"ז), כרעים ומשתחווים.
 כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).

כ

כב"י כבית יוסף (ס'), כוס ביד י"י (ס').
כב"י כבכול.

כב"כ כלי בתוך כלי.

כב"מ כבודו במקומו מונח.

כבנ"א כבני אדם.

כבס"ח כתבנו בספר חיים (כבס"ה).

כבסח"מ כתבנו בספר חיים טובים.

כב"ע כופר בעיקר (כוב"ע), כבבת עינו.

כב"ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.

כב"ת כתוב בתורה.

כ"ג כהן גדול, כלל גדול, כה גברא, כהאי גוונא

(כה"ג), כך גרסינן.

כג' כנון, כנוונא.

כג"ד כן נזר דינו, כנוונא דא.

כנה"ח כנגד החרדל.

כנמב"ע כנלוי מלחא בעלמא.

כנעה"א כהן גדול עם הארץ (כנע"א).

כ"ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר,

כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא

דוכתא, כל דוכתא, כיסוי דם.

כד"א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר

(כ"ד), כה דברי אביד, — אמך, כ"ד אמות.

כדא' כדאמרינן, כדאיתמר.

כדא"ג כל דאליס גבר.

כדא"פ כדי אכילת פרס (כא"פ).

כדארז"ל כדאמרו רבותנו ז"ל.

כד"ב כה דברי בנך, — בתך.

כדב"א כדרך בני אדם.

כדב"ו כדרך בשר ודם.

כדבל"ק כדבעינן למימר לקמן.

כדב"ש כדבית שמאי.

כד"ד כדי דבור (כ"ד).

כד"ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא

(ס') (כד"ה'ר).

כד"ע כחה דהיתרא עדיף.

כד"ע"ס כחה דהיתרא עדיף מפי.

כד"ו כדת ודין (כדו"ד).

כד"ח כדי חייו.

כד"מ כלל דיני מוקצה.

כרמ"ן כדת משה וישראל,

כ' כתב, כתבים, כן, כך, עשרים, כמו.

כ"א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך

אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף

אחת (ס'), כופין אותו, כתנות אור (ס'), כוונות

האר"י ז"ל (ס'), עשרים ואחד.

כא"א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב

אחד אמר, כתוב אחד אמר.

כאבהפ"מ כי אם בהפסד מרובה.

כאב"ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ"ע).

כאח"ד כבוד אלהים הסתר דבר.

כאו"א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש

ואיש.

כאו"ה כאומות העולם (כאוה"ע).

כאו"ל כל אומה ולשון.

כאחז"ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.

כא"י כארץ ישראל.

כאיושנ"ח י"ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו

לך.

כא"ל (תאכלנו) כבדא אדומה ירוקה לאזור

(מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ"א כ"ב כ"ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם

גבורים.

כאל"מ כל אחד לפי מנהגו.

כאל"ש כל אשר לך שלום.

כאלשו"ר כל אשר לך שלום וישע רב.

כא"נ כף אחת נחת (ס').

כאע"י כי אם על ידי.

כאע"ש ר"א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

כארז"ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.

כארל"פ כי אתה רחום לכל פועל (ת').

כ"ב כל בו (ס'), כלי ברזל, כוס שני.

כב' כביצה.

כב"א כבני אדם (כבנ"א).

כבא"י כבארץ ישראל.

כב"ב כל בני ביתו, כל בעל — בעלת בית.

כבב"א כיצא בו במקום אחד (כיבב"א).

כב"ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלתי בהרדי.

כב"ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר

ודם.

כ"ב וש"ב ומש"ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים

ומשולש בכתובים.

יראת שמים, ירא שמים (יר"ש), יבין שמועה
 (ס'), יין שרף.
 יש' ישראל (ישר').
 יש"ב יצא שכרו בהפסדו, יעשה שלום במרומיו,
 יהי שלום במנוחתו, יעקב שמואל ביק (?).
 ישה"נ ישעיה הנביא.
 יש"ו ימח שמו וזכרו (ימשי'), ישמרנו ויצילנו, יבא
 שילה ולו (יקהת עמים).
 ישו"ז יתברך שמו ויתעלה וזכרו.
 יש"ח ישיני חברון.
 ישמ"ל יש שבר טוב לצדיקים.
 יש"מ יהי שם י"י מבורך.
 יש"י ע"מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
 יש"י עמה"ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך
 נכחו.
 ישכ"ש יום שכולו שבת.
 יש"ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל
 וחומר למפשים).
 ישל"מ יאוש שלא מרעת (יש"מ).
 יש"מ ישיבה של מעלה (ישש"מ), ישיבה של
 מטה (ישש"מ), יתרון שנה מעוברת (ל').
 ישעכב"ן יתרום שמו על כל ברכה ותהלה.
 יש"פ יתרון שנה פשוטה (ל').
 יש"צ ישמרם צורם (י"צ).
 ישצ"ו ישמרהו צורו ונואלו.
 יש"ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף
 שלמה רופא, יחיה שנים רבות.
 ישראל"ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
 ישראל"א יחיה שנים רבות ומוכות אמן.
 יש"ש ים של שלמה (ס').
 ישש"ג יום טוב שני של גלויות.
 ישש"מ ישיבה של מעלה (יש"מ), ישיבה של
 מטה (יש"מ).
 יש"ת י"י שפתי תפתח (ופי"ת ופי יניד תהלתך).
 י"ת יונתן תרגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ"ת)
 (ס').
 ית' יתברך, יתבאר, יתיר.
 יתו"י יתד ננועה ויתד (יותו"י).
 יתו"מ יפה תואר ויפה מראה (ס').
 יתו"ת יתברך ויתעלה.
 ית"ק יתום קטן.
 יתק"ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
 ית"ש יתברך שמו.
 ית"ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים
 תתהלל (ת').
 יצ"ב יום צום כפור.
 יצ"מ יצאו מהם, יציאת מצרים (י"מ).
 יצמ"ש ישמרהו צורו מאה שנים.
 יצ"ע ישמרם צור עולמים.
 יצע"ו ישמרם צור עולמים ויחיים.
 יצ"ע מלא"ם י"י צבאות עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב מלה.
 יצ"ש יציאות שבת.
 י"ק יושבי קרנות.
 יק"ב ייחוד קדושה ברכה.
 יקונ"ה יין קדוש זמן נר הברלה.
 יקב"ה יין קדוש נר הברלה.
 יקנה"ז יין קדוש נר הברלה זמן.
 יקנהס"ז יין קדוש נר הברלה מוכה זמן (פס'
 ק"ב).
 י"ד יהי רצון (יה"ד), יהא רעוא, יום ראשון, ילקוט
 ראובני (ס') (יל"ד), יצחק רבקה.
 יר"א ירחמהו אל, יהי רצוי אחיו, ירא אלהים
 (י"א).
 יר"ב יראתי בפצותי (ת').
 יר"ה ירום הודו.
 ירה"א יריעות האוהל (ס').
 ירה"צ ירמיה הנביא (ירמה"ג).
 ירו' ירושלמי.
 יר"מ יראת ראתה גמטה (שבת ק"ה).
 יר"ל (יהר"ל).
 ירל"א י"י רועי לא אחסר (ת').
 יר"מ יהי רצון מלפניך (ת'), (יהר"מ).
 יר"מ או"א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי
 (ת').
 יר"ע יראו עינינו (ת').
 ירע"ו יה רבון עלם ועלמא (ת').
 יר"ק יהא רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני
 קטן (ס').
 יר"ש ירא שמים, יראת שמים (י"ש), יריעות
 שלמה (ס').
 ירשבב"א יהי רצון שיבנה במהרה בימינו
 (אמן).
 ירש"פ יום ראשון של פסח (יאש"פ).
 יר"ת יחדיו רוממו תהלה (?), ימתין רשע
 תשובתו (?).
 י"ש ילקוט שמעוני (ס') (יל"ש), ימח שמו (ימ"ש),

ימה"מ ימות המשיח.

ימ"ן ישראל מאיר וואהלמאן.

ימ"פ יש מתירין ויש פוסלין.

ימ"ח מח"נ יין, מוריס, חלב, מלח, הולתיה, נבינה (ע"ז ל"ט).

ימכ"ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע"א).

ימ"נ יש מקומות נוהגן.

ימעש"א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ"ש יהיה מה שהיה, ימח שמו, יוסף מוקיר שבתא.

ימש"ן ימח שמו וזכרו.

ימש"ע כמכ"ר יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.

ימש"ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב"ב ס"ו).

ימש"ת יותר משל תורה.

י"נ יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת'), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס'), יין נסך (י"ג), יש נוהגין, יאיר נתיב (ס'), עשרה נסים, — נסיונות.

ינב"י ישראל נושע ב"י (ת').

ינב"י ת"ע ישראל נושע ב"י תשועת עולמים (ת').

ינה"ל יוסף נפתלי הירץ לוי.

ינה"ק יין נר הברלה קידוש.

ינז"ל י"י נתן וי"י לקח (יש"מ יהי שם י"י סבור).

ינח"ל יהי נא חסדך לנחמני.

ינ"ל יש נוהגין לומר, — להתענות.

ינמכ"ה יפה נוף משוש כל הארץ.

ינע"מ ינוח על משכבו.

ינעמ"ב ינוח על משכבו בשלום.

י"ס עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.

יס"א יש ספרים אחרים, יסוד אש.

יסב"מ עשר ספירות בלי מה (עסב"מ).

יס"ג יש ספרים גורסין.

יס"ה יסוד הנקוד (יסה"ג) (ס').

יפוש"ה (יוש"ה).

יס"י יש ספרים ישנים.

יס"מ יש ספרים מדויקים, י ספירות מקוריות (ק'), יסוד מים.

יס"ע יסוד עולם (ס') (י"ע), יסוד עפר.

יסש"א יסורין של אהבה.

י"ע ימות עולם, יסוד עולם (ס'), יורש עזר, יכונגה עליון.

יע"א יהי עוזה אלהים, יגן עליהם אלהים, יכונגה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אלילים.

יעב"ח יעקב בן חיים.

יעב"ץ יעקב בן צבי (עמדין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).

יע"ד יערת רבש (ס').

יע"ה ירום עליו חודו, יכונגה עד העולם, ינוח עליו השלום.

יעה"ע ידו על העליונה.

יעה"ת ידו על התחתונה.

יע"ן י"י עז ומגיני.

יעו"י יעלה ויבא (ת').

יעווי"ש יעוין שם.

יע"ל י"י עורחה לי.

יעל"א ישב עולם לפני אלהים.

יעל"ה ישב עולם לפני האלהים.

יעל"י י"י עז לעמו יתן, (י"אע"ב י"י יברך את עמו בשלום).

יע"ל קנ"ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומר מאלוי) קרושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מזמר (לאכל נבילות), (סימן הלכות).

יעמב"ש ינוח על משכבו בשלום.

יעמ"ש ינוח על משכבו שלום.

יעע"ג ישראל עומד על גביו.

יעק"ק ישראל עם קדוש.

יעק"ב ברוך יוצר ברוך עושה ברוך קונד ברוך בוראך (ת').

יע"ש יעוין שם, ירעה עד שיסתאב (יעש"ס).

י"פ עשרת פעמים, יציב פתנם (ת'), יקום פורקן (ת').

יפמ"ש יקום פורקן מן שמיא (ת').

יפ"ת יפת תואר, יפה תואר (ס').

י"צ ישמרם צורם, ישמרה צורו, יין צמוקים.

יצא"א ב"ב י"י צבאות אשרי אדם בוטח בכך.

יצה"ט יצר הטוב.

יצה"ר יצר הרע.

יצ"ן ישמרה צורו ונואלו, יבנה ציון וירושלים, יחיה צדיק וזרעו.

יצו"א ישמרה צורו ונואלו אמן.

יצחק רבקה בפי ישרים תתרוםם ובדברי צדיקים

יטאש"פ יום טוב אחרון של פסח.

יטבש"ג יום טוב שני של גלויות.

יט"ל יש מעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.

ימ"ש יום טוב שני.

ימ"ש"ג יום טוב, — ימים טובים של גלויות.

י"י יהוה, ישמח ישראל (ס'), יסוד יוסף (ס').

י"א"י מו"ע יחל ישראל אל י"י מעתה ועד עולם (ת').

י"ב ישמח י"י במעשיו, ישמח ישראל בעשיו.

י"ג יבנה זבולו, יתברך יתרומום זכרו.

י"ד יצא ידי חובתו, יישר (י"י) חילד.

י"ה יחיד יחיד יחיד.

י"ו יישר כחך, — כחכם, יין כשר.

י"ז ישועת י"י כהרף עין.

י"ח יין לבנון (ס').

י"א ימלוד י"י לעולם אמן ואמן (ת').

י"ב ימלוד י"י לעולם אלהיך ציון לדור דורו הללויה (ת').

י"ג ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ד ימלוד י"י לעולם אלהיך ציון לדור דורו הללויה (ת').

י"ה ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ו ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ז ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ח ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ט ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"י ימלוד לעולם ועד (ת').

י"ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.

י"ג יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ד יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ה יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ו יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ז יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ח יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"ט יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

י"י יורר לניהנם, יהודה ליב נאדראן.

יב"ר ישראל בני רחמנים.

יב"ש י"ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס') (י"ש),
יוסף בן שמעון (תרי יב"ש איכא בשוקא). יהושע
אבן שואב.

יבשו"א י"ב שנה ויום אחד.

י"ג יש גורסין.

יג"י יבורך גבר ירא י"י (יבני"י) (יג"ה).

יג"מ י"ג מדות, שלש עשרה מדות.

יג"מ שהתנ"ב י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן.

יג"ע י"ג עקרים, שלוש עשרה עקרים.

יגת"ו יגדיל תורה ויאדיר (ית"ו).

י"ד יורה דעה (י"ד) (ס'), יוסף דעת (ס'), יוצא
דופן, יד דוד (ס').

ידה"מ ידיעת הטבע (יה"מ).

ידו"ר ידים ורגלים.

יד"מ ידי משה (ס'), יודע מחשבות.

יד"ג יהי דן נחש, ידיר נפש (ת'), ידיר נפשי.

יד"פ יומא דפגרא.

ידתה"ש ידיעת תכונות השמים (ידתכה"ש).

י"ה יד החזקה (ס'), יסודי הדת (ס') (יסה"ד), יום
הכפורים (יה"כ, יוה"כ, י"כ, יו"כ), ינאי המלך
(ינה"מ).

יה"ב יצא הפסדו בשכרו (יהפכ"ש).

יהב"י יקותיאל הנקדן בר יהודה.

יהב"ח ישמח האב ביוצא תלציו.

יה"ג ים הנדול, ימות הנשמים (ימה"ג).

יהו"א (אהו"י) (ד').

יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ.

יה"ז יום הזכרון.

יה"ח יד החזקה (י"ה) (ס'), ימות החמה (ימה"ח),

יחסי החכמים (ס').

יה"ט (ידה"ט).

יה"כ (י"ה, יוה"כ).

יה"ל יתכה י"י לחננכם (י"ל).

יהלא"פ יהיו לרצון אמרי פי (לא"פ).

יה"ג יסוד הוד נצח (ק), ישוע הנוצרי.

יהנ"ק יין הבדלה נר קידוש (פס' ק"ג א').

יה"ע ירח העבר.

יהע"ל י"י היה עוזר לי — לנו.

יהק"ג יציאה הצלה קיחה נאולה.

יה"ר יהי רצון.

יהר"ל יהי רצון לפגיד.

יהר"מ יהי רצון מלפניך.

יהר"מ אוא"א (ירמאוא"א).

יהר"מ י"א וא"א יהי רצון מלפניך י"י אלהי
ואלהי אבותי.

יה"ש ייחוד השם (יחה"ש), ימות השנה (ימה"ש),
ישוע העשיל שור.

יהש"ר יהא שמה רבא.

יהשר"מ לעי ולעניי"ת יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי יתברך (ת').

יה"ת יסודי התשובה.

יוא"ל יוסף אלמנצי.

יו"ב יעקב ובניו, יבין ובועז.

יו"ד יורה דעה (ס') (י"ד).

יוה"כ יום הכפורים (יו"כ, יה"כ), כי מלאכו יצוה
לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.

יו"ט יום טוב, ימים טובים (י"ט).

יומ"א יום טוב ראשון.

יומ"ב יום טוב שני.

יו"ל יוצא לאור.

יו"ל ח"ע סא"ב יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה
אמן נצח (?).

יו"ג יוצא ונכנס (יוג"כ).

יו"ר יצחק ורבקה.

יושא"י יודע שאינו יודע.

יוש"ה יסוד ושורש העבודה (ס').

יוש"ט יד ושם טוב (ס').

יו"ת יתר ותנועה (ד').

י"ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.

יוז"י יראה זרע יאריך ימים.

יוז"א יראה זרע יאריך ימים אמן.

יו"ל יהי זכרו לעד.

יו"ת שבעה עשר בתמוז (יוב"ת).

י"ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתן, יום חול

(י"ח), ילקוט חדש (ס'), ירא תמא (יר"ח), יוצאי

תלציו, — חלציה, יאי חולקיה, יד תרועים (ס').

ישי חבורן, ידיעת חשבון (ס'), יישר חילך.

יח"א י"ח אוכרות.

יחב"א יהי חלקו בחיים אמן.

יח"ב יע"מ יעלוו חסידים בכבוד ירגנו על
משכבותם.

יח"ז יושב חביונו וסתריו (?).

יחיעכ"ל יהי חסדך י"י עלינו כאשר יחלנו לך.

יחל"ע יפול חבלו לחיי עולמים.

יחל"צ ית"ו י"י חפץ למען צדקו יגדיל תורה

ויאדיר.

י"ט יש מעם, יום טוב (יו"ט), יצר טוב (יצ"ט).

מרידו"ר מעון רחיצת ידים ורגלים.
 מ"ש מומאת שרץ.
 משבג"ה מוב שבגוים הרג.
 משברלג"ה מוב שברופאים לגיהנם.
 משל"ג מוב שלא נברא.
 מש"ש מומאת שמונה שרצים (טח"ש).
 מש"ת סא"ב מע"ק גד"ד מלה שור תאומים, סרמן
 אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, גדי דלי דגים.

מע"ט טפח על טפח.
 מעל"פ מעם לפנים (מל"פ).
 מעל"ש מעם לשבח (מל"ש).
 מ"פ מריפה פסול.
 מ"צ מומאת צרעת.
 מ"ק מבעת קידושין, מלית קטן, תשעה קבין.
 מקו"ר מעון קידוש ידים ורגלים.
 מ"ר טפחא רביע (ד').

יב"א יצחק בן אברהם.
 יב"ג יוסף בן גריון.
 יבג"י יבורך גבר ירא י"י (יני"י).
 יב"ה יש בקדשי המזבח (יבה"מ), יעקב בעל
 הטורים (יבה"ט).
 יבה"מצ"ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב"ץ).
 י"ב וגבש"ש יציבא בארעא וניורא בשמי שמיא.
 יבומ"ט יגדל בתורה ובמעשים טובים.
 יב"ח י"ב הודש — חרשים, יצא בן חורין.
 יב"ט עשרה במלגין (עב"ט), יהודה בן טבאי.
 יב"י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה
 ישראל.
 יב"ז יברכך י"י וישמרך.
 יב"ז יברכך י"י וישמרך.
 יאיפא"ו יאר י"י פניו אליך ויחנך.
 ישיפאול"ש ישא י"י פניו אליך וישם לך
 שלום.
 יב"ש יעקב בן יוסף שליט.
 יבכ"ו יגדל בתורה כהגון וכשורה.
 יבכש"ד יפתח כדורו כשמואל כדורו.
 יב"מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.
 יבמ"י ישא ברכה מאת י"י.
 יבמנ"ט יש בו משום גותן טעם.
 יב"ג יהושע בן נון, ישכר בנימין נפתלי.
 יבג"ה יין בשמים נר הבדלה (פסח' ק"ד).
 יב"ס ייבא סבא.
 יב"ע יונתן בן עוזאל, יצירה בריאה עשיה (ק'),
 יושב בסתר עליון, (בצש"י בצל שדי יתלונן).
 יב"צ יואב בן צרויה, י"ב צרופי (יעב"ץ), ינחני
 במענלי צדק, יפרח בימיו צדק.
 יב"ק יענגו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.

י' יום, עשרה, יוצר, יוצרות.
 י"א יש אומרים — אוסרין, יראת אלהים (יר"א),
 יוסף אומץ (ס'), ייחוד אלהים, יחגנו אלהים,
 יסוד אמונה (ס'), יונת אלם (ס'), ישע אלהים
 (ס'), ירחמנו אל, אחר עשר, יורשין אחריו, יהודה
 אריה, יד אליהו (ס'), יד אפרים (ס'), יסוד
 אלהות, ירא אלהים, (יר"א), יורשין אחריו, יורשי
 אחריו, יד אברהם (ס'), יד אבשלום (ס') יד
 אפרים (ס').
 יאב"ל ירא אלהים בכל לבבו.
 יאז"א י"י אלהי ואלהי אבותי (יאז"א), יהי אור
 ויהי אור.
 יאז"מ ירא אלהים וסור מרע.
 יאזמ"א י"י אורי וישעי ממי אירא.
 יא"ח יגדל אלהים חי (ת').
 יאה"ו יגדל אלהים חי וישתבח (ת').
 יא"י י"י אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.
 יא"י"א י"י אלהינו י"י אחד.
 יאכ"ס יעקב איש כפר סכניה.
 יאכרז"ל ישמך אלהים כרחל ולאח.
 יא"ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ"ס)
 (יא"ל ויא"ל), יזכרם אלהים למובה.
 יאלס"ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב"ץ).
 יא"מ ישיבת אהל משה (ס').
 יא"ע יכוננה אל עליון.
 יאע"ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
 יא"צ יאהרצייט (י"צ).
 יא"ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
 יאש"מ יאוש שלא מדעת.
 י"ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו,
 יש בכור, יגדל בתורה.

ט

ט' טעם, טענה, טפח, טפחים, טעות, טור, טפה, טיפות, טבילה, טבילות, תשעה, טעון, טור, טורים.
 ט"א מעם אחר, מובה אחת, ט' אדומים, טל אורות (ס'), טורי אבן (ס'), טומאת אוכלין, טהרת אברהם (ס'), טור אודם (ס').
 טא"ו (ט) טומאת אוכלין ומשקין.
 טאומ"ש טוט אסר וטוט שרי.
 טא"ח טור אורח חיים (טוא"ח, טאו"ח) (ס').
 טא"ע טור אבן עזר (טוא"ע) (ס').
 טא"ק טלה אריה קשת.
 ט"ב ט' באב (ת"ב, תב"א), טעון ברכה.
 טבא"ל באלב"ם = רמלא.
 טב"ב טעון שתי ברכות.
 טב"י טבול יום (טב"י).
 טב"י טבול יום.
 טבל"ך טעם בלי רוח.
 ט"ג טלית גדול, מובה גדולה, טעות גוי, טופס גמין, טיב גמין (ס').
 ט"ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הדם).
 טד"ש טופסא דשטרי.
 ט"ה טעם הדבר — המקרא, טופס השטר (טה"ש), טובת הנאה, טורת הדרך, טומאת הנוף (טה"נ), טעון — טעונין הואה (הויה).
 טה"ב טעות הוא בירם.
 טה"ג טומאת הנוף (טה"ה).
 טה"ד טעם הדבר (ט"ה), טורת הדרך (ט"ה).
 טה"ז טעון — טעונין הואה (הויה) (ט"ה).
 טה"מ טעמי המצות (ס'), טעמי המסורה (ס') — המקרא (ס').
 טהמ"ם טעמי המסורה (טה"מ).
 טה"ק טהרת הקודש (ס').
 טו"א ט"ו אב, מומטום ואנדרוניגוס (טומוא"ג), טומאת אוכלין (ט"א).
 טוא"ח טור אורח חיים (טא"ח) (ס').
 טוא"ע טור אבן עזר (טא"ע) (ס').
 טו"ה טובת הנאה (ט"ה, טוה"ג).
 טו"ז טורי זהב (ט"ז) (ס').
 טוח"מ טור חושן משפט (טח"מ) (ס').
 טו"ט טומאה וטהרה, טוב טעם (ס') (ט"ט).
 טו"ך טור יורה דעה (טו"ך, טי"ך) (ס').

טו"מ טל ומטר (טומ"ט), טענה ומענה (טומ"ע) (זרובכל), טבת ומכר.
 טו"נ ט"ו ניסן, ממיר ונעלם.
 טו"פ מריפה ופסול.
 טופעמלה"ט טופח על מנת להטפיה.
 טו"ר טוב ורע.
 טוש"ע טור שולחן ערוך (ס').
 טו"ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.
 טו"ז טורי זהב (טו"ז) (ס'), טומאת זב — זבה, טעם זקנים (ס'), טעון זריקה.
 טו"ד טעון זריקת הדם.
 טזו"מ טומאת זב ומצורע.
 טו"ח טבילת הובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס').
 טחזו"מ מוביה חטא וחיגר מניד.
 טחולב"ש טענו חטין והודה לו בשעורין.
 טח"מ (טוח"מ).
 טחפ"ח ממצ"ד טבא הדא פלפלא חריפתא ממלא צנא דקרי.
 ט"ט טוב טעם (ס') (טו"ט), טעון טבילה.
 טט"ג טעון טענת נגב.
 טט"ו טוב טעם ודעת, (טוט"ו, טטו"ד).
 טי"י טבול יום (טבו"י).
 טי"ב טירת כסף (ס').
 טי"ב טירת כסף (ס').
 טבלא"י טלטול כלאחר יד.
 טלט"ד מלמ"א טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.
 טל"פ (טעל"פ).
 טל"ש (טעל"ש).
 ט"מ טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס'), טפחא מונח (ד'), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.
 טמ"ד טעון מתן דמים.
 טמדואעג"מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי מזבח.
 טנ"א טומאת נפש.
 טנת"א טעמים נקודות תגין אותיות.
 ט"ס טעות סופר, טפה טרוחה.
 ט"ס שקיין נזול"ם (ד') (טקבלין רק דגש חזק).
 ט"ע מביעת עין, טעות עכו"ם, טב עלם (יוסף).

חמוה"ק חסורי מחסרא והכי קתני.
 חמ"ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.
 חמ"מ חברת מקרא ומשנה.
 חמו"ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה"ק).
 חמו"ש חודש מועד ושבת (חמ"ש).
 חמ"ח חדא מחדא.
 חמ"י חברת מעוררי ישנים.
 חמ"נ חברת מקיצי גרדמים, חד מנייהו נקט.
 חמ"ס חומשים מחזורים סדורים.
 חמ"ע חבירו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים,
 חומש מאור עינים (חומ"ע) (ס').
 חמפ"ג חולתית מוריים פת נבינה.
 חמ"ש חודש מועד שבת (חמו"ש), חמרמשה צבי (ס').
 חמש"ל חמץ משש שעות ולמעלה.
 חמש"ס חול מועד של סכות.
 חמש"פ חוג משוה פרוטה, חול מועד של פסח.
 חמש"ת חוקה מדה שנה תורה.
 חמ"ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
 ח"נ חצי נוק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח,
 חכמה נסתרה.
 חנ"א חברת נשמת אדם (?).
 חנב"ב חכמת נשים בנתה ביתה.
 חנ"ה חלה גרה הרלקת (הנר), חנוכת הבית.
 חנ"י חתיכה נעשית נבילה, חרב נוקמת נקם (ס').
 חנ"צ חצי נוק צורות.
 חס" חסר, חסידים, חסרה (ל').
 חס"ס חשש סכנה (חש"ס).
 חס"מ חסדים טובים.
 חס"ל חסד לאברהם (ס').
 ח"ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט ערבה.
 חע"ד חברת עוזר דלים.
 חע"ד ול"מ חבל על דאברין ולא משתכחין.
 חע"ה חכמינו עליהם השלום (חעה"ש).
 חעה"ב חיי עולם הבא (העה"ב).
 חעה"ז חיי עולם הזה.
 חעז"ב חייבים על זדונם כרת (ועש"ח ועל שנגתם
 חמאת).
 חע"כ חתימת עדים כשרים.
 חע"מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).
 חעמ"פ חייבין עליהן משום פגול.
 חע"ש חבור עמודי שבע.
 ח"פ חונה פה, חמץ פתח (ד'), ח' פרקים
 (להרמב"ם), חנ פסח, חרב פיפיות (ס').
 חפ"י חסרי פא יור (ד').

חפ"מ חתיכה פריעה מציצה.
 חפ"נ חסרי פא נון (ד').
 חפ"ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).
 חפ"ת חיים פלמיאל תולעת.
 ח"צ חכם צבי, חובבי ציון, חמרת צבי (ס'), חמאות
 צבור (חח"צ), חשבון צדק, חרבות צורים (ס').
 חצה"כ חצר הכבוד.
 חצו"מ חצופה ומרשעת.
 חצסל"י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת').
 חצ"ש חציה שלי (ח"ש).
 ח"ק חמץ קמץ (ד'), חירק קמן (ד'), חסרי קצוות
 (ד'), חצי קריש (ת'), חברה קדישא, חוות
 קשה (ס').
 חק"ל חקקי לב (ס').
 ח"ר חיה רעה, חולי ראש.
 חר"ו חירוף ונידוף, חירופים ונידופים.
 חר"נ חירופי רבנו נסים.
 חר"צ חברת רורפי צדק.
 חר"ש חמישי רביעי ששי (הר"ו).
 ח"ש חצי שעה, חצי שיעור, ח' שעות, חדש
 ששוני (ת'), חזרת שלום, חיי שרה, חוקות שמים
 (ס'), חילול שבת, חכמת שלמה (ס') חלק שלמה
 (ס'), חצי שקל (מחה"ש), חציה שלי (חצ"ש),
 חוש שני (ס').
 חש"א חברת שבת אחים, חשש איסור.
 חשאב"ס חולי שאין בה סכנה.
 חש"ד חסר שנת דפוס.
 חשה"נ חשבון הנפש.
 חש"ו חרש שומה וקסן (חשו"ק).
 חשו"מ חברת ש"ס ומשניות.
 חש"ו פ"ר חרש שומה וקסן פניעתן רעה.
 חשיב"ס חולי שיש בה סכנה.
 חש"מ חולו של מועד, חזרת של מצוה.
 חשמ"ן חיים שאל ממך נתת.
 חש"נ חטאו של נחש.
 חשנב"ע חולין שנכנסו בעזרה.
 חש"ס חשש סכנה (ח"ס).
 חש"ע חטאו של עגל.
 חשעע"ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע"ה).
 חשרפ"י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
 ח"ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית
 (ס'), חמש תשובות (ס'), חקל תפוחין (ס') (ק').
 חת"ז חתימת זקן (ח"ז).
 חת"ת חברת תלמוד תורה.

חוש"מ חולו של מועד.

חז"ת חותם תכנית (ס') (ת"ת).

חז"ז חוב זה, חתימת זקן (חז"ז).

חז"ה חור הדין (חז"ה'ד).

חז"מ חני זכריה ומלאכי.

חז"ל חכמינו — חכמים וזכונם לברכה, חזון למועד (ס').

חז"ם חיים ועליג סלאנימסקי.

ח"ת חרם חכמים, — חמור, חדרי חרדים, חשש חמץ, — חימוץ.

חח"ל חברך חברא אית ליה.

חת"ג חסר חכמה נבורה (ק').

חת"ג חסר חכמה נצח (ק').

חת"צ חברת חובבי ציון.

חת"ת חמשה חומשי תורה.

ח"ט חשש טרפות, חן טוב (ס'), חמי טבריה, חיים טובים.

ח"י חידושי.

ח"י שמונה עשר (י"ח).

ח"י אדומים.

ח"י גרולים.

ח"י זהובים.

ח"י פנים, ח"י פרושות.

ח"י צ"ל ח"י צלמים (= קרייצער).

ח"י רז"ב ח"י רובל כסף.

ח"י ר"ט ח"י רייכסמאהלער.

ח"י חתימת יד — יד, חכמי יון, חכמת יוגיה, חק יעקב (ס'), חסון ישועות (ח"י"ש) (ס'), חות יאיר (חוי"י) (ס'), שמונה ימים, חלק יעקב (ס'), חמדת ישראל (ס').

חי"ד חלק יורה דעה (חי"ד).

חיר"א חיים יוסף דוד אוזלאי.

חיה"ח חיבור יד החזקה.

חיה"ק (חת"ק).

חיה"ש (חה"ש).

חיו"צ חי י"י וברוך צורי.

חיו"ז חי ימי חנוכה.

חיי"ם חולי יסורים ים מדבר.

חיל"י חיו יתרה לא ימות.

ח"כ חסרון כים, חביבי כנפשי, חייבי כריתות, חוקת כשרות, חצי כופר, חלוק כתב, חולק כבוד, חשוב כמת (חכ"מ).

חכ"א חכמים אומרים (ח"א).

חכ"ב חכמה כתר בינה (ק').

חכ"ה"ת חכמת התכונה (חהת"כ).

חכ"ח חלק כהלך.

חכ"י חברים כל ישראל.

חכ"ה"ח חברת כל ישראל חברים.

חכ"מ חשוב כמת (ח"כ).

ח"ל חוץ לארץ (חול'), חייבי לאוין, חס לנו, חרם לורים, חוץ לדרך — לדרכנו, חק לישראל (ס'), חזור לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם להרע (חכלה"ר), חייב לברך (חל"ב), חסר לאברהם (ס').

חלא"א חוץ לארבע אמות (חלד"א).

חלאה"ש חל להיות אחר השבת.

חלא"ית (חלי"ת).

חל"ב חייב לברך (ח"ל), חרם לורים בנדוי.

חלבנח"ש חרם לורים בנדוי חרם שמתא.

חלבנח"ש דרגמ"ה חרם לורים בנדוי חרם שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.

חלב"ש חל להיות בשבת.

חלד"ה חוץ לדרך הטבע (חולד"ה).

חל"ה (חלעה"ב).

חל"ית חושה לעורתי י"י תשועתי (אלהי).

חל"מ חזור למוטב (ח"ל), חתום למטה (ח"מ), חזון למועד (ס'), חמור למשא.

חל"מ כצנ"ש (שצ"מ הנכ"ל).

חל"ג חינוך לגערים.

חל"ם חוץ לסוכה.

חלעוה"ב חלק לעולם הבא (חל"ה).

חל"ף חר לא פגום.

חל"ק חייב — חייבים לקרות.

חלר"ע חמאנו לפניך רחם עלינו (ת').

חל"ת חוץ לתחום (חול"ת).

ח"מ חתום מטה (חל"מ), חבלי משיח (חב"מ), חצי משי, חושן משפט (חוי"מ) (ס'), חייבי מיתות,

חייב מיתה, חכמי משנה (חח"מ), חלקת מחוקק

(ס'), חמש מגילות (חמ"ג), חתימת מילה, חסורא

מחסורא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ"צ), חומרי

מתניא (ס'), חברת מקרא (חח"מ).

חמא"ד חברת משכיל אל דל.

חמב"ד חייבי מיתות בית דין.

חמ"ג חמש מגילות (ח"מ).

חמ"ד חמשת מיני דגן (חמ"ד), חסר מקום רפום.

חמדה"ט חוץ מדרך הטבע.

חמ"ה חברת מפצי השכלה (חמפ"ה), חברת מחוקקי

הדת (חמחז"ה).

חו"ג חסד וגבורה, חכמה וגבורה, — וגדולה, חסדים וגבורות (ק').

חו"ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח"ו), חות דעת (ס').

חו"ה חלה וסת הדלקה, חובת הלכבות (ח"ה) (ס'), חול המועד (חח"מ).

חוח"ג חוקות הנוים, חוקת הנוי.

חוח"ט חוש הטעם (חח"ט).

חוח"מ חול המועד (חח"מ), חוש המשוש, חוני המעגל.

חוחמ"ס חול המועד סכות.

חוחמ"פ חול המועד פסת.

חוחמשי"ס חול המועד של סכות.

חוחמשי"פ חול המועד של פסת.

חוח"ג חולי הגופל.

חוח"ד חוש הריח, — הראות.

חוח"ש חוש השמע, חוט השדרה (חח"ש), חוש השני (ס').

חוח"ל חור לראש.

חוח"ח חר וחד.

חוח"ט חוכא ומלולא, חוכא ואטלולא.

חוח"י חות יאיר (ס') (ח"י).

חוח"ל חזק ויאמץ לבך.

חוח"ת חסד ויתיר, חסדות ויתרות (ח"ו).

חוח"כ חתן וכלה.

חוח"ל חוץ לארץ, — למדינה, — למתנה, חוץ לעיר.

חולד"ה (חלד"ה).

חול"ז חוץ לזמנו.

חול"ל חוטא ולא לו.

חול"פ חנון ורחום לכל פועל (ת').

חול"ת (חל"ת).

חוי"מ חרב ומנן (ס').

חומדה"ט (חמדה"ט).

חומיע' (חמ"ע).

חוי"ג חכם וגבון, חזק ונתחזק (ח"ו).

חוי"ג מו"ק חי וקים גורא מרום וקדוש (ת').

חוי"ס חירג וסומא.

חועו"ד חיה ועופות ודגים (חעו"ד).

חועמ"ש חולדה ועכבר מצויים שם.

חוי"פ חנוכה ופורים.

חופ"ק חונה פה קהלחנו.

חוי"ש חומש שמרוני, חיים ושלוש, חדש ושבת.

חוי"ת חוט של חסד.

חוט השני (ס'), חוט השערה (חוח"ש), חכמי הדור (חח"ד), חסיד הרור, חיקור הדיון, חובת הלכבות (ס'), חנוכה הבית, חוקת הברית (ס'), חוקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבוד (חח"כ), חשבון הנפש (חח"ג) (ס'), חמדת הימים (חח"י) (ס').

חח"א חכמי — חסיד האומות.

חח"ב חכמי הבבל.

חח"ג חוקות הנוים, חתימת הנמרא.

חח"ד חכמי — חסיד הרור.

חח"ט חכמי הטבע.

חח"י חמדת הימים (ס').

חח"ב חברת הכנסת כלה.

חח"ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה הראויה להתכבד.

חח"מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי המשנה, חכמת המזלות (חחמ"ז), חושן המשפט (חח"מ) (ס'), חסדי השם, — המקום, חידושי המאירי (ס'), חבלי המשיח (ח"מ).

חח"ג חכמי הנוצרים, חכמת ההגדסה, חשבון הנפש (ס'), חינוך הגערים.

חח"ס חוט הסיקרא (חח"ס).

חח"ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העבור.

חח"פ חכמת הפרצוף.

חח"צ חטאת הצבור (ח"צ).

חח"ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, תיות הקורש, חילופי הקריאה.

חח"ל חתיכה הראויה להתכבד.

חח"ש חצרות השיר (ס'), חשבון השוה, חבצלת השרון (ס'), חוט השדרה (חוח"ש), חלול השם.

חחש"ס חתימת הש"ס.

חחתי"כ (חכה"ת).

ח"ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חזק ונתחזק, חי וקים (ת'), חקירה ודרישה, חוקר ודורש (חח"ד), חסדות ויתרות (חוי"ת), חי ונושע (ס').

חח"א חסד ואמת (ס').

חחמ"מ חסידים ואנשי מעשה.

חח"ב חזק ואמץ בתורה (חח"ב), חולדה וברדלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי, חורבן בית.

חח"א חזק ואמץ בתורה אמן.

חובה"מ (חבה"מ).

חוב"צ חובבי ציון.

חוב"ש חורבן בית שני.

ח

חב"מ חי בן מקיץ (ס'), חולי בני מעים (ח"מ).
 חב"נ חילופי בן נפתלי.
 חב"ס חכמת בן מירא (ס') (ב"ס).
 חב"ע חולין בעורה.
 חב"פ אש"ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
 חב"פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
 חב"ק חברת בני קודש.
 חב"ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח"ב).
 חב"ת חזור בתשובה, חפץ בתורה.
 חג חובת נלות, חצי גרים, חד נדיא, חרם גמור,
 חמדה גנוזה (ס'), חלק גדול.
 חג"ב חתימת גמרא בבליה (חגב"ב).
 חגב"י חופר גומץ בו יפול (ופג"י ופורץ גדר
 ישכנו נחש), חלב נבינה ביצים יין ישן.
 חגב"ש חלב נבינה בצלים שחללים (לא יאכל אדם
 אחר חקת דם).
 חג"ד חתימת גמר דין.
 חגול"ד חד גרים קלא דייק.
 חג"ח חברת גמילות חסד, — גומלי חסדים.
 חג"י חדשים גם ישנים.
 חג"ת נתי"מ חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד
 מלכות (ק').
 חג"ת חסד גבורה תפארת (ק').
 חגת"מ חסד גבורה תפארת מלכות (ק').
 ח"ד חלוקא דרבנן, חות דעת (ס'), חלש דעתיה,
 חתן דמים.
 חד"א חומש דפוס א', חידושי אנדה (ח"א).
 חד"ב חומש דפוס ב'.
 חדול"ג חד דייק ולא גרים.
 ח"ד כח"ד חושבנא דרין כחושבנא דרין.
 חדל"ע חברת דורשי לשון עבר.
 חדל"ש חירגא דיומא לא שמיא.
 חד"צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
 חדצ"מ חי דומם צומח מרבר.
 חד"ר חסד דין רחמים (ק'), חרם דרבנן, חלוקא
 דרבנן.
 חדרי"ג חרם דרבינו גרשום.
 חדרגמ"ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
 ח"ה חג המצות (חח"מ), חילול השם, — השבת
 (חת"ש), חוס השרדה (חוח"ש), חידוש הלכנה
 (חת"ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חה"ע),

ח' חלק, — חלקים, חכמה, — חכמה, חלון,
 חומש, חברה, חורש, חסד, חסרה.
 ח"א חיי אדם (ס'), חכמת אדם (ס'), חידושי
 אנדות (ס') (חד"א), חיווק אמונה (ס'), חומת
 אנך (ס'), חכמת אברהם (ס'), חד אמר, חכמים
 אומרים, חורש אלול, חלק א', חוקת איסור
 (חו"א), חנן אלהים (ס').
 חא"א מפבב"ח חוקה אין אדם מעיו פניו בפני
 בעל חובו.
 חא"ה חידושי אנשי השם (ס').
 חא"ה חסדי — חכמי אומות העולם (חאה"ע,
 חא"ע), חלק אבן העזר (חא"ע), חטא אדם
 הראשון (חאדה"ר).
 חאה"ר חטא אדם הראשון (חאדה"ר).
 חאה"ת חידושי אנדות התלמוד.
 חא"י חופת אליהו זוטא (ס').
 חא"ת חלק אורח חיים (חא"ת).
 חא"כ חנם אין כסף.
 חא"ל חייב אדם לומר, — לברך (חאל"ב).
 חאל"ב חוק אמץ לעד בתורה.
 חא"מ חלק אלוה ממעל.
 חא"ר חופת אליהו רבא (ס').
 ח"ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב"ר), חזור בד,
 חיי בשרים (ס'), חרבן בית, חש
 בראשו (חב"ר) (חביע"ב חש בראשו יעסוק
 בתורה).
 חב"א חרבן בית ראשון (חב"ר), חילופי בן אשר.
 חב"ד חכמה בינה דעת (ק').
 חבת"מ חרבן בית המקדש (חבהמ"ק).
 חב"י חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
 חב"ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חגניה בן
 חוקיה.
 חב"י חומץ בן יין, חינוך בחירי ית (ס'), — בית
 יהודה (ס').
 חב"ב חש בראשו יעסוק בתורה.
 חביכ"ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
 חב"ת חלב בשר יין תכלת.
 חב"כ חושר בכשרים (חבכ"ש).
 חבל"י חוק בתורה לאורך ימים.
 חבל"יו חוק בתורה לאורך ימים ושנים.
 חבל"מ חיי בשרים לב מרפא.

ולש"ב (ולשל"ב).

ולשל"ב זכין לאדם שלא בפניו (ולש"ב) (ואחלא"ב ואין חבין לו אלא בפניו).

ולש"ש זוכה לשתי שלחנות.

ז"מ זקן ממרא, זרע מלוכה (זה"מ), ובחי מתים.

זמב"ד זרע מלכות בית דוד.

זמב"ג ז' מצות בני נח.

זמג"ר (ר) זמן גרמא.

זמה"ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא"ב).

זמה"ת זה מן התימא.

זמ"ז זה מזה.

זמ"ן גק"מ זרעים מועד נשים נזיקין קדשים מהרות.

זמעפב"ד זקן ממרא על פי בית דין.

זמ"פ ז' מיני פורענות.

זמ"ק זה מקום קבורת.

זמ"ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמש"א) —

שכתב (זמ"ש).

ז"ב ז' נקיים.

זנול"ח זה נהנה וזה לא חסר.

זגמ"ל זה גותן מעם לדבריו.

זג"ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.

ז"ס ז' ספירות (ק), זה סוד.

זס"ג זה סוד גדול.

זס"ע זה סוד עמוק.

זסנ"ע זה סוד נן עדן.

זסשר"ץ (ממוצא השנים) (ד').

זס"ת ז' ספירות תחתונות (ק').

זע זה עד, זכר — זכרון עולם.

זעה"א זקני עם הארץ.

זע"ז זה על זה, זה עם זה, ז' על ז'.

זע"כ זמן עצי כהנים.

ז"פ ז' פעמים, — פנים, זה פירוש, פירוש, זמן

פריזן, ובה פסח.

זפ"ה זה פירוש הכתוב.

זפ"ז ז' פעמים ז'.

ז"צ זבחי צדק (ס').

זצו"ל זכר צדיק וקדוש לברכה (וצוק"ל, וצוקל"ב),

זכר צדיק וזרעו לברכה.

זצוקל"א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.

זצוקל"ב זכר צדיק וקדוש לברכה.

זצוקללה"ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם

הבא.

זצ"ל זכר צדיק לברכה.

זצללה"ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.

זצק"ל זכר צדיק קדוש לברכה (וצקל"ב).

ז"ק זקף קמן (ד'), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע

קדושים, זרע קדוש (ס'), ז' קרואים.

זק"ג זמן קבוץ גלויות, זקף גדול (ד') (ז'ג).

זק"ד זקוקין דגורא (זקד"ג) (ס').

זקוא"ל זכר קדושים ואדירים לברכה.

זקוצ"ל זכר קדוש וצדיק לברכה.

זק"ל זכר קדוש לברכה.

זק"ג זרע קיים נצח.

זק"ן שמו"י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.

זקצ"ל זכר קדוש צדיק לברכה.

זק"ש זמן קריאת שמע (זמק"ש).

זקשש"ש זמן קריאת שמע של שחרית.

ז"ר זית רענן (ס'), זבחי ריב (ס'), זבחי רצון (ס').

זר"ק זרע קדוש — קדושים (ז"ק).

ז"ש זה שאמר, — שאמרו (זש"א), — שכתב (זש"ב),

זה שנאמר (זש"ג) ובה שמואל (ס'), זבחי שלמים.

זש"א זה שאמר, — שאמרו (ז"ש).

זש"ה זה שאמר הכתוב.

זש"ג זה שנאמר (ז"ש), זוהמו של נחש.

זש"צ זבחי שלמי צבור.

זש"ת זמן ששכח תלמודו (זשש"ת).

ז"ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז' תחתונים,

ז' תקונים (ק').

זת"ה זה תוכן הכתיב — הדברים, זאת תורת

האדם (ס').

זת"ח זקני תלמידי חכמים.

זת"ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.

זתלי"ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.

זת"מ זכרו תורת משה (ס'), זמן תפלת מנחה.

זת"ע זמן תפלת ערבית.

זת"ש זמן תפלת שחרית.

זבעזוב"ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
 זב"ר ויל בתר רובא, זרע ברך ראשון (ס').
 זב"ש זבח שמואל (ס'), זרע ברך שני (ס').
 ז"ג זקף גדול (ד'), ו' גברי, זה גובר.
 זג"כ זה גם כן.
 ז"ד (זק"ד) זריקת דם.
 זרב"ג (שרב"ג).
 זדרו"ז ו' מפתים ד' אצבעות ד' מפתים ו' אצבעות
 ה' מפתים ו' אצבעות (מדת לחם הפנים).
 זד"ל זו דומה לו.
 ז"ה ויו השכינה, זה הדבר, — הדבור, — הדין, —
 הדרך, — האיש (זה"א), — האות, זה הוא, זוכר
 הברית (זה"ב), זקני הדור, וזהר הקדוש (ס')
 (זה"ק), זמרת הארץ (ס') (זה"א).
 ז"ה אל"י זה השלחן אשר לפני י"י.
 זהו והובים.
 זהונבוק"ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו
 (ת').
 זה"ז זמן הזה.
 זה"ל זכות הוא לו.
 זהלצ"ב זה השער ליי' צדיקים יבואו בו.
 זה"מ זרע המלוכה. — זרע המלכות (ז"מ).
 זהע"י זה היום עשה יי' (נגנו"ב נגילה ונשמחה בו).
 זה"ק ו' הקפות, וזהר הקדוש (ס') (ז"ה, זה"ק),
 זרע הקדוש.
 זה"ש זה הוא שאמר (זה"ש"א), — שאמרו, —
 שכתב (זה"ש"כ).
 זה"ת זאת התורה.
 זוואצל"ז זו ואין צריך לומר זו.
 זוה"ת וזהר החדש (ס') (ז"ת).
 זו"ז זה וזה.
 זו"ב זה וזה בודק.
 זו"ג זה וזה גורם.
 זו"מ זב ומצורע.
 זו"נ זעיר (אנפין) ונקבא (ק'), זכר ונקבה.
 זו"ס זולל וסובא.
 זווע"מ זקנות ועוברות ומניקות.
 זו"ש זכור ושומר, וזהר שני.
 זושב"א זכור ושומר בדבור אחד.
 זו"ת וזהר תנינא.
 זו"ז זר זהב (ס').
 זו"ת זכאה חולקיה, — חולקהו, וזהר חדש (ס'),
 ו' חדשים, זמנא חדא, והרי חמה (ס').
 זח"א וזהר חלק א'.

זחא"ר זה חלק אדם רשע.
 זחאר"מ ונא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת
 אמרו מאל.
 זח"ב וזהר חלק ב'.
 זח"ג וזהר חלק ג'.
 זח"ה זאת חוקת התורה (זח"ת).
 זח"ו זבת חלב ודבש.
 ז"מ וזהר טוב (ס').
 זטה"ע שבעה טובי העיר.
 ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, זמירות ישראל,
 זכרון יעקב (ס').
 זי"א ו' ימי אבילות.
 זי"ב ו' ימי בראשית.
 זיה"ח ו' ימי התופה (זי"ח).
 זיה"מ ו' ימי המשחה (זי"ה).
 זי"ל זכרונו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.
 זי"מ זכר יציאת מצרים (זי"מ).
 זימח"ל זכור יי' מה היה לנו.
 זי"ע זכותו יגן עלינו, זכרונו יעמוד עולם.
 זיע"א זכותו יגן עלינו אמן.
 זי"ב זכרי כהונה, זה כפרתי.
 זכ"א זכות אבות (ז"א).
 זכ"ז זה כנגד זה.
 זכ"ל ו' כוכבי לכת (שכ"ל).
 ז"ל זכרו — זכרונו לברכה, זכור לטוב, זה לשוננו,
 זכר לדבר, זכר לחרבן (זל"ח), זכרונו לחיים (ת')
 (זל"ח).
 זל"א זכרון ליום אחרון (ס'), זכור לאברהם (ס').
 זל"ל זכרה לי אלוהי לטובה (זחע"ר וחוספה עלי
 כרוב רחמין).
 זל"ה זכרונו לחיי העולם הבא (זללה"ה, זלע"ה).
 זל"ז זה לזה.
 זל"ת זכרונו לחיים (ז"ל), זכר לחרבן, זכר לחנינה.
 זל"מ זכר לטיט.
 זל"ב זכותו לעד יגן בעדנו.
 זלזיה"ש זמירות ליום השבת (זלזיה"ש).
 זל"מ זכר ליציאת מצרים (זי"מ).
 זללה"ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
 זלמ"ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
 זלמ"ש זמירות למוצאי שבת.
 זל"ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
 זל"פ זכר לפסח.
 זל"צ זרעו לכם צדקה.
 זלקצ"מ זכרו לברכה קדוש צדיק מהור.

ורד"א במ"ב ור"ר אבודרהם במחילת כבודו
(יעב"ץ).
ור"ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורצוני לומר, ורחמנא
לצלן.
ור"מ ופק רצון מי"י.
ור"ס ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור"ע ורבי עקיבא, ור' עמרם.
ושב"י ושמו בני ישראל.
וש"ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ"ב ושבתא ממילא נפקא.
וש"ג ושם נאמר, ושם נסמן.
ושע"י ושלוש על ישראל.
ושעב"י ושלוש על כל ישראל.
וש"פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש"ר ושלוש רב, ושם רע.
וש"ש ושם שלום, ושלוש שני, ושכולת שועל, ושבת
שירה.
ותב"צ ותירוצו בצדו.
ותה"כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו"צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת').
ותמו"מ ותן טל ומטר (ת').
ות"ל ותראה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת'),
ותלמוד לומר.
ותל"מ ותו לא מירי.
ותמ"ל ותנא מסייע ליה.
ות"ע ותניא עליה, ותערב עליך (ת').
ות"ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ"ב ותלמוד תורה כנגד כולם.

וע"ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע"ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע"ת וע"ת ועירובי תחומין ועירובי חצירות (יעב"ץ).
ופ"א ופירוש אחר, — אחר, ופרק אחר, ופרשה א',
ופעם א', ופסוק אחר.
ופג"ן ופזרין נדר ישכנו נחש.
ופס"ד ופסקי דומרא, ופסק דין.
ופעס"ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת').
וצא"ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), לומר, —
לקרות, — להבין.
וצבמ"ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב"ץ).
וצהו"צ וצדוק הדיו וצדקתך צדק (יעב"ץ).
וצי"ע וצדיק יסוד עולם.
וצ"ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין,
— לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל"ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ"ל דס"ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה"ת וצריך להתענות.
וצע"ג וצריך עיון גדול.
וק' וקרי.
וק"ק ו' קצוות, ואני קראתיך.
וקי"ל וקיימא לן.
וקל"ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ"ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ"ש ובה"ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה
(יעב"ץ).
ור"א (ר"א).
וראב"ש (ראב"ש).

ז

ז' זוהר (ס'), שבעה זמן, זווים, והובים.
ז"א זכות אבות (זכ"א), וכן אברהם (ס'), זרע אברהם,
זעיר אנפין (ק'), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא"א זה אומר אני.
זא"מ זה אומר אני מצאתיה.
זא"ב זה אומר בכה.
זאבוזא"ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא"ב ולב"א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת
אלהים.
זאה"ל זכור אותו האיש לטוב.
זא"ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק').

זא"ו זעיר אנפין ונוקבא (ק') (זא"ו).
זא"ו זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים
זמרו.
זאכ"ש זה אומר כולה שלי.
ז"ב זכור ברית (ת'), זמן במה, זרע ברך (ס'), זכרון
בספר (ס').
זב"א זכור ברית אברהם (ת').
זב"ב ז' בנינים בו (ד').
זבד"ו זמ"ו ב"ו ד"ד ובי"ו (סימן הפסקות) (ל').
זב"י זרע ברך י"י.
זב"ע זה בפני עצמו.

ולקל"ל ולא קדשה לעתיד לבא.

ולק"מ ולא קשי מדי.

ול"ר ולשון רבים.

ולר"ע ולר' עקיבה.

ול"ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה, ולא שנה.

ול"ת ולא תימא, ולי תימה, ולא תעשה, ולא תשא.

ולתשו' ולתשובה.

ומ"א ומדרש אנדה.

ומא"ל ומידי אחרינא לא.

ומא"מ ומה אני מקיים.

ומבה"ה ומברכין החדש.

ומ"ד ומאן דאמר (מ"ד).

ומ"ה ומשום הכי (ומש"ה), וכן משמעות הלשון

(וכמש"ה).

ומו"י ומורה ועוב ירוחם.

ומל"ב ומקשה לבו יפול ברעה.

ומ"מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.

וממ"ל ומכל מקום יש לישב.

ומ"ם ומר סבר.

ומ"ע ומעשר עני.

ומעש"מ ומעשים טובים (ומעש"ט).

ומפ"ח ומפני חטאינו (ת').

ומפ"ל ומפורש לעיל — לקמן.

ומ"ר ומביא ראה, ומייתי ראה.

ומר"ל ומביא ראה לדבריו.

ומ"ש ומה שאמר, שאמר, שנאמר — שכתב, שכתבו,

שנכתב, שנשא, ומעשר שני.

ומשאז"ל ומה שאמרו וזכרונם לברכה.

ומש"ה ומשום הכי (מש"ה).

ומש"ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.

ומ"ת ומאן תני, ומתן תורה.

ומתבה"ב ומתענין שני וחמישי שני.

ומתחל"ה ומתחילין להתענות.

ומת"ל ומה תלמוד לומר.

ונ"ב ונכתב בצדו (נ"ב).

ונימוע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה (ת').

ונ"ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונלב"צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ"צ).

ונל"ע ונראה לפי עניותי.

ונלע"ד ונראה לפי עניות דעתי.

ונלשא"צ ונראה לי שאין צריך.

ונ"מ ונפקא מניה, — מנה.

ונפ"ש ונשלמה פרים שפתינו.

ונ"ת ונתנה תוקף (ונת"ת) (ת').

וס' וסיעתיה (וסי"ע).

וס"א וסברא אחרת, וסברא אחרא (ק').

וס"ה וסך הכל, וסכום הכל.

וסכח"ם וסבת כל הסבות.

וס"ל וסבירא ליה, — להו.

וס"ע וסדר עולם (ס').

וע' ועיין, ועוד.

וע"ע ווי העמודים (ס').

וע"א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.

ועא"א ועכשוו אני אומר.

וע"ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.

ועד"ז ועל דרך זה.

ועדז"א ועל דרך זה אמר.

וע"ה ועל הכל, ועץ הרעת (ס'), ועם הארץ, ועם

הכולל.

ועה"ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.

וע"ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.

ועז"א ועל זה אמר.

ועז"ב ועל זה נאמר — נראה.

וע"ח ועירובי חצרות.

ועת"מ ועדים חתומים מטה.

ועחשח"ע ועל חטאים שאנו חייבים עליהם (ת').

ועי"ז ועל ידי זה.

ועי"כ ועל ידי כן.

וע"כ ועל כולם.

ועכ"ז ועם כל זאת, ועם כל זה.

ועי"ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין

לעיל, ועיין לקמן.

ועכ"פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.

וע"ל ועד לחכמים (ס') (ו"ל).

ועמש"ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.

ועמש"ע ועיין מה שכתב עוד.

וע"ב ועוד נראה — נאמר — נכתב.

וענ"ל ועוד נראה לי.

ועס"ח ועיין ספר חסידים.

וע"ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.

ועע"א ועוד ענין אחר — אחר.

ועע"ל ועיין עוד לקמן — לעיל.

ועע"ע וערלתם ערלתו ערלים.

ועפ"א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.

ועפ"ז (עפ"ז).

וע"ק ועוד קשה.

וע"ד ועוד רמו.

וי"ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.

וי"ס ויש סותרין, ועשר ספירות (ק').

ויע"ל ויהי עוד לנצה.

ויע"ש ויעוין שם.

וי"פ ויש פוסקין — פוסלין.

וי"ק ויין קפריסין (יעב"ץ).

ויק"פ ויקהל פקודי.

ויק"ר ויקרא רבה (ס').

ויר"ל ויש ראה לדבר, ויהי רצון לפניך.

ויר"מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מ"י.

ויר"ש וירא שמים (וי"ש).

וי"ת ויונה תרגם.

וית"ל ויתן לך (ת').

וכ' וכתיב.

וכ"ב וכתיב בתריה.

וכב"ב וכל בני ביתו.

וכ"ד וכן דעת, וכל דבר.

וכד"ל וכדומה לו, — לזה, וכל דמי ליה.

וכד"ש וכל דבר שורש.

וכדת"ג לבעה"ש"ט וכל דבר תוקף נתון לבעל

השמר.

וכ"ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.

וכה"א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.

וכהבמ"ר וכן הוא במדרש רבה.

וכה"ג וכחאי גוונא, וכהן גדול.

וכהד"ל וכל הדומה לו.

וכה"מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.

וכה"נ וכן הנוסחא.

וכהנ"ס וכן הוא נוסחת ספרדים.

וכה"ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.

וכה"פ וכל הפוסקים.

וכו' וכוליה.

וכי"ב וכיוצא בו.

וכיבא"א וכיוצא בו אתה אומר.

וכי"כ וכיום כפור.

וכי"ד וכן יהי רצון.

וכ"כ וכן כתב, כתיב, וכל כך.

וכ"ל וכן ליתא.

וכ"מ וכל מקום. וכן משמע — מבואר — מפורש,

וכן מצאנו.

וכמבלק"פ וכן משמע בלקוטי פרדס (ס'), (יעב"ץ).

וכמ"ה וכן משמעות הלשון.

וכמ"ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמ"כ).

זכמ"א וכמו שאמר.

זכ"ג וכן נראה, וכן נוהגין.

זכנכ"מ וכן נקרא בכל מקום.

זכ"פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.

זכפ"פ וכל פעם ופעם.

זכצ"ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרגם,

וכן צריך לכתוב.

זכר"ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.

זכ"ש וכל שכן, וכל שני.

זכשילעמ"ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.

זכ"ת וכי תימא — תאמר.

זכת"א וכן תרגם אונקלוס.

זכתה"מ וכי תימא הני מילי.

זכתי"י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.

זכתי' וכתיב.

זכתע"ד וכי תעלה על דעתך.

ז"ל (וע"ל).

זלבסמ"ס ולבסוף מאי סבר (מעמ"ס).

זל"ד ולא דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק

(ולד"ק).

זלדה"ג ולדברי הנמרא — הנאונים.

זלדוצ"ל ולדעת זה צריך לברך (יעב"ץ).

זלד"ח ולדברי חכמים.

זלד"ק (לד"ק).

זלדרי"ל ולדברי רבותינו ז"ל.

זלהשיותעב"ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת

טוב.

זלז"א ולזה אמר — אמרו.

זל"ת ועד לחכמים (ס').

זלכ"ג ולכן נאמר — ולכן.

זלכ"ע ולכולי עלמא.

זלמ"ד ולמאן דאמר.

זלמט"ב ולמוצאי ט' באב (זלמוט"ב).

זלמ"ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.

זל"ג ולי נראה, ולכן נאמר.

זלנ"ח ולוקח נפשות חכם.

זל"ע ולפי ערכי.

זלעא"ח ולא עם ארץ חסיד.

זלע"ד ולפי עניות דעתי (ולענ"ד, ולפע"ד).

זלעד"ג ולפי עניות דעתי נראה.

זלע"ח ולענין חדש.

זל"פ ולא פליגי, ולכן פירש.

זל"צ ולא צריך.

זלצ"ל ולא צריך לומר.

והא"ש והיה אם שמוע (ת').

והב"ע והב' ענינים, והכי במאי עסקינו.

והב"ק והכא כתא קמפלגי.

והברי"ח והקורא בלי רשות ידקרו חרב.

וה"ג וידוי הגדול (ת').

וה"ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.

והר"א והכל דבר אחד.

וה"ה והוא הרין.

והה"ב והוא הרין נמי.

וה"ט והאי טעמא.

וה"ל והיה לו.

והל"ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.

והל"מ והלכה למשה מסיני.

והל"ש והושיענו למען שמך (ת').

והמ"ב והוא מובן בנקל.

והמ"י והמשכיל יבין.

והנ"א (הנ"א).

והנ"מ והני מילי.

וה"ס והיא סכתו (ת').

וה"פ והכי פירוש, והכי פסק.

והפברי"ח והפוחת בלי רשות ידקרו חרב.

והפברי"ב והפוחת בלי רשות ישכנו נחש.

וה"ד והוא רחום (ת').

וה"ת והא תניא, והאי תנא.

וה"א וזה אומר.

וה"ב וזה אומר בכה.

וה"ז וזה את זה, וזה אומר זה.

וזה"ב וזאת הברכה (וה"ה).

וזה"ד וזה הרין.

וזה"ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.

וזהש"ח וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.

וה"ל וזה לשונו.

וזמ"ב וזה מובן בנקל.

וזמ"ש וזה מה שאמרו.

וזמש"ח וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).

וז"ס וזה סוד, — סימן, — סדר.

וזס"ג וזה סוד גדול.

וזס"ה וזה סוד הכתוב.

וזסמ"ש וזה סוד מה שאמר.

וזס"ע וזה סוד עמוק.

וז"פ וזמן פרעון.

וזפ"ג וזה פלא גדול.

וזפה"כ וזה פירוש הכתוב.

וזק"ל וזה קל להבין.

וז"ש וזה שאמר.

וזש"ה וזה שאמר הכתוב.

וזש"ע וזה שאמר עוד.

וזת"ה (כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.

וזח"א וחכמים אומרים, וחד אמר.

וזחב"ס וזון בשלם סוכו (ת').

וזח"ח ותורת חלילה.

וזח"י ויבאני חסרך י"י (ויה"י).

וזחב"י וחפץ י"י בידו יצלת.

וזחיה"ק וחיות חקדש.

וזח"ל וחרם לורים.

וזחל"ב וחרם לורים בגדיו.

וזחלבחדר"ג וחרם לורים בחרם דרבנו גרשון.

וזחמוה"ק (חמו"ק).

וזחמו"ק (חמו"ק).

וזמ"מ ותן טל ומטר (ת'), וטומאת מת (וט"מ).

וזמלמ"ת וטוב לב משתה תמיד.

וזמ"ק וטלית קטן.

וזי"א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

ויאבתש"ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.

ויאלמ"ס ויש אם למסורת.

ויב"ה ויהי בנסוע הארון (ת').

ויב"י וחפץ י"י בידו יצלת.

וי"ג ויש גורסין, וירדו נשמים.

ויה"ב שג"ד דמעת"ו ואני יצחק הקטן בן שמואל

נשריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.

ויוש"ע וישמן ישורון ויעקב שמנת עבית (של"ה).

וי"ח ויש חולקין, ויראת המא, ויוצאי חלציו.

ויח"י ויבאני חסרך י"י.

וישבג"ע ויום טוב בנן ערן (יעב"ץ).

וימ"ל ויש מעם לדבר.

וי"ל ויש לישוב — לומר — להוסיף — לבאר

— להקשות — לדקדק (ויל"ד), ויש להקל

(ויל"ה) — להחמיר, ויתן לך (ת').

ויל"ב ויש לישוב ברוחק.

ויל"ג וירדו להם נשמים.

ויל"ד ויש לדקדק.

וילעזבשה"ד ויש לסמוך על זה בשעת הרהק.

וי"מ ויש מפרשים.

וימ"ח ויש מחמירין.

וימש"א ויש מפרשים שאמרו.

וימשא"א ויש מקומות שאין אוסרין.

וי"ג ויהי נועם (ת'), ויש נוהגין.

וא"ש ואלה שמות (ס'), ואתי שפיר.

ואש"ר ואלה שמות רבה (ס').

וא"ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני תפלתי (ת').

ואת"ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם תרצה לירע,

וא"ת ליע"ר ואני תפלתי לך י"י עת רצון (ת').

ובא"י ובארץ ישראל.

וב"ב ובירך ברכת, ו' בנינים בו (ד').

ובב"ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה"מ).

ובבה"כ ובבית הכנסת.

ובבה"ת ובבית התפלה.

ובב"י ובבית ישראל (ס').

ובנ"ד ובנין דא.

ובנ"כ ובנין כך.

ובנ"פ ובנמרא פרק.

ובד"מ ובד' מינין.

וב"ה ויהי בנסוע הארון (ויב"ה) (ת').

ובה"ב ובית הבחירה.

ובה"מ ובערת הרע מקרבך.

ובה"ר ובהושענא רבא.

ובה"ש ובין השמשות.

ובזוה"ק ובזוהר הקדוש (ס').

ובז"ת ובזוהר חדש (ס').

ובחזו"כ ובספר חיים זכרנו וכתבנו (ת').

ובח"ל (ובחזו"ל) ובחוץ לארץ.

ובחזו"נ ובספר חיים נזכר ונכתב (ת').

ובט"י ובטבול יום.

ובית"ש וביום השבת, ובין השמשות.

ובר"מ וביום טוב.

ובר"כ וביום כפור.

ובר"כ וברכת כהנים, וב' כוללות (יעב"ץ).

ובכ"א ובכל אחד.

ובכא"א ובכל אחד ואחד.

ובכ"מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה (ס').

ובכ"ע ובכל ענין.

ובכת"פ ובכן תן פחדך (ת').

ובל"א ובליל א'.

ובלא"ה ובלאו הכי.

ובל"ג ובא לציון גואל (ת').

ובלג"ב ובל"ג בעומר.

ובלק"פ ובלקומי פרדס (ס').

וב"ל שאל"ל ובלבר שיון את לבו לשמים.

ובמ"א ובמנן אברהם (ס').

ובמס"ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.

ובמס"ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.

ובמקע"ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב"ץ).

ובב"א ובנוסחא אחרת, ובני אדם.

ובנא"ה ובוה נבוא אל הביאור.

ובנ"י ובנוחה יאמר (ת').

ובנ"ר (בנ"ר).

ובסח"ל ובספר חסד לאברהם.

ובס"ס ובסוף סימן.

ובעה"ת ובאתי על התתום.

ובע"ע וב' ערבות.

ובע"מ ובעל עשרה מאמרות (ס').

ובע"פ ובעל פה.

ובפ' ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.

ובפרד"א ובפרקי דר' אליעזר.

ובפ"מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס').

ובפפ"ש ובפירוש פרק שירה.

ובצ"ה ובצאת הכוכבים.

ובק"פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).

ובק"ק ובקצת קהלות, ובקהלה קדושה.

וברב"ב וברכת בר נחמני.

ובר"ה ובראש השנה, וברשות הרבים.

ובר"ת ובראש חרש, ובראשי חרשיכם (ת').

ובר"מ וברעיא מהימנא (ס').

ובש"ת ובספר שערי תורה, — תשובה.

ובת"י ובתענית יחיד.

ובת"צ ובתענית צבור.

ונא"ה(ה) ונומדין את ההלל (ת').

וגו' ונומר.

וג"ח וגמילות חסדים.

וגעא"ה(ה) ונומדין עליו את ההלל (ת').

וד"ב ודי בזה — בזו.

ודב"ל ודי בזה למבין.

וד"ה ודברי הימים.

ודהד"ע ודברי הימים דניאל עזרא.

ודו"ק ודייק ותמצא קל (?).

ודכ"ע ודכולי עלמא.

ודל"ל ודי למבין, ודי לחכימא.

ודל"ב ודי לחכימא ברמיזא.

ודל"ג ודעת לגבון נקל.

ודמ"ש ודע מה שתשיב.

ו"ה ווי העמודים (ס'), ויכוח הדת.

והא"ר והאמר רבי.

הש"ל הרי שלך לפניך.

הש"ע (הש"ע) השולחן ערוך (ס').

הש"ר השל ראש.

הת"ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.

הת"ו התוספות.

התוב"פ התוספות בפרק (יעב"ץ).

התוה"מ התורה והמצוה (ס').

התוה"פ התחיה והפדות (ס').

התוה"ק (התה"ק) התורה הקדושה.

התולע"י התולעת יעקב (ס').

הת"ח (ת"ח).

הת"ת כה"ת האי תנא כהאי תנא.

הת"י התרת גדרים.

הת"ס התראת ספק (לש"ה לא שמה התראה).

הת"ס ש"ה התראת ספק שמה התראה.

הת"פ הצור תמים פעלו (הצת"פ) (ת').

ה"ת הכי תרנומו.

התריג"מ התרי"ג מצוות.

ו

ו' ויניציא.

וא' ואמר, ואמרו (ואמ').

וא"א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר, ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.

וא"א אא"א ואין אומרין אל ארך אפים.

וא"א א"ה ואין אומרין אב הרחמים.

וא"א ובר"ת ואין אומרין ובראשי חדשים.

ואא"ו ואדני אבי זקני.

ואא"ל ואם אין לו.

וא"א שמ"ל ואין אומרין שיר מומור לאסף.

ואא"ת ואין אומרין תחנון.

ואב"א ואי בעית אימא.

ואבכ"ב (אבכ"ב) ואין בכך כלום.

ואבר"ת ואני ברוב חסדך.

ואג"ג ואית גירסא, — גרסין.

ואג"ב ואגרת בקורת (ס').

ואד"ד ואין דוקא.

וא"ה ואפילו הכי, ואי הכי.

ואה"ר ואלה הדברים רבא (ס').

ואו' ואומר.

ואור"ת ואומר רבינו תם.

ואז"ב ואני זאת בריתי.

ואז"ל ואמרו זכרונם לברכה.

ואח"ו ואם חס ושלום.

ואח"כ ואחר כך.

ואח"כ ב"ע ואחר כך באו עדים.

ואמ"ב (אמ"ב).

ואז"י ואם ירדו, ואורך ימינו, וארץ ישראל.

ואז"ג ואם ירדו נשמים.

ואכ"ת ואין כל חדש (תחת השמש).

ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי ליה.

ואכס"ל ואתה כרחום סלח לנו (ת') (ואכס"ל).

וא"ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזוז, — להאריך, ואין להקשות — לתרץ — לחלק, ואם לאו, ואסור להדליק, ואורי לטעמייהו.

ואל"א ואם לא אמר, — אכל.

ואל"א אכ"ו? ואם לא אכל אלא כוית (יצא).

ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.

ואל"ב ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.

וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין

— מברכין — מתענין, ואינו מתירא.

וא"מ ימא"א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.

וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצ"ט.

ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).

וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.

ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.

ואנ"י מוע"ה ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם

הללויה (ת').

ואע"ג ואף על גב.

ואעפ"כ ואף על פי כן.

ואפ"ה ואפילו הכי.

ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות —

לברך.

ואצ"ל לנ"ר ואין צריך לנ" ראשונות (יעב"ץ).

ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר

(יעב"ץ).

וא"ק ואתה קדוש (ת').

וא"ק ית"י א"נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

אל נא (ת').

הקב"ה הקדוש ברוך הוא.
הקבש"ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה"ח הלכות קידוש החודש.
הקה"מ הקדמת המחבר.
הקה"ס הקדמת הספר.
הקו"ב הקרי וכתבי.
הקיר"ה הקיסר ירום הודו.
הק"ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ"ל הא קמשמע לן.
הקק"ל הא קא קשיא ליה.
הק"ר הקדוש רבי.
הקרה"ו הקדוש רבי חיים וויטאל.
הקדשא"ת הקדמת ר' שמואל אבן תבון.
הק"ש הלכות קריאת שמע.
הק' שלי"ה הקדוש שני לוחות הברית (ס').
ה"ר (הו"ר) הושענא רבא, הילולא רבא.
הרא"ב הרב ר' אליהו בחור.
הראב"ד החכם ר' אברהם בן דוד — דיאור, הרב
אב בית דין.
הראב"ד דפק"ק הרב אב בית דין דפה קהילה
קדושה.
הראב"ע החכם ר' אברהם בן עזרא (ראב"ע).
הרא"ם הרב ר' אליהו מזרחי.
הרא"ש הרב רבנו אשר.
הר"ב הרצון בן, הרב ברטנורה.
הרב"ה הרחום ברוך הוא.
הרבה"מ הרב בעל הטורים.
הרב"י הרב בית יוסף.
הר"ד הרב ר' דוד.
הרר"ל הרב ר' דוד לוריא.
הרר"ק הרב ר' דוד קמחי.
הר"ה הרחבת הלשון.
הרת"ו הקדוש ר' חיים וויטאל.
הרמ"ב הנותן רית טוב בפירות.
הרמ"א הרב ר' יצחק אברבנאל.
הריב"ח הרב ר' יעקב בן חביב.
הריב"מ הרב ר' יהודה בן מינאש.
הריב"ש הרב ר' יצחק בר ששת.
הרי"ד (רי"ד).
הרי"ח הרב ר' יהודה חסיד.
הרימב"א הרב ר' יום טוב בר אברהם.
הרי"ף הרב ר' יצחק אלפסי.
הרי"ץ הרב ר' יצחק (גאות).
הריצ"ג הרב ר' יצחק גאות.

הריצ"ם הרב ר' יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי"ק הרב ר' יוסף קאר.
הריק"ם הרב ר' יוסף קמחי.
הרי"ש הרחום יתבדך שמו.
הרי"ת הרב ר' יונה תאומים.
הר"ל היה ראוי לומר.
הרלב"ג (רלב"ג).
הרלב"מ הראוי לנסילה.
הר"מ הרב ר' מאיר, — משה.
הרמ"א הרב ר' משה איסרלש.
הרמב"ם (רמב"ם).
הרמ"ב (רמ"ב).
הרמ"ק הרב ר' משה קורדובירו.
הר"ן הרב רבנו ניסים.
הרע"א הרב רבי עקיבא איינער.
הרע"ב הרב ר' עובדיה ברטנורה (רע"ב).
הר"ף (= ר"ף).
הרפשי"י הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר"ר (ר"ר).
הרשב"ץ (רשב"ץ).
הרש"ג (רש"ג).
הרשמב"א הרב ר' שם טוב בר אברהם.
הרש"ק הרב ר' שמואל קידאנאווער.
הר"ת (ר"ת).
ה"ש הלכות שבת, — שחיטה.
הש' השנה, השנות.
השא"ג היוק שאינו ניכר.
השבא"ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב"ה השם ברוך הוא.
השב"ץ השבתי צבי.
השה"י השיר היחוד.
הש"ו הכל שריר וקיים (השוק).
השו"ב השותם ובוקר, הלכות שחיטה ובריקה.
השו"מ הלכות שחיטה וטריפות.
השו"י הלכות שמיטה ויובל.
השמ"מ (השמ"ק) השמה מקובצת (ס'), השמר
מכירה.
השי" (השי"ת) השם יתברך, השל יד.
השי"א השם ישמרהו אמן.
השי"ד השם יקום דמו.
השיד"ע השם יקום דם עבדיו.
השי"ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו,
השם יתברך ויתעלה.
השי"ת השם יתברך.

המע"פ הסר ממך עקשות פה.
המפח"ב המלכין פני חבירו ברבים.
המק"ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו) לרעה.
המש"ל המוציא שם לבטלה.
המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.
המתי המתרגם.
הי"ג הכי נמי, הזכרת נשמות, הלכות נדרים.
המק' המקובל.
המתו"צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.
הנ' הנוכר, הניחא.
הנ"א הנוסחא אחרת, הכי נמי אמרינן.
הנא' הנאמר (הנ').
הנה"ח הנץ החמה.
הנה"ס הוא נוסח הספרדי.
הנו' הנוסחא, הנוקבא (ק').
הנו' הנוכר, הנוכרים.
הנו"ש הנוכר שם.
הנ"י הנשאר הי"ב (?).
הנמ"י הלכות נמילת ידים.
הנ"כ הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
הנ"ל הנוכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
הנל"כ הנותן ליעף כח.
הנלכ"פ הנוכר למעלה כמה פעמים.
הנ"מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה"מ).
הנמ"ל הנמשך מעבר לך, הנאמר מעבר לך.
הנמע"ל הנוכר מעבר לך.
הנעו"ע הנעלבים ואינם עולבים.
הנע"ל היה נא עוזר לנו.
הנ"פ הכי נמי פשוטא.
הנ"ר הנעלה — הנכבד — הנריב רבי, הנחת רוח.
הנ"ת הנותן תשועה, הנחת תפלין (ה"ת).
הנת"ל הנותן תשועה למלכים.
ה"ס הר סיני, התראת ספק.
הס' הספר, הסדרא.
הס"א הסמרא אחרא (הסמ"א) (ק').
הס"ג הסנת נבול.
הס"ד הוא סוף דבור.
הסמ"א הסמרא אחרא (סמ"א) (ק').
הסמ"א ת"ו הסמרא אחרא חס ושלום (ק').
הסלש"ה התראת ספק לא שמה התראה (התסלש"ה).
הסע"ס הספר עד סופו.

הסרה"פ הסכמת רוב הפוסקים.
הס"ש הסיבת שמאל.
הסש"ה התראת ספק שמה התראה.
הס"ת הלכות ספר תורה.
ה"ע הוא עמוק, הנע עצמך (הנ"ע), הליכות עולם (ס'), הרהור עבירה.
הע' העוברים.
העבמה"ק העוסק במלאכת הקדש.
העה"ב העולם הבא (העה"ב).
העה"ז העולם הזה.
העו"ח הלכות עירכין ותריסין.
העו"מ (הע"מ) העולה מזה.
העו"ת הלכות עירובין ותחומין.
העמ"ן העמרת זהב (ס').
העל"ה העובר לפני התבה.
הע"מ העשר מכות.
הע"ס העשר ספירות (ק').
הע"ר הערב רב, הערמת ריבית (הער"ר).
ה"פ הפרק, הפרשה, הפרחון (ס'), הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי פריך, השנחה פרטית, הכרה פשוטה (ר'), הלכות פסח.
הפ"ד (הפס"ד) הפסד דין.
הפ"ו הפוסקים.
הפז"פ הפלא ופלא.
הפז"ר (הפ"ז) הלכות פריה ורביה.
הפמ"ה הפטורה.
הפלא"ה הקטן פנחס (ה) לוי איש הורוויץ.
הפ"ל שב"ע הפלאה שבערכין (הפש"ב) (ס').
הפ"מ הפסד טמון, הפסד מרובה (הפס"מ).
הפ"נ הפרת נדרים.
הפס' הפסקה, הפסד.
הפסהמ"ק הלכות פסולי המוקדשין.
הפס"ר (הפס"א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
הפס"ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס"ב).
הפר' הפרק, הפרשה, הפרחון (ס').
הפר"ח (פר"ח).
הצב"י הן צדיק בארץ ישולם.
הצת"פ הצור תמים פעלו.
ה"ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא, ה' קונטרסים.
הק' הקדוש, הקשה, הקטן.
הק"א הכי קא אמר (קאמר).
הק"ב הדיוס קופץ בראש.

המ' המלכות, המהולל, המצוין, המומחה, המאמר, המרום, המפואר.
 המ"א הלכות מאכלות אסורות, המנן אברהם (ס').
 המאב"ש המאריך בשלחנו.
 המא"ה (המזא"ה).
 המאוה"נ המאור הגדול (המה"נ).
 המא"ל המאיר לארץ.
 המא"מ הא מה אני מקיים.
 המ"ב הואיל משה באר (ס').
 המבה"ס השטן מקטרן בשעת הסכנה (השמבה"ס).
 המבק"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
 המד"א היכא דאמר, היך מה דאת אמר, היינו מה דאמר, — דאתמר.
 המד"ב היינו מה דכתיב.
 המה"נ המאור הגדול (המאוה"נ).
 המה"מ המלאך המות.
 המה"ע המון העם.
 המה"ר המאור הגדול רבי.
 המו"ה המסס ובית הכנסת.
 המוה"נ המרום והנעלה.
 המוכ"ז המוציא כתב זה (המכ"ז).
 המו"מ הריני מוכן ומוזמן.
 המזא"ה המוכה את הרבים.
 המח"ש המפל חבלי שינה (ת').
 המ"י המשכיל יבין.
 המיב"ק המלך יענגו ביום קראנו.
 המי"ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
 המיר"ה המלך ירום הודו.
 המי"ש המקום יתברך שמו.
 המי"ת המקום יתברך.
 המכ"ז המוציא כתב זה.
 המ"ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי למימר.
 המלכה"ד המביא לבית הדפוס.
 המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
 המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.
 המלתע"ב המניע לידו תבוא עליו ברכה.
 המ"מ המניד משנה (ס').
 המ"ע הלכות מתנת עניים.
 המע"ד המעביר על דעתו.
 המע"ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו השלום, המלוה על המשכון.
 המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.
 המע"מ המעביר על מדותיו.

הי"נ השם יודע נסתרות, השם ינקום נקמתו.
 היס"ב היד סולדת בו.
 היסח"ד היסח הדעת.
 היסושי"ה (היושי"ה).
 הי"ע (המי"ע, היר"ע). המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.
 היצה"ר היצר הרע.
 היש"נ (= הש"נ).
 הית"ה היתר הוראה.
 הכ"ד הלא כה דברי.
 הכד"א (היכד"א) הי כמה דאמר.
 הכד"ה (הלכד"ה) הלכה כדברי האומר.
 הכ"ח (ה"ח) הכל תייבין.
 הכינוי"א הגה כן בבורך גבר יא"י.
 הכל"ה הלכות כלאי הכרם.
 הכ"מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת משכבו, הכסף משנה (ס').
 הכנ"א הכנסת אורחים (הכ"א).
 הכנ"ב הכנסת כלה.
 הכנס"ת הלכה כסתם.
 הכ"ש הכל שוחטין.
 ה"ל היה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
 הלי הלכה, הלכות.
 הלבוי"ש הנקרא לתיים ברכה ושלום.
 הלה"ל הבא להורגך השכם להורגו.
 הל"ו המבורך לעולם ועד.
 הלוח"פ הלכת והפתרון (ס').
 הלי"ב הלכה כר'... הלכה כמותו.
 הלכ"ו הבו לי"י כבוד ועזו.
 הלכ"מ תורו לי"י כי טוב.
 הל"ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (תול"ל), הוצרך לו לומר, הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל"מ).
 הלל"מ הלכה למשה מסיני.
 הל"מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה, הכל לאתויי מאי.
 הל"ס הלכות סוכה.
 הל"ע הליכות עולם (ס').
 הלע"ל הליכות עולם לו.
 הל"פ הגדת ליל פסח, הלכות פסח.
 הלקה"ת הלכות קריאת התורה.
 הלק"מ הלכות קטנות.
 ה"מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מוזה, הברה מורכבת (ר'), הוה מצי, הפסד מרובה, הלל מצרי (ת').

הומב"ה"י הבו ל"י בני אלים, ולרשע אמר אלהים,
 מי יקום לי עם מרעים, כינו בוערים בעם, המירותי
 מסבל שכמו, ימוטו כל מוסרי ארץ (יזמא דף ג'
 רש"י).
 הו"ע הדס וערבה.
 הו"ר הושענה רבא (ה"ר).
 [הור"ר הבל ורעות רוח].
 הו"ש הלל ושמאי.
 ה"ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס').
 הו"ג הזמן גרמא.
 הו"ו ל"ך האינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולי,
 כי ידיו.
 הזכ"ב (הו"ב) הזכרת נשמות.
 הז"מ הרי זה משוכה.
 הזמ"ב הרי זה מתחייב בנפשו.
 הז"ק ה' קרואים.
 ה"ח ה' חסדים (ק'), הלכות חליצה, הטבת חלום
 (המ"ח).
 החת"י הן חסר הן יתיר.
 החות"מ החוקר והמקובל (ס').
 החות"ש החיים והשלום (הח"ש — ושלום).
 הח"נ הטבת חמש נרות.
 הח"ר החכם רבי.
 הח"ש האל חנון שמו (?).
 ה"ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה' טפחים, הרי
 טוב, הלכות טומאה, האי טע"א.
 הו"ט הלכות טומאה וטהרה.
 הו"ש"נ הטבת שתי נרות.
 ה"י השם יתברך (ה"ת) (הש"ת), השם ישמרנו
 (הש"י), הכל יודוך (ת').
 ה"א השם ישמרנו אמן.
 ה"ב המקום — השם יהיה בעזרו.
 ה"ב"ק השם יעננו ביום קראנו.
 ה"ד השם ינקום דמו (דמם).
 ה"ד"מ השם יודע מחשבות (ה"מ), הירי משה
 (ס').
 ה"ד"ע השם יקום דם עבדיו.
 ה"ו השם ישמרנו ויחיהו (ישמרנו ויצילנו).
 ה"ו"ל היוצא לאור.
 ה"ו"ש"ה היסוד ושורש העבודה (ס').
 ה"ט היום טוב, הימים טובים.
 ה"כ"א הי כמה דאת אמר.
 ה"ל היה לו.
 ה"ל"ל היה לו לומר.

הר"ה הרא הוא.
 הר"ה הלא דין הוא.
 הרה"ד הרא הוא דכתיב.
 הר"ל השתא דאתי להכא.
 הרל"ע היכא דליכא עדים.
 הר"מ הנהות דרכי משה.
 הר"ס מ"ב הבאה וידוי אסור טומאה ביעור
 (יבמות ע"ד).
 הר"ק היינו דקאמר.
 הררש"ב הילולא דר' שמעון בן יוחאי.
 ה"ה הוא הרין, הוא הרבר, הלא הוא, הלא הם,
 הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הרא
 הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול,
 החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה"ב),
 הוי היקש.
 הה"ב הר הבית.
 הה"ג הלל הגדול (ת').
 הה"ד הרא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו
 הך דאתמר — דכתיב.
 הה"ז הר הותים.
 ההמ"כ האש הגדול מנותחו ככור.
 ההמ"ד היינו הך מהו דתימא.
 הה"נ הוא הרין נמי, הטבת ה' נרות (הח"נ).
 ההנ"מ ההרגל נעשה טבע.
 הה"ע הוא האלהים עליון.
 הה"פ הלכות הפסח.
 ההקע"פ הופכין הקערה על פיה.
 הה"ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה"ר).
 הה"ש הוברי השמים.
 ההש"ב הצד השווה שבהן.
 ההת"ב הרים התלויים בשערה.
 הוא"א הואיל ואדתי אדתי.
 הוא"ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.
 משה"ה מקום שחיטת הצואה.
 בא"ר בעוף אחר רוב.
 א"ת אתה תבדוק.
 התור"ה הסמנים תכרוך והיא רוב הסמנים.
 הוא"ל הואיל ואתי לירן (נב"מ גימא בית מלתא),
 — להכא.
 הוב"ד הלל ובית דינו.
 הוד"ע הוראה עצומה.
 הוה"כ הוצאה והכנסה (ת') (הוצוה"כ).
 הול"ל (הל"ל) הות ליה למימר.
 הו"מ הוה מצי.

ה"ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסנת
 גבול, ה' גבורות (ק), ה' גברי, האי גוונא.
 הנ"א הנהות אשרי.
 הנאב"ד הנאון אב בית דין.
 הנאב"ד דפה"ק הנאון אב בית דין דפה
 הקהילה.
 הנאה"ג הנוגב אחר הנגב.
 הנאמז"ל הנאון אדוני מורי ז"ל.
 הנבו"ג (= הנז"ג).
 הנבתז"י הנדול בתורה ויראה.
 הנבתז"ט הנאון בעל תוספות יום טוב.
 הנז"ה הנהת המחבר, — הכותב.
 הנזהש"ד הנהות שערי דורא.
 הנז"ג הנבהה וגלילה.
 הנזה"ט הא גברא והא טסקא.
 הנזח"א ה' גבורות וחסד אחר (ק).
 הנז"ג הנהות יש נוחלין.
 הנז"ע ע"ל הנירסא עיין לעיל.
 הנז"כ (הנע"כ) הנעלת כלים.
 הנז"מ הנהות מיימוניות (הנמ"י), — מרדכי
 (הנמ"ר), הנ' מינים.
 הנמה"ג הנוגב מן הנגב.
 הנמ"י הנהות מיימוני (הנ"מ).
 הנמ"נ הנהות מנהגים.
 הנמ"ר הנהות מרדכי.
 הנז"ע הנע עצמך (ה"ע).
 הנז"צ ב"ב הנזאל צדק במהרה בימינו (יעב"ץ).
 הנז"ר הנאון רבי.
 הנר"א הנאון ר' אליהו (מווילנא).
 הנרז"ב הנאון ר' ישעיה ברלין.
 הנרז"ח הנאון ר' יחזקאל.
 הנרמ"ס הנאון ר' משה סופר.
 הנרע"א הנאון ר' עקיבא איגר.
 הנרז"צ הנאון ר' צבי.
 הנרש"ס הנאון ר' שלמה סלנט (?).
 הנש"ד (הנהש"ד).
 ה"ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הוא דכתיב,
 היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה' דברים, ה' דרכים,
 הכי דרשינן, הוית דם.
 הד"א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחר, הלכות
 דרך ארץ, הילוך ד' אמות.
 הדא"ל (הד"ל).
 הדגול"ד תהוה דגרים ולא דייק. (ושמ"ג
 ושבשאת ממילא נפקא).

הא"ג האון גליון (האז"ג).
 האה"ל המלה אשר הונחה להורות.
 הא"ו הלכות איסור והיתר, הוויות אב"י ורבא.
 האוב"ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
 האו"ה הלכות איסור והיתר.
 האוה"א הם אמרו והם אמרו.
 האוה"ה הם אמרו והם התירו.
 הא"י הנה אל ישועתי.
 האלב"א הולכין אחר לשון בני אדם.
 האמ"ל הרי את מקודשת לי.
 האמלכ"א הרי את מותרת לכל אדם.
 ה'אמנת"י (שמוש המלה) (ד').
 הא"ס האין סוף (ק').
 הא"ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס').
 הא"ר הולכין אחר רוב.
 האר"י הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר' יצחק (לוריא)
 (האר"י ז"ל), (האר"י ל').
 ה"ב הא בעינן, הלכה ב', הדר ביה.
 הב"א הצעיר בבית אבי.
 הבב"י הבעל בית יוסף (ס').
 הבב"ע הבא בעבירה.
 הבב"ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
 הב"ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע"ד), הודאת
 בעל דין.
 הבדכמ"ע הודאת בעל דין כמאה עדים.
 הבד"צ הבית דין צדק.
 הב"ה הקדוש ברוך הוא.
 הבח"ב הלכות בית הבחירה.
 [הבוה"ב הפוך בה והפוך בה].
 הבז"י הדר בוזהר ישיבתו.
 הבז"י הבית יוסף (ס').
 הבז"ת הבזא יתברך.
 הבית"ש הבורא יתברך שמו (הבי"ש).
 הב"ג הטבת ב' גרות.
 הב"ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב' עדים.
 הבע"ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב"ד).
 הבע"הח הבא על התחתים.
 הבע"ל הבא עלינו לטובה.
 הבע"ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
 הבק"ל = המבק"ל.
 הב"ש הכל בידי שמים, הילל בן שחר.
 [הב"ש חמ"ש הכל בידי שמים חוץ מיראת
 שמים]
 הג' הנהות, הנירסא.

דשא"ל מ דבר שאין לו מתירין.
 דשא"מ דבר שאינו מתכוין.
 דשב"כ דברים שבכתב.
 דשב"כ אארלאב"פ דברים שבכתב אי אתה
 רשאי לאמרם בעל פה.
 דשבע"פ דברים שבעל פה (דשב"פ).
 דשי"ג דינא של גיהנם.
 דשה"ב דבר שהיה בכלל.
 דשה"ב דשער הכנה (יעב"ץ).
 דשו"ב דיני שחיטה ובדיקה (ס').
 דשי"ח נו"ע (וני"ע) אר"ק שד"ש (סימן הפטרות)
 דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, בחמו, ותאמר (ציון),
 עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי),
 שוש (אשיש), דרשו, טובה.
 דשי"ט דשוחר טוב (רשח"ט) (ס').
 דשי"י דובב שפתי ישנים.
 דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).
 דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.
 דשמב"ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש"מ)
 (ש"מ).
 דשבב"ג דברים שבצנעה נוהג (דשנ"ן).
 דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
 ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד' תקופות,
 ד' תעניתים.
 דתה"ק רת מורתנו הקדושה.
 דתה"ר דתהום רבה.
 דתה"ת דתהום התחתון.
 דתו"מ דתמיד ומדות.
 דת"י דעת תפארת יסוד (ק').
 דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.
 דתמ"ק ל"י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
 דתק"ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
 דת"ר דתנו רבנן.
 דת"ש דיני תקיעת שופר (דתק"ש).

דקא"ל דקאמר ליה.
 דק"ב דפוס קעניגסברג.
 דקב"ה דקודשא בריך הוא.
 דקה"ת דיני קריאת התורה.
 דקו"ב דיני קדיש וברכו.
 דקו"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
 דק"ג דיני קנסות (ד"ק).
 דקס"ד דקא סלקא דעתך.
 דק"פ דיני קרבן פסח.
 דר' דאקטאר.
 ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי רבותינו —
 רבי, דברי ריבות (ס'), דורשי רשומות.
 דר"א דרוסת איש (ד"א).
 דר"ג דרבינו גרשון, דברי ר' גרשון.
 דרגמ"ה דרבינו גרשון מאור הנולה.
 דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא,
 דברי רבינו הקדוש.
 דרה"ע ד' רוחות העולם.
 דרוק"ש דרוש וקבל שחר.
 דרור"א דרבי ורבי אלעזר.
 דרור"ע דר' ורבי עקיבה.
 דר"ח וח"ה דראש חודש וחול המועד (יעב"ץ).
 דר"י דר' יהודה — יומי — ישמעאל.
 דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.
 דר"ת דבי רבי ישמעאל תני.
 ד"ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית
 שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום,
 דם שחיטה, דברי שלום (ס'), ד' שומרים, דיה
 שעתה, דין שעתך, דפוס שאלוניקי, — שאנצינא,
 דיני שמים.
 דש"א דיוקנא של אבות.
 דשאא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.
 דשא"ת דבר שאינו הגון.
 דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.

ה

הא"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא
 ארון אחרות, הלכות אשת איש.
 הא"ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
 האב"ת היום אם בקולו תשמעו.

ה' השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק'), הושענות,
 הוריות, הנהגה, הנהגות.
 ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א', האשה,
 ה' אותיות, הליכות אלי (ס'), הוי אומר.

דל"פ דלא פירש — פסק, דלפי פירוש.

דלפ"ד דלפי דעתו — דעת.

דלפ"ז (לפ"ז).

דל"צ דלא צריך.

דלצ"ל דלא צריך לומר.

דלק"ל דלא קיימא לן.

דלק"מ דלא קשי מידי.

דל"ש דלא שייך, — שכיח — שכיחא.

דל"ת דוחה לא תעשה.

דלת"ה דלא תימא הכי.

[דלת"ש די לתלמיד שיהיה כרבן].

ד"מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד'

משמורות, ד' מראות — מאות, דרך משפט (ס'),

דרכי משה (ס'), דבר מצוה, דפוס מאנטובה,

ארבע מתנות, ד' מדות, ד' מינים, דרך משה.

דמ"ב דע מאין באה, דיני ממונות בשלשה

(דמב"ש).

דמג"ש רמזורה שוה (דמג"ש).

דמג"ת דמנילה תענית.

דמ"ד דמאן דאמר.

דמה"ח דבר מן החי.

דמה"ט דמהאי טעמא.

דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.

דמה"פ דשון מזבח הפנימי.

[דמה"ש דמוסך השבת] (?) (יעב"ץ).

דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.

דמו"מ דון מניה ומנה.

ד"ם כבב"ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה

לובן ביצה.

דמ"מ דמכל מקום.

דמ"ס דמר סבר.

דמעל"ד דמעבר לרף.

דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.

דמ"ר ד' מראות (ד"מ).

דמ"ש דמוצאי שבת, ד' מאות שנים, דע מה

שתשיב.

דמש"ה דמשום הכי (דמשו"ה).

דמש"ק דע מי שהוא קונד.

דמ"ת = דמג"ת.

ד"ג דברי נביאים, דיני נפשות, דם גרה, דרכי

נועם (ס'), דפוס נאפאלי, דוד ניעמא.

ד"ג א"ג וכו' דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.

דנ"א דנפילת אפים (ת').

דנ"ה דנצח הור (ק').

דנ"ה"י דנצח הור יסוד (ק').

דנ"כ דיני נשיאת כפים.

דנ"מ דנפקא מינה.

ד"ס דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס'), דפוס

סלאוויטא.

דס"א דסמרא אתרא (ק').

דס"ב דספק ברכה.

דס"ד דסלקא דעתך.

דסד"א דסלקא דעתך אמינא.

דס"ל דסבירא ליה.

דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).

דסמדת"ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב"ץ).

דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.

ד"ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי

עורא, דפוס עתיק, ד' עתיקים, ד' עולמות, דיני

ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם

(ס'), דבר ערוה.

דע"ד ד' על ד'.

דע"ה דרך עץ החיים (ס').

דעו"ט דין עיקר וטפל.

דע"ז דעבודה זרה.

דעיו"כ דיני ערב יום כפור.

דעיו"ז דעל ידי זה.

דע"כ דעל כרחך.

דעכה"פ דעל כרחך הכי פירוש.

דעכ"פ דעל כל פנים.

דע"פ דיני ערב פסח.

דעק"ל דעור קשה לי.

דער"ח דיני ערב ראש חדש.

ד"פ דו פרצופין, ד' פרשיות, דפוס פראנקפורט, —

פיורדא, — פראג, — פעררא, דיני פסח, (דד"פ

דיני דפסחא).

דפ"א ד' פעמים י' אמות.

דפ"פ דפוס פראנקפורט.

דפת"ח דברי פי חכם חן.

דפת"ה דפרק תפלת השחר.

ד"צ ד' צומות, דורשי ציון (חברה).

דצח"מ דומם צומח חי מדבר.

דצ"ך עד"ש באח"ב דם, צפרדע, כנים, ערוב,

דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך, מכת בכורות.

ד"ק דנש קל (ד'), דיני קדיש, — קבלה, דברי

קבלה, דפוס קדמון — קראקווא, — קושטנמינא,

דיני קנסות (דק"ג), דירת קבע, דרך קבע, דוד

קאססעל, דרך קדושים (ס').

דח"י (ד"ה).

דח"י"ש רת הישראלית.

דח"ל רהוה ליה — להו.

דח"ל רהוה ליה למימר.

דחלמ"ס דבר הלמד מסופו.

דחלמ"ע דבר הלמד מענינו.

דח"מ דברי המחבר (ד"ה), המאסף — המעתיק,

דרך המקור (ד').

[דח"מ ודח"מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד

מסופו].

דחמ"ל רהוה מצי למימר.

דח"ס שח"ת דהתראת כפך שמה חתראה.

דחע"ה דור המלך עליו השלום.

דח"פ דברי הפסוק, דהכי פירש — פירושו.

דח"צ דרך הצווי (ד').

דח"ק דהכי קאמר, דהכי קתני.

דחק"ל דהא ק"מא לן.

דחקמ"ל דהא קשמע לן.

דח"ת דם התמצית (ד"ה), דרכי התלמוד.

ד"ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו"ד).

דו"א דתן ואכירם.

דו"ד דת ודין.

דודא"ל דין ודברים אין לי (עליך).

דו"ה די והותר.

דו"ח דין וחשבון (דו"י).

דו"ט דורש טוב (ס') (ד"ט).

דומ"ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).

דו"נ דבר ונוקבא (ק').

דונ"ל דונש לברט.

דושת"ה דורש שלום תפארתו הרמה.

ד"ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס'), דפוס

וולצבאך.

דזפמ"ש דוח פירש מה שאמרו — שאמר.

ד"ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול,

דברים חמורים, דרך חיים (ס'), דגש חזק (ד'),

דבר חדש, דם חמאת.

דח"א דיני חודש אלול.

דחב"ג דברי חכמים בנחת נשמעים.

דחבע"פ דיני חמץ בערב פסח.

דח"ו דברי חכמים וחידותם.

דח"י דבר חידוש.

דחמ"ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.

דח"ק דחברה קדישא.

ד"מ ד' מפתים, דורש טוב (ס'), (דו"ט), דבק טוב (ס').

דמ"ז דברי טורי זהב (ס').

דמ"ל דורש טוב לעמו.

דמלג"ת (ממוצא הלשון) (ד').

ד"י דין יורשים, דרך ישרים (ס'), ד' ימים, ד'

יסודות (דו"ס), דן יחידי, דת יהודית.

ד"ל ריש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.

ד"ס ד' יסודות.

ד"כ ארבע כוסות, דרך כלל.

דכ"א דכל אחד, דם כפירה אשת איש, דירה

כלים אשה (נאים).

דכאו"א דכל אחד ואחד.

דכ"ו דכר וגוקבה (ק').

דכו' דכוותיה.

דכו"כ דרך כנוי וכבוד כלפי.

דכ"כ דברים ככתבן.

דכ"ע דכולי עלמא.

דכ"ע ל"פ דכולי עלמא לא פליגי.

דכ"ר דאי כתב רחמנא (דאכ"ר).

ד"ל די למבין, דפוס לובלין.

דל"א דלא אמר — אמרו.

דלא"ה דלאו הכי.

דל"ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה

לצרה בשעתה, דלית ביה.

דלבת"כ דלית ביה חסרון כיס.

דלבמ"ה די לבא מן הרין.

דלבש"פ דלית ביה שוה פרוטה.

דל"ג דלא גרסינן (ל"ג).

דל"ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף לרף.

דל"ה דלמא להכי הוה.

דלה"ד (לה"ד).

דלה"מ דלאו הכי מסתברא.

דלהת"י דלהתרנום יונתן.

דל"ז דן לכף זכות.

[דל"ז בא"ה לב"מ דלא ידע בין ארור המן

לברוך מרדכי].

דלכ"ז (דל"ז).

דלכ"ג דלכך נאמר.

דלכ"ע דלכולי עלמא.

דל"ל דלית ליה (ל"ל).

דלל"ב דלית ליה ברירה.

דלל"ש דרשה לליל שמורים (דל"ש).

דלמ"ה ל"ב די לבא מן הרין להיות כנידון.

דלמא"ע דע לפני מי אתה עומד.

דלמ"ג דעת למבין נקל.

דבכ"ג דבכהאי גוונא.
 דבכ"פ דבכל פנים — פעם.
 דבכפ"פ דבכל פעם ופעם.
 דב"ל די בזה למכין, דונש בן לברט.
 דבלא"ה דבלאו הכי.
 דב"מ דיני ברכת מנילה.
 דב"נ דבן נח, דבר נש.
 דבע"פ דבעל פה.
 דבר"ית דבי ר' ישמעאל תני.
 דב"ש דבית שמאי, דברי שלמה.
 דב"ש ודב"ה דבית שמאי ודבית הלל.
 דב"ת דבן תימא.
 ד"ג ארבע גאולות (א"ג), דייני גליות — גולה — גוירות.
 ד"ד ר' דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דררא דמונא (דר"ם).
 דדא"ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
 דדב"מ = דד"מ.
 דד"ג דינא דנהיגים.
 דד"ד דינא דמלכותא דינא.
 דדו"ד דור דור ודורשיו (ס').
 דד"מ דינא דבר מצרא (דד"מ), דררא דמונא (ד"ד), דרוש דרש משה (ס').
 דד"ג דרכיה דרכי נועם.
 דד"ע דברי הימים דניאל עזרא.
 דד"פ דפוס דיהרענפורט.
 ד"ת דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס') (דח"ת), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוח"מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הנדה, דרכי התלמוד (דח"ת), דרך העולם, דברי הנאונים (דח"ג), דברי המקובלים (דחמ"ק), דם התמצית (דח"ת).
 דה"א דברי הימים א', דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.
 דהא"ע דהא אתמר עלה.
 דה"ב דברי הימים ב'.
 דהב"י דהבית יוסף (ס').
 דהג"ל דבר הנורם לממון.
 דהגל"מ כמ"ד דבר הנורם לממון כממון דמי.
 דה"ה דהוא הדין, דהיינו הך.
 דה"ח דרך החיים (ס').
 דה"ט דהאי טעמא, דרך הטבע, דקדוקי הטעמים (ד"ה).

דא"ז דרך ארץ וזמא.
 דא"ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש תמורת.
 דא"י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
 דאיש"ר דאמן יהא שמיה רבא (יעב"ץ).
 דא"כ דאם כן.
 דאכ"ר דאי כתב רחמנא.
 דא"ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
 דאל"ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא"ה), דאין להקשות (דא"ל).
 דאל"כ דאם לא כן.
 דאל"מ דין און למקרא (ומסורת).
 דאל"ת דאין לתרץ.
 דאלת"ה דאי לא תימא הכי.
 דאס"ד דאי סלקא דעתך.
 דאע"ג דאף על גב.
 דאפ"ה (אפ"ה) דאפילו הכי.
 דאפ"ל דאפשר לומר — לקיים.
 דאצ"ל דאין צריך לומר.
 דא"ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה (?).
 דא"ר דרך ארץ רבא.
 דא"ש דאבא שאול.
 דאש"א ק"ל ב"מ ד' אמות של אדם קונות לו בכל מקום.
 דאש"ה ד' אמות של הלכה.
 דאש"ת ד' אמות של תפלה.
 דא"ת דאמרי תרויהו.
 דאת"ל דאם תמצא לומר.
 ד"ב דברים בטלים, די בזה — בוו, דף ב', דם בתולים, דפוס ברלין, ד' ברכות, דמו בראשו, דפוס ב'.
 דב"א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
 דבא"ז דפוס באזיליא.
 דבא"ז דידה נאה בר קודש אשה נאה כלים נאים (שלי"ה).
 דבא"ז דברכת אלהי נשמה (יעב"ץ).
 דב"ב ד' בנינים בו.
 דבב"ח (בב"ח) דבשר בחלב.
 דב"ג דברים בגו.
 דבג"ת דבגיד הנשה.
 דב"ה דבית הלל.
 דב"ו דרך בשר ודם.
 דב"ח דאשתמש בתנא חלק.
 דב"כ ב"ש דבתי כנסיות בישובן (יעב"ץ).

גל"ד גואל לרופא.
 גל"ש שש"מ גורם לשכינה שתסתלק מישראל.
 ג"מ גמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גט מקושר
 (גמ"ק), גזירת מלכות.
 גמ"ב גלוי מלתא בעלמא.
 גמ"ד גמר דין (ג"ד).
 גמ"ה גזירת מלך היא.
 גמ"ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג"ח).
 גמ"ק גט מקושר.
 גמרא גבריא, מיכאל, רפאל, אוריאל.
 גמ"ש גדול מרבן שמו.
 ג"ב גמי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס'), גורן
 נכון (ס'), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד').
 גנא"ח גומל נפשו איש חסיד.
 גנב"ב רקב"ש גוים נשים בהמות כותים רועים
 קייצים ברננין שומרי פירות.
 גנ"ד גניבת דעת.
 גנז"א גניבה ואבידה.
 גנל"א גזרת נחי ל"א (ד').
 גנל"ה גזרת נחי ל"ה (ד').
 גנע"ו גזרת נחי עי"ו וא"ו (ד').
 גנ"ת גבורה נצח תפארת (ק), גימטריא גומריקון
 תמורה.
 גס"ת ג' ספרי תורות.
 ג"ע גן עדן, גלוי עריות, ג' עדים, גליל עליון,
 גזרין עליו.
 געא"ה גומרין עליו את ההלל (ת').
 גע"ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
 געש"ד גלוי עריות שפיכת דמים.
 געת"מ גן עדן תהי מנוחתו.
 ג"פ גט פטורין, גט פשוט, ג' פעמים, ג' פרשיות,
 — פסוקים, — פסיעות, — פנים.

גפ"א ג' פעמים אמצעים (ק).
 גפ"ג ג' פעמים ג'.
 גפד"ש ג' פרשיות דקריאת שמע.
 גפ"ה ג"ה ג' פעמים הולכה ג' הובאה (יעב"ץ).
 גפ"ע ג' פעמים עליונים (ק).
 גפ"ש ק"ש ג' פרשיות של קריאת שמע.
 גפ"ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות,
 ג' פעמים תחתונים (ק).
 ג"צ גר צדק, ג' צדיקים, גבאי צדקה.
 ג"ק גירסת קונטרס, ג' קהלות (אה"ו), גט קרח.
 ג"ר ג' רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה,
 גם רוח, נסות רוח, גזירת רומים, גזרה רעה,
 גברא רבא, ג' ראשונות — ראשונים, גליא רוא
 (ס'), גילגול רבא (ק).
 גר' גרסינן, גרס, גרסה.
 גרונ"ד גשמי רצון וגדבה.
 גר"ל גורם רעה לעצמו.
 גר"ש גרסא שניה, גירסת רבנו שמשון (גיר"ש),
 גירסא שלמה.
 ג"ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג'
 שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת
 שלמים (ד'), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס'),
 גרי שער.
 גשא"ב ג' שאכלו כאחת.
 גש"ל כ"ה גדול שמו לטוב כל הימים.
 גש"ב כק"ש גר שנתגיד כקטן שגודל.
 גש"ע גל של עצמות.
 גשע"ב גוי שעסק בתורה.
 ג"ת ג' תרגומין, גזר תענית, גר תושב, גבאי
 תמחוי.
 גת"ת גבאי תלמוד תורה.

ד

ד' דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דיני, דא, ארבעה,
 דעת.
 ד"א דבר אחר, דרך אחר — אחד — אמת (ס'),
 דרך ארץ, ד' אמות — ארצות — אותיות, ד'
 אלפים, דברי אמת (ס'), דפוס אמסטרדם, דא
 איהו, דפוס א', דור אנוש, דרך ארעי, דמשק
 אליעזר (ס'), דמשק ארש (ס'), דרוסת איש (דר"א).
 דא"א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת,
 דברי איש אלהים, דאברהם אבינו, דאריך אנפין.
 ד"א ב"ה ד' אמות ברשות הרבים (מגילה).
 דאב"י ד' אמות בארץ ישראל.
 דא"ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה"ע),
 דוחין את השבת (ד"ש).
 דאו' דאורייתא.

גא"ג נברא אנברא (גבא"ג).

גאנק"ר נברא אנברא קא רמית.

גא"ה גומרין את ההלל (ת').

גא"י גלילות ארץ ישראל, גור אריה יהודה (ס').

גאל"ת גאולה לתפלה (גל"ת).

גא"פ גנוי אקספארד.

גא"צ ג' אצבעות.

ג"ב ג' ברכות, גלות בבל, (גומא בעלמא), ג' בתים, גבול בנימין (ס'), גשמי ברכה.

גב"א ג' ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

גבא"ג נברא אנברא (גא"ג).

גבב"פ גביהה בן פסיסא.

גכ"ב ג' בנינים בו.

גכה"מ נכעת המורה (ס') (ג"ה).

גכ"י גם ברוך יהיה.

גכ"ס מי גריסין, בשר שמן, מוריים.

גכ"ע גביית עדות.

גכ"פ גביהה בן פסיסא (גכב"פ).

גכ"ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.

ג"ג תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה. ג' גדולים, גרש גרשיים (ד'), תלת גברי.

גג"ק גזרין גזירות קשות.

גג"ר גזרין גזירות רעות.

גג"ת גדולה גבורה תפארת (ק').

ג"ד גזר דין, גירסא דווקנית, גבאי דמתא, ג' דברים, גזר דין, גמר דין.

גדו"ד גדולת דוד.

גדו"ט גדי ומלה.

גדו"מ גדולת מרדכי (ס') (גדו"מ).

גדו"י גירסא דינקותא, געשיכטע דער יודען (ס').

גדו"מ גדולת מרדכי (ס').

גד"פ גאטשעסדיענסמליכע פארטענע (ס').

ג"ה גבעת המורה (ס'), גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (גה"ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה"ש), גזרת השלימים (ד'), גיהנם (גה"י).

גהא"ה גזרין הא אטו הא.

גה"ג גירסת הגאון.

גה"י גיהנם (גיה"י).

גה"כ גזירת הכתוב.

גה"מ גזירת המקום.

גה"ד גדולי הדור.

גה"ב גיד הנשה, גילגול הגשמות.

גה"ק גבאי הקהילה.

גה"ת גלילות התורה.

ג"ו גנת ודרים (ס').

גו"ה גבורה והור (ק').

גוה"י גבורת והור יסוד (ק').

גו"ת גבורה וחסד (ק').

גולכ"ב גלוי וידוע לפני כסא כבודך.

גו"מ גוג ומגוג, גזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.

גו"נ גוף ונשמה.

גו"ס גמיר וסביר.

גו"ף בבניין גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י"י ואני (של"ה).

גו"ן גם זו, גט זה, ג' זהובים.

גז"ד גזר דין (ג"ד).

גז"ה גזירת השם, — המלך, — המקום.

גז"כ גט זמן כריתות.

גז"ל גם זו לטובה.

גזל"ג גזירה לגזירה (גל"ג).

גזל"ג ל"ג גזירה לגזירה לא גזרין.

גז"ש גזירה שוה, גם זה שם.

ג"ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, ג' חדשים, גזירת חרם, גזר חכמים, ג' חטיבות, גביית חוב, ג' חלקים.

גח"מ גמר חתימה מובה.

גחפ"ג גזרת חסרי פ"א גו"ן (ד').

ג"מ ג' ספחים, גורל טוב.

גט"ק ע"ר א"ת גלגלתא מלא דברולחא קרומא דאורא עמר נקי רעוה דרעוין אשנחא פקחא חוממא (ק').

ג' גירסא, גירסת, גימטריא.

ג"י ג' ימים, גלילות ירך, גאון יעקב (ס').

ג"ה ג' ימי הנבלה, ג' ימי החשיכה, גלילות ידיו הנכבדים.

ג"כ"ק (ממוצא החיך) (ד').

ג"ל גבריאול יורל ליכטענפעלד.

גיר"ש (גר"ש).

ג"ת גימטריא תיבות.

ג"כ גט כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.

גכ"ל גורם כליה לעולם.

ג"ל ג' לוגין.

גל"ג גזירה לגזירה.

גל"ה גלגל התחתון (גלה"ת), גליל העליון (ג"ה), (גלה"ע).

בשע"צ בשערי ציון (ס'), בשמיני עצרת (בש"ע).
 בש"פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
 בשפ"י בשפתי ישנים (ס').
 בשפמ"ש ברוך שפטרני מעונשו שלוח.
 בשפ"ע בשפת עבר.
 בש"ק בשבת קודש.
 בש"ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושח.
 סרוחה רמה.
 בש"ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
 בש"ש ותאעב"מ בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ
 על בלי מה.
 בשש"ע בשבוע שעברה (בש"ע).
 בש"ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחה
 תורה.
 ב"ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע"ת), בל תוסיף,
 בעל תלמוד, בעלי תריסין, בל תשחית, בן תורה,
 ב' יביות, (בעל תענוג — תאוה).
 בת' בתרנום, בתשובה, בתורה.
 בת"א בתרנום אונקלוס.
 בת"ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
 בת"ג בתנועה גדולה (ד').
 בת"ה בתחיית המתים.
 בתה"ג בתשובת הגאונים (ס').
 בתה"מ בתפלת המנחה.
 בתה"ס בתי הספר.
 בתה"ש בתכלית השלימות — השנאה.
 בתי"ס בתי ספר.
 בתי"ב בתורת כתבים (ס'), בתקיעת כף, בתורת
 כתובה, בתלמוד כן (באמר).
 בתמ' בתמיה.
 בת"ס בית ספר.
 בת"ק בתנועה קטנה (ד').
 בת"ר בתר רובא, בעלי תריסין (ב"ת).
 בתש' בתשובה.
 בתש"ש בתשובה שלימה.
 בת"ת בעל תלמוד תורה.

בש"ד מ"ש צא"ת בור שחת דומה טיט היון
 שאול צלמות ארץ תחתית.
 בשדמ"ע ברוך שמה דמרי עלמא.
 בשד"ג בשלימות הנוף.
 בשד"ד בשעת הרחק, בשער הדגים.
 בשד"ח ברכת שהחינו.
 בשד"י בשנת היובל.
 בשד"י פה"י בשבת היום פסח היום.
 בשד"פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס').
 בשד"ת בשעת התפלה.
 בש"ז בשר ודם (ב"ז).
 בשוא"ת בשב ואל תעשה.
 בשו"מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
 בשו"ג בשובה ונחת.
 בש"ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס'), בשבועה
 חמורה.
 בש"מ בשם טוב, בעל שם טוב (בעש"ט).
 בש"י בשל יד, בשבט יהודה (ס'), בצל שרי יתלונן,
 בשאילת יעב"ץ (ס').
 בש"י"ה בשאר ימות השנה.
 בש"מ בשלחי מתניתין, — מסכתא.
 בשכח"ג בעל שוירי כנסת הגדולה (ס').
 בשכ"י בשם כל ישראל.
 בשכמל"ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
 בשל' בשלמא.
 בש"ל בשבעים לשון.
 בשלכ"ה בית שמאי לבית הלל.
 בשלמ"ד בשלמא למאן דאמר.
 בש"מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
 בש"ס בששה סדרים, בשל סופרים, בשלחי מסכת.
 בש"ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמחה
 עשרה.
 בשעא"ה בשעת אמירת הגדה.
 בשעל"ח בן שמונה עשרה לחופה.
 בשעה"מ בשער המלך (ס').
 בשע"מ בשעת מלאכה.

ג

גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג' אמות, ג' אלפים,
 גנת אנוז (ס'), גור אריה (ס'), ג' ארצות, גרי
 אריות, גנזי אקספארד (ס'), גפן אדרת (ס').

ג' גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול,
 גדולים, שלשה, גירסא (גיי).
 ג"א גירסא אחרת, גזירת אלהים, גלות אדום,

בפפד"מ בפנקפורט דמיין.

בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).

בפרי בפרהסיא.

בפ"ש בפריסת שמע.

ב"צ בני ציון, בנות צלפחד, בן ציון, בת ציון.

בצ"א בעלם אלהים, בעלאל אשכנזי.

בצ"ג בצרה גדולה.

בצה"כ בן ציצית הכסת.

בצימ" בצימצום (ק').

[ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים].

[ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].

בצ"ע בצריך עיון, בצרת עין.

בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').

ב"ק בת קול, בן קדושים, בן קדוש, בבא קמא, בר

קפרא, בית קיבול, בעל קורא (בע"ק), בעל קרי,

בני קרח (בנ"ק), ב' קדושות (ש"ק), במה קמנה.

בק' בקיצור.

בק"א בכל קצווי ארץ.

בק"ג בקנין גמור.

בקת"מ בקריאת המנילה.

בקת"ק בית קדשי הקדשים.

בק"ו בקל וחומר.

בקו"ר בקול רם (בק"ר).

בקו"ת בית קדשו ותפארתו.

בק"ז בקומה זקופה, בקרן זוית.

בק"ח בקרבן חטאת.

בק' בקיצור.

בק"מ בקשת מחילה.

בקס"ע בקונטרס סדר עבודה (יעב"ץ).

בק"ל בין קודש לחול.

בק"מ בהא קמפלגי.

בק"ע בקום עשה.

בק"פ בקרבן פסח.

בק"ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.

בקק"א בקצת קהלות אשכנזי.

בקו"ר בקלות ראש, בקול רם (בקו"ר).

בקש"א בקדושתו של אהרן.

ב"ר בן רבי, ברירב, רבי, בראשית רבה, בן רכב,

בית ראשון, ב' רשויות, בריך רחמנא, בני רחמים,

בעל רחמים.

בר"א ברכה אחרונה.

בר"ד בתר רוב דעות (אר"ד).

ברד"ר ברייתא דרבנן.

בר"ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה"ר).

ברה"י ברשות חיתיד.

בר"ה ל"ב בין ראש השנה ליום כפור.

ברה"ג (בה"ג).

ברה"ס בראש הספר.

ברה"פ בראש הפרק.

ברה"ק ברות הקודש (ברוה"ק).

ברה"ר ברשות הרבים (בר"ה).

ברו"ע ברום עולם.

ברוב"ש בית ראשון ובית שני.

ברו"ל בלהה רחל זלפה לאה.

בר"ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס').

בר"מ ברצון טוב.

בר"י ברש"י ישן.

בר"י ברייתא.

בר"מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח

מוציא.

בר"ס בריש ספרא.

בר"ע בעי רחמי עליה.

בר"פ בריש פרקא — פרשה.

ברר"ל ב' רשויות רחמנא לצלן (יעב"ץ).

בר"ש ברית שלום.

ברשא"מ ברות שאינה מצויה.

ברש"ע ברומם של עולם (ברוש"ע).

בר"ת בראשי תיבות, ברוגז רחם תזכור.

ב"ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס'), ברוך

שאמר, באר שבע (ס'), בת שבע, בנין שלמה, בן

שמעון — שמואל — שטח, באנק שיללינג, בלי

שינוי, בנין שלמה (ס'), בכור שור (ס'), באמונה

שלימה (באמ"ש), בית שמואל (ס'), ביתר שאת

(בי"ש), ברית שלום (ס').

בש' בשורש, בשנים.

בש"א בשום אופן, בשם-אומרו, בשער אפרים (ס'),

בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.

בשא"א בשאי אפשר.

בשאז"ה בשביל שאני זכר הפסדתי.

בשא"י בשארית יוסף (ס').

בשא"פ בשבת אחר פסח.

בשבג"ת ברוך שאמר בנ' תחתוניות (מן הספירות)

(יעב"ץ).

בשבג"ת בשב ואל תעשה.

בש"ג בעל שלמי גבורים (ס').

בש"ד שתיים שהן ארבע, בשווא דרייני (בשר"ד),

בשבועה דאורייתא (בשר"א).

בשד"א בשבועה דאורייתא.

בע"ש בערב שבת, בעל שם.
 בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).
 בע"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.
 בעש"ג בערכאות של גוים.
 בעש"ט בעל שם טוב.
 בעש"י בענינו של יום.
 בעש"ית (בע"ית) בעשרת ימי תשובה,
 (בעשיה"ת).
 בעש"נ בעמיו של נחש.
 בעשע"ח בערב שבת עם חשכה.
 בעש"ק בערב שבת קדש.
 בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל חוקע, בעל
 תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ת).
 בע"ת ובלע"ת בין עשה תשובה ובין לא עשה
 תשובה.
 ב"פ ב' פעמים, בושת פנים, בן פוי, בן פלוני, —
 פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.
 בפ' בפסיקתא — בפסיקות, בפרק, בפרשה,
 בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחה, בפרהסיא
 (בפר').
 בפ"א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד,
 בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.
 בפכ"ד בפני בית דין (יעב"ץ).
 בפד"א בפרישות דרך ארץ.
 בפד"ז (פד"ז).
 בפ"ה בפרשת המן (בפח"מ).
 בפח"א בורא פרי האדמה.
 בפח"ג בורא פרי הגפן.
 בפח"ע בורא פרי העץ.
 בפ"ו בפריה ורביה (בפו"ר), בינוני פועל (ר').
 בפמ"ש בן פקועה מעין שחיטה.
 בפ"י בפירוש.
 בפל"ע בין פסח לעצרת.
 בפ"מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה
 (ס').
 בפמש"פ בפחות משה פרומה.
 בפ"נ בפה — בפחי נפש.
 בפ"ן ובפ"ל בפני נכתב ובפני נחתם.
 בפס"ד בפסוקי דזמרא (ת').
 בפסהמ"ק בפסולי המקודשין.
 בפ"ע בפני עצמו, בפני ערים.
 בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ץ).
 בפ"פ בפתע פתאום.
 בפפד"א בפנקפורט דארר.

בעוה"ב בעולם הבא (בעה"ב).
 בעוה"ז בעולם הזה (בעה"ז).
 בעוה"ע (בעה"ע).
 בעוה"ר בעונותינו הרבים (בעה"ר) (בעו"ה).
 בעוה"ת בעדים והתראה.
 בע"ז בעבודה זרה, בעילת זנות, בעלי עבודה
 זרה.
 בעו"ה בעזרת השם (בעה"ש).
 בעוה"י בעזרת השם יתברך (בעה"י).
 בעוה"ש (בעה"ש).
 בע"ה בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעה"י).
 בעח"ד בעל חיקור דין (ס'), בעזרת חונן דלים.
 בעמ"ז בעל מורי זהב (ס'), בעמרת זקנים (ס').
 בע"י בעין יעקב (ס'), בעשר ידות (ס'), בעין
 יפה.
 בע"כ בעל כרחו — כרחק, בעצי כהנים (?), בעל
 כישוף (ב"כ).
 בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).
 בעלה"ר בעל לשון הרע.
 בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות
 (ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום
 (ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה
 (בעמ"ג), בעילת מצוה, בנן ערן מנוחתו.
 בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).
 בעמ"ד בעל מרדק.
 בעמ"ח בעל משנת חסידים (ס').
 בעמ"מ מאכ"ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל
 חי (יעב"ץ).
 בעמ"ג בעל מניה.
 בעמ"ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
 בעמ"מ (בעקמ"מ).
 בעמ"ק בעל מקובל.
 בעמ"ש בעמודי שמים (ס').
 בע"נ בעל נפש, בעשרה נסיונות.
 בענ"ד בענין נוכר דנא.
 בע"ס בעל ספר, בעל סוד.
 בע"פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל
 פייטן, בעל פלוגתא.
 בעצל"ד בעל צדה לדרך (בצל"ד).
 בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קירא, בעל
 קנאה.
 בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.
 בע"ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין
 רע (בעה"ר), בעלי ראתן.

בס"ק בספרים, — בסדורים קדמונים.
 בסק"פ בספר קונטרס יציב פתנם (יעב"ץ).
 בסק"ע בסיקור עין.
 בס"ש בספר שני.
 במשל"ה בספר שני לוחות הברית.
 בס"ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס'), בסופי
 תיבות, ב' ספירות תחתונות (ק').
 בע' בעולם, בעונש, בשבעים.
 ב"ע באר עשק (ס'), בן עזרא, בן עזיאל, בית
 עולם — עולמים, בכורי עתים (ס'), בריאת עולם,
 ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עליה, בן
 עמרם, בדיקת עדים, באר עשק (ס'), בעל עבירה,
 בר עונשין.
 בע"א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחר, בעצה
 אחרת, בעד אחר.
 בעא"ע בתר עניא אולא עניותא.
 בע"ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית,
 בעלי בתים, בעל ברית.
 בע"ג בעל גמרא, בעל ענלה.
 בענ"ח בעל נמילות חסדים.
 בע"ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקרוק,
 בעל דרשן.
 בע"ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס'), בעזרת השם
 (בעה"ש).
 בע"ה ובע"ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
 בעה"ב = (בע"ב) בעל הבית.
 בעה"ב = בעוה"ב.
 בעהג"א בעל הגהות אשרי.
 בעה"ד בעון הדור.
 בעה"ז בעזרת השם וישועתו.
 בעה"ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה"ז).
 בעה"ח באתי על החתום, בעלי החיים (בע"ח).
 בעה"ט בעל המורים (ס') (בה"ט).
 בעה"י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.
 בעה"מ בעל המחבר.
 בעהמ"ס בעל המחבר ספר.
 בעה"ג בענין הגזכר.
 בעהנו"ג בעזרת השם נתחיל ונגמור, — נעשה
 ונצליח, — נצא ונבוא.
 בעה"ע בעולם העליון (בעוה"ע).
 בעה"ק בעל עבודת הקודש.
 בעה"ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל
 השמר (בעה"ש).
 בעה"ת בעלי התוספות.

בג"ר בורא נפשות רבות.
 בגש"א בגשימה אחת.
 בגשג"ז (גשג"ז).
 בגשב"ע בנוהג שבעולם.
 בגת"ר בנוקבא דתהום רבה (ק').
 ב"ס בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל"ס), בעל
 ספר (בע"ס), ב' סעודות, ב' סונים, (בשורת ספרים),
 ב' סימנים.
 ב"ס בספר, בסדרא, בסעיף (בס"י).
 בס"א בסיגנון אחד — אחר, בספר אחד, בספרים
 אחרים, בסודות אחרים, בסמרא אחרא (ק').
 בסב"ר בסוף בית ראשון.
 בס"ג בסכנה גדולה, בסעודת ג', בסמין ג'.
 בסנ"י בספר נבורות י"י.
 בס"ד (בס"ד) בסיעתא דשמיא.
 בס"ה בספר הוזהר (בסה"ז), בספר הבהיר,
 (בס"ב), בספר הגלגולים — הגלגלים, בסדר
 חיוס, בסוד הכתוב.
 בסה"ב בספר הבהיר.
 בסה"ד בסוף הרבור, בסדר הדורות (ס').
 בסה"י בסדר חיוס (ס').
 בסה"כ בסוד הכתוב.
 בסה"ד בעל ספר הרוקח.
 בסהש"ס בסוגית הש"ס.
 בסוב"ג בסתר ובגלוי.
 בסו"מ בן סורר ומורה.
 בס"ח בספר חיים, בספר חסידים.
 בסח"ה בספר חובת הלבבות.
 בס"י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמי' יחזקאל).
 בס"ד בסיעתא דשמיא (בס"ד).
 בסל"א בספר לוח ארש.
 בסמ"ג בספר מצות גדול.
 בסמ"נ בספר מורה נבוכים.
 בס"נ (ס"נ).
 בסנ"ו בספר נגיד ומצוה.
 בסנ"י בספר נצח ישראל.
 בסנ"ע בספר נתיבות עולם.
 בס"ע (בסק"ע).
 בסע"ז בסדר עולם זוטא (ס').
 בסעמ"ק בספר עבודת המקדש.
 בסע"ר בסדר עולם רבא (ס').
 בס"פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת
 פורים.
 בספ"י בספר פנים יפות.

במזה"ש במוז השוה (במה"ש).
 במו"ל בעדן מנוחתו וזכרו לברכה.
 במ"ח באר מים חיים (ס').
 במח"כ במחילת כבודו (במ"כ).
 במחכ"ת במחילת כבוד תורתו.
 במ"ט (במע"ט) במעשים טובים.
 במ"י בצאתי מירושלים (ת').
 במי"א עמב"ד במהרה יבוא אלינו עם משיח
 בן דוד.
 במי"כ במוצאי יום כפור.
 במי"ט במוצאי יום טוב.
 במיט"א במוצאי י"ט אחרון (ראשון).
 במי"כ במוצאי יום כפור (במי"כ).
 במ"כ במחילת כבודו.
 במכ"ה במחילת כבודו הרב (הרם).
 במ"ל בעל מרפא לשון (ס'), במשנה למלך (ס').
 במל"י במלכות.
 במלוז"ש במלכיות וזכרונות ושופרות.
 במ"מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה
 מצינו, בצאתי ממצרים (ת').
 במנ"י במנהגים, במנהג.
 במ"ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים,
 במגילת סתרים (ס'), בית מסחר ספרים.
 במס"ה (במסה"ש).
 במסה"ש במספר השוה.
 במסל"ת במסיה לפי תומו (מסל"ת).
 במ"ע במקום עדים, במצות עשה.
 במע"י במערבא.
 במע"א במערבא אמרי.
 במעל"א במקום עדים לא אמרינו.
 במעול"ת במצות עשה ולא תעשה.
 במע"ז ברכת מעין שבע.
 במע"ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
 במ"פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
 במ"צ במצות ציצית.
 במ"ק במחזור קטן, במספר קטן.
 במק"א במקום אחר (במ"א) — אחר, במקרא
 אחר.
 במק"מ במאי קמפלני (קא מפלני).
 במ"ד במקדש ראשון, במדרש רבות, בית
 מרעים (ס').
 במרא"ט במנהגי ר' אייזק מירנא.
 במרז"ל במאמר רבותינו ז"ל.
 במ"ש במה שאמר, — שאמר, — שנאמר —

שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה
 שהוא.
 [במשא"ת אדב"ל"כ במשלם שנין אילין תפוק
 ארעא דא בלא כסף].
 במש"ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה"ד).
 במשח"ה במקום שיש חילול השם.
 במש"ל במקום שנהגו לומר.
 במש"מ במקום שאתה מוצא.
 במש"ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
 במשע"ה במה שאמר עבדים היינו (יעב"ץ).
 במש"ק במוצאי שבת קודש (במ"ש).
 במש"ר"ה במדרשו של ר' משה הדרשן.
 במ"ת במתן תורה, במגילת תענית (ס').
 ב"נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס,
 בעל נכפה, בית נתן (ס'), ברכי נפשי, בורא
 נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בנ"ג), ברוק
 נמצא, בר נפחא (ר' יוחנן), בן נצר, בת נכרית.
 בנ"א בנשימה אחת, בני אדם (ב"א).
 בנא"י ברכי נפשי את יי'.
 בנ"ג בנמית גרון.
 בנ"ד בגידון רידן, בגידון רידהו.
 בנח"י בינה נצח תוד יסוד (ק').
 בנח"כ בני היכלא.
 בנח"ס בנעילת הסנדל (בנעה"ס).
 בנ"י בנוסח.
 בנזכ"נ בפני נכתב ובפני נחתם.
 בנז"ג בנוקי גוף, בין נוקי גוף — נוק גוף.
 בנז"מ בנוקי ממון, בנוק ממון.
 בנ"ח בנר חנוכה, בנקיטת חפץ (בנק"ח).
 בנ"ת א"ס בנקיטת חפץ אנב סודר (בנק"ח
 א"ס).
 בנח"צ בנחמות ציון (ב"צ).
 בנחצו"י בנחמות ציון וירושלים.
 בנח"ש בנדוי חרם שמתא.
 בנ"ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
 בנמ"י בנמילת ידים.
 בנ"י בני ישראל, בני יעקב, בנמילת ידים (בנמ"י).
 בנז"צ בני ישראל ישמרם צורם.
 בנ"כ בנשיאת כפים.
 בנל"ך ולאע"י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים
 עצמה ירבה.
 בנ"צ בני ציון.
 בנצו"ר בנחמת ציון וירושלים.
 בנ"ק בני קרח (ב"ק).

בלע"ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
 בל"פ בליל פסח, בכור לפדיון, בלשון פרס.
 בל"צ בלשון צחות, בלשון צרפת, ברכות לראש צדיק.
 בל"ר בלחות ראשונים, בלשון רבים (ר').
 בלר"צ ברכה לראש צדיק.
 בל"ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי שרר (ס') (בלב"ש), בלי שני, בלב שלם.
 בלש"ה בלשכת הנויות.
 בלשוי"מ בלי שם ומלכות.
 בלש"ק בליל שבת קודש.
 בל"ת בלא תעשה, בלא תשא, בלי תכלית.
 ב"מ ב' מדות, ב' מובאות, — מהדורות, ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת מזומן, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין, בתי מדרשות, בית מועד, — מחסה, בעל מדות, בעילת מצוה (בע"מ).
 במ' במערבא, במזר, במשנה, במדרש.
 במ"א בר מן אחר, במדרש אחר, — אחר, במשקל אחר, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום אחר, בעל מנן אברהם (במנ"א), במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס') (מ"א).
 במ"ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת בנימין (ס'), במסעות בנימין (ס'), במעשה בראשית.
 במ"ג במשנה ג', במחזור גדול, ברכת מנלה (ב"מ).
 במנ"א בעל מנן אברהם (במ"א).
 במנז"מ במלחמות נזג ומנוג (במנז"ג).
 במד' במדנחא, במדבר, במדרש (במדר').
 במד"א (בד"א) במה דברים אמורים, במה דאפשר, בכל מה דאפשר.
 במדח"ג במדרש הנעלם (ס').
 במד"ר במדרש רבה (במד"ר), במדבר רבה.
 במ"ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש, במדרש הנעלם (ס'), במדינות הללו, במקח השוה (במה"ש), ברוך משנה הבריות.
 במה"ר בית מדרש הרבנים.
 במה"ש במזג השוה (במה"ש), במקח השוה.
 במז"מ במשא ומתן, במקח וממכר, במנע ומשא.
 במזר"ר ברשות מרגן ורבנן ורבותי.
 במז"ש במוצאי שבת (במז"ש).
 במזות"ר במקלו ותרמילו.
 במז"ז במטת זהב (ס').

בבחר עליון (ק'), בכולי עלמא, בכל העולם (בכח"ע).
 בכ"פ בכל פנים, בכל פעם, בכלי פשתן.
 בכפ"פ בכל פעם ופעם.
 בכ"ק בכמה קהלות.
 בכ"ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא שן (ס'), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא שבוע).
 בכשוי"ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
 בכש"ת בכתרה של תורה.
 בכ"ת בכבוד תורתו.
 בכתי"י בכתיבת יד (בכ"י), בכל תפוצות ישראל.
 ב"ל בית לחם, ב' לילות, בן לוי, בכל לבבו (בכ"ל), בינה לעתים (בל"ע) (ס') ברכת לבנה, בגדי לבן.
 בל"א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א', — אחרון.
 בל"א"א בן לאדני אבי.
 בל"א"ה בלאו הכי.
 בל"ב ברוך לועז בורא, בליל ב', בינו לבינה.
 בלב"ע בינו לבין עצמו.
 בלב"ש בלבושי שרר (ס') (בל"ש).
 בל"ג בלשון נגאי.
 בלד"ב בלא דברים בטלים.
 בלה"ח בליל החבור.
 בלה"ג בלאו הכי נמי.
 בלה"פ בלחם הפנים (ס').
 בלה"ק בלשון הקודש.
 בלו"א בלוח ארש (ס').
 בלו"ר בלאה ורחל (ק').
 בל"ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
 בלח' בלחש.
 בלח"ז בלא חתימת זקן.
 בלח"ש בלחם שמים (ס').
 בל"מ בלב טוב.
 בלמ"מ בל"מ מכות.
 בל"י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה, בית לחם יהודה (ס').
 בל"כ בלשון כבוד.
 בל"ג בלי גדר, בלשון נקיה (בלג"ק), בלשון נקבה, בכור לנחלה.
 בל"ס בלשון סורי, בלי ספק.
 בלמ"ג בלשון סני נהור.
 בל"ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים (ב"ל) (ס').

ביר"ש בירי שמים.

ביר"ג בימות הגשמים.

ביר"ח בימות החמה, בית החולים (יה"ח).

ביר"כ (ביר"כ) ביום הכפורים, בית הכנסת (בה"כ).

ביה"כ בית הכסא.

ביר"כ של"ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.

ביהל"ו ברוך י"י המבורך לעולם ועד.

ביר"ס (בה"ס) בית הספר.

ביר"ע (בה"ע).

ביר"ע(ר) בין הערבים.

בירת"ת בית התלמוד תורה.

ביר"ק בית הקברות (בה"ק).

ביר"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"מ).

ביר"ת בימי התשובה.

ביוא"י ביהרנ ואל יעבור.

ביוב"ש בית יוסף ובאר שבע (ס') (יעב"ץ).

ביו"ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס').

ביוה"ד ביום הדין (ביה"ד).

ביו"מ ביום טוב.

ביו"י בכל יום ויום (בכיו"י).

ביו"ת ביו"ת תמוז.

ביר"ח בית חולים (ביה"ח).

ביר"ה בית הנדן הנערים (בחה"ג).

ביר"ל בן שמונה עשרה לחופה.

ביר"א ביום טוב ראשון.

ביר"ב ביום טוב שני.

בילב"ע בינו לבין עצמו.

בילא"ו ברוך י"י לעולם אמן ואמן.

ביר"מ בעשרה מאמרות (ס').

ביר"מ בל"פ ביציאת מצרים ליל פסח (יעב"ץ).

ביר"ס בעשר ספרות (ק').

ביר"ע בעל יסוד עולם.

ביר"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').

ביר"ו בירעה ויבוא (ביר"ו).

ביר' בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').

ביר"ג בילקום ראובני הגדול.

ביר"ש (ביר"ש) ביראת שמים, ביתר שאת (ב"ש).

בירש"ד ביישוב הרעת.

בירש"מ בישיבה של מעלה.

בירש"ע ביום שמיני עצרת.

בירש"ק ביום שבת קודש.

בירש"ש בים של שלמה (ס').

ביר"ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.

ב"כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש"כ),

בנין כך, בגדי כהונה (ס'), ב' ככרות, בעל כנפים

(ס'), בר כוכבא, בית כר, בת כותי, בנות כותיים,

בתי כנסיות, באי כה.

בכ"א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחר.

בכא"ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).

בכא"פ בכדי אכילת פרס (כא"פ).

בכבו"ע בכבודו ועצמו.

בכ' בכ' בכ' בכיסו, בכוסו, בכעסו.

בכ"ג בכמה נווני, בכונה גדולה, בכחן גדול,

בכבוד גדול.

בכ"ד בכמה דוכתין.

בכ"ה (ס') בכל הסידורין, בכל השנה (בכה"ש),

בכתבי הקודש (בכה"ק), בכורי העתים (ס').

בכה"ג בכהאי גוונא, בכנסת הגדולה (ס').

בכה"כ (בהת"כ) בכל התורה כולה.

בכה"מ ברוך כבוד י"י ממקומו, בכל המקומות.

בכה"ע בכורי העתים (ס').

בכה"פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.

בכה"ק בכתבי הקודש (בכ"ה).

בכה"ת בכל התורה.

בכ"וב"כ בין כך ובין כך.

ב"כ וב"מ בתי כנסיות ובתי מדרשות.

בכת"ב בכתר, חכמה, בינה (ק').

בכ"מ בכמה מעמים, בכי טוב.

בכ"י בכל יום, בכתובת יד (בכת"י).

בכ"ב בכתובת יד שני (בכ"ש).

בכיו"י בכל יום ויום.

בכ"מ ברוך כבוד י"י ממקומו.

בכ"כ בכל כחו.

בכ"ל בכל לבבו (ב"ל).

בכל"א בכל לילה אחר.

בכל"ם (שימושי המקור) (ד').

בכל"ע בין כסא לעשור.

בכ"מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה

(ס'), בכתר מלכות (ס'), בינה, כתר, מלכות (ק').

בכמ"א בכל מה דאפשר (בכמ"ד).

בכמ"ר בן כבוד מעלת רבי.

בכמ"ש בכל מקום שהוא.

בכמ"ש"א בכל מה שאפשר.

בכמ"ש"מ (במש"מ) בכל מקום שאתה מוצא

(במשא"מ).

בכ"ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר,

בח"ח בחרם חמור.
 בח"י בחתימת יד — ידי.
 בח"י בחידושים, בחינה.
 בח"א בן חכם ישמח אב.
 בח"ש בחיי שעה (בח"ש).
 בח"כ בחוקת כשרות.
 בח"ל (בחול) בחוץ לארץ.
 בח"מ בחושן משפט (בחש"מ) (ס').
 בח"ס בחטף סגול (ד'), ב"ח ספירות (יעב"ץ),
 בחוקת סכנה.
 בחס"ל בעל חסד לאברהם (אוולאי) (ס').
 בח"ע בחינת עולם (ס'), בחון עברית (?).
 בח"פ בחטף פתח (ד'), בליל חג פסח (כלח"פ).
 בח"ש בחומר שבועה, בחכמת שלמה (ס').
 בחש"מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס').
 בח"ת ברכת תחנונים.
 במ" בטעם.
 במא"ח במור אורח חיים (ס').
 במא"ע במור אבן עזר (ס').
 במ"ב בתשעה באב (ל').
 במ"ד כצ"מ רצ"ת וכו' (mutatio literarum).
 במוב"ב בלי טבול וכלי ברכה.
 במ"ח בן מ' חי.
 במו"ט בטוב טעם.
 במוטו"ד בטוב טעם ודעת.
 במח"מ במור חושן משפט (ס').
 במ"י בטבול יום.
 במ"ד במור יורה דעה (ס').
 במ"ל בין טוב לרע.
 במ"מ בטומאת מת, בטעם מפסיק (ד').
 במ"ש בטומאת שרץ.
 ב"י בן-בר-בני ישראל, בני יעקב, בית יוסף (ס'),
 בונה ירושלים (ת'), בית ישראל, בני יונה, ב'
 יסודות, ב' ימים, בן יחיד, בת יחידה, בן יומן, בני
 יששכר, בת יומה, בית יהודה (ס').
 ב"א (ביד"א) בידי אדם.
 ביא"ה בני ישראל את השבת.
 ביא"י בשם י"י אלהי ישראל.
 ביאע"ה בעיקב אבינו עליו השלום.
 בי"א עמב"ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד
 (ת').
 כיב"ח בי"ב חורש.
 ב"ד בשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס'), בית דין.
 ביד"א בידי אדם.

בזו"הק בזוהר הקדוש (ס').
 בזכ' בזכות, ברכת זוקף כפופים.
 בז"ץ בין זה לזה.
 בזמנ"מ בזמן נוג ומנוג (בזנו"מ).
 בזמח"א בזמרת הארץ (ס').
 בז"צ בזבחי צדק (ס').
 בז"ק בזקף קטן (ד').
 בזק"ג בזמן קבוץ גלויות.
 בזשאבמ"ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
 בזשבה"ק בזמן שביית המקדש היה קיים.
 בזשבהמ"ק בזמן שביית המקדש קיים.
 בזשב"י ערש"מ בזמן שבני ישראל עושין רצונו
 של מקום.
 ב"ח בעל חוב, בעלי חיים (בע"ח), ב' חדשים,
 בן חורין, בני חורין, ביעור חמץ, בריקת חמץ, בן
 חלוצה, בית חרש (ס'), ביום חורש, ביקור חולים,
 ברית חרשה (בח"ח), בעל חטא.
 בח"א בחידושי אנדרות, בחלק א'.
 ב"ח אל"ש ביקור חולים אין לו שיעור.
 בחב"ש בחד בשבא.
 בחג"ת בחסד, גבורה, תפארת (ק').
 בחגת"מ בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק').
 בח"ד (בחור"ד) בעל חוות דעת (ס').
 בחדר"ג בחרם דרבנו גרשון.
 בחדרגמ"ה . . . מאור הגולה.
 בח"ה בעל חובת הלבבות, — חמדת הימים (ס'),
 בית חנוך הנערים (ביח"ה, בחה"ג).
 בחה"ס בחג הסוכות, בחול המועד סוכות.
 (בחהמ"ס).
 בחה"פ בחג הפסח, (בחהמ"פ) בחול המועד פסח.
 בתה"ש בחג השבועות.
 בתו"א בחסד ואמת.
 בתו"ב בחכמה ובינה (ק').
 בתו"ג בחסד וגבורה (ק').
 ב"ח וח"א ביקור חולים והכנסת אורחים.
 בחוה"ג בחוקות הנוים.
 בחוה"מ בחול המועד.
 בחו"ח בכל חרא וחורא.
 בחו"י בעל חוות יאיר (ס').
 בחו"ת בחסרות ויתירות.
 בחו"ל בחוץ לארץ.
 בחו"ע בהמה חיה ועוף.
 בחו"פ בחנוכה ופורים.
 בח"ץ בחתימת זקן.

בה"ק (ביה"ק) בית הקברות, בעל הדרת קודש
(בעה"ק).

בהק"ר בר הקדוש רבי.

בה"ר בהושענא רבא, בהונאת רע.

בה"ר (מולד של תוהו) (ל').

בה"ש בין השמשות (ביה"ש), בית השואבה, ברכת

השחר, בהאי שעתא, ברכת המעביר שינה (ת').

בה"ש דמ"ש בין השמשות דמוצאי שבת.

בה"ש'ו בהשקט ובטח.

בהש"מ (בה"ש).

בהש"מ בית השחיטה מרווח רווח.

בה"ת ברכת התורה (ב"ה), בהלכות תפלה, בית

התפלה.

ב"ו בשר ודם, ברי ושמא, ברכה והצלחה, בית ועד

(בו"ע, ביו"ע).

בוב"ב בניס ובניס, בניו ובניו בניו.

בוג"ד וב"א (ל').

בו"ד בשר ודם (ב"ו).

בוב"ע (בושב"ע) ברי ושמא ברי עדיף.

בוה"ע בעל ווי העמודים (ס').

בו"ז שני, ששי, שביעי.

בו"ת בשר וחלב.

בו"ט (בוט"ט) באו ונחזיק טובה.

בו"כ בושא וכלימה.

בומ"ף (ממוצא השפתים) (ד').

בו"פ בושא ופגם.

בו"ר בא וראא, בקי ורגיל.

בו"ת בנו ותלמידו.

ב"ז בן זכאי, בן זומא, בן זכר, בעבור זה, בת

זונו, בזכות זה, בעילת זנות (בע"ז), בגדי זהב,

בנימין זאב.

בז"א בזמן אחד.

בזבל"א בזה בורר לו אחד.

בזא"ז בזה אחר זה.

בזב"ש בזב"ש בזב"ש שמואל (ס').

בז"ג בוקף גדול (ד').

בז"ה בזה הדרך.

בזה"א בזה האופן.

בזה"ב ברוך וזכר הברית.

בזה"ז בזה הזמן, בזמן הזה.

בזה"ל בזה הלשון.

בזה"ע בזה הענין.

בזה"ת בזה התנאי.

בזב"ש בזמן ובשנה.

בה"ג ובה"ג בריאות הנוף ובריאות הנפש
(הנשמה).

בהגר"א ביאור הנאון ר' אליהו (מווילנא).

בהגרמ"ס בן הנאון ר' משה סופר.

בה"ד בהמה דקה (ב"ד).

בהה"ב (בה"ב) בהר הבית.

ב"ה וב"ש ברוך הוא וברוך שמו.

בהו"ת בהספד ותענית.

בה"ז בהאי זמנא, ברכת הזבח (ס'), בגדי הזהב

(ב"ז), ביאורי הוזהר.

בה"ח בית החיים (ביה"ח), ברית החדשה.

בה"ט בעל הטורים (בעה"ט), בהלכת מומאה

(יעב"ץ), באר היטב (ס').

בה"ט וזה"מ ברכת הטוב והמטיב.

בה"ט בהימים טובים.

בהיסה"ד בהיסת הרעת.

בה"כ ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.

בהכ"ס בית הכסא (בה"כ).

בה"ל בהאי ליטנא, בזה הלשון (בוה"ל), בעל

הלכה, בלע המות לנצח.

בהל' בהלכות.

ב"ה לא"י (בילא"י).

בה"מ בין המצרים (ב"ה), ביאור המלה, ברכת

המוון (בהמ"ן, ב"ה), ברכת המינין, בני המן, בית

המרחץ, בהפסד מרובה.

בהמ"ג ברכת המנילה.

בהמ"ד בית המדרש (ביהמ"ד).

בהמ"ז ברכת המזון.

בהמ"ט בית המסבחים.

בה"מ וצ"ג בהפסד מרובה וצורך גדול.

בהמ"ק בית המקדש (ביהמ"ק).

בהמ"ר בית המרחץ.

בה"ג ברכת הנהנין, בין הגרות, בן הגדה.

בהנה"ח בהנץ החמה.

בהנו"א בשם (בעזרת) ה' נעשה ונצליח אמן.

[בה"ג וא"ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב"ץ)].

בה"ס בעל הספר, בית הספר (ביה"ס).

בהסו"ת בהספד ותענית.

בה"ע בין הערבים (ביה"ע), בהאי עלמא, בעל

העברונות, בית העדה.

בהע"א בהעלם אחד.

בהע"ט בעל העיסור (ס').

בהע"ק בעל העקידה (ס').

בה"פ ברכת הפטרה.

בבתי"ם בבתי הספר.

בבתי"ח בכל תאכל חמץ.

בבתי"ס בבתי ספר.

ב"ג בישול גוים, בן גוריון, בן נמליאל, בן גרושה, ברכת גשם (ת'), בהמה גסה (בה"ג), תרי גווי, במה גדולה, בער נאלדבערג.

בג' בשלושה.

בגא"ל בין נאולה לתפלה.

ב"ג ב"ג בן גר, בן גיורת.

ב"ג וב"ח בן גרושה וכן חלוצה.

בג"ד בג' דברים, בנין דא, בנין דאתמר.

בג"ד כפ"ת (ד') (מקביל ד"ה וד"ק). בג"ד כפ"רת (ד').

בג"ג ומ"ט בחר ננבא ננוב ומעמא טעים.

בגד"מ בגמרא דבני מערבא.

בג"ה בגבורת השם — הבורא, בגיורת השם, בינה גבורה הור (ק').

בג"ח בעל נמילות חסדים (בעג"ח).

בג"י בגימטריא.

בג"כ בגין כך.

בג"לר בין נואל לרופא.

בג"ל"ת בין נאולה לתפלה (בגא"ל).

בג"מ בג' מקומות, — מלאכות — מלכיות.

בג"ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב' גורי עצים, בג' עולמות.

בגע"מ בגן עדן מנוחתו (= בע"מ בעדן מנוחתו).

בג"ר בג' ראשונות (מן הספירות) (עב"ץ).

בד' בארבע, בדרך.

ב"ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני דיעה, בעל דבר, בן דרוסאי, ברח דודי (ת'), בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.

בד"א במה דברים אמורים, ברוך דיון אמת, בדבור אחד, בדבר אחר, בדברים אחרים, בדרך ארץ, בעל דרך ארץ (בער"א), בדפוס א', בדרך אחר, בדיני אדם.

בדא"ה בדיני אומות העולם.

בדא"ח בדברי אלהים חיים.

בד"ב בדפוס ב' (ד"ב).

ב"ד ב"ד בת דינא במל דינא.

בדפה"פ (בדה"פ).

בד"ג בדרך גומא.

בד"ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה"א),

בדברי חיים, בדרך הפלגה (בדה"פ).

בדה"ב בדק הבית (בדה"ה, ב"ה).

בדה"ג בית דין הגדול.

ב"ד ה"פ בחר דבעיא חדר פשטה.

בד"ו (לא בד"ו פסח) (ל'), ברוך ומנוסה.

בד"ז בדבר זה, בדרך זה.

בד"ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי חול, בדברים חיצוניים.

בדו"ר (ר) בדחילו ורחימו.

בדחז"ל בדברי חכמינו ז"ל.

בד"י בדיני ישראל.

בדיע' בדיעבד.

בד"כ בר' כנפות, — כוסות.

בדכ"ה בדרך כל הארץ.

בד"ל בר' לשונות.

בד"מ בדיני ממונות (ד"מ), בדבר מצוה, בדרכי

משה (ס'), בדרך משל.

בדמש"א ברמשק ארש (מנ').

בד"נ בדיני נפשות (ד"נ), בוצינא דנהורא (בד"נ).

בד"פ בר' פרשיות.

בד"צ בית דין צדק.

בד"ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון, — קונשטנטינה.

בד"ש בדיני שמים, בדמעות שליש.

בדש"י בית דין של ישראל.

בדש"מ בית דין של מעלה.

בדש"נ בית דין של נכרים.

בד"ת בדברי תורה, בדין תורה.

בדתה"ק בדת תורתנו הקדושה.

ב"ה ברוך השם (בה"ש), ברוך הבא, ברוך הוא,

בית המקדש (בהמק'), בית הכנסת (ביה"כ),

בעזרת השם (בעה"ש), בעל הבית (בעה"ב),

בעולם הבא (בעוה"ב), ברוך המקום, בין המצרים,

בעל הכרה, ביאור המלה (בה"מ), ברכת הלבנה

(בה"ל), בשעת הדחק (בשה"ד), בשעת הכושר

(בשה"כ), בית הכסא (ביה"כ), בין השמשות

(ביה"ש), בין הדבקים (בה"ד), ברכת התורה

(בה"ת), בגין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני

(ת').

בה"א בהעלם אחד (בהע"א), בית הלל ואומרים.

בה"ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים,

בהר בחקית (ב"ב), בהר הבית.

בהב"ל בית הבליעה.

בה"ג בהאי גוונא, בעל הלכות גדולות, בהמה

גסה (ב"ג), ברכת הנומל, ברכת הנשם, באר

הנולה (ס') (באה"ג), בריאות הנוף.

בא"ומ באוכלין ומשקין.

ב"א וממ"ז וש"הד בית אל ומטת זהב ושער
הזרק (יעב"ץ).

בא"ונ ברכת אירוסין וגשוואין (בא"ו).

בא"ש באותה שעה.

בא"ז (בא"ז) באור זרוע (ס').

בא"ח באורח חיים (ס') (בא"ח).

בא"י בארץ ישראל, ברוך אתה י"י (ת').

בא"י אמ"ה ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם
(ת').

בא"י אמ"ה אקבמ"ו ברוך אתה י"י אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת').

בא"יה ברכו את י"י המבורך (ת').

ב"א י"ח בני אדם יושבי חושך (ת').

בא"י ברוך אדני יום יום.

בא"י ש"ת ברוך אתה י"י שומע תפלה (ת').

בא"ל(ח) בין אדם לחברו, בין אור לחושך.

בא"למ בין אדם למקום.

בא"מ באיזהו מקומן, באבינו מלכנו (ת'), בארץ
מצרים, באוהל מועד.

באמ"ח באר מים חיים (ס').

באמ"ש באמונה שלימה (בא"ש).

בא"ג ברכת אלהי נשמה.

בא"ק באיזו קהלות.

בא"ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס').

באר"זות בן אדם רמה ותולעה.

באריכ' באריכות (בא').

בא"ש (באמ"ש).

בא"ש באר שבע (ס'), באותה שעה (באה"ש).

ב"ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל
בית, בעלי בתים (בע"ב), בן בתירא, תרין תרין,
בבא בתרא (ס'), בעל ברית, ב' בתים, בן בוסת,
בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחקותי,
בראיה בעלמא, בשר בחלב, (בני ברק), בן בנו,
בר בר.

בב"א בכת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא
אומר, בבני אדם, בבית אל (ס').

בב"א כ"פ בבית אל כמה פעמים (יעב"ץ).

בב"ב ב' בנינים בו, בן בג בנו, בברכה שניה,
בלעם בן בעור.

בבכה"ב בבית בין הבתרים.

ב"ב בח"ל בין בארץ בין חוץ לארץ.

בב"ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, בפני בעל
דין, בבמה דקה.

בבד"א בברייתא דאברהם אבינו.

בבדש"י (בדש"י), בבדש"נ (בדש"נ).

בב"ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס').

בב"הא בבית האסורים.

בב"הב ברית בין הבתרים, בבית הכליעה.

בב"הי בבית היין.

בב"הכ בבית הכנסת, — הכנסא.

בב"המ (בב"ה) בביאת המשיח.

בבהמ"ב בברכה המשולשת בתורה.

בב"המד בבית המדרש.

בב"המז בברכת המזון.

בב"המי בברכת המינין.

בב"המ י"ד ישיב"ב בבית המקדש יהי רצון

שיבנה במהרה בימינו.

בב"המר בבית המרחץ.

בב"המש בבית המשתה.

בב"הס בבית הספר (ב"הס).

בב"הש בברכת השחר (בה"ש).

בב"הת בברכת התורה.

בב"ו בשל"ב בין במינו ובין שלא במינו.

בב"ו בעילתה בעילת זנות, בכך זכר.

בב"ח בשר בחלב, בר בר חנה, בבשר חזיר.

בבכ"ב בבחינת.

בבכמ"ג בקי בטיב נטין.

בב"י בכך ישראל, בכני ישראל, בב' ימים, בתולת

בת יהודה (ס'), בבית יוסף (ס').

בב"י וב"י בכל יראה ובל ימצא.

בב"כ בברכת כהנים.

בבל"י בבית לחם יהודה.

בב"מ בעל מום (בבע"מ), בעל ברית מילה.

בב"ס בב' סעודות, בטל בששים (בב"ש).

בב"ע בבני עניים, בבית עולמים.

בבע"ח בבע"חי (בע"ח בע"חי).

בבע"מ בעל מום.

בב"פ בב' פרשיות — פרקים — פסוקים.

בב"ק בבת קול.

בב"ר בטל ברוב, בבראשית רבה (ס'), בר בי רב.

בב"ש בבית שמואל (ס'), בכת שבע, בבאר שבע

(ס'), בטל בששים (בב"ס), בשמת בת שלמה (ס'),

בבנדי שבת, בני בלי שם.

בב"ש א"א בבריתו של אברהם אבינו.

בבשק"ו בן בנו של קל וחומר.

בב"ת בכל תוסף, בכל תלוי, בכל תשחית, בעל

כלתי תכלית, בעל בית תפלה, בכל תאחר.

אתד"ל אל תתנו דמי לו.
 את"ה אנרת תחית המתים (ס').
 את"י אל תעובני יי', אנרת תשועת ישראל (ס').
 את"כ אל תהי כאבותיך (ס').
 את"כ"ל הדבריים אש"ר עש"ה (ברא' כ"ד
 ס') אל "תתמה" כי "לא" הבאתי "דם" בתולי
 "רבקה" י"ש "מקום" אשר "שם" רובצים "עופית
 "שומרים" הדרם.
 את"כ"ל הדבריים האל"ה (ברא' כ"ט י"ג)
 "אל" תתמה" כי "לא" הבאתי "דבר"; "בממון
 "רב" יצאתי "מאבא", "הלך" אליפו "לקח" הכל.
 את"ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר
 לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע, אתיתי לחננד
 (ת').
 אתל"ת אנא תבוא לפניך תפלתנו (ת').
 את"מ אחר תפלת מנחה.
 אתמ"פ אל תירא מפתח פתאום.
 את"נ אחר תפלת נעילה (אחת"נ).
 את"ס אתקיננו סעודתא (א"ס) (ת').
 את"ע (אחת"ע).
 אתע"ד אל תעלה על דעתך.
 את"ע"י אל תירא עבדי יעקב (ת').
 אתר"ג אל תבואינו רנל נאווה.
 את"ש אחר תפלת תשרית (אחת"ש).
 את"ת אי תניא תניא.

אש"ל אכילה, שתיה, לווה (ויטע אש"ל, ב"ר
 כ"א), אין שומעין לו.
 אשלד"ע אין שליח לדבר עבירה.
 אש"מ אשם מצורע (א"מ), אש שמים מים (אמ"ש),
 אילן שענפיו מרובין (ס') (אשע"מ).
 אש"נ אשם נזיר (א"נ).
 אש"ע אין שם עדים.
 אש"ש אמר שמואל שלום (יוחסין).
 אש"ת ארני שפתי תפתה.
 א"ש ת"ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
 א"ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה,
 אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אהלי תם
 (ס'), ארבע תעניות (ס').
 אתב"ע אל תשכן באהליך עולה.
 את"ב ב"ש (שבת ק"ד א') (mut. lit.).
 א"ת אותי תעב, אתאווה לו?
 ב"ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?
 ג"ר גופו טימא, ארחם עליו?
 ד"ק דלתותי נעל, קרניו לא אנדע?
 את"ב ב"ש אם אתה בוש וגו'.
 את"ת: א' תשעה באב. ב"ש: ב' שבועות.
 ג"ר: ג' ראש השנה. ד"ק: ד' קריאת התורה.
 ה"ק: ה' צום כפור. ו"ף: ו' פורים שעבר.
 (קביעת המועדות מימי הפסח).
 את"ד אשרי תמימי דרך.

ב

באד"ה באותו דבור המתחיל (?).
 באד"ק (אר"ק).
 באה"ג באר הנולה (ס') (ב"ה).
 באה"ד באותו הדבור (בא"ד).
 באה"י באותו היום (באו"ה').
 בא"ה לב"מ בין אורו המן לברוך מרדכי.
 באה"מ באוהל מועד (ס'). ביאור המלות.
 באה"ר באהבה רבה (ת').
 באה"ש באותה השעה.
 באה"ת באגדות התלמוד (באנה"ת).
 באו' באונס.
 בא"ו באבא ואימא (ק'), ברכת אירוסין ונשואין,
 (באו"נ).
 באוב"ר באונס וברצון.

ב' בינה (ק'). בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
 ב"א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר
 אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה
 אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס'), במקום אחר
 (במ"א), בדרך אחר (בד"א), ב' אמצעיות, ב'
 אתרוגים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה, ברכי
 אצולה (ת').
 בא' באריכות (באריכ').
 בא"א באויה אופן, באשת איש, באם אמרת (?),
 בית אב אחר, באופן אחר.
 בא"א ע"ה באברהם אבינו עליו השלום.
 בא"ב באלף בית, באלפא ביתא.
 בא"ג באון גליון (באו"ג).
 בא"ד באותו דבר (באו"ד) (באה"ד).

[ארבשמט"ק ש"א אדם רוצה בקב שלו מט' קבין של אחרים].

ארנמ"ן אוראל, רפאל, נבראל, מיכאל, נוראל.

אר"ה אחר רוב דיעות (בר"ד).

אר"ה אחר ראש השנה (אחר"ה).

ארה"ל ארזי הלבנון (ת').

ארז"ל אמרו רבותנו ז"ל.

אר"ט אמר ר' מרפון.

אר"י אמר ר' יהודה, אשכנזי ר' יצחק (לוריא),

אבי רכב ישראל.

אריב"ג אמר ר' יהושע בן נדיא.

אריב"ל אמר ר' יהושע בן לוי.

ארי"ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא

(ארי"ה שאנ מי לא יירא).

אר"ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי

לומר, אחרי רבים להטות.

ארמ"ע אש, רוח, מים, עפר.

אר"ג או רוב נסים (ת'), אין ריחה נודף.

ארס"ב (בל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).

אר"ש ארבעה ראשי שנים, אמר ר' שמעון, אל

רחום שמך (ת').

ארשב"ג אמר ר' שמעון בן נמליאל (רשב"ג).

ארשב"ו אמר ר' שמעון בן יוחאי (רשב"י).

ארשב"ל אמר ר' שמעון בן לקיש (אר"ל).

אר"ת אמר רבינו תם.

א"ש אמר שמואל, אלה שמות (ס'), אבינו שבשמים,

אבן שתיה (ת'), אתי שפיר, אערוך שועי (ת'),

אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה

שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב

שטפא, אמרי שפר (ס'), איסור שבת, אילה שלוחה

(ס'). אמונת שמואל (ס'), אפריון שלמה (ס'),

אשמת שומרון (ס'), אלמשול.

אש"א אבא שאול אומר.

אשאה"פ אין שוחטין את הפסח.

אש"ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א"ש).

אין שייך בו, ארי שבתורה (ס') (ארש"ב).

א"שד"ת אמת שלום דין תורה.

אש"ה אשר הניא (ת').

אש"ן אושר שלום ובינה.

אש"ת אשם שפחה תרופה.

אש"ט אמר שם טוב, אבני שיש מהור (ק').

אש"י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת').

אש"ב אור ששת ימי בראשית.

אשכ"ב איש שכל בו.

אע"פ שאר"ל אף על פי שאין ראיה לרבר (זכר לרבר) (ול"ד).

אע"ש אערוך שועי (ת').

א"פ אכילת פרס, אין פוחתין, אבן פנה (ס'),

אקספארד.

אפב"ל אין פרענות בא לעולם.

אפ"ה אפילו הכי (אפ"ה).

אפוד"י אני פרופיט דוראן (פראפט).

אפותק"י אפו תהי קאי.

אפ"ס אחד פסיק סימן.

אפ"ת אפילו תימא.

א"צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי

ציון (ת').

אצ"ב אין צריך בדיקה.

אצב"ח אגרת צער בעלי חיים (ס').

אצ"ו אלי ציון ועריה (ת').

אצו"מ אור צח ומנוחצח (ק').

אצ"ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף —

להדליק — לחזר — לכתוב — להפך — לקדש

— להתענות — להאריך.

אצל"א"ע אין צריך לומר אתם עדי.

אצ"ל בכה"פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.

אצלי"י אין צריך להאריך יותר.

א"צ לל"ש אין צריך להעלות לו שכר.

אצע"ש אין צועקין על שעבר.

א"ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה

קדוש (ת'), אדם קדמון — קדמא (ק'), אין

קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קץ.

אקא"ה אין קוראין את ההלל (ת').

אקא"ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).

אק"ב אין קוברין בו.

אקב"ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ"ו).

אקה"ת אחר קריאת התורה.

אק"ם אשר קדש ידיר מבטן (ת').

אקנ"ס אין קטניור נעשה סניגור.

אק"ס אדם קדמא סתימא (ק').

אק"ש אין קונין שביטה.

א"ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה

רבתי (ס'), אליהו רבא (ס'), אבל רבתי (ס'),

אל רחום, אשלי ברברא, אפי ברברא (ס').

אר"א אמר ר' אלעזר.

אר"א ר"י ת"א אחד ראש אחדותו — ראש יחידו

— תמורתו אחד.

אמיר"ה אדונינו מלכנו ירום הודו.

אמכ"ה אמאי כולי האי.

אמ"ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה, אם מותר ליטול, אין מול לישראל.

אמל"ה אם מותר להתענות, אין מורידין לפני התבה.

אמ"נ אל מלך נאמן (ת'), אין מוכדין נשמות, (אדני מלך נאמן).

אמס"ת אין מוציאין ספר תורה.

אמ"ע אין מקבלין עדות.

אמעאה"ש אין מחללין עליו את השבת.

אמע"ה אין מברילין על הנר, אין מברכין על האור, אין משיבין על ההיקש, הדרוש.

אמע"ר אש מים עפר רוח.

אמ"פ (דמ"פ).

אמ"צ אין מצטרפין, אדני מלך צדק. (?)

אמ"ק אין מקבלין — מקיפין.

אמק"ט אינו מקבל טומאה.

אמ"ר אל מלא רחמים (ת'), אין מביאין ראה.

אמ"ר מזה"ש אין מביאין ראה מן השומים.

אמר"ע אש מים רוח עפר.

אמ"ש אומרים מי שברך (ת'), אנדת מר שמואל, אש, מים, שמים.

אמשב"ש אין מערבין שמחה בשמחה.

אמש"כ ארבע מאות שקל כסף (ס') וויטאל.

אמ"ת איוב משלי תהלים, אין מתענין, אמת מארץ תצמח, אש מים תפארת (ק') (?), אחר מתן תורה (אחמ"ת).

א"נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו נאמן, אלהי נשמה (ת'), אלהי נצור (ת'), אתה נגלית (ת'), ארי נוהם (ס'), אוצר נחמד (ס'), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס'). אימת גוראותיך (ת') (ס'), אימך נשאתי (ת'), אין נשבעין, אין נופלין.

אנד"ש אוהב נפשו דורש שלום.

אנולי"ל אנכי ולא יהיה לך.

אנ"ל אתה נותן יד לפושעים (ת'), אי נמי יש לומר.

אנ"כ אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאין כפיהם, אורות נצוצות כלים (ת').

אנכה"ג (אכה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אנכ"י אנה נפשי כתבית יהבית (שבת ק"ה); אמירה, נעימה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה, כתיבה, נאמנין אמריה (שם).

אנ"ל אין נותנין לו.

אנל"פ אין נראה לפרש.

אנלת"א אשר נתן לנו תורת אמת (ת').

אנס"ז אמן נצח סלה ועד.

אנע"פ אין נופלים על פניהם (ואא"ת = ואין אומרים תחנון) (ת').

אנקת"ם אל נא קרב תשועת מצפיד.

פסת"ם פחודך סר תוציאם ממסר.

פספס"ם פרה סועים פתח סומים ישעך מצפים.

דיונס"ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.

אנ"ש אנשי שלומנו.

אנש"ב אלהי נשמה שנתת בי (ת').

א"ם אין סוף, אתקינו סעורתא (ת'), אין ספק, אנב סודר, אנשי סדום, אחריות סופר, אבן סנה (י' סנה).

אס"ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.

אסב"ל אין סמיכה בחוץ לארץ.

אס"ד אי סלקא דעתך.

אס"ז אסיפת זקנים (ס').

אס"ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי, אין סדר למשנה.

אסנ"ת משנה"ת אנוסה, שנואה, נדה, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.

אסע"ה(ג) אין סומכין על הנס.

אס"ף אתנח סוף פסוק (ד').

אס"ש אלכסנדר סעצור שור.

א"ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי (ק'), אימא עלאה (ק'), ארון עולם, אתם עדי, איסור עריות, אחיות עינים (אח"ע), אמה עבריה, אמרו עליו, אכילת עראי.

אעא"מ אין עונשין אלא מזהירין.

אע"ג אף על גב.

אעה"ז אם עבר הזמן (אע"ז).

אעודל"ת אתי עשה ורחי לא תעשה.

אעו"ע את עונם ואת עון (יעב"ץ).

אע"ז אם עבר זמנו.

אע"כ אלא על כרחך.

אעכ"פ אלא על כל פנים.

אע"ל אמרתי עת לעשות (יעב"ץ).

אענ"ע אבן עזרא נוהו ערן, אמר עולא נשמתו ערן.

אע"פ אף על פי.

אעפ"ז אף על פי זה.

אעפ"כ אף על פי כן.

אין מברכין, אל ססתתר (ת'), איבנו מלכנו (ת'),
 איזהו מקומן (ת'), איפכא מסתברא, אנשי מעשה,
 אתא מרחוק (ד'), אין מדליקין, אין מברכין, אין
 מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין,
 אשם מצורע (אש"מ), אני מאמין (ת'), אונאת
 ממון, אינו מאמין, אשם מעילה, אבני מלואים
 (ס'), אלון מורה (אל"מ) (ס'), אברהם מפו, אמור
 מעתה, אלפי מנשה (ס').
 אמ"א אלא מה אמר, אין מחזירין אותו.
 אמא"מ אין מוציאין אותו מידו.
 אמ"ב אין מוחין בידו — (בידם), אין מברכין.
 אין מתענין בו, אמרי בינה (ס').
 אמב"ד ארבע מיתות בית דין.
 אמבב"ק אין משגיחין בכת קול.
 א"ם בחוקו"תי אתם משאילין, איה מלככם,
 אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, אין
 משיבין, אלהיכם ממור; וסימן: בית דין חונקין
 וקושלין תלוי ישי.
 אמ"בל"ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
 אמב"ס אין מסיחין בסעודה (אמס"ב).
 א"מב"ש אני מאמין באמונה שלימה (ת').
 אמ"ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
 אמ"ד שלב"ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
 (אאמ"ד שלב"ל).
 אמ"ה אבר מן תחי (אמה"ח), אלהינו מלך העולם,
 אמרו מלאכי השרת (אממ"ה).
 אמה"י אמר השם יתברך (אה"י).
 אמה"כ אמר הכתוב (א"ה).
 אמה"ל אוי מה היה לנו.
 אמ"ה להקב"ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה.
 אמה"מ אינו מן המנין.
 אמ"ו (אמו"י) אמת ויציב (ת'), אל מלך ועבדו (ת').
 אמוה"ק איפכא מסתברא והכי קתני.
 אמומ"ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
 א"מ ופר"י איזהו מקומן ופרקי ר' ישמעאל
 (יעב"ץ).
 אמ"ז ארבע מאות וזו.
 אמז"ל אבי מורי ז"ל.
 אמח"ל איבנו מלכנו חטאנו לפניך (ת').
 אמ"ם אינו מסמא.
 אמ"י אחד מי יודע (ת').
 אמיו"כ אחר מוצאי יום כפור (אחמיו"כ).
 אמ"י מ"פ אין מקרא יוצא מיד פשוטו.
 אמ"ן אבי מורי ישמרהו צורו.

אל"א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי
 לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
 אל"א אמ"א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
 אל"א"ע אור לארבעה עשר (אל"ד).
 [אל"א שאל"ש אין לך אדם שאין לו שעה].
 אל"ב ב"ם (mut. lit.) (שבת ק"ד א').
 אל"ה או לאו הכי.
 אלהוא"ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
 אלה"ק = אולה"ק.
 אלה"ר אבק לשון הרע.
 אלז"ל אני לדודי ודודי לי. (והאלהים) אנה לידו
 ושמתי לך, את לבבך ואת לבב (של"ה).
 אל"ת אין לו חוקה.
 אל"ח לע"ה אין לו חלק לעולם הבא.
 אל"י אתהלך לפני י"י, אם לא יניד.
 אליב"ה אתהלך לפני י"י בארצות החיים.
 אל"ג אם לא ירדו גשמים.
 אל"ד אור ל"ד (אלא"ע).
 אל"י ונ"ע אם לא יניד וגשא עונו.
 אל"ר אליבא ריקנא.
 אל"ש אור לישרים (ס').
 אל"כ אם לא כן.
 אלכה"ג אלמנה לכהן גדול.
 אל"ל אית לן למימר.
 אל"מ אל למושעות (ת') (א"ל), אמשל לך משל,
 אין לנו מלך, אלון מורה (ס'), אורה לצדיק
 מישרים.
 אלמנ"מ אין לך מדה גדולה מזו.
 אלמ"ד אלא למאן דאמר.
 אלמ"ה אין למדין מן הכללות.
 אלמח"כ אין למדין מן הכלל.
 אלנ"י אם לא נפל ידיו.
 אל"ע אין לו עדים.
 אלע"ב אין לנו עסק בנסתרות.
 אלע"ז אין לסמוך על זה.
 אלע"כ אין לו, — להם עליו כלום.
 אל"פ אין לפסול.
 אל"ק אית ליה קלא.
 אל"ר אין לו רשות.
 אלש"מ אלא לאו שמע מינה.
 אל"ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
 אלת"ה אי לא תימא הכי.
 א"מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו,
 ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה,

אחת"ש אחר תפלת שחרית (את"ש).

א"ם ארבעה טורים (ס'), אבנים טובות, איסור טרפה, אינו טענה.

אט"ב אינו טעין ברכה.

א"מ ב"ח (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אמ"ם אינו טעון טבילה.

אמל"ס אך טוב לישראל סלה.

אמנ"י איננו טעון נמילת ידים (אמנמ"י).

אמל"ס אך טוב לישראל סלה (סמ"ס ק').

אמס"ה אחריות טעות סופר הוא.

אמקו"ר אינו טעון קידוש ידים ורגלים.

א"י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת'), אשר יצר (ת'), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס'), אתה יצרת (ת'). אפיקי יהודה (ס').

א"י א"י איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.

א"י א"ה אשר יצר את האדם (ת').

איאפ"ל אל יפתח אדם פיו לשטן.

אי"ב (איו"ב) אשרי יושבי ביתך (ת'), אורך ימים בימינה.

איב"א אי בעית אימא.

איבובע"ב אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.

איב"ל איבעיא להו (אב"ל).

איבע"א (אב"א) אי בעית אימא (איב"א).

אי"ג אמר יהודה גדליה.

איד"ז (אד"ז) אידרא זוטא (ס').

איר"ר אידרא רבא (ס').

אי"ה אם ירצה השם, אם יגזור — יעזור השם, אם יש השלום.

איח"נ אנא י"י הושיעה נא.

איהש"ר (איש"ר).

איו"ט אחר יום טוב (אחיו"ט).

איו"י אברהם יצחק ויעקב.

איו"כ אחר יום כפור.

איוכ"מ אין יום כפור מכפר (איוהכ"מ).

איושח"ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

איו"ט (איו"ט).

איו"כ (איו"כ).

איכ"ל (אכ"ל) איכא למימר.

איכ"ר איכא רבתי (ס').

איל"ב אין יכול לחזור בו.

איל"מ אכתי יכול למימר.

אימ"נ אנא י"י מלטה נפשי.

אי"ע אמר יעב"ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.

איפמ"ש אומרים יקום פורקן מי שברך (יעב"ץ).

אי"ק איסור קדושה.

אי"ק בכ"ר (mut. lit.).

אי"ר איכא רבתי (ס').

אי"ש ח"ל אורך ימים שנות חיים יוסיפו לו.

אישלד"ע (אשלד"ע).

אישר"ר אמן יהא שמיה רבא (איהש"ר).

אי"ת אדני יתברך (אית"ש, — שמו), (תעלה), אי תימא (א"ת).

אית"ן משה וכל"ב (lit. servil. ר').

א"כ אם כן, אינו כראי, אין כסף, אין כאן, אין כסוד (ת'), אין כאלהינו (ת'), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת'), אדם כשר, איומה כנגלות (ס').

אכ"א אכילת ארעי (אכיו"א).

אכאל"א אם כן אין לי אלא.

אכ"ה אמאי כולי האי.

אכה"ג (אנכה"ג, אכנה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אכו"ש אכילה ושתייה.

אכ"ט אין כאן טענה.

אכ"ר אמן כן יהי רצון (אוכי"ר).

אכ"י ל"ה אסרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.

אכ"כ אין כתיב כאן.

אככ"ח אוצר כל כלי חמדה (ס').

אכל"ק אם כן לימא קרא.

אכל"ר אם כן ליכתב רחמנא.

אכ"מ אין כאן מקומו, אין כמוך (ת') (א"כ).

אכמ"ה אם כן מה הגיד.

אכמ"ל אין כאן מקום להאריך.

אכמ"נ אפילו כמלא נימא (אפכמ"נ).

אכ"ע אכולי עלמא.

אכע"ו אם כן על זה.

אכש"מ אם כן שמע מינה.

א"ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח"ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה"ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת'), איבעיא להו, אתרחיש ליה, אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין לחוש (אל"ח).

אח"ת אחר התפלה, אנדות התלמוד (ס').
 א"י איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.
 או"א (או"א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת'), אחת
 ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק'),
 אחר ואחר, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה
 (ת'), אכלה ואכלה (ס'), אות אמת (ס').
 או"א דא"ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
 או"ג אות גרונית (א"ג), און גליון.
 אוגו' אוגוסטוס.
 או"ה אומות העולם, איסור והיתר (ס').
 אוה"מ אוהל מועד, אוהל המט (א"ה).
 אוה"ע אומות העולם.
 אוה"ש אוצר השרשים (ס'), אותיות השמוש (ד').
 או"ו (או"ת) אשם ודאי ותלוי.
 או"ז אור זרוע (א"ז) (ס').
 או"ח אדם וחיה, אורח חיים (ס') (א"ח).
 אוה"ל אדם וחיה חוץ לילית.
 או"י אמת ויציב (ת').
 אוי"ל אכול ושתה יאמר לך.
 אוי"ר = אוכ"ר.
 אוי"ש אדום וישמעאל.
 אוכ"ר אמן וכן יהי רצון.
 או"ל אומר להם, אומה ולשון.
 או"ד אור לארבעה עשר.
 אוה"ק אוצר לשון הקודש (ס').
 או"ל אנכי ולא יהיה לך.
 או"מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדד ומידד.
 אונ' אונקלוס (אונק').
 או"פ ארחי ופרחי.
 אופ' אופן.
 או"י אומר ר' יצחק.
 או"ת אומר רבינו תם.
 או"ש אותה שנה.
 או"ת אורים ותומים (ס'). אמנון ותמר.
 א"ז אור זרוע (א"ז) (ס'), אמר זה, את זה, אם
 זה, אין זקוק, אדרא וזמא (ס'), אנעים ומירות (ת'),
 אתה זוכר (ת'), (איזו זו). אבני זכרון (ס'), אליהו
 וזמא (ס'), אפי וזמא (ס'), אסיפת זקנים (ס'),
 אות זכרון (ס'), אחר זמן, — זמנו.
 אוה"ק אור זרוע הקצר (א"ק) (ס').
 אוזא"ו אתר זה ואחר זה.
 או"ל אבותינו וזכרונם לברכה, אמרו ז"ל, אור זרוע
 לצדיק.
 אזק"ש אתר זמן קריאת שמע.

או"ת אחר זמן תפלה.
 א"ת אחר חסד, אתה חונן (ת'), אינו חייב, אין
 חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אמרו חנ', אלהים
 חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורח חיים (ס'),
 אתה חוננתנו (ת'), איסור חלב.
 [אח"ב וא"ב = אבוא"ב].
 אחבב"י אינו חייב בכל יראה.
 אחב"י אחינו בני ישראל, — בית ישראל.
 אחד"ס אסרו חנ' דסכות.
 אחד"פ אסרו חנ' דפסח.
 אחד"ש (א"ש).
 אחה"ב אחר חרבן הבית.
 אחה"ו אחר הזמן (אח"ו).
 אחה"ח אחר החרבן.
 [אחה"ק אחר הקבורה].
 אחו"א אחטא ואשוב.
 אח"ז אחר זה, אחר זמנו.
 אחז"ת (אז"ת).
 אחה"ס אחר הסכות, אחר הסדר.
 אחה"פ אחר הפסח.
 אחה"ת אחר התפלה (אח"ת).
 אחז"ל אמרו חכמינו ז"ל.
 אחיו"ם אחר יום טוב (אחיו"ם).
 אח"כ אחר כך, אחרי כן.
 אחכ"א אחר כך אמר.
 [אחכב"ג אין חכם כבעל נסיון].
 אח"ל אחר למעשה.
 אחל"א"ד = אחל"ד אתה חונן לאדם דעת (ת').
 אחל"ל אורח חיים למעלה למשכיל.
 אחל"מ (אח"ל).
 אחמ"כ אחר מחילת כבודו.
 אחמ"ת אחר מתן תורה (אחמ"ת).
 אח"ס בט"ע (mut. lit.) (שבת ק"ד א').
 אחס"ג אחר סעודה ג'.
 אח"ע אחיות עינים.
 אחע"א איסור חל על איסור.
 אחע"ב אשת חיל עשרת בעלה.
 אחע"כ אין חייבין עליו כרת.
 אח"פ אוון, חוטם, פה.
 אח"ק אחר קבורה.
 אח"ש (= אבח"ש) אברהם חיים שור.
 אח"ת אנב חרא תרתי (תרין).
 אחת"ג אחר תפלת נעילה (אח"ג).
 אחת"ע אחר תפלת ערבית (אח"ע).

אדש"ל אינו דומה שמיעה לראיה.
 ארת"ה ת"ה אנב דתנא הני תנא הני.
 א"ה אמר הפסוק — הכותב — הכותב — המתבר —
 המעתיק, אמירת הנדה, אדם הנון, אב תמומאה
 (אה"ט), אומות העולם (אוח"ע), ארון הקודש
 (אה"ק), ארון המושיע (ת'), אליהו הנביא, אב
 הרחמים (ת'), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי,
 אחר החרבן (אה"ח), אספקלריא המאירה, איסור
 הנאה, ארוי הלבנון (ת'), את המנילה, את החר, אתה
 אותו האיש, אבן השותם (ס') (אה"ש), אתה
 הראת (ת').
 אה"א אדני הוא אלהים.
 אהאע"ד וע"ד = אהע"ד וע"ד.
 אה"ב אמת הבנין (א"ב).
 אהב"ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.
 אהה"נ אי הכי השתא נמי.
 אה"ו (literae) (ד'). אלטונא האמבורג וואנובעק.
 אהוא"ה אחר המרבה ואחר הממעיט.
 אה"ח (אוח"ח) אור החמה, אחר החרבן (אתה"ח).
 אהה"ס או היה הנית סוכו (ת').
 אהה"ע (ר) (literae) (ד').
 אה"ט אב תמומאה (א"ה).
 אהכס"ת (הכס"ת).
 אה"ל אתה הראת לדעת (ת'), אור הלבנה.
 אהמ"ט אי הכי מאי טעמא.
 אה"מ אוהל המת, ארון המושיע (ת'), אוהל
 מועד (ס').
 אה"מ ואה"מ (אהוא"ה).
 אה"נ אין הכי נמי, אומות העולם נמי, אליהו
 הנביא, אור הנר.
 אה"נ אה"ת אה"ג אליהו הנביא א' התשבי
 אליהו הגלעדי (במ"א עמב"ד) (ת').
 אה"ג יל"ב אור הנר יפה לבדיקה.
 אה"ע אבן העזר (ס'), אהבת עולם (ת').
 אהע"ג אשר הניא עצת נזים (ת').
 אהע"ד וע"ד את האדם על דעתו ועל דעת
 (יעב"ץ).
 אה"פ אחר הפסח.
 אה"צ ארץ הצבי.
 אה"ק ארון הקודש (א"ה).
 אה"ר אב הרחמים (ת') (הרחמן), אהבת רבה (ת').
 אה"ש אבן השותם (ס'), אין השכינה שורה, אוצר
 השרשים (ס') (אוח"ש).
 אהשק"ל אי הכי שפיר קשיא ליה.

אנגע"ה אין גזירין גזירה על הצבור.
 אג"ה (ס') אחר גמר הסעודה (אג"ס).
 אנה"ו (ימים שפסח חל בהם) (ל').
 אנ"פ אנרא ופנרא.
 אנל"א אתה נבור לעולם אדני (ת', ק').
 אנ"ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
 אנ"ר אית גסות רוח.
 אנ"ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס'), אנב
 שטפא (= לפ"ר).
 אגת"ה אגרת תחית המתים (ס').
 א"ד איכא דאמר, אין דורשין, אינו דומה, או
 דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין,
 אונאת דברים, אפס דמים (ס'), אידי דתנא.
 אדאה"ש אינה רוחה את השבת (אד"ש).
 אדב"א אין דרך בני אדם.
 א"ד במ"ב אין דורשין במעשה בראשית.
 אדב"ע אריה רבי עלאה (ק').
 אד"ג אית דגרסי.
 אד"ה אדוני הרב.
 אדה"ש אידי דשייר האי שייר.
 אדהע"ה אמר דוד המלך עליו השלום.
 אדה"ר אדם הראשון.
 אד"ו יום א' ד' ו' בשבת (ל').
 אד"ל אחת דתו להמית.
 [אד"ט ל"ב אידי דמריד למפלס לא בלע].
 אד"ס אדם, דוד, משיח, אפר, דם, מרה, אמונה,
 דבור, מעשה. אוהב דבק מאח. (אחר דיני ממונות).
 אדמ"ד אליבא דמאן דאמר.
 אדמ"ו (אדמו"ר) אדוני מורי ורבי.
 אד"ע ארון עולם, אלהא דמאיר ענני (ת').
 אדע"ה אמר דוד עליו השלום.
 אד"צ (אדת"צ) אנרא רתעניא צדקתא. אגרת
 דורשי ציון.
 אד"ק אדרא קדישא (ס').
 אד"נ אבות דרבי נתן (ס').
 אד"ר אדרבה.
 אד"ר אידרא רבה (ס').
 אד"ר אדריי יהודה (et similia).
 אד"ע אותיות דר' עקיבא (ס').
 אד"ש אחר דרישת שלום (אד"ש), אינו רוחה
 שבת (אדאה"ש).
 אדשב"א אין דרכן של בני אדם.
 אדשהש"ה (אדש"ה שג"ה) אידי דשייר הק שייר
 (נמי) הק.

א"נ ארבעה אבות נזיקין.

א"ס אמן אמן סלה.

א"ע אברהם אבן עזרא, אגרת אורחות עולם (ס').
אם אינו ענין.

א"ע"ה אברהם אבינו עליו השלום, אדוני אבי
עליו השלום.

א"ע"ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.

א"א צו"ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך
(= צדקתך צדק) (ת').

א"צ"ה אין אומרים צדוק הדין (ת').

א"צו"ץ ו"ה אין אומרים צו"ץ ואב הרחמים (ת').

א"ק א"ת אם אין קמח אין תורה.

א"ר אי אתה רשאי.

א"א"ר"ל אין אדם רואה חובה לעצמו.

א"ר"ל אי אתה רשאי לאומרו.

א"א שלח"ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.

א"ש"ע אם אין שם עדים.

א"ת אין אומרים תחנון (ת'), אלא אי תימא.

א"ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין

ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין

ברירה, אמרי בינה (ס'), אתה בחרתנו (ת'),

אסמכתא בעלמא (א"ב"ע), אבן בוחן (ס'), אמת

בנין (א"ב"ב), אין בו, אין בה, אדום בכל, אסור

בהנאה (א"ב"ה).

א"ב"א אי בעית אימא (אי"א), אחר באחור,

אחותו בת אביו.

א"ב א"ב (1) א"ב אחד בתורה, אחד בנביאים

ואחד בכתובים.

א"ב"י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.

א"ב"ג אברהם בער גאטטלאָבער.

א"ב"ג ית"ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.

ק"ר"ע שט"ן קבל רנת עמך שנבנו סהרנו נורא.

נ"ג"ד יכ"ש נא נבור דורשי יתודך כבכת שטרם.

בש"ר צת"ג ברכם סהרם רחמם צדקתך תמיד

נמלם.

חק"ב מנ"ע חסין קדוש ברוב טובך נהל ערתך.

יג"ל פז"ק יחיד נאה לעמד פנה וזכרי קדושתך.

שק"ו צי"ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע

תעלומות.

אב"ד אב בית דין, אין בן דוד.

אבד"ב אין בן דוד בא.

אב"ד דק"ק אב בית דין דקהלה קדושה.

אב"ת אמר ברוך הוא (אקב"ה).

אב"ו אדם, בשר, ודם.

א"ב וא"ב אחד בפה ואחד בלב.

א"ב ו"מ"ת אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב"ץ).

אב"ח (אנב"ח) אגרת בעלי חיים (ס').

אכח"א אין בו חשש איסור.

אב"ר אחוזת ביר ימיני, אבוא בנבורת י"י; אתרוג,

בצים, יין ישן; אורך בגדים י"י, אין בדיעה, אינו

בן יומן, — בת יומה.

אב"ר"ב אברהם בן יחזקיה בשן.

אב"ר"ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל

הלוי, אבי העזרי (ס').

א"ב י"ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ

חסיד).

אב"י אשר כך ירחם יתום (נחמני).

א"ב י"ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק').

אבכ"ר אמן בימינו כן יהי רצון.

אבכ"כ אין בכך כלום, (אב"כ).

אב"ל איבעיא להו (אי"ל), (אין בקיאות לשמה).

אתהלך בתם לבב, אורך ביושר לבב, אורך

בכל לב.

אב"מ אין בו משום.

אבמד"א אין בו משום דרכי אמורי.

אב"מ טע"כ אין בו משום טעם כעיקר.

אבמ"מ אין בו משום מעילה.

אבמנ"ט אין בו משום נותן טעם.

אבנה"ס אסור בנעילת הסנדל.

אב"ס אין בו ספק.

אב"ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא

בעלמא (א"ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו

(אבפ"ע).

אבפ"ע אחד בפני עצמו.

אב"פ אדון בפקדן (ת').

[אבקק"ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].

אב"ר אוליין בתר רובא, אב בן רוח (ק').

אברה"ם הושענא רבא, מ' באב, יום כפור, ראש

השנה, פורים.

אב"ש אנשי בית שאן (יעב"ץ), אדון בשפמך (ת').

אב"ת אבל תוסף, (= על כל תוסף).

אב"ת אב"ג ואב"כ = א"ב א"ב וא"ב.

א"ג אין גורסין, אנב גררא, אורח גברא, אולא

גרש (ד'), אות גרונית (ד'), אשת ניסן, ארבע גאולות,

ארבע גליות.

אנ' אגרת.

אנא"ע (אא"ע).

אנ"ב אגרת בקרת (ס').

א"א אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, איר, אדומים, אות, אגרת.
 א"א אביאסף (ס'), אגדת אוזב (ס'), אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשר, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אוזרה (ת'), אל אדון (ת'), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אנב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, ארך אגפין (ק), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת'), אתה אחד (ת'), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס'), או אינו, אשת איש.
 א"א אחד איסור אכילה, אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת'), אנשי אמונה אברו (ת'), אין אתם אומרים, — אתה אומר, ארומם אלהי אבי.
 א"א א"א אין אומרים אל ארך אפים (ת'), אמר אויב ארדף אשני אהלק.
 א"א א"א א"א איש אל אחיו אבל אשמים אנהנו.
 א"א א"ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל (ת').
 א"א ווא"ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.
 א"א ומו"ר אל ארך אפים ומלא רחמים (ת').
 א"א ור"ה אל ארך אפים ורב חסד.
 [א"א מ"ל אם אין אני לי מי לי].
 א"א ב אי אמרת בשלמא, אי אפשר בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.
 א"א ב אשרי אדם בושח בד.
 א"א ב אין אומרים במה מדליקין (ת').
 [א"א ד אי אתה דן].
 א"א ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל (ת'), אבי אבות הטומאה.

א"א א"א אי אתמר הכי אתמר.
 א"א ה"ג אין אומרים הלל הגדול (ת').
 א"א מ אבי אבות הטומאה.
 א"א ו אדיר איום ונורא (ת').
 א"א א אתה אחד ושמוך אחד (ת').
 א"א ו אהבת אמן ותמר.
 א"א ו אדוני אבי זקני.
 א"א ל אברהם אבינו זכרנו לברכה, אמר אברהם זכרנו לברכה.
 א"א ח אום אני תומה (ת'), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים. אחר אסרו חנ.
 א"א חו"ל אין אדם חוסא ולא לו.
 א"א ח אין איסור חל על איסור.
 א"א מ אינו אלא טועה.
 א"א י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.
 א"א י"ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.
 א"א כ אלא אם כן, אי אמרת כך, אגרת ארבע כוסות (ס').
 א"א ק אלא אם כן קשה.
 א"א ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם, אין אפסורופוס לעריות (א"א ל"ע).
 א"א ל ע"מ אם אמר לו על מנת.
 א"א פ אי אנרא לא פנרא.
 א"א ר ארך אפים לעוברי רצונו.
 א"א ש"ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.
 א"א ש"ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.
 א"א מ"ל אמר אלהים מה לך (יעב"ץ), אין אומרים מומר לתורה (ת').
 א"א מ"ע אין אדם מעיד על עצמו.
 א"א מ"ע אין אדם משים עצמו רשע.
 א"א מ"פ כב"ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ"ק (= לפְּרֶט קָמֶזֶן), statt dessen auch bloß ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon und L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב"י = למספר בני ישראל, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד' לס' והי"ת לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, daß bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ werden mit Abkürzungszeichen versehen, weil man sie für Abkürzungen hielt (s. u.).

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muß, was mit einer Abbréviatur gemeint ist.

GUSTAF DALMAN

ANWEISUNG

für die Benutzung des Abbiatiurenlexikons.

Der Anfänger wolle folgendes beachten:

1. Abbiatiuren können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbiatiatur mit ב, ל, כ, ו, ש, ה, ד, ש, ו, מ, כ, ל, ב, beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition ב, ל, כ, oder מ (= מן), in der Konjunktion ו, in den Relativpartikeln ש oder ד, oder im Artikel ה — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביזה"כ suche also unter ר"ה, מר"ה, יזה"כ.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ב (= בעל „Verfasser“) oder von ב (= ספר) oder von ב (= בעל המחקר) בעה"מ zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit ספר (Buch), כרך (Band), שנה (Jahrgang), מסכת (Traktat), חלק (Teil), שער, פרק, פסקא, פסיק (Abschnitt), סימן, רמז (Paragraph), הלכה, משנה (Lehrsatz), דף, עמוד (Blatt), עמוד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ"ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. bezeichnet dann Anfang oder Schluß des Abschnitts. פ"ק bedeutet פ"ק קמא „erster Abschnitt“, nicht „Abschnitt 100“.

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen. Ein Rabbi Jizchak könnte heißen ר"י, הר"י, הנר"י, החר"י, מוהר"י, מהר"י, מהור"י, מוהרר"י. Außerdem können noch כ für כבוד, ב für בן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, daß einem Eigennamen א (= אב, אבנר) vorangehen oder folgen kann.

VORBEMERKUNG DES HERAUSGEBERS.

Wo eine Abbraviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, daß das Vorkommen der Abbraviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

- 1) Abbraviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbraviatur.
- 2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
- 3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

- 'ס = Büchertitel (ספר).
- 'ק = Kabbala (קבלה).
- 'עב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
- 'ד = Grammatik (דקדוק).
- 'ל = Kalender (לוח).
- 'ת = Liturgisches (תפלה).

G. D.

444293

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

ANHANG ZUM ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN
WÖRTERBUCH VON GUSTAF H. DALMAN

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER

BEARBEITET VON PROFESSOR DR. J. KAHAN IN ZNAIM

ZWEITE AUFLAGE

MIT EINEM

VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE

VON

PROF. DR. J. KAHAN IN ZNAIM

J. KAUFFMANN VERLAG/FRANKFURT A. MAIN

1922

PJ
5205
D3
1922

**THEOLOGY LIBRARY
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
CLAREMONT, CALIFORNIA**

444293

91711

9/92

DEMCO

